image
not
available

CN380
.A8
C6
v.3
pt.1
C

CN380
.A8
C6
v.3
pt.1
Q

CORPVS

INSCRIPTIONVM ATTICARVM

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITVM

VOLVMINIS TERTII PARS PRIOR

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXVIII

INSCRIPTIONES ATTICAE

AETATIS ROMANAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

GVILELMVS DITTENBERGER

PARS PRIOR

ADDITAE SVNT TABVLAE QVINQVE LITHOGRAPHICAE

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXVIII

PRAEFATIO.

Quum iam in eo sit, ut huius voluminis prior pars, quae titulos Atticos Romanae aetatis continet omnes praeter sepulcrales et fragmenta incerti generis, typis exscripta in publicum emittatur, praefandi negotio paucis defungi posse mihi videor. Namque de huius sylloges consilio et ordine deque subsidiis quibus nobis uti licuit, in praefatione primi voluminis accuratissime exposuit is, qui toti operi praeest, Adolfus Kirchhoff; ipse vero quid praestiterim in his reliquiis colligendis, disponendis, supplendis, enarrandis, non meum est diiudicare. Quare satis habeo hic pauca de titulorum per genera et classes distributione praemonuisse. Quae res ut in antiquiorum monumentorum simplicitate satis expedita est, ita in eis quae Romanae aetatis sunt haud exiguis implicatur difficultatibus. Ac primum quidem etiam in hoc volumine ea lex tenenda fuit, ut quantum fieri posset in unaquaque classe singuli tituli ex temporum ordine disponerentur; at hoc quam lubricum sit in illius aetatis inscriptionibus, quippe quae temporis indicia cum longe rariora tum plerumque multo minus certa habeant quam antiquiores, nemo vel mediocriter artis epigraphicae peritus ignorat. Etsi igitur operam dedi, ut quam plurimorum titulorum aetatem accurate definirem — qua in re diligenter distinxi, quid certum esset, quid probabile — tamen fieri non potuit quin in plerisque classibus maior minorve restaret numerus titulorum aetatis nota plane carentium; quos in extrema cuiusque classis parte collocandos putavi. In ipsis autem partibus et generibus constituendis id spectavi, quod legentium usui commodissimum esset. Itaque, ut hoc potissimum afferam, catalogos epheborum (part. IX class. 3), qui fere dimidiam huius voluminis partem efficiunt, tamen, etsi diversa eorum genera esse constat, in plures sectiones discribere nolui, quia omnem horum titulorum usum ex ordine temporum diligenter observato pendere persuasum habeo; neque me lectorum commodis satis consulturum fuisse existimo, si eos coegissem tres quattuorve eiusdem anni catalogos, qui vel maxime se invicem illustrant, tribus quattuorve diversis locis quaerere. Simili de causa quaecunque virorum et mulierum imaginibus subscripta erant, in partem octavam conieci, tametsi nonnullos ex his titulis, quum ad imagines ex voto aut aliis de causis deo cuidam dedicatas pertineant, etiam ad partem quintam referri licuit. Quod si quis mihi vitio vertet, quod nonnullis generibus, velut parte quarta et sextae classe altera, mixtam variorum monumentorum turbam comprehenderim, is reputet, hoc non mea culpa, sed ipsorum titulorum natura factum esse; nam aliter rem instituere si voluissem, fere singulis titulis singulae classes constituendae fuerunt.

Terminus inter Koehleri provinciam meamque is annus constitutus est, quo Caesar Octavianus victoria Actiaca solus rerum potitus est. Quod quoniam in hac quoque re cavendum existimavimus, ne quae argumento simillima et coniunctissima essent, divellerentur, convenit inter nos, ut in paucis quibusdam monumentis ab illo termino recederemus. Ut igitur Koehlerus perpauca decreta, quae ipsius iudicio ad initia aetatis imperatorum Romanorum referenda sunt, in volumen secundum recepit, sic hoc volumine continentur ex monumentis proelio Actiaco antiquioribus primum omnes tituli honorarii hominum nobilium Romanorum (n. 428. 561—571), deinde pauci alii (n. 104. 105. 541—544. 1015).

Ceterum monitos velim lectores, hoc volumen typis exscribi coeptum esse ipso anni h. s. septuagesimi quarti initio, ne mirentur, nonnulla hic ut mea proferri, quae interea etiam ab aliis inventa et publici iuris facta sunt. Georgii Kaibelii liber egregius, cui inscriptum est '*Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta*' cum in lucem prodiret, etiam Addenda et Corrigenda huius voluminis integra iam typothetae tradita, magnam partem iam typis exscripta erant. Qua de causa, id quod magnopere doleo, nisi paucissimis locis eius rationem haberi non licuit.

Restat, ut ex animo gratias agam iis hominibus, qui consilio et opera in hoc labore me adiuverunt. Quo in numero longe principem locum tenent viri clarissimi Adolfus Kirchhoff et Ulricus Koehler; quibus quantum etiam in hac corporis inscriptionum Atticarum parte debeatur, non opus est multis verbis exponere, quum unaquaeque fere pagina id luculentissime testetur. Praeterea etiam aliorum quorundam virorum doctorum, Henrici Heydemanni, Adolfi Michaelis, Caroli Roberti, Rudolfi Schoellii, qui apographa titulorum Atticorum a se confecta mihi concesserunt, benignitate me adiutum esse grato animo profiteor.

Scribebam Halis Saxonum mense Iulio
a. MDCCCLXXVIII.

GVILELMVS DITTENBERGER.

CONSPECTVS EORVM QVAE PARTE PRIORE VOLVMINIS TERTII CONTINENTVR.

INSCRIPTIONES ATTICAE

AETATIS ROMANAE.

PARS PRIMA.

DECRETA SENATVS POPVLIQVE ATHENIENSIVM.

1 Lapis inventus, ut Pittakis refert, non longe ab ecclesia quae vocatur Catholicon. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 493. Ex eo et Mustoxydis apographo Keil Mus. Rhen. XVIII p. 57. Lapide fracto particula *a* inaedificata est *'im unteren Corridor des Hauses* Nr. 34 *der ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας'*, ubi invenit et exscripsit O. Lueders. Cetera perierunt. Confer quae exposuimus de titulo R. Neubauer Comment. epigr. p. 147 et ego Ephemeridis epigr. I p. 114 sqq.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΤΟΥΣ ΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΚ..
ΛΑΚΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟ[Υ..
a ΕΚΚΛΗΣΙΑΕΠΙΤΗΣΕ ΝΝΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙ[ΑΣ..
ΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΣ_ ΝΕΥΘΥΔΟΜΟΣΑ[ΡΧ..
ΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ ΣΚΑΙΤΗΣΒΟΥ[ΛΗΣ..
ΝΙΚΑΝΟΡΑΝΕΟΝΟΜ ΗΡΟΝΚΑΙΝΕ[ΟΝ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΣ ΕΒΑΣΤΩΝΑ
ΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΜΕΝΟΝΕΝ‾ΤΟ[ΝΕ
ΣΙΝΗΝΕΣΥΕΝΤΙΟ
[ΝΙΚΑΝΩΡΑ]

Var. lect. V. 2 ΛΑΚΩΝΟΣ et v. 4 ΕΠΕΨΗΦΙΣ certa esse Lueders affirmat. Quae uncis separavi, Mustoxydes non habet, sed solus Pittakis. Contra v. 1 extremum Κ Pittakis om. || v. 2 extr. C Must., ΟΥ Pitt. || v. 3 ΕΝΑΥΤΗΣ Must. || v. 6 extr. Λ (pro Α) Must. || v. 8 extr. ‾ΤΟΙ Must., ΕΝΤΟΝΕ Pitt. || v. 9 fin. ΕΤΕΝΤΙΟ Pitt.

Ἀγαθῇ τύχῃ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος κ[αὶ τοῦ γένους αὐτοῦ(?), ἐπὶ | Λάκωνος ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσο[υ ὑπάτου ...] | ἐκκλησία ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανεί[ας· ... τῶν προ]|έδρων ἐπεψήφιζεν Εὐθύδομος Ἀρχ[..... τος ἐξ] | Ἀρείου πάγου βουλῆς καὶ τῆς βου[λῆς τῶν Χ .....(?) ἐπαινέσαι] | Νικάνορα νέον Ὅμηρον καὶ νέον [Θεμιστοκλέα .... | .. καὶ ἀγωνοθέτην Σεβαστῶν ἀ[γώνων, στρατηγὸν(?)] | κεχειροτονημένον ε[ἰς] τὸν ἐ[νιαυτὸν τὸν ἐπὶ .... ἄρχοντος, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φρόνη]|σιν(?), ἣν ἔσχεν ..... | Νικάνωρ ἀ...

Supplementa maximam partem Keilii sunt; v. 2 *ὑπάτου* addidi, quod id praeterea semper in huius sacerdotii designatione ponitur. V. 5 post *βουλῆς τῶν* X Keilius addit *καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων*; sed quum omnino non constet, quorsum haec senatus utriusque mentio pertineat aut quid sibi velit, ne id quidem diiudicari potest, utrum populus iis adiunctus fuerit, necne. Fortasse hic sermo fuit de decretis quibusdam utriusque senatus quae in honorem Nicanoris facta erant, antequam ad populum ferretur. *ἐπαινέσαι* ego; post *νέον Θεμιστοκλέα* sine dubio munus quoddam, quo tum fungebatur una cum agonothesia, quae deinde subiungitur, scriptum erat; deinde v. 9 aliud, quod nondum inierat, sed designatus erat, recensetur; *στρατηγὸν κεχειροτονημένον ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ* proposuit Keilius; sed quod ego conieci propius accedit ad vestigia, quae in lapide supersunt. Ita supplevi, ut sumerem etiam archontem eponymum, qui insequenti anno futurus esset, tum iam designatum fuisse. At fortasse simpliciter *κεχειροτονημένον ε[ἰς] τὸν ἐ[πιόντα ἐνιαυτὸν* scriptum fuit. Utique de designato videtur agi. V. 10, quem Keilius omnino non tetigit, ita supplevi, ut certe quaenam fuerit sententia structuraque cognoscatur; sane utrum *φρόνη]σιν* an aliud eiusdem terminationis vocabulum scriptum fuerit, plane ambiguum est. V. 11 *Νικάν[ο]ρα* Keil., sed potest Ω recte se habere; quidni *ἐπειδὴ] Νικάνωρ ἀ[νὴρ ἀγαθός ἐστι* vel simile aliquid fuerit? Omnino et praescriptorum et ipsius decreti restitutionem ea potissimum de causa nimia ambiguam esse, quod a consueto ordine omnino recedat, Keilius verissime dixit.

De aetate tituli vide quae in Ephemeride exposui, ubi Keilii eum ad Augusti principatum referentis sententiam tenui contra Neubauerum, qui ad Neronis tempora reici vult. Quod si v. 1 plane insolito modo *τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος Κ[λαυδίου* scriptum fuit, certe ad Claudii, non ad Neronis (qui nusquam *Κλαύδιος Νέρων*, sed ubique *Νέρων Κλαύδιος* vocatur) tempora pertinet. Quod in titulo P. Memmii Reguli (v. ind.) scriptum est *ἀγωνοθέτης τῶν Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος | Σεβαστοῦ ἀγώνων*, eo minime lis dirimitur; nam etsi id ad eosdem *ἀγῶνας* sine dubio pertinet, tamen eos Claudii demum aetate institutos esse nequaquam inde efficitur. Fiebant enim hi ludi sine dubio in honorem eius qui quoque tempore imperabat; quare etiamsi iam Augusti aetate instituti erant, Claudio imperante poterant eius nomine designari.

2 Basis marmoris albi, quae est in arce occidentem versus a Parthenone. Ed. Ross Archaeol. Ztg. 1844 p. 247 (de demis p. VII), Pittakis Eph. 727. Denuo contulit Koehler.

ΕΠΙΤΙΤΟΥΚΩΠΩΝΙΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣΥΙΟΥΜΑΞΙ/ ΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΗΔΙ
ΟΓΔΟΗΜΕΤΕΙΚΑΔΑΕΠΙΤΗΣΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣΤΡΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΤΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΝΕΙΚΙΑΣΔΩΡΙΩΝΟΣΦΛΥΕΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΒΟΥΛΗΙΕΡΑΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ////////
ΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΠΕΙΡΙΕΥΣΚΑΙΣΥΝΠΡΟΕΔΡΟΙΟΕΠΙΤΑΟΠΛΑΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΚΑΙΙΕΡΕΥΣΑΡΕΩΣΕΝΥΑΛΙΟΥΚΑΙΕΝΥΟΥΣ
ΚΑΙΔΙΟΣΓΕΛΕΟΝΤΟΣΙΕΡΟΚΗΡΥΞΤΙΤΟΣΚΩΠΩΝΙΟΣΜΑΞΙΜΟΣΑΓΝΟΥΣΙΟΣΕΙΠΕΝ·
ΕΠΕΙΔΗΠΑΤΡΙΟΝΕΣΤΙΝΤΗΒΟΥΛΗΤΟΥΣΑΠΟΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣΑΓΑΘΟΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΕΥΓΕΓΟΝΟΤΑΣΤΕΙ
ΜΑΝΚΑΙΖΩΝΤΑΣΚΑΝΤΟΥΒΙΟΥΜΕΤΑΣΤΩΣΙΝ·ΑΝΤΩΝΙΟΣΔΕΟΞΥΛΟΣΗΛΕΙΟΣ·ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΣΑΜΙΠΠΟΥΥΙΟΣΚΑΛΟΣΚΑΓΑΘΟΣΝΕΑΝΙΑΣΚΑΙΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΑΝΩΘΕΝΥΠΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΜΩΝ
ΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΟΣΠΡΟΜΟΙΡΩΣΤΕΘΝΙΙΚΕΝ ΤΥΧΗΑΓΑΘΗΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΒΟΥΛΗΤΩΝ·Χ·ΚΑΙΤΩΔΗΜΩ
ΕΠΙΤΡΕΨΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΑΝΑΣΤΑΘΗΝΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΟΠΩΣΑΝΤΟΥΤΩΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝ
ΗΤΗΣΠΟΛΕΩΣΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΤΟΙΣΚΑΛΟΙΣΚΑΓΑΘΟΙΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝΥΠΑΡΧΟΥΣΙΦΑΝΕΡΑΠΑΣΙΓΕΙΝΗΤΑΙ

In fine v. 3 Koehlero veri simile videtur, post ι aliam literam scriptam fuisse. Literae Σ (Ε Ξ Σ) diversas iis locis, ubi eas posui, in lapide scriptas esse K. testatur expressis verbis.

Ἐπὶ Τίτου Κωπωνίου, ἱεροκήρυκος υἱοῦ, Μαξίμου Ἀγνουσίου ἄρχοντος, Βοηδ[ρομιῶνος] | ὀγδόῃ μετ' εἰκάδα, ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος τρίτης πρυτανείας, πεντεκαιδεκάτῃ τῆς | πρυτανείας, ᾗ Νεικίας Δωρίωνος Φλυεὺς ἐγραμμάτευεν, βουλὴ ἱερὰ ἐν Ἐλευσεινί[ῳ·] | τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἡράκλειτος Πειριεὺς καὶ συνπρόεδροι· ὁ ἐπὶ τὰ ὅπλα στρα|τηγὸς τὸ δεύτερον καὶ γυμνασίαρχος τὸ δεύτερον καὶ ἱερεὺς Ἄρεως Ἐνυαλίου καὶ Ἐνυοῦς | καὶ Διὸς Γελέοντος ἱεροκῆρυξ Τίτος Κωπώνιος Μάξιμος Ἀγνούσιος εἶπεν· | Ἐπειδὴ πάτριόν ἐστιν τῇ βουλῇ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ εὖ γεγονότας τει|μᾶν καὶ ζῶντας κἂν τοῦ βίου μεταστῶσιν, Ἀντώνιος δὲ Ὀξύλος Ἠλεῖος, Ἀντωνίου | Σαμίππου υἱός, καλὸς κἀγαθὸς νεανίας καὶ ἐκ προγόνων ἄνωθεν ὑπὸ τῆς πόλεως ἡμῶν | τετειμημένος, προμοίρως τέθνηκεν· τύχῃ ἀγαθῇ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ τῶν ·χ· καὶ τῷ δήμῳ | ἐπιτρέψαι ἀνδριάντα ἀνασταθῆναι ἐν ἀκροπόλει ἀρετῆς ἕνεκα, ὅπως ἂν τούτων πραττομένων | ἡ τῆς πόλεως φιλανθρωπία τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ὑπάρχουσι φανερὰ πᾶσι γείνηται.

Ad Hadriani imperatoris aetatem titulus pertinet. Recentiorem enim non esse senatus sexcentorum in eo commemoratus indicat; antiquiorem vero non esse et ex iota muto constanter omisso et ex ει constanter pro ι usurpato et ex literae Σ forma conieceris. Quibus argumentis gravius accedit id quod Coponii Maximi cives nobiles Athenienses in titulis non comparent praeter Hadriani et Antoninorum tempora. Ceterum v. 1 commata ita posui, ut intellegeretur hunc archontem nominativo casu appellandum fuisse *Τίτος Κωπώνιος, ἱεροκήρυκος υἱός, Μάξιμος*. Quod ex more sollenni dictum est, ita ut *ἱεροκῆρυξ* nominis proprii vice fungatur (veluti *Τι. Κλαύδιος Δᾳδοῦχος* dicitur). Distinguendi igitur hic sunt duo T. Coponii Maximi, iidem qui redeunt in titulo honorario (part. VIII. cl. 4): *pater*, hic praetor iterum, gymnasiarchus iterum, sacerdos Martis, Bellonae, Iovis et hieroceryx, illic hieroceryx [et sacerdos?]; *filius*, hic archon, illic sacerdos populi et Gratiarum, agonotheta Caesareorum, philosophorum Stoicorum scholae princeps. Utrumque confundit Neubauer. Filius etiam is esse videtur, qui ephebus recensetur sub finem principatus Traiani aut initio Hadriani, et prytanis Antonino Pio imperatore (cf. indicem).

3 Lapis Pentelicus in complures particulas fractus. — *a* inventa in arce occidentem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 341. — *b c* fragmentum inventum orientem versus a Propylaeis, nunc in duas partes fractum, quarum utraque exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 324. Omnia descripsit et coniunxit Koehler.

a	*b*	*c*
Α ι		
ΕΠΑιι	Ι	ΕΤΑΣΤΩΝΙ
ΤΙΚΟΝΜ/	ΝΚΑΙ	ΟΥΙΒΟΥΛΛΙ
ΣΤΕΦΑΝΣ	Ο///ΕΣΤ	ΙΝΣΤΕΦΑΝΟ
ΦΘΑΙΔΕΚ/	/ΤΑΝΕ	ΣΙΤΗΣΑΙΑΝ
ΑΝΔΡΙΑΝΤ	ΙΣΠΡΟ	ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΑΝΓΡΑΜΜ	ΝΣΤΗ	ΛΗΛΙΘΙΝΗΚ/
ΜΑΡΑ	ΟΙ	ΕΙΡΗΝΑΙΟ
ΚΛ<ΑΤΤΙΚΟ		ΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΦΛ<ΦΙΛΟΤΕ		ΔΙΟΝΥΣΙC
ΦΛ<ΔΩΡΟΘ		ΡΑ/
ΦΛ<ΠΟΠΛ		ΦΕΙΔΙΑΣ)
ΦΛ<ΚΑΛΛ/	ΟΥ	ΛΕΟΝΤΕΙ
ΦΛ<ΣΩΙΛΟ	ΥΡΟΥ	ΚΛΧΑΡΟΠΕ
ΡΜ<ΦΙΛΩΤ		ΚΛ<ΦΙΛΩΝΙ
ΚΛ<ΔΑΦΝC		ΕΥΚΗΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟ		ΑΦΡΟΔΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΙC		ΔΗΜΗΤΡ
ΕΙΜΕΡΤΟΣ		ΦΑ
ΠΑΠΠΟΣ⁻		ΝΟΥΜΜΙ
ΦΛΩΡΟΣΚ		ΚΛ>ΑΡΧΙ
ΔΙΟΝΥΣΙC		ΚΛ>ΑΡΧΙ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ		ΑΡΙΣΤΟ
ΠΟΛΕΜΩι		ΔΙΟΝΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΒC		ΜΕΝΑΝΔ
ΚΛ>ΣΩΤΕΙΜ		ΕΡΑΤΩΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΣ		ΚΛ>ΑΝΤΙι
ΔΙΦΙΛΟΣΑΠ		Α

Sic titulus mihi supplendus videtur:

ἐπαι[νέσαι τοὺς εὐεργ]έτας τῶν [πολιτῶν Τιβέριον Κλαύδιον Ἡρώδην Ἀτ]||τικὸν Μ[αραθώνιο]ν καὶ Οὐιβουλλ[ιον Ἀλκίαν ἐκ Μαραθωνίων (?) χρυσῷ | στεφάνῳ [ᾧ πάτρι]ο[ν] ἐστι στεφανο[ῦν τοὺς εὐεργέτας τοῦ δήμου· ἐπιτε|τρά]||φθαι δὲ κα[ὶ τοῖς πρ]υτάνεσι τῆς Αἰαν[τίδος φυλῆς ἀναστῆσαι αὐτῶν] | ἀνδριάντ[ας καθ]ὼς προγέγραπται· [τὸ δὲ ψήφισμα γράψαι τὸν κατὰ πρυ|τανεί]αν γραμμ[ατέα ἐ]ν στήλῃ λιθίνῃ κα[ὶ στῆσαι . .

Μαρα[θώνι]οι	Εἰρηναῖο[ς
Κλ. Ἀττικὸ[ς]	Ἀχιλλεύς
Φλ. Φιλότε[ιμος]	Διονύσιο[ς
Φλ. Δωρόθ[εος]	Ῥα[μνούσιοι
Φλ. Πόπλ[ιος]	Φειδίας)
Φλ. Καλλ . . .	Λεοντει . . .
Φλ. Ζωΐλο[ς Ζωπ]ύρου	Κλ. Χαροπεῖ[νος
Πομ. Φιλωτ . . .	Κλ. Φιλωνί[δης
Κλ. Δάφνο[ς]	Εὔκηρος (i. e. Εὔκ[αι]ρος?)
Διονύσιο[ς	Ἀφροδεί[σιος
Διονύσιο[ς	Δημήτρ[ιος
Εἵμερτος	Φα[ληρεῖς
Πάππος	Νούμμιος [Μῆνις?
Φλῶρος Κ[αλαμιδος?]	Κλ. Ἀρχι . . .
Διονύσιο[ς	Κλ. Ἀρχι . . .
Εἰσίδωρος	Ἀριστο . . .
Πολέμω[ν	Διονυσ . . .
Ἀριστόβο[υλος	Μένανδ[ρος
Κλ. Σώτειμ[ος	Ἐράτων
Διόδοτος	Κλ. Ἀντι . . .
Δίφιλος Ἀπ . . .	

De tempore plebisciti quaerenti primum ad id attendendum quod Herodi Attico una cum priore uxore Vibullia Alcia honores decernuntur; nam eam cum Romae degeret ibique Antonini Pii filios instituerct Herodes iam mortuam fuisse constat; itaque inter annos fere 125 et 140 titulum compositum esse puto, cum ante illum annum vix Herodes eam in matrimonium ducere potuerit, quippe qui anno 101 natus fuisse videatur. Accuratius definire tempus liceret, si constaret ex prytanum numero, utrum tum temporis duodecim tribus et sexcenti senatores an tredecim tribus et quingenti senatores fuerint. Atque comparent quidem duodequadraginta prytanum nomina, quae est quingentorum pars tertia decima. Sed cum lapis infra fractus sit neque diiudicari possit, utrum ibi solorum aisitorum an etiam prytanum quorundam nomina perierint, cautius erit, eam rem in medio relinquere. — Col. I v. 9. 10 nomina Φλ. Φιλότειμος et Φλ. Δωρόθεος fratrum esse videntur, eum eodem modo consociata ea nomina in titulo 61 inveniantur ibique cum duabus mulieribus, quibus item nomen Flavii est, unius fundi domini recenseantur. Qua re cum illum titulum huic tempore fere aequalem fuisse comprobetur, col. I v. 20 Φλᾶρος Κ[λαύδιος supplevi, quod nomen illic invenitur col. III v. 30. Videntur autem inter Marathonios primo loco recenseri ii qui non solum nobilissimi sed etiam cum ipso Herode coniunctissimi sunt; nam Claudius Atticus, quem primo loco invenimus, sine dubio Herodis pater est. Flavio Dorotheo autem quae intercesserit cum Herode si non affinitas at certe familiaritas, titulus honorarius (part. VIII. cl. 4) indicat. Quum autem omnino moris sit, ut inter eiusdem pagi cives primo loco recenseantur nobilissimi, col. II v. 19 fortasse Nummii Menidis nomen reponendum est, quem et fuisse Phalerensem et hominem nobilissimum et Herodis Attici fere aequalem constat.

4 Tabula lapidis Pentelici a sinistra parte integra, a tribus reliquis mutila, inventa in arce occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 1348. Exscripsit Koehler in gradibus Parthenonis.

///ΤΩΚΑ . ΝΠ Ε Ι Π Τ Ω Κ
ΩΔΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟ
///ΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΚΑ
ΥΠΑΛΛΗΝΕΩΣΣΤΡΑΤ
//ΣΝΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΑΤ/
ΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΚΑ
ΚΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΠ
ΜΗΔΕΝΟΣΕΧΟΝΤΟ
ΑΙ ΤΟΥΔΗΜΟΥΜΗ
///Π Ε Θ Α Ι Κ Α Τ Λ Υ

Agnoscuntur haec v. 1 τῷ κα[τα]πεπτωκ[ότι (vel alius casus, nam hanc vocem cum τῷ coniungendam esse certum non est), v. 2. 3? Ἡρ]ώδου στρατηγοῦντο[ς ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας? ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄ]ρχοντος ἐνιαυτῷ κα[ί? ..., v. 4 ......ου Παλληνέως στρατ[ηγοῦντος ..., v. 5 τ]ῶν(?) δεδομένων [κ]ατ[ὰ τὸ ψήφισμα vel simile aliquod, v. 6 ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄ]ρχοντος ἐνιαυτῷ κα..., v. 7 καὶ τὸ ψήφισμα, v. 8 μηδενὸς ἔχοντο[ς, v. 9 τοῦ δήμου μή, v. 10 [ἐ]πε[σ]θαι vel ἐπιτρέ]πε[σ]θαι. Ex quibus de argumento tituli nihil licet conicere. Aetatis vestigia quaedam insunt, iota mutum semper omissum, et formulae ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος ἐνιαυτοῦ pro simplici illa ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος usurpata.

Quarum rerum utraque quidem aetatem Romanam indicat, iota omissum vero magis in alterum quam in primum a Chr. saeculum quadrat. Quare non abhorret a veri specie, praetorem illum, cuius nomen v. 2 scriptum fuit, Herodem Atticum fuisse; sed quum id nomen minime rarum fuerit Athenis imperatorum tempore, pro certo affirmari non potest.

5 Fragmenta tabulae marmoris Pentelici. — *a* Marmor Elginianum Synops. nr. 192. Ed. Osann. Syll. p. 91 n. 13. Ex Osanni, Muelleri, Rosii schedis Boeckh C. I. G. 118 (inde exscripsit Lebas Attique 394). Accuratius in editione monumentorum musei Britannici p. 35 nr. XIX. — *b c d e f g h* inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη, exstant in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Philistor. II p. 238 (inde exscripsit A. Mommsen Heortologio 227). Denuo exscripsit Koehler. Cum fragmento *a* coniunxi et de toto titulo exposui Hermae I p. 405 sqq.

(*Textum vide pag. seq.*)

Var. lect. In fragmento *a* diligenter expressi editionis Anglicae exemplum, omnium accuratissimum, ita ut antiquiorum varias lectiones adscribere supervacaneum sit. Accesserunt ex illo exemplo cum nonnulla alia litterarum vestigia in initiis et finibus versuum, tum v. 16 littera F. Contra, quam uncis inclusi v. 7 init. litteram T, unus Muellerus habet, ab Osanni Rosiique exemplo aeque atque a recentissima editione Anglica abest. Formae litterarum eaedem sunt apud editorem Anglum, quae apud Koehlerum, nisi quod ille ᐱᐱ, hic ΑΑ exhibet. In reliquis fragmentis Kumanudis et Koehleri exemplaria fere consentiunt, nisi quod v. 21 initio ατελι Kuman., ΔΕΟΛΙ Koehler ‖ v. 24 fin. ΕΠ Kum. nullis praeterea litterarum vestigiis indicatis.

V. 2—6 supplere conatus sum hunc in modum: ἐπειδὴ οἱ περὶ τῶν μυ]στηρί[ων νόμοι προσ]τάττ[ουσι τῷ γένει τῶν Εὐμο]λπιδῶν [ἐπιμελεῖσθαι], ὅπως ἂ[ν ἀεὶ παραπεμφθ]ῇ τὰ ἱερὰ [εὐκόσμω]ς Ἐλευσεινό[θεν εἰς ἄστυ καὶ ἐξ] ἄστεως Ἐλευσεῖνά]δε (cur ultimus ex his versibus paullo aliter restituendus fuerit atque proposueram l. l. p. 408, vide apud editorem Anglum p. 36). In quibus ut singula verba nequaquam extra dubitationem posita sunt, ita totius loci sententiam atque structuram recte restituisse mihi videor. Nam hoc plebiscitum rogatu gentis Eumolpidarum, cui sacrorum Eleusiniorum cura mandata erat, latum esse, eius rei indicia manifesta etiam in eis tituli partibus quae certiorem in modum restitui possunt, insunt (v. 31 sqq.).

V. 6—40 ἀγαθῇ τύχ[ῃ δεδόχθαι] τῷ δήμῳ προσ‖[τάξαι] τῷ κοσμητῇ τῶν [ἐφήβων κ]ατὰ τὰ ἀρχαῖα νόμι‖[μα ἄ]γειν Ἐλευσεῖνάδε τοὺ[ς ἐφήβ]ους τῇ τρίτῃ ἐπὶ δέ‖[κα τ]οῦ Βοηδρομιῶνος με[τὰ το]ῦ εἰθισμένου σχήμα‖[τος] τῆς ἅμα ἱεροῖς πομπ[ῆς, ἵ]να τῇ τετράδι ἐπὶ δέκα πα‖[ραπ]έμψωσιν τὰ ἱερὰ μέ[χρι] τοῦ Ἐλευσεινίου τοῦ ὑπὸ | [τῇ π]όλει, ὡς ἂν κόσμο[ς] τε πλείων καὶ φρουρὰ μείζων | [περὶ] τὰ ἱερὰ ὑπάρχο[ι], ἐπειδὴ καὶ ὁ φαιδυντὴς τοῖν Θε‖[οῖν] ἀγγέλλει κ[ατ]ὰ τὰ πάτρια τῇ ἱερείᾳ τῆς Ἀθηνᾶς ὡς | [ἥκει τὰ] ἱερὰ κ[αὶ] ἡ παραπέμπουσα στρατιά· κατὰ τὰ αὐτὰ | [δὲ καὶ τῇ ἐν]άτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Βοηδρομιῶνος προσ‖[τάξαι] τῷ κοσμητῇ τῶν ἐφήβων ἄγειν τοὺς ἐφη[βους | πάλιν] Ἐλευσεῖνάδε μετὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος [παραπ‖έμπο]ντας τὰ ἱερά, μέλειν δὲ τούτου τῷ κατ' ἐν[ιαυτὸν] | κοσμητῇ, ὅπως μηδέποτε τοῦτο ἐκλε[ιφθείη μη]‖δὲ ὀλιγωρηθείη ποτὲ τὰ τῆς εὐσεβείας [τῆς πρὸς τὼ Θε]‖ώ, παραπέμπειν δὲ τοὺς ἐφήβους π[άντας, ἔχοντας] | τὴν πανοπλίαν, ἐστεφανωμέν[ους μυρρίνης στεφά]‖νῳ, βαδείζοντας ἐν τάξει· ἐπ[εὶ] δ[ὲ προσ]ήκει τοῖς ἐ]‖φήβοις τὴν τοσαύτην ὁδοιπορῆσαι [ὁδόν, χορειῶν(?)] | καὶ θυσιῶν καὶ σπονδῶν καὶ παιάνων τ[ῶν κατὰ τὴν] | ὁδὸν μεθέξειν, ὡς ἂν τά τε ἱερὰ μετὰ φρουρ[ᾶς ἰσχυρο]‖τέρας καὶ πομπῆς μακροτέρας ἄγοιτο οἵ τε ἔφ[ηβοι] | παρακολουθοῦντες τῇ περὶ τὸ θεῖον τῆς πόλεω[ς] | θεραπείᾳ καὶ ἄνδρες εὐσεβέστεροι γείνοιντο. μεθέ‖ξουσιν δ[ὲ κ]αὶ οἱ ἔφηβοι πάντες τῶν τε ἄλλων ὧν ἂν | παρέχ[ῃ τ]οῖς Εὐμολπίδαις ὁ ἄρχων τοῦ γένους καὶ τῆ[ς] | δι[αν]ομῆς. γενέσθαι δὲ τὴν γνώμην ταύτην φα[νερ]‖ὰν καὶ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ βουλ[ῇ] τῶν | Φ καὶ τῷ ἱεροφάντῃ καὶ τῷ γένει τῶν Εὐ[μο]λπιδῶν. | Ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο τὸν [τα]μία[ν τ]οῦ γέ‖νους τῶν Εὐμολπιδῶν ἐν τρισὶν [στήλ]αις, καὶ στῆσαι | τὴν μὲν ἐν Ἐλευσινίῳ τῷ ὑπὸ [τῇ π]όλει, τὴν δὲ ἐν τῷ Διογενείῳ, τὴν δὲ ἐν Ἐλευσεῖνι ἐν τῷ ἱερῷ πρὸ | τοῦ βουλευτηρίου.

Quae de tempore et de argumento tituli exposui Herm. l. l. hic repetere longum est. Id unum monuisse sufficiet, propter senatum quingentorum plebiscitum Hadriani imperio antiquius esse non posse, sed aliis de causis, praecipue propter iota mutum constanter additum, non videri Septimii Severi aetate recentius; sane quae de temporis indicio ex litterarum formis repetendo disputavi, in eis me errasse et verissime monuerunt alii et ipse pridem intellexi. Ceterum nunc etiam veri simillimum videtur, M. Aurelio imperante populum Atheniensium haec scivisse de Eleusiniorum sacris in pristinum splendorem restituendis.

ΑΙ
ΙΩΝ ΣΤΗΡΙ
ΤΑΤΤ ΑΠΙΔΩΝ
ΙΟΠΩΣΑΙ ΙΗΤΑΙΕ Ρ Α
ΔΕΛΕΥΣΕΙΝΟ ΑΣΤΕΩΣΕ
ΑΔΕΑΓΑΘΗΙΤΥΧ ΙΩΙΔΗΜΩΙΠΡΟΣ
[Τ]ΩΙΚΟΣΜΗΤΗΙΤΩΝ ΤΑΤΑΑΡΧΑΙΑΝΟΜΙ
ΙΤΕΙΝΕΛΕΥΣΙΝΑΔΕΤΟΥ ΟΥΣΤΗΙΤΡΙΤΗΙΕΠΙΔΕ
ΟΥΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΜΕ ΥΕΙΘΙΣΜΕΝΟΥΣΧΗΜΑ b
a ΤΗΣΑΜΑΙΕΡΟΙΣΠΟΜΠ ///ΝΑΤΗΙΤΕΤΡΑΔΙΕΠΙΔΕΚΑΠΑ
ΣΜΥΩΣΙΝΤΑΙΕΡΑΜΕΥ ΤΟΥΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥΤΟΥΥΠΟ
ΟΛΕΙΩΣΑΝΚΟΣΜΩ ΕΠΛΕΙΩΝΚΑΙΦΡΟΥΡΑΜΕΙΖΩΝ
ΤΑΙΕΡΑΥΠΑΡΧΟ ΕΠΕΙΔΗΚΑΙΟΦΑΙΔΥΝΤΗΣΤΟΙΝΘΕ
ΑΓΓΕΛΛΕΙΚ ΤΑΤΑΠΑΤΡΙΑΤΗΙΙΕΡΕΙΑΙΤΗΣΑΘΗΝΑΣΩΣ
ΙΕΡΑΚ ΠΑΡΑΠΕΜΠΟΥΣΑΣΤΡΑΤΙΑΚΑΤΑΤΑΥΤΑ c
ΕΝΑΤΗΙΕΠΙΔΕΚΑΤΟΥΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΠΡΟΣ
ΤΩΙΚΟΣΜΗΤΗΙΤΩΝΕΦΗΒΩΝΑΓΕΙΝΤΟΥΣΕΦΗ
ΛΕΥΣΕΙΝΑΔΕΜΕΤΑΤΟΥΑΥΤΟΥΣΧΗΜΑΤΟΣΤ
ΤΑΣΤΑΙΕΡΑΜΕΛΕΙΝΔΕΤΟΥΤΟΥΤΩΙΚΑΤΕ
ΚΟΣΜΗΤΗΙΟΠΩΣΜΗΔΕΠΟΤΕΤΟΥΤΟΕΚΛΓ
ΔΕΟΛΙΓΩΡΗΘΕΙΗΠΟΤΕΤΑΤΗΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΩΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙΝΔΕΤΟΥΣΕΦΗΒΟΥΣΠ d
ΤΗΝΠΑΝΟΠΛΙΑΝΕΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝ
e ΝΩΙΒΑΔΕΙΖΟΝΤΑΣΕΝΤΑΞΕΙΕΠ ΑΙ
ΦΗΒΟΙΣΤΗΝΤΟΣΑΥΤΗΝΟΔΟ ΟΡΗΣΑΙ
ΚΑΙΘΥΣΙΩΝΚΑΙΣΠΟΝΔΩΝΚΑΙΠΑΙΑΝΩΝΤ
ΟΔΟΝΜΕΘΕΞΕΙΝΩΣΑΝΤΑΤΕΙΕΡΑΜΕΤΑΦΡΟΥΡ
ΤΕΡΑΣΚΑΙΠΟΜΠΗΣΜΑΚΡΟΤΕΡΑΣΑΓΟΙΤΟΟΙΤΕΕΥ f
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣΤΗΙΠΕΡΙΤΟΘΕΙΟΝΤΗΣΠΟΛ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΙΚΑΙ ΑΝΔΡΕΣΕΥΣΕΒΕΣΤΕΡΟΙΓΕΙΝΟΙΝΤΟΜΕΘΕ
ΞΟΥΣΙΝΑ ΑΙΟΙΕΦΗΒΟΙΠΑΝΤΕΣΤΩΝΤΕΑΛΛΩΝΩΝΑΝ
ΠΑΡΕ ΙΣΕΥΜΟΛΠΙΔΑΙΣΟΑΡΧΩΝΤΟΥΓΕΝΟΥΣΚΑΙΤΗ
ΑΙ ΜΗΣΓΕΝΕΣΘΑΙΔΕΤΗΝΓΝΩΜΗΝΤΑΥΤΗΝΦΑ
ΝΚΑΙΤΗΙΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΗΙΒΟΥΛ ΤΩΝ
Φ ΚΑΙΤΩΙΙΕΡΟΦΑΝΤΗΙΚΑΙΤΩΙΓΕΝΕΙΤΩΝΕ ΠΙΔΩΝ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΥΤΟΤΟ ΜΙΑ//////ΟΥΓΕ
ΝΟΥΣΤΩΝΕΥΜΟΛΠΙΔΩΝΕΝΤΡΙΣΙΝ ΑΙΣΚΑΙΣΤΗΣΑΙ h
g ΤΗΝΜΕΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙΩΙΤΩΙΥΠΟ ΟΛΕΙΤΗΝΔΕΕΝ
ΤΩΙΔΙΟΓΕΝΕΙΩΙΤΗΝΔΕΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΠΡΟ
ΤΟΥΒΟΥ ΛΕΥΤΗΡΙΟΥ

6 'Athenis in domo Nicolai Ioannis'; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 440. Aliud exemplar eiusdem quod antecedit plebisciti esse comprobavi Hermae I p. 407.

ΘΗ
ΤΑΞ
ΤΑΤΑΡΙ
ΔΕΤΟΥ
ΤΟΥΒΟ
ΝΟΥΣΧΙ
ΠΗΣΙΝ
ΨΩΣΙΝΓ
ΠΩΕΙΩΝΙ
ΡΑΥΠΑΡΧ
ΤΟΙΝΘΕΟΙ
ΤΗΙΙΕΡΕΙΑ
ΡΑΚΑΙΗΠΑ
ΑΤΑ ΤΑ

V. 9 neglegentia eius qui transscripsit omissus esse videtur.

.. [ἀγα]|θῇ [τύχῃ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ προσ]|τάξ[αι τῷ κοσμητῇ τῶν ἐφή-βων κα]|τὰ τὰ ἀρ[χαῖα νόμιμα ἄγειν Ἐλευσῖνά]|δε τού[ς ἐφήβους τῇ τρίτῃ ἐπὶ δέκα] | τοῦ Βο[ηδρομιῶνος μετὰ τοῦ εἰθισμέ]|νου σχ[ήματος τῆς ἅμα ἱεροῖς πομ]|πῆς, ἵ[να τῇ τετράδι ἐπὶ δέκα παραπέμ]|ψωσιν τ[ὰ ἱερὰ μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου | τοῦ ὑπὸ τῇ πόλει, ὡς ἂν κόσμος τε] | π[λ]είων [καὶ φρουρὰ μείζων περὶ τὰ ἱε]|ρὰ ὑπάρχ[ῃ, ἐπειδὴ καὶ ὁ φαιδυντὴς] | τοῖν θεοῖ[ν ἀγγέλλει κατὰ τὰ πάτρια] | τῇ ἱερείᾳ [τῆς Ἀθηνᾶς ὡς ἥκει τὰ ἱε]|ρὰ καὶ ἡ πα[ραπέμπουσα στρατιά· κατ]|ὰ τὰ [αὐ]τὰ [δὲ ...

7 In fragmento tabulae marmoris Pentelici, inter Parthenona et Propylaea. Ed. Pittakis Eph. 3841, exscripsit Koehler.

ΙΤΩΙΣΥΜ
ΥΘΟΥΜΕΝΟΣ
ΦΙΚΤΟΓΑΩΚΕΝΕΠΙΔΗ
ΟΙΣΠΑΛΑΙΟΙΣΤΗΣΠΟΛΕ
ΕΝΙ//ΣΙΑΙΚΕΙΝΟΥΜΕΝΩΝ
ΝΜΗΔΕΝΑΑΑ///ΑΠΕΙΝ
ΝΤΟ///ΠΟΥΤΑΝΙΝ///ΜΩΝ
///ΙΔΡΥΣΑΤΟΤΗΝΔΕΙΕΡΩΣΥ
ΦΑΝΗΦΟΡΕΙΝΑΕΙΚΑΙ
ΟΓΜΑΤΑΜΕΓΙΣΤΗΝΚΑΙΤΑ///
ΤΟΔΟΞΗΣΤΟΝΠΟΛΙΤΗΝ
ΕΑΘΗΝΑΙΩΝ///ΝΑΣ///Ε
ΕΙΣΑΥΤΗΝΗΠΟ//////ΗΓΕΙ
ΘΕΟΙΣΕΥ////ΘΜ///ΑΠΑΣΙ
///ΑΝΤΙΑΥΤΟΙΟΙΚΩΙΚΑΙ
ΣΤΗΛΗΣΚΑΑΤΤΑΑ////Σ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥΚΑΙΠΡΟ
ΟΥΔΙΟΣΤΟΥΠΑΝΔΗ
ΛΕΩΣ

V. 19 post. ΛΕΩΣ nihil amplius scriptum fuit. Π, quod Pittakis infra exhibet, posteriore tempore insculptum est.

Agnoscuntur haec v. 1 τῷ σύμ[παντι δήμῳ? v. 3 ἀ]φῖκτο, [ἔ]δωκεν ἐπι-δη[μῶν, v. 4 τ]οῖς παλαιοῖς τῆς πόλε[ως νόμοις, v. 5 κεινουμένων, v. 6 μη-

δῖνα, ἀλλ' ἀπειλ[αι, v. 7 τὸ[ν] πρύτανιν [ἡ]μῶν, v. 8 ἱδρύσατο τήνδε ἱερωσύ[νην (vel fortasse τὴν δὲ ἱερ., ut ἱδρύσατο ad aliquid quod praecesserit referatur), v. 9 στε]φανηφορεῖν ἀεὶ καί, v. 10 δ]όγματα μέγιστα καὶ τά, v. 11 εἰς τοῦ]το δόξης τὴν πόλιν, v. 12 'Αθηναίων, v. 13 εἰς αὐτὴν ἡ πόλις ἠγεῖ[ται, v. 14—16 Θεοὶς εὐχόμεθα πᾶσι | .... δοῦναι αὐτῷ τε καὶ τῷ σύμπ]αντι αὐτοῦ οἴκῳ· καὶ | .... ἐπιμελεῖσθω τῆς κατασκευῆς καὶ ἀναθέσεως τῆς] στήλης Κλ. Ἄτταλος. Quae sequebantur sine dubio referuntur ad loca ubi diversa exemplaria huius decreti lapidi insculpta collocarentur (cf. nr. 5 v. 36 sqq.), quae loca si non plura, duo certe sunt; nam agnoscuntur v. 17. 18 τοῦ Διὸς τ]οῦ Ἐλευθερίου καὶ πρὸ | τοῦ ἱεροῦ ...... τ]οῦ Διὸς τοῦ Πανδή[μου (quo de cognomine, etsi nusquam inveni, non videtur dubitandum esse). Quare mirum est, quod v. 16 singularis στήλης legitur; ita ut mihi in mentem venerit καὶ ἀναγραψάτω τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐν δυσὶ (vel τρισὶ)] στήλ[αι]ς Κλ. Ἄτταλος. Nam ῃ pro αι scriptum habes etiam in titulo nr. 3 ubi pro Εὐνικος nomine sine dubio scribendum erat Εὔκαιρος. V. 19 aut π]όλεως aut ἀκροπ]όλεως supplendum est, idque ad accuratiorem loci alicuius, ubi tabula decreti collocetur definitionem referendum.

Plebiscitum in honorem nescio cuius factum hoc titulo contineri non videtur dubium. Nam quod sub finem oratione recta et prima pluralis numeri persona populus Atticus de se loquitur, Θεοὶς εὐχόμεθα πᾶσι, id ab antiquiorum quidem temporum usu alienissimum est, sed imperatorum Romanorum tempore non insolitum fuisse apparet ex nr. 10, ubi quum per priorem plebisciti partem antiquiorum more infinitivi ab verbo δεδόχθαι pendentes se excipiant, in extremis enuntiatis μεμαθήκαμεν (v. 31) et ἐκλέγομεν (v. 37) scriptum invenimus. Temporis indicium unum inest in titulo idque satis incertum, Claudii Attali nomen. Qui si idem est cum Ti. Cl. Attalo Sphettio, quo archonte duo tituli ephebici compositi sunt (vide indicem), ad Hadriani aetatem referendus est.

8 Tabula marmoris Pentelici a dextra ut videtur integra, a ceteris partibus mutila, a. 0,12, l. 0,55, c. 0,09. Inventa septentrionem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1456 (Rangabé Ant. 2317). Denuo contulit et magnam partem exscripsit Koehler.

```
                    ω      Ν Ω — ΙΙΙΙΙΙ
            Ι Ο Α Ν Ο Ν Τ Ω Ν Τ Ο Δ Ι Π Λ Α Σ Ι Ο [Ν]
  Ι   — Ι Ε Λ Ε Υ Τ Η Ν Α Ι Ρ Ε Ι Σ Θ Α Ι Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν . . [Υ Θ Α] Ν
    Σ Θ Ε Ν Τ Α Σ Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Α Σ Τ Ω Ν Κ Τ Η Μ Α Τ [Ω Ν]
    Ι Λ Ε Ι Μ Μ Α Τ Ο Σ Ε Π Α Λ Λ Ο Ν Χ Ε Ι Ρ Ο Τ Ο Ν Ε Ι Ν Ε Π [Ι Π Α Ι Ρ Π Ρ Ο Κ Ε Ι]
    Ν Ω Ν Τ Η Ν Τ Ω Ν Φ Ο Ρ Ω Ν Δ Ι Α Ν Ο Μ Η Ν Κ Α Ι [Λ] Ο [Ι] ////
    Ι Τ Ω Ν Τ Ε Π Ρ Ο Σ Ο Λ Ε Υ Θ Ε Ν Τ Ω Ν [Κ Α . . . Ν]
    Ο . . Υ Ν Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Ε Υ [Ο Μ]
    Τ Ι     Τ Η Ν Λ Ι Ρ Ε Θ //////////
```

Var. lect. Quae a dextra parte uncis inclusi, Koehler omittit, Pittakis habet; quamquam vestigia quaedam litterarum in fine versuum etiam Koehler exhibet v. 2 ΣΙΟΙ || v. 3 ΟΝ . . ΓΟΛΝ || v. 4 ΤΣ /// || v. 5 ΕΠΙ.ΙΟΙ//Ι || v. 6 'fortasse recte Pittakis ΛΟ' || v. 8 ΕΥΟ.

Agitur hoc titulo sine dubio de bonis quibusdam sive pecuniis administrandis; atque ex v. 3 et 8 apparere videtur, de pupillorum bonis dici. Tamen continua verborum enuntiatorumque series nulla ex parte restitui potest. V. 2 λαμ]βανόντων τὸ διπλάσιον, v. 3 μετὰ τὴν ...... τ]ελευτὴν αἱρεῖσθαι τὸν δῆμον [το]ῦ θαν[όντος. Si τὸν δῆμον ad populum Atheniensium pertinet, post τοῦ θανόντος exciderit necesse est illud unde genetivus pendet: sed fortasse δῆμος hic non populum sed pagum significat, ita ut τὸν δῆμον τοῦ θανόντος coniungenda totumque enuntiatum de tutore intellegendum esse videatur, qui paganorum decreto constitueretur. Nam ut Demosthenis aetate tutorem, si pater de ea re nihil in testamento cavisset, ab archonte datum esse constat, ita quominus id imperatorum Romanorum tempore mutatum statuamus nihil obstat. V. 4 [τοὺς ....]σθέντας ἐπιμελητὰς τῶν κτημάτων. V. 5 [ὑπ]λείμματος ἐπ' ἄλλον χειροτονεῖν ἐπὶ πα[ν]? προκει[μένον?, quae vocabula neque enuntiatum neque sententiam sanam efficiunt. V. 6 τὴν τῶν φόρων διανομὴν καὶ λογ[ισμόν? (φόροι fructus, reditus potius quam tributa esse videntur). V. 7 τῶν τε προσοδευθέντων κα[ὶ τῶ]ν [ἀναλωθέντων sive δαπανηθέντων? Hoc fortasse ad rationem reddendam spectat, ita ut cum eo quod in antecedente versu est λογ[ισμόν cohaereat; quam inter vocem et genetivos illos tamen complura intercidisse apparet.

9 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici supra intactum, a reliquis partibus mutilum, a. 0,37, l. 0,22, c. 0,10, inventum anno 1859 septentrionem versus a Propylaeis. Exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3743. Contulit Koehler.

```
      . . . Μ Ο Υ Α Ρ Χ
         — Ω Ν Ε Ν Α Σ
          Ν Α Κ Ο Ι Ν Α Τ
      Ͻ Ι Σ Τ Ω Ι Τ Ε Ε Λ
         Ι Ω Ι Κ Α Ι Σ Α Ρ
          Ρ Ι Σ Υ Ν Κ Α Θ
      Ͻ Σ Σ Ι Κ Η Ν Ε Ι Κ
       Σ Ε Ν Ω Ι Α Υ Τ Ο
        Ι Ι Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ Ι
         Ν Τ Ι Δ Ο Σ Φ Ι
```

Quamquam legitimis plebisciti praescriptis supplendis locus non est, tamen quin hoc decreti alicuius a populo Atheniensium profecti fragmentum sit, dubitari vix potest. Continuo verborum ordini restituendo hae reliquiae non sufficiunt, sed agnoscuntur haec: v. 1 [ἐπὶ] ......μου ἄρχ[οντος, v. 2 ..ων ἐν ἄσ[τει? ..., v. 3 ...να κοινὰ τ..., v. 4—7 τοῖς θε]οῖς, τῷ τε Ἐλ[ευθερίῳ Διὶ καὶ Ἁδριαν]ῷ Καίσαρ[ι Σεβαστῷ Σωτῆ]ρι, συνκαθ[ιδρῦσαι .... καλ]λίστην εἰκ[όνα. Quae in memoriam revocant locum Pausaniae I, 3, 2 ἐνταῦθα (i. e. prope στοὰν βασίλειον) ἕστηκε Ζεὺς ὀνομαζόμενος Ἐλευθέριος, καὶ βασιλεὺς Ἁδριανός, ἐς ἄλλους τε ὧν ἦρχεν εὐεργετήσας καὶ εἰς τὴν πόλιν μάλιστα ἀποδειξάμενος τὴν Ἀθηναίων. Ac videtur quidem decreti nostri ratio ea esse, ut de monumento alicuius hominis, imperatoris Romani sine dubio, iuxta illas duas statuas erigendo agatur. Atque simili sententia συγκαθιδρύειν τινί τινα legimus apud Iulianum orat. IV p. 150 ed. Spanheim: Οἱ τὴν Ἔδεσσαν οἰκοῦντες, ἱερὸν ἐξ αἰῶνος Ἡλίου χωρίον, Μόνιμον αὐτῷ καὶ Ἄζιζον συγκαθιδρύοντες. De reliquis versibus nihil certi dici potest; veniat alicui in mentem post v. 7 ita orationem continuare καὶ ἄλλας εἰκόνα]ς ἐν ᾧ αὐτὸ[ς ἂν βούληται τόπῳ, sed id nimis incertum est. V. 9 agnoscitur κ]αὶ ποιήσεις, v. 10 τῆς ....]ντίδος φυ[λῆς. Si vera sunt quae de v. 4—7 disputavi, post Pausaniae tempora demum hunc titulum scriptum esse manifestum est.

10 Quondam in pavimento ecclesiae; nunc lapis in plures partes fractus margine ligneo circumdatus exstat in Theseo. Ed. Pocock. Inscr. ant. T. I c. 5 n. 68 p. 60, ad cuius apographum varias lectiones adnotavit Chandlerus Syllab. Inscr. p. XXX. Ex schedis Fourmonti Boeckh C. I. G. 353 (v. 1—12 Pittakis l'anc. Athènes p. 513). Quae nunc supersunt decreti ipsius fragmenta *a b c* (*d*) exscripsit Koehler. Nominum laterculus subiectus praeter paucas litteras, quas Koehlerus notavit, legi iam non potest.

a b

. . . . . \ . . . . . . ⲆΛΔΙΟΓЄΝΟΥCΜ[Α]ΡⲖΘΩΝΙΟΥ ЄΠΙΤΗCΠⲖΝΔΙΟΝΙ
. . . . ΙⲖΝЄΙΑCΗCЄΓΡΑΜΜ[Α]ΤЄΥЄΝΡΦΔΩΝΚⲖⲖⲖΙCΤΟΥΜⲖΡⲖ
. . . . . ΙЄΡЄ///CΘЄΟΦΙⲖΟC[ЄΠ]Є[CΤΑΤ]Є[ΙΤ]ΩΝΠΡΟЄΔΡΩΝЄΠЄΨΗ
. . . . . ΙΟΥ[ⲖΙⲖΝ]ΟC[ΚⲖ]CΙΟΥ[ΚΑ]ΙΟ[ΙC]ΥΜΠΡΟ⌣ΔΡΟΙΚ ΓΤΗCΠΡΥΤΑ
. . . . . ΜΗΝΟC[Π]ΟCЄ[Ι]ΔЄΩΝΟC[ΤΗCΑΒ]Ο[ΥΛΗCΥΝΗ ΥΘΗЄΠΙΤοιC
. . . . . ЄⲖΙΟΙCⲖΝⲖ[Δ]ЄΙΧΘЄΝΤΟC ////////////////////////////////
. . . . . // ЄΝΗΑΝЄΓΝΩCΘΗ
. . . . . ΙΗ///ΩΝ/////CΥΝЄΔΡΙΩΝ ΔΙΑΤΩΝⲖΡΧΟΝΙΩΝⲖΝⲖΓΝΟΝ
. . . . . C[Τ]ΡⲖ[Τ]ΗΓΟΥⲖⲖΚΑΜЄΝΟΥCⲖⲖΜΠΤΡЄΩCΓΝΩΜΗΝΤΗΝⲖΝⲖΓЄΓΡΑΜΜЄΝ///
Π[Ⲗ]ΓΟΥ[Β]ΟΥ[Λ]ΗΚⲖΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦΚⲖΙΟΔΗΜΟCΟⲖΘΗΝΑ//Ι
ΤΩΝⲖΡΧΟΝ[Τ]ΩΝ[Τ]ΟΥΤЄЄΠΩΝΥΜΟΥⲖΡΧΟΝΤΟCΦⲖΔΙΟΓЄΝΟΥC
ΙΟΥΚⲖ . . ΟΥЄΠΙΤΑΟ[Π]ⲖⲖCΤΡΑΤΗΓΟΥΚΑΙЄΠΙΜЄⲖΗΤΟΥΓΥ
[Ι . ЄΙ]ΑCΟC . . ΑΛΙ\///ΝΟΥ//ΑΙ[Α]/////ΑΡΧΟΝΤΟCΤΟΥΙЄΡΩΤΑΤΟΥΑΤ *c*
[Τ]ΑΝC[Α]ΛΗΝΙΟΥ[Λ///ΡⲖΥΡ[ⲖⲖΚⲖΜЄΝ]ΟΥCⲖⲖΜΠΤΡЄΩCΚΑΙΤΟΥΚΗΡ
[ΑΡΨ]ΙΟΥΠ . ΤΟΥΒΟΥ ⲖΝCΚΑΙ[ⲖΓ]ΩΝΟΘЄΤΟΥΤΩΝΤΗCCЄΒⲖ
ΤΩΝΩ . . ΦΩΝΟCΤΟΥΟЄΟΦΙⲖΟΥΥΒΑΔΟΥΓΝΩΜΗΝΑΓΟ
CΙΝΚⲖΙⲖ . . ΠΑΤΡΙΑ (vacat) ЄΠЄΙΔΗΗΙ ЄΡΩΤⲖΤΗΚⲖΙΤЄ
ΛЄΩЄΩΙΥCΩΝ . . ΜЄΡΩΝΚⲖΙ.ΥΠΟΠⲖΝΤΩΝЄΛΠΙCΘЄΙCⲖ[Ⲗ]ΙⲖΤΗ ΙⲖ[Θ]ⲖΝⲖ[Τ]ΟΝΟΜΟΝΟΙ
ΑΝΤΩΝΟCΙΩΝΒΑCΙⲖЄΩΝⲖΟΥΚΙΟΥCЄΠΤΙΜΙΟΥCЄΟΥΗΡΟΥЄΥCЄΒΟΥCΠЄΡΤΙΝΑΚΟC
CЄΒΑCΤΟΥⲖΡΑΒΙΚΟΥΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΜЄΓΙCΤΟΥΚⲖΙΜⲖΡΚΟΥ
ΑΥΡΗⲖΙΟΥⲖΝΤΩΝЄΙΝΟΥЄΥCЄΒΟΥCCЄΒΑCΤΟΥΥΠΟΤΩΝΜЄΓⲖⲖΩ
Κ [Ο Ι Ι Ι Ρ Ι Ι Ι Ι Λ Τ Ι] ΠΑCΙΝⲖΝΟΡΩΠΟΙCΔЄΔΗⲖΩΤⲖΙЄ[Τ]
. . . .
. . . . ΤΗΟΥΡⲖΝΙⲖΨΗΦΩΚⲖΙΚΡΙCЄΙΠΡΟCЄΙ
Λ/ . . ΙΙΟ[C] . . [ΤЄ] . . . ΑΥΤΟΚΡⲖΤΟΡΟCⲖΡΧΗCΙCΗΓΟΡΙⲖΝΙΔΡΥCⲖΝΤЄC
ΤΟΥΚΟCΜΟΥΤΟΒΑCΙⲖЄΙΟΝЄΝΟⲖΟΚⲖΗΡΩΤΩΓЄΝЄΙΔЄΔΟΧΘⲖΙ
Π[Ι] . [Є]Α . . . [ΩΙ]Π . . ΟΥΒΟΥⲖΗΚⲖΙΤΗΒΟΥⲖΗΤΩΝΦ · ΚⲖΙΤΩΔΗΜΩΤΩ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΟΥ . . [Ν]ΠΑΙ · ΓЄΝЄΙΚΑΙЄΟΡΤΑΖЄΙΝЄΝΤЄΚΟΙΝΩΚⲖΙΚⲖ
ΙΙ . . . [Ν] . . Ι . [Ι] . CΙⲖЄΙΩΓЄΝЄΙ · ΑΓЄCΘΑΙΔЄΚⲖΙΤΗΝΤΗCΚΡⲖ
. . . . ΙΟΝΗΜЄΡΑΝΑΚΟΛΟΥΘΟCΤⲖΙCⲖⲖⲖⲖΙCⲖΥΤΩΝΚΡⲖ
ΤΙC . . [Ι]Ι . . . . . ΙΙΙCΟCΙΑCΡΗCЄΩCⲖΥΤΩΝΜЄΜⲖΘΗΚΑΜЄΝΚΑΙΔΙΔΟ
[Ι . . . ¯] . . . . Μ . . . . \ΝΟΜΗΝΚΑΘⲖΚⲖΙΟΚΡⲖΤΙCΤΟCΠΡЄCΒЄΥΤΗC
. . [ΗC] . . . . . . ΤΟ . . ΚⲖΙⲖΟΓΙCΤΗCΤΗCΠⲖΤΡΙΔΟCΗΜΩΝΓⲖΙΟCⲖΙ
. . . . . . ΟΟ . . . . ΔЄΔΗⲖΩΚЄΝЄΙ.ΤΩΠΡΟΚΟΙΜЄΝΩΔΙⲖΤⲖΓΜⲖΤΙ
CΚΗCΜ . [Ι] . . . . . ΙΝЄΥCЄΒЄΙΑΝΔΙΗCΤΗΝΤΗCΠΟⲖЄΩCЄΥΦΡΟCΥ
ΝΗΝΚΑΙЄΙΩΟΥ . ΑΝЄΙCΤΟΝΟⲖΥΜΠΙΟΝΟΙΚΟΝ[ⲖΥ]ΤΩΝЄΥCЄΒЄΙ
ΗΡΑΚΑΗΑΩCΟΜЄΝ

Horum versuum hasce reliquias vidit Koehler:

(*d*)
ΙΙΟΚ
\CΙΟΝ^
/
¯CΙ Ι
Ω⌐ CC
/Ν/ C Ͻ
COCΙⲖC' . . . . ⲖΥΤΩΝ
' ΙΙΙΝ ⲖΙΟΙΡΑ
' Ι C Π/
Ι CΒC
Є.CΤΟ/

Inter hoc decretum et prytanum catalogum qui sequitur duorum versuum vacuum spatium fuit (Koehlerus enim testatur infra literas Є.CΤΟΙ tres versus vacuos fuisse).

ΑΛΛΗΤΙΠ[Π]ΟC	ΠΑΙ	ΚΑΛΛΙΑC	ΠΑΙ	ΑΙCЄΙΤΟΙ
[. . . Σ . . . . . ΟΞ]	ΠΑΙ	ΤЄⲖЄCΦΟΡΟCCΩΤΗΡΙΔΑ	ΠΑΙ	ΚΑΙЄΡΟΦΑΝΤΗC)ΜΑΡΑ
Ν . . [Ι ΙΙ] ΟC	ΠΑΙ	ΡΟΥΦΟC)	ΠΑΙ	ΦΑΒΔΑΔΟΥΧΟCΜΑΡΑΘ
ΠΟ	ΠΑΙ	ΜΑΡЄΙΝΟC	ΠΑΙ	ΚⲖЄΠΙΒΩΜΩΜЄⲖΙ
Π///Ο . . . [Ι]ΛΟC	ΠΑΙ	ΞЄΝΟΦΩΝ	ΠΑΙ	ЄΡЄΝΙЄΡΟΚΗΡΥΞЄΡΜ
ΚΑCΙΟC	ΠΑΙ	ΖΩΤΙΚΟC[)]	ΠΑΙ	ΑΥΡΠΥΡΦΟΡΟCⲖΑΜΠΤΡ
ΜΟCΧΩΝΙΟC	ΠΑΙ	ΟΡΤΗCΙΟCΜΗΝΟΔΩΡΟC	ΠΑΙ	ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗCΚΑΙΔΗ
ΒΑCCΟC	ΠΑΙ	ΓΑΙΟCΟΚⲖΙЄΠΑΓΑΘΟC	ΠΑΙ	ΜΟΥΚΛΑΤΤΙΚΟCΜΑΡΑ
ΤЄ . . ΟΘЄΟC	ΠΑΙ	ΦΑΙCΤΟCЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟΥ	ΠΑΙ	ΑΝΤΙΚΗΡΥΞΑΦΡΟΔЄΙCΙΟCΦΛΥ
. ΙЄΙΛΥΙΟC	ΠΑΙ	ΔΙΟΓЄΝΗC)	ΠΑΙ	ΓΡΑΜΜΑΤЄΥCΒΟΥΛΗCΚΑΙ
ΚΛ//////C	ΠΑΙ	ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΟΙ		ΔΗΜΟΥΑΡΙCΤΟΒΟΥΛΟC
[Ι]Ο[Ι] [Λ]	ΠΑΙ			ΑΤΤΙΚΟΥΑΝΑΓΥΡΑCΙΟC
ΠΟΤΑΜΟCΙΠΩΝΟC	ΠΑΙ	ΔΗΜΗΤΡΙΟCΚЄⲖΑΔΟΥ	ΚΤⲖⲖ	ΠЄΡΙΤΟΙΗΜΑΡΟ/.ΩΝΚΑΛΛΙCΤΟΥΜΑΡΑΘ
ΚΟΜΜΟ.[ΟC . . . ΙC]	ΠΑΙ	ΑΡΤЄΜΩΝΗⲖΙΟΔΩΡΟΥ	ΚΥ	ΑΝΤΙΓΡΑΦЄΥCΦΛΜΑΡЄΙΝΟ[ΓΧ]
ΠΟ . . [Μ]ΩΝΤЄ[ΙΤΟΥ]	ΠΑΙ	ΔΙΟΝΥCΙΟCΤΡΥΦΩΝΟC	ΚΥ	ΙЄΡΑΥΛΗCΑΘΗΝΑΙΟCΑΦΡΟΔЄΙCΙΟΥ
Μ . . [ΙΙΜ.Λ]	ΠΑΙ	ΠЄΛΛΛΟCΤΡΥΦΩΝΟC	ΚΥ	ΙЄΡЄΥCΦΩCΦΟΡΩΝΑΡΙ
[ΔΜ.ΟΝΛΟCЄΥΗΜЄΤΟΥ.]		ΙΙ . . ΠΙЄΙC		CΤ[ЄΣΙΙC]
. . . .		ΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟCΑΠΟΛΛΩΝΙΟ		ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤЄΥC
. . . .		ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ		ΜΗΝΟΦΙⲖΟCΠΑΡΑΜΟΝΘ
. . . .		ΚΑΛ[ЄΤЄ]ЄΥC		
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟCΖΙΟ.Π . .		ΤΥΧΙΚΟC[)]	ΚΥ	
. . . [ΣΩΟΟΩΣΔ] .		ΟΝΗCΙΜΟCΠΟΛΥΔЄΥΚΟΥ	ΜΜ	
		[Ρ Α ΙΙ ΙΙ Λ Τ]ЄΥCΙ		
		. . . . [ΤΟCΟ]		

Var. lect. Uncis inclusi in eis quae Koehlerus legit eas litteras, quas is aut prorsus deletas aut non integras invenit, quum in prioribus apographis servatae sint. In ceteris partibus tituli quae uncis circumdata sunt, ea solius Pocockii fide nituntur, a Fourmontiano vero apographo, minus pleno quidem sed accuratiore, absunt. *Decreti* v. 4 ΠΡΟЄΔΡΟΜΟΤΗϹ Fourmont, ΠΡΟΔΡΟΙΚΟ·ΤΗϹ Pocockius, quem Boeckhius sequitur. Γ (pro Ο priorum apographorum) Koehleri testimonio certum est, Κ quod antecedit admodum dubium, quum unius Pocockii auctoritate nitatur || v. 5 post ΠΟϹЄΙΔЄѠΝΟϹ Poc. habet ΤΗϹΒΛ, Fourmont .ΙΙЄ/. Id quod posui minime certum est. || v. 6. 7 antiquis temporibus consulto deletos esse testatur Koehler || v. 13 init. ΛЄΟϹ Fourm., ...ΙΕΙΑΣΟΣ Poc. || v. 15 init. ΙΟΥΛΛΙΟΥΚΟΥΛΗϹ Fourm.; quae recepi, Pocockii sunt. || v. 16 ΤΩΝΟΣΙ..ΙΟΦΩΝΟΣ Poc.; quae recepi, Fourm. || v. 18 ЄΠΙϹΟЄΙϹΑ, sed super primo Є adscripto Λ Fourm., ΣΑΠΙϹΟΕΙΣΑ Pocock. || v. 25 ΙΔΡΙϹΑΝΤΟϹ Fourm., ΙΔΡΥΣΑΝΤΕΣ Pocock. || v. 26 post ΒΑϹΙΛЄΙΟΝ Pocock. addit ΟΝ, quod Fourmontus omittit, Boeckhius recepit || v. 29 ΓΕΝΕΙ.ΑΠΕ Poc., ΓЄΝЄΝ^ΑΓЄ Fourm. || v. 31 ΡΗϹϹѠϹ Fourm., ΡΕΙΣΕΩΣ Poc., ΒΑϹЄѠϹ Chandl. || v. 32 ΜΗΝ Fourm., ΜЄΝ Poc., quem Boeckhius sequitur, sed illius lectionem confirmant reliquiae a Koehlero visae ΙΙΙΝ || v. 33 extr. ΑΙ Fourm. Chandl., ΑΥ Pocock. || v. 36 (post ΚΑΙ) ΕΙΩΟΤΑΝ Poc., ΕΙ-ϹѠΟΥ..Ν Fourmont, ex quo Υ pro Τ recepi, in ceteris Pocockium secutus. Deinde Fourm. Chandl. pro ЄΙϹ habet ЄΚ || v. 37 ΗΡΑΚΛΗΔѠϹΟΜЄΝ Fourm., .ΝΑΙΩΣΜΕΙ Poc. — *Laterculi* col. I v. 1 ΛΛΛ.ΤΙΠ.ΟϹ Fourm. in alterius partis apographo, ΑΛΗΤΙΠΛѠΟϹ ΠΑΙ idem in apographo decreti || v. 5 ΤΟΣΠ⁻Λ.ΙΛΟ Poc. Deinde habet ΠΑΙΛΟΣ novo versu, pro ΠΑΙ illo Fourmonti, quod Poc. per totam columnam omisit || v. 10 ΙϹ pro ΙЄ Fourm. || v. 14 ΜΟ.ΜΟΣ...ΙΣΙΙΙ ΤΗΣ Poc. || v. 15 Fourm. ΠΟ..ΚΝΙϹ (nihil praeterea). — Col. II v. 2 Fourm. ΣѠΤΙΙΔΑ || v. 8 ΓΑΙΟϹΚΛΙЄΥΠΑ Fourm. || v. 11 maioribus litteris Fourm. || v. 13 ΧΤΛΛ Poc., ΚΤΟΛ Fourm. || v. 15 ΤΡΙ Fourm. || v. 16 ΠΕΛΛΛΔΟΣΤΟΥ Poc., ΗϹΑΛΛΟϹΤΡΙ Fourm. || v. 17 ...ΙΗϹ Fourm., ΙΙ_ΠΙΕΙΣ Poc. || v. 18 ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ Fourm. pro eo quod apud Poc. est ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ || v. 23 pro ЄΥϹΙ Poc. ЄΜ. — Col. III v. 2 extr. ΑΧΙΡ Fourm., Μ ΑΙ Poc., quod scripsimus Chandleri est, qui ex hac laterculi columna lectiones annotat || v. 8 ΚΛΑΑΤΤΙϹΟϹ Fourm., ΛΑΑΤΤΙΚΟΣ Poc., ΚΛ.ΑΤΤΙΚΟΣ Chandl. || v. 9 extr. Fourm. ΦΑΡ, Poc. Ψ, Chandl. ΦΛΥ. Menda quaedam aperta Fourmonti et Pocockii, a Chandlero correcta, adscribere supervacaneum duxi. Koehlerus ex toto laterculo fere evanido duos locos legit atque emendavit col. II v. 7 ΟΡΤΗϹΙΟϹ (Fourm. ΟΚΤΗϹΙΟϹ Pocock. ΟΣΤΗΣΙΟΣ) et col. III v. 15 ΑΦΡΟΔЄΙϹΙΟΥ (ΑΦΡΟΔЄΙϹ[Є] antiquiores).

[Ἐπὶ ἄρχοντος] Φλ. Διογένους Μαραθωνίου, ἐπὶ τῆς Πανδιονί||[δος ..... πρυ]τανείας, ἧς ἐγραμμάτευεν Ῥόδων Καλλίστου Μαρα||[θώνιος,] ἱερεὺς Θεόφιλος ἐπεστάτει, τῶν προέδρων ἐπεψή||[φιζεν] Ἰουλιανὸς Κασίου καὶ οἱ συμπρόεδροι. κγ(?) τῆς πρυτα||[νείας], μηνὸς Ποσιδεῶνος τῆς λ'(?), βουλὴ συνήχθη ἐπὶ τοῖς | [εὐαγγ]ελίοις, ἀναδειχθέντος [Αὐτοκράτορος Καίσαρος Ποπλίου | Σεπτιμίου Γέτα Εὐσεβοῦς Σεβαστοῦ]· ἐν ᾗ ἀνεγνώσθη | [γνώμ]η [τ]ῶν συνεδρίων διὰ τῶν ἀρχόν[τ]ων, ἀναγνόν||[τος τοῦ] στρατηγοῦ [Ἀ]λκαμένους Λαμπτρέως γνώμην τὴν ἀναγεγραμμένη[ν· | Ἡ ἐξ Ἀρείου] πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναί||[ων μετὰ] τῶν ἀρχόντων, τοῦ τε ἐπωνύμου ἄρχοντος Φλ. Διογένους | [Μαραθων]ίου κα[ὶ τ]οῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα στρατηγοῦ καὶ ἐπιμελητοῦ γυ||[μνασίου καὶ στο]ᾶς θε[οῦ] Ἀδ[ρ]ι[α]νοῦ καὶ ἀ[ντ]άρχοντος τοῦ ἱερωτάτου ἀ[γ]ῶνος τοῦ Π]αν[ελ]ληνίου [Μα]ρ. Αὐρ. Ἀλκαμένους Λαμπτρέως καὶ τοῦ κήρ||[υκος τῆς ἐξ] Ἀρ[ε]ίου π[άγ]ου βουλ[ῆ]ς καὶ ἀγωνοθέτου τῶν τῆς Σεβα||[στῆς οἰκίας? ἀγ]ώνω[ν Τρυ]φωνος τοῦ Θεοφίλου Ὑβάδου γνώμην ἀ[π]ο||[φαινόν]των κατὰ τὰ πάτρια·

Ἐπειδὴ ἡ ἱερωτάτη καὶ τελεία[ς θεία? τ]ῶν [ἡ]μερῶν καὶ ὑπὸ πάντων ἐλπισθεῖσα διὰ τὴν ἀθάνατον ὁμόνοι|αν τῶν ὁσίων βασιλέων, Λουκίου Σεπτιμίου Σεουήρου Εὐσεβοῦς Περτίνακος | Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ Παρθικοῦ μεγίστου, καὶ Μάρκου | Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς Σεβαστοῦ, ὑπὸ τῶν μεγάλω|ν βασιλέων κοινῷ κη]ρ[ύγμ]ατι πᾶσιν ἀν[θ]ρώποις δεδήλωται, ἐν [ᾗ | τὸν θειότατον Αὐτοκράτορα Καίσαρα Πόπλιον Σεπτίμιον Γέταν | Εὐσεβῆ Σεβαστὸν] τῇ οὐρανίᾳ ψήφῳ καὶ κρίσει προσειλ[ήφασι πρ]ὸς [τὴν τῆς] αὐτοκράτορος ἀρχῆς ἰσηγορίαν, ἱδρύσαντες | τοῦ κόσμου τὸ βασίλειον ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ γένει· δεδόχθαι | [τῇ] ἐ[ξ] Ἀ[ρείου] πάγου βουλῇ καὶ τῇ βουλῇ τῶν Φ καὶ τῷ δήμῳ τῷ | Ἀθηναίων [θ]ύ[ει]ν πα[ν]γενεὶ καὶ ἑορτάζειν ἔν τε κοινῷ καὶ κα|τ' ἰδίαν παντὶ τῷ βα]σι[λ]είῳ γένει. ἄγεσθαι δὲ καὶ τὴν τῆς κρα||[τίστης ἀρχῆς γενέθλ]ιον ἡμέραν ἀκολούθως ταῖς ἄλλαις αὐτῶν κρα|τίσ[ταις?, καθὼς διὰ τῆ]ς ὁσίας φήμης αὐτῶν μεμαθήκαμεν, καὶ δίδο||[σθαι παντὶ τῷ δη]μ[ῳ δι]ανομήν, καθὰ καὶ ὁ κράτιστος πρεσβευτὴς | [αὐτῶν καὶ ἀντιστράτηγος] καὶ λογιστὴς τῆς πατρίδος ἡμῶν Γάιος Αἰ]........ δεδήλωκεν ἐν τῷ προκ[ει]μένῳ διατάγματι | .... εὐσέβειαν, δι' ἧς καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐφροσύ|νην καὶ εὐθ[η]ν[ί]αν εἰς τὸν Ὀλύμπιον αὐτῶν οἶκον εὐσέβεια|[ν]? δηλώσομεν.

De tempore huius plebisciti Boeckhius erravit eiusque errorem ad unum omnes, qui postea de ea re dixerunt, secuti sunt, me ipso non excepto. Nempe non potest is qui, in societatem imperii assumptus, huius plebisciti occasionem dedit, Caracalla esse, ita ut decretum ad annum 198 p. Chr. pertineat. Bis enim (v. 6. 7. 23. 24) illius nomen erasum est; Caracallae autem memoria neque unquam damnata est, et in hoc ipso titulo v. 21 nomen eius intactum mansit. Qua de causa potius de Geta cogitandum est, quem Septimius Severus pater et Caracalla frater in societatem imperii assumpserunt; itaque horum duorum ἀθάνατος ὁμόνοια laudibus extollitur v. 18. Illam rem autem in universum quidem ad annum 209 p. Chr. referendam esse Eckhel D. N. VIII. 245 sqq. certissimis argumentis effecit; quo anni tempore vero Geta Augustus factus sit, ex nostro titulo primum innotescit; nam quum hoc plebiscitum mense Posideone, qui respondet fere posteriori parti Novembris et Decembris priori, factum sit, quumque ex Britannia, ubi tum Severus cum filiis commorabatur, citius quam duobus vel tribus mensibus nuntius Athenas pervenire non potuerit, circiter mense Septembri vel Octobri Geta a patre et fratre in societatem imperii receptus esse videtur. Flavius Diogenes igitur archon est anni Attici 209/10 p. Chr. In supplendis tituli verbis quamvis multa et plenius et rectius restituisse mihi videar, quam Boeckhius, tamen, quae est lapidis condicio et antiquiorum exemplarium pravitas, fieri non potuit, ut omnia certa et indubitata ratione supplerentur. Quum pleraque, quae posui, explicatione non videantur egere, haec adnotare satis habeo: v. 14 καὶ τοῦ κήρυ|κος Κλ. Ἀττικοῦ Μ]αρ[α]θ[ων]ίου? βουλῆς, καὶ ἀγωνοθέτου etc. Boeckh; quae non recte se habere iam nomen proprium importunissime munerum designationibus interiectum arguit. Restitutio mea certissima est; nam quum haec ad insequens Tryphonis Theophili f. Hybadae nomen pertineant, isque non possit κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου esse, quod munus in laterculo subiecto Claudio Attico Marathonio adscribitur, fieri non potest, quin de senatus Areopagitici praecone dicatur. Accedit quod vocum Ἀρείου πάγου vestigia satis certa exstant. V. 28 πανδημεί Boeckh; sed quum litterae ΓЄΝ etiam Koehleri testimonio confirmentur, dubitandum non est quin πανγενεί adverbium quamvis nusquam praeterea inventum restituendum sit. V. 29. 30 τὴν τῆς κρα[τίστης ἀρχῆς γενέθλ]ιον ἡμέραν supplevi, ut sit natalis imperii (Spartian. Hadr. 4); nam de ipsius Getae die natali neque articulus τῆς cogitare permittit, neque omnino hic eius mentio fieri potest, quia sine dubio iam antea Getae dies natalis celebratus erat. V. 32 δια]νομήν certum est, quia ΜΗΝ in lapide esse Koehleri apographo confirmatur. Neque Boeckhius quum λαμβ]άνομεν suppleret, enuntiati structuram et sententiam assequi poterat. V. 32. 33 πρεσβευτὴς [αὐτῶν καὶ ἀντιστράτη]γο[ς] καὶ λογιστής (ubi Boeckh omnino nihil supplevit) propterea posui, quia dubitare non licet, quin hic de eius modi legato Augustorum pro praetore ad ordinandum statum liberarum civitatum provinciae Achaiae dicatur, quales sunt septem illi de quibus dixi in Ephemeride epigraphica I p. 427; quibus exemplis hoc octavum accedit. Quod idem simul curator (λογιστής) civitatis Atheniensium est, id optime convenit cum Ti. Claudii Callippiani Italici exemplo (l. l.).

Ex prytanum laterculo quae legi possunt haec sunt:

Ἀλλήτιππος (?)	Πα.	Καλλίας	Πα.	ἀείσιτοι
....	Πα.	Τελέσφορος Σωτηρίδα	Πα.	Κλ. Ἱεροφάντης) Μαρα.
........ος	Πα.	Ῥοῦφος)	Πα.	Φαβ. Δᾳδοῦχος Μαραθ.
Πο	Πα.	Μαρεῖνος	Πα.	Κλ. Ἐπὶ βωμῷ Μελ.
Πε ...... ιλος	Πα.	Ξενοφῶν	Πα.	Ἑρέν. Ἱεροκῆρυξ Ἑρμ.
Κάπιος	Πα.	Ζωτικός)	Πα.	Αὐρ. Πυρφόρος Λάμπτρ.
Μοσχώνιος?	Πα.	Ὁρτήσιος Μηνόδωρος	Πα.	κῆρυξ βουλῆς καὶ δή-
Τι[μ]όθεος	Πα.	Γάιος ὁ καὶ Ἐπάγαθος	Πα.	μου Κλ. Ἀττικὸς Μαρα.
....	Πα.	Φα[ῦ]στος Ἐπαφροδείτου	Πα.	περὶ τὸ [β]ῆμα Ῥό[δ]ων Καλλίστου Μαραθ.
Κλ[άδ]ος?	Πα.	Διογένης)	Πα.	ἀντιγραφεὺς Φλ. Μαρεῖνο[ς] Χ...
....	Πα.	Κυδαθήναιοι		ἱεραύλης Ἀθήναιος Ἀφροδεισίου
Πόταμος Ἵπ[π]ωνος	Πα.	Δημήτριος Κελάδου	Κ[υδα.]	ἱερεὺς φωσφόρων Ἀρι-
Κόμμο[δ]ος	Πα.	Ἀρτέμων Ἡλιοδώρου	Κυ.	στε[ίδη]ς
....	Πα.	Διονύσιος Τρύφωνος	Κυ.	ὑπογραμματεὺς
Πο[λέ]μων Τείτου	Πα.	Πεά[νι]ος? Τρύφωνος	Κυ.	Μηνόφιλος Παραμόνου
...... Εὐημέ[ρ]ου		[Στειρ]ιεῖς		
		Διονυσόδωρος Ἀπολλωνίο[υ		
		Ἀπολλώνιος Ἀρτεμιδώρου		
		Καλητεε[ῖ]ς		
Ἀπολλοφάν[η]ς Ζ[ω]π[ύρου?		Τυχικός)	Κ[α.]	
		Ὀνήσιμος Πολυδεύκου	ΜΜ(?)	
		γ]ρα[μμα]τεὺς		

Col. II v. 16 Πεάνιος (i. e. Παιάνιος, vocalium confusione tunc non iam rara) proximo abesse mihi videtur a ductibus servatis. V. 17 Πρασ]ιεῖς Boeckh. Sed Dionysodorus Apollonii filius Stiriensis in catalogo ephebornm recensetur (v. indicem). V. 19 Boeckhius praetulit lectionem Fourmontianam Διονύσιος ei quae apud Pocockium est Ἀπολλώνιος; at Apollonius Artemidori f. inter ephebos Pandionidis tribus recensetur (v. indicem).

---

11 Fragmentum lapidis Pentelici a. 0,30, l. 0,20, c. 0,08, inventum septentrionem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 4001. Exscripsit Koehler.

ΓΡΑΨ.ΙΔΕ////
ΚΑΙΑΝΑΘΕ
ΣΕΒΑΣΤΩΝ
vac.

V. l. 2 γράψ[α]ι δὲ [τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ] | καὶ ἀναθε[ῖναι ...., v. 3 Σεβαστῶν; quae vox aut indicat in templo Augustorum columnam collocandam esse aut sacerdoti Augustorum eam rem mandari.

PARS SECVNDA.

SOCIETATVM ET COLLEGIORVM DECRETA.

CLASSIS PRIOR.

DECRETA PANHELLENVM ET ACHAEORVM.

12 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici, quae exstant in Pinacotheca praeter *d*, quod in gradibus Parthenonis vidit Koehler. — *a* a dextra integrum (sed binae fere litterae in margine evanuerunt), a ceteris partibus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 2676 (Lebas Attique 393). Exscripsit Koehler. — *b* a dextra integrum, a ceteris partibus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 1432 (Rangabé Ant. Hell. 2312). Exscripserunt Ross et Koehler. — *c* a sinistra integrum, ceteris ex partibus mutilum. Exscripserunt Ross, Velsen, Koehler. — *d* ab omnibus partibus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 1360. Contulit Koehler. — *e* a sinistra et ut videtur ab inferiore parte integrum. Ed. Pittakis Eph. 1443 (Rangabé Ant. 2314). Exscripsit Koehler. Haec omnia eiusdem lapidis esse indicavit Koehler.

a

ΕΤ //////////Ε
ΙΕΡΓΕ///ΗΣ
ΙΜΙ.ΝΚΟΙΝΗ
ΝΜΥΣΤΗΡΙΩ
ΜCΛΟΓΟΥΝ
ƆΥΤΟΥΤΟΥΤ
ΗΛΩΣΚΑΙΠΟΛΛ
ΤΩΝΕΤΙΤΗΝ
ΒΑΝΩΝΥΠΕ
ΟΝΥΔΑΤΩΝΑ
ΤΑΣΠΑΝΤΩΝ
ΙΝΠΡΟΣΑΟΝ
ΛΜΥΡΙΑΔΑΣΕΙΚΟΣΙΝΧΑΡΙΝ
ΗΝΤΗΝΠΕΡΙΤΟΝΠΥΡΟΝΑΦΘΟ vac.
ΙΛΕΩΣΦΙΛΟΔΩΡΙΑΣΑΛΛΑΚΑΙΤΗΝ
ΣΣΑΥΤΟΣΣΧΩΝΠΟΛΛΑΚΙΣΗΝΙΚΑ vac.
ΙΝΕΙΣΑΕΙΤΗΝΤΩΝΟΡΩΝΑΜΕ vac.
ΗΣΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΠΡΟΝΟΙΑΣΕΤΙΔΕ
ΙΕΠΙΤΡΕΨΑΣΑΙΤΗΣΑΣΙΝΠΑΡΑΥΤΟΥ
ΓΑΕΙΣΕΤΕΡΟΝΕΡΓΟΝΚΑΤΑΛΕΙ vac.
[ΤΙΙ]ΗΣΦΟΡΟΥΣΙΣΟΥΣΓΕΝΕΣ

b

c

Μ
ΚΛΙ
ΩΝ
ΛΗΝΙ
ΓΡΑΨΑ
ΜΕΓΙΣ
ΟΛΥΜΠΙ
ΤΕ.ΡΗΝ
Σ //////////Ν
Α /////////C
ΟΒ
Ε
Ο

d

ΤΟΥ
ΙΣΔΩΡΕΑΣΩ
ƆΣΚΑΙΣΑΡΟΣΤΡΑΙ
ƆΥΤΟΕΔΟΣΕΝΑΓΑ
ΜΑΕΝΧΑΡΑΞΑΙΛΙΕ
ΛΗΣΙΑΠΑΣΙΝΟΣΩΝ
ΝΗΠΑΝΤΟΤΩΝΕΛΛΙ
ƆΣΥΝΕΔΡΙΟΝΩΣ
ΙΕΥΕΡΓΕΤΙΝΚΑΡΠ
ΛΗΝΙΟΝΔΙΩΝΕΨΙ
ΔΙΑΤΑΤΕΕΘΝΗΙ///
ΝΚΑΙΤΗΝΗΜ ////

e

Ι
ΦΑΝ
ΨΗΦ
ΜΕΝ
ΣΑΚΙ
ΚΑΙΙΟ
ΤΗΣΡ
ΣΕΒΑ
ΤΙ:ΚΛ·Ι
vac.

Var. lect. V. 15 ΦΙΛΟΔΩΡΙΑΣ Pitt. Rang. Koehl., ΦΙΛΟΔΩΡΙΑΝ Ross || v. 21 init. quae uncis circumdedi, Ross omittit, Pitt. et Rang. ΤΙ. Cetera apud Rossium sic se habent: ΗΣΦ.ΡΟΥΣΙΣΟΥΣΓΕΝΕΣ, apud Koehl.: ΗΣΦΟΡΟΥΣΙΣΟΥΣΓΕΝΕΣ. Ceterum praeter quattuor ultimos versus per totum fragmentum *b* Rossius Λ exhibet, Koehler Λ per totum titulum; Ε Koehler fere ubique, Ε Ross. || v. 27 init. ΜΕΓΙΣ Ross, ΜΕΙ//ΙΣ Koehl., ΜΕΡΙΣ Velsen || v. 29 init. ΤΕΡΗΝ Ross, ΤΕΡΗΝ Velsen, ΤΕ//ΡΗΝ Koehl. || v. 31 init. Α/// Ross Velsen, Α//// Koehl. || v. 32 init. ΟΡ Ross, ΟΒ Velsen Koehler || v. 34 init. Ο Ross, C Velsen, C Koehler.

Praeter exiguam partem (v. 25—29) nihil ita suppleri potest ut enuntiatorum structura atque coniunctio appareat, sed agnoscuntur haec fere v. 2 [ε]ὐεργέ[τ]ης, v. 3 [φιλοτε]ιμία[ν]? κοινῇ, v. 4 [τῶ]ν μυστηρίω[ν], v. 5 [ὁ]μολογοῦν[τες] (vel alius eiusdem participii casus, vel [ὡ]μολόγουν), v. 6 [τ]ούτου τοῦ ...., v. 7 ... [δ]ήλως καὶ πολλ...., v. 8 ... των ἔτι τὴν ...., v. 9 [λαμ]βάνων ὑπὲ[ρ] (potest etiam de verbi cum ὑπό compositi tempore praeterito cogitari), v. 10 [τῶ]ν ὑδάτων, ἃ (vel ἀ...), v. 11 τας πάντων, v. 12. 13 προσδεῖ[τες] (vel alius casus) ...... μυριάδας εἴκοσιν, χάριν, v. 14 ...ην τὴν περὶ τὸν πυρὸν ἀφθο[νίαν], v. 15 [τῆς βασ]ιλέως φιλοδωρίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ...., v. 16 ...ως αὐτὸς σχὼν πολλάκις, ἤδη, v. 17. 18 [ἔχοντ]ω εἰς ἀεὶ τὴν τῶν ἔργων ἀμ[[ετακίνητον ἀσφάλειαν διὰ τ]ῆς τοῦ βασιλέως προνοίας. Quae sequuntur ἔτι δὲ | ..... ἐπιτρέψας αἰτήσαντι παρ' αὐτοῦ | [....? τὰ χρήμα]τα εἰς ἕτερον ἔργον καταλι[[πεῖν] ita intellegenda esse videntur ut is, cuius laudes hoc decreto praedicantur, civitati illi aedificium aliquod suis ipsius impensis exstruxerit, ita ut illis liceret ad aliud opus, quod fortasse aeque necessarium videbatur, pecuniam reservare quae initio ad illud destinata erat. V. 21 [τοὺς] τῆς γῆς φόρους ἴσους γενέσθαι. Hucusque nihil perspici potest, nisi de beneficiis ab imperatore (qui βασιλεύς dicitur ex Graecorum posteriorum more, cf. nr. 10 v. 19) in civitatem aliquam collatis dici. Iam nonnulli versus plane interciderunt, deinde a v. 25 haec fere videntur scripta fuisse [ἀνα]γράψα[ι ἐν στήλῃ λιθίνῃ τ]ὰς δωρεὰς ὅ[ς ἅπαντας ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ] | μεγίσ[του Αὐτοκράτορ]ος Καίσαρος Τραϊα[νοῦ Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ] | Ὀλυμπί[ου Πανελληνίου·] τοῦτο ἔδο[ξ]εν. — ἀγα[θῇ] τύχῃ· δεδόχθαι καὶ τὸ τῆς Θυα][τε[ι]ρη[νῶν πόλεως ψήφι]σμα ἐγχαράξαι λίθ[ῳ καὶ στῆσαι .... ὅπω]ς [ἂν φα]ν[ερὸν γένηται τοῖς Ἑ]λλησι ἅπασιν, ὅτων .... Quae supplementa nequaquam omnia certa esse ipse intellego. Sed constat primum v. 25—28 de beneficiis Hadriani describendis agi, deinde v. 28 formula τοῦτο ἔδοξεν indicari, hac de re decretum esse, tum v. 28 vocibus ἀγα[θῇ τύχῃ] ad aliam rem transiri quae et ipsa in litteris quibusdam lapidi inscribendis (v. 29) versetur. Quae si reputaverimus, de totius decreti natura certius aliquid statuere licebit. Nam illud τοῦτο ἔδοξεν, quod unicuique ex iis rebus, de quibus deinceps separatim decernebatur, subiunctum fuisse apparet, a plebiscitorum Atticorum more plane abhorret, neque magis quod sciam in aliarum civitatum Graecarum psephismatis invenitur. At simillimum est quod in senatusconsulto Romano anni 169 a. Chr. de Thisbaeis, quod post P. Foucartum Th. Mommsen edidit Eph. epigr. I p. 278, Graeco ἔδοξεν vertitur Latinum *censuere*, quod unicuique decreti particulae, plerumque extra nexum orationis, subiungitur. Quod Romani moris exemplum Graecos secutos non videri in contionum suarum decretis, non est quod dicam: sed quidni in concilio aliquo ab Romanis imperatoribus in Graecia instituto etiam ille mos Romanus introductus sit? Quod concilium, si meminerimus nos in Hadriani temporibus et in Atheniensium urbe versari, non dubitabimus quin sit Panhellenium illud celeberrimum ab eo ipso (Keil Syll. inscr. Boeot. p. 122) principe institutum, diversum illud ab antiquiore concilio eorum qui Argos conveniebant seque modo Πανέλληνας modo Ἀχαιούς appellabant. Quod confirmatur aliis locis, ubi rem ad omnes Graecos pertinere praedicatur (v. 30. 31) aut adeo ipsius vocabuli Πανελλήνων reliquiae superesse videntur (v. 25. 34). Eodem pertinere videtur vox [τ]ὸ συνέδριον v. 33. Quae quum ita sint, duplex illud de litteris lapidi inscribendis decretum sic videtur interpretandum esse: Civitas aliqua, quae in numero Panhellenum erat, magnis ab Hadriano affecta beneficiis non satis habuerat ipsa decretis honorificentissimis ei gratias agere, sed etiam per legatum (Πανέλληνα) suum ad Panhellenes tulerat, ut ei etiam, quod urbem Graecam tantis beneficiis affecisset, totius nationis nomine gratias agerent. Quod quum Panhellenes fecissent, addiderunt, ut praeter ipsorum decretum etiam id plebiscitum, quod in illa urbe factum esset, lapidi incisum Athenis statueretur. Quae fuerit illa urbs, pro certo dici nequit; sane in iis reliquiis, quae v. 29 init. supersunt, Thyatirenorum nomen invenisse mihi videor, ita ut titulus ad eandem rem pertinere videatur atque nr. 13, ubi de eo nomine restituendo dubitari nequit. Quod si ita est, fortasse frg. nr. 13 ad illud ipsum Thyatirenorum plebiscitum referendum est, quod hoc Panhellenum decreto lapidi incidi iubetur. Thyatirenos, quum urbs a Macedonibus condita sit (Strabo XIII, 4 p. 625 C), synedrii Panhellenii participes fuisse non est improbabile, praesertim cum etiam aliae urbes Asiae, vel eae, quibus ab origine nulla cum Graecis coniunctio esset, veluti Tralles (Hertzberg, Gesch. Griechenlands u. d. Römern II p. 524), in eo concilio fuerint. Sed hanc rem minus certam esse me non fugit.

Praeterea haec fere in titulo agnoscuntur: v. 31 πᾶν τὸ τῶν Ἑλλ[ήνων ἔθνος, v. 32 init. ὁ β[ασιλεύς?, med. [τ]ὸ συνέδριον εἰς, v. 33 [θεὰν] εὐεργέτιν Καρπ[οφόρον; haec ad Sabinam Hadriani uxorem pertinere videntur. Nam ea et Athenis et Megaris (C. I. G. 1073. A. Mommsen Heortologie p. 327) et sine dubio etiam aliis locis tanquam νέα sive νεωτέρα Δημήτηρ colebatur; Cereri autem cognomen Καρποφόρος in quibusdam civitatibus tribuebatur (Pausan. VIII, 53, 7) et eiusmodi cognomina a deis in imperatores Romanos earumque uxores transferri consuevisse cum multa alia exempla demonstrant tum imprimis, quod huius simillimum est, C. I. G. 2183 in titulo Mitylenaeo θεᾶς Σεβαστᾶς Αἰολίδος Καρποφόρω Ἀγριππείνας et nr. 3528 ('in Aeolia') θεᾶς Αἰολίδος Καρποφόρου Ἀγριππείνας, quibus ex titulis ille ad Agrippinam Claudii uxorem, hic ad illius matrem Germanici coniugem referendus est (cf. Eckhel D. N. VI p. 215). Εὐεργέτις autem eodem modo, quo hic, cognominis locum tenet in titulo Smyrnaeo, de quo Th. Mommsen exposuit in Eph. epigr. I p. 270 sqq., ubi est θυγατριδῇ δὲ τῆς εὐεργέτιδος Ἀντωνίας. V. 34 [τὸ συνέδρι]ον [τὸ Πανε]λλήνιον δι' ὧν ἐψ[ηφίσατο .....], v. 35 [καὶ κοινῇ καὶ ἰ]δίᾳ τά τε ἔθνη [καὶ τὰς πόλεις?], v. 36 καὶ τὴν ἡμ[ετέραν], v. 38 fortasse [στε]φαν[ῶσαι] vel aliud aliquid ab eadem stirpe derivatum scriptum fuit, v. 39 ψήφ[ισμα], v. 43—45 tale aliquid scriptum fuisse videtur: τῆς ἀ[ναγραφῆς καὶ ἀναστάσεως τῶν στηλῶν ἐπιμελείσθω ὁ ἀρχιερεὺς τῶν] | Σεβα[στῶν καὶ ἄρχων τοῦ σεμνοτάτου συνεδρίου τῶν Πανελλήνων] | Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Ἡ[ρώδης Ἀττικὸς Μαραθώνιος]. Nam cum in universum eiusmodi aliquid in fine scriptum fuisse ex litterarum reliquiis et ex more qui in decretis obtinet apparet, tum Herodem primum Panhellenum principem fuisse constat (Philostr. vit. soph. II, 1, 5), circa initium totius instituti autem titulum compositum esse Hadriani imperatoris nomen prodit.

---

13 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,34, l. 0,17, c. 0,08, inventum a. 1853 occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 2131. Contulit Koehler.

ΑΓΑΘΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΤΕΙΡΗΝΩΝΠΟΛ
ΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑ
ΥΠΑΤΡΟΣΤΗΣΠΑ
ΝΗΤΗΣΑΠΑΣΗΣΕ
ΤΟΠΑΝΤΑΑΜΕΤΤ
ΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΣ
ΟΤΕΒΑΣΙΛΕΩΝΑ
ΗΝΙΟΥΔΙΟΣΕ
ΤΩΔΗΜΩΤΟ
ΕΚΔΗΛΟΝ
ΛΕΩΣΟΤ
ΝΕΞΑΥ
ΘΗΙ

Var. lect. V. 6 ultima littera Koehlero videtur Ε fuisse, v. 8 Β.

Haec fere agnoscuntur: v. 1. 2 Ἀγαθῇ [τύχῃ | τοῦ θειοτάτο]υ Αὐτοκράτορ[ος ....], v. 3 [ἡ Θυα]τειρηνῶν πόλ[ις] (vide adn. ad nr. 12), v. 4. 5 [Αὐτο]κράτορος Καίσαρ[ος Τραϊανοῦ Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ Ὀλυμπίο]υ, πατρὸς τῆς πα[τρίδος]. De Hadriano hic dici, etiamsi coniecturam illam, quam de huius tituli cum eo qui antecedit necessitudine proposui, in medio relinquamus, tamen ex v. 7 colligi potest. Ceterum cum latitudo lapidis incerta sit, fortasse etiam pontificatus aut consulatus aut tribuniciae potestatis mentio facta erat. V. 6 ..τη τῆς ἁπάσης, v. 7 παντα ἃ Μέττ[ιος Μόδεστος ὁ ἀνθύπατος ἐπέστειλεν?] (vel aliud verbum). Cum de Thyatira Asiae provinciae urbe agi constet, cumque quae in fine versus leguntur litterae nihil aliud nisi nominis quod est Mettius reliquiae esse possint, satis probabile est, de Mettio Modesto hic dici, qui Traiano imperante legatus pr. pr. Lyciae et Pamphyliae, postea sub finem imperii eiusdem principis aut initio Hadriani proconsul Asiae

fuit (Waddington, fastes des provinces Asiatiques p. 189. 191. Hermae IV p. 178. C. I. G. 3835. 4279). V. 8 ἐν ἀκροπόλει, v. 9 [ὑπ]ὸ τε βασιλέων Αὐ[τοκρατόρων ...], v. 10 [Πανελλ]ηνίου Διὸς ἐφ.., v. 11 [δεδόχθαι] τῷ δήμῳ τού[ς] vel τοῦ ..., v. 12 ἔκδηλον, v. 13 [βασι]λέως vel [πό]λεως ὅτι. Reliqua incerta.

aliisve rebus dici, quibus Sardes urbs exornata esset munificentia nescio cuius. Qua de causa praesertim cum etiam formam habitumque tituli simillimum esse nr. 12 testetur Koehler, ita ut eodem tempore eademque occasione uterque erectus videatur, eum huc referre non dubitavi.

14 Fragmentum lapidis Pentelici, a dextra integrum, a reliquis partibus mutilum, inventum in arce, exstat in Pinacotheca. *'Hat mit dem vorhergehenden* (i. e. nr. 12) *Aehnlichkeit, ohne jedoch wahrscheinlich zu demselben Stein zu gehören'* Koehler. Ed. Pittakis Eph. 55. 1036. Exscripsit Koehler.

sic ΛΙΕ
ΛΙΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙΝΗΜΑΣΠΡΟΑΙ
vac.
ΩΝΕΠΙΤΟΣΟΥΤΟΝΒΕΛΤΕΙΟΥΣ
ΕΙΜΟΥΜΕΝΩΝΤΑΔΕΚΑΙΕΞΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΚΑΙΔΗΜΟΣΙΩΝΠΟ vac.
ΕΣΘΑΙΚΑΛΛΟΣΤΑΙΣΣΑΡΔΕΣΙΝ
ΚΑΤΗΦΗΣΑΜΕΝ vac.
vac.
ΕΑΥΤΗΝΕΚ
ΟΣΚΑΙ

Agnoscuntur haec v. 2 ...αι ἀπο[λ]αμβάνειν ἡμᾶς προαι[ρεῖσθαι], v. 3 ..ων ἐπὶ τοσοῦτον βελτ[ί]ους ...., v. 4 [φιλοτ]ιμουμένων τάδε, καὶ ἐξ ὧν ..., v. 5 [... τῶ]ν κοινῶν καὶ δημοσίων πό[ρων? ...], v. 6 .. γε[ν]έσθαι κάλλος ταῖς Σάρδεσιν ...., v. 7 κατηφήσαμεν ..., v. 8 ..τις αὐτὴν ἐκ .... Ex quibus nihil potest coniici, nisi id, de aedificiis

15 Exstat in Pinacotheca. Ed. Rangabé Ant. Hell. 589. Exscripsit Velsen.

ΙΟΛΙΙ
ΟΝΠΑΝΕ
ΔΣ ΗΤΟΥΚΑ
ΟΥΔΗΛΟΣΔΕΕΣ
ΑΙΕΥΕΡΓΕΤΩΝΤ
ΥΕΡΓΕΤΗΣΕ
ΝΠΑΡΑΤΟΥ
ΙΠΑΡΑ

V. 2 [τὸ συνέστηκ]ὸς Παν[ελλήνων συνέδριον? ...], v. 3 plane incertus, v. 4. 5 ...ου, δῆλος δὲ ἔσ[τω ...|.. κ]αὶ εὐεργετῶν τ[ὴν πόλιν] (vel similis accusativus), v. 6 [ε]ὐεργέτης ..., v. 7. 8 παρὰ τοῦ .... κ[α]ὶ παρὰ ...

Decreti honorarii has esse reliquias v. 4. 5 satis certo demonstrant; cuius collegii aut civitatis sit magis ambiguum videtur, neque ea quae supplevi v. 2 dubitatione carere puto. Ceterum intercedit huic fragmento magna similitudo cum nr. 12, ita ut aliquando illius lapidis etiam hoc esse suspicatus sim. Sed cum neque de magnitudine lapidis neque de loco ubi inventus sit Rangabé aut Velsen quidquam dixerit, eam rem ad liquidum perduci non posse intellego.

16 Marmor candidum, inventum Athenis (in ecclesia S. Ioannis secundum Fourmontum; Fauvelius trium horarum spatio ab urbe inter Hymettum et Pentelicum inventum dicit), postea Parisios translatum in collectionem Choiseulianam et inde in museum publicum. Ed. Dubois catal. n. 206. Clarac. tab. 665. Praeter haec exempla etiam Fourmonti Fauvelii Pittakisii apographis usus est Boeckh, qui edidit C. I. G. 2910.

ΑΓΑΘΗΙ·ΤΥΧΗΙ ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ
........ΜΑΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΥΠΟΤΩΝΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝ
........ΠΡΟΣΤΩΜΑΙΑΝΔΡΩΠΟΤΑΜΩΑΠΟΙΚΟΙ
........ΙΤΩΝΕΝΘΕΣΣΑΛΙΑΠΡΩΤΟΙΕΛΛΗΝΩΝ
........ΣΤΗΝΑΣΙΑΝΚΑΙΚΑΤΟΙΚΗΣΑΝΤΕΣΣΥΝΑ
........ΠΟΛΛΑΚΙΣΙΩΣΙΚΑΙΔΩΡΙΕΥΣΙΚΑΙΤΟΙΣΕ
........ΕΝΟΥΣΑΙΟΛΕΥΣΙΤΙΜΗΘΕΝΤΕΣΚΑΙΥΠΟ
........ΙΑΙΩΝΔΙΑΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣΥΜΜΑ
........ΩΡΕΩΝΕΞΑΙΡΕΤΩΝΤΥΧΟΝΤΕΣΥ
........ΡΙΑΝΟΥΠΑΤΡΟΣΤΑΙΛΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
........ΡΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥΤΑΣ

I. e. Ἀγαθῇ τύχῃ Λεύκιππος. | [Ψήφισ]μα τὸ γενόμενον ὑπὸ τῶν Πανελλήνων. | [ἐπειδὴ Μάγνητες οἱ] πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ἄποικοι | [ὄντες Μαγνήτων] τῶν ἐν Θετταλίᾳ, πρῶτοι Ἑλλήνων | [διαβάντες εἰ]ς τὴν Ἀσίαν, καὶ κατοικήσαντες σὺν ἄ|[λλοις Ἕλλησι] πολλάκις, Ἴωσι καὶ Δωριεῦσι καὶ τοῖς ἐ|[κ τοῦ αὐτοῦ γ]ένους Αἰολεῦσι, τιμηθέντες καὶ ὑπὸ | [τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμ]αίων δι' ἃς ἐποιήσαντο συμμα|[χίας πρὸς αὐτὸν καὶ δ]ωρεῶν ἐξαιρέτων τυχόντες ὑ|[πὸ θεοῦ Ἁδ]ριανοῦ, πατρὸς Τ. Αἰλίου Καίσαρος | [Αὐτοκράτο]ρος Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου τὰς (vel τὰ τ..) ... Supplementa omnia Boeckhii sunt excepto v. 10, ubi is scripsit ὑ|[πὸ Τραιανοῦ Ἁδ]ριανοῦ. Sed neque hic titulus Hadriano vivo positus est, sed mortuo, neque omnino Traiani Hadriani nominibus solis imperator appellaretur, sed tum addendum erat imperatoris aut Caesaris aut Augusti nomen. Imo θεοῦ Ἁδ]ριανοῦ supplendum est.

De tituli ratione et argumento Boeckhius copiosissime et verissime exposuit. Nomen Leucippi non cohaerere statuit cum ipso decreto, sed esse conditoris urbis Magnesiae (Parthen. erot. c. 5. Schol. Apoll. Rhod. I, 584), cuius statuae tabula cum titulo apposita videatur. Ipsum decretum Panhellenum esse synedrii quod Hadrianus instituerit Athenis, idque eius argumentum fuisse, ut Magnetes in societatem Panhellenum reciperentur; qua de causa eas potissimum res gestas laudesque Magnetum enumerari, quibus demonstretur illos vere Graecos et ab origine fuisse et per omne tempus mansisse. — Titulum ad Antonini Pii principatum pertinere per se patet.

17 Tabula marmoris Pentelici crassa 0,14, ab omnibus partibus mutila, in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3749. Exscripsit Koehler.

ΩΝΑΙ
ΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΛΛΩΝΠΑΝΕΛ
ΟΥΑΥΡΡΟΥΦ
ΚΑΙΤ

Agnoscuntur haec: v. 2 [Πα]νελλήνιο[ν] (vel alius casus), v. 3 [τῶν μεγά]λων Πανελλ[ηνίων] vel [τῶν ἄ]λλων Πανελλ[ήνων], v. 4 ...ου Αὐρ(ηλίου) Ῥούφ[ου]. Huc rettuli propter Panhellenes et Panhellenia in titulo sine dubio commemorata; qua ex re sane non statim sequitur, decretum Panhellenum esse, sed in summa rei obscuritate hic aptissime collocari putabam. Ceterum nomen Aurelii Rufi cum Panhelleniis coniunctum non potest non ad eam suspitionem adducere, hic dici de Rufo Perinthio sophista, quem hominem ditissimum atque nobilissimum principem Panhellenum et agonothetam Panhelleniorum fuisse constat (Philostr. vit. soph. II, 17). Coniecturae etiam Aurelii nomen favet, quum Rufum Commodi aetate floruisse constet.

18 Tabula marmoris Pentelici crassa 0,09, a dextra et a sinistra mutila, a superiore et ut nunc videtur fortasse etiam ab inferiore ornamentis circumscripta, inventa orientem versus a Parthenone; exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 2307. Contulit et duos priores versus integros exscripsit Koehler.

ΓΥΙΤΩΝΑΧΑΙΩΝΠΕΓΝΑΤΙΟΥΒΡΑΧ
ΠΕΜΦΘΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝΘΕΙΟΤΑΤΟΝΑ
ΥΤΟΝΟΙΑΧΑΙΟΙΠΡΟΣΔΕΞΑΣΘΑΙΤΑΣΤΕΙΜ
/// ΤΗΛΑΣΕΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΕΧΟΥΣΑΣΤΟΠΕΡΙΤΩΝ
ΡΤΙΝΑΣΜΕΝΠΡΟΣΗΚΑΤΟΤΩΝΤΕΙΜΩΝΤΣ
ΓΚΡΑΤΟΡΟΣΑΝΤΩ ////////////////// ΣΑΝΕΠΙΣΤΟΛ ///

Supplendus videtur titulus hunc in modum:

['Επὶ στρατη]γ[ο]ῦ τῶν 'Αχαιῶν Πο. 'Εγνατίου Βραχ[ύλλου(?)], ἔδοξε τῷ κοινῷ τῶν 'Αχαιῶν· ἐπεὶ | πρεσβεία ἐ]πέμφθη πρὸς τὸν θειότατον Α[ὐτοκράτορα Μ. Αὐρ. 'Αντωνῖνον Σεβαστὸν καὶ | ἱκέτευσαν α]ὐτὸν οἱ 'Αχαιοὶ προσδέξασθαι τὰς τειμ[ὰς τὰς ἐψηφισμένας, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς | ἀναστῆσαι σ]τήλας ἐνγεγραμμένον ἐχούσας τὸ περὶ τῶν [τειμῶν ψήφισμα, ὁ δὲ θειότατος | Αὐτοκράτω]ρ τινὰς μὲν προσήκατο τῶν τειμῶν τῶ[ν ἐψηφισμένων, τινὰς δ' οὔ· δεδόχθαι τὴν | ὑπὸ τοῦ Αὐτ]οκράτορος 'Αντω[νείνου σταλεῖ]σαν ἐπιστολ[ὴν ἀναγράψαι . . .]. Post haec verba consentaneum est sic fere continuatam fuisse orationem: ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι παρὰ τὴν στήλην ἐν ᾗ γέγραπται τὸ περὶ τῶν τειμῶν γενόμενον ψήφισμα.

Quid sibi velit hic titulus, apparet. Difficilius diiudicatu est, quomodo fieri potuerit, ut Athenis erigeretur. Nam ad commune Achaeorum, quantum ex aliis titulis cognovimus, Atheniensium civitas non pertinuit. Mihi quidem res ita se habere videtur: Etiam tum, quum Romae respublica libera esset, nonnulla ex illis veteribus κοινοῖς, quae in singulis Graeciae gentibus fuerant, restituta sunt. Ex quibus nobis notum est τὸ κοινὸν Βοιωτῶν, Εὐβοέων, Λοκρῶν, Φωκέων, Δωριέων ex titulo Attico M. Silani (v. ind.). Item in Peloponneso foedus Achaeorum iam liberae Romanorum reipublicae aetate aut certe Augusti principatu restitutum esse inde colligitur, quod C. Caesare imperante utrumque concilium iam in unum coniunctum fuisse indicat titulus apud Keilium Syll. Inscr. Boeot. nr. 31 p. 116; quod novum concilium modo τὸ τῶν 'Αχαιῶν καὶ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν καὶ Φωκέων καὶ Εὐβοέων κοινόν, modo brevius τὸ κοινὸν τῶν 'Αχαιῶν, ἡ σύνοδος τῶν Πανελλήνων vocatur; itaque non *coniuncti* fuerunt ante Hadrianum Achaei cum Panhellenibus, sed *eandem rem* utrumque nomen significat. Hoc concilium Argos convenire solebat, praeeratque ei ex antiquo foederis Achaici more στρατηγὸς τῶν 'Αχαιῶν. (Minus recte de his rebus mihi disputasse videtur J. Marquardt in commentatione ceteroquin doctrinae atque acuminis plenissima Ephem. epigr. I p. 207, quia titulum sylloges Keilianae non noverat.) Qua in re, cum Hadrianus novum multoque latius patens Panhellenum qui Athenas conveniebant concilium constituisset, nihil mutatum est praeterquam quod ex eo tempore Achaei illi Panhellenum nomen deposuerunt. Quod cum ex ipsa rei natura colligitur, tum inde, quod nusquam ubi de Panhellenibus in titulis sermo est, quicquam additur, quo Panhellenes Athenienses ab Argivis distinguantur. Neque ullus est titulus, qui ad tempora Hadriano recentiora necessario referendus sit et de Panhellenibus Argivis mentionem faciat. Nam titulum C. I. G. 1625, ubi est ἐν τῷ τῶν 'Αχαιῶν καὶ Πανελλήνων συνεδρίῳ ἐν 'Αργει, nequaquam, ut Boeckhius voluerat, M. Aurelio et Commodo, sed C. Caesaris Caligulae tempore compositum esse Keilius l. l. comprobavit. Fuerunt igitur duo concilia Hadriani tempore, alterum (Panhellenum qui Athenas conveniebant) quod omnes Graecos qui in utroque maris Aegaei littore erant complectebatur, alterum (Achaeorum qui Argos conveniebant) quod continentis Graeciae populos plerosque, sed non omnes (inprimis Athenienses ab eo afuerunt) coniungebat. Sed posterioribus temporibus quum Atheniensium urbe, splendidissime ab Hadriano exornata, totius continentis Graeciae caput esse videretur, ea non modo Achaeorum concilio adiuncta, sed ipsius concilii conventus Argis Athenas translati esse videntur. Aliter enim explicari nequit, cur hoc decretum, quod nihil de Atheniensium rebus continet, Athenis potissimum lapidi inscriptum sit. Quae res quo tempore facta sit, ex imperatoris nomine non satis certo definitur. Nam non omnino dubitatione vacat Antonini nomen quod v. 6 supplevi; et ut certum sit, tamen fere centum annorum (138—222) spatium relinquitur, interiectis sane nonnullis annis. Accuratius res definitur P. Egnatii nomine; nam homines in provincia nobiles plerumque aut imperatorum aut provinciae praesidum nomina gentilicia gerere solent, a quibus aut ipsi aut eorum maiores civitatem Romanam acceperunt. Atque Egnatios scimus duos imperatorum aetate liberis civitatibus provinciae Achaiae praefuisse, Egnatium Proculum Commodo, L. Egnatium Victorem Lollianum Severo aut Caracalla imperante (Eph. epigr. I p. 248). Quare quum Commodus vix nudo nomine 'Αντωνεῖνος appellari possit, Severus autem id nomen omnino non gesserit, aut Caracalla aut Elagabalus est imperator ille Antoninus, quem habemus in decreto. Ceterum epistula illa quam imperator ad Achaeos scripsit, in qua τινὰς μὲν προσήκατο τῶν τειμῶν, τινὰς δ' οὔ, qualis fuerit illustratur illius epistulae exemplo, quam C. Caesar ad idem concilium eadem de causa dedit (Keil l. l. p. 117 v. 21 seqq.), ubi v. 30—32 ex Keilii (p. 124) restitutione haec scripta fuerunt: [τῶν δ' ἀ]νδριάντων, οὓς ἐψηφί[σασθε], τὸ [πολ]ὺ πλῆθος, ἐὰν ὑμεῖν δοκῇ | [ἀφελ]όντες ἀρκε[ῖσθε] τ[οῖς ἐν 'Ολυμπίᾳ καὶ ἐν Ν]εμέᾳ καὶ Πυθοῖ καὶ 'Ισ|[θμοῖ] τεθησομένοις.

CLASSIS ALTERA.

VARIA.

19 In arce. Edidit Chandlerus Inscr. II, 22 p. 53 (Boeckh C. I. G. 267). Uterque coniungit cum alio titulo (gymnasiarchorum eiusdem anni recensum continente; vide part. IX. cl. 1), qui est in eodem lapide. (Separatim ediderunt, ex C. I. G. descriptum, Lebas Att. 387. Luedere, die dionys. Künstler, append. p. 152 nr. 3.) Periisse videtur. Cf. Keil, schedae epigr. p. 39.

ΥΣΟΔΩΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΜΟΥΝΙΧΙΩΝΟΣΝΙΚΙΑΣ)ΠΡΑΣΙ 52/3 p. Chr.
ΕΘΗΚΕΝ ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΡΑΝΙΣΤΩΝΕΥ
ΕΠΙΔΗΝΙΚΙΑΣ)ΠΑΣΙΕΥΞΟΛΕΕΑΝΙΣΤΗΣ
ΤΩΝΕΥΧΡΗΣΤΩΝΕΑΥΤΟΝΠΑΡΕΧΕΙΤΩΚΟΙ
ΝΩΝΙ . . . .

['Επὶ Διον]υσοδώρου ἄρχοντος, Μουνιχιῶνος | τὸ κοινὸν τῶν ἐρανιστῶν [ἐψηφίσατο·] | 'Επ[ε]ιδὴ Νικίας) Π[ρ]εσβεύ[ς] ὁ [ἀρχ]ε[ρ]ανιστὴς [διὰ πάν]|των εὔχρηστ[ο]ν ἑαυτὸν παρέχει τῷ κοι[νῷ· δεδόχθαι τῷ κοι]|νῷ Νι[κίαν . . . . . .

Hoc est initium decreti eranistarum, cui interposita sunt v. 1. 2 verba Νικίας) Πρατι[νὸς | αὐ]λῶ[ν], quibus indicetur honorificum illud decretum incisum esse basi anathematis cuiusdam a Nicia propter hos ipsos honores dedicati. Dionysodorus archon anno 52/3 p. Chr. in munere fuit (Phlegon mirab. 7). Ceterum v. 2. 4. 5 aliquanto plura quam ii qui hucusque titulum tractaverunt supplere conatus sum. Singuli versus pari longitudine fuisse non videntur.

20 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici inventum in arce, exstat in Pinacotheca. Ediderunt Pittakis l'anc. Ath. p. 328 (inde exscripsit Lebas Att. 380), Lueders, die dionysischen Künstler append. p. 176 nr. 81. Exscripsit Koehler. Pittakis ut ne in hoc quidem titulo interpolationis suspicione caret, ita quin integriorem etiam lapidem invenerit, quam Koehler et Lueders, dubitari nullo modo potest. Quare tria exempla integra componere satius duxi; simul supplementa Pittakisii et Luedersii exscripsi, ut statim appareat quid meum sit, quid alienum.

Koehler:

ΒΑΣΙ∪ΝΙ
ΙΩΝΣΤΕΦΑΝΕΙΙΙ
ΕΝΤΑΙΣΜΕΓΑΛΑΙΣΕ
ϽΕΜΕΘΑΚΑΙΤΗΝΕ
L///ΝΟΜΕΘΑΜΕΜΝΗ
ΝΚΑΙΤΟΥΣΠΑΡΟΝ-ΑΣ
ΙΒΓΣΤΑΤΑΜΑΘΕΙΝΗΝΕ
-^ΝΙΟΣ ϹΥΡΡΑΝΟΣ
ΗΘΕΝΚΑΙ/////ΝΑΛ^
ΗΚΑΙΔΙΚΑΙΑΝΕΠΑ
ΗΝΑΙΩΝΠΑΝΤΩΝ
ΕΥΣΜΕΛΠΟΜ///ΝΟ
ΝΑΔΕΙΤΟΙΣΑΤ////ΟΙ
ϽΥΣΚΑ///Α/// ᐟᴺ
\ΙΡΕΣΙΝ///ιυΙΟ
LΝΑΟΘΕΝΟ`
ΕΣΤΙΝΓΑΡΑΚ
ΡΗΣ////ΤΛΗΜΙΙ/////////ΣΜΕΛΛΟ///Τ
ᐳΟΤ///ᐳΟΝΣΥΝΟΔΕΙΤΑ-ΗΜ
ΝΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΚΑΙΝΥΝΔΕ
ΙΤ∪///Λ
ΣΥΝΟ
\ΙΝΕΙΕΚΑΙΥΜΕΙΣΤΟΙΣ⌞ᐪ
Δ/////ΝΕΙΑΝΙΚΗΣΑΝΤΑΣΚΑΙΑΟ·//
Γ//////ιιΟΡΙΞΤ//////////////ΧΕΙΝΕΣΤ_///Ϲ
ΚΑΙΥΜΙΝΠΑ//////-ΛΥΠΕΜΟΥΣ

Pittakis:

ΒΑΣΙΟΝ •
ΩΝΣΤΕΦΑΝΕΙΙΩ
ΕΝΤΑΙΣΜΕΓΑΛΑΙΣΕ[ΟΡΤΑΙΣ]
ΩΝΕΘΕΜΕΘΑΚΑΙΤΗΝΕ
ΟΚ.ΟΙΝΟΜΕΘΑΜΕΜΝΗΜ[ΕΝΟΙ]
ΜΕΝΚΑΙΤΟΥΣΠΑΡΟΝΤΑΣ
ΒΕΣΤΑΤΑΜΑΘΕΙΝΗΝΕΠΙ
ΤΟΝΙΟΣ ΟΥΡΒΑΝΟΣΟΥ
ΙΗΘΕΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝ
ΒΗΚΑΙΔΙΚΑΙΑΝΕΠΑΙΝ[ΕΣΑΙ]
[Α]ΘΗΝΑΙΩΝΠΑΝΤΩΝ
[ΙΕ]ΡΕΥΣΜΕΛΠΟΜΕΝΟ..ΝΙΝ
ΥΝΑΔΕΙΤΟΙΣΑΤΤΙΚΟΙΣ[ΓΡΑ]ΜΜΑ[ΣΙΝ]
ΟΥΣΚΑΤΑΛΥΝ...ΙΝΣ..Ε
[Ε]ΞΑΙΡΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΣ
ΜΕΝΛΟΘΕΝΟΥ
ΕΣΤΙΝΓΑΡΑΚ....Ο..Σ..ΙΝ
ΤΗΡΗΣΑΝΤΑΗΜ....ΣΜΕΛΛΟΝΤΑ
ΠΡΟΤΕΡΟΝΣΥΝΟΔΕΙΤΑΣΗΜΕΤ
ΤΩΝΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΚΑΙΝΥΝΔΕ
ΔΕΣΠΟΤΑ
ΣΥΝΟΑΡ
.Π.ΣΥΝΑΙΝΕΙΤΑΙΚΑΙΥΜΕΙΣΤΟΙΣΕΥ[ΣΕΒΩΣ]
ΤΟΥ.ΑΔΡΙΑΝΕΙΑΝΙΚΗΣΑΝΤΑΣΚΑΙΑΘΛΟΝ
ΠΕΡΙΠΑΛΑΙΣΤΙΚΗΣΜΕΤΕΧΕΙΝΕΣΤΩΚ..
ΕΣΤΙΝΚΑΙΥΜΙΝΠ...ΑΤΑΥΠΕΜΟΥΣ..

Lueders haec exhibet:

....ειαστιον | [ἱερονει]κῶν στεφανειτῶ[ν .... | ... ἐν ταῖς μεγάλαις ἑ[......]....Θεμεθα καὶ τὴν ε.....|..ινομεθα μεμνη .....|..... καὶ τοὺς παρόντας ...... | [εὐσε]βέστατα μαθεῖν ἦν ε....|...στωνιος Οὐρβανὸς ......|ηθεν καὶ τῶν ἄλλων ......|..η καὶ δικαίαν ἐπα[ινέσειν τῶν | Ἀ]θηναίων πάντων .... | [ἱερ]εὺς Μελπομ[έ]νο[υ ......]ναδει? τοῖς ἀτ..και[ς? ...μμα[σιν? ...|νς κατὰ δυν... .... | [ἐξα]ίρεσιν ποιο...... .....|.....νοθεν .... | ἐστὶν παρακ...ο....σ....| αρησ.... ἡμ... το]ὺς μέλλοντας | πρότερον συνοδεῖτας ἡμέτερος | τῶν περὶ τούτου καὶ νῦν δεκ....|..............

............ΤΥΝΕ.....
\ΙΝΕ.. ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΤΟΙΣ....
..ΕΙΑ ΝΙΚΗΣΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΛΟΙ..
............ΕΙΝΕΣΤ....
ΥΜΙΝ......ΥΠΕΜΟΥΣ.....

Duo sunt tituli; prior v. 1—21 quin a synodo aliqua profectus sit, dubitari non potest propter v. 19; eamque esse technitarum Dionysiacorum cum v. 2, tum multa alia quae ad ludos pertinent demonstrant; accedit quod v. 12 ἱερεὺς Μελπομένου commemoratur, cum in inscriptionibus sedilium theatri Bacchici sit ἱερεὺς Διονύσου Μελπομένου ἐκ τεχνειτῶν. Ac videtur quidem epistula ad imperatorem data esse, si fides habenda est Pittakisio, qui in fine prioris tituli v. 21 vocem δέσποτα exhibet; cui lectioni certe non refragantur quae Koehler invenit in lapide.

Quae suppleri posse videntur haec sunt: v. 1. 2 ἡ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Διόνυσον καὶ .... Σε]βαστ[ὸ]ν, [νέον Διόνυσον, τεχνειτῶν ἱερονει]κῶν στεφανειτῶν ....., v. 3 ἐν ταῖς μεγάλαις ἑ[ορταῖς? ...], v. 4 ..ων ἐθέμεθα καὶ τὴν ε...., v. 5 [ἀπ]οκ[ρ]ε[ι]νόμεθα μεμνημ[ένοι ...], v. 6 ..μεν καὶ τοὺς παρόντας, v. 7 [ἀκρι]βέστατα μαθεῖν ἦν ἐπὶ ... ([εὐσε]βέστατα Lueders; sed quid sit εὐσεβῶς μανθάνειν non video), v. 8 [Ἀν]τώνιος Οὐρβανὸς ὁ ὑ[πατικός?], v. 9 ...ηθεν καὶ τῶν ἄλλων, v. 10 [.. εὐσε]βῆ καὶ δικαίαν ἔπαιν... (post has litteras lacuna maior esse videtur quam ut Luedersii supplementum recte se habere possit), v. 11 Ἀθηναίων πάντων, v. 12 ἱερεὺς Μελπομένο[υ] (vide supra), v. 13 [... ο]ῦν, ἃ δεῖ τοῖς Ἀττικοῖς ..... (de qua re hic sermo fuerit, me non assequi fateor; utique errasse videtur Pittakis, qui de antiqua litteratura Attica haec accepit), v. 14 ..ους κατὰ [δ]ύν[αμ]ιν ..., v. 15 [ἐ]ξαίρεσιν ποιουμένοις, v. 16 ...μενα, ὅθεν οὐ (vel οὖ[τοι], οὗ[τως] sim.), v. 17 ἔστιν γὰρ ἀκ..., v. 18 τηρήσαντα ἡμῖ[ν το]ὺς μέλλοντας ..., v. 19 [τοὺς] πρότερον συνοδεῖτας ἡμετ[έρους γενομένους] (ἡμέτερος Lueders, uncinis supplementi indicibus omissis; sed συνοδεῖτας acc. plur. esse per se patet), v. 20 ...των περὶ τούτου, καὶ νῦν δὲ ..., v. 21 δέσποτα.

Alter titulus incipit v. 22 continuitque sine dubio responsum ab imperatore ad illam synodi techniticae epistulam datum. In lacuna ante litteras συνο... nomen imperatoris periisse videtur sive casu sive de industria deletum. Omnino quae agnoscuntur haec sunt: [Αὐτοκράτωρ .... τῇ] συνό[δῳ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν χαίρειν .... ἀποφ]αίνετε καὶ ὑμεῖς τοῖς .... | τοὺ[ς] Ἀδριάνεια νικήσαντας καὶ ἆθ[λα λαβόντας? ἐκ | τῆς συνόδου τῆς] παραπο[λ]ιστικῆς, μετέχειν ἔστω κ[αθ]ὼς βουλομένοις?] ἐστὶν καὶ ὑμῖν, π[αρ]ὰ τὰ ὑπ' ἐμοῦ σ... V. 24 eo minus dubitavi Ἀδριάνεια ex Pittakisii apographo recipere, quia ea ipsa quae Koehlerus legit, eodem deducunt. V. 25 quae Koehlerus dat, demonstrare videntur, lapicidae errore ΠΕΡΙΠΟΛΙΣΤΙΚΗΣ in lapide fuisse, qua ex re etiam Pittakisii lectio, quamvis falsa, facillime explicatur. Videtur igitur hac epistula dici de privilegiis quibusdam, quorum participes esse iubeantur ei ex technitarum Dionysiacorum numero, qui in Hadrianeorum certaminibus vicissent. Qua de re cf. nr. 32, ubi epistulam imperatoriam plane similis argumenti habes. Ceterum ultimo versu praepositio παρά non 'contra', sed 'praeter' significat. An fuit πάντα?

Ex Hadrianeorum commemoratione iure colligitur, titulum Hadriano neque antiquiorem esse posse neque multo recentiorem videri, ita ut imperator ille aut Hadrianus ipse aut Antoninus Pius esse videatur.

21 Marmor Elginianum Viscont. nr. 30. Synops. Mus. Brit. nr. 170. Lapis a superiore et a dextra parte mutilus. Ed. Osann Syll. I, 66 p. 204. Ex eius et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 346.

ΕΡΛΥΤΟΥΕΚΤΟΥΔΗ
ΡΙΛΝΩΤΩΠΛΤΡΙΓ
ΚΛΙΕΙΣΛΙΩΝΛΔΙΛ
ΜΕΓΙΣΤΕΛΥΤΟ>
ΛΝΘΡΩΠΙΛΣΒΕ
ΕΠΕΣΤΛΛΚΛΜΕΝ
ΣΡΟΥΝΚΩΤΩΛΙ
ΣΝΣΟΥΥΠΕΡΗΜΩ
ΛΥΤΟΚΡΛΤΩΡΕΥΧΟΜΕΘΛ

Var. lect. In formis litterarum Boeckhius Rosium secutus est; Osann pro Λ habet A || v. 5 pro E Osann I || v. 6 idem om. primum E || v. 7 idem ΝΟΥΝΝΩΤΩΑΡ, duabus ultimis litteris ut incertis notatis || v. 8 in. ΟΝ Osann.

Epistula ad imperatorem data est, fortasse item ab synodo technitica; neque ulla causa est cur cum Boeckhio tres priores versus ab reliquis separandos esse putemus. Imperator ad quem litterae missae sunt non Hadrianus mihi videtur esse, ut Boeckhio; hic enim v. 2 supplet [Τραϊανῷ Ἀδ]ριανῷ τῷ πατρὶ π[ατρίδος]; sed neque hoc simpliciter nomini adiungitur, neque articulus apponitur. Imo supplendum [θεῷ Ἀδ]ριανῷ τῷ πατρί, ita ut epistula ad Antoninum Pium scripta esse in eaque (ut in decreto nr. 16) patris eius Divi Hadriani mentio facta videatur. Ceterum supra v. 1 scriptum fuisse [ὑπ]ὲρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δή[μου], v. 3 [ὑπὲρ σωτηρίας] | καὶ εἰς αἰῶνα δια[μονῆς], v. 4 μέγιστε Αὐτο[κράτωρ . .], v. 5 [φιλ]ανθρωπίας, v. 6 et 7 ita inter se cohaerere mihi videntur, ut suppleantur hunc fere in modum [καθὼς] | ἐπεστάλκαμεν .... | Ὠρουνκῳ τῷ ἀ[νθυπάτῳ]. Scilicet in epistula ad imperatorem data eorum mentionem fieri, quae ab eisdem de eadem re ad praesidem provinciae scripta essent, nequaquam mirum videtur. Ὠρουνκῳ quin legendum sit eo minus dubitandum videtur, quod non solum Ὦλος, Σωφρίος in titulis Graecis inveniuntur (Hermae VI p. 143), sed adeo in Latino C. I. L. 1, 927 est exemplum huius simillimum, M. Oruncule(ius) Maro; qua de causa sine dubio Ὠρούνκῳ pro Aurunco scriptum est. V. 8 . . ων σοῦ ὑπὲρ ἡμῶ[ν], v. 9 Αὐτοκράτωρ, εὐχόμεθα.

22 Lapis, in cuius superiore parte patera sculpta est. Marm. Elgin. Viscont. nr. 51. Synops. Mus. Brit. nr. 161. Ed. Osann Syll. I, 20 p. 205. Ex Osanni et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 349 (Franz el. ep. p. 260 nr. 104. Lueders, die dionys. Künstler append. p. 177 nr. 82).

ΨΗΦΙΣΜΑΤΗΣΙΕΡΑΣΑΔΡΙΑΝΗΣΑΝΤΩΝΕΙΝΗΣ
ΘΥΜΕΛΙΚΗΣΠΕΡΙΠΟΛΙΣΤΙΚΗΣΜΕΓΑΛΗΣΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΟΝΑΠΟΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΚΑΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΙΤΟΝΑΙΛΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΕΒΑΣΤΟΝΕΥΣΕΒΗΝΕΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝ

I. e. Ψήφισμα τῆς ἱερᾶς Ἀδριανῆς Ἀντωνείνης | θυμελικῆς περιπολιστικῆς μεγάλης συνόδου | τ[ῶ]ν ἀπὸ τῆς οἰκουμένης περὶ τὸν Διόνυσον καὶ | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τίτον Αἴλιον Ἀδριανὸν | [Ἀντωνεῖνον Σ]εβαστὸν Εὐσεβῆ νέον Διόνυσον [τεχνιτῶν].

Decretum ipsum periit. Ceterum origo Attica lapidis non plane certa est, cum id unum constet, eum ab Elgino in Angliam asportatum esse.

23 'Alopeciae in ecclesia infra montem Hymettum'. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 126 (inde Lebas Att. 388). Nunc lapis periisse videtur. Certe O. Lueders scripsit, neque se neque Eustratiadem invenire potuisse. V. 24—44 Lueders, die dionysischen Künstler append. p. 151 nr. 1. Cf. Keil schedae epigr. p. 38. 40.

(*Textum vide pag. seq.*)

In prima parte lapidis perpauca sunt, quae intellegi possint: v. 7 ἀνδρὶ πόρεν initium ut videtur versus heroici, v. 9 νίον, v. 16 χώρου Θάρτωνον ἄριστ[α?] exitus hexametri, v. 19 [καὶ] μηκ[ύ]νειν φθιμένοις καὶ ἀλλήλους ἀνέ[θηκαν], v. 20 ‿ ‿ ‿ – ‿ ‿ – ἐνιαύσιον ἐ[ς χρ]όνον, ὅπ[ως] ....οντες ἔχωσιν ......, v. 24—29 ἄρχων μὲν Ταυ[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὴν Με[υ]ωνιχιὼν ἦν, || ἑπτ[α]καιδεκάτῃ δ' ἔρανον σύναγον | φίλοι ἄνδρες || καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλίης ὑπεγράψαν, v. 30—44 νόμος ἐραν[ισ]τῶν. [Μη]δενὶ ἐ[ξ]έστω ἰσ[ιέν]αι [ἰς] τὴν σεμνοτά[τ]ην | σύνοδον τῶν ἐρανιστῶν, π[ρὶ]ν ἂν δοκιμασθῇ, εἰ ἔστι ἁ[γν]ὸς καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀ[γ]αθός· δοκιμα[ζέ]τω δὲ ὁ προστάτης [ἢ] | ἀρχιερα[ν]ι[σ]τὴς καὶ ὁ γ[ρ]αμματεὺς κ[αὶ | οἱ] ταμίαι καὶ σύνδικοι· ἔστωσαν δὲ ο[ὗ]τ[ο]ι κλ[η]ρωτοὶ κατὰ ἔ[το]ς, χωρὶς [εἴ τ]ις προστά[τη]ς τὸ [δ]ι[ὰ] β[ί]ο[υ] εἰς τ[ὸν] βίο[ν] αὐτο[ῦ ...| .] ἐπὶ [ἱ]ε[ρῶ]ν καταλιφθεὶ[η]· αὐξανέτω δ[ὲ] | ὁ ἔρανος ἐπὶ φιλοτ[ι]μίαις· εἰ δέ τι[ς] μά|χας ἢ θορύ[β]ους κεινῶν φαίνοιτο, | ἐκβαλλέσθω τοῦ ἐράνου, [ζ]ημιούμενος ταῖς δ[ι]πλαῖς .... κρίσεως | .... ἢ πληγαῖς αἰκιζ[όμενος]. V. 33 ἁ[γν]ὸς (ἅγιος Boeckh.), v. 44 αἰκιζ[όμενος] ipse supplevi, cetera Boeckhii sunt, praeter v. 37—39, quos Keilius restituit.

24 In lapide Pentelico ab omnibus partibus mutilo, invento orientem versus a Parthenone; exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 874. Rangabé Ant. Hell. 800. Denuo descripsit Koehler.

ΙΓΩΝΕΥΣΕΒΕΙ
ΣΣΟΥΝΑΠΟΤΗΣΙ
ΤΕΤΥΧΗΚΩΣΔ
ΙΣΕΝΦΥΤΟΥΑΥ
ΣΥΝΕΡΓΟΥΣΗΣ
ΣΩΤΕΙΡΑΣΤΩΝ
ΙΤΑΜΕΝΑΛΛΑΤ
ΡΓΟΣΜΟΥΤΗΣΕ
ΔΟΥΠΑΛΗΝΕ
ΣΛΤΟΣΘΥΕΙΝΔ
ΟΝΤΑΣΑΓΑΘΡ
ΡΑΣΤΗΕΙ///
ΑΝΤΟΝ

Var. lect. V. 9 ΠΑΛΗ 'sic' Koehler.

V. 1 ων εὐσεβει..., v. 2 ὡς οὖν ἀπὸ τῆς, v. 3 τετυχηκώς, v. 4 [τῆ]ς ἐνφύτου αὐ[τοῦ] (vel αὐτῆς, αὐτῶν), v. 5 συνεργούσης, v. 6 σωτείρας τῶν, v. 7 τὰ μὲν ἄλλα ..., v. 8 [συνε]ργός μου? τῆς ε..., v. 9 [..α]δου Παλ[λ]ηνέ[ως], v. 10 ἐψηφί]σατο? θύειν δ..., v. 11 [ἄρ]χοντας ἀγαθῇ [τύχῃ], v. 12 [Σε]βαστῇ, v. 13 αν τοῦ. Hic nihil non obscurum est. Propter v. 10. 11 inter decreta rettuli, etsi tum mira videtur prima persona singularis numeri quae est v. 8 (μου).

(23)
Ι . . . ΝΚΑΙΤ . . . . ΝΔΡΟ . . . .
ΑΥΙΦ . . . . . . ΟΜ . . . .
ΛΗΔ . . . . Ο . . . .
Λ . . . . ΩΡΓΗ . . ΓΕΟ
ΤΙΞ . . . . . Κ . Ν
ΤΟΙΝΕΤΑΙΗΚΑΙ . . . . ΟΣΥΕ . . . .
ΑΝΔΡΙΠΟΡΕΝΠΣ . . . . ΙΤΟΥΜΟ
ΟΝ
\Ι . ΑΝΕϹΝ . ΕΙ . . . ΠΕΠ . Ε . . Ι . . . ΛΙΙΩ
ΞΑΙΙ Χ ΒΛΛ . ΟΕ
Ι
ΕΦΟ . . . . . ΕϹΡΓΕΡΛΟΟ
\ΛΟ
. . . . ΓΟΟϹΕ . . . . . ΟΟΝΠΕΤΗϹΦΥΕΙ . . Η
. Ο . . ΟΥΝΟ . . . . ΙΛΛΙ\ΟΥΦΥΕΙΕΑΝ . . .
. . \ΑΙϹ . . . . . ΧΩΡΟΥΘΑΡϹΥΝΕΝΑΡΙϹ
. . ΑΙϹΙΙΕΞ ΙΙΝΔΕΛΤΟΥΧΑΡΙΝΑΝΔΙΕΠΟ
. . ΜΝΗΙ . Η . ΦΟΙΜΕΝΟΙϹΚΑΙΑΛΛΗΛΟΥϹΑΝϹ
ΑΝ
. ΙϹΑΝ\Ε . ΝΟΥϹΝΙΑΥϹΙΟΝΕ . . ΟΝΟΝΟΠ
. . .
. ΟΙΙΔΟΙϹΟΙϹΙΙΙΟΝΤΕϹΕΧΟΙΕΝΔΑΙΙΑϹΠΙΓΥΙΙ
Ο . .
ΑΡΧΩΝΜΕΝΤΑΥΙΙϹΚΟϹΑΤΑΡΜΗΝΜΟΙ
ΝΙΧΙΩΝΗΝ
ΟΚΤ . ΚΑΙΔΕΚΑΤΗΔΕΡΑΝΟΝϹΥΝΑΓΟ̄
ΦΙΛΟΙΑΝΔΡΕΣ
ΚΑΙΚΟΙΝΗΒΟΥΛΗΘΕϹΜΟΝΦΙΛΙΗϹΥΠΕ
ΓΡΑΨΑΝ
ΝΟΜΟϹΕΡΑΝΕΤΩΝ
ΛΕΝΙΕΖΕϹ . ΤΩΙϹΠ . . ΑΙΕΤΗΝϹΕΜΝΟΤΑΙΗΝ
ϹΥΝΟΔΟΝΤΩΝΕΡΑΝΙϹΤΩΝΠΗΝΑΝΔΟΚΙ
ΜΑϹΘΗΕΙΕϹΤΙΑ . ΟϹΚΑΙΕΥϹΕΒΗϹΚΑΙΑΙΙ
\ . ΟΕΔΟΚΙΜΑ . . ΤΩΔΕΟΠΡΟϹΤΑΤΗϹ
ΑΡΧΙΕΡΑΙΞΙΕΤΗϹΚΑΙΟΓΑΜΜΑΤΕΥϹΚ . Λ *sic*
. . ΤΑΜΙΑΙΚΑΙϹΥΝΔΙΚΟΙΕϹΤΩϹΑΝΔΕΟ
ΟΙΚΑΙΙΡΩΤΟΙΚΑΤΑΕ . . . ϚΧΩΡΙϹΠΡΙϹΠΡΟϹΤΑΙ
ΟΜΟΛΕΙΤΩΡΔΕΕΙϹΤΩΔΒΙΟΥΛΥΤΟ
ΟΕΠΙΗΡΩΟΥΚΑΤΑΛΙΦΘΕΙϹΑΥΞΑΝΕΤΩΔ
ΟΕΡΑΝΟϹΕΠΙΦΙΛΟΤΕΜΙΑΙϹΕΙΔΕΤΙΕΜΑ
ΧΑϹΗΘΟΡΥΙΟΥϹΚΕΙΝΩΝΦΑΙΝΟΙΤΟ
ΕΚΒΑΛΛΕϹΘΩΤΟΥΕΡΑΝΟΥϹΗΜΙΟΥ
ΜΕΝΟϹΤΑΙϹΔΗΠΛΑΙϹΠΕΤΡΑΚΡΙϹΕΩϹ
ΜΕΝΟϹΕΑΤΤΚΑΙϹΚϹΗΠΛΗΓΑΙϹΑΙΚΑΙΚΙΖ

25 Fragmentum marmoris candidi, repertum ad vicum Menidi haud procul a sacello S. Nicolai, a. 0,17, l. 0,09. Ed. Conze Philologi 12, 569 n. XV. Exscripsit Velsen.

vac. Ο Κ Λ Ε Ο \
ΞΣΚΡΙΤΑΙΥΠΟΤΗ
ΣΤΩΝΕΡΑΤΩΝΕ
ΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΣΟΥΝ
ΑΝΤΟΣΤΟΝΕΠΙΟΙΝΟ
ΝΩΚΑΙΑΝΤΙΟΧΩΤΩ
ΟΥΚΙΩΔΟΜΙΤΙΩΑΚ
ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΙΥΠΟ
ΝΤΕΣΑΙΦΟΤΕΡΩΝ
ΑΜΦΙΑΡΑΟΝΔΙΚΑΙ
ΙΜΙΕΥΣΑΝΤΟΣΔΙΑΔΟ
ΕΝ///ΥΣΤΑΜΙΑΣΤΑΚΟ
ΗΠΟΔΙΣΤΑΤΩΚΟΙΝΩ
ΕΥΘΥΝΟΥΣΕΣΟΜ
ΑΤΑΣΤΑΝΙΝΑΥ
ΤΑΙΚΑΘΩΣΚΑΙ
ΗΦΩΚΑΙΔΙΤΟΝ
ΟΥΑΛΛΑΠΟΙ
ΛΛΙΟΥΤΟΥΠΑ
Ν Η
ΙΩΝΟΣΜΣ
ΟΝΙΟΥΛΑΥ
ΙΝΣ

Agnoscuntur haec: [ἐπὶ . . . . .]ωλέου[ς ἄρχοντος? | οἱ καταστᾰθέντ]ες κριταὶ ὑπὸ τῆ[ς συνόδου(?) τῶν | . . . . ι]ττῶν, Ἐράτων Ἐ[ράτωνος Αἰξωνεύς(?), ... , | Ἀ]λέξανδρος) Σουν[ιεὺς μετὰ | τοῦ δεῖνος τοῦ ταμιεύσ]αντος τὸν ἐπὶ Οἰνο[φίλου? | ἄρχοντος ἐνιαυτόν, ...]νῳ καὶ Ἀντιόχῳ τ[ῷ τοῦ | δεῖνος . . . . καὶ Λ]ουκίῳ Δομιτίῳ Ἀκ[. . . . . , τοῖς] | κατασταθεῖσι ὑπὸ . . . . .] . . . . . ντες ἀ[μ]φοτέρων . . . . | Ἀμφιάραον δίκαι[ον . . . . . τὸν | τοῦ ταμιεύσαντος διεδέ[χον . . . . | τοὺς γενομ]ένους ταμίας, τὰ κο[ινὰ? ἀποδοῦναι? | ἀνυ]πόδικτα τῷ κοινῷ . . . . . | ὑπ]ευθύνους ἐσομ[ένους . . . . . | κ]αταστάν, ἵνα ὑπ . . etc. | . . . . . ται καθὼς καὶ . . . . . . | ψ]ήφῳ καὶ . . . . (Φιλιππίδι Conze) |. Οὐαλ.(έριος?) . . . . | . . . τοῦ ἰ]λαίου τοῦ παλ[αιοῦ? | . . . . .]ιῶνος μηνός | . . . ωνίου Ἀνυ . . . . . Quibus ex reliquiis id solum intellegitur ab initio de duobus quibusdam collegiis aut societatibus dici, quarum utraque certum numerum arbitrorum (κριταί) ad litem aliquam inter utramque componendam dederit; atque prioris quidem partis arbitrorum nomina nominativo casu ponuntur, alterius dativo, ita ut v. 9 fortasse [συνελθό]ντες vel simile aliquid scriptum fuisse videatur (Conze [ἀκούσα]ντες ἀμφοτέρων). Agi videtur de pecuniis quibusdam reddendis (v. 13). Ceterum ex v. 10 colligere licet rem aliqua ex parte ad templum Amphiarai, quod erat Oropi, spectare.

Aetas tituli dubia, quamquam rationes quaedam orthographicae (nam palaeographicis non nimium tribuendum est in ista aetate), velut ι pro ει, et ι mutum constanter omissum, Λεύκιος pro Λεύκιος, magis alteri quam primo p. Chr. seculo conveniunt. Archontis nomine (v. 5) nihil adiuvamur. Nam neque certum est, Οἰνο[φίλου] supplendum esse, et si id certum esset, tamen non multum proficeremus. Nam praeterea illud archontis nomen nusquam est, nisi in catalogo obscurissimo (cf. part. IX. cl. 1) quem archontum quidem Atticorum esse Neubaueri sagacitate perspectum est, sed eiusdem et Dumontii rationes, quibus suum cuique illius laterculi archonti annum attribuere conati sunt (velut Oenophilo uterque annum 59 p. Chr. tribuit), veras non esse infra docebo.

26 'Marmor Choiseulianum catal. Dub. nr. 224, nunc in museo regio catal. Clarac. nr. 545; ex schedis Muelleri et tabulis Claraci'. Edidit Boeckh C. I. G. 524.

ΤΟΥΚΗΡΥΚΟΣ
ΙΕΡΕΩΣΤΗΣΟΜ
ΤΟΥΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΕΚΔΙΚΗΣΑΝΤΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΤ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΙΤΙΑΝΟΥΤ
ΟΙΚΑΤΑΤΗΝ
ΚΗΣΑ

Pauca quae intellegi possint a Boeckhio iam indicata: v. 1 τοῦ κήρυκος, v. 2. 3 ἱερέως τῆς Ὀλυ[μπίας Δήμητρος . . . τοῦ Διὸς] | τοῦ Ἐλευθερίου, v. 4 ἐκδικήσαντος, v. 5 κεφάλαιον, v. 6 συνέδριον, v. 7 Τιτιανοῦ, v. 8 . . οι κατὰ τὴν . . . 'Ad sacra hoc fragmentum pertinere non dubium est; simul de pecuniae summa, et de multa quidem agitur' Boeckh. Idem cum v. 6 'synedrium Eleusinium' significari dicit, videtur ἱερὰν γερουσίαν intellegere. Ac sane non improbabile est, eam dici, sed magis mutilus est titulus quam ut quicquam certi statui possit.

27 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum ad Erechtheum, a. 0,18, l. 0,42, cr. 0,30. Edidit Pittakis Eph. 3684.

ΛΣΕΙΣΤΑΥΤΑ
ΤΗΣΑΝΑΚ...ι
ΣΥΝΤΕΛ....Ε
ΟΝΔΕΔΟΙ...Ν
ΙΤΟΔΕΤΟΔΟΓ
ΙΟΥΔΕΜΙΑ

Agnoscuntur haec: v. 1 ...σε εἰς ταῦτα .., v. 2 ... τῆς ἀνακ[ομ]ι-[δῆς? ..], v. 3 .. συντελ[εῖν] vel alia eiusdem verbi forma, v. 4 .. τὸν δεδο[μένο]ν? .., v. 5 τόδε τὸ δόγ[μα]; quae vocabula in causa fuerunt, cur fragmentum ex quo ceteroquin nihil elici potest, huc potissimum referrem. V. 6 οὐδεμία. Cum litteras apicibus ornatas esse Pittakis expressis verbis testetur, veri simillimum est circa initium aerae nostrae titulum compositum esse.

---

28 Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilum, inventum orientem versus ab Erechtheo. Exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1425. Rangabé Ant. 2311. Exscripserunt Velsen et Koehler.

ΤΟ
ΚΡΥΠ. ι
///ΣΜΕΝΟΝ
ΑΝΕΙΩΝΕΠ
‾ΡΙΠΟΛ'
ΤΥ‾

Var. lect. Koehler litteras apicibus ornatas exhibet, Velsen non item; praeterea admodum pauca differunt: v. 2 extr. ΥΙΙ Velsen, ΥΠΙ Koehler || v. 5 extr. ΟΛ' Koehler, ΟΛ' Velsen || v. 6 ‾Υ‾ Velsen, ΤΥ‾ Koehler.

Nihil fere agnoscitur. V. 2 κρύπ[τειν] vel alia eius vocis forma, v. 3 [ἐψηφ]ισμένον?, v. 4 [πρυτ]ανειῶν?, v. 5 de Tripoli aut Tripolitania sermonem fuisse aliquis coniiciat. Sed fortasse hae syllabae duorum diversorum vocabulorum sunt. Verisimilius etiam videtur, quod Kirchhoff coniecit, [π]εριπολ[στικ . . .] scriptum fuisse.

29 Titulus originis incertae. Ed. Lebas Att. 438.

ШΝ
...ΘΕΙCΕΑ...ΑΝΝ
...CΙΔΙΑΙCΑΠΟΓΟΝΟ
....ΤΗΝΜ..ΠΡΑΤΕ
...ΜΝΑ.ΤΟΥΤШΝ..
........ΙΝΗCΘΗΝ
..ΑΛΛΟΝΗΔΙ.ΙΟΝΗ
ΚΟCΗΝΚΑΙΗΤΟΥΑΔ
Ο..ΟΙCΕΚΔΙΚΗCΑC
...ΤΗΝΤΗCΠΟΛΙΑΔ
Ε..ΔΗCΠΡΟ...ΛΑ
....ΟΝΕ.....ΟΠΑ
ΚΑΝШ.....ΤΟ
......ΔΕΙΚΝΥCΑ
....CΑCШCΜΥC
....ΓΑΡΕΝΒΟΥ
...ΑΙΤΟΝΤΗCΘΕ
......CΤΟΑΠΟ
.....ΝΙΕΡΕΙΑΝΤ
.......ΑΝΑΤΟΗΟΝ
...ΗΝΦΥCΙΝΕΙΤΥ
ΠΡΟΤШΝ
ΟΥΜΕΝΕ
ω

Fere nihil intellegitur. V. 3 [ταῖ]ς ἰδίαις ἀπογόνο[ις], v. 5 τούτων, v. 6 ...ιν ἐπῃν[ειμένος] vel alia eiusdem temporis forma, v. 7 init. ἄλλη sive ἄλλον, cetera incerta, v. 8 ...κὸς ἦν, καὶ ἡ τοῦ ἀδ[ελφοῦ?], v. 9 ...σιν ἐνδημήσασ[α], v. 10 τὴν τῆς Πολιάδ[ος ἱέρειαν?], v. 11 ...δης πρό, v. 12. 13 omnia incerta, v. 14 δεικνῦσα, v. 15 [τὰ τῆς πό]λ[ε]ως μυστ[ήρια?], v. 16 .. γὰρ ἐν Βου[ταδαις?], v. 17 [κ]αὶ τὸν τῆς Θε[οῦ], v. 19 [τὴ]ν ἱέρειαν τ[ῆς], v. 21 [τ]ὴν φύσιν, εἰ τύ[χοι?], v. 22 πρὸ τῶν, v. 23 ου μένο[ν] vel alia forma.

Decretum honorificum esse videtur quo femina de deorum cultu optime merita collaudatur. Reliqua omnia incerta.

PARS TERTIA.

IMPERATORVM MAGISTRATVVMQVE ROMANORVM EPISTVLAE ET CONSTITVTIONES.

30 Tabulae marmoris Pentelici fragmentum. In horto regio exscripsit Koehler.

ΑΤΗΙΜΗΙ
ΙΑΥΤΗΣΕΛΛΗΝΙ
ΡΩΜΑΙΟΥΣΤΑΤΕ
ΗΙΔΙΑΤΩΙΣΗΜΗΝ
ΜΑΡΤΙΩΝΓ///ΑΘΗΝΑΙΣC
ΝΧΡΟΝΩΝΩΝΚΑΙΣΧΕΔΟΙ
ΩΣΟΙΜΑΙΤΙΜΗΣΑΙ..Α.Ω
ΚΟΠΤΕΙΜΟΙΤΩΝΠΡΟΤΕ
ΟΝΣΥΝΑΨΑΙΟΙΚΟΔΟΜΙΩΝ
ΡΚΩ.//ΑΙΝΥΝΕΧΟΝ..ΠΡΟΣ
ΛΑΜΒΑΝΕΙΝΕΔΟΚΕΙΔΟ
ΗΣΟΜΕΝΗΝΟΠΩΣΟΙΚΑ
ΝΩΣΙΝΕΦΟΠΟΣΟΝΑΝΥΜΙΝ
ΥΤΩΣΕΙΙΙΩΚΑΙΑΚΟΛΟΥΘ.Ν
ΗΣΔΟΣΕΩΣΕΥΣΥΝΕΜΕ
ΡΟΣΤΟΜΗΕΠΙΦΘΟΝΟΝ
ΡΕΒΙΑΣΑΜΗΝΑΝΕΜΑΥ
ΤΟΣΥΝΑΥΞΗΜΑΤ
Ο

V. 1 ...άτῃ μήτ[ε?], v. 2 [πα]ύτης Ἕλλησι..., v. 3 Ῥωμαίους τά τε, v. 4 ἡ ἰδίᾳ τῷ σημήν[αντι], v. 5 [πρὸ .. καλανδῶν (vel νωνῶν, εἰδῶν)] Μαρτίων [ἐν] Ἀθήναις ..., v. 6 [τ]ῶν χρόνων, ὧν καὶ σχεδὸ[ν], v. 7 ..ως εἶναι τιμῆσ[α]ι ..., v. 8 ...., κόπτει μοι τῶν προτέ[ρων], v. 9 συν[ά]ψαι οἰκοδομιῶν, v. 10 καὶ νῦν ἔχον[τα vel alius casus] πρός, v. 11 [ἐ]κλαμβάνειν ἐδόκει, δο.., v. 12 ...ησόμενον, ὅπως οἱ κα..., v. 13 ...νωσιν (coniunctivus pendet ab ὅπως quod v. 12 est), ἐφ' ὁπόσον ἂν ὑμῖν, v. 14 [ο]ὕτως [εἴπ]ω? καὶ ἀκόλουθ[ο]ν, v. 15 [τ]ῆς δόσεως εὖ συνέμε[νοι?], v. 16 [π]ρὸς τὸ μὴ ἐπίφθονον, v. 17 [π]αρεβιασάμην ἂν ἐμαυ[τόν], v. 18 τὸ συναύξημα τ...

Nihil fere intellegitur nisi epistulam hominis alicuius (v. 7. 8. 17) ad complures (ὑμῖν v. 13), fortasse ad populum Atheniensium esse; atque eum quidem Romanum aut imperatorem aut magistratum esse, dies mensisque Romano more designatus (v. 5) prodit. Fortasse ex v. 9 οἰκοδομιῶν et v. 15 [τ]ῆς δόσεως cum aliqua veri similitudine coniici licet, de pecuniis ad aedificium aliquod exstruendum donatis dici. Litterarum forma, inprimis quod Σ (non Σ) scribitur, Augusti aut adeo liberae reipublicae tempore scriptum titulum indicare videtur.

31 Fragmentum lapidis Pentelici, quod est in Pinacotheca. Exscripsit Koehler.

ΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙ
:ΑΔΡΙΑΝΟΣΣ//
ΞΟΥΣΙ///ΤΟ
ΥΠΑΓΟΥΣ
///ΝΑΙΩΝ
ΝΓΙΣΤ

Ante primum versum spatium vacuum est.

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Τρ]αιανοῦ Παρθι[κοῦ υἱός, | θεοῦ Νέρουα υἱωνός], Ἀδριανὸς Σ[εβαστός, ὕπα|τος τὸ .., δημαρχικῆς] ἐξουσί[ας] τὸ [.., ἀρχιερεύς, | πατὴρ πατρίδος τῇ ἐξ Ἀρείο]υ πάγου β[ουλῇ καὶ τῇ βουλῇ τῶν Φ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθ]ηναίων [χαίρειν].

Quo tempore haec Hadriani epistula ad Athenienses data sit, accuratius definiri non potest quia numerus tribuniciae potestatis aliaque quae eo pertinuerunt interciderunt. Quod si recte supplevi v. 4 πατὴρ πατρίδος, non ante annum 128 p. Chr. potest epistula scripta esse; nam in titulis honorariis quidem etiam antea passim invenitur, sed in epistula ab ipso data id factum esse non poterit, quod hunc honorem identidem a Senatu sibi oblatum illo demum anno accepit (Eckhel D. N. VI, 515). Ac sane vix expleri poterit spatium, si illud nomen omittemus; at fortasse αὐτοκράτωρ τὸ β' scriptum fuit, quamquam in nummis hoc nunquam ponit Hadrianus (Eckhel VI, 518). Quare ne id quidem discerni potest utrum v. 5 τῇ βουλῇ τῶν Φ an τῇ β. τῶν X scriptum fuerit.

32 Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici. — *a* infra Propylaea; exscripsit Koehler. — *b* inventum in septentrionali arcis parte, exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 1365 (Lebas Att. 404). Exscripsit Koehler. — Coniunxi.

ΙΟΥΤΙΟΑΓΤΟΑΠΟ
ΣΝΟΜΟΘΕΤΟΥΜΕΝ/
ΝΑΠΑΡΥΜΕΙΝΝΕΝΙΚΗ
ΙΜΗΑΠΟΔΕΙΞΑΙΕΝΤ
ΟΥΚΑΙ   ΝΤΟΕΙΣΤΑΠΑΝΕΛΑ
ΕΙΚΑΙΣΤΑ   ΡΥΜΕΙΝΣΥΝΤΑΞΕΙΣ
//ΣΔΕΜΗΝΕΝ   ΚΗΚΟΣΙΝΜΗΕΞΕΙΝ/
ΩΝΜΗΔΕΝΑ   ΩΝΠΑΡΥΜΕΙΝΑΓΩΝ
a //ΚΑΙΗΜΕΙΣΜ   ΝΤΑΥΤΑΤΗΣΥΝΟΔ *b*
//ΥΜΕΙΣΔΕΟΠΟ   ΤΕΤΙΣΑΠΟΙΕΙΦΟ///Ι
ΥΤΑΔΟΞΑΝΤΑ   ΗΜΕΙΝΜΗΝ.ΣΕΤΕ
ΔΕΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝ   ΝΔΡΙΑΝΤΩΝΟΥΣ
ΜΩΝΑΝΕΣΤΗ   ΤΕΤΑΣΔΙΑΝΟΜΑΣ
ΑΕΟΣΕΑ   ΜΕΝΚΑΙΗΜΕ///
ΝΤΕΙΜΙΑΝΟ

V. 1 τοῦτο αὐτὸ ἀπο...?, v. 2 ...ς νομοθετούμεν[α], v. 3 [ἀγῶ]να παρ' ὑμεῖν νενικη[κότας ....., v. 4 εἰ] μὴ ἀποδείξαιεν τ...., v. 5 σὺ καὶ ... τὰ εἰς τὰ Πανελλ[ήνια], v. 6 [ν]ιώσαις? τὰ π[α]ρ' ὑμεῖν συντάξει σ..., v. 7—15 [το]ῖς δὲ μὴ νεν[ε]ικηκόσιν, μὴ ἐξεῖνα[ι αὐ|τ]ῶν μηδένα τῶν παρ' ὑμεῖν ἀγών[ων μετ|έχει]ν. καὶ ἡμεῖς μ[ὲ]ν ταῦτα τῇ συνόδ[ῳ δηλώσ|ομε]ν, ὑμεῖς δὲ ὅπο[τ]ε τις ἀπολειφ[θείν | τούτο]υ, τὰ δόξαντα ἡμεῖν μην[ύ]σατε· [ἥσθ|ημεν] δὲ καὶ περὶ τῶν ἀνδριάντων, οὓς [τινα|ς ἡ]μεῖν ἀνεστή[σα]τε· τὰς διανομὰς [δὲ πάσ|ας? ἡ]δέως ἴδ[ιδο]μεν καὶ ὑμεῖ[ς ...|...]ν ταίμαι νο[μίζοντες?

Epistula imperatoris alicuius est, qua agitur de synodo technitarum: sed non ad ipsos technitas datam esse ex v. 9 καὶ ὑμεῖς μὲν ταῦτα τῇ συνόδῳ δηλώσομεν apparere mihi videtur. Sane dicat aliquis, non futurum, sed praesens verbi tempus supplendum esse, ut id de hac ipsa epistula enuntietur. At tum totum enuntiatum plane supervacaneum esse patet. Imo imperator, puto, ad civitatem aliquam scribit, ut quicunque ex technitarum Dionysiacorum synodo certamine quodam oecumenico (fortasse Panhellenia intellegenda, quorum v. 5 mentio fit, aut Hadrianea; vide nr. 20) vicissent, ii etiam ad omnes illius urbis ludos necessario admitterentur; at qui illorum certaminum participes fuissent, neque tamen victores ex iis processissent, eorum nulli his ludis interesse licere. Quae res v. 7. 8 structura verborum minime eleganti atque emendata expressa fuit, siquidem aliter atque feci suppleri vix potest. Tum imperator indicat, se id, quod decreverit, synodo indicaturum esse (scilicet ne quis cui ius non sit ad illa certamina adeat); civitatem autem, si quis decreto non steterit, quid de ea re faciendum decreverit, se certiorem ut faciat. Deinde quae adiungit imperator, iis sine dubio respondet ad locos quosdam epistulae ab illa civitate ad se datae, qua cives et indicaverant, se statuas quasdam ei collocandas decrevisse et gratias egerant propter pecuniarum distributiones eius iussu factas. Civitas, ad quam epistula mittitur utique Atheniensium esse videtur. — Coniiciat aliquis artiorem quandam necessitudinem huic epistulae intercedere cum illa, quae alteram partem tituli nr. 20 efficit, ita ut illa ipsa sit, quam hic vocibus τῇ συνόδῳ δηλώσομεν se scripturum promittit. Sed magis mutilus est titulus, quam ut res ad liquidum perduci possit.

33 Marmor Pentelicum ab omnibus partibus mutilum, inventum in arce, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 2675. Exscripsit Koehler.

ϹΛΩΝΙΙΟΚ
ΟΤΑΙΕΡΑΚΑΙ
ΗΠΟΙΗΣΑΜΕ
Ω ΕΠΙΤΟΥΤϹ
ΞΕΙΔΕΚΑΙΤΛ
ΤΟΥΤΟΙΣΕ
//ΤΑΡΩΝΑϹ
ΗΣΩΣΑΝΜ
ΜΗΧΑΝΗ
ΝΕΛΛΗΝΙϹ
ΑΠΑΝΤΗΣ
ΚΟΟΤΩΝ
ΝΟΝΙ

Venit mihi aliquando in mentem, hoc fragmentum cum nr. 31 eiusdem lapidis esse. Sed quum de argumento horum versuum vix quidquam coniectura assequi liceat, id admodum dubium est. V. 1 ... ὅλων?, v. 2 ...το τὰ ἱερὰ καί, v. 3 ἡ ποιησάμε[νος] vel alia forma, v. 4 ..ων ἐπὶ τοῦτο (vel alia forma), v. 5 ..ξει δὲ καὶ τά, v. 6 τούτοις ὁ...., v. 7 [τετ]τάρων?, v. 8 ...της, ὡς ἂν μ[ή], v. 9 μηχανῇ, v. 10 [Πα]νελλήνιο[ν], v. 11 ἀπαντῆσ[αι] vel alia forma (possis etiam ἅπαν τῆς ....), v. 12 [ἀνη]κόντων, v. 13 ....νον vel νων.

34 Marmor Pentelicum, infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

Τ
ΚΑΙΤΑ
ΤΟΙϹΕ// ΟΥΙ
ΘΕΟΥΤΡΑΛΙΑ *sic*
ΔΗΜ////ΡΧΙ
ΟΝ////ΟΡΕ////
ΕΡΟΦΑΝ
ΝΟΥΠΑΡΘ
ΕΞΟΥϹΙΑ
ΤΕΧ///ΕΙ
ΑΝΔ///ΩΝ
ΤΗΝΓΕΝ
ΠΑΡΑϹΙ
ΑΥΤΟΙ

In parte aversa:

//// Ι Ο ////
//////////////
ΕΩϹ
////////Κ Λ Ι ///
ΥΟΥϹ ////////Ϲ
vac.

In fronte lapidis putaverim complures easque brevissimas epistulas Hadriani aut alicuius ex proximis eius successoribus esse, ad technitas Dionysiacos datas. Certe v. 4. 5 quod legitur θεοῦ Τραια[νοῦ Παρθικοῦ υἱὸς (vel υἱωνός, ἔκγονος)] | .. δημ[α]ρχι[κῆς ἐξουσίας τὸ ....] ad praescripta epistulae pertinere videntur; tum quae sequuntur v. 6. 7 reliquiae epistulae fuerunt; v. 7 fortasse [ἱ]εροφάν[της] scriptum fuit. Deinde v. 8 sqq. altera epistula incipit; [Αὐτοκράτωρ ...... θεοῦ Τραια]|νοῦ Παρθ[ικοῦ υἱὸς (υἱωνός, ἔκγονος?) ... δημαρχικῆς] | ἐξουσία[ς τὸ .... τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον] | τεχ[ν]εῖτ[αις χαίρειν]. Reliqua incerta. V. 11 ἀνδ[ρ]ῶν? (vel ἂν δ[ι'] ὧν), v. 12 τὴν γενο[μένην? Quae in aversa lapidis parte scripta erant, eorum nihil nunc iam intellegitur.

35. 36 In marmore Pentelico ab omnibus partibus mutilo, a. 0,12, l. 0,23, cr. 0,07. In fronte 35, in parte aversa 36. Exscripsit Koehler.

35

ΟΥ
ΤΟΙΟΥΤΩΝΙ
ΥΝΟΔΟΥΗΡΤ///ΤΑΙΠΡΩ
ΔΟΝΚΑΙΤΙΝΟϹΤΕΧΝΗϹ
ΑΤΩΡΚΑΙϹΑΡΤΡΑΙΑΝ
ΝΟΔΟΝΤΗΝϹΥΝ

36

ΙΜΙ
ΟΙΤΟΚΑΙΥΜΙΝΑΙ
ΤΩΜΗΠΡΟϹΠΟΙΗΤΟΝΙ
ΑΥΤΟϹΔΕΑΛΛΑΓΕΙΝΩϹΚ
ΙΚΟΙϹΤΕΧΝΕΙΤΑΙϹ ΧΑΙΡΕ
ΙϹΤΑΕΠΡΕϹΒΕΥΕΝϹΑΛ
ΙϹ Ι

Tituli eius qui antecedit (34) tam similes, ut suspicer eiusdem lapidis esse, praesertim quum uterque lapis opisthographus sit. Certe id manifestum est, etiam hic haberi complures Hadriani epistulas ad synodum technitarum datas. In fronte (35) v. 2 [τ]οιούτων, v. 3 [σ]υνόδου ἠρτ[η]ται πρῶ[τον], v. 4 [σύν]οδον καὶ τίνος τέχνης; v. 5 incipit nova epistula: [Αὐτοκρ]άτωρ Καῖσαρ Τραια[νοῦ Παρθικοῦ υἱὸς .... Τραιανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός, τοῖς ἔχου]σι? τὴν σύν[οδον τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν χαίρειν].

In aversa parte (36): v. 2 ...οιτο καὶ ὑμεῖν, v. 3 ...τῳ μὴ προσποίητον, v. 4 αὐτὸς δὲ ἄλλα γεινώσκ[ω]. V. 5 incipit nova epistula: [Αὐτοκράτωρ ..... Διονυ]σι[α]κοῖς τεχνείταις χαίρε[ιν], v. 6 [κράτ]ιστα ἐπρέσβευεν Σαλ[ουιος] (vel Σαλ[λούστιος])? ..., quae laudatio eius qui legationem susceperit etiam in aliis imperatorum epistulis invenitur.

37 In arce, marmor Pentelicum undique mutilum; exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 301. Exscripserunt Velsen et Koehler.

[ιιιι]
-ΔΙΟΝΥΣ
ΟΥΛΙΟΣΚΛ
ΤΟΙΣΕΚΕΙΘ
ΕΣΧΗΝΤ[Α]

Var. lect. Quae uncis inclusi Velsen non habet. V. 4 extr. ΕΙ//ΙΕΙΘ Koehler, ΕΚΞΙΘ Velsen. Pittakis v. 1 ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ, v. 2 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, v. 3 ΙΟΥΛΙΟΣΚΑΙΣΑΡ. Sed haec videntur interpolata esse.

Quamvis minutum sit fragmentum, tamen in fine *τὸ ἐφόδιον δοθήτω] τοῖς ἐκεῖθ[εν πρεσβευταῖς, εἰ μὴ προῖκα πρεσβεύσειν ὑπ]έσχηντα[ι* scriptum fuisse ex aliis titulis apparet.

Quae antecedunt nominum reliquiae v. 2 *Διονύσ[ιος ...]*, v. 3 *[Ἰ]ούλιος Κα....*, ad legatorum nomina referenda videntur. Utrumque, et legatorum nomina et formula illa de viatico solvendo, eodem ordine quo hic, etiam in Hadriani epistula ad Ephesios data apud Waddington Fastes des prov. Asiatiques p. 191 (= Hermae IV p. 178) invenitur v. 13—15: *ὁ πρεσβεύων ἦν Κασπίλλιος [Ἀτ]τικός, ᾧ τὸ ἐφόδιον δοθήτω, εἴγε μὴ προῖκα ὑπέσ[χε]το πρεσβεύσειν.* Eadem formula, sed legatorum nominibus non praemissis, est etiam in epistula M. Aurelii C. I. G. 1319.

38 Athenis 'ad Hadriani arcum ad magnum ex integro lapide parietem' Cyriac. p. XII. nr. 90, 'in palatio Hadriani' Murat. T. II p. DLXXXVI. 3 'ex schedis Cyriaci a Campagnonio missis'. Sed hi solos v. 1—3 habent nec tertium integrum. Reliqui omnes qui ediderunt viderunt prope porticum *Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος*, Spon. Itin. T. III. P. II. p. 24 sqq. Wheler Itin. p. 389 ed. Brit. (Varietatem lectionum ad Wheleri apographum contulit Chandler Inscr. Syllab. p. XXX). Ex his et Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 355. Diligentissime cum lapide contulit Koehler.

Ε Ο Ε
ΚΝΘ ΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΟΙΤΟΕΛΑΙΟΝΓΕΩΡΓΟΥΝΤΕΣΤΟΤΡΙΤΟΝ//////
ΚΑΤΑΦΕΡΕΤΩΣΑΝΗΤΟΟΓΔΟΟΝΟΙΤΑ
ΙΠΠΑΡΧΟΥΧΩΡΙΑΤΑΥΠΟΤΟΥΦΙΣΚΟΥ
ΠΡΑΘΕΝΤΑΚΕΚΤΗΜΕΝΟΙΜΟΝΑΓΑΡΕ
ΚΕΙΝΑΤΟΔΙΚΑΙΟΝΤΟΥΤΟΕΧΕΙΚΑΤΑΦΕ
ΡΕΤΩΣΑΝΔΕΑΜΑΤΩΑΡΞΑΣΘΑΙΣΥΝΚ//Ͻ
ΑΤΑΜΕΡΟΣΠΡΟΣΛΟΓΟΝΤϹ
ΛΜΕΝΟΥΤΟΙΣΕΛΕΩΝΑΙ.
ΠΡΟΝΟΟΥΣΙΝΤΗ////
ΣΑΠΟΓΡΑΦΕΣΘΩ
ΣΥΝΚΟΜΙΔΗΣΠΡϹ
ΙΤΟΝΚΗΡΥΚΑΔΥΟ
ΙΔΟΝΤΕΣΥΠΟΓΡΑ
ΦΕΝ..ΔΕΑ//.....//ΕΣΤΩΜΕΤΑΟΡΚΟΥ
ΚΑΙΠΟΣΟΝΣΥΝΕΚΟΜΙΣΕΝΤΟΠΑΝ
ΚΑΙΟΤΙΔΙΑΔΟΥΛΟΥΤΟΥΔΕΗΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΥΤΟΥΔΕΕΑΝΔΕΠΩΛΗΣΗΤΟΝ
ΚΑΡΠΟΝΟΔΕΣΠΟΤΗΣΤΟΥΧΩΡΙΟΥΗΟ
ΓΕΩΡΓΟΣΗΟΚΑΡΠΩΝΗΣΑΠΟΓΡΑΦΕ
ΣΘΩΔΕΠΡΟΣΤΟΥΣΑΥΤΟΥΣΚΑΙΟΕΠΕΞΑ
ΓΩΓΗΠΙΠΡΑΣΚΩΝΠΟΣΟΝΠΙΠΡΑΣΚΕΙ
ΚΑΙΤΙΝΙΚΑΙΠΟΥΟΡΜ.ΙΤΟ.ΛΟΙΟΝΟΔ.
ΑΠΟΓΡΑΦΗΣΧΩΡΙΣΠ.......ΕΠΕΞΑ
ΓΩΓΗΚΑΝΟΩΦΕΙΛΕΝΗΚΑ.......
ΤΗΠΟΛΕΙΣΤΕΡΕΣΘΩΤΟΥΠΡΑϹ...
ΟΔΕΨΕΥΔΕΙΣΑΠΟΓΡΑΦΑΣΠΟΙΗΣΑ.
ΗΤΑΣΠΕΡΙΤΗΣΣΥΝΚΟΜΙΔΗΣ..Α////////////
ΤΗΣΕΞΑΓΩΓΗΣΗΥΠΕΡΧΩΡΙΟΥ...
ΡΑΦΙΣΚΟΥΕΠΡΙΑΤΟΜΗΙΠΠΑΡΧ...
Ν.ΝΟΓΔΟΟΝΚΑΤΕΝΕΓΚΩΝΣ....
ΝΥΣΑΣΛΑΜ.Λ
ΓΗΝΑΝΑΠϹ-
ΕΙΡΕΕΙΝ
ΤΩΝΑΠ.ΣΤΕΙ
ΟΣΑΥΤΟΣΗΟΝ
ΕΤΩΜΕΝ.ΕΞΑΠ
//ΣΔΕΤΕΙΜΗΣ-Ϲ
ΜΙΣΥΚΑΤΕΧΕΤΩΕΙΜΗΠΩΔΕΔΩΚΕΝΗΛΑΜ
ΒΑΝΕΤΩΤΟΔΕΗΜΙΣΥΕΣΤΩΔΗΜΟΣΙΟΝ
ΓΡΑΦΕΣΘΩΔΕΚΑΙΟΕΜΠΟΡΟΣΟΤΙΕΞΑΓΕΙ
ΚΑΙΠΟΣΟΝΠΑΡΕΚΑΣΤΟΥΕΑΝΔΕΜΗΑΠΟ
ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣΦΩΡΑΘΗΕΚΠΛΕΩΝΣΤΕΡΕ
ΣΘΩ·ΕΑΝΔΕΕΚΠΛΕΥΣΑΣΦΘΑΣΗΚΑΙΜΗΝΥ
ΘΗΓΡΑΦΕΣΘΩΚΑΙΤΗΠΑΤΡΙΔΙΑΥΤΟΥΥΠΟΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΚΑΜΟΙΤΑΣΔΕΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΔΙΚΑΣ
ΜΕΧΡΙΜΕΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΑΜΦΟΡΕΩΝΗΒΟΥ
ΛΗΜΟΝΗΚΡΕΙΝΕΤΩΤΑΔΕΥΠΕΡΤΟΥΤΟΜΕΤΑ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΕΑΝΔΕΤΩΝΕΚΤΟΥΠΛΟΙΟΥΤΙΣ
ΜΗΝΥΣΗΕΠΑΝΑΓΚΕΣΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣΤΗΕΞΗΣ
ΗΜΕΡΑΒΟΥΛΗΝΑΘΡΟΙΣΑΤΩΕΙΔΥΠΕΡΤΟΥΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΑΜΦΟΡΕΙΣΕΙΗΤΟΜΕΜΗΝΥ
ΜΕΝΟΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΚΑΙΔΙΔΟΣΘΩΤΩΕΛΕΓ
ΞΑΝΤΙΤΟΗΜΙΣΥΕΑΝΔΕΕΚΚΑΛΕΣΗΤΑΙΤΙΣΗ
ΕΜΕΗΤΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΤΩΣΥΝ
ΔΙΚΟΥΣΟΔΗΜΟΣΙΝΑΔΕΑΠΑΡΑΙΤΗΤ.ΑΗΤΑ
ΚΑΤΑΤΩΝΚΑΚΟΥΡΓΟΥΝΤΩΝΓΤΙ.ΓΙΜΙ.ΤΕΙ
ΜΗΣ.ΣΤΟΔΗΜΟΣΙΟΝ.ΚΑΤΑ[ΦΕ]ΡΕΣΘΩΤΟΕΛΑ/
ΟΝΗΤΙΣΑΝΕ[ΝΤΗΧ]ΩΡΑΗ[ΕΙΔΕΠΟΤΕ]ΕΥΦΟΡ/
ΑΣΕΛΑΙΟΥΓΕΝΟ[ΜΕ]ΝΗΣ[ΠΛΕΟΝΕΙΗ]ΤΟΕΚΤΩΝ
ΤΡΙΤΩΝΗΟΓΔ[ΟΩΝ]ΚΑΤΑΦΕ[ΡΟΜΕ]ΝΟΝΤΙΙΣΕΙΣ
ΟΛΟΝΤ.ΝΕ[Ν]Ι[Α]ΥΤΟΝ[Δ]ΗΜΟ[ΣΙΑΣΧΡΕΙΑ]ΣΕΞΕ
ΣΤΩΤ[ΟΙ]ΣΜΗΔ[ΕΠΩΛΟΥΣ]ΙΝ[ΤΟΕΛΑΙΟΝΗ]ΠΑΝ
ΗΜΕΡΟ[ΣΔΕΥΤΕΡΑ]Ν[ΑΠΟΓΡΑΦ]ΗΝΠΟΙ[Η]ΣΑΜΕ
ΝΟΙΣΚΑΙΔ[ΗΜΟΣΙΟΝΤ]ΟΤ[ΕΟ]ΦΕΙΛΟΜ[ΕΝ]ΟΝ
ΠΟΣΟ[ΝΕΣΤΙΝ...ΟΠΟΙΕΛΑΙ]ΩΝΑΙ[ΗΤΟ]ΑΡΓΥ
ΡΟΤ[ΑΜΙΑϹ]ΥΒ[ΟΥΛΟΝΤΑΙΠΑΡ]ΑΥ[Τ]Ω[ΝΛΑΒ]ΕΙΝ
ΦΥΛΑ
ΞΕΤΑ
ΣΚ

Var. lect. V. 1 post ΑΔΡΙΑΝΟΥ quod addidit Cyriacus ΑΥΤΟΚ Boeckhius recepit; sed Koehlerus expressis verbis testatur ibi vacuum spatium esse. Sub finem quae Koehlerus non iam invenit in lapide, uncis circumdedi. Post v. 70 duodecim versuum initia conspicua esse in lapide, post ea vacuum spatium et finem totius tituli, Koehlerus indicat. A dextra parte integri sunt versus 1. 2 (?). 3—7. 13—22. 39 usque ad finem.

Quid sibi velint v. 1 litterarum paria tria quae antecedunt nomen *Ἀδριανοῦ*, incertum est. Haud improbabiliter, antiquiorum coniecturis futilibus repudiatis, Boeckhius coniecit *κε(λεύει) νό(μος) θε(σμῶν) Ἀδριανοῦ* legendum esse. Sed tamen *νόμος θεσμῶν* 'lex quae est inter constitutiones' inusitate dictum videtur, ita ut fortasse potius *νό(μος) θε(οῦ) Ἀδριανοῦ* supplendum et statuendum sit legem post Hadriani mortem demum huic lapidi incisam esse. Sequitur lex ipsa: *οἱ τὸ ἔλαιον γεωργοῦντες τὸ τρίτον | καταφερέτωσαν, ἢ τὸ ὄγδοον οἱ τὰ | Ἱππάρχου χωρία τὰ ὑπὸ τοῦ φίσκου | πραθέντα κεκτημένοι· μόνα γὰρ ἐ|κεῖνα τὸ δίκαιον τοῦτο ἔχει. καταφε|ρέτωσαν δὲ ἅμα τῷ ἄρξασθαι συνκο|[μιδῆς κ]ατὰ μέρος, πρὸς λόγον τοῦ | [συγκομιζ]ομένου, τοῖς ἐλαιώναι[ς, | οἵτινες εἰσὶ] προνοοῦσιν τῆ[ς | δημοσίας χρεία]ς. ἀπογραφέσθω[σαν δὲ | .... τῆς] συνκομιδῆς πρὸ[ς τοὺς ταμίας καὶ] τὸν κήρυκα δύο | .... ἰδόντες ὑπογρα|φήν· [ἡ] δὲ ἀ[πογραφ]ὴ ἔστω μετὰ ὅρκου | καὶ πόσον συνεκόμισεν τὸ πᾶν, | καὶ ὅτι διὰ δούλου τοῦδε ἢ ἀπελευ|θέρου τοῦδε· ἐὰν δὲ πωλήσῃ τὸν | καρπὸν ὁ δεσπότης τοῦ χωρίου, ἢ ὁ | γεωργὸς ἢ ὁ καρπώνης, ἀπογραφέ|σθω δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς καὶ ὁ ἐπ' ἐξα|γωγῇ πιπράσκων, πόσον πιπράσκει | καὶ τίνι καὶ ποῦ ὁρμ[ε]ῖ τὸ [π]λοῖον. ὁ δ[ὲ] | ἀπογραφῆς χωρὶς π[επρακὼς] ἐπ' ἐξα|γωγῇ, κἂν ὁ ὀφείλων ᾖ κα[τενηνοχὼς] | τῇ πόλει, στερέσθω τοῦ πραθ[έντος]. | ὁ δὲ ψευδῆς ἀπογραφὰς ποιήσα[ς] | ἢ τὰς περὶ*

τῆς συνκομιδῆς [ἢ τ]ά[ς περὶ] | τῆς ἐξαγωγῆς, ἢ ὑπὲρ χωρίου, [ὃ μὴ πα]|ρὰ φίσκου ἐπρίατο μὴ Ἱππάρχ[ειο]|ν [ὂ]ν ὄγδοον κατενεγκών, σ[τερέ|σθω, τὸ δὲ ἥμισυ ὁ μη]νύσας λαμ[β]α[νέτω. | ὃς δ' ἂν ἐπ' ἐξαγω]γὴν ἀναπόγ[ραπτα? πράτται .... | ...]ειρεσια .... | ..των απ[ο]στα[ς|...]ος αὐτὸς ἢ ὃν | [ἂν ἕληται, πιπρασκ]έτω μὲν ἐξ ἀπ|[ογραφῆς, τ]ῆς δὲ τειμῆς [τ]ὸ [μὲν ἥ]|μισυ κατεχέτω, εἰ μήπω δέδωκεν ἢ λαμ|βανέτω, τὸ δὲ ἥμισυ ἔστω δημόσιον. | γραφέσθω δὲ καὶ ὁ ἔμπορος, τί ἐξάγει | καὶ πόσον παρ' ἑκάστου· ἐὰν δὲ μὴ ἀπο|γραψάμενος φωραθῇ ἐκπλέων, στερέ|σθω· ἐὰν δὲ ἐκπλεύσας φθάσῃ καὶ μηνυ|θῇ, γραφέσθω καὶ τῇ πατρίδι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ | δήμου κώμοί. τὰς δὲ περὶ τούτων δίκας | μέχρι μὲν πεντήκοντα ἀμφορέων ἡ Βου|λὴ μόνη κρεινέτω, τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦτο μετὰ | τοῦ δήμου. ἐὰν δὲ τῶν ἐκ τοῦ πλοίου τις | μηνύσῃ, ἐπάναγκες ὁ στρατηγὸς τῇ ἐξῆς | ἡμέρᾳ Βουλὴν ἀθροιζέτω, εἰ δ' ὑπὲρ τοὺς | πεντήκοντα ἀμφορεῖς εἴη τὸ μεμηνυ|μένον, ἐκκλησίαν· καὶ διδόσθω τῷ ἐλέγ|ξαντι τὸ ἥμισυ. ἐὰν δὲ ἐκκαλέσηταί τις ἢ | ἐμὲ ἢ τὸν ἀνθύπατον, χειροτονείτω συν|δίκους ὁ δῆμος. ἵνα δὲ ἀπαραίτητα ἢ τὰ | κατὰ τῶν κακουργούντων ἐπι[τ]είμ[α], τει|μῆς ἐς τὸ δημόσιον καταφερέσθω τὸ ἔλαι|ον, ὅτις ἂν ἐν τῇ χώρᾳ ᾖ. εἰ δέ ποτε εὐφορί|ας ἐλαίου γενομένης πλίον εἴη τὸ ἐκ τῶν | τρίτων ἢ ὀγδόων καταφερόμενον τ[ῆ]ς εἰς | ὅλον τ[ὸ]ν ἐνιαυτὸν δημοσίας χρείας, ἐξέ|στω τοῖς μ[ὲν γεωργ]οῦσιν τὸ ἔλαιον ἢ πᾶν | ἢ μέρος δευτέραν ἀπογραφὴν ποιησαμέ|νοις καὶ δημόσιον τό τε ὀφειλόμενον | πόσον ἐστὶν .... ὃ οἱ ἐλαιῶναι ἢ ο[ἱ] ἀργυ|ροταμία[ι] οὐ βούλονται παρ' αὐτῶν λαβεῖν, φυλά[σσειν] etc. Pauca sunt in quibus a Boeckhio discesserim. V. 23 ὁρμ[ε]ῖ τὸ [π]λοῖον Kirchhoff, quo de supplemento dubitari nullo modo potest, ὁρμ[ισθησόμε]νον Boeckh. V. 30 μὴ Ἱππάρχ[ου γενόμενον] Boeckh, sed huic supplemento spatium non sufficit. Lacunas v. 8—14 et 32—38, etsi Koebleri apographo accuratiore aliquatenus adiuvabar, tamen ita explere ut continuus verborum et sententiarum ordo existeret non potui. In fine (v. 63—68) multa turbata sunt ita ut quae Boeckhium secutus posui admodum dubia videantur.

Ceterum de totius tituli argumento atque ratione quum Boeckhius luculentissime exposuerit, nulla est causa cur ea res hic retractetur. Inprimis id tenendum est, non agi de vectigali aliquo, sed illam tertiam aut octavam olei partem necessario quidem reipublicae Atticae tradi, sed ita ut ex aerario pretium pro ea solvatur; quod ita institutum fuisse, ut ne reipublicae deesset oleum quo in gymnasiis publicis aut alibi opus esset (δημοσία χρεία v. 62).

39 'Athenis prope nova civitatis moenia'. Ed. Cyriacus p. XVI. n. 117. Muratorius T. II. p. DLXXVIII. I. Fragmentum *b* servavit Elgin (Marm. Viscont. nr. 47. Synopsis Mus. Brit. nr. 180); hoc fragmentum edidit Osann. Syll. I, 12 p. 90, eiusdemque apographum Rosianum Boeckhius habuit, qui totum titulum edidit C. I. G. 354.

(*a*)
ΔΕΧΟΝΤΑΙΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΕΠΙΤΙΜΙΟΝΟΡΙΖΕΤΩΣΑΝ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΤΑΤΗΝΤΗΣΑΠΕΘΙΑΣΑΞΙΑΝΕΝΕΙΔΡΟΙΠΑ
ΡΑΔΟΝΤΕΤΕΣΕΙΣΦΕΡΕΙΝΜΗΒΟΥΛΩΝΤΑΙΗΤΑ
[Υ]ΠΕΥΘΥΝΟΙΕΣΤΩΣΑΝΠΡΩΤΟΝΜΕΝΕ | ΚΑΤΟΣΤΙΑΙΩΝΤΟΚΩ
[Α]ΦΟΥΔΕΟΝΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΤΗΝΕΙΣΟΡΟΝ | ΟΥΚΕΠΟΙΗΣΑΝ
(*b*) ΤΟΜΕΧΡΙΜΗΝΩΝΑΛΛΩΝΔΥΟΤΗΣΤΕ | ΛΕΥΤΑΙΑΣΑΠΟ (*a*)
ΔΟΣΕΩΣΜΕΤΑΔΕΤΟΥΣΜΗΝΑΣΤΟΥΣ | ΤΟΥΤΟΥΣΕΙΜΕΝΟΙΕΝ
[ΜΗΠΕΙ]ΘΟ[ΜΕΝΟΙΑΠΟΔΟΣΘΩ]ΣΑΝΟ | ΙΑΡΓΥΡΟΤΑΜΙΑΙΜΕΤΑ
ΤΟΥΚΗΡΥΚΟΣΤΑΣΥΠΟΘΗΚΑΣΕΝΧΟΤΩΝΑΥΤΑΣΕΞΟΥΣΙΑΝ
ΑΥΣΑΣΘΑΙΕΞΗΚΟΝΤΑΗΜΕΡΩΝΠΡΩΤΟΝΜΕΝΤΩΝΔΕΔΩΚΟΤ
ΩΝΕΙΤΑΚΑΙΤΩΝΕΝΓΓΥΗΤΩΝΟΙΤΙΝΕΣΥΠΕΥΘΑΝΟΕΙΤΩΝ
ΤΩΝΕΝΔΕΗΣΑΝΔΟΝΟΦΕΛΟΥΥΠΕΥΘΑΝΟΕΙΤΩΝΕΝΔΕΗΣΑΤΩΝ
ΟΦΕΞΗΚΟΝΤΑΗΜΑΙΡΩΝΑΦΙΛΟΥΣΙΝΕΚΤΕΙΣΕΙ

Var. lect. Litterarum formas Μ Ν Σ in schedis Rosianis et Osannianis esse testatur Boeckhius. Quae uncis inclusi Osann omittit. V. 5 ΕΙΣΘΕΟΜ Osann, ΕΙΣΘΕΟΝ Ros., ΕΙΣΟΡΟΝ Cyr. Mur. || v. 10 init. ΑΥΞΑΣΘΑΙ Mur., extr. ΔΕΔΟΚΟΤ idem || v. 12 ΕΝΔΕΙΗΣΑΝΔΟΝ Mur.

...... δέχονται τὸ ἀργύριον, ἐπιτίμιον ὁριζέτωσαν | κατὰ τὴν τῆς ἀπε[ι]θίας ἀξίαν. ἐ[ὰν] δ[ὲ] οἱ πα|ραδο[θέ]ντες εἰσφέρειν μὴ βούλωνται, [εἶ]τα ὑπεύθυνοι ἔστωσαν πρῶτον μὲν ἑκατοστιαίων τόκω[ν] | ἀφ' οὗ δέον ποιήσασθαι τὴν εἴσο[δ]ον, οὐκ ἐποιήσαν|το, μέχρι μηνῶν ἄλλων δύο τῆς τελευταίας ἀπο|δόσεως, μετὰ δὲ τοὺς μῆνας τοὺς [δύο] τούτους, εἰ μένοιεν | μὴ πειθόμενοι, ἀποδόσθωσαν οἱ ἀργυροταμίαι μετὰ | τοῦ κήρυκος τὰς ὑποθήκας, ἐ[χόν]των αὐτὰς ἐξουσίαν | [λ]ύσασθαι ἑξήκοντα ἡμερῶν πρῶτον μὲν τῶν δεδωκότ|ων, εἶτα καὶ τῶν ἐγγυητῶν οἵτινες ὑπεύθ[υ]νο[ι] τῶν ἐνδεησάν[των] ....|... ἑξήκοντα ἡμ[ε]ρῶν ἃ [ὀ]φίλουσιν ἐκτεῖσει[ν].

Titulum imperatorum Romanorum tempori adscribendum esse praeter ea quae Boeckhius de litterarum figura et de tituli dictione et argumento exposuit, etiam orthographia probat; praecipue quod v. 13 habemus ἡμαιρῶν pro ἡμερῶν scriptum, eo verisimile fit, Hadriano etiam aliquanto recentiorem esse titulum (cf. n. 48). 'Agitur de iis, qui vectigalia quaedam pendere publico debeant, atque ut videtur de redemptoribus; qui pro eo quod redemerant, debebant hypothecam et praedes constituere. Qui si dicto non audientes fuerint, magistratus opinor ii, οἳ δέχονται τὸ ἀργύριον, multam iis infligere debent (ἐπιτίμιον ὁριζέτωσαν etc.). Iam vero si ii, quorum nomina tradita magistratibus fuerint (οἱ παραδοθέντες), noluerint pecuniam conferre, primum tenentor usuras centesimas pendere illius pecuniae ab eo die, quo quum pecunia conferenda esset, ab iis collata non est, per duos menses usque ad id tempus, quod ultimae solutioni constitutum est. Post hoc tempus, si nondum solverint, hypothecae venduntur; sed redimendarum hypothecarum potestas esto et iis, qui eas dederint (τῶν δεδωκότων) et horum praedibus per dies sexaginta (inde a venditione hypothecarum) etc. In postremis verbis quaedam videntur temere repetita esse' Boeckh.

40 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici a. 0,18, l. 0,23, cr. 0,05 ab omnibus partibus mutilum, inventum in arce septentrionem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3742.

ΑΝΤΩΝΙΝ
ΟΣΜΕΓΙΣΤΟΣΒΡΕΤΑΙ
ΣΙΑΣΤΟΙΒΑΥΤΟΚΡΑΤ 187 p. Chr.
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΙΚ
ΗΜΩΙΤΩΙΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΕΛΛΟΝΑΣΜΕΝΩΣΕ
ΙΝΔΙΑ

Supplenda hunc in modum epistulae praescripta:

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ - - - - - - Μᾶρκος | Αὐρήλιος Κόμμοδος] Ἀντωνῖ|ν[ος Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστὸς | Σαρματικός, Γερμανικ]ὸς μέγιστος, Βρετα[νικός, ἀρχιερεύς, πατὴρ | πατρίδος, δημαρχικῆς ἐξ]ουσίας τὸ ιβ', αὐτοκράτ[ωρ τὸ η', ὕπατος τὸ ε, | .... τῇ ἐξ Ἀ]ρείου πάγου Βουλῇ κ[αὶ τῇ Βουλῇ τῶν | πεντακοσίων καὶ τῷ δ]ήμῳ τῷ Ἀθηναίων [χαίρειν· ἐξ ὧν οἱ | ὑμέτεροι πρέσβεις ἤγγελλον, ἀσμένως ἐ[ώρακα] κτλ.

Commodi esse epistulam certum est. Nam ex eis imperatoribus, qui Antonini cognomen gesserunt, de Pio, Marco, L. Vero cogitari non licet propter Britannici nomen, quod nemo ex eis unquam gessit. Septimius Severus ipse quidem Antonini nomine non est usus; quae

res tamen per se non impedit, quominus hunc titulum ad eum referamus, nam possint reliquiae v. 1 ad patris aut maiorum nomina pertinere, cumque se M. Aurelii filium esse finxisse notissimum est. At Severus quum tribunicia potestate XII fuit (204 p. Chr.) nondum Britannicus vocabatur, quod cognomen ei anno demum tribuniciae potest. XVIII (210 p. Chr.) impositum est. Eadem ratione refellatur si quis epistulam Caracallae tribuat, cuius trib. pot. XII incidit in annum 209 p. Chr., at Britannicus insequenti demum anno una cum patre vocatus est. Elagabalus tribuniciam potestatem non ultra quartum annum produxit. . Unus restat Commodus, in quem omnia quadrant, nam quum tribuniciae potestatis numerus titulum anno 187 p. Chr. adscribere cogat, Germanici nomen ab a. 172, Britannici ab a. 184 gessit; etiam illud ut Germanici nomini adiungatur maximus, et ut eo ordine quo hic se excipiant nomina Γερμανικὸς μέγιστος, Βρεταννικός, usitatum est in Commodi titulis.

---

41 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,16, l. 0,17, cr. 0,05, inventum anno 1860 occidentem versus ab Erechtheo. Nunc in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3695. Contulit Koehler.

```
            Ν Ο Υ ιι ,
            Ο Σ Γ Ε Ρ Μ ,
           ΑΤΩΡΤΟ·Η·Υ
          ΟΥΛΗΙΤΩΝΠ
              Χ Α Ι Ρ Ε Ι Ν
ƆΚΩΝΗΔΗΤΥΓΧΑΝΕΙΝΤΗ,
ΟΣΥΝ''    ΣΤΟΟΦΕΛΟΣΚϹ
ΕΚ//////////////////ΑΙ//ΕΚΑΤΟΝΜ
 Η                    ΗΝΟΣΕΚΑΣ
 ΣΟ                   ΝΤΕΣΟΙΤΕΒΟ
                      ΔΓΗΑΡ    ΄Η
```

'Nescio an a dextra et a sinistra exstet margo; id si sumitur, inde a v. 6 a sinistra quinque, a dextra septem fere litterae sunt supplendae' Koehler.

Sic fere supplenda videntur praescripta:

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Μάρκου Ἀντωνείνου υἱός, θεοῦ Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς υἱωνός, | θεοῦ Ἀδριανοῦ ἔκγονος, θεοῦ Τραϊα]νοῦ Πα[ρθικοῦ ἀπόγονος, Μᾶρκος Αὐρήλιος Κόμμοδος | Ἀντωνεῖνος Σαρματικὸς Βρεταννικ]ὸς Γερμα[νικὸς μέγιστος Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστός, | δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ .., αὐτοκρ]άτωρ τὸ η̄, ὕ[πατος τὸ ., ἀρχιερεύς, πατὴρ πατρίδος | τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ β]ουλῇ τῶν π[εντακοσίων καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων] χαίρειν.

Quum v. 2 quae supersunt hunc imperatorem ex eorum numero esse demonstrent, qui inter maiores suos Traianum Parthicum recensere soleant, ex eis cognomen Γερμα[νικός] quod v. 2 legimus tres gesserunt M. Aurelius, Commodus, Caracalla. At de hoc propter octavam salutationem imperatoriam cogitare non licet; ex illis vero duobus uter intellegendus sit, plane ad liquidum perduci non potest. Si Marco epistulam tribuerimus, in aliquem ex annis 175—177 p. Chr. incidat necesse est; sin autem Commodo, 186—192. Hoc propter supplementorum rationem praetuli. Nam v. 4 quot litterae scriptae fuerint satis certo iudicari potest, et quum χαίρειν sine dubio medio versui subscriptum fuerit, ne id quidem incertum est, quot ex eis initio, quot in fine versus addendae sint. Quod si in eis versibus qui antecedunt omnia nomina, cognomina, honorum vocabula, quibus tum Commodus ornatus fuit, cum imperator VIII esset, usitato ordine reposuerimus, ita ut ego supra feci, in illis versibus litterarum numerus quam proxime accedit ad versum 5, cuius de supplementis dubitari non potest, dummodo in una levissima re ab usitato ordine recessum statuamus, ita ut Βρεταννικός ante Γερμανικὸς μέγιστος poneretur. At Marcus quum neque Britannici nomine neque Felicis, neque Pii usus sit (quod sane mortuo ei tribuitur, Eckhel VII p. 74, sed in ipsius epistula locum non habet), neque aliis, quibus Commodus carebat (nam Armeniaci, Parthici maximi, Medici cognomina L. Vero fratre mortuo, multo ante quam imperator VIII fuit, abiecerat) apparet, nimio breviorem futurum fuisse versum alterum (ex iis quorum reliquiae supersunt), si ad illum referremus.

Quae si recte disputavi, simul apparet, tam latum fuisse lapidem ut de restituendis ipsius epistulae verbis desperandum sit. Neque verum esse potest (quod Koehlerus ipse non dixit nisi dubitanter), utrimque exstare marginem. Agnoscuntur fere haec v. 6 [προτέ]ρων ἤδη τυγχάνειν τῆς ...., v. 7 ... στύντ[ς, ἥ]ς τὸ ὄφελος κο[ινόν], v. 8 extr. [δ]ίκαιον μ[ῆνα?], v. 9 [μ]ηνὸς ἑκάσ[του], v. 10 ... ντες οἵ τε βο[υλευταί?].

---

42 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici infra Propylaea, a quattuor partibus mutilum, a. 0,22, l. 0,12. Exscripsit Koehler.

```
      Ν
     ⁻ΡΙΤιινι
     ᴾΤΩΝΠΡΟ
      ΝΗΛΙΚΑΡ_
      ΩΝΙΟΥ ·
     ՎΤΩΝΙΝΟΥΕΥΣ
     ᴾΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚϹ
     ΑΝΙΚΟΣΜΕΓΙΣΤ
     ƆΣΑΘΗΝΑΙΩΝΕ
    ΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤ
    ΟΥΤΟΙΟΥΤΟΥΠΕϲ
     ΝΕΝΚΟΙΜΙΩΙΤ
     ΟΠΡΟΚΕΙΜΕΝ
     ΟΙΕΠΙΤΟΙΣΗΡ
      ΄ΣΙΝΣΥΝΚΕ⟩
     ⁻ΙΠΑΤΡΟΣΚ
          ΟΥΕ
```

V. 5 post ΩΝΙΟΥ vacuum spatium est.

V. 1—5 reliquiae decreti aut epistulae alicuius sunt; nihil fere agnoscitur.

V. 6 incipit epistula aut Commodi aut Caracallae. Nam uterque Germanicus maximus vocatus est, uterque Antoninum Pium et Traianum Parthicum inter maiores suos referebat; atqui agnoscuntur v. 6 [Ἀ]ντωνείνου Εὐσ[εβοῦς], v. 7 [Τ]ρ[α]ιανοῦ Παρθικ[οῦ] (quamquam enim litterarum reliquiae melius cum nomine [Ἀδ]ριανοῦ convenirent, tamen id nullo modo admitti potest). V. 8 [Γερμ]ανικὸς μέγιστ[ος], v. 9 fortasse [πατὴρ πατρίδ]ος. Certe hoc versus finiuntur tituli imperatoris, subsequitur eorum indicatio, ad quos epistula datur. Quid sibi velit ε post Ἀθηναίων, non assequor; nam ἐ[ξ Ἀρείου πάγου βουλῇ], quod nomen hic exspectaveris, omisso articulo adeo repugnat sermonis legibus, ut ne isto quidem tempore ita scribi potuisse videatur. Lapidem tam latum fuisse apparet, ut de iis quae sequuntur epistulae verbis restituendis desperandum sit. Agnoscuntur v. 10 τῆς πόλεως, v. 11 ... ου τοιούτου πεφ[υκότος] vel πεφασμένου?, v. 12 quid fuerit non intellego, nisi forte [ἐ]ν κ[ο]ινῷ, ᾧ τ[ινι] supplendum est, v. 13 [τ]ὸ προκείμεν[ον], v. 14 οἱ ἐπὶ τοῖς ἡρ...., v. 15 ... υσιν συνκεχ[ώρηκα, v. 16 πατρός (an fuit [Σω]σίπατρος?).

---

43 Fragmentum marmoris Pentelici a quattuor lateribus mutilum. Exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 327. Exscripsit Koehler.

```
          Η Θ
         ΝΚΑΙι
       _⁻ΩΝΟΡι
       ƆΗΣΕΤΑΙΟ
       ΝΟΡΙΣΕΙΡ
      ∠ΚΑΙΔΥΝΑΡ
      ΚΑΙΓΑΡΓΙΑΙΟ
      ՎΙΝΟΥΕΥΣΕΒΟ
      ΠΑΡΘΙΚΟΥΚΑΙ
     ՎΕΓΙΣΤΟΣΑΡΧΙΕΡ
      ⌒ΝΓΕΡΟΥΣΙΑ
       ⌒ΥΕΛΛΙΟΥ
         ΤΑΡΞΑ
```

Fragmentum eius quod antecedit plane simile, ita ut, quum ex alterutro ex eis appareat, plus quam unam epistulam in lapide scriptam fuisse, ad eundem lapidem utrumque pertinere conicias. Sed quum nusquam inter se contingant, in medio res relinquenda est. V. 1—7 agnoscuntur haec: v. 3 τῶν ὅρ[ων], v. 4 ...θήσεται, v. 5 ὁρίζει[ν], v. 6 ..ς καὶ δυνάμ[εις] vel alius casus, v. 7 καὶ Γαργήλιο[ς] vel alius casus. Fortasse hoc decreto sive epistula de terminis constituendis agitur. V. 8 incipere videtur Caracallae epistula. Nam cum in universum ex iis imperatoribus aliquem fuisse patet, qui Traianum et Antoninum Pium inter maiores suos in titulis recensere solebant, tum quod v. 9 scriptum est Παρθικοῦ καί id optime convenit cum eis quae in Latinis Caracallae titulis legimus *divi Traiani Parthici et divi Nervae adnepos* (Wilmanns exempla inscr. Lat. 989. 993. 994. 2868), ita ut etiam hic supplendum sit [θεοῦ Τραϊανοῦ] Παρθικοῦ καὶ [θεοῦ Νέρουα ἀπόγονον]. Ceterum quae antecedunt [Ἀντω]νίνου Εὐσεβε[ῦς] ea non necesse est ad Pium referri; possunt etiam de M. Aurelio intellegi qui in Severi et filiorum titulis item Pius vocari solet. Uter hic intellegendus sit, diiudicari non potest, cum nimis exiguae sint reliquiae, si cum latitudine lapidis qualis olim fuerit comparaveris, quam ut praescripta in integrum restitui possint. V. 10 [Γερμανι]κὸς (vel Βρεταννικός, Παρθικός) μέγιστος, ἀρχιερ[εύς], v. 11 γερουσία. V. 12 [τ]οῦ ἰδίου (conicias ad eandem rem epistulam pertinere atque nr. 38). V. 13 [ὑ]πάρξα[ι] vel alia forma.

44 In fragmento tabulae lapidis Pentelici invento in arce occidentem versus ab Erechtheo, ab omnibus partibus praeter inferiorem mutilo. Nunc est in Pinacotheca. Edidit Pittakis Eph. 1050. Exscripsit Koehler.

ΡΑΤΗΓΟΣΣΕΒΑΣ
ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙΣΚ
ΣΛΟΥΚΙΟΥΣΕΠΤΙ
ΜΩΝΚΕΙΜΕΝΟΝΕ
Ε//////////ΟΝΤΩΝΤΡΟΠ
ΩΡ//////////ΑΙΟΥΧΥΠΑ
ΙΡΜΟ////ΡΙΕΤΕΡΩΝΤ
ΟΥΦΥΓΗΝΚΑΤΕΓΝΩΣΜΕΝ
ΑΣΕΠΟΙΗΣΑΜΗΝΑΦΑΝΩΝ
ΗΝΕΜΗΝΑΠΟΔΗΜΙΑΝΤΩΝΩ
ΑΜΕΛΕΙΝΔΟΞΩΕΠΙΣΤΕΛΛΩΥΙ
ΚΑΤΕΓΝΩΚΟΤΩΝΚΑΤΑΣΤΕΙΧΟΙ
ΥΤΕΙΜΩΡΙΑΚΑΙΥΠΟΓΥΟΝΥΠΟΤΟ
ΕΣΤΑΛΚΟΤΟΣΟΥΤΩΣΩΣΤΑΠΡ
ΔΕΙΝΤΙΝΑΣΤΩΝΚΡΙΘΕΝΤΩΝΚΑ
ΑΘΑΥΤΩΝΨΗΦΟΝΕΞΕΝΕΓΚ
ΕΩΣΕΤΙΚΑΙΦΟΒΕΡΟΥΣΕΙΝΑΙΤΟ
ΡΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΝΣΤΡΑΤΗΓ
ΣΘΗΣΑΝ ΙΝΑΔΗΤΟΥΛΟΙΠ
ΘΥΜΑΣΤΗΣΑΥΤΗΣΑΡΧΗΣ
ΛΑΘΗ ΤΟΥΤΟΝΕΙΣΑΧΘΕ
ΕΙΜΩΡΙΑΥΠΑΓΕΣΘΑΙ
ΤΗΓΟΡΗΣΑΝΤΑΣΣΥΝ
ΡΤΟΥΤΟΔΙΚΑΙΟΤΕΡ
ΠΙΑΕΝΓΥΗΤΩΝΠ
ΟΙΝΗ ΚΑΙΙΔΙΑ

Versu ultimo post ΙΔΙΑ nihil amplius scriptum erat; item sub hunc versum plane vacuum spatium est. Videtur etiam ante v. 1 nihil scriptum fuisse. V. 17 ultimae litterae ΟΙ fuisse, sed erasae esse videntur Koehlero.

Epistula est magistratus alicuius, legati p. p. ut videtur, Septimio Severo imperante ad magistratus (v. 2, non ut aliae eiusmodi ad senatum et populum) Atheniensium data. Agnoscuntur haec: v. 1. 2 ['Ο δεῖνα πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστ]ράτηγος Σεβαστ[οῦ ...]... θεσμοθέταις κ[αὶ στρατηγοῖς(?) ... χαίρειν], v. 3 [Αὐτοκράτορος Καίσαρο]ς Λουκίου Σεπτ[ιμίου Σεουήρου] etc., v. 4 [ὑ]μῶν? κείμενον, v. 5 .....όντων τρόπ[ῳ], v. 6 [ὁ αὐτοκράτ]ωρ? .... [κ]αὶ οὐχ ὑπ' α.., v. 7 [Φ]ίρμο[ς π]ερὶ ἑτέρων (Firmus videtur nomen alius magistratus esse qui fortasse de eadem re antea ad Athenienses litteras dederat), v. 8 [οἱ ὑπὸ τοῦ δήμ]ου(?) φυγὴν κατεγνωσμένο[ι] vel alius casus, v. 9 ...ας ἐποιησάμην ἀφανῶν, v. 10—12 sic fere comparatus fuisse videtur sententiarum nexus [ἵνα δὲ μὴ διὰ τ]ὴν ἐμὴν ἀποδημίαν τῶν κ............ ἀμελεῖν δόξω, ἐπιστέλλω ὑ[μῖν, ὅτις, ὑμῶν φυγὴν] κατεγνωκότων, καταστείχοι (quod verbum, etsi a pedestri oratione alienum est, quin hic pro illo quod est κατιέναι scriptum fuerit dubitari nequit), v. 13 τειμωρίᾳ καὶ ὑπόγυον ὑπὸ το[ῦ ...], v. 14 [ἐπ]εσταλκότος οὕτως ὥστ' ἀπρ..., v. 15 δεῖν τινας τῶν κριθέντων, v. 16 καθ' αὑτῶν ψῆφον ἐξενεγκ[εῖν], v. 17 [τοὺς νόμους τῆς πόλ]εως(?) ἔτι καὶ φοβεροὺς εἶναι το[ῖς .....], v. 18 [τοὺς ἄ]ρ[χ]οντας καὶ τὸν στρατηγ[όν], v. 19 [κατεγνώ]σθησαν? V. 19—22 oratio hunc in modum videtur conformata fuisse: ἵνα δὴ τοῦ λοιπ[οῦ ....τ]θ' (coniunctivus nescio cuius verbi) ὑμᾶς τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, [... ὅστις ἂν] (sequebatur participium, veluti εἰς τὴν πόλιν κατελθὼν) λάθῃ, τοῦτον εἰσαχθέ[ντα εἰς τὸ δικαστήριον(?) τῇ προσηκούσῃ τ]ειμωρίᾳ ὑπάγεσθαι. V. 23 [τοὺς κα]τηγορήσαντας συν.... v. 24 ...ρ τοῦτο δικαιότερ[ον], v. 25 ...πια ἐγγυητῶν π..., v. 26 [καὶ κ]οινῇ καὶ ἰδίᾳ. Videtur dici de civibus quibusdam ab Atheniensibus exilio multatis, qui ausi erant in patriam redire. Sed quid de eis fieri iusserit is qui epistulam ad Atheniensium magistratus dedit, propter mutilam lapidis condicionem non perspicitur.

45 Fragmentum lapidis Pentelici ab omnibus partibus praeter sinistram mutilum, a. 0,28, l. 0,22, cr. 0,09. Litterae maxima ex parte evanidae. Inventum lapidem Pittakis Eph. 3084 dicit 'πλησίον τοῦ πρυτανείου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως', sed idem nr. 3260 'εἰς τὸ κατωφερὲς βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὸ μετόχιον τοῦ Ἁγίου Τάφου'. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3084. 3260. Exscripsit Koehler.

ΙΟ
ΥΠΕΡ
ΤΑΥΤΑΠΟΜ
ΤΩΝΚΥΡΙΩΝ
ΣΜΑΤΟΣΤΙΜΗΑ
ΤΥΧΟΙΦΥΓΑΔΕΥΘ
ΠΕΜΦΘΗΣ////ΑΙ
ΘΕΙΣΔΙΑΒΙΟΥΕΡ
ΕΣΘΑΙΠΟΤΕΝ
ΑΝΠΑΡΥΜΙΝΜ
ΙΕΙΗΜΗΔΕ

Agnoscuntur haec: v. 2 ὑπέρ, v. 3 ταῦτα Πομ[πήιος] vel Πομπώνιος?, v. 4 τῶν κυ[ρί]ων, v. 5 [ψηφί]σμ[α]τος? τιμὴ ..., v. 6 τύχοι φυγαδευ[θείς], v. 7 πεμφ[θ]ήσ[εται], v. 8 [...θ]εὶς διὰ βίου, v. 9 ...εσθαί ποτε, v. 10 παρ' ὑμῶν, v. 11 εἰη μ[ηδ]έ. Similis argumenti titulus fuisse videtur atque is qui antecedit.

46 Fragmenta sex lapidis Pentelici (*'eiusdem sunt lapidis qui fuit crassus m. 0,60'* Koehler), exstant ad Erechtheum. — *a* a dextra exstat margo, sed desunt ultimae 4—5 litterae. Ed. Pittakis Eph. 3696. — *b* a dextra exstat margo, sed desunt ultimae 4—6 litterae. Ed. Pittakis Eph. 2904. — *c* a dextra et ab inferiore parte exstat margo. — *d* ab omnibus lateribus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 3629. — *e* ab omnibus lateribus mutilum. Ed. Pittakis Eph. 3685. — *f* ab omnibus lateribus mutilum. — Omnia exscripsit Koehler.

d

ΝΤΑΧΡΗΜΑΤΑΥΠΟΣΑ
ΚΕΚΟΜΙΣΜΕΝΑΣΥΠΟ
ΟΜΟΙΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ
Η . . ΗΑΞΙΟΧΡΕΩΣΕ
ΝΔΥΝΩ . . ΤΟΥΝΥΝΚΑ
ΕΣ ΠΑΥΤΟΝ
ΣΙΚΙ
ΟΥ
ΟΤΡΓ
Τ/

e

ΑΛΛ///Ο
ΕΝΟΝΑΠ
ΝΑ
ΟΝΜΕΙ
ΤΑΙΣ////ΑΙΠΙ
ΙΓΤΑΧΘΑ
ΕΝ//ΑΥΤΟΙ
ΟΥΜΓ
ΙΙ

f

Ι
ΣΣΑΙΡΕΙΣΘ
ΤΑΧΡΗΜΑΤ
ΟΕΞΟΥΣΙ//

a

ΑΙΑΝΑΛΩΜΑΤΑ
ΙΜΑΣΤΟΥΣΕΙΤΟΥ
ΤΑΡΧΕΙΝΑΓΝΟΕΙΣ
ΠΤΕΣΘΑΙΠΑΡΕΧΕΙ//
//ΤΑΙΣΑΠΑΣΙΤΟΝΚΙ
ΝΡΥΠΑΡΟΝΤΟΙΣΟΙΙ
ΑΝΤΑΕΝΟΧΛΩΣΙΤΗ
ΑΜΕΝΗΝΤΗΝΟΝ
ΡΗΜΕΝΟΙ

b

ΩΝΑΣΙΑΣ
//ΝΟΣΕΝΓΥ
ΛΕΙΑΠΡΟΝΟΙ//
ΟΡΟΝΑΛΚΑΜΕΝ
ΜΕΤΑΤΟΥΚΗΡΥΚΕΥΟ
ΙΔΕΠΟΤΙΠΡΟΣΛΛΛΗΛΟ *sic*
ΥΤΗΝΤΗΝΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΙΓ

c

ΟΑΝΔΕ
ΙΙΡΟΥΣΤΟΥΣΩΡΙΣΜ
ΟΑΔΙΗΓΟΡΕΥΤΑΙΜΗΝ
ΡΕΟΠΑΓΕΙΤΑΙΣΤΟΥΣΑΠ
ΝΙΟΙΠΑΡΑΛΑΒΕΙΝΟΦΕ . . . Ν

Coniungi inter se non possunt fragmenta. Quae intellegi aut suppleri liceat haec sunt: Fragm. *a* v. 1 [κ]αὶ ἀναλώματα τὰ ..., v. 2 [τὰς τε]ιμὰς τοῦ σείτου, v. 3 [ὑπ]άρχειν ἀγνοεῖσ[θαι], v. 4 [? βλά]πτεσθαι παρέχει[ν], v. 5 [τοῖς πολ]είταις ἅπασι τὸν κ..., v. 6 ...ν ξυπαρὸν τοῖς οἱ..., v. 7 [π]άντα ἐνοχλῶσι τῇ, v. 8 ...αμένην τήν, v. 9 [εἰ]ρημένοις. — Fragm. *b* v. 2 ἐγγυ[ητήν] (vel simile aliquid), v. 3 [ἐπιμε]λείᾳ προνοη[θῆναι], v. 4 [..τὸν φ]όρον(?) Ἀλκαμέν[ης] (vel alius casus), v. 5 μετὰ τοῦ κηρυκεύο[ντος], v. 6 [ε]ἰ δέ ποτ[ε] πρὸς [ἀ]λλήλο[υς], v. 7 [α]ὐτὴν τὴν ἐξ Ἀρείου π[άγου βουλήν]. — Fragm. *d* v. 1 ...ν τὰ χρήματα ὑποσχ[έσθαι] (vel alia forma), v. 2 κεκομισμένας ὑπὸ τ..., v. 3 ὁμοίαν ἐπιμέλειαν, v. 4 ἀξιόχρεως, v. 5 [.. ἂ]ν δύνω[μαι?] τοῦ νῦν κα[ί], v. 6 ..ες ..... ἀπ' αὐτ[ο]ν. — Fragm. *e* v. 6 [τε]τάχθα[ι], v. 7 ἐν[ε]αυτό[ν]. — Fragm. *f* v. 1 ... ως αἱρεῖσθ[αι] (vel αἱρείσθω, αἱρείσθωσαν), v. 2 τὰ χρήματ[α], v. 3 ἐξουσί[α] (aut ἔξουσι). — Fragm. *c* v. 2 [τοὺς κ]αιροὺς τοὺς ὡρισμ[ένους], v. 3 ἃ δεηγόρευται μην[ύειν](?), v. 4 [Ἀ]ρεοπαγείταις τοὺς απ..., v. 5 ......νιοι παραλαβεῖν ὀφε[ιλό]ντ[ων].

Lapidem constitutionem imperatoris alicuius continere similem earum quas habemus nr. 38. 39 inprimis ex totius tituli clausula (fragm. *c* v. 5) coniicio, quia ibi neque eorum quidquam invenitur, quae in plebiscitorum aliorumve decretorum fine poni solent, neque magis ea, quibus in epistulae clausulis opus est, sed simpliciter imperativo ὀφε[ιλό]ντ[ων] finitur; qualis imperativus per totum titulum nr. 38 identidem recurrit, item nr. 39. Etiam nr. 47 v. 8 habes ἐξέστω. Ceterum quin de frumenti mercatura et pretiis hac lege praescribantur quaedam atque constituantur dubium non est. Atque fragm. *a* v. 6. 7 fortasse de eis dicitur, qui malis artibus frumentum carum redderent avaritia turpi (qua de re ξυπαρός, quod v. 6 legitur, Graecos dixisse testatur Pollux 3, 115) permoti. Cf. adn. ad nr. 47.

Tempus tituli non plane certum. Quod si fragm. *b* v. 4 qui commemoratur Alcamenes idem est cum M. Aurelio Alcamene Lamptrensi, qui anno 209/10 στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα fuit (cf. nr. 10) ad Severi eiusque filiorum tempora deducimur. Ac sane ex eo quod sequitur μετὰ τοῦ κηρυκεύο[ντος] admodum veri simile est, de aliquo ex summis Atheniensium magistratibus hic dici. Inter quos non modo omnino imperatorum aetate gravissimum est στρατηγοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα munus, sed hanc ipsam curam mercaturae frumenti ei mandatam fuisse Philostratus vit. soph. 1, 23, 1 testatur his verbis: στρατηγήσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων· ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη πάλαι μὲν κατέλεγέ τε καὶ ἐξῆγεν ἐς τὰ πολέμια, νυνὶ δὲ τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Quare hic de eodem praetore Alcamene dici titulumque anno 209/10 compositum esse non quidem certum sed veri simillimum est. Quod vero nomen magistratus in titulo ponitur, ex ea re apparet, non eiusmodi legem hanc esse, quae in perpetuum valeret, sed potius praescribi, quid in praesentia faciendum sit ad inopiam frumentariam levandam.

47 In tabula lapidis Pentelici a dextra integra, ceteris partibus mutila, prope Propylaea inventa; nunc est in gradibus Parthenonis. Edidit Pittakis Eph. 1347 (Lebas Att. 655). Denuo contulit Koehler.

ΜΑΙ
ΗΠΟΤΕΟΥΝ
ΛΕΤΑΘΗΗΚΑΘΑΤΟΣΥΝΦ
ΣΣΗΕΦΕΥΡΕΜΑΤΩΝΗΣΕΙΤΣ
ΙΟΝΜΙΣΘΩΣΑΙΤΟΛΜΗΣΗΤΗ
ΕΣΕΙΤΗΝΤΗΣΤΕΤΡΑΕΤΙΑ
ΝΙΟΥΝΠΡΟΦΑΣΕΙΧΡΗΣΑΜΙ///
ΡΜΑΙΩΝΑΙΡΑΡΙΟΥΚΑΙΕΞΕΣΤΩ
ΗΝΠΟΙΟΥΣΙΤΗΝΤΕΙΜΗΝΕΙΣ
ΛΕΕΙΣΗΓΗΣΑΜΕΝΟΝΕ
ΙΤΟΙΣΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ
ΟΝΑΙΡΑΡΙΩΙΦΥ
ΥΛΗΤΩΝ
ΚΑΙΟΙΟΣ

Versu quarto, octavo eisque qui sequuntur a dextra parte nihil deest, quinto una littera, sexto et septimo fortasse binae. V. 2 Koehlerus tertiae literae figuram hanc fere esse dicit: Π.

Agnoscuntur haec: v. 2 [δ]ήποτε οὖν, v. 3 [ἐάν τις μ]εταθῇ ἢ καθὰ τὸ συνφ[έρον .....] (non putaverim καθά errore pro κατά scriptum fuisse, sed potius in eis quae sequuntur ἐστι vel aliud verbum quod ab illo καθά penderet positum fuisse), v. 4 ...ως ἢ ἐφευρημάτων ἢ σειτω[νιῶν?] (σιτωνία non solum eius munus significat, qui σιτώνης dicitur, sed etiam mercaturam frumenti, atque videtur hic de iis dici qui aut aliis artificiis (ἐφευρήματα) aut coëmenda magna frumenti copia (σειτωνίαι) frumentum carum redderent, itaque sui ipsorum lucri causa (τὸ συμφέρον v. 3) populi inopiam augerent). — V. 5 ...ου μισθῶσαι τολμήσῃ τῇ[ς ...., v. 6 ...ἐσει τὴν τῆς τετραετία[ς], v. 7 [ἤτι]νιοῦν προφάσει χρησάμ[ενος], v. 8 [τοῦ Ῥ]ωμαίων αἰραρίου, καὶ ἐξέστω, v. 9 ...ην

ποιοῦσι τὴν τιμὴν εἰς, v. 10 [? *πρὸς ἐ*]*μὲ εἰσηγησάμενον*, v. 11 *τοῖς ἱεροσυλίας* [*ἐπιτιμίοις*?], v. 12 [*τοῦ Ῥωμα*]*ίων αἰραρίῳ φυ* . . ., v. 13 [*ἡ β*]*ουλὴ τῶν* [*πεντακοσίων*?].

Ex his reliquiis quamvis minutis tamen tituli argumentum eius qui antecedit simillimum fuisse perspicitur, ita ut non absit suspicio, quin eiusdem lapidis fragmentum sit.

48 Tabula lapidis Pentelici, alta pedes sex, lata duo, crassa digitos septem. Initio fere CXX versus periise videntur Pittakisio. Lapis fuit in pavimento ecclesiae quae dicebatur '*τὸ μεγάλον μοναστήρι*', unde delatus est in stoam Hadriani. Ediderunt Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 54 sq. Boeckh C. I. G. 356. Pittakis Eph. 520. Denuo cum lapide contulit Koehler.

Λ – / / Η
ΙΝ ΙϹ Ͻ
Η Ꞁ ΧΙ . . Η
Ϲ . . ΙΑΙ Ϲ' Λ – / +
– ΙΛΟΞΓ ΑΝΘ . Ω
ΤΕ / ΥΙΩ . Μ
ΝΑΓ ϽΓ – ΡΟΓΙ . ΟΥΓ – Ι . /
\ΑΙ \Ν ΜΕΡΑΚΑΛΕΙ
ΙΩ ΤΑΓΑΔΥ/ ϹΕϹ ΑΙΕΙΓ/ΙΙ
– Ϲ . ΗϹΗ'ΤꞀ Є-ϹΕΥΠΟΙΕΙ ϹΙϹΟ
Ϲ . ΦΡϽϹ\ΝΗΧΕꞀꞀϹΙΝΑΜΕΝΑΙΑΝΑΡ
Ω . . . . Φ ϽΟΝΤΙΔΟ – ΙΑΘ . ΙΖΟΝΤΕϹΜΗΤΙΚΑΤΑΤ . Χ \
Ε . . ΑΕΥΜΕΝΟ//ΥΦΗΜΩΝΛΑΘΟΙΔΙΟΥΠΙΟΦ . – ΙΕ ΗΠ . ΟΠΕΤΕΙΑΤΕ
Υ . / . . . Ω Ι F ΟΥΛΕΥΕΙΝΤΟΙϹΥΠΑΡΧΟΥϹΙΝΤΩΝΛΝΑΙΤΙΩΝΤΙΝΑΓ . . . . Ϲ//Γ .
Ꞁ ΙΙ ΤΟΙϹ ΑΛΛΟΥΣΙΝΙΕΜΑϹΙΝ ΗΘΗΜΕΝΔΕΙ/ – ΙΟΡΘΩΘ''ΝΑΙ . . . . ΑΡΕϹΚ
Η – ϹΙΓꞀ ΠΡΟΙΓΚΑΛΟΚΤΩΒΡΙΩΝΤΗϹΗΜΕΤΕΡΑϹΔΗΛΑΔ'ΥΠΑΤΕΙΑϹ 305 p. Chr.
. ΙΟΥΜΑΞΜ/ΝΟΥΤΩΝϹΕΒΑϹΤΩΝΤΟΠΕΜΠΤΟΝΑΠΟΠΑΡΑϹΗΜΩϹΕΩ//
ΙΙ Ν ϹΓΝΑΝΤ . ΑΙ//Γ//ΧΗϹΚΡΙϹΕϹΙΝ\ΤΟ//ΛΗΘΟΝΤΕϹΤΟΠ ΝΓΩΤΑΜΙΕΙΩΕΓΟ . . Ϲ
Ϲ/Κ ΙΙΔϹΥΡΗΟ . . Υ . ΤΟΙΤΗϹ . ΜΕΤΕΡΑϹΕΥϹΕΒΕΙΑϹΤΑΙϹΕΥΕΡΓΕϹΙΑΙϹΕΛΕΥΘ
Ρ Ι . . ΙΚΑΙΤΟΥΛΟΙΠ . Υ . ΜΗΔΕΜΙ . ΝΚΑΘΟΛΟΥΤΟΙΟΥΤΟΤΡΟΠΟΝΤΑΜΙΑΚΗΝΔΙ
/Μ'Ω – . . ΑΒΩ . ΤΛ . Ι//Ν . ΡΑΔΙΚΙΝΤ////ΔΙΑΝΟΙΑΤΗϹΗΜΕΤΕΡΑϹΦΙΛΑΝΟΡΩΠΙΑϹ
\Τ Ͻ//ΙΤ//////////////ΑΠΟΤΟΥΤΩΝΤΩΝΤΡΑΜΜΑΤΩΝΔΙΟΧΛΗΘΗΝΑΙΤΙΝΑϹΑΠΕΡΗΕΚ
– Ι\ – ϽΟL – //////////////ΜΕ – ΥΤΟΝΙ////ΙΙΜΕΤΑΤΗΝΤΕΛΕΥΤΗΝΕΚΔΙΚΗϹΕΙΕϹΠΟΥΔΑΚΩϹΑΠΕ
\ΟϹϹΩΝΙΙΙΗϽΩΓΓ . . . ΕΝΗ . ϹΠΕΡΕΙϹϹΠΟΡΑΝΚΕΡΔΟΥϹΗΚΑΙΔΙΑΡΠΑΓΩΝΗΑΜΕΤΡ
ΤΓΤΩΝΚ . . – . . ΙΑΝΩΝΚ . . ΟΗΘΕΙΑΝΕΠΑΡΑΤΟϹΕΠΛΑϹΑΤΟΙΝΑΔΕΤΩΝΤΟΙΟΥ
ΤΟΤΡΟΠΩΝΔΙΟΧΛΗϹΕΩΝΟΙΤ – ΛΟΙΕΚΡΙΖΩΝΕΡΚΟΠΕΝΤΕϹΛΕΙΑΝΚΑΤ ΚΟΙΜΙΞΟΩϹΙΝ
Γ'ΓΝΩϹΚΕΤΕΤΟΥΗΜΕΤΕΡΟΥΘΕϹΜΟΥΠΡΟ – ΕΧΩΡΗΚΕΝΑΙΤΑϹΕΝΤΟΜΕΩϹΤΕΑΠΑϹΑϹΜΕΝ
ΓΑΝΤΕΛΩϹΤΑϹΠΑΡΑϹΜΙΩΕΙϹΤΑϹΕΙϹΤΗΝΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΗΝΗΜΕΡΑΝΕΝΤΑΙϹΤΟΥΤΑ
ΜΙΕΙΟΥΤΑΞΕϹΙΝΑΠΟΜΕΜΕΝΗΚΥΙΑϹΕΝΒΙΒΛΑΙΟΙϹΕΙΤΑΙΔΙΦΘΕΡΕϹΗΚΑΙΧΑΡΤΑΙϹΗΕ
ΝΟΙϹΔΗΠΟΤΟΥΝΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΙΣΕΥΘΕΩϹΕΙϹΤΟϹΤΡΑΤΟΠΑΙΔΟΝΑΠΟϹΤΑΛΗΝΑΙΔΗΛΑ
ΔΗΚΑΙΜΕΤΑΤΑΥΤΑϹΤΑϹΤΗϹ . ΜΕΤΕΡΑϹϹ'ϹΕΒΙΑϹΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑϹΩ . ΑΝΜΗΑΠΟ
ΝΕΝΟΝΤΩΝΤΩΝΤΟΙΟΥΤΟΤΡΟΠΩΝΓΡΑΜΜ ΤΙΩΝΠΑΡΑΤΑΙϹΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΑΙϹΤΑΞΕϹΙΝ
ΤΩϹΥΝΗΘΕΙΤΡΟΠΩ – ΟΥΑΕΙΑ/////ΙΕΙΝΤΟΥΓ////ΕΤΕΡΟΥϹΕΠΑΡΧΙΚΟΥϹΤΟ//ΓΚΑΙϹΑΡΙΑ
ΝΟΙϹΠΡΟΦΑϹΕΙϹΜΙ////ΤΑΔϹ/////ΗΜΕΤΑΤΑΥΤΑΔΕΟΥΚΑΛΛΩϹΕΙΜΗΕΚ/////ΑΝΕΡΩΝ
ΑΠΟΛΕΙ – ϹΩΝΚΑΙΙΡΑΜΜΑ ΙΝΟΡΘΩ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΕΙϹΤΟΤΑΜΙΑΚΟΝ
ΚΑΛΕ . ϹΘΑΙΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝΓ/////ΟΝΩΝΔΕΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΔΗΛΩϹΓΩΝΤΗΔΙΔΑϹΚΑΛΕΙ
ΙF//Γ//ΞΤΑΛΜΕΝΩΝΙΝΕΙΙ////////ΤΟΥΛΟΙΠΟΥΟΜΟΙΩΤΡΟΠΩΤΟΥΗΜΕΤΕΡΟΥΤΑΜΙΕΙΩ//
ΤΟΙϹΛΟΓΙϹΑΙΟΙϹΠΑΡΑϹΗΜΙ . . . . – ΠΡΟϹΠΟΡΙϹΑϹΕΙΕΝΜΗΔΕΝΟϹΕΞΟΝΟΜΑΤΟΙΑΙΤΩΝΔΙΟ
ΧΛΗΘΕΝΤΟϹΑΠΑϹΑΙΕΙϹΤΟΗΜΡΓΡΟΝϹΤΡΑΤΟΠΑΙΔΟΝΕΥΘΕΩϹΑΠΟϹΤΑΛΩϹΙΝΟΘΕΝΑΚΟ
ΛϽΥΘΩϹΤΩΘΕϹΜΩΤΗϹ . ΜΕΤΕΡΑϹΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑϹΚΑΤΑϹΚΟΠΕΙΤ/ . ΕΑΝΤΙΝΙΑΠΟΤΟΥ
ΤΟΥΤΟΥΤΙΤΛΟΥΤΩΝΠΑΡΑΓΜΙ ΞΩΝΔΙΟΧΛΗϹΙϹϹΥΝΚΕΙΝΗΘΗΔΕΙΝΑΥΤΟΝΕΝΤΥΧΕΙΝ
ΤΩΤΟΥΗΓΕΜΟΝΟϹΗΚΑΙΤΩΝΕΠΑΡΧΩΝΔΙΚΑϹΤΗΡΙΩΩΝΤΗϹΑΠΟΦΑϹΕΩϹΕΞΕ
ΝΕΧΘΕΙϹΗϹΚΑΙΤΟΥΑΔΙΚΕΙΑΝΑΦΙϹΤΑΜΕΝΟΥΠΡΟΝΟΙΑΓΙΓΝΟΙΤΟΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΤΩ
ΟΥϹΤΕΡΑΝΕΝΤΗΠΡΟΤΕΡΑΛΥΘ . ΔΙΑΔΙΑΜΕΝΕΙΝϹΥΝϹΤΕΗΕV///ΟΝΙΑΤΗΠΡΟϹΗΚ
LΕΗϹΚΔΙΚΙΑΓΙΓΝΟΙΤΟ

Tituli rationem perspexit Boeckhius. Edictum est sive constitutio Constantii Chlori et Galerii Maximiani imperatorum, id quod apparet ex v. 16. 17, ubi suum ipsorum quintum consulatum memorant, qui fuit a. 305 p. Chr. Atque agitur quidem de molestiis, quas in bonis confiscandis Caesarianorum avaritia crearet hominibus; qua in re quae commemoretur *παρασημείωσις*, eam esse annotationem, quae locum habeat in reis requirendis, quorum bona, nisi copiam sui praestiterint, fisco vindicentur, Boeckhius demonstrat ex Dig. XLVIII, 17 et Glossis Graeco-Latinis, quae vocem quae est *παρασημείωσις* interpretantur annotationem (Ducang. s. v.). 'Ex quibus *παρασημειώσεσι* quum molestiam subditis creassent officiales, constitutum est, ut quae ad eum quem dixi diem (a. d. XIII cal. Oct. 305 p. Chr. cf. v. 16) in quaestorio remansissent *παρασημειώσεις*, eae mitterentur in castra' Boeckh. Deinceps Boeckhius addit, castra videri Galerii Maximiani Caesaris, quem Maximianus Augustus 'Orienti praefecerat'. Atque sane eum Constantius et Galerius Maximianus quintum consulatum inierunt, adhuc ipsi Caesares erant, Diocletianus et Maximianus maior Augusti. At in hoc titulo quum legamus v. 16. 17 *τῆς ἡμετέρας δηλαδ*[*ὴ*] *ὑπατείας* [*Κωνσταντίου καὶ Γαλε*-*ρ*]*ίου Μαξ*[*ι*]*μ*[*ι*]*ανοῦ τῶν Σεβαστῶν*, postquam Diocletianus et Maximianus maior imperio se abdicaverunt hoc edictum scriptum esse patet. Insigni ingenii acumine ex apographo Pocockiano neglegentissime confecto Boeckhius satis multa restituit; mihi si et plura restituere et nonnulla in eius lectione emendare licuit, ea omnia Koehleri diligentiae, qua in titulo transscribendo usus est, accepta refero.

Initio vix paucae voces agnoscuntur, veluti v. 5 fin. [*τ*]*ῶ ἀνθ*[*ρ*]*ώ*[*πῳ*] (vel *ἀνθρωπίνῳ* . . .), v. 6 fin. [*α*]*ὐ*[*τ*]*ῶ*[*ν*] *μ* . . ., v. 7 med. [*π*]*ρο*[*τέρ*]*ου*,

v. 8 fin. [ἡ]μέρα (vel dativo casu) καλεῖ[ν] (vel alia forma), v. 9 fortasse [π]α[ρ]αδύσεσ[θ]α[ι]· εἰ [γ]ά[ρ], v. 10 εὐποιίας, v. 11 εὐφροσ[ύ]νη.

Iam inde a v. 12 aliquatenus certe sententiarum nexus restitui potest. V. 12—15 [μετὰ?] φροντίδο[ς κ]ατ[ε]ίξαντες, μήτε κατὰ τ[ύ]χ[ην ...|.....]ευμένον ὑφ' ἡμῶν λάθοι, δι' οὗ π[ρ]οφ[ανεῖσα] ἡ π[ρ]οπέτεια τ[ῶν | β]ο[υ]λ[ομένων ἀεὶ] ἐ[πιβ]ουλεύειν τοῖς ὑπάρχουσιν τῶν ἀνεσίων τινὰς [ἂν ἀπ]ο[λ]έ[σειεν?, | ....] τοῖς [ἐπιβ]άλλουσιν [ῥη]μασιν ψήφισμα δεῖ[ν ἐ]παρθωθῆναι .... ἠρέσκ[ει?].

V. 16—20 εἰς τ[ὴν] πρὸ ιγ καλανδῶν Ὀκτωβρίων τῆς ἡμετέρας δηλαδ[ὴ] ὑπατείας, | [Κωνσταντίου καὶ Γαλερ]ίου Μαξ[ι]μ[ι]ανοῦ τῶν Σεβαστῶν τὸ πέμπτον, ἀπὸ παρασημ[ε]ώσεω[ν, ... | τινὸ]ς [ἐ]ναντ[ί]ας τ[ύ]χης, κρίσεσιν ὑποβληθ[έ]ντες τόπον [τ]ῷ ταμιείῳ ἐ[π]ο[ίη]σ[αν .... | ο[ὕ]τοι τῆς [ἡ]μετέρας εὐσεβείας ταῖς εὐεργεσίαις ἐλευθ[ε]|ρω[θ]ῶσι, καὶ τοῦ λοιπ[ο]ῦ [δὲ] μηδεμι[α]ν καθόλου τοιουτότροπον ταμιακὴν διε[χλησιν]. Boeckh. διε[ρισιν], sed illud, quod etiam v. 25 legimus, sententia loci commendatur, quae ea fuerit necesse est, ut eos qui Caesarianorum avaritia laesi essent liberandos, ita in reliquum tempus cavendum esse ne similes iniuriae fierent. Ceterum post v. 20 integrum versum excidisse videri Boeckhius suo iure pronuntiavit neque ea quae in accuratissimo Koehleri apographo v. 21 initio leguntur ullo modo cum fine v. 20 consociari possunt.

V. 21—25 [...τ]αμια[ν, εὐλ]αβοῦ[ν]τα[ι λ]ἐ[α]ν? [π]αρὰ δίκ[η]ν τ[ῇ] διανοίᾳ τῆς [ἡ]μετέρας φιλανθρωπίας | [κ]ατα[ν]τ[ῆσαι?, ὥστε] ἀπὸ τούτων τῶν [γ]ρ[α]μμάτων διοχληθῆναί τινας, ἅπερ ἡ ..|......................
.... μετὰ τὴν τελευτὴν ἐκδικῆσαι ἐσπουδακώς, ἀπε|[χθ]ὴς ὢν [......μ]ένη [ὥ]σπερ εἰς σπορὰν κέρδους ἢ καὶ διαρπαγὴν ἡ ἀμέτρ[η]|τος τῶν Κ[αι]σ[α]ριανῶν κ[ακ]οήθεια [ἡ] ἀπέρατος ἐπλάσατο.

V. 25—34 ἵνα δὲ τῶν τοιου|τοτρόπων διοχ[λ]ήσεων οἱ τ[έ]λος ἐκ ῥιζῶν ἐκκοπέντες [α]εὶ ἂν κατ[α]κοιμ[ισθ]ῶσιν, | γιγνώσκετε τοῦ ἡμετέρου θεσμοῦ προ[κ]εχωρηκέναι τὰς ἐντε[λεῖς], ὥστε ἁπάσας μὲν | [π]αντελῶς τὰς παρασ[η]μει[ώ]σεις τὰς εἰς τὴν προειρημένην ἡμέραν ἐν ταῖς τοῦ ταμιείου τάξεσιν ἀπομεμενηκυίας ἐν βιβλ[ί]οις εἴτ[ε] διφθέρ[αι]ς ἢ καὶ χάρταις ἢ ἐ|ν οἷς δήποτ' οὖν γραμματείοις, εὐθέως εἰς τὸ στρατόπ[ε]δον ἀποσταλῆναι δηλα|δή, καὶ μετὰ ταύτας τὰς τῆς [ἡ]μετέρας εὐσεβείας φιλανθρωπίας, α[ἳ] ἂν μὴ ἀπο|[μ]ενόντων τῶν τοιουτοτρόπων γραμμ[α]τ[εί]ων παρὰ ταῖς προειρημέναις τάξεσιν | τῷ συνήθει τρόπῳ [τ]οῦ ἀεὶ σ..ειν τού[ς ἡμ]ετέρους ἐπαρχικοὺς τοὺς Καισαριανοὺς προφάσεις, μ[ε]ταδέ[ξ]η(?)

V. 34—36 Μετὰ ταῦτα δὲ οὐκ ἄλλως, εἰ μὴ ἐκ [φ]ανερῶν | ἀπο[δ]ει[ξε]ων καὶ [γ]ραμμα[τεί]ων ὀρθῶ[ς] ἐπιγεγραμμέν[ω]ν, εἰς τὸ ταμιακὸν | κ[α]λε[ῖ]σθαι δικα[σ]τήριον

V. 36—40 [μ]όνων(?) δὲ τῶν ἡμετέρων δηλώσεων τῇ διδασκαλί[ᾳ χρῆσθαι (aut simile verbum, quod lapicidae neglegentia excidisse videtur) τῶν] | ἐ[πεσ]ταλμένων, ἵν' εἰ [μέν τις] τοῦ λοιποῦ ὁμοίῳ τρόπῳ τοῦ ἡμετέρου ταμιεί[ου] | τοῖς λογισ[τ]αίοις? παρασημειώσει[ς] προσπορίσειεν, μηδενὸς ἐξ ὀνόματο[ς] α[ὐ]τῶν διο|χληθέντος ἅπαντα εἰς τὸ ἡμ[έτε]ρον στρατόπ[ε]δον εὐθέως ἀποστελλέσθω, ὅθεν ἀκο|λούθως τῷ θεσμῷ τῆς [ἡ]μετέρας φιλανθρωπίας κατασκοπεῖσ[θαι].

V. 40—45 Ἐάν τινι ἀπὸ τού|του τοῦ τίτλου τῶν παρα[ση]μ[ειώσε]ων διόχλησις συγκινηθῇ, δεῖν αὐτὸν ἐντυχεῖν | τῷ τοῦ ἡγεμόνος ἢ καὶ τῶν ἐπάρχων δικαστηρίῳ· ὧν τῆς ἀποφάσεως ἐξε|νεχθείσης καὶ τοῦ ἀδικ[ί]αν ἀφισταμένου πρόνοια γίγνοιτο, καὶ κατὰ τούτω[ν], | οὕσ[π]ερ ἂν ἐν τῇ προτέρᾳ αὐθαδίᾳ διαμένειν συνστ[αί]η, εὐ[τ]ονίᾳ τῇ προσηκ|[ού]σῃ ἡ [ἐ]κδικία γίγνοιτο.

49 In tabula marmoris Pentelici ab omnibus partibus praeter dextram mutila, inventa in occidentali parte Piraeei; exstat in Theseo. Edidit Pittakis Eph. 1956. Contulit Koehler.

```
                    I ꟿ I                 ΕΓΕΡΩΝΚΑΙΚΑΤΑ
            ΣΝΥΠΕΡΟΧΗΕΙΔΑΡΑΤΟΥΤΟΜΗΓΕΙΝΟΙΤΟΟΥΠΑΡΑ
       \ιιιΑ²ΑΤΗΝΗΜΩΝΑΥΤΩΝΑΣΘΕΝΕΙΑΝΗΔΙΑΤΙΝΑΑΛΛΗΝΤΥΧΙΚΗΝ
   ΚΟΙΝΟΥΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣΒΟΥΛΕΥΣΟΜΕΝΟΝΚΑΘΗΚΕΙΝΟΙΟΜΑΙ///ΤΟ
   ΗΙΠΑΣΙΝΚΑΙΜΗΤΟΥΙΔΙΑΙΕΑΥΤΩΙΜΑΤΟΝΔΙΑΔΕΟΥΔΕΝΟΜΙΞΩ
   ΦΕΔΙΑΣΤΗΣΕΚΤΩΝΛΟΓΩΝΠΕΡΙΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΣΑΥΤΩΙΚΑΙΧΑ
   ΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΑΥΤΟΥΠΑΡΑΤΟΕΠΙΛΟΓΙΣΜΩΙΧΡΗΣΘΑΙΤΩΙΜΗΕΑΣΟΝ
   ϽΜΕΓΕΘΟΣΤΗΣΔΩΡΕΑΣΜΗΟΥΧΙΟΥΤΩΣΔΙΑΤΕΘΗΣΕΣΘΑΙΩΣΤΕΚΑΙ
   ΤΟΤΟΥΣΕΜΝΩΜΑΤΟΣΤΗΡΗΜΑΤΟΥΤΟΠΟΥΕΚΕΙΝΟΥΟΣΠΕΡΙΕΧΕΙΤΑ
   ΚΑΙΤΗΝΓΝΩΜΗΝΔΕΤΗΝΥΠΕΡΤΗΣΚΑΘΗΓΕΜΟΝΙΑΣΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΤΗΣ
   ‹ΥΡΙΟΥΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝΟ///ΤΗΣΣΧΟΛΗΣΟΝΤΩΝΚΑΤΕΚΕΙ
   ϽΥΡΩΙΚΑΤΑΤ///ΛΛΑΙΔΙΣ ΛΑΤΑΤΟΥΚΑΤΑΤΗΝΥΠΕΡΟ
      ΜΓΝΟΥΕΤΕΡΩΝΤΕΠΛΕΙΟΝ⌒Ν
```

Hunc titulum continere constitutionem imperatoris alicuius apparet; ceteroquin ratio eius atque natura dubia est. Atque ut primum de aetate dicam, sermo indicat, eum admodum recentem esse. Qua in re inprimis animadvertendus est usus substantivorum verbalium in -μα exeuntium, quae in his paucis versiculis non minus quinque usurpantur (θρήσκευμα, αἴσθημα, σέμνωμα, τήρημα, ἰδίωμα); quae quum antiquiore tempore partim omnino non, partim rarissime obvia sint, ex Byzantinis scriptoribus pleraque enotantur. Ex altera parte usque ad ipsa Byzantinorum tempora descendere rationes palaeographicae et orthographicae vetant; nam non modo vocalium confusiones, quas iam in Constantii et Galerii edicto anno 305 p. Chr. (nr. 48) frequentissimas invenimus (ε et αι, ι et η commutata), ab hoc titulo plane absunt (nam ει pro ῑ, quod habemus v. 2 γείνοιτο, illis multo antiquius et iam altero p. Chr. saeculo usitatissimum est), sed etiam ubique (septem exempla sunt) iota mutum additur. Quae scribendi ratio optime conveniret saeculo p. Chr. alteri; at sermo titulum recentiorem esse arguit, ita ut is, qui inscribi iussit, religiosius quam tum temporis fieri solebat severas linguae leges servandas curasse videatur. At etiam Byzantinorum aetate id factum esse vix quisquam dixerit. Quare tertio aut quarto p. Chr. saeculo titulum tribuerim. De rebus sacris agi manifestum est (v. 4); et Christianum non fuisse qui haec scripserit voces μὰ τὸν Δία (v. 5) indicant; videnturque magna praemia atque privilegia hac constitutione tribui hominibus quibusdam, quibus sacra procuranda essent (v. 8 τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς), ita ut in mentem mihi venerit, de summo provinciae Achaiae sacerdote constituendo his litteris agi (cf. quae ex Iuliani epistulis et Eusebii Hist. Eccl. attulit Marquardt, römische Staatsverwaltung I p. 368 n. 4). At quid tum sibi vellt v. 11 κυρίου καθεσταμένου τῆς σχολῆς, quae ad principem scholae philosophicae potius referas (cf. v. 6 [ὠ]φε[λ]ίας τῆς ἐκ τῶν λόγων περιγεγενημένης καὶ χα[ριτος]) non assequor. Ceterum num certum sit quod Pittakis proponit, Iuliano potissimum hunc titulum tribuendum esse ea de re dubito; potest etiam de aliquo ex postremis qui ante Constantinum imperaverunt veteris religionis defensoribus cogitari.

A sinistra satis multa perierint necesse est; nam Pittakis exigua quidem supplementa addidit, sed quae effecit enuntiata, sensu cassa sunt. Haec fere agnoscuntur:

V. 1 ἑ[τ]έρων καὶ κατά.

V. 2—5 ...αν ὑπεροχῇ. εἰ δ' ἄρα τοῦτο μὴ γείνοιτο, οὐ παρὰ ...., | [ἀλλ]ὰ παρὰ τὴν ἡμῶν αὐτῶν ἀσθένειαν, ἢ διά τινα ἄλλην τυχικὴν [αἰτίαν?, τὸν περὶ τοῦ] | κοινοῦ θρησκεύματος βουλευσόμενον καθήκειν οἴομαι [φροντίζειν? τοῦ συμφέροντος κοιν]|ῇ πᾶσι, καὶ μὴ τοῦ ἰδίᾳ ἑαυτῷ

V. 5—9 μὰ τὸν Δία δὲ οὐδὲ νομίζω [....... ὠ]|φε[λ]ίας τῆς ἐκ τῶν λόγων περιγεγενημένης αὐτῷ καὶ χά[ριτος .....]|ν αἰσθήματι αὐτοῦ, παρὰ τὸ ἐπιλογισμῷ χρῆσθαι τῷ μὴ ἐάσον[τι .... διὰ | τ]ὸ μέγεθος τῆς

δωρεᾶς μὴ οὐχὶ οὕτως διατεθήσεσθαι ὥστε καὶ [καταλυγωρῆσαι] (vel simile verbum) | τὸ τοῦ σεμνώματος τέρημα τοῦ τόπου ἐκείνου, ὃς περιέχει τὰ [μέγιστα ἱερά?]

V. 10—13 καὶ τὴν γνώμην δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς καθηγεμονίας τοῦ πατῆρος τῆς [οἰκουμένης?] | ...ουρφ κατὰ τ[ἄ]λλα ἰδιώ[μ]ατα τοῦ κατὰ τὴν ὑπερο[χὴν ....]..μένου ἑτέρων τε πλειόν[ω]ν κ[αὶ ...].

Vox ὑπεροχή quae in hoc titulo bis invenitur certam dignitatis gradum significat apud Byzantinos putaveritque aliquis hic eadem vi accipiendam eoque τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς referendum esse. Sed neque ea quae supra de aetate tituli disputavi, huic suspicioni favent, et quum utroque loco sententiarum nexus fractura lapidis interruptus sit, quid ista vox sibi velit diiudicari non potest.

50 Tabula lapidis Hymettii, a sinistra parte, fortasse etiam a dextra integra. Litterae plurimae evanuerunt, ante v. 1 adeo plures versus prorsus perierunt. Inventus lapis 'εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας'. Ed. Pittakis Eph. 731. Periisse videtur.

```
ΙΠΟΛ            ΛΑΝΔ ΑΣ
ΕΝ‾             ΟΡΩΜ   Κ
ΤΗΣ             ΣΜΝΗ  ΗΣ
_ΕΕΠΕ           ΡΑΠΑΞ ΣΤ
ΜΕΝΟΙΣΤΩΝΛ      ϽΙ   ΙΡ  Κ
ΙΕΚΑΙΧΩΡΙΣΕΚ    ΡΩΕΜΙ
ΑΝΗΝΑΕΙΠΟΤΕ     ΧΟΝΤΙΛ
_ΥΦ ΜΩΝΕΤΗΞ    ΓΩΣ‾ΙΝ
ϽΥΤΕΕΙΣΚΡΙΣΙ/  Ι  ‾Ε . ΙΝ
ΑΥΤΟΥΜΕΜΝ ΙΜ    Δ   Ρ
ΛΟΝΤΑΣΕΞΩΝ      ΤΕΔ
ΤΟΛΗΣΕΝΟ ‾       ΙΕΤ
ΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ       ΜΕΝ  ΤΟΥ
ΑΑΠΗΡΙΘΜΗΣΑΜΕϽΛΟΥΧ   ΕΝΕ
ΡΑΓΜΕΝΟΥΚ ΑΗ ΟΥΝΤΕ   ΙΕΚ
ΩΝΕΞΗΓΗΣΙΣΟ ΕΔ//////     Η   Ν
ΣΠΕΝΟΙΗΚΕΙ ΩΣ    Ο     ΙΕΝΩΙ
ΣΘΑΙ  ΤΟΝ        Ο   ΝΟ   ΤΣ
ΙΩΝΓΕ ΠΡΟΣ      Θ    ‾    ΝΝ//////Ο
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣ       ΜΕ    ϽΝ
ΞΘΑΙ ΙΟΥΣΜΗΠ    ΑΓ         Ο
ΝΟΥΝΟΥΚΛ//\//Λ  ΤΟ     Τ      Ο
ΓΙΝΑΟΔΟΝΕΑ      ΟΞ     Ο‾     ΑΙ
ΟΥ‾ΩΝ////Ο      ϽΗ     Ν      ‾Ο
/ΤΟΚΙΑ‾               Β/     ΝΕ
ΞΩΝΤΗΣ‾              ΕΙΝ    //Η///
Τ  ΝΔΟ ΙΝ             ΜΤ
‾  Θ                              ..
```

V. 1 ἄνδ[ρ]ας, v. 2 [ἀπ]ὸ Ῥώμ[ης] κ..., v. 3 τῆς [ὑμετέρα]ς (?) μνή-[μ]ης, v. 4 ἐπε[ιδήπερ] ἅπαξ, v. 5. 6 ...μένοις τῶν ...οι...ιω[ν] κ[οινῇ | τ]ε καὶ χωρὶς ἑκ[ατέ]ρῳ ..., v. 7 [μηχ]ανὴν ἀεί ποτε [ἔ]χοντι, v. 8 ὑφ' [ὑ]μῶν (vel ἡμῶν) στη[σ]η .. ὡς τιν[α?], v. 9 οὔτε εἰς κρίσι[ν], v. 10 αὐτοῦ μεμν[η]μ..., v. 11 ...λοντας ἐξ ὧν ... το δ..., v. 12 [ἐπιτ]τελῆς, v. 13 [νομ]οθετήσαντα (vel [ἀγων]οθετήσαντα) ...μεν...του..., v. 14 ἃ ἀπηριθμησάμε[θα] οὐχ ...ανε..., v. 15 [παπ]ραγμένου (minus verisimile est τεταραγμένου aut κεχαραγμένου scriptum fuisse) κ[αὶ δ]η-[λ]οῦντε[ς ....], v. 16 ...ων ἐξήγησις, v. 17 omnia incerta, v. 18 ...σθαι τόν, v. 19 ιων γε πρός, v. 20 τῆς βουλῆς, δ[εδογ]μέ[ν]ον?, v. 21 [...σ]θαι [τ]οὺς μήπ[ω] ἀπ..., v. 22 ...ν οὖν οὐκ ἄ[λλ]α, v. 23 ..ι ὧνα ὁδὸν ..., v. 24 [τ]ού[τ]ων?, v. 25 [Α]ὐτοκ[ρ]άτ[ωρ], v. 26 ..ιων τῆς, v. 27 τ[ὴ]ν δό[σ]ιν?

51 Fragmentum ab omnibus lateribus mutilum; exstat in turri Andronici. Descripsit Koehler.

```
ΓΑΩΙ
ιιΥΧΕΙΝΟΥΜΕ
_ΡΔΟϹΑΛΛΕΠΕΙΚΑΙΓ
ЄΙΡΑϹΕΝΤΕΛΟΥϹΚΑΙΓ
ΠΡΟϹΥΜΑϹ  Π
ΤΕΙΜ
```

Agnoscuntur haec: v. 2 τυχεῖν οὐ μὲ[ν] (aut ὁ ὑμέ[τερος πρεσβευτής vel simile aliquid), v. 3 [κέ]ρδος, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ π..., v. 4 [π]είρας ἐντελοῦς καὶ π..., v. 5 πρὸς ὑμᾶς [ἐ]π[οιησάμην?], v. 6 τειμα[ν] vel τειμα[ρίαν].

PARS QVARTA.

ORATIONES EPISTVLAE TESTAMENTA ALIAEQVE LITTERAE PRIVATAE.

52 Fragmenta sex lapidis Pentelici. — *a* inventum septentrionem versus a turri Andronici, a quattuor lateribus mutilum, a. 0,23, l. 0,11. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Pittakis Eph. 3240. Exscripsit Koehler. — *b* exscripsit Koehler loco ubi exstet non indicato. — *c* 'εὑρέθη πλησίον τοῦ Θησείου (?), καὶ διατηρεῖται νῦν εἰς τὴν ὑπὸ τὴν στοὰν τοῦ Ἀδριανοῦ ἀρχαιολογικὴν συλλογήν'. Ed. Pittakis Eph. 524; contulit Koehler. — *d* inventum ad turrim Andronici, exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 522; contulit Koehler. — *e f* crassa 0,12, exscripsit Koehler. Haec duo fragmenta is eiusdem tabulae esse indicavit, cetera et inter se et cum his coniunxi ego.

(*Textum vide pag. seq.*)

Iure inter se coniuncta esse a me fragmenta *a* et *b*, item *c* et *d* nemo negabit. *f* eiusdem lapidis esse atque *e* Koehler expressis verbis testatur. Quod initium (*a* + *b*) eiusdem lapidis esse statui atque inferiorem partem (*d* + *e* + *f*), id propterea feci, quod v. 7—10 id dici videtur, eum qui verba facit, quum antea laudationem Thesei habuisset, nunc altera oratione habita ephebos hortaturum, ut illius exemplum imitarentur (cf. etiam v. 4 *τὸν προτρ[επ]τικὸν λόγον*); eiusmodi autem est re vera argumentum eorum quae v. 55—57 scripta fuerunt. Denique *c* adiunxi quia hoc et orationis fragmentum esse (*ἀναμνή[σθητε]* v. 16, *[ἐνθυ]μήθητε δὲ καί* v. 23) et ad Theseum referri (v. 17. 21) ex reliquiis quamvis laceris apparet.

V. 1—6 *Decretum epheborum* de oratione inscribenda: *Ἐπὶ ἄρχοντος Τίτου [Φλαβ]ίου Σωσιγένους Παλ[ληνέως, κοσμη]|τεύοντος ἱερέως [Βου]ζύγου Λαμπτρείδου (τοῦ) Εὐ[τυχίδου Ἀζηνιέως, ἔ]|δοξεν τοῖς ἐφήβ[οι]ς συνελθοῦσιν μετὰ τὸν [μουσικόν? ἀγῶ]να· τὸν προτρ[επ]τικὸν λόγον ἐν στήλῃ ἀ[ναγράψαι, | ὅντινα εἶπεν] Ἰσόχρυσος Φλυεὺς ὁ ἄρχων [τῶν ἐφήβων καὶ | γυμνασίαρχος καὶ] ἀγωνοθέτης τοῦ περὶ ἀλκῆς.* Eiusdem anni epheborum catalogum infra habemus (part. IX cl. 3), ex quo archontis et cosmetae nomina supplevi. Mirum sane est quod ille ephebus, cuius hic orationem lapidi inscriptam habemus, non recensetur omnino inter commilitones. At quum omnino gymnasiarchi, agonothetae, magistri, sophronistae, qui recenseri solent in eiusmodi catalogis, illic non sint, videntur ei in alio lapide, qui periit, scripti fuisse; atqui quum epheborum qui gymnasiarchia aut agonothesia functi sunt nomina in catalogis secundum tribus compositis modo repetantur, modo omittantur, consentaneum est illic cum omnibus gymnasiarchis et agonothetis etiam Isochrysum omissum esse. Tempus catalogi illius recte a Neubauero comm. epigr. p. 124 sub finem saeculi p. Chr. alterius constituitur. Hadriano recentiores esse hos titulos et tribus Hadrianis quae in illo, et versus arcui Hadriani inscriptus qui in hoc (v. 21) commemoratur docent.

Sequitur v. 7—11 *orationis* initium, sic fere restituendum: *[Ἐν μὲν τῷ ἐπαίνῳ,] ὅντινα Θησέως εἴπομεν ἡμεῖς, οὕτω το................|............ κ]αὶ ἀπαρχὰς προσηνέγκαμεν, ἀντὶ πολλῶν τῶ[ν εὐηργετημένων | ἐκείνῳ ὥσπερ ἀμ]οιβὴν ποιούμενοι· νῦν δὲ ἔδοξεν ἤδη καὶ τοὺς [συνεφήβους εἰς ζῆ]λον ἐκείνου καταστ]ῆσαι(?), ἵν' ἔχῃ παρὰ τῶν ἐφήβων καὶ τὰ ἔργα με[ίμησιν? ....|...σ]θαι?, ἀλλ' ἡμᾶς τοῦ.* Conexum et structuram enuntiatorum recte restituisse mihi videor, singula verba dubia sunt.

Iam eorum quae sequuntur pauca agnoscantur: v. 12 ...*ω εἰς*, v. 13 *πλείονα[ς]*, v. 14 *[ε]ἰς τὸ λοιπόν*, v. 15. 16 *[πρ]οσήκει καὶ λόγ[ῳ καὶ ἔργῳ? ......|.... ὡς μάλ]λιστα· ἀναμνή[σθητε οὖν* (cf. v. 22) ...], v. 17 *[τῷ συνοι]κιστῇ τῶν Ἀθη[νῶν ..]*, v. 18 *ἡμῶν τὴν μεγαλ[οπρεπῆ πόλιν? ...*, v. 19 ...*ς πατὴρ τούτῳ*, v. 20 *ἡλικίας ἡ πόλις*. V. 20 iam Pittakis sensit similitudinem intercedere cum inscriptione arcus Hadriani. Sed cum rationem tituli perspectam non haberet, non intellexit, id quod certissimum est, illum ipsum versum hic ab oratore afferri, ita ut supplendum sit *αἵδ' εἰσ' Ἀθῆναι, Θ[ησέως ἡ πρὶν πόλις.* Quod eo aptius est, quod ex antecedentium versuum reliquiis apparet, hoc loco de Thesei *συνοικισμῷ* sermonem fuisse. V. 22 *[τ]ῆς πόλεως ἁπά-σ[ης]*, v. 23 *[ἐνθυ]μήθητε δὲ καί*, quod respondere videtur illi *ἀναμνή-[σθητε οὖν]* quod supplevi v. 16 (quam saepe haec ipsa duo verba apud oratores sibi opponantur notum est), ita ut quae interposita sunt v. 16—22 unius enuntiati reliquias esse putem, quo de urbe a Theseo condita dicebatur; iam incipit alterum, quo de certaminibus et laboribus dictum esse videtur; certe v. 24 agnoscitur *τὰ ἆθλα*.

Iam quae sequuntur v. 26—52 (fragm. *f*) tam lacera sunt ut ne de argumento quidem in universum coniecturam fieri liceat. V. 26 *[π]ρῶ-το[ς]* (vel alius casus), v. 27 ...*ν γὰρ νὴ [τὸν Δία(?)]*, v. 28 *ἐξ αὐτ[οῦ]*, v. 29 *[τ]οὺς πόν[ους]* (Thesei labores fortasse), v. 30 *θυμό[ς]* (vel alius casus), v. 31 *ἐν τῇ*, v. 32 ...*ς ἐκείν[ου]* (vel alius casus), v. 33 *τέλειο[ς]* (vel alius casus), v. 43 *[κ]εσθῷ μ....*, v. 49 *[ἐδ]είθησ[αν]* vel *[δ]εθή-σ[εται]*, v. 50 *τῇ*, v. 54 *ἡμεῖς*, v. 55 *φέρομεν*.

A versus 55 initio rursus orationis tenor aliquatenus restitui potest hunc in modum: *[ἔ]φη|βος ὢν τά .... | καὶ τὴν το[ῦ .... καὶ τοὺς] | λῃστὰς ἐ[τιμωρήσατο καὶ τὸν] Προκρ[ού]|στην. ἔφη[βος ὢν οἴκοθεν(?)] εἰς Κρ[ή]τη[ν] | ἔπλευσεν, [καὶ ἐκείνου τοῦ] δασμοῦ [τὴν πα]|τρίδα ἠλευθ[έρωσε καὶ ......]ασε τοὺς πο[λίτας? καὶ συν]|εφήβους.*

V. 62—68 sic fortasse restituendi sunt:

[Τοιούτων οὖν ὄντων τῶν] ἔργων τῶν ἐ[κείνου,] | τίς μιμεῖ[σθαι ἂν δύναιτο ἔφη]βος, ἐκείνῳ π[επραγμένα] | τὰ [κ]ράτι[στα ἔργων; οὐ μὲν γὰρ π]ρὸ[ς] θηρία ὡς ἐκε[ίνῳ | ἡμῶν ἐστιν ὁ ἀγών, οὐδὲ πρὸς Μινώταυ]ρον(?)· ἀλλ' ἐν ἀλλήλο[ις] | ἁμιλλώμεθα καὶ ...... φιλοτι]μώμεθα καὶ τὸν κοσμη|[τὴν τιμῶμεν ...... καὶ ......] τῷ τὰ κάλλιστα προ[θυμουμένῳ παιδαγωγεῖ]ν(?).

Non me fugit, hanc rationem qua in peroratione Thesei facta et ephehorum officia inter se opponuntur, ineptam esse et ridiculam. Sed eo minime adducor, ut me in sententiarum nexu (singula verba sane incerta sunt) errasse putem. Imo illud ridiculum necessario ex argumento orationis, si cum illius temporis moribus et cum oratoris persona comparaverimus, nascitur.

b

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΙΤΟΥ
ΤΕΥΟΝΤΟΣΙΕΡΕΩΣ
ΛΟΞΕΝΤΟΙΣΕΦΗΒ
ΤΟΝΠΡΟΤΡ

a

ΙΟΥΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣΠΑ
ΓΥΠΟΥΛΑΚΡΑΤΕΙΔΟΥΕΥ
ΣΣΥΝΕΛΘΟΥΣΙΝΜΕΤΑΤΟΝ
ΓΙΚΟΝΛΟΓΟΝΕΝΣΤΗΛΗΑ
ΙΣΟΧΡΥΣΟΣ ΦΛ ΥΕΥΣΟΑΡΧΩΝ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
ΟΝΤΙΝΑΘΗΣΕΩΣΗΜΕΙΣΕΙΠΟΜΕΝΟΥΤΩΤ
ΑΙΑΠΑΡΧΑΣΠΡΟΣΗΝΕΓΚΑΜΕΝΑΝΤΙΠΟΛΛΩΝΤΩ
ΟΙΒΗΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΝΥΝΔΕΕΔΟΞΕΝΗΔΗΚΑΙΤΟΥΣ
ΣΑΙΙΝΕΧΗΠΑΡΑΤΩΝΕΦΗΒΩΝΚΑΙΤΑΕΡΓΑΜΕ
ΑΙΑΛΛΗΜΑΣΤΟΥ

c

ΙΝΕΙΣ
ΠΛΕΙΟΝΣ
ΙΣΤΟΛΕΙΠΟΝΚ
ΟΣΗΚΕΙΚΑΙΛΟΓ
ΛΙΣΤΑ ΑΝΑΜΝΗ
ΚΙΣΤΗΙΤΩΝΑΘΗ
ΗΜΙΝΤΗΝΜΕΓΑ
ΣΠΑΤΗΡΤΟΥΤΩΙ
ΗΛΙΚΙΑΣΗΠΟΛΙΣ
ΑΙΔΕΙΣΑΘΗΝΑΙΘ
ΗΣΠΟΛΕΩΣΑΠΑΣ
ΜΗΘΗΤΕΔΕΚΑΙ
ΤΑΑΘΛΑΕΙΡ
ΟΣΠΓ

f

ΡΩΤΣ
ΝΓΑΡΝΙ
ΑΕΞΑΥΤ
ΟΥΣΠΟΝ
ΟΑΘΥΜΟ
ΙΕΝΤΗΙ
ΣΕΚΕΙΝ
ΤΕΛΕΙΟ
ΙΝΕΤΑ
ΤΟΚ
ΟΣΜΑ
ΑΥΤΟ
ΝΙΚ
ΧΘΕ
ΛΚΕ
ΣΕΣΣ
ΙΣΘΩΜ
ΝΩΝ
ΗΝ
ΥΝ
Τ

'32 Centimeter verwischt' Koehler.

ΟΛ
ΥΝΤΙΝ
ΟΘΗΣ
ΤΗΙ
ΚΑ
ΚΕ

d

ΜΑΕΙ
ΗΜΕΙΣ
ΦΕΡΟΜΕΙ
ΒΟΣΩΝΤΑ
ΚΑΙΤΗΝΤΟ
ΛΗΙΣΤΑΣΕ
ΣΤΗΝ ΕΦΙ
ΕΠΛΕΥΣΕΝ
ΤΡΙΔΛΗΛΕΥΣ
ΕΦΗΒΟΥΣ
ΤΙΣΜΙΜΕΙ
ΤΑ ΡΑΤΙ

e

//////
//////////
/////ΦΗ/////
/////
////////— vac.?
//////////ΠΡΟΚΡ////
ΕΙΣΚΡ.. ΤΗ///////
ΛΑΣΜΟΝ/////////////
ΛΣΕΤΟΥΣΠΣ////////////
ΕΡΓΩΝΤΩΝΣ////////////
ΟΣΕΚΕΙΝΩΙΠ////////////
ΙΡΟΟΘΗΡΙΑΩΣΕΚL/////////
ΡΟΝΛΛΛΕΝΑΛΛΗΛΟ/////////
ΜΩΜΕΘΛΚΑΙΤΟΝΚΟΣΜ
ΤΗΤΟΤΩΙΤΑΚΑΛΛΙΣΤΑΠΡΟ
vac.

vac.

53 Quinque fragmenta tabulae marmoris Hymettii, quae exstant in turri Andronici. Totum *d* + *e* ab omnibus lateribus mutilum. Descripsit Koehler.

ωΝΠΡΟCΦΙΛΟΤΙΜΙ
ΗΝΤΟΙCΛΟΠΟΙCΚΛΙΤΟΙ
ΛΕΓΕΙΝΕΝΘΑΔΕ ΛCΪΝΛ
ΛωΚΛΙΤΟΤΛΝωCΝΒΡΛ *a*
ΕΓΟΝΤΟCΪCωCΔΛΝΤωΝ
///ΣCωΒΟΥΛΗΤωΝΥΦΗ
ΛΟΥΝΤΟCΛΝΕΙ
ΤΟΥΔΕΤΟΥCΥΝ *b*
ΤΕΡΟΝΟΤΙΜΗ
ΠΛΤΟΝΛΡ
ΝΛΘΛ

ΤΗΝΤω
ΝΕCΘΛΙΠωCΓΛΡ
ΜΛΤωΝΕΧΟΝ
ΟΙΟΥΜΕΝΟΥCCΤΛ
ΙΒΟΥΛΕΥCΕΙΕΝΤω *c*
ΗΡΙΚΟΝΠΕΠΟΝΘΟ
ΙωCΛΕΙΔΛΟΠΥΛΗCΙΟ
ΑΝΚΛΙΤΟΠΡΟCΛΞΙ
ΝΠΛΡΛCΚΕΥΛ
ΛCΚΕΥΛ

ΙΝΟΕΙΝΠC
ΝΙΑCΤωΝΕΠωΝ
ΕΘΗΕΝΙΦΡΕCΙΝΛ / ΛΛΟΔΕΕΙ
ΕΜΟΝΤΑCΚΛΙCΥ / ΝΠΝΕΙΝ
ΛΗΒΔΗΝΕΙΠΕΙ / ΝΠΛΝΤΛΠΡ
ΛΘΗΝΑΙωΝΠΟΛΙ / ΝΗΝΟΥΔΕΛΙΝ
ΟΥΤΟΝ..ΡΟΛΑΒ / CΑΝΔΟΞΗΚΑΙΤ
ωΝΟΥΚΙΞΛCΛ/// / ΓΗΤωΝΟΙΚΗΤ
ΝΕΝΘΛΔΕΙ//// / ΕΥΘΕ///Τ
d *e*

Hanc orationem esse eamque ad ἐπιδεικτικὸν γένος pertinentem totius sermonis color atque indoles indicat; accedit quod v. 3 est λέγειν ἐνθάδε. Orationem autem coram senatu (non sexcentorum vel quingentorum, mea sententia, sed Areopagitico) habitam esse demonstrat v. 6 ὦ βουλή; cf. v. 9 τοῦδε τοῦ συνεδρίου (nam vocabulum συνέδριον de senatu sive Areopagitico sive quingentorum usurpatum imperatorum tempore frequentissimum est). Quae res non impedit, quominus etiam hanc orationem ab ephebo habitam statuamus; nam Areopagitarum senatui summa epheborum cura mandata erat.

Quae legi possint haec sunt: v. 1 ...ων πρὸς φιλοτιμ[αν ..], v. 2 ..ην τοῖς λοιποῖς· καίτοι (sed potest etiam fuisse καὶ τοῖ[ς]), v. 3 λέγειν ἐνθάδε, ὡς ἵνα ...., v. 4 ..λω καὶ τότ' ἂν ὡς ἐν βρα[χυτάτῃ], v. 5 [λ]έγοντος· ἴσως δ' ἂν τῶν, v. 6 ...ος, ὦ βουλή, τῶν ὑφ' ἡ[μῶν λεχθέντων?], v. 8 ...λοῦντος ἂν εἰ..., v. 9 τοῦδε τοῦ συν[εδρίου], v. 10 ...τερον, ὅτι μή, v. 11 [ὕ]πατον? ἀρ...., v. 12 ἀθά[νατος?], v. 13 ..ν τὴν τα[ν], v. 14 ...νεσθαι· πῶς γάρ, v. 15 ...μάτων ἐχόν[των?], v. 16 βουλεύσειεν τῷ, v. 17—22 [δε]ῖ νοεῖν πε[ρὶ .... ἐκεῖνο τὸ 'Ομ]ηρικὸν πεπονθό[τας διὰ τῆς ......]νας τῶν ἐπῶν [ἐν οἷς λέγει ὁ ποιητής· (vel sim.) ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμ]ῶς Ἀίδαο πύλῃσι, ὅ[ς χ' ἕτερον μὲν κεύ]θῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴ[πῃ (Il. 9, 312. 13) ....]αν καὶ τὸ πρὸς ἀξί[αν ἑκάστῳ ἀπον]έμοντας, καὶ συνπνεῖν ....ν παρασκευάζ[εσθαι | ... καὶ συλ]λήβδην εἰπεῖν πάντα πρ[άττειν]. Restitui non possunt hi versus ita ut integra enuntiata exsistant. Sed structura ea esse videtur, ut tres (vel plures) infinitivi ab eadem voce (fortasse δεῖ) pendentes se excipiant (νοεῖν — καὶ συνπνεῖν — (παρασκευάζεσθαι?) καὶ συλλήβδην εἰπεῖν πάντα πρ[άττειν]). Atque a primo infinitivo νοεῖν rursus pendent duo participia inter se coniuncta πεπονθό[τας] .... καὶ .... [ἀπον]έμοντας.

Quae v. 22 extr. sequitur vox [κα]τασκευά[ζειν] (vel sim.) utrum ad enantiatum quod antecedit an quod sequitur pertineat, non liquet. Deinde v. 23 supplendum videtur [τὴν] Ἀθηναίων πόλιν, ἣν οὐδὲ αἰνεῖν [τοῖσι κακοῖσι] θέμις. Qui versus quum scriptus sit in Aristotelis elegia de Eudemo (Bergk poët. lyr. II p. 645 ed. 3. Zeller Phil. Graec. II, 2, p. 9 not. 1)

Ἐλθὼν (Eudemus) δ' εἰς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
εὐσεβέως σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμὸν
ἀνδρὸς (Platonis), ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις

eo minus dubito, quin hoc loco agnoscendus sit, quia et in universum hunc oratorem flosculos poëticos amare supra vidimus, et simplicis verbi αἰνεῖν (atque aliquam huius verbi formam in litteris αιν... latere utique certum est) pro composito ἐπαινεῖν usus poëtarum proprius haec non ipsius oratoris verba esse indicat. V. 24 [τοσ]ούτων προλαβούσαν δόξη καὶ τ...; sine dubio haec ad τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν referuntur. Item fortasse v. 25 ...κν οὐκ [ε]ἴξατ[αν] τῇ τῶν οἰκητό[ρων ἀρετῇ], ita ut Atheniensium urbs non cessisse dicatur virtute incolarum ulli alii civitati; nam quamvis hic vocis εἴκειν usus offendat, non video quid aliud subesse possit. ἴξαταν pro εἴξαταν scriptum esse omnino mirum non est; inusitatius illud quod in versu Homerico Ἀείδαο habemus. Nam ad correptas vocales ea licentia et omnibus temporibus raro translata esse videtur, et ante alteram seculi secundi partem id omnino non factum videtur Athenis. Qua de causa non ita magno temporis spatio hic titulus separatus videtur ab eo qui antecedit. Ceterum v. 26 [τῶ]ν ἐνθάδε [λ]ειχθέ[ν]των, vel simile participium, fuisse videtur.

54 Fragmentum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΤΙΜΙΟ.
ΑΙΑΘΗΝΑ
ΤΟΛΛΩΝ
ΥΤΗΣΠΥ
ΓΑΡΧΗΣΔΙΑ
ΙΝΙΕΡΟΝΕΙ
ΝΑΙΩΝΤΟ
ΟΝΜΟΥΑΥΡ
ΛΛΤΑΜΝΗΜ

Super v. 1 *fortasse* vacuum spatium esse indicat Koehler.

Agnoscuntur haec: v. 1 τιμίο[υ], v. 2 ....αι Ἀθηνα[ίων] (vel alia forma), v. 3 πολλῶν, v. 4 [α]ὐτῆς. Litterae quae sequuntur fortasse ad nomen aliquod (veluti Πυ[θαγόρας]) pertinent. V. 5 [ξυσ]τάρχης δι[ὰ βίου?], v. 6 ...ων ἱερονεί[κης], id quod saepe cum illo xystarchiae honore coniunctum invenitur, v. 7 [Ἀθ]ηναίων τε..., v. 8 [τὸν υἱ]όν(?) μου Αὐρ[ήλιον .... (vel ἀδελφόν, ἀνεψιόν), v. 9 τὰ μνημ[εῖα]. Ex v. 8 colligi potest has aut epistulae aut testamenti aut nescio cuius tabulae ab homine quodam privato positae reliquias esse, quare hic collocavi, etsi praeterea de argumento et ratione tituli ex his miseris reliquiis nihil cognoscitur.

55 In tabula marmoris Pentelici a quattuor lateribus mutila, a. 0,36, l. 0,37. In dextra parte litterae evanuerant. Inventus lapis orientem versus a Propylaeis; exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 61. Denuo descripsit Koehler.

ΑΣΙΝ ΑΝΕΙ
ΝΤΩΝΧΕΙΜΑΡΙΩΝ ΙΝ
ΙΝΤΩΝ ΟΤΑΜΩΝΙ
ΕΧΑΡΙΣΑΤΟΠΡΟL
ΕΠΗΡΤΗΜΕΝ ΛΥ
ΚΑΙΝΟΜΙΖΟΜΕΝΤΑΙ///Ο
ΓΟΙΣΟΡΙΟΙΣΤΟΙΣΗΜ///Τ
ΩΙΑΥΤΟΥΕΠΙΤΙΟΠΩΙΣΤ
ΚΑΙ ΟΔΟΝΑΛΛΗΝ ΕΝΕΣ Α
ΟΘΕΝΠΟΛΛΑΚΑΙΧΡΗΣΙΜΑ
ΙΕΔΡΙΟΝΠΑΡΗΜL//ΝΕΝΟ/////ΑΙΣ
ΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΚΑΙΑΥΤΟΣΕ
ΙΤΑΣΗΜΩΝΚΛΑΥΔΙ.ΝΤΕΛΤΙΛΛ.Ν.
·ΚΛ·ΠΕΙΣΩΝΑΤΕΡΤΥΛΛΕΙ
ΟΛΜΕΝΕΝΤΕΤΟΙΣΑΛ
ΗΣΠΟΛΕΩΣΟΡΟΙΣΤΟΥΣΤΕΙ.Π
ΙΚΕΝΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΑΤΩΝΙΔΙΩΤΩΝΧΩ
ΣΕΚΤΩΝΑΥΤΟΥΧΩΡΙΩΝΠΑΡΕΧΕΙΤΗΙΠ
ΝΕΚΤΗΜΕΝΟΙΣ//ΟΙΚΟΥΜΕΙΛ
ΟΣΤΗΝΟΙΚΕ//ΝΟΡΙ

Diu multumque incertus haesi, cui classi hunc titulum adscriberem. Epistula esse videtur, at non unius hominis epistula, sed aut collegii cuiusdam aut civitatis; ei enim qui loquuntur semper plurali numero de se dicunt. Fortasse ad imperatorem data est epistula, at homo aliquis propter eximia in populum beneficia collaudetur illique commendetur. Nam quamvis mutila omnia sint, tamen munificentiae laudes inesse apparet (v. 4 ἐχαρίσατο, v. 18 ἐκ τῶν αὐτοῦ χωρίων παρέχει τῇ πόλει). Quae agnoscuntur haec sunt:

V. 1 [π]ᾶσιν φανε[ρ]ὸ[ν ἂν γ]έ[νοιτο] (vel alia forma), v. 2 τῶν χειμάρρων, v. 3 τῶν [π]οτ[α]μῶν, v. 4 ἐχαρίσατο πρὸ ἐπ[τὰ ἐτῶν?], v. 5 ἐπηρτημένο[ν] (vel alius casus), v. 6 καὶ νομίζομεν τὰ ..., v. 7 τοῖς ὁρίοις τοῖς ἡμ[ε]τ[έροις], v. 8 τῷ αὐτοῦ ἐπιτρόπῳ, v. 9 καὶ ὁδὸν ἄλλην [γ]ενέσθ[αι], v. 10 ὅθεν πολλὰ καὶ χρήσιμα [.... συμβέβηκεν?], v. 11 [τὸ συν]έδριον παρ' ἡμ[εῖ]ν ἐν ἐ[σ]ίαις?, v. 12 [ψ]ηφισαμένης, καὶ αὐτὸς ε..., v. 13 [τοὺς πολ]είτας ἡμῶν Κλαυδί[α]ν Τε[ρ]τ[ύ]λλ[α]ν(?), v. 14 Κλ. Πείσωνα Τερτυλλεῖ[νον], v. 15 [ἀκηκ]ο[α]μεν(?) ἔν τε τοῖς ἄλ[λοις], v. 16 [τ]ῆς πόλεως ὅροις τούς τε, v. 17 ...ηκεν, καθάπερ καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν χω[ρία], v. 18 ...ς ἐκ τῶν αὐτοῦ χωρίων παρέχει τῇ π[όλει], v. 19 κεκτημένοις οἴκου μελ...., v. 20 ....ος τὴν οἰκε[ία]ν ὀρι...

De tempore vix quicquam dici potest. Si iure v. 13 Claudiae Tertullae nomen restitui (quod commendatur nomine quod sequitur Claudii Pisonis Tertulliui, nam inter hos homines necessitudo aliqua intercedere videtur) non improbabile est, Hadriani aetate titulum incisum esse? Nam nr. 61, quam inscriptionem illius aetatis esse constat, Claudia Tertulla est, civis Attica, ut videtur.

56 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii, inventum orientem versus ab Erechtheo, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 276. Eph. 954. Exscripsit Velsen.

```
          L
        ..Α Ν
       \ΥΤΟΥ
       ΑΛΩΙ
      ΑΠΑΣ    ιιΑΣΤΟ
     ΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΜ
    ΞΟΔΟΝΑΠΑΣΑι
    ΙΑΥΤΗΝΓΙΝΕΣΘ
    ΥΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟ.
    ΑΦΟΝΑΥΤΟΝΑΙΡΕ
    ΣΘΑΙΕΝΤΗΠΡΟΓΕ
    ΟΥΣΜΟΝΟΙΣΤΟΥΤΟΙ
    ΤΑΙΝΚΑΙΕΝΤΗΤΟΥ
     ΕΒΔΟΜΗΚΑΙΕΝΤ
           ΑιΝΕΑΙΚΑι
              ΕΙΣΙΝΕ\
               ^ΜΓΝι
```

V. 3 αὐτοῦ, v. 4 [ἄ]λλῳ(?), v. 6 ἐπὶ ....ου ἄρχοντος, μ[ηνός?], v. 7 [ἔ]ξοδον ἅπασα[ν] (vel alius casus), v. 8 αὐτὴν γίνεσθ[αι], v. 9 [ἑαυτο]ῦ(?) καὶ τοῦ ἀδελφο[ῦ], v. 10 [τὸν ἀδε]λφὸν αὐτὸν αἱρε[ῖσθαι], v. 11 ...σθαι ἐν τῇ προγε[γραμμένῃ(?), v. 12 ..ους μόνοις τούτοι[ς], v. 13—15 sic inter se cohaerent: ...ταιν καὶ ἐν τῇ τοῦ [δεῖνος μηνὸς] ἑβδόμῃ καὶ ἐν τ[ῇ τοῦ δεῖνος μηνὸς ἔνῃ κ]αὶ νέᾳ καὶ [ἐν τῇ τοῦ δεῖνος μηνὸς ...], v. 16 εἰσὶν εὐ..., v. 17 ..ομέν[η]. Ratio atque argumentum tituli obscura sunt.

57 In museo societatis archaeologicae. A sinistra parte margo integer est usque ad v. 7, infra laesus. Descripsit Koehler.

```
   ΟΚΗΡΥΞΤ
   ΛΗΣΚΑΙΑΓ
   ΣΕΒΑΣΤΗΣ
   ΔΗΣΔΙΟΜ/
   ΤΩΣΕΜΝϹ
   ΟΠΑΓΕΙΤϹ
   ΣΑΣΔΩΡΙΕΑ
    ΝΟΣ_Κ/////////////////////
   \ΙΟΝΚΩ/////////////////ΜΗΝΟΓΕΝΟ
   ΜΥΟΝΤΑ///////////////ΟΙΑΡΕΟΠΑΓ
 . ΞΤΟΥϹΝΕ..ΟΥΜΙ/ΑΕΝΠΡΥΤΑΝ
   ΞΧΗΤΗΔΕ.ΩΔΕΚΑΤΗ///ΣΝϹΚΙΡΩΝΕ
   ΞΘΑΙΩΜΟΥΗΜΕΡΑΟΜΟ///ΣϹΕΚΑϹΤΟ
   ΚΑϹΤΟϹΧΓΔΒΟΥΛΟΜΑΙ///ΙΔΟϹΘΑΙ
  _ΠΙΤΟΗΡΩΟΝΜΟΥ
   ΛΑΛΑΙ///ΝΑΙΙΙΙΙΙΝΙΙΓΑΡ/ ‾ΝΑΙ
```

l. c. Ὁ κῆρυξ τ[ῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βου]λῆς καὶ ἀρ[χιερεὺς Σεβαστῶν καὶ] | Σεβαστῆς [εἶπεν ....]δης Διομα[ιεὺς ἐκ τῶν ἰδίων ἔδωκε] | τῷ σεμνοτά[τῳ συνεδρίῳ τῶν Ἀρε]οπαγειτῶ[ν πᾶσας(?) τὰς ὑπογραφεί]σας δωρεά[ς].

Sequitur largitionum laterculus: v. 8 [νη]νὸς [ἑ]κ[άστου? ...., v. 9 quid scriptum fuerit dubium; utrum in fine μηνό[ς] ἑκό[ς] supplendum sit, an Μηνογένε[υς] diiudicari non potest; item quae antecedunt dubia. V. 10 [λη]υψόντα[ι ἅπαντες] οἱ Ἀρεοπαγ[εῖται], v. 11 ἔτους νε[άτ]ου μῆνα ἐν πρυτανε[ίῳ σείτησιν? Vix prytanei hic aliter mentio facta esse potest, quamvis et novum et mirum videatur hominis privati impensis Areopagitas ibi cenasse. Vocabula ἔτους νεάτου μῆνα non coniungenda videntur, sed illud pro genetivo temporis habendum, ut sit: 'anno exeunte per integrum mensem eis σίτησις ἐν πρυτανείῳ praebebitur, v. 12 [ἑκάστ]οις ✻ ς' (ante haec vocabula (v. 11 extr.) diei, quo illis haec darentur, significatio in lapide scripta fuit). Deinde sequuntur τῇ δὲ [δ]ωδεκάτῃ τῶν Σκίρων ἕκαστο[ς ....]. Quaeritur, quid sibi velit δωδεκάτῃ τῶν Σκίρων. Atque id quidem constat, non hic dici de duodecimo festi illius die, ita ut id per integros duodecim aut plures dies celebratum esse videatur, imo τῇ δωδεκάτῃ τῶν Σκίρων idem esse ac τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνός, ᾗ τὰ Σκίρα ἄγεται. Ac si quidem Σκίρα eadem esse statuamus quae Σκιροφόρια, res facillime explicatur; agitur enim id festum re vera duodecimo Scirophorionis die; neque negari licet, esse scriptores Graecos, qui Σκίρα dicant de Scirophoriis (Schol. Ar. Eccl. 18), qua de causa mihi haec explicatio ut facillima est ita vera esse videtur. Sunt tamen qui illud errori scholiastae tribuant, quod Σκίρα dixerit ubi Σκιροφόρια dicendum fuerit vel potius utrumque festum confuderit; et sane antiquo tempore caerimoniam coniunctam aliquam cum festo die longe a Scirophoriis diverso illo nomine significari consuesse constat. At utrum ea caerimonia ad Oschophoria an ad Thesmophoria pertinuerit, ea de re disceptatur. Quod si cum A. Mommseno (Heortologie p. 287) Scira Thesmophoriorum caerimoniam fuisse statuerimus, illuc referri licebit verba huius tituli. Nam duodecimus Pyanopsionis dies in Thesmophoriorum est. At mihi illa interpretatio magis placet, quae simplicissima est, ut Scirophoria intellegantur. V. 13 [τῇ γεν]εθλίῳ μου ἡμέρᾳ ὁμο[ί]ως ἕκαστο[ς ....]. In fine huius versus alius diei festi significatio scripta fuit, ad quam deinde refertur [ἕ]καστος ✻ δ'. Tum sequitur v. 14. 15 βούλομαι [δ]ίδοσθαι .... ἐ]πὶ τὸ ἡρῷόν μου. In quibus ἡρῷον est monumentum sepulcrale; simul ex his apparere videtur, haec omnia ex testamento desumpta esse, ita ut post mortem demum eius qui scripsit Areopagitae illorum munerum participes fierent. V. 16 [Κε]φάλαι[ο]ν. Quo ex verbo coniici potest, hoc loco summam pecuniae, quam ille ad haec omnia reliquisset, perscriptam fuisse. Quod eo minus improbabile est, quia v. 15 vacuum spatium post μου indicare videtur, recensum donationum hic finiri. Sed quae post illam vocem sunt litterarum reliquiae, ex eis ego quidem nihil elicere potui, praeterquam quod ultimae litterae vocis καί esse videntur.

58 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,11, ab omnibus partibus mutilum, inventum in domo D. Parisi, ad septentrionales arcis radices. Ed. Pittakis Eph. 3234.

```
          \ΟΙ
        ΗΕΛΑΤΤΟΝ
    ΕΑΝΚΑΙΠΡΑΞ
    ΡΟΦΟΡΟΝΟΣΕΥΓ
    ΣΚΕΙΑΤΩΝΘΕΩΝΕΣΤΙΝΑ
     ΙΗΔΗΔΕΚΑΙΑΥΤΟΣΤΩΝΤΙΜΕ
      ΗΣΛΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΦΥΛΑΞΑΙΙ
        ΩΣΕΝΤΟΙΣΠΕΡΙΜΕΣΟΓΕ
       ‾ΒΟΥΛΟΜΑΙΔΟΘΗΝ
         ΛΑΝΚΙ..ΤΗΝΤΟΛ
                 ΟΥΑ
```

V. 2 ἢ ἔλαττον, v. 3 ἐὰν καὶ πράξ[η] (vel alia eiusdem verbi forma), v. 4 ...ροφόρον, ὃς εὖ γ......, v. 5 [ἡ θερ]απεία τῶν θεῶν ἐστιν ἀ..., v. 6 ἤδη δὲ καὶ αὐτὸς τῶν τιμ, v. 7 [τ]ῆς λιτουργίας φυλάξαι, v. 8 ...ως ἐν τοῖς περὶ μεσογε[ίαν τόποις?, v. 9 βούλομαι δοθῆν[αι]. (Hoc contuleris cum eo quod nr. 57 v. 14 legitur βούλομαι [δ]ίδοσθαι.) Reliqua dubia. Cf. adnotationem ad n. 60.

59 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,21, l. 0,30, cr. 0,04, ab omnibus partibus praeter dextram mutilum, inventum anno 1853 in Erechtheo, ubi inaedificatum erat 'ὑπὸ τὴν πρὸς τὸ νότιον ἀγυιὰν τριάστιχον τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας'. Ed. Pittakis Eph. 1958. Contulit Koehler.

```
     ΝΚΑΙΔΙΙ    ΡΙΑΣΕΙΝ
 ΟΥΤΩΝΚΑΙΤΩΙΕΠΙΤΡΟΠΩΙ
 ////////////////////// ΑΚΕΙΛΙΟΣ
 ΛΕΑΝΔΡΟΣΟΤΡΟΦΕΥΣ
 ΟΥΣΩΜΑΤΟΣΤΟΥΕΜΟΥ
 ΣΛΑΡΙΧΟΣΟΦΙΛΟΣΜΟΥ
 ΤΟΛΩΝΠΕΠΙΣΤΕΥΜΕΝΟΣ
  ΗΝΤΟΙΚΑΘΟΛΟΥΛΟΓΩΙ
         ΣΑΥΡΗΛΙΟΣ
```

V. 3 quae fuerunt ante ΑΚΕΙΛΙΟΣ consulto deleta sunt.

V. 1. 2 [θεῖνα]ι καὶ σ[υνσα]ρ[τ]άξειν | [.... μελέτω δὲ τ]ούτων καὶ τῷ ἐπιτρόπῳ, v. 3 Ἀκείλιος, v. 4 Λέανδρος ὁ τροφεύς, v. 5. 6 [Τῆς δὲ κηδεύσεως καὶ ἐκφορᾶς τ]οῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ | [ἐπιμελεῖσθω ....] Λάριχος ὁ φίλος μου, v. 7 [τῶν ἐπισ]τολῶν(?) πεπιστευμένος, v. 8 ...ην τα[ν] καθόλου λόγο[ν], v. 9 ...ς Αὐρήλιος.

Testamenti has esse reliquias apparet. Tempus aliquatenus definitur nomine Αὐρήλιος, quo veri simile (at minime certum) fit, titulum M. Aurelio non esse antiquiorem.

60 In tabula marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutila inventa, ut Pittakis quidem dicit, prope turrim Andronici. Koehlerus vidit sub Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 422. Exscripsit Koehler.

```
      ΕΝΘΡΙΑΣ
     ΩΕΛΛΗΝΙΚΩΑΙ
     ΥΜΕΝΗΗΑΠΟΛΕΙ
    ΑΙΑΜΦΙΑΚΑΙΟΙΚΗΣΙ
    ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΑΠΟΛΕΛΟΙΠ
    ΤΙΟΧΟΝΟΙΣΚΑΙΔΟΘΗΝΑΙΟ
    ΘΗΝΑΙΓΕΝΕΣΘΑΙΕΝΤΑΥΤΑΙΣ
   ΜΕΝΟΝΕΜΑΥΤΟΝΕΝΤΗΔΙΑΘΗΚΗ
  ΡΤΑΓΟΡΟΥΚΑΙΑΥΤΟΣΥΠΕΓΡΑ
  ΣΠΛΕΩΝΖΕΥΓΟΣΣΚΥΦΩΝΑΡ
  ΣΑΡΙΩΝΕΝΟΤΙΑΝΕΠΙΛΕΞΗΤΑ
  ΟΙΤΟΤΟΙΟΥΤΟΝΕΙΝΑΙΚΡΑΤΙΣΤ
  ΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣΤΕΤΡΑΔΙΦΘ
  ΤΟΝΧΩΡΙΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΙΔΙΩΤ
  ΟΝΟΜΟΣΗΔΟΥΝΑΙΔΕΑΥΤΩ
  ΞΡΙΣΕΤΕΔΕΑΥΤΩΧΡΟΝ
   ΠΟΛΕΙΠΡΟΣΙΚΕΤΣ
  ΤΥΡΙΟΥΕΙΔΕΝΑΙΟ
  ΝΑΝΤΙΟΝ      ΑΛΛ
 ΕΝΔ
 ΡΟ
 ΝΑ
```

V. 1 ἐν Θριασ[ίῳ πεδίῳ?], v. 2 [τ]ῷ Ἑλληνικῷ, v. 3 [Κλ]υμένην, ἣ ἀπολέ[λοιπε] (cf. v. 5), v. 4 [κ]αὶ ἀμφιὰ καὶ οἰκήσ[εις?]. Vox ἀμφιάν (ἀμφίεσμα) rara est (Soph. fragm. 381 Nauck), sed quin hic scripta fuerit non videtur dubium esse. V. 5 καὶ Εἰρήνην, ἣ ἀπολέλοι[πε]. Mulieris nomen esse Εἰρήνην apparet, sed quae hic et supra v. 3 sit vis vocis ἀπολείπειν, non intellego. V. 6 [καὶ Ἀ]ντίοχον, οἷς καὶ δοθῆναι. Pronomen οἷς ad Clymenen, Irenen, Antiochum aliosque homines quorum nomina interciderunt pertinere videtur. V. 7 ....θῆναι, γενέσθαι δὲ ἐν ταύταις, v. 8 ....μενον ἐμαυτὸν ἐν τῇ διαθήκῃ, v. 9 [Πρ]ωταγόρου καὶ αὐτὸς ὑπέγρα[ψα], v. 10 ...ς πλέον ζεῦγος σκύφων ἀρ[γυρῶν], v. 11 ...σαρίων ἕν, ὅ τι ἂν ἐπιλέξηται[ι], v. 12 ..οι τὸ τοιοῦτον εἶναι κράτιστον, v. 13 [Ἑ]κατομβαιῶνος τετράδι φθ[ίνοντος], v. 14 .....τον χωρίον εἶναι καὶ ἰδιωτ[ικόν], v. 15 .... ὁ νόμος, ἢ δοῦναι δὲ αὐτ[ῷ], v. 16 [μ]ερίσετε δὲ αὐτῷ χρόν[ον], v. 17 [τῇ] πόλει προσηκέτω, v. 18 [μαρ]τυρίου(?) εἰδέναι, v. 19 [ἐν]αντί[ο]ν [τοῖς] ἀλλ[οις]. Cetera incerta. Agi videtur de hereditate, sed non hoc esse ipsum testamentum ex v. 8 colligere licet, ubi habemus ἐν τῇ διαθήκῃ. Idem efficitur v. 16. 17 (μερίσετε — προσηκέτω), quae epistulam potius esse indicant. Ad quem vero data sit aut quid is qui eam scripsit propositum habuerit, diiudicari iam ex his reliquiis non potest. Ab omnibus fere quos hoc corpus continet titulis Atticis hic mirum in modum recedit frequentia litterarum inter se colligatarum; cuius moris ante alterum p. Chr. saeculum vix ullum exemplum Athenis invenitur, sed etiam insequentibus saeculis et eiusmodi tituli et in uno quoque ex his titulis exempla huius scripturae rara sunt. Unus titulus nr. 58 frequentia eiusmodi iuncturarum fere ad hunc accedit; illic enim in undecim versibus quinque, hic in viginti duobus viginti (sed longe plures in prima parte quam in postrema) sunt. At illic nusquam plus quam binae litterae coniunctae sunt, hic etiam ternae et quaternae. Quum praeterea illic Α scribatur (quamquam in ea re non nimia Pittakisii fides), hic Α, non teneo eam suspicionem, in quam aliquando incideram, utrumque fragmentum eiusdem esse lapidis. Ceterum neque hunc neque illum titulum tertio p. Chr. saeculo antiquiorem putaverim. Iota subscriptum hic semper omittitur, cum in illo titulo nullum omnino eiusmodi vocabulum exstet.

61 In ecclesia Παναγίας Πυργιωτίσσης inaedificatae exstant tabulae marmoris albi sex, ex quibus quattuor nullas litterarum reliquias habent, reliquae duae ternis columnis perscriptum titulum quem hic edimus. Primus eum legit (commemorasse iam videtur Pittakis l'anc. Ath. p. 68) Eustratiades et edidit accuratissime descriptum et in tabula lithographica expressum Eph. nov. 415. Cf. quae de titulo exposuit Th. Mommsen Hermae V p. 129 sqq. Qui quum de nonnullis numerorum notis se dubitare indicasset, O. Luedersa me rogatus denuo lapidem inspexit et nonnullis locis Eustratiadis lectiones partim confirmavit partim emendavit, permulta eorum quae Eustratiades legisset, nunc plane evanuisse scripsit.

III

Lapis primus.

I

C /////////// ω
/////////////ΟCΧΤΟΕ
ΘΙ///////ΠΑΛΛΙΑ
///////////// Φ///Υ
ωC СΛω/////
'_CΚ' //////CΑΝ///ΥΛ ΧΥΟΕ
/////////ΝΧωΡΦΛΥΗCΙΠΡΟC
////// ΙC //////////////////////
////Λ////////ΝΑΙΙ Μ'/////////////ΦΛΙΗCΙ Χ//////
////ω//////////ΛΙΘ/////ΠΙ Δ' '
/////////////ΑΡΡΙΑ////ΩΗΝΙΟΝΧωΡΜΗΝΙ Χ'ϚΤ
////////////CΚΑΙΑΠΟΛΛωΝΙΟΥΑΙΘΑΛΙΔω ΞΗ
////////////ΚΑΙ†ΕΙΛΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΧ†ΚΕΑΙ ΔΡΔ
////////ΘΑΛΙΔωΧΥΞΒ<ΜΕ///ΛΛΛΗCΑΥ//ΗC
//////ΚΑΙΠΥΡΓΙΔ ϽΥΓΑΡΙ ΗΤΤΟΙΧΡΧΠΖ∠
//////ΠΥΡΑΜΙΔΟCΧ//ΟΕΙΟΝΙΔC//ΚωΙΒ<
//////ΕΙΦΙCΤΙΛΔωΧCΝ CΧΑCΤΗΡΙΑCΚΟ
Λω'C//'Β∠ ΚΗΠΟΥΠΡΟCΤ//////
//////////////////////////ΔΡΔ/////////
//////////ΟΛΥΜΠΙΟΔωΡΟΥ '///ΕΙΡΙΕ|ΥC
//////////////////ωΝΙΛΑΠΟΛΛΟΔωΡ////Υ
/////////////////////ΧωΡΒΑΤΗCΙ
ΙΛΛΟC///ΥΜΠΙΟΔωΡΟΥCΤΕΙΡΙΕΥCΧΙΚΕ
///////ωΡΤΙΡΙ ΙΟΥΕΝΜΕCΟΓΕΙω
///ΚΛC/////ΛΛC/////////////////////////// ΤΧΝΕ
///ΜΕCΟ//////////////////////ωΝΙΔω
ΟΥΕΙ†ΛΝΙ ωΡ
ΟΥΠΡΟC Γ////////// ω
///////////////////ΔΙC//////////////////ΕΩ//////Χ†Ι
/////////ΡΗ////////////////////////ΙΑCΟΥΦΛΥ
/////ΙCΙ//////////////////////////ΛCΛΑΚΚΙΑ
///////ω////////////////////////////////////
ΙΟCΙΟΦ////////////////////////////ϽΡ//////ΧΡ
//////////////////////// ΛΙCΤ/////////Λ Ξ'Β∠
////////////////////////////////ΦΛΟΗCΙΧ'ΒCΝ
//////////////////////////// ΧΦΙΙΖ< ΕΓΙ'''
///Φ///ΙC////////ΝΑ// ΙΙΥΥ

II

//////////ω////////////////////////////////
//////////////////////////////////////Χ†ϘΔΙ
//
//
Α//ΡΙΟCΛ//////////////////////////////////////
ΦΕΡΟΥCΑΚΑΙΑΡΡΙΑΔC ////////////////////
ΡΙωΝΦΑΛΗΡΟΙ//////////////////////////////
ΠΟΠΙΙΟCΛΙΛΙΟCΑΤΤΑ///CΠΑΛΛΗ Χ'ΑΧΠΖ∠
ΝΕΥCΝ//////ΡCΙΡΑΙω///ΙΑΝΟΧω
///CΙ///ΙΓΔΡΔ/ΓΛΛΥΚω
///C///ΕCΟΙ //////ωΧ†ΙΗΔΡΔ
//////// ϽC /////////// ΕCΧΑΤΙΑCΠΟΧΙΠΔΡΑ
////////////ΕCΟ ///////////////////////////
/////////// ΔΙΟCΚΛΛ ///// ΤΟΜΑΛΟCΧΧΔΡΔ
Χω//////ΥΑΘΜΟΝΟΙΚΑΙΦΛΥΗCΙ
ΚΛΠΑΝΝ/////ϽCΧωΡΙωΝΙΔωΠΡΟCΤω Χ'ΕΧΠΖ//////
ΑΝΔΡΟΦΟΝωΚωΝω Χ///ΦΞΒ//
ΕCΧΑΤΙΑCΟΡΕΛΔω ΧΧΙ//∠ΧΑCΤΗ
ΡΙω/ΝΒΑΤΗCΙΧ'ΑCΝΑΕΤΟΥ
ΠΡΟCΤωΚΟΡΙωΛΛΛω Χ'ΑΡΝϚ
ΔΡΔ/ΑΜΠΕΛΟΥΡΓωΝΚΑΙCΥΚΑ
ΜΕΙΝΟΥΑΘ///ΟΝΟΙ Χ'ΑϘΓΔΡΔ/Μ
ΚΛΔΑΜωΗΚΑΙCΥΝΑΜΑΤΗΧωΡΑΝ ΧΤΟΕ
ΚΥΛΥCΙΚΑΙΑΓΡΥΛΗCΙΠΡΟCΤω
ΥΜΗΤΤω
ΦΛΦΙΛΑΧωΡΚΥΠΡΙωΝΛΑΜΠΤΡΑCΙ Χ'ΑΡΚΕ
ΧCΠΑΔΡΔ/ΘΡ///CωΝΟCΛΑΜΠΤΡΑCΙ
ΧΤΙΒ<ΘΡΙωCΙωΠΡΟCΤωΜΥΡΜΗ
ΚΙΚΑΙΑΛΛΟΥΧωΡΜΕΡΟΥCΤΡΙΤΟΥ
ΧΦΛΛ ΔΡΔ
ΚΛΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝΧωΡΠΥ//////ΟΥΚΛΙΚω ΧΦ
ΜωΔωΝΠΛΛΛΗΙ////ΗCΙΕΝΜΕCΟ
ΓΕΙω
ΕΥΚΑΡΠΙΑΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΧωΡΑΘΜΟΝΟΙ ΧΧΛ
ΦΛΔωΡΟΘΕΟCΦΛΦΙΛΟΤΕΙΜΟCΦΛΛΟΛ ΧΧΠΖ∠
ΛΙΑΦΛΜΕΓΙCΤΗΚΗΠΟΥΠΡΟCΤΗ
ΑΧΑΡΝΙΚΗΠΥΛΗΠΡΟCΑΓΟΡΕΥΟΜΕ
ΝΟΥΚΕΙΟΝΙΟΥ
ΝΥΜΦΟΔΟΤΟCϽΧωΡΠΟΛΥΓΤΡΑΤΟΥCΤΗ ΧΤΟΕ
ΑΝCΚΑΙΕΛΠΙωΝΙΑΝΟ//

III

ΙΡCΙ//
///////////////////////////// ϽCΠ//////////Ι//////
ΑΓΑΘΟΜ ////////////////Ι////////////Ι//////////////
ΙΟΜΟΝC
Ε//////CΠΑ///CΑΛΗC//////////ΙΟΥ/////ΤΟΥΕ///Υ'''
ΛΕΥ //
ΤΙΤΟCΦΛΛΟΥΙ/////C/////ΛΟC'CΦ///''///Χψ
ΧΗ∠ΕΡΧ///CΙΠΡΟCΤω////Φ///Λω
////ΙΙΙCΝC/////ΧωΡCΙΙΛΙΛCΠΡΟCΤω////
Ι ///////////////////////////////
ΚΛΔΑΙ//ΟΚΛCΙΙ //////////////////////////////////ΦΕ
ΠΡΟCΤωΚΗ ΙΙω'ΟΓΑΙΙ/////
ΔωΝΟΥ ΧΤΛΖ∠ΙΙ''' /////ωΡΙΟ
Ι////////ΕΔΙΟ////ΙΔΕΥCΙ////ΛΕΥΙΙΛΟΙΛΙCΥ
/////ΝΙΑΦΙΛΙΠΠΗΧωΡΕΝΑΚΑΔΗΜΕΙΑ
ΚΛΧΑΡΗCΚΑΚΟΡΙΝΟC////ΧωΡ///// ΦΛΥΗCΙΥ
ΠΡΟCΤωΠΕΡCΙΚωΝΙΚΛΜΕ//ΥΑΡΗΙΙΙΕ
ΡωΝΤΕCCΑΡωΝΧCΙ//Ζ'ΚΛΔΕΚC//////////
ΟωΜΕΡΟΥCΕΚΤΟΥ ΧΞΒ∠
//////ΕΙΟCCω///Ιω'//////CΧωΡΔΕΥΤΕΡΟΥΑΝ//// ΧΥΛΖ∠
ΛΗCΙ
ΚΛΤΕΡΤΥΛΛΛΧωΡΦΡΟΥΡΙω/////////////////////Χ'ΑΧΟΕ////
CΙΧΥΕΟΤΡΥΝΗCΙΧωΙ///////////////////
ΟΤΡΥΝΗCΙΧ///ΙϚΔ/////////////////////////////////
ϽΔωΡΟCΓΛΛΥΚΟΥ //////////////////////////////////Ν
//ΜΟΥΝ //////
ΙΟΥΛΙΑΠωΛΛΙΤΤΑΧωΡΑΧΑΡΝΗCΙΠΡΟCΤω//ΙΞΒΔ
ΕΜΒΟΛω
ΦΛΘΑΛΕΙΑΧωΡΜΗΤΡωΟΥΕΝωΡωΠω ΧΤΟΕ
ΦΛωΡΟ///ΚΛ///ΑΜΙΔΟCΧωΡΚΥΝΑΡΙωΝ ΑΝΑ Χ/////
ΚΑCΙ
ΑCΚΛΗΠΙΑCΤΑΥΡΙCΚΟΥΧωΡΑΧΑΡΝΗCΙ ΥΙΙ//ϽΕ
ΟΥΕΙΒΟΥΛΛΙΟCΠΕΜΠΤΕΙΔΗCΜΑΡΑΧωΡΕΡ Χ//ΜϚ///')'
ΜΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥΦΛΥΗCΙΧΦΞΒ∠ΠΕΤΡΑC//////
ΠΑΙΑΝΙΟΙΧϘϚΔ/ΞϿ ΠΕΤΡΑCΙΙΑΙΑΝΙC//
Χ†ΠΖ∠∠Μ
ΦΛΦΙΛωΤΙΑΝΟCΧωΡΑΝΤΙΠΑΤΡΙΑΝΟΥΚΑΙΚΟΧ////
ΝΙΟΚΑΥCΤΟΥΦΛΥΗCΙ
ΦΛΛΛΥΠΟCΧωΡΠΕΡCΙΚωΝΟCΦΛΥΗCΙΧΤΥϚΔ////
ΦΛΤΥΧΗΧωΡΑΖΗΝΙΑCΙ //////////////////////
ΙΟΥΛΙΑΑΝΤΙΟΧΗΧωΡΑΝΑΦΛΥCΤΟΥΠ/////ΤΟΥΙΠ////// ΔΑ
ΠΟΝΕΙΚΟΥΕΠΙ////ΟΥΡΟΥΦΙΛΛ///ΙCΙ//ΟΙΥ////
ΒΗCCωΝΑΜΦΙΤΡΟΠ////ΙCΙΕCΧΑΤΙΑCΠΥΡ////
ΓΙΔΙΟΥΤΕΤΡΑΠΥΡΓΙΑCΑΤΗΝΗCΙΦΡΕΑΡΡΙΟΥ
ΑΥΛωΝΟCΝΙΓΡΙΑΝΟΥΑΧΡΑΔΟΥΝΤΟCΙ''ΙΙΑ'ΙΙ

Lapis alter.

I

//// Δ∖ ////ΟΤΟ, //////////// ΒΛΟ
//////////// Ω //Υ ////////
Ν ϽΟΚΑ∖
////////////////////////
ΙΤυ ΕϹΥ //////////////// Ν
////////////////////
ΗΚ ///ϹΥΔΟΥΑϹ /// ϮΜΕ
//////// Ϲ ΠΟΛΥ
//////// ΥΚΕΡΑΝ //////// Ͻ
//////// ΧϹΕΙ ///ΙϽΡ //// Ι
//////// ΕΙΤΟΙ ///Χ∨ ϮΡ
//////// ΙΙΙΡΑΤΕϹΤ //////// /////// ∨ //Ι//ΙΕ
////////////////////
//////// ϽΥΦΑ //ΗΡΟΙΧΤ
ΟΤΙΘΜΑΚΗΠΟ //// Ν
ϽΙ //////_‾ ΤΕΛΜ ////
//////// ΙΟ ///∖ΙΑΝΟΥ /// _Α
//////// ϽϹ //ΧΩΡ
ʼΥ

ϹΠΗΦL

//////////////////// Υ //////// ΑΘΜΟΧ ///Τ

//////////////////////// ΥΩ ΧΦΞΕL
ΜϹ //////// ∖ΖΗ
///ΕΝ Ί ////ΦΑ //////// ϽΡ/ ////// ΛΗϹΙΧΦΧΛΤΝ /////
//////////////// ΕΠ //////// ϹΤΗΙΠΠΑ
ΔΙΧΟ //////// ΛΥϹΙ //////ΚΚΗϹΑΝΚΥ
ΛΗϹΙ∖ //////// Α
///Ο ////ΔΗϹ //////// ΡΑΤΗ∖ΩΡΑΖΗΝΙ Χ'ΑΕϽL
ΑϹΙΧ //////// ΑΓΡΟΚΗΠΟΥΠΡΟϹ
Φ //////////////// ϹΙΚΥΑϹΧΤΚΕ ////// Α
∖ΧΩΡ ///// ΙΦΩΝΤΙΑϹ ΧΤΠΒL
ΤΩ //////////// ΑΔΗΜΕΙΑΠΡΟϹΤΗ
Λ ////////////////
Ω //////////////// ΑϹΙϹΙ ///ΥΧΩΡΙΠ ΧΤΟΕ
//////////////// ΝΕΝ // ϽΡΩΠΩ
ΦΙΛΑΡ //////////// ϽΝ) /// ωΡΕΝΩΡΩ Χ'ΒΦΙ ΔΡ ϹΟ
ΠΩ //////// ΜΕΙΚΩΝΙΑϹΤΩΝΧΤΞΒL
///ΤΙΙΙΙΗΤΟΥΧΤΟΕ ///ΥΠΟΠΡϹΙ L
Ρ //ϹΕϹ //Ϯ ///ΑΙΝΑΟΥΧΧΚΕΜΕΙΚΡΟ ///
ΥΠΟ ∖ ΡϹΝΟΥΧϹΚΗ ////ΓΑ ////Υ
ΕΡΥϹ ϽΙ ///ΧϹΗ Α

II

ΚΑ ////////////////////////
ΑϹΙ //////////////// Υ ////////
Φ //////////////// Χ ////////
//////// Ε ///Λ ////////
//////// ΛΕ ϽΙ ////////////
ΦΙΛΙ //////////////// Γ ////////
//////// Χ ///// Ω ///
ΙΟ //////////// ΔΕ ///Α ////////////
//////////////// ϹΙ /////
ΚΑ //////////// ∨ ///ΡΑΛΙ ////////////υ
////Κ //////// ϹΩΠΟΤ ////////
ΑϹ //ΙΕ //////////////// Τ //////// ΠΑL
////////////////////////////
Α ///Ο ///ΙΗ //////////// ∖ΙΚϹ //////// ωΕ
Ω //////////// ΙϹ //////
Τ /// //ΊΟΙ //////////// Ω ///Ι //////// ΤΦΕ
ϹΙΙ ///Ι ///ΤΡΙΚΟΥΙ //////// ϹΙ
Κ //ΡΠ //ϽΔΩΡΟϹΓΡΕΙΜ //////// ΧϮΛΖL
/////ΤΙ ///∖/ ϹϹ∖‾ΑΤΙ //////// ϹΙ
///// ∖Ι ///ΙΕΙ //ϹϹΜΝ ///
///// ∖ΟΜ ////ΟΝΑΠ
/// Ω //Γ //ΓΗΤΤΟΙ ///
ΓΟϹ /// ∖ΑΩΠΕΚΗϹΙ ///
ΑΡΤΕΑ //ΩΝΕ ///‾Ι ///ΙϹ ΑΘΟΥ //////// ΧϮΝΕ
ΕΝΩΡΩΠΩ
ΑΠΟ/ ///ϽΝ ////ΗϹΕϹΟΔΩΡϹ ///// ϽΡ ΧΩΟΕ
ΠΟΤΑΜΟΙ
ΙΟΥΝ /////ΔΙΟΜ // ΔΕΥϹΙΟ ///// ΤΛΟΙΑΧ,Β
///ΥΙ /// ∖ΦΙΛΙΠΠ ///∖Ω /////∖ ///Α ///
////////////////
ΙΟΥ ///ΕΥ ////ΛΟΙΑΧϹ //////////// ∖ΑϹΚΛΚ ///
//////// Ω Χ'ΑΧ //////////// ΙϹΕ∖ΑΕϹΝ
ΠΡΟϹΤΩΕΥΙϹ //////////// ΩΧ
ΟΕΑ
ΙΟΥ ///Ο ///ΟΝ ////ϹΑϹ //////////////// ΚΑΙ Χ //////
ΝΩΝ //ΑΙΞΩΝ ////////////////
Φ ////ΟΥΙΟϹ ΑΗΤ //////////////// ΩΙ ////// ϹΙ Χ ////ΕϮΝ
Χ'ΑΩ ///ΕΙ //Π //////////////////////// ΑϹΚΛΗ
ΠΙΟΥ //∖ΧΡΑ/ //////////////// ∖ΙΑϹΙΩ Χ
'ΒϹΝ //ΚΕΚΡϹ //////////////// ΟΡΙΑϹΙΩ ΧΑ ///
//Ν //ΕϹΧΑΤΙ //////////// Ι ///ϹΙΩΧΑΡΚΕ
ΑΡΩ ///ΟϹΕ //////////////// Χ'ΑΦΞΒLΠΑΝ
/ΟΙ ////ΟΥϹ //////////////////// ΙΩΝΑΛΩΠΕ
ϹΗ //////// ΚΑΙ //////////////// ΟΝΤΟϹΑΥΤΟΙϹΚΕ
////ΑΙ ///ΙΟΥΧ //////////// ϹΑ ///ϹΛΑΜΠΡΑϹΙΧ
ΛΦ ///ΑϹΙΛΙΚϹ //////////// ΑΡΝΗϹΙ ΧΥΛΖL
ϹΧΑϹΤΗΡΙΑϹ ΧΑΡΚΕ ////ΒΑϹΙΛΙ /////ΕΝ
Μ ///ϹΟΓΕΙΩΧ, ϹΝ Α
ΤΙΒΕΡΙΟϹΚΛΑΥϹΙΑΔΙ ////ϮΕΙΛΩΝΠΟΤΑΜϹ ////// ∖ΒL
Π ///ΕΝΤΙΔΙΟϹΔΗΝ ////ΤΡΙΟϹΥΩΡΙ‾ΙΧ/ΓϮΝ
ΦΕΩΝΒΑΥ∖ΩΝΙ //////// ΡΩΝΚΑΙΝΕ ///Α
∖ΩΝΕΝΤ ///ϹΦ ///ΥΙΕ // ///ϹΔΗΜΟ ///
ΦΩΝΤΟϹ ////ϽΙ //// ///// ΡΑϹΙΛΙΚΩ
ϹΥΝΤΟΙϹ ///// ΑΟ ////// ΟΙϹ ΛΝΟΙΓΗ
ΚΑΙΑΠΟΛ ///ΩΝΙ, ///ΕΝΩΡΩΠΩΩΝΙΙ //Ο
ΡΑΚΕΠΑΡΑΤϹ //////////// ΛΛΟΥΙΟΥΕΥΦΑ
ΙΟΥϹΚ/ /////// ΡϹ //////// ΩΝ

III

Ϲ
ΕΓ
ΕΙ
Λ
Ε
Λ

Var. lect. Lap. prior. I, 23 fin. ΙΑΕ Lueders, ΑΠΕ Eustrat. || II, 32 ΧΧΛ „richtig" Lueders || III, 23 ΧΥΕ „richtig" Lueders || Lap. alter. I, 25 extr. ΧΑΦΒL Eustr., ΧΛΕϽL Lueders || I, 33 inter Ι et ΔΡ nihil in lapide scriptum esse testatur Lueders.

Rationem huius tituli perspexit et luculentissime exposuit Mommsen, cuius ipsius verba exscribere aptissimum erit: „Dass diese Liste, wie der Herausgeber meint, einem Kataster angehört gleich denen von Thera und Astypalaea, ist nicht eben wahrscheinlich. Denn dass Grundbesitzer mit ihrem Grundbesitz und gewissen Geldsummen daneben aufgeführt werden, kommt wohl beim Kataster, aber doch keineswegs ausschliesslich bei diesem vor, und die Beiträge passen nicht recht: als Steuerquoten betrachtet sind die höchsten von ihnen zu gross, als Steuercapital die niedrigsten zu klein. Viel wahrscheinlicher ist es, dass es sich hier um eine Rentenstiftung, eine obligatio praediorum, gehandelt hat in der Art, wie sie bei der Alimentarinstitution Traians oder bei der analogen Privatstiftung des Plinius vorgekommen sind, so dass die genannten Eigenthümer die betreffenden Geldsummen empfingen unter der Verpflichtung für sich und ihre Realsuccessoren die Zinsen derselben auf ewige Zeiten für einen bestimmten Zweck einzuzahlen."

Habemus igitur ubique nomen hominis liberi, cuius est fundus, nominativo casu, deinde fundi ipsius significationem genetivo casu; tum additur ubi situs sit fundus, postremo loco summa pecuniae ponitur. Praeterea quando eiusdem personae nomini complures fundi subiunguntur, infra omnium pecuniarum ratione subducta universa summa subscribitur, addito signo /M, quod rectissime Mommsenus ὁμ[οῦ] interpretatus est. In pecuniarum summis designandis ✱ hic ut ubique denarium significat, ΔP Mommsenus nihil nisi drachmam significare posse suo iure dicit; quare drachmam hanc denarii partem aliquam esse et cum antiqua drachma Attica nihil praeter nomen commune habere manifestum esse; et sextam quidem denarii partem esse numeri demonstrant. Praeterea ∠ dimidium denarii, S dimidiam drachmam sive duodecimam denarii partem, – obolum sive sextam et tricesimam denarii partem, Ͻ hemiobolium sive alteram et septuagesimam denarii partem significat. Quae res etsi sunt mirae et plane singulares, tamen quaenam in eis insit ratio exposuit Mommsen l. l. p. 136 sq.

Adhuc nihil faciendum mihi erat, nisi ut exscriberem quae Mommsenus praeclare disputavit. Restat temporis definitio, de qua quum magnopere inter se dissentiant Eustratiades, qui post Diocletianum titulum compositum iudicat, et Mommsenus, qui veri simillimum dicit, sub finem primi p. Chr. saeculi eum incisum esse (tertio autem saeculo utique non esse recentiorem), mihi pro explorato est, Hadriani aetati adscribendum esse. Quod perspicitur ex nominibus hominum in eo commemoratorum. Qua in re id tenendum est, singula quidem nomina fallere posse, quum saepe in eadem familia eadem nomina per complura saecula identidem redeant; at quo plura nomina ex hoc titulo in aliis redeunt, qui ad Hadriani tempus sine dubio pertinent, eo minus de casu cogitari licet. Iam lap. *A* col. II v. 33 Φλ. Ἀκρόθεος Φλ. Φιλότειμος Φλ. Λολλία Φλ. Μεγίστη, unius fundi domini recensentur, ita ut quin hi necessitudine aliqua inter se coniuncti fuerint dubitari non liceat; fortasse fratres et sorores erant. Atqui Flavius Dorotheus et Flavius Philotimus Marathonii eodem ordine quo hic se excipiunt in prytanum Aeantidis catalogo qui plebiscito nr. 3 subiunctus est, quo Herodes Atticus eiusque uxor prior Vibullia Alcia collaudantur. Item ibidem Φλῶρος Κ[αλλίμεδος] scriptum fuisse, quod nomen hic legitur in lapide *A*, III, 29 verisimile est. Porro hic habemus *A*, II, 37 Nymphodotum Nymphodoti filium; atqui in catalogo ephebico, quem non multum ante Hadrianum compositum esse inter omnes constat, inter annos 117/8 et 124/5 p. Chr. scriptum ego demonstrabo, A. Pontium Nymphodotum Azeniensem cosmetam eiusque filium cognominem ephebum habemus. In lapide *B*, II, 17 Κ[α]ρπόδωρος Πρείμ[ου] est; is pater esse videtur eius qui recensetur in catalogo ephebico, quem infra demonstrabo sub finem principatus Traiani aut initio Hadriani incisum esse, Πρεῖμος Καρπο(δώρου) Εἰτ(εαῖος). Item qui *B*, II, 48 recensetur Τιβέριος Κλαύδιος Λυσιάδης sine dubio ex familia dadochorum fuit; ac sane ex ea familia tres quidem homines cognomines imperatorum aetate fuerunt, ita ut certum temporis indicium ex hoc nomine solo peti non liceat; at quum alia nomina ad Hadriani tempus nos deducant, id non videtur praetereundum esse, ex illis tribus eum qui aetatis medium locum tenet, illo tempore vixisse (vide indicem). *A*, I, 11 est Ἀρρία [Ἀ]θήνιον, cum in titulo honorario Herodis Attici a Gytheatis posito legatur ἐπὶ ἱερείας Ἀθηνᾶς Ἀθηνίου; eiusdemque sella in theatro Bacchico inventa est. Ex nominibus mutilatis huc fortasse referri potest *B*, II, 36, ubi suppleri licet Φ[ούλ]ουιος Μητ[ρόδωρος], cum in epheborum catalogo illius temporis sit ἐπὶ ἄρχοντος Φο...ιου Μητροδώρου Σουνιέως. Denique etiam nomen Μήνι[δο]ς, quod habemus *A*, I, 11. 12, cum rarissimum sit in Attica, cum aliqua veri specie referri possit ad L. Nummium Menidem Phalerensem (nam demoticum Αἰθαλιδῶ(ν) quod hoc loco subiungitur, non ad Μήνιδος καὶ Ἀπολλωνίου referendum est, sed fundi situm indicat) quem Hadriani et Antonini Pii aetate floruisse alii tituli indicant. Ex his omnibus nominum exemplis unum illud Flavii Dorothei et Flavii Philotimi ita comparatum est, ut ex ipso si separatum a ceteris per se spectaveris, temporis definitio repeti possit; sed cetera quum per se quodque parum certum sit, tamen omnia coniuncta fallere non possunt.

Atque hactenus quidem de temporis definitione. Reliquum est, ut ipsius tituli verba quantum fieri potest, restituta exhibeam. Qua in re plerumque Eustratiadem sequor; pauca sunt, in quibus ab eo recedendum iudicaverim.

Lapis *A*.

Col. I v. 2—10 exiguae reliquiae sunt: v. 2 ...ος ✱τοε, v. 3 ...ια, v. 4. 5 [χωρ.] Φλυ|ῆσι πρὸς τ]ῷ Σ.....ῳ, v. 6. 7 ....ς Ἀν[κ]υλ|[ῆθε]ν χωρ. Φλυῆσι πρός, v. 9 [χωρ.] Φλυῆσι ✱..ΔPδS, v. 10 [πρ]ὸ[ς τῷ] Αἰθ[ίο]πι.

V. 11—19 Ἀρρία [Ἀ]θήνιον χωρ. Μήνι|[δο]ς καὶ Ἀπολλωνίου Αἰθαλιδῶ(ν) | [κ]αὶ ψειλοῦ Ἀμφιαράου ✱ψκε Αἰ|θαλιδῶ(ν) ✱υξβ ∠ Με.αἴλλης Αὔης | καὶ Πυργιδίου Γαργηττοῖ ✱ ͵βχπζ ∠ | Πυραμίδος ✱ ͵ασε Ἰ[ω]νιδῶ(ν) ✱ υιβ ∠ | Εὐφεστιαδῶ(ν) ✱ συ Σχαστηρίας Κο|λω[ν]οῖ ✱ σλβ ∠ Κήπου πρὸς τῷ /| [......✱ ρκγ] ΔPδ

ὁμ(οῦ) ✱ ͵στξη ΔPδS.

V. 20—22 [Ὁ δεῖνα] Ὀλυμπιοδώρου | .... χωρ. Βατῆσι [✱.ιε]. Has pecuniae notas Eustratiades in exemplari minusculis perscripto habet, in tabula lithographica non inveniuntur.

V. 23—24 ...ρίλαος Ὀ[λ]υμπιοδώρου Στειριεὺς | χωρ. Πυργιδίου ἐν Μεσογαίῳ ✱ [ρ]κε.

V. 25—26 Κλ......... | μερ...... [Ἰ]ωνιδῶ(ν) ✱ τκε.

V. 27—28 Οὐεσψαν[ί]α ..... χωρ. ...|.ου πρὸς τῷ ...ῳ. Pecuniae numerus periit.

V. 29—32 .... Διο....|..... [χωρ.] ...άσου Φλυ|ῆσι [✱........]ας Λακια|[δ]ῶ(ν) [✱....

[ὁμοῦ] ✱ φ....

V. 33—37 ....ος Ἰοφ[ῶν (ος quod antecedit nominis gentilicii Romani exitus esse videtur) ...... χ]ωρ...|......λιστ..... | .... Φλυῆσι ✱ ͵βσν | .... ✱ φπζ ∠. Ἐπι..|ῶ]ν Ἀχ[αρνῆ]σι ✱ χκε

[ὁμοῦ] ✱ ͵γυξβ ∠.

Col. II v. 1 ...ω..., v. 2 ✱ φϞδ.

V. 3—5 Ἄρριος Ἀπ(?) ... [καὶ Ἀρρία Συμ]|φέρουσα καὶ Ἀρρία Δο.. (vel Δω...) [χωρ... Κυπ]|ρίων Φαληροῖ.

Supplementa certa esse videntur, quamquam Eustratiades v. 3 extr. nihil supplevit et Φέρουσα integrum esse putavit. Idem v. 4 post Ἀρρία supplet [χωρ...], sed hic cognomine Graeco opus est.

V. 6—9 Πόπλιος Αἴλιος Ἄττα[λο]ς Παλλη|νεὺς νε(ώτερος) [χ]ωρ. Στρατωνιανοῦ Ὠ|[α]σι ✱ .ξηΔPδS Γλαυκω[νίδ|ου] ἐ[ν Μ]εσογ[αί]ῳ ✱ ψιηΔPδS

ὁμ(οῦ) ✱ ͵αχπζ∠

V. 10—11 ....ος ....ου ἐσχατιᾶς Πο|[.... ἐν] Μεσο[γαίῳ] ✱ .π ΔPα[S.

V. 12—13 [Κλαύ]διος Καλ[λισ]τόμαχος | χω[ρίο]υ Ἀθμονοῖ καὶ Φλυῆσι ✱ χο.ΔPαS.

Supplevi [Κλαύ]διος; nam in exiguo catalogi fragmento, qui continuit prytanes Leontidis, inter Cropidas recensetur Κλ. Καλλιστόμαχος (vide indicem).

V. 14—20 Κλ. Πάνν[υχ]ος χωρ. Ἰωνιδῶ(ν) πρὸς τῷ | ἀνδροφόνῳ κάνῳ ✱ [͵α]φξβ ∠ | ἐσχατιᾶς Ὀρεαδῶ(ν) ✱ χκε σχαστη|ριῶν Βατῆσι ✱ ͵ασν

Ἀστοῦ | πρὸς τῷ Κερ[υ]κιδαλῷ ✱ ͵αρνς ΔΡαS Ἀμπελουργῶν καὶ Συνκα|μείνου Ἀθμονοῖ ✱ ͵αἡγ ΔΡ δS

ὁμ(οῦ) ✱ ͵ϛχπζ ∠.

Παν[νυχ]ὶς supplevi, pro eo quod Eustratiades voluerat Παν[ο]ος; nam hoc nomen Athenis quod sciam inauditum est, illud vero illa ipsa aetate etiam in aliis titulis invenitur (v. ind.).

V. 21—23 Κλ. Δαμὼ ἡ καὶ Συνπαμάτη χωρ. Ἀν|κυλῆσι καὶ Ἀγγυλῆσι πρὸς τῷ | Ὑμηττῷ ✱ τοε.

Eustratiades Κλ. Δάμων καὶ Συνπαμάτη, sed in ipsius tabula lithographica H est, non N, et quam frequentia sint illo tempore eiusmodi nomina duplicia non est quod dicam.

V. 24—28 Φλ. Φιλ[α] χωρ. Κυπρίων Λαμπτρᾶσι | ✱ ͵ϛπα ΔΡ αS Θρ[α]σωνος Λαμπτρᾶσι | ✱ τιβ ∠ Θριασίῳ πρὸς τῷ Μύρων|ι καὶ ἄλλου χωρ. μέρους τρίτου | ✱ φλα ΔΡ αS

ὁμ(οῦ)· ✱ ͵αρκα

V. 29—31 Κλ. Ἐλευθέριον χωρ. Πύργου καὶ Κα|μινδῶν Παλληνῆσι ἐν μεσογείῳ ✱ φ.

V. 32 Εὐκαρπία Ἡρακλείδου χωρ. Ἀθμονοῖ ✱ χλ.

V. 33—36 Φλ. Δωρόθεος, Φλ. Φιλότειμος, Φλ. Αελ|λία, Φλ. Μεγίστη κήπου πρὸς τῇ | Ἀχαρνικῇ πύλῃ προσαγορευομέ|νου Κισσίου ✱ χπζ ∠

V. 37—38 Νυμφόδοτος) χωρ. Πολυστράτου Στε|λῆς καὶ Ἐλ[π]ικιανοῦ ✱ τοε.

Col. III v. 3—4 Ἀγαθόμ[ορος? . . . . . .|. . . . Ἀθ]μονε[ῖ].

V. 5—6 Ἐ[λβεῖο]ς? Πα[νθα]λης . . . . [χωρ]ίου . . . τοῦ Ἐλευ[σῖνι] . . . . . ✱ . οε.

V. 7—8 Τίτος Φλάουι[ος Ἀ]σ[υ]λος(?) [χωρ . . . | χως Ἐρχ[ιε]ῦσι πρὸς τῷ τρ[ικε]φ[ά]λῳ ✱ φ.

Ἄσυλος, quod supplevi, incertum est; invenitur sane hoc nomen etiam in aliis titulis Atticis (v. indicem).

V. 9—10 [Καλλι] Νε[άρχου] χωρ. Σ[ικε]λίας? πρὸς τῷ . . . . ✱ . . . .

Nomina integra Eus. habet minusculis litteris; in tabula lithographica paucae reliquiae inveniuntur.

V. 11—13 Κλ. Δαμόκλεια [χωρ . . . .] | πρὸς τῷ Κηφ[ισ]ῷ [π]οτα[μῷ . . . . . | δυτοῦ(?) ✱ τλζ∠ [μέσου Δ]ωρίο[υ]

[ὁμοῦ]· [✱]͵φε.

Μέσου Eustratiades minusculis litteris. In lithographia deest.

V. 14—15 Ἰ[ούνιος] Διο[ν]υσιεύς, Ἰο[υνί]α Εὔπλοια, Ἰου|νία Φιλίππη χωρ. ἐν Ἀκαδημείᾳ.

V. 16—19 Κλ. Χάρης [ὁ] κα[ὶ] Κόριν[θ]ος χωρ . . . Φλυῆσι | πρὸς τῷ Περσικῷ. Κλ. Με[νεχ]άρτα [μ]ε|ρῶν τεττάρων ✱ τπζ∠ Κλ. Δίκο[μος? . .|ου μέρους ἕκτου ✱ ξβ∠

[ὁμοῦ] ✱ . . . . .

Eustratiades v. 16 Κλ. Χάρης Καικίριος. Sed hoc nomen qua analogia defendi possit, non perspicio. Contra Κόρινθος nomen illo tempore Athenis non inauditum est; litteras vero evanuisse neque ex spatio plane certo diiudicari posse utrum aliquid desit an non, veri simillimum est.

V. 20—21 [Δ]εῖος Σα[τί]ωνος χωρ. δευτέρου Ἀν[κυ]λῆσι (vel Ἀγγυλῆσι) ✱ υλζ∠.

Eustratiades Σα[λ]ωνος. Sed huius orthographiae nullum mihi quidem exemplum notum est.

V. 22—24 Κλ. Τερτύλλα χωρ. Φρουρίο[υ Ἀφίδνη]σι ✱ υε Ὀτρυνῆσι ✱ κι . . . | Ὀτρυνῆσι ✱ υς ΔΡ . .

[ὁμοῦ]· ✱ ͵αχοε [ΔΡ . . .].

V. 25—26 [Δι]όδωρος Γλαύκου . . . . . . [Ἀλ[ι]μοῦ[σι] [✱ .]ο[. . .].

V. 27—28 Ἰουλία Πωλεττα χωρ. Ἀχαρνῆσι πρὸς τῷ | ἱμβέλῳ ✱ ξβ ∠.

V. 29 Φλ. Θάλεια χωρ. Μητρῴου ἐν Ὠρωπῷ ✱ τοε.

V. 30—31 Φλῶρο[ς] Κα[λ]λίμιδος χωρ. Κυναρίων Ἀνα[κα]ῖσι ✱ . . .

V. 31 Ἀσκληπιὰς Ταυρίσκου χωρ. Ἀχαρνῆσι ✱ . οτ.

V. 33—36 Οὐιβούλλιος Παιστείδης Μαραθ(ώνιος) χωρ. Ἐπ|αφροδείτου Φλυῆσι ✱ φξβ ∠ Πέτρας | Παιανιεῖ ✱ ψλγ ΔΡ ε — Ͻ Πέτρας Παιανιε[ῖ] | ✱ ψπζ ∠

ὁμ[οῦ] ✱ [͵βρ]με ΔΡ [β]—Ͻ.

Numerum summae totius ex Eustratiadis minusculis supplevi, cum in lithographia non totus appareat.

V. 37—38 Φλ. Φιλωτικός χωρ. Ἀντιπατριανοῦ καὶ Κε|ισιανιανοῦ Φλυῆσι ✱ . .

V. 39 Φλ. Ἄλυπος χωρ. Περσικῶνος Φλυῆσι ✱ ͵γυε ΔΡ.

V. 40 Φλ. Τύχη χωρ. Ἀζηνιᾶσι ✱ . . .

V. 41—45 Ἰουλία Ἀντιόχη χωρ. Ἀναφλύστου, π[ύρ]γου Ἱπ|ποτεικου Θερικοῦ, Ἐπι[κ]ούρου Φίλα [Λυ]σίου? | Βησσῶν Ἀμφιτροπ[ῆ]σι, Ἐσχατιᾶς Πυρ|γιδίου Τετραπυργίας Ἀτηνῆσι, Φρεαρρίου | Αὐλῶνος Νιγριανοῦ Ἀχχαδεῦντος Ἰκα[ρ]ιδα(ι)

[✱ . . . . .] ΔΡ α S

Lapis *B*.

Col. I. Primorum versuum reliquiae tam exiguae sunt, ut nihil ex iis elici possit.

V. 5 [Κλ(αυδία) . . . . . .]ς, Κλ(αύδιος) [Ε]ὐδουλο[ς]. (Eustratiades genetivum Εὐδούλο[υ] supplet, sed si patris nomen esset, vix nomen gentile adderetur.) [✱] ψνε.

V. 6 Πελυ . . , v. 7 . . . υ Κεραμ . . . . , v. 8 ✱ πυ, v. 9 αιτοι . ✱ . . . , v. 10 reliquiae incertae [. . . ο]υ Παραξίστ[ου χωρ. Eustr. Sed quam litteram ille ξ esse vult, in ipsius lithographia π esse videtur. In fine versus ✱ . . . . ε.

V. 11 . . . . ου Φα[λ]ηροῖ ✱ τ, v. 12 . . . ε[ῖ ✱] μα κήπου, v. 13 [πρὸς] τ[ῷ] τέλμα[τι Eustr.(?), v. 14 Ἰε[υ]λιανοῦ, v. 15 . . . ος χωρ., v. 17 ✱ . πη ΔΡ . . , v. 18 χ[ωρ.] Ἀθμονοῖ ✱ . τ . , v. 19 χω[ρ . . .] ✱ φξε ∠, v. 20 [. . μα . . . Α]ζη[νιᾶσι.

V. 21—24 [Οὐ]ιντ(ίδιος) Φλ[ῶρος? χ]ωρ. Ἀ[γγυ]λῆσι (vel Ἀγκυλῆσι, Ἀγγυλῆσι) | . . . . . . ε π[ρὸ]ς τῇ Ἱππα|δι ✱ ε . . . . Λυσι . . . κης Ἀνκυ|λῆσι ✱ . . .

ὁμ(οῦ)· ✱ ͵ατν . . . .

V. 25—27 . ε . . . δης, . . στ]ράτη χωρ. Ἀζηνι|ᾶσι ✱ . . . . ἀγροκήπου πρὸς | Φ . . . σινίας ✱ τκε

ὁμ(οῦ)· ✱ ͵α . . ∠

V. 28—30 . . . χωρ. . . . . ιφικτιαπ|πα[ν ἐν Ἀκ]αδημείᾳ πρὸς τῇ Α . . . . . ✱ τπβ ∠.

V. 31—32 Ὠ[ρ(άτιος)?] . . . ας Ἰπ[ο]υ χωρ. Ἰπ| . . . . ων ἐν Ὠρωπῷ ✱ τοε.

V. 33—38 Φιλαρ[γυρία]ν) [χ]ωρ. ἐν Ὠρω|πῷ [. . . .] Μαικηναττῶν ✱ τξβ ∠ | Ατ[ιμ]ήτου(?) ✱ τοε Ὑπόπρο|κ[ο]ς(?) . . . . . αιναου? ✱ ͵χμε Μαικρ[ῶ] ὑπο[χ]ρέου ✱ τκ. Ἡ . . . . γα . . . ου | Ἐρυ[θ]ροῖ ✱ ση

ὁμ(οῦ) ✱ ͵βχι ΔΡγS—Ͻ

Nomen possessoris Eustratiades non supplevit; sed non video, quid aliud scriptum fuisse potuerit ac Φιλαργυρίαν. Cui simile est quod item in titulo Attico habes Ἐπαγαθίαν formatum ab Ἐπάγαθος (v. indicem). Minus certum est Ἀτιμήτου, quod item supplevi.

Col. II Initio pauca agnoscuntur: v. 6 Φιλι . . . , v. 8 Ἰο[ύνιος] vel Ἰο[ύλιος], v. 10 Κλ[αύδιος . . .] χ[ω]ρ. Ἀλ . . , v. 11 πρὸς τῷ Κ[ηφισ]σῷ ποτ[αμῷ . . .], v. 12 Ἀσ . . . . ✱] πα ΔΡ.

V. 16—17 Τ . . πο . . . [χ]ω[ρ. . . . . | . . . . . Πα]τρικοῦ . . . . . . σι [✱] ͵γφ . .

V. 18—23 Κ[α]ρπόδωρος Πρείμ[ου . . . . | . . τι . . . Ἀτη[νῆ]σι | . . . . . . Σ[ε]λευ[κοῦ?] . . . . Ἀθμ[ον]ε[ῖ](?) Ἀπ| . . ω Γ[αργ]ηττοῖ . . . |τος [Ἀ]λωπεκῆσι ✱ ψλζ ∠.

V. 24—25 Ἀρτέμων Ἐ . . . . θου . . . . . . | ἐν Ὠρωπῷ ✱ ψνε.

V. 26—27 Ἀπολ[λ]ων[ίδ]ης Θ[ε]οδώρο[υ χ]ωρ. Ποταμοῖ ✱ κοε.

V. 28—30 Ἰούνι[ος] Δ[ι]ον[ι]σιεὺς Ἰο[υνία Εὔ]πλοια | [Ἰο]υ[νί]α Φιλίππ[η] χω[ρ. ἐν] Ἀ[κ]α|[δ]η[μείᾳ] ✱ ͵β.

Eustratiadis supplementum ἐν Ἀκαδημείᾳ dubium est.

V. 31—34 Ἰου[λία] Εὔ[πλ]οια χω[ρ . .]κης Λακ[κιαδ]ῶ(ν) ✱ ͵αχ . . . . . | πρὸς τῷ Εὐκ[λείας ναῷ] ✱ οε

ὁμ(οῦ)· ✱ . . . . .

Supplementum πρὸς τῷ Εὐκλείας ναῷ meum est, sed incertum esse me non fugit.

V. 35—36 Ἰου[νι]ο[ς] Ὀν[η]σιὰς . . . . . κασ|νῶν Αἰξων[ῆσι] ✱ . . . . .

V. 37—48 Φ[ούλ]ουιος Μητ[ρόδωρος(?) χ]ωρ. [Ὥα]τι(?) | ✕ ασ. Εὐξ[ενιδῶ(ν)? ✕ . . . . .] Ἀσκλη]πιοῦ Ἀγαθό[ποδος ✕ . . . .] ιασιω ✕ ,βτν. Κεκρο[πείου ἐν] Θρασίῳ ✕ | .ν· Ἐπαφροδ[ᾶς ἐν Θρ]ι[α]σίῳ ✕ ,αρκε | Ἥρω[ν]ος ι . . . . . ✕ ,αφξ ∠· Παι|[δ]ι[κο]ῦ Ε . . . . ίων Ἀλωπε]κῆ[σι] καὶ [τοῦ προσ]όντος αὐτοῖς κα[ρ]|πω[σί]ου ✕ . . . [ὕ]λ[η]ς Λαμπραῖ ✕ | ,αφ [Ὠ]ακιλ[ῶν Ἀχ]αρνῆσι ✕ υλζ ∠ | Σχαπτηρίας ✕ ,ρκα βασιλι[κῶν] ἐν | Μ[ε]τογείῳ ✕ ,ασν

ὁμ(οῦ)· ✕ [ὰ] ,ϛψν.

V. 49 Τιβέριος Κλ. Λυσιάδη[ς] ψειλῶν Παιανιο[ῖ ✕ .]λβ ∠.

V. 50—58 Πό(πλιος) Ο[ὐ]εστίδιος Δημ[ή]τριος χωρ. . . .|φέων βαλανεί[ων] καὶ με[γ]ά|λων ἐν τ[οῖ]ς Φλ[ορ]υ[ε]ν[ίο]ις Δημοφ|ῶντος [καὶ] βαστιλικῶ[ν] | σὺν τοῖς [Φλ]ορ[ινεί]οις φανέ[ντος?] | καὶ Ἀπολλωνίο[υ] ἐν Ὠρωπῷ, ὧν [ἠγ]ό|ρασε παρὰ τ[ῶν Τι.? Φ]λαουίου Εὐφρά[ν]ορος κ[λη]ρο[νό]μ]ων ✕ ,γψν.

Accuratiori totius tituli explicationi hic locus non est. De numerorum ratione confer quae acutissime exposuit Mommsen l. l. p. 132, qui ex ipsorum numerorum rationibus acutissime coniecit, nonnullis locis in numeris exscribendis erratum esse. Quae dubitatio uno saltem loco a Luedersio comprobata est, A I 23, ubi cum is ικϵ in lapide invenerit, sive primam litteram Ρ sive Τ sive id quod minus verisimile est Φ aut Υ fuisse sumseris, numeri efficiuntur (125, 325, 625, 825) Mommseni rationibus quam maxime apti, quippe quibus solidi denariorum numeri usurarum loco efficiuntur (10, 26, 50, 66). Aliis quibus locis, veluti *B* I 33, ipse lapicida errasse videtur. De plerisque diiudicari iam non potest.

62 *„Athen, jetzt im Patissia-Museum. Pentelischer Marmor; rings gebrochen."* Exscripsit O. Lueders.

ΛΟΣΤΗΙΕΞΑ
ΙΩΝΦΚΑΙΤΩΙ
ΧΑΙΡΕΙΝ
ΚΑΙΑΟ

l. c. . . . . λος τῇ ἐξ Ἀ[ρείου πάγου βουλῇ | καὶ τῇ βουλῇ τ]ῶν Φ καὶ τῷ [δήμῳ τῷ Ἀθηναίων] | χαίρειν, v. 4 καὶ . . . Epistulam ad Athenienses datam hanc esse apparet; cuius vero sit epistula, dubium est. Si de imperatore aliquo cogitaveris, possis v. 1 [πατὴρ πατρί]δος supplere. Ceterum quia tum demum Luedersii apographum ad me pervenit quum pars tertia, quae imperatorum epistulas continet, iam typis expressa esset, hic potissimum hoc fragmentum inserendum putavi.

PARS QVINTA.

RERVM SACRARVM DEDICATIONES.

CLASSIS PRIMA.

MONVMENTA PVBLICA. TEMPLA DEORVM.

63 'Legebatur Athenis antequam everteretur a Mahomete II in vestibulo templi, quod in arce quondam Palladi, postea B. Mariae Virgini sacrum fuit' e Fabricii Roma Gruterus p. CV. 9 (Meurs. Arch. Att. IV, 20. Vandal. Diss. p. 416). 'Ad Palladis templi vestibulum' Cyriac. p. X n. 72 (Corsin. F. A. I p. 142, cf. IV p. 139). (Quattuor priores versus edidit Clarkius Itin. P. II S. II p. 592). Boeckh C. I. G. 478 (Pittakis l'anc. Ath. p. 277. Lebas Att. 251). Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣΘΕΑΙΡΩΜΗΙΚΑΙΣ[ΕΒΑΣ]ΓΩΙ|ΚΑΙΣΑ|ΡΙΣΤΡΑ[ΤΗΓ]ΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤ[ΟΥΣ]
ΟΠΛΙΤΑΣΠΑΜΜΕΝΟΥΣΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΙΕΡΕΩΣΘΕΑΣ
ΡΩΜΗΣΚΑΙΣΕΒΑΣΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΕΠΑΚΡΟΠΟΛΕΙΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΑΘΗΝΑΣ
ΠΟΛΙΑΔΟΣΜΕΓΙΣΤΗΣΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΔΟΥΑΛΑΙΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΡΗΟΥ[ΟΥ]ΔΩΡΙΩΝΟΣΠΑΙΑΝΙΕΩΣ

V. 1 ΚΑΙΣΑ in rasura, v. 4 ΑΣΚΛΗΠΙΔΟΥ 'sic' Koehler, v. 5 bis Π est in Koehleri apographo, in quattuor prioribus versibus semper Γ. Post lacunam lineam obliquam adeo inclinatam esse K. refert, ut, si non fractura lapidis, sed, id quod veri similius esse videatur, litterae alicuius pars sit, non M. sed Δ scriptum fuisse necesse sit. Quae uncis inclusi, Koehlerus non iam invenit in lapide.

[Ὁ δ]ῆμος θεᾷ Ῥώμῃ καὶ Σ[εβαστ]ῷ Καίσαρι στρα[τηγο]ῦντος ἐπὶ τ[οὺς] | ὁπλίτας Παμμένους τοῦ Ζήνωνος Μαραθωνίου ἱερέως θεᾶς | Ῥώμης καὶ Σεβαστοῦ Σωτῆρος ἐπ' ἀκροπόλει, ἐπὶ ἱερείας Ἀθηνᾶς | Πολιάδος Μεγίστης τῆς Ἀσκληπιάδου Ἁλαιέως θυγατρός, | ἐπὶ ἄρχοντος Ἀρήου [τοῦ Δ]ωρίωνος Παιανιέως.

Tempus definitur Augusti nomine, ita ut titulus anno 27 a. Chr. (727 u. c.) antiquior esse non possit. Ex altera parte tempus accuratius definiri nequit; utique titulus Augusto etiamtum vivo compositus sit necesse est, verique simillimum, ad priorem potius quam ad posteriorem eius principatus partem pertinere, quum satis mature ab Atheniensibus templum Augusti exstructum esse consentaneum sit. Nimis confidenter sane Corsinus (F. A. II, 139) eum a. 26 p. Chr. ascripsit.

64 In ara 'non loin de l'église Panagia Rombi'. Ed. Pittakis l'anc. Ath. p. 489.

ΟΔΗΜΟΣΘΕΑΙΡΩΜΗΙΚΑΙΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΚΑΙΣΑΡΙ

I. e. Ὁ δῆμος θεᾷ Ῥώμῃ καὶ Σεβαστῷ | Καίσαρι.

Non plane a suspicione vacat titulus; putaverit enim quis, eum ex initio eius qui antecedit (nr. 63) confictum esse, neque negari potest, eiusmodi fraudes hic illic a Pittakisio commissas esse. Sed nullum accedit certius argumentum, quo fraudem arguere liceat.

65 In epistylio porticus 'Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος'. Titulum in principio mutilum dederunt Spon. Itin. T. II p. 188. Wheler. Itin. p. 388. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5. s. 4. p. 51 (Vandal. Diss. p. 589. Chishull Ant. As. p. 201. Corsin. F. A. T. II. p. 161 cf. T. IV. p. 138). Integrum exhibet Stuart Ant. Att. vol. I cap. 1 tab. 3. Pomardus Itin. T. I. p. 138. Ex his exemplis et Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 477. Pittakis anc. Ath. p. 115. Lebas Att. 250.

ΟΔΗΜΟΣΑΠΟΤΩΝΔΟΘΕΙΣΩΝΔΩΡΕΩΝΥΠΟΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥ
ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥΥΙΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΑΡΧΗΓΕΤΙΔΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣΕΥΚΛΕΟΥΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΤΟΥΚΑΙΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣΗΡΩΔΟΥΤΟΥΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΟΣ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΝΙΚΙΟΥΤΟΥΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣΑΘΜΟΝΕΩΣ

Var. lect. V. 3 ΑΡΧΗΓΕΤΙΑΙ Boeckh, ΑΡΧΗΓΕΤΙΔΙ Lebas, v. 4 Ξ Stuart, Ξ Mustoxydes. V. 4 ΔΙΑ et v. 5 ΤΟΥ omisit Lebas.

Ὁ δῆμος ἀπὸ τῶν δοθεισῶν δωρεῶν ὑπὸ Γαΐου Ἰουλίου Καίσαρος θεοῦ | καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ | Ἀθηνᾷ Ἀρχηγέτι[δ]ι, στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας Εὐκλέους Μαραθωνίου | τοῦ καὶ διαδεξαμένου τὴν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἡρώδου τοῦ καὶ πρεσβεύσαντος | ἐπὶ ἄρχοντος Νικίου τοῦ Σαραπίωνος Ἀθμονέως.

Recte Boeckhius quia titulus eiusdem monumenti est atque is qui Lucii Caesaris statuae subscriptus fuit (cf. part. VIII cl. 1) eum inter annos 12 a. Chr. et 1 p. Chr. (742 et 754 u. c.) compositum indicat, quorum annorum illo Lucius ab Augusto avo adoptatus est, hoc decessit.

66 Fragmenta duo marmoris Hymettii, inventa prope turrim Andronici, alterum (*a*) humi iacens, alterum (*b*) super arcum aquaeductus. — *a* Edd. Stuart Ant. Att. vol. I p. I (cf. p. X). Boeckh C. I. G. 476. Breton, Athènes décrite et dessinée p. 258. Exscripsit Koehler. — *b* Edd. Pittakis l'anc. Ath. p. 126. Breton l. l. p. 257. Lebas Attique 254. Exscripsit Koehler. — Utrumque coniungendum esse docuerunt C. Keil Mus. Rhen. XX p. 534 sq. et C. Wachsmuth Archaeol. Anzeiger XXI (1863) p. 125*.

a			*b*
	ΑΘΗΝΑΙΑΡΧΗΓΕ::ΔΙΚΑΙΘ	ΕΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙ	
	ΗΣΕΡΜΟ⁻....⁻.ΑΡΓΗΤΤΙΟΣΓΟΝ	ΩΔΕΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑ	

I. e. Ἀθηνᾷ Ἀρχηγέ[τι]δι καὶ θεοῖς Σεβαστοῖ[ς ......]ης Ἑρμο[γένου]ς [Γ]αργήττιος, γόνῳ δὲ Δημητρίου Μαρα[θωνίου].

De tituli argumento atque potissimum de formula *γόνῳ δέ*, qua patris naturalis nomen adiungitur patri adoptivo, doctissime disputavit Keilius l. l. Idem non sine summa veri specie coniecit, titulum de quo Pittakis dicit l'ancienne Athènes p. 131: '*Un peu plus haut vers la forteresse, dans l'église de St. Constantin, j'ai lu sur une Architrave cette inscription gravée en gros caractères:* ΑΘΗΝΑΙΑΡΧ[ΗΓΕΤΙΔΙ]' ab huius tituli parte *a* non diversum esse.

---

67 Fragmentum lapidis Hymettii inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΣΝΚΑΙΣΕΒΑΣΤΟΙΣΚΑ
ͻΝΗΜΕΝΟΥΔΙΑΒ

V. 1 [Μητρὶ θε]ῶν καὶ Σεβαστοῖς κα[ὶ τῇ πόλει] (vel τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ βουλῇ τῶν χ καὶ τῷ δήμῳ, ut est nr. 68). V. 2 [κεχειροτ]ονημένου διὰ β[ίου]. Quae quomodo cum antecedentibus cohaereant, dubium est.

---

68 Athenis 'ad conventum Capucinorum' Fourmont; 'ad ecclesiam Hagia Kyra' Spon. Ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 206 (Vandal. Diss. p. 620). Ex huius exemplo et Fourmonti apographo, quod solum versus distinctos praebebat, ed. Boeckh C. I. G. 480 (unde descripserunt Pittakis l'ancienne Athènes p. 172 et Lebas Attique 252).

ΕΣΤΙΑΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΘΕΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙΣΚΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙ
ΤΗΙΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙΛΟΞΕΝΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΦΛΥΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΦΙΛΟΞΕΝΟΥΦΛΥΕΩΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΤΙ.ΚΛ
ΑΥΔΙΟΥΘΕΟΓΕΝΟΥΣΠΑΙΑΝΙΕΩΣΚΑΙΕΠΙ
ΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣ ....
ΤΡΙΚΟΡΥ ......

I. e. Ἑστίᾳ καὶ Ἀπόλλωνι καὶ θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ τῇ βουλῇ | τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ τῇ βουλῇ τῶν ἑξακοσίων καὶ | τῷ δήμῳ Φιλόξενος Ἀγαθοκλέους Φλυεὺς | ἀνέθηκεν ἐκ τῶν ἰδίων ποιήσαντος τοῦ πατρὸς | Ἀγαθοκλέους τοῦ Φιλοξένου Φλυέως, | στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας Τι(βερίου) Κλ|αυδίου Θεογένους Παιανιέως καὶ ἐπι|μελητοῦ τῆς πόλεως ....|.. Τρικορυ[σίου]. Ti. Claudius Theogenes Paeaniensis praeterea est in titulis C. Iulii Spartiatici (cuius aetas accuratius definiri non potest) et Berenices reginae (cf. indicem). Atque ex hoc quidem titulo apparet, id quod praeterea Ti. Claudii nomina indicant, eum Claudii imperio non esse antiquiorem; sed potest etiam ad Neronis aut Flaviorum tempora referri. Neronis tempore potissimum hunc hominem auctoritate atque honoribus in civitate Attica floruisse propterea putaverim, quia in titulo ephebico archonte Thrasyllo (61 p. Chr.) composito (cf. part. IX cl. 3) inter archontem et praetorem scriptum est κηρυκεύοντος Θεογένους. Qui nisi idem esset cum nostro, statuendum esset fere eodem tempore in Atheniensium republica duos fuisse homines eodem nomine, eoque ceteroquin satis raro, praeditos, qui summis honoribus florerent. Quod fieri potuisse nemo sane negabit; sed veri simile esse meo iure mihi videor negare. Illic igitur κῆρυξ (sc. βουλῆς καὶ δήμου) est Theogenes, in titulo Spartiatici ἱερεὺς Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως Γαιηόχου, denique in illo, quo Berenice regina honoratur, ἐπιμελητὴς τῆς πόλεως, hic στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα. Qui magistratus omnes inter summos atque honoratissimos sunt.

---

69 Basis lapidis Pentelici inventa in vico Merenda. Quarto versu omisso edidit Boeckh C. I. G. 490, integrum Pittakis Eph. 1450. Lebas Att. 13. Exscripsit Velsen; est etiam in Rossii schedis, ubi in nomine Herodis superiores litterarum partes desunt.

ΗΡWΔΗCΑΤΤΙΚΟΥ
ΜΑΡΑΘWΝΙΟCΤΟΝΝΕWΝ
ΕΠΕCΚΕΥΑCΕΝΚΑΙΤΟ
ΑΓΑΛΜΑΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΤΗΑΘΗΝΑΙΑ

I. e. Ἡρώδης Ἀττικοῦ | Μαραθώνιος τὸν ναὸν | ἐπεσκεύασεν καὶ τὸ | ἄγαλμα ἀνέθηκεν | τῇ Ἀθηναίᾳ.

---

70 Tabula lapidis Pentelici, a dextra et ut videtur etiam a sinistra integra, inventa in arce, exstat infra Propylaea. Litterae consulto deletae sunt. Ed. Pittakis Eph. 2878. Exscripsit Koehler.

//
/// ι ω ι Ο ι
Ε Ν ι ω ι ϵ . . . . Ν Ε Θ Ε Κ Ε Ν vac.
Ε Κ Τ Ο Υ ////////////// Α Ρ Χ Ο Ν ///// Σ Υ Λ Λ Α Σ vac.
[I] . Υ Γ Κ ////////////// Σ Μ . . Α Τ Ο Ν Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ε Υ Ο Ν Τ Ο ///
[Α] Ν Ξ Γ . Ο ////////////////////////// vac.
Ε Ι Ι . Γ Υ Λ Σ ///////////////////////// Σ Ο . . Ο . . . . Ο Υ Σ
Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο ////////////////////////// Ο Ν Κ Α Ι Ε Κ Τ Η Σ
//////////////////////////////////// Υ . Α /// Α Ι Τ Ε Σ Η Ι Ε
// Ο Κ Ε Ι Γ Ε Π Λ Ε
// Ͻ Σ Τ Ε Τ Ο Υ Τ Ο Ι Σ
Ο Ι Κ ///////////////////////////////// Τ Ο Τ Ε Σ Α Θ Ε Ν Α Σ
Λ Γ Λ //////////////////////////////////// Ε Ε Π Ι Τ Ο Υ Τ Ο Π Ο Υ
Ε Ο Ι Κ ////////////////////////////////// Ε Ι //////// Τ Ε Ν Α Λ Ο
Τ Ε [Ν Η] Ι Ε Ρ Α //////////////// Δ Υ Ο Ι ////// Δ Ι Π Ο Δ Α Σ
Ε Π Ι . . Ο Δ /// Ε Ν Π Ε Ρ Ι
Ε Ι Λ . . Μ Ε Ν Ε Ν Κ //////////// Τ Ο . . . . Ο Υ Σ Η [Ε] Κ Α
Τ Ο Ν . Ο Δ Α . Ε ///////////// Γ Ο Ν vac.
Ζ Γ Ν Ο Δ Ο Τ Ο Σ ////////////// Τ Ο /// Ο Υ . Υ Δ Ο Ρ
Ε Χ Ο Ν Τ . Σ Ε Κ Τ Ο ///////////////////// Ρ Ο Ι Σ Γ Υ Λ Ι Σ
Τ Ο . . . Λ Λ Λ Γ ////////////////////////// Ο Υ Γ Κ Ο Σ
Κ Α Ι /////////////////////////////////////// Η Ο Σ Τ Ε
// Χ ////

vac.?

Var. lect. Quod Pittakis exhibet exemplum, id corruptissimum est, qua de causa eius lectiones discrepantes ascribere supersedi atque satis habui, ubi in Koehleriano apographo litterae desunt, ex illo explere et uncis circumdare. Sed ne id quidem feci nisi ubi certis de causis illum recte legisse verisimile videbatur.

Quae intellegi possunt, pauca sunt: v. 2 *ἐν τοῖς [...... ἀ]νέθηκεν*, v. 3 *ἕκτου [ἐνιαυτοῦ], ἄρχων Σύλλας.* Aliter suppleri vix licet, etsi Koehler post litteras *αρχων* lacunam indicat. Nam si quis *ἄρχον[τος]* suppleri velit, neque spatium tribus litteris sufficiat et *Σύλλας* forma genetivi barbara, etsi in aliis nominibus non plane inaudita, offenderet. Quum autem hic versus neque cum illo qui antecedit neque cum illo qui sequitur grammatica ratione cohaereat (id quod cum vacuis spatiis quae in finibus versuum sunt, tum ipsis verborum reliquiis comprobatur), vix aliud quicquam continere potest, quam temporis definitionem, quamvis de ea re nominativus casus quo nomen archontis ponitur dubitationem moveat. Quod quum ita sit, ne de supplemento quoque quod est *ἕκτου [ἐνιαυτοῦ]*, — vel *ἔτους*, sed illud spatii rationibus accuratius convenit — dubitandum videtur, nam neque *ἐκ τοῦ*, neque *ἐκ τού[του]* vel *τοῦ[των]* ullo modo cum archontis nomine conciliari possunt. Neque ex antiqua litteratura, qua usus est qui titulum composuit, sequitur *ἕκτου* legi non posse, quia aspirationis littera, quam in *ἑκατόν* (v. 16) et *ὅς* (v. 21) et *ἱε[ρᾶς]* (v. 8), *ἱερό[ν]* (v. 14) legimus, hic omittitur. Nam idem certe factum est in voce *ἅλω* (v. 13), neque aliter factum videtur in voce *ὕδωρ* (v. 18), quum in lacuna ante υ non aspirationis nota, sed alia littera periisse videatur.

Iam cuius aerae hic sextus annus sit, incertum est. Sulla archon Atticus etiam in titulis nonnullis ephebicis est (cf. indicem), ex eisque Neubauer comm. epigr. p. 113 efficere conatus est, eum inter annos fere 145—150 munere functum esse. Et rationes eius in universum quidem probandae sunt. At eae impedire non possunt, quominus etiam uno aut paucis annis prius illum archontem fuisse sumamus. Primum enim ipse Neubauerus accurate tempus definiri non posse iudicat, deinde ex ea temporis definitione proficiscitur, qua annus Abascanti paedotribae duodetricesimus idem est cum anno 165 p. Chr. At ex eis rationibus quas exposui Hermae vol. VII p. 221 Abascanti tempus non potest definiri nisi ita, ut primum eius annum neque priorem quam 134/35 neque posteriorem quam 142/3 fuisse statuamus. Potest igitur duodetricesimus eius annus usque ad 161/62 p. Chr. referri. Quod ad tempus si accommodaverimus Neubaueri argumentationem, qui inde quod Leonides Herodis f. Chollides, qui Sulla archonte ephebus est, duodetricesimo Abascanti anno anticosmeta recensetur, fere quindecim aut viginti annos inter utrumque titulum interesse colligit, primus annus, quo Sullam archontem fuisse non abhorreat a veri specie, fere 141/2 erit. Quare sextus annus qui est in hoc titulo de quo dicimus, non potest referri ad aeram quae est ab Hadriani imperatoris Athenas adventu (cf. Hermae vol. VII p. 213 sqq.). At nihil impedit quominus sextum annum principatus Antonini Pii intellegamus. Qui quum mense Iulio anni 138 p. Chr. Hadriano successerit, sextus principatus annus idem esse videtur cum anno Attico 143/4, ita ut ad hunc archon Sulla referendus sit.

V. 4 *Ἰ[ο]ῦγκ[ος ὁ στρατηγὸ]ς μ[ετ]ὰ τῶν συνεδρευόντω[ν].* Iunci nomen certum esse videtur, praesertim cum v. 20 idem redeat neque illic ullo modo de supplemento dubitari liceat. Quod nomen satis rarum in memoriam revocat L. Aemilium Iuncum, qui legatus imperatoris Hadriani missus erat ad corrigendum statum liberarum civitatum provinciae Achaiae (cf. Ephem. epigr. I p. 245 sqq.). Idem sane esse non potest, quem titulus noster habet; nam neque de ipsa illa legatione cogitari temporum rationes sinunt, neque proconsulatu Achaiae ille fungi potuit Antonino Pio demum imperante. Id enim munus praetoriorum est, Iuncus vero iam anno 127 p. Chr. consulatu functus erat. Itaque aut magistratus aliquis Romanus eiusdem familiae intellegendus est, aut civis Atheniensis qui ab illo cognomen acceperat ac tum Sulla archonte sive praetura sive alio magistratu Attico fungebatur. Atque illud quidem mihi veri similius esse videtur propter additum *μετὰ τῶν συνεδρευόντων*; quae voces si, de magistratu Attico cogitemus, nescio quomodo explicari possint; sin proconsulem Achaiae designari statuamus, commodissime illa referentur ad eos, qui proconsuli in consilio sunt. Quod consilium compositum fuisse ex legato pr. pr., quaestore pr. pr. comitibusque nonnullis Th. Mommsenus demonstravit ex decreto Sardiniensi ante aliquot annos invento Hermae II p. 114. Ei igitur consilio vox *οἱ συνεδρεύοντες* videtur accommodatissima esse, praesertim quum proconsulis legatus, qui in eo consilio principem locum tenet, apud Graecos nonnunquam audiat *ὁ παρεδρεύων* (Marquardt, röm. Staatsverwaltung I p. 387 n. 7). Voci *ἀνθύπατος* supplendo spatium non sufficit; sed fortasse antiquitatis Atticae imitandae studio, quod in litteratura cernitur, ductus is qui titulum composuit Romanae originis vocabulum vitare voluit.

V. 5 init. fortasse *ἀν[ί]γ[ν]ω* scriptum fuit. V. 7 init. *γενόμενο[ν]* (vel alius casus), fin. *..ον καὶ ἐκ τῆς*, v. 9 fin. *[δ]οκεῖ γε [π]λε...*, v. 10—12 *[πρ]ός τε τούτοις | οἱ κ[ατασκευάσαντες] τὸ τῆς Ἀθηνᾶς | ἄγα[λμα]*, v. 12 fin. 13 init. *[..τ]ε ἐπὶ τοῦ τόπου ἱ[δρ]υ[σαν]* (vel *ἵδρυσαν*), v. 13 fin. 14 init. *τὴν ἅλω | τὸ[ν] ἱερό[ν]* (i. e. aream templi), v. 14 med.

δυοῖν, fin. δίποδας, v. 15 init. ἐπὶ [δι]ό̓δ[ῳ]?, v. 15 fin. 16 init. [τ]ὴν περισελ[ηνα]ίαν, v. 16 fin. 17 init. [τ]οὺς ἐκκ|τὸν [π]όδα[ς]. V. 18 init. certum est Ζηνόδοτος nomen scriptum fuisse; idem nomen fortasse totius tituli initio supplendum est, ut sit subiectum verbi ἀνέθηκεν. V. 18 fin. 19 init. fortasse [τοῦ] τό[π]ου [δ'] ὕδωρ | ἔχοντ[ο]ς ἐκ τε . . . V. 19 fin. [προσχώ]ροις γύαις. Quod vocabulum poetarum proprium confirmare videtur suspicionem, quam etiam alia quaedam in his verbis movent, v. 18. 19 non pedestrem orationem, sed trimetros iambicos esse. Sed neque quomodo hi versus supplendi sint, neque quaenam in eis sententia insit assequor. V. 20 fin. [Ἰ]ούγκος fuit (cf. ad v. 4), v. 21. 22 καὶ . . . . . . ὥστε | [ἔ]χ[ειν]?

Antiquae scripturae artificiosa imitatione quodammodo confirmatur ea quam supra posuimus temporis definitio. Nam Herodem Atticum eum lusum adamasse constat, is autem, qui hunc titulum composuit, Herodis aequalis fuisse videtur. Ad fanum aliquod spectare argumentum tituli apparet; reliqua omnia obscurissima sunt.

71 Titulus ubi inventus sit non constat; 'in aedicula D. Nicolai sub columnis Hadriani' Spon. 'in hospitio Capucinorum' aut 'in via quae ducit ad theatrum Bacchi' Fourmont. Edd. Spon. Misc. erud. ant. X p. 320. Pocock. Inscr. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Ex his et tribus Fourmontianis apographis Boeckh C. I. G. 491 (unde transscripserunt Pittakis l'ancienne Athènes p. 169 et Lebas Att. 255).

. . . .
ΕΥΣΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΕΠΙΠΑΛΛΑΔΙΟΥΚΑΙΒΟΥΖΥΓΗΣΠΟΛ . . . ΝΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΧΡΗΣΑΝΤΟΣΤΟΥΠΥΘΙΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΟΤΙΧΡΗΕΤΕΡΟΝΕΔΟ.ΤΗΣΠΑΛΛΑΔΟΣΚΑΤΑ
ΣΚΕΥΑΣΑΣΘΑΙΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΟΗΣΑΣΤΟΙΣΤΕΘΕΟΙΣΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. [Ὁ δεῖνα . . . . . ἱερ]εὺς τοῦ Διὸς τοῦ ἐπὶ Παλλαδίου καὶ βουζύγης Πολ[υαί]νου (?) Μαραθωνίου, | χρήσαντος τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ὅτι χρὴ ἕτερον ἕδο[ς] τῆς Παλλάδος κατα|σκευάσασθαι ἐκ τῶν ἰδίων ποήσας τοῖς τε θεοῖς καὶ τῇ πόλει | ἀνέθηκεν.

Non intellegitur quid sibi velit v. 2 genetivus Πολ . . . νου Μαραθωνίου. Boeckhius Μαραθώνιο[ς] scripsit, sed ne ita quidem omnis difficultas removetur, cum admodum mirum sit nomen patris hoc demum loco positum.

72 Athenis. Edidit Lebas Attique 241.

ΚΡΑΤΙ
ΩΣΟΠΥΘ
ΤΗΑΘΗΝΑ
ΛΙΟΝΣΩ
ΦΕ

Hic inserui hoc frustulum, quia v. 2 reliquiae indicare videntur, de eadem aut certe simili re hic dictum fuisse atque in eo qui antecedit titulo. Suppleri possit ὡς ὁ Πύθ[ιος ἔχρησεν, ἕτερον ἕδος κατασκευάσασθαι] τῇ Ἀθηνᾷ.

73 Lapis inventus prope Sunium 'πρὸς μεσημβρίαν τοῦ λιμένος Ἐργαστηρίων, ἐπὶ κορυφῆς λόφου 40 μέτρα ἐγειρομένου ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης', inde Athenas translatus. Edidit Kumanudis (minusculis litteris) Παλιγγενεσία 1868 Σεπτεμβ. 23 nr. 2. Ectypum chartaceum habui a Benndorfio, apographum a Luedersio confectum.

ΞΑΝΘΟΣ
ΛΥΚΙΟΣΣ
ΚΑΘΕΙΔΡΟΥΣΑΤΟ
ΙΕΡΟΝΤΟΥ
ΜΗΝΟΣ
ΤΥΡΑΝΝΟΥ
ΑΪΡΕΤΙΣΑΝΤΟΣΤΟΥΘΕ
ΟΥΕΠΑΓΑΘΗΤΥΧΗΚΑΙΜΗ
ΘΕΝΑΚΑΘΑΡΤΟΝΠΡΟΣΑΓΕΙΝΚΑ
ΘΑΡΙΣΖΕΣΤΩΔΕΑΠΟΣΚΟΡ
ΔΩΝΚΑΙΧΟΙΡΕΩΝΚΑΙΜΗΘΕΝΑ
ΘΥΣΙΑΣΖΕΙΝΑΝΕΟΤΟΥΚΑΘΙ
ΔΡΟΥΣΑΜΕΝΟΥΕΑΝΔΕΤΙΣΒΙΑΣΗ
ΤΑΙΑΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣΗΘΥΣΙΑΠΑΡΑ
ΤΟΥΘΕΟΥΠΑΡΕΧΕΙΝΔΕΚΑΙΤΩΙ
ΘΕΩΙΤΟΚΑΘΗΚΟΝΔΕΞΙΟΝΣΚΕ
ΛΟΣΚΑΙΔΟΡΑΝΚΑΙΕΛΛΙΟΝΕΠΙΒΩ
ΜΟΝΚΑΙΛΥΧΟΝΚΑΙΣΠΟΝΔΗΝΚΑΙ
ΑΠΟΝΕΚΡΟΥΚΑΘΑΡΙΣΖΕΣΤΑΙΔΕΚΑ
ΤΑΝΑΠΟΓΥΝΑΙΚΕΩΝΕΒΟΜΑΙΑ
ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΝΜΗΔΕΠΕΡΙΤΟΝΤΟ
ΠΟΝΑΠΟΔΕΦΘΟΡΑΣΤΕΤΤΑΡΑ
ΚΟΣΤΑΙΑΝΑΠΟΔΕΓΥΝΑΙΚΟΣΛΟΥ
ΣΑΜΕΝΟΙΚΑΤΑΚΕΦΑΛΑΑΥΘΕΙΡΕ
ΡΙΕΥΙΛΑΤΟΣΓΕΝΟΙΤΟΟΘΕΟΣΤΟΙΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΣΙΝΑΠΛΗΤΗΤΥΧΗ
ΕΑΝΔΕΤΙΝΑΑΝΘΡΩΠΙΝΑΠΑΣΧΗΗ
ΑΣΘΕΝΗΣΗΗΑΠΟΔΗΜΗΣΗΘΕΡΑΠΕΥΕ
////// ΘΕ ////// ΩΙΑΝΑΥΤΟΣΠΑΡΑΔΟΙΟΣΑΝΔ
ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΟΝΗΣΗΗΠΕΡΙΕΡΓΑΣΗΤΑ
ΑΜΑΡΤΙΑΝΟΦ //// ΛΕΤΩΜΗΝΙΤΥΡΑΝΝΩ
ΗΝΟΥΚΕΞΕΙΛΑΣΕΤΑΙΔΙΔΟΤΩΚΙ

In latere dextro:

ΦΑΛΗ
ΚΑΙ
ΠΟΔΑΣ
ΣΤΗΘΥ
ΝΙΟΝ

Var. lect. V. 12 ΑΝΕΟ (Kum. *ἄνευ*) || v. 21 ΜΗΔΕ (Kum. *μηδε*) distincte legimus et Lueders in lapide et ego in ectypo || v. 23 ΚΟΝΤΑΙΑΝ Kumanudes et Lueders, sed ego in ectypo ΚΟCΤΑΙΑΝ legi. Quae in latere scripta sunt, solus Lueders legit.

Ξάνθος | Λύκιος | καθειδρεύσατο | ἱερὸν τοῦ | Μηνὸς | Τυράννου | αἱρετίσαντος τοῦ θε|οῦ, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ. καὶ μη|θένα ἀκάθαρτον προσάγειν· κα|θαριζέσθω δὲ ἀπὸ σκόρ|δων καὶ χοιρέων· καὶ μηθένα | θυσιάζειν ἄνευ τοῦ καθιδρυσαμένου· ἐὰν δέ τις βιάση|ται, ἀπρόσδεκτος ἡ θυσία παρὰ | τοῦ θεοῦ. παρέχειν δὲ καὶ τῷ | θεῷ τὸ καθῆκον, δεξιὸν σκέ|λος καὶ δορὰν καὶ ἔλαιον ἐπὶ βω|μὸν καὶ λύχ[ν]ον καὶ σπο[ν]δήν. καὶ | ἀπὸ νεκροῦ καθαρίζεσθαι δεκα[ταί]αν, ἀπὸ γυναικείων ἑβ[δ]ομαία[ν] | — ἀνδροφόνον μηδὲ περὶ τὸν τό|πον — ἀπὸ δὲ φθορᾶς τετταρα|κοσταίαν, ἀπὸ δὲ γυναικὸς λουσάμενο[ν?] κατακέφαλα αὐθημε|ρί. — εὐίλατος γένοιτο ὁ θεὸς τοῖς | θεραπεύουσιν ἁπλῇ τῇ ψυχῇ. | — ἐὰν δέ τινα ἀνθρώπινα πάσχῃ, ἢ | ἀσθενήσῃ ἢ ἀποδημήσῃ, θεραπευέ[τω | τὸν] θε[όν] ᾧ ἂν αὐτὸς παραδ[ῷ]· ὃς ἂν δ[ὲ] | πολυπραγμονήσῃ ἢ περιεργάσηται, | ἁμαρτίαν ὀφ[ει]λέτω Μηνὶ Τυράννῳ, | ἣν οὐκ ἐξειλάσηται. — διδότω κ[ε]|φαλή[ν] | καὶ | πόδας [καὶ] | στηθύ|νιον.

Pauca sunt, in quibus a Kumanudis sententia recedendum esse mihi videbatur. Primum v. 3 scripsi *καθειδρεύσατο* (*καθειδρευσα τὸ* Kum.), quia Xanthus infra et medio huius verbi genere (v. 12. 13) et de se ipso tertia persona (v. 27 sqq.) utitur. V. 21 structuram esse eam, ut verbis *ἀνδροφόνον — τόπον* per parenthesin, molestissimam sane, interpositis indicetur, homicidae non modo non, ut ceteris de quibus sermo est, purgato introire in templum, sed ne versari quidem licere circa locum sacrum. V. 25 verba *εὐίλατος γένοιτο* etc. minime, ut Kumanudis vult, cum antecedentibus cohaerent. In fine totius tituli adduntur quae debebant supra v. 17 post *δοράν* addi, sed quum illic neglegentia omissa sint, hic alienissimo loco adiunguntur. Quae neglegentia inprimis causa fuisse videtur, cur Xanthus, homo rudis et indoctus, cum primum hunc titulum composuisset, sed postea ipse eum et res neglegentissime dispositas et sermonem vitiis scatentem habere intellexisset, postea eadem emendatiora melioremque in ordinem digesta, fortasse ab homine Atheniensi transscribenda curaret (nr. 74). Nam compluria, quae hic aut corrupta aut certe ab dialecto Attica vel maxime abhorrentia habemus, illic correcta sunt (nr. 73 *αὐθημερί*, nr. 74 *αὐθημερόν*; nr. 73 *καθειδρεύσατο, καθιδρυσαμένου*, nr. 74 eaedem formae per υ scriptae, nr. 73 *καθαρίζειν, θυσιάζειν*, nr. 74 eadem simplici ζ). Memorabilis est forma *ἄνεο* pro *ἄνευ* v. 12 distincte scripta in lapide. Quae diphthongi forma quum Ionum, Asianorum praecipue, propria sit (Waddington ad Lebas. Inscr. Asiae nr. 186), indicat titulum non ab homine Atheniensi, sed peregrino compositum esse; quare dolendum est, quod huius vocabuli ultima littera periit nr. 74 v. 7, nam ex ea vel maxime indicari potuisset de ea quam inter utrumque titulum intercedere dixi ratione. (Foucartus utrumque titulum Xanthi ipsius manu exaratum putat propter scripturae neglegentiam.) Atque nr. 74 recentiorem esse quam nr. 73 etiam inde apparet, quod illic post repetitum huius tituli argumentum integrum (praeter illud enuntiatum quod est de homicida) deinde v. 17—26 nova quaedam adiunguntur.

De tempore nihil dicere licet, nisi id, non videri titulum secundi post Chr. saeculi fine aut tertii initio antiquiorem esse. Eo non tam litterarum ЄCω usus, quippe qui vel in ipsa Attica multo antiquior sit, quam alia litteraturae indicia ducunt, inprimis Ϊ cum punctis. Eodem etiam sermo nimis depravatus pertinet. *Μὴν Τύραννος* colebatur fere in omnibus Phrygiae Lydiae Pisidiae urbibus, ut nummi demonstrant imperatorum aetate cusi (cf. Waddington ad Lebasii Inscr. p. 215 ad nr. 668). Extra harum regionum fines Trapezus Ponti, Syllium Pamphyliae, Nysa et Aphrodisias Cariae a Waddingtone commemorantur, quibus in urbibus illa religio obtinuerit. At ex titulis a Xantho positis haud scio an colligere liceat, etiam a Lycia Xanthi patria ea sacra non aliena fuisse.

---

74 Lapis inventus ibidem ubi nr. 73. Ed. Kumanudis minusculis litteris in *Παλιγγενεσία* 1868 *Σεπτεμβ.* 23 nr. 1 (Bulletin de l'école française d'Athènes p. 55. Foucart des associations réligieuses chez les Grecs p. 219 nr. 38). Exscripsit O. Lueders.

ΞΑΝΘΟCΛΥΚΙΟCΓΑΙΟΥΘΡΒΙΟΥΚΑΘΕΙΔΡΥCΑΤΟΙΕΡ
ΤΥΡΑΝΝΟΥΑΙΡΕΤΙCΑΝΤΟCΧΦΥΘΕΟΥΕΠΑΓΑΘΗΤΥΧΗΚΑΙΙ
ΑΚΑΘΑΡΤΟΝΠΡΟCΑΓΕΙΝΚΑΘΑΡΙΖΕCΤΩΔΕΑΠΟCΝΟΡΔΩΝΚΑ
ΚΑΥ–ΥΝΑΙΚΟCΛΟΥCΑΜΕΝΟΥCΔΕΚΑΤΑΚΕΦΑΛΑΑΥΘΗΜΕΡΟΝΕΙΓ
ΕCΘΑΚΑΙΕΚΤΩΝΓΥΝΑΙΚΕΩΝΔΙΑΕΠΤΑΗΜΕΡΩΝΛΟΥCΑΜΕΝΗΝΥ
ΚΕΦΑΛΑΕΙCΠΟΡΕΥΕCΘΑΙΑΥΘΗΜΕΡΟΝΚΑΙΑΠΟΝΕΚΡΟΥΔΙΑΗΜΕΡΩΝΔ
ΚΑΙΑΠΟΦΘΟΡΑCΗΜΕΡΩΝΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΚΑΙΜΗΘΕΝΑΘΥCΙΑΖΕΙΝΑΝΕ
ΤΟΥΚΑΘΕΙΔΡΥCΑΜΕΝΟΥΤΟΙΕΡΟΝΕΑΝΔΕΤΙCΒΙΑCΗΤΑΙΑΠΡΟCΔΕΚΤΟC
ΗΘΥCΙΑΠΑΡΑΤΟΥΘΕΟΥΠΑΡΕΧΕΙΝΔΕΚΑΙΤΩΙΘΕΩΙΤΟΚΑΘΗΚΟΝΔΕΞΙΟΝ
CΚΕΛΟCΚΑΙΔΟΡΑΝΚΑΙΚΕΦΑΛΗΝΚΑΙΠΟΔΑCΚΑΙCΤΗΘΥΝΙΟΝΚΑΙΕΛΑΙΟΝ
ΕΠΙΒΩΜΟΝΚΑΙΛΥΧΝΟΝΚΑΙCΧΙΖΑCΚΑΙCΠΟΝΔΗΝΚΑΙΕΥΕΙΛΑΤΟC
ΓΕΝΟΙΞΟΟΘΕΟCΤΟΙCΘΕΡΑΠΕΥΟΥCΙΝΑΠΛΗΤΗΨΥΧΗΕΑΝΔΕΤΙΝΑ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΠΑCΧΗΗΑCΘΕΝΗCΗΗΑΠΟΔΗΜΗCΗΠΟΥΜΗΘΕΝΑΑΝΘΡΩ
ΠΩΝΕΞΟΥCΙΑΝΕΧΕΙΝΕΑΝΜΗΩΙΑΝΑΥΤΟCΠΑΡΑΔΩΙΟCΑΝΔΕΠΟΛΥ
ΠΡΑΓΜΟΝΗCΗΤΑΤΟΥΘΕΟΥΗΠΕΡΙΕΡΓΑCΗΤΑΙΑΜΑΡΤΙΑΝΟΦΙΛΕΤΩΜΗΝΙ
ΤΥΡΑΝΝΩΙΗΝΟΥΜΗΔΥΝΗΤΑΙΕΞΕΙΛΑCΑCΘΑΙΟΔΕΘΥCΙΑΖΩΝΤΗΕΒΔΟΜΗ
ΤΑΚΑΘΗΚΟΝΤΑΠΑΝΤΑΠΟΙΕΙΤΩΙΤΩΙΘΕΩΙΛΑΜΒΑΝΕΤΩΙΔΕΤΗCΘΥCΙΑCΗC
ΑΝΦΕΡΗCΚΕΛΟCΚΑΙΩΜΟΝΤΑΔΕΛΟΙΠΑΚΑΤΑΚΟΠΤΕΙΩΙΙΕΡΩΙΕΙΔΕΤΙC
ΕΙΔΕΤΙCΠΡΟCΦΕΡΕΙΘΥCΙΑΝΤΩΙΘΕΩΙΕΓΝΟΥΜΗΝΙΑCΜΕΧΡΙΠΕΝΤΕΚΑΙ
ΔΕΚΑΤΗCΕΑΝΔΕΤΙCΤΡΑΠΕΖΑΝΠΛΗΡΩΙΤΩΙΘΕΩΙΛΑΜΒΑΝΕΤΩΙΤΟΗΜΙC
ΤΟΥCΔΕΒΟΥΛΟΜΕΝΟΥCΕΡΑΝΟΝCΥΝΑΓΕΙΝΜΗΝΙΤΥΡΑΝΩΙΠΑΓΑΘΗΙΤΥ
ΟΜΟΙΩCΔΕΠΑΡΕΞΟΥCΙΝΟΙΕΡΑΝΙCΤΑΙΤΑΚΑΘΗΚΟΝΤΑΤΩΙΘΕΩΙΔΕ
CΚΕΛΟCΚΑΙΔΟΡΑΝΚΑΙΚΟΤΥΛΗΝΕΛΑΙΟΥΚΑΙΧΟΥΝΟΙΝΟΥΚΑΙΝC
ΚΙΑΙΟΝΚΑΙΕΦΙΕΡΑΤΡΙΙΑΚΑΙΚΟΛΛΥΒΩΝΧΟΙΝΙΚΕCΔΥΟΚΑΙΑΚΡΟ
ΑΝΚΑΤΑΚΑΙΘΩCΙΝΟΙΕΡΑΝΙCΤΑΙΚΑΙCΤΕΦΑΝΟΝΚΑΙΛΗΜΝΙC
ΚΑΙΕΥΕΙΛΑΤΟCΓΕΝΟΙΤΟΤΟΙCΑΠΛΩCΠΡΟCΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΙ

Ξάνθος Λύκιος Γαΐου [Ὀ]ρβίου καθειδρύσατο ἱερ[ὸν τοῦ Μηνὸς] | Τυράννου, αἱρετίσαντος [το]ῦ θεοῦ, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ. καὶ [μηδένα] | ἀκάθαρτον προσάγειν· καθαριζέσθω δὲ ἀπὸ σ[κ]όρδων κα[ὶ χοιρέων] | κα[ὶ γ]υναικός· λουσαμένους δὲ κατακέφαλα αὐθημερὸν ε[ἰσπορεύ]|εσθα[ι], καὶ ἐκ τῶν γυναικείων διὰ ἑπτὰ ἡμερῶν λουσαμένην κ[ατα]|κέφαλα εἰσπορεύεσθαι αὐθημερόν, καὶ ἀπὸ νεκροῦ διὰ ἡμερῶν δ[έκα] | καὶ ἀπὸ φθορᾶς ἡμερῶν τετταράκοντα. καὶ μηθένα θυσιάζειν ἄνε[υ] | τοῦ καθειδρυσαμένου τὸ ἱερόν· ἐὰν δέ τις βιάσηται, ἀπρόσδεκτος | ἡ θυσία παρὰ τοῦ θεοῦ. παρέχειν δὲ καὶ τῷ θεῷ τὸ καθῆκον, δεξιὸν | σκέλος καὶ δορὰν καὶ κεφαλὴν καὶ πόδας καὶ στηθύνιον καὶ ἔλαιον | ἐπὶ βωμὸν καὶ λύχνον καὶ σχίζας καὶ σπονδήν. καὶ εὐείλατος | γένοι[τ]ο ὁ θεὸς τοῖς θεραπεύουσιν ἁπλῇ τῇ ψυχῇ. ἐὰν δέ τινα | ἀνθρώπινα πάσχῃ, ἢ ἀσθενήσῃ ἢ ἀποδημήσῃ που, μηθένα ἀνθρώ|πων ἐξουσίαν ἔχειν, ἐὰν μὴ ᾧ ἂν αὐτὸς παραδῷ· ὃς ἂν δὲ πολυ|πραγμονήσῃ τὰ τοῦ θεοῦ ἢ περιεργάσηται, ἁμαρτίαν ὀφιλέτω Μηνὶ | Τυράννῳ, ἣν οὐ μὴ δύνηται ἐξειλάσασθαι. Ὁ δὲ θυσιάζων τῇ ἑβδόμῃ | τὰ καθήκοντα πάντα ποιείτω τῷ θεῷ, λαμβανέτω δὲ τῆς θυσίας ης | ἂν φέρῃ σκέλος καὶ ὦμον, τὰ δὲ λοιπὰ κατακοπτέ[τ]ω [ἐν τῷ] (quod propter ὁμοιοτέλευτον omissum videtur) ἱερῷ· εἰ δέ τις | (neglegentia bis scriptum) προσφέρει θυσίαν τῷ θεῷ, ἐγνουμηνίας μέχρι πεντεκαι|δεκάτης· ἐὰν δέ τις τράπεζαν πληρῷ τῷ θεῷ, λαμβανέτω τὸ ἥμ[ισυ·] | τοὺς δὲ βουλομένους ἔρανον συνάγειν Μηνὶ Τυράννῳ, ἐπ' ἀγαθῇ τύ[χῃ·] | ὁμοίως δὲ παρέ[ξ]ουσιν οἱ ἐρανισταὶ τὰ καθήκοντα τῷ θεῷ, δε[ξιὸν] | σκέλος καὶ δορὰν καὶ κοτύλην ἐλαίου καὶ χοῦν οἴνου καὶ νό.......|καιον καὶ ἐφίερα (sic, non cum Kumanude ἐφ' ἱερά, scribendum duxi, etsi hoc compositum alibi non invenitur, quia structura accusativum obiecti, non praepositionem flagitat) τρία καὶ κολλύβων χοίνικ[α]ς δύο καὶ ἀκρο[θίνια? καὶ ἐ]|ὰν κατακλιθῶσιν οἱ ἐρανισταί, καὶ στέφανον καὶ λημνίσ[κον]. | καὶ εὐείλατος γένοιτο τοῖς ἁπλῶς προσπορευομένο[ις]. Cf. quae adnotavi ad n. 73.

75 Lapis inventus eodem loco quo duo illi qui proxime antecedunt. Litteris minusculis edidit Kumanudis Παλιγγενεσία 1868. Σεπτ. 23 nr. 3. Periisse videtur.

ξαθοεμ

Non improbabile est, quod iam Kumanudis proposuit, supplendum esse Ξά[ν]θος Μ[ηνὶ Τυράννῳ].

76 'Eleusine, prope rudera templi Cereris et Proserpinae'. Ed. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 125 (Boeckh C. I. G. 483).

...ΑΣΤΟΣΠ.Π.ΤΑΙΣΘΕΑΙΣ
...ΗΓΑΓΕΝ

I. e. ... Σεβ]αστός, π(ατὴρ) π(ατρίδος), ταῖς θεαῖς ...... ἤγαγεν.

77 *Athenis olim 'in conventu Monachorum prope Poecilen dictum locum', lapis Dawkinsianus Oxonium translatus. Edidit olim, sed vitiosissimas Chishulli schedas Maffeianas secutus, Corsinus Inscr. Att. p. I—IX (Prolegg. F. A. T. IV.), minusculis; rectius Chandlerus Marm. Oxon. II, 21'* Boeckh C. I. G. 523 (Lebas Att. 403).

ΜΕΤΑΓΙΤΝΙΩΝΟΣΘΕΑΙΣΒ...
ΤΟΥΤΗΣΠΑΝΤΕΛΕΙΑΣΠΟΠΑΝΟΝ.......
ΦΑΛΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΙΕΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΓΙΝΕΦΘΥΙΚΑΙΟΣΙΡΙΔ
ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΑΚΑΡΠΩΣΕΙΣΣΠΕΙΡΩΝΠΥΡ..
ΚΑΙΚΡΙΘΑΣΣΠΕΝΔΩΝΜΕΛΙΚΡΑΤΟΝΖΙΔΗΜΗ
ΤΡΙΚΟΡΗΔΕΛΦΑΚΑΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣΗΙΤΡΥΓ.
ΤΟΝΔΙΟΝΥΣΩΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣΑΝ..ΕΡ
ΠΥΑΝΕΨΙΩΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΙΖΠ.
ΠΑΝΟΝΧ...ΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝΦΑΛΟΝΚΑΙΚΑΘΗΜΕΝ..
ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣΔΙΙΓΕΩΡΓΩΚΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝΦΑΛΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ
ΝΑΣΤΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΕΠΙΠΕΠΛΑΣΜΕΝΟΝ
ΠΑΝΚΑΡΠΙΑΝΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣΗΙΣΤΑΜΕΝΟΥΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝΚΑΘΗΜΕ..
ΠΟΣΙΔΩΝΙΧΑΜΑΙΞΗΛΩΝΗΦΑΛΙΟΝΘ.
ΑΝΕΜΟΙΣΠΟΠΑΝΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝ
ΦΑΛΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣΚΙΤΤΩΣΕΙΣΔΙΟΝΥΣΟΥΘΙ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣΙΕΡΕΙΣΕΚΛΟΥΤΡΩΝ..
.Λ.ΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣΕΙΚΡΟΝΩΠΟΠΑΝΟΝ
ΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΟΝΚΑΘΗΜΕΝΟΝΕΠΙ
..ΣΕΙΣΒΟΥΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΑΝΥΠΕ...
ΤΩΣ ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΟΣΒΑΠΙΟΝΤΟΣΗ..
ΚΛΕΙΚΑΙΘΕΙΩΑΛΕΚΤΟΡΑΣΒΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΟΣΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΑΟΡΘΟΝΦΑΛΟ.
ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣ

Var. lect. 'Marmor lectu difficillimum egregie transscripsit Chandler, quum Chishulli apographum prorsus desperatum esset, ex quo haec sola annoto: Vs. 21 Cors. κιττος εις διονυσου θυ, Chandl. ΔΙΟΝΥΣΟΥΣ, *ego cum Cors. alterum Σ omisi || v. 23 primum Λ ex Cors. addidi || v. 24. 28 Μ in voce δωδεκόμφαλον habet etiam Cors.'* Boeckh.

Μεταγειτνιῶνος θεαῖς β.... |του τῆς παντελείας πόπανον [δωδεκόν]|φαλον χοινικιαῖον ιε' νηφάλιον. | Βοηδρομιῶνος γ' Νεφθῦϊ καὶ Ὀσίριδ[ι] | ἀλεκτρυόνα· καρπώσεις, σπείρων πυρ[οὺς] | καὶ κριθάς, σπένδων μελίκρατον. ζ' Δήμη|τρι, Κόρῃ δέλφακα ἀνυπερθέτως. η' τρυγ[ῶ]|τον Διονύσῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἀ[νυπ]ερ[θέτως.] | Πυανεψιῶνος Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ζ' π[ό]|πανον χ[οιν]ικιαῖον ὀρθόνφαλον καὶ καθήμε[νον] | δωδεκόνφαλον. | Μαιμακτηριῶνος Διὶ Γεωργῷ κ' πόπανον | χοινικιαῖον ὀρθόνφαλον δωδεκόνφαλον, | ναστὸν χοινικιαῖον ἐπιπεπλασμένον, | πανκαρπίαν νηφάλιον. | Ποσιδεῶνος η' ἱσταμένου πόπανον | χοινικιαῖον δωδεκόνφαλον καθήμε[νον] | Ποσιδῶνι χαμαιζήλῳ, νηφάλιον. θ[ι'] | ἀνέμοις πόπανον χοινικιαῖον ὀρθόν|φαλον δωδεκόνφαλον νηφάλιον. | Γαμηλιῶνος κιττώσεις Διονύσου θι'. |

Var. lect. V. 12 ΑΝЄΟ (Kum. ἄνευ) ‖ v. 21 ΜΗΔЄ (Kum. μηδέ) distincte legimus et Lueders in lapide et ego in ectypo ‖ v. 23 KONTAIAN Kumanudes et Lueders, sed ego in ectypo KOCTAIAN legi. Quae in latere scripta sunt, solus Lueders legit.

Ξάνθος | Λύκιος | καθειδρεύσατο | ἱερὸν τοῦ | Μηνὸς | Τυράννου | αἱρετίσαντος τοῦ θε|οῦ, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ. καὶ μη|θένα ἀκάθαρτον προσάγειν· κα|θαριζέσθω δὲ ἀπὸ σκόρ|δων καὶ χοιρέων· καὶ μηθένα | θυσιάζειν ἄνεο τοῦ καθιδρευσαμένου· ἐὰν δέ τις βιάση|ται, ἀπρόσδεκτος ἡ θυσία παρὰ | τοῦ θεοῦ. παρέχιν δὲ καὶ τῷ | θεῷ τὸ καθῆκον, δεξιὸν σκέ|λος καὶ δορὰν καὶ ἔλαιον ἐπὶ βω|μὸν καὶ λύχ[ν]ον καὶ σπο[ν]δήν. καὶ | ἀπὸ νεκροῦ καθαρίζεσθαι δεκα[ταί]αν, ἀπὸ γυναικείων ἑβ[δ]ομαία[ν] | — ἀνδροφόνον μηδὲ περὶ τὸν τό|πον — ἀπὸ δὲ φθορᾶς τετταρα|κονταίαν, ἀπὸ δὲ γυναικὸς λουσάμενο[ν?] κατακέφαλα αὐθημε|ρί. — εὐίλατος γένοιτο ὁ θεὸς τοῖς | θεραπεύουσιν ἁπλῇ τῇ ψυχῇ. | — ἐὰν δέ τινα ἀνθρώπινα πάσχῃ, ἢ | ἀσθενήσῃ ἢ ἀποδημήσῃ, θεραπευέ[τω | τὸν] θε[ὸν] ᾧ ἂν αὐτὸς παραδ[ῷ]· ὃς ἂν δ[ὲ] | πολυπραγμονήσῃ ἢ περιεργάσηται[ι], | ἁμαρτίαν ὀφ[ει]λέτω Μηνὶ Τυράννῳ, | ἣν οὐκ ἐξειλάσεται — διδότω κ[ε]|φαλὴ[ν] | καὶ | πόδας [καὶ] | στηθύ|νιον.

Pauca sunt, in quibus a Kumanudis sententia recedendum esse mihi videbatur. Primum v. 3 scripsi καθειδρεύσατο (καθειδρευσα τὸ Kum.), quia Xanthus infra et medio huius verbi genere (v. 12. 13) et de se ipso tertia persona (v. 27 sqq.) utitur. V. 21 structuram esse eam, ut verbis ἀνδροφόνον — τόπον per parenthesin, molestissimam sane, interpositis indicetur, homicidae non modo non, ut ceteris de quibus sermo est, purgato introire in templum, sed ne versari quidem licere circa locum sacrum. V. 25 verba εὐίλατος γένοιτο etc. minime, ut Kumanudis vult, cum antecedentibus cohaerent. In fine totius tituli adduntur quae debebant supra v. 17 post δορὰν addi, sed quum illic neglegentia omissa sint, hic alienissimo loco adiunguntur. Quae neglegentia inprimis causa fuisse videtur, cur Xanthus, homo rudis et indoctus, cum primum hunc titulum composuisset, sed postea ipse eum et res neglegentissime dispositas et sermonem vitiis scatentem habere intellexisset, postea eadem emendatiora melioremque in ordinem digesta, fortasse ab homine Atheniensi transscribenda curaret (nr. 74). Nam compluria, quae hic aut corrupta aut certe ab dialecto Attica vel maxime abhorrentia habemus, illic correcta sunt (nr. 73 αὐθημερί, nr. 74 αὐθημερόν; nr. 73 καθειδρεύσατο, καθιδρευσαμένου, nr. 74 eaedem formae per υ scriptae, nr. 73 καθαρίζεσθαι, θυσιάζειν, nr. 74 eadem simplici ζ). Memorabilis est forma ἄνεο pro ἄνευ v. 12 distincte scripta in lapide. Quae diphthongi forma quum Ionum, Asianorum praecipue, propria sit (Waddington ad Lebas. Inscr. Asiae nr. 186), indicat titulum non ab homine Atheniensi, sed peregrino compositum esse; quare dolendum est, quod huius vocabuli ultima littera periit nr. 74 v. 7, nam ex ea vel maxime iudicari potuisset de ea quam inter utrumque titulum intercedere dixi ratione. (Foucartus utrumque titulum Xanthi ipsius manu exaratum putat propter scripturae neglegentiam.) Atque nr. 74 recentiorem esse quam nr. 73 etiam inde apparet, quod illic post repetitum huius tituli argumentum integrum (praeter illud enuntiatum quod est de homicida) deinde v. 17—26 nova quaedam adiunguntur.

De tempore nihil dicere licet, nisi id, non videri titulum secundi post Chr. saeculi fine aut tertii initio antiquiorem esse. Eo non tam litterarum ЄϹω usus, quippe qui vel in ipsa Attica multo antiquior sit, quam alia litteraturae indicia ducunt, inprimis Ϊ cum punctis. Eodem etiam sermo nimis depravatus pertinet. Μὴν Τύραννος colebatur fere in omnibus Phrygiae Lydiae Pisidiae urbibus, ut nummi demonstrant imperatorum aetate cusi (cf. Waddington ad Lebasii inscr. p. 215 ad nr. 668). Extra harum regionum fines Trapezus Ponti, Syllium Pamphyliae, Nysa et Aphrodisias Cariae a Waddingtone commemorantur, quibus in urbibus illa religio obtinuerit. At ex titulis a Xantho positis haud scio an colligere liceat, etiam a Lycia Xanthi patria ea sacra non aliena fuisse.

74 Lapis inventus ibidem ubi nr. 73. Ed. Kumanudis minusculis litteris in Παλιγγενεσία 1868 Σεπτεμβ. 23 nr. 1 (Bulletin de l'école française d'Athènes p. 55. Foucart des associations réligieuses chez les Grecs p. 219 nr. 38). Exscripsit O. Lueders.

ΞΑΝΘΟϹΛΥΚΙΟϹΓΑΙΟΥΘΡΒΙΟΥΚΑΟΕΙΔΡΥϹΑΤΟΙΕΡ
ΤΥΡΑΝΝΟΥΑΙΡΕΤΙϹΑΝΤΟϹΧΦΥΟΕΟΥΕΠΑΓΑΘΗΤΥΧΗΚΑΙΙ
ΑΚΑΘΑΡΤΟΝΠΡΟϹΑΓΕΙΝΚΑΘΑΡΙΖΕϹΤΩΔΕΑΠΟϹΝΟΡΔΩΝΚΑ
ΚΑЧ_ΥΝΑΙΚΟϹΛΟΥϹΑΜΕΝΟΥϹΔΕΚΑΤΑΚΕΦΑΛΑΑΥΘΗΜΕΡΟΝΕΙΙ
ΕϹΘΑΚΑΙΕΚΤΩΝΓΥΝΑΙΚΕΩΝΔΙΑΕΠΤΑΗΜΕΡΩΝΛΟΥϹΑΜΕΝΗΝΥ
ΚΕΦΑΛΑΕΙϹΠΟΡΕΥΕϹΘΑΙΑΥΘΗΜΕΡΟΝΚΑΙΑΠΟΝΕΚΡΟΥΔΙΑΗΜΕΡΩΝΔ
ΚΑΙΑΠΟΦΘΟΡΑϹΗΜΕΡΩΝΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΚΑΙΜΗΘΕΝΑΘΥϹΙΑΖΕΙΝΑΝΕ
ΤΟΥΚΑΘΕΙΔΡΥϹΑΜΕΝΟΥΤΟΙΕΡΟΝΕΑΝΔΕΤΙϹΒΙΑϹΗΤΑΙΑΠΡΟϹΔΕΚΤΟϹ
ΗΘΥϹΙΑΠΑΡΑΤΟΥΘΕΟΥΠΑΡΕΧΕΙΝΔΕΚΑΙΤΩΙΘΕΩΙΤΟΚΑΘΗΚΟΝΔΕΞΙΟΝ
ϹΚΕΛΟϹΚΑΙΔΟΡΑΝΚΑΙΚΕΦΑΛΗΝΚΑΙΠΟΔΑϹΚΑΙϹΤΗΘΥΝΙΟΝΚΑΙΕΛΑΙΟΝ
ΕΠΙΒΩΜΟΝΚΑΙΛΥΧΝΟΝΚΑΙϹΧΙΖΑϹΚΑΙϹΠΟΝΔΗΝΚΑΙΕΥΕΙΛΑΤΟϹ
ΓΕΝΟΙΞΟΟΘΕΟϹΤΟΙϹΘΕΡΑΠΕΥΟΥϹΙΝΑΠΛΗΤΗΨΥΧΗΕΑΝΔΕΤΙΝΑ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΠΑϹΧΗΗΑϹΘΕΝΗϹΗΗΑΠΟΔΗΜΗϹΗΠΟΥΜΗΘΕΝΑΑΝΘΡΩ
ΠΩΝΕΞΟΥϹΙΑΝΕΧΕΙΝΕΑΝΜΗΩΙΑΝΑΥΤΟϹΠΑΡΑΔΩΙΟϹΑΝΔΕΠΟΛΥ
ΠΡΑΓΜΟΝΗϹΗΤΑΤΟΥΘΕΟΥΗΠΕΡΙΕΡΓΑϹΗΤΑΙΑΜΑΡΤΙΑΝΟΦΙΛΕΤΩΜΗΝΙ
ΤΥΡΑΝΝΩΙΗΝΟΥΜΗΔΥΝΗΤΑΙΕΞΕΙΛΑϹΑϹΘΑΙΟΔΕΘΥϹΙΑΖΩΝΤΗΕΒΔΟΜΗ
ΤΑΚΑΘΗΚΟΝΤΑΠΑΝΤΑΠΟΙΕΙΤΩΙΤΩΙΘΕΩΙΛΑΜΒΑΝΕΤΩΙΔΕΤΗϹΘΥϹΙΑϹΗϹ
ΑΝΦΕΡΗϹΚΕΛΟϹΚΑΙΩΜΟΝΤΑΔΕΛΟΙΠΑΚΑΤΑΚΟΠΤΕΞΩΙΙΕΡΩΙΕΙΔΕΤΙϹ
ΕΙΔΕΤΙϹΠΡΟϹΦΕΡΕΙΘΥϹΙΑΝΤΩΙΘΕΩΙΕΓΝΟΥΜΗΝΙΑϹΜΕΧΡΙΠΕΝΤΕΚΑΙ
ΔΕΚΑΤΗϹΕΑΝΔΕΤΙϹΤΡΑΠΕΖΑΝΠΛΗΡΩΙΤΩΙΘΕΩΙΛΑΜΒΑΝΕΤΩΙΤΟΗΜΙϹ
ΤΟΥϹΔΕΒΟΥΛΟΜΕΝΟΥϹΕΡΑΝΟΝϹΥΝΑΓΕΙΝΜΗΝΙΤΥΡΑΝΩΙΠΑΓΑΘΗΙΤΥ
ΟΜΟΙΩϹΔΕΠΑΡΕΕΟΥϹΙΝΟΙΕΡΑΝΙϹΤΑΙΤΑΚΑΘΗΚΟΝΤΑΤΩΙΘΕΩΙΔΕ
ϹΚΕΛΟϹΚΑΙΔΟΡΑΝΚΑΙΚΟΤΥΛΗΝΕΛΑΙΟΥΚΑΙΧΟΥΝΟΙΝΟΥΚΑΙΝϹ
ΚΙΑΙΟΝΚΑΙΕΦΙΕΡΑΤΡΙΙΑΚΑΙΚΟΛΛΥΒΩΝΧΟΙΝΙΚΕϹΔΥΟΚΑΙΑΚΡΟ
ΑΝΚΑΤΑΚΑΙΘΩϹΙΝΟΙΕΡΑΝΙϹΤΑΙΚΑΙϹΤΕΦΑΝΟΝΚΑΙΛΗΜΝΙϹ
ΚΑΙΕΥΕΙΛΑΤΟϹΓΕΝΟΙΤΟΤΟΙϹΑΠΛΩϹΠΡΟϹΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΙ

Ξάνθος Λύκιος Γαΐου [Ὀ]ρβίου καθειδρύσατο ἱερ[ὸν τοῦ Μηνὸς] | Τυράννου, αἱρετίσαντος [το]ῦ θεοῦ, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ. καὶ [μηδένα] | ἀκάθαρτον προσάγειν· καθαριζέστω δὲ ἀπὸ σ[κ]όρδων κα[ὶ χοιρέων] | κα[ὶ γ]υναικός· λουσαμένους δὲ κατακέφαλα αὐθημερὸν ε[ἰσπορεύ]|εσθα[ι], καὶ ἐκ τῶν γυναικείων διὰ ἑπτὰ ἡμερῶν λουσαμένην κ[ατα]|κέφαλα εἰσπορεύεσθαι αὐθημερόν, καὶ ἀπὸ νεκροῦ διὰ ἡμερῶν δ[έκα] | καὶ ἀπὸ φθορᾶς ἡμερῶν τετταράκοντα. καὶ μηθένα θυσιάζειν ἄνε[υ] | τοῦ καθειδρυσαμένου τὸ ἱερόν· ἐὰν δέ τις βιάσηται, ἀπρόσδεκτος | ἡ θυσία παρὰ τοῦ θεοῦ. παρέχειν δὲ καὶ τῷ θεῷ τὸ καθῆκον, δεξιὸν | σκέλος καὶ δορὰν καὶ κεφαλὴν καὶ πόδας καὶ στηθύνιον καὶ ἔλαιον | ἐπὶ βωμὸν καὶ λύχνον καὶ σχίζας καὶ σπονδήν. καὶ εὐείλατος | γένοι[τ]ο ὁ θεὸς τοῖς θεραπεύουσιν ἁπλῇ τῇ ψυχῇ. ἐὰν δέ τινα | ἀνθρώπινα πάσχῃ, ἢ ἀσθενήσῃ ἢ ἀποδημήσῃ που, μηθένα ἀνθρώ|πων ἐξουσίαν ἔχειν, ἐὰν μὴ ᾧ ἂν αὐτὸς παραδῷ· ὃς ἂν δὲ πολυ|πραγμονήσῃ τὰ τοῦ θεοῦ ἢ περιεργάσηται, ἁμαρτίαν ὀφιλέτω Μηνὶ | Τυράννῳ, ἣν οὐ μὴ δύνηται ἐξειλάσασθαι. Ὁ δὲ θυσιάζων τῇ ἑβδόμῃ | τὰ καθήκοντα πάντα ποιείτω τῷ θεῷ, λαμβανέτω δὲ τῆς θυσίας τε | ἂν φέρῃ σκέλος καὶ ὦμον, τὰ δὲ λοιπὰ κατακοπτί[τ]ω [ἐν τῷ] (quod propter ὁμοιοτέλευτον omissum videtur) ἱερῷ· εἰ δέ τις | (neglegentia bis scriptum) προσφέρει θυσίαν τῷ θεῷ, ἐγ νουμηνίας μέχρι πεντεκαι|δεκάτης· ἐὰν δέ τις τράπεζαν πληρῷ τῷ θεῷ, λαμβανέτω τὸ ἥμι[συ·] | τοὺς δὲ βουλομένους ἔρανον συνάγειν Μηνὶ Τυράννῳ, ἐπ' ἀγαθῇ τύ[χῃ·] | ὁμοίως δὲ παρέ[ξ]ουσιν οἱ ἐρανισταὶ τὰ καθήκοντα τῷ θεῷ, δε[ξιὸν] | σκέλος καὶ δορὰν καὶ κοτύλην ἐλαίου καὶ χοῦν οἴνου καὶ νό.......|καιον καὶ ἐφίερα (sic, non cum Kumanude ἐφ' ἱερά, scribendum duxi, etsi hoc compositum alibi non invenitur, quia structura accusativum obiecti, non praepositionem flagitat) τρία καὶ κολλύβων χοίνικ[α]ς δύο καὶ ἀκρο[θίνια? καὶ ἐ]ὰν κατακλιθῶσιν οἱ ἐρανισταί, καὶ στέφανον καὶ λημνίσ[κον]. | καὶ εὐείλατος γένοιτο τοῖς ἁπλῶς προσπορευομένοι[ς]. Cf. quae adnotavi ad n. 73.

75 Lapis inventus eodem loco quo duo illi qui proxime antecedunt. Litteris minusculis edidit Kumanudis Παλιγγενεσία 1868. Σεπτ. 23 nr. 3. Periisse videtur.

ξαθοςμ

Non improbabile est, quod iam Kumanudis proposuit, supplendum esse Ξά[ν]θος Μ[ηνὶ Τυράννῳ].

76 'Eleusine, prope rudera templi Cereris et Proserpinae'. Ed. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 125 (Boeckh C. I. G. 483).

. . . ΑΣΤΟΣΠ . Π . ΤΑΙΣΘΕΑΙΣ
. . . ΗΓΑΓΕΝ

I. e. . . . Σεβ]αστός, π(ατὴρ) π(ατρίδος), ταῖς θεαῖς . . . . . . ἤγαγεν.

77 *Athenis olim 'in conventu Monachorum prope Poecilen dictum locum', lapis Dawkinsianus Oxonium translatus. Edidit olim, sed vitiosissimas Chishulli schedas Maffeianas secutus, Corsinus Inscr. Att. p. I—IX (Prolegg. F. A. T. IV.), minusculis; rectius Chandlerus Marm. Oxon. II, 21'* Boeckh C. I. G. 523 (Lebas Att. 403).

ΜΕΤΑΓΙΤΝΙΩΝΟΣΘΕΑΙΣΒ . . .
ΤΟΥΤΗΣΠΑΝΤΕΛΕΙΑΣΠΟΠΑΝΟΝ . . . .
ΦΑΛΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΙΕΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΓΙΝΕΦΘΥΙΚΑΙΟΣΙΡΙΔ
ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΑΚΑΡΠΩΣΕΙΣΣΠΕΙΡΩΝΠΥΡ . .
ΚΑΙΚΡΙΘΑΣΣΠΕΝΔΩΝΜΕΛΙΚΡΑΤΟΝΖΙΔΗΜΗ
ΤΡΙΚΟΡΗΔΕΛΦΑΚΑΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣΗΙΤΡΥΓ .
ΤΟΝΔΙΟΝΥΣΩΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣΑΝ . . ΕΡ
ΠΥΑΝΕΨΙΩΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΙΖΠ .
ΠΑΝΟΝΧ . . . ΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝΦΑΛΟΝΚΑΙΚΑΘΗΜΕΝ . .
ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣΔΙΙΓΕΩΡΓΩΚΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝΦΑΛΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ
ΝΑΣΤΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΕΠΙΠΕΠΛΑΣΜΕΝΟΝ
ΠΑΝΚΑΡΠΙΑΝΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣΗΙΣΤΑΜΕΝΟΥΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝΚΑΘΗΜΕ . .
ΠΟΣΙΔΩΝΙΧΑΜΑΙΞΗΛΩΝΗΦΑΛΙΟΝΘ .
ΑΝΕΜΟΙΣΠΟΠΑΝΟΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΟΡΘΟΝ
ΦΑΛΟΝΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣΚΙΤΤΩΣΕΙΣΔΙΟΝΥΣΟΥΘΙ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣΙΕΡΕΙΣΕΚΛΟΥΤΡΩΝ . .
. Λ . ΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣΕΙΚΡΟΝΩΠΟΠΑΝΟΝ
ΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΟΝΚΑΘΗΜΕΝΟΝΕΠΙ
. . ΣΕΙΣΒΟΥΝΧΟΙΝΙΚΙΑΙΟΝΑΝΥΠΕ . . .
ΤΩΣ ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΟΣΒΑΠΙΟΝΤΟΣΗ . .
ΚΛΕΙΚΑΙΘΕΙΩΑΛΕΚΤΟΡΑΣΒΠΟΠΑΝΟΝ
ΧΟΙΝΙΚΟΣΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΑΟΡΘΟΝΦΑΛΟ .
ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣ

Var. lect. *'Marmor lectu difficillimum egregie transscripsit Chandler, quum Chishulli apographum prorsus desperatum esset, ex quo haec sola annoto: Vs. 21 Cors. κιττος εις διονυσου θυ, Chandl.* ΔΙΟΝΥΣΟΥΣ, *ego cum Cors. alterum Σ omisi || v. 23 primum Λ ex Cors. addidi || v. 24. 28* M *in voce δωδεκόμφαλον habet etiam Cors.'* Boeckh.

Μεταγειτνιῶνος θεαῖς Β . . . . |του τῆς παντελείας πόπανον [δωδεκόν]|φαλον χοινικιαῖον ιε' νηφάλιον. | Βοηδρομιῶνος γι' Νεφθυῖ καὶ Ὀσίριδ[ι] | ἀλεκτρυόνα· καρπώσεις, σπείρων πυρ[οὺς] | καὶ κριθάς, σπένδων μελίκρατον. ζι' Δήμη|τρι, Κόρῃ δέλφακα ἀνυπερθέτως. ηι' τρυγ[η]|τὸν Διονύσῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἀν[υπ]ερ[θέτως.] | Πυανεψιῶνος Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ζ' π[ό]|πανον χ[οιν]ικιαῖον ὀρθόνφαλον καὶ καθήμεν[ον] | δωδεκόνφαλον. | Μαιμακτηριῶνος Διὶ Γεωργῷ κ' πόπανον | χοινικιαῖον ὀρθόνφαλον δωδεκόνφαλον, | ναστὸν χοινικιαῖον ἐπιπεπλασμένον, | πανκαρπίαν νηφάλιον. | Ποσιδεῶνος η' ἱσταμένου πόπανον | χοινικιαῖον δωδεκόνφαλον καθήμε[νον] | Ποσιδῶνι χαμαιζήλῳ, νηφάλιον. θ[ι'] | ἀνέμοις πόπανον χοινικιαῖον ὀρθόν|φαλον δωδεκόνφαλον νηφάλιον. | Γαμηλιῶνος κιττώσεις Διονύσου θι'. |

Ἀνθεστηριῶνος ἱερὰς ἐκ λουτρῶν ... | [Ἐ]λ[α]φηβολιῶνος ει' Κρόνῳ πόπανον | δωδεκόμφαλον καθῆμενον ἐπι[πεπλασμένον?] | ... τους, βοῦν χοινικαῖον ἀνυπε[ρθέ]τως. Μουνυχιῶνος β' ἀπιόντος Ἡ[ρα]κλεῖ καὶ Θεῷ ἀλίκτορας β', πόπανον | χοίνικος δωδεκόμφαλ[ον] ὀρθόνφαλο[ν] | ἀνυπερθέτως.

Iure Boeckhius hunc titulum imperatorum Romanorum aetatem vix superare iudicavit; nam et iota subscriptum ubique omittitur et ι pro ει scriptum est in vocibus Μεταγειτνιῶνος et Ποσιδῶνι, Ποσιδεῶνος, et in numerorum notis denarius numerus minoribus postponitur ει', ζι', ηι', θι'.

Hadriani aetate titulum non esse recentiorem Boeckhius dubitans pronuntiavit, quia non certum esset, inde ab illo tempore annum a Boëdromione incepisse; at id revera ita se habere nunc docuit G. Hirschfeld Hermae VII p. 57.

CLASSIS SECVNDA.

DONARIA TRIBVVM ET COLLEGIORVM.

78 Basis lapidis Hymettii, inventa in theatro Bacchi. Edd. Pittakis Eph. nov. 211. Kumanudis Phil. IV p. 94 nr. 5 (cf. p. 473).

Η Ο Ι Ν Η Ι C Φ Υ Λ Η Δ Ι Α Τ Ω Ν Є Υ Α Γ Ω Ν Ι C Α Μ Є
Ν Ω Ν Χ Ο Ρ Ω Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Α Κ Ω Τ Ο Ν Α Ρ Χ Ο Ν
Τ Α Κ Α Ι Α Γ Ω Ν Ο Θ Є Τ Η Ν Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ω Ν Γ Α Ι Ο Ν
Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Ν Є Π Ι Φ Α Ν Η Φ Ι Λ Ο Π Α Π
Π Ο Ν Β Η C Α Ι Є Α Τ Η C Є Ι C Є Α Υ Τ Η Ν·Є Υ Є Ρ Γ Є C Ι Α C
Є Ν Є Κ Α Ɜ Є Δ Ι Δ Α C Κ Є Μ Ο Ι Ρ Α Γ Є Ν Η C Є Χ Ο Ρ Η
Γ Є Ι Β Ο Υ Λ Ω Ν Ο Ι Μ Ο Ι Ρ Α Γ Є Ν Ο Υ C Φ Υ Λ Α C Ι Ο Ι

ЄΠЄCΤΑΤЄΙ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΟΗΘЄΝ	ΤЄΡΠΝΟCΓΝΑΙΟΥ	ЄΥΦΡΟCΥΝΟCΜΗΝΟΦΑΝΟΥ	ΠΑΝΦΙΛΟCΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ
ΜЄΝΑΝΔΡΟC)	ΑΝΦЄΩΤΙΔΗCΛΑΚΚΙΑΔΗC	ЄΙCΙΩΝΒΟΥΛΩΝΟC	ΑΧΑΡΝЄΙC	ΦΑΥCΤΟCΓΛΑΥΚΙΟΥ ΤΟΥ
ΦΥΛΑCΙΟC	ΑΡΧΙΚΛΗCΛΑΚΚΙΑΔΗC	ΦΙΛΟΚΡΑΤΗCCΩΚΡΑΤΟΥ	ΔΗΜΗΤΡΙΟC ΜЄΝΝЄΟΥ	ΟΗΘЄΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟCЄΠΙ
	ЄΥΝΟΥCΑΧΑΡΝЄΥC	ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΠΑΝΚΡΑΤΟΥ	ЄΡΜΙΑCΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	ЄΠΙΚΤΗΤΟCΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ЄΧΟΡЄΥΟΝ	ЄΡΑΤΩΝ)ΦΥΛΑCΙΟC	ΑΦΡΟΔΙCΙΟCЄΠΙΓЄΝΟΥC	ΙΑΚΙΝΘΟC ΖΩΙΛΟΥ	ΘΡΙΑCΙΟΙЄΠΙΧΑΡΗCΞЄΝ
ЄΥΛЄΙΦΙΛΗΤΟC	ΜΗΤΡΟΔΩΡΟCΠΡΙΜΟΥ	ΠΑΤΡΟΒΙΟCΑΛЄΞΑΝΔΡΟΥ	ΜΟΥCΙΚΟCΚΛЄΩΝΟC	ЄΜЄΛΟΠΟΙЄΙ
ΜЄΝΙCΚΟΥΚΟΛΩΝΗΘЄΝ	ΦΙΔΙΑCΑΦΡΟΔΙCΙΟΥΜΟΥCΑΙΟC ΒΟΥΛΩΝΟC		ΜЄΝΙΠΠΟC)ΑΠΟΛΛΩΝΙC)	
			CΤЄΦΑΝΟC ЄΥΠΟΡΟΥ	ΜΟΥCΙΚ

Var. lect. V. 1 ubi Pittakis vestigia erasarum litterarum ЄΥ habet, apud Kum. vacuum spatium est. || v. 7 Βούλων Kum., ΒΟΥΔΩΝ Pitt.

Ἡ Οἰνηὶς φυλὴ διὰ τῶν εὖ ἀγωνισαμέ|νων χορῷ Διονυσιακῷ τὸν ἄρχον|τα καὶ ἀγωνοθέτην Διονυσίων Γάιον | Ἰούλιον Ἀντίοχον Ἐπιφανῆ Φιλόπαπ|πον Βησαιέα τῆς εἰς ἑαυτὴν εὐεργεσίας | ἕνεκα· ἐδίδασκε Μοιραγένης, ἐχορή|γει Βούλων, οἱ Μοιραγένους Φυλάσιοι.

Iam laterculus qui subicitur incommode dispositus est, sed ita videtur expediendus esse:

ἐπεστάτει Μένανδρος) Φυλάσιος
[η]ὔλει Φίλητος Μενίσκου Κολωνῆθεν
ἐχόρευον Ἀπολλώνιος Ὀῆθεν
Ἀνφεωτίδης Λακκιάδης
Ἀρχικλῆς Λακκιάδης
Εὔνους Ἀχαρνεύς
Ἐράτων) Φυλάσιος
Μητρόδωρος Πρίμου
Φιδίας Ἀφροδισίου
Τέρπνος Γνηίου
Εἰσίων Βούλωνος
Φιλοκράτης Σωκράτου
Ἀσκληπιάδης Πανκράτου
Πατρόβιος Ἀλεξάνδρου
Μουσαῖος Βούλωνος
Εὐφρόσυνος Μηνοφάνου

} hi videntur Phylasii esse

Ἀχαρνεῖς
Δημήτριος Μεννέου
Ἑρμίας Ἀπολλωνίου
[Ὑ]άκινθος Ζωίλου
Μουσικὸς Κλέωνος
Μένιππος)
Ἀπολλώνιος)
Στέφανος Εὐπόρου
Πάνφιλος Καρποδώρου
Φαῦστος Γλαυκίου
Ὀῆθεν
Ἀπολλώνιος Ἐπι[κτή]του
Ἐπίκτητος Ἀπολλωνίου
Θριάσιοι
Ἐπιχάρης Ξεν...
ἐμελοποίει Μουσικ[ός].

Titulum Neubauer Traiani aut Hadriani principatui tribuit eo usus argumento quod Archicles Lacciades in eo invenitur, qui in catalogo epheborum fere extrema parte principatus Traiani composito cosmeta est. Sed quum illic Archicles cosmeta Archiclis filius dicatur, per se etiam eius pater hic intellegi possit. Utique antiquior est titulus Hadrianide tribu instituta (quae res fere in annum 126 p. Chr. incidere videtur), nam Thriasios, quem pagum postea in illam tribum trans-

latum constat, hic habemus in Oeneide. Praeterea in catalogo ephebico est T(ίτος) Φλ(άουιος) Γλαυκίας Ἀχαρνεύς Pantaeno archonte, Traiano imperatore; hic autem habemus Faustum Glauciae f. Acharnensem, qui quum illius ephebi filius esse non possit (nam qui sub finem imperii Traiani ephebus fuit, non potuit adulta aetate filium habere ante annum 126 p. Chr.), eius patrem fuisse verisimile est, ita ut nepos Glaucia avi nomen gereret more solito. Minus certum temporis indicium praebere videntur Moeragenis et Bulonis, Moeragenis filiorum Phylasiorum nomina, quae tamen et ipsa comparent in titulis ephebicis illorum temporum.

Quare quum ex ipso titulo constet Hadriani annis prioribus eum recentiorem non esse, etiam paullo antiquiorem esse apparebit collato prytanum Erechtheidis catalogo, qui et ipse Philopappi archontis nomen prae se fert (v. indicem s. v. Φιλόπαππος). Quem re vera, ut Neubauer coniecit, eiusdem anni esse atque nostrum, multo certius quam ex Bulonis Moeragenis f. nomine, quod ille attulit, inde apparet, quod illic legimus αὐλητὴς Φίλητος Μενίσκου Κολωνῆθεν, hic vero [α]ὐλεῖ Φίλητος Μενίσκου Κολωνῆθεν. Inter prytanes autem primo loco recensetur Theogenes Theogenis f. Cephisiensis, quem ephebum habemus Ti. Claudio Caesare imperante, archonte Metrodoro, quinto loco Patrophilum, qui ephebus est anno 61 p. Chr. Thrasyllo archonte, ubi plenius dicitur Πατρόφιλος Ἀσίνιος Κηφισιεύς. Iam ubi multi sunt ex uno pago prytanes, ii qui et aetate et honoribus antecellunt primo loco nominari solent, ut in catalogo Aeantidis (supra nr. 3) qui plebiscito honorario Herodis Attici subiungitur, eius pater Claudius Atticus primum inter Marathonios locum tenet. Quare tum quum prytanes illi Erechtheidis in lapide recensebantur, Theogenes Cephisiensis iam aetate provectus fuisse videtur, ita ut 40—50 annis post ephebiam ille prytanum laterculus incisus esse videatur. Ac nescimus quidem Metrodori archontis annum (quem non recte a Dumontio definitum esse infra docebo), sed tamen quum eum in Claudii principatum incidere constet, fere inter annos 90—100 p. Chr. Theogenes prytanis fuisse videtur; eiusdemque aetatis hic quoque de quo nunc dicimus titulus est, quippe quem cum illo Erechtheidis catalogo eodem anno compositum supra demonstraverim. De Philopappo archonte cf. quae infra exponam in titulis honorariis regum (part. VIII class. 2).

79 Fragmentum marmoris Pentelici, supra et infra integrum, a dextra et a sinistra mutilum *'Im Vorhof der Burg'*. Exscripsit Koehler.

vac.
ΝΕΝΕΙΚΑ
ΟΡΗΓΕΦΥΛΑΙ
ΑΝΕΙΚΟΣΕΗΝ
ΕΠΡΩΤΟΝΑΕΘ
ΡΕΝΕΙΚΙΔΕΩ
ΩΝΥΜΟΙΗΕΙΔΟ
ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ
vac.

Primus versus pedestri oratione compositus fuit continuitque nihil nisi [Πτολεμαῖς (?) ἀνδρ]ῶν (?) ἐνίκα, vel alius tribus nomen.

Reliqui sex versus tria disticha elegiaca continuerunt, quorum primum choregi, alterum archontis, tertium χοροδιδασκάλου nomen continebat; idem, nisi quod ordo alius est, habemus in Simonidis epigrammate choragico (fr. 147 Bergk.). Restitui possunt hi versus (praeter nomina) hunc in modum:

_ ⏑⏑ _ ⏑⏑ _ ⏑⏑ ἐχορήγε[ι], φυλαῖς
ἡνίκ' Ἀθηναίων δώδε]κα νῖκος ἔην.
τῷ δ' ἄρα Κεκροπίης ἀρχὸς ἦ]ν πρῶτον ἄεθ[λον
_ ⏑⏑ _ ⏑⏑ _ ἐκ] Βερενικιδῶν
νίκησαν Πτολεμαίου (?) ἐπ]ώνυμοι, ἤειδο[ν δὲ
ὅστ' ἐδίδασκε σοφῶς _ ⏑ ἐ] Λαοδικεύς.

Si recte supplevi v. 2 (ac certe, si hic tribuum numerus scriptus fuit, propter diaeresin versus pentametri non potuit alius esse atque δώδεκα) ad duodecim tribuum aetatem titulus referendus est.

80 In monumento choragico lapidis Pentelici, forma triangula. Duo reliqua latera inscriptionibus carent. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 76α.

ΟΔΗΜΟΣΕΝΕΙΚΑ
ΛΟΥΚΙΟΣΦΛΑΟΥΙΟΣΦΛΑΜΜΑΣ
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣΗΡΧΕ

ΠΑΝΤΕΣΧΟΡΑΓΟΙΠΑΣΤΕΦΥΛΕΤΑΣΧΟΡΟΣ
ΑΓΑΛΜΑΔΗΜΩΚΕΚΡΟΠΟΣΕΣΤΑΣΑΝΤΟΜΕ
ΕΚΟΥΣΙΟΙΜΕΘΕΝΤΕΣΕΞΑΓΩΝΙΑΣ
ΣΜΗΦΕΡΟΙΤΙΣΑΙΣΧΟΣΑΠΟΚΙΣΣΟΥΜΕΝΟΣ
///ΩΔΕΚΑΣΤΩΤΟΣΣΟΝΕΥΚΛΕΙΑΣΝΕΜΩ
ΚΑΘΟΣΣΟΝΑΥΤΩΞΥΝΟΣΩΝΟΦΕΙΛΟΜΑΙ

I. e. Ὁ δῆμος ἐνείκα, | Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας | Κυδαθηναιεὺς ἦρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορὸς
ἄγαλμα δήμῳ Κέκροπος ἐστάσαντό με
ἑκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,
ὡς μὴ φέροι τις αἶσχος ἀποκισσούμενος.
[ἐγ]ὼ δ' ἑκάστῳ τόσσον εὐκλείας νέμω,
καθ' ὅσσον αὐτῷ ξυνὸς ὢν ὀφείλομαι.

Et Λούκιος nominis forma et iota mutum constanter omissum alterius p. Chr. saeculi titulum esse indicant, cui rei etiam litterarum formae maxime conveniunt. L. Flavium Flammam archontem habes etiam infra (v. indicem), sed ne illius quidem tituli aetas accuratius definiri potest.

81 In tabula lapidis Pentelici in quattuor partes fracta, a. 0,50, l. 0,42, c. 0,05. Ab omnibus partibus lapis mutilus praeter sinistram, ubi margo servatus est, sed litterae evanuerunt. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἀνέκδ. ἐκ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 47.

V. 1 ...ς [Εὐάνδ]ρον Μ... In quibus εὐανδρον certum est, ex litterarum reliquiis; sed utrum nomen proprium sit an appellativum, diiudicari nequit, cum ne id quidem sciamus, utrum versus an pedestrem orationem hoc loco habeamus. V. 2 [κλῆρ]ον λαχών, v. 3 κήρυκα, v. 4. 5 [Ἀδ]ριανὶς δὲ καὶ Ακαν[τὶς ...] | Πανδιονίς τ' ἄνδρα Αἰ[α]ν[τίς τε] (sed potest etiam in ultimis litteris latere Αἰχμ[αῖος] vel simile nomen), v. 6 [ἔτ]ευξε δὲ υἱὸς τὸν αὐτο[ῦ πατέρα], v. 7 [ἄ]ρχων [ἐπ]ωνυ[μος].

82 Lapis trigonus, qui tripodem sustinuisse videtur, ab inferiore parte fractus, inventus in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 165. Pervanoglu Bullettino dell' Inst. 1862 p. 119. Kumanudis Phil. III p. 461, 2.

ΝΙΚΑΝΜΕΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΕΠΩΝΥΜΟΙΑΤΤΑΛΙΔΑΣΤΕ
ΛΑΟΣΕΛΕΝΦΥΛΑΣΤΕΚΓΟΝΟΙΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΑΙΓΕΙΔΑΣΤΕΦΕΡΕΣΤΕΦΑΝΟΣΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΑΙΤΕ
ΑΙΜΑΤΕΡΕΧΘΕΙΔΑΝΚΟΥΡΟΙΕΓΕΡΣΙΒΟΑΙ
ΡΥΘΜΟΙΣΙΝΔΕΣΠΟΝΤΟΠΟΛΥΠΤΥΚΤΟΙΣΑΓΑΘΟΚΛΕΙΣ
ΑΣΟΙΣΑΥΛΟΒΟΑΝΖΩΣΙΜΟΝΟΣΣΟΜΕΝΟΙ
ΑΡΧΕΝΑΘΑΝΑΟΙΣΕΝΤΥΝΕΔΕΜΟΛΠΑΝ
ΝΟΣΤΑΛΜΟΙΣΑΜΦΙΚΡΟΤΟΙΣΙΤΡΥΦΩΝ
[ΙΑ]ΝΑΣΣΑΧΟΡΑΓΙΑΑΜΦΙΔΕΝΙΚΑ
[Ι]ΑΤΑΓΛΑΪΑΤΡΙΠΟΔΟΣ

Var. lect. V. 6 init. Λ solus Kuman. || v. 9 primum Λ Pervanoglu habet, Rhusopulos omittit (lineam rectam ante hoc Α solus Kuman. exhibet) || v. 10 quae ante primum Α litterae vestigia sunt, Rhus. Kum. habent, Perv om. || ibid. primum Ι Perv. sine punctis. Cetera omnia (praeter duos errores apud Perv., quos ipse statim correxit v. 1. 4) ad litteram congruunt.

Νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι Ἀτταλίδας τε
λαὸς ἕλεν, φυλᾶς τ' ἔκγονοι Ἀδριανοῦ
Αἰγεΐδας τε φερεστέφανος, Πανδειονίδαι τε
αἰμά τ' Ἐρεχθειδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβόαι.
ῥυθμοῖσιν δ' ἔσποντο πολυπτύκτοις Ἀγαθοκλε[ῦ]ς
....οις αὐλοβόαν Ζώσιμον ἑσσόμενοι.
.... ἄρχεν Ἀθανάοις, ἔντυνε δὲ μολπὰν
[χρηστάμ]νος ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων.
— ◡◡ — ◡ ἄνασσα χοραγία, ἀμφὶ δὲ νίκα
— ◡◡ — ◡◡ — τ' ἀγλαΐα τρίποδος.

83 In fragmento tabulae marmoris Pentelici ab omnibus lateribus mutilo, inventa orientem versus ab Erechtheo. Exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 348. Eph. 1021 (Lebas Att. 493). Exscripsit Koehler.

ΟΙΝΕΞΗ
ΣΕΧΟΡΗΓΕ
ΔΡΙΑΝΙΣΑ
ΞΡΤΩΡΙΟ
ΛΑΓ

Agnoscuntur haec: V. 2 ...ς ἐχορήγε[ι], v. 3 [Ἀ]δριανὶς ἀ[νδρῶν] ἐνίκα, v. 4 [Σ]ερτώριος. Hadrianidis tribus nomen titulum anno 126 p. Chr. recentiorem esse indicat.

84 In Propylaeis exscripsit Velsen.

ΝΕΥΣ
ΚΡΟΠΙΗ
ΝΗΥΛΕΕΝΔ
ΕΡΟΦΡΟΝΟΣΚ

duarum versuum, ut videtur, vacuum spatium

ΟΡΗΓΓ

V. 1—5 carmen fuisse videtur, sed neque heroicum neque elegiacum, quorum utrique vox κύλεεν apta non est. Restitui nihil potest. V. 2 fuit [Κε]κροπίη, v. 3 φύλεεν, v. 4 [κρατ]ερόφρονος? Deinde vacuo spatio intermisso sequebatur v. 6 [ὁ δεῖνα ἐχ]ορήγε[ι].

85 Marmor Eleusinium inaedificatum Eleusine in parva ecclesia S. Zachariae (Lenormant). Edd. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 122 et hinc Corsin. F. A. T. III P. II p. 125. Boeckh C. I. G. 484. Lebas Attique 73. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 37 n. 12.

ΟΙΠΑΝΕΛΛΗΝΕΣ
ΑΡΙΣΤΑ[Ν]
. . . . . .
ΚΑΡΠΟΥΑΠΑΡΧΗΣ

Var. lect. V. 2 Ν addidit Lebas. Idem inter hunc et ultimum versum neque scriptum fuisse quidquam neque vacuum spatium indicat. Lenormanti exemplum cum Lebasiano consentit, sed v. 1 litteras ΗΝΕΣ omittit.

'Titulus Hadriano non antiquior, quo Imp. Panhellenia Athenis instituta et Panhellenum concilium' Boeckh. At Panhellenes iam antea fuerunt (cf. nr. 18), neque in tanta templi Eleusinii celebritate negari licet, fieri etiam potuisse ut illi Panhellenes Argivi ibi aliquid dedicarent. Non igitur certa est Boeckhii temporis definitio, quamvis verisimilis sit. Recte Boeckhius monuit, neque de Carpo, neque de Eucarpo aut Polycarpo archonte cum Corsino cogitandum, sed *καρποῦ ἀπαρχῆς* legendum esse. Cereri dedicatae hoc titulo frugum primitiae sunt. Ἀριστα quo spectet incertum; fortasse hae potius nominis proprii reliquiae sunt.

86 Eleusine. *'Cette inscription se lit sur un grand autel monumental décoré des deux flambeaux croisés de Cérès et de Proserpine, qui subsiste encore à sa place antique sur l'esplanade qui précédait les Grands Propylées, à quelque distance en avant et à droite de ce monument'* Lenormant. Satis neglegenter ediderunt Spon. Itin. T. III P. II p. 122 et Chandler Inscr. II nr. 122. Boeckhius commemorat C. I. G. in adn. ad nr. 484. Primus accurate edidit in tabula lithographica F. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis nr. 16 p. 42 sqq.

['Αχ]αιοί recte legit Lenormant, neque minus recte litteras Romanam aetatem indicare dicit. Mihi alterius p. Chr. saeculi potissimum esse videntur litterarum formae. Dedicata est ara a concilio Achaeorum quod Argos conveniebat (cf. quae exposui ad nr. 18).

CLASSIS TERTIA.

DONARIA PROPTER MAGISTRATVS ET SACERDOTIA SVSCEPTA DEDICATA.

87 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum a. 1841 prope turrim Andronici. Edd. Pittakis Eph. 568. Lebas Attique 257.

ΛΛΛΗΝΕΥΣΛΑΧΩΝΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΔΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΟΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. [Ὁ δεῖνα Π]αλληνεὺς λαχὼν γραμματεὺς [.... εἰς τὸν ἐπὶ Ἀπολήξι]δος ἄρχοντος ἐνιαυτὸν ἀνέθηκεν. Supplevit Neubauer, curae epigraphicae p. 9. De Apolexidis archontis anno (paucis annis post initium aerae Christianae) cf. adn. ad n. 106. Ceterum voce quae est λαχών mihi videtur demonstrari, etiam illo tempore morem magistratus sorte eligendi Athenis mansisse, qua de re nonnulli homines docti dubitaverunt (cf. Ahrens, de statu Athenarum pol. et litt. p. 40 et quae contra eum disputavit Sauppe de creatione archontum p. 28). Fortasse eodem spectat nr. 81 [κλήρ]ῳ λαχών.

88 Lapis Pentelicus, inventus in theatro Bacchi, unde translatus est in arcem. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 169.

ΑΡΧΩΝ
ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΦΛΥΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. Ἄρχων | Πολύκλειτος Ἀλεξάνδρου Φλυεὺς | ἀνέθηκεν.

Titulum Augusti aetate aut paullo post compositum esse ex litterarum formis coniecerim. Accuratius definiri nequit, quia hic archon ceteroquin ignotus est. Nam ex illis duabus coniecturis quas R. Neubauer proposuit comm. epigr. p. 163, in catalogo pylororum arcis (part. IX class. 4), ubi Rossius Πεδουκίτου legit, huius ipsius Polycliti nomen restituendum et ad eundem referendum esse quod in plebisciti alicuius praescriptis legitur ἐπὶ Ἰάσονος τοῦ μετὰ Πολύκλειτον ἄρχοντος, neutra ferri potest: nam hoc plebiscitum ea aetate, qua cj Neubauer et ego donarium cum hoc titulo a Polyclito archonte dedicatum statuimus, aliquanto antiquius est; et in illo pylororum catalogo ex Koehleri apographo apparet, archontis nomen non Πολύκλειτος, sed Πολύκριτος esse.

89 Athenis 'prope ecclesiam Sotirae Lycodemou in regione veteris Lycei' Fauvel. 'Ad S. Nicodemi' Velsen; uterque sine dubio eundem locum significat. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 103. Ex eo et schedis Akerbladii ed. Boeckh C. I. G. 466 (inde exscripsit Pittakis l'ancienne Athènes p. 199). Pittakis Eph. 1590. Exscripsit Velsen.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
[Κ]ΡΩΠΙΔΗΣΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΛΥΚΕΙΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΟΥ
ΤΟΥΣΥΝΔΡΟΜΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣ

Var. lect. V. 2 primum Κ Velsenus non invenit in lapide, cum ceteri habeant. || v. 4 ΗΜΕΡΑΤΙΔΟΥ Pouqueville (Boeckh), ΙΜΙΡΑΤΙΔΟΥ Akerblad. Quintum versum Pittakis in Ephemeride et Velsen habent, ceteri omittunt.

Διονύσιος Διονυσοδώρου | Κρωπίδης, ἐπιμελητὴς | Λυκείου, Ἀπόλλωνι· | γυμνασιαρχοῦντος Καλλικρατίδου | τοῦ Συνδρόμου Στειριέως. Syndromus Callicratidae filius Stiriensis, item gymnasiarchus, est in titulis nr. 109. 110. Fortasse ille huius pater fuit. Nescio an etiam Callicratidas Syndromi f. Tricorysius, qui primo p. Chr. saeculo in nonnullis titulis commemoratur (cf. indicem) ad hanc ipsam familiam pertinuerit. Certe imperatorum aetate nonnunquam usu venisse videtur, ut aliquis nescio qua de causa sine adoptione ex eo pago in quo natus erat in alium transiret (v. indicem *Τελέσφορος Σωτηρίδα* et *Φιλοῖτιος Γάμου*).

---

90 Fragmentum lapidis Pentelici inventum *εἰς τὸν δρόμον τῶν τριπόδων.* Edd. Pittakis Eph. 141. Lebas Att. 258.

ϴΕΟΦΙΛΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΛΑΙΕΥΣΕΠΙΜΙΕ[ΛΗ]ΤΗ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣΠΡΥΙΑΝΕΙϹ

Var. lect. Quas uncis inclusi litteras, eas Pittakis omittit.

Θεόφιλος Διοδώρου | Ἁλαιεὺς ἐπιμε[λη]τὴ[ς] | γενόμενος πρυτανεύ[ω]ν. Circa initium aetatis imperatorum titulum dedicatum esse litterarum formae indicare videntur.

---

91 Tabula lapidis Pentelici, inventa ad septentrionalem Propylaeorum partem. Edd. Pittakis Eph. 463. Lebas Att. 114. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

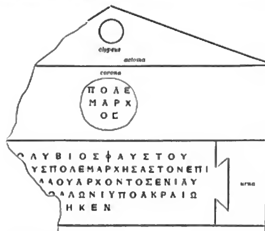

I. e. *Πολέμαρχος. — | [Π]ολύβιος Φαύστου | [Φλυε]ύς, πολεμαρχήσας τὸν ἐπὶ | ....λάου ἄρχοντος ἐνιαυ|τόν, Ἀπόλλωνι Ὑποακραίῳ | [ἀνέθ]ηκεν.*

Polybius Fausti f. Phlyensis inter ephebos recensetur, quo anno Domitianus imperator Athenis archon fuit; quare titulum nostrum ad Traiani aut Hadriani aetatem referendum esse certum est.

---

92 Fragmentum tabulae marmoreae, repertum ad Erechtheum, nunc in museo regio Berolinensi. Ed. Boetticher Philol. XXI p. 46 in tabula.

in corona oleagina

ΥΛΑϹ
ΟΛΛΩΝΙ
ΙΑΚΡΑΙϹ

I. e. [*Ὁ δεῖνα πρεσβ*]*εύσας* (aut *ἱερατεύσας* aut simile aliquid) | [*Ἀπ*]*όλλωνι* | [*ὑ*]*π' ἄκραις.* Qui hic *Ἀπόλλων ὑπ' ἄκραις* dicitur, sine dubio idem est atque *Ἀπόλλων Ὑποακραῖος* in titulo qui antecedit.

---

93 Parva basis quadrata marmoris Pentelici (a. circiter 0,15) in monasterio *Παναγία κλειστή* (sive *Παναγία τῆς Χασιᾶς*) in monte Parnethe. Ed. Ross Dem. nr. 29 (inde Lebas Attique 106). Alterum accuratius exemplum habet Lebas 540. — Exscripsit Velsen. Cf. quae de titulo exposuit Neubauer Comment. epigr. p. 91 sqq.

ΠΙΑΡΧΟΝΤΟϹϹΕΞ
]ΥΚΟϹΜΗΤΕΥΟΝ
Ε]ΡΕΝΝΙΟΥΚΟΡΝΗΛ
]ΥΑΖΗΝΙΕΩϹ
ΑΒΙΟϹΠΡΟΚΛΟϹ
ΜΝΑϹΙΑΡΧΗϹΑϹ
]ΝΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝ
ΝΛ]ΑΜΠΑ[Δ].ΑΝΕΘ
[Π]ΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝ
Α[Β]ΑϹ[Κ]ΑΝΤΟΥ

Var. lect. Quas uncis inclusi litteras Velsenus aut non invenit aut non integras. V. 8 in vocabulo ΛΑΜΠΑΔ littera Π apud Velsenum est ᴨ, apud Rossium Ι || v. 10 Κ solus Lebas habet (altero loco).

[Ἐ]πὶ ἄρχοντος Σέξ|[τ]ου, κοσμητεύον|[τος] Ἐρεννίου Κορνηλ|[ί]ου Ἀζηνιέως, [Φ|λ]άβιος Πρόκλος, | [γυ]μνασιαρχήσας | [τ]ὸν Ἀνθεστηριῶν[α, | τὴ]ν λαμπάδ[α] ἀνέθ[η|κεν,] παιδοτριβοῦν|[τος] Ἀβασκάντου.

Abascanti paedotribae nomen iam in exemplo Rossiano agnoverat Neubauer p. 92. Idem ex catalogo ephebico eiusdem anni demonstravit incidere hunc titulum in eam aetatem, qua M. Aurelius et L. Verus una imperatores fuerunt. Atque quum ei in illo titulo ephebico *Ἀρμενιακοὶ Παρθικοὶ μέγιστοι* audiant, ille titulus scriptus est inter anni 166 partem posteriorem, qua Marcus Parthici Maximi cognomen accepit (Eckhel D. N. VII p. 72), et mensem Ianuarium anni 169, quo Verus mortuus est (Eckhel VII p. 94); quare annus Sexti archontis aut 166/7 aut 167/8 est; neque enim verisimile est, iam medio anno Attico (168/9), mense Ianuario 169, catalogum ephebicum eius anni incisum esse.

---

94 In metroo Piraeei inventa protoma marmorea, quam Papasliotis a se ipso quidem visam non esse refert, sed eorum indicio, qui viderint, eam Antoninorum temporis esse. In ea protoma titulus est, exscriptus ab A. Postolacca, ed. a G. Papasliote in Gerhardi Arch. Anz. 1856 p. 243*.

ЄΠΙΑΡΧΟΝΤΟϹΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΜΕΛΙ
ΤΙΝΗΠΡΙΜΟΥЄΚΠΕΑΝΙЄωΝ
ΙЄΡΑΤЄΥϹΑϹΑΑΝЄΘΗΚЄЄΠΙΙЄΡЄωϹ
ΦΙΛΗΜΟΝΟϹΤΟΥΠΡΑΞΙΤЄΛΟΥϹ
ΦΛΥЄωϹ

Post v. 2 ΠΕΑΝΙЄѠΝ signo *) posito Papasliotis infra adscripsit „*Das erste* Ν *ist oberhalb der Zeile im Stein nachgetragen*". Quod utrum ad prius Ν vocis Πεανιέων an ad primum totius versus (in ΤΙΝΗ) pertineat, non liquet.

Ἐπὶ ἄρχοντος Φιλιστίδου Μελι|τίνη Πρίμου ἐκ Πεανιέων | ἱερατεύσασα ἀνέθηκε ἐπὶ ἱερέως | Φιλήμονος τοῦ Πραξιτέλους | Φλυέως. Sub finem alterius aut initio tertii p. Chr. saeculi titulus compositus est; nam si Philistidem Piraeensem archontem natu maiorem intellexerimus, quem ex catalogo ephebico duodetrigesimo Abascanti paedotribae anno magistratu functum esse intelligimus, annorum 161/2 et 169/70 terminis origo huius tituli includitur; sin autem ad alterum illum Philistidem Philistidis f. Piraeensem, quem illius filium fuisse iure coniecit Neubauer comm. epigr. p. 58, usque ad primos insequentis saeculi annos descendendum erit. Atqui undevigesimo Abascanti paedotribae anno, novem annis ante Philistidae natu maioris magistratum, Πραξιτέλης Φιλήμονος Φλυεύς ephebus recensetur. Quem si sacerdotis quem hic habemus filium fuisse statuerimus, ad Philistidae maioris ἀρχήν donarii dedicatio referenda erit; sed hoc minime certum est.

---

95 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum ad Dipylum. Exscripsit O. Lueders. Corona circumdatus fuit titulus, cuius supra v. 1 exstant reliquiae.

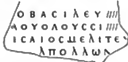

I. e. Ὁ βασιλεὺς Λε(ύκιος) Οὐολούσσι[ος] | Ἰσαῖος Μελιτεύ[ς] | Ἀπόλλωνι. Vocem quae est βασιλεύς de archonte Attico intelligendam esse non est quod moneam.

---

96 In basi; ex tribus reliquis lateribus lapidis duo habent titulos antiquiores, alterum honorarium hominis Romani (Ὁ δῆμος Λεύκιον ...ιναι... Λευκίου υἱόν v. infra part. VIII class. 3), alterum vetustiorem etiam hominis Graeci Philemonis Timothei filii. Ed. Pittakis Eph. 3746. Denuo descripsit Koehler.

Ε
ΠΟΣ Ν
ΠΑΙΑΝΕΙΕΥΣ
ΟΤΟΝΗΤΟΙ

Var. lect. V. 1 Ε supra Ν habet Pittakis, om. Koehler.

I. e. ....πος ν(εώτερος) | [καὶ ὁ δεῖνα] Παιανιεύς | .... [χειρ]οτονητοί. Vocabuli Παιανιεύς scriptura satis recentem aetatem (vix ante medium saeculum p. Chr. secundum) indicare videtur; cf. adn. ad nr. 100.

---

97 Magna basis marmorea. *'È dessa ornata di quattro maschere e di una bella ghirlanda di fiori e frutti che vi gira intorno'.* Inventus lapis in meridionali parte theatri Bacchici. Ed. Schoene Bullettino dell' Instituto 1868 p. 69.

ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΚΑΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΣΑΤΥΡΟΥΑΥΡΙΔΑΙΠΟΜΠΟΣΤΟΛΗΣΑΝΤΕΣ
ΚΑΙΑΡΧΟΝΤΕΣΓΕΝΟΜΕΝΟΙΤΟΥΓΕΝΟΥΣ
ΤΟΥΒΑΚΧΙΑΔΩΝΑΝΕΘΗΚΑΝ

Πιστοκράτης καὶ Ἀπολλόδωρος | Σατύρου Αὐρίδαι πομποστολήσαντες | καὶ ἄρχοντες γενόμενοι τοῦ γένους | τοῦ Βακχιαδῶν ἀνέθηκαν.

---

98 In fragmento basis lapidis Hymettii, a. 0,22, l. 0,68, cr. 0,55: *ἔκειτο πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς ἀκροπόλεως οἰκίας τοῦ πρώην συμβολαιογράφου Κοσμᾶ Κοκκίδου.* Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἀνέκδ. διατ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 26.

ΙΥΡΙΔΗΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟ///
ΤΥΓΟΝΚΑΙΤΑΜΕΤΡΑΑΝΕ

I. e. [ὁ δεῖνα Εὐπ]υρίδης, ἀγορανόμο[ς γενόμενος | τὸν] ζυγὸν καὶ τὰ μέτρα ἀνέ[θηκεν]. Cf. titulum Gythii repertum Eph. nov. 416 [Σε]βαστοῖς καὶ τῇ πόλει Κάρπος [ἀ]γορανομῶν ἀνέθηκε τὰ μέτρα. Atque in illius quidem lapidis superficie quinque excavationes sunt, quae μέτρα illa repraesentant; quibus vocabula mensurarum circumscripta sunt, ex quibus tria legi possunt χοῦς, κοτύλη, ἡμίεκτον. Simile aliquid fortasse aliquando etiam in hoc lapide fuit.

---

99 In marmore Pentelico postea in alium usum revocato et in fronte ornamentis architectonicis elaborato, a. 0,13, l. 0,54, cr. 0,16. Exstat in stoa Hadriani. Descripsit Koehler.

ΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥ
ΠΙΩΙΚΑΙΥΓΕ   Ν   ΗΗ

I. e. [Ὁ δεῖνα .... χειροτονηθεὶς (?) εἰς τὸν ἐπὶ ....]δου ἄρχοντος ἐνιαυτ[ὸν .| ... Ἀσκλη]πιῷ καὶ Ὑγε[ίᾳ ἀ]ν[έ]θη[κεν].

---

100 'Athenis in gymnasio'. Vas olearium cum oleae fronde insculptum. Ex schedis Metelli Gutenstenianis ediderat Gruter. p. CCCXVII. 2 (Vandal. Diss. p. 590. Corsin. F. A. T. IV p. 142 sq.). Rectius Maffeius Mus. Veron. p. XLIX. 7 et ex eo Boeckh C. I. G. 254, quem sequimur (inde etiam Lebas Attique 537).

ΕΠΙΘΕΩΝΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΟΥΔΙΟΝ
ΥΣΙΟΥΜΑΡΚΟΣ
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
ΓΥΜΝΑ
ΣΕΙΑΡ
ΧΗΣ
ΑΣ

I. e. Ἐπὶ Θέωνος ἄρχοντος, κοσμητοῦ Διονυσίου, Μᾶρκος Ἀναφλύστιος γυμνασειαρχήσας. Aetas incerta; sed ει pro *correpto* ι in voce γυμνασειαρχήσας scriptum indicare videtur medio saeculo p. Chr. altero titulum antiquiorem non esse.

---

101 Apud Gigantes; exscripsit Koehler.

ΛΩΝ
ΕΥΣ   ΝΟΜΕΙ
ΑΝΕ..ΚΕ
vac.

I. e. .... Χολ[αργεύς (vel Χολλείδης) ἱερ]εὺς [γε]νόμε[νος] | ἀνέ[θη]κε.

---

102 Ara lapidis Pentelici a dextra parte mutila, ab reliquis integra, inventa in meridionali arcis parte. Ed. Pittakis Eph. 3675.

ΩΡΙΩΝΗΡΑΚΛΕΩΤΙ
ΚΟΡΟΣΓΕΝΟΜΕΝΟ
ΚΛΗΠΙΚΑΙΥΓΕΙΑΙ

I. e. [Δ]ωρίων Ἡρακλεώτ[ης | ζά]κορος γενόμενο[ς | Ἀσ]κληπι[ῷ] καὶ Ὑγείᾳ.

103 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis Eph. 938. Lebas Attique 60.

Ι Α Ν Ο Υ Λ Ο Υ Σ
Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α Σ
Ω Ν Α Α Ν Ε Θ Η Κ

Var. lect. V. 1 init. ΙΩΝ Lebas, extr. Σ/ id. || v. 2 init. ΛΣΙ Lebas, in fine Σ om. Lebas.

['Ο δεῖνα ....]ιανοῦ Λουσ[ιεὺς | γυμν]ασιαρχήσας [τὸν | .....]ῶνα ἀνέθηκ[εν].

CLASSIS QVARTA.

DONARIA PROPTER CERTAMINVM VICTORIAS DEDICATA.

104 Fragmentum marmoris Hymettii ab omnibus partibus mutilum, a. 0,10, l. 0,09, cr. 0,08. Inventum Athenis incerto loco. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἀνέκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρ. 1860 ἀρ. 14.

— Ι Ω Σ Ι Ϲ
Ν Ο Υ Σ Ι Ο Υ //
Σ Α Σ Θ Η Σ
Ω Δ Ο Υ Α Ρ Χ
Ω Ι Ε Ρ Μ Η Γ
Ο Σ Φ Ι Λ Ι Ϲ
ʾ Ε Α Ρ Ρ Ι Ο ˎ
— Ο ˉ

61/0 a. Chr.

I. e. ['Ο δεῖνα τοῦ δεῖνος ...]ιος, [γ]έ[νῳ δὲ τοῦ δεῖνος 'Αγ]νουσίου ..., νική]σας Θήσ[εια ἐν τῷ ἐπὶ 'Ηρ]ώδου ἄρχ[οντος ἐνιαυτ]ῷ 'Ερμῇ· π[αιδοτριβοῦντ]ος Φιλίο[υ τοῦ Διοκλέους Φ]ρεαρρίου, [ὑποπαιδοτριβοῦν]τος [τοῦ δεῖνος]. Supplementa v. 3—8 Kumanudis sunt, excepto initio v. 3, ubi is ἀγωνοθετήσας, Neubauer rectius νικήσας. V. 1—2 ab illorum neutro tentatos ego supplevi, neque de formula γένῳ δὲ dubitare licet, quia aliter *genetivus* demotici ['Αγ]νουσίου nullo modo explicari potest.

De tituli aetate vide Neubaueri curas epigraphicas p. 4 et quae adnotavi ad nr. 105. Ceterum hos duos titulos, quamvis aliquot annis ante Augusti aetatem incisos, in hoc volumen recepi, ne ab aliis compluribus, quibuscum ratione et argumento coniunctissimi sunt, divellerentur, inprimis a nr. 106.

105 In basi marmoris Pentelici a. 0,11, l. 0,35, cr. 0,24. In superficie insculpta est littera Τ. 'Athenis pone sanctuarium sacelli vicini templo Augusti' Pouqueville. 'Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν' Pittakis. Nunc est in stoa Hadriani. Edd. Pouqueville Itin. T. IV p. 102 n. 8. Boeckh C. I. G. 255 (Lebas Att. 538). Pittakis Eph. 1384. Exscripsit Koehler.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Π Ο Λ Υ Μ Ν Η Τ Ο Ι /// Υ
Ε Υ Σ Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α Σ Ε Ν Τ Ω Ι
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Ν Ι Α Υ Τ
Ε Ρ Μ Η Π Α Ι Δ Ο Τ Ρ Ι Β Ο Υ Ν Τ Ο Σ Φ Ι Λ Ι Ο
Τ Ο Υ Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Φ Ρ Ε Α Ρ Ρ Ι Ο Υ Υ Π Ο Τ
Δ Ο Τ Ρ Ι Β Ο Υ Ν Τ Ο Σ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Τ Ο Υ —
/// Ο Υ Μ Ε Λ Ι Τ Ε Ω Σ

Var. lect. Pittakis l'ancienne Athènes p. 466 hunc titulum exhibet:
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ι Ο Υ Φ Λ Υ Ε Υ Σ Γ Υ Μ Ν Α
Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α Σ Ε Ν Τ Ω Ι Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν
Τ Ο Σ Ε Ν Ι Α Υ Τ Ω Ι Ε Ρ Μ Ο Υ Τ Ω Ι Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ω Ι . . .
. . . .

Qui quamvis ab illo discrepet, tamen quin eiusdem lapidis apographum, summa id quidem neglegentia confectum, sit, non dubito. Eundem esse indicavit iam Neubauer curae epigr. p. 3, sed is ex Pittakis exemplo Ποσειδωνίου Φλυεύς recepit.

Διονύσιος Πολυμνήτο[υ 'Α]ζ[ηνι]εύς, γυμνασιαρχήσας ἐν τῷ [ἐπὶ] | 'Αριστοξένου ἄρχοντος ἐνιαυτ[ῷ], ['Ε]ρμῇ· παιδοτριβοῦντος Φιλίο[υ] | τοῦ Διοκλέους Φρεαρρίου, ὑπο[παι]δοτριβοῦντος Θεοδώρου τοῦ ...[ου Μελιτέως. Πολύμνητος utrum pro Πολύμνηστος mero lapicidae errore scriptum sit, an Dionysii pater re vera illa forma nominis usus sit, incertum est. De tituli aetate praeclare exposuit R. Neubauer curae epigraphicae p. 4 sqq., qui collato titulo nr. 104 Aristoxenum archontem non multis annis interiectis distare ab Herode archonte anni 61/0 a. Chr. (Diod. Sic. I, 4) demonstravit; quod autem ipsi anno 55 a. Chr. eum adscribendum putat, deceptus est exemplari non satis accurate expresso catalogi alicuius (vide part. IX class. 1), quod exhibet Pittakis Eph. 578. Nam qui ibi sexto post Herodem anno recensetur archon, ex eius nomine non ΑΡΙΣΤΟΞ (quod Pittakis habet), sed ΑΡΙΣΤΟΥ litterae superesse Koehleri apographum testatur. Sed hac re summa disputationis Neubauerianae non infringitur. Ceterum hunc titulum hic potissimum collocavi propter nr. 104 et 106, quum per se potius ad eam quae antecedit classem referendus fuerit.

106 In basi marmoris Pentelici inventa 'παρὰ τὸν ἅγιον Δημήτριον Κατηφόρη'; nunc est in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudes Philist. II. p. 187. Cum lapide contulit Koehler.

ΑΝΤΙΟΧΟΣΦΑΙΔΡΙΟΥΦΛΥΕΥΣ
ΕΠΙΤΑΦΙΑΛΑΜΠΑΔΑΝΕΙ
ΚΗΣΑΣΕΝΤΩΙΕΠΙΑΠΟΛΗ
ΞΙΔΟΣΕΞΟΙΟΥΕΝΙΑΥ
ΤΩΙΕΡΜΗΙΠΑΙΔΟΤΡΙ Ε
ΒΟΥΝΤΟΣΦΙΛΙΟΥΤΟΥ)Ͱ
ΦΡΕΑΡΡΙΟΥΚΑΙΑΠΟΛΛΩ
''ΔΟΥΦΡΕΑΡΡ ΥΥΠΟΠΑ////
ΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΗΜΗ
ΟΥΤΟΥΛΕΥΚΙΟΥΑΛΑΙΕ

Ἀντίοχος Φαιδρίου Φλυεὺς
Ἐπιτάφια λαμπάδι νει-
κήσας ἐν τῷ ἐπὶ Ἀπολή-
ξιδος ἐξ Οἴου ἐνιαυ-
τῷ Ἑρμῇ, παιδοτρι-
βοῦντος Φιλίου τοῦ) νε[ωτέρου]
Φρεαρρίου καὶ Ἀπολλω-
[νί]δου Φρεαρρ[ίο]υ, ὑποπα[ι]-
δοτριβοῦντος Δημη[τρί]-
ου τοῦ Λευκίου Ἁλαιέ[ως].

De tituli aetate disputavit R. Neubauer cur. epigr. p. 9 diligenter et sagaciter ut solet. Is Philium Philii f. Phrearrium iuniorem qui in hoc titulo est filium esse vult Philii Dioclis filii Phrearrii, quem eodem munere fungentem videmus archontibus Herode et Aristoxeno nr. 104 et 105. At tenendum est, νεώτερος et πρεσβύτερος non usurpari nisi ita, ut duo homines distinguantur, quorum nomina praeterea distingui non possint: Veluti si ratio parentelae inter Philium utrumque ea esset, quam Neubauer statuit, aut patris nomen aut νεώτερος omittendum fuit: licebat distingui aut Φίλιον Διοκλέους et Φίλιον Φιλίου, aut Φίλιον πρεσβύτερον et Φίλιον νεώτερον. Sic in titulis Rhoemetalcae archontis (cf. adn. ad nr. 114) recte dicitur Ῥοιμητάλκας νεώτερος; non minus recte dici poterat Ῥοιμητάλκας Κότυος, sed non licebat Ῥοιμητάλκας Κότυος νεώτερος (praeterea cf. indicem v. Φιλιστίδης Πειραιεύς). Quare Φίλιος) (i. e. Φιλίου) νεώτερος Φρεάρριος ita demum recte dicitur, si duo homines eadem aetate viventes distinguendi sunt, quorum uterque Φίλιος Φιλίου Φρεάρριος audit. Non filium igitur, sed nepotem potius illius Philii Dioclis f. Phrearrhii hic habemus; qua de causa Apolexis archon aliquanto recentior est quam Neubauerus vult, videturque non multis annis ab initio aerae Christianae abesse.

107. 108 Duo tituli in eadem parte tabulae lapidis Hymettii, inventae 'εἰς τὰ ἀνοιγόμενα θεμέλια οἰκίας τινὸς παρὰ τῇ Ἀχαρνικῇ πύλῃ'. Edidit Pittakis Eph. 2031. 2032 (Lebas Attique 610). Lineae duae, quae titulos inter se separant, in ipso lapide sunt.

(107)
ΕΡΑΤΩΝΕΡΑΤΩΝΟΣ
ΑΙΞΩΝΕΥΣΤΗΝΛΑΜ
ΠΑΔΑΤΩΝΠΑΡΕΥΤΑ
ΚΤΩΝΘΗΣΕΙΑΝΙΕ
ΚΗΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΛΕΩΝΙΔΟΥΜΕ
ΛΙΤΕΩΣ

(108)
ΕΡΑΤΩΝΕΡΑΤΩ
ΝΟΣΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΤΗΝΛΑΜΠΑΔΑ
ΤΩΝΑΝΔΡΩΝΕ
ΠΙΤΑΦΙΑΝΙΚΗ
ΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΤΟΔΕΥΤΕ
ΡΟΝΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΜΕΛΙΤΕΩΣ

Litteras apicibus ornatas esse Pittakisius testatur.

107. Ἐράτων Ἐράτωνος | Αἰξωνεὺς τὴν λαμ|πάδα τῶν παρευτά|κτων Θήσεια νε[ι]|κήσας ἀνέθηκεν, | γυμνασιαρχοῦν|τος τὸ δεύτερον | Λεωνίδου Με|λιτέως.

108. Ἐράτων Ἐράτω|νος Αἰξωνεὺς | τὴν λαμπάδα | τῶν ἀνδρῶν Ἐ|πιτάφια νική|σας ἀνέθηκεν, | γυμνασιαρχοῦν|τος τὸ δεύτε|ρον Λεωνίδου | Με-λιτέως.

Leonides Melitensis est in catalogo gentis Amynandridarum (part. IX class. 4) Areo Durionis f. Paeaniensi archonte composito. Quem Areum initio principatus Augusti in munere fuisse ducet titulus nr. 63. Et ei tempori litterarum formae conveniunt; qua re argumentum ex Leonidis Melitensis nomine repetitum, per se satis debile (nam etiam postea complures Melitenses id nomen gesserunt, v. indicem) confirmatur.

109. 110 Tabula marmoris Pentelici inventa anno 1839 in horto regio. Ed. Pittakis Eph. 262. Accuratius apographum habui ex L. Rossii schedis; quo etiam ante me usus erat C. Keilius, qui titulum edidit in commentatione, qua collegii magistrorum Portensium nomine F. A. Nobbio gratulatus est. Numburgi 1854 p. 7.

(109)
[Τ]//////
ΑΝΙΚΗ
ϽΛΛΩΝΙ
ΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΥΝΔΡΟΜΟΥ
ΑΛΛΙΚΡΑΤΙ
ΣΤΕΙΡΙΕΩΣ

(110)
ΛΙΣΙΟΣΙ.ΗΛ
ΔΑΤΩΝΑΝΔΡΩΝ
ΕΠΙΤΑΦΙΑ[Ν////]
///Α///ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΣΥΝΔΡΟΜΟΥ
ΤΟΥΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙ
ΔΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣ

Var. lect. 109 v. 4 ΙΛΛΙΙᴬΝ' Pitt. — quod dedi, Russius exhibet. || v. 5 init. ΑΙΣΙ Ross., deinde ΑΙ/Ι/ΟΥΝ Pitt. || v. 7 ΑΛΛΙ//ΡΑΤΙ Pitt. || 110 v. 1 ιΩΙᴹΔι///////ιυ Pitt. || v. 2 fin. ΑΝΔΡΟΝ Ross., ΑΛΔΜΩΝ Pitt. || v. 4 pro ΑΠΟΛΛΩΝΙ (quod integrum exhibet Ross.) Pitt. nihil nisi haec: //////ΣΑΔ//////ΙΙΙ.

Ceterum uncis inclusi ea quae Pittakis habet, quum a Rossiano apographo absint. Keilius supplevit hunc in modum:

109. [Ὁ δεῖνα Προβαλίσιος τὴν λαμπάδα τῶν παρευτάκ]τ[ων? | Θήσει]α νική|[σας Ἀπ]όλλωνι, | [γυμν]ασιαρχοῦν|[τος Σ]υνδρόμου | [τοῦ Κ]αλλικρατί|[δου] Στειριέως.

110 [Ὁ δεῖνα Προβα]λίσιος [τὴ]ν λ[αμπά]|δα τῶν ἀνδρῶν | Ἐπιτάφια ν[ική|σ]α[ς] Ἀπόλλωνι, | γυμνασιαρχοῦν|τος Συνδρόμου | τοῦ Καλλικρατί|δου Στειριέως. Summa et argumenti et litterarum similitudo, quae his titulis cum nr. 107. 108 intercedit, perexiguum inter utrosque temporis spatium interesse prodit. De Syndromo et Callicratida cf. quae adnotavi ad nr. 89.

111 Fragmentum basis lapidis Penteliei inventum 'πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀθηνῶν'. Ed. Pittakis Eph. 983 (Lebas Attique 112).

Η ϕ Α Ι Σ Τ Ι Α
//Υ Σ Ε ϕ Η Β Ο Υ Σ Λ Α Μ Π Λ
Ν Ι Κ Η Σ Α Α Σ
Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Μ Η Ν Ο ϕ Ι Λ C
Κ Η ϕ Ι Σ [Ι] Ε Υ Σ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι

Var. lect. V. 5 littera I quam uncis inclusi, apud Pitt. deest.
Ἡφαίστια | [το]ὺς ἐφήβους λαμπ[άδα] | νικήσ[α]ς | [Δι]ονύσιος Μηνοφίλο[υ] | Κηφισιεὺς | Ἀπόλλωνι.

---

112 Lapis supra portam Opisthodomi Parthenonis inaedificatus, l. 0,61, a. 0,88; intervallum inter titulos *a* et *b* est 0,24. Edidit O. Lueders Bullettino dell' Instituto 1872 p. 251. Apographum misit idem, quod fideliter expressi.

a

Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε Ι Α Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Α Σ Τ Η Σ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ
Ε Κ Χ Ο Λ Λ Ε Ι Δ Ω Ν

b

Ν Ι Κ Α Σ Α Λ Κ Ι Β Ι Α Δ Ο Υ Σ Η Μ Η Ι Ο Ν Ε Ν Θ Α Δ Ε Κ Ε Ι Μ Α Ι
Σ Τ Α Σ Ε Δ Ε Μ Ο Υ Μ Ο Λ Π Α Σ Α Λ Λ Α Ρ Ε Τ Α Σ Α Ε Θ Λ Ο Ν

a Ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος | ἐκ Χολλειδῶν.
b Νίκας Ἀλκιβιάδου σημήιον ἐνθάδι κεῖμαι.
στᾶσε δέ μ' οὐ μολπᾶς ἀλλ' ἀρετᾶς ἄεθλον.

Non recte Lueders dicit, Alexandram et Alcibiadem iam notos esse ex titulo Kunstblatt 1840 p. 127. Nam ibi (= Arch. Aufs. I p. 180 sqq.) Rossius ipse exponit titulos ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος ἐκ Χολλειδῶν (qui nobis est nr. 113) et Λυσίππη Ἀλκιβιάδου Χολλείδου nequaquam eiusdem aetatis esse, sed illum Augusti aetate, hunc circiter Ol. 110 compositum esse. Quare Alexandra sacerdos illius tituli sine dubio eadem est atque hic: at Alcibiades Lysippes pater non potest esse idem atque is qui hic victoriae praemia dedicavit. Ne id quidem ullo modo effici potest, hunc quoque Alcibiadem Cholliidam fuisse; fortasse ad familiam T. Flavii Leosthenis et T. Flavii Alcibiadis Paeaniensium potius referendus est.

---

113 Basis marmoris Hymetti inventa in arce occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 301 et 309 (inde Rangabé Ant. Hell. 1015 et O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 48 nr. 41). Ross Arch. Aufs. I p. 180. Beulé l'Acropole I p. 324. Pittakis Eph. 152 (inde Lebas Attique 301. Rangabé Ant. Hell. 1105). Contulit Koehler.

Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε Ι Α Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Α Σ
Τ Η Σ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ Ε Κ Χ Ο Λ Λ Ε Ι Ι Δ Ω Ν

Var. lect. In libro l'ancienne Athènes supra primum versum additur ΑΘΗΝΑΙ ΠΟΛΙΑΔΙ, idque Rangabis (qui tamen de interpolatione cogitat) et Iahn inde repetiverunt. Mihi constat non de duobus diversis titulis, sed de interpolatione eiusmodi cogitandum esse, quales sunt innumerae in isto libro.

---

114 Columna lapidis Hymettii, inventa ad portam Acharnicam. Praeter hunc titulum duo sepulcrales in eadem columna fuerunt, alter infra illum, alter in postica parte lapidis. Edidit Pittakis Eph. 3884. Periisse videtur.

Β Α Σ Ι Ε Ι
Ρ Ο Ι Μ Α Τ Α Λ Κ Α

Α Γ Ω Ν Ι Ζ Ο Μ Ε Ν Ο Σ
Σ Ε Ρ Α Π Ι Ω Ν
Τ Α Υ Ρ Ο Κ Α Θ Α Π Τ Η Σ

corona

palma palma

I. e. Βασι[λ]εῖ | Ῥοιμητάλκᾳ | ἀγωνιζόμενος | Σεραπίων | ταυροκαθάπτης.

De natura eorum ludorum, qui nomine quod est ταυροκαθάψια designantur, doctissime exposuit W. H. Waddington adn. ad Lebas nr. 499, demonstravitque eum esse morem Thessalorum a Caesare dictatore primum Romam translatum (Plin. Hist. N. VIII, 45); inde per Romanos cum Smyrnam (C. I. G. 3212) aliasque in civitates Graeciae pervenisse. Fuisse autem ταυροκαθάπτας servilis condicionis homines (C. I. G. 2759ᵇ p. 1109 φαμιλία Ζήνωνος ἀρχιερέως μονομάχων καὶ καταδίκων καὶ ταυροκαθαπτῶν). Temporis definitio tota pendet e nomine Rhoemetalcae regis; cui vix alia potest cum ταυροκαθάπτῃ ratio intercedere, quam ut rex illos ludos ediderit; quod Athenis factum esse ipse titulus Athenis positus arguit. Atqui Athenis rex aliquis Rhoemetalces archon fuit (v. indicem), anno 37/38 p. Chr. (Mommsen Eph. epigr. II p. 258). Ludos autem ab archonte — qui magistratus imperatorum tempore nihil erat nisi λειτουργία sumptuosissima — eodemque rege editos nemo mirabitur; itaque eo minus dubitabimus ad eum etiam hunc titulum referre, quod alium Rhoemetalcam antea Athenis archontem fuisse ex additamento quod est ΝΤ (νεωτέρου), quod in pylurorum catalogo (part. IX class. 4) illius archontis nomini subiungitur, nequaquam necessario sequitur: imo multo verisimilior mihi est Th. Mommseni coniectura, eo additamento ex duobus regulis, qui tum una Thraciae praeerant, alterum Rhoemetalcam Cotyis filium ab altero nato maiore Rhoemetalca Rhescuporidis filio discerni.

---

115 Fragmentum marmoris Hymettii ab omnibus lateribus mutili, a. 0,19, l. 0,23, cr. 0,05. Inventum 'πλησίον τῆς Πουκίλης', exstat in turri Andronici. Edd. Pittakis Eph. 3046 (Lebas Att. 623). Heydemann Marmor-Bildwerke p. 127 nr. 338. Exscripsit Koehler.

corona taenia

Π Α Ι Δ Α Σ Σ Τ Α Δ Ι Ο Ν Π Α Ι Δ Α Σ
Χ Α Ρ Ι
Τ Η Σ Ι Α corona corona
//Ε Ν Ο Ρ Τ [Ο]
///Ε Ν Ω

Quem Pittakis habet versum (ΑΣΕΛ) supra v. 1, eum in lapide non esse Koehlerus testatur. || v. 4 O post T Heydemann.

Ex indice victoriarum nihil superest nisi παῖδας στάδιον, παῖδας ..... | Χαριτήσια [τὰ] ἐν Ὀρ[χομ]ενῷ.

116. 117 Fragmentum marmoris Pentelici in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

In fronte:

(116)
ΩΡΜΗΛΑΠΑΤΡΩΪΕΣΗΜΑΤΑΝΙΚΗΣ
ΠΥΘΩΗΣΙΕΡΗΣΤΑΝΤΙΘΕΜΕΥΕΠΙΗΣ
ΤΟΝΝΕΜΕΗΘΗΒΗΤΕΚΑΙΕΥΡΥΧΟΡΟΣΛΕ
ΜΗΔΟΦΟΝΟΣΤΕΠΛΑΤΑΙΗΓΛΛ
ΑΣΠΙΣΤΑΡΓΕΙΗΘΩΡΗ
ΔΙΣΣΑΚΙΡΑΡΙΑ
ΦΟΙΒΕΣΥΛΓΥ

In latere dextro:

a

(117)
ΟΥΣ
ΗΡΑΤΟ
ΤΟΝΒΟΥΛΗΕCΤΕ
ΔΩΔΕΚΑΠ
ΕΠΤΑΓΑ

b

ΕΙΡΗ ΕΛΑ

c

(ab omnibus lateribus mutilum)

ΤΕΡΟΝΕ ΙΑ
ϽΚΡΙΔΟΝΑΛΛΑΜ
ΦΟΡΩΙΠΑΛΛΜ
ΟΝΚΛΕΟCΟΥΝΕ
ΥΛΟCΟΥΚΕΚ
ΓΩΓΕΜΕΝΕ
ΔΕΚΑΤΕΚΡ
vac.

d

ΗΤΩΡ
ΑΦΝΗΙ
ϽΡΕΦΟΙΒΟC
ΧΟΡΩΙ
ΟCCΟΝΟΝΗΤΩΡ
ΠΑCΑ

Prioris tituli (116) duo certe disticha suppleri possunt:

[Σοὶ τόδ' Ὀνήτ]ωρ μῆλα, Πατρῷε, σήματα νίκης
Πυθώης ἱερῆς τ' ἀντίθεμ' εὐεπίης,
Τὸν Νεμέη Θήβη τε καὶ εὐρύχορος Λε[βάδεια]
Μηδοφόνος τε Πλάται' ἠγλα[ϊσαν στεφάνοις]
Ἀσπίς τ' Ἀργείη θώρηξ [τ' ⏑⏑ _ ⏑⏑ _ ⏑].

V. 1 Onetoris nomen petivi ex fragmentis alterius carminis (117). V. 2 ἀντίθεμ' pro ἀνατίθεμαι est. V. 4 elisionem in caesura versus elegiaci legitimam esse notum est. Versus quinti reliquias non expedio, videturque aliquid a lapicida turbatum esse. Extremae litterae nominis Ῥαρία esse videntur, ita ut de campo Rhario et certaminibus Eleusiniorum hoc versu dicatur; sed obstat prosodia: nam hic versus non efficitur nisi correpto α, quod in illo nomine produci solet. [Si quid peccatum est a lapicida, facillima est emendatio, quam Kirchhoffius mecum communicavit Δισσάκ[ι] Ῥαριά[δος ....]. V. 7 Φοῖβε, σὺ δ' εὐ[μενίως δέξαι τάδε δῶρα ⏑ _ _] (?).

Alterum carmen (117) satis longum fuisse videtur, neque initia et exitus versuum certa et indubitata ratione inter se coniungi possunt. Id apparet, etiam hic enumeratas fuisse victorias coronasque.

Agnoscuntur haec: frgm. *a* v. 2 (initium pentametri) ἤρατο, v. 3 (in. hexametri) τὸν βουλὴ ἔστ[εψε], v. 3 (in. pentam.) δώδεκα π[άντας?], v. 5 (in. hexam.) ἑπτὰ γ[άρ]. — Frgm. *b* fere nihil agnoscitur; fortasse v. 2 fin. ἔλα[χεν] scriptum fuit. — Frgm. *c* v. 2 [ἀπ]οκριδόν· ἀλλὰ μ.., v. 3 ...φόρῳ παλ[α]ι[η], v. 4 ..ον κλέος οὔνε[κα]. Cetera nimis ambigua sunt. — Frgm. *d* v. 1 (exitus hexametri) [Ὀν]ήτωρ, v. 2 (ex. pentam.) [δ]άφνη, v. 3 (ex. hexam.) [ἦν π]έρι Φοῖβος, v. 4 (ex. pentam.) χορῷ, v. 5 (ex. hexam.) τόσσον Ὀνήτωρ, v. 6 (ex. hexam.) ἅπασα.

118 Lapis a. 0,15, l. 0,17. Inventus Athenis, incertum quo loco. Exstat *'auf dem Cultusministerium'*. Exscripsit Heydemann.

ΚΟΥΑ/
///////////
/////////////////
//////////////////////////
////ΙΤΑΦΙ/////////Η///////
ΑΘΗΝΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑ/////
ΚΟΥΝΤΟΣΕΥΚΛΕΟΥΣ/////
ΤΟΥΕΥΚΛΕΟΥΣΑΦΙ/////
ΙΝΑΙΟΥΓΟΝΩΔΕ///////
////ΙΛΟΥΑΦΙΔΝΑΙ/////

I. e. Κουα[δρᾶτος] .... ['Επ]ιτάφι[α] ν[ικ]ή[σας] | Ἀθηνᾷ, γυμνασια[ρ]χ]οῦντος Εὐκλέους | τοῦ Εὐκλέους Ἀφι[δναίου, γόνῳ δὲ [Οἰν]οφ]ίλου (?) Ἀφιδναί[ου]. Oenophilus Aphiduensis Cleocratiae sacerdotis pater est nr. 232, sed ne illius quidem tituli aetas definiri potest.

---

119 Marmor candidum, Athenis Oxonium translatum, cum anaglypho, quo repraesentatur Hercules pelli leoninae incumbens sub arbore, ex qua arcus et pharetra suspensa, clava eidem apposita. Marm. Oxon. nr. 36 ed. Maitt. et II, 57 ed. Chandl. (Spon. Itin. T. III. P. II. p. 166). Reines. Synt. Inscr. II, 69 p. 289. Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. I. tab. 54. p. 144 sqq. (Murat. T. II. p. 645. 3. Tractavit Gesner Comm. Gotting. a. 1754. T. IV. p. 51). Boeckh C. I. G. 271 (Lebas Attique 541).

Supra anaglyphum:

....ΗΤΕΥΟΝΤΟϹ·ϹΤΑ·ϹΕΡΑΠΙΩΝΟϹ·ΧΟΛΛΕΙΔΟΥ·)
....ΚΟϹΜΗΤΕΥΟΝΤΟϹ·ΚΑϹΙ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ·ϹΤΕΙΡΙΕΩϹ·)
..ΦΡΟΝΙϹΤΗϹ·ΑΘΗΝΑΙΟϹ·ϹΠΕΝΔΟΝΤΟϹ·ΕΛΕΥϹΕΙΝΙΟϹ·)
..ΙϹΕΦΗΒΟΙϹ·ΤΟΝΗΡΑΚΛΕΑ·ΑΠΟΤΗϹΕΝΕΛΕΥϹΕΙΝΙΝΕΙΚΗϹ·)

Infra anaglyphum:

ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ
ΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΕΙΣΙΕΩΣΕΤΟΣ·ΚΓ

I. e. [Κοσμ]ητεύοντος Στα(τίου) Σεραπίωνος Χολλείδου, | [ἀντι]κοσμητεύοντος Κασί(ου) Ἀπολλωνίου Στειριέως | [σω]φρονιστὴς Ἀθήναιος Σπένδοντος Ἐλευσίνιος | [το]ῖς ἐφήβοις τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ τῆς ἐν Ἐλευσῖνι νίκης. | Παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου | τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως ἔτος κγ'. Tertius et vigesimus Abascanti paedotribae annus est inter 156/7 et 164/5 p. Chr. (v. Hermae VII p. 224).

---

120 In columna rotunda lapidis Pentelici, a. 0,63, cr. 0,60, inventa in theatro Bacchi. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 120.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΤΑΙΛ·ΑΥΡΗΛ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹ
ΤΑΡϹΕΥϹΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟϹΚΩΜΩ
ΔΟϹΚΑΙΚΗΡΥΞΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗ
ϹΥΝΚΑΠΙΤΩΛΙΟΙϹΝΕΙΚΗϹΑϹΤΟΝ
ΑΓΩΝΑΤΩΝΟΛΥΜΠΕΙΩΝΑΝΕϹΤΗ
ϹΑΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑ

Ἀγαθῇ τύχῃ.
T. Αἰλ. Αὐρήλ. Ἀπολλώνιος
Ταρσεὺς καὶ Ἀθηναῖος κωμῳδὸς καὶ κῆρυξ περιοδονίκης
σὺν Καπιτωλίοις νικήσας τὸν
ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπείων ἀνέστησα τὸν ἀνδριάντα.

Olympia hic esse videntur, quae Athenis celebrabantur inde ab Hadriani tempore. Nomina quae sunt Titus Aelius Aurelius indicare videntur, Antonini Pii imperio neque antiquiorem neque multo recentiorem esse titulum.

121 Olim Athenis in gymnasio, tabula Venetias translata in domum Gabr. Vendramini. Grutero misit Gutenstenius e schedis Metelli. Ed. Gruter. Thes. Inscr. p. CCCXVII. 1 (Scalig. ad Euseb. p. 197. Salmas. in Spartian. p. 506. Corsin. F. A. T. II. p. 112. Brunck. Anal. T. III. p. 184, cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. I. p. 384. Anthol. Pal. T. II. Append. nr. 328). Boeckh C. I. G. 248 (Lebas Attique 602).

ΚΟϹΜΗΤΕΥΟΝΤΟϹ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΧΑΡΝΕΙΟϹ
ϹΤΗΧΕΝ ΑΧΗΡΙϹΤΟϹ
ϹΤΗΛΗΝ ΜΕΤΑ ΚΥΔΕ
ϹΙΝ ΑϹΤΟΙϹ ΠΑΤΡΟϹ
ΤΟΥ ΓΟΜΕΧΩΝ ΔΗΜΟ
ΘΕΝ ΕΥΠΩΡΙΔΗϹ
ΕΚΠΡΕΠΕΥϹ ΑΕΘΛΟΙϹΙΝ
ΕΠΑϹΚΗϹΑϹ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΙϹ
ΚΑΙ ϹΤΕΦΑΝΟΥ ΚΥΔΟϹ
ΜΟΝΝΟϹ ΕΝΕΓΚΡΑΜΕΝΟϹ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗϹΑϹ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ

Subsunt quattuor coronae et inter has palmae ramulus erectus, cui duae aliae palmae, quae coronas coniungunt, decussatae incumbunt. Coronis haec inscripta sunt, litteris iisdem, quibus superiora:

ϹΕΒΗ
ΡΕΙΑ

ΑΝΤΩ
ΝΕΙΑ

ΑΝΤΙΝΟ
ΕΙΑ

ΚΟΜΩ
ΔΕΙΑ

Var. lect. ANTωNEIA Gruter; et sic pro Ἀντωνίνεια etiam alibi scribitur; quare ANTωNEINIA vel ANTωNINEIA (hoc recepit Boeckhius), quae ex Pighii manuscripto adnotantur, emendationes praeproperae esse videntur.

Κοσμητεύοντος Πλουτάρχου Ἀχαρνέ[ω]ς
Στῆ[σ]εν Ἀχ[ω]ριστος | στήλην με[γ]αλωνδί|τω ἀστοῖς
πατρὸς | τοὔ[ν]ομ᾽ ἔχων δημό|θεν Εὐπ[υ]ρίδης |
ἐκπρεπέ[ω]ς ἀέθλοισιν | ἐπασκήτας καὶ ἐφήβο[υ]ς
καὶ στεφάνου κῦδος | κο[ῦ]ρος ἐνεγ[κ]άμενος.

ἀγωνοθετήσας Ἀδριανείων. — Σεβήρεια. — Ἀντωνεια. — Ἀντώνεια. — Κομ[ό]δεια. Titulus Septimii Severi aetate non antiquior est. Plutarchus Acharnensis, quem hic cosmetam habemus, quanam necessitudinis vinculo cohaereat cum Theomnesto Plutarchi f. Acharnensi, qui in titulis eiusdem aetatis invenitur (v. indicem), incertum est. Fortasse Plutarchus cosmeta Theomnesti filius fuit; quod si sumemus, titulus hic fere in annos 210—220 incidet. Utique antiquior est Gordianorum temporibus: tum enim omnia illa festa, quibus Antoninorum familia honorabatur (Ἀντώνεια, Σεουήρεια, Κομόδεια), abrogata fuisse tituli ephebici indicant.

---

122 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 244 (Lebas Attique 613).

ΟΙΝΕΙΚΗϹΑΝΤΕϹ
ΤΗΝΛΑΜΠΑΔΑ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ
ΕΥΚΑΡΠΟΥΑΘΜΟ
ΙΕΥϹΛΑΔΙΚΟϹϹѠ
ΞΟΗΤϹϹϹΟΥΝΙΕΥϹ
ѠΖѠΝ)ϹΟΥΝΙΕΥϹ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟϹΔΙΟΝΙϹ
ΟΥΡΟΥΦΟϹΑΓΑΘѠΝ
ϹѠΤΑϹΔΙΟΝΥϹΙΟϹ
ΖѠϹΙΜΟϹϹΥΝΦΑϹ
ϿΟΙΒΟϹΑΤΤΙΚΟϹ
ΖѠϹΙΜΑϹϹѠΤΗϹ

Οἱ νεικήσαντες | τὴν λαμπάδα | Ἀσκληπιάδης | Εὐκάρπου Ἀθμο|[ν]εύς, Λάδικος Σω|[ζον]τ[ο]ς Σουνιεύς, | [Σ]ώ[ζων] Σουνιεύς, | Καλλίμαχος Διο|ν[υ]σ[ί]ου, Ῥοῦφος, Ἀγάθων, | Σωτᾶς, Διονύσιος, | Ζώσιμος, Συνφ[ᾶ]ς, | Φοῖβος, Ἀττικός, | Ζωσιμᾶς, Σώτης. Supplementa Boeckhii sunt, praeter v. 6 Σώ[ζον]τος (in ΞΟΗ facile agnoscuntur ZON) et v. 12 Συνφ[ᾶ]ς.
Hi ephebi sunt tribus Attalidis. Tempus incertum est.

---

123 Sub anaglypho maximam partem destructo; remanet enim tantum pes figurae. Marm. Elgin. n. 18 Viscont. (qui minusculis et vitiose edidit). Mus. Britann. n. 219 p. 135 Synops. Edidit Osann Syll. I, 50 p. 153. Ex Osanni et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 250 (Lebas Attique 640). Monum. Mus. Brit. p. 111 nr. 42 (quod exemplar cum antiquioribus plane consentit, nisi quod utriusque versus primam litteram non integram exhibet).

ΘΛΛΤΑΤΗϹΝΙΚΗϹѠΡΑΡΙΟϹΗΡΑ
ΜΠΑΔΑϹΕΡΜΕΙΑΙΘΗΚΕΚΑΙΗΡΑΙ

[Ἄ]θλα τὰ τῆς νίκης Ὡράριος Ἡρα[κλείδης]?
[λα]μπάδος Ἑρμείᾳ θῆκε καὶ Ἡρα[κλεῖ].

---

124 'Athenis in gymnasio'; inde Venetias pervenit. Edidit Gruter p. CCCXVII. 3 (Meursius Graecia feriata in Thes. Gronov. T. VII. p. 812. Prid. Marm. Oxon. p. 483 ed. Maitt. Vandal. Diss. p. 587). Maffeius Mus. Ver. p. LXIII. 1 (Bonada T. I. p. 124. Brunck. Anal. T. III. p. 174. Jacobs. Anthol. Pal. Append. Epigr. n. 230). Boeckh C. I. G. 243 (Lebas Attique 612).

ΛΑΜΠΑΔΑ
ΝΕΙΚΗϹΑϹ
ϹΥΝΕΦΗ
ΒΟΙϹΤΗΝΔΑ
ΝΕΘΗΚΑΕΥ
ΤΥΧΙΔΗϹ
ΠΑΙϹΩΝΕΥ
ΤΥΧΙΔΟΥ
ΑΘΜΟΝΕΥϹ

Var. lect. Cum Boeckhio Maffei lectionem praeter v. 5 secutus sum, ubi is ϹΟ habet, Gruterus ΕΘ.

Λαμπάδα νεικήσας σὺν ἐφήβοις τήνδ᾽ ἀνέθηκα
Εὐτυχίδης παῖς ὢν Εὐτυχίδου Ἀθμονεύς.

---

125 Titulus incisus in rupe arcis '*ein wenig östlich und über der Grotte des Dionysostheaters, vom Sprung des Felsens unterbrochen*'. Edd. Clark. Itin. T. II. S. II. p. 547. Boeckh C. I. G. 227[b] (inde exscripsit et interpolavit Pittakis l'ancienne Athènes p. 220). Lebas Attique 495. Wordsworth Athens and Attica p. 91. A. von Velsen Archaeol. Anz. 1855 p. 59*, cuius apographum omnium accuratissimum sequor.

ΑΠΕΙϹѠΝΙ
ΑΝΟϹΚΑΙ

ΤΡΙΠΟΔΑΝΕ
ΘΕϹΑΝ

I. e. Α(ὖλος) Πειτωνιανὸς καὶ [....... τὸν] τρίποδ᾽ ἀνέθεσαν.

---

126 Titulus subscriptus plintho columnae orientalis, prope monumentum Thrasylli. Edd. Stuart Ant. Att. T. II. p. 30 (IV tab. 5). Boeckh C. I. G. 227[b] (cf. add. p. 909). Pittakis l'ancienne Athènes p. 220. Wordsworth Athens and Attica p. 91. W. Henzen Bullettino dell' Instituto 1860 p. 95 nr. 12. Exscripsit Koehler.

ΗΛΙ///////Ν////////////
ΜΑΞΙΜΟϹ ΦΙΛΙΠΠΟϹΓΑΙ/////////////ΛΟϹϹΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟϹ

I. e. Ἡλί[ῳ τ]ὸ[ν τρίποδα] | Μάξιμος, Φίλιππος, Γά[ιος, ..., ...]μος, Στρατόνεικος. Titulus tertii post Chr. saeculi initium vix videtur superare.

127 Titulus inscriptus cylindro marmoreo (Pentelici ut videtur lapidis) a. 1,7; diameter 0,60. *'Auf der Vorderseite 10 buckelartige Erhöhungen (Körbe? Schilde?), die letzte Inschrift in einem Schild, die übrigen auf den Erhöhungen'.* Edidit O. Lueders Bullettino dell' Instituto 1872 p. 267. Apographum transmisit idem.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΙΑ ΕΝΠΛΑΤΕΑΙΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΕΝΘΗ/// ///ΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ	ΝΕΜΕΙΑ ΕΝΑΡΓΕΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΕΙΑ ΕΝΠΛΑΤΕΑΙΣ	ΟΛΥΜΠΕΙΑ ΕΝΑΘΗ///ΑΙΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΝΣΜΥΡΝ///	ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΝΕΦΕΣΩ
ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΝΣΜΥΡΝΗ	ΒΑΡΒΥΑΛΕΙΑ ΕΝΕΦΕΣΩ

Ἐλευθέρεια ἐν Πλαταιαῖς. — Πανελλήνια ἐν Ἀθήναις. — Ἐλευθέρεια ἐν Πλαταιαῖς. — Ἀδριάνεια Ὀλύμπια ἐν Σμύρ[ν]η. — Ὀλύμπια ἐν Σμύρνῃ. — Ἡράκλεια ἐν Θή[βα]ις. — Νέμεια ἐν Ἄργει. — Ὀλύμπεια ἐν Ἀθή[ν]αις. — Ὀλύμπια ἐν Ἐφέσῳ. — Βαρβύ[λ]λεια ἐν Ἐφέσῳ — καὶ [τὴ]ν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα. Hadriani aetate non antiquiorem esse hunc titulum primo adspectu patet.

---

128 Ad Panagiae Gorgopico in muro. Edd. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 32 sqq. Misc. erud. antiq. X. 113 p. 366 sq. (Gronov. Thes. A. Gr. T. VII. p. 870). Wheler. Itin. p. 372 ed. Brit. (Murator. T. II. p. DCXLVII). Pocock. Inscr. Ant. P. I. c. 5. s. 4. p. 53. Varias lectiones dedit Chandlerus Inscr. Syllab. p. XXX. Ex his exemplaribus et Mustoxydis schedis ed. Boeckh C. I. G. 247. Lebas Attique 607.

ΜΑΡΚΟCΤΥΛΛΙΟC....
ΑΠΑΜΕΥCΤΗCΒΙΘΥΝΙΑCΑΘΗΝΑΙ
ΟCΚΟΡΙΝΘΙΟCΖΜΥΡΝΑΙΟCΜΟΝΟC
ΚΑΙΠΡωΤΟCΤωΝΑΠΑΙωΝΟCΠΥΚΤωΝ
ΝΕΙΚΗCΑCΚΑΤΑΤΟΕΞΗCΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ
ΟΛΥΜΠΙΑΙCΘΜΙΑΑΔΡΙΑΝΕΙΑΡωΜΗ....

In clypeis viginti uno, quorum ultimus rotundus, ceteri oblongi et in utroque latere sinuati:

a	*b*	*c*
ΟΛΥΜΠ ΙΑ	ΔΙC ΕΝΠΕΙ CΗ	ΙCΘΜΙ Α
d	*e*	*f*
ΠΑΝΕΛ ΛΗΝΙΑ	ΔΙC ΑΘΗ	ΝΕΜΕ Α
g	*h*	*i*
ΝΕΛΝ ΠΟΛΙΝ	ΔΙC CΕΡΕΙΑ	Π..ΑΘΗ .....
k	*l*	*m*
ΖΜΥΡ ΝΑΝ ΚΟΙΝΟΝ ΑCΙΑC	....	.ΑΠΕΤω .....
n	*o*	*p*
ΕΦΕ ...Ν	....	....
q	*r*	*s*
....	....	....
t	*u*	*v*
....	....	....

ΕΝΕΙΚΑΔΕΘΕΜΑΤΙΚΟΥCΚΑΙΤΑΛΑΝΤΙ..
ΟΥCΑΓωΝΑCΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΕΤΕ...
ΤΑΕΤωΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΔΥΟΜΗΝωΝΤΡΙωΝ
ΜΑΡΚΟCΤΥΛΛΙΟCΕΥΤΥΧΗC[C].ΝΤω.ΙωΚ[Α]Ι
ΕΠΟΙΕΙ ΑΔΕΛΦω
[.ΟΙ.]ΤΟΠΟΝΕΔωΚΕΚΛΕΙΤΟΡΙC

Var. lect. Quae uncis inclusi, solus Lebas habet, cuius exemplum secutus sum.

Μᾶρκος Τύλλιος ...., | Ἀπαμεὺς τῆς Βιθυνίας, Ἀθηναῖ|ος, Κορίνθιος, Ζμυρναῖος, μόνος | καὶ πρῶτος τῶν ἀπ' αἰῶνος πυκτῶν | νεικήσας κατὰ τὸ ἑξῆς Πανελλήνια, | Ὀλύμπια, Ἴσθμια, Ἀδριάνεια Ῥώμη[ν, ...].

In eis quae sequuntur coniungenda sunt *a* et *b* Ὀλύμπια δὶς ἐν Πείσῃ; item *d* et *e* Πανελλήνια δὶς Ἀθή[ναις], *g* et *h* Νέαν πόλιν δὶς [Εὐ]σέ[β]εια.

Praeterea in singulis clypeis singuli ludi scripti sunt: *c* Ἴσθμια, *f* Νέμεα, *i* Π[αν]αθή[ναια], *k* Ζμύρναν κοινὸν Ἀσίας, *m* [Κ]απετώ[λεια], *n* Ἔφε[σον ....].

Iam subiungitur ἐνείκα δὲ θεματικοὺς καὶ ταλαντι[αί]|ους ἀγῶνας τριάκοντα πέντε, ἐτε[λεύ]|τα ἐτῶν τριάκοντα δύο, μηνῶν τριῶν. | Μᾶρκος Τύλλιος Εὐτύχης σ[ὺ]ν τῷ [υ]ἱῷ καὶ | ἀδελφῷ ἐποίει, | [τ]ὸ[ν] τόπον ἔδωκε Κλειτορίς.

129 Basis lapidis Pentelici, inventa in ecclesia Παναγίας Πυργιωτίσσης. Versus 31 primos edidit Kumanudis in Ἀθηνᾷ 1860 Νοεμβρ. 26, totum titulum Pittakis Eph. 4096. Kumanudis Phil. I. p. 329 nr. 12.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΛΕΡΙΟϹΕΚΛΕΚΤΟϹϹΙΝΩΠΕΥϹ
ΛΕΥΤΗϹΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟϹΚΑΙΔΕΛΦΟϹ
ΛΕΥΤΗϹΚΑΙΗΛΕΙΟϹΚΑΙϹΑΡΔΙΑΝΟϹ
ΟΥΛΕΥΤΗϹΚΑΙΠΕΡΓΑΙΟϹΒΟΥΛΕΥΤΗϹ
ΑΙΝΕΙΚΑΕΥϹΒΟΥΛΕΥΤΗϹΚΑΙΑΛΛΩΝΠΟΛ
ΛΩΝΠΟΛΕΩΝΠΟΛΕΙΤΗϹΚΑΙΒΟΥΛΕΥΤΗϹ
ΚΗΡΥΞΔΙϹΠΕΡΙΟΔΟϹΝΕΙΚΗϹΑϹΑΓΩΝΑϹΙΕ
ΡΟΥϹΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥϹΤΟΥϹΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΟΥϹΟΛΥΜΠΙΑΕΝΠΕΙϹΗ Β ΠΥΘΙΑΕΝΔΕΛ
ΦΟΙϹ Β ΝΕΜΕΙΑΕΝΑΡΓΕΙ Γ ΙϹΘΜΙΑ Δ ΠΑΝΑ
ΘΗΝΑΙΑ Δ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΤΗΝΕΞΑΡΓΟΥϹΑϹΠΙΔΑ
ΚΑΠΕΤΩΛΙΑΕΝΡΩΜΗ Γ ΑΘΗΝΑϹΠΡΟΜΑΧΟΥ ΕΝ
ΡΩΜΗ Γ ΤΟΝΧΕΙΛΙΕΤΗΕΝΡΩΜΗΕΦΩΕΤΕΙ
ΜΗΘΗΝΧΡΥϹΩΒΡΑΒΕΙΩΜΟΝΟϹΚΑΙΠΡΩΤΟϹΤΩΝΑΠΑΙ
ΩΝΟϹΚΗΡΥΚΩΝΕΥϹΕΒΕΙΑΕΝΠΟΤΙΟΛΟΙϹ Δ ϹΕΒΑϹΤΑ
ΕΝΝΕΑΠΟΛΕΙ Δ ΑΚΤΙΑΕΝΝΕΙΚΟΠΟΛΕΙΟΛΥΜΠΙΑΕΝ
ΕΠΙΔΑΥΡΩ Β ΗΡΑΚΛΕΙΑΕΝΘΗΒΑΙϹ Γ ΤΡΟΦΩΝΕΙ
ΑΕΝΛΕΒΑΔΕΙΑ Β ΟΛΥΜΠΙΑΕΝΒΕΡΟΙΑ Β ΠΥΘΙΑΕΝΦΙ
ΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙ Β ΚΕΝΤΡΕΙϹΕΙΑΕΝΦΙΛΙΠΠΟ[ΠΟ]ΛΕΙ
ϹΕΒΑϹΤΑΕΝΒΥΞΑΝΤΙΩϹΕΥΗΡΕΙΑΕΝΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙ
Α Β ΚΟΙΝΟΝΒΕΙΘΥΝΙΑϹΕΝΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙΑ Β ϹΕΥΗΡΕΙ
ΑΕΝΝΕΙΚΕΑ Γ ΧΡΥϹΑΝΘΙΝΑΕΝϹΑΡΔΕϹΙΝΚΟΙΝΑΑϹΙΑϹΕΝ
ϹΑΡΔΕϹΙΝ ΠΥΘΙΑ ΕΝΤΡΑΛΛΕϹΙ ΟΛΥΜΠΙΑΕΝΕΦΕϹΩ Β
ΒΑΡΒΙΛΛΗΑΕΝΕΦΕϹΩ Δ ΑΔΡΙΑΝΕΙΑΕΝΕΦΕϹΩ ΟΛΥΜ
ΠΙΑΕΝϹΜΥΡΝΗ Β ΑΔΡΙΑΝΑΟΛΥΜΠΙΑΕΝϹΜΥΡΝΗ Β
ΚΟΙΝΑΑϹΙΑϹΕΝϹΜΥΡΝΗΑΥΓΟΥϹΤΕΙΑΕΝΠΕΡΓΑΜΩ
ΟΛΥΜΠΙΑΕΝΚΥΞΙΚΩΔΙΔΥΜΕΙΑΕΝΜΙΛΗΤΩ Β
ΠΥΘΙΑΕΝΙΕΡΟΠΟΛΕΙΑΚΤΙΑΕΝΤΥΡΩϹΕΒΑϹΜΕΙΑ
ΕΝΔΑΜΑϹΚΩ Β ΤΟΝΠΕΡΙΠΟΡΦΥΡΟΝΕΝϹΕΙΔΩΝΙ Β
ΑΤΤΑΛΗΑΚΑΠΕΤΩΛΙΑΕΝΑΦΡΟΔ[Ε]ΙϹΙΑ[ΔΙ]

ΥΠΟΦΩΝΑϹΚΟΝΜ̅ΑΥ̅ΡΜΟΥϹΑΙΟΝΤΟΝΚΑΙΕΟΡ
ΤΑϹΙΟΝϹΑΡΔΙΑΝΟΝΓΕΡΟΥϹΙΑϹΤΗΝΔΕΛΦΟΝ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΝΚΑΙΗΛΕΙΟΝΚΑΙΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΑΑΡΧΙΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΑΤΕΙΜ[Η]ΘΕΝΤΑΥΠΟΗΛΕΙΩΝΚΑΙΔΕΛΦΩΝ
ΑΝΔΡΙΑϹΙΜΟΝΟΝΚΑΙΠΡΩΤΟΝΤΩΝΕΠΙΦΩΝΑ
ϹΚΙΑ

Var. lect. Quas litteras uncis inclusi, eas Kumanudis habet, Pittakis omittit.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

[Οὐα]λέριος Ἔκλεκτος Σινωπεὺς | [βου]λευτὴς καὶ Ἀθηναῖος καὶ Δελφὸς | [βου]λευτὴς καὶ Ἠλεῖος καὶ Σαρδιανὸς | [βου]λευτὴς καὶ Περγαῖος βουλευτὴς | [κ]αὶ Νεικαεὺς βουλευτὴς καὶ ἄλλων πολ|λῶν πόλεων πολείτης καὶ βουλευτής, κῆρυξ διςπεριόδος, νεικήσας ἀγῶνας ἱε|ροὺς οἰκουμενικοὺς τοὺς ὑπογεγραμμέ|νους· Ὀλύμπια ἐν Πείσῃ β', Πύθια ἐν Δελ|φοῖς β', Νέμεια ἐν Ἄργει γ', Ἴσθμια δ', Πανα|θήναια δ', Πανελλήνια, τὴν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα, | Καπετώλια ἐν Ῥώμῃ γ', Ἀθηνᾶς Προμάχου ἐν | Ῥώμῃ γ', τὸν χειλιετῆ ἐν Ῥώμῃ, ἐφ' ᾧ ἐτει|μήθην χρυσῷ βραβείῳ μόνος καὶ πρῶτος τῶν ἀπ' αἰ|ῶνος κηρύκων, Εὐσέβεια ἐν Ποτιόλοις δ', Σεβαστὰ | ἐν Νεαπόλει δ', Ἄκτια ἐν Νεικοπόλει, Ὀλύμπια ἐν | Ἐπιδαύρῳ β', Ἡράκλεια ἐν Θήβαις γ', Τροφώνει|α ἐν Λεβαδείᾳ β', Ὀλύμπια ἐν Βεροίᾳ β', Πύθια ἐν Φι|λιπποπόλει β', Κεντρείσεια ἐν Φιλιπποπόλει, | Σεβαστὰ ἐν Βυζαντίῳ, Σευήρεια ἐν Νεικομηδεί|ᾳ β', κοινὸν Βειθυνίας ἐν Νεικομηδείᾳ β', Σευήρει|α ἐν Νεικαίᾳ γ', Χρυσάνθινα ἐν Σάρδεσιν, κοινὰ Ἀσίας ἐν | Σάρδεσιν, Πύθια ἐν Τράλλεσι, Ὀλύμπια ἐν Ἐφέσῳ β', | Βαρβίλληα ἐν Ἐφέσῳ δ', Ἀδριάνεια ἐν Ἐφέσῳ, Ὀλύμ|πια ἐν Σμύρνῃ β', Ἀδριανὰ Ὀλύμπια ἐν Σμύρνῃ β', | κοινὰ Ἀσίας ἐν Σμύρνῃ, Αὐγούστεια ἐν Περγάμῳ, | Ὀλύμπια ἐν Κυζίκῳ, Διδύμεια ἐν Μιλήτῳ β', | Πύθια ἐν Ἱεροπόλει, Ἄκτια ἐν Τύρῳ, Σεβάσμεια | ἐν Δαμασκῷ β', τὸν περιπόρφυρον ἐν Σειδῶνι β', | Ἀττάληα Καπετώλεια ἐν Ἀφροδεισιάδι.

Ὑπὸ φωνασκὸν Μ. Αὐρ. Μουσαῖον τὸν καὶ Ἑορ|τάσιον, Σαρδιανὸν γερουσιαστήν, Δελφὸν βουλευτήν, καὶ Ἠλεῖον καὶ Ἀφροδεισιέα ἀρχιγραμ|ματέα, τειμηθέντα ὑπὸ Ἠλείων καὶ Δελφῶν | ἀνδριάσι μόνον καὶ πρῶτον τῶν ἐπὶ φωνα|σκίᾳ.

Tempus tituli definitur memoria ludorum saecularium, quibus Philippus Imperator millesimum urbis Romae annum celebravit a. p. Chr. 248. Aliquot annis post Valerius Eclectus hunc titulum inscribendum curasse videtur. In quo qui enumerantur ludi, de iis exponere non est huius loci.

CLASSIS QVINTA.

MONVMENTA VOTIVA.

130 Tabula marmoris a parte sinistra mutila a. 0,16, l. 0,46, cr. 0,08. Ubi inventa sit, non constat. Musei Aeginaei fuisse dicitur, quod postea Athenas translatum est; nunc hic lapis est in stoa Hadriani. Ediderunt Ross Intelligenzblatt der Allgemeinen Literat. Zeitung 1838 N. 34. de demis n. 58. Schoell Archaeol. Mittheilungen aus Griechenland p. 129 not. 1. Pittakis Eph. 340 (Lebas Attique 138). L. Stephani Mus. Rhen. IV p. 39 tab. II, 27 (G. Hirschfeld, tituli statuariorum 126). Denuo descripsit Koehler.

ΥΙ ΑΡΕΩΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ
ΩΝΘΕΟΞΕΝΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΛΩΝΙΟΥΕΠΩΝΥΜΟΥΔΕ ΤΗΣ
ΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΧΑΡΝΕΩΝΑΝΤΙ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝΑΡΕΙΚΑΙΣΕΒΑΣΤΩ
ΟΣΔΙΟΓΝΗΤΟΥΑΧΑΡΝΕΥΣΕΠΟΕΙ

I. e. [Ἐπὶ ἱερέως τ]ο[ῦ] Ἄρεως Ἀπολλοφάνου | [.... ζακορεύοντ]ος (?) Θεοξένου τοῦ Δημητρίου | [καὶ τοῦ δεῖνος τοῦ Ἀπο]λλωνίου, ἐπωνύμου δὲ τῆς [πόλεως | ἄρχοντος τοῦ δεῖνος,] τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαρνέων ἀντὶ | ...... χαριστήριον Ἄρει καὶ Σεβαστῷ. — ....ος Διογνήτου Ἀχαρνεὺς ἐποίει. Augusti aetate aut non ita multo post titulus incisus videtur.

131 In lapide Hymettio a. 0,04, l. 0,17, cr. 0,17, invento in Piraeeo. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 33.

ΑΞΙΟΣΚΛ ///ΩΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΝΑΝΑΙΕΥΞΑΜΕΝΟΙΑΝΕΘΗΚΑΝ

I. e. Ἄξιος κ[αὶ] Κ[λε]ὼ Ἀρτέμιδι Νάνᾳ εὐξάμενοι ἀνέθηκαν.

132 Marmor Pentelicum a sinistra et infra mutilum; in gradibus Parthenonis transscripsit Koehler.

ΙΩΙΚΑΙΥΓΙΕΙΑ
ΤΗΡΙΟΝ
ΓΡΙΠΠΕΙΝΑ
ΤΗΙΑΥΤΩΝ
ΝΟΙΑΙ
ΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΟΝΗΣΙΚΡΑ

[Ἀσκληπ]ιῷ καὶ Ὑγιείᾳ
[χαριστ]ήριον
[Κλαυδία Ἀ]γριππεῖνα
[ἐπὶ] τῇ αὐτῶν
[εὐ]νοίᾳ
[ἐπὶ ἱερέ]ως διὰ βίου
[Φλαβίου] Ὀνησικρά[τους].

Nomen gentilicium Φλαβίου alius titulus praebet, ubi idem sacerdos Aesculapii est (v. indicem s. Ὀνησικράτης). Inde etiam intellegitur, titulum Flaviorum imperatorum temporibus non esse antiquiorem.

133 In Erechtheo. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 397 (Rangabé Ant. Hell. 1018. O. Iahn, Pausaniae descriptio arcis p. 49 nr. 42).

ΑΘΗΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙΕΥΞΑΜΕΝΗΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. ... Ἀθηνᾷ Πολιάδι εὐξαμένη ἀνέθηκεν.

134 Ara quadrangula lapidis Pentelici, inventa in Piraeeo. Edd. Antoniades Ἀθηνᾶ nr. 2324 (inde E. Gerhard Arch. Anz. 1855 p. 86* nr. 6). Pittakis Eph. 2589. Exscripsit Velsen. In superiore parte arae γεῖσον est, cuius in quattuor lateribus scriptae sunt quattuor particulae priores (*a b c d*). Quinta (*e*) infra γεῖσον in parte antica arae.

a ΠΟΛΥΝΙΚΗΜΟΣΧΙΩΝ | *b* ΟΣΦΙΛΑΔΟΥ | *c* ΓΥΝΗΜΗΤΡ | *d* ΙΘΕΩΝΕΥΑΝΤΗ

e
ΤΩΙΙΑΤΡΕΙ
ΝΗΕΥΧΗΝ

Πολυνίκη Μοσχίωνος Φιλάδου γυνὴ Μητρὶ θεῶν εὐαντήτῳ ἰατρείνῃ εὐχήν. Ad imperatorum Romanorum tempora titulum pertinere et demotici forma Φιλάδου pro Φιλαΐδου et orthographia quae est ἰατρείνῃ pro ἰατρίνῃ et inconstantia, qua iota mutum modo additur modo omittitur, probant.

135 Ara rotunda lapidis Pentelici, inventa in Piraeeo. Edd. Antoniades Ἀθηνᾶ nr. 2324 (inde E. Gerhard Arch. Anz. 1855 p. 86* nr. 7). Pittakis Eph. 2590.

ΕΥΦΡΙΣΠΑΤΡΩΝΟΣΠΡΟΒΑΛΙΣΙΟΣ
ΜΗΤΡΙΘΕΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. Εὔφρις Πάτρωνος Προβαλίσιος | Μητρὶ θεῶν ἀνέθηκεν. Primi p. Chr. saeculi esse videtur.

136 In basi marmoris Pentelici, quae sustinet statuam mulieris sine capite. Inventus est lapis in septentrionali parte paeninsulae Piraeei. Nunc est in museo societatis archaeologicae. Edd. Pittakis Eph. 3661. Kumanudis 'Επιγρ. 'Ελλ. ἀνέκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας. 1860 nr. 34. Denuo contulit Koehler.

ΕΠΙΕΠΙΚΡΑΤΟΥϹΑΡΧΟΝΤΟϹΜΕΓΙϹΤΗ
ΑΡΧΙΤΙΜΟΥϹΦΗΤΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡΜΗΤΡΙ
ΘΕΩΝΕΥΑΝΤΗΙΑΤΡΙΝΗΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

'Επὶ 'Επικράτους ἄρχοντος Μεγίστη
'Αρχιτίμου Σφηττίου θυγάτηρ Μητρὶ
θεῶν εὐαντή(τῳ) ἰατρίνῃ 'Αφροδίτῃ
ἀνέθηκεν.

---

137 Basis lapidis Hymettii inventa ad meridionalem partem paeninsulae Piraicae. Edd. Antoniades 'Αθηνᾶ nr. 2324 (inde E. Gerhard Archaeol. Anz. 1855 p. 86* nr. 3). Pittakis Eph. 2588. Exscripsit Velsen.

ΙΜΕΡΤΟϹΜΑΡΑΘΩΝΙΟϹ
ΥΠΕΡΙΜΕΡΤΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΟΥ
ΜΗΤΡΙΘΕΩΝΕΥΑΝΤΗΤΩ
ΕΙΑΤΡΕΙΝΗ

I. e. Ἵμερτος Μαραθώνιος | ὑπὲρ Ἱμέρτου Μαραθωνίου | Μητρὶ θεῶν εὐαντήτῳ εἰατρείνῃ. Nomen quod est Himertus in familia aliqua pagi Marathonii tam frequens est diversis temporibus (Tiberio, Hadriano, Septimio Severo et Caracalla imperantibus), ut inde nullum temporis indicium repeti possit. Litterarum formae et scriptura εἰατρείνῃ pro ἰατρίνῃ ad alterum aut tertium potius quam ad primum p. Chr. saeculum pertinent; sed utrique argumento non nimium tribuendum est.

---

138 Fragmentum basis lapidis Hymettii a. 0,17, cr. 0,20, l. 0,30. Inaedificatus lapis in orientali arcis parte. Ed. Pittakis Eph. 2749. Exscripsit Koehler.

ΙΡΥΞϹΜΑΡΑΓΔΟϹ)ΜΑ
vac.? ΤΥΧΩΝΥΓΕΙΑϹΔΕΛΦ
vac.

I. e. [Κῆ]ρυξ Σμάραγδος) Μα[ραθώνιος] | τυχὼν ὑγείας Δελφ[ινίῳ 'Απόλλωνι]. Alterum versum iam Pittakis recte expleverat.

---

139 '*Kleine Ara von Pentelischem Marmor. Gefunden bei den Ausgrabungen am Dipylon*'. Exscripsit Luedérs.

ΖΩΣΙΜΟΣ
ΕΙΡΗΝΕΟΥ 'sic'
'*Medusenmaske*'
ΔΙΟΝΥΣΩ 'sic'
ΕΥΧΗΝ

I. e. Ζώσιμος | Εἰρη[ν]αί]ου | Διονύσῳ | εὐχήν. Vocalis ε pro αι scripta indicare videtur, non ante alterum p. Chr. saeculum titulum incisum esse. Ceterum Zosimi et Irenaei nomina tam frequentia sunt illius temporibus, ut eorum nulla sit in aetate tituli definienda utilitas.

---

140 '*In der Sammlung des russischen Gesandten zu Athen, von Saburoff. — Die Platte hat eine Höhe von 0,4, eine Breite von 0,337, eine Dicke von beinahe 0,04. Auf der vorderen Seite findet sich eine oblonge Ausschnittfläche, deren Tiefe nach unten zu abnimmt. Innerhalb derselben ist ein nach oben sich öffnender Halbmond mit einem siebenstrahligen Stern zwischen den Hörnern dargestellt. In der linken obern Ecke des Ausschnitts gewahrt man ein kleines vorspringendes viereckiges Stückchen, welches sicherlich nur als ein aus Versehen stehen gebliebenes zu betrachten ist. Auf dem Rande unterhalb des Halbmondes befindet sich die Inschrift*' Wieseler, qui titulum ab H. G. Lollingio exscriptum edidit in Nachrichten von der Königl. Ges. der Wiss. zu Göttingen 1874 p. 16.

ΙΕΡΕΥΕϹΤΟΛΙϹΤΗΣΙϹΙΔΟϹ
ΚΑΙΣΕΡΑΠΙΔΟϹ ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΕΙ
ΤΟϹ ΤΩΙ ΟΥΡΑΝΙΩΙ ΜΗΝΙΕΥΧΑ
///Ι¯ΤΗΡΙΟΝ ΑΝΕΘΗΚΑ . . . .

I. e. 'Ιερεὺ[ς] στολιστὴς 'Ισιδος | καὶ Σεράπιδος Αὐρ(ήλιος) 'Επαφρόδει|τος τῷ Οὐρανίῳ Μηνὶ εὐχα[[ρ]]ι[σ]τήριον ἀνέθηκα.

---

141 Basis arae similis marmoris Pentelici, a. 0,29, l. 0,18, cr. 0,10. Inventa 'παρὰ τὴν παναγίαν Βλαστικοῦ'. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis 'Επιγρ. 'Ελλ. ἀνέκδ. δαπ. τῆς ἀρχαιολ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 31.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗ//
ϹΤΡΑΤΙΩ
ϹΜΩΝΚΑ
ϹΤΙΑΝΟϹ
ΑΝΙΚΟΠϹ
ΙΚΑΙΑ·
ΧΗϹ`

I. e. 'Αγαθῇ τύχῃ | [Διὶ Σ]τρατίῳ | [Πολέ]μων κα[ὶ | Δομε]τιανὸς | [Γερμ]ανικοπο|[λῖται] καὶ 'Α . . .|. . εὐ]χῆς χ[άριν]. Neque Πολέμων (possis enim etiam 'Αρτίμων conicere) neque Δομετιανός plane certa sunt, sed ita supplendum putavi propter eum qui sequitur titulum, in quo haec duo nomina item coniuncta inveniuntur.

---

142 'In rupe haud procul ab Anchesmo minore prope urbem. Edidi ex Chandlero II, 115 p. 77, unde petiit etiam Osannus Syll. p. 265. Minus accurate Pouqueville Itin. T. IV. p. 103 (qui in Hymetto ponit), Hughes Itin. T. I. p. 300'. Boeckh C. I. G. 512.

Φ Ι
ΠΟΛΕΜΩΝ
ΚΑΙΔΟΜΕΤΙΑ
ΝΟϹΕΥΧΗϹ
ΧΑΡΙΝ

I. e. Φί[λοι] | Πολέμων | καὶ Δομετια|νὸς εὐχῆς | χάριν.

---

143 In basi lapidis Pentelici inventa 'εἰς τὸ *Βάρειον* τῶν 'Αθηνῶν'. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3893. Relegit Koehler.

ΔΙΙ·ϹΤΡΑ
ΤΙΩ:Γ.Ν
Κ.Λ'.ΜΟΥ
ϹΩΝΙΟΙ
ΕΥΧΗϹΧΑ
ΡΙΝ

I. e. Διὶ Στρα|τίῳ Γ(άιος), Ν(ουμέριος), | Κ(όιντος), Λ(εύκιος) Μου|σώνιοι | εὐχῆς χάριν. Quattuor hi fratres vel consanguinei sunt, nisi forte punctum inter Γ et Ν per errorem positum est, ita ut pro Γ(άιος) Ν(ουμέριος) supplendum sit Γν(αῖος). Compendium quod est Κ pro Κόιντος etiam alibi invenitur, sed raro.

144 Infra templum Victoriae in arce. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 335.

ΣΩΤΗΡΙΔΗΣ ΥΠΕΡ
ΤΩΝΠΑΙΔΩΝΕΥΞΑ
ΜΕΝΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΚΤΗΣΙΚΛΕΟΥΣ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΥ

I. e. Σωτηρίδης ὑπὲρ | τῶν παίδων εὐξά|μενος ἀνέθηκεν | Ἀσκληπιῷ | ἐπὶ ἱερέως Κτησικλέους | Ἀγνουσίου.

---

145 'Athenis, ex schedis Fourmonti, cum anaglypho in quo iuvenis manibus sublatis, altera cornu (poculum) tenens' Boeckh C. I. G. 517. (Versus 1—5 solos repetiverunt Pittakis l'ancienne Athènes p. 488 Rangabé Ant. Hell. 1084).

˥ΟΛΥΤЄΙ
ΜΟC
˥ΛΟΥΤΩ
ΝΙΚΑΙΚC
ΗCΥΧΑ
ΡΙCΤΗΡΙ
ΟΝЄΑΥ
ΤΟΝ
ˉΥΧΑ
ΡΙCΤΗ
ΝΙЄ
ΗΚΕΝ

I. e. Πολύτει|μος | Πλούτω|νι καὶ Κό|[ρ]η εὐχα|ριστήρι|ον ἑαυ|τὸν | εὐχα|ριστή[σας]? | ἀνέ|[θ]ηκεν. Recte Boeckhius εὐχαριστήσας male se habere dicit; fortasse εὐχαριστή[ριον] per incuriam repetitum fuisse conlecit idem.

---

146 Columna lapidis Pentelici, inventa occidentem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 1514. 1814. Beulé l'Acropole II p. 329 nr. 8.

ΓΛΛΥΚΟΣ
ΤΡΥΦΛΙΝΛ
ΛΕΩΝ
[Υ]ΨΙΣΤΩ
ΥΓΓΡ

Var. lect. V. 4 init. Υ Pitt. 1814, Ι idem 1514, om. Beulé. || v. 5 ΥΤˉΡ Pitt. 1514, ΥΓΓ id. 1814, ΥΓ Ρ Beulé; ex quibus facile efficitur in lapide fuisse eas quas posui reliquias vocis ΥΠΕΡ.

Γλαῦκος, | Τρύφαινα, | Λέων Ὑψίστῳ | [εὐχὴν] ὑ[πὲ]ρ | [τῶν γονέων] vel simile aliquid.

---

147 Tabula lapidis Eleusinii inventa, ut eae quae sequuntur, in cella rupi incisa prope Pnycem, in museo Britannico (Synops. nr. 241). Ediderunt Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann. Syll. I, 60 p. 168. Ex his et Rosii schedis (in quibus v. 1 deerat) Boeckh C. I. G. 497. Mon. Mus. Brit. p. 129 nr. 60.

ΙΙ
ΝΗ
ΕΥΧΗΝΥΠΕΡ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ

I. e. . . . . . νη | εὐχὴν ὑπὲρ | Εὐφροσύνου.

148 Tabula inventa ibidem ubi nr. 147. Mus. Brit. Synops. nr. 232. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 402 et minusculis ex schedis Walpolii Clark. Itin. T. II. S. II. p. 466. Osann Sylloge p. 224. Boeckh C. I. G. 498. Mon. Mus. Brit. p. 130 nr. 61.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ
ΥΨΙΣΤΩΔΙΙ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

I. e. Σύντροφος | ὑψίστῳ Διὶ | χαριστήριον.

---

149 Tabula Elginiana ibidem (ubi nr. 147) inventa (Viscont. nr. 60: inest oculus). Ex Walpolii schedis minusculis edidit Clark. Itin. l. c. Boeckh C. I. G. 499.

Εὔοδος ὑψίστῳ εὐχήν.

---

150 Lapis Mus. Brit. nr. 246, cum anaglypho ventrem repraesentante, inventus ibidem ubi nr. 147. Titulum ed. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Sylloge p. 224. Ex schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 500. Mon. Mus. Brit. p. 131 nr. 62.

ΟΛΥΜΠΙΑΣΥΨΙΣΤΩ
ΕΥΧΗΝ

Ὀλυμπιὰς Ὑψίστῳ | εὐχήν.

---

151 Marmor Mus. Brit. nr. 250, inventum ibidem ubi nr. 147, in quo expressa pars faciei, quae sub oculis est. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 404 (ligno incisum). Osann Sylloge p. 224. Ex schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 501. Mon. Mus. Brit. p. 131 nr. 63.

ΤΕΡΤΙΑ ΥΨΙΣΤΩ
ΕΥΧΗΝ

Τερτία Ὑψίστῳ | εὐχήν.

---

152 Marmor Mus. Brit. nr. 248 cum anaglypho duo brachia repraesentante, inventum ubi nr. 147. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 402 ligno incisum Osann Sylloge p. 225. Ex schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 502. Mon. Mus. Brit. p. 131 nr. 64.

ΚΛΑΥΔΙΑΠΡЄΠΟΥCΑ
ЄΥΧΑΡΙCΤΩΥΨΙCΤΩ

Κλαυδία Πρέπουσα | εὐχαριστῶ Ὑψίστῳ.

---

153 Marmor Mus. Brit. nr. 251 cum anaglypho mammas repraesentante, inventum ubi nr. 147. Titulum ed. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Sylloge p. 225. Ex schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 503. Mon. Mus. Brit. p. 131 nr. 65.

ΟΝΗCΙΜΗЄΥΧΗΝ
ΔΙΙΥ ΨΙCΤΩ

Ὀνησίμη εὐχὴν | Διὶ ὑψίστῳ.

154 Marmor Mus. Brit. nr. 247, inventum ubi nr. 147. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Sylloge p. 225. Ex huius exemplo et schedis Rosianis Boeckh C. I. G. 504. Mon. Mus. Brit. p. 132 nr. 66.

ЄΥΤΥΧΙϹΥΥΙϹΤѠЄ
hoc loco est anaglyphum mammas repraesentans Χ Η Η Υ

Εὐτυχὶς Ὑψίστῳ | εὐχήν.

155 Marmor Mus. Brit. nr. 249, cum anaglypho mammas repraesentante, inventum ibidem ubi nr. 147. Ed. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Syll. p. 225. Ex schedis Rosianis ed. Boeckh C. I. G. 505. Mon. Mus. Brit. p. 132 nr. 67.

ΕΙϹΙΑϹΥΨ
ΕΥ

Εἰσιὰς Ὑψ[ίστῳ] | εὐχ[ήν].

156 Marmor Mus. Brit. nr. 245, cum anaglypho duos oculos repraesentante, quorum alter sectus videtur, inventum ibidem ubi nr. 147. Edd. Dodwell Itin. T. I. p. 403. Osann Syll. p. 225. Ex iis et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 506. Mon. Mus. Brit. p. 132 nr. 68.

ΙΛΗΜΑΤΙΝ
ΥΧΗΝΑΝЄ
ΗΚЄΝ

Var. lect. V. 1 primae litterae reliquias solus editor Anglus habet. [Φ]ιλημάτιν | [ε]ὐχὴν ἀνέ|[θ]ηκεν.

CLASSIS SEXTA.

DONARIA ALIA.

157 Athenis. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5 s. 4 p. 52 nr. 33 (Boeckh C. I. G. 482).

ΙΧΕΧΟΝΤΟΣΛΠΔΟΝΥΣΟΔ..ΟΥ......ΣΙΣΕΘΕΛΙΣ
ΣΩΣΦΟΣΣΙΞΛΛΤΕ.ΣΝ

V. 1 initio ἐπὶ ἄρχοντος Διονυσοδώρου scriptum fuisse satis probabiliter coniecit Boeckh. Idem archon (53 p. Chr.) est etiam in titulo nr. 19. Sub finem versus ante Θεαῖς scriptum fuisse putaverim [ε]ἶτε. Alterius versus reliquiae obscurissimae sunt.

158 Fragmentum epistylii inventum in theatro Bacchi, muro immissum recentioris aetatis. Edidit Kumanudis Phil. III. p. 562. Exscripsit O. Lueders.

consulto deleta
ΕΥΘΕΡΙΕΙΚΑΙ//////////////ΛΑΥΔΙΩΙΚΑΙΣΑΙΙΣΣ
ΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΤΟΖΚ

[Διονύσῳ Ἐλ]ευθερεῖ καὶ [Νέρωνι Κλ]αυδίῳ Καίσαρι Σε[βαστῷ Γερμανικῷ ὁ δεῖνα | ἐκ τῶν] ἰδίων ἀνέθηκεν· στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας τὸ ζ' κ[αὶ ...|.... Τι. Κλαυδίου Νουίου τοῦ Φιλίνου ἐξ Οἴου].

Ti. Claudii Novii nomina supplere propterea mihi licuit, quod Thrasyllo archonte (61 p. Chr.), quem annum ab eo quo hic titulus compositus est non magno intervallo distare apparet, ille in titulo ephebico (part. IX. class. 3) praetor octavum recensetur; nam duos illo tempore fuisse homines, quorum alter octies alter septies eo munere functus esset, quam maxime a veri similitudine abhorret. Quod si hic de Novio dicitur, titulum anno 60 p. Chr. adscribendum duco, quum dubitari vix liceat, quin ille octo praeturas nullo interiecto intervallo continuaverit. Ceterum idem praetor quartum est infra nr. 652.

159 Iuxta magnam basin Agrippae. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 298 (Rangabé Ant. Hell. 1043).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΓΥΙΕΩΙ
ΤΟΝΒΩΜΟΝ

ΟΙΠΥΛΩΥΡΟΙ
ΛΙ

I. e. Ἀπόλλωνι Ἀγυιε[ῖ] | τὸν βωμὸν | οἱ πυλ[ω]ροὶ | Αι....

Pylororum arcis institutum non diu permansisse rectissime dixit R. Schoene Hermae IV p. 294. Quare quum catalogi eorum quos habemus medio fere saeculo p. Chr. primo compositi sint (cf. quae de Rhoemetalcae archontis anno adnotavi ad nr. 114), eodem fere tempore etiam haec ara dedicata videtur.

160 Titulus in basi inventa orientem versus a porticu Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος grandibus litteris incisus. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 122. Periisse videtur.

ΕΠΙΤΗΣ
ΑΓΟΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΗΡΩΔΟΥΤΟΥΑΤΤΙΚΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. [Ὁ δεῖνα] | *ἐπὶ τῆς* | *ἀγορ[α]νομίας* | *Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ* | *ἀνέθηκεν.*

Herodes cum anno 126/27 aut 127/8 archon fuerit, eo anno hunc titulum antiquiorem esse apparet, nam hoc agoranomi munus, quum illo multo minus splendidum sit, non post illud suscepisse videtur. Ex altera parte anno 121 p. Chr. prior esse vix potest Herodis agoranomia, quum is anno 101 natus esse videatur.

---

161 In fragmento basis lapidis Pentelici invento prope Parthenona, in cuius gradibus exstat. Ed. Pittakis Eph. 3733. Contulit Koehler.

Ξ·ΦΛ·ΦΑΙΝΑΡΕΤ
Infra vacuum spatium est.

I. e. [Ἐπὶ *ἱερεία*]*ς Φλ(αουίας) Φαιναρέτ[ης]*. Eadem Flavia Phaenarete in munere fuit cum Aemilio Iunco legato pr. pr. statua erigeretur (nr. 622), quem neque post consulatum, qui in annum 127 p. Chr. incidit, neque multis annis ante eo munere functum esse demonstravi Eph. epigr. 1 p. 249.

---

162 'Marmor olim Athenis parieti infixum ad exteriorem angulum ecclesiae Panagiae Spiliotissae; praebent schedae Fourmonti et Chandlerus Inscr. II, 29 p. 55. Nunc est in museo Britannico Marm. Elgin. Viscont. nr. 13. Synops. mus. Brit. nr. 88. Hinc edidit Osannus Syll. I, 55 p. 155' Boeckh C. I. G. 481 (Keil Mus. Rhen. XIX p. 256). Mon. Mus. Brit. p. 126 nr. 57.

ΚΙΟΝΙΑΚΑΙΤΟΑΙΤΩΜΑ
ΙΤΑΣΚΙΝΚΛΙΔΑΣΚΑΙΤΗΙ
ΦΡΟΔΕΙΤΗΝΤΗΘΕΩΕΚ
ΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝΕ
ΠΙΣΚΕΥΑΣΑΣΑΚΑΙΑΥΤΗΝ
ΤΗΝΘΕΟΝΚΑΙΤΑΠΕΡΙΑΥΤΗΝ
ΟΥΣΑΚΑΙΛΥΧΝΑΠΤΡΙΑΑΥ
ΤΗΣΚΑΙΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΣΘ
ΣΤΟΛΙΖΟΝΤΟΣΑΙΜΙΛΙΟΥ
ΙΚΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣΙΕΡΑΤΙ
ΟΝΤΟΣΙΑΚΧΑΓΩΓΟΥΔΙΟΝ
ΤΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΖΑΚΟ
ΕΥΟΝΤΟΣΑΓΙΑΦΟΡΟΥΕΥΚΑΡ
ΠΟΥ

Var. lect. Repraesentavi editionis Anglicae exemplum, a quo praeter litterarum formas fere nusquam recedunt apographa antiquiora, nisi quod v. 9. 12 primae et v. 6. 11 ultimae litterae apud antiquiores integrae sunt.

[. . . . *τὰ*] *κιόνια καὶ τὸ αἴτωμα* | [*κ*]*αὶ τὰς κιγκλίδας καὶ τῇ*[*ν*] | *Ἀφροδείτην τῇ θεῷ ἐκ* | *τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν, ἐ*|*πισκευάσασα καὶ αὐτὴν* | *τὴν θεὸν καὶ τὰ περὶ αὐτήν,* | *οὖσα καὶ λυχνάπτρια αὐ*|*τῆς καὶ ὀνειροκρίτις. Στολίζοντος Αἰμιλίου* | [*Ἀττ*]*ικοῦ Μελιτέως, ἱερατ*[*εύ*]|*οντος ἰακχαγωγοῦ Διο*|*νυσίου Μαραθωνίου, ζακο*[*ρ*]|*εύοντος ἀγιαφόρου Εὐκάρ*|*που.*

Doctissime ad hunc titulum Boeckhius exposuit de Veneris cultu templisque eius deae quae Athenis fuerunt; quae hic repetere longum est. Tenendum est, quod ille verissime dixit, minime necessarium esse, ut deam cui Veneris statua consecratur (v. 3) ipsam Venerem esse putemus. Imo quod deinde ab illa Venere *αὐτὴ ἡ θεός* distinguitur, eo pertinere videtur, ut aliam putemus deam. Boeckhius ipse de Iside potissimum cogitat propter *στολιστήν*, quod munus proprium sit sacrorum Isiacorum; cuius rei testimonium iam etiam ex titulo Attico accessit nr. 140, ubi est *ἱερεὺς στολιστὴς Ἴσιδος καὶ Σαράπιδος.* Nomen stolistae in titulo nostro supplere mihi licuit ex eo qui sequitur nr. 163, ubi vice versa nomen gentile Romanum et demoticum ex hoc nostro supplentur.

Tempus ex titulis duobus recentiore tempore inventis definitur, in quibus Dionysius Marathonius Iacchagogus cosmeta epheborum est archonte Ti. Claudio Herode Attico Marathonio (cf. indicem). Quem quum ex altero ex illis titulis tertio post Hadriani imperatoris adventum anno munere functum esse appareat, annus 127/8 aut 128/9 p. Chr. intellegendus est.

---

163 In basi inventa in via Minervae in media urbe Athenis. Edidit Ross Kunstblatt 1840, Nr. 18 p. 79. Demen Nr. 189.

ΕΥΚΑΡΠΟΣΔ. . . .
ΙΣΙΟΥΦΥΛΑΣΙΟ
ΚΑΤΕΠΙΤΑΓΜ
ΣΚΛΗΠΙΟΝ
ΔΕΚΑΘΕΙΔΡ
ΥΠΕΡΕΑΥΤΟΥ
ΤΟΥΙΕΡΕΩΣ
ΓΩΓΟΥΔΙΟΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟ
ΛΙΖΟΝΤΟΣ
ΟΥΑΤΤΙΚΟΥ
ΩΣ

I. e. *Εὔκαρπος Δ*[*ιον*|*υ*]*σίου Φυλάσις*[*ς*] | *κατ' ἐπίταγμ*[*α τὸν* | *Ἀ*]*σκληπιὸν* [*τόν*]|*δε καθειδρ*[*υσεν*] | *ὑπὲρ ἑαυτοῦ* [*καὶ*] | *τοῦ ἱερέως* [*ἰακχα*]|*γωγοῦ Διον*[*υσίου*] | *Μαραθωνίο*[*υ, στο*]|*λίζοντος* [*Αἰμιλί*]|*ου Ἀττικοῦ* [*Μελιτέ*]|*ως.*

De stolistae nomine cf. nr. 162; item ex iis quae de illius tituli aetate exposui, apparet, hunc quoque quem tractamus Hadriani aetati adscribendum esse.

---

164 In lapide Hymettio, supra, ut videtur, mutilo, invento ad Pinacothecam; exstat infra Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 1833. Lebas Att. 302. Est etiam in L. Rossii schedis. Denuo contulit Koehler.

ΡΟΣΤΑΓΜΑΑΥΤΗΣ
ΣΑΚΟΡΟΣ ΚΡΑΝΑΗ
ΕΥΚΑΡΠΟΥΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΜΗΤΗΡ

Var. lect. Figuram quae est v. 3 post ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ex Koehleri apographo dedi; Rossius nihil exhibet nisi Λ ceteris litteris paullo maius.

I. e. [. . . . . *κατ*]*ὰ πρόσταγμα αὐτῆς* | *ζάκορος Κρανάη,* | *Εὐκάρπου καὶ Διονυσίου* | *μήτηρ.* Cui deae consecratum sit, nescimus. Hoc loco titulum collocavi, quod hic quoque ut nr. 163 Eucarpi et Dionysii nomina in eadem familia coniuncta inveniuntur, ut facile ex utroque hoc stemma conficias:

Dionysius ⌣ Cranae
|
Eucarpus — Dionysius

Quod tamen in tanta utriusque nominis frequentia dubium est.

165 Fragmentum basis rotundae marmoris Hymettii, ad angulum Parthenonis qui spectat inter orientem solem et septentriones. Ed. Ross Arch. Aufs. I p. 116 (O. Iahn, Paus. descr. arc. Ath. p. 47 nr. 32). Aliquanto plenius apographum (commemoratum iam a C. Keilio in Pauly Realencykl. Herodes Atticus p. 2099) est in Rossii schedis, quod fideliter expressi.

ΑΘΗΝΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τ ''ΝΟ

in imo margine: ΗΡΩΙΔΗ

Var. lect. Exempla a Rossio Iahnioque edita nihil continent nisi duos priores versus, cetera accesserunt ex schedis Rossianis.

Ἀθηνᾶς Δημοκρατίας. — Ἡρῴδη[ς]. Ad Herodem Atticum rettulit Keilius l. l. Et litterarum formae illi aetati accommodatae sunt; sed locus ubi Herodis nomen positum est, fortasse de artifice potius ut cogitemus suadet.

---

166 *'Ungefähr neun Meter nördlich von der siebenten Säule (von W. an gezählt) der Nordseite des Parthenon in dem gewachsenen zu ihrem Behuf geebneten Felsboden eingemeisselt, nach NW. orientirt, so dass sie dem von den Propylaeen kommenden Besucher zugewandt ist, breit 0,20 Meter, lang 0,26; Höhe der Buchstaben in den beiden oberen Zeilen 4½ Centimeter, in der dritten 3½, in der letzten 3 Centimeter'.* Edd. Heydemann Hermae IV p. 381 sqq. Kumanudis Παλιγγενεσία 8. Novemb. 1869.

ΓΗΣΚΛΡ
ΠΟΦΟΡΟΥ
ΚΑΤΛΜΛΙΝ
ΤΕΙΑΝ

I. e. Γῆς Καρ|ποφόρου | κατὰ μαν|τείαν. Recte hunc rettulit Heydemannus locum Pausaniae I, 24, 3: ἔστι δὲ καὶ Γῆς ἄγαλμα ἱκετευούσης ὗσαί οἱ τὸν Δία, εἴτε αὐτοῖς ὄμβρου δεῆσαν Ἀθηναίοις, εἴτε καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησι συμβὰς αὐχμός. ἐνταῦθα καὶ Τιμόθεος ὁ Κόνωνος καὶ αὐτὸς κεῖται Κόνων. Iuxta ipsam enim hanc inscriptionem pars basis quae sustinebat Cononis et Timothei statuas inventa est. Valde probabilis est Heydemanni coniectura, deam eodem modo repraesentatam fuisse, atque in vasis quibusdam picta sit, scilicet ex ipsa terra genibus tenus prominentem, manibus suppliciter ad caelum porrectis. Qua re quum nulla omnino esset basis, quae statuam sustineret, fieri non potuit quin ipsi rupi ante statuam insculperetur titulus. Eum anno 160 p. Chr. antiquiorem esse inde apparet, quod a Pausania commemoratur; neque recens dedicata fuisse videtur statua, quia aliter Pausanias vix ignorasset, quaenam fuisset eius dedicationis causa. Quare si Hadriani fere aetati titulum adscribemus, non errabimus.

---

167 Athenis. Ex Fourmonti schedis edidit Boeckh C. I. G. 246. Pittakis l'anc. Ath. p. 476 (cf. Neubauer comm. epigr. p. 111 sqq.). Fourmont et Pittakis titulum cum aliis quibusdam in eodem lapide se invenisse dicunt; sed quot illi alii tituli sint et quales, de ea quidem re uterque plane diversa narrat. Atque eo minus quicquam tribuendum videtur illorum testimoniis, quod apographum Akerbladii ab eo cum Borghesio communicatum habeo, quod hunc titulum solum continet.

[ΙΕ . . . ΟΣΑΛΚΙΔΑΜΟΥ]
ΕΦΗΒΟΙ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΚΑΙ
ΑΛΚΙΔΑΜΟΣΟΙΑΛ
ΚΙΔΑΜΟΥΥΙΕΙΣΧΟΛ
ΛΕΙΔΑΙ ΑΝΕΘΕΣΑΝ
ΔΙΙ
ΣΩΤΗΡΙ ΕΦΗΒΩΝ
ΕΠΙΣΥΛΛΑ

Var. lect. Primus versus deest apud Akerbladium. Ego eum ex exemplo Fourmontiano exhibui, nisi quod id ante prius Α pro Σ exhibet Δ; porro pro altero Α habet Λ, et litteras extremas ΟΥ omittit; quae emendavi ex Pittakisii exemplo, apud quem hic versus sic se habet: . . . . . ΕΝΗΣΑΛΚΙΔΑΜΟΥ. Inter v. 1 et 2 a sinistra apud Fourmontum ΚΑΛΛΙΝΙΚΟϹ, inter v. 2 et 3 item a sinistra ΙΗϹΙΙΟϹ. Quae ex alio titulo, quem Fourmontus cum hoc coniunxit, intrusa sunt. Ceterum fideliter expressi exemplum Akerbladianum, nisi quod id v. 4 ΚΟΛ habet pro ΧΟΛ, quod ex Fourmontiano et Pittakisiano emendavi.

[Κοσμη]τε[ύοντ]ος Ἀλκιδάμου· | ἔφηβοι | Θεμιστοκλῆς καὶ | Ἀλκίδαμος οἱ Ἀλ|κιδάμου υἱεῖς Χολ|λεῖδαι ἀνέθεσαν | Διὶ | Σωτῆρι ἐφήβων | ἐπὶ Σύλλα. V. 1 Κοσμητὴς Ἀλκίδαμος aut Κοσμητὴν Ἀλκίδαμον Neubauer. Sed si haec statuae Alcidami cosmetae a filiis erectae subscripta fuissent, sine dubio οἱ παῖδες τὸν πατέρα aut simile aliquid in hoc titulo inveniremus. Imo donarium aliquod hic lapis sustinebat. Sullam archontem cum Alcidamo cosmeta etiam in catalogo epheborum habes (part. IX class. 3), ubi in tribu Leontide Aelius Themistocles et Aelius Alcidamus ephebi recensentur. Sullae autem archontis annum 143/4 p. Chr. esse videri supra in adnotatione ad nr. 70 demonstrare conatus sum.

---

168 'Ad urnam marmoream in aede Palladis' Cyriac. n. XIV p. 97 et ex schedis Cyriaci a Compagnonio missis Murat. T. I. p. CDLXXI. 8, iterumque ex suis schedis, sed aliter divisis versibus T. II. p. DCCXCII. 2. Corsin. F. A. T. I p. 47. Boeckh C. I. G. 485.

ΑΥΡ . ΠΑΡΑΣΙΟΣΕΥΤΥΛΙΔΟΥΦΥΛΑΣΙΟΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΠ . ΑΙΛ . ΑΛΚΙΔΑΜΟΥΧΟΛΕΙΛΟΥΚΗΡΥΚΟΣ
ΒΟΥΛΗΣΑΙΛΙΟΥΧΡΥΣΟΥΣΦΗΤΤΙΟΥ

Αὐρ(ήλιος) Πα[ρ]άσιος Εὐτυ[χ]ίδου Φυλάσιος ἀνέθηκε, | στρατηγοῦ Π(οπλίου) Αἰλ(ίου) Ἀλκιδάμου Χολ[λ]ει[δ]ου, κήρυκος | βουλῆς Αἰλίου Χρύσου Σφηττίου.

Non multum ab tituli nr. 167 aetate (143/4 p. Chr.) hunc abesse P. Aelii Alcidami nomen indicare videtur, qui hic praetor est, illic cosmeta.

---

169 'In basi vel arula in arce prope Palladis inventa, quam repraesentat Stuartus Ant. Att. vol. II p. 22 cf. p. 45. Sed idem titulus in basi marmoris candidi exaratus est, Eleusine inventa a Fauvelio, et in eius oppositis lateribus videtur bis inscriptus fuisse. Monumentum hoc alterum ex collectione Choiseuliana (catal. Dub. n. 211, ubi verba edita sunt) in Museum Regium (catal. Clarac. n. 635) illatum est, et expressa verba sunt a Claraco in tabulis aeri incisis. Eleusine inter rudera templi Cereris vidit etiam Dodwellus Itin. T. II. p. 174. Mutilum eundem praebet Chandl. Inscr. II, 86 p. 69' Boeckh C. I. G. 486. Non puto aliud exemplum praeter illud Eleusinium unquam fuisse. Nam

Pittakis l'ancienne Athènes p. 399, qui titulum exhibet tamquam in Pandroseo inventum, cum sine dubio ut multos alios ex Corpore Inscriptionum transcripsit. Praeterea ediderunt Lebas Attique 315. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 22 n. 7.

[Δ Η Μ Η] Τ Ρ Ι Κ Α Ι Κ [Ο Ρ Η Ι]
Φ Α Β Ι Ο Σ
Δ Α Δ Ο Υ Χ Ο Σ

Var. lect. Quas uncis inclusi litteras, Chandier non habet, qui praeterea pro ΤΡΙ exhibet ΠΡΙ. 'Ex Claracl tabula intelligitur v. 1 solas litteras ΤΡΙΚΑΙΚ integras superesse arrosis celeris; tamen Dub. et Dodw. solum I vocis ΚΟΡΗΙ omittunt' Boeckh. Etiam Lebas et Lenormant ea quae uncis inclusi omittunt.

Δήμητρι καὶ Κόρῃ Φάβιος Δᾳδοῦχος. Fabium Daduchum habes praeterea in titulis nr. 10. 712. Quorum prior cum ad annum 209/10 pertineat, quumque ad finem saeculi p. Chr. alterius semper Claudii, Aelii, Pompeii Daduchi in titulis compareant, hunc titulum tertii p. Chr. saeculi initio antiquiorem non esse certum est.

---

170 Lapis Pentelicus cum anaglypho, inventus in Odeo Herodis Attici. Edidit Pittakis Eph. 3182. '*Auf dem Cultusministerium*' Velsen, qui exscripsit.

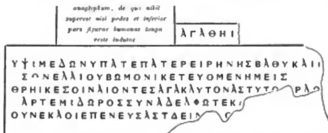

I. e.
Ἀγαθῇ [τύχῃ.]
Ὑψιμέδων ὕπατε, πάτερ εἰρήνης βαθυκά[ρπου],
τὸν ἰλ[ί]ου βωμὸν ἱκετεύομεν ἡμεῖς,
Θρῇκες οἱ ναίοντες ἀγάκλυτον ἄστυ τὸ [Σάρ]δι[ων?],
Ἀρτεμίδωρος σὺν ἀδελφῷ τε κα[ὶ παισί(?)]
οὕνεκά οἱ ἐπένευσας [ἰ]δεῖν . . . .

Aetas accuratius definiri quidem non potest, sed et *ἰλαίου* pro *ἰλίου* scriptum et versuum pravitas satis recentem aetatem indicare videntur (cf. 171. 173).

---

171 'De vicinia Athenarum legiones Hassiacae anno 1688 deportarunt hoc marmor, quod Cassellis servatur. Cum amplo commentario edidit J. M. Gesnerus Commentar. Gotting. Vol. II (a. 1752 p. 281—324), ubi tab. VI tertiae partis vss. 12—24 aeri incisi sunt. Litterae sunt admodum rudes' Boeckh C. I. G. 511 (inde Lebas Attique 649). Postea a Voelkelio accuratissimum apographum accepit eiusque lectiones enotavit Boeckhius Add. et Corr. p. 913. Eas lectiones recepi neque prioris apographi errores commemorandos putavi. (Quas litteras uncis inclusi, eas Voelkelius omittit, cum in antiquiore apographo sint.)

Α Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η

Ε Γ Ρ Α Ι Ω Π Α Ι Η Ω Ν Α C Κ Λ Η Π Ι Ε Κ Ο Ι Ρ Α Ν Ε Λ Α Ω Ν
Λ Η Τ Ο Ι Δ Ο Υ C Ε Μ Ν Η C Τ Ε Κ Ο Ρ Ω Ν Ι Δ Ο C Η Π Ι Ο Φ Ρ Ω Ν
Π Α Ι Υ Π Ν Ο Ν Α Π Ο Β Λ Ε Φ Α Ρ Ω Ν C Κ Ε Δ Α C Α C Ε Υ Χ Ω Ν
Ε Π Α Κ Ο Υ Ε C Ω Ν Μ Ε Ρ Ο Π Ω Ν Ο Ι Π Ο Λ Λ Α Γ Ε Γ Η Θ Ο
Τ Ε C Ι Λ Α C Κ Ο Ν Τ Α Ι C Ο Ν C Θ Ε Ν Ο C Η Π Ι Ο Φ Ρ Ω Ν Α C
Κ Λ Η Π Ι Ε Π Ρ Ω Τ Ο Ν Υ Γ Ε Ι Α Ν Ε Γ Ρ Α Ι Ω Κ Α Ι Τ Ε Ο Ν Υ
Μ Ν Ο Ν Ι Η Ι Ε Κ Α Ι Κ Λ Υ Τ Ι Χ Α Ι Ρ Ε

Υ Γ Ε Ι Α Β Ρ Ο Τ Ο Ι C Ι Π Ρ Ε C Β Ι C Τ Α Μ Α Κ Α Ρ Ω Ν Μ Ε Τ Α C Ο Υ Ν Ε
Ι Ν Τ Ο Λ Ε Ι Π Ο Μ Ε Ν Ο Ν Β Ι Ο Υ C Υ Δ Ε Μ Ο Ι Π Ρ Ο Φ Ρ Ω Ν
Ξ Υ Γ Ε Ι Η Ν Η Δ Α Υ Θ Ι C Η Π Α Ͻ Υ Τ Ο Υ Χ Α Ρ Ι Ν Η Τ Ε Κ Ε
Ω Ν Η Δ Α Υ Θ Ι C Ε Υ [Δ Α Ι] Μ Ο Ν Ο C Α Θ Ρ Ω Π Ο Υ C Β Α C Ι Λ Η
Ι Δ Ο C Α Ρ Χ Α C Η Π Ι Ο Φ Ρ Ο Ν Ζ Υ Γ Ι Η C Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Α C Ε Λ
Κ Ε C Ι Θ Η Ρ Ε Υ Ο Μ Ε Ν Η . . Τ Ι C Α Λ Λ Α Θ Ε C Θ Ε Ν Α Ν
Θ Ρ Ω Π Ο Ι C Ι Τ Ε Ρ Ψ Ι Ν Η Π Ο Ν Ω Ν Α Κ Ρ Α Τ C Θ Α Λ Ε Ι
Τ Α Ι Μ Ε Τ Α Θ Ι Α Μ Α Κ Ε . . Υ Γ Ε Ι Α Τ Ε Θ Α Λ Ε Κ Α Ι
Π Ε Ι Χ Α Ρ Ι Τ Ω Ν Ο Λ Λ Α C Ε Θ Ε Ν
Ε Υ Δ Α Ι Μ Ω Ν Ε Φ Υ

Post intervallum unius versus et dimidii:

ΝΕΩΘΑΛΟϹ ΑΦ ΠΕΝ Τ ΛΕϹΦΟ
ΡΕϹΑϹΑΡϹΤΑΙ ΠΑΝϹϹΟΦΕ
ΛΥϹΙΠΟΝΟΝΑ ΔΕ
ꟺΟΝ ΠϹ ΘΑ
ΝΑΤΟΝΑΔΕΙΚΗ ΓΛΩϹ
ϹΑΓΕΝΗꟺϹΡΟΠω ΝΑΝΕΓΕΙΡΑΤϹΚΚ ꟺΑΤΩΝ
ΒΑΡΥΑΛΓΕΑΝΟΥϹΟΝΑΠΩϹΑꟺΕΝΩΠ ΛΝΔΕ
ΓΕΠΗΘΕΝΑΚΕΙΡϹΚΟꟺΗϹΝΕΟΝΕΡΝΟϹ ΧΩΝϹΕ
ΤΕΛΕϹΦΟΡϹΤΟΝΠΕΡΙΚΗΡΕ.ΗΚΑΙΠ ΑΚΙϹϹΕ
ꟺΝΑΘΕΟΥΚΑꟺΑΤΟΥΒΡΟΤΟΝΕϹ ϹϹΥΔ....
ΟΝΑΥΤΟϹΑΓΩΝΜΕΤΑϹΕΟΥΒΑΡΥΑΛ...ΙΙ...Ο
ΙΔΗΧΑΙΡΕꟺΟΙΩΙΩꟺΕΝΟϹΩΠΟΛΥ....ΕΠΑΙ
ϹΕϹΦΟΡΕΠΑΙΖΙΕΕΥΓΕΓΗΘΟϹΥ___ΠϹΡΙΡΑΙ
ΔΡΑΠΡΟϹΩΠΑΓΕΛΩΤΑΥϹΙϹ:ΙΕΡϹ...ΝΥꟺΝΑΙΟ
ꟺ.ΝϹΕꟺΑΚΑΡΦΑΕϹΙΝΒΡΟΤΕΤΩΔΟΡΕΑΩΠΑΙΑ
ΝΟϹΙΔΡ ΙΑΤΕΛΕϹΦΟΡΕΚΛΕΙΝΕΔΩ__ΝΚΑΙϹΕΕΠΙ
ΔΑΥΡΙΟΙꟺΕΝΑΛΑϹΞΙΧΟΡΟΙϹΙΝΑΟΙ.ΑΙϹΓΗΘ.ϹΥΝΟΙ
ꟺΕΛΠΟΥϹΙΝΑΝΑΞΛΚΕϹΙΝΚΛΛΕΟΝΤΕϹΟΥΔΕΤΑΧΟϹΘΝ
ΤΟΙϹΙΦΕΡΕΙϹΤΥΓΕΡΩΝΟΔΥΝΑΩΝΚΕΚΡΟΠΙΔΑ..ΥϹΙΤΕΛΕ
ΦΟΡΟΝΕΞΟΤΕΙ..ΗΝΟΥϹΟΝΑΠΩϹΑꟺΕΝΟϹΠΥΡΟΦΟΡΟΝΕϹ
ΤΕΛΟϹΑΥΤΟΙΕΥΤΟΚ.ΙΝΤΑΧΕΩϹΙ.ϹΙ...ΙΔΕΑΔΑΙꟺΟΝΕΘΗ
ΚΑϹΟΥꟺΛ...ΥΛΕΧΑΡΙΝϹΕΤΕΛΕϹΦΟΡΕΑΔΟꟺΕΝΟΙΟΝΑΛΛΟΤΙΚ
ΠΑΙΑ..ΟΑΚω..ΕΚΟꟺΟΥΘΕΡΑΓΕΙΑΙϹΖΩΟΦΟΡΟΝΕΕΘ
ΙΩꟺΑΚΑΡΑΥΤΟϹΟΒΑΚΧΟϹ

Primum carmen ita se habet:

Ἔγρ[εο], Παιήων Ἀσκληπιέ, κοίρανε λαῶν,
Λητοΐδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἠπιόφρων | παῖ.
Ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν | ἐπάκουε
Σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθό|τες ἱλάσκονται
Σὸν σθένος, ἠπιόφρων Ἀσ|κληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν.
Ἔγρ[εο] καὶ τεὸν ὕ|μνον, Ἰήιε, κ[έ]κλυ[θ]ι· χαῖρε.

Alterum carmen est Ariphronis Sicyonii paean: qui exstat apud Athenaeum XV p. 702 A (cf. Boeckhii adnotationem in Corpore Inscriptionum Graecarum):

Ὑγεία, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ
ν[αί]ο[ι]μι τὸ λειπόμενον
βίου, σὺ δέ μοι πρόφρων ξυ[ν]είη[ς]
ἠδ' αὖθις ἢ πλούτου χάριν ἢ τεκέων
ἠδ' αὖθις εὐδαίμονος ἀ[ν]θρώπο[ι]ς βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἠπιόφρον,
ξυνγίης Ἀφροδείτας ἕλ|κεσι θηρεύομεν,
ἢ [εἴ] τις ἄλλα θε[ό]θεν ἀνθρώποισι τέρψι[ς] ἢ πόνων [ἀμπνοὰ φ]α[ν]εῖ|ται
μετὰ [τε]ῖ[ο], μάκ[αιρα] Ὑγεία, τέθαλε καὶ [λάμ]πει Χαρίτων [ἔαρ]·
σέθεν [δὲ χωρὶς οὔτις] εὐδαίμων ἔφυ.

Menda orthographica correxi, ipsius carminis verba autem exhibui, qualia is qui titulum posuit ea lapidi incidere voluit, non qualia debuit; nam eum aut exemplar corruptissimum aut memoriam nequaquam accuratam secutum esse unusquisque versus indicat. Quin v. 3—6 quae leguntur adeo corrupta sunt, ut intellegi omnino non possint. Etiam v. 7 extr. fortasse ἀκμᾷ τέθαλεν scriptum fuit.

Tertii carminis v. 1—11 perpauca agnoscuntur, neque de metri genere constat. V. 1. 2 Τ[ε]λεσφό|ρε, τᾶς ἀρετᾶ[ς], v. 2. 3 πάνσοφε, | λυσίπονον, v. 5. 6 γλῶσ|σα esse videtur; sed vide ne potius [ὄ]σ|σα γέον μερόπων ἀνέγειρα[ς] ἐκ καμάτων fuerit. V. 7—9 versus anapaestici esse videntur, dimetri tres cum monometro (Boeckhius hunc totum locum v. 1—11 solutiores numeros habere putabat):

βαρυαλγέα νοῦσον ἀπωσάμεν[ος],
Π[αι]ὰν δὲ γέγηθεν ἀκειρ[ε]κόμης,
νέον ἔρνος ἔχων σέ, Τελεσφόρε, τὸν
περὶ κῆρ ἔστη.

Etiam quae sequuntur ab eo rhythmo non videntur aliena v. 9—11:

καὶ π[ολλ]άκι σε|μνὰ θεοῦ καμάτου
βροτὸν ἐκ ◡◡ –
σὺ δὲ – ◡ ω αὐτὸς ἄγων μετὰ σοῦ
βαρυαλ[γέα – ◡◡ – –

Sane haec sensu cassa sunt neque videntur in eum modum suppleri posse, ut sana aut certe tolerabilis sententia evadat. Sed videtur in eundem modum atque alterum carmen etiam hoc tertium ab eo qui inscripsit depravatum esse.

Iam sequuntur v. 12—24 quattuordecim versus heroici:

Ἤδη χαῖρέ μοι, ὦ ἰώμενος, ὦ πολύ[λλιστ]ε
[φίλε Τελ]εσφόρε παῖ δῖε, σύ γε γηθοσύ[νοισι]
[τοῦ] περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωθ' [ἱ]εῖς ἱερο[ῖσι]ν.
ὑμνέομέν σε, μάκαρ, φαεσίμβροτε, δαῖτορ ἐάω[ν],
Παιῶνος ἴδρυμα, Τελεσφόρε κλεινὲ δ[αίμο]ν·
καί σ' Ἐπιδαύριοι μὲν ἀλεξιχόροισιν ἀοι[δ]αῖς
γηθόσυνοι μέλπουσιν, ἄναξ, Ἄκεσιν καλέοντες,
οὕ[ν]ε[κ]' ἄκος θ[ν]ητοῖσι φέρει[ς] στυγερῶν ὀδυνάων.
Κεκροπίδα[ι δὲ κλέο]υσι Τελεσφόρον, ἐξότε [τύν]η
νοῦσον ἀπωσάμενος πυροφ[θ]όρον ἐς τέλος αὐτοῖ[ς]
εὐτοκ[ί]ην ταχέως [νεοθηλ]έα, δαῖμον, ἔθηκας.
οὐ μὲ[ν το]ῦδε χάριν σε, Τελεσφόρε, ᾄδομεν οἷον,
ἀλλ' ἔτι κ[αὶ] Παιῶ[νο]ς ἀκει[ρ]εκόμου θεραπείαις
ζωοφόρον σε θ[είμεθ']· ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Supplementa v. 8—10 huius carminis Kirchhoffii sunt, v. 12—14 mea; hos tres versus Boeckhius hunc in modum reficere conatus est:

οὐ μὲ[ν, κο]ῦ[ρ]ε, χάριν σε, Τελεσφόρε, ᾄδομεν οἷον,
ἄλλοτ[ε] κ[αὶ] Παιῶ[νο]ς ἀκει[ρ]εκόμου θεραπείαις
ζωοφόρον σε θ[εόν]· ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Sed mea supplementa cum reliquiis litterarum aptiora sunt, tum metro et sententiae accommodatiora. In ceteris Boeckhium secutus sum.

De aetate tituli id modo pro certo affirmare licet, propter scripturae barbariem eum saeculo p. Chr. tertio antiquiorem esse non posse.

172 Ara marmoris Pentelici, quam Koehlerus et Heydemannus viderunt in turri Andronici, Kumanudis anno 1862 in stoa Hadriani, quo translata esse dicebatur 'ἔκ τινος οἰκίας κειμένης ἐνταῦθα παρὰ τὴν ποτὲ χρυσωμιδῶν τὴν ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ'. Alta est ara 0,40, lata 0,45, crassa 0,37. In tribus reliquis partibus arae anaglypha ad Rheam Attimque pertinentia cum symbolis mysticis insculpta sunt. Edd. Kumanudis Phil. III p. 454. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 140 nr. 379, cum accurata anaglyphorum descriptione. Contulit Koehler. Cf. A. Conze Archaeol. Zeitg. 1863 p. 75. C. Keil Philol. Suppl. II p. 588 sqq. G. Wolff Mus. Rhen. XIX p. 301. Henzen Bull. dell' Inst. 1867 p. 175.

ΟΠΡΟΓΟΝΟΙϹΕΦΛΜΙΛΛΟϹΟΤΗΝΜΕΓΛΛΗΝΠΛΕΟΝΛΥΞΩΝ
ΛΡΧΕΛΕΩϹΓΕΝΕΗΝΠΡΛΞΕϹΙΤΛΙϹΙΔΙΛΙϹ
ΛΝΤΙΔΟϹΙΝΤΕΛΕΤΗϹΤ.ϹΤΛΥΡΟΒΟΛΟΥΧΛΡΙΝΕΓΝΩ
ΒΩΜΟΝΛΝΛϹΤΗϹΛϹΛΤΤΕΩΗΔΕΡΕΗϹ
ΟΥΤΟϹΚΕΚΡΟΠΙΗΝΛΥΧΕΙΠΟΛΙΝΟΥΤΟϹΕΝΛΡΓΕΙ
ΝΛΙΕΤΛΕΙΒΙΟΤΟΝΜΥϹΤΙΚΟΝΕΥΔΙΛΓΩΝ
ΛΥΤΟΘΙΓΛΡΚΛΕΙΔΟΥΧΟϹΕΦΥΒΛϹΙΛΗΙΔΟϹΗΡΗϹ
ΕΝΛΕΡΝΗΔΕΛΛΧΕΝΜΥϹΤΙΠΟΛΟΥϹΔΛΪΔΛϹ

ΔΛΔΟΥΧΟϹΜΕΚΟΡΗϹΒΛϹΙΛΑΝΔΙΟϹΪΕΡΑϹΗΚΩΝ
ΗΡΑϹΚΛΕΙΘΡΑΦΕΡΩΝΒΩΜΟΝΕΘΗΚΕΡΕΗ
ΛΡΧΕΛΕΩϹΤΕΛΕΤΗϹϹΥΝΘΗΜΑΤΑΚΡΥΠΤΑΧΑΡΑΞΑϹ
ΤΑΥΡΟΒΟΛΟΥΠΡΩΤΟΝΔΕΥΡΟΤΕΛΕΙΟΜΕΝΗϹ

Var. lect. Litterarum formas Heydemanno debeo; sed etiam Koehler Alpha modo A modo Λ esse testatur. Puncta supra vocalem I posita v. 8. 9 Heydemannus omittit. Idem v. 11 pro ϹΥΝΘΗΜΑΤΑ exhibet ΟΥΝΘΗΜΑΤΑ.

I. e. Ὁ προγόνοις ἐφάμιλλος, ὁ τὴν μεγάλην πλέον αὔξων
Ἀρχέλεως γενεὴν πρήξεσι ταῖς ἰδίαις
ἀντίδοσιν τελετῆς τ[ῆ]ς ταυροβόλου χάριν ἔγνω
βωμὸν ἀναστήσας Ἄττει ἠδὲ Ῥέης.
οὗτος Κεκροπίην αὐχεῖ πόλιν, οὗτος ἐν Ἄργει
ναιετάει, βίοτον μυστικὸν εὖ διάγων·
αὐτόθι γὰρ κλειδοῦχος ἔφυ Βασιλνίδος Ἥρης,
ἐν Λέρνῃ δ' ἔλαχεν μυστιπόλους δαΐδας.

Δᾳδοῦχός με Κόρης, Βασιλ[νί]δος ἱερὰ σηκῶν
Ἥρας κλεῖθρα φέρων, βωμὸν ἔθηκε Ῥέῃ
Ἀρχέλεως, τελετῆς συνθήματα κρυπτὰ χαράξας
ταυροβόλου, πρῶτον δεῦρο τελειομένης.

V. 9 Βασιλ[νί]δος restituit G. Wolffius l. l.

De aetate sine dubio Henzenus recte indicavit, qui inde quod anaglypha plane similia sunt eis quae in altera ara taurobolica (nr. 173) inveniuntur, inter utramque non magnum temporis spatium intercedere collegit. Nam quod Keilius dicit litterarum formas alterum aut tertium p. Chr. saeculum indicare, id enim omnino, quae est imperatorum aetate scripturae inconstantia, non multum valet, tum eo argumento utique nihil efficitur, nisi antiquiorem altero saeculo titulum non esse; at recentior esse potest, cum eaedem litterarum formae etiam quarto et quinto saeculo in usu fuerint (cf. nr. 636. 637. 638. 641). Non multo antiquior igitur hic titulus erit quam nr. 173, etsi antiquiorem esse inde patet, quod illa *prima* taurobolia Athenis fuisse dicuntur (v. 12). Ceterum sine dubio recte ad eundem Archelaum Foucartus refert titulum Lernae repertum apud Lebas Meg. et Pelop. 142*b*:

Βάκχον με Βάκχου καὶ Προσυμνί[α] στῆ-
σάτην Δηοῦς ἐν κατηρεφε[ῖ] δόμῳ
τὸν Ἀρχελ[ά]ου πα[ῖ]δ' ὁμώ[ν]υ[μον πατρί].

Idem Archelaum Iuliani aetate vixisse evincere studet adhibito Fabiae Aconiae Paullinae exemplo, quae et ipsa (Orelli 2361) mysteria Lernaea cum taurobolis aliisque eiusmodi ritibus mysticis coniunxerit; quae ratio fortasse per se solam si spectaveris non nimis valida est, sed confirmatur ea quodammodo temporis definitio illa, quam Henzenus aliis argumentis nisus proposuit.

173 Ara taurobolica a. 0,37, l. 0,40, cr. 0,36, Cephissiae inventa atque inde Athenas translata. '*Pentelischer Marmor. Sehr grobe Arbeit. Oberfläche hier und da bestossen*' Heydemann. Minusculis litteris ed. Eustratiades Παλιγγενεσία 27 Αὐγ. 1866 (inde A. Conze, Archaeol. Anzeiger 1867 p. 9, qui etiam de anaglyphis arae eodem loco exposuit). Ex Koehleri apographo Athenis transmisso ed. W. Henzen Bullett. dell' Inst. 1867 p. 174. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 144 nr. 380. Altero Koehleri apographo usus sum.

ΜΕΤΑΤΗΝΥΠΑΤ́ϢΝѠΡΙΟΥΚΑΙ — 387 p. Chr.
ΕΥΟΔΙΟΥΠΡΟΕΞΚΑΛ́ΙΟΥΝΙѠΝ
ΑΡΧ́ΕΡΜΟΓΕΝΟΥϹΕΤΕΛΕϹΘΗ
ΤΑΥΡΟΒΟΛΙΟΝΕΝΑΘΗΝΑΙϹΟ
ΠΕΡΠΑΡΑΛΑΒѠΝΜΟΥϹѠΝΙΟϹ
ΟΛΑΜ́ΤΗϹΤΕΛΕΤΗϹΤΟϹΥΝ
ΘΗΜΑΤΟΝΒѠΜΟΝΑΝΑΙ — 'sic' Koehler
ΘΗΚΑ

I. e. Μετὰ τὴν ὑπατ(είαν) Ὀνωρίου | καὶ Εὐοδίου πρὸ ἓξ Καλ(ανδῶν) Ἰουνίων | ἄρχ(οντος) Ἑρμογένους ἐτελέσθη | ταυροβόλιον ἐν Ἀθήναις, ὅ|περ παραλαβὼν Μουσώνιος | ὁ λαμ(πρότατος) τῆς τελετῆς τὸ σύν|θημα τὸν βωμὸν ἀν[έ]|θηκα.

Optime Henzenus enarravit titulum, quem dicit ea re gravissimum esse, quod quam diu sacra pagana permanserint ex eo cognoscatur. Id unum minus vere dixisse mihi videtur, ἄρχοντος nomine non magistratum eponymum Atticum, sed sacrorum taurobolicorum antistitem intellegendum esse. Nam cum illud ipsum usitatum magistratus nomen, praesertim cum per compendium scriptum sit, tum coniunctio huius vocabuli cum consulum nominibus indicio est, ad ipsam anni definitionem haec pertinere ideoque de archonte eponymo Attico intellegenda esse.

174 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,10, l. 0,17; litterae altae 0,03. Ed. Pittakis Eph. 1818.

ϽΛΙΑΔΙ

I. e. [Π]ελιάδι.

---

175 Ara a. 1,06, l. 0,51, cr. 0,47. Titulum ediderunt Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Stuart Ant. Att. vol. I p. 25. Ex schedis Fourmonti R. Rochette Ant. Bosp. tab. XIV n. 3. Boeckh C. I. G. 465. Pittakis l'ancienne Athènes p. 131 (Rangabé Ant. Hell. 1040). Eph. 2685. Lebas Attique 113. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 250. Velsenus titulum exscripsit in domo privata in via Hadriani; nunc *'in der Ephorie der Alterthümer im Cultusministerium'*. In fronte anaglyphum Apollinem cum cithara et plectro repraesentans, quod accurate describit Heydemann Marmor-Bildwerke p. 306 nr. 821, qui etiam titulum edidit.

ΑΓΑΘΗΙ [ΤΥΧΗΙ]

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΑΓΥΙΕΩΣΡΟΣΤΑΤΗΡΙ[Ο///
ΠΑΤΡΩΟΥΠΥΘΙΟΥΚΛΑΡΙΟΥΠΑΝΙΩΝΙΟΥ

Var. lect. Quae uncis inclusi, a Velseni et Heydemanni apographis absunt, quum lapis ab ea parte mutilatus sit. Ceterum utriusque exemplum accurate reddidi, antiquiorum variis lectionibus omissis. Inter Velsenum et Heydemannum summus consensus est, nisi quod Velsenus ubique O eadem qua ceteras litteras magnitudine, et Θ pro Θ et bis (v. 2 primo et tertio loco) Λ pro Λ habet.

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | Ἀπόλλωνος Ἀγυιέως Προστατηρίο[υ] | Πατρῴου Πυθίου Κλαρίου Πανιωνίου.

---

176 In ecclesia, quae quondam fuit, S. Thomae. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 62 (Rangabé Ant. Hell. 1058). Eph. 2696.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΑΤΡΩΙΩΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Var. lect. ΠΑΤΡΩΙΩΙ Pittakis in Ephemeride, ΠΑΤΡΩΩΙ idem in l'ancienne Athènes.

I. e. . . . . . . Ἀπόλλωνι Πατρῴῳ καὶ Ἀρτέμιδι | ἀνέθηκεν.

---

177 Basis quadrangula lapidis Hymettii. Ad portam Acharnicam se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 503 (et inde Rangabé Ant. Hell. 1044). Eph. 1825.

[ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΑΓΥΙ]ΕΩΣΑΛΕΞΙΚΑΚΟΥ

Var. lect. Quae uncis inclusi in Ephemeride non sunt.

I. e. Ἀπόλλωνος Ἀγυιέως Ἀλεξικάκου.

---

178 Prope ecclesiam S. Athanasii se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 442 (Rangabé Ant. Hell. 1037).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙΩΙ

I. e. Ἀπόλλωνι Προστατηρίῳ.

---

179 Fragmentum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΠΟΛΛΩΝΑ
ΦΛΥΕΥΣ
ΣΑΥΤΟΥ

I. e. [. . . . . . Ἀ]πόλλωνα | [ὁ δεῖνα] Φλυεὺς | [ὁ ἱερεὺ]ς αὐτοῦ. Quid v. 1 ante Ἀπόλλωνα scriptum fuerit, non liquet.

---

180 *'Kleines, nur eine Spanne hohes Fussgestell eines Weihgeschenkes'* prope vicum Pikermi. Ed. Ross Arch. Aufs. I. p. 224.

ΜΟΣΤΡΑ
ΕΜ

Haud improbabiliter Rossius supplevit [Δη]μοστρά[τη | Ἀρτ]έμ[ιδι].

---

181 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum ad Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 933. 1919. Lebas Attique 118. Infra lapis integer est, a ceteris partibus mutilus, a. 0,10, l. 0,20.

ΕΚ . . ΟΙ
ΑΣΚΛΗΠ
ΩΝΑΝΕΕ

Var. lect. Altero loco (1919) Pittakis v. 3 alterum Ν omittit.

V. 1 quid fuerit non liquet, v. 2 Ἀσκληπ[ιῷ], v. 3 [ὑπὲρ τῶν παίδ]ων ἀνέθ[ηκεν] (?).

---

182 *'In muro Capucinorum prope monumentum Lysicratis; ex schedis Askewii Fourmontus. Supra inscriptionem sex pedes equini venuste elaborati sunt'* Boeckh C. I. G. 510.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΚΑΙΥ

Var. lect. 'Ask. initio aliud A, in fine C apponit; neutrum in marmore legi notat Fourmontus' Boeckh.

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑ[γιείᾳ].

---

183 Septentrionem versus ab arce ad ecclesiam S. Ioannis. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 166 (Rangabé Ant. Hell. 1054).

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙΚΑΙ
ΥΓΙΑΙ

Ἀσκληπιῷ καὶ | Ὑγιείᾳ.

---

184 In arce, marmor Pentelicum. Edidit Pittakis Eph. 1817. Exscripsit Koehler.

ϹΚΛΗ

Var. lect. Primum Λ et extremum Π Pittakis integra exhibet. Praeterea Σ pro Ϲ idem.

Ἀσκληπ[ιῷ].

185 In ara in ecclesia Ἁγία Κύρα. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 51 (Rangabé Ant. Hell. 1054).

ΚΑΛΛΙΑΣΥΠΕΡ
ΤΟΥΥΙΟΥΑΥΤΟΥΥΓΕΙΑ

l. e. *Καλλίας ὑπὲρ | τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ* (qui soloecismus pro eo quod debebat scribi *τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ* nihil miri habet in titulo recentioris sine dubio aetatis) *Ὑγείᾳ*.

---

186 Lapidem septentrionem versus a prytaneo inventum esse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 135. 36.

..ΟΝΑϹΑ
..ΘΕΡΑΠΙΑ
..ΝΟϹΟΥΚΑΤΟΝΑΡ
..ΜΕΓΑΛΗΕΝΟϹΘΕ
ΜΕΤΑΤΩΝΙΑ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Qua de re agatur satis perspicuum est; in integrum restitui tamen titulus non potest: v. 1 fortasse Ὀνασ[ᾶ] vel Ὀν[η]σᾶ[ς] fuit; sed etiam ....ων Ἀσ[κληπιῷ] fuisse potest, v. 2. 3 [ἐπὶ] θεραπ[ε]ίᾳ | [τῆς] νόσου κατ' ὄναρ, v. 4 μεγάλη [ἡ] νόσ[ος]?, v. 5 iam Pittakis supplevit *μετὰ τῶν ἰα[τρῶν]*, v. 6 *ἀνέθηκαν*.

---

187 Fragmentum basis lapidis Hymettii, inventum in septentrionali parte paeninsulae Piraeei, a. 0,03 (?), l. 0,11. Ed. Pittakis Eph. 1591.

ΙΤΗΙ
ΠΕΡΤΟΥ
ΙΟΥ

[Ἀφροδ]ίτῃ | [... ὑ]πὲρ τοῦ | [υ]ἱοῦ. Pittakis supplet [Οὐρανίᾳ Ἀφροδ]ίτῃ, sed hoc spatii rationes non admittunt. V. 2 ante ὑπὲρ nomen eius qui dedicavit scriptum fuisse videtur.

---

188 Septentrionem versus a turri Andronici. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 130 (Rangabé Ant. Hell. 1067).

ΑΦΡΟΔΙΤΗΙΚΑΤΟΝΑΡ.

I. e. Ἀφροδίτῃ κατ' ὄναρ [.... ἀνέθηκεν]? Dubium enim est utrum titulus integer sit an mutilus; id quod Pittakis puncto in fine addito videtur indicare voluisse.

---

189 In alta basi marmoris Pentelici reperta a. 1865 in theatro Bacchi. Edidit Pervanoglu Archaeol. Anzeiger Nr. 205 Januar 1866 p. 172. Descripsit Koehler.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΕΝΑΓΩΝΙΟ

Ἀφροδίτ[ης] Ἐναγωνίο[υ].

---

190 *'Dans l'église surnommée Corici'.* Edidit Pittakis l'anc. Athènes p. 489. 491 (Rangabé Ant. Hell. 1076).

ΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

191 In basi marmoris Pentelici a sinistra et nunc quidem a dextra quoque mutilata. Edd. Pittakis Eph. 1821. Rangabé Ant. Hell. 2370. Dextra (*b*) pars recentiore tempore periisse videtur, sinistram (*a*) denuo descripsit Koehler.

a *b*
ΑΜΟΝΝΙΚΟΔ/
ΡΚΑΙΗΜΗΤ/ΗΡΔΗΜΗΤΡΙΕΥΧΛΟΗ
ΑΝΕΘ/ΗΚΕΝ

l. e. ..μων Νικοδ[ήμου ..... | ὁ πατὴ]ρ καὶ ἡ μήτηρ Δημήτρι Εὐχλόη | ἀνέθηκεν. V. 1 initio aut viri (vel pueri) nomen accusativo, aut puellae nominativo casu (cuiusmodi sunt multa in ον exeuntia) scriptum fuit, ita ut aut imaginis filii a parentibus dedicatae, aut donarii a filia una cum parentibus consecrati haec subscriptio sit. Utique mirus est singularis ἀνέθηκεν, sive ad duas sive ad tres personas spectat.

---

192 In ara mutila quadrata, supra rotunda. *'Seidenfabrik'* Velsen, qui exscripsit. Ed. Kumanudis Eph. nov. 80.

ΤΥΧΗΙ
ΙΔΙΩΝΥΣΩΤΕ
ΙΒΩΜΟΝ

[Ἀγαθῇ] τύχῃ | ....ι Διωνύσῳ τε | [τὸν] βωμόν.

---

193 'Δημοδιδάσκαλός τις ἀντίγραψεν ἐν Σαλαμῖνι — μῆκος τοῦ στίχου 1,19, ὕψος δὲ γράμματος 0,3. τὰ γράμματα εἶναι τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς'. Νέα Πανδώρα 1865 n. 365 p. 127.

Διονύσιοι Αὐλωνεῖ Φιλωτέρα Διοδότου Κηφισιέως
θυγάτηρ.
Ἐπὶ ἱερέως Φιλήμονος τοῦ Ποπλίου Φυλάσιου (sic)

Quum virorum nomina quae titulus habet admodum vulgaria sint, mulier autem haec alibi non commemoretur, tituli aetas definiri nequit.

---

194 In parva ara lapidis qui dicitur πῶρος, inventa anno 1832 in horto d. Gaspari, qui tum consul Francogallicus erat. Ed. Ross Dem. nr. 42. Est etiam in Boeckhii schedis.

ΔΙΟΝΥϹΩ
ΑΒΑϹΚΑΝΤΟϹ
ΑΒΑϹΚΑΝΤΟΥ
[Α]ΛΑ..Υ[Ϲ]

Var. lect. Quae uncis inclusi, apud solum Rossium sunt. Praeterea litterarum formae differunt, ita ut Rossii exemplum Ω et Α, alterum illud Ω et Α exhibeat.
Διονύσῳ | Ἀβάσκαντος | Ἀβασκάντου | Ἀλα[ιε]ύς.

---

195 In ara marmorea quadrata. Olim Athenis, ubi transcripsit Fourmontus; vidit etiam Dodwellus in vicinia gymnasii Ptolemaei (Itin. T. 1. p. 371), deinde venit in collectionem Choiseulianam (catal. Dub. n. 70, ubi titulus editus), deinde in museum regium (catal. Clar. nr. 599). Ex Claraci tabulis et ex schedis Fourmonti, Muelleri, St. Martini ed. Boeckh C. I. G. 489 (Pittakis l'anc. Ath. p. 143).

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΣΩΤΗΡΟΙΝΑΝΑΚΟΙΝΤΕ
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙΝΟΔΕΒΩΜΟΣ

l. e. Ἀγαθῇ τύχῃ. — Σωτῆροιν Ἀνάκοιν τε | Διοσκούροιν ὅδε βωμός.

196 Herma sine capite, inventus, ut dicitur, apud gigantes. Exstat in turri Andronici. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5 s. 4 p. 51 nr. 22 (Iacobs. Paralip. Anthol. II. p. 773. Anthol. Pal. Append. nr. 177. Boeckh C. I. G. 457). Exscripsit Koehler.

ΕΡΜΗΝΝΑΙΑ
ΔΩΝΣΥΝΟΠΑ
ΟΝΑΘΗΚΕΜΕ
ΤΗΔΕ
ΕΣΘΛΟΣΑΝ
ΚΡΗΝΗΣΚΡΑΤC
ΕΠΑΕΝΑΟΥ

Ἑρμῆν Ναϊάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης κρατό[ς] ἐπ' ἀενάου.

197 Ara parva (a. 0,24, l. 0,15, c. 0,15) inventa anno 1855 in meridionali paeninsulae Piraeei parte. Edd. Pittakis Eph. 2586. Papasliotis in Gerhardi Archaeol. Anz. 1856 p. 139*.

[Є]ⲘЄΡΙΟC
[Λ]ΡΕΛΛΙΟ
ΠΛΙΔΛΓC
ΓΟC
ЄΡⲘΗ
ΗΓЄⲘΟΝΙ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis habet, Papasliotis omittit. V. 3 ultimam litteram Papasliotis integram exhibet Ω (sed fortasse in lapide ω fuit). Litterarum formas dedi, quales Pittakis exhibet.

Legendum est: [Ν]ουμέριος | Ἀρίλλιο[ς] | παιδαγωγὸς | Ἑρμῇ | Ἡγεμόνι. Nam neque Pittakisii Ἐυμέριος admitti potest, quod omnino nullum nomen est, neque Papasliotae Ἡμέριος, quod hic omnino praenomine Romano opus est. Νουμέριος autem solitam apud Graecos formam latini praenominis Numerius esse constat (Hermae VI p. 297).

198 Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 151 (Rangabé Ant. Hell. 1034).

ΔΙΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΒΗΣΑΙΕΥΣ

I. e. Διὶ | Ἀπολλώνιος | Βησαιεύς.

199 Parva ara marmoris Pentelici, cuius in superficie est cavum paterae simile, inventa inter Parthenona et Propylaea. Edd. Ross Kunstblatt 1840 nr. 17 (Arch. Aufsätze I p. 179). Pittakis Eph. 47. Schoell Arch. Mitth. p. 120 nr. 170. Beulé l'Acropole I. p. 338 (Lebas Att. 100. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 47 nr. 29). W. Henzen Bullettino dell' Instituto p. 96 ad nr. 15. Exscripsit Koehler.

ΤΟΝΔΕΛΥΚC
////////////////
ΚΑΤΟ
ΝΙΡΟΝ
ΤΩΙΞΕ///ΝΩΝΕ
ΦΟΡΩΙΒΩΜΟΝ
ΕΘΕ///ΤΟΔΙΙ

Post v. 1 versus de industria exsculptus est, item una littera versu ultimo inter ΕΘΕ et ΤΟ.

Τόνδε Λύκο[ς καὶ — ◡◡ — ◡◡ —] κατ' ὄνειαρ
τῷ ξε[ί]νων ἐφόρῳ βωμὸν ἔθε[ν]το Διί.

Henzenus perspexit, et quae v. 2 scripta fuerant et vocem ἔθεντο deleta indicio esse, principio duos fuisse, qui aram dedicarent, deinde ob dissensionem aliquam Lycum socii sui nomen delevisse. Idem distichon elegiacum esse intellexit. Temporis indicia fere nulla insunt; ὄνειαρ aetatem Romanam indicat.

200 In basi marmoris Hymettii, infra est a dextra parte mutila. In gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3731. Contulit Koehler.

ΔΙΟΣ
ΚΑΤΑΤΗΝ

Διὸς .... (hic videtur cognomen aliquod Iovis scriptum fuisse) | *κατὰ τὴν [ἐπιταγὴν τοῦ θεοῦ* (?).

201 *'Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν νεοκτίστου οἰκίας, τῆς κειμένης καταντικρὺ τῆς ὑπ' ἀριθ.* 817 *οἰκίας, ἀνεῦρον καὶ ἀνέγνων ἐν τῇ πρώτῃ βαθμίδι μικρᾶς κλίμακος τὴν προτεθεῖσαν ἐπιγραφήν. Ὁ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἐστὶ λευκὸς μαρμάρινος'* P. Kupitoris, qui invenit et Kumanudi tradidit. Is edidit *Φιλόπατρις* 8 Nov. 1856. Lapis a dextra fractus. Litterarum, inprimis Alpha et Delta, formas aetatem Romanam post Chr. indicare Kumanudis refert.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΔΙΙ ΣΤΡΑΤΙ
ΔΙΟΤΙΜΟΣ ΥΨΙΚΡΑΤΗ
ΔΡΟΣΕΡΟΣ ΣΕΥΗΡΟΣ
ΟΙΑΜΑΣΕΙΣ

I. e. *Ἀγαθῇ τύχῃ.* — | *Διὶ Στρατί[ῳ]* | *Διότιμος, Ὑψικράτη[ς],* | *Δρόσερος, Σεύηρος* | *οἱ Ἀμασεῖς.* Nulla est causa, cur dubitemus cum Kumanude, utrum tres an quattuor sint qui dedicaverint. Nam *Σεύηρος* cognominis loco non nomini gentili Romano, sed Graeco nomini quod est *Δρόσερος* subiunctum singulare esset; imo duo diversi homines hi sunt.

202 In parva ara marmoris albi, quae nunc exstat in turri Andronici. Edd. Boeckh C. I. G. 494. Pittakis l'ancienne Athènes p. 489. Exscripsit Koehler. C. O. Muelleri apographum est in Boeckhii schedis.

ΗΛΙΩΙ

I. e. *Ἡλίῳ.*

203 Fragmentum arae lapidis Pentelici inventum prope turrim Andronici. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 128 (Rangabé Ant. Hell. 1095). Eph. 538. Lebas Attique 99. In Boeckhii schedis est apographum a L. Rossio confectum.

ΙΣΙΔ . ΔΙΚΑΙΟΣΥΝ
ΚΤΗΣΙΚΛΗΣΑΠΟΛΛΟΔ
ΑΛΙΜΟΥΣΙΟΣΑΝΕΘΗΚ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΣΩΣΟΥ[ΤΟ]
ΧΑΡΜΙΔΟΥΑΙΘΑΛΙΔΟ[Υ]
ΖΑΙΟΡΕΥΟΝΤΟΣ
ΖΩΠΥΡΟΥΜΙΛΗΣΙΟ

Var. lect. Rossii apographum diligenter expressi. Quae uncis inclusi, apud eum non sunt.

Ἰσιδ[ι] Δικαιοσύν[ῃ] | *Κτησικλῆς Ἀπολλοδ[ώρου]* | *Ἁλιμούσιος ἀνέθηκ[εν],* | *ἐπὶ ἱερέως Σώσου το[ῦ]* | *Χαρμίδου Αἰθαλίδου, ζα[κ]ορεύοντος Ζωπύρου* | *Μιλησίο[υ].*

204 Edidit Pittakis, qui prope Theseum inventum dicit, l'ancienne Athènes p. 90.

ΠΟΛΛΑΕΡΙΑΤΡΙΣ..
.....ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΙΣΙΔΙΚΑΙΘΕΟΙΣ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΙΣΤΑΣΑΑΑΑ[Σ]...

I. e. Πόλλα ...... | [? θυγάτηρ τοῦ δεῖνος] Λαμπτρ[έω]ς? | Ἴσιδι καὶ θεοῖς | Αἰγυπτίοις τὰς [δ]ᾳ[δ]α[ς(?) ἀνέθηκε]. Quae tamen ratio restituendi tituli minime certa est; si concesseris v. 1 initium totius tituli servatum ibique Πόλλα praenomen mulieris, tempore Imperatorum satis frequens, agnoscendam esse, tum in litteris εριατρις latere videntur eiusdem mulieris nomen gentile Romanum et initium cognominis Graeci; quae qualia fuerint obscurum est.

---

205 Fragmentum lapidis ab utroque latere fractum inaedificatum Eleusine in domo rustici cuiusdam prope Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 2572 (Lebas Attique 295). Lenormant recherches archéol. à Eleusis p. 32 nr. 10. Apographum Pittakisii est in schedis Boeckhianis.

ΤΗΡΓΟΝΩΙΔΕΝΙΚΟΔΗΜΟΥΕ
ΟΥΚΑΙΙΕΡΕΥΣΣΕΒΑΣΤΗΣΔΙΚΑ[Ι]
[ΟΣΥΝΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ]

Var. lect. Tertium versum Lenormant babet et Pittakis in schedis, qui in editione omisit. V. 2 ultimum I ex Pitt. schedis accessit. Ceterum is A habet, Lenormant A.

Ad argumentum tituli cognoscendum maximi momenti est versus 3. Quem re vera in lapide esse mihi persuasum est, cum Lenormanti testimonium Pittakisii apographo comprobetur. Quod si ita est, utique Lenormanti restitutio ([Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος υἱὸν πα]τήρ, γόνῳ δὲ Νικοδήμου Ε[ἰτεαί]ου (vel aliud demoticum) καὶ ἱερεὺς Σεβαστῆς, Δικα[ι]οσύνῃ καὶ τῷ δήμῳ) multis de caussis reicienda est. Nam neque [πα]τήρ suppleri licet propter formulam γόνῳ δέ (quam Lenormantus perverse idem significare vult atque υἱὸς δέ), neque si Ε...ου demoticon esset, huic sacerdotium subiungi posset particula καί, neque deam aliquam mero Δικαιοσύνης nomine Athenis cultam esse traditum aut probabile est, neque omnino tam exiguae fuerunt tituli partes quae perierunt. Imo sic fere supplebimus: [Ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος τοῦ δεῖνος δήμου θυγά]τηρ, γόνῳ δὲ Νικοδήμου Ἐ[...., καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς | ὁ δεῖνα κῆρυξ τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγ]ου καὶ ἱερεὺς Σεβαστῆς Δικαι[οσύνης καὶ .... | Θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ Ἴσιδι Δικαι]οσύνῃ καὶ τῷ δήμῳ. Non omnia certa sunt, neque praestiterim de praecone senatus Areopagitici dici, etsi aliquis in titulo nr. 57 suppleverit: Ὁ κῆρυξ τ[ῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βου]λῆς καὶ ἀρ[χιερεὺς Σεβαστῶν καὶ ἱερεὺς] | Σεβαστῆς [Δικαιοσύνης] et illum hominem eundem esse coniecerit. Certe litterae ...ου neque patronymici neque demotici reliquiae esse possunt propter sequens καί. De Iside Δικαιοσύνῃ v. nr 202. de formula γόνῳ δέ, qua origo naturalis opponitur adoptioni Keil Mus. Rhen. XX p. 535.

---

206 *'Athenis in tegulis duabus magnis, apud Fauvelium, qui edidit Magazin encycl. a. XVII* (1812) *T. II. p. 91. Dederunt etiam Dodwell. Itin. T. I. p. 400. Pouquevill. Itin. T. IV. p. 74'* Boeckh C. I. G. 487 (Lebas Attique 84. Ross Arch. Aufs. 1 p. 32).

ΙΕΡΑΝΜΗΤΡΙΘΕΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΑΙΑΜΜΩΝΙΟΣ

Var. lect. V. 1 ΜΙΤΡΙ Fauv. || v. 2 ΑΜΜΟΝΙΟΣ Fauv. Dodw.

'Ἱερὰν Μητρὶ θεῶν Διονύσιος καὶ Ἀμμώνιος, sc. ἀνέθεταν τὴν πλίνθον, *ita ut eadem inscriptio singulis tegulis inscripta fuerit, quas illi dedicarant*' Boeckh. Ceterum Dionysium Ammonii f. Anaphlystium habes in titulo sepulcrali (v. indicem).

207 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum 'εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Κ. Ἰωάννου Παπαρρηγοπούλου μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας ἡ Ὑπαπαντή'. Edd. Pittakis Eph. 2820. Rangabé Ant. Hell. 1152.

ΜΗΤΡΟ[Σ]
ΩΝΚΑΙΑΙ
ΤΕΜΙΔΟ[Σ]

Var. lect. Quas litteras uncis inclusi, Rangabé non habet. V. 2 pro altero A Pittakis Λ.

Μητρὸς | [θε]ῶν καὶ [Ἀρ]τέμιδος.

---

208 In parva ara marmoris Pentelici, inventa in theatro Bacchi; nunc est in arce. A sinistra parte inscriptio mutila est, a ceteris integra. Edidit Kumanudis Philist. IV p. 467 nr. 11. Exscripsit Koehler.

ΙΝΕΜΕΣΕΙ
ΙΛ///ΔΗΣΣΑ
ˉΩΣΒΗ
Α///_ΥΣΟΠΡΟ
ΑΤΗΣΤΟΥ
ΙΕΡΟΥ

I. e. [Τῆ]ι Νεμέσει | ...ιλ[ί]δης Σα[λ|αμιν]ίας Βη[σ]α[ι]εὺς ὁ προ[στ]άτης τοῦ | ἱεροῦ.

---

209 Fragmentum basis lapidis Pentelici, infra Propylaea. Ediderunt Pittakis Eph. 876. Rangabé Ant. Hell. 1046. Lebas Attique 124. Exscripsit Koehler.

ΔΩΝ\
ΚΑΤΑ
ΕΠΙΤΑΓΜΑ
ΤΟΥΘΕΟ
ΑΨΙΝΗΣ

I. e. [... Ποσει]δῶνι | κατὰ | ἐπίταγμα | τοῦ θεο[ῦ]. | Ἀψίνης [ἱερώσας?].

---

210 *'Nymphaion auf dem Parnes'.* Exscripsit L. Ross.

Λ-ΛΘ⊢
ΤϹ
ϹΛ ΝΕ
ΛΑΔΟΝΙΑΔΕ
ΤΕΙ ΝΑϹΟ
ϹΟΛΙ ΝΕ.Ω
ΙΟΥΠΑΝΟϹΟ
ΘΥΩΝΔΗΝ..
ΤΟΦΙΜ.ΝΟϹ

Ἀ[γ]αθῇ [τύχῃ] | Τε...... | .... Κί[λ]αδον [τ]ῶδε | ....| σ[θ]αι [τὸν] ναό[ν] | [τ]οῦ Πανός· ὁ | θύων δ' ἂν .... Τ[ρ]οφιμ[ια]νός. De Panis cultu dici apparet. Reliqua fere omnia dubia sunt.

---

211 In basi lapidis Pentelici, a. 0,06, l. 0,12, inventa 'κατὰ τοὺς ἀγροὺς τοὺς περὶ τὰς Ἀθήνας'. Exstat in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Φιλόπατρις 10 April. 1859. Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 35. W. Henzen (a Rhusopulo transmissum) Bullettino dell' Inst. 1860 p. 95 n. 15.

ΤΕΛΕϹΦΟΡ
ΑΙΜΙΛΙΑΝ
ΟΝΑΡΙΔΩ

I. e. Τελεσφόρ[ῳ] | Αἰμιλιαν[ὸς] | ὄναρ ἰδώ[ν].

212 *'Non loin de l'enceinte de l'Argyrocopion, église de St. Jean, marbre pentélique'.* Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 479 (Rangabé Ant. Hell. 1082).

ΩΡΑΙΣΚΑΙΝΥΜΦΑΙΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. Ὥραις καὶ Νύμφαις ἀνέθηκεν.

---

213 Koehlerus descripsit in turri Andronici. Est etiam in Boeckhii schedis.

ΔΑΙΜΟϹΙ
ΧΘΟΝΙ∅
ΟΙϹ

I. e. Δαίμοσι χθονίοις.

---

214 In ecclesia ἁγία Σιών se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 488 (Rangabé Ant. Hell. 1085).

ΘΕΟΙΣ
ΧΘΟ
ΝΙΟΙΣ

I. e. Θεοῖς χθονίοις.

---

215 Fragmentum basis lapidis Pentelici, orientem versus a Parthenone, a superiore et inferiore parte integrum, ab utroque latere mutilum. Edidit Pittakis Eph. 2780.

ΘΟΝΔΑΙΜΟΝ

I. e. [Ἀγα]θὸν Δαίμον[α].

---

216 Titulus muro inscriptus in septentrionali Propylaeorum parte. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 245 (Rangabé Ant. Hell. 1057). Ross Kunstblatt 1837 n. 54 (Arch. Aufs. I p. 120).

ΔЄϹΠΟΙΝΑ
ΑΡΤЄΜΙΚΟΛΛΙΝΙ

Var. lect. Pittakis tertium versum addit . L . . . . N . KION.

Ac sane aliquid infra scriptum fuisse etiam Rossius indicat: *'Eine dritte Zeile, welche vielleicht den Namen des frommen Beters enthielt, ist nicht mehr zu lesen'.*

Δέσποινα | Ἄρτεμι Κολαινί.

---

217 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici inventum *'εἰς τὰ ἐρείπια τῆς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων οἰκίας τοῦ δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν'*. Edidit Pittakis Eph. 3723.

ΔЄϹΠΟΙΝΑΠΑΛΛΑϹΤΟΙ
ΦΡΟΝΗϹΙϹΑΝΔΩΝΚΑΙΛ
ϹΛΙΦΛΑΙΤЄΝΙ

Δέσποινα Παλλάς, τοὶ | φρόνησις ἀνδ[ρ]ῶν καὶ λ[ό]γος? μ]έλ[ει], φ[ί]λαι τ' ἐνὶ ...... In his videtur rhythmus aliquis inesse, neque tamen certum et legitimum metrum agnoscitur, id quod in titulis inferioris aetatis nonnunquam usu venit.

---

218 Eleusine, ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 439 (inde transscripsit Lebas Attique 365).

ΚΛΛΥΔΙΑΤΑΤΑΡΙΟΝΜΕΝΑΝΔΡΟΥΓΑΡΓΙΤΤΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡΙΕΡΕΑΣΤΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΙΙΕΝΤΩΝΤΗΣΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣΚΑΙΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩ

Κλ[α]υδία Τατάριον, Μενάνδρου Γαργ[η]ττίου θυγάτηρ, ἱέρε[ι]α τῆς ..... | ἐπιμεληθέντων τῆς κατασκευῆς καὶ καθιερώσεω[ς .....

---

219 *'Marmorplatte 4' br. u. 3' hoch, in der Mitte gespalten. Das älteste auf derselben ist die Vase in Basrelief in der Mitte, vielleicht auch die beiden obersten Zeilen; später wurden die folgenden Zeilen eingehauen, noch später die Vase links als Nachzeichnung der ersten in den Stein eingekratzt. — Vor der Kirche 40 μάρτυρες, auf einem Hügel zwischen Λιοσχιμά Καλύβια u. Menidi'* L. Ross. Edd. Chandler Inscr. P. II. n. 117 p. 77 et ex Fourmonti schedis Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 54 (cf. p. 176). Pouquevill. Itin. T. IV. p. 106. Praeterea Mustoxydis schedis usus est Boeckh, qui edidit C. I. G. 488 (Lebas Attique 284). Exscripsit L. Ross, cuius apographum fideliter expressi.

Hanc non esse titulum sepulcralem, sed donarii inscriptionem recte dixit Boeckhius. Ei qui dedicaverunt primis duobus versibus nomina incidisse videntur: Ξενοκλῆς πρεσ[βύτερος], Ξενοκλῆς (υἱὸς?), Ἀπολλώνιος, Σεραπίων, | Διονύσιος, Φ(ιλόνικος?) Ξενοκλ[έ]ο(υς) ν(εώτερος). Postea alii, qui fortasse ex illorum posteris vel cognatis erant, nomina sua addiderunt. Atque simul inscripti esse videntur: Ἀριστόβουλος Στεφάνου, Φοῖβος Ἀριστοβούλου, Ζωσιμιανὸς Ἀριστοβούλου, pater ut videtur cum duobus filiis, quibus fortasse tertius adiungendus est Φιλάργυρος Ἀριστοβούλου, etsi id nomen non eodem tempore cum illis incisum videtur, cum et in altera lapidis parte et litterarum genere diverso scriptum sit. Denique etiam Ἀπολλώνιος ἱερε[ύ]ς, Εὔπορος ἱερε[ύς], Ἀπολλώνιος Εὐπόρου arctiore quodam cognationis vinculo inter se coniuncti fuisse videntur. Aetas tituli definiri nequit.

---

220 Ex schedis Koehlerianis edidit Boeckh C. I. G. 488[b] (Lebas Attique 299).

ΙΕΡΕΙΑΖΩΣΑΡΙϹ
ΜΟΡΟΔΕΙΣΙΟΣΙΕΡΕΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΠΡΟΜΗΝΟ
ΡΑΦΙΚΟΣΠΡΟ ΑΛΚΕΤΗΣ
ΘΕΩΝΠΡΟ ΑΛΕΞΑΣ
ΖΩΙΛΟΣ

Titulum eiusdem generis esse atque eum qui antecedit perspexit Boeckhius. Nomina agnoscuntur haec: Ἱέρεια Ζωσάρι[ν], [Ἀφ]ροδείσιος ἱερεύ[ς], Ἀλέξανδρος) πρ(εσβύτερος), [Γ]ραφικὸς πρ(εσβύτερος), Θέων πρ(εσβύτερος), Μηνο . . . ., Ἀλκέτης, Ἀλεξᾶς, Ζωΐλος.

---

221 Basis rotunda lapidis Pentelici, a. 0,20, diam. 0,60. Inventa in Piraeeo 'ἄνωθεν τοῦ ἀρχαίου Ἐμπορίου'. Ed. Pittakis Eph. 2693.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥ/ . . . .
Α Ν Ε Θ Η Κ

Διονύσιος Εὐδ[όξου] (vel Εὐδήμου, Εὐδαίμονος) . . . . . | ἀνέθηκε. Possit sane in litteris ΕΥ/ etiam aliud latere, veluti deae nomen Εὐ[χλόη] (sc. Δήμητρι, cf. nr. 191), aut εὐ[χήν], εὐ[χῆς χάριν], εὐ[χαριστήριος].

---

222 In anaglypho prope antrum Panis. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 152.

ΦΙΛΙΠΠΟΥΦΛΥΕΥΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. [Ὁ δεῖνα] Φιλίππου Φλυεὺς ἀνέθηκεν.

---

223 Fragmentum lapidis Hymettii, inventum ad Erechtheum. Ed. Pittakis Eph. 1820.

Μ
ΘΗΚΕΝ
ΤΤΙΟΣΕ

Agnoscuntur v. 2 [ἀνέ]θηκεν, v. 3 [ὁ δεῖνα Σφή]ττιος (aut Κήττιος, Γαργήττιος, Συπαλήττιος) ἐ[ποίησε].

---

224 Basis marmoris Pentelici 'κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν καλουμένην Καλογραίνη'. Ed. Pittakis Eph. 1823.

ΚΑΤΟΝΑΡ

I. e. κατ' ὄναρ.

---

225 In basi lapidis Hymetti a superiore parte mutila, inventa prope ecclesiam ad novam viam Minervae, ubi antea titulus ad Aesculapium pertinens inventus est. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Ross Dem. nr. 109. Pittakis Eph. 518. Rangabé Ant. Hell. 1051. Denuo contulit Koehler.

ΠΟΛΛΩΝΙ . . . . . ΙΣΩ
ΣΙΣΤΡΑΤΟΥΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΥΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΟΛΩ
ΝΗΘΕΝ

I. e. [ἐπὶ ἄρχοντος(?) Ἀ]|πολλωνίο[υ τ]ο[ῦ] Σω|σιστράτου Μαραθω|νίου, ἱερατεύοντος | Διονυσίο[υ] Κολω|νῆθεν.

---

226 In epistylio prope ecclesiam S. Spyridionis. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 51. Rangabé Ant. Hell. 581.

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΗΡΩΔΟΥΤΟΥΠΥΤΘΕΩΣ

I. e. Ἐπὶ ἄρχοντος Ἡρώδου τοῦ Π[ι]τθέως. Ultimum nomen non pagi videtur esse (qui scribi solet Πιθεύς simplici consona), sed patris, cognominis Pittheo Troezenio, Thesei avo.

---

227 Orientem versus a Theseo. Edd. Pittakis l'anc. Athènes p. 102 (Rangabé Ant. Hell. 1171). Eph. 590. Rhusopulos Eph. nov. p. 25.

[ΕΠ]Ι ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚΑΝ

I. e. Ἐπὶ Ποσειδωνίου ἄρχοντος ἀνέθηκαν. Aetas definiri nequit.

---

228 Lapis Pentelicus cum anaglypho, inventus orientem versus ab Erechtheo. Edd. Pittakis Eph. 286. Pervanoglu Philol. XXIV p. 463. Contulit Koehler. Anaglyphum sic descripsit Pittakis: 'σώζεται μέγα μέρος τύπου παριστάνοντος τὰς ἀκολούθους γραφάς· δεξιόθεν ἄνδρα ἱστάμενον ἐκτείνοντα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπί τινος κειμένου ἐπὶ κλίνης καὶ ἀνυψουμένου ἵνα δείξῃ ἑαυτὸν τῷ ἰατρῷ τῷ παρακαθημένῳ αὐτῷ ἐπὶ δίφρου, οὗ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐφάπτεται'.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΔΙΟΦΑΝΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ. . . . . .ΩΣ

I. e. Ἐπὶ ἱερέως Διοφάνους τοῦ Ἀπολλωνίου [Ἀζηνιέ]ως. Cf. titulum sequentem et quae ad eum adnotavi.

229 In fragmento basis marmoris albi prope eum locum ubi nr. 228 inventus est. Edidit Pervanoglu Philol. XXIV p. 463. Exscripsit Koehler.

ΤΙΙΕΡΕΩΣΔΙΟΦΑΝΟ
///ΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΖ

I. e. [Ἐ]πὶ ἱερέως Διοφάνο[υς | τ]οῦ Ἀπολλωνίου Ἀζ[ηνιέως].

Quam Pervanoglu intercedere vult his duobus titulis necessitudinem cum alio quodam, cuius hae supersunt reliquiae: ...ς ἱερεὺς γενόμενος με..... Ἀσκληπιῷ καὶ ......τος τοῦ υἱοῦ Λεωνίδ.. καιτιφ.. ουτος Σωτει...τος Ἀθηναγόρου, ea nulla omnino ratione nititur. Nam nihil hi cum illo commune habent: Aesculapii nomen hic non est, imo aequo iure cuiusvis alius dei Diophanem sacerdotem fuisse dixeris. In illo autem titulo, ubi ex nomine sacerdotis nihil superest nisi sigma finale, temere et inconsiderate Pervanoglu [Διοφάνη]ς supplerit, qua in re Wachsmuthium in libro praestanti 'die Stadt Athen im Alterthum' I p. 680 eum secutum esse miror. Accedit quod ne eodem quidem loco cum his titulis ille inventus est, sed prope theatrum Bacchi. Denique ne aetas quidem eadem esse videtur, imo quam Pervanoglu repraesentat litterarum formam, illum titulum his duobus atque omnino aetate imperatorum Romanorum antiquiorem esse demonstrat. Neque maiore iure cum his tribus titulis eos coniungit, in quibus de Leonida daducho sermo est. Nam in titulo sacerdotis Aesculapii non [δᾳδουχοῦν]τος, sed [ζακορεύον]τος τοῦ υἱοῦ Λεωνίδου scribendum est, et ut ille Aesculapii sacerdos pater fuerit Leonidae daduchi, iam novum accederet argumentum, quo illum sacerdotem a Diophane Apollonii f. diversum fuisse demonstraretur: nam Leonidas daduchus Melitensis est, Diophanes vero sacerdos Azeniensis. Quae exposui ut appareret, cur ex illis tribus titulis quos Pervanoglu ad eundem hominem idemque tempus spectare vult, duos receperim, tertium ab hoc volumine excluserim.

---

230 Fragmentum Eleusine in parietinis templi Cereris et Proserpinae repertum, deinde Salamina translatum, ubi Fourmontus vidit in aula monasterii Beatae Virginis. Edd. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 125 (Vandal. Diss. p. 273). Boeckh C. I. G. 386[b]. Lebas Attique 300. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 135 nr. 28. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΦΛΑΥΙΑΣΛΑΟΔΑΜΙΑΣ

I. e. Ἐπὶ ἱερείας Φλαυίας Λαοδαμίας. Eadem sacerdos etiam in alio titulo est (v. ind.), sed ad aetatem definiendam inde nihil lucramur.

---

231 In fragmento Hermae lapidis Pentelici, a. 0,25, l. 0,16, cr. 0,19; inventum est prope Propylaea in pariete domus. Exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3421. Contulit Koehler.

(phallus)
ΖΑΚΟΡΕΥΟΝ
ΖΩΣΙΜΟΥΤΟΥΜ
ΕΚΜΥΡΙΝΟΥ

I. e. ζακορεύον[τος] | Ζωσίμου τοῦ Μ.... | ἐκ Μυρινού[της].

---

232 Basis marmoris Pentelici, Eleusine inaedificata in muro ecclesiae S. Zachariae. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 132 nr. 27.

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΚΛΕΟΚΡΑΤΕΙΑΣΤΗΣ
ΟΙΝΟΦΙΛΟΥΑΦΙΔΝΑΙΟΥΘΥΓΑΤΡΟΣ

I. e. Ἐπὶ ἱερείας Κλεοκρατείας τῆς | Οἰνοφίλου Ἀφιδναίου θυγατρός. Cf. adn. ad nr. 118.

III

233 Eleusine. *'Sur un fragment de marbre pentélique tombé du petit temple supérieur et découvert dans les décombres au pied du rocher'.* Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 36 nr. 11.

ΙΚΑΙΘΕ

Lenormant supplet [Θεῷ τῷ]ι καὶ θε[ᾷ]. Sed mihi veri simillimum videtur [Ἴσ]ι καὶ θε[οῖς Αἰγυπτίοις] fuisse, ut nr. 204. Quamquam res incerta est et possunt multa alia excogitari.

---

234 'Athenis. Ex schedis Iulii Gustavini Murat. T. II p. MXXXI. 7' Boeckh C. I. G. 492.

ΝΕΙΚΙΑCΝΕΙΚΙΟC
ΑΖΙΝΕΥCΑΘΗΝΑ

I. e. Νεικίας Νεικίου Ἀζ[η]ν[ι]εὺς (vel Ἀζηνιεύς) Ἀθηνᾷ. V. 1 Νεικία[ς] Boeckh, sed eo fortasse opus non est.

---

235 'Cephisiae in ecclesia B. Virginis'. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 493.

ΜΗΤΡΩ
ΩΝΘΕ
ΩΝ

I. e. Μητρῴ|ων θε|ῶν.

---

236 *'A block of white marble: height, 1 ft. 3½ in; breadth, 13 in.; thikness, 7 in.'* Marmor Elginianum Viscont. nr. 6. Synops. Mus. Brit. nr. 223. Edd. Osann Syll. 5 p. 141. Boeckh C. I. G. 495 (ex Osanni Muelleri Rosii schedis). Omnium accuratissime Mon. Brit. p. 128 nr. 59, quod exemplum expressi, priorum editorum erroribus non enotatis.

ΑΤΡΙΝΙΟΣΤΙΤC
ΙΟΔΩΡΟΥΤΟΥΙ
ΥΤΟΥΣΩΣΘΕΝΟΥΑΦΗΓΟ
sic ΑΙΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΤΩΝΜΑΤΡ
ΣΥΝΠΛΕΟΝΤΕΣΝΑΥΤΑΙΑΠΟΛΛ
ΤΑΡΣΙΩ ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

I. e. [Τίτος Μ]ατρίνιος Τίτο[υ υἱὸς] | ....ιοδώρου τοῦ ..|..... υτου Σωσθένου, Ἀφηγο|[υμενοῦ? κ]αὶ Ἀσκληπιάδου τῶν Ματρ[ινίου | οἱ] συνπλέοντες ναῦται Ἀπόλλ[ωνι] | Ταρσίῳ χαριστήριον. V. 1 Σατρίνιος Boeckh, Σατρίνιος Τίτο[ς] editor Anglus. At hae litterae quin ad patris, non ad filii praenomen spectent, non est dubitandum, et Matrinii nomen praetuli propter v. 4. Ἀφηγουμενός nomen inauditum sane, sed aliorum eiusmodi participiorum analogia defensum, supplere ausus sum, quia insequentis versus reliquiae dubitari non patiuntur, quin hic nominis proprii initium habeamus.

10*

237 '*Fragment of a tablet of withe marble, broken at the top and left side, with relief representing part of a votive shoulder: height, 4 in.; breadth 4½ in.; thickness, 1½ in. Discovered by George, Earl of Aberdeen, K. G., 1803. Presented to the British Museum by George, Earl of Aberdeen, 1861*'. Mon. Mus. Brit. p. 133 nr. 70.

Infra anaglyphum:

ΛΘΕΩΥ†Ι
Υ Χ Η Ν

I. e. . . . . . . α Θεῷ Ὑψί[στῳ | ε]ὐχήν.

238 '*Fragment of a tablet of white marble, much mutilated, containing relief representing a pair of eyes, of which one only is now preserved: height, 5 in.; breadth, 3½ in.; thickness, 2 in. Discovered by George, Earl of Akerdeen, K. G., 1803. Presented to the British Museum by George, Earl of Aberdeen, 1861*'. Mon. Mus. Brit. p. 133 nr. 69.

Ι Σ Τ Ω

I. e. [. . . . Ὑψ]ίστῳ [εὐχήν]. Ceterum nr. 236—238 quintae potius huius partis classi ascribendi fuerunt. At monumentorum musei Britannici editionis ea pars, quae hos titulos continet, (in qua 237 et 238 omnino primum editi sunt, 236 accuratius quam apud Boeckhium, ut nunc demum cognoscere licuerit cum titulum huius aetatis esse) tum demum ad me pervenit, cum illa classis iam typis expressa esset.

PARS SEXTA.

AEDIFICIORVM PVBLICORVM ET PRIVATORVM TITVLI TERMINI SIMILIA.

CLASSIS PRIOR.

INSCRIPTIONES SEDILIVM THEATRI BACCHICI.

239 In supremo ex quinque gradibus scalae, quibus ex orchestra in scenam theatri Bacchi escendebatur, et in ea quidem parte, quae orchestram versus spectat. Lapis Hymettius est. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 164. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto arch. 1862 p. 118. W. Vischer Mus. nov. Helvet. III (1863) p. 70. Kumanudis Philist. III p. 461 (cf. IV p. 87), minusculis uterque.

ϹΟΙΤΟΔЄΚΑΛΟΝЄΤЄΥΞЄΦΙΛΟΡΓΙЄΒΗΜΑΘЄΗΤΡΟΥ
ΦΑΙΔΡΟϹΖΩΙΛΟΥΒΙΟΔΩΤΟΡΟϹΑΤΘΙΔΟϹΑΡΧΟϹ

Var. lect. Apud Pervanoglu non indicatur litteras Ο Θ ceteris minores esse; in omnibus aliis rebus apographa prorsus consentiunt.

Σοὶ τόδε καλὸν ἔτευξε, φιλόργιε, βῆμα θεήτρου
Φαῖδρος Ζωΐλου, βιοδώτορος Ἀτθίδος ἀρχός.

Et scriptura et ipsius scalae structura, quam neglegentissime aedificatam Kumanudis refert, Phaedri opus titulumque Hadriani aetate recentiora esse indicant; videntur haec aut ad Septimii Severi filiorumque aut adeo posteriorem aetatem revocanda esse. Eadem aetate recentissimas ex sellarum marmorearum inscriptionibus incisas esse putaverim (v. adn. ad nr. 240—298).

240—298 In theatro Bacchi fuerunt olim sellae marmoris Pentelici per primum ordinem ita dispositae, ut quinas quisque cuneus haberet praeter duos extremos, quorum in utroque senae erant. Praeterea in medio cuneo solo etiam proximi duo post primum ordines eiusmodi sellis instructi sunt. Ex earum omnium numero duodesexaginta sellae inventae sunt anno 1862 partim integrae partim mutilatae, diversae inter se, cum aliae anaglyphis ornatae sint (atque ornatissima quidem sacerdotis Bacchi Eleutherensis sella (nr. 240), cuius imago est Eph. nov. tab. XXI. Illustrated London News 29 Nov. 1862), aliae eiusmodi ornamento careant. Pleraeque ita comparatae sunt, ut binae (veluti 246. 247 et 248. 250) aut adeo ternae sellae (264—266. 293—295. 296—298) inter se cohaerentes ex uno eodemque lapide effectae sint. Omnes vero, praeter eam cuius in superiore parte incisus est titulus honorarius Ulpii Eubioti (nr. 688), infra ipsam sedem in antica parte sustinent titulos, quos hic edimus. Ac singulae quidem sellae singulos titulos habent praeter unam, cui et infra sedem nr. 248 et litteris minoribus in superiore parte ('*ἄνω περὶ τὸ μέσον τῆς ἀναβάσεως*' Rhusopulos) nr. 249 inscriptus est. Ceterum omnes sellae suis locis inventae sunt, praeter 254. 255; quae quin iuxta polemarchi sellam olim positae fuerint, nemo dubitabit; inventa vero sunt harum sellarum fragmenta cum titulis prope cuneum quartum sinistrum, cuius ipsius sellae omnes perierunt. Minus certa res est de sella nr. 282 inventa in altero cunei tertii dexteri ordine; eam loco motam esse constat, nam reliqui cunei praeter medium sellas non habuerunt nisi in primo ordine; unde autem eo delata sit, dubium remanet. Denique illam quoque sellam duplicem, quae titulos nr. 248. 249. 250 habet, ubi inventa sit non ab initio fuisse existimat Vischer p. 12. Edidit horum titulorum plerosque (exceptis 248—260, qui paullo posteriore tempore inventi sunt) E. Gerhard in actis menstruis Academiae Borussicae mensis Maii 1862 p. 281—287 (Archaeol. Anzeiger 1862 p. 327* sqq. Philologus XIX p. 358 sqq.) ex ectypis chartaceis a Strackio transmissis, quibus mihi quoque uti licuit. Omnium sellarum titulos ediderunt Pervanoglu Bullettino dell' Inst. arch. 1862 p. 113 sqq. Rhusopulos (xylographia accurate expressos) Eph. nov. 85—104. 126—163 (cf. praeterea p. 102. 103. 133. 142. tab. XIX nr. 1. 2. XXI nr. 4). Kumanudis (minusculis litteris) Philist. III p. 363. 364 (nr. 1—20) p. 458. 459 (nr. 22—58) p. 460. W. Vischer (minusculis litteris praeter nr. 263 et 275) Mus. Helvet. nov. III (1863) p. 35—43 (nr. 1—77; tot efficiuntur numeri, quia etiam sellarum quae perierunt loca numerat). Ceterum hi omnes praeter Gerhardum et Rhusopulum omiserunt titulum 249. Cf. praeterea quae ad hos titulos adnotavit C. Keil Philol. vol. suppl. II p. 628 sqq., vol. XXIII p. 212 sqq. Quomodo singuli numeri nostri singulis priorum editorum respondeant, hic laterculus docet:

	Acad.	Eph.	Philist.	Vischer		Acad.	Eph.	Philist.	Vischer
240	p. 281 nr. 4	85	8	34	270	p. 282 nr. 15	91	12	30
241	p. 281 nr. 3	86	9	33	271	p. 282 nr. 1	90	11	31
242	p. 281 nr. 5	88	7	35	272	p. 287 nr. 21	160	24	22
243	p. 281 nr. 2	87	10	32	273	p. 287 nr. 22	161	23	23
244	p. 281 nr. 6	89	6	36	274	p. 287 nr. 23	162	22	24
245	p. 282 nr. 12	104	3	70	275	p. 283 nr. 21	96	17	25
246	p. 282 nr. 10	101	5	69	276	p. 283 nr. 20	95	16	26
247	p. 282 nr. 11	100	4	68	277	p. 286 nr. 16	155	29	17
248	p. 282 nr. 13ª	} 103	2	71	278	p. 286 nr. 17	156	28	18
249	p. 282 nr. 13ᵇ		—	—	279	p. 286 nr. 18	157	27	19
250	p. 282 nr. 14	102	1	72	280	p. 286 nr. 19	158	26	20
251	p. 281 nr. 7	97	18	37	281	p. 287 nr. 20	159	25	21
252	p. 282 nr. 8	98	19	38	282	p. 287 sine numero	163	p. 460 sine numero	74
253	p. 282 nr. 9	99	20	39					
254	—	133	46	} p. 39 sine numero	283	p. 285 nr. 11	150	34	12
255	—	132	47		284	p. 285 nr. 12	151	33	13
256	—	126	48	46	285	p. 285 nr. 13	152	32	14
257	—	127	49	47	286	p. 286 nr. 14	153	31	15
258	—	128	50	48	287	p. 286 nr. 15	154	30	16
259	—	129	51	49	288	p. 285 nr. 6	145	39	7
260	—	130	52	50	289	p. 285 nr. 7	146	38	8
261	—	131	53	51	290	p. 285 nr. 8	147	37	9
262	—	134	54	60	291	p. 285 nr. 9	148	36	10
263	—	135	55	61	292	p. 285 nr. 10	149	35	11
264	—	136	56	62	293	p. 284 nr. 0	139	45	1
265	—	137	57	63	294	p. 284 nr. 1	140	44	2
266	—	138	58	64	295	p. 284 nr. 2	141	43	3
267	p. 283 nr. 19	94	15	27	296	p. 284 nr. 3	142	42	4
268	p. 283 nr. 18	93	14	28	297	p. 284 nr. 4	143	41	5
269	p. 282 nr. 16	92	13	29	298	p. 284 nr. 5	144	40	6

Ex his titulis nonnulli deleta antiquiore scriptura incisi sunt, qua de re ne ei quidem quibus ipsos lapides examinare licuit in omnibus titulis certum et indubitatum iudicium ferri posse existimaverunt. Quae de ea re partim Kumanudis, Rhusopuli, Vischeri testimoniis partim ectyporum chartaceorum accurata perlustratione explorari potuerunt haec sunt:

a) Integro lapidi incisi sunt tituli 240. 242. 245. 247. 282. 285. Praeterea Kumanudis 246. 276 item nulla habere antiquioris scripturae vestigia putat, cum Rhusopulos contrarium de his lapidibus dicat; ectypa magis Kumanudis sententiae favere videntur, nam in nr. 246 omnino nihil eiusmodi agnoscitur, nr. 276 detritus potius videtur lapis casu quodam, quam litterae antiquiores exsculptae esse.

b) In antiquiorum erasorum locum substitutos esse manifestum est titulos nr. 241. 244. 248. 250. 251. 252. 253. 275. 278. 279. 283. 289. 291. Atque in his duobus (nr. 289. 291) vel litterae quaedam antiquioris scripturae in ectypis conspicua sunt: nr. 289 inter versus 1 et 2 infra C vocis ΙΕΡΕΩΣ agnoscitur parvum E, supra alterius versus P vero eiusdem moduli Ρ sive Γ; item nr. 291 vocis ΦΑΙΔΥΝΤΟΥ littera paenultima O antiquiori H inscripta est hunc in modum ⊟. Similia, sed minus certa etiam in aliis titulis sunt. Inter eos, quorum ectypa non habui, nr. 260 et 263 rescriptos esse testatur Vischer. Praeterea sicubi antiquior titulus unius modo versus fuit, eo eraso inscripta est vox *ἱερέως*, reliqua vero novi tituli verba infra in integro lapide addita sunt. Cuius rei certa vestigia in ectypis lapidum nr. 274. 277. 281. 297 apparent. Contra ea nonnunquam ex diversis litterarum formis Vischerus apparere dicit, solum primum versum, qui vocem *ἱερέως* contineret, ex antiquiore titulo remansisse. Sed hoc ita factum esse non licet pro certo pronuntiare nisi in uno titulo nr. 278.

c) De reliquis titulis res ambigua est; ac ne in ipsis lapidibus quidem certius quam in ectypis dignosci posse documento est, quod titulos nr. 267—271 omnes integro lapidi incisos esse Kumanudis pronuntiat, Rhusopulos vero eosdem omnes antiquiorum exsculptorum loca tenere existimat. Ex quibus nr. 268. 270 in rescriptorum numero esse ex ectypis perspicitur, ceteri dubii sunt.

In disponendis titulis id egi, ut ex eo ordine, quo se hic excipiunt, facillime intellegatur, quem quisque locum in ipso theatro teneat. Qua in re id tenendum est, sinistros cuneos me intellegere eos, qui in medio cuneo sedenti atque scenam intuenti ad sinistram manum sint, in ea parte caveae quae ad orientem vergit, dextros, qui in occidentali caveae parte sint. Numeravi cuneos a medio in utramque partem, ut primus cuneus sinister vel dexter iuxta medium sit, sextus iuxta introitum qui est ab utraque parte inter scenam et caveam. Cf. delineationem, quam proposuit W. Vischer l. l. in tabula post p. 114.

Cuneus medius.

Ordo primus.

(243) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΟΛΥΜΠΙΟΥ	(241) ΠΥΘΟΧΡΗΣΤΟΥ ΕΞΗΓΗΤΟΥ	(240) ΙΕΡΕΩΣΔΙΟΝΥΣΟΥΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ	(242) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΠΟΛΙΕΩΣ	(244) ////////////// ΘΥΗΧΟΟΥ

Ordo alter.

	(245) ΙΕΡΕΩΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΝΙΚΗΣ		Sella duplex (246) ΔΑΔΟΥΧΟΥ	(247) ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΠΥΘΙΟΥ

Ordo tertius.

	basis sine titulo	basis magna marmoris albi, in qua scriptus est titulus Hadriani archontis (nr. 464) post eam in quarto ordine inventa est sella duplex, quae continet titulos nr. 299. 300	Sella duplex (248) ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ (249) [ΚΥ]ΡΙΑ[Ι] b b //////////	(250) ΚΗΡΥΚΟΣ

Cuneus primus sinister.

(251) ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟϹ	(252) ΙΕΡΕΩΣ ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ	(253) ΙΕΡΕΩΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ϵλϵΥΘϵΡΑΙωϹ	periit	periit

Cuneus alter sinister.

(254) ΑΡΧΟΝ . . .	(255) ΒΑCΙΛΕΩ.	(256) ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ	periit [θεσμοθέτου]	periit [θεσμοθέτου]

Cuneus tertius sinister.

(257) ΘΕCΜΟΘΕΤΟΥ	(258) ΘΕCΜΟΘΕΤΟΥ	(259) ΘΕCΜΟΘΕΤΟΥ	(260) ΘΕCΜΟΘΕΤΟΥ ΓΟΡ	(261) ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

Cuneus quartus sinister.

Omnes sellae perierunt

Cuneus quintus sinister.

periit	periit	periit	(262) ΙΕΡΕΩΣ ΙΑΚΧΑΓΩΓΟΥ	(263) ΙΕΡΕΩΣ ΑΣ/////ΚΛΗΠΙΟΥ ΙΙΛ.ΩΙΙΟC

Cuneus sextus sinister.

(264) ΙΕΡΕΩΣ ΠΥΡΦΟΡΟΥ ΕΞΑΚΡΟΠΟ ΛΕΩΣ	(265) ΙΕΡΕΩΣ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙΧΑΡΙΤΩΝ ΚΑΙΡΩΜΗΣ	(266) ΚΗΡΥΚΟΣΠΑΝΑΓΟΥΣ ΚΑΙ ΙΕΡΕΩΣ	periit	periit	periit

Cuneus primus dexter.

(267) ΘΕΞΗΓΗΤΟΥ ΕΞΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝΧΕΙΡΟ ΤΟΝΗΤΟΥΥΠΟΤΟΥ ΔΗΜΟΥΔΙΑΒΙΟΥ	(268) ΙΕΡΕΩΣΧΑΡΙΤΩΝ ΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΕΠΙΠΥΡΓΙΔΙΑΣ ΠΥΡΦΟΡΟΥ	(269) ΙΕΡΕΩΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΦΥΤΑΛΜΙΟΥ	(270) ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΔΗΛΙΟΥ	(271) ΙΕΡΟΦΑΝΤΟΥ

Cuneus alter dexter.

(272) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΒΟΥΛΑΙΟΥ ΚΑΙΑΘΗΝΑΣ ΒΟΥΛΑΙΑΣ	(273) ΒΟΥΖΥΓΟΥ ΙΕΡΕѠCΔΙΟCΕΝ ΠΑΛΛΑΔΙѠ	(274) ΙΕΡΕΩΣ ΜΕΛΠΟΜΕΝΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΞΕΥΝΕΙΔΩΝ	(275) ΙΕΡΕΩΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΚΟΛΑΙΝΙΔΟΣ	(276) ΙΕΡΕΩΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΓΑΙΗΟΧΟΥΚΑΙ ΕΡΕΧΘΕΩΣ

Cuneus tertius dexter.

(277) ΙΕΡΕΩC ΕΥΚΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΝΟΜΙΑΣ	(278) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝΥCΟΥ ΜΕΛΠΟΜΕΝΟΥ ΕΚΤΕΧΝΕΙΤѠΝ	(279) ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΠΑΤΡΩΟ	(280) ΙΕΡΕΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΧΟΡΕΙΟΥΕΚΤΕ ΧΝΕΙΤΩΝ	(281) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΔΙΟΣΣΩΤΕΡΟΣ ΚΑΙΑΘΕΝΑΣΣΩΤΕΙΡΑΣ

post nr. 280 in altero sedilium ordine:

(282)
ΙΕΡΙΑΣΑΘΗΝΑΣΑΘΗΝΙΟΥ

Cuneus quartus dexter.

(283) ΦΑΙΔΥΝΤΟΥ ΔΙΟϹΕΚΠΕΙϹΗϹ	(284) ΙΕΡΕΩΣ ΔΩΔΕΚΑΘΕΩΝ	(285) ΙΕΡΕΩΣΔΙΟΣΦΙΛΙΟΥ	(286) ΙΕΡΕΩΣ ΜΟΥΣΩΝ	(287) ΙΕΡΕΩΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ

Cuneus quintus dexter.

(288) ΙΕΡΕΩΣ ΗΦΑΙΣΤΟΥ	(289) ΙϹΡΕωΣ ΟΥΡΆΝΙΆΣ ΝϾΜϾϹϾωΣ	(290) ΙΕΡΕΩΣ ΑΝΑΚΩΝ ΚΑΙΗΡΩΟΣ ΕΠΙΤΕΓΙΟΥ	(291) ΦΑΙΔΥΝΤΟΥ ΔΙΟΣΟΛΥΜΠΙ[Θ] ΕΝΑΣΤΕΙ	(292) ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΛΥΚΗΟΥ

Cuneus sextus dexter.

(293) ΙΕΡΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙ ΦΕΡΡΕΦΑΤΤΗΣ	(294) ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣΤΕΛΕΙ ΟΥΒΟΥΣΥΓΘ	(295) ΙΕΡΕΩΣ ΘΗΣΕΩΣ	(296) ΙΕΡΕΩΣ ΛΙΘΟΦΟΡΟΥ	(297) ΙΕΡΕΩΣ ΑΥΛΩΝΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ	(298) ΙΕΡΕΩΣΑΠΟΛΛΩ ΝΟΣΔΑΦΝΗΦΟΡΟΥ

Var. lect. Nr. 249 quae uncis inclusi solus Rhusopulos legit, et ea admodum difficilia esse lectu ex parte quidem ipse indicat cum dicit: 'τὸ πρὸ τοῦ Β γράμμα ἴσα ἀπαφὲς ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ μᾶλλον τῷ ἰῶτα ὅμοιον ἢ τῷ ἄλφα'. Ex altera parte idem omittit ultimam litteram Ь. || 254 ΑΡΧΟ Rhusopulos || 260 litteras ΓΟΡ exhibent Rhusopulos, Kumanudis, commemorat Vischer; Pervanoglu eas omittit. || 263 v. 2 ΑΣ ΚΛΙΠΟΥ Vischer, ΑΣ ΚΛΙΠΙΟΥ Rhusop., sed Vischer p. 53 lectionem emendavit his verbis: '*Erst während des Druckes ist mir ein Papierabklatsch dieser Inschrift zugekommen, aus dem ich ersehe, dass ganz deutlich* ΑΣ////ΚΛΗΠΙΟΥ *auf dem Steine steht, nur ist der obere Querstrich des* Π *so lang, dass er einerseits den zweiten des* Η *und andrerseits das* Ι *oben berührt*'. De vacuo spatio inter huius vocis litteras idem ibid.: '*Die Spuren davon (dass eine ältere Inschrift ausgemeisselt ist) zeigen sich schon in der Zeile, wo jetzt* Ἀσκληπιοῦ *steht, indem zwischen* Σ *und* Κ *ein leerer Zwischenraum, gross genug für einen bis zwei Buchstaben, gelassen ist, offenbar weil die Fläche zu uneben geworden war, um neue Schrift darauf zu setzen*'. Ceterum ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ Pervanoglu, vacuo spatio non indicato, Ἀ σκληπιοῦ Kumanudis, ut is potius inter Α et Σ spatium intercedere indicare videatur, nisi id casu factum est. || Eiusdem tituli v. 3 nihil nisi ΩΟΣ Vischer, ᴹ Ω⌒C Rhusopulos. Quod recepi, Kumanudes habet, nisi quod Ω non integrum et Σ pro C exhibet. Pervanoglu hunc versum omisit. || 279 ΠΑΤΡΟΟΥ Pervanoglu. Πατρῴου Vischer, Kumanudis. Sed hanc vocem non integram superesse in lapide cum Rhusopuli xylographia prodit, quae ΠΑΤΡΟΟ⌒Υ exhibet, tum ectypum chartaceum, in quo nihil agnoscitur nisi quod Gerhardus recepit et ego supra expressi. || 291 ΟΛΥΜΠΙΟΥ Pervanoglu, ΟΛΥΜΠΙΘ Rhusopulos (Ὀλυμπίου Kumanudis, Vischer), ΟΛΥΜΠΙ⌒/// Gerhard. Ac sane in ectypo post Ι nihil nisi superior pars litterae Ο agnoscitur, sed utrum post hanc litteram alia scripta fuerit, necne, diiudicari iam non potest.

240 Ἱερέως | Διονύσου | Ἐλευθερέως. Dei cuius theatrum est sacerdos honoratissimum inter omnes locum tenet, qui est medius primi ordinis spectantium.

241 Πυθοχρήστου | Ἐξηγητοῦ. Exegetae tres sunt; praeter hunc is qui ex Eupatridarum numero totius populi suffragiis eligitur (nr. 267) et tertius ex gente Eumolpidarum (nr. 720). Recte sine dubio Vischerus Timaeum in lexico Plat., ubi dicit Ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται Πυθόχρηστοι, errasse iudicat, quum potius dicendum fuerit tres esse exegetas publicos, inter quos unus sit πυθόχρηστος, i. e. Apollinis Pythii oraculo designatus. Ceterum Aelium Zenonem πυθόχρηστον habes n. 684.

242 Ἱερέως Διὸς Πολιέως.

243 Ἱερέως | Διὸς Ὀλυμπίου.

244 Θυηχόου. Non probanda videtur Keilii coniectura qui ἱερέως | θυηχόου scriptum fuisse putat. Nam quae supra hanc vocem exsculpta sunt, ea non eiusdem tituli fuisse videntur sed antiquioris.

245 Ἱερέως | Ὀλυμπίας | Νίκης. Huic Victoriae honores divinos inde ab Hadriani demum tempore ab Atheniensibus tributos esse iam Vischerus coniecerat. Qua de re iam dubitari non licet, quum ab eo Olympiorum ludos Athenis institutos esse constet (nr. 127).

246 Δᾳδούχου.

247 Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Πυθίου.

248 Στρατηγοῦ. Unius modo praetoris sella est, στρατηγοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα. Neque omnino aut alius praetor commemoratur imperatorum tempore aut usquam de praetoribus eiusdem anni plurali numero dicitur, ita ut caeteris praeturis abrogatis haec una mansisse videatur.

249 Hae reliquiae incertissimae sunt, neque veri similis est Rhusopuli coniectura, κύρια ιβ', i. e. κύρια (εἴδωλα) δώδεκα scripta fuisse; nam quid significet κύρια εἴδωλα vix assequi possis.

250 Κήρυκος. Hunc Vischerus senatus populique praeconem esse vult. Sed quum hic cum praetore coniungatur, fortasse ad praeconem senatus Areopagitici potius titulus referendus est, quippe qui etiam in plebiscito nr. 10 proximum post archonta eponymon et praetorem dignitatis locum teneat, ut hi tres tum summi totius reipublicae magistratus fuisse videantur.

251 Ἱερομνήμονος. Etsi fuerunt Athenis etiam alii hieromnemones, quorum munus ad Herculis cultum spectabat, tamen hunc qui simpliciter hieromnemon audit, dei nomine non addito, ad amphictioniam Delphicam referendum esse demonstravit H. Sauppe De amphictionia Delphica deque hieromnemone Attico. Gotting. 1873 p. 10.

252 Ἱερέως | καὶ ἀρχιερέως | Σεβαστοῦ Καίσαρος. Non in universum accipiendum esse videtur Σεβαστοῦ Καίσαρος, ut de eius qui quoque tempore fuit imperatoris sacerdote intellegatur, sed ad Caesarem Augustum imperii auctorem referendus videtur titulus, cuius sacra peculiaria atque a caeterorum imperatorum defunctorum cultu separata mansisse credibile est; distinguendus igitur hic sacerdos ab eo qui dicitur ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν.

253 Ἱερέως | Ἀδριανοῦ | Ἐλευθερ[ί]ως. Extremum vocabulum non modo ceteris recentius sed etiam aliquanto post Hadriani mortem incisum esse cum litterarum forma, tum scriptura αι pro ε indicat; nam quae eius orthographiae exempla Hadriani et Antonini Pii aetate inveniuntur, veluti Φηγαιεύς, Πειραιεύς similia, alius generis sunt. Quare additamentum illud ad alterius p. Chr. saeculi finem aut tertii initium rettulerim; cur tum demum hoc cognomen adscriptum sit, obscurum est.

254 Ἀρχον[τος].

255 Βασιλέω[ς].

256 Πολεμάρχου.

257—260 Θεσμοθέτου quater; duae thesmotetarum sellae perierunt iuxta polemarchum in cuneo altero sinistro. Quae in una ex his quattuor sellis (nr. 260) magistratus designationi subscriptae sunt litterae Γορ...., ea aut ex thesmothetae alicuius nomine (veluti Γορ[γίας]) superesse — quod sane in magistratu annuo non veri simillimum esse — aut omnino non pertinere ad θεσμοθέτου, sed alius tituli sive antiquioris deleti reliquias sive recentioris incohati neque perfecti initium esse suo iure pronuntiavit W. Vischer p. 45.

261 Ἱεροκήρυκος.

262 Ἱερέως | Ἰακχαγωγοῦ cf. nr. 162. 163.

263 Ἱερέως | Ἀσκληπιοῦ | Πα[ί]ω[ν]ος. Tertii versus vestigia Rhusopulos interpretatur ἥρωος, Vischerus non modo de ea re dubitat, sed omnino hunc versum ad antiquiorem titulum pertinere conicit, quem inscriptum fuisse et deletum esse vestigia quaedam in versu 2 conspicua demonstrant (cf. var. lect.). At mihi haec sententia minus probatur cum propter litterae sigma figuram (qualem Rhusopulos in lithographia exhibet, contra quem non licet provocare ad Kumanudis et Vischeri testimonium, quippe qui typis vulgaribus usi illam formam exprimere non potuerint) tum quia alium Aesculapii sacerdotem habemus nr. 287; quare hic cognomine dei addito ab illo distinguatur necesse est. Ut Παίωνος potissimum supplerem inprimis eo permotus sum, quod litterarum reliquiae quales Kumanudis invenit cum illo ἥρωος conciliari nequeunt. Et hoc cognomen (sive geminam eius formam Παιάν) Aesculapio cum patre Apolline commune esse etiam titulus nr. 171 docet.

264 Ἱερέως | πυρφόρου ἐξ ἀκροπόλεως. In his πυρφόρου non dei vel herois nomen alicuius est, sed sacerdotis officium significat ut λιθοφόρος nr. 296. βουζύγης nr. 273. 274. Cf. adn. ad n. 268.

265 Ἱερέως Δήμου | καὶ Χαρίτων καὶ Ῥώμης.

266 Κήρυκος παναγοῦς | καὶ ἱερέως. Ad idem sacerdotium, quod accuratius definiri non potest, iam Vischerus recte rettulit ἱερέα παναγῆ in titulo Herennii Dexippi nr. 716 (nunc accessit alter n. 717).

267 Ἐξηγητοῦ | ἐξ Εὐπατριδῶν χειρο|τονητοῦ ὑπὸ τοῦ | δήμου διὰ βίου. Cf. adn. ad nr. 241.

268 Ἱερέως Χαρίτων | καὶ Ἀρτέμιδος | Ἐπιπυργιδίας | πυρφόρου. Dianam hanc eandem esse, quae Ἑκάτη ἐπιπυργιδία dicitur a Pausania II, 30, 2 verissime dicit Vischer. Minus recte idem de voce πυρφόρος (sic cum ipse scripsisset in tituli verbis, miro errore in disputatione φωσφόρου substituit). Ea vox non ad Ἀρτέμιδος, sed ad ἱερέως referenda est ut nr. 264. Collocatio verborum plane eadem est nr. 294.

269 Ἱερέως | Ποσειδῶνος | Φυταλμίου. Praeter hunc titulum Athenis non inveniri hoc Neptuni cognomen, sed Troezene (Paus. II, 32, 7) monuit Vischer.

270 Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Δηλίου.

271 Ἱεροφάντου.

272 Ἱερέως | Διὸς Βουλαίου | καὶ Ἀθηνᾶς Βουλαίας. Cf. nr. 683.

273 Βουζύγου | ἱερέως Διὸς ἐν | Παλλαδίῳ. Cf. nr. 71.

274 Ἱερέως | Μελπομένου | Διονύσου | ἐξ Εὐνειδῶν.

275 Ἱερέως | Ἀρτέμιδος | Κολαινίδος.

276 Ἱερέως | Ποσειδῶνος | Γαιηόχου καὶ | Ἐρεχθέως. Erechtheum hunc eundem esse atque Neptunum, neque cum Vischero ita titulum intelligendum, ut ille sacerdos Neptuni simul et Erechthei fuerit, titulus C. Iulii Spartiatici (v. ind.) docet, ubi ἱερεὺς Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως γαιηόχου est. Nam haec duo diversa sacerdotia esse quis tandem credet?

277 Ἱερέως | Εὐκλείας καὶ | Εὐνομίας.

278 Ἱερέως | Διονύσου | Μελπομένου | ἐκ τεχνειτῶν. Ad eundem sacerdotem referendum videtur ἱερεὺς Μελπομένου nr. 19, cum ibi decretum synodi technitarum Dionysiacorum habeamus.

279 Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Πατρ[ῴ]ο[υ].

280 Ἱερέως | Ἀντινόου | χορείου | ἐκ τεχνειτῶν.

281 Ἱερέως Διὸς ⟨Διὸς⟩ Σωτ[ῆ]ρος | καὶ Ἀθ[η]νᾶς Σωτείρας. Vocis Διός repetitionem, id quod Vischerus negat, a mera lapicidae socordia profectam esse patet; nam quaenam alia causa excogitari potest? Eandem neglegentiam in scriptura ε pro η bis redeunte agnosco, quam ille potius affectationem antiquitatis esse vult.

282 Ἱερέως Ἀθηνᾶς Ἀθηνίου. Cf. nr. 61. 668.

283 Φαιδυντοῦ | Διὸς ἐκ Πείσης.

284 Ἱερέως | Δώδεκα θεῶν.

285 Ἱερέως Διὸς Φιλίου.

286 Ἱερέως | Μουσῶν.

287 Ἱερέως | Ἀσκληπιοῦ.

288 Ἱερέως | Ἡφαίστου.

289 Ἱερέως | Οὐρανίας Νεμέσεως.

290 Ἱερέως | Ἀνάκων | καὶ Ἥρωος | Ἐπιτεγίου. Qualis sit ἥρως ἐπιτέγιος, latet. Vischerus duas coniecturas speciosas sane proposuit: aut illum esse Adonin (ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν Ar. Lysistr. 388), aut aliquem praesidem et tutorem domuum, cuius generis essent Δημήτηρ ἐπιοικιδία Corinthiorum, Ἑρμῆς ἐπιθαλαμίτης Euboeensium.

291 Φαιδυντοῦ | Διὸς Ὀλυμπίου ἐν ἄστει. Hoc munus quin tum demum institutum sit, quum Hadrianus Athenis in Olympieo simulacrum Iovis Olympii dedicasset, dubitari non potest.

292 Ἱερέως | Ἀπόλλωνος Λυκίου.

293 Ἱερέως Δήμητρος | καὶ Φερρεφάττης.

294 Ἱερέως | Διὸς Τελεί|ου βουζύγου. Dubitandum non est, quin βουζύγου ad ἱερέως spectet, non ad Διός, id quod iam monuerunt Keil et Vischer.

295 Ἱερέως | Θησέως.

296 Ἱερέως | λιθοφόρου. Etiam hic λιθοφόρου sacerdotis epitheton, non herois cuiusdam nomen, cuius ille sacerdotio fungeretur, esse videri Vischer p. 58 recte monuit. Nescio an cum hoc sacerdotio aliqua ratio intercedat homini illi, qui nr. 702 M. Αὐρήλιος Λιθοφόρος Πρόσδεκτος Πιστοκράτους Κεφαλῆθεν audit. Nam eiusmodi sacerdotiorum vocabula saepe nominum propriorum instar esse praeter notissima illa hierophantae, daduchi, hieroceryeis exempla etiam Αὐρ. Πυρφόρος Λαμπτρεύς, qui nr. 10 inter aïsitos recensetur, exemplo est.

297 Ἱερέως | Αὐλωνέως | Διονύσου. Idem dei cognomen habes nr. 193. Ac recte quidem illud cognomen ab Aulone derivarunt Vischer et Keil; qui locus terrae Atticae commemoratur etiam in titulo nr. 61. Sed mea quidem sententia nulla est causa, cur eum locum in pagorum sive demorum Atticae numero fuisse iudicemus cum E. Curtio in Archaeol. Zeitung XXIX (1871) p. 7.

298 Ἱερέως Ἀπόλλω|νος Δαφνηφόρου.

Iam restat ut aetates horum titulorum quam accuratissime fieri potest definire conemur.

I. Antiquissimos omnium nr. 242. 247. 276 esse scripturae genus indicat. (Quartum his Kumanudis adiungit nr. 275, sed iniuria. Nam litterarum formae quales in hoc titulo sunt utique ad imperatorum Romanorum atque ut mihi quidem videtur ad Hadriani aetatem pertinent.) Qua cum observatione id congruere videtur, quod hi tituli non in aliorum exsculptorum locum successerunt, sed lapidi integro incisi sunt. Aetas eorum quin initium aerae Christianae aliquanto superet, non videtur dubitandum esse; accuratius definire satis difficile est, sed mihi alterius potissimum a. Chr. saeculi esse videntur. Tum igitur primum sellae (quae ipsae fortasse etiam antiquiores sunt) inscriptionibus designari coeptae, atque una cum paucis illis qui supersunt titulis permulti ex iis incisi esse videntur, qui postea rursus exsculpti sunt.

II. Ad Augusti aetatem ipso argumento revocatur titulus nr. 252; qui titulus ut est scriptus litteris eleganter ornatis nullum inter omnes habet sui plane similem praeter nr. 265; sed proxime ad hos accedit nr. 292, at etiam hunc ad Augusti aetatem referre non dubitem. Praeterea nonnulli sunt tituli, qui ut eis quos sub nr. I commemoravi recentiores sunt, ita illis, quos Hadriani aetatis esse iam demonstrabo, antiquiores esse videntur, ita ut ab his quos modo enumeravi non nimio temporis intervallo distent. Quo referendi videntur tituli nr. 240. 285 et fortasse 267. Praeter hos vero nullus est, quem Hadriani aetate antiquiorem esse certa ratione effici possit. Qua in re etiam id fortasse non neglegendum est, quod ex his sex titulis nullus praeter nr. 252 videtur in antiquioris exsculpti locum substitutus esse. Videlicet Augusti quidem sacerdoti quemlibet alium loco cedere debuisse consentaneum est, at latius ille sedilia commutandi atque titulos delendi mos illo tempore nondum videtur manasse; quae res in reliquorum titulorum aetatibus definiendis alicuius momenti est.

III. Hadriani aetatis esse titulos nr. 245 (cf. adn.). 253 (praeter versum tertium). 280. 282. 291 ex ipsorum argumentis patet. Quos si inter se comparaveris, minime easdem omnes litterarum figuras habere intelleges. Quare in diiudicando, quinam ex reliquis titulis ad eandem cum eis aetatem referendi sint, singularum litterarum formis non multum tribuendum est. Id unum dicere licet, litterae φῖ formam qualem habemus nr. 291 ante alterum p. Chr. saeculum non frequentari; quare tituli nr. 268. 269. 271. 283. 293. 298 eiusdem aetatis esse videntur. Et videntur omnino ei tituli, qui antiquiorum erasorum loca tenent, fere omnes Hadriani aetate non antiquiores esse; quod in hos certe cadit (v. supra): nr. 241. 244. 248. 250. 251. 260. 263. 270. 274. 275. 277. 279. 281. 297. Quo in numero eos omisi quos aut iam aliis rationibus ad eam aetatem referendos esse docui aut recentiores etiam esse statim demonstrabo. Sed etiam inter reliquos (praeter eos quos sub nr. I. II. IV enumero) quamvis diversa sit singularum litterarum figura, tamen in genere scripturae nihil inest, quod ab Hadriani aetate alienum sit. Imo, ut exemplo utar nr. 246, tam similis est litterarum et forma et magnitudine duobus illis nr. 248. 250, ut vel ab eodem homine cum his incisus videatur; etiam nr. 271 nisi quod aliam litterae alpha figuram habet, scripturae genere plane cum his consentit. Id unum addo, in nonnullis quidem titulis (inprimis nr. 268. 269. 270) litterarum Ͱ et Ɛ formas aliquam similitudinem habere cum eis, quae ante initium aerae Christianae fuerunt. At si accuratius consideraveris, tamen haec diversa esse ab antiqua titulorum nr. 242. 247. 276 scriptura, et ad casum potius aut incuriam lapicidae quam ad antiquius litteraturae genus hanc scripturae inaequabilitatem pertinere intelliges.

IV. Recentiores etiam aetate Hadriani, ita ut una cum Phaedri epigrammate (nr. 239) incisi videantur, hi tituli sunt: nr. 253 v. 3. 273. 281. Nam hic quidem titulus summa scripturae neglegentia inferiorem aetatem indicat. Fortasse etiam nr. 278 (praeter primum versum qui utique ceteris antiquior est) et 289 recentioris aetatis sunt.

Aliquatenus hae rationes etiam litterarum magnitudine, quae valde diversa est in diversis titulis, confirmantur.

Scilicet, quamvis magna sit inconstantia etiam in eiusdem aetatis titulis, tamen si in universum spectaveris, multae grandiores litterae sunt in eis, qui Hadriani aetate incisi sunt, quam in antiquioribus. Ex antiquissimis tribus duo sunt (nr. 242. 276) qui litteras altas 0,013—0,016 m. habent, tertius (nr. 247) 0,016—0,020. Neque ei quos ad Augusti fere aetatem referendos docui, multo

altiores habent litteras, imo nr. 285 minores etiam (0,011—0,015), caeteri quorum ectypa habui (nr. 240. 252. 292) fere 0,015—0,024. At ex recentioribus perpauci sunt (nr. 292. 298) qui intra hos fines contineantur, nonnulli litteras 0,25—0,30, permulti 0,30—0,40 altas habent. Maximus est modulus litterarum in nr. 246 (0,041). 248 (0,034—0,040). 250. 271 (0,040). Sed ut eiusdem aetatis diversissimi sunt inter se, ita saepe in eodem titulo atque adeo in eodem versu magna cernitur scripturae inaequabilitas, veluti nr. 288 minimae litterae 0,26, maximae 0,043 altae sunt. Mirum in modum saepe, id quod illius aetatis proprium est, litterae Φ linea recta ceterarum litterarum modum et a superiore et ab inferiore parte excedit; veluti nr. 269 illa littera 0,080 alta est, caeterae 0,028, similisque proportio etiam alibi (nr. 283. 298) obtinet.

---

299. 300 In theatro Bacchi, in cunei medii ordine quarto inventa est sella duplex supra mutilata cum duobus titulis, quos ediderunt Rhusopulos Eph. nov. 243. 244. Kumanudis Philist. IV p. 545. Koehler Hermae VII p. 2.

(299)
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ

(300)
ΙΙΙΙΜΣ
ΑΤΤΑΛΟΥ
ΕΠΩΝΥΜΟΥ

Var. lect. Nr. 300 v. 1 Koehler ΙΕΡΕΩΣ; sed ipse dicit: *'an ἱερέως ist nicht zu zweifeln —, obgleich die Buchstaben nur zur Hälfte erhalten sind'.* In eius versus fine Σ Rhusopulos, Σ Koehler.

299 Διογένους | εὐεργέτου. Hunc esse phrurarchum Macedonicum, qui anno 229 a. Chr. mortuo Demetrio Antigoni f. Macedonum rege ex castellis terrae Atticae praesidiis deductis libertatem Atheniensibus restituisset, Koehler l. l. argumentis gravissimis demonstravit.

300 ἱερέως | Ἀττάλου | ἐπωνύμου. Etsi litterarum formae, quales Rhusopulos exhibet, aliquanto recentiorem aetatem indicare videntur, tamen dubitandum non videtur quin hi tituli ipsa Attali Diogenisque aetate incisi sint.

---

301 Sella marmoris Pentelcii inventa 'ἐν τῇ νῦν κτιζομένῃ ἐκκλησίᾳ ὁ Εὐαγγελισμός'; exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. adn. ad nr. 1384. Rangabé Ant. Hell. 1149 (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 47 nr. 30). Pittakis Eph. 2683 (Lebas Attique 305). Pervanoglu Bullettino dell' Inst. 1862 p. 118. Rhusopulos Eph. nov. 210. Vischer Nov. Mus. Helvet. III (1863) p. 43. Commemorat etiam Kumanudis Philist. III p. 460. Exscripserunt Velsen et Koehler.

ΙΕΡΕΩϹ
ΑΠΟΛΛΩΝΟϹ
ΖΩϹΤΗΡΙΟΥ

I. e. Ἱερέως | Ἀπόλλωνος | Ζωστηρίου. Non improbabile est quod Pervanoglu et Rhusopulos coniecerunt, lapidem ex theatro Bacchi eo delatum esse ubi inventus sit.

---

302 Sellae marmoris Pentelici fragmentum, inventum in Erechtheo. Ediderunt Stuart, aeri incisum, Ant. Att. II p. 22, qui tamen iniuria sarcophagi fragmentum esse dicit (inde Boeckh C. I. G. 468). Pittakis l'ancienne Athènes p. 409. Eph. p. 36 (in adn. ad nr. 13) et p. 863 (adn. ad nr. 1384). Lebas Attique 303 et tab. 8 nr. 6. Schoell archaeol. Mitth. aus Griechenland p. 120 nr. 167. Beulé l'Acropole I p. 342. Ross Arch. Aufs. I p. 116 (C. Keil Phil. vol. suppl. III p. 630).

ΙΕΡΕΩΣ
ΒΟΥΤΟΥ

I. e. Ἱερέως | Βούτου (aut βούτου). Cum constet, in Erechtheo, ubi haec sella inventa est, aram Butae heroi dedicatam fuisse (Paus. I, 26, 3), simplicissimum videtur, sellam ad illius herois sacerdotem referre, ita ut eam (ut Rossius vult) ab initio in Erechtheo fuisse statuamus. At inventis sellis marmoreis theatri Bacchi iam propter similitudinem, quae huic cum illis intercedit, probabilius est, hanc quoque ex theatro illuc pervenisse (quae est sententia C. Keilii l. l. et C. Wachsmuthii Die Stadt Athen im Alterthum I p. 53, qui etiam alia exempla lapidum ex urbis inferiore parte in arcem translatorum commemorat). Iam quum nulla intercedere videatur huic sellae necessitudo cum ara illa, quae fuit in Erechtheo, dubitari potest, utrum is cuius ea fuerit ἱερεὺς Βούτου an, quod Keilio magis placet, ἱερεὺς βούτης (ut supra ἱερεὺς λιθοφόρος, πυρφόρος, βουζύγης) vocandus sit. Nam Hesychius s. v. βούτης sacerdotem qui in Dipoliorum festo taurum mactaret (quae caerimonia significatur voce βουφόνια) sic appellatum dicit. Nec tamen idem videtur, qui nr. 52 ἱερεὺς βουτύπος vocatur.

303—384 Praeter sellas marmoreas primi ordinis etiam proximorum ordinum gradus sive subsellia inscriptiones habent neglegentissime plerasque insculptas. Paucas, veluti nr. 326. 354 (an pro IV, 6 voluit IV, 9 scribere, quae nobis est nr. 357?) accurate incisas esse refert Gelzer. Ex eis omnibus paucae una cum sellis illis editae sunt; inter quas una (nr. 307) quae omnium theatri inscriptionum prima inventa erat die 22 mensis Martii 1862 (W. Vischer Nov. Mus. Helvet. III, 1863 p. 6). Praeterea nr. 313. 314 edidit idem ibid. p. 43 nr. 76. 77. Hos duos titulos etiam ed. Rhusopulos Eph. nov. p. 163, omnes tres Kumanudis Philist. III p. 460. Praeterea nr. 376 habet Rhusopulos Eph. nov. p. 375. Cum his ceteros omnes (praeter nr. 335—337) Kumanudis bis edidit, δεκάτῃ Ὀκτωβρίου 9 Aug. 1863 et accuratius Ἐθνοφύλαξ 26 Ian. 1864 (Gerhard Archaeol. Anzeiger 1864 p. 235*. 262*). Illos tres (nr. 335—337) addidit et omnes accuratissime lithographia expressos edidit et commentatus est Gelzer in Actis menstruis Academiae Borussicae mens. Mart. 1872 p. 164 sqq., cuius exemplar in tabulis

expressimus. (Cf. praeterea quae Keilius disputavit Philol. XXIII p. 574 sqq.) Cuneos numeravi ut in titulis nr. 240—298, ordines sedilium ab ipsa orchestra, ita ut is qui sellas marmoreas continet primus numeretur, hi vero tituli a secundo ordine incipiant.

(Textum vide in tabulis)

Var. lect. *Cun. dextr.* I nr. 314 *ἱερέως* omittunt editores praeter Gelzerum, qui haec de eo vocabulo dicit: *'die Spuren von ἱερέως sind schwach, aber wohl zu erkennen'.* || 315 *'Die Fortsetzung der Inschrift ἱερήας ε . . . . ist verdeckt durch den auf diese Stufe gesetzten Marmorblock mit dem Ehrendecret für Hadrian. Ebenso sind τ und ν des Namens* Ἀντωνία *theilweise verdeckt durch die Thierklauen des Thronsessels für Ulpios Eubiotos'* Gelzer. || 316 *'Vor ἱερέως Ἑστίας liest Kumanudis Φ . . . . νς. Da aber jene Worte den ganzen ersten Stein der κερκὶς einnehmen und davor kein Platz mehr ist, kann sich diese Lesung nur auf die Inschrift des zweiten Steins beziehen, auf Φιλίνου'* G. || 321 fin. *της . . . . ου θυ(γατρός)* Kumanudis. || 326 Κηφαλῆθεν. *Dies scheint die ursprüngliche Inschrift, wie sie auch Kumanudis im Ἐθνοφύλαξ bietet. Darüber wurde später in viel sorgfältiger eingehauenen Buchstaben und mit Benutzung der schon vorhandenen* Φαλήριος *gesetzt.* ηρ *steht als littera ligata.* 1 *ist klein unter* H *beigesetzt. In der* ἐφ. Ἀρχ. *las Kumanudis* Φαληρ(ίως)*'* Gelzer. || Ord. XXIII *τόπος* Kumanudis, *πος* Gelzer. || *Cun. dextr.* II nr. 339 *'Ἀφροδίτης ist zweifelhaft, da die Oberfläche des Steines stark gelitten hat und ich nicht einmal* ΑΦ *mit genügender Sicherheit lesen konnte'* Gelzer. || 342 *'Die Lesung des Namens, welche Kumanudis bezweifelte, ist sicher. Dagegen vermochte ich die von ihm als zweifelhaft gelesenen Buchstaben* Πολ (ante nomen Ἀλκίας) *nicht zu entdecken. Der Name* Ἀλκίας *ist sorgfältig, die andern Worte dagegen sind sehr nachlässig eingehauen,* κατὰ *mit viel grösserer Schrift, als* ψήφισμα. *Offenbar trug die sehr zerkratzte Oberfläche einst eine andere Inschrift'* Gelzer. || 344 Quae post Λαμιδίου supersunt, Kumanudis omittit, Gelzer certa et indubitata esse testatur. || *Cun. dextr.* III nr. 349 Οὐλοφάντου Kumanudis, qui non distinxit scripturam antiquiorem et recentiorem. || 353 nihil nisi [ἱε]ρέως Οἰνάνθη[ς] Kumanudis. || *Cun. dextr.* IV nr. 364 *'die fünf letzten Buchstaben von* Ῥωμαίων *sind in bedeutend kleinerer, aber stärkerer deutlicherer Schrift eingehauen'* Gelzer. || 365 *'Die Spuren von* ἐλαδε *sind ausserordentlich schwach'* Gelzer. || 366 . . . ναῖδος Kum., sed Υ distincte in lapide agnosci testatur Gelzer. || 367 init. Θέτι[δος] Kum., sed litteras θεα certas esse dicit Gelzer. || 368 init. Θεοφρόνης Kum., sed ei lectioni non favere litterarum reliquias, ex quibus sane non nisi tres extremae certae sint, testatur Gelzer. || 371 ϛ pro ZI Kum. || 376 *ἱερείας* Δηοῦς καὶ . . . . . Φλαουΐας Kum. Emendavit iam Rhusopulus. || 383 Ἀ[θ]ηνᾶς Kumanudis, sed alterum alpha certum esse testatur Gelzer.

303 . . ιανός.

304 Καλλυ[τίων?].

305 [Θ]εηκόλων. Ut omnia alia quae sacrorum Olympii Iovis apud Eleos propria essent, sic etiam hoc sacerdotium (Paus. V, 15, 10. Petersen Philol. Suppl. II p. 199 sqq.) Hadrianum Athenis imitatum esse (οἱ πρῶτοι θεηκόλοι infra nr. 488) recte indicavit Gelzer.

306 . . . . ους. 307 λιθοσ[ό]πων . . . ο . . . 308 Παν . . . .

309 [Φιλ]ήμονος (?) . . . λι . . .

310 Ἀττικοῦ. Cf. Keil l. l. p. 622.

311 . . . Γαΐου.

312 Λαδ[α]μή[ας]. Cf. nr. 324. 343.

313 Ἱερείας Ἡλίου.

314 Ἱερέως Διονύσου. Recte monuit Gelzerus, voce *ἱερέως* quam priores editores non legerunt inventa refutari Keilii coniecturam, qui Ἡλίου Διονύσου tanquam eiusdem dei nomina coniungenda putaverat; imo nihil huic titulo commune esse cum nr. 313.

315 Ἱερήας Θ[εᾶς] Ἀν[τ]ωνίας (Gelzerus *ἱερήας* Ε . . . Ἀντωνίας). Omnia quae in hoc sedili scripta sunt eiusdem inscriptionis esse, cuius tenor imposita basi statuae Hadriani interruptus sit veri simile est: neque ex ipsius Gelzeri delineatione video cur littera, quam ille Ε esse vult, dimidium Θ esse nequeat. Quare Antoniam intellego Drusi coniugem, quam Athenis post mortem divinis honoribus affectam esse apparet ex titulo nr. 652. Nam etsi et Latine ea post mortem Antonia Augusta, non Diva Antonia audit, et in illo titulo Attico est *ἀρχιέρεια* Ἀντωνίας Σεβαστῆς, tamen de mortua, quae tanquam dea colebatur, quin Graece dici potuerit θεὰ Ἀντωνία non videtur dubitandum esse.

316 Ἱερήας Ἑστί[ας . . . . . .] καὶ Λειβίας καὶ Ἰουλίας. Simplicissimum videtur ita interpretari, ut haec sacerdos simul et Vestae et Liviae et Iuliae sacris functa sit. Sed fortasse nomen καὶ Λειβίας cognomini illi Vestae, quod in lacuna periit vel potius lapide imposito opertum est (v. var. lect.) ita adiunctum fuit, ut significaretur Vestam eandem esse atque Liviam, quod adulationis genus notissimum est (cf. nr. 12). Particulam καὶ in harum certe inscriptionum sermone ei interpretationi non obstare demonstrat nr. 276. Fortasse etiam καὶ Ἰουλίας nihil est nisi emendatio adscripta tum quum Livia Augusto mortuo Iuliae Augustae nomen accepit.

317 Φιλίνου. Hoc nomen minutis litteris scriptum est in margine lapidis medii, qui solus exstat, quum reliqua pars eius lapidis, quae continebat medias tituli nr. 316 litteras, perierit. Ceterum ex eis Philinis quos Keilius ad h. l. enumerat, in censum venire non potest Ti. Cl. Novii pater (nr. 652), quia ab eius aetate aliena est scriptura Φιλίνου. Omnino, quis hic intellegendus sit, dici non potest.

318 Ἑρσηφόροις β' [Γ]ῆς Θέμιδος.

319 Ἑρσηφόροις β' Εἰλειθυία[ς] ἐν Ἄγραι[ς].

320 Ὑμνητριῶν [Ν]ύσα[ς νύ]μφης.

321 Ὀλβίας ἱερήας καθ' ὑπομνηματισμὸν καὶ κατὰ ψήφισμα Ἰουλίας τῆς Ε[ὐ]θ[ύ]μ[ου?] θυγ[ατρός]. Unum hunc esse titulum Gelzerus putat. Sed fortasse potius Ὀλβίας separandum est a ceteris; utique Ἰουλίας nomen ipsius sacerdotis fuerit; nam patris nomen post illud scriptum fuisse constat, quamvis incertum sit, utrum illud fuerit nomen quod posui an aliud. Ceterum Gelzerus adnotat, ex ipsa scriptura patere, senatus Areopagitici populique decretorum indicationes non eodem tempore incisas esse.

322 Ἱερείας Ἑσ[τίας Ῥω]μαίων. Gelzerus minusculis *ἱερίας*, sed in tabula illud exhibet quod dedi.

323 Ὀληφόρου Ἀθηνᾶς Θέμιδος. Kumanudis Ὀληφόρος explicat *οὐλοφόρος* (Serv. ad Aen. XI, 858).

324 Φιλίππης Μηδέου θυγατρός. Infra nr. 343 habes Λαδαμήας τῆς Μη[δέου?]. Hos titulos iam Kumanudis rettulit ad Laodamiam et Philippen Medei, exegetae ex Eumolpidarum gente, filias quae in vitt. decem or. c. 7 commemorantur, quas fere a. 55 p. Chr. floruisse probabile est. Assentitur Keilius. At quod iam Gelzerus de nr. 343 monuit, mihi quidem de utraque inscriptione dicendum videtur, multo recentiorem aetatem indicari litterarum forma. Quare quum in familiis nobilibus persaepe eadem nomina per multa genera identidem recurrant, non videntur hi tituli de illis duabus sororibus intellegendi esse.

325 Μεγίστης κα[τὰ] ψήφι[σμα]. Nomen quod est Μεγίστη complures Minervae Poliadis sacerdotes gessisse (v. indicem) iam Keilius monuit.

326 Fuit ab initio Κηφαλῆθεν, deinde multo accuratius incisis litteris, sed ita ut ex parte antiquioris tituli ductus sequeretur lapicida, Φαλήριος incisum est. Quae vox quid sibi velit incertum; nam demoticon est Φαληρεύς, neque alia forma etiam inferiore aetate invenitur. Illud Κηφαλῆθεν sane demoticum est; antecedebat hominis alicuius nomen in ea parte lapidis primi, quae periit.

327 Μεγίσ[της] κατὰ ψήφισμα. Cf. nr. 325.

328 . . . ιος τρωβ . . ., quae quid sibi velint obscurum est.

329 Ἱερέως Θέ[μιδος?].

330 Δαμαστι[ράτου] . . . κ . . . ιος. Hic titulus post n. 329 inscriptus est litteris maioribus quidem sed tenuioribus.

331 Ἱεροφά[ν]τ[ιδος] | Ἀ[λ]ε[ξάνδρας]. Sic Gelzerus, cum Kumanudis et Keilius potius Ἱεροφάντου Ἀλεξάνδρου legissent, supplevit,

quia iam inter sellas marmoreas una est hierophantae (nr. 271). Simul addit idem, nequaquam certum esse utrumque versum coniungendum esse, sed posse etiam rem ita se habere, ut hi duo diversi tituli sint.

332 ...αιρίτιδος ἀ.... Et haec et quae praeterea conspiciuntur in hoc lapide reliquiae (κα, α, κος) nimis ambigua sunt.

333 Δικύνης. Cetera (α....πον...) incerta.

334 Ἱερέας Θεᾶς Ῥώμης καὶ Σεβαστοῦ Καί[σαρος].

335 [Ἀφροδίτ]ης ἐπιτραγίας (cf. Plut. Thes. 18).

336 Ἀρτέμιδος Οἰναίας. W. Vischer apud Gelzerum p. 173 monet a compluribus antiquis scriptoribus commemorari Dianam Οἰνωᾶτιν sive Οἰνᾶτιν, ab Oenoë Argolidos denominatam (Eurip. Herc. fur. 379. Steph. Byz. Οἰνη. Hesych. III p. 187 Schmidt), atque eadem sacra etiam in alterutro ex illis Atticae pagis fuisse conicit, quibus Οἰνόη nomen fuit. Quod verum esse vel ipsum discrimen inter formas Οἰνωᾶτις et Οἰναία indicare videtur; nam Oenoës Atticae utriusque demoticum nusquam aliud est atque Οἰναῖος.

337 Δήμητρος Ἀχ[αίας].

338 Κανηφόροις γ' ἀπὸ Παλλαδί[ου].

339 Ἀφρ[οδ]ίτ[ης] Κωλιάδ[ος] κα[ὶ ...]α....

340 Ἀθηνᾶς Ἠι[τιώνης]. Non invenitur sane alibi hoc cognomen, sed tamen Gelzeri qui id reposuit coniectura cum ingeniosa tum veri similis videtur; ab eo cognomine derivatum Ἠετιωνείας paeninsulae nomen, ubi illius Minervae templum fuisse videretur, suspicatus est. De forma Ἠετιώνη provocat ad Quint. Smyrn. I, 115. XIII, 268.

341 Κατὰ ψήφισμα Λαμιδίου. Cetera incerta.

342 Ἀλκίας κα[τ]ὰ ψήφισμα [καὶ καθ' ὑπομνηματι]σμ[όν?]. Supplementum posterioris partis meum est, neque me fugit, id admodum incertum esse. Alciam vero hanc Herodis Attici priorem uxorem esse, quae pleno nomine Vibullia Alcia vocatur (v. indicem), non sine magna veri specie coniecit Kumanudis Kellio probante.

343 Λαδαμήας τῆς Μη[δήου?]. Cf. adn. ad nr. 324.

344 Λαμιδίου [κα]τὰ [ψ]ή[φισμα]. Cf. nr. 341.

345 Ἱερέας Κλεαρίστ[ης].

346 Ἱερέως Διονύσ[ου].

347 Στεφα[νηφόρου]. Hunc Gelzerus sacerdotem esse vult herois Στεφανηφόρου (Harpocr. s. v.).

348 In fine Φιλοδίου agnoscitur, cetera incerta sunt.

349 Gelzerus perspexit hic duos titulos distinguendos esse *a*) Δήμητρο[ς] Χλόης. Deinde superscriptum esse *b*) Διοφά[ν]του. Quare nullus est Οὐλοφάντης, quem Kumanudis hic agnoscere sibi videbatur.

350 Ἱερέας Γῆς Θέμιδος.

351 Ὑμνητρίας Νύσα[ς] τροφοῦ ..... Πειθοῦς.

352 [Θεσ]μοφόρου (sc. Δήμητρος).

353 Ἱερήα[ς Ἀ]θην[ᾶς Οἰν]άνθη[ς?]. Kumanudis nihil nisi ἱερέας Οἰνάνθης fuisse putaverat. Gelzeri testimonio constat, plura in lapide scripta fuisse, atque Ἀθηνᾶς certe recte ille supplevit. Cognomen dubium est.

354 Μητρὸς Θεῶν.

355 ...δανικν...

356 [Δ]ήμητ[ρος].

357 Μοιρῶν.

358 Μεγίστ[ης κατὰ] ψήφισμα. Cf. nr. 325. 327.

359 Ἱερήας Ν....

360 [Ἀρτέμιδος Κ]ολαινίδος. Haec Gelzero teste prior scriptura est; deinde superscriptum Στρα......

361 Ἱερήα[ς ...].

362 Ἰου[λίου ἱερέως?] Διονύσου Α....

363 ... ἐν Ῥα[μνοῦντι]. Num forte de Nemesi Rhamnusia cogitandum est?

364 Ἀντιόχου. Haud improbabiliter hoc Keilius refert ad Antiochum Philopappum (v. indicem).

365 Ἱερέας Ἑσ[τ]ίας Ῥ[ω]μαίων.

366 ..α... ἐν ἄ[στει]· δαδοφόρου ἐμ Πε[ι]ρα[ιεῖ].

367 Ἱ[ε]ρε[ί]α Αἰδοῦς.

368 [Λευκο]θέα[ς Σ]ωτήρας ἐλλιμενίας. Haec est antiqua inscriptio, acute suppleta a Gelzero. Alia deinde superscripta est, quam ille ἐπιτρα[γίας] fuisse putat.

369 ....νέης Πανδήμου νύμφης ... Nymphae nomen incertum est (cf. var. lect.).

370 Ἥβης.

371 Δειπνοφόρο[ις]. Reliqua incerta. Gelzerus ἐν Ὀ[σχοφορίοις] conicit, id quod admodum dubium est. Kumanudis ϛ numeri notam putaverat; contra quem recte Gelzerus monet, non ϛ solum, sed ϛι in lapide esse. Quae sane et ipsa est numeri nota (pro ιϛ'), sed maioris numeri, quam cui hic locus sit.

372 Κουροτρόφου ἐξ Ἀγλαύρου Δήμη[τ]ρος. Haec omnia unum titulum efficere, etsi scriptura non plane eadem sit, recte dicit Gelzer: nam κουροτρόφου a Δήμητρος divelli non potest. Quare ἐξ Ἀγλαύρου eodem modo atque ἐν Ἀγλαύρου accipiendum statuit idem, ut in Aglaurio Cereris illius ara cum sacerdotio fuisse videatur.

373 Δήμητρος κουροτρόφου Ἀχαίας.

374 Ἥβης.

375 Δήμητρος Φρεα(ρ)ρόο[υ].

376 Ἱερήας Λητοῦς καὶ Ἀρ[τέμιδος]. Superscriptum est Φλαουίας Δ....

377 .. Μενο...

378 Ζακόρου Διό[ς?]. Possis sane etiam de hominis nomine cogitare, veluti Ζακόρου Διο[δώρου] vel Διο[νυσίου]. Nam permulti ex his titulis non ad eum qui quoque tempore sacerdotio aliquo fungebatur, sed ad certos quosdam homines pertinent.

379 [Πεντε]τηρίδ[ος](?) fuit, superscriptum Ἀντων[εί]νας. Sed neque Penteteridis nomen per se plane certum est nec ea eadem esse potest cum sacerdote Penteteride tituli alius Attici, ut Keilius vult, nam ille titulus multo antiquior est.

380 Ἀφ[ροδίτης?].

381 Λ[ει]βίας? Gelzer. An [Ὀ]λβίας?

382 ....κράτας.

383 Ἀ[θ]ανᾶς.

384 Θεοξίνας.

Omnes hi tituli (etsi Kumanudis nonnullos antiquiores esse putat) imperatorum Romanorum aetatis esse videntur, sed accuratius definiri propter scripturae neglegentiam aetas nequit. De dearum nominibus quae permultis ex his sedilibus incisa sunt, recte Gelzerus p. 179 indicavit, cum diceret illarum dearum sacerdotibus ea sedilia destinata fuisse, neque vero, ut in theatro Syracusano, singulos cuneos sive ordines illarum dearum nominibus distingui. Quod nonnunquam plane eadem nomina plus semel recurrunt (Hebe nr. 370. 374; sacerdos Vestae Romanae nr. 322. 365; sacerdos Dianae Colaenidis nr. 276. 360; cf. praeterea adn. ad nr. 331), idem ita explicavit, ut partim diversa eiusdem deae fana ac sacerdotia intelligenda, partim sedes aliquando commutatas esse dicat. Quod summa cum probabilitate conicit accidisse in sacerdote Dianae Colaenidis, quae quum initio locum aliquem in subselliis tenuisset (nr. 360) postea ei sellam marmoream (nr. 276) concessam ac tum illius loci inscriptionem deletam aliamque incisam esse, cuius reliquiae supersunt (vide adn. ad nr. 360).

CLASSIS ALTERA.

VARIA.

385 Basis lapidis Pentelici inventa occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 147.

ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣΚΑ///
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣΕΥΕΡΓΕΤΗ///
ΕΧΑΡΙΣΑΤΟΚΑΙΑΠΟΚΑΤΕ
vac.

Τιβέριος Κλαύδιος Κ[αῖσαρ Σεβαστὸς] | Γερμανικός, εὐεργέτη[ς τῆς πόλεως], | ἐχαρίσατο καὶ ἀποκατέ[στησεν].

Cf. titulos qui sequuntur nr. 386—388.

---

386 In columna, cuius in superiore parte titulus multo antiquior est (*Ἐπικράτης Ἐπιχάρος Ἁλαιεὺς ἀνέθηκεν*). Lapis ita detritus ut evanuerint litterae. Edidit Pittakis Eph. 173 (in tabula lithographica, nam in tenore ephemeridis ipsius solam antiquiorem inscriptionem exhibet). Exscripsit Koehler.

‾ΙΡΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΣΤΟΣ
‾ΕΥΕΡ
ΛΕΩ

Τιβέριος Κλαύδιος
[Καῖσαρ Σεβα]στὸς
[Γερμανικός], εὐερ-
[γέτης τῆς π]όλεω[ς],
[ἐχαρίσατο καὶ ἀπ]ο-
[κατέστησεν?]

387 Lapis Pentrlicus inventus in arce. A dextra parte mutilus, a ceteris integer, nisi quod supra leviter laesus est, ita ut primus versus non integer exstet. Ed. Pittakis Eph. 4004. Exscripsit Koehler.

Κ . Μ
ΓΕΤΗΣΤΗ
ΕΧΑΡΙΣΑΤ
ΤΕΣΤΗΣ

Perspicua sunt haec: *[εὐερ]γέτης τῆ[ς πόλεως] | ἐχαρίσατ[ο καὶ ἀποκα]|τέστησ[εν]*. Quae primo versu supersunt, fortasse ad nomen *Γερμανικός* pertinent, initio per errorem Κ pro Γ scripto. Nam utique v. 1 non est totius tituli initium, sed potius, quum lapis supra integer sit, apparet initium in alio lapide superposito scriptum fuisse, quod, quum ad aedificium aliquod titulus pertinuerit, mirum non est.

---

388 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum in thratro (?), a. 0,18, l. 0,22, cr. 0,24. Exstat '*ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀπομάχων τῆς ἀκροπόλεως*'. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 179.

///ΙΕΡΜΑΝΙΚΟΣΕ///
ΤΕΣΤΗΚ///

[Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γ]ερμανικός, ε[ὐεργέτης τῆς πόλεως, | ἐχαρίσατο καὶ ἀποκα]τέστη[σεν]. Sic aut certe similiter supplenda haec esse ex eis qui antecedunt titulis apparet.

---

389 'Eleusine, in ruderibus templi Cereris, in fronte. Aeri incisum in Ant. ined. Atticae cap. IV tab. VII nr. 1' Boeckh C. I. G. 479 (unde transerripsit Lebas Attique 253). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 51 nr. 20 eam partem, quae litteras ΚΡΑΤΟΡΟΣ habet, a se visam esse dicit.

. . . . ΚΡΑΤΟΡΟΣ (*desunt litterae fere quadraginta*) CΑΡΧΙΕΡΕΥΣΤΟ . ΣΕΒΑΣΤΟΝ

Var. lect. Litteram C ante *ἀρχιερεὺς* Lenormant omittit, quamquam hanc partem tituli ne vidisse qnidem se dirit, sed ex Boeckhii et Lebasii exemplis expressisse.

Agnoscuntur haec: *[... Αὐτο]κράτορος, ... ὁ ἀρχιερεὺς τ[ῶν] Σεβαστ[ῶ]ν.*

---

390 Epistylium l. 1,10, a. 0,28 '*zwischen dem Denkmal des Eubulides und dem Arestempel*' (i. e. Theseum). Ed. Ross Arch. Aufs. I p. 157. Est etiam in eiusdem schedis.

ΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗ

I. e. *[πατὴρ πατρίδ]ος, δημαρχικῆ[ς ἐξουσίας τὸ ...].*

'*Die Schriftzüge sind die des Jahrhunderts des Traian und Hadrian*' Ross. In nota addit: '*Der Architrav könnte wohl zum Theater im Kerameikos, welches das Agrippeion hiess, oder zu einem seiner Nebengebäude gehört haben*'.

391 In horto regio. Ed. Michaëlis in Gerhardi Archaeol. Anz. 1861 p. 179. Exscripsit Velsen.

ΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΘ

Haec supplenda esse *[δημαρ]χικῆς ἐξουσίας τὸ Θ'* et ad imperatoris alicuius titulum pertinere manifestum est. Ac per se quidem haec etiam ad imperatoris titulum honorarium aut ad epistulae ab eo datae praescripta referri possunt. Sed quia ex eis ipsis quae servata sunt apparet, uno versu totum titulum perscriptum fuisse, potius in epistylio aedificii alicuius ab imperatore exstructi haec fuisse videntur.

392 Epistylium marmoris Pentelici; fuit olim in domo prope forum, nunc est in stoa Hadriani. Edd. Spon Misc. erod. ant. X, 5 p. 319. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 111. Boeckh C. I. G. 519. Quum ineditum putaret, denuo exscripsit C. Bursian et edidit in E. Gerhardi Denkm. u. Forsch. 1856 p. 223. Relegit Koehler.

ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΘΗΕΚΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΧΡΗΜΑΤΩΝΕΠΙΤΡΟΠΕΥΟΝΤΟΣ
ΑΙΛΙΟΥΟΜΟΥΛΛΟΥ

I. e. Ἐπεσκευάσθη ἐκ τῶν δημοσίων | χρημάτων, ἐπιτροπεύοντος | Αἰλίου Ὀυούλλου. Nomen Aelii indicare videtur, aut ad Hadriani aetatem aut ad recentiora etiam tempora titulum pertinere.

393 Ed. Lebas Attique 259.

ΤΙΜΕΛΗΤΕ
Σ◡Γ◡ΜΟΥ

[Ἐπ]ιμελητε[ύον]τος Γ. Μου[σωνίου?].

394 Fragmentum basis lapidis Pentelici a. 0,20, l. 0,17, cr. 0,11, inventum orientem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3859 (errore expressus est numerus 4859). Contulit Koehler.

Ρ /
ΕΠΙΜΕΛ
ΑΙΛΙΟΥΜ

Ultimum versum minoribus litteris exaratum esse testatur Koehler. Primi versus reliquiae incertissimae sunt, v. 2. 3 apparet scriptum fuisse ἐπιμελ[ηθέντος] (vel ἐπιμεληττεύοντος) Αἰλίου Μ....., ut hic quoque titulus Hadriani aetate non videatur antiquior esse.

395 In ecclesia prope vicum Mercoda; exscripsit L. Ross. Aliud apographum a Prokeschio confectum in Boeckhii schedis est.

ΑΙΠΑΝΤѠΝΤѠΝΠΡ
ΙΟΝΟΙΚΟΝΤΟΥΤΟΝϹ

Var. lect. ΑΩ Prokesch, ΑѠ Ross || v. 2 prius Ο in voce ΤΟΥΤΟΝ apud Rossium ceteris litteris minus est, apud Prokeschium non item. Nihil agnoscitur nisi [κ]αὶ πάντων τῶν πρ..... | ..... τ]ὸν οἶκον τοῦτον ἐ[πεσκεύασε?].

396 In fragmento marmoris Pentelici quod exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1804. Lebas Attique 256. Exscripsit Koehler.

ΕΚΗΦΙΣΙΕΥΣΙΕΡΕΥΣΓΕΝ
ΡΟΣΚΕΙΜΕΝΟΝΟΙΚΟΝΚΑΙΤ

Et supra et infra hos duos versus vacuum spatium est. V. 1 init. Σ Lebas.
-- Κηφισιεύς, ἱερεὺς γεν[όμενος ..... | .... τὸν π]ροσκείμενον οἶκον καὶ τ....

397 In Odeo Herodis in fragmento marmoris. Edidit A. Michaëlis Bullettino dell' Instituto 1860 p. 116.

ΝΟΠ\ΡΓΟϹϹΠ

Legendum videtur ὁ π[υ]ργος ἐπ[εσκευάσθη] vel simile verbum, qua de causa hoc rettuli. Sed certum id non esse non me fugit.

398 Super mediam arcis portam. Cyriacus p. XV nr. 108 (Murat. T. I p. CDLXXVI. 4). Spon Itin. T. III P. II p. 16. Wheler Itin. p. 358. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 53. Varias lectiones indicavit Chandler Syll. Inscr. p. XXII. Boeckh C. I. G. 521. Pittakis l'ancienne Athènes p. 286. Denuo descripsit Koehler.

ΦΛ'ϹΕΠΤΙΜΙΟϹΜΑΡΚΕ | ΛΛΕΙΝΟϹΦΛΑΜΚΑΙΑΠΟΑΓΩΝΟΘΕΤ | ΩΝ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΟ | ΥϹΠΥΛΩΝΑϹΤΗΠΟΛΙϹ

Dextra pars tituli praeter extremas prioris versus litteras, quam duabus lineis rectis a ceteris segregavi, quum recentiore tempore perierit, in Koehleri apographo non est. In fine ΠΟΛΙ Boeckhius Pocockium Chandlerumque secutus exhibet, ΠΟΛΕΙ ceteri.

Φλ(άβιος) Σεπτίμιος Μαρκελλεῖνος φλαμ(ήν) καὶ ἀπὸ ἀγωνοθετῶν ἐκ τῶν ἰδίων τοὺς πυλῶνας τῇ πόλ(ε)ι.

Et Septimii nomen et omnino totius tituli habitus exitum alterius aut initium tertii p. Chr. saeculi indicare videntur. Quae fere est etiam C. Wachsmuthii sententia Die Stadt Athen im Alterthum I p. 702, qui praeterea (Boeckhium secutus) verissime dicit, non coniungendum esse τῇ πόλει cum τοὺς πυλῶνας ut πυλῶνες, τῇ πόλει sint portae arcis, ut voluerunt Leake (Top. p. 220 ed. 2 vers. Germ.) Bursian (Mus. Rhen. X p. 486) Beulé (l'Acropole d'Athènes I p. 107 n. 3); imo πόλει nihil esse nisi dativum illum frequentissimum in dedicationibus, pendentem a voce ἀνέθηκεν, quae persaepe omittitur. Ceterum mihi quidem dubitandum non videtur, quin alter versus trimeter iambicus sit, etsi pessima est prosodia in vocabulo ἰδίων, referenda ea fortasse ad initia illius moris, qui postea latissime patuit, in componendis versibus magis accentus quam quantitatis syllabarum rationem habendi.

399 Athenis in lapide moenium vidit Cyriacus. Integrum titulum habet ex Cyriaci schedis Muratorius T. II. p. DCLXXII. 1 (Bonada T. I. p. 439. Iacobs Paralip. Anthol. P. II. p. 754 et Anthol. Palat. append. nr. 115. Boeckh C. I. G. 428). Sinistra pars sola inventa est anno 1861 apud S. Demetrium Κατηφόρης edidit Kumanudis in epimetro programmatis societatis Archaeologicae Atheniensis anni 1861. Exscripsit Koehler.

ΑΜΦ[ΙΩΝ]ΜΟΥΣΑΙΣΚΙΘΑΡΗΣΕΣ[.ΗΣΕΝΘΗΒΗΣ]
ΤΕΙΧΕΑΝΥΝΔΕΠΕΜΑΣΠΑΤ[ΡΙΔΟΣΙΛΛΥΡΙΟΣ]
ΑΔΥΛΟΓΟΝΜΟΥΣΑΝΜΕΘΕΠΩΝ[ΤΩΚΑΙΔΟΚΕΟΥΣΙ]
ΑΚΜΗΤΕΣΡΕΞΕΙΝΠΕΙΡΑΤΑΠ.[ΝΤΑΤΕΚΝΑΣ]

Var. lect. V. 1 ΕΞΗΣΕΝ Cyriacus, sed Σ in lapide esse testatur Koehler || v. 4 ΡΕΞΕΙΝ Cyr., ΡΕΞΕΙΝ 'sic' Koehler. Quae uncis seclusi, in Koehleri apographo non sunt.

Ἀμφίων Μούσαις κιθάρης ἐσ[τ]ήσ[ατο?] Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλυριὸς,
ἀδύλογον Μουσᾶν μεθέπων· τῷ καὶ δοκέουσι
ἄκμητες ῥέξειν πείρατα πάντα τέ[χ]νας.

Cf. adn. ad nr. 400. Ἰλλυριὸς non gentem indicat, sed nomen proprium poetae eiusdemque moenium restitutoris est.

---

400 In muro ad ecclesiam Panagiae Pyrgiotissae. Inter *a* et *b* tantum spatium interest, ut duo disticha unum iuxta alterum scripta fuisse appareat, quorum prioris versuum initia *a*, alterius extremas partes *b* continet. Edd. ex Fauvelii schedis Boeckh C. I. G. 1042[b] (vol. I p. 920). Pittakis l'ancienne Athènes p. 67. Raoul-Rochette sur la topographie d'Athènes, Paris 1852. p. 14. Lebas Attique 249. Goettling Ber. der Königl. Sächs. Akad. d. Wiss. 1853 p. 67. Kumanudis in epimetro programmatis societatis archaeol. Atheniensis anni 1861. Particulam *a* solam habent Wordsworth Athens and Attica p. 178. Mustoxydis, cuius apographum est apud K. Keilium, qui de titulo accuratissime exposuit Mus. Rhen. Nov. XVIII p. 47 sqq. Totum titulum his exscripsit Koehler.

a — *b*

ΟΥΤΑΔΕΘΕΛΞΙΜΕΛΗΣΑΜΦΙΟΝΙΣΗΡ. . . . . . . [Π]ΕΙ[Θ(]ΥΣ vac.
ΟΥΔΕΚΥΚΛΩΠΕΙ[ΑΣΧΕΙΡΟ]ΣΕΛ. . . . . . . ΡΕ..

Var. lect. Quae uncis inclusi, Koehlerus non iam invenit in lapide; sed tamen is v. 1 extr. in altero apographo ΠΟΥΣ exhibet, et v. 2 med. post ΠΕΙ vestigia litterae Λ agnosci dicit. Antiquiorum apographorum varias lectiones adnotare supervacaneum est. Nam in eis, quae Koehlerus non legit in lapide, antiquiores fere consentiunt.

Primum distichon sic restituit Keilius:
Οὐ τάδε θελξιμελὴς Ἀμφίονος ἤρα[σε φόρμιγξ]
οὐδὲ Κυκλώπειος χειρὸς ἔδ[ειμε κράτος].
In exitu pentametri etiam ἐλ[αστὶ βία] suppleri posse dicit idem.

Alterius distichi hexameter exibat in πειθοῦς; pentametri extrema vox mihi videtur [ἀ]ρε[τ]ά aut [ἀ]ρε[τ]ᾶ[ς] fuisse.

Apparet huic titulo necessitudinem aliquam intercedere cum nr. 399, ita ut uterque ad eandem moenium restitutionem pertineat. Quodsi C. Wachsmuth Die Stadt Athen im Alterthum I p. 706 ad Valeriani imperatoris tempus refert, id certe dici licet, ei coniecturae litterarum formas non adversari; quamquam ex eis solis nihil efficitur, nisi tituli aetatem alterum p. Chr. saeculum non superare.

---

401. 402 'Prope borealem Olympiei angulum est arcus Hadriani; in huius facie ea quae arcem spectat est titulus nr. 401, in altera quae ab arce aversa est, Ilissum versus, nr. 402. Utrumque primus transscripsit Cyriacus (Moron. p. XI nr. 78. 79. Compagnon. p. 64 nr. 351); ex Cyriaci schedis Murat. T. II p. MXXX. 1. Ex Marcanova Sirmondus ministravit Grutero (p. MLXXVIII. 1). Postea praebuerunt Spon Itin. T. III P. II p. 15 sq. Wheler Itin. p. 373. Melet. Geogr. vet. et nov. p. 350. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52 nr. 34. 35 qui titulum nr. 402 aeri incisum praebet Descr. Or. T. III p. 166. Stuart. Ant. Att. Vol. III p. 19 (tab. IV cap. III monumentum nr. 402 est aeri incisum); Le Roy Mon. Gr. T. II p. 35 (et nr. 401 in aere p. 17). Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 107 pessime. Clarkius Itin. P. II S. II p. 551. Pomard. Itin. T. I p. 149. Leake Topogr. Ath. p. 136. Haben etiam ex schedis Fourmonti et Mustoxydis' Boeckh, qui edidit C. I. G. 520. Pittakis l'ancienne Athènes p. 173. Omnibus prioribus autem accuratius exscriptum dedit Rhusopulos Eph. nov. p. 34.

(401)

ΑΙΔΕΙΣΑΘΗΝΑΙΘΗΣΕΩΣΗΠΡΙΝΠΟΛΙΣ

(402)

ΑΙΔΕΙΣΑΔΡΙΑΝΟΥΚ..Ι(.Χ.ΘΗΣΕΩΣΠΟΛΙΣ

Var. lect. Rhusopuli exemplar secutus sum, antiquiorum menda enotare supervacaneum puto. Titulum nr. 402 illi quidem omnes integrum exhibent, sed ita in vocabulis ΚΑΙΟΥΧΙ variant, ut ibi lapidem laesum esse iam Boeckhius suspicatus sit, id quod Rhusopuli apographo comprobatur.

401 Αἵδ' εἴσ' Ἀθῆναι, Θησέως ἡ πρὶν πόλις.

402 Αἵδ' εἴσ' Ἀδριανοῦ καὶ οὐχὶ Θησέως πόλις.

---

403 In campo Marathonio repperit Fauvel. Accuratius locum describit L. Ross: '*Links am Eingange des oberen Thalarmes* (ut ex eis quae antecedunt patet, prope Vranà) *am Fusse des Berges, ein grosser Tumulus. Zwei sitzende Figuren, eine männliche und eine weibliche; der Thronsessel der weiblichen von geflügelten Greifenfüssen getragen*'. Edd. Walpol. Mem. p. 336 (Boeckh C. I. G. 537). Revue archéol. 1844 p. 51. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι 2577. Exscripsit L. Ross.

Ο [Μ] Ο Ν [Ο] Ι Α Σ Α Θ Α Ν Α Τ
Π Υ Λ Η
Η Ρ Ω Δ Ο Υ Ο Χ Ω Ρ Ο Σ
[Ε Ι Σ Ο Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Χ Ε . .]

Var. lect. Quae uncis inclusi, Rossius non invenit in lapide, quem admodum detritum esse etiam inde colligere licet, quod pro litteris ΑΘ ubique ΛΟ apud Rossium sunt. Ceterum ex eius schedis ΣΡ pro ΣΡ restitui.

Ὁμονοίας ἀθανάτ[ου] | πύλη. | Ἡρώδου ὁ χῶρος, | εἰς ὃν εἰσέρχε[ται]. Hanc formam Ionicam, si modo certum est, duas litteras in fine deesse, recte restituit Boeckh, sed nulla causa est cur etiam *ἀθανά-τ[ης]* suppleatur. Cuius generis sit monumentum quove consilio exstructum ambiguum est.

---

404 *Von hier aus* (i. e. a vicinia pagi *Koropi*) *bis an den Fuss des Hymettus erstreckt sich eine Reihe von nicht weniger als neun verfallenen Capellen, alle voll alter Reste, als Säulen, Grabsteinen u. s. w. In mehreren derselben, namentlich in der sechsten, finden sich christlich-moralische Inschriften, in verhältnissmässig guten und alten Schriftzügen, etwa aus dem dritten bis fünften Jahrhundert nach Christo, z. B. (folgende)*' Ross Arch. Aufs. I p. 219.

Λ Υ Τ [Η Η] Π Υ Λ Η Τ Ο Υ Λ Υ Τ Ρ Ο Υ Δ Η
Η C Є Λ Є Υ C Ο Ν Τ Є Є Ν Λ Υ Τ Η (*sic*)

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ [κ]υ[ρί]ου, δ[ίκαιοι] | (εἰ)σελεύσοντ(αι) ἐν αὐτῇ. Supplementa petita sunt ex similibus titulis ecclesiarum Syriae C. I. G. 8930—34.

405—407 In tribus lateribus columnae quadrangulae lapidis Hymettii a. 0,47, l. 0,38, cr. 0,20. Exstat in ecclesia monasterii Daphni in via sacra Eleusinia. Titulum n. 407 exhibet Chandler Inscr. ant. p. 77, nr. 405. 407 Rangabé Mém. présentées par divers savants etc. sér. I vol. 5 part. 1 a. 1857 p. 281 tab. 1, 1. Pittakis Eph. 1573, omnes tres C. Wescher in epistula ad Heuzenum data Bullettino dell' Instituto 1862 p. 26 (Th. Mommsen C. I. L. III, 572).

(405)	(406)	(407)
[Α]ΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ	CΤΟΙCΒΑΛ	D̄ D̄ D̄ N̄
////ΑΙCΑΡ//////////	⁻ΙΝΙΑΝΩ	ꟻRCADIV
//////////////////////////	ΚΑΙΒΑΛΕΝ	THONOR
[Ε]ΥCΕΒΕΙΕΥΤΥΧ	ΤΙ	SVBVC
[C]ΕΒΑCΤШΙ		TSPECTA
[Ε]ΞΑCΤΕШC		PROC
		EVSEBIO
ς		Ṡ

Var. lect. Nr. 405 quae uncis inclusi, omittit Wescher. Ex altera parte is v. I extr. I habet, quod apud Pitt. non est. Litterarum formas ex Pittakisii exemplo expressi, cum in Bull. typi vulgares usurpati sint. Numeri nota quae subiuncta est apud Pittakisium hanc formam habet: Ꮀ, apud Wescherum eam quam expressi. || 407 tituli Latino sermone compositi varias lectiones exhibere ab hoc loco alienum est; exprimo exemplum Corporis Inscriptionum Latinarum.

405 *Αὐτοκράτορι* | [Κ]*αίσαρ[ι* - - - | - - -. | *Εὐσεβεῖ Εὐτυχ[εῖ]* | *Σεβαστῷ·* | *ἐξ ἄστεως ς'.* Hic numerus lapidem sex milia passuum ab Athenis abesse indicat. Nomen Augusti restitui non potest; antiquior Commodo non est, propter cognomen Felicis.

406 [*Σεβα*]*στοῖς Βαλ*[*εν*]*τινιανῷ* | *καὶ Βάλεν*|*τι.*

407 *D(omini) n(ostri) [Augusti]* | *Arcadiu[s* | *e]t Honor[ius]* | *sub v(iro) c(larissimo)* | *[e]t specta(bili)* | *proc(onsule)* | *Eusebio.* Cf. Corpus Inscr. Lat. l. l.

---

408 Marmor Pentelicum, Cephisiae '*ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ τῆς παρὰ τὸν πλάτανον οἰκίας τῆς κυρίας Μαρίας Γεωργαντῆ*'. Edidit Pittakis Eph. 3729. (Kumanudis?) *Νέα Πανδώρα* 1865. nr. 356 p. 512 nr. Β'. Exscripsit Koehler.

Τ Ο Ε Ν Τ Ω Μ Ε · Α
⁻Υ Τ Ω Ν Σ Τ Η Λ Ω Ν
Ν Π Λ Ε Θ Ρ Ω Ν
Ο Τ Ο Ι Σ

Τὸ ἐν τῷ με[τ]α[ξ]ὺ τῶν στηλῶν | [*χωρίο*]*ν πλέθρων* | [*δεκαοκτ*]*ὼ τοῖς* ....? Possunt sane etiam aliae supplementi rationes excogitari. Id certum videtur, v. 4 init. numerum scriptum fuisse; ac spatii quidem rationes et litterae Ο vel Ω reliquiae illi potissimum quod proposui supplemento favent. *Πλέθρον* hic non est centum pedum mensura in longitudinem, sed agri planicies centum pedum in utramque partem (Hultsch Metrol. p. 37).

409 Titulus incisus in rupe ad septentrionalem arcis partem, inter murum arcis et ecclesiam S. Symeonis. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 122 (Pervanoglu Philol. XXIV p. 460).

Ͻ Υ Γ Ε Ρ Ι Γ Α Τ Ο ////
Γ Ε Ρ Ι Ο Δ Ο C
Π Γ Ο Δ Ε C
Δ Γ Ι Ι Ι

I. e. [Τ]*οῦ περιπάτο[υ]* | *περίοδος* | *π(έντε) στ(άδια) πόδες* ΔΓΙΙΙ (18). Cf. quae adnotavit Pervanoglu Philol. l. l.

---

410 '*An der nordöstlichen Ecke des Acropolisabhangs*'. Edidit Stark, Nach dem griechischen Orient. Heidelbergae 1874 p. 400.

Π Ε Ρ Ι Ο Λ Ο C
Π Ε Ρ Ι Π Α Τ Ο Υ

I. e. *Περίο[δ]ος* | *περιπάτου.* Titulus suspectissimus, ac vix dubitandum videtur, quin idem sit atque n. 409, neglegentissime sane a Starkio exscriptus.

411 In lapide Pentelico inaedificato in turri a Turcis exstructa prope templum Νίκης ἀπτέρου; nunc est infra Propylaea. Edidit Pittakis Eph. 1830 (Lebas Attique 274). Exscripsit Koehler.

ΕΙϹΟΔΟϹΠΡΟϹϹΗ
ΚΟΝΒΛΑΥΤΗϹΚΑΙ
ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΥΑΝΕΙ
/// - ''ΗΤΩΔΗΜΩΙ

Εἴσοδος πρὸς σηκὸν Βλαύτης καὶ
Κουροτρόφου ἀνει[μέν]η τῷ δήμῳ.

---

412 In cippi parte superna, a Theseo septentriones versus. Exscripsit Velsen.

I. e. ὅρος. Imperatorum aetatem indicat forma litterae C.

---

413 In arce exscripsit Koehler.

ΟΡΟϹΟΙΚΙ
ΓΑϹΤΗΡΙ
ΤΙΜΗΜΕΝ
ΜΕΛΙΤΤ
ΔΟΥΕΡ

I. e. ὅρος οἰκ[ίας καὶ ἐρ]|γαστηρί[ου ἀποτε]|τιμημέν[ου ....] | Μελίττ[η .....]|δου Ἐρ[οιάδου (vel Ἐρμείου, Ἐργαδεῖς) θυγατρί]. Quamquam eiusmodi tituli hucusque non inventi sunt nisi multo antiquiores, tamen propter litterae C formam hunc imperatorum Romanorum tempori adscribendum puto. Quae etsi Athenis paulo prius usurpata est, quam antea putaverant homines docti, tamen nullusdum innotuit titulus Atticus liberae Romanorum reipublicae tempore compositus, in quo ea inveniatur.

---

414. 415 Tituli in rupibus incisi, alter (nr. 414) ad Hymettum pedalibus litteris, alter (nr. 415) ad lapicidinas Pentelicas. Illam ed. Fauvel Mag. encycl. a. XVII (1812) T. II p. 140. Dodwell. Itin. T. I p. 485, hunc Dodwell Itin. T. I p. 500, utrumque Boeckh C. I. G. 536[a b].

ΟΡΟΣ ΟΡΟϹ

'Sunt, ni fallor, ὅροι lapicidinarum' Boeckh.

---

416 Ad montem Lycabettum rupi incisum titulum exscripsit Wordsworth Athens and Attica p. 60.

ΟΡΟϹ

PARS SEPTIMA.

ARTIFICVM TITVLI.

417 Basis marmoris Hymettii, Eleusine inter Appii propylon et Cereris templum. Edd. Pittakis Eph. 2568. Bursian Archaeol. Zeitung 1856 p. 223. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 40 nr. 15 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 51). Exscripsit Velsen.

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Σ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ Α Ν Τ Ι Ο Χ Ε Υ Σ Ε Π Ο Η Σ Ε Ν

Var. lect. Litterarum formas fideliter expressi ex apographo Velseni; ceteris in rebus plane consentiunt exemplaria omnia, nisi quod ΕΠΟΙΗΣΕ exhibet Pittakis.

Ἀντίοχος Δημητρίου Ἀντιοχεὺς ἐπόησεν.

---

418 In basi marmoris Pentelici, ab omnibus lateribus mutila, a. 0,13, inventa septentrionem versus a Propylaeis, exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3501. Exscripsit Koehler.

Λ Ν Ε Θ Ι Κ Λ Ν
Ε Ο Υ Σ Θ Ο Ρ Ι Κ Ι Ο Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Γ
/////////////////////////////

Sub v. 2 versus consulto erasus.

. . . . . . *ἀνέθηκαν,* | [*ὁ δεῖνα . . . κλ*]*έους Θορίκιος ἐποίησ*[*ε*].

419 Basis rotunda, cuius in superficie exstat foramen immittendae statuae factum; inventa in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 123. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto 1862 p. 165. Kumanudis Phil. III p. 565 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 110).

Α Ρ Χ Ι Α Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Μ Α Ρ Α
Θ Ω Ν Ι Ο Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

Ἀρχίας Ἀπολλωνίου Μαρα|*θώνιος ἐποίησεν.*

Cf. adn. ad titulum qui sequitur.

---

420 Lapis Pentelicus, inventus '*εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφάς*'. Ed. Pittakis Eph. 2476 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 109). Cf. quae de titulo exposuit C. Bursian in E. Gerhardi Denkm. u. Forsch. 1856 p. 221.

. . . .
. . . . Α . . . .
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ Α Ρ Χ Ι Ο Υ Μ Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι Ο Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

I. e. *Ἀπολλώνιος Ἀρχίου Μαραθώνιος ἐποίησεν.*

Idem artifex sine dubio est qui in titulo protomae aeneae Herculanei repertae C. I. G. 6137 (= Brunn Hist. art. I. p. 543) *Ἀπολλώνιος Ἀρχίου Ἀθηναῖος* audit, quem Brunnius propter tituli Herculanensis litterarum formam — ab ipso multo accuratius quam in Corpore Inscriptionum Graecarum repraesentatam — Augusti aetati tribuit. Sane hunc titulum Atticum multo antiquiorem esse item ex litterarum formis collegit Bursianus, cui adsentitur Hirschfeldius, ita ut ab illo Brunnii Apollonio alter multo antiquior (tertii fere a. Chr. saeculi) Apollonius Archiae f. Marathonius distinguendus sit. At hoc totum de Attici tituli litterarum formis nihili est: nempe neque Bursianus neque Hirschfeldius neque quisquam omnino hunc titulum aliunde cognitum habuit quam ex ephemeride archaeologica. Pittakis vero in eis quidem titulis, quos non lapidi incisos sed *typis expressos* exhibet, in omnibus fere omnium saeculorum eisdem utitur formis, ita ut permulta exempla enumerare possim, ubi non Augusti modo, sed adeo Hadriani tempore is ΣΓ exhibet, cum ex accuratioribus apographis appareat ΣΠ in lapide esse. Quare nulla omnino est caussa, cur non utrumque Apollonium Archiae f. sculptorem eundem esse atque Augusti fere aetate vixisse statuamus.

421 *Un bloc de marbre Pentélique — trouvé à l'Acropole, entre les Propylées et le Parthenon'.* Ed. Rangabé Ant. Hell. 1115 (Beulé l'Acropole I p. 333. Hirschfeld Tituli statuariorum 31*b*. O. Iahn Pausaniae descr. arcis Athenarum p. 45 nr. 20).

ΛΕΩΧΑΡΗΣΕ

I. e. Λεωχάρης ἐ[ποίησε].

---

422 Fragmentum basis lapidis Hymettii inventum meridiem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 921 (Beulé l'Acropole I p. 333. Hirschfeld Tituli statuariorum 31*c*). Est etiam in L. Rossii schedis.

Recte Pittakis supplet ἐξ Οἴ[ου] | . . . . Λεωχάρ[ης ἐποίησεν]. Nam nomen minoribus litteris subscriptum quin artificis sit vix licet dubitare. Utrumque autem titulum (nr. 421. 422) ad eundem Leocratem statuarium rettulerim, cuius infra duos habemus titulos, quorum alter in honorem M. Antonii, Anaxionis f. Aristocratis positus artificem Augusto antiquiorem non fuisse probat.

---

423 In ruderibus ecclesiae Παναγίας πυργιωτίσσης anno 1869 inventa est statua feminae lorica indutae, capite, brachiis, cruribus truncatae. In plica quadam eminente vestis inscriptio est, quam ediderunt W. Gurlitt Bullettino dell' Instituto 1869 p. 162 (Archaeol. Zeitung 1869 p. 676. Hirschfeld Tituli statuariorum 124). Heydemann Marmor-Bildwerke p. 315 nr. 836.

ΙΑϹΩΝ
ΑΘΗΝΑ
ΟϹΕΠΟ
ΕΙ

Var. lect. Α Heydemann, Α Gurlitt.

I. e. Ἰάσων | Ἀθηνα[ῖ]|ος ἐπο[ί]|ει. Statuam cum titulo Hadriano non antiquiorem esse iudicat Gurlitt. Idem ex imaginibus quae loricae squamis insculptae sunt, inter quas Scylla est, hanc statuam a civitate quadam Italiae inferioris Athenis positam esse colligit. Fortasse ex ea ipsa re, quod artifex peregrinae civitati operam suam praestitit, explicandum est, quod is non demoticum nomini addit, sed se simpliciter Atheniensem dicit.

---

424 Fragmenta duo lapidis Hymettii inventa apud Παναγίαν Πυργιώτισσαν. — *a* edd. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. 1860 nr. 30. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto 1860 p. 212, utrumque Kumanudis Philist. I p. 369. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto 1861 p. 44 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 121).

a *b*

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟ////
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

I. e. Τιμοκράτης Ἀθηναῖο[ς] | ἐποίησεν. Pervanoglu mavult Ἀθηναίο[υ] supplere, quia insolitum sit in artificio Athenis posito statuarium non pagi nomen suo nomini ascribere, sed civitatis. Quod in universum quidem verum est, sed cf. nr. 423. Quo in titulo si recte disputavi peculiarem eius rei causam esse, quid impedit quominus hic rem similiter se habere statuamus? Cf. I, 335.

---

425 Basis lapidis Hymettii, a. 0,69, l. 0,45, cr. 0,69, inventa ad ecclesiam Παναγίας πυργιωτίσσης. Edd. Pittakis Eph. 4106. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto 1861 p. 43 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 125). Kumanudis Philist. I p. 369.

ΚΑΛΛΙϹΘΕΝΗϹ⟩ϹΦΗΤΤΙΟϹΕΠΟΙΕΙ

I. e. Καλλισθένης (Καλλισθένους) Σφήττιος ἐποίει.

---

426 *'Angle from moulded block of white marble. Length, 9 in.; height, 5½ in.'* Mon. Mus. Brit. p. 133 nr. 71.

ΔΟΝΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

I. e. [Ποσει]δ[ώ]νιος ἐποίει. Imperatorum aetatis titulum esse ex litterarum Ο et Ω confusione mihi videtur colligi posse (cf. Hermae VII, 292).

---

427 'In horologio marmoreo, olim Athenis in aula ecclesiae B. Virginis Panagiae Gorgopico, nunc in Elginianis Mus. Brit. nr. 285. Vide de hoc monumento Viscontum Mem. de Elgin. p. 98 sqq. ubi etiam titulus editus est. Eundem prius dederant Gallandus in epistula ad Graevium inedita, Spon. Itin. T. III P. II p. 176. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 55. Chandler Syllab. Inscr. p. XXX. Habeo etiam ex schedis Rossianis' Boeckh C. I. G. 522 (Pittakis l'ancienne Athènes p. 108. Rangabé Ant. Hell. 1107. Brunn Hist. artif. I p. 557). Mon. Mus. Brit. p. 134 nr. 72, quod exemplum accurate expressi.

ΦΛΙΔΡΟϹΙΖΩΙΛΟ`
ΠΛΙΛΝΙΕΥϹΙΕΠΟΙΕ

I. e. Φαῖδρος Ζωΐλου Παιανιεὺς ἐποίε[ι].

Neque hunc Phaedrum distinguendum esse ab illo quem habemus nr. 239 neque formula ὁ δεῖνα ἐποίει quemquam alium significari puto, quam artificem. Quamquam mirum est, eundem hominem sculptorem fuisse et ad archontis (sive strategi) munus pervenisse.

PARS OCTAVA.

STATVARVM SVBSCRIPTIONES ALIIQVE TITVLI HONORARII.

CLASSIS PRIMA.

TITVLI IMPERATORVM ROMANORVM.

428 Basis lapidis Hymettii, a. circiter 0,30, l. 1,20, inaedificata ad turrim septentrionalem ecclesiae *Παναγίας πυργιωτίσσης*. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. *ἀνέκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρ.* 1860 nr. 78.

```
     Ο Δ Η Μ Ο Σ
Λ Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Κ Α Ι - ///
Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α Κ Α Ι Δ Ι Κ - ▸ ///
Υ Τ Ο Υ Σ Ω Τ Η Ρ  Α Κ Α ///
```

I. e. Ὁ δῆμος | [Γ]άϊον Ἰούλιον Και[σαρα | ἀ]ρχιερέα καὶ δικ[τ]ά[τορα τὸν | ἑα]υτοῦ σωτῆρα κα[ὶ εὐεργέτην].

---

429 Fragmentum marmoris Pentelici, in arce. Exscripsit Koehler.

```
//////////////////////////////////////////
/// ∪ ι Λ ι ∪ /////////////// ∪ ////// ι ι ι ι Τ Α ι
Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
```

V. 1 initio vix quicquam aliud ac [Ἰ]ούλιο[ν] scriptum fuerit. Quod si coniunxeris cum v. 2 *Καίσαρα*, veri simillimum videbitur, de C. Iulio Caesare dictatore sermonem esse. Tamen quid sibi velint litterarum reliquiae sub finem v. 1 conspicuae non expedio.

---

430 In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

```
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α . Ο Ρ Ο Σ
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Θ Ε Ο Υ
Υ Ι Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
    ι Ο Υ Κ Τ Ι Σ Τ Ο Υ
```

I. e. Αὐτοκρά[τ]ορος | Καίσαρος, Θεοῦ | υἱοῦ, Σεβαστοῦ, | [τ]οῦ κτίστου.

---

431 Fragmentum marmoris albi. *'Bei den Schlangenfüsslern'*. Exscripsit Koehler. In altera parte eiusdem lapidis est Hadriani imperatoris titulus.

```
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ Κ Α Ι Σ
  Θ Ε Ο Υ     Υ Ι Ο Υ
              Τ Ο Υ
                  Λ ι Ο Σ
```

I. e.
Αὐτοκράτορος Καίσ[αρος]
Θεοῦ υἱοῦ
[Σεβασ]τοῦ
[καὶ Τιβερίου Καίσ]αρος?

---

432 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 314. Periisse videtur.

```
L L I T N Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α
Κ Α Ι Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ Κ Α Ι Σ Α
```

I. e. . . . Αὐτοκρά[τορος Καίσαρος Σεβαστοῦ] | καὶ Τιβερίου Καίσα[ρος]. Quid initio v. 1 scriptum fuerit et unde pendeat genetivus, non liquet.

---

433 *'Sur un fragment de piédestal en gros charactères'*. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 298.

```
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ
```

I. e. Αὐτοκράτορος.

---

434 Marmor Pentelicum; in Theseo exscripsit Koehler.

```
Ͻ Σ Θ Ε Ο
ͻ Α Τ Ο Ρ Ο Σ
```

Legendum videtur [Σεβαστοῦ Καίσαρ]ος, Θεο[ῦ | υἱοῦ, Αὐτοκ]ράτορος; quamquam rectus et legitimus nominum ordo aliter se habet.

435 '*Gravé à la pointe sur un des blocs de marbre de l'enceinte sacrée extérieure, à gauche des grands Propylées*' (Eleusine). Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 372 nr. 119.

ΑΥΤΟ/ΚΡ

Αὐτοκρ[άτωρ] (vel alio casu).

---

436 Fragmentum marmoris inventum in Olympieo, exstat in arce. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 58.

ΣΑΡΟΣ
ΣΤΟΥ

Supplendum videtur [Αὐτοκράτορος Καί]σαρος | [θεοῦ υἱοῦ Σεβα]στοῦ.

---

437 Fragmentum basis inventum ad ecclesiam S. Salvatoris iuxta porticum 'Αθηνᾶς ἀρχηγέτιδος. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 116. Periisse videtur.

ΟΔΗΜΟΣ
...ΚΑΙΣΑΡΟΣΑΥΓΟΥΣΤΟΥΘΕΟΥ
ΑΡΧΗΓΕΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣ...........

I. e. 'Ο δῆμος ...... Καίσαρος Αὐγούστου θεοῦ | ἀρχηγέτου σωτῆρος. Haud levibus dubitationibus hic titulus obnoxius est. Primum quum initio ὁ δῆμος servatum sit, non intelligitur, quaenam ratio sit genetivi casus in eis quae sequuntur. Deinde Αὐγούστου nusquam aliter legitur in titulo Attico pro Graeco Σεβαστοῦ. In aliis Graeciae civitatibus invenitur quidem, sed ne illic quidem tam antiquo tempore. Quae cum suspitionem moveant, Pittakin tamen titulum interpolasse potius, ut permultos alios, quam totum confluxisse putaverim.

---

438 Ed. Lebas Attique 139. Exscripsit Velsen.

ΘΕΩΣΕΒΑΣΤΩ

I. e. Θεῷ Σεβαστῷ. Titulus Augusto post mortem positus.

---

439 Columna rotunda lapidis Pentelici, inventa in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 4081. Exscripsit Koehler.

ΗΒ⌣
ΓΟΥΤΕ
ΔΙΟΝΝΕΓ ..ΕΥΕΓ
ΓΕΤΗΝΔ////ΤΡΟΓΟ
ΝΩΝΤ////ΔΗΜΟΥ

Var. lect. V. 4 ΔΕΠΡΟ Pitt., quod eum non in lapide invenisse sed ex ingenio supplevisse certum est. Legendum igitur: 'Η βο[υλὴ] ἡ ἐξ 'Αρείου πά]γου Τι[βέριον Κλαύ]διον Νέ[ρω]να, εὐερ[γέτην δ[ιὰ] προ]γό[νων τ[ο]ῦ δήμου.

---

440 Columna marmoris Hymettii, orientem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 381. Contulit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣ
ΤΕΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΤΕΒΕΡΙΟΥΥΟΝ
ΝΕΡΩΝΑ

I. e. 'Ο δῆμος | Τεβέριον Κλαύδιον | Τεβερίου υἱὸν | Νέρωνα.

---

441 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inter Propylaea et Erechtheum, a. 0,33, l. 0,70, cr. 0,60. Litterae altae 0,03. Ed. Pittakis Eph. 3372. Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜ
ΤΕΒΕΡΙΟΝΚΛ
ΕΥΕΡΓ

I. e. 'Ο δῆμ[ος] | Τεβέριον Κλ[αύδιον Νέρωνα] | εὐεργέτην.

---

442 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,17, cr. 0,25, litterarum altitudo 0,03, ad septentrionalem Propylaeorum partem. Ed. Pittakis Eph. 2817.

ΕΞ
ΟΥΛΗΤ
ΝΝΕΡΩ
ΕΥΕΡΓ

Supplendum videtur ['Η βουλὴ ἡ] ἐξ ['Αρείου πάγου | καὶ ἡ β]ουλὴ τ[ῶν Χ Τεβέριον | Κλαύδιο]ν Νέρω[να τὸν ἑαυτῶν] | εὐεργ[έτην]. Possit sane etiam brevior fuisse titulus hunc in modum: ['Η] ἐξ ['Αρείου πάγου | β]ουλὴ Τ[εβέριον Κλαύδ[ιο]ν Νέρω[να] | εὐεργ[έτην]. Utique populus Atheniensium non videtur nominatus fuisse. Ceterum de his quattuor titulis, qui Tiberio Augusti privigno ante adoptionem positi esse videntur, deque nominis forma quae est Τεβέριος confer Hermae VI p. 131.

---

443 Basis marmoris Pentelici, in arce septentrionem versus ab Erechtheo. Edd. Chandler Inscr. P. II n. 15 p. 52. Pouqueville Itin. T. IV p. 103 n. 9. Boeckh C. I. G. 317 (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 74). Beulé l'Acropole II p. 305. Pittakis l'ancienne Athènes p. 283. Eph. 99. 963. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΟΔΗΜΟΣ

ΝΕΡΩΝΑΚΛΑΥΔΙΟΝΤΕΒΕΡΙΟΥΥΟΝΔΡΟΥΣΟΝ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

I. e. 'Ο δῆμος | Νέρωνα Κλαύδιον Τεβερίου υἱὸν Δροῦσον | τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην. Cf. Hermae VI p. 132, ubi contra Eckhelium et Boeckhium demonstravi, ad Drusum Augusti privignum hunc titulum pertinere.

444 'Athenis in lapide'. Cyriac. p. XV nr. 111. Murator. T. I. p. CCXXI. 8. Ex Cyriaco Boeckh C. I. G. 311 (Pittakis l'ancienne Athènes p. 132. Franz Elementa epigr. p. 251 nr. 99).

Ο ΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΥΥΙΟΝΝΕΟΝΑΡΗ

I. e. Ὁ δῆμος | *Γάϊον Καίσαρα Σεβαστοῦ υἱόν, νέον Ἄρη.*

---

445 Acroterium aëtomati porticus Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος impositum. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5. s. 4. p. 51. nr. 11. Stuart Antt. T. I p. I (in aere idem cap. I tab. III). Pomardus Itin. T. I p. 139. Ex his et Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 312 (Pittakis l'anc. Ath. p. 115). Nunc non exstare videtur, ut Koehlerus refert.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΛΟΥΚΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΘΕΟΥΥΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΥΟΝ

I. e. Ὁ δῆμος | *Λούκιον Καίσαρα, Αὐτοκράτορος | Θεοῦ ὑοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος ὑόν.*

---

446 Fragmentum marmoris Eleusinii. In arce exscripsit Koehler.

ΛΟΥΚ//
ΑΡΕ//

Λούκ[ιον Καίσαρα] | ἀρε[τῆς ἕνεκα]. Sic propterea supplendum puto, quia praeter L. Caesarem Augusti filium nusquam primo p. Chr. saeculo praenominis forma quae est *Λούκιος* adhibetur (Hermae VI p. 310). A posterioribus autem temporibus, quibus ea forma vulgaris fuit, simplicitas tituli aliena est.

---

447 In basi marmoris Pentelici inventa occidentem versus a Parthenone (v. quae adnotavi ad nr. 450). Edd. Pittakis Eph. 151. Lebas Attique tab. 8. 1*c*. Beulé l'Acropole I p. 320. Ross Arch. Aufs. I p. 184 (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 46 nr. 25*c*. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*c*. 1). Denuo contulit Koehler.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ

I. e. Ὁ δῆμος | *Σεβαστὸν Καίσαρα.*

---

448 In basi marmoris Pentelici ibidem inventa ubi ea quae antecedit (vide adn. ad nr. 450). Edd. Pittakis Eph. 139. Lebas Attique tab. 8. 1*b*. Beulé l'Acropole I p. 320. Ross Arch. Aufs. I p. 184 (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 46 nr. 25*b*. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*b*. 1). Denuo contulit Koehler.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ

I. e. Ὁ δῆμος | *Γερμ[α]νικὸν Καίσαρα.*

449 In basi marmoris Pentelici inventa ibidem (vide adn. ad nr. 450). Edd. Pittakis Eph. 133. Lebas Attique tab. 8. 1*e*. Ross Arch. Aufs. I p. 184 (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 47 nr. 25*e*. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*e*. 1). Denuo contulit Koehler.

Ο Δ .. Ι ////////
ΔΡΟΥΣ //////

I. e. Ὁ δῆ[μος] | *Δροῦσ[ον].*

---

450 In aversa parte plinthi marmoris Pentelici. Inventus est lapis in arce occidentem versus a Parthenone, ubi nunc etiam est. Edidit Pittakis Eph. 2698 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*b*. I). Denuo descripsit Koehler.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ δῆμος
Τιβέριον Καίσαρα.

Lapides in quibus scripti sunt tituli n. 447—450 et 462 unius monumenti sunt; in parte aversa hi tituli incisi sunt, in fronte alii multo antiquiores, in quibus Leochares et Sthennis artifices commemorantur (v. indicem voluminis secundi).

---

451 Titulus grandibus litteris incisus in basi, in ecclesia quae vocatur Catholicon. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 492. In schedis Boeckhianis est apographum Mustoxydis a Forchhammero transmissum.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ[ΛΕΙΩ . . .]
ΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕ
ΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Mustoxydis non habet; praeterea formam litterae alpha (quater A, semel v. 3 Λ) ex eius exemplari recepi.

Αὐτοκράτορ[ος] | Καίσαρος Θε[οῦ υ]|οῦ Σεβαστοῦ. Pittakisii additamenta v. I nihili sunt.

---

452 Edidit Chandler Inscr. P. II n. 33 p. 55. Ex Akerbladii schedis corr. Boeckh C. I. G. 315.

ΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΚΑΙΣΑΡΑ

I. e. *Ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος | Γερμανικὸν Καίσαρα.*

---

453 'Athenis in basi, apud Abramiotum'. Edidit Pouqueville Itin. T. IV p. 100. Ex Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 316.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΚΑΙΣΑΡΑ

I. e. *Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος | Γερμανικὸν Καίσαρα.* Iure Boeckhius hunc alium titulum iudicat atque eum qui antecedit.

454 Eleusine in ecclesia S. Zachariae. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 292 n. 55. Exscripsit Velsen.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΡΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔ
ϽΛΥΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤ
ΊΑΠΙΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΙΕΡΕΩΣΟΝΤΟΣΔΙ
ΠΑΠΙΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ

Τιβέριον Καίσαρα Σεβαστὸν
[ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀ]ρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δ[ῆμος ἐπὶ ἱερείας]
[Κλεοῦς τῆς Εὐκλέους] Φλυέως θυγατρός, ἐπιμεληθέντος τ[ῆς ἀναθέσεως]
. . . Παπί(ου) Μαραθωνίου, ἱερέως ὄντος δι[ὰ βίου τῶν]
[Σεβαστῶν? . . . .] Παπί(ου) Μαραθωνίου.

Cleo Euclis Phlyensis filia sacerdos etiam in alio titulo commemoratur (v. indicem), qui titulus item Eleusine positus est et huic tempore fere aequalis, id quod apparet ex eo, quod illic Polycharmus Euclis filius Marathonius sacerdos Tiberii Caesaris est. Quod duo sacerdotes, Cleo et Papius Marathonius, recensentur, facillime ita explicatur, ut illa eius deae, cuius in templo statua ponitur (fortasse Cereris et Proserpinae), hic vero aut Tiberii ipsius aut Augustorum in universum sacerdos sit.

---

455 *'Fragment de piédestal'*. In ecclesia ἁγ. Μαύρη. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 513.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΘΕΟΝ

I. e. Τιβέριον θεόν. De Divo Tiberio cogitari non posse, quippe qui non consecratus sit, notissimum est. Fortasse vivo Tiberio titulus dedicatus est, et ipso vocabulorum ordine (non θεὸν Τιβέριον) indicatur, non de mortuo agi. Sed quum Pittakis ipse dicat, lapidem non esse nisi fragmentum, facile fieri potest, ut longe alia res scripta fuerit; nam fortasse neque ΘΕΟΝ integra vox est neque Τιβέριον ad imperatorem referendum.

---

456 Basis lapidis Pentelici, a. 0,41, l. 0,92, cr. 0,50, inventa anno 1871 ad ecclesiam Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. G. Hirschfeld Archaeol. Zeitung XXX (1872) p. 29 tab. 61 n. 34.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΠΑΤΡΩΟΝΟΙΕΡΕΥΣΑΥΤΟΥ
ΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣΕΠΙ
ΤΟΤΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΣ
ΣΟΥΝΙΕΥΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥΤΕΚΑ
ΠΑΝΤΟΣΟΙΚΟΥΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣ) ΠΙΡΑΙΕΥΣ ΕΠΟΙΕΙ

I. e. Τιβέριον Κλαύδιον Καίσα[ρα Σεβαστὸν] | Γερμανικόν, Αὐτοκράτορ[α τὸ . . , Ἀπόλλωνα] | Πατρῷον ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ [καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ] | διὰ βίου καὶ στρατηγὸς ἐπὶ [τὰ ὅπλα] | τὸ τρίτον Διονυσόδωρος Σο. . . . . | Σουνιεὺς τὸν ἑαυτοῦ τε κα[ὶ τοῦ σύμ]παντος οἴκου σωτῆρα καὶ εὐ[εργέτην]. | — Εὐβουλίδης) Πειραιεὺς ἐποίει. Supplementa v. 1. 4. 7 praeivit Hirschfeld, cetera mea sunt; v. 3 sane quod supplevi certum non est; sed eadem aetate ἀρχιερεὺς Σεβαστῶν καὶ γένους Σεβαστῶν est in titulo C. Iulii Spartiatici (v. indicem). Dionysodorum recte sine dubio eundem esse coniecit Hirschfeld, qui anno 52/53 aut 53/54 archon fuit Athenis (Phlegon mirabb. 7). Quem etiam supra in titulis n. 19. 157 habes.

---

457 In superiore tabula basis marmoris Hymettii, ternos pedes lata et longa, dimidium pedem crassa. In ecclesia diruta sub septentrionalem partem arcis lapis inventus anno 1832. Edidit Ross Dem. n. 141 (Pittakis l'ancienne Athènes p. 159). Apographum Rossii est in schedis Boeckhianis.

ΤΙΒΕΡΙΟΝ [ΚΛΑ]ΥΔΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡ[ΜΑΝΙ]ΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΗΒΟΥΛΗ ΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΤΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΠΡΩΤΟΥ
ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΑΓΩΝΩΝΝΟΥΙΟΥΤΟΥΦΙΛΕΙΝΟΥΕΞΟΙΟΥ

Var. lect. Quas v. 1 uncis circumdedi litteras, Rossius in editione habet, in schedis omittit. Contra v. 2 litteras ΜΑΝΙ in editione uncis circumdatas exhibet, in schedis sine uncis.

Τιβέριον Κλαύδιον
Καίσαρα Σεβαστὸν Γερ[μανι]κὸν Αὐτοκράτορα
ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος
στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας τοῦ καὶ ἀγωνοθέτου πρώτου
τῶν Σεβαστῶν ἀγώνων Νουίου τοῦ Φιλείνου ἐξ Οἴου.

458 Athenis 'in domo Nicolai Trini'. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 179 cum supplementis p. 180 (Vandal. Diss. p. 620. Corsin. F. A. T. II p. 159). Adbibitis Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 320.

Η Β Ο Υ Λ Η Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ
Τ Ω Ν Ε Ξ Α Κ Ο Σ Ι Ω Ν
Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α . . Ι Υ Π Α 41 p. Chr.
Τ Ο Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν Α Ρ Χ Ι Ε
Κ Η Σ Ε Ξ Ο Υ Σ Ι Α Σ
Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Ι Ν
Ε Π Ι Τ Ο Ν Π Ε Ι Ρ Α Ι Ε Α Δ Ι Σ
. . Α Ι Ρ Η Ο Υ Κ Α Ι Θ Ε Ο Ι Σ Μ Ε Γ
Ε Π Ι Τ Ο Υ Σ Ο Π Λ Ε Ι Τ Α Σ
Σ Α Ι Ε Ω Σ Ε Π Ω Ν Υ Μ
Ο Λ Ι Ο Υ Λ Ε

I. e. Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου [πάγου καὶ ἡ βουλὴ] | τῶν ἑξακοσίων [καὶ ὁ δῆμος Τιβέριον] | Κλαύδιον Καίσαρα [Σεβαστὸν Γερμανικόν,] | αὐτοκράτορα [τὸ β'], ὕπα[τον ἀποδεδειγμένον] | τὸ δεύτερον, ἀρχιε[ρέα μέγιστον, δημαρχι]|κῆς ἐξουσίας, [πατέρα πατρίδος, ἀναθέντος] Διοκλέους [......, ἐπιμελητοῦ] | ἐπὶ τὸν Πειραιέα δίς, ...|.... καὶ θεοῖς μεγ[άλοις, στρατηγοῦντος] | ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας [..... | Βη]σαιέως, ἐπωνύμου [δὲ τῆς πόλεως ἄρχοντος | Ἰ]ο[υ]λίου Λε........ A Boeckhii supplementis aliquantum recessi; is enim ad annum 42 p. Chr. rettulit titulum. Quod si probaverimus non potest v. 4 post vocem ὕπατον quicquam aliud scriptum fuisse (nam τὸ δεύτερον ad consulatum utique est referendum, quia ex illis duobus muneribus quorum praeterea iteratio indicari solet alterum (imperatoris) ante consulatum, alterum (tribunicia potestas) v. 6 scriptum fuit); neque ipse Boeckhius quicquam illic supplevit. At ex spatii rationibus patet, ibi ἀποδεδειγμένον scriptum fuisse, qua re ad annum 41 deducimur, cuius honorum designationes (TR. PL. COS. DES. ITER. P. M. P. P. IMP. II, cf. Eckhel D. N. VI p. 234) commodissimo in hoc titulo reponi possunt. Quare etiam v. 4 recte supplevisse mihi videor [τὸ β], ubi Boeckhius [καὶ] exhibet. In fine tituli nonnulla sunt, quae suppleri non possint; at id certe verum non est quod Boeckhius dixit v. 9 offendere interpositam deorum quibus imperatoris statua dicata sit significationem. Hanc enim in reprehensionem Boeckhii quidem supplementa incurrunt, in quibus v. 10 ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας ad eundem hominem referuntur, de quo dictum erat v. 7. 8. At ut ego titulum constitui, ordo certe recte se habet; post eius nomen qui dedicavit, sequitur deorum quibus dedicavit significatio, quam deinde excipiunt magistratuum nomina quibus annus indicatur. V. 6 ἀναθέντος, ut n. 461 (ἐπιμεληθέντος Boeckh), supplevi propter spatii rationes.

459 Rhamnunte in basi. Ex schedis D. St. Martin edidit Boeckh C. I. G. 319.

Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ω Κ Λ Α Υ Δ Ι Ω
Σ Ε Β Α Σ Τ Ω Ν Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ω

I. e. Τιβερίῳ Κλαυδίῳ [Καίσαρι] | Σεβαστ[ῷ] Γερμανικῷ.

460 Basis marmoris Hymettii inventa in orientali Propylaeorum parte. In superficie vestigia pedum statuae. Edd. Pittakis Eph. 120. Rangabé Ant. Hell. 45. Ross Arch. Aufs. I p. 190. Beulé l'Acropole I p. 285. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 47 n. 31). Cavedoni Bullettino dell' Inst. 1849 p. 112. Exscripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

Σ Ε Β Α Σ Τ Η Υ Γ Ε Ι Α

I. e. Σεβαστῇ Ὑγιείᾳ (minus apte Ross et Iahn Σεβαστὴ Ὑγίεια nominativo casu). Cavedonius, recte sine dubio, ad Liviam Augusti coniugem refert, cum ea non solum eo qui sequitur titulo Σεβαστὴ Πρόνοια, sed etiam in nummis Romanis Salus Augusta (Eckhel D. N. VI p. 151. 157) vocata sit.

461 In basi quadrangulari ad porticum Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος. Edd. Maffei Mus. Veron. p. CCCCLXXX. 4 (Donatus p. 240. 4). Stuartus Ant. Att. vol. I p. 2 et in aere p. 6. Ex his exemplaribus et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 313.

Ι Ο Υ Λ Ι Α Ν Θ Ε Α Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Η Ν Π Ρ Ο Ν Ο Ι Α Ν
Η Β Ο Υ Λ Η Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α Γ Ο Υ Κ Α Ι Η Β Ο Υ
Λ Η Τ Ω Ν Ε Ξ Α Κ Ο Σ Ι Ω Ν Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ
Α Ν Α Θ Ε Ν Τ Ο Σ Ε Κ Τ Ω Ν Ι Δ Ι Ω Ν
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Τ Ο Υ Α Υ Λ Ο Υ Μ Α Ρ Α
Θ Ω Ν Ι Ο Υ Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Ο Υ Ν Τ Ω Ν
Α Υ Τ Ο Υ Τ Ε Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Μ Α Ρ Α
Θ Ω Ν Ι Ο Υ Κ Α Ι Κ Ο Ι Ν Τ Ο Υ Ν Α Ι Β Ι Ο Υ
Ρ Ο Υ Φ Ο Υ Μ Ε Λ Ι Τ Ε Ω Σ

V. 2 ΑΡΗΟΥ Stuartus in aere, cetera exempla omnia ΑΡΕΙΟΥ. Praeterea Ξ Stuarti ses pro Ξ.

Ἰουλίαν θεὰν Σεβαστὴν Πρόνοιαν | ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βου|λὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος, | ἀναθέντος ἐκ τῶν ἰδίων | Διονυσίου τοῦ Αὔλου Μαρα|θωνίου, ἀγορανομούντων | αὐτοῦ τε Διονυσίου Μαρα|θωνίου καὶ Κοΐντου Ναιβίου | Ῥούφου Μελιτέως.

462 In basi marmoris Pentelici inventa occidentem versus a Parthenone (v. adn. ad n. 450). Edd. Pittakis Eph. 149 et accuratius ibid. p. 209. Lebas Attique tab. 8. 1*a*. Ross Arch. Aufs. I p. 184 (O. Iahn Pausaniae descr. arc. p. 46 n. 25*a*. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 32*a*. 1). Denuo cum lapide contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis. Primum versum alteriusque dimidium habet Beulé l'Acropole I p. 320.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Ν Ε Ρ Ο Υ Α Ν Τ Ρ Α Ι Α
Ν Ο Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ν Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Ν Δ Α Κ Ι Κ Ο Ν Θ Ε
Ο Ν Θ Ε Ο Υ Υ Ι Ο Ν Α Ν Ε Ι Κ Η Τ Ο Ν Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α
Γ Ο Υ Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Η Β Ο Υ Λ Η Τ Ω Ν . Χ . Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Α
Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Τ Ο Ν Ι Δ Ι Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Κ Α Ι Σ Ω Τ Η Ρ Α
Τ Η Σ Ο Ι Κ Ο Υ Μ Ε Ν Η Σ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Νέρουαν Τραιανὸν Σεβαστὸν Γερμανικὸν Δακικὸν θεὸν θεοῦ υἱὸν ἀνείκητον ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Χ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν ἴδιον εὐεργέτην καὶ σωτῆρα τῆς οἰκουμένης.

Post annum 103 p. Chr. incisum esse titulum Dacici cognomen indicat. Ex altera parte alicuius momenti est, quod Optimi nomen non invenitur. Nam quamvis in eiusmodi rebus varietur, tamen in hoc titulo laudes tam studiose conquisitae et cumulatae sunt, ut vix credendum sit futurum fuisse, ut illud cognomen omitteretur quo tempore in aliis monumentis publicis addi solebat. Atque ut in cognominum seriem reciperetur adiectivum *optimus*, inde ab anno 114 factum est, at *optimo principi* ceteris nominibus subiunctum iam inde ab anno 105 p. Chr. in nummis et titulis comparet. Qua de causa inter annos 103 et 105 hunc titulum dedicatum iudicaverim (cf. Eckhel D. N. VI p. 418. 448. 458).

463 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,26, l. 0,25, litterae altae 0,3. Inventum septentrionem versus ab Erechtheo. Edidit Pittakis Eph. 1915. Exscripsit O. Lueders.

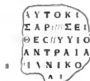

I. e. Αὐτο[κράτορα | Καί]σαρ[α] Σε[βαστόν, | θεὸν] θεοῦ υἱὸ[ν, Νέ]ρ[ου]αν Τραια[νὸν | Γερμα]νικὸ[ν ....].

464 Basis marmoris Pentelici, in medio cuneo theatri Bacchi. Edd. Kumanudis Phil. III p. 363. Rhusopulos Eph. nov. 124. Henzen Annali dell' Inst. arch. 1862 p. 137 sqq. Vischer Nov. Mus. Helvet. III (1863) p. 63. Th. Mommsen C. I. Lat. III, 550 adhibito ectypo.

P · AELIO · P · F · SERG · HADRIANO
COS · VII · VIRO · EPVLONVM · SODALI · AVGVSTALI · LEG · PRO · PR · IMP · NERVAE · TRAIANI
CAESARIS · AVG · GERMANICI · DACICI · PANNONIAE · INFERIORIS · PRAETORI · EODEMQVE ·
TEMPORE · LEG · LEG · I · MINERVIAE · P · F · BELLO · DACICO · ITEM · TRIB · PLEB · QVAESTORI · IMPERATORIS
TRAIANI · ET · COMITI · EXPEDITIONIS · DACICAE · DONIS · MILITARIBVS · AB · EO · DONATO · BIS · TRIB · LEG · II ·
ADIVTRICIS · P · F · ITEM · LEGIONIS · V · MACEDONICAE · ITEM · LEGIONIS · XXII · PRIMIGENIAE · P · F · SEVIRO
TVRMAE · EQ · R · PRAEF · FERIARVM · LATINARVM · X · VIRO · S · I ·
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟ
ΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝΑΡΧΟΝΤΑΕΑΥΤΩΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝ

I. e. *P. Aelio P. f(ilio) Serg(ia) Hadriano, co(n)s(uli), VIIviro epulonum, sodali Augustali, leg(ato) pro pr(aetore) Imp(eratoris) Nervae Traiani Caesaris Aug(usti) Germanici Dacici Pannoniae inferioris, praetori eodemque tempore leg(ato) leg(ionis) I Minerviae p(iae) f(idelis) bello Dacico, item trib(uno) pleb(is), quaestori Imperatoris Traiani et comiti expeditionis Dacicae, donis militaribus ab eo donato bis, trib(uno) leg(ionis) II Adiutricis p(iae) f(idelis), item leg(ionis) V Macedonicae, item legionis XXII Primigeniae p(iae) f(idelis), seviro turmae eq(uitum) R(omanorum), praef(ecto) feriarum Latinarum, Xviro s(tlitibus) i(udicandis).* Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ | δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν ἄρχοντα ἑαυτῶν | Ἀδριανόν.

De honoribus in titulo Latino enumeratis dicere eo minus huius loci est, quod eam rem praeclare tractavit Henzenus. Cuius ex disputatione apparet, inter eos honores nullum esse qui ad aetatem eo anno, quo Hadrianus Athenis archon fuit, recentiorem spectet. Titulus igitur Latinus non impedit, quominus statuam ipso anno Hadriani archontis (112 p. Chr.) erectam dicamus, Graecus vero omnino aliter iudicari non sinit. Nam τὸν ἄρχοντα ἑαυτῶν non potest ex eo usu, qui in hominum Romanorum honoribus enumerandis valet, de eo intellegi qui aliquando archon fuit; qua vi etiam illo atque adeo recentiore tempore ἄρξας dicitur.

465 In basi marmoris Pentelici, in arce ad parietinas templi Ἀθηνᾶς Ἐργάνης. Exscripsit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣ/
ΣΕΒΑΣΤΟ///ΟΛΥΜΠΙΟ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟ
ΟΑΘΗΝΑΙΩΝΕΠΙΠΑΣ//

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσ[αρα Ἀδριανὸν] | Σεβαστὸ[ν Ὀ]λύμπιον [ἡ ἐξ Ἀρείου] | πάγου βουλὴ καὶ ἡ βο[υλὴ τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος] | ὁ Ἀθηναίων ἐπὶ πάσα[ις εὐεργεσίαις].

466—469 Bases quattuor marmoreae, inventae in theatro Bacchi. Nr. 466 in cuneo sexto (si a media parte numeraveris) sinistrae partis, prope ipsum introitum sinistrum. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 184. Kumanudis Phil. III p. 565. Pervanoglu Bullettino dell' Inst. arch. 1862 p. 162. — N. 467 in cuneo primo sinistro. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 125. Kumanudis Phil. III p. 463. — N. 468 in cuneo primo dextro. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 106 (repetivit ibid. p. 155). Kumanudis Phil. III p. 364. — Hos tres (n. 466—468) minusculis repetivit W. Vischer Nov. Mus. Helv. III (1863) p. 63. — N. 469 incertum qua in parte theatri inventa sit. Ed. Kumanudis Phil. IV p. 467.

(466)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟ\
ΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝCΕΒΑCΤΟΝ Η ΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΧΚΑΙ
ΟΔΗΜΟCΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΗCΤΗCΕΡΕΧΘΗΙΔΟCΦΥΛΗC
† † †

(467)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑ
ΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑ
ΥΙΩΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝϹΕΒΑϹΤΟΝΗΕΞ
ΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΤΩΝΧ̅ΚΑΙΟΔΗΜΟϹΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΗϹ
ΤΗϹΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟϹ ΦΥΛΗϹ

(468)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙϹΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝϹΕΒΑϹΤΟΝΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΧ̅ΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΗϹΤΗϹΟΙΝΗΙΔΟϹΦΥΛΗϹ

(469)

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θ...
Παρθικοῦ υἱὸν Θεοῦ Νε....

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα, Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱόν, Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸν Ἁδριανὸν Σεβαστόν, ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Χ' καὶ ὁ δῆμος ἐπιμελουμένης τῆς Ἐρεχθηΐδος (Ἀκαμαντίδος, Οἰνηΐδος) φυλῆς. Apparet ex locis ubi hae bases inventae sunt, duodecim fuisse statuas secundum legitimum duodecim tribuum ordinem per cuneos theatri, medio excepto, dispositas, ita ut ab introitu sinistro primum locum Erechtheis teneret, sextum Acamantis, septimum Oeneis. Id unum dubitaveris, utrum praeter has duodecim in medio cuneo inter Acamantidis et Oeneidis locum item eiusmodi statua fuerit ab Hadrianide tribu erecta (quae est sententia Rhusopuli), necne. Ac sane est ille legitimus Hadrianidis locus. At in illo cuneo iam fuit statua Hadriani archontis (n. 464) a toto populo dedicata; quare Pervanoglu et Vischer Hadrianidis statuam fuisse negant. Et omnino nondum fuisse tribum Hadrianida cum hae imagines ponerentur, ex sexcentorum senatus mentione apparet. Nam quum et tribuum et senatorum numeri mutationem in Hadriani principatum incidere constet, utramque simul factam esse veri simile ac paene certum est, praesertim si reputaveris, etiam priores senatorum numeri immutationes (Clisthenis et Demetrii Poliorcetae temporibus) cum numero tribuum aucto coniunctas fuisse. Quare quo tempore etiam sexcentorum senatus fuit, nondum fuerunt tredecim tribus. Cf. Hermae IX p. 397 sq.

---

470 Fragmentum lapidis inventum in stoa Hadriani. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 98. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝΤΟΝΚΤΙΣΤΗΝΤΗΣ
ΣΤΟΑΣ...................
ΑΔΡΙΑ.....

I. e. Αὐτοκράτορα Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον τὸν κτίστην τῆς | στοᾶς [καὶ ἑαυτῶν σωτῆρα]? | Ἁδρια[νίδαι]. Concedendum est in hoc titulo nonnulla inesse, quae dubitationem moveant, utrum genuinus sit necne. Ex quibus gravissimum videtur Ἁδριανίδαι (suppleri vix aliter potest) pro ἡ Ἁδριανὶς φυλή. Nam eiusmodi patronymicorum usus in tribulibus alicuius tribus significandis per se quidem non modo imperatorum aetate (n. 82) sed ne quarto quidem a. Chr. saeculo (Λεωντίδαι [Dem.] LVIII, 18) inauditus est; sed tamen in eiusmodi donariis tribum ipsam nominari necesse videtur. Quamquam simile est quod legimus n. 564 τὸ κοινὸν Λεωντιδῶν. Etiam κτίστην τῆς στοᾶς displicent alicui; et fieri potest ut titulus per se quidem genuinus, sed, ut permulta in isto libro, interpolatus sit.

---

471 Basis marmorea; in aede S. Ioannis vidit Dodwell. Itin. T. I p. 413, in ecclesia S. Nicolai Spon Itin. T. III P. II p. 41. Eius exemplum expressit Boeckh C. I. G. in adnotatione ad n. 331. Accurate exscripsit et edidit C. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXIX. Th. Mommsen C. I. L. III, 548 cum additamento p. 985 ex Koehleri collatione, qui primam litteram tituli Latini periisse testatur.

[I]MP CAES DIVI TRAIANI PAR
THICI FIL DIVI NERVAE NEPO
//////AIANO HADRIANO AVG
//M //R POT ⟨XVI⟩ COS ⟨III P P — 132 p. Chr.
OLYMPIO
COLONIA IVLIA AVGVSTA
D///ENSIVM PER LEGATVM
C MEMMIVM LYCVM
ΔΙΕϹΤΩΝ

I. e. *Imp(eratori) Caes(ari) Divi Traiani Par|thici fil(io) Divi Nervae nepo|[ti Tr]aiano Hadriano Aug(usto)* | *[p(ontifici)] m(aximo) [t]r(ibunicia) pot(estate) XVI, co(n)s(uli) III p(atri) p(atriae)* | *Olympio* | *colonia Iulia Augusta* | *D[i]ensium per legatum* | *C. Memmium Lycum.* — Διεστῶν.

Annus sextae decimae tribuniciae potestatis est 132 p. Chr. Tunc igitur non solum hic titulus positus esse videtur, sed etiam omnes alii qui a peregrinis civitatibus in Olympieo dedicati sunt (praeter nr. 486). Nam hoc communi consensu et uno tempore factum esse veri simile est. Ad formam Διεστῶν quae Latini *Diensium* locum tenet explicandam iam Bursianus recte provocavit ad Stephani Byzantii v. Δῖον testimonium; sed primum non recte dixit, illum urbem Διεστάς vocatam testari, quum Stephanus potius id dixerit, incolas Διάστας (acc. plur.) dici Pausania (IX, 30, 8) teste; deinde vero idem Stephanus sub voce Παίσται ex Herodiano technico hanc ipsam quam titulus praebet formam Διέσται exhibet. Duplici forma ex diversis scriptoribus notata eundem populum significari iam Meinekius animadvertit.

472 Titulum Athenas Constantinopolim asportatum ibi transscripsit Spon edititque Itin. T. III P. II p. 43 (Vandal. Diss. p. 470). Postea pars inferior (*b*) Parisios in Baudelotii Museum, inde in Mus. Acad. Inscriptionum pervenit, eamque partem ediderunt Maffei Gall. ant. sel. ep. 18 p. 87 (Murat. T. II p. MXIX. 3) et aeri incisam Caylus Rec. d'Ant. T. VI P. III tab. 61 (cf. p. 188). Totum titulum exhibet Boeckh C. I. G. 331. (Et hunc et n. 473—475. 477. 480. 481 Pittakis l'ancienne Athènes p. 179. 80 minusculis neglegentissime ex Corpore Inscr. Gr. exscriptos exhibet).

(*a*) ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
. . . .
(*b*) ΑΒΥΔΗΝΟΙ
ΤΟΝΑΥΤΩΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΝ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΥΜΑΙΟΡΟΣ

Αὐτοκράτορα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον | Καίσαρα Σεβαστὸν | Ἀβυδηνοὶ | τὸν αὐτῶν σωτῆρα | καὶ κτίστην | διὰ πρεσβευτοῦ | Μαρκέλλου Μαίορος.

---

473 Athenis 'apud Turcam' in basi. Edd. Mueller Aeginet. p. 194. Boeckh C. I. G. 332 (ex schedis Fourmonti). Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΚΑΙΑΡΧΗΓΕΤΗΝΗΠΟΛΙΣ
ΗΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ⟨ΤΟΝΕΛ
ΤΗΣΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΔΙΑΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΣΩΣΙΚΛ
ΕΙΔΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον | καὶ ἀρχηγέτην ἡ πόλις | ἡ Αἰγινητῶν τὸν ἰ[α]|τῆς σωτῆρα καὶ | εὐεργέτην | διὰ ἐπιμελητοῦ Σωσικλ|είδου.

---

474 'Athenis in ara ecclesiae Panagiae. Edidit Spon Itin. T. III P. II p. 42 et Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 55. Habeo etiam ex schedis Fourmonti' Boeckh C. I. G. 333. Postea lapidem quamvis mutilatum invenit C. Bursian et titulum accurate expressit Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXIX.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ//////
////////////////ΤΡΑΙΑΝΟΝ
[Α]ΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
[ΗΒ]ΟΥΛΗΚ[ΑΙΟΔΗΜΟΣ]
[ΑΜ]ΦΙΠΟΛΕ[ΙΤΩΝ]

Var. lect. Duos primos versos solus Bursian exhibet, priores neglexerunt. In reliquis versibus ea, quae Bursian non iam invenit, uncis circumdedi.

Αὐτοκράτο[ρα | Καίσαρα] Τραϊανὸν | Ἁδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Ἀμφιπολειτῶν.

---

475 'Ad septentrionalem (*Muratori* orientalem) Athenarum portam' Cyriac. p. XII n. 92 et ex suis ac Cyriaci schedis Murat. T. I p. CCXXXV. 4. Boeckh C. I. G. 334.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΤΟΝΣΩΤΗΡΑΤΟΥΚΟΣΜΟΥ
ΑΝΕΜΟΥΤΗΣΚΙΛΙΚΙΑΣ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
Π.ΑΙΛΙΟΥΚΑΙΩΛΟΥ
ΚΑΙΓΑΙΟΥΤΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον | πατέρα πατρίδος | τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου | Ἀνεμου[ριέων] τῆς Κιλικίας | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | διὰ πρεσβευτοῦ | Π. Αἰλίου Καιώλου (?) | καὶ Γαΐου τοῦ Ἀλεξάνδρου. Recte Boeckhius monet v. 9 non legendum esse καὶ Ὤλου (i. e. Αὔλου).

---

476 Basis marmorea inventa in ecclesia S. Ioannis Maguli, ubi nunc etiam est (Mommsen Athenae Christianae p. 17). Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 40 (Vandal. Diss. p. 384). Chandler Inscr. P. II n. 41 p. 57. Ex huius exemplo et Fourmonti et Mustoxydis schedis Boeckh C. I. G. 336. Contulit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΑΔΡΙΑΝΟΝ·ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΘΑΣΙΟΙ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ·ΚΑΙ
ΤΕΧΝΕΙΤΟΥ·ΞΕΝΟΦΑΝΤΟΥ
ΤΟΥΧΑΡΗΤΟΣ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ·ΚΛ·ΑΤΤΙΚΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα | Ἁδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον | Θάσιοι | διὰ πρεσβευτοῦ καὶ | τεχνείτου Ξενοφάντου | τοῦ Χάρητος | ἐπὶ ἱερέως Κλ. Ἀττικοῦ.

---

477 '*Athenis in basi. Edidit Chandlerus P. II n. 42 p. 57*' Boeckh C. I. G. 338. Periisse videtur.

ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
///ΥΞΙΚΗΝΟΙ

I. e. Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον | [Κ]υζικηνοί.

---

478 Basis marmoris Pentelici, ante Theseum. Ed. Bursian Bullett. dell' Instituto 1855 p. XIX. Exscripsit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑ
ΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΥΠΡΙΩΝ
ΤΟΚΟΙΝΟΝΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
Γ·ΙΟΥΛΙΟΥ·ΡΟΥΦΟΥΠΑΦΙΟΥ
ΚΑΙΚΛΕΑΓΕ///ΟΥΣΤΟΥΚΛΕΑ
ΓΕΝΟΥΣΣΑΛΑΜΙΝΙΟΥΠΛΙΣΤΟΝΕΙΚΟΥ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΚΛ·ΗΡΩΔΟΥ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τρα|ιανὸν Ἁδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον, τὸν σωτῆρα | καὶ εὐεργέτην, Κυπρίων | τὸ κοινὸν διὰ πρεσβευτῶν | Γ. Ἰουλίου Ῥούφου Παφίου | καὶ Κλεαγέ[ν]ους τοῦ Κλεα|γένους Σαλαμινίου πλ[ε]ιστονείκου. | Ἐπὶ ἱερέως Κλ. Ἡρώδου.

479 Basis rotunda (a. 1,00, diameter 1,85) marmorea, inventa in Olympieo. Ea pars in qua titulus scriptus est (spatium oblongum a. 0,72, l. 1,35) laevigata et aliquantum excavata. Titulum ediderunt Rhusopulos Eph. nov. 50 et ex eiusdem apographo sibi misso W. Henzen Bullett. dell' Instituto 1862 p. 135. Kumanudis Phil. II p. 432.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ ΘΕΟΥ ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ϹΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝΗΠΟΛΙΣΙΟΥΛΙΕΩΝΤΩΝΚΑΙΛΑΟ
ΔΙΚΕΩΝΤΩΝΠΡΟΣΘΑΛΑΣΣΗΤΗΣΙΕΡΑΣΚΑΙΑΣΥΛΟΥΚΑΙΑΥΤΟΝΟΜΟΥ
ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣΣΥΝΓΕΝΙΔΟΣΦΙΛΗΣΣΥΜΜΑΧΟΥΚΟΙΝΩΝΟΥΔΗΜΟΥ
ΡΩΜΑΙΩΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΗΔΩΡΕΑΙΣΚΑΘΩΣΚΑΙΕΝΚΑΠЄ
ΤΩΛΙΩΙΔΕΛΤΟΙΠΕΡΙΕΧΟΥΣΙΝ,ΔΙΑΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝΚΑΙΠΡΕϹΒΕΥ
ΤΩΝ ΑΡΧΕΛΑΟΥΤΟΥΤΕΙΜΑΡΧΟΥ,ΚΑΙ Μ〉ΟΥΙΣΕΛΛΙΟΥ ΓΑΙΟΥ
ΥΙΟΥΚΟΛΛΙΝΑΠΡΕΙΣΚΟΥ,ΚΑΙΓΚΟΡΝΗΛΙΟΥΓΑΙΟΥΥΙΟΥΚΥΡΕΙΝΑ
ΜΑΞΙΜΟΥ,ΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΔΙΟΓΝΗΤΟΥЄΠΙΚΑΛΟΥ
ΜΕΝΟΥΓΑΙΟΥ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Τραϊανοῦ | υἱὸν Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸν Τραϊανὸν Ἀδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον ἡ πόλις Ἰουλιέων τῶν καὶ Λαο|δικέων τῶν πρὸς Θαλ[ά]σσῃ, τῆς ἱερᾶς καὶ ἀσύλου καὶ αὐτονόμου | ναυαρχίδος συγγενίδος φίλης συμμάχου κοινωνοῦ δήμου | Ῥωμαίων, ἐξαιρέτως τετειμημένη δωρεαῖς καθὼς καὶ (αἱ) ἐν Καπε|τωλίῳ δέλτοι περιέχουσιν· διὰ ἐπιμελητῶν καὶ πρεσβευ|τῶν Ἀρχελάου τοῦ Τειμάρχου, καὶ Μ. Οὐισελλίου Γαΐου | υἱοῦ Κελλάνῃ Πρείσκου καὶ Γ. Κορνηλίου Γαΐου υἱοῦ Κυρείνᾳ | Μαξίμου, καὶ Ἀπολλωνίου (τοῦ) Διογνήτου ἐπικαλου|μένου Γαΐου.

De litteris publicis in Capitolio repositis, quae commemorantur v. 7, cf. Mommsen Annali dell' Instituto 1858 p. 198 sqq. et Henzen loco supra allato.

---

480 Athenis in magna columna marmorea ad Olympieum ('aedem Antonii' dicit Cyriacus). Cyriac. p. XIII n. 93. Murator. T. II p. MLIX. 2 (duos postremos versus in quinque divisos habet idem p. CMLXVIII. 10). Corsini F. A. II. 164. Boeckh C. I. G. 339.

ΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΗΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹΤΗϹΙΩΝΙΑϹ
ΜΙΛΗϹΙΩΝΠΟΛΙϹ
ΤΟΝΚΤΙΣΤΗΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝΤΗϹΑΝΑΣΤΑΣΕΩϹ
ΤΩΝΠΕΡΙΤΙ.ΙΟΥΛΙΟΝΜΑΚΕΡΑΓΕΝΟΜΕΝΩΝ
ΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΠΟΙΟΣΑΥΛΟΣΠΑΝΤΟΥΛΗΙΟΣΓΑΙΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΣΟΚΑΙΜΕΙΛΗΣΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

I. e. *Τὸν μέγιστον Αὐτοκράτορα | Τραϊανὸν Ἀδριανὸν | Ὀλύμπιον | ἡ μητρόπολις τῆς Ἰωνίας | Μιλησίων πόλις, | τὸν κτίστην καὶ εὐεργέτην, | ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως | τῶν περὶ Τι. Ἰούλιον Μάκερα γενομένων | ἀρχόντων. | Ἀνδριαντοποιὸς Αὖλος Παντουλήϊος Γάιος* (fortasse *Γαΐ[ου υἱ]ὸς*) | *Ἐφέσιος ὁ καὶ Μειλήσιος ἐποίει.*

---

481 Basis ad Olympieum. Cyriacus p. XII n. 87. Reinesius Synt. Inscr. Cl. III n. 85 p. 335. Murat. T. II p. MLXVI. 4. Falconer ad Strab. T. II p. 665 (cf. etiam Paciaud. Mon. Pelop. T. I p. 98. Biag. Mon. Gr. Nan. p. 81 sq.). Boeckh C. I. G. 340. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑ
ΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ❁
ΗΠΟΛΙΣΠΑΛΕΩΝΤΗΣΚΕΦΑΛΗ
ΝΙΑΣ·ΕΛΕΥΘΕΡΑ·ΚΑΙ·ΑΥΤΟΝΟ
ΜΟΣΔΙΑΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΑΡΝΟΥ
ΦΙΛΟΥ·ΤΟΥ·ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΥΙΟΥ

I. e. *Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραια|νὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον | ἡ πόλις Παλέων τῆς Κεφαλ(λ)η|νίας ἐλευθέρα καὶ αὐτόνο|μος διὰ ἐπιμελητοῦ Ἀρνου|φίλου [?] τοῦ Ἀγαθοκλέους υἱοῦ.*

482 Magna basis ad Olympieum. Cyriacus p. XI n. 82. Ex schedis Cyriaci Barberinianis Muratorius T. II p. MLXXII. 4. Boeckh C. I. G. 341. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥ
ΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΤΗΣΚΙΛΙΚΙΑΣΗΠΟΛΙΣΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΙΟΥΛΙΟΥ
ΒΑΡΧΙΟΥΠΕΔΙΟΥ

Certa sunt haec: *Αὐτοκράτορα Καίσαρα θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ | υἱόν, θεοῦ Νέρουα υἱωνόν, Τραιανὸν Ἁδριανὸν | Σεβαστόν, πατέρα πατρίδος, Πομπηϊοπολειτῶν | τῆς Κιλικίας ἡ πόλις.* Quae sequuntur dubitationibus obnoxia et sine dubio non recte exscripta sunt. Si pluralis *πρεσβευτῶν* recte se habet, coniecerim in lapide scriptum fuisse *διὰ πρεσβευτῶν [Γ.] Ἰουλίου | [κ]α[ὶ Γα]ίου Πεδίου*; tamen C. Iulii nomen nullo cognomine addito in homine Graeco illius aetatis displicet.

---

483 Basis magna ad Olympieum. Cyriac. p. XI n. 83. Ex suis et Cyriaci Barberinianis schedis Muratorius T. II p. MLXXX. I. Boeckh C. I. G. 342. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΤΩΝΕΝΤΩΠΟΝΤΩΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΝΕΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΝΤΗΠΡΩΤΗΟΛΥΜΠΙΑΔΙ
ΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΚΑΠΙΤΩΝΟΣ
ΣΚΙΠΙΩΝΟΣΚΑΙΓΑΙΩ.....ΜΙΟΥ

I. e. *Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραιανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον Σεβαστοπολειτῶν | τῶν ἐν τῷ Πόντῳ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι | διὰ πρεσβευτῶν Καπίτωνος, | Σκιπίωνος, καὶ Γαΐ[ου .....]μίου.*

---

484 Basis ad Olympieum. Cyriacus p. XII n. 88. Ex suis et Cyriaci schedis Murator. T. I p. CCXXXV. 5. Boeckh C. I. G. 343. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΣΗΣΤΙΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΝΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
ΤΡΑΓΩΝΙΟΥΠΟΡΘΜΟΥΚΑΙ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΑΒΙΟΥΛΕΥΤΩΝ

I. e. *Αὐτοκράτορα Τραιανὸν Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον Καίσαρα Σεβαστὸν | Σήστιοι τὸν ἑαυτῶν σωτῆρα | καὶ κτίστην διὰ πρεσβευτῶν | Τ(ίτου) Ῥαγωνίου Πόρθμου καὶ | Κλαυδίου Ἀβίου [βου]λευτῶν.* V. 5 *Τραγωνίου* Boeckh. Sed id num nomen Romanum sit dubito. Contra Ragonius invenitur C. I. L. I, 575. 945. V. 6 primam vocis *βουλευτῶν* syllabam errore excidisse manifestum est. Ceterum pro *Ἀβίου* etiam *Ἄβ[ρ]ου* legi potest.

485 In basi marmoris candidi, in peribolo Olympiei. Edd. Chandler Inscr. P. II n. 43 p. 57. Boeckh C. I. G. 335. Rhusopulos Eph. nov. 51. Contulit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ⌞
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜ
ΗΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ,
ΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΙΔΙΣΝ
ΝΠΟΛΙΣ ΤΟΝΙΔΙC
ΗΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥΤΙΓΕΛΛΙC
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ ΤΙ ΚΛ

Αὐτοκράτορα Καίσ[αρα Ἁδριανὸν] | Σεβαστὸν Ὀλύμ[πιον Πανελλήνιον] | ἡ μητρόπολις [πρώτη καὶ μεγίστη] | τῆς Ἀσίας καὶ δὶς ν[εωκόρος Ἐφεσί[ω]ν πόλις τὸν ἴδιο[ν κτίστην διὰ | ἐπιμελ]ητοῦ Μάρκου Τιγελλίο[υ]. | — Ἐπὶ ἱερέως Τι(βερίου) Κλ[αυδίου Ἀττικοῦ aut *Ἡρώδου].* Illud habemus n. 476, hoc n. 478; utroque Ti. Claudius Herodes Atticus significatur, quem *ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν* fuisse complures tituli indicant (v. indicem). Supplementa Boeckhii sunt, praeter v. 2. Praeterea cf. titulum Ephesium apud C. Curtium Hermae IV p. 187.

---

486 *'In basi marmorea inter columnas Olympiei, quod Cyriacus domos Hadriani vocat. Exstat inter titulos Cyriaci p. XI n. 86. Postea ex suis schedis et Cyriaci a Compagnonio missis edidit Murat. T. I p. CCXXXIV. 3, cuius versuum dispositionem secutus sum; sed lectionem emendari ex Moronii editione titulorum Cyriaci'* Boeckh C. I. G. 337. Periisse videtur.

ΘΕΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΚΕΡΑΜΙΗΤΩΝΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΔΙΑΕΡΓΕΠΙΣΤΑΤΩΝΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
ΙΕΡΩΝΟΣΤΟΥΜΥΩΝΙΔΟΥΕΡΜΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΙΕΡΜΟΔΩΡΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ
ΚΑΙΕΥΑΝΔΡΟΥΤΟΥΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΣΤ·ΚΟΔΡΑΤΟΥ

I. e. *Θεὸν Ἁδριανὸν | τὸν ἴδιον εὐεργέτην | Κεραμιητῶν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | διὰ ἐργεπιστατῶν καὶ πρεσβευτῶν | Ἱέρωνος τοῦ Μυ[ρ]ωνίδου | καὶ Ἑρμοδώρου τοῦ Ἀπολλωνίδου | καὶ Εὐάνδρου τοῦ Ἐπαφροδείτου. | Ἐπὶ ἱερέως Στ(ατίου) Κοδράτου.* Verissime Boeckhius v. 5 *Ἑρμοδώρου* nomen prave repetitum et ΜΥΩΝΙΔΟΥ pro ΜΥΡΩΝΙΔΟΥ scriptum esse dicit.

Hoc loco titulum collocari, quia omnibus quae antecedunt eiusdem generis inscriptionibus recentior est, post Hadriani mortem demum compositus (Hermae VII p. 215). Statium Quadratum sacerdotem, qui in

postrema tituli parte commemoratur, Waddingtonus Fastes des provinces Asiatiques de l'empire Romain p. 219 coniicit eundem esse cum T. Statio Quadrato Cos. 142 p. Chr. proc. Asiae 154/5. Atque temporum quidem rationes conveniunt. Sed veri similius est hunc sacerdotem civem Atticum fuisse, quam hominem nobilissimum Romanum. Dicit quidem Waddingtonus, eiusmodi homines Romanos talia munera Athenis suscipere solitos fuisse, sed praeter hunc ipsum Statium Quadratum nullum eius rei affert exemplum, nisi Herodis Attici patrem Ti. Claudium Atticum. (Ipse Herodes potius nominandus fuit, cf. indicem). At eius condicio longe alia est, cum origine Atheniensis fuerit. Quodsi de cive Attico cogitamus, in catalogo qui item initio principatus Antonini Pii compositus est, ephebus recensetur Λευ(κιος) Στάτιος Ἀκύλας Λευ(κίου) Στατίου Κοδράτου υἱὸς Βε(ρενικίδης) (v. indicem). Cuius ephebi patrem sacerdotem illum esse puto.

---

487 Basis ad Olympieum. Cyriac. p. XII n. 87 et ex schedis suis Murat. T. I p. CCXXXV. 1. Boeckh C. I. G. 344. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΟΙΠΡΩΤΟΙΘΕΗΚΟΛΟΙ

Var. lect. V. 3 ΘΕΟΚΟΛΟΙ Mur.

I. e. Αὐτοκράτορα Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον | οἱ πρῶτοι θεηκόλοι. Cf. n. 305.

---

488 Basis lapidis Pentelici inventa inter Propylaea et Parthenona. Edd. Pittakis Eph. 145. Beulé l'Acropole I p. 339 (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 83). Periisse videtur.

ΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΣΑΛΟΥΣΤΙΑΝΟΣΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΦΛΥΕΥΣ

[Αὐτοκρ]άτορα Καίσαρα Τραιανὸν | Ἁδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλύμπιον, | τὸν ἴδιον σωτῆρα καὶ εὐεργέτην, | Σαλουστιανὸς Δημόστρατος | Φλυεύς. V. 4 coniciat aliquis, Δημοστράτ[ου] potius scriptum esse, quod Σαλουστιανός non nomen gentile, sed cognomen sit. Sed inveniuntur etiam exempla certissima ubi cognomen Latinum in -ιανός exiens aeque ac nomen gentile Graeco nomini praemittitur, veluti Κασιανὸς Ἀπολλώνιος (v. ind.). Etiam apud ipsos Latinos eiusmodi cognomina nominum gentilium vim sibi assumunt (Hübner Eph. epigr. II p. 25 sqq.). Si igitur Pittakisianam lectionem recte se habere statuimus, hic Sallustianus Demostratus Phlyensis fortasse idem est qui in titulo prytanico (v. ind.) est Σαλλουστιανὸς [Αἰσ]χίνης Φλυεύς archon eponymus. Illum titulum Hadriano certe non antiquiorem esse senatus quingentorum demonstrat.

---

489 Basis lapidis Hymettii, inaedificata in pariete meridionali ecclesiae Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 4006.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΙΟΥΛΙΟΣΗΡΩΔΙΑΝΟΣ
ΚΑΙΙΟΥΛΙΟΣΗΡΩΔΗΣΤΟΝ
ΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον | Ἰούλιος Ἡρωδιανὸς | καὶ Ἰούλιος Ἡρώδης τὸν | ἴδιον εὐεργέτην. Iulium Herodem huius tituli C. Keil (Pauli Realencycl. I p. 2103) eundem esse vult cum Herode Attico clarissimo rhetore; Herodianum vero eius ex priore uxore Vibullia Alcia filium intelligit. At neque Attici cognomen neque Tiberii praenomen neque Marathon pagus nominatur; quare nihil restat, nisi nomen quod est Herodes et tempus Hadriani; sed illo tempore etiam alios eo nomine cives Atticos fuisse quis non concedet? Accedit quod Iulium nomen pro Claudio, quamvis Suidas loco a Keilio defensum, nusquam in titulis Herodis Attici comparet. Denique importunissime filii nomen priore loco ponitur. Quare ad C. Iulium Herodem Collytensem potius, qui Hadriano archonte (112 p. Chr.) ephebus fuit, titulum referemus. Herodianus eius pater esse videtur.

---

490 Basis ab omnibus partibus mutila, inventa prope Metropolin. Exscripsit O. Luedera.

////ΤΟΡΑ
///ΙΑΝΟΝ
//ΕΒΑΣΤΟΝ
/////////Ν
///ΛΑΥΔΙΟΣ
////ΥΙΟΣ
/////////ΠΡΙΟΣ
///////ΟΣΤΟΝ

I. e. [Αὐτοκρά]τορα | [Καίσαρα Τραϊ]ανὸν | [Ἁδριανὸν Σ]εβαστὸν | [Ὀλύμπιο]ν | [Τιβέριος Κ]λαύδιος | [τοῦ δεῖνος] υἱὸς | [...... Κύ]πριος | ....ος τὸν | [ἑαυτοῦ εὐεργέτην?].

---

491 Ad Olympieum in basi marmorea. Cyriac. p. XI n. 84. Murat. T. I p. CCXXXIV. 2 ex suis et Cyriaci schedis a Compagnonio missis. Boeckh C. I. G. 345. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑ
ΤΟΥΠΑΠΠΟΥΗΜΩΝ
ΦΙΛΗΜΟΝΟΣΦΙΛΗΜΩΝ
ΚΑΙΠΑΣΙΡΡΟΣΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΔΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥΚΑΡΤΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

Var. lect. 'In formis litterarum Moronium secutus sum; Murat. Ρ ubivis, ac modo C et Ѡ modo Σ et Ω. In tituli versibus disponendis Murat. sequendus erat. Mur. primam vocem prorsus non habet. V. 10 Mur. ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ, Mor. ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ' Boeckh.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον, τὸν σωτῆρα | τοῦ πάππου ἡμῶν | Φιλήμονος, Φιλήμων | καὶ Πάσιππος καὶ | Ἀπολλώνιος | τὸν ἴδιον εὐεργέτην | δι' ἐπιμελητοῦ τοῦ πατρὸς | Πολυεύχου (τοῦ) Καρτιδάμαντος.

'Avus igitur paternus est Cartidamas, cuius filius Polyuchus: itaque Philemon est avus maternus. Hos homines cave Atticos putes: sunt Theraei. Cartidamantis f. Polyuchus redit in Theraeo titulo' Boeckh. Titulus est C. I. G. 2454, Traiano imperatore compositus, ita ut quin idem sit homo atque in titulo Attico non dubitandum sit. Utrumque nomen Therae frequens fuisse videtur; C. I. G. 2448 tres homines sunt Καρτιδάμας nomine; 2455 Πολυεύχος invenitur.

492 Fragmentum marmoris Pentelici, septentrionem versus a Parthenone. Exscripsit Koehler.

Vix v. 1. 2 [Ζ]ηνὸ[ς Ἐλ]ευθερί[ου], ut in titulo Antonini Pii n. 527 supplendum sit; nam singuli versus longiores fuisse videntur, quam ut ea quae v. 1 et 2 leguntur, nullo alio vocabulo interposito se contingerent. Tamen v. 2 reliquias ad Iovis Eleutherii nomen pertinere puto. Deinde scriptum fuisse videtur [θεοῦ Τραιανοῦ υἱόν, θεοῦ] Νέρουα υ[ἱωνὸν Τραιανὸν] Ἁδριαν[ὸν Σεβαστόν], vel alio casu.

---

493 Basis marmoris candidi, Athenis a Fauvelio missa, ex collectione Choiseuliana (Dubois catal. n. 200) in Museum Regium (Clarac. catal. n. 629) illata. Ex Muelleri schedis et Claraci tabula ed. Boeckh C. I. G. 321.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΤΡΑΙΑ
ΝΩ ΑΔΡΙΑΝΩ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΣΕΒΑΣΤΩ ΟΛΥΜΠΙ
Ω ΣΩΤΗΡΙ ΚΑΙ
ΚΤΙΣΤΗ

I. e. Αὐτοκράτορι Τραια|νῷ Ἁδριανῷ Καίσαρι | Σεβαστῷ Ὀλυμπί|ῳ σωτῆρι καὶ | κτίστῃ.

---

494 In Olympieo. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 180. 492.

ΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΚΤΙΣΤΗΝΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΝΠΙΟΝ

I. e. Σωτῆρα καὶ | κτίστην Αὐ|τοκράτορα | Ἁδριανὸν | Ὀλύνπιον.

---

495 Apud ecclesiam Panagia Vlastiki. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 161 (bis).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ

I. e. Αὐτοκράτορα Ἁδριανὸν | Τραιανὸν Ὀλύμπιον. Mirus est ordo nominum, cum praeterea ubique Τραιανὸς Ἁδριανὸς sit. Ceterum priore loco Pittakis ante ΤΡΑΙΑΝΟΝ lacunam indicat, altero non. Ex omnibus huius generis titulis autem (n. 493—519. 521—524) in quibus eius qui dedicavit nomen non legitur, hi duo soli accusativum pro dativo habent.

---

496 In tabula marmoris Pentelici, in turri Andronici. Ed. Lebas Attique 145. Descripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis, qui apud Metropolin iacentem dicit.

ϹѠΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙ
ϹΤΗΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΙΑΔΡΙΑΝѠ
ΟΛΥΜΠΙѠ

I. e. Σωτῆρι καὶ κτί|στῃ Αὐτοκρά|τορι Ἁδριανῷ | Ὀλυμπίῳ. Haec tituli formam inter omnes similes longe frequentissimam esse exempla quae sequuntur indicant.

497 In tabula marmoris albi, in turri Andronici. Descripsit Koehler.

ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΚΑΙ
ϹѠΤΗΡΙΑΔΡΙΑ
ΝѠΙΟΛΤΜΠΙΚΙ

I. e. Αὐτοκράτορι | εὐεργέτῃ καὶ | σωτῆρι Ἁδριαν|ῷ Ὀλυμπίῳ.

---

498 Athenis in basi marmorea. Ed. Chandler Inscr. ant. P. II n. 45. Boeckh C. I. G. 323.

ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

499 Edd. Stuart vol. III p. 19. Boeckh C. I. G. 326. (Idem fortasse titulus est, quem edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 493).

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙϹΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

---

500 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 328.

ΚΑΙΣΩΤΗΡΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

Var. lect. 'Pro ultimo Ω in schedis est O, sed supra scripta singulari quadam forma litterae Ω' Boeckh.

---

501 In basi marmorea. Chandler l. l. n. 46. Stuart vol. III p. 19. Boeckh C. I. G. 324.

ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΟΛΥΜΠΙΩ

---

502 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 327.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

503 Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52 n. 30 (Boeckh C. I. G. 329).

ΣΤΙΙ
ΟΚΡΑΤΟ
ΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

504 Iuxta Ilissum inter rudera prope Olympieum. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 330.

ΣWΤΗΡΙΚ
ΚΤΙΣΤΗΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΑΔΡΙΑΝ

---

505 Lebas Attique 141. Idem fortasse titulus est quem ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 512.

ΣΩΤΗΡΙ ·
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

506 Lebas Attique 142.

CΩΤΗΡΙΚΑ
ΤΙΣΤΗΑΥΤ
ΡΑΤΟΡΙΑΔΡΙ
ΩΛΥΜΠΙΩ

---

507 Prope ecclesiam S. Ioannis septentrionem versus ab arce. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 168.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ
ΟΛΥΜΠΙΩ

---

508 Fragmentum lapidis Hymettii, inventum 'ἐν τῇ πλατείᾳ τῇ πρὸς νότον τῆς νέας Μητροπόλεως'. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικαί 1860 n. 42.

ΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΟΛΥΜΠΙW

---

509 Fragmentum basis marmoris Hymettii. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 88. Contulit Koehler.

ΣΩΤΗΡΙΚΑ
ΚΤΙΣΤΗΑΥΤ
ΡΑΤΟΡΙΑΔΡΙ
ΙΟΛΥΜΠΙΩ

---

510 'In basi marmorea. Edidit Chandler Inscr. ant. P. II n. 47' Boeckh C. I. G. 325.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙCΑΡΙΑΔΡΙΑΝω
CЄΒΑCΤω
ΟΛΥΜΠΙω

511 Basis marmorea inventa anno 1872 Patissiae; a dextra parte laesus est lapis, a ceteris integer. Exscripsit O. Lueders.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΓΛΥΜΠΙΩΙ

---

512 Basis rotunda marmoris Hymettii; in stoa Hadriani. Exscripsit Koehler.

///ΓΙCΤΗΙ
\ΗΑΝωΙ *sic*

Altero versu lapicidae errore \ΗΑΝωΙ pro ΔΡΙΑΝωΙ scriptum esse videtur, ita ut nihil aliud quam [κ]τίστῃ [Ἀδ]ριανῷ in his reliquiis lateat. Ceterum in altera eiusdem lapidis parte titulus antiquior est: *ἱκεσίας τοῦ Θιάσου.*

---

513 Ara quadrata marmoris Pentelici; exstat in stoa Hadriani. Edd. Lebas Attique 144. Schoell Archaeol. Mittheilungen aus Griechenland p. 120 n. 171. Exscripsit Koehler.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

---

514 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2534.

ΑΥΙ
ΚΑΙΣ/
ΑΔΡ

---

515 Lebas Attique 146.

ΟΛΥΜΠΙWΙ

---

516 Columella marmoris Hymettii; exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3628. Exscripsit Koehler.

ΚΤΙΣΤΗΙΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙΦ

---

517 'Haud longe a templo Thesei, quod inter longos muros est, Piraeeum versus basis ex terra exstans. Ed. Chandl. Inscr. ant. P. II n. 44 p. 58. Stuart Vol. III p. 19. Idem titulus esse videtur apud Cyriacum p. XII n. 91 et Muratorium T. I p. CCXXXV, 2' Boeckh C. I. G. 322. Idem sine dubio titulus est apud Pittakin l'ancienne Athènes p. 89, duobus ultimis versibus in unum coniunctis.

ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

518 Ara marmoris Pentelici. Exstat in stoa Hadriani. Exscripsit Koehler. Ed. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 102 n. 269.

ΣΩΤΗΡΙΚΑΙ
corona

5 ΛΔΡΙΛΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

Var. lect. Quae uncis inclusi solus Heydemann habet. || v. 2 idem Η pro Ν, etiam Τ apud Heydem. minoris moduli est quam litterae antecedentes || v. 3 Λ pro Α idem.

519 In ecclesia Ὑπαπαντή se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 36.

. . . . ΟΣΘΕΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥ

I. e. ...ος Θεοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ. Vox Θεός hic sine dubio de viro imperatore usurpata est; nam aliter non adderetur Αὐτοκράτορος. Quod per se quidem minime insolens est (Hermae VII p. 215); sed ordo vocabulorum offensionem aliquam habet.

520 Fragmentum basis lapidis Hymettii, inventum in 'gymnasio Ptolemaei'. Ed. Pittakis Eph. 579. Idem repetit n. 929, ubi in arce meridiem versus a Propylaeis inventum dicit.

ΡΛΚΟΣΜΟΥ

Supplendum esse [σωτῆ]ρι κόσμου et ad titulum honorarium imperatoris Romani pertinere apparet. Hadrianum eum fuisse non certum quidem, sed veri simillimum est.

521 Prope turrim Andronici. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 128.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ..
ΚΑΙΣΑΡΙΑΔΡΙ
ΑΝΩΙΟΛΥΜΠΙΩΙ

522 In loco qui dicitur Πύργοι. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 510.

ΤΩΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΚΑΙΣΩΤΗΡΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ
5 ΟΛΥΜΠΙΩ

523 Tabula marmoris Pentelici. Exscripsit O. Lueders.

ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣ
ΤΗΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΟΛΥΜΠΙ

524 Marmor Pentelicum. Ed. Lebas Attique 143. In Theseo exscripsit Koehler.

[ΣΩ]ΤΗΡΙΚΑ[Ι]
[ΚΤ]ΙΣΑΥΤΟ
ΑΝΩΙΟ
5

Var. lect. Quae uncis inclusi, Koehlerus non invenit in lapide.

525 In basi lapidis Pentelici in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 4009.

ΣΑΒΕΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΕΡΟΥΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ
5 ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΑΙΛΙΟΣ
ΕΡΜΙΑΣ ΑΓΝΟΥΣΙΟΙ

I. e. Σαβεῖναν Σεβαστήν, | Αὐτοκράτορος Νέρουα | Τραιανοῦ | Ἀδριανοῦ Καίσαρος | Σεβαστοῦ γυναῖκα, | Πό(πλιος) Αἴλιος | Ἑρμίας Ἀγνούσιο[ς]. Titulus compositus inter annos 128 p. Chr., quo Sabina Augusta dicta (Eckhel D. N. VI p. 520) et 136 p. Chr., quo mortua est.

526 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,15, l. 0,33, cr. 0,12, inventum 'εἰς τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας τοῦ Δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν' in arce. Ed. Pittakis Eph. 3740. Exscripsit O. Lueders.

ΟΚ.Α
ΡΙΑΝ ΑΝΤΩΝΕΙ
ΣΟΔΙΑΙ ΟΙΙΕΡΕΥΣ
ΗΛΙ...ΤΙΚΟΣΟΚΑ
5 ΟΣ

I. e. [.... Αὐτ]οκ[ρ]ά[τορι Καίσαρι Τίτῳ | Αἰλίῳ Ἀδ]ριαν[ῷ] Ἀντωνεί[νῳ Εὐσεβεῖ Σεβαστῷ, πατρὶ | τῆς πόλεως]ς?, ὁ διὰ [βί]ου ἱερεὺς (αὐτοῦ(?) | Κορ]νήλ[ιος Ἀτ]τικὸς ὁ καὶ ......|.....ος. Litterae ultimae fortasse non ad alterum Cornelii Attici nomen, sed ad formulam [ἐπὶ ἄρχον]τος [τοῦ δεῖνος] referendae sunt. Traiani aetate ephebi recensentur L. Cornelii Attici duo, Cico et Menestheus (v. ind.); quorum alteruter fortasse hic sacerdos est.

527 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 350. Pittakis l'ancienne Athènes p. 52. Periisse videtur.

ΖΑΝΙ
.ΛΕΥΘΕ
.ΙΟΑΝΤΟ
ΝΙΝΟΙΣΩ
5 ΤΗΡΙΟ

Var. lect. Pittakis haec omnia in unum versum coniungit et vitiis scripturae emendatis sic proponit:

ΖΑΝΙΕΛΕΥΘΕΡΙΩΙΑΝΤΩΝΙΝΩΙΣΩΤΗΡΙ

Tamen cave hunc alium titulum esse aut lapidem ipsum a Pittakisio inspectum conicias. Imo formam tituli, quam Boeckhius minusculis litteris adscripsit, Pittakis fideliter maiusculis suis expressit. Legendum Ζανὶ | [Ἐ]λευθε[ρ]ί[ῳ] Ἀντ[ω]νεί[ν]ῳ | σω|τῆρι ὁ [δῆμος ὁ Λακεδαιμονίων?]. A civitate quadam Dorica statuam Athenis erectam esse, veluti a Lacedaemoniis, inter quorum titulos similes sunt (C. I. G. 1313. 1314), iure Boeckhius dixit.

528 Athenis exscripsit Mustoxydis, cuius apographum Forchhammerus transmisit Boeckhio.

ΤΑΙΛΙΟΥΑ
ΕΥΣΕΒΟΥΣΕΙ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΕΙ
ΑΡΛΛ
ΠΟΠΛΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣΜΑ

Videtur legendum esse: Τ(ίτου) Αἰλίου Ἁ[δριανοῦ Ἀντωνείνου] | Εὐσεβοῦς [Σ]ε[βαστοῦ, υἱοῦ θεοῦ] Ἁδριανοῦ ..... | Πόπλιος Κορνήλιος Μα....

---

529 Ad ecclesiam semirutam S. Georgii. Edidit Chandler Inscr. P. II n. 38 p. 57; ex eo Boeckh C. I. G. 347. *'Unter dem Dionysostheater'* L. Ross, cuius in schedis est apographum Chandleriano accuratius.

ΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟ[Ν]
ΡΙΑΝΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟ[Ν]ΣΕΒΑΣΤΟΝΕΥΣΕΒΗΑ
140 p. Chr. ΑΤΟΡΑΤΟ·Β·ΥΠΑΤΟΝΤΟ·Γ·ΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣΣ[Υ]
ΑΙΙΑΥΞΗΣΑΝΤΑΤΑΣΤΟΥΘΕΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟ

Var. lect. Quae Rossius in lapide invenit a Chandlero non lecta, ea uncis inclusi. V. 2 med. ΑΝΤΟΝΙΝΟ . ΣΕΒ etc. Chandl., quod dedi, Ross. || extr. ΣΕΒΗΑ Chandl., ΣΕΒΗ/ Ross. || v. 3 puncta ante numerorum notas omisit Ross, post illas habet. || v. 4 Ross nihil legit nisi haec: ΙΑΥΤΗΣΑΝΤΑ . . . ΤΟΥ etc.

[Αὐ]τοκράτορα Καίσαρα Τραιανὸν | [Ἁδ]ριανὸν Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ, Α[ὐτο|κρ]άτορα τὸ β', ὕπατον τὸ γ', πατέρα πατρίδος, σύ[ν ..|..] αὐξήσαντα τὰς τοῦ θεοῦ πατρὸς αὐτο[ῦ εὐεργεσίας].

---

530 Lapis Pentelicus inventus prope Parthenona, nunc in tres partes fractus, quae exstant in Pinacotheca. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52 n. 32. Chandler Inscr. P. II p. 52 n. 21. Boeckh C. I. G. 348. Pittakis l'ancienne Athènes p. 273. 318. Exscripsit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΩΡΤΙΤΟC
ΑΙΛΙΟCΑ[Δ]ΡΙ
ΑΝΟCΑΝ[Τ]Ω
ΝΕΙΝΟCC[Β]
ΑCΤΟCΕΥ
CΕΒΗC

Var. lect. Koehlerum secutus sum, litteras quarum ille ne vestigium quidem invenit, uncis inclusi. Priora apographa titulum integrum exhibent.

Legendum Αὐτοκράτωρ Τίτος | Αἴλιος Ἁδρι|ανὸς Ἀντω|νεῖνος Σεβ|αστὸς Εὐ|σεβής.

---

531 In basi lapidis Pentelici, a. 0,65, l. 0,72, cr. 0,66, inventa a. 1862 in theatro Bacchi in occidentali parte caveae, ubi nunc quoque est. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 242. Kumanudis Phil. IV p. 545.

ΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΟΣΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΥΙΟΝΤΟΝΠΡΟΣΤΑ
ΤΗΝΑΘΗΝΑΙΟΙ

I. e. Μᾶρκον Αὐρήλιον | Καίσαρα, Αὐτοκρά|τορος Ἀντωνίνου | υἱόν, τὸν προστάτην Ἀθηναῖοι.

---

532 In basi marmoris Pentelici inventa anni 1837 aestate ad viam novam Aeoli; nunc est ante templum Thesei. Ross in Archaeol. Intelligenzbl. 1838 N. 34. Demen n. 66. Pittakis l'ancienne Athènes p. 494. Lebas Attique 147. Schoell Arch. Mitth. p. 121. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 85). Exscripsit Koehler.

ΕΠΙΝΕΙΚΗ ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ
ΘΕΙΩΝ ΚΑΙΦΙ
ΛΑΔΕΛΦΩΝ ΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΜΑΡ
ΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΛΟΥΚΙΟΥΑΥ
ΡΗΛΙΟΥΟΥΗΡΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΥΟΝΤΟΣΓΝΑΙΟΥΛΙΚΙΝ◦
ΝΙΟΥΑΤΤΙΚΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΥ◦

I. e. Ἐπὶ νείκῃ καὶ | ὑγείᾳ τῶν | θείων καὶ φι|λαδέλφων Αὐ|τοκρατόρων Μάρ|κου Αὐρηλίου | Ἀντωνείνου | καὶ Λουκίου Αὐ|ρηλίου Οὐήρου· | ἐπιμελητεύοντος Γναίου Λικιν|νίου Ἀττικοῦ Γαργηττίου.

---

533 Athenis in quadam ecclesia. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 352. Pittakis l'ancienne Athènes p. 132.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΥΡΗΛΙΩΑΝΤΩΝΕ
ΝΩΙ·ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΩ
ΡΙΛΟΥΚΙΩΒΗΡΩΦΙ

Var. lect. Pittakis hanc tituli formam exhibet:

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΥΡΗΛΙΩΙΚΑΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΛΟΥΚΙΩΙΒΙΡΩΙ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΟΙΝ
ΗΠΟΛΙΣ

Quem titulum eundem esse cum Boeckhiano vix quisquam concedet, nisi qui rationem titulorum tractandorum, qua Pittakis in illo libro utitur, multis exemplis perspexerit. Quae sub finem addita sunt, ex supplemento a Boeckhio proposito Φι[λαδέλφοιν ἡ πόλις] confinxit Pittakis, ΟΙΝ pro ΩΝ mera neglegentia expressum videtur. Eiusmodi supplementorum nullo indicio a genuinis titulorum litteris separatorum magna in illo libro copia est. In eis quae antecedunt inprimis Marci praenomen omissum titulum eundem esse arguit. Eius rei enim apud

Boeckhium manifesta est causa: excidit scilicet lapidis angulo dextro superiore fracto. At apud Pittakin, si re vera hic titulus ab illo diversus esset, eius rei causa nulla cogitari posset. Ceterum sic sine dubio titulus supplendus est: Αὐτοκράτορι [Μάρκῳ] | Αὐρηλίῳ Ἀντωνε[ί]νῳ καὶ Αὐτοκράτ[ο]ρι Λουκίῳ Βήρῳ φι[λαδέλφοις]. Recte enim Neubauer Comm. epigr. p. 63 dixit, quum aliis exemplis probetur, fratres illos Augustos ab Atheniensibus φιλαδέλφων cognomine honoratos esse, nullam caussam esse, cur cum Boeckhio Φι[λαδελφέων ἡ πόλις] vel simile aliquid scriptum fuisse suspicemur.

---

534 In basi inter rudera templi Cereris et Proserpinae Eleusine. Ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 126. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 351.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣ
ΑΡΑΜ·ΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΙΝ
ΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΠΑΡΘΙΚΟΝ
ΜΗΔΙΚΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΙ
ΟΙΚΑΤΑΚΥΡΗΝΗΝΔΙΑΜ·
ΙΟΥΛΙΟΥΠΡΑΞΙΔΟΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΟΣ

I. e. Αὐτοκράτορα Καίσ|αρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖν|ον Γερμανικὸν Παρθικὸν | Μηδικὸν Ἀπολλωνιᾶται | οἱ κατὰ Κυρήνην διὰ Μ. | Ἰουλίου Πράξιδος | Πανέλληνος.

Germanici cognomen anno 172 p. Chr. assumpsit M. Aurelius (Eckhel D. N. VII p. 59) neque in titulo offendere possunt Medici Parthicique nomina tunc etiam retenta, cum in nummis illud ab anno 167, hoc a L. Veri morte (a. 169) non amplius inveniatur. Contra ei rei fortasse aliquid tribuendum est, quod ab hoc titulo abest nomen Sarmatici; qua re inter 172 et 175 p. Chr. (Eckhel VII p. 74) titulum incisum putaverim.

---

535 '*Sur un fragment de base circulaire en marbre pentélique, découvert au pied de la terrasse du puits Callichoron*' (Eleusine). Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 294 n. 54.

ΤΟΚΡΑΤΟ
ϽΝΑΥΡΗΛ

[Αὐ]τοκρά[τορα Καίσαρα ..... Μᾶρκ]ον Αὐρήλιον ... Quis sit ex illis imperatoribus, qui M. Aurelii nominibus usi sunt, dubium est.

---

536 In fragmentis quattuor tabulae marmoris Pentelici inventis infra gradus templi Νίκης Ἀπτέρου. Descripsit Koehler.

a | *b*

ΑΓΑϹ | Ι Τ
ΑΝΑ | ΤΑΤΩΤΑΙ
ΤΟΡΩΝ
ΕΠΤΙΜΙΟΥ *c*
ΕΡΤΙΝΑΚΟΣ
ΡΗΛΙΟΥ
////////////////////////
//////////

ΠΛ
ΗΡΕΛ *d*
ΑΙ

Ἀγα[θῇ] τύ[χῃ | τοῖ]ν [θειο]τάτο[ι]ν Α[ὐτο|κρα]τόρων | [Λουκίου Σ]επτιμίου | [Σεουήρου Π]ερτίνακος | [καὶ Μάρκου Αὐ]ρηλίου | [καὶ Ποπλίου Σεπτιμίου | Γέτα | Εὐσεβῶν Σε]β[αστῶν] etc. Quae sequuntur reliquiae minutissimae iam suppleri non possunt. V. 11 fortasse [Φαλ]ηρέα fuit. Quod sola imperatorum nomina supersunt, titulum huc rettuli, etsi honorarius esse non videtur.

---

537 Fragmenta duo lapidis Pentelici, inventa Eleusine. Alterum (*a*) solum edidit Pittakis Eph. 3837, utrumque Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 295 n. 57. Conze et Michaelis Bullettino dell' Instituto 1860 p. 182, quorum exemplum sequor, aliorum erroribus non notatis.

a

ΑΙ
ΛΣΕΠΤΙΜ
ΠΕΡΤΙΝΑ
ΘΗΝΙΚΟ
ΚΑΙΙΟΥΛΙ

b

Ν /// Ν
ΙΟΥ
ΑΤΟΡΟΣ
ΤΟΥ
ΑΔΙΑ
ΤΥΧ

I. e. [....., Αὐτοκρ]άτορος | Λ. Σεπτιμ[ίου Σεβήρου Σεβασ]τοῦ | Περτίνα[κος Ἀραβικοῦ] Ἀδια|βηνικο[ῦ Παρθικοῦ μεγίστου εὐ]τυχ[οῦς] | καὶ Ἰουλ[ίας Σεβαστῆς] sqq.

---

538 In columna lapidis Pentelici inventa anno 1857 prope Odeum Herodis Attici. Nunc est in arce prope domum custodum. Ed. Pittakis Eph. 3140. Exscripsit Koehler.

ΩΜΕΓΙΣΤΩ
ΑΙΘΕΙΟΤΑΤΩ
ΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΓΙΟΥΛΙΩΒΗΡΩ
ΛΞΙΜ/////ΝΩ
ΒΑ////ΚΑΙ
ΕΝΝΑΙΟΤΑΤΩ
ΑΥΤΟΥ
ΣΑΡΙ·Γ
ΛΙΩΒΗΡΩ
Τ ᴖ

I. e. [Τ]ῷ μεγίστῳ | [κ]αὶ θειοτάτῳ | Αὐτοκράτορι | Γ. Ἰουλίῳ Βήρῳ | Μαξιμ[εί]νῳ | [Σε]βα[στῷ] καὶ | [τῷ γ]εννειοτάτῳ | [υἱῷ] αὐτοῦ | [Καί]σαρι Γ. | [Ἰου]λίῳ Βήρῳ | [Μα]ξ[ίμ]ῳ.

Ultimi versus reliquiae a Koehlero exscriptae, quas Pittakis prorsus neglexit, alicuius momenti sunt propterea quod ex eis apparet, Μαξίμῳ, non Μαξιμείνῳ in lapide scriptum fuisse. Quod aliis lapidibus et nummis comprobatur (Eckhel VII p. 297). Errant qui filium patri cognominem fuisse produnt.

---

539 Athenis; ex Mustoxydis schedis apographum Forchhammerus transmisit Boeckhio.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡΣΥΝ
ΔΙΟΚΛΙΤΙΑΝΩΚΑΙΜΑΞΙΜΙ
ΑΝΩΣΕΒΑΣΤΟΣΟΚΡΑΤΙΣΤΟΣ

Speciem quidem magnae fidei prae se fert apographum, ut una modo littera mutata legi posse videatur Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ σὺν | Διοκλ[η]τιανῷ καὶ Μαξιμι|ανῷ Σεβαστὸς ὁ κράτιστος. At ea lectio quot quantasque in reprehensiones incurrat non est quod dicam. Quare illa species falsa iudicanda est; nempe Mustoxydis quam de tituli argumento atque nexu vocabulorum ex eis quas perspicere poterat reliquiis animo suo informaverat, ex ea etiam quae iam cognosci non poterant constituisse videtur. Emendatio autem et certissima et satis facilis est. Lege igitur: Αὐτοκράτ[ο]ρ[σι] Καίσαρσ[ι]ν | Διοκλ[η]τιανῷ καὶ Μαξιμι|ανῷ Σεβαστο[ῖ]ς ὁ κράτιστος .... Ultimum vocabulum quin praemissum fuerit nomini eius qui dedicavit, eo minus dubitari potest, quod hoc vocabulum non Imperatoris, sed hominum senatorii ordinis est (cf. n. 10 ὁ κράτιστος πρεσβευτὴς [αὐτῶν καὶ ἀντιστράτηγος] καὶ λογιστὴς τῆς πατρίδος ἡμῶν).

540 Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 307.

ΣΕΒΕΙΝΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΥΙΟΝ

De corruptela dubitari non potest. Mihi verisimile videtur sic fere scriptum fuisse: [τὸν δεῖνα .... Εὐ]σεβ[ῆ], ν[έ]ον [Διόνυσον ..... τοῦ δεῖνος] Καίσαρος υἱόν.

CLASSIS ALTERA.

TITVLI REGVM ET REGINARVM ET CIVITATIVM.

541 Titulus Athenis a. 1743 repertus. Apographum a consule Gallico Gasparo Parisios missum edidit Belleius Hist. Acad. Inscr. T. XXIII p. 189. (Corsin. Inscr. Att. (F. A. T. IV prolegg.) p. LVI. Le Roy Mon. Gr. T. I p. 28. Eckhel D. N. T. III p. 199). Varietatem lectionis dedit Chandlerus Inscr. Syll. p. 27 qui vidit in equili Turcae. Ex his ed. Boeckh C. I. G. 357. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 209 not. 2, qui titulum in Odeo repertum dicit. Franz El. epigr. p. 233 n. 88).

ΒΑΣΙΛΕΑΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΝΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑΤΟΝΕΚΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΑΘΗΝΑΙΔΟΣΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥΟΙΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΕΣ
ΥΠΑΥΤΟΥΕΠΙΤΗΝΤΟΥΩΙΔΕΙΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ
ΓΑΙΟΣΚΑΙΜΑΡΚΟΣΣΤΑΛΛΙΟΙΓΑΙΟΥΥΟΙΚΑΙ
ΜΕΝΑΛΙΠΠΟΣΕΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Var. lect. V. 4 ΩΙΔΕΙΟΥ Chandler, ΩΙΔΕΟΥ Bell. Cors. || v. 5 ΥΟΙ Chandl., ΥΙΟΙ Bell. Cors.

Βασιλέα Ἀριοβαρζάνην Φιλοπάτορα, τὸν ἐκ βασιλέως | Ἀριοβαρζάνου Φιλορωμαίου καὶ βασιλίσσης | Ἀθηναΐδος Φιλοστόργου, οἱ κατασταθέντες | ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν τοῦ Ὠιδείου κατασκευὴν | Γάϊος καὶ Μᾶρκος Στάλλιοι Γαΐου ὑοὶ καὶ | Μενάλιππος, ἑαυτῶν εὐεργέτην.

De hoc titulo optime exposuit Belleius, quem Boeckhius iure secutus est quamvis ab illo dissentiente Corsino. Quae res sit facillime apparebit ex stemmate regum Cappadociae ad Beilei sententiam conformato:

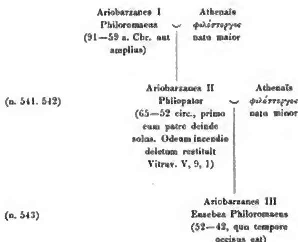

542 Columna rotunda alta 1,60, diam. 0,70, inventa in theatro Bacchi. Edd. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto arch. 1862 p. 120. Rhusopulos Eph. nov. 167. Kumanudis Phil. III p. 462 n. 1.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Β Α Σ Ι Λ Ε Α Α Ρ Ι Ο Β Α Ρ Ζ Α Ν Η Ν
Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ο Ρ Α Τ Ο Ν Ε Κ Β Α Σ Ι
Λ Ε Ω Σ Α Ρ Ι Ο Β Α Ρ Ζ Α Ν Ο Υ Φ Ι
Λ Ο Ρ Ω Μ Α Ι Ο Υ Κ Α Ι Β Α Σ Ι Λ Ι Σ
Σ Η Σ Α Θ Η Ν Α Ι Δ Ο Σ Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ο Ρ
Γ Ο Υ Τ Ο Ν Ε Α Υ Τ Ο Υ Ε Υ Ε Ρ Γ Ε
Τ Η Ν Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

Ὁ δῆμος | βασιλέα Ἀριοβαρζάνην | Φιλοπάτορα, τὸν ἐκ βασι|λέως Ἀριοβαρζάνου Φιλορωμαίου καὶ βασιλίσ|σης Ἀθηναΐδος Φιλοστόρ|γου, τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέ|την ἀνέθηκεν. Cf. adn. ad n. 541.

543 'Athenis. E schedis Chishullianis ed. Corsinus (minusculis) Inscr. Att. (Prolegg. F. A. T. IV) p. XLVII, Belleius Hist. Acad. Inscr. T. XXIII p. 197, Eckhel D. N. III p. 200' Boeckh C. I. G. 358. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 75. Franz El. epigr. p. 234 n. 89).

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Β Α Σ Ι Λ Ε Α Α Ρ Ι Ο Β Α Ρ Ζ Α Ν Η Ν Ε Υ Σ Ε Β Η Φ Ι Λ Ο
Ρ Ω Μ Α Ι Ο Ν Τ Ο Ν Ε Κ Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Α Ρ Ι Ο Β Α Ρ Ζ Α
Ν Ο Υ Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ο Ρ Ο Σ Κ Α Ι Β Α Σ Ι Λ Ι Σ Σ Η Σ Α Θ Η
Ν Α Ι Δ Ο Σ Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ο Ρ Γ Ο Υ Τ Ο Ν Ε Α Υ Τ Ο Υ Ε Υ
Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

l. c. Ὁ δῆμος | βασιλέα Ἀριοβαρζάνην Εὐσεβῆ Φιλο|ρωμαῖον, τὸν ἐκ βασιλέως Ἀριοβαρζά|νου Φιλοπάτορος καὶ βασιλίσσης Ἀθη|ναΐδος Φιλοστόργου, τὸν ἑαυτοῦ | εὐεργέτην ἀνέθηκεν. Cf. adn. ad n. 541.

544 '*Drei kleine Bruchstücke, wie es scheint, bei der Attalosstoa gefunden*'. Exscripsit Koehler.

a Δ Η Ι Ο Τ ... Α Λ *b*   Ο Σ / Ν Ο Ρ Ι Γ Ο Σ *c*

Sic fere titulus supplendus videtur:

[Ὁ δῆμ]ος
Δηιότ[αρον Δομ]νόριγος(?)
[Γ]αλ[ατῶν βασιλέα, ἀρετῆς]
[ἕνεκα].

Sine dubio ad Deiotarum natu maiorem spectat titulus; patris nomen nusquam quod sciam alibi traditum est. Ac sane ex eis quae nota sunt nominibus Gallicis (cf. Zeuss gramm. Celt. ed. 2 cur. Ebel p. 1110 sq.) nullum aliud est, cuius hae reliquiae esse possint, praeter illud quod posui. Tamen minime certum est supplementum, nam potest etiam nomen scriptum fuisse ceteroquin plane ignotum.

545 Fragmentum lapidis Eleusinii occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 2612. 3820. Exscripsit Koehler.

Δ Η Μ Ο Σ
Π Α Δ Ο Κ Ι
Σ Κ Ι Λ Ι Κ Ι Α Σ Α
Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν Α Ρ Ε
Ε Ν Ε Κ Α

Quamquam nomen non servatum est, tamen quin titulus ad Archelaum eum, qui a M. Antonio anno 36 a. Chr. (718 u. c.) in locum Ariarathis rex Cappadociae constitutus est, referendus sit, dubitari nullo modo potest. Primum enim id efficit Cappadociae coniunctio cum parte aliqua Ciliciae sub eiusdem regis imperio; quae eis temporibus, quae hic omnino in censum venire possunt, nunquam fuit nisi sub Archelao; deinde cognomen φιλόπατρις praeterea nulli quod sciam regi tributum (quum illa φιλοπάτωρ, φιλομήτωρ, φιλάδελφος usitatissima sint) hunc Archelaum gessisse nummi demonstrant (Eckhel D. N III p. 201). Quare supplendum est:

[Ὁ] δῆμος
[βασιλέα Καπ]παδοκί[ας καὶ τῆς]
[τραχεία]ς Κιλικίας Ἀ[ρχέλαον]
[φι]λόπατριν ἀρε[τῆς]
ἕνεκα.

Ceterum titulus anno 20 a. Chr. (734 u. c.) recentior sit necesse est, quia eo demum anno pars aliqua Ciliciae Archelao attributa est (Dio LIV, 9). [τραχεία]ς supplevi e Strabone, qui partem Ciliciae Archelao attributam semper Κιλικίαν τραχεῖαν dicit (p. 535. 540. 671 C), cum Dio (LIV, 9) minus accurate de partibus quibusdam mari adiacentibus dicat.

546 Fragmentum basis marmoris Hymettii inventum in arce occidentem versus a Parthenone. Exstat in Pinacotheca. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 117. Eph. 1024. Exscripsit Koehler, cuius ex apographo ed. Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 278.

. . . . Η Ε Ξ Α Ρ
Χ Ε Λ Α Ο Ν Φ Ι Λ Ο
Ξ Ν Ε Κ Α Τ Η Σ Ε Ι Σ

[Ἡ β]ουλὴ ἡ ἐξ Ἀρ[είου πάγου βασιλέα]
[Ἀρ]χέλαον φιλό[πατριν, εὐεργεσίας]
ἕνεκα τῆς εἰς [ἑαυτήν].

Cf. adn. ad n. 545.

547 Basis lapidis Pentelici inventa, ut Pittakis refert, ad Parthenonem. Nunc est infra Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 92. Beulé l'Acropole II p. 206. (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 54 n. 79.) Bergmann Bullettino dell' Inst. arch. 1871 p. 82. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

Ο Δ Η Μ
Β Α Σ Ι Λ Ι Σ Σ Α Ν Π Υ Θ Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Α
Φ Ι Λ Ο Μ Η Τ Ο Ρ Α

Ὁ δῆμ[ος] | βασίλισσαν Πυθοδωρίδα | Φιλομήτορα.

De Pythodoride Philometore regina, uxore primum Polemonis regis Ponti, deinde Archelai regis Cappadociae, accuratissime exposuit Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 270 sqq., qui eam Pythodori ex Antonia M. Antonii triumviri filia natu maxima filiam esse demonstravit, inprimis titulo Smyrnaeo usus a Bergmanno et Gelzero edito, qui sic se habet: Ὁ δῆμος Ζήνωνα, βασιλίσσης Πυθοδωρίδος Φιλομήτορος καὶ βασιλέως Πολέμωνος υἱόν, θυγατριδῆ δὲ τῆς εὐεργέτιδος Ἀντωνίας, ἐτείμησεν.

548 Basis marmoris Pentelici. Supra hunc titulum alius antiquior est I, 386. In arce occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis Eph. 94. Rangabé Ant. Hell. 48. (Cavedoni Bullettino dell' Inst. arch. 1849 p. 111. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 51 n. 59.) Beulé l'Acropole I p. 345. Exscripserunt Ross et Koehler, cuius ex apographo ed. Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 278.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΑΡΧΕ
ΛΑΟΥΥΙΟΝ
ΑΡΧΕΛΑΟΝ

I. e. Ὁ δῆμος | βασιλέως Ἀρχε|λάου υἱὸν | Ἀρχέλαον.

'Rex Archelaus non potest esse nisi ultimus rex Cappadociae; filius autem sine dubio is est, qui avito Cappadociae regno in provinciae formam redacto Ciliciae aliquam partem retinuit, memoratus Tacito ad a. p. C. 36 (ann. VI, 41)' Mommsen l. l.

549 Titulus lectu difficillimus scriptus in fragmento marmoris Eleusinii in arce. Exscripsit Koehler, cuius ex apographo ed. Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 277.

///Ι///ΟΥΛΗΚΑΙ
ΑΣΙΛΙΣΣΑΝ///
Α///Ϡ///ΑΛΟΥΘΥΓ
ΓΥΝΑΙΚ

Sic supplevit Mommsen:

[ἡ β]ουλὴ καὶ [ὁ δῆμος]
[β]ασίλισσαν [Γλαφύραν]
Ἀ[ρ]χ[ε]λ[ά]ου θυγ[ατέρα, Ἰόβα]
γυναῖκα, [ἀρετῆς ἕνεκα].

Glaphyra Archelai ultimi Cappadociae regis filia Iubae regi nupsit post annum 4 a. Chr. (750 u. c.), mortua est a. 7 p. Chr., ut refert Iosephus (antt. Iud. 17, 13, 4. bell. Iud. 2, 7, 4) allatus a Mommseno.

550 Basis lapidis Eleusinii, inventa in arce orientem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3442. Contulit Koehler.

Ο ΔΗΜΟ
ΒΑΣΙΛΕΑΗΡΩΔΗΝΦΙΛΟ
ΡΩΜΑΙΟΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣ
5 ΕΙΣΕΑΤΟΝ

I. e. Ὁ δῆμο[ς] | βασιλέα Ἡρώδην Φιλο|ρωμαῖον, εὐεργεσίας | ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς | εἰς ἑαυτόν.

Hunc Herodem diversum ab eo esse quem habemus n. 551, ex epithetorum honorificorum differentia (hic Φιλορωμαῖος, illic Εὐσεβὴς καὶ Φιλοκαῖσαρ) apparet. Ac si reputaverimus Agrippam I Herodis maioris filium in titulo Syriaco apud Waddington n. 2365 cognomina Φιλοκαῖσαρ Εὐσεβὴς καὶ Φιλορωμαῖος gerere, ex ipsorum cognominum vi ac significatione apparere videtur, antiquissimum ex his cognominibus esse Φιλορωμαῖος assumptum cum nondum Augusti unius imperium stabilitum esset (cf. Ariobarzanis I et III cognomina n. 541—543); quare qui hoc solum gessit (n. 550) sine dubio est Herodes I, qui vulgo Magnus dicitur. Addidit deinde Agrippa filius illa Εὐσεβὴς et Φιλοκαῖσαρ; recentioris etiam aetatis esse videtur abiectum Φιλορωμαῖος ita ut illa sola manerent; quare alterum titulum n. 551 ad Herodem Chalcidis regem, maioris illius nepotem, rettulerim.

551 Basis lapidis Hymettii inventa occidentem versus ab Erechtheo, ubi etiamnunc exstat. Ed. Pittakis Eph. 3768. Exscripsit O. Lueders. A sinistra parte lapis detritus est, sed ita ut legi tamen possint quae ibi scripta sunt.

////////ΗΜΟΣ
ΙΕΑΗΡΩΔΗΝΕΥΣΕΒΗΚΑΙΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΑ
ΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

I. e. [Ὁ δ]ῆμος | [βασιλ]έα Ἡρώδην Εὐσεβῆ καὶ Φιλοκαίσαρα | [ἀ]ρετῆς ἕνεκα καὶ εὐεργεσίας.

Cf. adn. ad n. 550. Si recte disputavi, hunc titulum ad Herodem Chalcidis regem pertinere, ante annum 48 p. Chr., quo ille rex mortuus est, compositus videtur (cf. Nipperdey ad Tac. ann. XIII, 7).

552 Basis marmoris Pentelici inventa in arce inter Propylaea et Parthenona. Edd. Ross Kunstblatt Januar 1838 (Arch. Aufs. I p. 158). Pittakis Eph. 261. Beulé l'Acropole I p. 334. Schoell Arch. Mitth. p. 128 (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 43 n. 5. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 119). Contulit Koehler. Habeo etiam ex L. Rossi schedis.

ΒΑΣΙΛΕΑΡΑΣΚΟΥΠΟΡΙΝΚΟΤΥΟΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΕΑΤΟΝ

ΑΝΤΙΓΝΩΤΟΣΕΠΟ[Η]ΣΕ////

Var. lect. V. 3 litteram Η non habet Koehler.

I. e. Βασιλέα Ῥασκούποριν Κότυος, | ἀρετῆς ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτόν. — Ἀντίγνωτος ἐπόησε[ν].

Hunc titulum Th. Mommsen Eph. epigr. II p. 253 n. 6 tribuit Rhescuporidi Cotyis filio qui regnavit a. 16—11 a. Chr. (738—743 u. c.) interfectusque est adulescens stirpe nulla relicta. Cui rei una sed ea haud levis ratio obstare videtur. Nempe coniunctissimus est hic titulus cum n. 553. Nam Mommsenus quidem illum titulum longe antiquiori tempori adscribendum censuit quam hunc; at in utroque eiusdem Antignoti artificis nomen est. Quare simul Rhescuporidi et Cotyi statuae erectae esse videntur, et propter nominum rationem vix dubitari licet, quin aut Cotys (n. 553) Rhescuporidis (n. 552) filius fuerit, aut vice versa. At ita non potest Rhescuporis is esse, quem Mommsenus vult. Primum enim Cotys (n. 553) illius Rhescuporidis filius quidem esse non potest, quod is omnino sine prole decessit; sed ne pater quidem esse potest, quoniam Rhescuporidis illius pater Cotys Sadalae non

Rhescuporidis alicuius filius fuit. Accedit quod in altera parte lapidis n. 553 scriptus est titulus honorarius Paulli Fabii Maximi cos. a. 11 a. Chr. (743 u. c.) n. 588. Quare Cotyis titulus aut compluribus decenniis antiquior, aut eodem intervallo recentior sit necesse est, quam Paulli. Nam vel regis vel hominis Romani nobilissimi statuam paucis interiectis annis demptam aliamque impositam esse quis tandem credet? Quod si Rhescuporidis titulus eiusdem fere aetatis est atque Cotyis, ne ille quidem potest in annos 16—11 a. Chr. incidere. Quare eo inclino ut de Cotyis quidem titulo (n. 553) Mommseno adsentiar, cumque illo Paulli Fabii multis annis antiquiorem putem; eidem aetati autem etiam Rhescuporis ascribendus erit. Uterque regulus ceteroquin ignotus. Utrum ei rei quod n. 553 et filius Cotys et pater Rhescuporis reges dicuntur, n. 552 vero regis Rhescuporidis pater simpliciter Cotys dicitur, aliquid tribuendum sit, difficile est diiudicatu; sed si ea res aliquid momenti habet — et sane eandem distinctionem habemus n. 557, ubi de Antiocho IV Commagenes scriptum est *βασιλεὺς Ἀντίοχος βασιλέως Ἀντιόχου*, de Seleuco I Syriae vero *βασιλεὺς Σέλευκος Ἀντιόχου Νικάτωρ* —, inde apparere videtur, Rhescuporidem (n. 552) ex ea familia primum regem factum, Cotyn vero (n. 553) illius filium esse. Ad eundem Cotyn sine dubio pertinent nummi inscripti ΒΑΣΙΛΕΥΣΚΟΤΥΣ)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΙΔΟΣ (Eckhel D. N. II, 59. Mommsen l. l. p. 253 n. 4). Sane totam hanc sententiam quae est de utriusque tituli aetate multo confidentius pronuntiarem, si plane certum esset Antignoti nomen (n. 553) re vera non ad Paulli Fabii, sed ad Cotyis titulum pertinere (cf. var. lect. n. 553). Ceterum idem artifex nominatur a Plinio XXXIV, 8, 86, neque tamen quicquam de eius aetate inde cognoscitur.

---

553 Athenis in Erechtheo. Ed. Boeckh C. I. G. 359 ex schedis Akerbladii a Muentero missis. Praeterea de apographo Fauveliano dicit idem in Addendis vol. I p. 911. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 43 n. 6. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 120*a*). Nunc lapis periisse videtur. In altera parte est titulus Paulli Fabii Maximi n. 588.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΑΚΟΥΤΥΝΒΑΣΙΛΕΟΣ
ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΙΔΟΣΥΟΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΑΥΤΟΝ

In aversa eiusdem lapidis parte:

ΑΝΤΙΓΝΩΤΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Var. lect. V. 1 Ο ΔΗΜΟΣ ab Akerbladio omissum ex Fauvelii schedis accessit. Admodum dubia res est de nominibus artificum utrique titulo subscriptis. Atque plenissimum quidem in ea re est apographum Fauvelii. Is igitur huic quidem Cotyis titulo, sed *inversa litterarum positura* subscriptum esse indicat ΕΥΜΝΗΣΤΟΣΩΣΙΚΡΑΤΙΔΟΥ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ, alteri vero Paulli Fabii Maximi (n. 588) *item inversa litterarum positura* ΑΝΤΙΓΝΩΤΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ. Quod si ita est, tamen Eumnesti nomen ad Paulli Fabii, Antignoti vero ad Cotyis titulum pertinere putaverim. Nam vix artifex uterque nomen inciderit ita inversum, ut supra essent quae infra esse deberent. Sed potius in aversa parte lapidis, qui sustinebat Cotyis regis statuam, Antignoti artificis nomen incisum fuisse videtur; tum lapis cum Cotyis statua dempta Fabii Maximi imponeretur, ita versus est, ut quae antica pars fuerat, postica, quae superior fuerat, inferior fieret: incisumque est in antica supra Antignoti artificis nomen Fabii titulus honorarius, in postica infra Cotyis titulum nomen Eumnesti artificis, qui Fabii imaginem fecerat, ita ut iam in utraque parte artificum nomina diversam a titulis honorariis litterarum posituram haberent. Quae ita disputata sunt, ut a Fauvelii testimonio proficiscerer. At Akerbladius illa ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ (sic scribit pro ΑΝΤΙΓΝΩΤΟΣ) ΕΠΟΙΗΣΕΝ inversis litteris non Paulli Fabii, sed Cotyis titulo subiuncta refert. Denique Boeckhius addit: '*In alio tamen Koehleriano exemplo* (cuius praeterea mentionem facit nullam) *plane desunt illa inversa*'. Quae res quum lapis non exstet, iam diiudicari nequit. Verisimile tamen Antignoti artificis operam non ad Fabii sed ad Cotyis statuam referendam esse propter n. 552. (Cf. Brunn Hist. artif. I p. 553.)

Ὁ *δῆμος* | *βασιλέα* Κότυν, *βασιλέως* | Ῥαισκουπόριδος *υἱόν*, *ἀρετῆς* | *ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν*. — Ἀντίγνωτος *ἐποίησεν*.

Cf. adn. ad n. 552.

---

554 Fragmentum basis lapidis Pentelici, in arce orientem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3860. Contulit Koehler.

ΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΝ
ΣΣΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥ
ΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

[Ὁ *δῆμ*]*ος* | [*βασιλέα*] Ἀντίοχον, | [*βασιλέ*]*ως* Μιθραδάτου | [*υἱόν*, *ἀρ*]*ετῆς ἕνεκα*.

Regia Commagenes familia una est, in qua utrumque nomen (Antiochus et Mithridates) fuit. Ad eam igitur iure Waddingtonius rettulit titulum Ephesium (Lebas-Wadd. n. 136[a]): [Ὁ δῆμος] *βασιλέα* Ἀντίοχον Θεὸν Δίκαιον Ἐπιφανῆ Φιλορώμαιον καὶ Φιλέλληνα, τὸν ἐγ *βασιλέως* Μιθραδάτου Καλλινίκου καὶ *βασιλίσσης* Λαοδίκης Θεᾶς Φιλαδέλφου, τῆς ἐγ *βασιλέως* Ἀντιόχου Ἐπιφανοῦς Φιλομήτορος Καλλινίκου, εὐσεβῶς διακείμενον πρὸς τὴν θεὸν διὰ προγόνων, ἀρετῆς καὶ εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτὸν ἀνέθηκεν. Qui rex Antiochus Mithridatis f. cum patri successisset sub finem imperii Augusti, decessit Tiberio imperante anno 17 p. Chr. (Tac. ann. II, 42).

555 In basi statuae marmoris Hymettii, quae erat in 'gymnasio Ptolemaei', nunc est in torri Andronici. Edd. Stuart Ant. Att. vol. III p. 1. Boeckh C. I. G. 360. (Franz El. epigr. p. 253 n. 101.) Pittakis Eph. 577. Denuo cum lapide contulit Koehler.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΒΑΣΙΛ///ΑΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝΒΑΣΙΛΕΩΣΙΟΥΒΑ
Υ' ///ΝΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΕΚΓΟΝΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥ
ΤΟΝ

Ο δῆμος | Βασιλ[έ]α Πτολεμαῖον, Βασιλέως Ἰούβα | υἱ[ὸ]ν, Βασιλέως Πτολεμαίου ἔκγονον, | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυ|τόν.

'Ptolemaeus quem nunc statua collocanda honorant Athenienses, Iubae f., Ptolemaei n., a. u. c. 777 (14 p. Chr.) iuvenis Tiberio imperante antiquis Patrum muneribus, scipione eburneo et toga ornatus est (Tac. ann. IV, 24. 26), a Gaio Caligula autem interemptus (Dio 59, 25. Sueton. Calig. 26 cf. Senec. de tranq. 11): unde tituli aetas cognoscitur' Boeckh.

---

556 Athenis, in aedibus olim Iani Mistrigo, in basi magna. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 35 et versibus rectius divisis Misc. erud. ant. X, 6 p. 319 (ex eo Fabrett. Inscr. ant. p. 440. Vandal. Diss. p. 621. Fleetwood p. 148. 2. Ryck. ad Tac. hist. II, 2. Marin. Act. fratr. Arvalium T. II p. 725. Eckhel D. N. T. III p. 482). Wheler Itin. p. 404. Minusculis litteris Meletius Geogr. vet. et nov. p. 351. Ex Sponii exemplari et ex Fourmonti apographo dedit Boeckh C. I. G. 361. (Franz El. epigr. Gr. p. 254 n. 102). Postea lapis fractus esse videtur, nam solam particulam *a* edidit Pittakis Eph. 2810, qui eam '*εἰς τὴν συνοικίαν τῆς ἁγίας Ἀγαθοκλείας*' inventam dicit.

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙ
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΧΚΑΙΟΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΛΙΑΝΒΕΡΕΝΕΙΚΗΝΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ
a ΜΕΓΑΛΗΝΙΟΥΛΙΟΥΑΓΡΙΠΠΑΒΑΣΙ
ΛΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΩΝΕΥΕΡΓΕΤΩΝΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΕΚΓΟΝΟΝΔΙΑΤΗΣΠΡΟΝΟΙ
ΑΣΤΟΥΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕ
ΩΣΤΙΒ.ΚΛΑΥΔΙΟΥΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΠΑΙΑΝΙΕΩΣ

Var. lect. Pittakis supra primum fragmenti versum (qui est totius tituli v. 3) a dextra habet ΝΟ (errore pro ΤΩ aut pro ΝΧ). Ceterum id fragmentum eiusdem lapidis (non vero alius exemplaris eiusdem tituli) est; nam versuum et litterarum positura accurate respondet ei, quae apud Boeckhium est.

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ | ἡ βουλὴ τῶν Χ καὶ ὁ δῆμος Ἰου|λίαν Βερενείκην βασίλισσαν | μεγάλην Ἰουλίου Ἀγρίππα βασι|λέως θυγατέρα καὶ μεγάλων | βασιλέων εὐεργετῶν τῆς πό|λεως ἔκγονον, διὰ τῆς προ|νοίας τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς πόλε|ως Τιβ. Κλαυδίου Θεογένου | Παιανιέως.

De Berenice regina cf. Boeckh ad hunc titulum. Quae quum a Claudio usque ad Flaviorum imperatorum tempora floruerit, accuratius definiri aetas tituli non potest; nam Ti. Claudius Theogenes recensetur quidem etiam in aliis titulis, ex quibus unus anni 61 p. Chr. est (cf. adn. ad n. 68), sed inde non statim sequitur, hunc quoque titulum Neronis aetati vindicandum esse.

---

557 In colle Musarum monumentum marmoris candidissimi post alios optime descriptum a Stuarto (v. infra), in fronte quattuor parastatae Corinthiae, interque eas tres cellulae cum statuis; quarum mediae subscriptus est titulus *d*, sinistrae *c*, dexterae, quae nunc non superest, *e*. In parastatis duabus mediis reliqui sunt, in sinistra *a*, indextra, quae nunc periit, *b*. Omnes titulos ed. Marinus Act. F. A. T. I tab. LVI p. CLXXV ex schedis Iuliani de S. Gallo architecti. Deinde quum *b* et *e* periissent, ceteros *a c d* ediderunt Wheler. Itin. p. 380. Spon. Itin. T. II p. 205 sqq. Pocock. Inscr. ant. p. 51. Stuart Ant. Att. vol. III cap. 5 p. 35 sqq. (Clark. Itin. P. II S. II p. 544.) Pomard. Itin. T. I p. 148. Ad Sponii exemplar varietatem lectionis adnotavit Chandler Syllab. Inscr. p. XXX. Solum *a* edidit Gruter. T. I p. CCCCXXI. 2, solum *d* Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 97. Totum titulum adhibitis Villoisonianis Iuliani schedis et (ad *c d*) apographo Fourmontiano ed. Boeckh C. I. G. 362. (Orelli Inscr. Lat. 800. Pittakis l'ancienne Athènes p. 447. 448). Kumanudis *ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι* 381. Th. Mommsen C. I. Lat. III, 552.

a

C·IVLIVS·C·F·
FAB·ANTIO
CHVS·PHILO
PAPPVS·COS
FRATER·AR
VALIS·ALLE
CTVS·INTER
PRAETORI
OS·AB·IMP·
CAESARE
NERVA·TRAIA p. Chr. 114—116
NO·OPTV
MO·AVGVS
TO·GERMA
NICO·DA
CICO

b

ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΝΤΙΟΧ
ΟΣ ΦΙΛΟ
ΠΑΠΠΟΣ
ΒΑΣΙΛΕ
ΩΣΕΠΙ
ΦΑΝΟΥΣ
ΤΟΥΑΝ
ΤΙΟΧΟΥ

c

ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΙΟΧΟΣΒΑΣΙΛΕΩΣΑΝΤΙΟΧΟΥ

d

[ΦΙΛΟ]ΠΑΠΠΟΣΕΠΙΦΑΝΟΥΣΒΗΣΑΙΕΥΣ

e

ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΕΛΕΥΚΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥΝΙΚΑΤΩΡ

Var. lect. In *d* ΒΗΣΑΙΕΥΣ certa est lectio Marin. Spon. Whel. Fourm. Stuart. etc. sed Pocock. ΗΣΛΕΥ, Villois. ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Ried. ΕΒΙΣΑΙΕΙ. *e* habes ex Marin. consentientibus schedis Villois. nisi quod hae ut Dodw. in quattuor versus divisum praebent. Dodw. male ΒΑΣΙΛΕΙΣ et ΣΕΛΕΥΧΟΣ' Boeckh. *d* quas uncis inclusi litteras, Kumanudis item uncis inclusas habet, ut nunc deletas. Titulum Latinum (*a*) expressi ex C. I. L., neque huius loci est eius discrepantes lectiones proponere.

a *C. Iulius C. f(ilius) Antiochus Philopappus, co(n)s(ul), frater arvalis, allectus inter praetorios ab Imp(eratore) Caesare Nerva Traiano Optumo Augusto Germanico Dacico.*

b Βασιλεὺς Ἀντίοχος Φιλόπαππος βασιλέως Ἐπιφάνους τοῦ Ἀντιόχου.

c Βασιλεὺς Ἀντίοχος βασιλέως Ἀντιόχου.

d Φιλόπαππος Ἐπιφάνους Βησαιεύς.

e Βασιλεὺς Σέλευκος Ἀντιόχου Νικάτωρ.

Ex tribus titulis, qui imaginibus hominum sedentium in cellulis subscripti sunt (*c d e*), medius (*d*) eum significat cui totum monumentum dicatum est (ἀνδρὶ Σύρῳ Paus. I, 25, 8). Eum quum Φιλόπαππος Ἐπιφάνους Βησαιεύς dicatur certum est civem Atticum fuisse et eundem quidem qui n. 78 Γάιος Ἰούλιος Ἀντίοχος Ἐπιφάνης Φιλόπαππος Βησαιεύς audit atque archontis eponymi munere fungitur; idem etiam in prytanum Erechtheidis catalogo est, quem Boeckhius potius aliquem ex eius posteris esse putat. Illi duo tituli qui eum archontem exhibent inter a. 90—100 p. Chr. scripti sunt (v. adn. ad n. 78), quod optime convenit cum huius tempore, qui anno 114 vel paulo post sepulcro eius impositus est. Ad eundem Philopappum eo minus dubitabimus cum Boeckhio referre Plutarchi locum quaestt. symp. I, 10, 1, quod titulus n. 78 non ad eandem quidem sed ad similem munificentiam Philopappi pertinere videtur atque illa fuit de qua Plutarchus dicit.

Iuxta Philopappum maiorum eius effigies positae erant, ex altera parte (*c*) ipsius avus Antiochus (IV) ultimus Commagenes rex; nam hunc designari admodum probabilis est Stuarti coniectura, quam Boeckhius quoque sequitur. Ex altera parte (*e*) Seleucus Nicator Seleucidarum regni conditor. Cuius ex effigie huic monumento imposita quod Boeckhius conclusit, aliquando feminam ex antiqua Seleucidarum gente nupsisse alicui ex Commagenes regibus, egregie confirmatur titulo apud Lebas-Waddington n. 136[a] (vide adn. meam ad n. 554), ex quo apparet Mithridatem eum, quem Augustus Commagenes regem instituit, Philopappi abavum, in matrimonium duxisse Laodicen ex gente Seleucidarum.

Restat ut de titulis *a* et *b* dicamus, quibus Boeckhius fratres duos Philopappi honorari putaverat, quorum alter summis in republica Romana honoribus functus sit. At ita haberemus tres fratres plane cognomines inter se, nam titulus n. 78 indicat, eum quoque Philopappum, qui civis Atticus fuit, civitate Romana et C. Iulii nominibus usum esse. Quare mihi quidem veri similius est, omnes tres titulos ad eundem hominem pertinere; cuius cum triplex esset condicio, et regis (i. e. regiae stirpis hominis; nam regnum iam nullum erat) et civis Romani et civis Attici, triplex etiam est appellatio, quarum nulla in monumento omissa est. Accedit quod honorum qui in titulo Latino indicantur tempora illi opinioni favent. Nam cum Philopappus Domitiani aut Nervae temporibus ad summos in Atheniensium republica honores evectus esset, postea a Traiano inter praetorios allectus eaque re ei aditus ad summos reipublicae Romanae honores patefactus est. Plane idem factum videmus in Herode Attico, qui ipse quoque paucis annis postquam archon Athenis fuerat inter praetorios allectus est.

---

558 Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 262. Exscripsit O. Luedors.

ΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΗΟΥΠ
ΑΙΟΔΗΜΟΣΤΟΝΔ
ΕΛΦΩΝΑΡΕΤΗΣΓ
ΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕ

I. e. [Ἡ] βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρήου π[άγου]
[κ]αὶ ὁ δῆμος τὸν δ[ῆμον τὸν]
[Δ]ελφῶν ἀρετῆς ἕ[νεκα καὶ]
[εὐν]οίας τῆς εἰς ἑ[αυτόν].

---

559 Fragmentum marmoris Eleusinii, in arce. Exscripsit Koehler.

Μ///Σ
ΓΟΝΑΝΔΡΙΩΝ
ΕΝΕΚΑ

I. e. [Ὁ δῆ]μ[ο]ς | [τὸν δῆμον] τὸν Ἀνδρίων | [ἀρετῆς] ἕνεκα.

560 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum in occidentali Parthenonis parte. Exstat in Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 1809. Rangabé Ant. Hell. 2359. Exscripsit Velsen.

ΤΟ[Κ]ΟΙΝΟΝΤΩΝ
ΤΟΝΔΗΜΟΝ Τ

Var. lect. V. 1 Κ om. Velsen.

Τὸ κοινὸν τῶν [Ἀχαιῶν?] | τὸν δῆμον τ[ὸν Ἀθηναίων?].

CLASSIS TERTIA.

TITVLI HONORARII NOBILIVM HOMINVM ROMANORVM.

561 Athenis prope Olympieum. Edidit Dodwellus Itin. T. I p. 391 (Boeckh C. I. G. 363. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2344).

ΔΕΚΜΟΣ	Δέκμος
ΚΟΣΣΟΥΤΙΟΣ	Κοσσούτιος
ΠΟΠΛΙΟΥ	Ποπλίου
ΡΩΜΑΙΟΣ	Ῥωμαῖος

Sine dubio recte Boeckhius hunc Cossutium eundem esse iudicavit, qui Antiocho (IV) Epiphani Syriae regi operam praestitit in Olympieo aedificando (Vitruv. VII praef.); qui rex mortuus est a. Chr. 164. Cui tempori optime convenit vocabulum υἱός omissum (cf. Hermae VI p. 140). Ceterum hunc titulum non sepulcralem esse, ut Dodwellus vult, sed honorarium, Boeckhius vidit.

562 In basi marmoris Hymettii in duas partes fracta; in gradibus Propylaeorum exscripsit Kuehler.

a b

ΟΔΗΜΟΣΚ
ΠΑΓΟΥΛΕΥΚ ...///...//...Ν.////
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙC ΛΕΥΚΟΛ//////

Ὁ δῆμος κ[αὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου]
πάγου Λεύκ[ι]ο[ν Λικί]ν[ιον]
Λευκίου υἱὸ[ν] Λεύκολ[λον].

L. Licinium L. f. Lucullum Ponticum cos. 74 a. Chr. hoc titulo designari certum est. Post eius filium enim, qui adulescentulus post pugnam Philippensem periit, nemo ex Liciniorum Lucullorum stirpe superstes fuit. Ante id tempus autem quamquam complures L. Luculli fuerunt, nemo tamen ex eis eum in re publica locum tenuit, ut de eo cogitare liceat. Accuratius definiri tempus non potest, quam ut inter annos 88 et 56 a. Chr. titulum compositum dicamus.

563 In duobus fragmentis marmoris Pentelici, inventis in parietinis βουλευτηρίου veteris. — a ed. Pittakis Eph. 2527. — b id. ibid. 2502. Coniunxi.

ΟΣ
ΚΙΟ ΛΙΚΙΝΙC (b)
(a) ΚΙΟΥΙ
ΛΕΥΚΟΛ

[Ὁ δῆμ]ος
[Λεύ]κιο[ν] Λικίνιο[ν]
[Λευ]κίου [υἱὸν]
Λεύκολ[λον].

564 Lapis inaedificatus in muro turris in quo exstructa est ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης; quum inaedificaretur, a superiore parte et duobus lateribus imminutus est; quare coronae qua titulus circumdatus erat nunc inferior pars sola exstat. In eodem lapide, ex parte adeo inter ipsas huius tituli litteras, antiquioris inscriptionis vestigia conspicua sunt. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρ. Ἀθ. 1860 n. 51 B.

ΤΟΚΟΙΝΟΝΛΕΩΝΤΙ
ΔΩΝΛΕΥΚΙΟΝΙΟΥΛΙ
ΟΝΚΑΙΣΑΡΛΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Τὸ κοινὸν Λεωντι|δῶν Λεύκιον Ἰούλι|ον Καίσαρα εὐεργέτην.

Videtur is L. Iulius Caesar intellegendus esse, qui anno 690 u. c. (64 a. Chr.) consul fuit cum C. Marcio Figulo. Nam quominus de L. Caesare Augusti ex filia nepote cogitemus, nomen gentile Ἰούλιος additum impedire videtur, quo neque Augustus neque filii adoptivi utuntur.

565 In basi lapidis Pentelici, inventa 'εἰς τὴν Πουκίλην'. Ed. Pittakis Eph. 3790.

ΟΔΗΜ
ΙΝΤΟΝΚΑΙΚΙΛΙΟΝΓΑΙΟΥΥΟΝΜΕ
ΤΟΝΕΑ Υ Τ Ο Υ ΕΥΕΡΓΕ Τ ΗΝ

Ὁ δῆμ[ος]
[Κό]ιντον Καικίλιον Γαΐου υἱὸν Μέ[τελλον αὐτοκράτορα]
τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην [καὶ σωτῆρα].

Idem est in titulo Latino C. I. L. vol. I n. 595 Q · CAECILIO · C · F · METELO · IMPERATORI · ITALICI · QVEI · ARGEIS · NEGOTIANTVR. Utrumque titulum Mommsenus ad Q. Metellum Creticum cos. 69 a. Chr. refert, quem non solum imperatorem factum esse, sed etiam piratis Cretensibus victis de securitate mercatorum qui in earum regionum maribus navigabant optime meritum constare. Inter omnes Q. Metellos autem hunc unum esse (praeter Q. Metellum Celerem, quem imperatorem fuisse credibile non sit) de cuius patre nihil tradatur quique Gai alicuius filius esse possit. Quare eum C. Metelli Caprarii cos. 113 a. Chr. (641 u. c.) fuisse putat. Quae si omnia probabilia ac paene certa sunt, ut mihi quidem videntur, titulus noster circiter anno 63 a. Chr. (691 u. c.) dedicatus erit. V. 2 Μέ[τελλον αὐτοκράτορα] supplevit Mommsenus, v. 3 [καὶ σωτῆρα] ego, similes titulos secutus, veluti n. 568.

566 In lapide Hymettio a. 0,30, l. 1,30, cr. 0,61, in limine portae in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Edd. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 37. Pittakis Eph. 3766. (W. Henzen Bullettino dell' Instituto 1860 p. 227. Th. Mommsen C. I. Lat. vol. I ad n. 619. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 50).

ΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΑΠΠΙΟΝΚΛΩΔΙΟΝΑΠΠΙΟΥΥΟΝΠΟΛΧΕΡ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΟΝΕΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου
Ἄππιον Κλώδιον Ἀππίου υἱὸν Πόλχρα
αὐτοκράτορα τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην.

Imperatoris vocabulum, ut Henzenus et Mommsenus demonstraverunt, hunc consulem 54 a. Chr. (700 u. c.) esse indicat, qui eum honorem in proconsulatu Ciliciae adeptus est. Propylaeum ab eo Eleusine exstructum, cuius titulus est C. I. L. l. l.

---

567 In basi lapidis Eleusinii, cuius in superficie Pittakis exstare dicit vestigia pedum statuae; in arce occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 84. Denuo contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΗΒΟΥΛΗΗΕ.ιιΗΟΥΠΑΤΟΥ
ΚΙΟΝΜΑΡΚΙΟΝΚΗΣΩΡΕΙΝΟΝ
ΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣ⁻
ΔΗΜΟΝ

Ἡ βουλὴ ἡ ἐ[ξ Ἀρ]είου πά[γ]ου
[Λεύ]κιον Μάρκιον Κηνσωρῖνον
[ἀρετ]ῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τ[ὸν]
δῆμον.

Var. lect. V. 3 init. ΗΣ Ross, ⊣Σ Koehler. || fin. ΕΙΣ Ross, ϹΙΣ⁻ Koehler.

Ad consulem 39 a. Chr. (715 u. c.) titulus referendus videtur. Ante eum enim proximus quem ad summos in re publica honores pervenisse sciamus L. Marcius Censorinus est consul 149 a. Chr., quod tempus nimis antiquum est. Accedit quod ille post pugnam Philippensem Antonii iussu Macedoniae et Achaiae praefuit (Plut. Anton. 24).

---

568 Basis marmoris Hymettii inaedificata in muro 'τῆς οἰκίας τοῦ Βαρβάνου πρὸς τὸ βόρειον τῆς Πεσκάλης'. Non sine mendis edidit Pittakis Eph. 3765, quod exemplar Koehlerus accurate cum lapide contulit, addiditque versum ultimum a Pittakisio neglegentia omissum. Exposuit de titulo Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 151.

ΤΟΚΟΙΝΟΝΒΟΙΩΤΩ////
ΕΥΒΟΕΩΝΛΟΚΡΩ///
ΦΩΚΕΩΝΔΩΡΙΕΩΝ
ΜΑΡΚΟΝΙΟΥΝΙΟΝ
ΜΑΡΚΟΥΥΙΟΝΔΕΚΜΟΥ
ΥΙΩΝΟΝ ΣΕΙΛΑΝΟΝ
ΑΝΤΙΤΑΜΙΑΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕ Τ Η Ν
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΘΕΟΙΣ

Τὸ κοινὸν Βοιωτῶ[ν] | Εὐβοέων Λοκρῶ[ν] | Φωκέων Δωριέων | Μᾶρκον Ἰούνιον, | Μάρκου υἱόν, Δέκμου | υἱωνόν, Σειλανόν, | ἀντιταμίαν, σωτῆρα | καὶ εὐεργέτην | γενόμενον, θεοῖς.

'Silanus hic vixerit necesse est temporibus aut extremis liberae reipublicae aut certe Augusti; nam post hunc proquaestores nulli inveniuntur. Iam postquam ex titulo Mylaseno edito apud Lebasium vol. 3 n. 409 et optime explicato a Waddingtonio didicimus praetorem, qui Asiam rexit a. u. c. 678, dictum esse M. Iunium D. f. Silanum, probabile est ex eo natum esse hunc de quo agimus M. Iunium M. f. D. n. Silanum. Secundum aetatem potest esse M. Silanus is qui legatus Caesaris in Gallia fuit a. 700 (Caesar b. G. VI, 1), item pater consulis a. 729 M. Silani, si quidem vere is patrem habuit Marcum' Mommsen l. l.

---

569 Eleusine in aedicula S. Nicolai. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 124. Ex eo exemplari et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 365. Ex Fauvelii schedis Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis add. et corr. p. 414.

ΟΔΗΜΟΣ
ΤΙΤΟΝΠΙΝΑΡΙΟΝ
ΤΙΤΟΥΥΙΟΝΑΡΕΤΗϹ
ΕΝΕΚΑ

Var. lect. Ex Fauvelii apographo apud Lenormantum assumpsi ΑϹ pro ΑΣ. V. 1 etiam is Σ (non Ϲ) habet.

Ὁ δῆμος | Τίτον Πινάριον | Τίτου υἱὸν ἀρετῆς | ἕνεκα.

T. Pinarius quidam saepius commemoratur in Ciceronis epistulis (fam. XII, 24, 3. Q. fr. III, 1, 6, 22. Att. VI, 1, 23. VIII, 15, 1), quem Manutius fratrem L. Pinarii fuisse coniicit, quem Caesar cum Q. Pedio et C. Octavio heredem reliquit (Suet. Caes. 83). Fortasse ille hic intellegendus est.

---

570 Athenis in limine domus. Edd. Chandler Inscr. II, 39 p. 57. Boeckh C. I. G. 367.

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΑΡΚΟΝΑΡΤΩΡΙΟΝΕΥΕΡΓΕ
ΣΙΑΣΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑ

Ὁ δῆμος | Μᾶρκον Ἀρτώριον εὐεργε|σίας καὶ εὐνοίας ἕνεκα.

De M. Artorio Asclepiade Smyrnaeo, Octaviani medico, cf. titulum Deliacum C. I. G. 2283, et Smyrnaeum 3285 et quae Boeckhius ad hunc adnotavit. Post pugnam Actiacam naufragio periisse dicitur.

---

571 Columna magna rotunda marmoris Hymettii, in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης ad parietem occidentalem. Quum lapis ita positus esset, ut sinistra pars sola legi posset, hanc descripsit Kumanudis et edidit Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 41. Deinde totam titulum edidit Pittakis Eph. 4079, exscripsit Koehler.

ΟΔΗ|ΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΚ|ΟΚΝΗΙΟΝ
ΒΑΛΒΟΝΑΥ|ΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΑΡΕΤΗΣ|ΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΕΥΝ|ΟΙΑΣ

Var. lect. V. 2 alterum K (ν) dubium esse refert Koehler. Pittakis eo loco ι habet.

Ὁ δῆμος | Γάιον Κοκκήιον | Βάλβον αὐτοκράτορα | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ | εὐνοίας. Cocceiorum Balborum familia praeterea plane ignota est. Videtur hic homo imperatoris nomen eo tempore adeptus esse, quo id praeter eos penes quos summa imperii erat etiam legatis tribui solebat; quod tempus a C. Caesaris exitu usque ad Augusti initia pertinebat, ita ut inprimis M. Antonii legatos complures ad hunc honorem (atque adeo ad triumphum) pervenisse constet (P. Ventidii et C. Sosii exempla affert Th. Mommsen Staatsrecht I p. 106 n. 2). Quo in numero etiam hunc Cocceium Balbum fuisse putaverim.

---

572 In basi lapidis Hymettii, fracta in duas partes, inventa septentrionem versus a Parthenone. Partem *b* solam edidit Pittakis Eph. 374, totum titulum id. ibid. 750.

```
                ΟΔΗΜΟΣ|
        ΜΑΡΚΟΝΛΙΚΙΝΙ|ΟΝΜΑΡΚΟΥ
   (a)  ΥΟΝΚΡΑΣΣΟΝ|ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ   (b)
        ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤ|ΟΡΑΑΡΕΤΗΣ
           ΕΝΕΚΕΝΚ |ΙΕΥΝΟΙΑΣ
```

Ὁ δῆμος
Μᾶρκον Λικίνιον Μάρκου
υἱὸν Κράσσον, ἀνθύπατον
καὶ αὐτοκράτορα, ἀρετῆς
ἕνεκεν κ[α]ὶ εὐνοίας.

Non posse ad alium referri hunc titulum quam ad consulem anni 30 a. Chr. (724 u. c.), qui post consulatum pro consule Macedoniae et Achaiae fuit et a. 27 a. Chr. de Thraecia et Getis triumphavit, docui in Eph. epigr. vol. I p. 106, ita ut Dio Cassius 51, 25, 2 erraverit, cum diceret οὐ μέντοι καὶ τὸ τοῦ αὐτοκράτορος ὄνομα, ὥς γέ τινές φασιν, ἔλαβεν, ἀλλ' ὁ Καῖσαρ μόνος αὐτὸ προσέθετο.

---

573 In basi lapidis Pentelici, in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἀνέκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 38.

```
        ΟΔΗΜΟΣ
    ΠΑΥΛΛΟΝΑΙΜΙΛΙΟΝ
      ΛΕΥΚΙΟΥΥΟΝ
  ΛΕΠΕΔΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
        ΑΥΓΟΡΑ
```

Ὁ δῆμος | Παῦλλον Αἰμίλιον | Λευκίου υἱὸν | Λέπιδον, ἀνθύπατον, | αὔγορα.

Paullum Aemilium L. f. Lepidum consulem suffectum fuisse a. 34 a. Chr. (720 u. c.), censorem a. 22 (732) cum L. Munatio Planco notissimum est. Sed neque quando et in qua provincia proconsul fuerit, neque quando mortuus sit, satis constat.

---

574 Basis marmoris Pentelici, in arce infra Propylaea. Supra hunc titulum in eodem lapide alius est multo antiquior (I, 404). Edd. Rangabé Ant. Hell. 49. (Cavedoni Bullettino dell' Instituto 1849 p. 112.) Pittakis Eph. 78. Beulé l'Acropole I p. 336. Ross Arch. Aufs. I p. 170. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 51 n. 60.) G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 19*) Archaeol. Zeitung XXX (1872) tab. 60 n. 6.

```
   ΗΒΟΥΛΗ
 ΛΕΠΕΔΟΝΑΙΜ
```

I. e. Ἡ βουλὴ | Λέπεδον Αἰμ[ίλιον]. Ad quem potissimum ex magno Aemiliorum Lepidorum numero titulus referendus sit, definiri nequit. Id tamen recte dixisse videtur Cavedonius, propter cognomen praemissum de aliquo posterioris temporis Lepido potius cogitandum esse, quam de triumviro. Quamquam iam in propyli Eleusinii titulo Latino (C. I. Lat. I, 619) scriptum est *Rex Marcius*.

575 In basi magna ante Propylaea. Edd. Chandler Inscr. P. II n. 14 p. 52. (Boeckh C. I. G. 309. Pittakis l'ancienne Athènes p. 233. Beulé l'Acropole I p. 224. Franz Elementa epigr. Gr. p. 249 n. 97. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 75).

```
               ΜΟΣ
   Μ         ΑΓΡΙΠΠΑ
   ΛΕ          ΥΙΟΝ
   ΤΡΙΣΥ          ΟΝΤΟΝΓΑΙΟΥ
        Ε     ΛΙΓΕΤΗ
```

[Ὁ δῆ]μος
Μ[ᾶρκον] Ἀγρίππα[ν]
Λε[υκίου] υἱὸν
τρὶς ὕ[πατ]ον τὸν [ἑ]α[υ]τοῦ
ε[ὐερ]γέτη[ν].

V. 3 [ἑ]α[υτ]οῦ Boeckh; sed ΓΑΙΟΥ litteris Ε et Τ partim evanescentibus ex ΕΑΤΟΥ ortum esse videtur. De qua scriptura vide ad n. 645.

Per se patet, titulum inter Agrippae tertium consulatum, 27 a. Chr. (727 u. c.), eiusque mortem, 12 a. Chr. (742 u. c.), dedicatum esse.

---

576 In basi marmoris Hymettii, occidentem versus a Propylaeis. Edd. W. Vischer Archaeol.-Epigraph. Beitraege, Basel 1855 n. 76. C. Bursian Bullettino dell' Instituto arch. 1855 p. XXX. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 75). Exscripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

```
        ΟΔΗΜΟΣ
   ΜΑΡΚΟΝΑΓΡΙΠΠΑΝ
    ΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΝ
  ΤΟΝΕΑΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
```

Ὁ δῆμος
Μᾶρκον Ἀγρίππαν
Λευκίου υἱὸν
τὸν ἑατοῦ εὐεργέτην.

---

577 Basis marmoris Pentelici, a. 1865 in area templi Minervae Erganes reperta. Edidit Koehler Archaeol. Anzeiger Nr. 205. Januar 1866 p. 167 (inde Hirschfeld Tituli statuariorum 116*b*). Iterum edidit G. Hirschfeld Archaeol. Zeitung XXX (1827) p. 28 tab. 61 n. 31. Apographa habui Koehleri et Heydemanni inter se plane consentientia, quae fideliter expressi. In superficie inter vestigia pedum statuae cernitur antiquior titulus (Διονύσιος Σίμου Κυδαθηναιεὺς πρόξενος ἀνέθηκεν Λάμπωνα).

```
        ΟΔΗΜΟΣ
  ΓΑΙΟΝΑΙΛΙΟΝΓΑΛΛΟΝ
      ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

  ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣΕΠΟΙΗΣΕΝ
```

Ὁ δῆμος | Γάιον Αἴλιον Γάλλον | ἀρετῆς ἕνεκα. | — Πραξιτέλης ἐποίησεν. C. Aelius Gallus secundum Th. Mommseni calculos annis 26—24 a. Chr. (728—730 u. c.) praefectus Aegypti fuit; in duos posteriores huius triennii annos incidit eius expeditio infelicissima in Arabiam suscepta (Th. Mommsen Res gestae Divi Augusti p. 74 sq.). Quodsi G. Hirschfeld C. Aelium Gallum huius tituli eundem esse negat cum illo praefecto Aegypti, quia nulla causa sit, cur Praxitelem artificem hunc diversum esse putemus ab eo qui Cn. Acerronii Proculi imaginem fecit (n. 611), hoc argumentum eodem atque adeo fortasse meliore iure in contrarium converti potest ita ut dicamus, quia nulla sit causa cur hunc Aelium Gallum diversum putemus a praefecto Aegypti, non posse utrumque artificem eundem esse. Quam saepe nomina artificum principum veteris aetatis a recentioribus gesta sint, notissimum est.

578 Lapis inaedificatus in turri septentrionem versus a Propylaeis. Edd. W. Vischer Archaeologisches und Epigraphisches aus Korkyra, Athen und Megara p. 16 n. 30 (id. Epigr. und archaeol. Beitraege aus Griechenland, Basel 1855 p. 55 n. 64). Beulé l'Acropole d'Athènes II p. 346 n. 23. Ex Vischeri apographo W. Henzen Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXIV. Bursian in Comment. soc. litt. regiae Saxonicae XII (1860) p. 219. (Orelli-Henzen Inscr. Lat. 6456ª. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 73. Th. Mommsen C. I. L. III, 551. Idem in Addendis p. 985 ex Koehleri collatione emendavit). Est etiam in schedis Velseni.

L · AQVILLIO · C · F · POM · FLÓRO
TVRCIANO · GALLO
X · VIR · SIL · IVD · TRIBVNO · MIL · LEG · VIIII
MACEDONIC · QVAESTÓR · IMP · CÁESAR · AVG
PRÓQVAEST · PROVINC · CYPRI · TR · PL · PR · PROCOS · ACHAIAE

Η Β Ο Υ Λ Η Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α
Γ Ο Υ Κ Α Ι Η Β Ο Υ Λ Η Τ Ω Ν Χ Κ Α
Ο Δ Η Μ Ο Σ Λ · Α Κ Υ Λ Λ Ι Ο Ν Φ Λ Ω
Ρ Ο Ν Τ Ο Υ Ρ Κ Ι Α Ν Ο Ν Γ Α Λ Λ Ο Ν Α Ν
Θ Υ Π Α Τ Ο Ν Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Τ Η Σ Π Ρ Ο Σ Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν

Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ι Α Σ Ι Π Π Ο Σ Σ Θ Ε Ν Ι Δ Ο Σ Τ Η Σ Ν Ι Κ Ο Κ Λ Ε
////////// Ι Ι Ρ Α Ι Ε Ω Σ Θ Υ Γ Α Τ Ρ Ο Σ

Var. lect. Ultimi versus initio [ΟΥΣΠ]ΙΙΡΑΙΕΩΣ in Velseni schedis est, ⌒ΥΣΠΙΡΑΙΕΩΣ Vischer, ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ Beulé. Antecedentis versus lectio Vischeri et Velseni consensu plane certa est, quum Beulé neglegentius ΙΕΡΕΙΑΣ et ΙΠΠΟΣΘΕΝΙΔΟΣ exhibeat. In eodem versu extr. Ε solus Koehler legit.

L. Aquillio C. f. Pom(ptina) Floro Turciano Gallo X vir(o) s[t]l(itibus) iud(icandis) tribuno mil(itum) leg(ionis) VIIII Macedonic(ae) quaestor(i) imp(eratoris) Caesar(is) Aug(usti) proquaest(ori) provinc(iae) Cypri tr(ibuno) pl(ebis) pr(aetori) proco(n)s(uli) Achaiae. Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πά|γου καὶ ἡ βουλὴ τῶν X κα[ὶ] | ὁ δῆμος Λ. Ἀκύλλιον Φλῶ|ρον Τουρκιανὸν Γάλλον ἀν|θύπατον εὐνοίας ἕνεκεν | τῆς πρὸς τὴν πόλιν | ἐπὶ ἱερίας Ἱπποσσθενίδος τῆς Νικοκλέ[ους Π]ειραιέως θυγατρός.

Augusti aetate recentiorem non esse titulum indicat *proquaestoris* munus (cf. ad n. 568).

---

579 In arce orientem versus a templo Victoriae. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5. s. 4. p. 53. Chandler Inscr. II, 16 p. 52. (Boeckh C. I. G. 366. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 77). Pittakis l'ancienne Athènes p. 228 et 303. Exscripsit Koehler.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Π Ο Π Λ Ι Ο Ν Ο Υ Η Δ Ι Ο Ν
Π [Ο Π] Λ Ι Ο Υ Υ Ο Ν Π Ω Λ Λ Ι Ω Ν Α

Quas uncis inclusi litteras Koehlerus non invenit in lapide.

Ὁ δῆμος
Πόπλιον Οὐήδιον
Ποπλίου υἱὸν Πωλλίωνα.

De P. Vedio Pollione equite Romano, Augusti amico, cf. Nipperdey ad Tac. ann. I, 10. Mortuus est anno 15 a. Chr. (739 u. c.) Dio LIV, 23.

---

580 Athenis ad radices arcis. Edd. Chandler Inscr. II, 36 p. 57. Boeckh C. I. G. 364. Pittakis l'ancienne Athènes p. 228. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 118).

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Π Ο Π Λ Ι Ο Ν Κ Ο Ρ Ν Η Λ Ι Ο Ν Π Ο Π Λ Ι Ο Υ Υ Ι Ο
Σ Κ Ι Π Ι Ω Ν Α Τ Α Μ Ι Α Ν Κ Α Ι Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η
Γ Ο Ν Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α

Κ Η Φ Ι Σ Ο Δ /// Ρ Ο Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

Ὁ δῆμος | Πόπλιον Κορνήλιον Ποπλίου υἱὸ[ν] | Σκιπίωνα ταμίαν καὶ ἀντιστράτη|γον ἀρετῆς ἕνεκα | Κηφισόδ[ω]ρος ἐποίησεν.

Cum Boeckhio titulum ad P. Cornelium Scipionem cos. a. 16 a. Chr. (738 u. c.) referendum puto; is igitur circiter a. 25 a. Chr. quaestor Achaiae provinciae fuisse videtur; nam titulum *ταμίας καὶ ἀντιστράτηγος* (*quaestor pro praetore*) imperatorum tempore nihil significare nisi quaestorem proconsulis in provincia senatoria notum est. Ceterum de Scipione cf. Waddington Fastes des provinces Asiatiques p. 92 n. 56.

---

581 Basis marmoris Pentelici, in arce occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis Eph. 728. Ross Archaeol. Zeitung II p. 244. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 45 n. 21.) Beulé l'Acropole I p. 322. G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 47). Archaeol. Zeitung XXX (1872) tab. 60 n. 14. Habui praeterea collationem Koehleri, apographa L. Rossii et H. Heydemanni.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
(*a*) Λ Ε Υ Κ Ι Ο Ν Δ Ο Μ Ε Τ Ι Ο Ν Α Η Ν Ο Β Α Ρ Β Ο Ν
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α

Infra aliquanto maioribus litteris:

(*b*) Μ Ι Κ Ι Ω Ν Π Υ Θ Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

In superficie basis, prope ipsum marginem intuenti dextrum:

(c) ϕ λ Ν Ο Μ λ Χ Ο C ϕ Α Ν Ι Ο Υ
ε λ ε Υ C Ι Ν Ι Ο C

Var. lect. Quae in superficie lapidis sunt (c) Ross et Heydemann et Pittakis (in tabula lithographica) habent, ceteri omittunt. In eis litterarum formas ex Heydemanni apographo recepi, a quibus etiam Rossius non multum recedit. Pro ϕΑΝΙΟΥ apud Rossium in schedis nihil nisi ϕΛ . . ΟΥ est.

Ὁ δῆμος | Λεύκιον Δομίτιον Ἀηνόβαρβον | ἀρετῆς ἕνεκα. Aut L. Domitius Cn. f. Ahenobarbus cos. a. 16 a. Chr. (738 u. c.) Neronis Cae-

saris avus intelligendus est, aut, quod mihi quidem minus veri simile videtur, illius avus cos. 54 a. Chr. (700 u. c.), qui in pugna Pharsalica periit. Verba Μικίων Πυθογένους ἐποίησεν ex antiquiore titulo, alterius fere a. Chr. saeculi, superesse videri Hirschfeldius dicit verissime, nam et formae litterarum et magnitudo eo ducunt; persaepe enim minoribus, nunquam maioribus litteris, quam titulus primarius, artificis nomen subscribitur. Quodsi recte huc referatur Dionis Chrysostomi (Or. XXXV p. 532 Emp.) testimonium de Alcibiadis statua Aënobarbi nomine inscripta, illam Alcibiadis imaginem compluribus saeculis post ipsius mortem erectam esse recte iudicat idem Hirschfeldius; veri similius igitur est, omnino diversum esse hunc lapidem ab illius statuae basi, quam Dio respicit. Quodsi ita est, ne id quidem diiudicari potest, utrum inscriptio modo mutata an nova statua imposita sit; utrumque enim satis frequenter fiebat. Si novam statuam impositam sumpserimus, fortasse ad eum artificem, qui hanc confecit, Phanomachi nomen referre licebit; cui coniecturae sane obstat quod non additur ἐποίει sive ἐποίησεν.

---

582 In basi rotunda, inventa in arce, quae habet duos titulos antiquiores (prytanum recensum et nomen Πύθων Πύθωνος), quorum alter et hic, quem edimus, inversa litterarum positura inscripti sunt, ita ut quum lapis in alium usum vocaretur, eum versum esse appareat. Edd. Pittakis Eph. 80. Beulé l'Acropole I p. 337 (cf. Ross Archaeol. Aufs. II p. 273).

ΕΥΚΙΟΙΙ///ΑΝΟΛΗΙΟΝ
ΚΡΙΣΙΟΙΙ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

[Ὁ δῆμος]
[Λ]εύκιο[ν Κ]ανολήιον
Κρίσ[π]ο[ν]
ἀρετῆς ἕνεκα.

Aut idem aut certe eiusdem familiae homo est quattuorvir anno 12 a. Chr. (742 u. c.) in fragmento fastorum Lucerinorum edito a Borghesio Annal. Inst. arch. XX (1848) p. 219 sqq. (Mommsen I. R. N. 932. C. I. L. vol. I p. 473), ubi supersunt litterae NNIVS · L · F CANVL · CRISP. Nam ibi Canul[eius] supplendum esse, qua de re Borghesius (p. 259) dubitavit, titulo nostro probatur.

---

583 In basi marmoris Pentelici, in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 2255, sed neglegentius. Accurate transscripsit Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἀνέκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 39. Repetivit Pittakis Eph. 3767.

ΟΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΑΣΙΝΙΟΝ
ΓΑΙΟΥΥΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. Ὁ δῆμος | Γάιον Ἀσίνιον | Γαΐου υἱόν, | στρατηγὸν | ἀποδεδειγμένον, | ἀρετῆς ἕνεκα | καὶ εὐνοίας | τῆς εἰς ἑαυτὸν | ἀνέθηκεν.

Non potest cum Kumanude titulus ad Asinium Pollionem referri, quippe qui Gnaei filius fuerit. Veri simillimum est, eius filium C. Asinium Gallum intellegendum esse; tum titulum, quippe qui praetori designato positus sit, aliquot annis ante consulatum, quem ille anno 8 a. Chr. (746 u. c.) administravit, circiter anno 11 aut 12 a. Chr. compositum esse iudicandum est. Sed potest etiam de huius Galli filio C. Asinio Pollione iuniore, cos. a. 23 p. Chr. (776 u. c.) cogitari.

---

584 In basi marmoris Eleusinii occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 362. Denuo descripsit Koehler.

ΗΒΟΥΛ
ΜΑΡΚΟΝΛΟΛΛΙC
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚ

Infra v. 3 vacuum spatium est.

Ἡ βουλὴ
Μᾶρκον Λόλλιο[ν]
ἀρετῆς ἕνεκ[α].

Nulla est causa, cur hunc M. Lollium diversum putemus ab eo qui a. 21 a. Chr. (733 u. c.) consulatu functus a. 16 a. Chr. (738 u. c.) in Germania bellum gessit (Nipperdey ad Tac. ann. I, 10), postea Gaio Caesari quum is ab Augusto Orienti praeficeretur moderator additus est (Suet. Tib. 12. Vell. II, 102. Tac. ann. III, 48).

---

585 In basi magna marmoris albi, quae olim muro ecclesiae infixa erat, nunc est ante Theseum. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Dodwell. Itin. T. I p. 380. (Boeckh C. I. G. 368). Denuo descripsit Koehler. O. Muelleri apographum est in schedis Boeckhianis.

ΝΑΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙΟΝ
ΕΝΤΛΟΝ
ΙΑΣΕΝΕΚΑ

Mirum est, v. 1 initio non Γ scriptum fuisse; sed Koehlerus expressis verbis testatur, lineam transversam ab *inferiore* versus parte servatam esse. (Idem exhibet Mueller.) Quare non dubito quin hic forma praenominis brevior et ad pronuntiandi rationem accommodata Ναῖος scripta fuerit, quam duobus locis in monumento Ancyrano et Apolloniensi inventam Th. Mommsen Res gestae divi Aug. p. LXXI defendit. Eadem (Ναίου ἀπελεύθερος) est in titulo Attico sepulcrali (v. ind. praenom. Rom.). Quid ante nomen scriptum fuerit, non patet, sed potest ita suppleri:

[Ὁ δῆμος] Ναῖον Κορνήλιον
[Λ]έντλον
[εὐεργεσ]ίας ἕνεκα.

Cn. Cornelii Lentuli multi sunt, veluti, ut antiquiores omittam, Clodianus (cos. 72 a. Chr.), Marcellinus (cos. 56 a. Chr.), Gaetulicus (cos. 26 p. Chr.). Sed nescio an veri simillimum sit, hunc titulum aut ad Cn. Cornelium L. f. cos. 18 a. Chr. (736 u. c.) aut ad Cn. Cornelium Cn. f. Lentulum Augurem cos. 14 a. Chr. (740 u. c.) referendum esse. Certe illius aetatis permulti tituli honorarii nobilium hominum Romanorum Athenis inventi sunt.

---

586 In fragmento basis marmoris Hymettii, in vicinia turris ventorum. Edidit Dodwell Itin. T. I p. 377. (Boeckh C. I. G. 413). Denuo descripsit Koehler.

Ο Δ
ΛΕΥΚΙΟΝ
ΛΕΥΚΙC
ΛΕΝ

Ὁ δ[ῆμος]
Λεύκιον [Κορνήλιον]
Λευκί[ου υἱὸν]
Λέν[τλον].

Propter patris praenomen additum huius tituli aetas accuratius definiri potest, quam eius qui antecedit. Nam quum annorum 237. 199 a. Chr. consules hic omnino in censum non veniant, consul a. 3 a. Chr. (751 u. c.) intelligendus est.

587 Columna lapidis Hymettii, occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 146. Contulit Koehler.

Η ΒΟΥΛΗ
ΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟΥ
ΠΑΥΛΛΟΝΦΑΒΙΟΝ
ΜΑΞΙΜΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Ἡ βουλὴ
ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου
Παῦλλον Φάβιον
Μάξιμον
ἀρετῆς ἕνεκεν.

Hic est Paullus Fabius Q. f. Q. n. Maximus cos. a. 11 a. Chr. (743 u. c.).

---

588 In Erechtheo, in aversa parte eius lapidis, qui in fronte habet titulum n. 553. Ex schedis Fauvelii edidit Boeckh C. I. G. 370b. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 43 n. 6. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 120b).

ΟΔΗΜΟΣ
ΠΑΥΛΛΟΝΦΑΒΙΟΝΜΑΞΙΜΟΝΑΡΕ
ΤΗΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ

In altera parte lapidis (infra titulum n. 553):

ΕΥΜΝΗΣΤΟΣΩΣΙΚΡΑΤΙΔΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ

Var. lect. De subscriptis utrique titulo artificum nominibus res admodum incerta est, de qua accurate exposui ad n. 553.

Ὁ δῆμος | Παῦλλον Φάβιον Μάξιμον ἀρε|τῆς ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτόν. — Εὔμνηστο[ς] Σωσικρατίδου Παιανιεὺς [ἐποίησεν].

---

589 Basis marmoris Pentelici inventa anno 1846 in orientali arcis parte, ubi nunc etiam est. In superficie sunt vestigia statuae, in altera parte reliquiae vetustioris tituli (Eph. 2254) conspicuae sunt. Ed. Pittakis Eph. 2253. Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΑΝΘΕΣΤΙΟΝ
ΓΑΙΟΥΥΟΝΟΥΕΤΕΡΑ

Ὁ δῆμος | Γάιον Ἀνθέστιον | Γαΐου υἱὸν Οὐέτερα. Haec nomina (C. Antistius C. f. Vetus) communia sunt consulibus annorum 6 a. Chr. (748 u. c.) et 23 p. Chr. (776 u. c.); ex quibus hic sine dubio illius filius fuit. Consulum a. 50 et 96 nominibus nusquam quod sciam patrum praenomina addita inveniuntur, quamquam veri haud dissimile est, hunc illius et illum rursus cos. a. 23 filium fuisse. Ne de C. Antistio Vetere cos. suff. a. 30 a. Chr. (724 u. c.) quidem constat, utrum Gai filius fuerit necne. In tanta hominum ad quos titulus referri possit multitudine veri simillimum videtur, consulem a. 6 a. Chr. designari, ea potissimum de causa, quod nullius temporis tantus eiusmodi titulorum numerus Athenis repertus est, quantus eorum qui Augusto Imperatore positi sunt.

---

590 Basis marmoris Hymettii, a. 0,25, cr. et l. 0,75, inventa anno 1859 in domo Pittakisii. Ed. Pittakis Eph. 3540. Periisse videtur.

ΟΔΗΜΟΣ
ΛΕΥΚΙΟΝΑΙΜΙΛΙΟΝΙΙ/ΙΝ
ΠΑΥΛΛΟΥΥΙΟΝ

Supplendum videtur: Ὁ δῆμος | Λεύκιον Αἰμίλιον [Παῦλλον] | Παύλλου υἱόν. Nam extremi v. 2 reliquiae, cum II ex Π, / ex Α superesse, I vero pro inferiore litterae Υ parte, et Ν pro ΛΛ, quorum ultima linea perierit, lecta esse videantur, cognominis Παῦλλον esse veri simillimum est. Cum autem consul suff. anni 34 a. Chr. Paullus Aemilius Lepidus, eius filius cons. ord. a. 1 p. Chr. Lucius Aemilius Paullus vocatus sit, ita ut *Paullus* in illo *praenomen*, in hoc *cognomen* fuerit, recte omnino atque accurate hic dicitur L. Aemilius Paulli f. Paullus. Nulla igitur est causa de genuina tituli origine dubitandi, praesertim cum Pittakis eiusmodi res fingere vix potuerit.

---

591 Basis rotunda marmoris Hymettii, inventa in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Cum lapis ita positus esset, ut non omnia legi possent, Kumanudis solam dextram partem (*b*) edidit in Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἀνέκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 40. Deinde, cum lapis loco motus esset, totum titulum expressit Pittakis Eph. 4080.

ΟΔΗΜΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙ
a ΟΝΠΟΠΛΙΟΥΥΙΟΝΔΟ *b*
ΛΑΒΕΛΛΑΝΣΤΡΑΤΗ
ΓΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Ὁ δῆμος | Πόπλιον Κορνήλ[ι]ον, Ποπλίου υἱόν, Δο[λ]αβέλλαν στρατη[γ]όν, ἀρετῆς ἕνεκεν.

In ephemeride epigraphica I p. 254 demonstravi, non cum Kumanude ad consulem a. 44 a. Chr. (798 u. c.), quippe qui nunquam praetor fuerit, sed ad cos. a. 10 p. Chr. referendum esse titulum. Cuius praetura fere in annum 7 p. Chr. incidit.

---

592 Fragmenta quinque marmoris. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

ΗΒΟΥΛ .Ξ ΥΠΑΓΟΥ
ΓΑΙΟ .ΜΟ ΕΞΤΟΝ
ΠΟΜΠΙ ΟΝ ΥΠΑΤΟΝ
ΑΡΕ ΤΗΣ ΞΚΕ.

l. c. Ἡ βουλ[ὴ ἡ ἐ]ξ [Ἀρείο]υ πάγου | [κ]αὶ ὁ [δῆ]μο[ς Σ]έξτον | Πομπ[ήι]ον [ἀνθ]ύπατον | ἀρετῆς [ἕν]εκε[ν].

Hic non est Cn. Pompei Magni filius natu minor, sed sine dubio Sex. Pompeius Sex. f. Sex. n. cos. a. 14 p. Chr. Hic anno 27 p. Chr. proconsul Asiae fuit (v. Nipperdey ad Tac. ann. III, 11); sed fortasse non de eo proconsulatu hic dicitur, sed de Achaiae, quo eum functum esse sane nusquam traditur.

---

593 Basis inventa in Parthenone, cuius in altera parte est titulus Epaphroditi Heliodori f. Phlyensis (v. ind). Edd. Pittakis Eph. 781 et ex eius exemplari ego Eph. epigr. I p. 253 n. 11.

ΟΔΗ
ΓΑΙΟΝΜΑ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΝΠΡΕ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕ//////
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕ//////
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑ///Τ///Σ

Ὁ δῆ[μος] | Γάιον Μά[ριον] | Μάρκελλον πρε[σβευτὴν] | Καίσαρος Σε[βαστοῦ] | ἀρετῆς ἕνε[κεν] | καὶ εὐεργεσία[ς] τ[ῆ]ς [εἰς ἑαυτόν]. Augusti legatus praeterea ignotus.

594 Basis marmoris Eleusinii. Ed. Pittakis Eph. 3403. Descripsit Koehler.

Η Β Ο Υ Λ Η

Λ Ι Β Ι Ο Ν

Nihil deesse Koehlerus expressis verbis testatur. 'Η *βουλὴ* | *Λίβιον*. Quum neque praenomen neque quicquam aliud addatur, definiri non potest, quis ille Livius fuerit. Ne de tempore quidem quicquam accuratius dici potest. Omnino hic subiunxi titulos aliquos, qui etsi aetas definiri accuratius non potest, tamen propter simplicitatem atque brevitatem ad initia potissimum aetatis imperatorum Romanorum pertinere videntur (594—600).

---

595 Titulus in marmore Hymettio maximae molis litteris magnis bella incisus, inventus ad viam quae dicitur stadii, ubi ea cum alia via coniungitur, quae a palatio regio venit. Descripsit Michaëlis, edd. Henzen Bull. dell' Inst. arch. 1862 p. 27. Th. Mommsen C. I. L. III, 561. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 3879. Denuo inspexit Koehler.

C · IVLIO · C · F · VOLT ·
SILVĪNO
ΓΑΙΩΙΙΟΥΛΙΩΙΓΑΙΟΥΥΙΩΙ
ΟΥΑΤΙΝΙΑΣΙΛΟΥΙΝΩΙ

in latere:

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ

I. e. *C. Iulio C. f(ilio) Volt(inia) Silvino.* — Γαΐῳ Ἰουλίῳ Γαΐου υἱῷ | Οὐλτινίᾳ Σιλουίνῳ. — Φιλίππου (artificis nomen).

---

596 Basis marmoris Pentelici, in arce prope Parthenonem. In eodem lapide supra hunc titulum alius antiquior est. Edd. Pittakis Eph. 3422. H. Brunn Bullettino dell' Instituto 1859 p. 200. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 46). Exscripserunt Koehler et Heydemann.

Η Β Ο Υ Λ Ι/// ///////// Ο Δ Η Μ
Γ Α Ι Ο Ν Α Μ Β Ι Β Ι Ο Ν Β Α λ

Var. lect. V. 2 extr. / Koehler, λ Heydemann.
I. e. 'Η *βουλὴ* [*καὶ*] *ὁ δῆμ*[*ος*] | *Γάιον Ἀμβίβιον Βάλ*[*βον?*].

---

597 Fragmentum lapidis Pentelici inaedificatum in domo '*παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν τριπόδων*'. Ed. Pittakis Eph. 2762. Exscripsit O. Lueders.

Ο Δ
Κ Ο Ι Ν Τ Ο Ν
Κ Ο Ι Ν Τ Ο Υ
Π Ρ Ε Σ Β

I. e. 'Ο *δ*[*ῆμος*] | *Κόιντον* . . . . . . | *Κοίντου* [*υἱὸν*] | *πρεσβ*[*ευτήν*]. Quod aliquando conieceram, hunc titulum cum n. 598 coniungendum esse (Hermes VI p. 289 n. 2), id utroque lapide accurate inspecto non ita se habere pronuntiavit Lueders.

---

598 Fragmentum lapidis Pentelici inventum occidentem versus ab Erechtheo. Ed. Pittakis Eph. 3404. Exscripsit Koehler.

ᴗ Μ Μ Ι Ο Ν
ι Υ Ο Ν
ο Ε Υ Τ Η Ν

I. e. [. . . . *Μ*]*έμμιον*, [. . . *ου*] *υἱόν*, | [*πρεσ*]*βευτήν*.

---

599 Basis lapidis Pentelici, a. 0,32, l. 0,97, cr. 0,80. In eodem lapide est titulus multo antiquior I, 413. Ed. Pittakis Eph. 3297.

Η Β Ο Υ Λ Η
Μ Α Ρ Κ Ο Ν Κ Υ Ρ Η Ν Ι Ο Ν
Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

'Η *βουλὴ* | *Μᾶρκον Κυρήνιον* | *εὐνοίας ἕνεκεν*.

---

600 In basi marmoris Pentelici inventa in orientali Propylaeorum parte. Duo alia latera eiusdem lapidis continent titulos antiquiores. Ed. Pittakis Eph. 3745. Exscripsit Koehler.

Ο Δ ıı Μ Ο Σ
Γ Α Ι Ο Ν ıı / ///// Ι Ν Α Ι //////
Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν

I. e. 'Ο *δ*[*ῆ*]*μος* | *Γάιον Μα*[*ν*]*ναῖ*[*ον*] | *Λευκίου υἱόν*. Scribitur sane Latine Manneius, ut Graece *Μαννήϊον* potius exspectes.

---

601. 602 Basis lapidis Hymettii, in duas partes fracta. *a* inventum mense Decembri a. 1872 in arce, ad murum septentrionalem, occidentem versus ab Erechtheo; exscripsit Lueders. — *b* in arce orientem versus a Parthenone. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 307. Eph. 3600. Contulit Koehler. — Coniunxi.

(601)	(602)	
Ο Δ Η Μ Ο Σ	Ο Δ	Ι Ο Σ
Γ Α Ι Ο Ν Κ Α Λ Π Ο Ρ Ν Ι Ο Ν Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ	Γ Ν Α Ι Ο Ν Κ Α	Λ Π Ο Ρ Ν Ι Ο Ν
Υ Ο Ν Π Ι Σ Ω Ν Α Φ Ρ Ο Υ Γ Ι Α Α Ρ Ε Τ Η Σ	Π Ι Σ Ω Ν Α Α Ρ	Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α
Ε Ν Ε Κ Α	Κ Α Ι Ε Υ	Ν Ο Ι Α Σ

a *b*

601 'Ο *δῆμος* | *Γάιον Καλπόρνιον, Λευκίου* | *υἱόν, Πίσωνα Φρούγια, ἀρετῆς* | *ἕνεκα*.
602 'Ο *δ*[*ῆμ*]*ος* | *Γναῖον Καλπόρνιον* | *Πίσωνα, ἀρετῆς ἕνεκα* | *καὶ εὐνοίας*.

C. Calpurnius L. f. Piso Frugi, Ciceronis gener, cum quaestor fuisset a. 58 a. Chr. (696 u. c.), anno insequente decessit. Praeter hunc nemo est, quem illa nomina gessisse expresso veteris alicuius scriptoris testimonio constet. Nam qui a. 77 a. Chr. (687 u. c.) consul fuit C. Cal-

purnius L. f. Piso, ei cognomen Frugi quod sciam nusquam tribuitur. At praeter illum Ciceronis generum alter est, quem eisdem plane nominibus usum esse non traditum quidem est, sed magnam habet veri similitudinem. Fuerunt enim L. Calpurnii Pisonis Frugi cos. a. 15 a. Chr. (739 u. c.) duo filii, ad quos Horatius nobilissimam epistulam scripsit. Ex quibus maiorem patris praenomen gessisse constat (Mommsen Ephem. epigr. I p. 145, qui provocat ad Tac. ann. IV, 27. Borghesi Opp. V, 312), minorem vero quum adoptione in gentem Liciniam transiisset M. Licinium Crassum Frugi (cos. 27 p. Chr.) vocatum esse, admodum probabilis est Mommseni (l. l.) coniectura. Cui quod fuerit ante adoptionem praenomen ignoratur: sed praeter Lucii, quod frater gessit, in Pisonum Frugi et Caesoninorum stirpe fere nullum fuit praenomen nisi Gai — alio praenomine unus M. Piso M. f. Frugi cos. a. 58 a. Chr. (696 u. c.) utitur — ita ut veri simillimum sit, etiam illum ita vocatum esse. Nisi igitur ceteroqui plane ignotum esse sumpserimus huius tituli C. Pisonem Frugi, aut statuendum est eum Ciceronis generum fuisse, aut L. Pisonis cos. a. 15 a. Chr. filium minorem. At quis est alter Cn. Piso? Si cui simplicissimum videatur, eum quoque ad Pisones Frugi referre, ita ut propter arctam quandam sanguinis necessitudinem amborum statuae in eadem basi erectae sint, ei coniecturae etsi fortasse non obstat cognomen Frugi in altero titulo omissum — nam eadem inconstantia etiam in patris praenomine n. 601 addito, n. 602 omisso cernitur — tamen ipsum Gnaei praenomen a Pisonibus Caesoninis et Frugi alienum alteriusque stirpis, quae mero Pisonum cognomine utitur, proprium est (Mommsen l. l.). Qua ex stirpe qui una cum C. Pisone Ciceronis genero potuerit statuae honore affici nemo est; nam Cn. Piso Catilinae socius mortuus est priusquam ille ad honores reipublicae accederet. At M. Licinii Crassi Frugi illius, cui C. Piso L. f. Frugi nomina ante adoptionem fuisse videntur, plane aequalem fuisse constat Cn. Calpurnii Pisonis cos. a. 7 a. Chr. (747 u. c.) filium cognominem, qui sane postea patre propter necem Germanici damnato paternum praenomen abicere coactus Lucii assumpsit (Tac. ann. III, 17). Hos aequales fuisse inde apparet, quod consulatum una gesserunt a. 27 p. Chr. (Tac. ann. IV, 62). Quodsi iure ad hos titulum rettulimus, eum ante adoptionem Gai tum ante mutatum Gnaei praenomen statuae erectae sint necesse est. Atque de illius quidem adoptione nihil constat, nisi eum tum cum praetura functus sit (a. 24 p. Chr.) iam Licinium Crassum fuisse (Henzen Act. Arv. ind. p. 190); huius vero praenominis mutatio incidit in annum 19 p. Chr. Quaenam fuerit causa, cur statuae eorum in eadem basi coniunctae ponerentur, latet. Nam ut necessitudo sanguinis, quae intercedit inter duas Pisonum stirpes, multo remotior est, quam ut hic in censum veniat, ita affinitas, quam testatur titulus apud Ritschl. Priscae Lat. Mon. tab. 89*b* (cf. Mommsen l. l. p. 148), cum hic titulus positus est nondum fuit. Scilicet alterius ex his duobus hominibus filia nupsit alterius filio L. Pisoni cos. a. 57 p. Chr. At octo aut adeo pluribus annis ante utriusque consulatum titulum nostrum compositum esse vidimus, quo tempore neuter ex eis adulta aetate liberos habere potuit. Quare antiquior quaedam inter utramque Pisonum stirpem affinitas subesse videtur, cuius nulla exstat memoria.

---

603 In basi inaedificata in muro ecclesiae *Παναγίας πυργιωτίσσης*, a. 0,26, l. 1,00. Ed. Pittakis Eph. 4011.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΕΞΤΟΝΟΥΙΒΙΔΙΟΝΟΥΙΡΡΩΝΑ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ
ΛΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤον

Ὁ δῆμος
[Σ]έξτον Οὐιβίδιον Οὐίρρωνα
ἀρετῆς ἕνεκα
[κα]ὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

Vibidius Virro unus commemoratur in litteris Romanis qui anno 17 p. Chr. (770 u. c.) a Tiberio senatu motus est, siquidem recte dixi (Eph. epigr. I p. 109) apud Tacitum ann. II, 48 pro Varro restituendum esse Virro. Eandem coniecturam postea proposuit Th. Bergk in editione monumenti Ancyrani p. 66. Sed dubium est, num ille idem sit cum hoc qui titulo nostro honoratur.

604 Basis marmoris Pentelici inventa occidentem versus a Parthenone. Ediderunt Pittakis l'ancienne Athènes p. 297. 298. Eph. 729. E. Burnouf Revue archéologique 1874 Nov. p. 319 n. 23. Exscripsit O. Lueders.

ΗΒΟΥΛΗ////[Ξ]ΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗ[ΤΩ]ΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
[Ν]ΙΟΝΔΟ[Μ]///////ΝΑΗΝΟΒΑΡΒΟΝ
ΑΡ[Ε]Τ///ΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis habet, Burnouf et Lueders non item. Sunt etiam haud pauca, in quibus Luedersii apographum plenius est quam Pittakisii, sed enumerare non opus est. V. 5 Ρ om. Burnouf. Praeterea is nonnullas litteras dimidiatas habet, quae apud Lueders. integrae sunt (v. 2 ΒΟΥΛΗ) et vice versa (v. 4 ΔΟΜ.....Ν ΑΗΝΟΒΑΡΒΟΝ).

Ἡ βουλὴ [ἡ ἐ]ξ Ἀρείου πάγου | καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος | [Γναῖ]ον Δομ[ίτιο]ν Ἀηνόβαρβον | ἀρετ[ῆ]ς ἕνεκεν.

Referendus videtur titulus ad Cn. Domitium Ahenobarbum cos. a. 32 p. Chr. (785 u. c.), Neronis imperatoris patrem; quamquam licet etiam cogitare de illius avo cognomine, cos. a. 32 a. Chr. (722 u. c.).

---

605 In eadem basi marmoris Pentelici, quae superiore loco continet titulum antiquiorem I, 374. Ed. Pittakis Eph. 3292. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 10*b*).

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΛΕΥΚΙΟΝΚΑΣΙΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

I. e. Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Λεύκιον Κάσιον | ἀρετῆς ἕνεκα.

L. Cassius Longinus, cos. ord. a. 30 p. Chr. (783 u. c.), in matrimonium duxit Drusillam Germanici Caesaris filiam a. 33 p. Chr. (786 u. c.), ab Tiberio Caesare prosocero delectus est ad aestimanda detrimenta igne accepta a. 36 p. Chr. (789 u. c.) Tac. ann. XVI, 15. 45. Ei C. Caesar uxorem abduxit (Suet. Calig. 24). Post hoc tempus non amplius commemoratur. Nam eum, quem C. Caesar anno 41 p. Chr. (794 u. c.) interfici iussit in Asiae proconsulatu, illius fratrem C. Cassium Longinum cos. suff. a. 30 p. Chr. (783 u. c.) fuisse demonstrat Waddington Fastes des provinces Asiatiques p. 124 n. 80. Itaque ad ultimam principatus Tiberii partem titulus noster pertinuerit.

606 Lapis Elensinius, qui est in arce infra Propylaea. Cum nondum in duas partes fractus esset, titulum edidit Chandler Inscr. P. II n. 20 p. 52. (Boeckh C. I. G. 370. Pittakis l'ancienne Athènes p. 287. 306. O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 52 n. 69). Postea fragmentum *a* periisse videtur, *b* denuo descripsit Knehler.

(*a*) | (*b*)

ΛΗ | ΗΕΞΑΡΗΟΥ
ΓΟΥΚ | ΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΛΛΙΟΝ | ΡΟΤΙΛΙΟΝ
ΟΥΠΟΝ | ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΕΤΗΣ | ΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥ
Ν | ΟΙΑΣ

[Ἡ βου]λὴ ἡ ἐξ Ἀρήου
[πά]γου καὶ ὁ δῆμος
[Γ]έλλιον Ῥοτίλιον
[Λ]οῦπον ἀνθύπατον
[ἀρ]ετῆς ἕνεκα καὶ εὐ-
νοίας.

Var. lect. Pittakisius titulum integrum habet, ita ut a sinistra etiam eas litteras exhibeat, quas ne Chandlerus quidem in lapide invenit. Quare non dubito, quin eum cum supplementis initio versuum additis ex Corpore Inscriptionum exscripserit.

Γέλλιος praenominis loco mirum est, ita ut Iahnius Γνάιον coniecerit. At confer adn. ad titulum Porciae (inter titulos mulierum Romanarum), ubi etiam de tempore dicetur.

---

607. 608 In basi lapidis Pentelici, in arce occidentem versus a Parthenone. Ediderunt C. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXX. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 78). Pittakis Eph. 2764 et 2765. Denuo contulit Koehler. (Mommsen Eph. epigr. I p. 143 sqq.).

(607)

ΟΔΗΜΟΣ

ΛΕΥΚΙΟΝΚΑΛΠΟΡΝΙΟΝ
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΝΠΕΙΣΩΝΑ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣΕΙΣΕ
ΑΤΟΝ

(608)

ΜΑΡΚΟΝΛΙΚΙΝΝΙΟΝ
ΜΑΡΚΟΥΥΙΟΝΦΡΟΥΓΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣ
ΕΙΣΕΑΤΟΝ

In aversa parte ad ipsum marginem superiorem:

//////ΙΟΝΙΔΗΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ὁ δῆμος

Λεύκιον Καλπόρνιον
Λευκίου υἱὸν Πείσωνα
εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς ἑ-
ατόν.

Μᾶρκον Λικίννιον
Μάρκου υἱὸν Φρούγι
εὐνοίας ἕνεκα τῆς
εἰς ἑατόν.

Demonstravit Mommsenus, duas esse rationes quibus horum duorum titulorum coniunctio explicari possit. Aut enim n. 607 esse consulem a. 15 a. Chr. (739 u. c.) L. Pisonem L. f. Frugi, n. 608 vero eius filium naturalem, adoptatum a M. Crasso cos. a. 14 a. Chr. (740 u. c.), M. Licinium Crassum Frugi cos. a. 27 p. Chr. (qui ante adoptionem videtur C. Calpurnius Piso Frugi vocatus esse n. 601); aut n. 607 referendum ad L. Calpurnium Pisonem cos. a. 57 p. Chr., n. 608 ad eius uxoris fratrem M. Licinium Crassum Frugi iuniorem cos. a. 64 p. Chr. Quibus ex coniecturis priorem se praeferre dicit Mommsenus, et sane verissime dicit aptius sic coniungi patrem et filium; at est etiam argumentum quo altera coniectura magis commendetur. Si patrem et filium hic agnoscimus, non potest non mirum videri, quod cognomen quod est Frugi in patre Pisone omittitur, in filio Crasso additur. At in altera illa coniectura id rectissime fieri indicandum est, quum L. Piso cos. a. 57 (filius consulis a. 27 p. Chr. v. n. 602) ex ea Pisonum stirpe fuerit, a qua illud cognomen omnino alienum fuit.

---

609 In inferiore parte eiusdem lapidis, in quo est titulus votivus Lysimachi Lysithidis f. Agrylensis (cf. indicem voluminis secundi), septentrionem versus a Parthenone. Edd. Rangabé Eph. 22. Ant. Hell. 1008. Beulé l'Acropole I p. 344. (O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 47 n. 33). Denuo contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΟΔΗΜΟΣ

ΜΑΡΚΟΝΛΙΚΙΝΝΙΟΝΚΡΑΣΣΟΝΦΡΟΥ
-ΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣΤΕΤΗΣΠΡΟΣΤΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗΣΠΡΟΣ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΣΙΑΣ

V. 6 post ΣΙΑΣ vacuum spatium est.

Ὁ δῆμος

Μᾶρκον Λικίννιον Κράσσον Φρού-
[γ]ι εὐσεβείας τε τῆς πρὸς τὸν
Σεβαστὸν ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς
τὸν δῆμον εὐνοίας καὶ εὐεργε-
σίας.

Cognomen quod est Frugi ex Liciniorum Crassorum stirpe nemo gessit praeter M. Crassum consulem a. 27 p. Chr. (780 u. c.) eiusque filium cognominem cos. a. 64 p. Chr. (817 u. c.) Uter hic intelligendus sit, discerni nequit. Cf. praeterea n. 601. 608.

610 In basi lapidis Pentelici, a. 1,20, l. 0,28, cr. 0,70, inventa prope Erechtheum. In eodem lapide est titulus donarii a Lamptrensi aliquo Minervae dedicati. Edidit Pittakis Eph. 3374.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΝΟΚΤΑΙΟΝΠΟΠΛΙΟΥ
ΥΙΟΝ ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟ

Pittakis Γ et Σ, ut fere solet; quod mutare non dubitavi.

Ὁ δῆμος
Πόπλιον Ὀκτάιον Ποπλίου
υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνο[ίας].

P. Octavium huius tituli eundem esse, qui in titulo Latino (IVLIAE·AVGVSTAE·CYRENENSES·P·OCTAVIO·PROCOS) Tiberio imperatore composito proconsul (Cretae et Cyrenarum) nominatur, quem P. Octavii equitis Romani, praef. Aegypti a. I p. Chr., filium fuisse veri simile sit, exposui in Ephemeride epigraphica vol. I p. 112 sqq. De scriptura nominis Ὀκτάιος cf. Hermae VI p. 305. Mommsen Eph. epigr. I p. 286.

611 *'Die Inschrift befindet sich auf einer pentelischen Basis (0,28 hoch, 1,045 lang, 0,65 tief); diese bildet jetzt die erste Stufe der Treppe, welche unterhalb der Pinakothek zur Klepsydra hinabführt'* G. Hirschfeld. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 324. Wordsworth Athens and Attica p. 141. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 45 n. 24). G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 116*a*) Arch. Ztg. XXX (1872) p. 28 tab. 61 n. 32. Habui etiam Velseni et Rossii apographa.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΓΝΑΙΟΝΑΚΕΡΡΩΝΙΟΝ
ΠΡΟΚΛΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΕΥΝΟΙΑΣ
ΚΑΙΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣΕΝΕΚΑ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ ΕΠΟΙΗ-///

Var. lect. Ultimum versum soli Wordsworth et Hirschfeld habent, reliqui omittunt. Quem versum consulto deletum esse verbique formam ΕΠΟΙΕΙ habere Wordsworthius refert, ita ut eum ex titulo antiquiore superesse manifestum sit atque fortasse ad clarissimum illum Praxitelem pertinere iudicandum sit. Sed ea omnia falsa esse Hirschfeld lapide diligenter inspecto affirmat, at iam dubitari nequeat quin Praxiteles ipsius Acerronii statuam finxerit. Reliquis in rebus exemplaria omnia fere consentiunt; ego Hirschfeldi lithographiam expressi, quae litterarum formas accuratius etiam quam reliqua exemplaria exhibere videtur.

Titulus igitur sic se habet: Ὁ δῆμος | Γναῖον Ἀκερρώνιον | Πρόκλον ἀνθύπατον | τῆς εἰς ἑαυτὸν εὐνοίας | καὶ κηδεμονίας ἕνεκα. | — Πραξιτέλης ἐποίη[σεν].

Hunc esse Cn. Acerronium Proculum consulem a. 37 p. Chr. (790 u. c.), et proconsulem sine dubio Achaiae intellegendum esse propter εὐνοίαν καὶ κηδεμονίαν, quae laudibus efferuntur, verissime Hirschfeldius annotavit. At quod eum paucis annis *ante* consulatum eo munere functum dicit, quia Achaiae proconsulatus non consularium, sed praetoriorum fuerit, in ea re fallitur. Scilicet annis 15—44 p. Chr. provincia Achaia senatui ademta atque ad Caesarem translata nulli omnino fuerunt Achaiae proconsules, sed legati Augusti pr. pr. Moesiae simul Macedoniae Achaiaeque praefuere. Quod quoniam Acerronius Proculus plus quam viginti annis ante consulatum praetor atque proconsul Achaiae fuisse non potest, eam provinciam consularis post a. 44 p. Chr. administraverit necesse est.

612 In basi marmoris Pentelici inventa in arce septentrionem versus a Parthenone. Edd. Burghesi Diar. Arcadic. T. 1 p. 182 (Annali dell' Instituto XXI (1849) p. 39. Opp. V p. 178). Boeckh C. I. G. 369. Pittakis Eph. 2305. Denuo descripsit Koehler.

ΙΟΝ ΜΑΡΚΟΙΣΕΙΛ
ΝΤΟΡΚΟΥΑΤΟΝΙΕΡΕΑΣ
ΟΥΛΙΟΥΚΑΙΙΕΡΕΑΘΕΟΥΚΙ
ΣΤΟΥΕΠΑΡΧΟΝΡΩΜΗΣΤΡΙΩΝ
ΑΤΑΣΚΕΝ///ΣΧΡΥΣΟΥΚΑΙΑΡΓΥΡΟΥ
ΟΥΤΑΜ ΙΟΥΥΛΙ//////Ο
ΣΕΒΑ ΝΙΥ///Ο

V. 6 ΙΟΥΥ plane certum esse Koehlerus iterum interrogatus per litteras mihi significat.

[Ὁ δῆμος]
[Λεύκιον Ἰούν]ιον Μάρκο[υ] Σειλ[ανοῦ]
[υἱὸν] Τορκουᾶτον ἱερέα Θ[εοῦ]
[Ἰ]ουλίου καὶ ἱερέα Θεοῦ Κ[αίσαρος]
[Σεβα]στοῦ, ἔπαρχον Ῥώμης, τριῶν [ἀν]-
[δρῶν κ]ατασκε[υῆ]ς χρυσοῦ καὶ ἀργύρο[υ καὶ]
[χαλκ]οῦ, ταμ[ίαν Τιβερ]ίου Κλ[αυδί]ο[υ Και]-
[σαρος] Σεβα[στοῦ Γερμα]νικο[ῦ].

Ex Iuniorum Silanorum familia duo sunt, qui per temporum rationem Claudii aetate quaestura fungi potuerint, Decimus cos. 53 p. Chr. (806 u. c.) et Lucius, Octaviae Claudiae filiae sponsus, qui praetor a. 49 p. Chr. (802 u. c.) occisus est. Hos fratres fuisse constat, et eos Marci Silani cos. a. 19 p. Chr. (772 u. c.) filios fuisse, non Appii cos. a. 28 p. Chr. (781 u. c.), ut Burghesius voluerat, Th. Mommsenus (Eph. epigr. I p. 57 sq.) probavit gravissimis argumentis; Lucio non Decimo titulum adscribendum esse demonstravit idem, inprimis Dionis testimonio usus, qui 60, 5 Lucium praefectum urbis feriarum Lat. fuisse docet. Ad tempus tituli accuratius definiendum id alicuius momenti est, quod Koehlerus infra v. 7 nulla vestigia litterarum esse dicit, quamquam spatium sufficit. Quare totum titulum eo versu finiri neque tum quum dedicatus est Silanum maiore magistratu quam quaestura functum fuisse puto. Quaestor vero anno 44 p. Chr. (797 u. c.) fuerit necesse est, quum eum a. 49 p. Chr. praetorem fuisse constet.

613 In ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης exscripsit G. Hirschfeld, cuius ex apographo ed. W. Henzen Eph. epigr. I p. 219.

ΠΟΠΛΙΟΝΜΕΜΜΙΟΝΡΗΓΛΟΝ ΙΙΙΙ
ΤΙΒΕΡΙΟΥ-ΚΑΙΣΑΡΟΣ-ΣΕΒΑΣΤΟΥΚ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΚΑΙΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ-ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ-ΑΘΗΝΑΙΩΝΟΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣΣΤΡΑΤΗ
ΓΟΣΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΑΓΩΝΩΝ-ΝΟΥΙΟΣΦΙΛΕΙΝΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Πόπλιον Μέμμιον Ῥῆγλον [ὑπατικόν, πρεσβευτ]ὴν | Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ κ[αὶ ἀντιστ]ράτηγον | καὶ Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ | Γερμανικοῦ, Ἀθηναίων ὁ ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας στρατη|γὸς καὶ ἀγωνοθέτης τῶν Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος | Σεβαστοῦ ἀγώνων Νούιος Φιλείνου ἐξ Οἴου | τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.

P. Memmius Regulus cos. suff. a. 31 p. Chr., legatus pro praetore Moesiam Macedoniam Achaiam provincias coniunctas administravit inde ab a. 36 p. Chr. usque ad principatus Claudii initia. Quum igitur trium Augustorum legatus fuerit, duo modo nominantur, Gai nomen propter memoriam damnatam omittitur. Decessit Memmius a. 61 p. Chr. (cf. Henzen Acta fratrum Arvalium ind. s. nom.).

---

614 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum occidentem versus a Parthenone, ut Pittakisius refert, qui titulum edidit Eph. 2655. Nunc in gradibus Parthenonis orientalibus, ubi exscripsit O. Lueders.

ΙΜΕΜΜΙΟΝΡΗΓΛΟΝ
ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΙΙΙΙΙΙΙ

Nihil agnoscitur nisi ... Μέμμιον Ῥῆγλον .... Pater an filius sit, latet.

---

615 In basi marmoris Pentelici, in arce orientem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 79. Ross Arch. Aufs. II p. 655 n. 10. Denuo contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΥΤΙ·ΙΙ ΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΑΤΗΓΟΝΔΙΟΚΛΗ ΘΕΙΙΣΤΟ
ΔΑΔΟΥΧΟΥΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΚΑΙ
ΤΡΙΣΤΟΝΣΑΥΤΟΥΕΥΕ[Ρ]///ΕΤΗΝ
ΑΣΜΕΓΙΣΤΗΣΤΗΣΖΗΝΩΝΟΣΣΟΥΝΙΕΩ///
ΘΥΓΑΤΡΟΣ

V. 6 Ρ quod uncis inclusi, Ross habet, apud Koehlerum deest.

. . . .
[πρεσβ]ευτὴ[ν Τιβερί]ου Κλαυδίου
[Καίσα]ρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ
[ἀντιστρ]άτηγον Διοκλῆ[ς] Θεμιστο-
[κλέους] δᾳδοῦχου φιλοκαῖσαρ καὶ
[φιλόπα]τρις τὸν ἑαυτοῦ εὐε[ργ]έτην
[ἐπὶ ἱερείας Ἰουνί]ας Μεγίστης Ζήνωνος Σουνιέω[ς]
θυγατρός.

Ad Claudii tempus titulum referendum esse patet; accuratius definiri nequit. Si ex eo, quod vocibus πρεσβευτὴν Τ. Κλ. Καισ. Σεβ. Γερμ. ἀντιστράτηγον non additum est provinciae cuiusdam nomen, colligere liceret, eius ipsius provinciae hunc fuisse legatum, ubi titulus positus est, id est Achaiae, ad P. Memmium Regulum (de quo v. ad n. 613) referendus esset, qui unus Claudii legatus fuit, qui hanc provinciam administraret. Sed num id liceat, valde dubito. V. 4 ante vocem ἀντιστράτηγον non fuisse καί ex spatii ratione patet; atque is dicendi usus rarior quidem est, sed minime inauditus.

---

616 In basi marmoris Hymettii, occidentem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 2118. Beulé l'Acropole II p. 348. Denuo descripsit Koehler.

Υ
ΙΝ Υ
ΠΟΓ//////ΟΥΙΕ....C
ΖΒΕΥΤΟΥΤΩΙ Β
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΜΙ// Ρ
ΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟ Τ///Σ
ΔΙΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥ///ΑΙΣΤ//
ΔΑΔΟΥΧΟΥΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟ
ΠΑΤΡΙΔΟΣΤΟΥΚΑΙΕ///ΣΗΓΙ//
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣ ΙΟΥΝΙΑ
ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΤΗΣΖΗ
ΣΟΥΝΙΕΩΣ ΘΥΓΑΤ

. . . . [υἱὸν]
Ποπ[λί]ου [Μ]ε[μμί]ο[υ Ῥήγλου πρε-]
σβευτοῦ τῶ[ν Σε]β[αστῶν καὶ ἀντι-]
στρατήγου Μ[υσίας?, στ]ρ[ατηγοῦν-]
τος ἐπὶ τοὺς ὁ[πλί]τ[α]ς [τὸ ..]
Διοκλέους τοῦ [Θεμ]ι[σ]τ[οκλέους]
δᾳδούχου φιλοκαίσαρο[ς φιλο-]
[π]άτριδος τοῦ καὶ ε[ὐ]εργ[ετοῦ.]
Ἐπὶ ἱερείας Ἰουνία[ς]
Μεγίστης τῆς Ζή[νωνος]
Σουνιέως θυγατ[ρός.]

Supplementorum meorum rationem reddidi Eph. epigr. I p. 109 sq., ibique exposui, cur veri simile putem hunc titulum filio P. Memmii Reguli (cf. adn. ad n. 613), fortasse Gaio, qui postea (a. 63 p. Chr. = 816 u. c.) consul fuit, positum esse.

---

617 In fragmento lapidis Hymettii, a. 0,20, cr. 0,37, invento occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 2112. A superiore parte lapis integer est, a ceteris mutilus.

ΕΞ/ΡΗΟΥ
ΞΑΚΟΣΙ
ΜΕΜΜΙ
ΕΜΜ
ΥΤΟ

Fortasse sic supplendus est titulus:
[Ἡ βουλὴ ἡ] ἐξ Ἀρείου [πάγου καὶ ἡ]
[βουλὴ τῶν ἑ]ξακοσί[ων καὶ ὁ δῆμος]
[? Γάιο]ν Μέμμι[ον Ῥῆγλον υἱὸν Πο]-
[πλίου Μ]εμμ[ίου Ῥήγλου ὑπατικοῦ]
[πρεσβε]υτοῦ [τῶν Σεβαστῶν καὶ ἀν]-
[τιστρατήγου etc.]

Sane neque haec supplementa certa sunt neque omnino pro certo dicere licet, hunc titulum huc pertinere. Sed cur Pittakisii supplementa nihili esse putem, exposui Eph. epigr. I p. 112.

---

618 Basis lapidis Pentelici inventa anno 1839 in arce septentrionem versus ab Erechtheo. Ed. Pittakis Eph. 104. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis. Cf. quae de titulo exposui Eph. epigr. I p. 241.

ΦΗ . . . ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ///
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞ . . ΟΣΙΩΝ//
ΟΔΗΜΟΣ ΜΑΡΚΟΝΑΝΝΙΟ///
ΑΦΡΕΙΝΟΝΥΠΑΤΟΝΑΡΕΤΗΣ
ΚΕΝΚΑΙΤΗΣΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝΕ

Var. lect. V. 1 quae a sinistra exstant litterarum vestigia, ea Koehlero antiquioris tituli esse videntur, deleti cum lapis in alium usum vocaretur || v. 3 ΑΝΙΝΙΟ/// Pittakis, sed quod posui in lapide esse expressis verbis testatur Koehler; idem exhibet Ross.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου [βουλὴ καὶ] | ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων [καὶ] | ὁ δῆμος Μᾶρκον Ἄννιο[ν] | Ἀφρεῖνον ὕπατον ἀρετῆς [ἕνε]κεν καὶ τῆς πρὸς τὴν πόλιν ε[ὐνοίας].

M. Annii Afrini consulatum praeter hunc titulum etiam Latinus C. I. L. IV, 1544 habet: *M. Vinicius Vitalis exit pr(idie) nonas Iulias Afrino* (non *Afreno*, cf. Eph. epigr. l. l.) *et Africano co(n)s(ulibus)*. Ante consulatum imperante Claudio Galatiae praefuit; cuius rei testimonium in ephemeride attuli nummum Pessinuntium cui inscriptum est ΕΠΙ ΑΦΡΕΙΝΟΥ. Iam aliud accessit tituli prope Isaura inventi C. I. L. III, 288 *Ti. Claudio Caesari Aug(usto) Germanico M. Annius Africanus leg(atus) eius dedicavit.* Nam hic quum et reliqua nomina et munus et provincia et tempus eadem sint, quin errore eius qui transscripsit notissimum nomen Africanus pro rarissimo Afrinus substitutum sit dubitari nequit. Denique C. I. L. III, 4109 (in Sclavonia) IMP · VESPASIAN . . . | M · ANNIO · AFR . . . | LEG ad eundem sine dubio pertinet (in indice C. I. L. M. Annius AFER scribitur). Consulatus videtur incidere in Neronis principatum.

619 Lapis inventus anno 1872 Patissiac. Exscripsit O. Luedors.

ΚΥΙΝΤΟΣΟΥΙΒΙΟΣΚΡΙΣΠΟ

Κύιντος Οὐίβιος Κρίσπος.

Vibius Crispus quod sciam unus apud scriptores nominatur, cos. suff. a. 57 p. Chr. (810 u. c.), curator aquarum a. 68—71 p. Chr. deinde proconsul Africae, cuius vita octogesimum annum excessit (Tacitus ann. XIV, 28 cum Nipperdei adnotatione. hist. II, 10. IV, 41. dial. 8, 13. Iuvenal. IV, 81. Quintil. V, 13, 48. VIII, 5, 15. 17. X, 1. 119. XII, 10, 11. Dio Cass. 65, 2. Sueton. Domit. 3. Frontin. de aq. 102). Praenomen eius nusquam affertur, nam quod Gaium eum dicit Heinrichius ad Iuv. IV, 81, id factum est errore, quod scholiastam secutus illum cum C. Passieno Crispo Neronis vitrico confudit. Quum igitur nemo alius Vibius Crispus apud scriptores commemoretur, illius vero de quo dicimus potentia summa fuerit et diuturna, non dubito quin titulus noster ad eum referendus eique Quinti praenomen adscribendum sit. Commodissime ad Flaviorum imperatorum tempora titulus referatur, quibus illius potentiam et gloriam maximam fuisse constat.

620 Athenis; ex Mustoxydis schedis Forchhammer transmisit Boeckhio.

ΑΛΠΟΥΡΝΙΟΝ
ΣΩΝΑΣΚΕΙΠΙΩ
ΟΡΦΙΤΟΥΥΟΝ
ΜΥΣΤΗΝ

I. e. [Κ]αλπούρνιον | [Πεί]σωνα, Σκειπίω[νος] Ὀρφίτου υἱόν, | [τὸν] μύστην. Pater est Cornelius Scipio Orfitus cos. suff. a. 101 p. Chr., filius M. Calpurnius Piso cos. ord. a. 111 p. Chr. esse videtur, etsi exiguum est decem annorum intervallum inter patris filiique consulatos. Filii nomina ex materna origine repetenda videntur. Alterius p. Chr. saeculi titulum esse etiam scripturae Καλπούρνιον (Καλπέρνιος n. 601. 602. 607) et Σκειπίωνα (Σκιπίων n. 580) indicant.

621 Basis lapidis Eleusinii in duas partes fracta, inventa in arce. *a* 'a dextra mutilum, a reliquis exstat margo'. Exscripsit Koehler. *b* Ed. Pittakis Eph. 3827. Exscripsit Koehler. Coniunxi utrumque et de titulo exposui Eph. epigr. I p. 250.

ΗΒΟΥΛΗ | ΣΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΛΗΤΩΝΧ | ΙΟΔΗΜΟΣΛΟΥΕΙ
ΜΕΣΣΑΛ | ///ΟΥΕΙΨΤΑΝΟΥΜΕΣ///
ΥΠΑΤΙΚΟ | ΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΑΙΕΥΝΟ | ΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΗΝΠ
| ΝΕΘΗΚΕΝ

Ἡ βουλὴ [ἡ ἐξ] Ἀρείου πα[γου καὶ ἡ βου]λὴ τ[ῶ]ν X [κα]ὶ ὁ δῆμος Λ. Οὐει[ψτανὸν] | Μεσσάλ[αν], Οὐειψτανοῦ Μεσ[σάλα] | ὑπατικο[ῦ] υἱόν, ἀρετῆς ἕνε[κεν] | καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὴν [πόλιν | ἀ]νέθηκεν. Hic est filius L. Vipstani Messalae cos. a. 115 p. Chr. praeterea ignotus.

622 In basi lapidis Pentelici inventa in arce orientem versus a Parthenone, ubi nunc etiam est. Edd. Pittakis Eph. 363. C. Bursian Berichte der sächsischen Gesellsch. der Wissenschaften 1860 p. 218. Denuo contulit Koehler; cf. quae de titulo exposui Eph. epigr. I p. 245 sq.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝΤΗΣ

ΦΟΙΝΕΙΚΗΣΤΗΣΙΕΡΑΣΚΑΙΑ
ΣΥΛΟΥΚΑΙΑΥΤΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΙΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣΟΙΑΡΧΟΝ
ΤΕΣΚΑΙΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΟΝΙΟΥΓΚΟΝΠΡΕΣΒΕΥ
ΤΗΝΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΝΤΟΝΕΑΥΤΩΝΠΟΛΕΙ
ΤΗΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΥΧΑΡΙΣ
ΤΙΑΣΕΝΕΚΕΝΔΙΑΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ
ΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΠΡΟΚΛΗΙΑΝΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΑΝΕΠΙΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦ̄ΚΑΙΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΤΩΝΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΦΛ̄ΦΑΙΝΑΡΕΤΗΣ

Τριπολιτῶν τῆς | Φοινίκης, τῆς ἱερᾶς καὶ ἀ|σύλου καὶ αὐτονόμου | καὶ ναυαρχίδος, οἱ ἄρχον|τες καὶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Αἰμίλιον Ἰοῦγκον, πρεσβευ|τὴν Σεβαστοῦ καὶ ἀντιστρά|τηγον, τὸν ἑαυτῶν πολεί|την καὶ εὐεργέτην, εὐχαριστ|ίας ἕνεκεν διὰ πρεσβευτοῦ | Γαΐου Ἰουλίου Πρακλιανοῦ | ἀνέθηκαν, ἐπιψηφισαμένης | τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς | καὶ τῆς βουλῆς τῶν Φ | καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. | — Ἐπὶ ἱερείας Φλ. Φαιναρέτης.

Aemilius Iuncus, cos. suff. a. 127 p. Chr., paullo ante consulatum praetorius munere legati Augusti pro praetore ad ordinandum statum liberarum civitatium provinciae Achaiae functus videtur; ad eundem pertinet titulus Spartanus C. I. G. 1346, ubi Αἰμίλιος Ἰοῦγκος ὁ δικαιοδότης vocatur (cf. Eph. epigr. l. l.).

623. 624 Duae magnae bases lapidis Hymettii. 623 ab inferiore parte mutila, inventa in arce prope Propylaea. Edidit Pittakis Eph. 59 (Lebas Attique 334). Parvam modo partem (v. 9—12) expressit Beulé l'Acropole I p. 340. (C. Keil sched. epigr. p. 41. Herzog Gall. Narb. hist. app. n. 267. 1. Marquardt Eph. epigr. I p. 203). Exscripserunt Ross et Koehler. — 624 ab omnibus partibus mutila, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edidit Komanudis Phil. IV p. 83. Exscripsit O. Lueders.

(623)

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟ^ЧΜΟΣΟΑ⊖ΗΝΑΙΩΝ

ΚΟΙΝΤΟΝΤΡΕΒΕΛΛΙΟΝΡΟΥΦΟΝ
ΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΝΛΑΜΠΤΡΕΑΑΡΧΙ
ΕΡΕΑΠΡΩΤΟΝΕΠΑΡΧΕΙΑΣΤΗΣ
ΕΚΝΑΡΒΩΝΟΣΚΑΙΥΠΑΤΟΝΚΑΙ
ΝΕΙΝΗΝΣΙΝΙΕΡΩΝΔΗΜΟΥΡΩΜΑΙ
ΩΝΚΑΙΠΑΣΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΕΝΤΗ
ΠΑΤΡΙΔΙΤΟΛΩΣΗΤΕΤΕΙΜΗΜΕ
ΝΟΝΚΑΙΑΡΧΟΝΤΑΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΕΝΑΘΗΝΑΙΣΚΑΙΙΕΡΕΑΔΡΟΥΣΟΥ
ΥΠΑΤΟΥΚΑΙΙΕΡΕΑΕΥΚΛΕΙΑΣΚΑΙ
ΕΥΝΟΜΙΑΣΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΧΡΥΣΟΦΟ
ΡΙΑΔΙΑΒΙΟΥΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΟΝΚΑΙ
ΨΗΦΙΣΜΑΤΙΑΝΑΘΕΣΕΩΣΑΝΔΡΙ
ΑΝΤΩΝΚΑΙΕΙΚΟΝΩΝΕΝΠΑΝΤΙΝ
ΩΚΑΙΕΠΙΣΗΜΩΤΗΣΠΟ///ΓΟΣ///Ο///
//ΤΩΜΕΓΑΛΟΨ
///ΛΙΓΥΝΟΙΑΣ

(624)

ΝΡΟΥΦΟΙ
ΤΡΕΛΑΡ
ΙΑΡΧΕΙΑΣ
ΚΑΙΥΠΑΤ
ΝΙΕΡΩΝ
ΚΑΙΠΑΣΑΙΣ
ΤΡΙΔΙΤΟΛΩ
ΟΝΚΑΙΑΡ
ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΑΤΟΥΚΑΙ
ΥΝΟΜΙΑΣΔΙ
ΙΑΔΙΑΒΙΟΥ
ΙΨΗΦΙΣΜΑΤΙ
ΡΙΑΝΤΩΝΚΑΙ
ΙΝΑΩΚΑΙΕ
ΞΩΣΤΟΠΩ
ΙΑΡΕΤΗΣΚΑΙ
ΛΥΤΟΥΣ

Var. lect. N. 623 v. 1 primas litteras Rossius integras exhibet, Pittakis et Koehler hunc in modum mutilatas: ΗΕΞΛΙΕ.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων Κόιντον Τρεβέλλιον Ῥοῦφον, Κοΐντου υἱόν, Λαμπτρέα, ἀρχιερέα πρῶτον ἐπαρχείας τῆς ἐκ Ναρβῶνος, καὶ ὕπατον Καινινήσιον ἱερῶν δήμου Ῥωμαίων, καὶ πάσαις τειμαῖς ἐν τῇ πατρίδι Τολώσῃ τετειμημένον, καὶ ἄρχοντα ἐπώνυμον ἐν Ἀθήναις, καὶ ἱερέα Δρούσου ὑπάτου,' καὶ ἱερέα Εὐκλείας καὶ Εὐνομίας διὰ βίου, καὶ χρυσοφορίᾳ διὰ βίου τετειμημένον καὶ ψηφίσματι ἀναθέσεως ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων ἐν παντὶ ναῷ καὶ ἐπισήμῳ τῆς πό[λ]εως τόπῳ, μεγαλοψ[υχίας ἕνεκα κα]ὶ ἀρετῆς καὶ εὐνοίας [τῆς εἰς ἑ]αυτούς. Ea modo uncis inclusi, quae ab utroque exemplari absunt.

Recte Marquardtus vocem ὕπατον (n. 623 v. 7 = 624 v. 4) de consule intellegi posse negavit, cum honores qui enumerantur municipales et provinciales omnino non sint hominis senatorii ordinis ad summos reipublicae Romanae honores erecti; immo coniungendum esse ὕπατον Καινινήσιον, *summum Caeninensem*, cuius additamenti in hoc ipso quidem sacerdotio, rarissime omnino memorati, nullum aliud superesse exemplum, sed plane similia esse *summus haruspex*, aliaque id genus.

Minus recte Marquardtus de aetate tituli iudicavit, cum eum ad Tiberii Caesaris tempora referat, argumento usus sacerdotio Drusi (n. 623 v. 12). At illud sacerdotium usque ad Hadriani tempora mansisse ex titulo L. Vibullii Hipparchi Marathonii constat (vide indicem). Et ad alterum p. Chr. saeculum titulum pertinere cum prolixa honorum enumeratio tum iota productum *constanter* per diphthongum EI scriptum prodit. Quum igitur post annum 126 p. Chr. propter sescentorum senatum titulus compositus esse nequeat, sub finem imperii Traiani aut initio Hadriani erectus esse videtur.

625 In arce occidentem versus a Propylaeis. Edd. L. Kayser P. Hordeonius Lollianus geschildert nach einer noch nicht herausgegebenen Athenischen Inschrift. Heidelbergae 1841. Pittakis Eph. 53. Contulit Koehler.

////////////////////ΒΟΥΛΗΤΩΝΦ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
//ΤΟ Ꝺ ΟΡΔΕΩΝΙΟΝ
ΛΟΛΛΙΑΝΟΝ
//ΓΟΝΣΟΦΙΣΤΗΝ
ΣΤΟΝ
ΑΜΦΟΤΕΡΟΝΡΗΤΗΡΑΔΙΚΩΝΜΕΛΕΤΗΣΙΤΕΑΡΙ
ΛΟΛΛΙΑΝΟΝΠΛΗΘΥΣΕΥΓΕΝΕΩΝΕΤΑΡΩΝ
ΕΙΔΕΘΕΛΕΙΣΤΙΝΕΣΕΙΣΙΔΑΗΜΕΝΑΙΟΥΝΟΜΑΠΑΤΡΟΣ
ΚΑΙΠΑΤΡΗΣΑΥΤΩΝΤΕΟΥΝΟΜΑΔΙΣΚΟΣΕΧΕΙ

[Ἡ] βουλὴ τῶν Φ | καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησεν | Πό(πλιον) Ὀρδεώνιον | Λολλιανὸν | τὸν σοφιστήν.

'Αμφότερον ῥητῆρα δεινὸν μελέτησί τ' ἄριστον,
Λολλιανὸν Ἀθῆναι ἐθήκατο εὐγενέων ἐπάρχων.
εἰ δ' ἐθέλεις τίνος εἰσὶ δαήμονος, οὔνομα πατρὸς
καὶ πάτρης, αὐτῶν τ' οὔνομα δίπτυχ' ἔχει.

Hunc esse Lollianum sophistam illum, cuius vitam descripsit Philostratus Vit. soph. I, 23, vidit Kayser. Eius filiae dedicatus est titulus Ephesius C. I. G. 3003 (cf. Add. vol. II p. 1125).

---

626 Basis marmoria Pentelici, in orientali arcis parte. Exscripsit Koehler. Edidi Eph. epigr. I p. 242 n. 7

```
  ΟΥΛΙΟΝΓΑ
   ΚΑΠΛΑΝϕ
     ΝΑΝΔΡΙ
     ΚΑΙΧΡΥΣ
    ΕΥΣΕΩΣ
   ΙΛΙΑΡΧΟΝ
    ΗΣΚΕΡ
  ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚ
  ΤΙΤΟΥΑΙΛΙΟΥΑΔΡΙΑΝ
   ΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΥΣΕ
 Ο— — . . ΓΝΓΝΟΝΥΠΑΥ—
   ΟΝΚΥΙΝΤΟΣϕΑ
   ΜΙΟΣΘΑΛΗΣΚ
  ΥΣΤΟΝΕΑΥΤΟ
   ΙΣΑΜΕΝΗΣ—
```

[Γ. Ἰ]ούλιον Γα[ίου υἱ|ὸν] Σκάπλαν, φ[ετιά]λιν?, τρι]ῶν ἀνδρῶ[ν χαλκοῦ | ἀργύρου] καὶ χρυσ[οῦ συγ|χων]εύσεως [καὶ χαρά|ξεως,] χ[ι]λίαρχον [λεγ. δω|δεκάτ]ης κερ[α]υν[οφόρου, ταμίαν] Αὐτοκράτορος Κ[αίσα|ρος] Τίτου Αἰλίου Ἀδριαν[οῦ Ἀν|τωνεί]νου Σεβαστοῦ Εὐσε[βοῦς, | ἀπ]ο[δεδει]γ[μέ]νον ὕπ' αὐτ[οῦ, ἀγο|ρανόμ]ον Κόιντος Φα[βιος Δα|σού]μιος Θαλῆς Κ[υδαθη|ναιε]ὺς τὸν ἑαυτο[ῦ εὐεργέ|την ψηφ]ισαμέν[η]ς τ[ῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς].

De supplementis exposui in Ephemeride epigraphica l. l. (v. 11. 12 pro [ἀγορανόμ]ον etiam [δήμαρχ]ον suppleri potest), ibique demonstravi, hunc C. Iulium Scapulam filium esse videri C. Iulii C. f. Scapulae cos. suff. a. 138 p. Chr., cuius tituli Ancyrani duo sunt in C. I. G. 4022. 4023, et alius in Trachonitide repertus apud Mordtmannum Mus. Rhen. XXVII p. 149; ex quo titulo apparet, Scapulam patrem post praeturam proconsulem Achaiae fuisse, unde fortasse filii cum Atheniis coniunctio repetenda est. Dasumius Thales Cydathenaeensis est in catalogo prytanum Pandionidis (v. ind.).

---

627 Basis parva marmoris Pentelici, inventa anno 1834 in arce meridiem versus a Parthenone. Inferior pars periit. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 330. Eph. 1007. Contulit Koehler.

```
   ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
 ΑΓΡΙΟΝΣΑΤΟΡΝΙ ΝΟΝ
 ΤΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟΝ
 ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
 ΓΟΥΒΟΥΛΗΙ ΑΟ
```

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἄγριον Σατορνῖνον | τὸν κράτιστον | ἡ ἐξ Ἀρείου πά|γου βουλὴ [κ]α[ὶ] ὁ [δῆμος] etc. Titulus Antoninorum aetate antiquior non videtur. Id probant praeter omissum praenomen, quod certe primum p. Chr. saeculum excludit, senatus populique nomina non in initio, sed in fine tituli honorarii scripta et vocabulum κράτιστος ad indicandam senatoriam dignitatem additum. Agrius nomen gentile Romanum esse (C. Agrius Varro r. r. 1, 2, 1. L. Agrius Cic. p. Flacc. 13, 31. P. Agrio C. I. Lat. V, 248. Agria II, 1209. 3503) vix est quod moneam.

---

628 Prope Pelasgicum se exscripsisse dicit Pittakis qui edidit l'ancienne Athènes p. 157.

```
. . . . . . ΟΥΥΙΟΝ
. . . ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗ
. . ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ . . . .
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ
```

Id solum intelligitur, hoc frustulum ad honores hominis alicuius Romani pertinere. Ceterum utrum v. 2 ταμίαν an πρεσβευτὴν καὶ] ἀντιστράτη[γον] supplendum, utrum, si hoc sumatur, legatus pr. pr. imperatoris an proconsulis significetur, obscurum est.

---

629 Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilum. In stoa Hadriani exscripsit Koehler.

```
 ϽΝΤΟΥΣΕΙΤΗΡΕΣ
ΔΙΔΟΜΕΝΟΥΚΑΙΑΓ
 ΓΑΜΙΑΝΚΥΠΡΟΥΚ
   vac.    ΤΗΓΟΝ
```

[... ἔπαρχ]ον τοῦ σειτηρεσ[ίου τοῦ | δια]διδομένου, καὶ ἀγ[ορανόμον, | καὶ] ταμίαν Κύπρου κ[αὶ ἀντιστρά]τηγον.

Cursus honorum a maioribus ad minores descendens ita, ut quaestura finem faciat neque recenseantur minores magistratus. Finem enim tituli esse v. 4 ex ea ratione patet, qua ultimae vocis [ἀντιστρά]τηγον litterae medio versui subscriptae sunt; qua ex re simul conici licet, quot litterae fere a dextra parte deperierint. Ἔπαρχον τοῦ σειτηρεσίου τοῦ διαδιδομένου supplere non dubitavi, quod id satis accurate respondet Latino *praefectus frumenti dandi*. Nam σιτηρέσιον de frumentationibus usurpatur etiam apud Plutarchum Caes. 8. Cato min. 26. Alibi est ἔπαρχος σίτου δόσεως (Lebas-Waddington 2811). Haec praefectura solebat quidem a praetoriis administrari (Mommsen Hermae IV p. 364), sed unum exemplum praefecti aedilicii iam Mommsenus attulit (C. I. G. 5793), cui nunc accedit alterum. Particula copulativa, quae honoribus interponitur, etiam n. 623. 624 est.

---

630 Truncus marmoris a latere sinistro intactus, a reliquis mutilatus, a. 0,15, l. 0,25, cr. 0,16. In stoa Hadriani descripsit Koehler.

```
  ΣΟΕΙΙΙ
 ΔΕΝΜΥΣΙΑΚΑΙ
 ϽΕΥΤΗΝΑΤΡΙΚ
 ΑΣΚΑΙΑΝΤΙΣΤ
  ΤΟΡΑΠ ΛΑ
```

Ad cursum honorum nobilis cuiusdam hominis Romani pertinere has reliquias patet, sed restitui non possunt. Intelligitur primum v. 1. 2 [πρε]σβε[υτὴν λεγεῶνος] δ̄ ἐν Μυσίᾳ supplendum esse. Nam neque quae ante ΕΝ conspiciuntur reliquiae ad aliam litteram atque Δ pertinere, neque ea littera hic aliud esse potest atque nota numeralis legionem indicans. Atque fuerunt quidem vel duae legiones *quartae*, quae in Moesia castra haberent. Primum enim quarta Scythica ibi fuit a Tiberio usque ad Neronem imperatorem; quo tempore ad bellum Arme-

niacum Corbuloni data ab eoque a. 63 p. Chr. in Syriam translata est, ibique mansit. Vespasianus vero ex novis quas constituit legionibus quartam Flaviam in Moesia superiore collocavit ibique etiam tum fuit cum Dio Cassius historiam conscripsit. — Deinde v. 3. 4 scriptum fuisse videtur [πρεσ]βευτὴν Ἀφρικ[ῆς διοικήσεως Καρχηδονί]ας (vel [Ἱππων]ίας) καὶ ἀντιστ[ράτηγον]. Nam nonnunquam duos legatos proconsulis Africae fuisse, alterum Carthaginiensis, alterum Hipponensis dioecesis, id complures tituli testantur (Orelli-Henzen 6012. 6482). Ultimi versus reliquiae obscurae sunt. Cogitavi de [πραί]τορα πολε[ιτικόν] (*praetorem urbanum*). Nam πραίτωρ Latinum vocabulum, pro quo plerumque Graecum στρατηγός usurpatur, rarum quidem est in titulis Graecis, sed non plane inauditum (cf. titulum Boeoticum Eph. 2438 = 3078).

---

631 Basis marmoris Pentelici, a. 0,46, l. 0,82—87, cr. 0,485, inventa in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 166. Pervanoglu Bullett. dell' Instituto arch. 1862 p. 119. Kumanudis Phil. III p. 462 n. 2.

Η ΠΟΛΙΣ
ΤΙΒ·ΚΛ·ΚΑΛΛΙΠΠΙΑΝΟΝΙΤΑΛΙΚΟΝΥΠΑΤΟΝ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΤΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΛΟΓΙΣΤΗΝΚΑΙΕΠΑΝΟΡΘΩΤΗΝ
ΤΩΝΕΛΕΥΘΕΡΩΝΠΟΛΕΩΝ ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ἡ πόλις | Τιβ. Κλ. Καλλιππιανὸν Ἰταλικόν, ὕπατον, | πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον τῶν | Σεβαστῶν, λογιστὴν καὶ ἐπανορθωτὴν | τῶν ἐλευθέρων πόλεων, τὸν εὐεργέτην. Non potest hic 'corrector liberarum civitatum' ante M. Aurelii et L. Veri principatum munere functus esse; veri simillimum est eum ad Septimii Severi et filiorum tempora pertinere (cf. Eph. epigr. 1 p. 248).

---

632 Basis marmorea rotunda, quae olim alio loco posita postea in porticum Parthenonis translata est. In altera eiusdem lapidis parte inscriptus est titulus n. 635 aliquanto recentior. Edd. Spon. Itin. III P. II p. 17. Wheler Itin. p. 362 (Murat. T. II p. DLV. 2). Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Chandler Inscr. II, 18 p. 52. Ex his exemplaribus et Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 377. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 52 n. 70). Pittakis l'ancienne Athènes p. 284. Contulit Koehler. Partem priorem (v. 1—3) solam exhibet Pittakis l'ancienne Athènes p. 444.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΛΕΓΝΑΤ<ΟΥΙΚΤΟΡΑΛΟΛΛΙΑΝΟΝ
ΑΝΤΙΤΗΣΠΡΟΣΕΑΥΤΟΥΣΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΤΕΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣΤΩΝΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝΡΗΤΟΡΑ

Var. lect. Quae in superiore parte lineis traductis separavi non iam exstant. Primum versum adeo unus Sponius integrum exhibet. Altero Sponius et Whelerus ΑΡΕΙΟΠΑ, Fourmontus ΑΡΕΟΥΠΑ habet.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | Λ. Ἐγνατ. Οὐίκτορα Λολλιανὸν | ἀντὶ τῆς πρὸς ἑαυτοὺς εὐνοίας | τῆς τε κηδεμονίας τῶν Ἀθηνῶν, | τὸν ῥήτορα.

Olim hunc titulum ad Lollianum sophistam cuius vitam scripsit Philostratus referebant homines docti. Sed illum potius P. Hordeonium Lollianum fuisse docet titulus n. 625. De Egnatiis Lollianis cf. quae exposuerunt Borghesi Opp. III p. 412. W. Henzen Annali dell' Inst. arch. 1866 p. 131 sqq. Atque Henzenus quidem distinxit duos homines: 1) L. Egnatius *Victor* Lollianus, consul ante annum 207 p. Chr., corrector Achaiae (C. I. G. 1624 vol. II p. 844), leg. pr. pr. Pannoniae a. 207 p. Chr. (Gruter 103, 6), sodalis Antoninianus a. 213 p. Chr.; 2) L. Egnatius Lollianus (Victoris nomen hic non gessit), proconsul Achaiae, proconsul Asiae, praefectus urbi a. 254 sqq. (Firmicus Matern. 2, 32). Ex aetatum ratione veri non dissimile est hunc illius filium fuisse. Atque ad maiorem natu ex his cur non liceat titulum nostrum referre non video. Nam κηδεμονία τῶν Ἀθηνῶν quae in eo praedicatur eum magistratum Romanum fuisse qui Achaiam (aut certe liberas civitates) administraret indicat; certe eadem vox n. 611 de Cn. Acerronio Proculo proconsule usurpatur. Neque obstat illud τὸν ῥήτορα, dummodo intellegamus hominem facundia insignem, non qui artem rhetoricam doceat.

---

633 Lapis inventus Eleusine. Edd. A. Conze et A. Michaëlis Bullettino dell' Instituto 1860 p. 182, adnotationes subiecit W. Henzen. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 300 n. 61.

ΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΚΑΙΘΕΙ
ΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ·Λ·ΣΕΠΤΙ
ΣΕΟΥΗΡΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΠΕΡ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙ.Μ.ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΩΙΝ
ΟΥΚΑΙ.Π.ΣΕΠΤΙΜΙΟΥΓΕΤΑ
ΣΔΙΣΥΠΑΤΟΝΦΟΥΛΒΙΟΝ
//
ΗΠΟΛΙΣ

V. 7 consulto deletus est.

. . . .
[ἀναγκαῖον τ]ῶν μεγίστων καὶ θει-
[οτάτ]ων αὐτοκρατόρων Λ. Σεπτι-
[μίου] Σεουήρου Εὐσεβοῦς Περ-
[τίνακος] Σεβαστοῦ καὶ Μ. Αὐρηλίου
[Ἀντων]είνου καὶ Π. Σεπτιμίου Γέτα
[Καίσαρο]ς δὶς ὕπατον Φούλβιον
[Πλαυτιανὸν ἔπαρχον πραιτωρίου]
ἡ πόλις.

Supplementa Henzeni sunt, partim certa, partim admodum probabilia. Ad v. 1 adnotat, etiam in titulis Latinis saepe cognationis aut affinitatis cum domo Caesarum intercedentis significandae causa vocabulum *necessarius* adhiberi (Orelli-Henzen 934. 5498). Plautiani consulatus alter incidit in annum 203 p. Chr. (956 u. c.).

---

634 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum a. 1852 in ecclesia Ὑπαπαντή. Ed. Pittakis Eph. 2500.

ΔΗΜΟΥΤ
ΝΚΛΠΡϹ
ΤΟΝΑΝΘ
ΙΟΙ/Σ

[Ψηφισαμένου | τοῦ] δήμου Τ[ιβέριο]ν Κλ. Πρε[κλ.ι]ανὸν] τὸν ἀνθ[ύπατ[ον εὐ]νοίας [ἕνεκεν].

Cognomen Πρεκλ.ιανόν certum non est, sed eo spatium multo melius expletur quam illo quod Pittakis posuit Πρόκλον. Ceterum Tiberii Claudii nomina hunc hominem natione Graecum esse indicant; qua de causa post Antoninorum tempora positum titulum indicaverim, cum tum demum frequentiora exempla eiusmodi hominum ad summos honores Romanos evectorum inveniantur.

635 In eiusdem lapidis, qui titulum n. 632 continet, parte aversa. Edd. Cyriac. p. X n. 73 Muratori T. II p. DLX. 1. Apian. p. CCCCLXXXIX. (Gruter. p. CCCCLXIV. 7.) Spon. Itin. T. III P. II p. 18. Wheler Itin. p. 362. (Meurs. Acrop. c. 5. Selden de Synedr. II p. 138. Vandal. Diss. p. 618 sqq. Corsin. F. A. T. I p. 380—384. Taylor ad Lysiam p. 766 Reisk.) Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 52. Chandler Inscr. P. II n. 19 p. 52. Boeckh C. I. G. 372. Pittakis l'ancienne Athènes p. 283. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 52 n. 70. Franz Elem. epigr. p. 267 n. 109), Exscripsit Koehler. (De altero ficticio eiusdem tituli exemplari v. Boeckh in C. I. G.)

ΙΑΘΙΙ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΑ . υΥΠΑΤΟΝ
ΤΗCΕΛΛΛΔΟCΡΟΥΦΙΟΝΦΗCΤΟΝ
ΚΑΙΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΗΝΗΕΞΑΡΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΤΡΙΑΚΟCΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟCΟΑΘΗ
ΝΑΙΩΝΕΥΝΟΙΑCΕΝΕΚΑΚΛΙΕΥΕΡ
ΓΕCΙΑCΤΗCΠΕΡΙΤΗΝΠΟΛΙΝΑΝΕ
CΤΗCΕΝΠΡΟΝΟΙΑΦΛΑΒΙΟΥΠΟΜ
ΔΛΔΟΥΧΟΥΤΟΥΔΙΑCΗΜΟΤΑΤΟΥΚΑΙ
ΑΠΟΚΟΜΙΤΩΝ

Var. lect. Primum versum Cyriacus omittit, Chandlerus solas litteras ΗΑΘΗΙ exhibet, Muratorius et Sponius ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ (Spon. cum iota adscripto). Nihil nisi quod nunc exstat illi omnes in lapide invenisse videntur.

[Ἀγ]αθῇ [τύχῃ]. | Τὸν λαμπρότατον ἀ[νθ]ύπατον | τῆς Ἑλλάδος Ῥούφιον Φῆστον | καὶ Ἀρεοπαγείτην ἡ ἐξ Ἀρίου | πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν | τριακοσίων καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθη|ναίων εὐνοίας ἕνεκα κ[α]ὶ εὐερ|γεσίας τῆς περὶ τὴν πόλιν ἀνέ|στησεν προνοίᾳ Φλαβίου Πομ(πηίου?) | Δᾳδούχου, τοῦ διασημοτάτου καὶ | ἀπὸ κομίτων. Quae in fine tituli ponuntur honorum nomina eum Constantino non esse antiquiorem probant. Boeckhius hunc proconsulem eundem esse vult cum Rufio Festo Avieno poëta, eique assentitur Teuffel Hist. Litt. Rom. § 420 ed. 3. Qui quo iure ex hoc titulo apparere dicat, proconsulatum Achaiae a Festo a. 372 p. Chr. administratum esse, non assequor: nam nullum omnino inest accuratius temporis indicium. Ad posteriorem quarti p. Chr. saeculi partem sane referendus est, quia Africae proconsulem Festum fuisse a. 366 p. Chr. constat. Sed Achaiam ante Africam potius quam post eam a Festo administratam esse putaverim.

636 Athenis in basi rotunda, quae sacram mensam in ecclesia S. Theodori prope monasterium Capucinorum sustinebat. Edd. Chandler Inscr. II, 48 p. 58. (Brunck. Anal. III p. 280 n. 210. Iacobs. Anthol. Pal. Append. Epigr. n. 128.) Adhibitis Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 373.

ΑΡΧΟΝΕΜΕΘΕΟΔΩΡΟΝΑΧΑΩΝΕΙΚΟΝΙΤΗΔΕ
CΤΗCΕΘΕΜΙCΤΟΚΛΕΗCΝΕΥΜΑΤΙΚΕΚΡΟΠΙΗΙC
ΑΡΧΟΝΟΡΑCΘΕΟΔΩΡΟΝΟCΕΥΔΙΚΙΗCΑΓΑΝΗCΙ
CΩCΕΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝCΩΜΑΤΑΚΑΙΠΟΛΙΑC
ΤΟΥΝΕΚΑΜΙΝΚΑΤΑΑCΤΥΘΕΜΙCΤΟΚΛΕΗCΑΝΕΘΗΚΕ
ΕΙΚΟΝΙΛΑΙΝΕΗΤΩCΓΑΡΑΝΩΓΕΠΟΛΙC
ΕΥΧΟΜΕΝΟCΜΕΤΕΠΙΤΑΘΕΩΓΕΝΝΗΤΟΡΙΠΑΝΤΩΝ
ΚΑΙΧΑΛΚΟΥCΤΗCΙΝΝΕΥΜΑΤΙΘΕΥΔΟCΙΟΥ

V. 8 Fourmontus CΤΗΕΙΝ. In ceteris consentiunt Chandl. et Fourm., nisi quod hic priorea versus paulo aliter digessit.

Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχα[ι]ῶν εἰκόνι τῇδε
στῆσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.
ἀρχὸν ὁρᾷς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίῃ ἀγανῇσι
σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας.
τοὔνεκά μιν κατὰ ἄστυ Θεμιστοκλέης ἀνέθηκε
εἰκόνι λαϊνέῃ· τὰς γὰρ ἄνωγε πόλις·
εὐχόμενος μετέπ(ε)ιτα θεῷ γενέτορι πάντων
καὶ χαλκοῦ(ν) στῆσ(ε)ιν νεύματι Θευδοσίου.

'Sub imperatore Theodosio I a. Chr. 380 Gothis Thessaliam et Epirum vastantibus honores meruit Achaeorum dux' Chandler. Idem a Troezeniis honoratur C. I. G. 1187.

637 In occidentali parte parietis occidentalis stoae Hadriani, non procul a porta, fere viginti pedibus supra planitiem antiquam. Ed. ex Fauvelii schedis Boissonade in Max. Planud. Metam. p. 653, ex alio eiusdem apographo Boeckh C. I. G. 373[b] (vol. I add. et corr. p. 911). Pittakis Eph. 560. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΤΟΝΘΕCΜΩΝΤΑΜΙΗΝΕΡΚΟΥΛΙΟΝΑΓΝΟΝΥΠΑΡΧΟΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟCΜΥΘΩΝΤΑΜΙΗCΕCΤΗCΕCΟΦΙCΤΗC

Τὸν θεσμῶν ταμίην Ἑρκούλιον, ἁγνὸν ὕπαρχον,
Πλούταρχος μύθων ταμίης ἔστησε σοφιστής.

Vide adn. ad eum qui sequitur titulum.

638 Basis marmoris Pentelici, nunc in duas partes fracta (*a*, *b*); a. 1,04, l. 0,64, cr. 0,64. Edidit Rhusopulos Eph. nov. 432. Exstat ante stoam Hadriani. Exscripsit Koehler.

(*a*) (*b*)

Η

ΝΠΡΟΜΑΧΟΝΘΕϹΜΩΝϹ ΥΓΛΙΟ ΝΑΠΑϹΙΝ
ΞΖΟΜΕΝΟΝΘΩΚΩΝ ΓΟΘΕΝΑ ΤΑΤΩΝ
ΕΙΝΥϹΛΘΗΝΛΩΝΛΠΡΩΝΙΛΝΟϹϹΕϹΟΦ ΤΗϹ
ΤΗϹΕΠΛΡΛΠΡΟΜΛΧΩΙΠΛΛΛΛΔΙΚΕΚΡΟΠΙ

[Τὸ]ν πρόμαχον θεσμῶν [Ἑρκ]ούλιο[ν ἁγνό]ν (?) ἅπασιν
[ἱ]ζόμενον θώκων ὑψόθεν ἀ[κροτά]των
[κλ]εινὸς Ἀθηναίων Ἀπρωνιανός σε σοφ[ισ]τὴς
[σ]τῆσε παρὰ προμάχῳ Παλλάδι Κεκροπί[ης].

De Herculio exposuit Waddington apud Foucart ad Lebas Meg. et Pel. n. 60. Fuit is praefectus praetorio Illyrici a. 408—412 p. Chr.; pro ὕπαρχος πραιτωρίου et in nostro titulo n. 637 et in illo Megarico ὕπαρχος dicitur; quae vocabula etiam alibi confunduntur (cf. adn. ad n. 639). Quod duo sophistae eius statuas erigendas curaverunt, ex eo apparet eum illorum studiis favisse eosque adiuvisse (Wachsmuth Die Stadt Athen I p. 717).

---

639 Basis rotunda inventa in fundo Gasparii, cum domus ibi aedificaretur, anno 1869. Ed. Koehler Hermae IV p. 133.

//////// ΝΟΜΟΙ vac.
/////////

ΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΙΗΣΕΠΡΟΒΟΝ
ΤΟΝΥΠΑΡΧΟΝΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΝΤΟΛΙΟΣΣΕΝΕΛΛΑΔΟΣΑΝΘΥΠΑΤΟΣ

Εἰκόνι χαλκείῃ σε Πρόβον | τὸν ὕπαρχον Ἀθήναις
Ἀντόλιος [στῆ]σεν Ἑλλάδος ἀνθύπατος.

Anatolium cos. a. 440 p. Chr. putat Koehler, coniectura non improbabili. Admodum recentis temporis titulum esse praeter alia ex nomine Ἑλλάδος (non Ἀχαΐας) ἀνθύπατος patet (cf. n. 635). Quis sit Probus ὕπαρχος, incertum quidem est, sed si comparaveris n. 637, verisimile videbitur etiam hic ὕπαρχον pro ὕπαρχον πραιτωρίου dictum esse.

---

640 Apud Gigantes. Exscripsit Koehler.

ΘΥΠΑΤΟΥ
ΝΗϹΙΝΕΓΕΙΡΑϹ
ΝΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗΝ

V. 1 (exitus pentametri) .. [ἀν]θυπάτου, v. 2 ...νησιν ἐγείρας, v. 3 ....ν ὀφειλομένην. Ex his reliquiis apparere videtur, titulum similis argumenti fuisse atque n. 637. 638. 639.

---

641 Fragmentum tabulae marmoris Hymettii, inventum ad occidentalem partem Erechthei; exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 288. Eph. 2083. Exscripsit Koehler.

ΟΥΥΙΟΝΜΑΙΚΙΑ
vacat

Pittakisii supplementum Μαικί[ον] nullo modo ferri potest, nam hic, post patris nomen, gentile ponere non licet. Rectius aliquis de cognomine aliquo Μαικια[νόν] aut Μαικιλ[ιανόν] cogitaverit. Sed a dextera margo est, videturque totus titulus uno versu constitisse, ita ut in fine nihil omnino desideretur. Quare non dubito, quin τὸν δεῖνα ....ου υἱὸν Μαικίᾳ (*Maecia* sc. tribu) intellegendum sit. Eos qui cognomine carent saepe eius loco tribum apponere notum est.

CLASSIS QVARTA.

TITVLI MAGISTRATVVM ET SACERDOTVM ATTICORVM.

642 In basi marmoris Hymetti inventa in arce septentrionem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 333, et iterum aliquanto plenius et accuratius 3599. Denuo descripsit Koehler.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ///ΟΥ
ΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑ
ΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ//////ΥΛ
ΝΟΡΑ//////////////////////////////
//////////////////////////////////

Post ΝΟΡΑ et quae in eodem versu scripta erant, et totus versus qui sequebatur erasus est. Post eum nihil amplius scriptum erat.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου [β]ου-
λὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξα-
κοσίων καὶ ὁ δῆμ[ος ὁ]
Ἀθηναίων [Ἰο]ύλ[ιον Νικά]-
νορα [νέον Ὅμηρον καὶ]
[νέον Θεμιστοκλέα.]

Cf. adnotationem ad n. 1, ubi exposui aut ad Augusti aut, id quod minus verisimile est, ad Claudii aetatem hunc Nicanora referendum esse. Ceterum eum Athenis praetura functum esse apparet ex catalogo magistratuum, quem edam part. IX class. 1.

---

643 In ascensu ad arcem, in marmore candido. Ed. Clark. Itin. P. II S. II p. 474 (Boeckh C. I. G. 417. Pittakis l'ancienne Athènes p. 228).

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥ
ΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙ
ΙΟΥΛΙΟΝΝΙΚΑΝΟΡΑ . . .

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βου[λὴ καὶ ἡ βου]-
λὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ [ὁ δῆμος]
Ἰούλιον Νικάνορα . . . .

Cf. adn. ad n. 642.

---

644 Basis lapidis Pentelici, a. 0,15, l. 0,50, cr. 0,30. Inventa in meridionali parte Piraeei 'εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κακκίδου, ἐν τῇ Ὑδραϊκῇ συνοικίᾳ'. Ed. Pittakis Eph. 3454.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΙΟΥΛΙΟΝΝΙΚΑ
ΝΕΟΝΟΜΗΡΟΝΚΑΙ ΝΕΟΝΘΕΜΙΣΤΟΚΛ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τ[ῶν Χ] | καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων Ἰούλιον Νικά[νορα] | νέον Ὅμηρον καὶ νέον Θεμιστοκλ[έα]. Cf. adn. ad n. 642.

---

645 Columna marmorea inventa ubi βουλευτήριον fuisse putabatur. Edd. Eustratiadis Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι φυλλ. 2. 1852 p. 6. C. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXX. Exscripsit Koehler.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΞΕΝΟΚΛΗΝΘΕΟΠΟΜΠΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΝΕΙΣΗΓΗΤΗΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΤΟΥΣΙΤΩΝΙΚΟΥ
ΤΑΜΙΕΙΟΥΚΑΙΣΙΤΩΝΗΣΑΝΤΑ
ΔΙΣΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΕΠΙΤΟΥΣ
ΟΠΛΕΙΤΑΣΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΤΕΤΡΑΚΙΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΤΟΥΣ

I. e. Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Ξενοκλῆν Θεοπόμπου | Ῥαμνούσιον, εἰσηγητὴν | γενόμενον τοῦ σιτωνικοῦ | ταμιείου καὶ σιτωνήσαντα | δὶς καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοὺς | ὁπλείτας γενόμενον | τετράκις, ἀρετῆς ἕνεκα | καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑατούς.

Ab initio imperii Augusti non magno temporis spatio abesse videtur tituli origo. Nam cum n. 646 ταμίαι τῶν σιτωνικῶν sint Apolexide archonte, quem paulo post initium aerae Christianae munere functum supra docui (adn. ad n. 106), eo anno hunc titulum Xenoclis, qui aerarium sitonicum lege ad populum lata condidisse dicitur (id enim est εἰσηγητὴν γενόμενον, quod Bursianus non recte interpretatus est), antiquiorem esse apparet. Sed non multo antiquiorem esse scriptura quae est ὁπλείτας indicare videtur. Etiam ἑατούς forma inprimis Augusti aetate frequentata esse videtur (n. 552. 575. 576. Etiam n. 550 fortasse ab initio simpliciter ἑατόν scriptum fuit, quod deinde correctum est, nam litterae ligatae ab illo tempore alienae sunt). Etiam iteratio praeturae Atticae primis imperatorum Romanorum temporibus frequentior fuisse videtur, quam ulla alia aetate. Videtur igitur hic Xenocles Theopompi f. Rhamnusius diversus esse ab illo Xenocle Rhamnusio, qui recensetur in laterculo magistratuum et sacerdotum multo ante imperatorum Romanorum aetatem composito (cf. indicem vol. II); sed ex eadem familia ille fuisse videtur non minus quam Xenocles Theocharis f. Rhamnusius ephebus Antonini Pii aetate (v. indicem).

---

646 In arce se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 324.

ΚΗΦΙΣΙΕΑ
ΑΙΑΝΤΗΣΒΟΥΛΗΣ
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥΠΑΛΛΗΝΕΑ
ΤΟΥΣΤΑΜΙΑΣΤΩΝΣΙΤΩΝΙΚΩΝ
.ΗΣΙΔΟΣΕΞ ΟΙΟΥ
ΔΗΜΕΟΥ

I. e. [Ὁ δῆμος τὸν δεῖνα] Κηφισιέα, [τὸν ταμ]ίαν τῆς βουλῆς, [καὶ τὸν δεῖνα] Φιλοστράτου Παλληνέα [καὶ τὸν δεῖνα,] τοὺς ταμίας τῶν σιτωνικῶν [ἐπὶ Ἀπολ]η[ξ]ιδος ἐξ Οἴου [ἄρχοντος, ἐπιμεληθέντος(?)] Δημέου. Cf. adn. ad n. 645.

647 Eleusine in domo privata, in ara. Edd. Pittakis Eph. 2569. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXII. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 244 n. 43. Exscripsit Velseo.

ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΚΑΙΙΕΡΕΑΠΑΤΡΩΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΝΕΥΚΛΕ
ΟΥΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΕΙ
ΜΕΡΤΟΣΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΤΟΝΕΑΥ
ΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣ ΚΛΕΟΥΣ
ΤΗΣΕΥΚΛΕΟΥΣ
ΦΛΥΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣ

Τὸν ἀρχιερέα Τιβερίου | Καίσαρος Σεβαστοῦ | καὶ ἱερέα πατρῴου | Ἀπόλλωνος | Πολύχαρμον Εὐκλ[έους Μαραθώνιον Εἰ]μερτος Πολυχάρμου | Μαραθώνιος τὸν ἑαυ[τοῦ εὐεργέτην· | ἐπὶ ἱερείας Κλεοῦς | τῆς Εὐκλέους | Φλυέως θυγατρός. Cf. n. 482. Polycharmus Euclis f. Marathonius κῆρυξ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς est infra in catalogo magistratuum (part. IX class. 1).

---

648 Basis inventa Acrocorinthi, quo Athenis aliquando delata est. Edd. Expédition de Morée t. III pl. 79. Lebas Megaride et Peloponnèse 88, secundum tria diversa apographa (*a b c*). Posteriorem partem inde a v. 9 accuratius edidit Pittakis Eph. 2647.

ΟΙΠΡΥ
Τ ΝΗΕΙΣ
ΤΟΝΤ/ΜΙ
ΝΤΗΣΦΥΛ
ΗΣΔΗΜΗ
ΤΙΙΟΝΕΞ
ΟΙΟΥΜ
Τ.ΝΕΙΣΤΟΝΚΗΡΥΚ/
ΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΤΟΥΔΗ
ΜΟΥΚΑΛ
ΛΙΚΡΑΤΙ
ΔΗΝΤΡΙ
ΚΟΡΥΣΙ
ΟΝ

Var. lect. V. 1—7 apographum *c* secutus sum; v. 4 ultimum Λ ex *b* addidi; v. 5 primum Η ex *a b* (Π *c*); v. 6 init. ΤΗ *b c*, ΤΙΙ *a*; v. 7 extr. Μ *a*, ΛΕΝ *b*, Μ *c*; fortasse Ν in lapide est. V. 8 *a* ΝΕΙΣΤΟΝΚΗΡΥΙ/, *b* . . . . Τ . . ΤΝΙΕΙΣΙΣΤΟΝΚΗΡΥΛ, *c* ΙΛ Μ ΝΕΙΓ ΤΟΝΚΗΡΥΚΗ. Nihil recepi quod non in uno ex illis tribus exemplaribus sit. V. 9—16 ex Ephemeride expressi Lebasii exemplaribus multo deterioribus neglectis; ex his tamen recepi litterarum formas et versuum dispositionem, in quibus accuratissime inter se consentiunt. Pittakis non plus quam quattuor versus habet hunc in modum: ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ | ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ | ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΗΝ | ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΝ.

Οἱ πρυτάνεις τὸν ταμίαν τῆς φυλῆς Δημήτριον ἐξ Οἴου μ[ε]ίζ(ονος).
[Οἱ πρυ]τ[ά]νεις τὸν κήρυκα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Καλλικρατίδην Τρικορύσιον.

Prytanes Leontidis esse videntur, nam ταμίαν τῆς φυλῆς ex ipsa tribu creatum fuisse consentaneum est. Callicratides Syndromi f. Tricorysius κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου subscriptus est catalogo prytanum Erechtheidis (part. IX class. 2), quem ad Augusti aetatem referendum esse infra demonstrabo.

---

649 Columna rotunda lapidis Hymettii, Eleusine e regione ecclesiae S. Georgii. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 68 n. 24.

ΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙ
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΤΟΝΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΟΥΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΝ
ΠΡΟΝΟΗΘΕΝΤΑΤΟ//////////ΤΗΝ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΝΚΟΣ//////////////

I. e. Ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ | ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ | ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | τὸν ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας | στρατηγὸν Καλλικρατίδην | Συνδρόμου Τρικορύσιον, | προνοηθέντα το[ῦ περὶ] τὴν | πανήγυριν κόσ[μου . . . Lenormanti supplementa absurda sunt. Πανήγυρις, cum titulus Eleusine inventus sit, de Eleusiniis videtur accipiendum esse. Infra n. 663 habes Flavium Dorotheum στρατηγὸν ἐπὶ τὰ ὅπλα eundemque ἀγωνοθέτην τῶν μεγάλων Ἐλευσινίων. Praeterea cf. adn. ad n. 648.

---

650 In tabula marmoris Pentelici infra intacta, a ceteris partibus mutila, a. 0,36, l. 0,155, cr. 0,10. 'Titulus recentiore aetate negligenter scriptus' Koehler. Inventus lapis in orientali arcis parte, est in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 1968. Denuo descripsit Koehler.

ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΟΝ
(vac.) ΜΙΑΝΤΗΣ
ΟΥ ΒΟΥΛΗΣΚΑ
ΛΛΙ ΡΙΔΗΜΟΝΗΡΟ
ΣΥΝ ΔΙΚΟΥΕΠΙΚΗ
ΡΙΚΟ ΦΙΣΙΟΝ

ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣ

ΤΟΝΤ/// ΛΕΠΑΥ////
ΜΙΑΝΤΗΣ ΕΠΙΤΙ////
ΙΕΡΑΣΤΑΞΕ ΔΑΦΙ////
ΩΣΑΛΕΞΑΝ ΝΟΣ/
ΔΡΟΝΕΥΠΥ
ΡΙΔΗΝ

V. 9—13 columnae prioris et ab initio et a fine vacuum spatium est.

[Οἱ πρυτάνεις | τὸν κήρυκα τῆς | βουλῆς καὶ τ]οῦ | [δήμου Κα]λλι[κρατίδην] Συν[δρόμου Τ]ρικο[ρύσιον].

Οἱ πρυτάνεις τὸν [τα]μίαν τῆς βουλῆς Χαι[ρίδημον Ἡρο]δότου Ἐπικη[φίσιον.

Οἱ πρυτάνεις | τὸν [τα]μίαν τῆς | ἱερᾶς τάξε[ως Ἀλέξαν[δρον Εὐπυ]ρίδην. V. 8—11 a dextra quae supersunt intelligi non possunt. Callicratidae titulum supplevit Kirchhoff (cf. n. 648. 649). Catalogus epheborum Traiano imperatore, archonte Pantaeno compositus (part. IX class. 3) habet quidem Alexandrum quendam Eupyridam, sed tam recentis temporis hic titulus esse non videtur.

651 Marmor Pentelicum, septentrionem versus ab Erechtheo. Exscripsit Koehler.

//
ΤΡΑΤΗΓΟΝΤΟΕΒΔΟΜΟΝΜΑΡΚΟΣΠΟΡΚΙΟΣΜΑ
//////////////////////// IVSMF ////////////////////////

i. e. [Τὸν δεῖνα σ]τρατηγὸν τὸ ἕβδομον Μάρκος Πόρκιος Μα[ρκου υἱὸς Κάτων(?)]. Deinde eadem sequebantur Latino sermone, cuius tituli nihil superest nisi [*M. Porc*]*ius M(arci) f(ilius)*. Eum qui honoratur non praetorem Romanum, sed Atticum esse patet. Fortasse ob eam ipsam causam Graecus titulus Latino praeponitur; ubi homines Romani a Graecis honore statuae afficiuntur, Latina antecedunt (vide supra n. 464. 578. 595). Tam frequens muneris τοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα στρατηγοῦ iteratio inprimis in tempora imperatorum Iuliorum et Claudiorum cadere videtur (cf. n. 158. 456. 645. 652. 653). M. Porcius M. f. Cato consul suffectus fuit Tiberio imperatore anno incerto, deinde curator aquarum a. 38 p. Chr., quo anno damnatus esse videtur (Nipperdey ad Tac. ann. IV, 71). Quare septem anni, per quos identidem is qui honoratur praetor creatus est, in extrema Tiberii tempora incidere videntur. Deinde in eundem locum dignitatis successit Dionysodorus Suniensis (n. 456) per primos Claudii annos, deinde (n. 458) alius quidam Besaeensis, quem excepit Novius Philini f., qui annis 54—61 aut etiam postea eo munere functus videtur; recentior etiam, si in nomine supplendo non erravi, Aeolio Antipatri f. Phlyensis est (n. 653), qui item septem annos aut amplius in munere fuit. Contra ea altero p. Chr. saeculo nullum quod meminerim exemplum est hominis qui plus quam bis (T. Coponius Maximus n. 2) eo munere functus sit.

---

652 In basi marmoris Hymettii inventa, ut Pittakis refert, a. 1860 prope Erechtheum, ubi nunc etiam est. Edd. Pittakis Eph. 3724 (Boeckh C. I. G. 381? vide infra). Hirschfeld Tituli statuariorum p. 144 n. 5. Denuo contulit Koehler.

////ΞΑΙΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑ////
ΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥ
ΔΙΟΝΝΟΥΙΟΝΦΙΛΕΙΝΟΥΥΙΟΝ
ΤΟΝΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΣΤΡ/
ΤΗΓΟΝΤΟ Δ ΚΑΙΙΕΡΕΑΔΗΛΙΟ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕ
ΤΗΝΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΙΚΑΙΣΑΡΗΩΝΣΕ
ΒΑΣΤΩΝΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΑΑΝΤΩΝΙΑΣ
ΣΕΒΑΣΤΗΣΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΑΚΑΙ
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΙΟΥΝΙΑΣΜΕΓΙΣΤΗΣ
ΤΗΣΖΗ ////////Σ////////Σ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

Boeckhius C. I. G. 381 ex Cyriaci (p. XIII n. 94) et Muratorii (T. II p. DLI. 1) apographis titulum dat plane consentientem cum hoc, praeterquam quod ultimi tres versus omissi sunt, quintus vero sextusque hunc in modum mutilati atque in unum contracti:

ΤΟΝΕΠΙΙΕΡΕΑΔΗΛΙΟΥ etc.

Praeterea versuum distinctiones Cyr. et Mur. et ab hoc titulo et inter se diversas habent. Qua in re mihi plane veri similis videtur R. Neubaueri sententia (Hermae vol. IV p. 416 sqq.), qui haec omnia eiusdem lapidis apographa esse vult. (Boeckhii exemplum ut solet expressit Lebas Attique 335.)

[Ἡ ἐ]ξ [Ἀ]ρείου πάγου βουλὴ κα[ὶ ἡ] | βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος Τιβέριον Κλαύ|διον Νούιον, Φιλείνου υἱόν, | τὸν ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας στρα|τηγὸν τὸ δ´ καὶ ἱερέα Δηλίου | Ἀπόλλωνος διὰ βίου καὶ ἀγωνοθέ|την τῶν μεγάλων Παναθηναίων | Σεβαστῶν καὶ Καισαρήων Σε|βαστῶν καὶ ἀρχιερέα Ἀντωνίας | Σεβαστῆς, φιλοκαίσαρα καὶ | φιλόπατριν, ἀρετῆς ἕνεκεν. — Ἐπὶ ἱερείας Ἰουνίας Μεγίστης | τῆς Ζή[νωνος] Σ[ουνιέω]ς. — Ἐπάγαθος Ἀριστοδήμου [ἐποίει]. Titulus est aut anni 57 p. Chr. aut paucis annis antiquior; nam 61 p. Chr. Novius praetor octavum fuit (v. indicem).

---

653 Fragmentum basis rotundae marmoris Hymettii. Apographum Finlayi est inter schedas Boeckhianas.

ΑΤΡΟΥΦΛΥΕΑ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΤΟΕΒΔΟΜ
ΟΚΛΟΣΑΡΕΤΗ

[Αἰολίωνα Ἀντιπ]άτρου Φλυέα [τὸν | ἐπὶ τὰ ὅπλα] στρατηγὸν τὸ ἕβδο[μον | ...... Πε]ίκλος ἀρετῆ[ς ἕνεκα]. Supplevi ex titulo ephebico Metrodoro archonte, Ti. Claudio imperatore composito; etsi certum non esse nominis supplementum concedo, tamen summa in eo est probabilitas: primum enim tam frequens eiusdem muneris repetitio Neronis aetati vel maxime convenit (cf. n. 652), deinde in illo epheborum catalogo Aeolio et duo alii ephebi patrum et pagorum nominibus adiectis ceterorum gregi, qui solis nominibus notati sunt, praemittitur, qua ex re eum inter nobilissimos fuisse merito conieceris, denique huic coniecturae haud leve momentum inde accedit, quod Sallustianum Aeolionis f. Phlyensem ad archontis eponymi honorem pervenisse testatur titulus n. 692.

---

654 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 416. Periisse videtur.

.ΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
..ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥΦΛΥΕΑ
ΑΝΤΑΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΑΝΕ..ΤΩΙ..ΩΝΣΕΒΑ
ΣΤΩΝ

[Ἡ βουλ]ὴ κ[α]ὶ ὁ δῆμος
[τὸν δεῖνα] Ἀριστονίκου Φλυέα
[ταμιεύσ]αντα στρατιωτικῶν
[τῷ μεγίστῳ] Αὐτοκράτορι Καίσαρι
[Δομιτιανῷ] Γερμανικῷ Σεβαστῷ
[ἀνέθηκ]αν ἐ[ν] τῷ [ναῷ τ]ῶν Σεβα-
στῶν.

Boeckhius praeter v. 1. 3 nihil suppleverat. Quis esset Imperator in tanta eorum qui Germanici cognomen gessissent multitudine ambiguum esse; videri aut de Tiberio aut de Claudio cogitandum esse. At Tiberius Germanici nomine non est usus, a Claudio vero aliena sunt illa Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ ceteris nominibus praemissa; in eo potius legitimus nominum ordo est *Ti. Claudius Caesar Augustus Germanicus, imperator* sqq., qui etiam in titulis Atticis semper observatur (n. 385. 386. 456. 457. 458. 612. 613. 615. Ex altera parte si Traianus aut aliquis ex recentioribus designaretur, cognomini Germanici etiam alia eiusdem generis adiungerentur. Domitiani vero plane eadem quae hic habemus nomina sunt in titulo ephebico eo anno quo is Athenis archon fuit composito (v. indicem). Ultimi versus supplementa certa esse mihi videntur; nam quod Fourmonti diligentiam in lacunarum spatiis indicandis non nimiam fuisse sumpsi, vix nimis audax videbor.

655 In arce; execripsit Koehler.

ΙΗΤΩΝ
ΩΝΥΜΟΙ
ΤΕΡΑΤΗ
ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΟΤΑΙΑΡΙΟΙ

['Η βουλ]ὴ τῶν Χ [τὸν δεῖνα, | τὸν ἐπ]ώνυμον [ἄρχοντα, | τὸν πα]τέρα τῆ[ς ἱερείας (sive κανηφόρου, ἀρρηφόρου sim.) | ...] προνοίας [ἕνεκα ἐπὶ | ἱερέ]ως διὰ βίου [τοῦ δεῖνος]. V. 1 extr. de littera Χ dubitari non potest; titulus igitur anno 126 p. Chr. antiquior est.

---

656 Basis marmoris Pentelici inaedificata in ecclesia Παναγίας πυργιωτίσσης. Ed. Pittakis Eph. 4008. (C. Keil Mus. Rhen. XVIII p. 65. R. Neubauer Comm. epigr. p. 19. G. Hirschfeld Hermae VII p. 52 n. 1). Cum lapide contulit Koehler.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΤΩΝΧΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΝΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΑΡΧΟΝΤΑΚΑΙΙΕΡΕΑ
ΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ
ΤΙΦΛΑΤΙΦΛΑΟΥΙΟΥ
ΛΕΩΣΘΕΝΟΥΣΥΙΟΝ
///// ΚΙΒΙΑΔΗΝΠΑΙΑΝΙΕΑ
///// ΤΗΣΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ
///// ΣΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΥΝΟΙΑΣ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ | τῶν χ' καὶ ὁ δῆμος | τὸν ἐπώνυμον | ἄρχοντα καὶ ἱερέα | Δρούσου ὑπάτου | Τι. Φλα. Τι. Φλαουίου | Λεωσθένους υἱὸν | [Ἀλ]κιβιάδην Παιανιέα | [ἀρε]τῆς ἕνεκεν καὶ | [τῆς] εἰς τὴν πατρίδα | εὐνοίας.

De hoc titulo atque eis qui sequuntur n. 657—659 optime exposuit Hirschfeld Herm. VII p. 52 sqq., atque ex eis coniunctis cum Vitelliae Isidorae et Flaviae Philae titulis qui eduntur infra (part. VIII class. 9) hoc stemma confecit:

T. Flavius Leosthenes
|
T. Flavius Alcibiades archon ep. (n. 656. 657) ⌣ Vitellia Isidora
|
- T. Flavius Leosthenes (strategus et gymnasiarchus n. 658)
- T. Flavius Alcibiades (strategus, gymnasiarchus, archon eponymus n. 659)
- Flavia Phila ⌣ C. Domitius Aristodemianus Chollida.

Tempus eo definitur, quod Alcibiades maior a senatu *sexcentorum* honoratur, ita ut non post 126 p. Chr. munere archontis functum esse appareat. Alcibiades minor autem archon est in catalogo ephebico quarto Abascanti paedotribae anno composito (part. IX class. 3), qui annus est inter a. 138 et 145 p. Chr. (Hermae VII p. 224).

657 Basis marmoris Hymettii, a. 1,00, l. 0,545, cr. 0,545, litterae altae 0,025. Ed. Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν 14 Ian. 1865 (?). Hirschfeld Hermae vol. VII p. 53 n. 2.

ΤΙΦΛΑΟΥΙΟΝΛΕΩΣΘΕ
ΝΟΥΣΥΙΟΝΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ
ΠΑΙΑΝΙΕΑΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΗΝΠΑ
ΤΡΙΔΑΕΥΝΟΙΑΣ

Τι. Φλάουιον Λεωσθέ|νους υἱὸν Ἀλκιβιάδην Παιανιέα ἀρετῆς ἕνε|κεν κ[α]ὶ τῆς εἰς τὴν πα|τρίδα εὐνοίας. Cf. adn. ad n. 656.

---

658 Basis marmoris Hymettii, a. 1,00, l. 0,538, cr. 0,472, litterae altae 0,026—0,027. Inventus lapis vere a. 1871. Ed. Hirschfeld Hermae vol. VII p. 53 n. 4.

ΤΟΝΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣ
ΣΙΑΡΧΟΝΤΙΦΛΑΟΥΙΟΝ
ΛΕΩΣΘΕΝΗΝΦΛΑΟΥΙΟΥ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣ

ΕΝΕΚΕΝ

Τὸν ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας | στρατηγὸν καὶ γυμνα|σίαρχον Τι. Φλάουιον | Λεωσθένην Φλαουίου | Ἀλκιβιάδου υἱὸν ἀρετῆς | ἕνεκεν. Cf. adn. ad n. 656.

---

659 Basis marmoris Hymettii, a. 1,03, l. 0,545, cr. 0,48; litterae altae 0,02. Ed. Ἐφημερὶς τῶν φιλομαθῶν 14 Ian. 1865. Hirschfeld Hermae vol. VII p. 53 sq. n. 5

///// ΑΙΟΔΗΜΟ//
///// ΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝ
//// ΠΙ/// ΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣΣΤΡΑΤΗ
/// ΟΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
/Κ///// ΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΕΠΩΝΥ
///ΟΝ/// ΡΧΗΝΚΑΙΙΕΡΕΑΝΙΚΗ///
Ι///////// ΚΡΟΠΟ///ΕΩΣΤΙΤΟΝ
//ΛΑ///ΟΥΙΟΝΤ///ΤΟΥΦΛΑΟΥΙ
.ΟΥ///// ΚΙΒΙΑ///// ΟΥΥΙΟΝ
ΑΛ/////// ΙΑΔΗΝΠΑΙΑΝΙΕΑ
ΑΡΕ///// ΙΣΕΝΕΚΕΝ

['Η ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ κ]αὶ ὁ δῆμος | [ὁ] Ἀθηναίων τὸν | [ἐ]πὶ [τ]οὺς ὁπλίτας στρατη|[γ]ὸν καὶ γυμνασίαρχον | κ[αὶ] ἄρξαντα τὴν ἐπώνυ|μον [ἀ]ρχὴν καὶ ἱερέα Νίκη[ς | τῆς ἐξ ἀ]κροπό[λ]εως Τί|τον | [Φ]λ[ά]ουιον Τ[ί]του Φλαουί|ου [Ἀλ]κιβιά[δ]ου υἱὸν | Ἀλ[κιβ]ιάδην Παιανιέα | ἀρε[τῆ]ς ἕνεκεν.

Supplementa Hirschfeldii sunt, nisi quod is v. 7 supplevit ἱερέα Νίκη[ς τῆς Ἀ]κροπόλεως, quod mihi inusitatius dictum videtur. Praeterea cf. adn. ad n. 656.

---

660 'In basi magna marmorea Eleusine ad templum Cereris, super anaglypho pompam mysticam repraesentante; haec basis videtur olim statuam muliebrem colosseam sustinuisse, cuius truncus prope adiacebat, secundum Sponium quinquaginta fere passibus a basi'. Edd. Spon. Itin. T. II p. 283. Wheler Itin. p. 429. (Boeckh C. I. G. 389. Lebas Attique 319. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 171).

ΟΥ
Ν ΝΙΓΡΕΙΝΟΣ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ

l. c. Νού(μμιος) Νιγρεῖνος ἱεροκῆρυξ. Quum in aliis titulis modo Nigrinus, modo nomine Graeco omisso Nummius hieroceryx (ut Iulius hierophantes, Claudii Pompeii Aelii Fabii daduchi) recenseatur, de huius tituli supplemento dubitari eo minus licet, quia quae Boeckhius proposuit supplementa (Νουμέριος aut Νουμήνιος) etiam aliis de causis admitti nequeunt. Aetas Nummii Nigrini hieroceryċis ea definitur, quod filia eius Nummia Bassa nupsit Aelio Praxagorae daducho, quem fere inter annos 110 et 120 natum esse demonstrabo (ad n. 676). Quare Nigrinum aequalem fere Herodis Attici aut paucis annis maiorem, natum extremis primi p. Chr. saeculi annis putaverim. Gargettium eum fuisse apparet ex titulis neptis eius, quos edam part. VIII class. 9.

---

661 In basi marmoris Hymettii; deest angulus dexter superior. 'Εὑρέθη ἐντὸς τοῦ γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου', extat ante stoam Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3327. 3328 (*'quos duos fecit Pitt. titulos, unus est'* Koehler). Denuo descripsit Koehler.

in cymatio ////Ε ΣΕ . ΛΗΚΑΙΙ

ΟΔΗΜΟΣΤΟΝΙΕΡΕΑΔΗΜΟΥΚΑΙΧΑ
ΘΕΤΗΝΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΚΑΙΣΑΡΗΩΝ
ΜΑΞΙΜΟΝΑΙΝΟΥΣΙΟΝΔΙΛΟΧΟΝΣΤΩ
ΚΗΡΥΚΟΣ//////////////////////ΤΚΩΠΩΝΙΟΥΜΑΞΙΙ..
/////ΝΟΥΣΙΟΥΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΕΠΙΜΕΛΙ
ΘΕΝΤΟΣΕΡΜΑΙΟΥ)ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ

Ο
ΗΠΑΙΣ

[Ἡ τ]ε τι[μιωτάτη Ἀρεοπαγειτῶν βου]λὴ καὶ ἡ [βουλὴ τῶν Χ καὶ]
ὁ δῆμος τὸν ἱερέα δήμου καὶ Χα[ρίτων καὶ ἀγωνο]-
θέτην τῶν μεγάλων Καισαρήων [Τ. Κωπώνιον]
Μάξιμον Ἀγνούσιον, δι[ά]δ[ο]χον Στω[ικόν, ἱερο]-
κήρυκος [καὶ ἱερέως] Τ. Κωπωνίου Μαξί[μου]
[Ἀγ]νουσίου υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκα, ἐπιμε[λη]-
θέντος Ἑρμαίου) Κολωνῆθεν.
ἡ πόλις.

De Coponii Maximi aetate cf. adn. ad n. 2. V. 4 de supplemento διάδοχον Στωικόν dubitare non licet, neque desunt similia in huius aetatis titulis, simillimam quidem διάδοχον τῶν ἀπὸ Ζήνωνος λόγων, quod legitur in titulo sepulcrali Iulii Zosimiani (v. ind.); simpliciter Στωικὸς vocatur Theoxenus Achillis f. Patrensis item in inscriptione sepulcri (v. ind.). Denique etiam Πλατ[ω]νικοῦ, quod habemus in titulo mutilo et neglegenter exscripto n. 684, sectam philosophicam designare videtur.

---

662 In basi marmoris Hymettii, a. 0,90, l. 0,49, cr. 0,45. In superficie vestigia statuae; exstat ante stoam Hadriani. Quattuor priores versus ed. Stuart Ant. Att. vol. I p. 52. Ex eius et Fourmonti apographis Boeckh C. I. G. 376. Totum titulum ed. Pittakis Eph. 1385. Denuo descripsit Koehler.

ΟΥΙΒΟΥΛΛΙΟΝΙΠ
ΠΑΡΧΟΝΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝΤΟΝΕΠΩΝΥ
ΜΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΑΡΧΟΝΤΑΚΑΙΙΕΡΕΑΔΡΟ
ΣΟΥΥΠΑΤΟΥΗΑΙΑΝ
'sic' Koehler ΤΙΣΦΥΛΗΙΕΥΝΟΙΑΣΕ
ΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙ
ΑΣΤΗΣΕΙΣΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΤΟ////
ΕΑΥΤΩΝΦΥΛ.ΤΗΝ

Οὐιβούλλιον Ἵπ|παρχον Μαραθώ|νιον, τὸν ἐπώνυ|μον τῆς πόλεως | ἄρχοντα καὶ ἱερέα Δρο[ύ]|σου ὑπάτου, ἡ Αἰαν|τὶς φυλὴ εὐνοίας ἕ|νεκεν καὶ φιλοτει|μίας τῆς εἰς αὑτοὺς | καὶ τὴν πατρίδα, τὸ[ν] | ἑαυτῶν φυλ[έ]τ[η]ν.

L. Vibullius Hipparchus Marathonius archon eponymus est in catalogo ephebornm sub finem imperii Traiani aut initio Hadriani; quem ne eundem esse statuamus cum hoc non obstat sacerdotium Drusi, nam id etiam illo tempore mansisse indicat titulus T. Flavii Alcibiadis n. 656.

663 In basi lapidis Pentelici inventa in theatro 'πρὸ τῆς δεξιᾶς παρόδου', ubi nunc etiam est. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 181. Kumanudis Phil. III p. 564. Exscripsit O. Lueders.

ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΚΛΗΡΩΙΔΗΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΦΙΛΙΑΣΕΝΕΚΕΝΦΛ·ΔΩΡΟ
ΘΕΟΝΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝ
ΤΑΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΕΛΕΥΣΙΝΙΩΝ

Ψηφισαμένης τῆς πό|λεως καὶ τοῦ δήμου |
Κλ. Ἡρῴδης ἀνέθηκεν | φιλίας ἕνεκεν
Φλ. Δωρό|θεον στρατηγήσαντα |
καὶ ἀγωνοθετήσαν|τα τῶν μεγάλων
Ἐλευσινίων.

De Flavio Dorotheo cf. n. 3. 61. Ceterum haud scio an ex hoc titulo coniuncto cum n. 649 colligere liceat, curam mysteriorum quae prioribus temporibus penes archontem regem fuerat (Harpocr. ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων) Romanorum aetate ad στρατηγὸν ἐπὶ τὰ ὅπλα translatam esse.

664. 665 In epistylio marmoris Hymettii in duas partes fracto, invento ad turrim Andronici, in qua nunc est. 664 ed. Pittakis Eph. 882. Utrumque titulum exscripsit Koehler.

(664)

Η . . . . ιΟΥ// . . . . ΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΛΑΥ
ΛΙΑΝΑΘΗΝΑΙΛΑΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

(665)

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓϹ . . . ΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΔΙΑΒΙΟΥΤΙΒΚΛΑΥ
ΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝΗΡΩΔΗΝΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

664 Ἡ [ἐξ Ἀρ]είου [πάγου βου]λὴ καὶ ἡ βουλὴ | τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος Κλαυ|[δ]ίαν Ἀθηναΐδα εὐεργεσίας ἕνεκεν.

665 Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγο[υ βο]υλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου Τιβ(έριον) Κλαυ|διον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθώνιον εὐεργεσίας ἕνεκεν.

Tituli ante a. 126 p. Chr. conscripti (propter sexcentorum senatum), qui est annus vicesimus quintus aetatis Herodis Attici. Atque apparet Claudiam Athenaïda (n. 664) cum eo necessitudine arctissima coniunctam fuisse; quod vero Athenaïdis statua a dextra, Herodis a sinistra erat, mirum videtur. Certe ubi maritus cum uxore coniungitur (n. 685. 686) ille dextrum locum tenet, ita ut is locus maioris honoris esse videatur. Quae res facillime ita explicabitur, ut Claudiam Athenaïda Herodis sororem natu maiorem fuisse statuamus, cui rei etiam ipsum nomen patris Claudii Attici nomini simillimum eximie favet. De ipso Herode, cuius titulos honorarios hic omnes composui, pauca monenda videntur post C. Keilii accuratissimam de eo expositionem (Pauly, Realencycl. I p. 2096 sqq.). Ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν is dicitur n. 665. 669—673 et praeterea in catalogo ephebico (v. ind.) et in titulo Boeotico apud Keilium Syll. n. XXXII p. 127. Quod sacerdotium Keilius p. 2098 ad M. Aurelium et L. Verum referendum coniecit, primos qui una eodem tempore Augustorum nomen habuerint. At ea sententia, quum ex titulo n. 665 appareat, iam primis Hadriani annis eo sacerdotio functum esse Herodem, teneri non potest: immo de iis qui se exceperunt Augustis pluralis accipiendus est ut in titulo P. Memmio Reguli (n. 616). Atque quum in titulo n. 665 addatur διὰ βίου, iam dubitari nequit, quin n. 668 non (ut Waddingtonius Fastes p. 194 et ego Eph. epigr. I p. 246 fecimus) ad Ti. Claudium Atticum patrem, sed ad Herodem filium referendus sit. Nam illic quoque τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν scriptum est. Quod sacerdotium, quum ad vitae tempus sumeretur, non potuit, si pater Atticus eo omnino ornatus fuisset, ad filium Herodem transire nisi post patris mortem. Atqui is superstes fuit tum etiam cum filius legatus pr. pr. ad corrigendum statum liberarum civitatium in Asiam missus est, quam provinciam tum T. Aurelius Fulvus, qui postea Imperator Caesar Antoninus Pius appellatus est, proconsul administravit, anno 135 p. Chr. (Waddington Fastes des provinces Asiatiques p. 206. Philostr. Vit. Soph. II, 1, 2. 8. Hertzberg Geschichte Griechenlands unter den Römern II p. 380, ubi temporis definitio ex Waddingtoni calculis emendanda est). Quare quum Herodem iam decem annis ante illo sacerdotio ornatum videamus, pater illud nunquam gessisse videtur et quem n. 668 habemus Ti. Claudius Atticus ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν ipse Herodes est, qui etiam in fastis consularibus Romanorum his solis nominibus recensetur. Quare quod in titulo Boeotico (v. supra) sacerdotii designationi adscribitur διὰ γένους, non ita accipiendum est quasi Herodes sacerdotium hereditate a maioribus accepisset (ut sit idem quod διὰ προγόνων n. 439. Lebas-Waddington 136[a]), sed eum indicat sacerdotem creatum esse ea condicione, ut non modo ipse per vitae tempus illum honorem retineret, sed etiam hereditate ad posteros propagaret.

---

666 In ecclesia Ὑπαπαντή. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 36.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟ
ΔΗΜΟΣΗΡΩΔΗΝ . . . .
. . . . ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Certa quidem causa nulla est, cur hunc titulum ad Herodem Atticum referamus, nam omnino illud nomen Athenis haud infrequens fuit. Tamen nemo magis quam ille titulum εὐεργέτης meruit, ita ut non improbabile sit eum hic intelligendum esse. Tum supplendum erit: Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ | ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ | δῆμος Ἡρώδην [Ἀττικοῦ Μαραθώ|νιον τὸν ἑαυτοῦ] εὐεργέτην. Senatus sexcentorum indicat, hanc statuam, si omnino ad Herodem Atticum pertinet, ei adolescenti ante a. 126 positam esse.

---

667 In basi; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 161.

ΗΡΩΔΟΥΤΟΥΑΤΤΙΚΟΥ

I. e. Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ex articulo τοῦ apparet, Ἀττικοῦ hic non Herodis ipsius, sed patris nomen esse.

668 In basi lapidis Pentelici, inventa prope Propylaea, septentrionem versus. Colores, quibus Pittakis litteras ornatas esse dicit, Koehlero teste nunc prorsus evanuerunt. Edidit Pittakis Eph. 3363. Denuo contulit Koehler.

ΗΠΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤΩΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝ
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕ
ΒΑΣΤΩΝΚΑΙΚΗΔΕΜΟ
ΝΑΤΟΥΕΘΝΟΥΣΕΑΥΤΗΣ
ΔΕΣΩΤΗΡΑΚΑΙΚΤΙΣΤΗΝ
Δ'\ΠΡΕΣΒΕΩΝΣΩΚΡΑΤΙΔΑ
ΤΟΥΔΑΜΙΠΠΟΥ·ΑΤΕΙΛΙΟΥ
ΤΟΥΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ·ΚΑΡΠΟΥ
ΤΟΥΚΑΡΠΟΥ·ΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ
ΤΟΥΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ·ΕΡΜΟ
///ΡΑΤΟΥΣΤΟΥΝΕΟΠΟΛΙΔΟΣ

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΤΗΣΑΘΗΝΑΣ
ΑΘΗΝΙΟΥ

Ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν | Κλαύδιον Ἀττικόν, | τὸν ἀρχιερέα τῶν Σε|βαστῶν καὶ κηδεμό|να τοῦ ἔθνους, ἑαυτῆς | δὲ σωτῆρα καὶ κτίστην, | διὰ πρέσβεων Σωκρατίδα | τοῦ Δαμίππου, Ἀτειλίου | τοῦ Δαμονικίδα, Κάρπου | τοῦ Κάρπου, Δαμονικίδα τοῦ Ἀγαθοκλέους, Ἑρμο|[κ]ράτους τοῦ Νεοπόλιδος. — Ἐπὶ ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς Ἀθηνίου.

Cf. adn. ad n. 664. 665, ubi docui, cur hic titulus ad ipsum Herodem, non ad eius patrem Atticum referendus esset.

669—673 Tres priores ex his quinque titulis sunt in basibus lapidis Hymettii inventis in ecclesia *Παναγίας πυργιωτίσσης* una cum n. 674. — N. 669 ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἀνεκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 n. 44. — N. 670 edd. Pittakis Eph. 3764. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. n. 43. — N. 671 edd. Pittakis Eph. 3763. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. n. 45. — N. 672 'Athenis in basi marmorea, domus alicuius pavimento inserta. Edd. Spon. Itin. T. III P. II p. 220. (Misc. erud. ant. X, 10 p. 321). Wheler Itin. p. 377. (Vandal. Diss. p. 265. Olear. ad Philostr. p. 545. Fleetwood p. 332. 3). Chandler Inscr. II, 40' Boeckh, qui edidit C. I. G. 382 ex Chandleri exemplo et Fourmonti apographo plane cum eo consentiente. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 73. Lebas Attique 342). — N. 673 'In fragmine marmoris Menidae (prope Acharnas) reperto. Ed. Stuartus Ant. Att. Vol. III p. I (cf. p. VI)' Boeckh C. I. G. 383. (Lebas Attique 340).

(669)

ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕΒ
ΤΙΒΚΛΑΥ ΙΟΝΑΤ
ΩΔΗΝΜ ΘΟ
ΗΠ ΜΑΙΣ Η
ΚΕΝΕΓ ΟΙΑΣΕΝΕ
ΚΑΙΕΥΕ
ΤΗΝΠΑ

(670)

ΟΝΣ
Ι ΥΛ
ΩΜ ωΙΙΟΙΗΙΙΟ
ΔΗΝΜΑΙΑΘΩΝΙΟΝΗ
ΟΙΝΗΙΣΦΥΛΗΑΝΕΘΗ
ΚΕΝΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΓΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΗΣ
ΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ

(671)

ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΤΙ·ΚΛΑΥ
ΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝΗΡΩ
ΔΗΝΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΟΝΗΚΕΚΡΟΠΙΣΦΥ
ΛΗΑΝΕΘΗΚΕΝΕΥ
ΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΗΣΕΙΣ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ

(672)

ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕΒΑ
ΣΤΩΝΤΙΒ·ΚΛΑΥΔΙΟΝΑΤΤΙ
ΚΟΝΗΡΩΔΗΝΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΟΝΗΑΝΤΙΟΧΙΣΦΥΛΗΑΝΕ
ΘΗΚΕΝΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΗΣΕΙΣ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ

(673)

ΧΙΕΡΑΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΤΙΒΚΛΑ

Τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν Τι(βέριον) Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθώνιον ἡ Πτολεμαῒς (Οἰνηΐς, Κεκροπίς, Ἀντιοχίς) φυλὴ ἀνέθηκεν εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα. Apparet eiusdem generis monumenta fuisse omnium tribuum, sive eae illo tempore duodecim sive tredecim fuere (iam duodecim tribuum tempore Herodem sacerdotem Augustorum fuisse apparet ex n. 665).

---

674 Basis lapidis Hymettii inventa una cum n. 669—671 in ecclesia *Παναγίας πυργιωτίσσης*. Edd. Pittakis Eph. 3764. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλλ. ἀνεκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 n. 46.

ΟΥΙΒΟΥΛΛΙΑΝΑΛΚΙΑΝ
ΤΙΚΛΑΤΤΙΚΟΥΗΡΩΟ
ΔΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑΗΠΑΝΔΕΙ
ΟΝΙΣΦΥΛΗΑΝΕΘΗ
ΚΕΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΤΗΣΠΡΟΣ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΕΥ
ΝΟΙΑΣ

Οὐιβουλλίαν Ἀλκίαν, | Τι(βερίου) Κλ(αυδίου) Ἀττικοῦ Ἡρώ|δου Μαραθωνίου | γυναῖκα, ἡ Πανδει|ονὶς φυλὴ ἀνέθη|κεν ἀρετῆς ἕνε|κεν καὶ τῆς πρὸς | τὴν πατρίδα εὐ|νοίας. De Vibullia Alcia priore Herodis Attici uxore cf. n. 3. Quia hic lapis eiusdem generis est eodemque loco inventus atque n. 669—671, cum ab illis separare et in nonam huius partis classem, ubi mulierum Atticarum tituli eduntur, reicere nolui.

---

675 Basis fracta lapidis Hymettii inventa in theatro Bacchi. Ed. Kumanudis Phil. IV p. 543 n. 3.

ηβουληο
κοντιβερ
αττικονηρω
νιοντον
vac.

V. 2 incertum esse dicit Kum., utrum prima κ an χ sit.

Ἡ βουλὴ ὁ [δῆμος τὸν ὑπατι]κὸν Τιβέρ[ιον Κλαύδιον] | Ἀττικὸν Ἡρώ[δην Μαραθώ]νιον, τὸν [εὐεργέτην]. Titulus post annum 143 p. Chr. compositus, quo anno Herodes cum T. Bellicio Torquato consulatu functus est. Ὑπατικὸν supplevi ego, cetera Kumanudis.

676 Alta basis marmoris Pentelici anno 1866 in theatro Bacchi reperta. Edd. Pervanoglu Archaeol. Anzeiger n. 205 Januar 1866 p. 171. (idem Philol. XXIV p. 464). Lenormant Mus. Rhen. XXI p. 510 Inscr. Graec. ined. cent. IV n. 301. Exscripsit Koehler.

ΤΙΒΚΛΛΥΣΙΑΔΗΝΜΕΛΙΤΕ/
ΣΩΣΠΙΔΟΣΔΑΔΟΥΧΟΥΥΙ
ΟΝΛΥΣΙΑΔΟΥΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΥΙΩΝΟΝΛΕΩΝΙΔΟΥΔΑΔΟ
ΧΟΥΕΚΓΟΝΟΝΑΡΞΑΝΤΑ
ΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝ
ΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΤΙΒΚΛΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣΚΑΙ
ΛΕΩΝΙΔΗΣ ΟΙΑΔΕΛΦΟΙ
ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣ

Τιβ. Κλ(αύδιον) Λυσιάδην Μελιτέα, | Σώσπιδος δᾳδούχου υἱ|όν, Λυσιάδου δᾳδούχου υἱωνόν, | Λεωνίδου δᾳδο[ύ]|χου ἔκγονον, ἄρξαντα | τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν | καὶ πανηγυριαρχήσαντα, | Τιβ. Κλ(αύδιος) Δημόστρατος καὶ | Λεωνίδης οἱ ἀδελφοί, | ψηφισαμένης τῆς πό|λεως.

Daduchorum Melitensium stemma confecit Boeckhius ad C. I. G. 385, supplevit deinde ex titulis postea inventis (n. 676. 679) R. Neubauer Comm. epigr. p. 144. Alia supplementa nunc accedunt ex titulo n. 678, qui hic primum integer editur, et ex tabula quadam genealogica (vide infra p. IX class. 4) edita quidem iam aliquotiens, sed non ab omni parte recte suppleta et intellecta. Haec igitur est parentelae ratio:

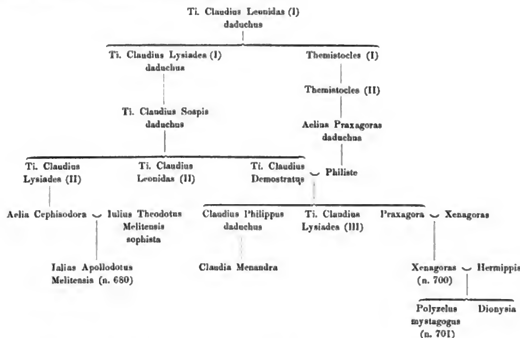

Cf. praeterea adn. ad n. 678. 680. In aetatibus horum hominum definiendis commodissime inde proficiscemur, quod Demostratus et Praxagoras Herodi Attici seni adversati esse et eum apud M. Aurelium accusavisse narrantur (Philostr. vitt. soph. II, 1, 13), quae res fere in annum 171 p. Chr. incidere videtur (Keil in Pauly Realenc. I p. 2103). Quum enim tituli Demostratum Praxagorae generum fuisse probent, ipsa horum duorum nominum coniunctio eosdem intellegendos esse apud Philostratum docet quos tituli habent. Quare quum utrumque Herode Attico aliquanto iuniorem fuisse ex eis quae apud Philostratum narrantur verisimile fiat, generum autem rursus socero aliquanto minorem fuisse natu probabile sit (etsi non necessarium), Praxagoras fere inter annos 110 et 120, Demostratus a. 120—130 natus esse videtur. Quae ratio primum confirmatur titulo ephebico, qui Praxagoram Melitensem archontem habet undevigesimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter 152 et 160 p. Chr., deinde eodem pertinet Aelii nomen, quod Praxagoras gerit (v. indicem). Quod cum non videatur hereditate ad eum pervenisse — nam pater et avus Themistocles I et II nusquam nominibus Romanis utuntur — ipse civitatem Romanam accepisse videtur ab Hadriano aut Antonino Pio (a. 117—161 p. Chr.), quod optime convenit cum illa temporis definitione. Denique ex titulo n. 678 videmus Themistoclem II Praxagorae patrem superstitem fuisse post annum 126 p. Chr., cum illic senatus quingentorum commemoretur. Quare si statuemus, Themistoclem II fere inter annos 70—80, Themistoclem I 40—50 p. Chr. natum esse, Leonidae I origo fere ad annos 10—20 p. Chr. redibit. Neque huic temporis definitioni obstant nomina Ti. Claudii, quae illi tribuuntur n. 677; nam potest is civitatem Romanam accepisse a Claudio aut Nerone cum iam adulta aetate esset; atque inde fortasse id explicandum est, quod ex eius filiis alter Lysiades quidem paterna Ti. Claudii nomina gessit, alter vero Themistocles civitate Romana caruisse videtur. Ceterum quod Boeckhius proposuit, Themistoclem Praxagorae patrem a Leonidae et Lysiadis familia alienum et potius cum Diocle Themistocli f. daducho, qui Claudio imperante in nonnullis titulis comparet (v. indicem), coniungendum esse, id ea re refellitur, quod Diocles ille Hagnusius est, Themistocles vero et Praxagoras Melitenses (cf. n. 678).

677 *'An einem kleinen Theile des Cylinders einer runden gesimsten Basis'* Schoell. Eleusine in parva ecclesia S. Georgii (*'vor der Kirche der Panagia auf der Ebene'* Schoell). Edd. Spon. Itin. T. III P. II p. 122. Wheler Itin. p. 429. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 6 p. 62. (Ex Sponio Vandal. Diss. p. 501. Corsin. F. A. T. II p. 169, cf. IV p. 176). Boeckh C. I. G. 423. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 145 n. 29. Exscripserunt A. Schoell et L. Ross.

ΑΡΞΑΝΤΟΣΤΗΝΕΠΩ
ΤΙΒ.ΚΛ.ΣΩΣΠΙΔΟΣΔΑ
ΤΙΒ.ΚΛ.ΛΥΣΙΑΔΟΥΔΑ
ΤΙΒΚΛΛΕΩΝΙΔΟΥΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΣΥΝΚΛΗΤΙΚΩΝΑΝΕ[Θ]
ΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟ
ΔΙΑΒΙΟΥΔΙΠΛΩΤΩΠ
ΛΟΓΙΣΤΗΝΚΑΤΑΠΕ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΣΧΑΙΡΩ
ΚΟΡΩΝΕΥϹΙΘΗΒΑΙ
ΤΗϹΤΕΑΛΛΗϹΑΡΕΤΗϹ
Ε

Var. lect. Rossii apographum expressi, quocum plerumque consentit Schoellius cui deben formam litterae Ϲ v. 10. 11 pro Σ repositam (in voce Κορωνεῦσι etiam Lenormant Ϲ habet). || V. 2. 3 extr. ex omnibus qui exscripserunt solus Spon vocem ΔΑΔΟΥΧΟΥ integram exhibet, ceteri nihil nisi ΔΑ || v. 5 ultimum Θ om. Pocock. Schoell Ross Lenormant.

I. e. [Τὸν δεῖνα, τοῦ] ἄρξαντος τὴν ἐπω[νυμον ἀρχὴν] | Τιβ. Κλ. Σωσπιδος δᾳ[δούχου υἱόν,] | Τιβ. Κλ. Λυσιάδου δᾳ[δούχου υἱωνόν,] | Τιβ. Κλ. Λεωνίδου δᾳδούχου [ἔκγονον, τὸν ἀπὸ] | συνκλητικῶν, ἀνέθ[ηκεν ὁ δεῖνα, τὸν] | ἐννεακαιδέκατο[ν ἀπὸ Θεμιστοκλέους(?),] | διὰ βίου διπλῷ τῷ π[ερὶ .... τετιμημένον,] | λογιστὴν κατὰ πε[ρίοδον ...] | Ἐπιδαυρίοις Χαιρω[νεῦσι ....] | Κορωνεῦσι Θηβαι[οις, εὐσεβείας ἕνεκα] | τῆς τε ἄλλης ἀρετῆς.

Supplementa pleraque Boeckhii sunt. V. 1 ille, tanquam nihil deesset Ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν τοῦ δεῖνος, ita ut temporis definitio sit; at ei interpretationi obstat aoristus, ἄρξαντος. Quare Ti. Claudius Sospis daduchus reddendus est archontum eponymorum indici, ex quo M. H. Meier Comm. epigr. p. 78 n. 15 Boeckhii interpretationem secutus exemit. V. 6 Boeckhius non supplevit, sed addidit 'cogitaveris de aera Hadriani; sed non probo'. Iure improbavit, cum hoc loco temporis significatio interponi non possit. Quod posui, eo rationem et vim numeri recte explicuisse mihi videor; at utrum Themistoclis an alind nomen ponendum sit, pro certo affirmare non audeo. Illud potissimum posui, quia Themistoclem eius gentis fuisse, ex qua daduchi capiebantur, constat, et etiam in illius aetatis daduchorum familiis plus semel illius nomen redit. Neque obstat temporum ratio. Nam is qui hic honoratur Sospidis daduchi filius natus videtur a. 120 p. Chr. aut paullo post (cf. adn. ad n. 676). Quem si undevicesima aetate a Themistocle oriundum statuemus, singulae aetates efficiuntur fere annorum tricenorum quinorum. Is qui hoc titulo honoratur aut Demostratus (n. 676) aut unus ex eius duobus fratribus esse videtur.

678 In basi marmoris Pentelici, inter Propylaea et Parthenona. Exscripserunt L. Ross et U. Koehler. V. 1—6 edidit Beulé l'Acropole I p. 307.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥ
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ///
ΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ·Τ//
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥ
ΔΑΔΟΥΧΟΥΛΕΩΝΙ
ΥΙΟΝΜΕΛΙΤΕΑ<ΑΡ
Γ[Ν]ΕΚΕ[ΝΚΑ]ΙΕΥ
//////////////[Λ]ΗΘΕΙ
//////////ΘΕ[ΣΕΩ]Σ
ϽΩ⁻[Τ]ΟΥΙΕΡΕΙΑ//Γ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πά[γου] | βουλὴ καὶ ἡ βου[λὴ τῶν] | πεντακοσίων [καὶ ὁ δῆ]μος ὁ Ἀθηναίων | Θεμιστοκλέα [τὸν] | Θεμιστοκλέου[ς, τοῦ] | δᾳδούχου Λεωνί[δου], | υἱὸν Μελιτέα, ἀρ[ετῆς | ἕν]εκε[ν κ]αὶ εὐσ[εβεί]ας ἐπιμελ]ηθέν[τος | τῆς ἀνα]θέσεως | ......του, ἱερεία[ς τῆς δεῖνος].

Uncis inclusi ea, quae Koehler aut non invenit in lapide aut admodum mutila, cum apud Rossium servata sint. V. 12 ΤΟΥΙΕΡΕ..Π (eis quae antecedunt omissis) Ross, ϽΩ⁻ ΟΥΙΕΡΕΙΑ//Γ Koehler.

Tituli verba, etsi non satis commode composita, tamen dubitari nullo modo sinunt, quin is qui honoratur sit Themistocles Themistoclis filius Leonidae daduchi nepos Melitensis. De parentela cf. adn. ad n. 676.

679 In basi marmoris Pentelici inventa 'ἐπὶς τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ'. Nunc est in stoa Hadriani. Edidit Pittakis Eph. 521. Denuo contulit Koehler.

ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΩΤ.. ΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦ
ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝ·ΤΙΒ·ΚΛ·
ΛΥΣΙΑΔΗΝΜΕΛΙΤΕΑΤΟΝΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΟΚΚΗΙΑ·ΑΡΕΤΑΤΟΝΕΑΥΤΗΣΑΝΔΡΑ

Κατὰ τὸ ἐπερώτ[ημα τῆς ἐξ Ἀρεί]ου
πάγου βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν Φ
καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων Τιβ. Κλ.
Λυσιάδην Μελιτέα τὸν Δημοστράτου
Κοκκηΐα Ἀρέτα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα.

Cf. adn. ad n. 676.

680 In basi, quam Eleusine vidit Pouqueville, deinde Athenas translata est in collectionem Fauvelii, ubi vidit Mustoxydes. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 120. Ex Mustoxydis apographo Boeckh C. I. G. 397 (Lebas Attique 317).

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΝΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΝΜΕΛΙΤΕΑ
ΙΟΥΛΙΟΥΘΕΟΔΟΤΟΥΣΟΦΙΣΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΟΣΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥ
ΣΑΝΤΟΣΚΑΙΚΗΡΥΚΕΥΣΑΝΤΟΣ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ
ΥΟΝΚΑΙΑΙΛΙΑΣΚΗΦΙΣΟΔΩΡΑΣ
ΚΛ·ΛΥΣΙΑΔΟΥΔΑΔΟΥΧΗΣΑΝΤΟΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣΑΡΞΑΝΤΑΤΟΥΚΗΡΥ
ΚΩΝΓΕΝΟΥΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. V. 11 ΕΝΕΚΕΝ Boeckh cum Pouquevillio, ΕΝΕΚΑ Mustox.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος | Ἰούλιον Ἀπολλόδοτον Μελιτέα, | Ἰουλίου Θεοδότου σοφιστοῦ, | στρατηγήσαντος καὶ βασιλεύ]σαντος καὶ κηρυκεύσαντος | τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, | υἱὸν καὶ Αἰλίας Κηφισοδώρας, | Κλ(αυδίου) Λυσιάδου δᾳδουχήσαντος | θυγατρός, ἄρξαντα τοῦ Κηρύ]κων γένους ἀρετῆς ἕνεκεν.

Apollodoti patrem Iulium Theodotum Melitensem Philostratus II, 2 principem in Atheniensium republica locum tenuisse testatur eo tempore, quo Herodes Atticus civium invidia a republica remotus erat, eumque Demostrati Herodis adversarii familiarissimum fuisse. Titulus quem tractamus eum etiam affinitate cum illo coniunctum fuisse demonstrat, quippe qui Aeliam Cephisodoram ex daduchorum Melitensium familia in matrimonium duxerit. Ea enim Ti. Claudii Lysiadis filia dicitur: iam ex tribus eius familiae hominibus, quibus ea nomina communia sunt, mea quidem sententia nemo intelligi potest per temporum rationes nisi Lysiades II; scilicet Theodoto sophistae fere anno 174 a M. Aurelio θρόνος σοφιστικὸς delatus est (Philostr. l. l.), cui quum per duos annos praefuisset, decessit plus quam quinquaginta annos natus; quare natales eius ad annum fere 124 p. Chr. referendi videntur. Quodsi Lysiadem II fratribus Leonida et Demostrato (cuius de aetate vide ad n. 676) maiorem natu statuimus, is fere a. 110 natus fuerit, ita ut eius filiam Aeliam Cephisodoram statuere possimus fere a. 135—140 natam nupsisse Theodoto fere anno 155 aut paullo post; quod bene convenit cum eo, quod filius Iulius Apollodotus ephebus est Abascanto paedotriba, dummodo catalogum qui eius nomen continet ad aliquem ex extremis Abascanti annis referamus. Hic quem tractamus titulus igitur ad finem alterius p. Chr. saeculi referendus videtur. Ipsius Theodoti titulum habes infra part. VIII class. 6.

---

681 In Herma marmoris Pentelici cui deest caput. Inventus est lapis in septentrionali parte Propylaeorum, exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 4018. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗ
ΤΟΝΑΡΧΟ
ΤΕΜΝΟ
ΕΛΛΗΝΙ
ΘΕΟΥΑΔ
///// ΛΗΝΙ
ΙΝ/// Θ //// Τ //
Ν

Ἀγαθῇ [τύχῃ] | τὸν ἄρχο[ντα τῶν] | σεμνο[τάτων Παν]|ελλήνω[ν καὶ ἱερέα] | θεοῦ Ἀδ[ριανοῦ Παν|ελ]ληνί[ου καὶ ἀγω]|ν[ο]θ[έ]τ[ην τῶν Παν|ελ-λη]ν[ίων .....].

---

682 In fragmento Hermae lapidis Pentelici; lapis alio tempore in alios usus vocatus, et praeter hunc in aliis lateribus lapidis duo catalogi prytanum inscripti sunt; sed hunc ex tribus antiquissimum esse Koehlerus inde colligit, quod a sinistra, ut nunc se lapis habet, margo exstat, ita ut primum hic titulus inscriptus esse, deinde lapis truncatus et reliquis partibus aliae inscriptiones incisae esse videantur. A dextra versu 1 duae aut tres litterae evanuerunt. Inventus lapis prope Parthenonem, in cuius gradibus exstat. Ed. Pittakis Eph. 2323. Denuo contulit Koehler.

ΝΤΑΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝ
ΩΝ·ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΤΕΙΩΝ·ΑΔΡΙΑΝΙΩ....
ΝΙΩΝ·ΚΑΙΑΡΞΑΝΤΑΤ///
ΓΟΡΑΝΟΜΕ//// Λ ///// Η..
ΑΝΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑ

I. e. [Τὸν δεῖνα .... ἀγωνοθετήσ]αντα τῶν μεγάλων [...... καὶ τῶν μεγά]λων Παναθηναίων [καὶ ...... Σεβασ]τείων Ἀδριανεί[ων καὶ ...... Πανελλη]νίων (?) καὶ ἄρξαντα τὴ[ν ἐπώνυμον ἀρχὴν | καὶ τὴν] ἀγορανομ(ί)[ί]α[ν] ἡ [βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἀνέστη]σαν εὐνοίας ἕνεκα.

---

683 In basi marmoris Hymettii in tres partes (*a b c*) fracta. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Komanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. ὑπὸ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 70*b* partes *b* et *c*; additamentum post p. 34 continet partem *a*.

ΛΔΙ
ΛΑΙΟΥΚΑΙ
ΝΑΣΒΟΥΛΑΙ *a*
ΛΟΥΚΙΟΝΦΛΑ
b ΙΟΝΨΛΑΜΜΑ
ΡΕ ΗΣΕΝΕ
ΞΥΝΟΙ
ΑΣΝΗ
c

[Ὁ δῆμος? τὸν ἱερ]έα Δε|[ὸς Βου]λαίου καὶ | [Ἀθη]νᾶς Βουλαί|[ας] Λούκιον Φλα[ο]υιον Φλάμμα|[ν ἀ]ρετῆς ἕνε[κ|α καὶ] εὐνο[ίας, ἐπὶ | ἱερεί]ας Νη....
Cf. n. 80.

---

684 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum prope theatrum Bacchi. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 219. Periisse videtur.

ΝΕΙΟΥ
ΑΙΛΙΟΥΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΠΥΘΟΧΡΗΣΤΟΥ
ΙΥΟΝΓΑΙΟΥΠΛΑΤΟΝΙΚΟΥΑΠ.....
...Λ. ΑΛΕΞΑΝΔ...

Agnoscuntur haec: V. 2 Αἰλίου Ζήνωνος τοῦ πυθοχρήστου. Quid vox πυθόχρηστος sibi velit, expositum est ad n. 241. P. Aelius Zeno Berenicides est n. 687. Aut alius aut idem Aelius Zeno Berenicides ephebus recensetur Septimio Severo imperatore, archonte C. Quinto Himerto, cosmeta Tryphone Theophili f. Hybada. V. 3 init. υἱὸν? Γαΐου Πλατ[ω]νικοῦ (i. e. philosophi sectae Academicae). V. 4 Ἀλεξάνδ[ρου] vel alius casus.

685. 686 Basis magna lapidis Pentelici (Pittakis falso Hymettium esse refert); in superficie vestigia statuarum duarum. Edd. Pittakis Eph. 4146. Kumanudis Phil. I p. 199 n. 12. Exscripsit Koehler.

(685)

ΟΥΛ̅ΛΕΥΡΟΝΤΟΝ
ΕΥΒΙΟΤΟΥ
ΠΑΤΕΡΑ

Οὐλ(πιον) Λεῦρον, τὸν Εὐβιότου πατέρα.

(686)

ΦΛ̅ΑΒΡΟΙΑΝΤΗΝ
ΕΥΒΙΟΤΟΥ
ΜΗΤΕΡΑ

Φλ(αουίαν) Ἅβροιαν, τὴν Εὐβιότου μητέρα.

Ex titulis n. 685—691 facile conficitur hoc stemma:

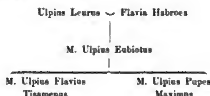

Tisamenum natu maiorem filium fuisse ex n. 688 colligi licet. Familiam ad Gargettum pagum pertinuisse docet n. 687. De aetate non constat, nam unum quod in huius familiae titulis (n. 685—691) inest temporum indicium, Aelii Zenonis Berenicidae nomen (n. 687, cf. adn. ad n. 684), admodum incertum est. Ulpiorum nomen tamen indicat, neminem ex his Traiani temporibus antiquiorem esse.

---

687 'Athenis in quadam arca (quodam arcu) triumphali'; ex suis schedis ed. Muratorius T. II p. DLXVI. 2. (Corsin. F. A. T. II p. 157. Boeckh C. I. G. 378).

ΤΥΧΗΑΓΑΘΗ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΥΠΑΤΙΚΟΝΚΑΙΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΟΝΤΑ
Μ̅.ΟΥΛΠ.ΕΥΒΙΟΤΟΝΛΕΥ̅ΡΟΝΓΑΓΗ........ΠΑΣΗΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗΣΠΕΡΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΦΙΛΟ
ΤΕΙΜΙΑΣΕΝΤΕΧΡΗΜΑΣΙΣΙΤΩΝΙΚΟΙΣΟΙΣΑΘΡΟΩΣΕΔΩΚΕΝ
ΜΥΡΙΑΣΙΠΕΝΤΕΚΑΙΕΙΚΟΣΙΚΑΙΤΡΟΦΑΙΣΑΙΣ
ΕΝΤΗΜΕΓΑΛΗΣΠΑΝΕΙΠΑΡΕΣΧΕΔΟΓΜΑΤΙ
ΤΩΝΚΡΑΤΙΣΤΩΝΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝΙΕΡΕΥΣ
ΠΑΤΡΩΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΠΟΠΛΙΟΣΑΙΛ.ΖΗΝΩΝ
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣΤΟΝΚΟΙΝΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙ
ΕΑΥΤΟΥΠΡΟΣΤΑΤΗΝ

Τύχῃ ἀγαθῇ. | Τὸν λαμπρότατον ὑπατικὸν καὶ ἐπώνυμον ἄρχοντα | Μ. Οὔλπ(ιον) Εὐβίοτον Λεῦρον Γα[ρ]γή[ττιον], πάσης | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τῆς περὶ τὴν πατρίδα φιλο|τειμίας ἔν τε χρήμασι σιτωνικοῖς οἷς ἀθρόως ἔδωκεν | μυριάσι πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ τροφαῖς αἷς | ἐν τῇ μεγάλῃ σπάνει παρέσχε, δόγματι | τῶν κρατίστων Ἀρεοπαγειτῶν ἱερεὺς | Πατρῴου Ἀπόλλωνος Πόπλιος Αἴλ(ιος) Ζήνων | Βερενικίδης, τὸν κοινὸν εὐεργέτην καὶ | ἑαυτου προστάτην.

Aelius Zeno Berenicida est ephebus archonte C. Quinto Himerto, cosmeta Tryphone Theophili f. Hybada.

---

688 Sella marmorea, in theatri Bacchici cuneo primo dextro, ordine quarto. Edd. ex Starkii apographo Gerhard in Actis menstruis Academiae Borussicae 1862 p. 364 n. 21. Rhusopulos Eph. nov. 105. Kumanudis Phil. III p. 364 n. 21. Vischer Mus. Helv. III p. 42 n. 73. Pervanoglu Bullettino dell' Instituto arch. 1862 p. 113 (C. Wescher Revue archéologique VIII, 1863 p. 483).

ΗΠΟΛΙΣ [Ω]
[ΚΩ]
ΜΑΡΚΩΟΥΛΠΙΩ
ΕΥΒΙΟΤΩΤΩΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΩΥΠΑΤΙ
ΚΩΚΑΙΕΠΩΝΥΜΩ
ΑΡΧΟΝΤΙΤΩΕΥΕΡ
ΓΕΤΗΑΥΤΩΚΑΙΤΟΙϹ
ΥΕΙΟΙϹΑΥΤΟΥΤΕΙϹΑΜΕ
ΝΩΚΑΙΜΑΞΙΜΩ

Var. lect. Inter v. 1 et 2 a dextra parte quae uncis inclusi litterarum vestigia nusquam comparent nisi apud Rhusopulum.

Ἡ πόλις | Μάρκῳ Οὐλπίῳ | Εὐβιότῳ τῷ λαμ|προτάτῳ ὑπατι|κῷ καὶ ἐπωνύμῳ | ἄρχοντι, τῷ εὐερ|γέτῃ, αὐτῷ καὶ τοῖς | υἱοῖς αὐτοῦ Τεισαμε|νῷ καὶ Μαξίμῳ.

689 In basi lapidis Pentelici (non Hymettii, ut Pittakis refert) inventa anno 1848 in muro ecclesiae dirutae quae dicebatur '*Παναγία Κανδήλη*'. Nunc est in turri Andronici. Inscriptio postea cum lapis in alium usum verteretur consulto deleta et titulus n. 709 incisus est. Recentiore etiam aetate, lapide iterum in alium usum vocato, tertius inscriptus est titulus metricus Plutarchi sophistae (part. VIII class. 6). Ed. Pittakis Eph. 2258. Denuo descripsit Koehler.

Η ⁊ Ο Λ Ι Σ · Μ < Ο Υ Λ Π Ι Ο Ν < Φ Λ <
· ///· Σ Λ ////Ε Ν Ο Ν · Ο Ν . . Λ Τ Ι Σ Τ Ο Ν
Τ Ο Ν ⌣ Σ ⌣ Λ . . . Τ Η Ν · Ο Ν Υ Ι Ο Ν
Τ Ο Υ L Υ Ε Ρ Γ ⌣ Τ Ο Υ Π Ο Υ Λ Π Ϲ Υ /// Ι Ο
Τ Ο Υ Τ Ο Υ ///Π . Ν Υ . Ο Υ Λ Ρ ///Ο Ν Τ Ο Σ
. . . Η . Η . Ε Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Τ Η Σ
Π L Ρ Ι Τ Η Ν · · Λ Τ · · Δ Λ . Υ Ν Ο Ι Α Σ

Ἡ πόλις Μ. Οὔλπιον Φλ.
[Τει]σα[μ]ενὸν [τ]ὸν [κρ]άτιστον,
τὸν [θε]σ[μοθέ]την (?), [τ]ὸν υἱὸν
τοῦ εὐεργέτου Μ. Οὐλπ. [Ε]ὐ[β]ιό-
του τοῦ [ἐ]π[ω]νύ[μ]ου ἄρ[χ]οντος
. . . . εἰας ἕνεκεν καὶ τῆς
περὶ τὴν [π]ατ[ρί]δα [ε]ὐνοίας.

690 Basis lapidis Pentelici, inventa anno 1840 '*εἰς τὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν τῶν Κ. Ἀναργύρου Πετράκη Ἀθηναίου καὶ τοῦ πανιερωτάτου Σωφρονοπούλου*', prope meridionalem partem stoae Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 391. '*Eingemauert in einer Weinschenke im Bazar*' O. Lueders, qui duorum primorum versuum ectypum chartaceum misit, cetera contulit.

Μ > Ο Υ Λ Π > Π Ο Υ Π Η
Μ Α Ξ Ι Μ Ο Ν Τ Ο Ν Κ Ρ
Τ Ι Σ Τ Ο Ν Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν
Τ Ο Υ Λ Α Μ Π Ρ Ο Τ Α Τ Ο Υ
Υ Π Α Τ Ι Κ Ο Υ Μ < Ο Υ Λ Π
Ε Υ Β Ι Ο Τ Ο Υ Σ Υ Ν Α Ρ
Ξ Α Ν Τ Α Τ Ω Π Α Τ Ρ Ι
Ε Ν Θ Ε Σ Μ Ο Θ Ε Τ Α Ι Σ
Α Ν Α Τ Ρ Ο Φ Η Σ Τ Η Σ
Α Υ Τ Η Σ Κ Α Τ Α Ξ Ι Ω Θ Ε Ι Σ
Κ Α Ι Ε Ι Σ Α Ξ Ι Α Ν Υ Π Ο
Τ Ο Υ Π Α Τ Ρ Ο Σ Π Ρ Ο Α
Χ Θ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Ι Δ Ι Ο Ν Ε Υ
Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Ο Υ Λ Π Ι Ο Σ
Ε Λ Π Ι Δ Η Φ Ο Ρ Ο Σ

Μ. Οὔλπ(ιον) Πούπη[ν] | Μάξιμον, τὸν κρ[ά]|τιστον, τὸν υἱὸν | τοῦ λαμπροτάτου | ὑπατικοῦ Μ. Οὐλπ(ίου) | Εὐβιότου, συνάρ|ξαντα τῷ πατρὶ | ἐν θεσμοθέταις, | ἀνατροφῆς τῆς | αὐτῆς καταξιωθεὶς | καὶ εἰς ἀξίαν ὑπὸ | τοῦ πατρὸς προα|χθείς, τὸν ἴδιον εὐ|εργέτην Οὔλπιος | Ἐλπιδηφόρος.

691 'Athenis in ecclesia, quae *Ἁγία Κάνων* vocatur'; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 371. Periisse videtur.

In sinistra parte:	*In medio:*	*In dextra parte:*
Α Γ Α Θ Ο Σ Δ Α Ι Μ Ο Ν Ο Σ	Τ Ο Ν Λ Α Μ	Η Σ Τ Υ Χ Η Σ
	Κ Α Ι Π Α . . . . Ι Ν Η Μ Η	
	Α Ξ Ι Ο Ν . . . Α Γ Ο Υ Λ Π Ο	
	Π Η Ν . . Μ Α Ξ Ε Ι Μ Ο Ν	
	Ο Υ Λ . . . Ι Κ Ι Α Σ · Τ · Ο Ν Ι Δ Ι Ο Ν	
	. . . . Ω Ν	

In lateribus Ἀγαθο[ῦ] δαίμονος et [Ἀγαθ]ῆς τύχης scripta fuerunt. Titulus in fronte positus sic videtur supplendus esse: Τὸν λαμ[πρότατον] | καὶ πά[σης μ]νήμη[ς] | ἄξιον [Μ]α[ρ.?] Οὐλ(πιον) Πο[ύ]|πην Μάξιμον | Οὐλ(πιος) [Νι]κίας τὸν ἴδιον | [εὐεργέτην ἀ]ν[έθηκεν]. Haec supplementa fere omnia praeivit Boeckhius; nomen tamen plenius restituere mihi licuit ex n. 690.

692 In Herma marmoris Pentelici, cuius et caput et inferior pars deest. Inventus est lapis anno 1820 '*πλησίον τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ*'; exstat in Pinacotheca. Edd. L. Ross Archaeol. Intelligenzblatt 1837 Dec. Pittakis Eph. 344. Denuo descripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

//////Μ Α Ρ · Π Α Υ Λ Ε Ι Ν Ο Ν Λ////
‾Ν Ο Υ Σ Ι Ο Ν Η Β Ο Υ Λ Η
Ω Ν Φ Τ Ο Ν Κ Η Ρ Υ Κ Α
Γ Α Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι
Χ Ο Ν Τ Ο Σ Σ Α Λ Λ Ο Υ Σ Τ Ι Α Ν
Λ Ι Ω Ν Ο Σ Φ Λ Υ Ε Ω Σ · Ι Α · Π Ρ Υ‾
Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι ////////Σ Λ Τ

Var. lect. V. 1 ΜΑΡ·ΠΑ Ross, ////ΛΑΡΠΑ (puncto non interposito) Koehler.

Μάρ(κον?) Παυλεῖνον Ἀ|[γ]νούσιον ἡ βουλὴ | [τ]ῶν Φ τὸν κήρυκα.
[Ἀ]γαθῇ τύχῃ.
[Ἐπὶ ἄρ]χοντος Σαλλουστιαν[οῦ | τοῦ Αἰο]λίωνος Φλυέως, ια' πρυτ[ανεί]ας
οἱ π]ρυτάνει[ς τῆ]ς Ἀτ[ταλίδος φυλῆς]. De Sallustiano et Aeolione cf. adn. ad n. 488. 653.

693 In cylindro lapidis albi in Museo Britannico, inter marmora Elginiana. Ex Rossii schedis ed. Boeckh C. I. G. 402. (Tres primos versus repetivit Welcker Sylloge Epigr. Gr. 149). Lebas Attique 337. Mon. Mus. Brit. p. 123 n. 52, quod exemplum fideliter expressi.

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Υ Μ Ε Δ Μ Ω Α Π Τ Ρ Φ Ο Ρ Ο
Π Ε Ι Σ Ω Ν Α Λ Ε Υ Σ Σ Ε Ι Σ Ι Π Π Ι Κ Ο Ν Η Γ
Α Ρ Ξ Α Ν Τ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ι Σ Δ Ε Τ Η Ν Ε Π

Κ Α Τ Α Τ Ο Ε Π Ε Ρ Ω Τ Η Μ Α Τ Ω Ρ
Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ι Ω Ν Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Λ
Α Γ Α Θ Ο Π Ο Δ Ο Σ Φ Λ Υ Ε Ρ

Ἀσκληπιοῦ με δμῶα πυρφόρο[ν, ξεῖνε,]
Πείσωνα λεύσσεις, ἱππικὸν ἡγ[ήτορα].
ἄρξαντ' Ἀθηναίοις δὲ τὴν ἐπ[ώνυμον].

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῶν [σεμνοτάτων] | συνεδρίων, ἱερέως Ἀ[σκληπιοῦ] | Ἀγαθόποδος Φλυέω[ς . . . . . .].

V. 2 ἱππικ[ῶ]ν ἡγήτορα Boeckh, ἱππικὸν [θ'] ἡγήτορα editor Anglus; sed fortasse poëta potius peccavit quam lapicida. V. 4 integrum putat editor Anglus, sed propter v. 5 mihi id verisimile non est; τὰ

σεμνότατα συνέδρια sunt senatus sexcentorum et Areopagitarum. V. 5 Ἀσκληπιοῦ scripsi, quia versuum 1—3 ordo atque compositio indicare videtur, Aesculapio banc effigiem dedicatam fuisse.

Ceterum Piso sine dubio idem est, qui pleniore nomine Βήσιος Πίσων Μελιτεύς dicitur et archon eponymus recensetur in catalogo ephebico (v. indicem) tertio Marci paedotribae anno composito, qui annus certe inter annos 172/3 et 178/9 p. Chr. est (cf. Hermae VII p. 224).

---

694 In Herma sine capite, invento in theatro Bacchi, translato in arcem, ubi est prope domum custodum. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 119 tab. XVIII, 3. Kumanudis Phil. III p. 463 n. 3. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 224 n. 618. Exscripsit Koehler.

ΓΕ ΕΛΒΙΔΙΟΝΣΕΚΟΥΝ
ΔΟΝΠΑΛΛΗΝΕΑ
ΑΡΧΟΝΤΑ
ΕΠΩΝΥΜΟΝ

Γά. Ἐλβίδιον Σεκοῦνδον
Παλληνέα ἄρχοντα ἐπώνυμον.

C. Helvidius Secundus Pallenensis archon eponymus recensetur in catalogo epheborum, quem anno 192/3 p. Chr. compositum esse infra demonstrabo (part. IX class. 3).

---

695 Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilum in arce. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 259. Exscripsit Koehler.

ΙΟΥΠΑΓ
ΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣΟΑ
ΜΑΥΡΕΛΕΥΘ
ΤΡΟΦΟΥΕΥ
ΥΚΕΥΣΑ
ΡΕΙΟΥΓ

[Ἡ ἐξ Ἀρεί]ου πά[γου βουλὴ καὶ] ἡ βουλὴ [τῶν Φ | καὶ] ὁ δῆμος ὁ Ἀ[θηναίω]ν Μ. Αὐρ. Ἐλευθ[ερον | Συν]τρόφου Εὐ[ωνυμέα | κηρ]υκεύσα[ντα τῆς | ἐξ Ἀ]ρείου π[άγου βουλῆς].

Supplementa mea sunt; in titulo aliquo (part. IX class. 4) recensetur Ἐλεύθερος Συντρόφου Areopagita tribus Erechtheidis, idem sine dubio, qui hic. Quare Εὐωνυμέα suppleri; nam Eupyridae Leontidis, Eunostidae Ptolemaidis sunt. Frater eius fuerit Εὔελπιστος Συντρόφου Εὐωνυμεύς hyposophronista anno duodetrigesimo Abascanti paedotribae (inter 161 et 169 p. Chr.).

---

696 Fragmentum Hermae lapidis Pentelici, a. 0,57, l. 0,34, cr. 0,31, inventum in theatro. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 205.

////ΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
////ΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ
ΤΟΠΛΙΟΝΑΙΛΙΟΝ
///ΕΥΚΙΟΝΜΑΜΕΡ
//////ΝΟΥΠΑΛΛΗ
ΝΕΑΤΟΝΑΠΟΚΟ

Ἀγαθῇ τύχῃ. — Ψηφισαμένης | τῆς ἐξ Ἀρείου | πάγου βουλῆς | Πόπλιον Αἴλιον | [Λ]εύκιον Μαμερ|[τεῖ]νου Παλλη|[ν]έα τὸν ἀπὸ Κό|[νωνος] aut Κό[δρου].

Eiusmodi iactatio antiquissimae et nobilissimae originis eo tempore frequens fuit, veluti in titulo honorario mulieris (part. VIII class. 9) habes ἡ ἀπὸ δᾳδούχων καὶ γένους ἀπὸ Περικλέους καὶ Κόνωνος, κατὰ δὲ Μακεδόνας ἀπὸ Ἀλεξάνδρου. Hic non posse suppleri ἀπὸ κο[μήτων], quod est n. 635, ex temporum rationibus apparet. Est enim hic titulus saeculi alterius p. Chr. exeuntis. Nam idem P. Aelius Lucius Pallenensis ephebus fuit cum Telesphoro Menecratis filio Philaida, qui postea Severo et Caracalla regnantibus paedotriba perpetuus fuit (v. indicem).

---

697 In basi mutila marmoris Pentelici, quae inventa esse dicitur in orientali urbis parte 'οὐ μακρὰν τοῦ μέρους καλουμένου τανῦν Ἀγγελακῆποι' (sic Pittakis — 'in angulo dextro basilicae Παναγίας Καπνικαρέας' Boeckh). Nunc est in turri Andronici. Edd. Boeckh C. I. G. 395 e schedis Fourmonti. Pittakis Eph. 907. (Lebas Attique 333). Denuo cum lapide contulit Koehler.

ΑΓΑ ΤΥΧΗΙ
ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΩΤΗΜΑ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΝΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝΙΕ//ΑΣΑΜΕΝΟΝ
ΤΗΣΑΛΩΠΕΚΗΣΙ///Φ///
ΔΕΙΤΗΣΚΑΙΚΟΣΜΗΤΗ
ΤΩΝΘΕΩΝΔΙΑΒΙΟΥΕ
ΣΕΒΕΙΑΣΕΙΝΕΚΕΝΤ
ΠΡΟΣΤΟΥΣ///ΕΟΥΣΑ
ΤΗΣΑΜΕΝΟΥΤΟΥΦ
ΟΥΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟ
ΦΑΛΗΡΕΩΣΕΠΙΑΡ
///ΟΝΤ///ΣΚΛΑΔΔΙΦΡΟ
////ΟΣ ΕΠΙΕΣΒΥΤΕΡΟ

Ἀγα[θῇ] τύχῃ. | Κατὰ τὸ ἐπερώτημα | τῆς βουλῆς τῶν [Φ] | Εὐτυχιανὸν Μ[αρ]αθώ|νιον ἱερ[α]σ[ά]μενον | τῆς Ἀλωπεκῆσι [Ἀ]φ[ρο]|δείτης καὶ κοσμητὴ[ν] | τῶν θεῶν διὰ βίου [εὐ]|σεβείας εἵνεκεν τ[ῆς] | πρὸς τοὺς [θ]εοὺς α[ἰ]|τησαμένου τοῦ φ[ίλ]|ου Αὐρ. Διονυσίο[υ] | Φαληρέως ἐπὶ ἄρ|[χ]οντ[ο]ς Κ[αλλ]ιφ[ρ]ο|[ν]ος) π[ρ]εσβυτέρο[υ].

Horum trium titulorum (n. 697—699) aetas non potest accuratius definiri, sed eos M. Aurelii aetate antiquiores non constat esse. R. Neubauer comm. epigr. p. 161 inde accuratiorem definitionem nanciscі conatus est, quod in titulis ephebicis aetatis Septimii Severi Dionysius Nicostrati f. Phalereusis ὁπλομάχος commemoratur, quem eundem putat cum Aurelio Dionysio huius tituli. Sed id in tanta huius nominis frequentia, praesertim cum patris nomen non addatur, admodum ambiguum est. Utrum Calliphron archon n. 698 idem sit atque n. 697, an eius filius, incertum est. Nam si notam, quae in hoc titulo v. 15 post nomen Καλλίφρονος est, ita interpretemur ut sit Καλλίφρων Καλλίφρονος πρεσβύτερος, idem esse videatur hic archon cum illo, qui Καλλίφρων ὁ καὶ Φροντεῖνος Καλλίφρονος Γαργήττιος dicitur (n. 698); nam πρεσβυτέρου additum esse potest, ut a filio natu maiore, cui item Calliphroni nomen erat, distingueretur. Ne id quidem diiudicari potest utrum Cornelianus archon n. 699 idem sit cum Calliphrone archontis n. 698 filio, de quo in hoc titulo scriptum est ὁ καὶ Κορνηλιανός, necne. Nam ubi is qui praeter primarium nomen etiam agnomine utitur (quod apud Atticos semper formula ὁ καὶ significatur) uno nomine indicatur, promiscue modo nomen primarium modo agnomen ponitur.

698 Herma sine capite, a sinistra parte mutilus. In Theseo. Edd. Pittakis l'anc. Athènes p. 479. Ross Dem. 65. Contulit Koehler.

ΘΗΙ·ΤΥΧΗΙ
ΕΠΩΝΥΜΟΝ
ϽΝΤΑ·ΜΑΡ·ΑΥΡ·
ΛΙΦΡΟΝΑΤΟΝ
ΦΡΟΝΤΕΙΝΟΝ
ΛΙΦΡΟΝΟΣΓΑΡ
ΤΙΟΝΟΙΥΕΙΟΙ
Ρ·ΕΡΕΝΝΙΟΣ·
ΛΙΦΡΩΝΟΚΛΙ *sic*
ΝΗΛΙΑΝΟΣΚΑΙ
Ρ·ΕΡΕΝΝΙΟΣΗ
sic ϽΚΛΙΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

[Ἀγα]θῇ τύχῃ. | [Τὸν] ἐπώνυμον | [ἄρχ]οντα Μᾶρ(κον) Αὐρ(ήλιον) | [Καλ]λίφρονα τὸν | [καὶ] Φροντεῖνον | [Καλ]λίφρονος Γαρ|[γή]τιον οἱ υ(ἱ)οὶ | [Μᾶ]ρ(κος) Ἑρέννιος | [Καλ]λίφρων ὁ κ[α]ὶ | [Κορ]νηλιανὸς καὶ | [Μᾶ]ρ(κος) Ἑρέννιος Η.. | ... ὁ κ[α]ὶ Ἀλέξανδρος.

---

699 In Herma marmoris Pentelici, cui deest caput, a. 0,62, l. 0,20, cr. 0,14. Fourmontus vidit in domo Gallici consulis, nunc est in stoa Hadriani. Edd. Boeckh C. I. G. 394. Pittakis l'anc. Athènes p. 111. Eph. 514. Lebas Attique 312. Contulit Koehler.

Ν/ ΟΝΑΙ
_ΑΝΤΑΕΥΣΕΒΟ
ΠΑΤΗΡΑΥΡΣ
ΜΟ_ΟΚΑΙ
ΧΗΣΚΑΙΟ
ΕΛΦΟΣΑΥΡ
ΙΡΗΝΑΙΟΣ
ΩΣΙΜΟΥΠ
ΝΙΕΙΣ>ΕΠΙ
ΣΤΟΛΙΣΤΟΥ
ΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΕΡΕΩΣΠΡΟΣ
ΔΟΚΙΜΟΥ Ν
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟ

I. e. [Τὸν δεῖνα κ]λ[ειδ]ο[υ]χ[ή|σ]αντα (?) εὐσεβ[ῶς | ὁ] πατὴρ Αὐρ(ήλιος) Ζ[ώ|σι]μο[ς] ὁ καὶ ....χης κ[α]ὶ ὁ [ἀ|δ]ελφὸς Αὐρ(ήλιος) | [Ε]ἰρηναῖος | [Ζ]ωσίμου Π[αι|ο]νιεῖς, ἐπὶ | στολιστοῦ | Μουσαίου, [ἱ]|ερέως Προσ|δοκίμου νε(ωτέρου), | ἄρχοντος | Κορνηλιανο[ῦ].

---

700 Basis lapidis Pentelici, quae fuerat olim Eleusine, unde translata est Salamina in monasterium Παναγίας Φανερωμένης. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 390 (Lebas Attique 327). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 201 n. 33. Exscripsit Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas. In altera parte eiusdem lapidis est titulus antiquior Sophoclis Xenoclis f. Acharnensis daduchi.

ΠΑΙΔΑΞΕΙΝΑΓΟΡΑΚΑΙΠΡΑΞΑ
ΓΟΡΑΣΕΣΟΡΑΣΜΕΤΟΝΜΥ
ΤΗΝΔΗΟΥΣΞΕΙΝΑΓΟΡΑΝ
ΟΝΟΜΑ

Var. lect. V. 1 ΞΕΝΑΓΟΡΑ Fourm., quod emendavi ex Lenorm. et Pitt. Praeterea apographa consentiunt, exceptis quibusdam manifestis Pittakisii erroribus, quos ascribere inutile est. Α ubique Lenorm. Pitt., Α Fourm. Versus Lenormant ita dispositos habet, ut v. 2 init. Γ infra tertiam primi versus litteram Ι sit; sed nolui eum ordinem mutare, in quo Fourmontus et Pittakis consentiunt.

Παῖδα Ξειναγόρα καὶ Πραξαγόρας ἐσορᾷς με,
τὸν μύ[σ]την Δηοῦς, Ξειναγόραν ὄνομα.

Cf. adn. ad n. 676, unde apparet hunc Xenagoram Ti. Claudii Demostrati Melitensis nepotem, Aelii Praxagorae daduchi Melitensis pronepotem fuisse. Videtur igitur natus esse sub finem saeculi p. Chr. alterius

---

701 Eleusine. 'Ex schedis Cockerellianis ed. Walpol. Travels p. 573 n. 37. (Tractavit Welcker Spicileg. Epigr. p. 23.)' Inde Boeckh C. I. G. 391. (Lebas Attique 307. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 192 n. 32). Exscripsit Pittakis, cuius apographum est in schedis Boeckhianis.

ΜΥΣΤΩΝΗΓΗΤΗΡΑ
ΠΟΛΥΖΗΛΟΝΠΑΤΡΟΣ
ΕΣΘΛΟΥΞΕΙΝΑΓΟΡΟΥ
ΜΗΤΡΟΣΘΕΡΜΙΠΠΙΔΟΣ
ΓΝΖΑΘΕΟΙΣΙΝΕΙΣΕΘΕΑΙΝ
ΦΡΩΝ

Var. lect. In litterarum formis Pitt. secutus sum, praeterea Boeckhium. Lenormant Α pro Α ex arbitrio; nam lapidem se non vidisse ipse dicit.

Μυστῶν ἡγητῆρα Πολύζηλον, πατρὸς ἐσθλοῦ
Ξειναγόρου μητρός θ' Ἑρμιππίδος, ἐν ζαθέοισιν
εἶσε θεαῖν [δαπίδοισιν ἑὸν γενετῆρα Νεό]φρων.

V. 3 a Boeckhio restitutus est aptissime, quamquam praestari non potest, haec plane ita scripta fuisse. Polyzeli patrem eundem Xenagoram esse, qui honoratur n. 700, ex tabula genealogica apparet quae infra edetur (part. IX class. 4); ibi enim perscriptum est Xenagoram Xenagorae et Praxagorae filium in matrimonium duxisse Hermippida. Quum Polyzeli imago a filio, adulto sine dubio, dedicata sit, vix antiquior esse potest titulus a. 260 p. Chr. (cf. adn. ad n. 676. 700. 713).

---

702 Eleusine in basi. Ediderunt Spon. Itin. T. III P. II p. 141. Wheler Itin. p. 429. (Vandal. Diss. p. 207. 399. 405. Murat. T. II p. DXLIX. 2. Corsin. F. A. T. II p. 212 multique alii). Meletius Geogr. vet. et nov. p. 348 (minusculis litteris). Ex his Boeckh C. I. G. 399. (Lebas Attique 322). Cf. Brunn Hist. artif. I p. 556.

ΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙ
ΗΙΕΡΑΓΕΡΟΥΣΙΑΜ.ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΛΙΘΟΦΟΡΟΝΠΡΟΣΔΕΚΤΟΝ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣΚΕΦΑΛΗΘΕΝ
ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΠΡΟΙΚΑ
ΤΙΜΗΘΕΝΤΑΔΕΥΠΟΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥΤΗΡΩΜΑΙΩΝ
ΠΟΛΕΙΤΕΙΑΑΡΞΑΝΤΑΤΟΥ
ΚΗΡΥΚΩΝΓΕΝΟΥΣΑΡΞΑΝ
ΤΑΤΗΣΙΕΡΑΣΓΕΡΟΥΣΙΑΣ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣΕΥΔΟΞΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

Δήμητρι καὶ Κόρῃ | ἡ ἱερὰ γερουσία Μ. Αὐρήλιον | Λιθοφόρον Πρόσδεκτον | Πιστοκράτους Κεφαλῆθεν, | πρεσβεύσαντα προῖκα, | τιμηθέντα δὲ ὑπὸ θεοῦ | Κομμόδου τῇ Ῥωμαίων | πολειτείᾳ, ἄρξαντα τοῦ | Κηρύκων γένους, ἄρξαν|τα τῆς ἱερᾶς γερουσίας, | εὐσεβείας ἕνεκα.
Ἀττικὸς Εὐδόξου Σφήττιος ἐποίησε.

Tituli aetas inprimis *Divi Commodi* mentione definitur. Quem consecravit Septimius Severus Clodio Albino in Gallia superato anno 197 p. Chr., quo anno hic titulus recentior sit necesse est. Tum iam senem fuisse Prosdectum inde apparet, quod idem prytanis Acamantidis est M. Aurelio et L. Vero imperatoribus (inter annos 161 et 169). In catalogo C. Helvidii Secundi archontis anno 192/3 (ad n. 694) conscripto ephebi sunt Pericles et Acamas filii Prosdecti Cephaleusis, eiusdem sine dubio qui hic honoratur, qui alteri ex filiis nomen herois eponymi eius tribus cuius erat, alteri nobilissimi hominis eiusdem tribus, Periclis Cholargensis, imposuerat. De nomine, vel potius sacerdotii vocabulo, quod est Λιθοφόρος, cf. n. 296. Atticum Eudoxi f. Sphettium vocabulum ἐποίησε indicat statuarium fuisse; neque eum Brunnio existimaverim ei sententiae obstare titulum n. 703, ubi eum statuae honore ipsam affectum et ex gente Eumolpidarum fuisse legimus.

703 Eleusine in basi statuae. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. 1 c. 5 s. 6 p. 62 n. 3. Chandler Inscr. II, 121 p. 78. Ex his exemplis et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 400. (Lebas Attique 325. Franz Elem. epigr. p. 263 n. 106).

ΚΑΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑ<ΤΗ
ΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
CΕΚΟΥΝΔΟΝΑΤ
ΕΥΔΟ.ΟΥCΦΗΤΤ
ΤΟΝΕΥΜΟΛΠΙΔΗΝ

Κατὰ τὰ δόξαντα τῇ [ἐξ Ἀρεί]ου πάγου βουλῇ | Σεκοῦνδον Ἀτ[τικόν] | Εὐδό[ξ]ου Σφήττ[ιον] | τὸν Εὐμολπίδην.

Atticus Eudoxi f. Sphettius ephebus recensetur trigesimo quarto Abascanti paedotribae anno (inter 167 et 175 p. Chr.), quod convenit cum ea temporis definitione quae repetitur ex n. 702 ita, ut fere quinquaginta annos natus fuerit, cum statuam Prosdecti fecit. Non multo post prytanis fuit una cum Prosdecti illius filio Acamante Sphettio (v. indicem).

704 Basis quadrangula in complures partes fracta, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΔΟΓΜΑΤΙΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩ
ΙΤΗ////ΑΜΕΝΟΥΤΟΥΕΠΩΝ
ΟΝΤΟΣΦΛΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΜΑΙ////ΩΥ ΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟΥ
ΤΟ////ΕΜΟΥΚΑΙΕΠΩΝΥΜ
Τ//ΣΑΙΑΝΤΙΔΟΣΦΥΛΗΣ
ΟΔΕΙΣΙΟΝΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΩΝΙΟΝ ΙΕΡ////ΣΑ..Τ
////////////////// ΤΟΝΑ//////////
vac.?

Δόγματι Ἀρεοπαγειτῶ[ν | ἀ]ιτησαμένου τοῦ ἐπων[ύμου | ἄρχ]οντος Φλ. Ἀσκληπιάδου | ..μαι[ο]ν τὸν ἱερέα τοῦ | [Τριπ]το[λ]έμου καὶ ἐπώνυμ[ον] | τῆς Αἰαντίδος φυλῆς | [Ἀφρο]δείσιον Στεφάνου | [Μαραθ]ώνιον ἱερ[εὺ]ς Ἀ...[..... τὸν α[ὑτοῦ φίλον?]. — Stephanus ephebus Acantidis, quem Marathonium fuisse non improbabile est, recensetur archonte M. Aurelio Alcamene sub finem saeculi alterius p. Chr. Qui si idem est cum patre Aphrodisii (quod sane dubium est), hic titulus medio fere saeculo p. Chr. tertio conscriptus videtur.

705 Occidentem versus ab Erechtheo. Descripsit Koehler.

ΙΛΙΩΝ
ΛΥΡΙΟΝ
ΟΝ//////
ΛΝΟΥΠΛ////
ΥCΛΝΤΟCΠΛΙΔΛ
ΡΕΝΤΟC ΟΥ
ΝΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΛΡΧΗΝΛΡΞΛΝΤΟC
ΤΟΝΛΝΘΥΠΛΤΟΝ
ΚΛΙΛΡΕΟΠΛΓΕΙΤΗ///
ΚΛΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΗΠΟΛΙCΕΠΙΜΕ
ΛΟΥΜΕΝΟΥΜΛΡ
ΚΟΥΙΟΥΝΙΟΥ
ΜΙΝΟΥΚΙΛΝΟΥ

[....αιῶν(?) | .... Ἰλ]λυριόν(?), | [τὸν υἱωνὸ]ν [τοῦ δεῖνος τοῦ] ἀν[θ]υπα[τ]ε[ύ]σαντος, παῖδα | ..ραντος τοῦ | [τὴ]ν ἐπώνυμον | [ἀ]ρχὴν ἄρξαντος, | τὸν ἀνθύπατον | καὶ Ἀρεοπαγείτη[ν] | καὶ εὐεργέτην | ἡ πόλις, ἐπιμε[λ]ουμένου Μάρκου | Ἰουνίου Μινουκιανοῦ. Nomen Illyrii v. 2 incertum est, sed si id scriptum fuit, idem videtur esse cum muenium restitutore illo quem habemus n. 399. Certe satis recentis temporis esse titulum coniuncti in eisdem hominibus reipublicae Romanae et Atticae honores indicare videntur.

706 In basi Athenis Parisios translata, cui ex altera parte titulus n. 716 inscriptus est. Edidit Chandler Inscr. II, 34 p. 55. Ex Fourmonti, Akerbladii, Muelleri apographis et Claraci tabula aeri incisa ed. Boeckh C. I. G. 420.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦΚΑΙΟ
ΣΕΜΝΟΤΑΤΟΣΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΚΥΙΝΤΟΝΑΔ....ΝΕΠΙΚΤΗΤΟΝ
ΠΟΛΕΙΤΕΥΣΑΝΤΑΚΑΙΠΑΣΑΝΠΟΛΕΙΤΕΙΑΝ
ΑΡΙΣΤ
Ψ Β

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ | σεμνότατος δῆμος ὁ Ἀθηναίων | Κύιντον Αδ....ν Ἐπίκτητον, | πολειτεύσαντα κα[τὰ] πᾶσαν πολειτείαν | ἄριστ[α]. | Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Inter a. 126 et 270 p. Chr. titulum dedicatum esse manifestum est; nam ex duabus inscriptionibus eidem lapidi incisis hanc antiquiorem esse senatus quingentorum docet, cum in altero titulo (n. 716) septingentos quinquaginta commemorari videamus. Accuratius definiri aetas nequit, praesertim demotico non addito, in tanta nominis quod est Epictetus frequentia.

707 Marmor Pentelicum, occidentem versus ab Erechtheo. Edd. Pittakis Eph. 1008. Lebas Attique 336. Periisse videtur.

ΙΟΥΠΑΙ
ΟΥΛΗΤΩΝΦ
ΑΙΩΝΙΕΡΕΑΔ
ΠΑΤΡΩΟΥΓ.
ΩΡΟΥΓ

Var. lect. V. 1 ΙΟΥΙΙΑΙ Lebas, ΓΟΥΠΑ Pitt. || v. 2 init. ϽΥ Lebas, ΟΥ Pitt. || v. 4 init. Π om. Pitt. || fin. ΓΕ Lebas, ΓΑ Pitt. || v. 5 ΩΡΟΥΓ Lebas, ΟΡΟΥ Pitt. Ubique Ỵ pro Υ ex Leb. recepi, reliquarum litterarum formae apud utrumque eaedem sunt.

[Ἡ ἐξ Ἀρε]ίου πά[γου βουλὴ | καὶ ἡ β]ουλὴ τῶν Φ [καὶ ὁ δῆμος | ὁ Ἀθην]αίων ἱερέα δ[ιὰ βίου Ἀπ|όλλωνος] πατρῴου Γ...... |...... ώρου Γ[αργήττιον ....]. Senatus quingentorum aetatem indicat quae est inter a. 126 et 270 p. Chr. (Cf. adn. ad n. 706).

---

708 In Herma marmoris Pentelici cui deest caput, orientem versus a Parthenone. Descripsit Koehler.

ΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΓΟΣΦΛΑΒΙΟΥΕΙΑΧ
ΑΓΡΥΛΕΩΣΣΤΡΑΤ
ΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕ///
ϽΜΟΥΣΑΙΟΥΤΟΥΑ////
ΙΑΔΟΥΦΥΛΑΣΙΟΥΨ///
ΜΕΝΗΣΤΗΣΣΕΜΝΟΤ///
ΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝ Φ Σ////////
ΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΚ///////////
ΤΙΔΟΣΦΥΛΗΣΑΘΙ
ϽΝΑ)ΣΦΗΤΙΟΝ
ΩΝΗΗΝΓΕΝΟΜ///Ν
ΣΤΗΣΑΝ

(phallus)

ΕΠΩΝΥΜ/////
ΕΙΤΑΛΙΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔ///
ΛΕΙΔΗΣ
ΩΣΙΜΟΣΒΑ..Σ//
ΠΙΓΟΝΟΣΡΟ
ΙΒΕΡΤΟΣΕΠΙ
ΘΗΝΙΩΝΕΠΙ
ΠΙΓΟΝΟϽ)
Ο///ΟΣΖ

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ. | [Ἄρχον]τος Φλαβίου [Ἰ]ά[κ|χο]υ(?) Ἀγρυλέως, στρα|τ[ηγοῦντ]ος ἐπὶ τοὺς ὁπλε[ί]τας Π]ο. Μουσαίου τοῦ Α[γ|ν]ιάδου(?) Φυλασίου, ψη[φι|σ]αμένης τῆς σεμνοτ[ά|τ]ης βουλῆς τῶν Φ ο[ἱ] | πρυτάνεις τῆς Ἀκ[αμαν]|τίδος φυλῆς Ἀθ[ηνί]|ωνα) Σφήτ(τ)ιον [συν]|ώνυμον γενόμ[ε]ν[ον ἀν|έ]στησαν.

Sequebatur prytanum laterculus:

ἐπώνυμ[ος]
[Οὐ]ιτάλιος Ἀριστείδ[ου]
[Βατ]αλίδης
[Ζ]ώσιμος Βα[σιλ]ε[ίδου] (?)
[Ἐ]πίγονος Ῥο[ύφου?]
[Λι]ίβερτος Ἐπι[γόνου]
[Ἀ]θηνίων Ἐπι[γόνου]
[Ἐ]πίγονος)
[Ἐπίγ]ο[ν]ος(?) Ζ......

Ad tituli aetatem definiendam id aptum videtur, quod in catalogo ephebico Ti. Claudio Attico Bradua Marathonio (Herodis Attici filio) archonte composito (fere a. 190 p. Chr.) ephebus recensetur Λιίβερτος .....ου in tribu Acamantide; quod nomen tam rarum est, ut vix dubitari possit quin idem sit homo. Qui autem circiter a. 190 p. Chr. ephebus fuit, prytanis esse non potuit ante annum 200 p. Chr. Ibidem etiam Ζώσιμος ....ου est. Illa autem temporis definitio eo quodammodo confirmatur, quod Tineio Pontico Besaeensi archonte (inter a. 166 et 174 p. Chr.) in prytanum Acamantidis recensu inveniuntur Ἀν. Ἀριστείδης, Ἐπίγονος Μάρκου, Ῥοῦφος), Sphettii, qui patres horum quos hic habemus prytanum esse videntur.

---

709 In eadem basi in qua n. 689. Ed. Pittakis Eph. 2256. Denuo contulit Koehler.

ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΗΓΕΙΑΝΤΟΝΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΑΡΧΗΝΦΙΛΟΤΕΙΜΟΤΑΤΑ
ΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΠΕΡΙΦΑΝΕΣΤΑΤΑΗΠΟΛΙΣ
ΣΥΝΠΑΣΑΤΟΝΕΑΥΤΗΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΕΙΜΩΣΑ
ΑΝΕΣΤΗΣΕΝ

Τὸν λαμπρότατον | Ἡγίαν τὸν Τιμοκράτους | ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον | ἀρχὴν φιλοτειμότατα | καὶ πανηγυριαρχήσαντα | περιφανέστατα ἡ πόλις | σύνπασα τὸν ἑαυτῆς | εὐεργέτην τειμῶσα | ἀνέστησεν.

Hegias Hegiae f. in matrimonium duxit Dionysiam Xenagorae (n. 700) et Hermippidis filiam. Si eius patrem statuemus Hegiam Timocratis f. quem hic habemus, titulus fere medio saeculo p. Chr. tertio adscribendus erit. Ac certe nihil in eo inest quod huic sententiae obstet.

---

710 Herma marmoris Pentelici sine capite inventus in theatro Bacchi; nunc est in arce prope domum custodum. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 466 n. 9. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 224 n. 619. Exscripsit Koehler.

ΟΙΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΙΠΑΡΑΤΗΣ
ΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΤΟΝ///ΑΥΤΟΝΑΡΧΟΝΤ
ΑΝΕΘΕΣΑΝ
ΩΝΕΠΩΝΥΜ

Οἱ συνάρχοντες | αἰτησάμενοι παρὰ τῆς | ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆ[ς] | τὸν [ἑ]αυτ[ῶ]ν ἄρχοντ[α] | ἀνέθεσαν. | [Ἀρχ]|ων ἐπώνυμ[ος ......].

---

711 In Herma sine capite, qui exstat in stoa Hadriani. Titulus a dextra et infra mutilus. Ed. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 98 n. 258. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗ///
ΤΟΝΕΠΩΝΥΜ////
ΑΡΧΟΝΤΑΜ
Ι

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Τὸν ἐπώνυμ[ον] | ἄρχοντα Μ....

---

712 In fragmento Hermae lapidis Pentelici, invento prope Olympieum. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 544. (Lebas Attique 316). Heydemann Marmor-Bildwerke p. 9 n. 39. Exscripsit Koehler.

ΦΑΒΙΟΣ
ΔΑΔΟΥΧΟΣ

Sub titulo phallus.

Φάβιος | δᾳδοῦχος. De Fabio Daducho cf. quae adnotavi ad n. 10. 169.

713 In campo Eleusinio Athenas versus, in ruderibus ecclesiae, quae sepulcri locum occupasse videtur. Edidit Chandler Inscr. II, 23 p. 78. (Brunck. Anal. T. III p. 315 n. 750. Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 246. Bendtsen. Marm. myst. Spec. I p. 13 sqq. Boeckh C. I. G. 401. Lebas Attique 308).

ιιΙΜΑΤΟΔΕΥΨΙΦΑΝΕΣΔΗ ∠ΙΑΙ ΟΙΟΔΕΔΟΡΚΑΣ
ΜΥΡΙΟΝΕΝΣΟΦΙΗΚΥΔΟΣΕΝΕΝΚΑΜΕΝΟΥ
ΟΣΤΕΛΕΤΑΣΑΝΕΦΗΝΕΚΑΙΟΡΓΙΑΠΑΝΝΥΧΑΜΥΣΤΑΙΣ
ΕΥΜΟΛΠΟΥΠΡΟΧΕΩΝΙΜΕΡΟΕΣΣΑΝΟΠΑ
ΟΣΚΑΙΔΥΣΜΕΝΕΩΝΜΟΘΟΝΟΥΤΡΕΣΕΝΑΛΛΕΣΑΩΣΕΝ
ΑΧΡΑΝΤΑΑΡΡΗΤΩΝΘΕΣΜΙΑΚΕΚΡΟΠΙΔΑΙΣ
ΑΜΑΚΑΡΟΝΚΑΙΔΗΜΟΣΕΠΕΣΤΕΦΑΝΩΣΕΓΕΡΑΙΡΩΝ

[Μνῆ]μα τόδε ὑψιφανὲς Δη[οῦς ζ]α[κόρ]οιο δέδορκας
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνενκαμένου,
ὃς τελετὰς ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννυχα μύσταις
Εὐμόλπου, προχέων ἱμερόεσσαν ὄπα,
ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσεν
ἄχραντα ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
ἆ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπιστεφάνωσε γεραίρων
. . . .

V. 5—7 ad idem bellum referendos esse, in quo P. Herennius Dexippus fortitudine et consilio insignis fuit (n. 716), iam Boeckhius coniecit. Nomen eius qui honoratur taceri idem putat propterea quod hierophanta sit; id enim sacerdotium v. 3—4 haud obscure indicatur. Temporum rationibus optime conveniret, si eum Polyzelum (n. 701) esse statueremus, nam is Herennii Dexippi aequalis fere fuit. Sed num μυστῶν ἡγητήρ, quod illic legimus, hierophantam significare possit, dubium mihi videtur.

714 In basi marmoris Pentelici inventa 'εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σταματζῆ, κειμένην κάτωθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανός'. Nunc est ante Theseum. Edd. Ross Archaeol. Intelligenzbl. 1837 Decemb. Dem. n. 75. Pittakis l'ancienne Athènes p. 444. Eph. 2319. Denuo contulit Koehler. In Boeckhii schedis est apographum G. Krameri.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΚΑΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΩΣΕ
ΜΝΟΤΑΤΩΣΥΝΕΔΡΙΩΤΩΝ
ΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝΤΟΝΚΗΡΥΚΑ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥ
ΛΗΣΠΕΡΕΝΝΙΟΝΠΤΟΛΕΜΑΙ
ΟΝΕΡΜΕΙΟΝΕΡΕΝΝΙΟΣΔΕΞΙΠ
ΠΟΣΟΚΡΑΤΙΣΤΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΣΥΝΤΟΙΣΑΔΕΛΦΟΙΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Κατὰ τὰ δόξαντα τῷ σε[μνοτάτῳ συνεδρίῳ τῶν |
Ἀρεοπαγειτῶν τὸν κήρυκα | τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου
βου[λῆς Πο. Ἑρέννιον Πτολεμαῖ[ον Ἑρμεῖον
Ἑρέννιος Δέξιπ[πος ὁ κράτιστος τὸν πατέρα |
σὺν τοῖς ἀδελφοῖς.

Cf. adn. ad n. 716.

715 Titulus incisus in rupe sinistram versus ab antro Panis. Ed. Pittakis Eph. 559. Exscripsit Koehler.

ΑΡΧΩΝΕΡΕΝ
ΝΙΟϹΔΕΞΙΠΠ
ϲ

Ἄρχων Ἑρέν[νιος Δέξιππ[ος]. Cf. adn. ad n. 716.

716 Athenis olim prope fontem, unde Parisios in collectionem Choiseulianam (n. 233) et Museum regium (catal. Clarac. 537) pervenit, in basi marmorea eadem, in qua est titulus antiquior n. 706. V. 1—7 ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 129 sq. (Vandal. Diss. p. 534. Corsin. F. A. T. II p. 167). Extremam partem inde a v. 9 Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 55 n. 60. Integrum titulum Chandler Inscr. II, 35 p. 56. (Brunck. Anal. T. III p. 274. Iacobs. Append. Anthol. Palat. n. 111). Ex Chandleri potissimum exemplo, sed adhibitis Akerbladii (v. 1—7) et Fourmonti schedis et Claraci tabula ed. Boeckh C. I. G. 380.

ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΩΤΗΜΑΤΗΣΕΞΑΡΕΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΚΑΙ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝ>ΨΝ<ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝ
ΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΕΝΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙΣΑΡΧΗΝΚΑΙ
ΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝΟΙΚΟ
ΘΕΝΙΕΡΕΑΠΑΝΑΓΗ>Π<ΕΡΕΝ<ΔΕΞΙΠΠΟΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΝΤΟΝΡΗΤΟΡΑΚΑΙΣΥΝΓΡΑΦΕΑΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΟΙΠΑΙΔΕΣ

ΑΛΚΗΚΑΙΜΥΘΟΙΣΙΚΑΙΕΝΒΟΥΛΑΙΣΙΚΡΑΤΙΣΤΟΥΣ
ΑΝΔΡΑΣΑΓΑΚΛΕΙΤΟΥΣΓΕΙΝΑΤΟΚΕΚΡΟΠΙΗ
ΩΝΕΝΑΚΑΙΔΕΞΙΠΠΟΝΟΣΙΣΤΟΡΙΗΝΕΣΑΘΡΗΣΑΣ
ΑΙΩΝΟΣΔΟΛΙΧΗΝΑΤΡΕΚΕΩΣΕΦΡΑΣΕΝ
ΚΑΙΤΑΜΕΝΑΥΤΟΣΕΠΕΙΔΕΤΑΔΕΚΒΙΒΛΩΝΑΝΑΛΕΞΑΣ
ΕΥΡΑΤΟΠΑΝΤΟΙΗΝΙΣΤΟΡΙΗΣΑΤΡΑΠΟΝ
ΗΜΕΓΑΚΛΕΙΝΟΣΑΝΗΡΟΣΝΟΥΑΠΟΜΥΡΙΟΝΟΜΜΑ
ΕΚΤΕΙΝΑΣΧΡΟΝΙΟΥΣΠΡΗΞΙΑΣΕΞΕΜΑΘΕΝ
ΦΗΜΗΜΕΝΠΕΡΙΒΩΤΟΣΑΝΕΛΛΑΔΑΤΗΝΟΝΕΑΝΘΗΣ
ΑΙΝΟΣΔΕΞΙΠΠΩΔΩΚΕΝΕΦΙΣΤΟΡΙΗ
ΤΟΥΝΕΚΑΔΕΚΑΙΠΑΙΔΕΣΑΓΑΚΛΕΙΤΟΝΓΕΝΕΤΗΡΑ
ΜΟΡΦΗΕΝΤΑΛΙΘΟΥΘΗΚΑΝΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΙ

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρε[ί]ου πάγου βουλῆς καὶ | τῆς βουλῆς τῶν Φν´ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων τὸν | ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ | ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ πανηγυριαρχήσαντα | καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων, οἴκοθεν ἱερέα παναγῆ, Π(όπλιον) Ἐρέν(νιον) Δέξιππον Πτολεμαίου | Ἕρμειον, τὸν ῥήτορα καὶ συνγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες.

Ἀλκῇ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους
  ἄνδρας ἀγακλείτους γείνατο Κεκροπίη,
ὧν ἕνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἐσαθρήσας
  αἰῶνος δολιχὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν,
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
  εὕρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπόν.
ἦ μέγα κλεινὸς ἀνήρ, ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα
  ἐκτείνας χρονίους πρήξιας ἐξέμαθεν.
φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν ὁ νεανθὴς
  αἶνος Δεξίππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
τοὔνεκα δ[ὴ] καὶ παῖδες ἀγάκλειτον γενετῆρα
  μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

'Herennii Dexippi historici librorum excerpta apud Photium superesse notum est; floruit autem saeculo tertio Aureliano et Probo Impp. circa a. 270. Ipse cum Atheniensibus, quorum dux fuit, Gothos vicit (Treb. Pollio Gallien. 13) circa a. 269. Statua haec superstiti posita videtur. Dux exercitus fuisse in hoc titulo non dicitur, licet in priore parte eius honores accurate enumerentur: igitur hic titulus illo anno videtur vetustior esse, contra quam Corsino visum est' Boeckh.

---

717 Hermae marmoris Pentelici sine capite; in stoa Hadriani, a. 0,61, l. 0,34, cr. 0,24. Edidit Heydemann Marmor-Bildwerke p. 97 n. 257. Exscripsit Koehler.

ΛΓΛΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

.ΟΝΛΡΞΛΝΤΛΤΗΝΤΟΥΒΑΣ.
..ΩΣΑΡΧΗΝΚΑΙΕΠΩΝΥΜΟΙ
..ΧΟΝΤΑΤΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟΝ
..ΡΕΑΠΑΝΑΓΗΠΟΠΛΙΟΝΕΡΕ.
..ΟΝΔΕΞΙΠΠΟΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟ.
..ΜΕΙΟΝΟΙΠΑΙΔΕΣΕΡΕΝΝΙΟ.
.ΞΙΠΠΟΣΚΑΙΕΡΕΝΝΙΑΕΡΜ
ΝΑΚΤΕΙΑΤΟΝΠΑΤΕΡΑ (

Ἀγαθῇ τύχῃ. || [Τ]ὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασ[ιλέ]ως ἀρχὴν καὶ ἐπώνυμο[ν | ἄρ]χοντα, τὸν κράτιστον | [ἱε]ρέα παναγῆ Πόπλιον Ἐρέ[ν]νι]ον Δέξιππον Πτολεμαίο[υ | Ἕρ]μειον οἱ παῖδες Ἐρέννιο[ς | Δέ]ξιππος καὶ Ἐρεννία Ἑρμω[ν]άκτεια τὸν πατέρα. Cf. adn. ad n. 716.

---

718 'Marmor Dawkinsianum Oxonii, olim Athenis in ea parte D. Cyriani, quam architecti vocant Metochi, prope palatium archiepiscopi'. Aeri incisum dedit Chandler Marm. Oxon. II, 72. (Brunck. Anal. T. III p. 281 n. 612. Iacobs Anthol. Palat. Append. n. 145. Boeckh C. I. G. 405. Lebas Attique 309).

ΛΗΟΥϹΚΛΙΚΟΥΡΗϹΘΕΟΪΚΕΛΟΝΙΕΡΟΦΛΝΤΗΝ
ΚΥΔΛΙΝΩΝΠΛΤΕΡΛϹΤΗϹΕΔΟΜΟΙϹΚΛΕΛΔΛϹ
.ΕΚΡΟΠΙΗϹϹΟΦΟΝΕΡΝΟϹΕΡΩΤΙΟΝΩΙΡΛΚΛΙΛΥΤΟϹ
ΛΕΡΝΛΙΩΝΛΔΥΤΩΝΪϹΟΝΕΔΕΚΤΟΓΕΡΛϹ

Δηοῦς καὶ κούρης θεοείκελον ἱεροφάντην
  κυδ[α]ίνων π[α]τέρα στῆσε δόμοις Κλεάδας,
[Κ]εκροπίης σοφὸν ἔρνος, Ἐρώτιον, ᾧ ῥα καὶ αὐτὸς
  Λερναίων ἀδύτων ἶσον ἔδεκτο γέρας.

De Lernaeis sacris cf. n. 172. Titulus tertii p. Chr. saeculi esse videtur.

---

719 Herma inventus ad septentrionalem arcis clivum prope Agraulion. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 158; repetivit id. p. 495. Nunc periisse videtur.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥ
ΛΗΤΩΝΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ
..ΛΗΜΕΛΙΤΕΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. Titulum dedit, ut apud Pittakisium altero loco (p. 495) est; a quo prius exemplum (p. 158) ita differt, ut v. 1 init. ΝΕΣ pro ΗΕΞ, v. 3 fin. ΔΙΑΚΟΣΙΩΝ habeat. At *trecentorum* senatus uno certe praeter hunc titulum testimonio confirmatur (n. 635), *ducentorum* nullo.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πά[γου βουλὴ καὶ ἡ βου]λὴ τῶν τριακοσίων | ..λη Μελιτία | ἀρετῆς ἕνεκεν. Alter ille titulus, qui hunc senatorum numerum habet, Constantini aetate antiquior non est; ac ne hunc quidem multo antiquiorem esse posse Dexippi titulus n. 716 demonstrat, ubi nondum trecentorum est senatus, sed septingentorum quinquaginta.

720 Eleusine in domo privata. Ex Fourmonti schedis edd. Boeckh C. I. G. 392. Lebas Attique 74. 324 (altero loco ex corpore inscr. transcriptum). Exscripserunt Ross et Velsen.

ΑΠΟΛΛΩ[Ν]ΙΟΝΑΓΗΝΟΡ[Ο]
ΕΞΗΓΗΤΗΝΕΞΕΥΜ[Ο]
Ι⁻ΥΝΗΑΠΟΛΛΩΝΙΑ[Α]
ΚΑΙΟΥΟΣΑΓΗΝΩΡΑ
Ε⌒ ΥΕΓΣΔΗΜΗΤΡ[ΙΟ]

Var. lect. Quae uncis inclusi, Lebas (priore loco), Ross, Velsen non habent (v. 3 extr. Α/ Ross). Praeterea v. 5 Ε ΥΕΓΣ Velsen, Ε⌒.Γ⁻.Σ Ross.

Ἀπολλώνιον Ἀγήνορο[ς ....] | ἐξηγητὴν ἐξ Εὐμο[λπιδῶν] | ἡ γυνὴ Ἀπολλωνία Ἀ..... | καὶ ὁ υἱὸς Ἀγήνωρ Ἀ[πολλωνίου ἀν]|έθη[κ]α[ν] τ[ῇ]ς Δήμητρ[ος]. Inde ab hoc titulo eos composui, quorum aetas definiri nequit.

---

721 Marmor Pentelicum, in Theseo. Ed. Lebas Attique 441. Exscripsit Koehler.

ΟΤΕΙΜΟ
ΠΟΝΥ/
ΥΣΑΝΤ
ΕΠΙΤΟΥ
ΙΝΟΘΕΤ
ΣΙΑΡΧΗ
ΗΤΗΝΓΓ
\ΕΩ

I. e.

[? Δι]ότιμο[ν, τὸν]
[ἄρξαντα τὴν ἐ]π[ώ]νυ[μον ἀρχ]-
[ὴν καὶ κηρυκε]ύσαντ[α καὶ στρα]-
[τηγήσαντα] ἐπὶ τού[ς ὁπλείτ]-
[ας καὶ ἀγ]ωνοθετ[ήσαντα]
[καὶ γυμνα]σιαρχήσ[αντα καὶ]
[ἐπιμελ]ητὴν γε[νόμενον τῆς]
[πό]λεω[ς].

Haec omnia certa sunt praeter nomen eius qui honoratur. Potest enim eodem iure Φιλότιμον aut aliud eiusdem vocis compositum suppleri.

---

722 Eleusine prope rudera templi Cereris et Proserpinae. Ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 125. (Vandal. Diss. p. 530. Boeckh C. I. G. 396. Lebas Attique 320).

ΓΑΙΟΝΜΕΜΜΙΟΝΣΑΒΕΙ
ΝΟΝΠΕΙΣΑΝΔΡΟΝ
. . . .
.ΗΡΥΚΕΥΣΑΝΤΑΚΑΙ
.ΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΔΙΣ
.ΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΤΩΝ
.ΩΝΚΑΙΣΑΡΗΩΝΣΕΒΑΣ
.ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ
.ΣΟΠΛΕΙΤΑΣΔΙΣ
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ

Γάϊον Μέμμιον Σαβεῖ|νον Πείσανδρον | ...... | [κ]ηρυκεύσαντα καὶ [γυ|μ]νασιαρχήσαντα δίς, [ἀ|γ]ωνοθετήσαντα τῶν [μεγά|λ]ων Καισαρήων Σεβασ[τῶ]ν, στρατηγήσαντα [ἐπὶ το|ὺ]ς ὁπλείτας δίς, [τὸν] | φιλόπατριν.

723 Eleusine; exscripsit Velsen.

ΟΔΗΜΟΣΚΑΙ
ΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟΥ
ΗΒΟΥΛΗ
ΤΟΝΕΠΙΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΠΡΟΝΟ

Ὁ δῆμος καὶ | ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου [βουλὴ καὶ] | ἡ βουλὴ [τῶν ....] | τὸν ἐπὶ τού[ς ὁπλίτας] | στρατηγὸν .... | προνο[ηθέντα ....].

---

724 Ad ecclesiam Hagia Triada inventus esse dicebatur lapis; sed id dubium videtur Luedersio, qui exscripsit.

ΟΛΥΜΠΙΩΝΚΟΙΝΩΝΤΗ
ΤΗΣΑΣΙΑΣΣΜΥΡΝΑΙΓ
ΙΕΡΕΥΣΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝ
ΟΜΟΝΟΙΑΣΤΩΝΕΛ
ΙΠΠΟΘΘΟΩΝΤΙΔ
ΤΗΣΕΙ

.. καὶ ἀ[γωνοθέτης?] | Ὀλυμπίων κοινῶν τῆ[ς Ἀσίας, ... κοινῶν] | τῆς Ἀσίας, Σμυρναῖο[ς βουλευτής(?) .....] | ἱερεὺς θεοῦ Ἀδριαν[οῦ .....] | ὁμονοίας τῶν Ἑλ[λήνων καὶ ἐπώνυμος τῆς] | Ἱπποθωντίδ[ος φυλῆς, εὐνοίας ἕνεκεν] | τῆς εἰ[ς ἑαυτόν]. Apparet quae v. 1—6 leguntur non ad eum qui honoratur, sed ad eum qui statuam erigendam curavit pertinere.

---

725 Prope Πομπεῖον se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 59.

..ΙΟΙ......
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

...ιοι.... | ἀγορανομήσαντα | ἀρετῆς ἕνεκα.

---

726 Herma marmoris Pentelici sine capite, a. 0,81, l. 0,23, cr. 0,21, inventus prope Olympieum; exstat in stoa Hadriani. Phallus qui fuit sub titulo nunc excisus. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 75. Eph. 302. Lebas Attique 136. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 91 n. 241. Exscripserunt Pittakis, Mustoxydis, O. Mueller, L. Ross (quorum apographa habui ex schedis Boeckhianis) et U. Koehler.

ΒΟΥΛΗΣΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΔΗΜΟΥΤΕΑΜΑ
ΣΤΑΧΥΕΣΣΙΝΗΓΛΑΙΣΜΕ
ΝΟΝ
ΟΛΥΚΑΡΠΩΒΑΣΙΛΕΩ
Μ...ΩΝΣΤΕΦΕΙ
ΝΕΘΗΚΕΛΑΙΝΗΝΦΙΛΗ
ΜΟΝΟΣ
ΑΤΗΓΟΥΤΗΝΔΕΚΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΘΕΟΙΣ

Var. lect. V. 1 init. B Pittakis Heydemann, b Mustoxydis Koehler, ᵇ Mueller, om. Ross. || fin. N Mueller Ross Lebas Mustoxydis, ᴺ Koehler, I Pittakis Heydemann || v. 2 med. ϽΥ Koehler, ΟΥ ceteri || v. 3 extr. Ε Pittakis et Mueller, ceteri litteram omittunt || v. 5 init. ϽΟΧΥΚ_ΩΠΩ Pitt., ΟΛΥΚΑΡΠΩ Must., ϽλΥΚλ.ΠΩ Mueller, ΟΛΥΚ..ΠΩ Ross, ϽλΥΚ ΠΩ Koehler, ΟλΥΚ[Η]ΠΩ Heydemann || extr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ solus Pittakis, ceteri omnes omittunt ultimam litteram ||

v. 6 Μ. . . . ͻΝΣΤΕΦΕΙ Mustox., Μ. . . . ΩΝΣΤΕΦΕΙ Pitt., Μ. . . . . Ν ΣΤΕΦΕΙ Lebas, Μ. . . . . ΤΕΦΕΙ Ross, Ι//////////////ΕΦΕΙ Koehler Heydemann || v. 7 ΓΕΘΗΚΕΛΑΙΙ · ΗΝΦΙΛΗ Must., ΕΘΗΚΕΝΑΝΗΝΦΙΛΩ Pitt., ΝΕΘΗΚΕΛΑΙ . . ΗΝΦΙΛ . Ross, ΕΘΗΚΕΛΑΙΝΗΝΦΙΛΗ Mueller, ΙΕΘΗΙΣ-ΛΑΙ . ΗΝΦΙΛ Η Koehler, [ΑΝ]ΕΘΗΚΕΛΑΙ[Ν]ΗΝΦΙΛΗ Heydemann || v. 9 ΑΤΗΓΟΥΣΙΝΔΕΚΑΡ Must., ΤΗΙΟΥΜΗΝΔΕΚΑΙ Pitt., . . . ΤΗΙΟΥ . ΗΝ-ΔΕΚΑΡ . Ross, . . . ΤΗΓΟΥΤΗΝΔΕΚΑΡ Mueller, ΑΤΗΙΟΥΤΙΝΔΕΚΑΡ Koehler, [ΣΤΡΑ]ΤΗΓΟΥΤ[ΕΚΑ]ΙΔΕΚΑΡ Heydem. (supplementum aperte falsum) || v. 10 init. ΧΟΙΙ Koehler, ΧΟ[Ν] Heydem.; ceteri Ν integrum habent.

Quattuor senarios iambicos esse apparet, sed mihi non contigit ut omnia restituerem sic ut nihil inesset quod mihi ipsi displiceret.

[Ἡ πόλις]
[κήρυκα] βουλῆς γενόμενον δήμου τε ἅμα
[τιμῶσα, τὸν] σταχύεσσιν ἠγλαϊσμένον
[καὶ τῷ] πολυκάρπῳ βασιλέων μ[εγάλ]ων στέφει,
[εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαΐνην Φιλήμονος
[γνώμῃ] στρατηγοῦ τῆσδε κἄρχοντος θεοῖς.

Philemo sine dubio is est qui statua honoratur; neque ad eum referri licet genetivos στρατηγοῦ κἄρχοντος v. 5. Nam eundem nuquam eodem anno στρατηγὸν ἐπὶ τὰ ὅπλα et ἄρχοντα ἐπώνυμον fuisse, neque traditum est neque per se credibile; sin autem duobus diversis annis illis muneribus functus esset, aliter id exprimendum fuit, ut apparet ex titulis n. 716. 717 aliisque. Quare id potius dictum fuisse videtur v. 5, ab archonte et stratego latum esse ad populum de statua Philemonis erigenda, quae res et in Atticis titulis (n. 10) et in aliis Romanae aetatis voce γνώμῃ indicatur. Iam duae restant difficultates: primum enim subiectum verbi ἀνέθηκε desideratur, neque id aliius ex his quinque versibus initio commode suppleri potest; deinde anacoluthia molestissima in eo inest, quod etsi v. 4 non Φιλήμονα, sed εἰκόνα λαΐνην Φιλήμονος scriptum est, tamen v. 1. 2 accusativi κήρυκα — γενόμενον — ἠγλαϊσμένον leguntur. Sed huius anacoluthiae plane simile exemplum est in inscriptione hermae cosmetae qui editur infra n. 753:

Ἑρμᾶν Ἀλέξανδρός μ' Ἀλεξάνδρου πατρὸς
ἔστασ' ἐφήβων εὐκλεᾶ κοσμήτορα

nam hic Ἑρμᾶν Ἀλεξάνδρου coniungendum esse apparet. Altera autem difficultas non videtur removeri posse nisi ita ut statuamus nomen eius qui dedicavit (fortasse ἡ πόλις) extra versum positum in superiore parte lapidis periisse; similiter in tripodis Delphici inscriptione in ipso versu (Ἀπόλλωνι θεῷ στάσαντ' ἀνέθηκ' ἀπὸ Μήδων) non exprimitur subiectum, sed suppletur civitatum catalogo extra metrum adiuncto. [Priorem difficultatem nunc vitari participio v. 2 init. inserto.]

727 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 398 (inde transscripsit Lebas Attique 321).

V . Κ Η Ρ Υ Κ Α . .
Λ Α Υ . . . .

Nihil agnoscitur nisi v. 1 κήρυκα.

728 In insula Salamine. *'An der bekrönenden Platte einer reich profilirten Basis (0,60 M. lang, 0,20 M. hoch), welche zu einer Brunnenöffnung eingerichtet ist, findet sich die Inschrift in späten aber sorgfältigen Buchstaben'* Stark, qui edidit in libro Nach dem griechischen Orient. Heidelbergae 1874 p. 406. Exscripsit Koehler.

ΙΩ
. Θ Ε Ν Τ Α Τ Α Ε Ν Α Υ Τ Ω Α Γ Α Λ Μ Α Τ Α Τ Ω Ν Σ Ε Β Α Σ
Ι Ν Ε Κ Τ Ω Ν Ι Δ Ι Ω Ν Κ Α Ι Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α Π Ρ Ω Τ Ο Ν Γ Ε Ν Ο Μ Ε
Ν Τ Ω Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Ω Ν Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν vac.
vac.

I. e. [... ἀνα]θέντα τὰ ἐν αὐτῷ (sine dubio id referendum est ad templum Augustorum quod ab eo ipso, qui statuae honore afficitur, conditum esse supra scriptum erat) ἀγάλματα τῶν Σεβασ[[τ]]ῶν ἐκ τῶν ἰδίων καὶ ἀρχιερέα πρῶτον γενόμε[[νο]]ν τῶν Σεβαστῶν ἀνέθηκαν. Quum non constet de quonam delubro Augustorum dicatur, nihil inde ad temporis definitionem lucramur, quod is qui honoratur *primus* dicitur Augustorum sacerdos fuisse.

729 Fragmentum marmoris Pentelici inventum septentrionem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1918. Exscripsit Koehler.

ΕΙΣ
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Υ
Φ Λ Ο Ν Η Σ Ι Κ
Ο Ι Π Α Ι Δ Ε Σ
Φ Λ

[Τὸν ἱ]ερέ[α τοῦ] | Ἀσκληπιοῦ | Φλ(άουιον) Ὀνησικ[ράτη] | οἱ παῖδες | Φλ(άουιος) ...... Cf. n. 132.

730 Lebas Attique 346.

ͻ Ν Ι Є Ρ Є Α Τ С
Ν Ι Λ Ο С Α Υ Ρ Η Λ
Ω
С Τ Α
Є Ξ Ι С Ι

[Τ]ὸν ἱερέα το[ῦ .... καὶ ἐπώνυμον τῆς Ἀδρια]νί[δ]ος(?) Αὐρήλ[ιον .....].

731 Eleusine, ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 379.

ΕΥΜΟΛΠΙΔΑΙ
ΤΟΝΑΡΧΟΝΤΑ
ΜΑΡΚΟΝΙΟΥΛΙΟΝ
ΑΠΕΛΛΑΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΥΙΟΝ
ΜΙΟΥΛΙΟΥΔΑΜΙΑΝΟΥΜΥ
ΛΑΣΙΩΣΚΑΙΦΛΑΠΩΛΛΗΣΦΛ
ΑΠΕΛΛΑΥΠΑΠΗΗΝΟΥΘΥΓΑΤΡΟΣ

ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΟΤΗΜΑΤΗΣΕΞΑ
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ

Εὐμολπίδαι | τὸν ἄρχοντα | Μᾶρκον Ἰούλιον | Ἀπελλᾶν | Μαραθώνιον, υἱὸν | Μ(άρκου) Ἰουλίου Δαμιανοῦ Μυ[λασέ]ως καὶ Φλ(αουίας) Παύλης, Φλ(αουίου) | Ἀπελλᾶ Ὑπα[ιπ]ηνοῦ θυγατρὸ[ς]. | Κατὰ τὸ ἐπερ[ώ]τημα τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. Hic non est eponymus archon civitatis, sed gentis Eumolpidarum; cf. M. H. E. Meier Comm. epigr. p. 78 n. 16.

732 In basi statuae, litteris pessimis. Ed. Chandler Inscr. II. 119 p. 77. Ex eo exemplo et Villoisoni Akerbladiique schedis Boeckh C. I. G. 403. Lebas Attique 304 (Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 164 n. 30).

[ΗΠΟΛΙϹ]
[ΑΙΡΑ]ΡΙΟΝϹѠϹ[Ι]
[ΠΑ]ΤΡΟΝΔΑΔΟΥ
ΧΟΝ
[ΔΑΜΟΤΕΛΟΥϹΚ]ΑΙΘΙϹΒΙΑΝΟΥ
[ΤѠΝΔΑΔΟΥΧΗϹΑ]ΝΤѠΝΕΓΓΟΝΟΝ

Quae uncis inclusi, etiam apud Lebasium et Lenormantum inclusa sunt. Praeterea v. 2 ЄѠϹІ Lebas.

Ἡ πόλις Αἰράριον Σωσί]πατρον δᾳδοῦ]χον, | Δαμοτέλους καὶ Θειβιανοῦ | τῶν δᾳδουχησάντων ἔγγονον. Attica lapidis origo mihi propter nomina Δαμοτέλης et Θειβιανός admodum dubia est.

733 Inter rudera ecclesiae S. Agathocleae (vel Theclae secundum Rangabé). Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 500. Eph. 2686. Rangabé Ant. Hell. 1089. Periisse videtur.

ΤΟΝΕΑΥΤΗΣ.......ΚΛΗΝΙΕΡΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΑΕΥΚΛΕΙΑΙΚΑΙΕΥΝΟΙΑΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

I. e. [Ἡ δεῖνα] | τὸν ἑαυτῆς .....κλῆν, ἱερατεύ]σαντα Εὐκλείᾳ καὶ Εὐνο[μ]ίᾳ ἀνέθηκεν.

734 Fragmentum marmoris; litterae altae 0,05. Exscripsit Koehler.

Θ
ΑΓΩΝ
ΣΤΩ
ΛΩΝ
ΑΘΗΝ
Ω

Sic fere supplendus videtur titulus: [Ἀγα]θῇ [τύχῃ. — | Τὸν δεῖνα] ἀγων[οθετήσαντα Καισαρήων(?) Σεβα]στῶ[ν καὶ .... μεγα]λων [....... Παν]αθην[αίων .....]ω[ν... Similis igitur fuisse videtur eius quem supra edidi n. 682.

CLASSIS QVINTA.

TITVLI HONORARII COSMETARVM MAGISTRORVM GYMNASTICORVM EPHEBORVM.

735 Basis lapidis Hymettii, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. I p. 381 (cf. Keil Philol. Suppl. II p. 593). Contulit et v. 1—5. 24—25 exscripsit O. Lueders.

(*Textum vide pag. seq.*)

I. e. Ἀγαθῇ τύχῃ. | Οἱ ἐπὶ Τιβ. Κλαυδίου Ἡρώ]δου Μαραθωνίου ἄρ[χοντος, τρίτου ἀπὸ | τῆς ἐπιδημίας τοῦ με[γίστου Αὐτοκράτορος | Καίσαρος Τραιανοῦ Ἁδρια[νοῦ Σεβαστοῦ, ἔφηβοι, αἱ]τησάμενοι παρὰ τῆς ἐξ Ἀρ[είου πάγου βουλῆς, Γν. Αἰ[μίλιον Αἰμιλίου Ἀρχια[νοῦ Σιγγ(ία) υἱὸν Ἀττικὸν Γαρ[γήττιον, τὸν ἑαυτῶν συν[έφηβον καὶ ἀριστέα καὶ ἄρ[χοντα καὶ γυμνασίαρχον | ἀνέθηκαν εὐνοίας τῆς | εἰς αὐτοὺς καὶ φιλοτειμ[ίας ἕνεκα.

Κοσμητεύοντος Ἰακχαγωγοῦ | Διονυσίου Μαραθωνίου
Παιδοτριβοῦντος Δημητρίου | τοῦ Εἰσιγένους Ῥαμνουσίου
Ἐπιστροφυλακεῖ Εὐτυχ[ί]δης Ἀσκληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

De primo Hadriani Athenas adventu, ex quo cum multa alia in illius aetatis chronologia pendent, tum eius anni quo Herodes Atticus archon fuit definitio, exposui Hermae VII p. 213 sqq. Accessit deinde fragmentum tituli ephebici (part. IX class. 3) a Koehlero exscriptum, quod habet formulam τετάρ[του ἀπὸ τῆ]ς πρώτη[ς ἐπιδημίας τ]οῦ [μεγίστου Αὐ]τοκρά[τορος Καίσαρος Τραιανοῦ Ἁδριανοῦ] etc. Quod quoniam *tertio* anno non additur πρώτης, *quarto* additur, apparet hoc anno Hadrianum iterum Athenis fuisse. Atque quum demonstraverim primum annum esse aut 124/5 aut unum ex proximis insequentibus annis, quartus quo iterum Athenis fuit Hadrianus aut a. 127/8 aut unus ex eis qui proxime insequuntur est. Quod vero in illa commentatiuncula dixi veri simillimum mihi videri, ipsum annum 124/5 primae commorationis esse, nunc est cur annum 125/6 praeferendum putem, ita ut iterum Athenis versatus fuisse videatur a. 128/9. Sic Herodis archontis annus esset 126/7. Sed ad liquidum perduci ea res non poterit nisi tota illa quaestione intricatissima quae est de peregrinationibus Hadriani retractata. Cui quaestioni neque hic locus est neque mihi nunc otium suppetit.

Initio tituli quadratarius cum *ci* omisisset, versu primo relicto denuo eadem emendatiora exaravit.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΕΠΙΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛ

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΟΙΕΠΙΤΙΒΚΛΑΥΔΙΟΥΗΡΩ
ΔΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΤΡΙΤΟΥΑΠΟ
ΤΗΣΕΠΙΔΗΜΙΑΣΤΟΥΜΕ
ΓΙΣΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΤΡΑΙΑΝΟΥΑΔΡΙΑ
ΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΦΗΒΟΙΑΙ
ΤΗΣΑΜΕΝΟΙΠΑΡΑΤΗΣΕΞΑ
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΓΝ·ΛΙ
ΚΙΝΝΙΟΝΛΙΚΙΝΝΙΟΥΑΡΡΙΑ
ΝΟΥΣΕΡΓ·ΥΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝΓΑΡ
ΓΗΤΤΙΟΝΤΟΝΕΑΥΤΩΝΣΥΝ
ΕΦΗΒΟΝΚΑΙΑΡΙΣΤΕΑΚΑΙΑΡ
ΧΟΝΤΑΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΑΝΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣ
ΕΙΣΑΥΤΟΥΣΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙ
ΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΙΑΚΧΑΓΩΓΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΤΟΥΕΙΣΙΓΕΝΟΥΣΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ
ЄΚЄCΤΡΟΦΥΛΑΚЄΙЄΥΤΥΧΙ
ΔΗCΑCΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΥ
ΛΙΞΩΝЄΥC

---

736 Tabula marmoris Pentelici aetomate ornata, inventa ad S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. III p. 62. 63 n. 2. (C. Keil Philol. Suppl. II p. 591 sqq.). Exscripsit O. Lueders. Carminis litteras miniatas esse Kumanudis refert.

..ΧЄΜЄΝΗΡΩΔΗCΚΟCΜΗΤЄЄΔ'ЄCΘΛΟC
ΝЄΙΠΟΛΟCΝΥΧΙΩΝΜΥCΤΙΠΟ Σ
ΛΩΝΔΙΟΓЄΝΗCΛЄΧΛΡΛΞЄΤΛΡΟΥ
ΛΡΚΙΛΝΟΙΟΤΛΝΔЄΓΡΛΦΛΝΦΙΛΙΗC
ΟCΥΝΟΝΘЄΜЄΝΟCΤΩΝΔΛΡΟΜЄΝ
)ΟΝЄΠΩΝΥΜΟΝЄΛΛΛΧЄΦΥΛΛC
ΗΙΛΚΛЄΟΥCЄΓΓΟΝΟΝΛΝΤΙΟΧΟΝ

infra rudioribus etiam ductibus incisum est:

ΡΟΦΥΛΑΚЄΙЄΥΤΥΧΙΔΗC
ΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΥΑΙΞΩΝЄΥC

[Ἦρ]χε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτης δ' ἐσθλὸς | [Ἰάκχου]
οἰ[ρο]πόλος(?) νυχίων μυστιπό|[λων ξυνόδ]ων.
Διογένης [δ'] ἐχάραξ' ἑτάρου | [μετὰ Μ]αρκιανοῖο
τάνδε γραφάν, φιλίης | [μνημ]όσυνον θέμενος.
τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν | [Πτολεμαΐ]ον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλᾶς,
[ἄλλος δ'] Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.
[Ἐκεστ]ροφυλάκει Εὐτυχίδης | [Ἀσ]κληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

Supplementa v. 1 Kumanudis sunt, cetera Keilii praeter v. 3, ubi is ἑτάρου [ὄνομα Μ]αρκιανοῖο, a quo recedendum putavi propter metrum. Neque quicquam difficultatis in ea re inest, quod amici simul hoc amicitiae suae monumentum incidisse dicuntur. Marcianum eundem esse, cuius se matrem praedicat hierophantis in titulo distichis elegiacis composito (part. VIII class. 9), satis probabiliter coniecit Keil.

---

737 In Herma lapidis Pentelici a superiore et inferiore parte mutilato, a. 0,53, l. 0,33, cr. 0,12. Εὑρέθη εἰς τὰς Ἀθήνας πλησίον τῆς ἐκκλησίας καλουμένης τῶν Ἀσωμάτων τοῦ Χειλᾶ; exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 112. Eph. 287. Franz Bollett. dell' Inst. arch. 1835 p. 210. Welcker Mus. Rhen. nov. I (1842) p. 212. Lebas Attique 313. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 30 n. 97. Relegit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΤΟΝΔЄΛΠΟΔΛΔΟΥΧΩΝΙЄ
ΡΗCΜΗΤΡΟCΤЄΓЄΓΩΤΑ
ΗΤЄΛЄΤΛCΛΝЄΦΛΙΝЄΘЄΟΙΝ
ΠΛΡΛΝΛΚΤΟΡΛΔΗΟΥC
ΛΙΛΙΟΝΛΠΟΛΛΩΝΙΟΝΚΛЄΙ
ΝΟΝΚΟCΜΗΤΟΡΛΠΛΙΔΩΝ
CΤΗCЄΝΟΜΩΝΥΜΟCΥΙΟC
ΟCΑΡΧΩΝΗΝЄΦΗΒΩΝΦ

Τόνδε ἀπὸ δᾳδούχων ἱε|ρῆς μητρός τε γεγῶτα,
ἣ τελετὰς ἀνέφαινε θεοῖν | παρ' ἀνάκτορα Δηοῦς,
Αἴλιον Ἀπολλώνιον, κλει|νὸν κοσμήτορα παίδων,
στῆσεν ὁμώνυμος υἱός, | ὃς ἄρχων ἦν ἐφήβων.

Hic collocavi titulum, quia propter Aelii nomen Hadriano antiquior esse non potest; sed accuratius definire aetatem non licet. Aelius Apollonius ephebus est sane in catalogi fragmento aliquo (v. indicem) quem cosmetae 'ὁμώνυμον υἱόν' esse non alienum est a veri similitudine. Sed eius ipsius tituli aetas incerta est.

738 'Athenis, in domo Benaldi'. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 181. (Boeckh C. I. G. 258. Lebas Attique 522). Pittakis l'ancienne Athènes p. 502.

ΟΙΕΦΗΒΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΗΝΙΕΡΕΑΕΥΚΛΕ
ΙΑΣΚΑΙ ΕΥΝΟΜΙΑΣΑΡΧΕ
ΛΑΟΝ[ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΕΙ]
[ΡΑΙΕΑΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΕΝΕ]
[ΚΑ]ΑΝΕΘ[ΕΣΑΝ]

Var. lect. Pittakis titulum sic exhibet:

ΟΙΕΦΗΒΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚΟΣΜΗΤΗΝΙΕΡΕΑ
ΕΥΚΛΕΙΑΣΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΡΧΕΛΑΟΝ . . . ΑΝΕΘΕΣΑΝ

Haec non esse ex alio lapide descripta quam quae Sponius habet apparet; fortasse adeo ne vidit quidem lapidem Pittakis, sed titulum ex parte suppletum, ex parte truncatum ex Corpore Inscr. Graec. transscripsit. Et quae Pittakis et quae (in fine versus sexti) Sponius omittit, uncis circumdedi.

Οἱ ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν | κοσμητήν, ἱερέα Εὐκλε|ίας καὶ Εὐνομίας, Ἀρχέ|λαον Ἀπολλωνίου Πει[ραιέα, εὐχαριστίας ἕνε|κα ἀνέθεσαν. Archelaus Apollonii f. Piraeensis cosmeta epheborum fuit archonte T. Flavio Alcibiade iuniore (cf. adn. ad n. 656), quarto Abascanti paedotribae anno, qui est inter a. 137/8 et 145/6 p. Chr.

---

739 Athenis 'prope aedem Georgaki'; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 256 (Lebas Attique 519).

ΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙ
ΝΑΡΧΕΛΑΟ
ΑΡΑΘΩΝΙΟ
ΝΑΣΙΑΡΧΟ

[Οἱ] *ἀλειφόμενοι . . . [[. . τὸν κοσμητὴ]ν(?) Ἀρχέλαο[ν καὶ | τὸν δεῖνα Μ]αραθώνιο[ν . . . . . . γυμ]νασιάρχο[ν].* Supplementa incerta sunt, sed apparet fieri posse ut idem Archelaus hic intellegendus sit qui est n. 738. Nam demoticon *Μαραθώνιον* v. 3 potest ad alium quendam pertinere.

---

740 In Herma marmoris Pentelici, a. 2,02, l. 0,29—31, cr. 0,28—0,29. Inventus ad ecclesiam S. Demetrii *τοῦ Κατηφόρη*, exstat in aedificio universitatis litterarum. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 202 et 203. Kumanudis Phil. III p. 283 n. 3.

In fronte infra ipsum caput:

ΕΡΜΗΝΧΡΥCΙΠΠΟΥΚΟCΜΗΤΟ
ΡΟCΕCΘΛΟΙΕΦΗΒΟΙ
ΑΝΤΑΡΕΤΗCΠΑCΗCΘΗΚΑΝ
ΑΡΙΠΡΕΠΕΩC

ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟCΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΒΑCΚΑΝΤΟΥΤΟΥΕΥΜΟΛ
ΠΟΥΚΗΦΕΙCΙΕΩCΕΤΟC
Ζ·

ΤΩΗΡΑΚΛΕΙΝΙΓΕΡΙ
plinthus

ΤΩΗΡΑ
ΚΛΕΙ
Δ

In latere dextro:

Λ
ΚΑ
ΔΑΜΑ
CΙΑC
ΦΛΥ
ΕΥC
corona

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΟΙΕΠΙΚΛ·ΧΡΥCΙΠΠΟΥΕΦΗΒΟΙ
ΦΙΛΟΙΚΑΙCΥΝCΤΑΤΑΙΜΙΝΑΝΤΕC
ΠΕΡΕΝΝΙΟCΛΕΟΝΤΕΥCΑΖΗΝΙΕΥC ΟΚΑ////
ΕΥΔΗΜΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥΦΥΛΑCΙΟC ΙΩΝ
ΓΙΟΥΛΙΟCCΑΒΕΙΝΟCΠΑΙΑΝΙΕΥC
ΕΠΙΓΟΝΟCΕΥΚΑΡΠΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟC
ΙCΙΔΩΡΟC)ΑΖΗΝΙΕΥC
ΖΩΠΥΡΟCΙCΙΔΩΡΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥC
ΝΙΚΗΡΑΤΟCΠΑΜΦΙΛΟΥΦΛΥΕΥC
ΛΑΒΕΡΙΟCΥΜΗΤΤΟCΒΟΥΤΑΔΗC
ΘΑΙΑΝΟCΕΡΜΕΙΟΥΠΛΩΘΕΑΘΕΝ
ΙCΙΚΛΗCΠΑΡΑΜΟΝΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟC

Ἑρμῆν Χρυσίππου κοσμήτο|ρος ἐσθλοὶ ἔφηβοι |
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν | ἀριπρεπέως |

παιδοτριβοῦντος διὰ βίου | Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλ|που Κηφεισιέως ἔτος ζ. | Κλ(αύδιος) Δαμασίας Φλυεύς. | Ἀγαθῇ τύχῃ. | Οἱ ἐπὶ Κλ(αυδίου) Χρυσίππου ἔφηβοι | φίλοι καὶ συνστάται μ(ε)ίναντες | Π(όπλιος) Ἑρέννιος Λεοντεὺς Ἀζηνιεὺς ὁ κα[ὶ] Ἰων(?), | Εὔδημος Ἀφροδεισίου Φυλάσιος, | Γ(αιος) Ἰούλιος Σαβεῖνος Παιανιεύς, | Ἐπίγονος Εὐκάρπου Γαργήττιος, | Ἰσίδωρος) Ἀζηνιεύς, | Ζώπυρος Ἰσιδώρου Παιανιεύς, | Νικήρατος Παμφίλου Φλυεύς, | Λαβίριος Ὑακττὸς Βουτάδης, | Θαιωνὸς Ἑρμαίου Πλωθείαθεν, | Ἰσκλῆς Παρμενίου Μαραθώνιος.

Haec omnia uno eodemque tempore insculpta sunt, septimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter annos 140/41 et 148/9 p. Chr. Postea inferiora illa τῷ Ἡρακλεῖ Νέγρῳ et τῷ Ἡρακλεῖ Δ.... ab ephebis quibusdam addita sunt.

741 Basis quadrata lapidis Pentelici inventa apud S. Demetrium Καταφόρην. Ed. Kumanudis Philist. IV p. 85. Ultimos duos versus illic omissos addidit p. 168. Exscripsit O. Lueders.

[ΑΓΑ] ////////////////////
///// ΜΟΣ[ΤΟ]ΝΚΟΣΜ[ΗΤΗΝ]
/// Θ[ΗΝΑΙΟ]ΝΑΛΕΞΑΝΔΡ[ΟΥ]
ΡΑ[ΜΝ]ΟΥΣΙΟΝΙΕΡΟΝ[ΙΚΗΝ]
[Κ]ΑΙΞΥΣΤΑΡΧΗΝΕΝΒΕΙ[ΘΥ]
ΝΙΑΔΙΑΒ[Ι]ΟΥΕΥΝΟΙ[ΑΣΕ]
ΝΕΚΕΝΚΑΙΚΟΣΜΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΗΣΠΕΡΙΤΟΥΣΕΦΗΒΟΥΣ
ΚΑΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣΤΗΣ
ΠΕΡΙΤΟΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ

ΕΠΙΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΤΟΔΕΚΑΤΟΝ
/////////////// ΟΥΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥ·ΗΦΕΙ

Quae uncis circumdedi, Lueders non iam invenit in lapide, quem admodum detritum esse dicit.

Ἀγα[θῇ] τύχῃ. | Ὁ δῆ]μος τὸν κοσμητὴν | [Ἀ]θήνιων Ἀλεξάνδρου | Ῥαμνούσιον ἱερονίκην | καὶ ξυστάρχην ἐν Βειθυνίᾳ διὰ βίου, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ κοσμιότητος | τῆς περὶ τοὺς ἐφήβους | καὶ ἐπιμελείας τῆς | περὶ τὸ Διογένειον. | Ἐπὶ παιδοτρίβου τὸ δέκατον | [Ἀβασκάν]του τοῦ Εὐμόλπου [Κ]ηφει[σιέως]. Decimus Abascanti paedotribae annus est inter 143/4 et 151/2 p. Chr. Eiusdem anni duo exstant epheborum catalogi (part. IX cl. 3).

742 Fragmentum Hermae l. 0,31. Sinistri lateris superior, dextri inferior pars integra est, cetera mutila. Exscripsit Koehler.

ΟΙΕΠΙΑΡΔΥΟ . ΙΑ
ΓΦΗΡΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚ
ΝΣΩΤΕΛΗΝΒΑ
ΤΝ
ΟΥΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝΟΚΑΙ
ΠΟΝ

Οἱ ἐπὶ Ἄρδυο[ς ἄρ]χ[οντος] | ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν κ[οσμητὴ]ν Σωτέλην Βα|[κχύλ]ου Ἑστιαιόθεν τὸν καὶ | .... πον.

Soteles Bacchyli f. Hestiaeensis cosmeta praeterea recensetur in catalogo epheborum anni septimi et vigesimi a primo Hadriani Athenas adventu, qui annus aut 150/1, aut id quod mihi veri similius est (ad n. 736) 151/2 p. Chr. est. Huic igitur potissimum anno Ardyn archonta adscribemus. Praeterea idem Soteles ephebus est in laterculo, qui accuratiorem quidem aetatis definitionem non admittit, sed ab anno 120 p. Chr. utique non magno intervallo abest, et prytanis in Aegeidis tribus recensu anno quintodecimo ab Hadriani primo Athenas adventu (139/40 p. Chr.) composito (part. IX class. 2).

743 In basi, quae fuit olim Athenis in domo privata, deinde in Britanniam pervenit, ubi Muellerus vidit in domo Comitis Guilford. Edidit Chandler Inscr. II, 60 p. 67 (versus inde petierunt Brunck. Anal. T. III p. 315 n. 751. Iacobs Anth. Pal. Append. n. 351). Adhibitis Fourmonti, Mustoxydis, Muelleri schedis ed. Boeckh C. I. G. 425, quem in titulo constituendo secutus sum. (Tres ultimos versus solos exhibet Lebas Attique 648).

ΤΟΝΔΕΑΡΕΤΗΠΡΟΥΧΟΝΤΑΝΕΟΝ
ΦΙΛΟΝΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙΝ
ΜΟΥΣΟΠΟΛΟΝΦΙΛΟΤΕΙΜΟΝΟΜΩ
ΝΥΜΟΝΥΪΕΑΠΑΤΡΙ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΕΣΘΛΟΝΕΤΑΙΡΟΝΑΝΕ
ΣΤΗΣΕΝΣΥΝΕΦΗΒΟΝ
ΠΙΣΤΙΝΚΑΙΖΩΟΝΤΙΦΕΡΩΝΜΝΗ
ΜΗΝΤΕΘΑΝΟΝΤΙ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΤΙΤ·ΑΥΡ·ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
ΑΔΟΥ·ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΣΤΑΤΙΟΥ
ΡΑΠΙΩΝΟΣΧΟΛΛΕΙΔΟΥ

ΤΩΚΑΤΑΠΑΝ
ΤΩΝΓΑΙΩΤΩ
ΠΥΚΤΗ

V. 4 Ϊ diserte Chandl. Mustox. || v. 5 ΣΥΜΦΟΡΟΝ Chandl., ΣΥΜΦΟΡΟΣ Fourm. Mustox. Muell. || extr. Chandl. ΑΝΑ || v. 9 primum Ε ex Mustox., ceteri omittunt || v. 12. 13 om. Chandl. Mustox., habent Fourm. Muell. In reliquis omnia apographa consentiunt, nisi quod ex solo Mustox. Boeckhius formam litterae Α dedit (rell. Α).

Τόνδε ἀρετῇ προύχοντα νέον | φίλον ἀθανάτοισιν,
μουσοπόλον Φιλότειμον, ὁμώνυμον υἱέα πατρί,
Σύμφορος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνέ|στησεν συνέφηβον
πίστιν καὶ ζώοντι φέρων μνή|μην τε θανόντι.

Ἐπὶ ἄρχοντος Τίτ(ου) Αὐρ(ηλίου) Φιλήμονος | [Φιλ]άδου, κοσμητεύοντος Στατίου | [Σε]ραπίωνος Χολλείδου.

Haec scripta esse anno vigesimo tertio Abascanti paedotribae (inter 156/7 et 164/5 p. Chr.) apparet ex titulo n. 119. Postea ab ephebo aliquo adscriptum est τῷ κατὰ πάντων (i. e. qui ceteros omnes superavit) Γαΐῳ τῷ πύκτῃ. Similia habes n. 740 et alibi.

744 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ω
ωΝΤωΝΕ
ΤΑΤΙΝΗΙΟΝ
ΑΡΧΟΝΤΑΕΝΙ
ΗΤΕΥΟΝΤΟϹ
ΕΙϹΙΔΟΤΟΥ
ΟΥΦΥΛΑϹΙΟΥ
ΙΗΤΗΝΚΑΙϹΥϹ
ΧΗΝΚΑΙΑΓωΝΟ
phallus ΕΠΙΝΕΙΚΙωΝ

[. . . . . ὁ ἄρχ]ων τῶν ἐ[φ|ήβων τοῦ κατ]ὰ Τινήιον | [Ποντικὸν] ἄρχοντα ἐνι|[αυτοῦ, κοσμ]ητεύοντος | [? Αὐρηλίου] Εἰσιδότου | [τοῦ Καρποδώρ]ου Φυλασίου, | [τὸν ἀντικοσ]μήτην καὶ συσ|[τρεμματάρ]χην καὶ ἀγωνο|[θέτην] Ἐπινεικίων.

Patris cosmetae nomen supplevi ex ephebico catalogo eiusdem anni (v. indicem). Cetera supplementa omnia certissima sunt praeter v. 6 Αὐρηλίου, nam in illo catalogo non additur nomen gentile Romanum; at nihil nisi eiusmodi nomen hic scriptum fuisse potest; sed fieri potest, ut Κλαυδίου potius aut Φλαουίου fuerit; Αἰλίου spatio non sufficere videtur. Qui hoc titulo honoratur est Trophimus Zosimi f. Eupyrides, qui in catalogo et anticosmeta et Epiniciorum agonotheta recensetur. Nomen fortasse v. 1 scriptum fuit, eoque ω referendum, ita ut supplendum sit [Τρόφιμον Ζ]ω[σίμου Εὐπυρίδην ὁ ἄρχ]ων τῶν ἐ[φ|ήβων] et quae sequuntur. Sed hoc incertum. Ex eiusdem anni catalogo qui infra edetur (part. IX class. 3) apparet annum post Tineium Ponticum archonta trigesimum quartum Abascanti paedotribae esse, qui est inter 167/8 et 175/6 p. Chr.

745 In Herma lapidis Pentelici invento apud ecclesiam S. Demetrii τοῦ Κατηφόρη; nunc exstat in septentrionali στοᾷ aulae orientalis aedificii universitatis litterarum. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 186. Kumanudis Phil. I p. 516 n. 4. Exscripsit O. Lueders.

ΟΙΕΠΙ·Π·ΑΙΛΙΟΥΦΙΛΕΟΥΜΕ
ΛΙΤΕωϹΑΡΧΟΝΤΟϹΕΦΗΒΟΙ
ΤΟΝΕΑΥΤωΝΚΟϹΜΗΤΗΝ
ϹωϹΙϹΤΡΑΤΟΝ)ΜΑΡΑΘω
ΝΙΟΝΕΥΝΟΙΑϹΕΝΕΚΕΝ
ΤΗϹΕΙϹΑΥΤΟΥϹΑΝΕϹΤΗϹΑΝ

Τ

phallus

ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟϹ
ΔΙΑΒΙΟΥ·ΑΒΑϹΚΑΝΤΟΥ
ΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΕΙ
ϹΙΕωϹ

Οἱ ἐπὶ Π. Αἰλίου Φιλέου Μελιτέως ἄρχοντος ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν κοσμητὴν Σωσίστρατον) Μαραθώνιον εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς αὑτοὺς ἀνέστησαν

παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κηφει|σιέως.

Phileae Melitensis filius est inter ephebos anno Flavii Sosigenis archontis (v. ind.). Qua ex re fortasse conieceris, Phileam archontem ad posteriores potius quam ad priores Abascanti paedotribae annos referendum esse. Dionysius Sosistrati f. Marathonius sophronista est in catalogo epheborum Ti. Claudio Bradua Attico archonte, circiter a. 190 p. Chr. Quem quominus huius cosmetae filium statuamus, temporum rationes certe non impediunt.

746 In Herma cum phallo quem deleruut Turcae; Athenis, ubi fuerat in domo Beninzeli, Fauvelii opera ad Choiseulium pervenit, deinde in Museum Regium (n. 644 catal. Clarac.). Ed. Hist. Acad. Inscr. T. XXIII p. 182 cum Bellei commentatione (cf. Barthelemy Mem. Acad. Inscr. T. XXX p. 180). Varietatem lectionis notavit Chandler Inscr. Syllab. p. XXVIII. Dubois catal. Choiseul. n. 203. Ex Muelleri Fourmonti Akerbladii schedis, adhibito etiam Claraci exemplari aeri inciso ed. Boeckh C. I. G. 263 (Lebas Attique 530). Exscripsit Pittakis, cuius apographum, satis neglegenter confectum, est inter schedas Boeckhianas.

ΠΑΡΑΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝ
ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΙΟΙΕΠΙΛΥ
ΚΟΜΗΔΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΕΦΗΒΟΙΔΙΑΤΟΥΚΟΣΜΗ
ΤΟΥΑΥΤΩΝΠ·ΑΙΛΙΟΥΘΕ
ΟΦΙΛΟΥΠΑΡΑΔΟΞΟΥΣΟΥ
ΝΙΕΟΣΤΟΝΔΙΑΒΙΟΥΠΑΙ
ΔΟΤΡΙΒΗΝΤΩΝΕΦΗΒΩΝ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΝΕΥΜΟΛΠΟΥ
ΚΗΦΕΙΣΙΕΑ

Var. lect. V. 2 extr. 3 init. ΕΠΙΝΙ|ΚΟΜΗΔΟΥΣ Pittakis. Sed non videtur ei lectioni fides habenda esse. Leviores nonnullos eiusdem errores omitto.

Παρὰ Ἀρεοπαγειτῶν | αἰτησάμενοι οἱ ἐπὶ Λυ|κομήδους ἄρχοντος | ἔφηβοι διὰ τοῦ κοσμη|τοῦ αὐτῶν Πο(πλίου) Αἰλίου Θεο|φίλου παραδόξου Σου|νιέ[α]ς τὸν διὰ βίου παι|δοτρίβην τῶν ἐφήβων | Ἀβάσκαντον Εὐμόλπου | Κηφεισιέα.

Lycomedes Philotimi f. Leuconoensis inter nobilissimos epheborum est in catalogo Abascanti paedotribae aetate composito (cf. indicem). At idem ille catalogus Iulii Apollodoti Melitensis ephebi nomen continet, qua ex re efficitur secundum temporum rationes quas exposui ad n. 676, eum in extremos Abascanti annos incidere. Quod si Lycomedem archontem tituli nostri eundem statuerimus cum ephebo illo, paucis post ephebiam annis summum honorem adeptus sit necesse est. Quod etsi fieri potuit, verisimile certe non videtur. Quare utrum idem sit an alius in medio relinquendum.

747 Basis lapidis Pentelici, a. 0,87, l. 0,45, cr. 0,34, inventa ad ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. I p. 382 n. 2. Exscripsit Koehler.

ΚΑΤΑ Τ////////////////ΩΤΗΜΑ
ΤΩΝ////////////////ΡΙΩΝ
ΤΙΒΚΛ////////////////ΙΛΟΝ
ΑΧΑΡΙ////////////////ΟΝΤΑ
ΤΩΝΣ////////////////ΒΩΝΚΑΙ
ΓΥΜΝ////////////////ΟΝΚΑΙ
ΑΓΩΝ////////////////Ν ΦΙΛΑ
ΔΕΛΦ////////////////ΙΒ·ΚΛ
ΑΠΟΛ////////////////ΑΧΑΡ
ΝΕΥΣ////////////ΥΙΟΝ

(vac.)

Κατὰ τ[ὸ ἐπερ]ώτημα | τῶν [συνεδ]ρίων | Τιβ(έριον) Κλ(αύδιον) [Πολύ-ζ]ηλον | Ἀχαρν[έα, ἄρχ]οντα | τῶν ἐ[φή]βων καὶ | γυμ[ασίαρχ]ον καὶ | ἀγω-ν[οθέτη]ν Φιλα|δελφ[είων Τ]ιβ(έριος) Κλ(αύδιος) | Ἀπολλ[όδωρος] Ἀχαρ|νεὺς [τὸ]ν υἱόν. Polyzelus Apollodori f. Acharnensis ephebus est in catalogi fragmento quod edidi Hermae IX p. 389 (cf. part. IX class. 3). Inde nomina supplevi. Sed non potest hic idem esse cum illo, quia hic Φιλαδέλφεια in M. Aurelii et L. Veri honorem instituta (Neubauer Comm. epigr. p. 62) habemus, ille vero titulus Traiani fere aetatis est. Quare videtur hic ephebus illius nepos fuisse.

---

748 Fragmentum Hermae; exscripsit Koehler.

ΘΗΤ
ΡΚΟΝΑΥΡ
ΛΛΙΠΠΟ
ΤΡΕΑΤΟ
ΤΗΝ ΜΑΡ
ΛΙΟ

[Ἀγα]θῇ τύ[χῃ. | Μᾶ]ρκον Αὐρ[ήλιον | Κα]λλιππο[ν Λαμ]|πτρέα τὸ[ν κοσμη]|τὴν Μᾶρ[κος Αὐρή]λιο[ς ....

Hic et qui sequuntur tituli usque ad n. 751 propter Aureliorum nomen, quod in omnibus praeter n. 749 inest, Antonino Pio et M. Aurelio antiquiores esse non videntur. Accuratius aetas definiri non potest.

---

749 In superiore parte Hermae, cuius inferior pars periit. Exscripsit Koehler.

ΔΟΞΑΝΣΥΝΦ
ΒΟΙΣΧΡΗΣΤΟΤΗ
ΕΙΝΕΚΕΝΚΑΛΛΙΠ
ΠΟΣΑΝΤΙΦΩΝΤΕ
ΣΜΗΤΟΡΑ
Ι

Trimetros iambicos esse patet:

Δόξαν συνε[φή]βοις χρηστότη[τος] εἵνεκεν
Κάλλιπ[πο]ς Ἀντιφῶν τε [τὸν κο]σμήτορα
. . . .

Hic titulum collocavi, quia fortasse ad eundem cosmetam M. Aurelium Callippum pertinet, quem habemus n. 738. Nam cosmetae filii patris imaginem commilitonum nomine dedicare solebant (n. 750. Alia exempla habes part. IX class. 3), et fortasse id in inferiore lapidis parte quae periit expressis verbis indicatum fuit. Δόξαν participium gen. neutr. esse non est quod moneam.

750 Fragmentum Hermae lapidis Pentelici inventum in prytaneo. Ed. Pittakis Eph. 2595 (Lebas Attique 525). Exscripsit Velsen.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΤΟΝΚΟΣΜΗΤΗΝΤΙΒ
ΚΛΗΛΙΟΔΩΡΟΝΑΧΑΡ
ΟΙΠΑΙΔΕΣΤΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΙ
ΧΑΡΝΕΥΣ
ΑΡΙ

Ἀγαθῇ τύχῃ. — Τὸν κοσμητὴν Τιβ(έριον) | Κλ(αύδιον) Ἡλιόδωρον Ἀχαρ|[νέα] οἱ παῖδες τὸν | [πατέρα] Αὐρήλιοι | [.... Ἀ]χαρνεὺς | [καὶ ..... καὶ] Ἀρισ[τ......].

Heliodorus cosmeta paucis ante 126 p. Chr. annis, quem habes infra (part. IX class. 3), Piraeensis est, a nostro diversus; hunc illo aliquanto recentiorem esse Aureliorum nomen indicare videtur.

---

751 In Herma cui deest caput, olim Athenis, nunc Oxonii. Ed. Chandler Marm. Oxon. II, 61 (in aere). (Versus solos Brunck. Anal. T. III p. 314 n. 747. Iacobs Anthol. Palat. Append. n. 275.) Ex hoc et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 427. (Lebas Attique 643).

ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣ
///ΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥ
ΛΗΣΤΟΝΥΟΝΤΟΥ
ΚΟΣΜΗΤΟΥΦΑΥΡ
ΑΦΦΙΑΝΟΝΧΡΗΣΤΟΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΟΙ
ΠΕΡΙΤΟΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ
ΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

(phallus)

ΟΣΤΙΣΚΑΙΤΙΝΟΣΕΙΜΙΤΑ
ΠΡΟΣΘΕΝΓΡΑΜΜΑΤΑΦΡΑΖΕ///
ΑΜΦΙΔΕΜΗΣΜΟΙΡΗΣΠΑΣ
ΕΔΑΚΡΥΣΕΛΕΩΣ
ΟΥΝΕΚΕΝΟΥΚΕΦΘΗΝ
ΧΛΑΙΝΑΝΠΕΡΙΑΥΧΕΝΙΘΕΣΘΑ////
ΚΩΜΩΕΝΗΓΑΘΕΩ
ΠΑΥΣΑΜΕΝΟΣΒΙΟΤΟΥ

Ψηφισαμένης τῆς | [ἐ]ξ Ἀρείου πάγου βου|λῆς τὸν υἱὸν τοῦ | κοσμητοῦ Αὐρ(ηλίου) | Ἀφφιανὸν Χρῆστον | Μαραθώνιον οἱ | περὶ τὸ Διογένειον | συνάρχοντες | ἀρετῆς ἕνεκεν.

Ὅστις καὶ τίνος εἰμὶ τὰ | πρόσθεν γράμματα φράζε[ι]·
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς | ἐδάκρυσε λεώς,
οὕνεκεν οὐκ ἔφθην | χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθα[ι] |
κώμῳ ἐν ἠγαθέῳ | παυσάμενος βιότου.

Αὐρήλιος Ἀφφιανὸς Δημητρίου Μαραθώνιος hyposophronista est Caracalla imperatore, Thalete Dosithei f. Pambotade (n. 757) cosmeta. Sed eum ab hoc diversum esse sponte patet: ille enim munere functus est, ad quod nemo perveniebat nisi post ephebiam, hic vero ephebus mortuus est. Quaenam inter utrumque intercedat necessitudo, obscurum est.

752 Herma marmoris Pentelici, hominem barbatum repraesentans, a. 0,81, l. 0,32, cr. in superiore parte 0,25, in inferiore 0,27. Inventus apud ecclesiam S. Demetrii τοῦ Κατηφόρη. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 200 et 201. Kumanudis Phil. III p. 282 n. 2.

In fronte:

ΛΕΩϹΕΦΗΒΩΝΤΟΝΔΕΚΟϹ
ΜΗΤΗΝ ΘΕΤΟ
ϽΝΑϹΟΝΕΡΜΑΩΝΙΚΥΔΗΝΑϹ
ΙϹΟΝ
5 ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΤΟΝΚΟϹΜΗΤΗΝΤΟΝΕΠΙΚΛ
ΛΥϹΙΑΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟϹ
ΟΝΑϹΟΝΤΡΟΦΙΜΟΥΠΑΛΛ
ΝΕΑΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹΑΝΤΑ
10 ΤΟΥϹΥΝΕΔΡΙΟΥ

In dextro latere:

ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΛΥΚΟΥΠΕ
ΙΡΑ
Ν
Ι
Β
ΤΩΗΡΑΚΛΕΙΑΙ///Ϲ///
Ν
ΤΩΗΡΑΚΛΕΙΑΛΕΞΑ
ΔΡΩ

Λαὸς ἐφήβων τόνδε κοσ|μητὴν θῆκε
Ὄνασον, Ἑρμαίων κυδήνας | ἶσον.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ(αυδίου) | Λυσιάδου ἄρχοντος | Ὄνασον Τροφίμου Παλλη|νέα, γραμματεύσαντα | τοῦ συνεδρίου. Ex tribus hominibus, quibus nomina Ti. Claudius Lysiades communia sunt (vide adn. ad n. 676) is solus qui aetate medius est expresso tituli testimonio archon eponymus fuisse traditur. Is cum natus fuisse videatur fere a. 120 p. Chr., annus quo archon fuit in Antoninorum aetatem incidere videtur. Ad eundem iam Neubauerus Comm. epigr. p. 144 hunc titulum rettulit, sed quod p. 162 eam Commodi aut Severi aetati tribuit, id ex ratiocinatione quam proposuimus ad n. 676 minime veri simile est. Posteriore demum tempore adscripta sunt illa Ἀσκληπιάδης Λύκου Πειρα[ιεύς] et τῷ Ἡρακλεῖ .... et τῷ Ἡρακλεῖ Ἀλεξάνδρῳ.

---

753 Lapis l. 0,32. Exscripsit Koehler.

ΕΡΜΑΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΜΕ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΕΣΤΑΣΕΦΗΒΩΝ
ΕΥΚΛΕΑΚΟΣΜΗΤΟΡΑ

Ἑρμᾶν Ἀλέξανδρός με | Ἀλεξάνδρου πατρὸς |
ἔστασ' ἐφήβων | εὐκλεᾶ κοσμήτορα.

Alexandrum cosmetam, qui filium cognominem habebat, invenimus in catalogo ephebico, Ti. Claudio Bradua Attico archonte, Commodo imperatore, anno circiter 190 p. Chr. (v. indicem).

754 Fragmentum Hermae; a sinistra exstat margo. Exscripsit Koehler.

ΚΛ
ΛΗΑΤΕΔ
ΚΟΣΜΗΤΗΝ
ΤΕΠΕΥΔΙΚΙ
5 ΛΕΥΚΙΟΝΟΝ
ΡΩΝΑΠΟΓΕΙΝΑ
ΑΡΡΗΤΟΥΤΕΛ///
ΛΕΡΚΟΜΕΝΗ
ΤΟΣΟΝΗΞ

Κλ[....... βασι]λῆά τε δ[ῆμος] |
κοσμητὴν [πάσῃ στῆσα]|τ' ἐπ' εὐδαι[η] |
Λεύκιον, ὃν [κλεινῶν πατέ]|ρων ἄπο γείνα[το μήτηρ] |
ἀρρήτου τελ[ετῆς ὄργια] | δερκομένη. |
[ὃς] τόσον ηὔξ[ησε κλέος (?)] .....

Hic videtur idem P. Aelius Lucius Mamertini filius esse cuius est n. 696. Is ephebus fuit circiter 170—180 p. Chr., cosmeta igitur non videtur fuisse multis annis ante 200 p. Chr.

---

755 Fragmentum Hermae, l. 0,30. Exscripsit Koehler.

///Α Ι /////// ΠΑΤ /// ΡΕΣΣΙΣΟ
///ΚΑΙ///ΞΤΡΑΣΙΔΩΚΕ
//////Α///ΑΟΦΡΟΣΥΝΗΣΕΡ
////Η/Ξ///ΕΝΟΣ

[ἀγλ]α[ὸν] πατ[έ]ρεσσι σο|[φοῖς] καὶ [μη]τράσι δῶκε |
[πολλ]ὰ [σ]αοφροσύνης ἔρ|[γ' ἐπιδει]ξ[άμ]ενος

Apparet haec ad elogium cosmetae pertinere simile titulo n. 754. Fortasse utrumque eiusdem lapidis fragmentum est, qua de causa hic collocavi, etsi in fragmento n. 755 nullum temporis indicium inest.

---

756 In lapide quadrato marmoris Pentelici, qui olim Hermae alicuius (cosmetae sine dubio) lateri insertus fuerat, a. 0,112, l. 0,21, cr. 0,055. Inventus apud ecclesiam Demetrii τοῦ Κατηφόρη, exstat in museo societatis archaeologicae quod est in aedificio universitatis litterarum. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 204

ΔΙΔΑΣΚΑ
ΛΟΣΖΩ
ΣΙΜΟΣ
ΑΛΕΞΑΝ
5 ΔΡΟΥΛΑΜ
ΔΙΑΒΙΟΥ

Διδάσκα|λος Ζώ]σιμος | Ἀλεξάν|δρου Λαμ(πτρεύς) | διὰ βίου. Hic praeceptor epheborum est in compluribus titulis (part. IX class. 3) qui ad Commodi aetatem pertinent; recentissimam ex eis inscriptionibus (C. Helvidio Secundo Pallenensi archonte) anni 192/3 p. Chr. esse infra demonstrabo. Neque diu post hunc annum superstes fuisse videtur Zosimus; in eis enim catalogis epheborum, qui certa ratione ad Severi et Caracallae aetatem referri possunt, Euporus Epigenis f. Acharnensis praeceptor perpetuus recensetur.

757 Athenis 'in collegio novo' (Corsin.) 'in domo Andr. Tschingri prope domum Consulis Franciae' (Fourmont)' in pila prope ecclesiam Agia Konon' (Dodwell). Edd. Corsini F. A. T. IV. Prolegg. Inscr. Att. XI p. LVII. (Bonada T. II p. 230). Dodwell. Itin. T. I p. 381. Ex Fourmonti apographo Boeckh C. I. G. 261. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 36. Lebas Attique 524).

ΘΑΛΗΝΔΩΣΙΘΕΟΥ
ΠΑΜΒΩΤΑΔΗΝΤΟΝ
ΚΟΣΜΗΤΗΝΟΕΦΗ
ΒΟΣΔΡΥΑΝΤΙΑΝΟΣ
ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΣ

Θαλῆν Δωσιθέου | Παμβωτάδην τὸν | κοσμητὴν ὁ ἔφη|βος Δρυαντιανὸς | Καλλαίσχρου Μαρα|θώνιος.

Aurelius Thales Dosithei f. Pambotades cosmeta fuit archonte Aurelio Dionysio Acharnensi; cuius annum in aetatem Septimii Severi et filiorum incidere ex Telesphori paedotribae nomine colligitur (Neubauer Comm. epigr. p. 152); accuratius etiam definiri posse, ita ut Caracallae principatu antiquiorem non esse appareat, infra demonstrabo.

---

758 Fragmentum Hermae l. 0,275. Exscripsit Koehler.

Ŀ
ΚΑΙΟΙΣΥ
ΤΟΝΣΥΝ
ΤΑΡΧΗΝ·Μ̄·ΑΥ
ΦΟΡΟΝΤΕΡΤΙΟΥΚ
ΣΙΕΑΚΟΣΜΙΟΤΗΤΟ///
ΠΑΣΗΣΕΝΕΚΕΝ

phallus

ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΤΟΝΕΑΥ
ΤΟΥΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΝ
ΔΗΜΟΣΕΡΕΧΘΕΙΔΗΣΜΕ
ΝΕΡΩΝΑ..ΛΙΣΑΤ..ΦΗ
ΒΩΝ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΑΡΧΟΝ
ΤΑΚΛΕΟΣΤΕΜΟΙΩΠΑ
ΣΕΝΕΣΘΛΟΝ
ΣΤΕΜΜΑΣΙΝΙΦΘΕΙ
ΜΟΙΣΙΝΕΠΑΣΣΥΤΕ
ΡΟΙΣΙΠΥΚΑΣΣΑΣ

vacat

I. ... | *καὶ οἱ συσ[τάται] | τὸν συν[στρεμμα]|τάρχην* M. *Αὐ[ρ. Τελε-σ]|φόρον Τερτίου Κ[ηφι]|σιέα κοσμιότητο[ς] | πάσης ἕνεκεν.*

II. *Τελεσφόρος τὸν ἑαυ|τοῦ σωφρονιστήν.*

Δῆμος Ἐρεχθεΐδης με | Νέρωνα δί[ς ε]ἶπα[τ' ἐ]φή|βων |
σωφροσύνης ἄρχον|τα κλέος τέ μοι ὤπα|σεν ἐσθλόν,
στέμμασιν ἀφθι|μένοισιν ἐπασσυτέ|ροισι πυκάσσας.

Telesphorus Tertii f. Cephisiensis archonte Aurelio Laudiciano inter ephebos Erechtheidis primo loco recensetur in catalogo, quem Cratonis paedotribae nomen non magno temporis spatio ab anno 240 p. Chr. abesse indicat (cf. Neubauer Comm. epigr. p. 153). Ibidem Aurelius Nero inter hyposophronistas est. Quem quod in nostro titulo Telesphorus suum *σωφρονιστήν* vocat, inde apparere videtur, omnem epheborum numerum in duodecim partes divisum atque unicuique et sophronistae et hyposophronistae unam partem attributam fuisse, ita ut munus plane idem esset neque inter sophronistas et hyposophronistas aliud quam dignitatis discrimen intercederet. Quod sic fortasse institutum erat, ut sex qui maiores natu essent sophronistae, qui minores hyposophronistae vocarentur. Qua ex re et cur *σωφρονιστής* in titulo honorario de hyposophronista dicatur, et qui fieri potuerit, ut in antiquiorum decem sophronistarum locum sex sophronistae cum totidem hyposophronistis succederent, explicatur. Longe alia ratio est eorum munerum quae nominibus similiter compositis designantur, veluti *ὑποκοσμητής*, *ὑπογραμματεύς*.

---

759 Basis rotunda, cuius in superiore parte exstat pars protomae; lapis Pentelicus a. 0,43, cr. 0,29. Ed. Kumanudis Phil. I p. 428. Exscripsit Koehler.

ΚΟΝΑΚΟΣΜΗΤΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΥΠΑΙΣΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣΙΕΡΗΟΣ
ΑΝΕΣΤΗΣΕΝΣΥΝΕΦΗΒΟΙΣ

[Εἰ]κόνα κοσμητοῦ | Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος |
Ἡρακλέους ἱερῆος | ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Iam hic (n. 759—768) eos huius classis titulos collocavi, quorum aetatem certis rationibus definire non licet.

---

760 In fragmento Hermae, l. 0,30. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΣ
ΑΝΤΩΝΙ
ΛΕΝΟΝΜΑ
ΡΑΘΩΝΙΟΝ
Η

Ἀγαθ[ῇ τύχῃ]. | Ἀντώνιο[ν Ἕ]|λενον Μα|ραθώνιον | [τὸν κοσμ]η|[τὴν ....]. Supplementum, quo cosmetae muneris designationem restitui, sane nequaquam certum est.

---

761 Herma lapidis Pentelici inventus apud S. Demetrium *Κατηφόρη*. Ed. Kumanudis Phil. III p. 285 n. 4. Exscripsit O. Lueders.

[Α] . . . . .
ΕΠΙ ᴬΡ[ΧΟΝ] . . .
ΚΑΓ . Τ Ι[Ω Ν] . . . .
ΟΙ[ΕΦ] . ΒΟ . Τ
Μ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Lueders non invenit in lapide. V. 4 litterarum ΒΟ . Τ is hasce vidit reliquias: Ρ^ . Ι.

Ἀ[γαθῇ τύχῃ]. | Ἐπὶ ἄρχον[τος .....] | Καπ[ί]τωνο[ς ...] | οἱ ἔφ[η]βο[ι] τ[ὸν ἑαυτῶν | κοσ]μ[ητὴν] etc.

---

762 Lapis Pentelicus aëtomate ornatus, a. 0,49, l. 0,32, cr. 0,07. Infra aëtoma anaglyphum est, repraesentans hominem stantem cum chlamyde, dextra manu clypeum tenentem. Exstat in museo societatis archaeologicae. Particulam *a* exscripsit Koehler, totum titulum ed. (minusculis litteris) Kumanudis Phil. I p. 478 n. 5.

a
(infra aëtoma)

ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΕΥΚΡΑΤΟΥΣ)
ΦΥΛΑΣΙΟΥ

b
(infra anaglyphum)

ΟΙΣΥΝΕΦΗΒΟΙΤΟ///
ΦΗΒΟΝΙΔΑΙΟΝΠΑΙ///

I. e. *Κοσμητεύοντος Εὐκράτους*) | *Φυλασίου | οἱ συνέφηβοι τὸ[ν συνέ]φηβον Ἰδαῖον Παι[ανιέα* vel *Παιανίδην*].

763 In basi marmoris Pentelici supra et a dextra integra; exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 3035. Lebas Attique 643. Exscripsit Koehler.

ΟΥΠΑΓΟΥ
ΛΙΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣ
ΝΑΕΦΗΒΟ////
ΤΟΥΥΙΟΝ
(vacat)

['Η ἐξ 'Αρεί]ου πάγου | [βουλὴ κ]αὶ ἡ βουλὴ | [τῶν Φ (aut Χ) καὶ] ὁ δῆμος | . . . . να ἐφηβε[ύ | . . . . . που υἱόν.

764 In Herma; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 480.

ΙΕΙΙΜΙ
ΜΕΝΟΝΕΡΜΑΚΑΙΕΝΤΙ
ΘΟΛΟΥΠΟΤΗΣΣΕΜΝΟ
ΤΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΑΝΤΑΕΦΗ
ΒΟΥΣΜΕΤΑΠΑΣΗΣΕΥΚΟΣ
ΜΙΑΣ

Prior pars tituli intellegi omnino nequit. Inde a v. 3 haec agnoscuntur: ὑπὸ τῆς σεμνο|τάτης βουλῆς τῶν Φ, | σωφρονίσαντα ἐφή|βους μετὰ πάσης εὐκοσ|μίας. Quingentorum senatus titulum anno 126 p. Chr. recentiorem esse docet, quae in fine leguntur cum ad cosmetam aut sophronistam spectare indicant.

765 Herma marmoris Pentelici sine capite, inventus apud S. Demetrium Κατηφόρη, a. 1,53, l. 0,275—0,29, cr. 0,26. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 215. Contulit O. Luedera.

vac.
ΕΝΙΝΕΑΝΙΣΚΑΡΧ
ΣΤΑΔΙΟΥΥΣΤΕΡΑΣ
a ΣΤΑΔΙΟΥΔΙΑΥΛΟΝΚΗΡΥΚΩΝΠΑΝ
ΤΗΝΔΕΥΤΕΡΑΝΤΑΣΙΝΠΑΝΤΑΓΩΝΑ
ΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΩΑΡΚΑΔΙ
corona
phallus
ΤΩΗΡΑΚΛΕΙΠΟΛΥΝΕΙΚΩ
b ΚΑΙΠΑΛΗΚΑΙΠΑΝΚΡΑΤΙΩ
ΝΕΑΝΙΣΚΑΡΧΗΣΑΝΤΙΤΩΝ
ΣΥΝΕΦΗΒΩΝ
Τ
ΩΗΡΑΚΛΕΙ
c ΕΙΝΟΜΕΝΕΙ

a [Τῷ δεῖνι] | ἐπὶ νεανισκαρχ[ήσαντι] | σταδίου, ὑστέρας [τάξεως] | σταδίου, δίαυλον, κηρύκων, παν[κρατίου?] | τὴν δευτέραν τά[ξ]ιν, πάντα τ' ἀγῶνα, | καὶ 'Απολλωνίῳ 'Αρκάδι.
b Τῷ 'Ηρακλεῖ Πολυνείκῳ | καὶ πάλῃ καὶ πανκρατίῳ | νεανισκαρχήσαντι τῶν | συνεφήβων.
c [Τ]ῷ 'Ηρακλεῖ | [Δ]εινομένει.

Apparet ipsam Hermae subscriptionem cum superiore parte lapidis periisse, eaque quae exstant talia esse qualia ab ephebis in Hermis et columnis insculpi solebant, ut suum quisque amicum quam maximis laudibus efferret, qua in re dativus casus adhiberi solet (cum in titulis sollemnibus honorariis longe frequentissimus sit accusativus) et nomen 'Ηρακλῆς usitatissimum est (v. indicem). Is qui a scripsit, nescio qua de causa nomen commilitonis quem fere omnibus in ludis victorem fuisse praedicat paullo superiore loco scripsisse videtur, ita ut id perierit; adiungit deinde alius sodalis nomen Apollonii Arcadis, sed sine additamentis illis honorificis.

766 Hermae pars superior, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΤΟ
ΔΙΟ
ΔΗ
ΔΙΟ
ΔΙΣ
ΥΙΕ
///ΣΤΗΣΕΝ
ΡΑΤΣ

V. 1 Τό[ν . . . .], v. 2. 3. 4 omnia incerta, v. 5 Δὶς (cf. n. 758 v. 11), v. 6 υἱέ, v. 7 [ἔ]στησεν. V. 5—8 heroico aut elegiaco metro compositi fuerunt. Ceterum n. 766—768 huc rettuli, quia cum ex loco ubi inventi sunt lapides tum aliis de causis hos quoque titulos cosmetarum aut aliorum ex iis quibus epheborum cura mandata erat fuisse conicio.

767 Hermae pars superior, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑ
ΚΑΤΑ
ΤΗΜ
ΤΩ
ΜΕ
Φ
Τ

I. e. 'Αγα[θῇ τύχῃ]. | Κατὰ [τὸ ἐπερω]|τημ[α τῶν σεμνοτά]|τω[ν συνεδρίων] | Με[νανδρον]?

768 Herma lapidis Pentelici sine capite, inventus apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Phil. 1 p. 517. Rhusopulos Eph. nov. 217.

/ΗΕΞΑΡΕΙΟΥ
/ΠΑΓΟΥΒΟΥ
///ΛΗΚΑΙΗΒΟΥ
/ΛΗΤΩΝΦΚΑΙ
/ΟΔΗΜΟΣΟΑ
ΘΗΝΑΙΩΝ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΝ)
ΡΑΘΩΝΙΟΝ///ΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
////////////////////

'Η ἐξ 'Αρείου | πάγου βου|[λ]ὴ καὶ ἡ βου|λὴ τῶν Φ καὶ | ὁ δῆμος ὁ 'Α|θηναίων | Εἰσίδωρον) | [Μα]ραθώνιον [ἀρ]ετῆς ἕνεκεν.

CLASSIS SEXTA.

TITVLI HOMINVM INSIGNIVM LAVDE ARTIVM ET LITTERARVM.

769 In basi marmoris Hymettii, a. 0,81, l. 0,50, cr. 0,50, inventa in theatro Bacchi '*ἔμπροσθεν τῆς δεξιᾶς παρόδου, ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Φαίδρου*'. Exstat in theatro. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 182. Kumanudis Phil. III p. 564 (cf. IV p. 170).

Η Β Ο Υ Λ Η Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α Γ Ο Υ
Κ Α Ι Η Β Ο Υ Λ Η Τ Ω Ν Ε Ξ Α Κ Ο Σ Ι Ω Ν
Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ - Κ Ο Ι Ν Τ Ο Ν Π Ο Μ Π Η Ι Ο Ν //
Κ Ο Ι Ν Τ Ο Υ Υ Ι Ο Ν Κ Ο Λ Λ Ε Ι Ν Α Κ Α Π Ι Τ Ω Ν Α Π Ο Ι Η
Τ Η Ν Π Ε Ρ Γ Α Μ Η Ν Ο Ν Τ Ο Ν Κ Α Ι Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ν
Π Α Ν Τ Ι Μ Ε Τ Ρ Ω Κ Α Ι Ρ Υ Θ Μ Ω Τ Η Ν Μ Ε Γ Α
Λ Ο Φ Υ Η Τ Η Σ Π Ο Ι Η Σ Ε Ω Σ Α Ρ Ε Τ Η Ν Ε Π Ι Δ Ε Ι Ξ Α
Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Ρ Ι Κ Α Ι Σ Α Π Α Ν Γ Ε Λ Ι Α Ι Ε Δ Ι Α Τ Ε
Τ Η Ν Ε Ν Τ Ω Ε Π Ι Τ Η Δ Ε Υ Μ Α Τ Ι Υ Π Ε Ρ Ο Χ Η Ν Κ Α Ι Τ Η Ν
Π Ε Ρ Ι Τ Α Η Θ Η Σ Ε Μ Ν Ο Τ Η /// Τ Α

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος Κόιντον Πομπήιον | Κοΐντου υἱὸν Κολλείνᾳ Καπίτωνα, ποιη|τὴν Περγαμηνὸν τὸν καὶ Ἀθηναῖον, | παντὶ μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ τὴν μεγα|λοφυῆ τῆς ποι[ή]σεως ἀρετὴν ἐπιδειξά|μενον καιριναῖς ἀπαγγελίαι[ς], διά τε | τὴν ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι ὑπεροχὴν καὶ τὴν | περὶ τὰ ἤθη σεμνότητα.

Quum prope hunc lapidem alia basis multo antiquior inventa sit cum Menandri nomine, Kumanudis (Phil. IV p. 170) coniecit, hunc esse de quo Dio Chrysostomus dicit (XXXI p. 400 Emperius) '*τὸν δεῖνα δὲ τὸν εὐχερῆ λίαν ποιητήν, ὃς καὶ παρ' ὑμῖν ποτε ἐπεδείξατο, οὐ μόνον χιλκοῦν ἱστάκασιν* (sc. *οἱ Ἀθηναῖοι*), *ἀλλὰ καὶ παρὰ Μένανδρον*'. Quae coniectura sane tam verisimilis est quam ingeniosa.

---

770 '*Oben an der Pforte des Opisthodomos des Parthenon eingemauert. Marmor breit 0,55, hoch 0,66, lang 1,10*'. Edidit O. Lueders Bullettino dell' Instituto 1872 p. 250. Ectypum chartaceum misit idem, ex quo titulum expressi.

Θ Ε Ι Ο Λ Ο Γ Ο Υ Λ Α Ι Τ Ο Ι Ο Μ Ε Τ Α Ρ Σ Ι Ο Ν Υ Μ Ν Ο Ν Α Κ Ο Υ Σ Α Σ
Ο Υ Ρ Α Ν Ο Ν Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο Ι Σ Ε Ι Δ Ο Ν Α Ν Ο Ι Γ Ο Μ Ε Ν Ο Ν
Ε Ι Κ Α Τ Α Π Υ Θ Α Γ Ο Ρ Α Ν Ψ Υ Χ Η Μ Ε Τ Α Β Α Ι Ν Ε Ι Ε Σ Α Λ Λ Ο Ν
Ε Ν Σ Ο Ι Λ Α Ι Τ Ε Π Λ Α Τ Ω Ν Ζ Η Π Α Λ Ι Φ Α Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ

Θειολόγου Λαίτοιο μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας
οὐρανὸν ἀνθρώποις εἶδον ἀνοιγόμενον.
Εἰ κατὰ Πυθαγόραν ψυχὴ μεταβαίνει ἐς ἄλλον,
ἐν σοί, Λαῖτε, Πλάτων ζῇ πάλι φαινόμενος.

Litterarum formae primi p. Chr. n. saeculi esse videntur, sed ei argumento in illis temporibus non nimium tribuendum est propter varietatem inconstantiamque scripturae.

---

771 '*In the tower at the southern wing of the Propylaea is this poëtical fragment: It is inscribed on what was the base of an honorary statue*' Wordsworth. Neglegenter exscriptum titulum exhibet Dodwell. Itin. T. I p. 318. (Boeckh C. I. G. 411. Pittakis l'anc. Athènes p. 248). Accuratissime exscripsit Wordsworth Athens and Attica p. 139, quem sequor.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Τ Η Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Θ Ο Ρ Ι Κ Ι Ο
Α Σ Ε Δ Α Η Σ Α Ν Α Π Ο Φ Ρ Ε Ν Ο Σ Α Ξ Ι Α Μ Ο Ι Σ Α
Σ Ω Γ Υ Γ Ι Ω Ν Υ Ι Ε Σ Ε Ρ Ι Χ Θ Ο Ν Ι Δ Α Ν
Σ Ο Φ Ι Α Σ Ε Δ Ο Σ Α Ν Γ Ε Ρ Α Σ Α Ι Γ Α Ρ Α Θ . Ν . .
Τ Ο Ι Ω Ι Δ Α Ν Δ Ρ Ι Τ Ε Κ Ε Ι Ν Χ Α Ρ Ι Τ Α

l. e. Ὁ δῆμος | [Σωκρά]τη Σωκράτους Θορίκιο[ν].
[Οὕνεκα τ]ᾶς ἐδάησαν ἀπὸ φρενὸς ἄξια Μοισᾶ[ν,]
[Σώκρατε]ς, Ὠγυγίων υἷες Ἐριχθονιδᾶν,
[τοὔνεκα σοὶ] σοφίας ἔδοσαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθ[ᾶ]ν[αι]
[οἷαι ἔσαν(?)] τοιῷδ' ἀνδρὶ τενεῖν χάριτα.

Supplementa Wordsworthii sunt.

III

772 Athenis, in basi vel arula; ed. Spon. Misc. erud. antiq. IV, p. 127. Ex eo Boeckh C. I. G. 430.

Μ Α Ξ Ι Μ Ω
Τ Ι Α Ν Ω
Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ω

Μαξίμῳ | Τιανῷ | φιλοσόφῳ.

---

773 Columna rotunda marmoris Hymettii, a. 0,23, cr. 0,11. Inventa ad ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. I p. 478. Exscripsit Koehler.

Ο Ι Σ Χ Ο Λ Α Σ Α Ν Τ Ε ////////////// _ Α Υ Τ Ω Ν
Κ Α Θ Η Γ Η Τ Η Ν Α . . . Α Ν Δ Ρ Ο Ν
Μ Α Ρ Ω Ν Ο Σ Φ Α Λ Η Ρ Ε Α Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

Οἱ σχολάσαντε[ς τὸν ἑ]αυτῶν | καθηγητὴν Ἀ[λέξ]ανδρον(?) | Μάρωνος Φαληρέα ἀνέθηκαν. Si nomen Alexandri recte suppletum est, idem fortasse fuit quem habes n. 774.

774 'Prope Athenas in via qua Menidam itur. Repperit Tupperus; Dobraeus communicavit cum Boissonado, qui edidit ad Max. Planudis Metam. p. 263 (Ovid. Lemar. T. V) et mihi notitiam huius dedit tituli' Boeckh C. I. G. 411[b] (Add. et corr. vol. I p. 912). Neglegenter exscripsit Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas.

ΘΕΙΟΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝΤΟΝΟΜΩΝΥΜΟΝ
ΑΛΣΕΙΜΕΣΣΩΙΟΓΝΩΡΙΜΟΣΜΕΣΤΗΣΕ
ΤΟΝΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ

Pittakis et versus aliter dispositos habet et complures lectiones discrepantes; sed quum errores manifesti sint, enotare operae pretium non est.

Θεῖον Ἀλέξανδρον, τὸν ὁμώνυμον, | ἄλσει μέσσῳ
ὁ γνώριμος μ' ἔστησε | τὸν διδάσκαλον.

Iure Boeckhius monuit, eum qui hoc carmen fecisset imitatum esse notissimum illud Critiae in Alcibiadem carmen (Hephaestion. p. 22), sed non habere eandem necessitatis excusationem, quam Critias habuerit propter nomen proprium a rhythmo dactylico abhorrens. Contra plane idem quod in Critiam cadit in illius epigrammatis auctorem quod habes n. 781, ubi nominum Νῑκῐᾱς et Ἰσῐδω̄ρος prosodia sola causa fuisse videtur, cur disticho elegiaco subiungeretur trimeter iambicus.

775 Prope Athenas; ex schedis Fauvelii ed. Viscontus Hist. Inst. reg. Gall. Class. hist. et litt. T. III p. 44 sqq. (Boeckh C. I. G. 424). Periisse videtur.

ΙΟΥΛΙΟΝΘΕΟΔΟ...
..ΕΛΠΕΑΣΟΦΙΣΤΗΣ
ΟΙΜΑΘΙΤΑΙ

Ἰούλιον Θεόδο[τον | Μ]ελ[ιτ]εῖς σοφιστὴ[ν] | οἱ μαθ[η]ταί. De Iulio Theodoto eiusque filio Iulio Apolloduto Melitensibus exposui ad n. 680.

776 In eadem basi in qua n. 709. Ed. Pittakis Eph. 2257. Denuo contulit Koehler.

ΔΗΜΟϹϹΡΕΧΘΗΟϹΒΑϹΙΛΗΛΛΟΓΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝϹΤΑΘΕΡΗϹΕΡΜΑϹΑΟΦΡΟϹΥΝΗϹ
ΟϹΚΑΙΤΡΙϹΠΟΤΙΝΗΟΝΑΘΗΝΑΙΗϹΕΠΕΛΑϹϹΕΝ
ΝΑΥΝΕΛΑϹΑϹΙΕΡΗΝΠΛΟΥΤΟΝΟΛΟΝΠΡΟΧΕΑϹ

Δῆμος [Ἐ]ρεχθῆος βασιλῆ[α] λόγων ἀνέθηκεν
Πλούταρχον, σταθερῆς ἕρμα σαοφροσύνης·
ὃς καὶ τρὶς ποτὶ νηὸν Ἀθηναίης ἐπέλασσεν
ναῦν ἐλάσας ἱερὴν πλοῦτον ὅλον προχέας.

De aetate cf. adn. ad n. 638. Nam idem sine dubio Plutarchus sophista hic est quem n. 637 habemus.

777 Lapis inventus Athenis ad S. Demetrium *Κατηφόρη*. Ed. Kumanudis Philist. I p. 198 n. 9. Exscripsit O. Lueders.

ΑΘΡΕΙΚΕΚΡΟΠΙΔΗΝΑΜΜΩΝΙΟΝΟΝΔΙΑΤΕΧΝΗΝ
ΜΑΓΝΟΣΕΧΕΙΖΩΗΣΠΙΣΤΟΤΑΤΟΝΦΥΛΑΚΑ

I. e. *Ἄθρει Κεκροπίδην Ἀμμώνιον, ὃν διὰ τέχνην*
Μάγνος ἔχει ζωῆς πιστότατον φύλακα.

Iure Kumanudis hunc Ammonium eundem esse negat, quem Celsus de medic. 7 praef. et c. 26 commemorat; nam ille Alexandrinus est, hic Atheniensis. At cur Magni nomine in titulo nostro Cn. Pompeium Magnum designari putemus, ut idem homo doctissimus vult, nulla causa est.

778 Lapis Pentelicus inventus ad S. Demetrium *Κατηφόρη*. Edd. Kumanudis Phil. I p. 198 n. 10. Pittakis Eph. 4103. G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 117). Archaeol. Zeitung XXX (1872) tab. 61 n. 33. Exscripsit O. Lueders.

ΑΡΓΑΙΟΝΑΡΓΑΙ.. ΤΑ..Α
ΒΑΤΑΚΗΣΒΑΤΑΚΟΥΠΕΙΡΑ
ΘΕΡΑΠΕΥΘΕΙΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΦΙΛΩΝΟΣΠΤΕΛΕΑΣΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Ἀργαῖον Ἀργαίο[υ] Πα[μβωτάδην?] | Βατάκης Βατάκου Πειρα[ιεύς] | θεραπευθεὶς ἀνέθηκεν. | — Δημήτριος Φίλωνος Πτελεάσιος ἐποίησεν. Demuticon v. 1 incertissimum est. Argaeus Timarchi f. Pambotades in catalogis duobus aetatis Augusti est. Eiusdem aetatis fere hic titulus esse videtur propter litterarum formam, sed negari non potest, eum etiam paullo antiquiorem esse posse. Accuratiora de Argaei arte continet n. 779. Ad quem titulum Kumanudis adnotavit, vinum arthritidis et podagrae remedium commemorari etiam a Dioscoride V, 4. 15 et Plinio H. N. XXIII, 3. 21. 26.

779 Lapis inventus ibidem ubi is qui antecedit. Ed. Kumanudis Philist. I p. 198 n. 11. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum p. 118). Exscripsit O. Lueders.

ΕΙΤΙΠ..^ΣΜΕ.ΡΟΠΩΝΓΕΡΑΟΣΝΟΟΣΕΥΡΕΝΙΤΕΧΝΑΙ
ΦΑΜΙΣΕ..ΝΚΑΤΙΔΕΙΝΕΥΞΥΝΕΤΟΙΣΠΡΑΠΙΣΙ
ΚΡΙΝΑΝΘΙΗΤΡΩΝΣΟΦΑΔΟ·ΜΑΤΑΚΑΙΤΟΠΕΡΙΣΣΟΝ
ΕΚΒΥΒΛΩΝΥΥΧΗΣΟΜΜΑΤΙΔΡΕΥΑΜΕΝΩΝ
ΕΥΙΑΔΟΣΤΑΡΓΑΙΕΠΟΡΕΙΝΓΑΝΟΣΑΜΕΡΙΟΙΣΙΝ
ΟΙΝΑΣΓΥΙΟΠΑΓΕΙΣΡΥΟΜΕΝΟΝΚΑΜΑΤΟΥΣ
ΑΝΘΩΝΣΟΥΤΕΧΝΑΣΕΡΑΤΟΝΚΛΕΟΣΟΥΠΟΤΟΛΕΙΤΑΙ
ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΝΔΑΣΤΡΩΝΕΣΣΕΤΑΙΟΥΡΑΝΙΩΝ

Εἴ τι π[έρ]ας μερόπων γεραὸς νόος εὗρ' ἐνὶ τέχνᾳ
φαμί σε [νῦ]ν κατιδεῖν εὐξυνέτοις πραπίσι,
κρίνανθ' ἰητρῶν σοφὰ δό[γ]ματα καὶ τὸ περισσὸν
ἐκ βύβλων ψυχῆς ὄμματι δρεψάμεν[ο]ν,
εὐιάδος τ', Ἀργαῖε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν
οἴνας, γυιοπαγεῖς ῥυόμενον καμάτους.
ἀνθ' ὧν σοῦ τέχνας ἐρατὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
[λ]αμπρότερον δ' ἄστρων ἔσσεται οὐρανίων.

Cf. adn. ad n. 778.

780 In basi marmoris Pentelici a dextra mutila, a ceteris partibus mutila, inventa occidentem versus a Propylaeis. Exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis l'anc. Athènes p. 259. 348. (Lebas Attique 338). Eph. 387. Ross Dem. n. 165. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 53 n. 72). Denuo contulit Koehler.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΧ
ΔΗΜΟΣΑΣΥΛΟΝΖ///
ΣΤΕΙΡΙΕΑΙΑΤΡΟΝΖ.//
ΕΥΣΑΝΤΑΑΣΚΛΗΠΙ.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βο[υλὴ] | καὶ ἡ βουλὴ τῶν Χ [καὶ ὁ] | δῆμος Ἄσυλον Ζ[...] | Στειριέα ἰατρόν, ζ[ακορ]|εύσαντα Ἀσκληπι[ῷ].

Senatus sexcentorum titulum anno 126 p. Chr. antiquiorem esse indicat.

781 Marmor Pentelicum, in arce. Exscripsit Koehler.

..ΡΩΤΟΝΠΛΙΗΟΝΟΕΕΞΟΧΟΝΕϹΘΛΩΝ
Ν^ΡΕΤΗϹΕΙΝΕΚΑΚΑΙϹΟΦΙΗϹ
ΙΛΩΡΟΥΝΕΙΚΙΑΝΑΡΕΟϹΠΑΓΟ/////

[Ἰερίη] πρῶτον Π[α]ιήονο[ς], ἔξοχον ἐσθλῶν
[ἰητρῶ]ν, ἀρετῆς εἵνεκα καὶ σοφίης
[παῖδ' Εὐπ]ιδώρου Νεικίαν, Ἄρεος πάγο[υ].

De metrica huius epigrammatis forma v. adn. ad n. 774. Extrema tertii versus vocabula indicare videntur, Niciam Areopagitam fuisse. Nam nihil amplius post v. 3 scriptum fuisse apparet, ita ut eorum qui dedicarunt nomina extra metrum posita fuisse videantur (cf. adn. ad n. 726).

CLASSIS SEPTIMA.

TITVLI HONORARII ALIORVM HOMINVM GRAECORVM.

782 Tabula marmoris Pentelici inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. I p. 430 n. 4. Exscripsit O. Lueders.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ[ΑΠΟ]^[Λ]ΩΝΙΟ[ΥΒ]
ΚΑΙΑΚΕΣΤΟΔΗΜΟΣΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣΒΕ
ΚΤΗΣΙΚΛΗΝΜΝΗΣΙΠΠΟΛΕΜΟΥΙ
ΕΠΙΤΡΟΠΕΥΣΑΝΤΑΕΑΥΤΩ
ΑΝΕΘ

Var. lect. Quas litteras uncis inclusi, Lueders iam non invenit in lapide. Praeterea v. 3 Μνησιπτολέμου Α.... Kumanudis; quod dedi, Lueders.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Β[ερενικίδης?] | καὶ Ἀκεστόδημος Ἰσοκράτους Βε[ρενικίδης] | Κτησικλῆν Μνησιπ[τ]ολέμου ...... | ἐπιτροπεύσαντα ἑαυτῶ[ν] | ἀνέθ[ηκαν].

In catalogo epheborum, Zenone archonte, recensetur in Ptolemaide tribu ....ς Ἀκεστοδήμου Βερενικίδης, quem huius ipsius Acestodemi Isocratis f. Berenicidae filium esse in tanta eius nominis raritate plane verisimile est. Ille autem catalogus imperatorum aetate compositus est, sed inter omnes eius aetatis antiquissimus, ita ut Tiberii principatu recentior esse non possit. Quare titulus noster ad Augusti aetatem referendus videtur.

783 In basi inventa Athenis in domo Ludovicae Psomae, septentrionem versus ab arce, medio fere loco inter antrum Panis et aedificium, quod gymnasium Ptolemaei vocatur. Ed. Eustratiadis Ἐπιγρ. ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου· φυλλάδιον πρῶτον. Ἀθήνησιν 1851 n. 60. (Meier Commentatio epigr. I n. 60 p. 48).

ΣΩΣΤΡΑΤΗΕ|ΥΔΗΜΟΥΧΟ|ΑΡΓΕΩΣΘΥ
ΓΑΤΗΡΓΟΝΩΙ|ΔΕΗΡΑΚΛΕΙΔ|ΟΥΦΛΥΕΩΣ
ΤΟΝΕΑΥΤΗΣ|ΑΝΔΡΑΛΥΣ|ΝΔΡΟΝ
ΑΠΟΛΗΞΙ|ΟΣΕΞΟΙΟΥ|ΑΝΕΘΗΚΕ

Σωστράτη Εὐδήμου Χο[λ]αργέως θυγάτηρ, γόνῳ δὲ Ἡρακλείδου Φλυέως, | τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύσανδρον | Ἀπολήξι[δ]ος ἐξ Οἴου ἀνέθηκε.

Apolexin Oeensem archontem fuisse circa initium aerae Christianae demonstravi ad n. 106. Alius eiusdem nominis et pagi archon fuit, non multis annis ut videtur ante Augusti principatum. Quare sive illum sive hunc fuisse statuerimus, cuius filii imaginem haec basis olim sustinuerit, ad Augusti fere aetatem titulus referendus erit.

---

784 Magna basis marmoris Hymettii, supra et ab utroque latere mutila. *'Auf dem Windmühlenhügel im Piraeeus'*. Edd. Ross Demen n. 190. Lebas Attique 298. Rangabé Ant. Hell. 808.

ΩΝ
ΑΠΗΞ [Θ]
[ΟΙ Σ]ΗΣΠΥΘΙ[ΔΟΣΙ]
ΟΥΣΚΗΦΙΣΙΕΩΣΘΥΓΑ
ΟΥΣΗΣΣΩΣΤΡΑΤΗΣΤ
ΧΟΛΑΡΓΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΦΛΥΕΩΣ

Var. lect. V. 1 ΟΝ Rang., ΩΝ Ross Leb. || v. 2 extr. Θ solus Rang. || v. 3 quae uncis circumdedi *initio* versus solus Rangabé habet, in *fine* versus inclusa Ross omittit, Lebas ΠΥΘΙΟ..ΩΣΙ, Rangabé ea quae recepi. || v. 5 init. ΟΣΗΣ Rang. || v. 7 init. Η integrum Rangabé.

De v. 1. 2 desperandum videtur. Cetera sic probabiliter possunt restitui: [ἱερατεύ]ο[υ]σης Πυθ[α]ίδος, [τῆς | ....]ους Κηφισιέως θυγα[τρός, | ζακορεύ]ούσης Σωστράτης τ[ῆς Εὐ|δήμου] Χολαργέως θυγατρός, [γόν|ῳ δὲ] Ἡρακλείδου Φλυέως. Huc rettuli titulum propter necessitudinem quae ei intercedit cum n. 783; atque statua quidem huic basi imposita fuisse videtur, sed utrum viri an mulieris, incertum est.

785 In eadem basi in qua est titulus 1, 407; titulus noster in aversa parte lapidis inversa litterarum positione scriptus est. Edd. Ross Arch. Aufs. I p. 177. L. Stephani Mus. Rhen. IV p. 31. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis Athenarum p. 45 n. 19. Hirschfeld Tituli statuariorum 144). Schoell Arch. Mitth p. 129. Pittakis Eph. 126. Denuo descripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

///// ΗΙ ///
ΜΑΡΚΟΝΑΝΤΩΝΙΟΝ/////////—////////////Α
ΑΝΑΞΙΩΝΟΣΥΙΟΝΑΡ..ΗΣΙΝΕΚΑ

ΛΕΩΧΑΡΗΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

[Ὁ δ]ῆ[μος]
Μᾶρκον Ἀντώνιον [Ἀριστοκρ]ά[την]
Ἀναξίωνος υἱόν, ἀρετῆς (ε)ἵνεκα.
Λεωχάρης ἐποίησεν.

Nomen Graecum supplevi ex titulo Argolico C. I. G. 1134: Οἱ σπατεληκτταὶ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ, Ἀναξίωνος υἱῷ, Ἀριστοκράτει, κτίστᾳ ἥρωϊ. Tempus neque ex hoc neque ex illo titulo accuratius definiri potest, sed litterarum formae eae sunt, quae usitatissimae fuerunt inter Augusti initium et Neronis excessum. Multo antiquiorem certe Augusto titulum non esse M. Antonii nomina indicant.

---

786 In basi quadrata lapidis Eleusinii, ad viam tripodum prope monumentum Lysicratis. Edidit Ross Demen n. 156. Arch. Aufs. I p. 178. Periisse videtur.

ΕΥΒΟΥΛΟΣ...ΙΘΑΡΟΥΠΡΟΒΑΛΙΣΙΟΣ
ΛΕΩΧΑΡΗΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Var. lect. V. 1 post lacunam ΤΘ Ross Dem., ΙΘ idem Arch. Aufs.

Εὔβουλος [Σπιν]θάρου (vel Κανθάρου) Προβαλίσιος. | Λεωχάρης ἐποίησεν. Recte Rossius monet, propter litterarum figuras non licere de nobilissimo illo Leochare cogitare, imo eundem intellegendum esse qui M. Antonii Anaxionis filii (Aristocratis) statuam (n. 785) fecerit.

---

787 In basi lapidis Hymettii, inter Propylaea et Erechtheum. Ed. Pittakis Eph. 3642. Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΑΡ/////
ΥΙΟΝΝΙΚΙΑΝ.ΑΜ./////
ΕΥΝΟΙΑ/////////

Ὁ δῆμος | Γάϊον Ἰούλιον, Ἀρ..... | υἱόν, Νικίαν [Λ]αμ[πτρέα], | εὐνοία[ς ἕνεκεν]. Aetatis iudicium nullum inest praeter litterarum formas, de quibus vide ad n. 785.

---

788. 789 Basis magna cum duobus titulis a. 0,17, l. 1,00, cr. 0,85. Ed. Pittakis Eph. 3788.

(788)

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟΥ
ΛΗΝΑΙΟΝΗΛΙΟΔΩΡΟΥΦΛΥΕΑ
ΑΡΕΤΗΣΚΑΙΤΗΣΕΙΣΓΟΝΕΙΣ
ΕΥΣΕΒΗΑΣΕΝΕΚΕΝ

(789)

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟΥ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΝΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΦΛΥΕΑΑΡΕΤΗΣΚΑΙΤΗΣ
ΕΙΣΓΟΝΕΙΣΕΥΣΕΒΗΑΣ
ΕΝΕΚΕΝ

788 Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου | Ληναῖον Ἡλιοδώρου Φλυέα, | ἀρετῆς καὶ τῆς εἰς γονεῖς | εὐσεβήας ἕνεκεν.

789 Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου | Ἡλιόδωρον Ἡλιοδώρου | Φλυέα, ἀρετῆς καὶ τῆς | εἰς γονεῖς εὐσεβήας | ἕνεκεν.

Aetas accurate definiri nequit, sed tamen propter formarum Ἀρήου et εὐσεβήας usum Augusti aetate non multo recentiores titulos putaverim. Nam Augusti aetate ea orthographia satis frequens est, ut in nomine proprio Ἀρήου (n. 63), in dei cognomine Αὐνήου (n. 292) et in ipso illo ἡ ἐξ Ἀρήου πάγου βουλή (n. 452. 567. 587). At iam ex Claudii Neronisque principatu quamvis satis multi exstent tituli, in quibus senatus Areopagitici mentio fiat (n. 68. 457. 458. 461. 556. 618. 652), nusquam illa scriptura observatur (nam de tituli n. 617 aetate rem admodum incertam esse in adnotatione exposui), neque aliter res se habet in titulis alterius et tertii p. Chr. saeculi.

790 Basis; 'εὑρέθη ἐντετειχισμένον εἰς τὸ ἐν τῷ Παρθενῶνι τζαμί'. In eiusdem lapidis altera parte est titulus C. Marii Marcelli (n. 593). Ed. Pittakis Eph. 782. Fragmentum *b* solum exscripsit Velsen.

```
      ///////////////////////////////
(a)  |  ///////////////ΛΟΝΤΟΙ//////  |
     |Π////////////ΟΙ ΕΠΑΦΡΟ////     |
     |ΤΟϹΗΛΙΟΔΩΡΟΥΦΛΥ                |
     |ΕΥϹΚΑΙΑΡΙϹΤΟΔΗΜΟϹ              |
   5 |ΔΙΟΝΥϹΙΟΥΑΛΑΙΕΥϹ               |
```

In superficie eiusdem lapidis:

```
          vac.
(b) ΑΖΗΝΙΕΥΣΑΡΙ////
          vac.
```

Var. lect. *b* extr. ΑΡΙ Pittakis, ΑΦΙ Velsen.

....λον τὸ[ν] | π[άππ]ο[ν] Ἐπαφρό[δει]τος Ἡλιοδώρου Φλυ|εὺς καὶ Ἀριστόδημος | Διονυσίου Ἁλαιεύς. Hic collocavi propter Heliodori Phlyensis nomen (cf. n. 788. 789); litterarum forma (quod sane in illis temporibus admodum debile est argumentum) aliquanto recentiorem aetatem indicare videtur, quam in iis qui antecedunt titulis. Quae in superficie scripta sunt Ἀζηνιεὺς Ἀρι.... vix ad eundem titulum pertineant.

791 *'Auf einer hymettischen Basis (0,30 hoch, 0,89 lang, 0,67 tief), auf deren Oberfläche zwei Fusspuren bemerkbar sind'.* Edd. Kumanudis Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν 1864 n. 539. U. Koehler Bullettino dell' Instituto 1865 p. 138. G. Hirschfeld Tituli statuariorum p. 115 n. 113 (minusculis). Idem Archaeol. Zeitung XXX (1872) p. 28 tab. 61 n. 29. Trium priorum versuum litterae altae 0,025, tertii 0,017.

```
  Ν Ι ΑΔΗΣ
ΕΥΑΡΧΟΥ
ΕΡΧΙΕΥΣ

ΣΤΡΑΒΑΞΕΠΟΙΗΣΕΝ
```

..νιάδης | Εὐάρχου | Ἐρχιεύς. | — Στράβαξ ἐποίησεν.

Tituli n. 791—801 ita comparati sunt ut certis quidem aetatis indiciis careant, sed tamen verisimillimum sit, cum propter litteraturam tum propter titulorum simplicitatem, eos ad initium aetatis imperatorum Romanorum potius quam ad posteriora tempora referendos esse.

792 Basis lapidis Pentelici, a. 0,21, l. 0,72, cr. 0,47, inventa Eleusine. Edd. Pittakis Eph. 3836. Conze et Michaëlis Bullettino arch. 1860 p. 181. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 235.

```
ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙ
ΟΔΗΜΟΣ ΑΝΤΑΜΕΝΗΝ
ΛΕΟΝΤΙΧΟΥΕΠΙΕΙΚΙΔΗΝ
```

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ | ὁ δῆμος Ἀνταμένην | Λεοντίχου Ἐπιεικίδην.

793 Lapis quadratus Hymettius, inventus apud S. Demetrium Κατεφόρη. Ed. Kumanudis Phil. I p. 477 n. 3. Exscripsit O. Lueders.

```
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΠΕΙΡΑΙΕΑ
  ΘΕΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΣΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
          ΑΝΕΘΗΚΕΝ
```

I. e. Ἀντίπατρον Δημητρίου Πειραιέα | Θεόδωρος Ἡρακλείδου Πειραιεὺς | ἀνέθηκεν.

794 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,40, l. 0,31, inventum in domo Pittakis in via Hermae. Edd. Pittakis Eph. 3532. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 131 n. 350, qui sic describit monumentum: *'Es fehlen die rechte Hälfte und der ganze untere Theil. Erhalten ist noch auf Gesims die Hälfte eines hohen Giebels mit den Akroterien (auf der Spitze und der Ecke), auf denen in Flachrelief Palmetten angebracht sind. Links vom Giebel in der Ecke des Reliefs findet sich ein Olivenkranz mit der Inschrift (in reich mit Häkchen verzierten Buchstaben spät römischer Zeit)'.*

```
ΚΛΕΙΔΑ
 ΜΟΝ
 ΛΑΜ
 ΠΤΡΕΑ
```

Infra aëtoma:

```
.......ΟΔΟΝΠ
```

Κλείδαμον Λαμπτρέα. Ultimi versus reliquiae incertae.

795 Basis lapidis Pentelici, inventa prope Propylaea. Supra hunc titulum alius multo antiquior Philomeli Philippidis f. Paeaniensis est (Vol. II). Ad eundem antiquiorem titulum pertinent, quae infra recentioris inscriptionis verba in lapide sunt ....ε ἐπόησε. Edd. Pittakis Eph. 82. Stephani Mus. Rhen. IV p. 37, 25. Bergk Arch. Zeitung VIII p. 174. Rangabé Ant. Hell. 1100. Beulé l'Acropole I p. 336. (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 28).

```
ΟΔΗΜΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
  ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ
```

Ὁ δῆμος Ἀλέξανδρον | Ἀθηνοδώρου | ἀρετῆς ἕνεκα.

796—798 Fragmenta quinque lapidis Pentelici inventa in arce. *a* et *d* coniuncta ed. Pittakis Eph. 2841. Omnia, sed non coniuncta, ed. Lebas Attique 62—66. Exscripsit Koehler in Pinacotheca, ubi nunc sunt.

(796)

```
 Δ
ΗΙΟΝΑΠΠΙΟΥ ΥΟΝ
ΕΚΑΛΑΝΕΘ ΗΚΕΝ
   a        b
```

(797)

```
   ΥΚΙΟΣΣΩΦΗΙΟΣΑΠ d
Φ ΙΔΡΟΝ  ΣΙΑΟΥ  ΠΕ
ΤΟΝΕΑΥΤ
      c
```

(798)

```
   Υ
 ΙΟΝΣΩΦΗΙΣ
  ΤΗΣΕΝΕΚ
     e
```

Fragmentum e ad quamnam lapidis partem pertineat non perspicuum est. Quattuor priora artissime inter se cohaerent et hos duos titulos efficiunt:

796 [Ὁ δῆμο]ς | [Λυσίαν Σωφ]ρίου Ἀππίου υἱὸν | [ἀρετῆς ἕν]εκα ἀνέθηκεν. 797 Λ[υ]σίμαχος Σωφρίος Ἀπ[πίου υἱὸς] | Φαῖδρον [Λυ]σι[άδ]ου Β[ερενικίδην] | τὸν ἑαυτ[οῦ φίλον]. Phaedrus Lysiadis f. Berenicides quum etiam in duobus aliis titulis commemoretur (n. 799. 800) cumque vestigia litterarum servata ei nomini optime conveniant, id reponere non dubitavi. Tertius titulus (n. 798), cuius fragmentum e superest, admodum similis fuisse videtur primo, nam agnoscimus nomen [? Λυσίμ]ου Σωφρίο[υ] et formulam [ἀρε]τῆς ἕνεκ[α].

---

799 Basis marmoris Hymettii a. 0,21, l. 0,69, cr. 0,32. Rossius vidit Athenis in scala domus dom. Origenis, nunc est in stoa Hadriani. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 512. Ross Archaeol. Intelligenzblatt Decbr. 1837. Demen 61. Pittakis Eph. 3079. Exscripsit Koehler.

ΦΑΙΔΡΟΣΛΥΣΙΑΔΟΥΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣ
ΑΣΑΝΔΡΟΝΕΙΡΗΝΑΙΟΥΓΑΡΓΗΤΤ.ΙΟΝ

Φαῖδρος Λυσιάδου Βερενικίδης | Ἄσανδρον Εἰρηναίου Γαργήττιον.

---

800 Fragmentum marmoris Pentelici inventum extra meridionalem arcis murum, exstat in gradibus Parthenonis. Edidit Pittakis Eph. 3137. 3401. Contulit Koehler.

ΙΤΟΥΥ
ΔΡΟΝΛΥ
ΒΕΡΕΝΙΚΙ

[Ὁ δεῖνα | Τ]ίτου υ[ἱὸς | Φαῖ]δρον Λυ[σιάδου] | Βερενικί[δην]. Cf. n. 797. 799.

---

801 Basis marmoris Pentelici a dextra mutila, in arce prope Propylaea. Ed. Pittakis Eph. 3378. (Hirschfeld Tituli statuariorum 59*). Exscripsit Koehler. In superiore parte reliquiae antiquioris tituli sunt, ad quem fortasse etiam versus quartus referendus est.

ΟΔΗΜΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΝ
ΑΡΕΤΗΣ
////ι//ΟΔ

Ὁ δῆμος | Ἰούλιον ..... | ἀρετῆς [ἕνεκα].

---

802 Athenis in domo. Ed. Chandler Inscr. II. 37 p. 57. (Boeckh C. I. G. 419).

ΡΙΟΝΚ.ΛΥΔΙΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΥΔΙΟΥΔΙΟΤΕΙΜΟΥΥΙΟΝΘΕΟΦΙΛΟΝ
ΒΗΣΑΙΑ

[Τιβέ]ριον Κ[λ]αύδιον, Τιβερίου | [Κλα]υδίου Διοτείμου υἱόν, Θεόφιλον | Βησαιᾶ. Nihil definiri potest nisi titulum Claudii principatu non videri antiquiorem esse. In alio lapide fuisse ὁ δῆμος Chandleri coniectura est a Boeckhio probata.

---

803 In campo Rario; ex schedis Koehlerianis ed. Boeckh C. I. G. 419[b] (Add. vol. I p. 912).

ΟΙΡΕΥΣΤΙ..
ΕΥΚΛΗΣΩΣΤ...
ΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝ...

Ὁ ἱ(ε)ρεὺς Τι(βέριος) [Κλ(αύδιος)] | Εὐκλῆ[ς] Σώστ[ρατον] | τὸν ἀδελφὸν | ἀρετῆς ἕν[εκεν]. Supplementa, praeter Sostrati nomen quod v. 2 reponere ausus sum, Boeckhio debentur. Qui quum addit 'Eucles aliquis est ex Herodis Attici maioribus n. 477 (nobis III, 65). Itaque Euclem esse Tiberium Claudium vocatum probabile est' eundem videtur intellegere hunc cum illo. Quae coniectura admitti nequit propter temporum rationes; nam Euclis illius filius Polycharmus Tiberio imperante florebat. Sed fortasse Ti. Claudium Euclem tituli nostri filium Polycharmi statuere licebit, quod temporum rationibus accommodatissimum est. Atque Viscouti sententia de Herodis Attici maioribus, ex qua Eucles ille Herodis f. Marathonius eius proavus fuisse putatur, quam sententiam et Boeckhius ad C. I. G. 477 et Keilius in Pauly Realenc. I p. 2096 probaverunt, quum temporum rationibus subductis teneri nullo modo possit, ita fortasse emendanda est, ut inter Euclem et Hipparchum Herodis avum interponantur Polycharmus Euclis f. et Eucles iunior Polycharmi filius; qui quum Claudio imperatore floruerit, per aetatis rationes commodissime statuemus eum proavum Herodis fuisse. Sed quum in titulo nostro non additum sit demoticon quod est Μαραθώνιος, dubium est utrum hic Eucles omnino ad illam familiam referendus sit necne. Sane etiam fratris nomen quod est Sostratus a Marathoniorum pago non alienum est (cf. n. 804).

---

804 Fragmentum basis. In ecclesia S. Maurae se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 497. 514.

ΙΟΛΑΟΝ.....[ΤΟΥ]...
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΝΚΕΚΡΩΠΙΔΗΝ
ΟΙ[ΙΗ].....
ΟΣΣΠ.............Ο

Var. lect. Quae uncis inclusi v. 1, ea altero loco (p. 514) omittit Pitt., priore (p. 497) habet; v. 4 vice versa. Praeterea v. 3 ΘΩΝΙΟΥ p. 514, ΘΩΝΙΟΝ p. 497 || v. 4 init. ΟΙ p. 497, CI p. 514.

Ἰόλαον ....του, [γόνῳ δὲ] | Σωστράτου Μαρα|θωνίο[υ], Κεκροπίδην(?) οἱ ....

---

805 In basi marmoris Pentelici; prope Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 121. Ross Kunstblatt 1837 n. 79. (Arch. Aufs. I p. 133. Lebas Attique 341). Denuo contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΓΑ·ΙΟΥΛΙΟΝΣΠΑΡΤΙΑ
ΤΙΚΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΘΕ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΚ//////
ΝΟΥΣΣΕ///ΑΣΤΩΝ
ΕΚΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΗ///
ΑΧΑΙΑΣΔΙΑΒΙΟΥΠΡΩ
ΤΟΝΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟΣ
ΟΙΕΡΕΥΣΠΟΣΕΙΔΩΝ(///
ΕΡΕΧΘΕΟΣΓΑΙΗΟΧΟΥ
ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΟΣΘΕΟΓΕΝΗ////
ΠΑΙΑΝΙΕΥΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥ
ΦΙΛΟΝ

Γαι. Ἰούλιον Σπαρτια|τικὸν ἀρχιερέα θε[ῶν] Σεβαστῶν κ[αὶ | γέ]νους Σε[β]αστῶν | ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆ[ς] | Ἀχαίας διὰ βίου πρῶ|τον τῶν ἀπ' αἰῶνος | ὁ ἱερεὺς Ποσειδῶν[ος] | Ἐρεχθέος Γαιηόχου | Τι. Κλαύδιος Θεογένη[ς] | Παιανιεὺς τὸν ἑαυτοῦ | φίλον.

Aetas tituli definitur Ti. Claudii Theogenis nomine; quo de homine summis in republica Attica honoribus functo vide quae adnotavi ad n. 68, ex quibus apparet, eum Neronis potissimum temporibus floruisse.

806 In basi lapidis Pentelici, occidentem versus a Parthenone. Edd. Ross Demen n. 163. Beulé l'Acropole I p. 327. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 52 n. 68). Pittakis Eph. 91. Denuo contulit Koehler.

ΟΝΦΛΑΒΙΟΝΚΟΝΩΝΑ
ΚΟΝΩΝΟΣΣΟΥΝΙΕΑ
ΦΛΑΒΙΑΣΟΦΙΑΠΟΠΛΙΣ
ΛΙΚΙΝΝΙΟΥΑΤΤΙΚΟΥΕΞ
ΟΥΘΥΓΑΤΗΡΤΟΝΕΑΥΤΗΣ
ΥΙΟΝΚΑΤΑΤΟΝΑΡΕΟΠΑ
ΓΕΙΤΩΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΣΜΟΝ

[Τίτ]ον Φλάβιον Κόνωνα | Κόνωνος Σουνιέα | Φλαβία Σοφία Ποπλί[ου] | Λικιννίου Ἀττικοῦ ἐξ [Οἴ]ου θυγάτηρ τὸν ἑαυτῆς | υἱὸν κατὰ τὸν Ἀρεοπα|γειτῶν ὑπομνηματισμόν.

De tempore nihil constat nisi Flaviorum imperatorum aetate titulum antiquiorem non esse. Areopagitarum ὑπομνηματισμός, notus ex Ciceronis epistulis (ad Att. V, 11, 6. ad Fam. XIII, 1, 5) in compluribus titulis Atticis commemoratur (n. 321. 843, cf. praeterea indicem).

---

807 In conventu Capucinorum. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 n. 2 p. 51. Ex schedis D. St.-Martin et Fourmonti Boeckh C. I. G. 415. Exscripsit Pittakis (sched. Boeckh.).

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞ
ΑΡΕΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙ
ΛΗΤΩΝΧΚΑΙΟΔ
ΗΜΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΟΔΩΙΟΥΑΛΙΜΟΥΣ . . .
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. V. 2 ΑΡΕΙΟΥ Pitt. || v. 3 init. Λ om. Pitt. || v. 4 extr. ΟΝ Fourm. Pitt., Λ Poc., Υ Mart. || v. 5 ΟΜΟΙΟΥΟΔΗΜΟΣ Pitt., ΟΛΟΙΟΥΑΛΙΜΟΣ Mart.; Fourm. et Poc. id habent, quod Boeckhium secutus recepi, nisi quod Fourm. extr. Σ omittit || v. 6 Σ quod ex Fourm. se inseruisse dicit Boeckh, etiam Pittakis habet.

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ | Ἀρε(ί)ου πάγου καὶ [ἡ βου]λὴ τῶν Χ καὶ ὁ δ|ῆμος Δημήτριον . . . .|οδώ[ρ]ου Ἁλιμούσ[ιον] | ἀρετῆς ἕνεκεν.

Composui hic (n. 807—809) titulos in quibus nullum aetatis indicium inest praeter senatum sexcentorum, ex quo eos certe anno 126 p. Chr. recentiores non esse apparet.

---

808 Apud ecclesiam Ὑπαπαντή se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 37. Exscripsit Koehler in Theseo, ubi nunc exstat.

ΗΒΟΥΛΗΗΕ[ΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ]
ΤΩΝΕΞ/[ΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟ]
ΔΙΟΓΕΝΗ[Ν]
ΑΡΕ[Τ]

Var. lect. Uncis inclusi quae apud Koehlerum desunt cum Pittakis habeat; quae omnia de interpolatione suspecta sunt.

Ἡ βουλὴ ἡ ἐ[ξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ] | τῶν ἑξα[κοσίων καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων] | Διογένη[ν . . . .] | ἀρετ[ῆς ἕνεκα].

---

809 In basi, quae Eleusine olim posita, mox Salaminem translata est in aedem Beatae Virginis. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 406. (Lebas Attique 328).

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΚΑΤΑΤΑΔΑΠΑΝΤΑΤΗΣ
ΜΧ ΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΧΤΟΝ ΛΤΙΑΝΜΥΗ
ΘΟΝΤ ΗΝΛΙΟΝΤ
ΚΑΙΕΠ ΡΟΔΕΙΤΟΝ
ΘΗΝ ΟΥΠΕΡΙΟΔΟ
ΚΟΥΥ ΝΦΛΥΕΑ
ΠΑΙϹΝЄΜЄѠΝΟΝΟΜЄΖ
ΛΘΗΝ ΙΟϹΑΥΞΟΜЄΝΟΝΔЄ
Τ ΝΟΦ ΑϹΑΝΤΟΚЄЄϹΔΙΟΝ
ΘΗΝΟΦΙΛΟΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | Κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ σ[ε]μ[νοτάτῃ] βουλῇ τῶν | Χ τὸν [ἀφ' ἑσ]τία[ς] μυη|θ[έ]ντ[α Ἀθ]ην[α]ῖον, τ[ὸν] | καὶ Ἐπ[αφ]ρόδειτον | [Ἀ]θην[αί]ου περιοδο[νεί]|κου υ[ἱὸ]ν Φλυέα.

Παῖς [μ]έ[ν] ἐὼν ὄνομ᾽ ἔ[σχον] | Ἀθήν[α]ιος, αὐξόμενον δὲ
[οὔ]νο[μ]ά σ᾽ ἀντὶ τοκέος θῆκεν | [Ἀ]θηνόφιλον.

V. 2—4 Boeckhius κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ ἐ[ξ Ἀρεί]ο[υ] πά[γου] βουλῇ [καὶ τῇ βουλῇ] τῶν | Χ τὸν etc. Sed haec quum multo magis quam ea quae ego posui a litterarum ductibus a Fourmonto enotatis recedunt, tum nullo modo cum spatii rationibus conciliari possunt. Veniam statuae erigendae plerumque senatus Areopagiticus dat, aut solus aut una cum altero senatu et populo. Sed etiam senatum quingentorum (sive sexcentorum) solum nonnunquam in ea re nominari docent n. 697 (κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς βουλῆς τῶν Φ) et n. 708 (ψηφισαμένης τῆς σεμνοτάτης βουλῆς τῶν Φ). Atque ex hoc quidem exemplo simul apparet, quo iure σεμνοτάτῃ suppleverim. Quod epitheton etsi plerumque (veluti n. 714) de senatu Areopagitarum usurpatur, tamen latius patet, neque de altero senatu modo, sed etiam de populo (ὁ σεμνότατος δῆμος ὁ Ἀθηναίων n. 706) et de Panhellenum conventu (n. 681) dicitur.

---

810 Basis rotunda lapidis Pentelici inaedificata in ecclesia S. Demetrii quae est in vico Cephisia. Ed. Pittakis Eph. 4035 (inde Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2576). Alterum eiusdem tituli exemplum mutilum, quod se exscripsisse dicit F. Lenormant Mus. Rhen. 1866 p. 377 n. 161, suspectissimum est.

ΗΡΩΑΠΟΛΥΔΕΥΚΙΩΝΑ
ΕΠΙΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ
ΙΒΟΥΛΛΙΟΥΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥ
ΟΙΡΑΒΔΟΦΟΡΟΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΠΛΟΥΤΙΩΝ	ΕΥΠΟΡΟΣ
ΦΙΛΟΣΕΡΑΤΗΣ	ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ	ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΚΟΣΜΟΣ	ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΒΙΟΣ	ΧΡΥΣΕΡΩΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ	ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΛΕΥΚΙΟΣ	ΦΙΛΗΤΑΣ
ΚΑΣΙΑΝΟΣ	ΕΛΙΞ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ	ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΛΕΩΧΑΡΗΣ	ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟΣ

I. e. Ἥρωα Πολυδευκίωνα | ἐπὶ ἀγωνοθέτου | [Οὐ]ιβουλλίου Πολυδεύκου | οἱ ῥαβδοφόροι | ἐπὶ ἄρχοντος Διονυσίου

Πλουτίων, Φιλοστέρα[πι]ς, Ὀνήσιμος, Κόσμος, Μητρόβιος, Ἀριστοκράτης, Λεύκιος, Κασιανός, Εἰσίδοτος, Λεωχάρης, Εὔπορος, Πρωταγόρας, Θεόφιλος, Μηνόδωρος, Χρυσέρως, Ἀθήναιος, Φιλητᾶς, Ἕλιξ, Ἐπαφρόδειτος, Καλλίνεικος. Col. I v. 7 Φιλοσ[τ]ράτης Pittakis (quod ne Graecum quidem est), Φιλόσ[τ]ρατ[ο]ς Kumanudis; praetuli Φιλοστέρα[πι]ς quia mutatio (ΠΙ ex ΤΗ) facillima est.

Tituli n. 810. 811. 813—818 ad eundem omnes hominem referuntur, atque omnes post ipsius mortem dedicati sunt; qui homo etsi hic semper Πολυδευκίων vocatur, diversus ab eo qui n. 810 Οὐιβούλλιος Πολυ-

δεύκης audit, tamen non posse alium esse quam eum quem scriptores (Lucianus Demonax 24. 33. Philostr. Vit. Soph. II, 1, 12) Πολυδεύκην vocant, iamdudum intellectum est, neque dubitari potest, si comparaveris illos scriptorum locos cum his titulis (veluti Philostratus dicit Herodem dedicasse εἰκόνας θηρώντων καὶ τεθηρακότων καὶ θηρασόντων, n. 813 vero legimus ἐνθάδε Ἡρώδης με ἔθηκεν ὅτι ἐνθάδε καὶ περὶ θήραν εἶχεν). Ac mortuum quidem esse hunc viva etiamtum priore Herodis uxore Vibullia Alcia demonstrant tituli n. 815. 816 (Keil in Pauly Realencycl. I p. 2103); quae ante annum 140 p. Chr. decessit (vide adn. ad n. 3). Eodem pertinere videtur quod in hoc titulo (n. 810) Dionysius archon commemoratur; is enim sine dubio idem est cum Iacchagogo Dionysio Marathonio, qui cosmeta fuit quo anno Herodes ipse archontis munere fungebatur (126 p. Chr. n. 735. 736. De Dionysio praeterea cf. n. 162. 163). Quare non multis post 130 p. Chr. annis Polydeuciona mortuum puto. Iniuria igitur Keilius l. l. Polydeuciona inter illos libertos refert, quibus sub finem vitae tantopere indulsisse fertur Herodes, ut anno 171 p. Chr. apud Marcum imperatorem ea de causa accusaretur. Imo illorum libertorum nullius nomen Philostratus affert, nisi Alcimedontis. Polydeucem vero (sive Polydeucionem) cum Achille et Memnone nusquam libertos Herodis vocat, sed simpliciter dicit 'οὓς ἴσα γνησίοις ἐπένθησε τροφίμους ὄντας' (cf. n. 811 ὁ θρέψας καὶ φιλήσας ὡς υἱόν .... τὸν ἑαυτοῦ τρόφιμον). Accedit quod vix potuit qui Tiberii Claudii Herodis libertus esset, Vibullii nomen gentilicium gerere (n. 811. 816). Neque heroum nomina (Ἀχιλλεύς, Μέμνων, Πολυδεύκης) illa aetate ab hominibus ingenuis aliena sunt. Quare nihil impedit quominus eos, Polydeucionem certe, ingenuae originis fuisse statuamus, ideoque n. 811 v. 4 Ἱππ[άρχου υἱόν] supplevi; Ἱππ[άρχου —] dubitanter iam Keilius l. l. proposuit, sed is quum eum libertinum iudicaverit non videtur de Vibullii Hipparchi Marathonii filio cogitasse, quem habemus n. 662. Certe ἱππ[έα Ῥωμαῖον], quod Keilio magis placet, propterea supplere nolim, quia nusquam praeterea in titulo Attico eiusmodi aliquid reperitur, ne in iis quidem hominibus, quos equestris ordinis fuisse certo scimus (n. 577. 579. 582. 623. 624).

811 Rhamnunte in templo. Versus 3—9 satis mendose a D. St.-Martin exscriptos edidit Boeckh C. I. G. 995 (unde, apographi Wordsworthiani plenioris et accuratioris immemor, transcripsit Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2572). Totum titulum accuratissime exhibet Wordsworth Athens and Attica p. 37, cuius exemplum fideliter expressi.

ΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΤΟΥΔΗΜ
ΥΣΙΩΝΗΡΩΔΗΣΒΙΒΟΥ
ΠΟΛΥΔΕΥΚΙΩΝΑΙΠΠ
ΙΩΝΟΘΡΕΨΑΣΚΑΙΦΙ
ΗΣΑΣΩΣΥΙΟΝΤΗΝΕΜΕ
ΗΜΕΤΑΥΤΟΥΕ.ΥΕΝΕΥ
ΝΗΚΑΙΑΙΜΝΗΣΤΟΝΤΟΝ
ΦΙΜΟΝ

[Ψηφίσματι | τῆς] βουλῆς | καὶ τοῦ δήμ[ου τοῦ | Ῥαμνο]υσίων Ἡρώδης Βιβού[λλιον] Πολυδευκίωνα Ἱππ[άρχου υἱόν | ἐκ τῶν ἰδ]ίων, ὁ θρέψας καὶ φι[λ]|ήσας ὡς υἱόν, τῇ Νεμέ|[σει], ᾗ μετ' αὐτοῦ ἔ[θ]υεν, εὐ[με]|νῆ καὶ ἀ[ε]ί|μνηστον, τὸν | [ἑαυτοῦ τρό]φιμον. Supplementa Wordsworthii sunt; v. 1 is supplet nominativum ψήφισμα, v. 2 τῶν Ῥαμνουσίων. Sed dicitur plerumque ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων (τῶν sane est n. 622). Et genetivus quidem Ῥαμνουσίων ad solum populum pertinet; βουλή enim Attica est. V. 4 ἱππ[έα ἀνέθηκεν] Wordsworth, ἱππ[έα Ῥωμαῖον] sive Ἱππ[άρχου —] Keil in Pauly Realencycl. I p. 2103. Cf. adn. ad n. 810.

812 Fragmentum Hermae marmoris albi ex collectione Elginiana in museum Britannicum illatum. Iuxta titulum fragmentum phalli. Ed. Boeckh C. I. G. 1033. Mon. Mus. Brit. p. 125 n. 55.

ΙΙΟΦΙΜΟΝ

Recte editor Britannicus monuit, hunc titulum non esse sepulcralem, sed potius Τρόφιμον videri ultimam vocem tituli alicuius honorarii fuisse. Sed fortasse non nominis proprii loco hoc habendum est, sed potius [τὸν ἑαυτοῦ τρ]όφιμον supplendum, ut n. 811.

813 'Στῇ Σούλη'; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 992. (Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2568). Exscripsit Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas. Praeterea de titulo cf. C. Keil Philol. 1866 p. 235.

ΠΟΛΥΔΕΥ
[ΚΙΩ]ΝΛΟΝΛΝ
[ΘΥ.]ΟΥΕΣΤΕ
[ΖΕ]ΝΚΛΙΕΝΘΛ
ΔΕΗΡΩΔΗΣΜΙ
[Ε]ΘΗΚΕΝΟΤΙΕΝ
ΘΛΔΕΚΛΙΠΕΡΙ
ΘΗΡΛΝΕΙΧΟΝ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis non habet. Praeterea ex eius exemplari formas varias litterae alpha (Λ Λ Α) recepi, cum Boeckhius ubique Α habeat. V. 5 ΗΙΩΔΗΣ Fourm., ΗΡΩΔΗΣ Pitt.

Πολυδευ|κίωνα, ὃν ἀνθ' υ[ἱ]οῦ ἔστε[ρ|ξ]εν, καὶ ἐνθά|δε Ἡρώδης [ἀν]|έθηκεν ὅτι ἐν|θάδε καὶ περὶ | θήραν εἶχον. Cf. adn. ad n. 810.

814 'Στῷ Μαρκοπούλῳ in ecclesia S. Trinitatis'; ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 994. (Keil Philologus 1866 p. 236. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 2573).

ΠΟΛΥΔΕΥ......
ΗΡΩΚΑΙΤΟ.....
ΤΟΙΣΛΟΥΤΡΟ....
..ΩΜΕΙΛΗΡ....
....
....

Πολυδευ[κίωνα] | ἥρω καὶ το[ῖσδε] | τοῖς λουτρο[ῖς πλεῖστα] μελή[σαντα | ἑαυτῷ Ἡρώδης | ἀνέθηκεν]. Supplementa (praeter Πολυδευκίωνα v. 1 et λουτροῖς v. 3, quae iam Boeckhius habet) Keilii sunt, si non certa omnia, at valde probabilia.

815 Cephisiae 'prope templum D. Stephani' Fourmont., 'a Nymphaeo septentrionem versus' Velsen. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 993. Lenormant Revue arch. 1864 p. 378. Exscripserunt Pittakis (sched. Boeckh.) et Velsen (Keil Philol. l. l.).

ΟΛΥΔΕΥΚΙΩΝΑΠΟΣΕΙΔ
ΑΛΚΙΑΤΟΝΦΙΛΤΑΤΟΝΤΩ
ΗΡΩΔΗΚΑΙΕΑΥΤΗ

[Π]ολυδευκίωνα Ποσειδ[ῶνι Οὐιβουλλία] | Ἀλκία τὸν φίλτατον τῷ [ἑαυ|τῆς ἀνδρὶ] | Ἡρώδῃ καὶ ἑαυτῇ. Boeckhius (Add. p. 920) v. 1 Ποσειδ[ῶνι], v. 2 τῷ [τε] supplet. Sed ex positura tertii versus apparet, primum et alterum aliquanto longiores fuisse (v. 2 τῶ[ν τροφίμων] Keil).

816 Basis, inter Probalinthum (Vraná) et Marathonem. Ed. Lenormant Mus. Rhen. 1866 p. 383 n. 192.

ΛΛΙΟΝΠΟΛΥΔ
ΛΛΙΑΑΛΚΙΑΗΡ

[Οὐιβού]λλιον Πολυδ[ευκίωνα | Οὐιβου]λλία Ἀλκία Ἡρ[ώδου γυνή].

817 ''Ερμ(ῆς) ἀκέφ(αλος). — Κηφισιᾶ, οἰκ(ία) Σκυλίτση (ἐξ ἀντιγράφου Π. Σταματάκη). Ν(ῦν) κ(ατὰ) χ(ώραν)' Kumanudis 'Επιγρ. ἐπιτύμβ. 2575.

Ἥρωα Πολυδευκίωνα
Λεύκιος Ὀκτάβιος Ῥεστι-
τοῦτος Μαραθώνιος
ἐκ τῶν ἰδίων ἐποίη-
σεν.

---

818 'Βωμίσκος π(εντελικοῦ λίθου) ἐγκαρπίοις κεκοσμημένος, ἐ(ν ἐρειπίων χρόνων). — 'Αθ(ῆναι) ἡ Κηφισία. — Ν(ῦν) ὁδ. Φιλελλην. 23, οἰκ. Σοφ. Κ. Οἰκονόμου'. Kumanudis 'Επιγρ. ἐπιτύμβ. 2574.

Ἀττικός,
Λαυ-
πτρε-
ύς
ἥρωι
Πολυδευ-
κίωνι.

---

819 In Herma sine capite invento anno 1834 Eleusine. Edd. Ross Dem. n. 126. (Lebas Attique 111). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 286 n. 50. Est etiam in schedis A. Iatridae a L. Rossio ad A. Boeckhium missis, ex quibus addidi signum illud quod est in fine totius tituli. Infra titulum insculptum est *αἰδοῖον*.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Ν
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι
Τ Ο Ν Μ Α Ρ Α Θ Ω
Ν Ι Ο Ν ⊙

Var. lect. V. 2 ΟΣ Lenormant || v. 4 init. ΟΥΜΑ (pro ΤΟΝΜΑ) idem.

I. e. Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | Δημήτριον | Ἀπόλλωνι | τὸν Μαραθώ|νιον.

Recte Rossius monet, non licere v. 3 supplere Ἀπολλωνί[ου], nam neque his duobus litteris in lapide locum esse, et ex articulo τόν apparere, non patris nomen, sed aliud praecedere. Demetrius Miltiadis f. Marathonius ephebus recensetur quarto Abascanti paedotribae anno (inter 138/9 et 146/7 p. Chr.), sophronista triginta annis post; sed is utrum idem sit cum hoc an alius diiudicari non potest. Is certe Demetrius Marathonius, qui est n. 66, antiquior esse videtur.

---

820 Prope ecclesiam cathedralem se invenisse dicit Pittakis qui edidit l'ancienne Athènes p. 117.

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΝΑΔ . . . .
. . . .

I. e. Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | καὶ ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων | Μένανδρον Ἀδ.........

---

821 Athenis in magna basi marmorea prope portam occidentalem. Bis editus titulus inter Cyriaci inscriptiones, p. X n. 75 et p. XIV n. 101. Ex suis et Cyriaci schedis Murator. T. II p. DXLVII. 4. (Boeckh C. I. G. 421. Pittakis l'ancienne Athènes p. 78).

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΩΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
. . . . ΤΟΥΑΤΤΑΛΟΥΦΛ .

Var. lect. 'Dedi alterum Cyriaci exemplum (n. 101): in altero versus aliter divisi sunt, rursumque aliter apud Murat. V. 1 Cyr. n. 75 Γ' Boeckh. || v. 2 Boeckhius ex altero Cyriaci exemplo (n. 101) ΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝ; sed ΤΩΝ recepi cum propter prioris Cyriaci exempli (n. 75) cum Muratoriano consensum, tum quia verisimilius est usitatam formulam rariori substitutam esse errore transcribentis. Et illo tempore genetivum articuli in hac formula non plane vitatum esse docet n. 622.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν | πεντακοσίων καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων | ....το[ν] Ἀττάλου Φλ[υέα?].

---

822 In lapide invento 'πρὸς δυσμὰς τοῦ Βουλευτηρίου'. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 34. Rangabé Ant. Hell. 1156. Pittakis Eph. 2695. Periisse videtur.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΑΤΤΑΛΟΝ . . . .
. . . . . ΑΝΕΘΗΚΕΝΕΝΜΗΤΡΩΩΙ

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων | καὶ ὁ δῆμος Ἄτταλον .....|...... ἀνέθηκεν ἐν Μητρώῳ. Titulus de interpolatione suspectus, quia ex eorum numero est quibus Pittakis suam de Metroi situ sententiam confirmare studebat.

823 Athenis; ex schedis Fourmonti edidit Boeckh C. I. G. 422. Periisse videtur.

ΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗ
ΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΣΚΟΡΠΗΛΙΟ
ΟΝΟΜΑ

[Ψ]ηφισαμένης τῆ[ς] | ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλῆς Κορ[ν]ήλιο[ν] | Ὀνόμα[ρχον ....]. Cn. Cornelius Onomarchus ephebus est C. Cassio Apollonio Stiriensi archonte, Septimio Severo aut Caracalla imperatore (v. indicem).

824 Athenis. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 55. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 426.

ΒΟΥΛΗΣΜΕΑΡΕΙΑΣΨΗΦΟΣΕΣΤΗΣΕΝΘΑΔΕ
ΠΟΜΠΩΝΙΑΝΟΝΠΑΙΔΑΤΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΓΕΝΟΥΣΤΕΕΚΑΤΙΚΑΙΑΡΕΤΗΣΟΣΗΝΕΩ
ΠΙΙΕΡΕΩΣΑΥΡΠΩΛΛΙΩΝΟΣ)ΜΕΛΙΤΕΩ.

Βουλῆς μ(ε) Ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ἐνθάδε
Πομπωνιανὸν παῖδα τὸν Διονυσίου
γένους τ(ε) ἕκατι κ(αὶ) ἀρετῆς, ὅσην νέῳ.
[Ἐ]πὶ ἱερέως Αὐρ(ηλίου) Πωλλίωνος) Μελιτέ[ω]ς.

Aurelius Pollio Pollionis f. hypopaedotriba est in nonnullis epheborum catalogis post Eutychianum Hyacinthi f. Sphettium, quem Severo et Caracalla imperatoribus in munere fuisse constat. Sed quum Pollionis illius nomini nusquam addatur demoticon, pro certo dici non potest eundem esse quem hic habemus.

---

825 In muro ecclesiae S. Maurae inaedificatum dicit Pittakis qui edidit l'ancienne Athènes p. 514.

ΑΥΡΥΛΟΤΙΜΟΝ
ΧΟΛΙΔΗΝ
ΚΑΙΜΑΝΑΣΑΓΟΡΑΝ
ΜΩΠ. . .

Αὐρ(ήλιον) [Φι]λότιμον Χο(λ)λίδην, [τὸν?] | καὶ Μ(α)νασαγόραν . . . . . .
Aurelii nomen Antoninorum aetate non antiquiorem titulum indicare videtur.

---

826 In basi marmoris Hymettii, in arce occidentem versus a Propylaeis. Ante v. 1 octo versus consulto deleti sunt. Ed. Pittakis Eph. 581. (Lebas Attique 19). Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis. (Cf. C. Bursian Berichte der sächs. Gesellsch. d. Wissensch. 1860 p. 214 sqq. C. Wachsmuth Die Stadt Athen im Alterthum I p. 703 n. 3).

ΤΑΛΩΝΑΝΤΙΔΙΔΟΝΤΕΣΦΑΘ…
ΝΑΙΟΙΤΗΠΟΛΙΑΔΙΑΝΕΘΗΚ…
ΚΟΣΜΟΝΤΩΦΡΟΥΡΙΩΟΑΥΤ//
ΟΙΚΕΙΟΙΣΑΝΑΛΩΜΑΣΙΝ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ

[. . με|γ]άλων(?) ἀντιδιδόντες Ἀθη|ναῖοι τῇ Πολιάδι ἀνέθηκα[ν] | κόσμον τῷ φρουρίῳ ὃ αὐτ[ὸς] | οἰκείοις ἀναλώμασιν | κατεσκεύασεν. Ex voce αὐτός cognoscitur, ad imaginem hominis alicuius optime de re publica meriti referenda esse illa Ἀθηναῖοι τῇ Πολιάδι ἀνέθηκαν. Quis ille sit, definiri nullo modo potest; Antoninorum potissimum aut Severi aetati titulus tribuendus videtur.

---

827 Tabula marmoris Pentelici. Ed. Lebas Attique 137; in templo Thesei exscripsit Koehler.

ΩΝΠΕΡΙΝΟΟΝΚΑΙΑΥΙ
ΙΡΑΝΤΗΝΣΥΝΒΙΟΝΑΥ‾
ΑΝΔΙΟΝΥCΙΑΝΤΗΝΘΥΓΑΤ
ΑΤΗΡΤΟΥΠΕΡΙΝΟΟΥ
///Ν///ΕΤΟΥCΕΘCCΕΒ
ΥΠΕ

Var. lect. V. 1 ΠΕΡΙΝΟΟΝ, v. 4 ΠΕΡΙΝΟΟΥ Lebas. Ceterum Koehleri apographum secutus sum, quod praeter illam discrepantiam fere consentit cum Lebasiano.

[Αὐρήλι]ον (?) Περίνο[ο]ον καὶ Αὐρ[ηλίαν | . . . . δ]ώραν τὴν σύνβιον αὐτ[οῦ καὶ | Αὐρηλί]αν (?) Διονυσίαν τὴν θυγατ[έρα αὐτῶν | ὁ π]ατὴρ τοῦ Περίνο[ο]ον [ὁ δεῖνα | ἀνέθηκε]ν (?) ἔτους σοε' Σεβ[αστοῦ]. V. 6 videtur praepositio ὑπὲρ scripta fuisse, sed quo ea pertineat non perspicitur. Annus ducentesimus septuagesimus quintus Augusti de aera Actiaca sine dubio intellegendus est, ita ut tituli origo ad annum 245 p. Chr. redeat.

---

828 Eleusine. Ed. Spon. Misc. erud. ant. IV, p. 134. Itin. T. III P. II p. 104. (Vandal. Diss. p. 398. Boeckh C. I. G. 393. Lebas Attique 329).

ΚΛΑΥΔΙΟΣΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑ
Γ.ΚΛΑΥΔΙΟΝΣΕΙΛΙ
ΑΝΟΝΠΟΛΥΚΡΙΤΟΝ
ΤΟΝΥΙΟΝΜΥΗΘΕΝΤΑ
ΑΦΕΣΤΙΑΣΤΑΙΝΘΕ
ΑΙΝΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΚΛΑΥΔΙΑΣ
ΤΕΙΜΟΘΕΑΣΤΗΣΤΕΙΜΟ
ΘΕΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΥΘΥ.

Κλαύδιος καὶ Κλαυδία | Γ(άιον) Κλαύδιον Σειλε|ιανὸν Πολύκριτον, | τὸν υἱὸν, μυηθέντα | ἀφ' ἑστίας ταῖν Θε|αῖν ἀνέθηκαν | ἐπὶ ἱερείας Κλαυδίας | Τειμοθέας τῆς Τειμο|θέου Γαργηττίου θυ[γατρός].

---

829 In campo Rario; ex schedis Koehlerianis edidit Boeckh C. I. G. 406b, Add. vol. I p. 912. (Lebas Attique 330). Exscripsit Pittakis (schedae Boeckh.), cuius apographum mirum in modum cum Koehleriano consentit, ita ut vix videatur lapidem ipsum vidisse.

. . ΝΑΦΕΣ
ΛΑΞΕΝΙΩΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ
ΤΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟ
. . . ΤΗΝΟΦΙΛΟ

V. 1 [τὸ]ν ἀφ' ἑσ[τίας], v. 3 Μαραθ[ώ]νιον, v. 4 τὸν κράτιστο[ν]. 'Sed τὸν κράτιστον dici illum non credo: igitur videtur το[ῦ] κρατίστο[υ] vel τ[ῶ]ν κρατίστ[ων] legendum esse' Boeckh. Putabat scilicet a puero, quales sunt οἱ ἀφ' ἑστίας μυηθέντες, hoc epitheton alienum esse. Sed κράτιστος nihil significat nisi nobilitatem originis, ita ut etiam de puero usurpari possit. Certe de ephebo eandem vocem habes infra in catalogo (part. IX class. 3 cf. ind. s. v. κράτιστος). V. 5 init. putaverim substantivi alicuius in -της exeuntis accusativum scriptum fuisse, quod coniungendum sit cum τὸν κράτιστον. Deinde ὁ φίλο[ς] fuit, addito sine dubio τοῦ πατρὸς aut alio eiusmodi genetivo, nam ipsius pueri amicus vix vocari potest is qui statuam dedicavit.

---

830 In campo Rario; ex schedis Koehlerianis edidit Boeckh C. I. G. 406c, Add. vol. I p. 912. (Lebas Attique 332). Apographum Pittakisii est in schedis Boeckhianis.

ΣΤΑΣΜΥΣΤΗΝ
ΜΑΥΡΜΙΛΤΑΔ . .
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ
ΤΗΡΑΓΑΘΟΚΛ
ΤΟΝ

Var. lect. V. 1 ΜΥΕΤΗΝ Pittakis ‖ v. 3 extr. ΝΙΟΙΣΩ Pitt. Sed id videtur Pittakis finxisse; nam in omnibus aliis (etiam in erroribus veluti v. 2 ΜΙΛΤΑΔ, v. 3 ΘΟΝΙΟΙ) tam accurate cum Boeckhiano exemplo consentit, ut eum ex hoc, non ex lapide titulum exscripsisse appareat; cuius generis multa exempla in istis schedis sunt.

Probabiliter sic restituit Boeckhius: [Τὸν ἀφ' ἑ]|στ[ί]ας μύστην | Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Μιλτ[ι]άδ[ην] | Μαραθ[ώ]νιο[ν | ὁ πα]τὴρ Ἀγαθοκλ[ῆς] | τὸν [υἱόν].

831 Ed. Lebas Attique 75. 331.

ΕΑΜΥΗ
ΑΦΕΣΤΙΑ

......ία, μυη[[θέντα] ἀφ' ἑστία[ς].

832 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum prope Erechtheum. Ed. Pittakis Eph. 188. 3097 (ubi Hymettium lapidem esse refert).

ΚΑ/
ΦΙΛΩΝ·
ΤΟΝΕΑ
ΓΕΤΗ

['Ο δεῖνα] | Καλ....... | Φιλωνί[δου ....] | τὸν ἑα[υτοῦ εὐερ]|γέτην .... Aelius Philonides Piraeensis ephebus est undetrigesimo Abascanti paedotribae anno (inter 162/3 et 170/1 p. Chr.), Aelius Philonides Acharnensis item ephebus C. Helvidio Secundo Pallenensi archonte (a. 192/3 p. Chr.). Sed utrum de horum alterutro an de tertio aliquo Philonide hic dicatur obscurum est.

833 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum ad introitum arcis. Ed. Pittakis Eph. 936. Periisse videtur.

ΒΟΥΛ
ΕΜΙΝΟΝ
ΝΙΩΦΙΛΟΣ
ΟΝΟΥΕΙΒΙ
ΛΡΟΣΤΟΝΙΔΙΟΝ
Ν.....ΗΣ

[Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς | ἐξ 'Αρείου πάγου] βουλ[[ῆς .... Γ]έμινον, | [τοῦ δεῖνος υἱὸ]ν(?) [Κ]υ(πωνίου?) Φιλο[στράτου νέων]όν, Οὐείβι[[ος ......αν]δρος τὸν ἴδιον | εὐεργέτη]ν [ἀνέστ]ησ[ε?]. Complura incerta sunt, imprimis v. 3.

834 Eleusine. Edd. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXII. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 288 n. 51. Exscripsit Velsen.

ΞΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
Υ ΒΟΥΛΗ
ΥΝΙΟΝΑΓΑΘΟ
ΙΟΔΟΣΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ

['Η] ἐξ 'Αρείου πά[[γο]υ βουλὴ | ['Ιο]ύνιον 'Αγαθό[[π]οδος Μαραθώ]νιον ἀρετῆς ἕνεκεν.

835 Lamptris (Λάμβδα Fourm.) in ecclesia prope Castrum. In quinque coronis; n. I. II in primo, n. III. IV in altero, n. V in tertio latere eiusdem lapidis. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 235. (Lebas Attique 597).

I	II	III	IV	V
.....ΙΟΙ	..ΟΝ.Ρ	ΕΠΙΕΝΗΝ	ΔΗΜΟΦΑ	Λ
..ΥΣΙΟΣ	ΠΥΘΙΑ	ΟΙΘΙΑΣΩΤΑΙ	ΝΗΝΣΜΙΚΙ	ΜΙ
..ΣΩ	..ΩΚ		ΡΙΟΥΗΒΟΥΛΗ	ΔΗΜ
ΗΚΕΝ	ΣΜ			
	ΘΕΟ			

I v. 2 [Διον]ύσιος, v. 4 [ἀνέθ]ηκεν. II v. 2 Πύθια, cetera incerta. III 'Επι[γ]ένην | οἱ θιασῶται. IV Δημοφάνην Σμικ(ι)|ρίου ἡ βουλή. V omnia incerta.

836 In basi lapidis Pentelici, inter Propylaea et Parthenona. Edd. Pittakis Eph. 327. Raogabé Ant. Hell. 1023. Stephani Mus. Rhen. IV p. 33, 23. (O. Iahn Paus. descr. arcis p. 46 n. 27. G. Hirschfeld Tituli statuariorum 123. Lebas Attique 18). Denuo descripsit Koehler. Tres priores versus sunt etiam apud Beulé l'Acropole I p. 305.

ΑΘΗΝΑΣΠΟΛΙ/
ΓΟΝΙΚΗΝΙΚΑΝΔ·Ο·
ΤΕΩΣΘΥΓΑΤΗΡΤΟΝ
ΤΡΙΔΟΥΝΚΛ///ΛΟΝ
ΑΓΟΡΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

ϹΩΦΡΩΝϹ..ΝΙЄΥϹ

Var. lect. V. 4 post Κ scriptum fuisse videtur Λ (aut Μ) et supra eam litteram fortasse signum scripturae compendiariae. V. 6 post ΝΙЄΥϹ, ubi Stephanius litterarum vestigia agnoscere sibi visus est, nihil amplius scriptum fuit. Ultimum versum omittit Lebas.

['Ιέρεια] 'Αθηνᾶς Πολ[ιάδος | Στρα]τονίκη Νικάνδρου ...|..τέως θυγάτηρ τὸν [θυ]γα]τριδοῦν Κλ[εῖδ]ον ...|..αγόρου Μαραθώνιον | ἀνέθηκεν. | — Σώφρων Σ[ου]νιεύς (artificis nomen).

837 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum Eleusine. Edd. Pittakis Eph. 3846. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 233 n. 39.

Ο Δ//////[ΟΣ]
ΙΟΝΥΣΙΟΝΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΜΕΛΙΤΕΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Var. lect. Quae uncis inclusi, solus Lenormant habet.

'Ο δ[ῆμ]ος | [Δ]ιονύσιον 'Αθηναγόρου Μελιτέα | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας | τῆς εἰς ἑαυτὸν ἀνέθηκεν.

838 Superior pars Hermae; a sinistra parte v. 1 margo integer est, cetera mutila. Exscripsit Koehler.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΝΚΡΑΤΕ
ΞΑΝΔΡΑΣΙΕΡΕΙΑ
ΟΝ)ΑΔΕΛΦΕΙΗΣΓ
‾ΓΚΡΑΤΕΡΟΣ

Λυσίμαχον Κρατε[ρου καὶ Ἀλε]ξάνδρας ἱερεία[ς]
[υἱ]ὸν ἀδελφεὶης [Θῆκε Θεοῖ] Κράτερος.

Fortasse mater Lysimachi eadem est cum Alexandra Leontis Chollidae filia sacerdote, quae n. 112. 113 commemoratur. Sed ne de illorum quidem titulorum aetate constat.

---

839 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,19, l. 0.20, cr. 0,24, ab omnibus partibus praeter sinistram mutilum, inventum in ecclesia Ἁγ. Εἰρήνης. Ed. Pittakis Eph. 3332. Periisse videtur.

ΙΞΑΡΙΟ
ΑΣΚΛΗΠΙΑ/
ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΝΤ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
_Ω Ν ΤΗΣΑΝ
ΙΙ Ι Ο Φ ΙΛΙΑΣ

[Ἡ ἐ]ξ Ἀρ[ε]ίο[υ πάγου βουλὴ] | Ἀσκληπιά[δην τοῦ δεῖνος] | Τρικορύσιον τ[ὸν ....] | ἀρετῆς ἕνε[κεν ...|... ἀ]ν[έσ]τησαν [καὶ τῆς πρὸς ...|.... φιλίας. Duorum extremorum versuum supplementa satis incerta sunt; inprimis mihi ipsi displicet pluralis ἀνέστησαν v. 5, quum tamen v. 1 solum senatum Areopagiticum nominatum fuisse probabile sit.

---

840 Fragmentum marmoris Pentelici, inventum Eleusine in ea parte oppidi antiqui, quae ad mare sita est. Edd. Pittakis Eph. 3840. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 13 n. 4.

_ΙΜΟΥΚΥΔ/
ΟΚΛΕΙΑΜΗΤΡΟΔ
ΓΑΤΗΡΚΑΙΟΥΟΣΜΗ
ΤΗΡΑΝΤΙΩΔΗΜ
ΑΝΕΘ

I. e. [Τὸν δεῖνα Ζω]σίμου (vel Ὀνησίμου) Κυδα[θηναιᾶ (vel Κυδαντίδην) | ἡ γυνὴ ..]όκλεια Μητροδ[ώρου .... θυ]|γάτηρ καὶ ὁ υἱὸς Μη[τρόδωρος | καὶ ἡ θυγά]τηρ Ἀντιὼ Δημ[ητρα καὶ | Κόρῃ] ἀνέθ[ηκαν]. Supplementa plurima Lenormantii sunt, sed v. 1 ille nominativum casum posuit praeter morem, v. 2 ἡ γυνή apud eum desideratur, deinde [Ἀμυν]όκλεια scripsit. Sed eiusmodi nomina plura sunt, veluti Ἀγαθόκλεια.

---

841 In fragmento marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilato, a. circiter 0,11, l. circiter 0,14, cr. circiter 0,11. In stoa Hadriani. Exscripsit Koehler.

ΔΟΣΦΥΛ
ΙΥΤΩΝΕΠΙ
ΥΡΥΙ
Ε

[Οἱ πρυτάνεις τῆς ...]δος φυλ[ῆς | τὸν ἑ]αυτῶν ἐπι[στάτην ...... Ε]ὐφρ[άνοντα? ....].

842 Εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐπὶ πέτρας. Exscripsit Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝΕΠΑΦΡΩΔΕΙΤΟΥ
ΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Νεικόστρατον Ἐπαφρ[ο]δείτου | υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκεν. Imperatorum aetatem indicat orthographia. Attica tituli origo non plane certa, cum etiam Megaricos nonnullos illuc translatos esse constet.

---

843 Basis marmoris Pentelici inventa πλησίον τῆς Πνυκὸς. Edidit Pittakis Eph. 1468.

ΚΑΘΥΠΟΜΝΗ
ΜΑΤΙΣΜΟΝΤΗΣ
ΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΣΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΝΤΟΝ
ΥΙΟΝ

I. e. Καθ' ὑπομνηματισμὸν τῆς | ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλῆς Εἰσίδωρος | Εἰσίδωρον τὸν | υἱόν. Cf. n. 321. 806.

---

844 Athenis in ecclesia 'Agia Conon'. Edidit Dodwell Itin. T. I p. 380. (Boeckh C. I. G. 414). Periit.

ΦΙΛΟΓΕΡΑΙ
ΕΛΕΩΝΙΔΗ
ΓΩΠΑΤΕΙΤΗΝ
ΑΜΑΡΑΝΟΡΥ
ΕΗΑΡΑΨΤΟΚ
ΥΠΕΙΓΤΙΝΑΝ
ΖΙΝ

Titulus neglegentissime exscriptus, ita ut vix quidquam certi de argumento statui possit. Tamen v. 1—3 eiusmodi aliquid scriptum fuisse mihi veri simile est: Φιλ[ωτ]έρα [τοῦ δεῖνος ἀνέθηκ]ε Λεωνίδη[ν τοῦ δεῖνος Ἀρ|εο]πα[γ]ίτην. V. 4 plane obscurus. V. 5 latere videtur [π]αρ' Α[ὐ]τοκ[ράτορος]; fortasse antecedebat participium αἰτησαμένη, ut illa statuae erigendae veniam ab imperatore petivisse dicatur. Duos extremos versus non expedio.

---

845 In ecclesia Hagia Kyru esse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 52.

ΛΕΡΗΑ.....
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
.ΗΣΙΜΟ....

Nihil fere agnoscitur nisi v. 2 Ἀθηνοδώρου, v. 3 Μαραθωνίου, v. 4 [Ὀν]ησιμο[ς?].

---

846 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,21, cr. 0,08, inventum εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου. Ed. Pittakis Eph. 2501.

ΜΟΣΑΡΙ
ΟΧΟΥΦΑΛ

[Ὁ δῆ]μος Ἀρι.... | ....όχου Φαλ[ηρέα].

847 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,25, l. 0,20, cr. 0,20, inventum '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου*'. Edidit Pittakis Eph. 2507, qui litteras apicibus ornatas esse testatur.

ΣΚΑΙΗΙ
ΟΔΩΡΟΥ
ΚΕΝΚΑ

[Ὁ δῆμο]ς καὶ ἡ Β[ουλὴ | τὸν δεῖνα ....]οδώρου ...... | [ἀρετῆς ἕνε]κεν κα[ὶ εὐνοίας].

848 'In domo quadam prope Prytaneum'. L. Rossii apographum est inter schedas Boeckhianas.

ΔΙΟΔΩΡΟΝΘΕΟ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑ
ΔΗΜΟΝ

Διόδωρον Θεο[δώρου (?) εὐνοίας] | καὶ εὐεργεσία[ς ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν] | δῆμον [ἀνέθηκεν]. Eius qui dedicavit nomen ubi scriptum fuerit ambiguum est; fortasse supra v. 1 periit ἡ βουλή, ἡ πόλις vel simile aliquid.

849 Fragmentum tabulae(?) lapidis Hymettii, inventum ad turrim Andronici, a. 0,12, l. 0,24. Ed. Pittakis Eph. 3225.

ΣΕΥΜΕ
ΡΙΣΤΩΝΑ
ΘΗΚΕΝ

.....ος Εὐμέ[νους ...|.... Ἀ]ρίστωνα [....|.. ἀνέ]θηκεν.

850 Parvum fragmentum marmoris Pentelici, '*découvert en avant de la terrasse du puits Callichoros*'. Ed. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 365 n. 101.

ΟΙΑΔΕΛ
ΩΝΣΩΦΡΟΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ

Οἱ ἀδελφοὶ ....ων σώφρον[α ......] | οἰκονόμον?

851 Parvum fragmentum marmoris Hymettii, Eleusine in muro horti Georgii Lascae praefecti militaris. Edidit Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 366 n. 102.

ΝΕΔΗΜ
ΟΣΚΑΙΙ
ΗΙΕΡ
Ο

[Με]νέδημ[ον ..|...]ος καὶ τ[ὸν δεῖνα | τοῦ δεῖνος] ἡ ἱερ[ὰ γερουσία?].

852 'In ecclesia ad vicum Gypseli. Utrumque coronis oleagineis circumdatum'. Exscripsit Velsen.

ΙΚΕΣ ΗΒΟΥΛΗ

Ἱκέσ[ιον] | ἡ βουλή.

853 Tabula marmoris inventa a Dipylo orientem versus. Exscripsit O. Luedess.

ΟΥΛΗ
ΑΛΑΙΕΑ
ΙΕΥΝΟΙΑΣ

[Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου β]ουλὴ | [τὸν δεῖνα ....ο]ν Ἀλαιέα | [ἀρετῆς ἕνεκεν κα]ὶ εὐνοίας.

854 Fragmentum basis lapidis Hymettii inventum ubi putabatur fuisse βουλευτήριον. Ed. Pittakis Eph. 2526.

ΚΙΔΑΘΗΝΑ

Κ[υ]δαθηναι[ᾶ] scriptum fuisse videtur.

855 Fragmentum Hermae, in stoa Hadriani. Edidit Heydemann Marmor-Bildwerke p. 92 n. 243. Exscripsit Koehler.

phallus

ΗΤΤΙΟΙΤΟΝΠΑΤΕΡ

vacat

[...... Σφ]ήττιοι (? Γαργήττιοι, Συπαλήττιοι, Κήττιοι) τὸν πατέρ[α].

856 Eleusine ad S. Zachariae. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 6 p. 62. (Boeckh C. I. G. 472). Pittakis Eph. 2570. Lebas Att. 72. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 284 n. 49. Exscripsit Velsen.

ΜΟΥΣΙΟΝ
ΘΗΚΑΝ

V. 1 [Ἀλι]μούσιον, v. 2 [ἀνέ]θηκαν.

857 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,11, l. 0,20, cr. 0,24, inventum ubi putabatur fuisse βουλευτήριον. Ed. Pittakis Eph. 2533.

ΛΕΥΚΙ
ΝΜΕΛ

Nihil agnoscitur nisi Λεύκι[ον] (aut Λευκί[ου υἱόν]) ......ο]ν Με-λ[ιτέα].

858 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,05, l. 0,11, cr. 0,18, '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου*'. Edidit Pittakis Eph. 2504, qui testatur litteras apicibus ornatas esse.

ΚΡΙΩΕΑ

[Τὸν δεῖνα] Κριωέα.

859 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,15, l. 0,20, cr. 0,10, inventum ubi *βουλευτήριον* fuisse putabant. Ed. Pittakis Eph. 2509, qui litteras apicibus ornatas esse testatur.

ΛΗ
ΡΙΔΙ
ΛΑΡΕ
ΙΕΥΝΟ

[Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βου]λὴ | [τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος Εὐπυ]ρίδ[η]ν ..... αντ]α?, ἀρε|[τῆς ἕνεκεν κα]ὶ εὐνο|[ίας].

---

860 Fragmentum columnae lapidis Pentelici, ab inferiore parte integrum. A dextra exstant reliquiae coronae. Inventus lapis septentrionem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 4023.

ΟΙΝΑΙΟΝ
ΑΙΟΔΗΜΟΣ

[Τὸν δεῖνα] Οἰναῖον | [ἡ βουλὴ κ]αὶ ὁ δῆμος.

---

861 Fragmentum columnae lapidis Pentelici, a. 0,18, ab omnibus partibus mutilum, inventum septentrionem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 4021.

ΛΥΚΣ
ΟΠΟΝ
ΜΑΡΑΘΩΝ
ΩΝ

V. 1 obscurum. V. 2 ...*επον* videtur exitus nominis eius qui honoratur fuisse, ita ut reliquam partem huius versus occupaverit patris nomen, quod deinde ex more excipiebat demoticon Μαραθώ[νιον].

862 Fragmentum lapidis Pentelici inventum Eleusine prope magna Propylaea. Edd. Conze et Michaëlis Bullettino dell' Inst. arch. 1860 p. 181. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 289 n. 52.

ΟΔΗ[Ι]
ΩΡΟΝ
ΠΑΙΑ[Ν]

Quae uncis inclusi, Lenormant omittit.
Ὁ δῆ[μος | .... ὁ]ρον ...... | Παια[νιέα].

---

863 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum orientem versus ab Erechtheo, exstat in Pinacotheca. Edidit Pittakis Eph. 1017. Exscripsit Koehler.

///ΤΡΟΝΟΗΣΑΝΤΑ
ΑΙΔΗΜΟΣΙΑΕ///
vac.?

V. 1 *προνοήσαντα*, v. 2 [*κ*]*αὶ δημοσίᾳ ἐ*[*πιμεληθέντα?*]. Potest etiam *δημόσια ἔ*[*ργα*] vel simile aliquid fuisse, etsi unde pendeat hic accusativus obscurum est. Utique de beneficiis ab aliquo in civitatem Atheniensium collatis dictum erat, ut n. 864.

---

864 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum prope Parthenona. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 275. Eph. 2879. Rangabé Ant. Hell. 781. Exscripsit Koehler.

ΩΣΟΙΝΙΕΙ
ΕΡΙΤΗΝΑΚΡΟΠΟΛΙΝ
ΠΙΣΚΕΥΗΣΕΙΣΤ

Var. lect. V. 1 ΩΣΟΝΙΕ Rang., ΩΙΣΟΙΝΙΕΙ Koehler. Pitt. in Eph. nihil nisi duo O (alterum supra prius N, alterum supra prius O versus alterius) | v. 2 extr. litterae N dimidiam modo hastam ι agnovit Koehler.

Eiusmodi fere videtur fuisse tenor tituli .....*σν Σε*[*υ*]*ηί*[*α, ἐπιμεληθέντα τῆς τῶν π*]*ερὶ τὴν ἀκρόπολιν* [...... *ἐ*]*πισκευῆς, εἰς τ*[*ε ταῦτα δαπανήσαντα ἐκ τῶν ἰδίων*] vel similiter. Magna huic titulo intercedit cum n. 863 similitudo cum scripturae tum argumenti, ita ut haud improbabile sit utrumque eiusdem lapidis fragmentum esse.

CLASSIS OCTAVA.

TITVLI HONORARII MVLIERVM ROMANARVM.

865 In latere opposito tabulae lapidis Pentelici, quae in fronte habet plebiscitum antiquioris temporis. Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣ
ΛΙΚΙΝΙΑΝ
ΛΕΥΚΙΟΥΛΙΚΙΝΙΟΥ
ΛΕΥΚΟΛΛΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ

I. e. Ὁ δῆμος | Λικινίαν | Λευκίου Λικινίου | Λευκόλλου θυγατέρα. Haec aut soror aut, id quod mihi verisimilius videtur, filia est L. Licini Luculli Pontici cos. a. 74 a. Chr. Ipsius Luculli titulos habes n. 562. 563.

866 Basis marmoris Eleosinii, occidentem versos a Parthenone. Ed. C. Bursian Bullettino dell' Instituto 1855 p. XXX. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 82). Exscripsit Koehler.

ΟΔΗΜΟΣΣΕΝΠΡΩΝΙΑΝΛΕΥΚΙΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΛΕΥΚΙΟΥΓΕΛΛΙΟΥ
ΠΟΠΛΙΚΟΛΑΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. V. 2 extr. ΠΕΔΙΟΥ Bursian (Iahn), ΓΕΛΛΙΟΥ distiocte in lapide esse expressis verbis testatur Koehler.

Ὁ δῆμος Σεμπρωνίαν, Λευκίου | θυγατέρα, Λευκίου Γελλίου | Ποπλικόλα γυναῖκα, | ἀρετῆς ἕνεκεν.

Locii praenomen in gente Sempronia proprium est stirpis Atratinorum; qui quum initio liberae reipublicae inter nobilissimos cives fueriot, postea per aliqoot saecola nullom eorum vestigium est usque ad aonum 698 u. c. (56 a. Chr.), quo anno Cicero in oratione pro M. Caelio habita 1, 1. 2 duos commemorat Atratinos, patrem a M. Caelio in ios vocatum, filiom adulescentem eiusdem Caelii accusatorem. Quem filium eundem esse com L. Sempronio L. f. Atratino cos. a. 720 u. c. (34 a. Chr.) per aetatis certe rationes conicere licebit. L. Gellii Poblicolae tres noti sunt, natu maximus cos. a. 682 u. c. (72 a. Chr.), censor a. 684 u. c. (70 a. Chr.); idem videtur esse quem Appianus Mithr. 95 bello praedonum a. 687 u. c. (67 a. Chr.) una cuoi Cn. Leotulo Italiae a Pompeio praefectum refert. Eius filios sine dubio (nam apod Dionem in fastis Λ. Γέλλιος Λ. υἱός audit) is est, qui quum Bruto et Cassio iosidias struxisset eorumque clementia conservatus esset, tamen ad Octavianum Aotooiumque transiit a. 712 o. c. (42 a. Chr.) et paucis annis post (718 u. c. 36 p. Chr.) ad consulatum pervenit. Miuus perspicuum est, quonam hunc necessitudinis gradu attingat tertius L. Gellius Poblicola qui anno 22 p. Chr. C. Silanum accusavit (Tac. ann. III, 67) et a. 40 p. Chr. consol suffectus fuit; sed in tanto quod intercedit inter otriusque consulatum intervallo nepotem potius quam filium fuisse putaverim. Iam si omnioo ioter hos quinque homines quorum memoria ad nos pervenit et socer et gener tituli nostri quaerendus est — id quod praestari sane non potest — fieri non potest quin L. Gelliom Poblicolam cos. a. 36 a. Chr. in matrimonium duxisse statuamus L. Sempronii Atratini cos. a. 34 a. Chr. sororem ita ut L. Semproolus Gellii socer idem sit, quem Cicero a Caelio accusatum esse refert.

867 In fragmento basis lapidis Hymettii a superiore et a dextra parte mutilo, invento in orientali arcis parte. Ed. Pittakis Eph. 2250.

ΟΔΗ
ΠΟΛΛΑΝΑΝ
ΘΥΓΑ
ΟΙΝΤΟΥΦΑΒΡΙΚΙΟΥ

Ὁ δῆ[μος]
Πώλλαν Ἀ[ντωνίαν?, ... ου]
θυγα[τέρα,]
[Κ]οίντου Φαβρικίου [γυναῖκα.]

Q. Fabricius consul anni 752 u. c. (2 a. Chr.) esse videtur. Nomen gentile feminae incertum est, nam eodem iure etiam Ἀντιστίαν (Ἀνθεστίαν) suppleri potest.

868 Basis lapidis Eleosinii, inaedificata supra portam Byzantinorum temporibus exstructam quae ducit ad Clepsydram. Ed. Pittakis Eph. 2763. Contulit O. Lueders.

ΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΚΑΛΟΥΕΙ
ΣΙΑΝΦΛΑΚΚΙΛΛΑΝΚΑΛΟΥΕΙΣΙΟΥΣΑΒΕΙΝΟΥ
5 ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΕΝΕΚΑ

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ | τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος | Καλουεισ|ίαν Φλακκίλλαν Καλουεισίου Σαβείνου, | σωφροσύνης ἕνεκα.

De Calvisiis Sabinis exposoit Borghesius Annali dell' Inst. arch. XX (1848) p. 259 sqq. et distinxit tres eius familiae homines, quibus omnibus Gaius praenomen est, cos. a. 715 u. c. (39 a. Chr.), eius filium cos. a. 750 o. c. (4 a. Chr.) cum L. Passieno Rufo, huiusque rursus filiom cos. a. 779 u. c. (26 p. Chr.), qui anoo 39 p. Chr. accosatos sibi ipse mortem conscivit. Ex quibus ut eom qui natu maximus fuit propterea hic intellegamos, quod eum in ipsa Achaia provincia Caesaris auspiciis rem bene gessisse scimus (Caes. b. civ. III, 34, 2. 35, 1. 55, 1), vix satis causae est. Imo ī productum constanter (sane non plus quam tria exempla sunt) per diphthongum ει expressum titolom aliquanto recentiorem esse probat, ita ut, si omnium ex illis tribus unum hic designari constaret, consulem anni 26 p. Chr. potius intellegendum putarem. Sane cum ne praenomen quidem additum sit, nihil certi statui licet, nam *Publius* Calvisius aliquis consul invenitur in titulo Pompeiano aetatis Neronianae Mommsen Inscr. Neap. 2226 (Wilmanns Exempla 1940); sed eius oomini neque additur cognomen Sabini et veri similius est eum Rusonem vocatum esse, quum in actis fratrum Arvalium anni 87 p. Chr. (p. CXX Henzen) inter 'pueros patrimos et matrimos qui ad sacrificium deae Diae praesto erant' *Publius* Calvisius Rusonis filius recenseatur.

869 Fragmentum marmoris Eleusinii, infra Propylaea. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 297. Rangabé Ant. Hell. 1129. Exscripsit Koehler.

//ΜΟΣ Σ
ΒΙΟΥ ΣΟΛ
ΒΑ ΘΥΓ/
ΗΣ ΕΝΕ//

[Ὁ δῆ]μος Σ[ολφικίαν, | Σερ]ουίου Σολ[φικίου | Γάλ]βα θυγα[τέρα, | ἀρετ]ῆς ἕνε[κεν].

Haec Sulpicia non potest imperatoris Galbae filia esse; is enim praeter duos filios, qui infaotes decesserunt, liberos non habuit. Sed soror eius esse videtur, filia Ser. Sulpicii Galbae cos. a. 12 a. Chr. Huic enim praenomen Servii vindicavit Borghesius Annali dell' Inst. XX (1848) p. 258; qui cum praeter filium, qui postea imperavit, unus huius temporis *Servius* Galba sit, Borghesius Latinum titulum (SVLPICIA · SVLPICIAE ‖ SER · GALBAE · F · L ‖ LEXIS) ad eius filiam, imperatoris sororem rettulit; eodem igitur etiam hic et qui sequitur tituli Attici pertineant.

870 Fragmenta duo basis lapidis Hymettii. *a* prope Propylaea. Ed. Pittakis Eph. 89. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis. *b* exstat in Pinacotheca. Ed. Rangabé Ant. Hell. 1141. Exscripsit Koehler. Coniunxi.

ΟΔΗΜΟΣ
ΣΟΛΦΙΚΙΑΝΣΕΡΕ
a ΣΟΛΦΙΚΙΟΥΓΑΛΒ | ΑΘΥΓΑΤΕΙ *b*
ΑΡΕΤΗΣΕ | ΙΕΚΕΝ

Ὁ δῆμος | Σολφικίαν, Σερβ[ίου] | Σολφικίου Γάλβα θυγατέ[ρα], | ἀρετῆς ἕ[ν]εκεν. Cf. adn. ad n. 869.

---

871 Basis marmoris Eleusinii in duas partes fracta. *a* occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 2833. Exscripsit Koehler. *b* inter Propylaea et Parthenona. Ed. Pittakis Eph. 3851. Exscripsit Koehler. Utramque coniunxi, Hermae VI p. 291 not. 2.

ΒΟΥΛΗΙ// | ΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΡΚΙΑΝ | ΜΑΡΚΟΥ
ΟΡΚΙΟΥΚ// | ΤΩΝΟΣ
a ΥΓΑΤΕΡΑ | ΕΛΛΙΟΥΡΟ *b*
ΟΥΛΟΥΓ/ | ΑΝΕΨΙΑΝΣΩ
ΦΡΟΣΥ | ΣΕΝΕΚΑ

[Ἡ] βουλὴ [κ]αὶ ὁ δῆμος | [Π]ορκίαν, Μάρκου | [Π]ορκίου Κ[ά]τωνος | [θ]υγατέρα, [Γ]ελλίου Ῥο[τιλλ]ου Λούπ[ου] ἀνεψιάν, σω|φροσύνης ἕνεκα. Gellii praenomen quamvis mirum sit, propter duorum titulorum 606. 871 consensum in dubium vocari non licet. (De geminatione liquidae λ neglecta cf. Hermae VI p. 53 et supra n. 868 Φλακκίλαν.) Atque hic ipse usus a vetere more abhorrens titulum Augusti aetate aliquanto recentiorem indicare videtur; accedit quod statua non uxori aut filiae, sed consobrinae proconsulis (n. 606) erecta eam aetatem indicare videtur, qua iam latissime propagatum erat hoc adulationis genus. Quare non abhorret a veri specie M. Porcium Catonem huius tituli eundem esse, qui curator aquarum fuit a. 38 p. Chr. (cf. adn. ad n. 651).

---

872 In basi marmoris Hymettii. A superiore et a sinistra parte exstat margo. Inventus lapis occidentem versus ab Erechtheo; nunc est in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1054. (Lebas Attique 347). Beulé l'Acropole II p. 301. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 81). Descripsit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

ΟΥΝΙΑΝΛΕΠΕΔΑΝ
ΣΕΙΛΑΝΟΥΤΟΡΚΟΥ[Α]
ΤΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΙΕΙ
ΑΘΗΝΑΣΠΟ[Λ.ΑΔ]ΟΣ
5 ΟΥΝΙΑΜ   ΗΝΩ
ΝΟΣ Σ   ΕΩΣ
[Θ   Ρ]

Var. lect. Quae uncis inclusi a Rossii apographo absunt. V. 1 extr. Ν Ross, Ν Koehl. || v. 4 extr. Σ Ross, Σ Koehl. || v. 5 init. ante O litteram periisse solus Ross indicat.

[Ἰ]ουνίαν Λεπίδαν, | Σειλανοῦ Τορκου[ά]|του θυγατέρα, ἱέ[ρεια] | Ἀθηνᾶς Πο[λιάδ]ος | [Ἰ]ουνία Μ[αγίστη, Ζ]ήνω|νος Σ[ουνιέ]ως | [θυγάτηρ].

'Iunia Lepida secundum narrationem Taciti (16, 7 sq.) amita fuit L. Silani interfecti a. 65, id est soror trium eorum de quibus modo egimus [cf. adn. ad n. 612] Marci, Lucii, Decimi, uxor C. Cassii Longini consulis a. 30, a. 65 incestus accusata cum fratris filio et damnata. Cum frater primogenitus Lepidae natus sit a. 14, sorori honorem eum habitum esse inter a. 41 et 54 recte convenit. Patri [M. Silano cos. a. 19 p. Chr.] verum est cognomen Torquati nusquam tribui; sed cum duo certe ex filiis eo usi esse inveniantur ipsique quoque ius in id fuisse constet, magis id ei impertiemus quam excogitabimus Iuniam Lepidam nescio quam alteram ab ea cuius certa memoria superest diversam' Th. Mommsen Ephem. epigr. I p. 62.

---

873 In basi lapidis Eleusinii (Koehlero teste; Pittakis Hymettium esse refert) quae est orientem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3125. Contulit Koehler. (Cf. quae de titulo exposuit C. Keil Mus. Rhen. XVI p. 291).

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΙΦΙΚΙΑΝΚΑΛΥΙΝΑΝ
ΑΡΚΟΥΑΙΦΙΚΙΟΥΚΑΛΥΙΝΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ

Ὁ δῆμος | Αἰφικίαν Καλουίναν, | [Μ]άρκου Αἰφικίου Καλουίνου | θυγατέρα.

Aeficius Calvinus eques Romanus praedives est apud Suetonium de gramm. p. 102, 13 Reiffersch., cuius nomen gentile a complurium recentiorum dubitationibus et mutationibus vindicavit Keilius allatis praeter hunc ipsum Atticum duobus aliis titulis, Cnidio altero (Lebas n. 1572) ubi est Μάαρκος Αἰφίκιος Μαάρκου Ἀπολλώνιος, altero Latino ex columbario Romano: *Aeficia M. l. Tertia.* Sed quaenam ratio inter hos omnes Aeficios intercedat, definiri nequit.

---

874 Fragmenta duo lapidis Eleusinii, inventa orientem versus a Propylaeis. — *a* ed. Pittakis Eph. 3848. Exscripsit Koehler. — *b* ed. Pittakis Eph. 2200. — Coniunxi.

a | *b*
ΟΜΠΩΝ
ΜΕΤΕΙΛΙΟΥΡΟΥΦ | ΝΘΥΠΑ
ΓΥΝΑΙΚ/

Collato titulo Latino, quem ed. Orelli n. 2272 (*M. Metilius M. f. Ter. Rufus, pr., procos. provincia(e) Achaia(e), fetialis, curator viae Aureliae, legatus Aug.*) dubium non est, quin Metilius Rufus, cuius uxor hoc titulo honoratur, proconsul fuerit. Cum autem spatii rationes doceant, post nomen Μετειλίου Ῥούφ[ου] aliquid scriptum fuisse, atque vix aliud quam dignitatis vocabulum ibi scriptum fuisse possit, non dubitavi alterum fragmentum eodem loco inventum lapidis Eleusinii, quod ad proconsulis nomen pertinere patet, cum illo coniungere, ita ut supplendum sit

[Ὁ δῆμ]ο[ς]
[Π]ομπω[νίαν,]
Μετειλίου Ῥούφ[ου ἀ]νθυπά[του]
γυναῖκ[α].

---

875 Basis lapidis Pentelici, orientem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3312. Exscripsit Koehler. Cf. quae de titulo exposui Ephem. epigr. I p. 108.

ΔΗΜΟΣ
ΕΡΑΝΠΑΡΘΕΝΟΝ
ΙΟΥΟΥΙΡΡΩΝΟΣ
ΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΑ

Var. lect. V. 3 Koehlerus primum litteram dicit videri Η fuisse, sed ita mutilatum esse lapidem ut id pro certo affirmare non liceat.

[Ὁ δ]ῆμος
[Οὐιβιδίαν, ἱ]εράν παρθένον,
[Σέξτου(?) Οὐιβιδί]ου Οὐίρρωνος
[θυγατέρα, εὐ]σεβείας ἕνεκα.

Supplevi l. l., ex titulo n. 603. Vibidia virgo Vestalis maxima a. 48 p. Chr. commemoratur a Tacito ann. XI, 32.

876 Fragmentum marmoris Hymettii inventum in arce orientem versus ab Erechtheo. Exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 246. Lebas Attique 352. Schoell Archaeol. Mittheil. p. 89. Beulé l'Acropole II p. 215. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 54 n. 80). Exscripserunt Ross et Koehler.

Ο Δ
ΟΥΑΛΕΡΙΑΝ
ΙΕΡΑΝΠΑΡΘΕΝΟΝ

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΑ

Ὁ δ[ῆμος] | Οὐαλερίαν, | ἱερὰν παρθένον, | εὐσεβείας ἕνεκα. Etiam hi duo tituli (n. 876. 877) virginum Vestalium sunt, primi ut videtur p. Chr. saeculi. Sed hae mulieres quod sciam nusquam praeterea commemorantur.

---

877 Basis lapidis Hymettii in duas partes fracta; inventa in arce septentrionem versus a Propylaeis. — *a* ed. Pittakis Eph. 3823. — *b* ed. ibidem 3857. Cum vidissem utrumque fragmentum coniungendum esse, O. Lueders lapidibus ipsis inspectis coniecturam meam confirmavit et totum titulum exscripsit.

Ο////Δ Η | Μ ////
ΑΥΡΗΛΙΑΝΙΕΡΑΝ | ΠΑΡ/////ΝΟΝΚΟΙ///Α/////
///ΥΓΑΤΕΡΑΕΥΣ | ΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚ/////

De versu 2 extrema parte sic scribit Lueders: „Zwischen ΚΟΙ und Α ist nur Raum für einen Punkt, nach Α hat gewiss nicht mehr als ΥΡ gestanden, wenn überhaupt etwas da war." Legendum igitur est sine dubio: Ὁ δῆμ[ος] | Αὐρηλίαν, ἱερὰν παρ[θέ]νον, Κοί(ντου) Α(ὐρηλίου) | [θ]υγατέρα, εὐσεβείας ἕνεκ[α]. Cf. adn. ad n. 876.

---

878 Marmor Pentelicum orientem versus a Propylaeis. Exscripserunt L. Ross et U. Koehler.

ΝΟΥΑΤΕΡΝΙΟΥ
ΥΓΥΝΑΙΚΑΤΟΥΠΑΠ
ΤΗΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΣΦΡΟΣΥΝΗΣ Ϡ
5 ΚΑΘΥΠΟ vac. Η
ΜΟΝΑΡΕΟΠΑ

Var. lect. V. 1 init. ΛΩΥ Ross, ΝΟΥ Koehl. || v. 4 in latere dextro parvum Χ ascriptum fuisse videri adnotat Koehler, ut insequenti versu Η.

[Τὴν δεῖνα, ...]ου Ἀτερνίου [..|..ο]υ γυναῖκα, τοῦ πάπ[που | ἑαυ]τῆς, ἀρετῆς ἕνε[[κα καὶ σ]ωφροσύνης | [ἡ δεῖνα], καθ' ὑπο[[μνηματισ]μὸν Ἀρεοπα[[γιτῶν]. Fuit igitur ea cuius statuae haec subscripta erant, uxor Aternii cuiusdam (v. 1 init. praenomen, v. 2 init. cognomen intercidisse manifestum est); huius Aternii vero neptis statuam erigendam curavit. Quod τοῦ πάππου ἑαυτῆς (vel αὐτῆς) scriptum est, cum deberet τοῦ ἑαυτῆς πάππου, illa aetate eiusmodi structurae neglegentia non insolita est; quod vero illam non aviam suam dicit, sed avi sui uxorem, facillime de altero matrimonio avi intellegitur. Aterniae gentis memoria satis rara est in litteris et monumentis Romanis; notissimus inter omnes A. Aternius cos. a. 300 u. c. (454 a. Chr.), quem ab hoc loco alienum esse non est quod dicam.

---

879 Fragmentum columnae lapidis Pentelici, inventum ad monumentum Lysicratis; a dextra lapis mutilus est, a caeteris partibus integer. Ed. Pittakis Eph. 635.

ΑΥΛΛΑΝΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΤΙΑΣΤΩΝ

[Π]αύλλαν Σ...... (hic nomen gentile scriptum fuit, veluti Σελφιπίαν) τοῦ δεῖνος] | θυγατέρα. Tertii versus reliquiae incertae.

---

880 Fragmentum lapidis Hymettii, inventum septentrionem versus ab Erechtheo. Ed. Pittakis Eph. 2084. Exscripsit Koehler.

ΕΙΝΑΝ vac.?
ΣΚΡΙΣ⁻

.....εῖναν | [.....ο]ς Κρίσπ[ος].

---

881 Fragmentum basis lapidis Hymettii (a. 0,11, l. 0,25, cr. 0,18, litterarum altitudo 0,03) inventum in orientali arcis parte. Edidit Pittakis Eph. 2834.

Ο Δ
ΩΛΛΑ

I. e. Ὁ δ[ῆμος | Π]ώλλαν etc.

---

882 Fragmentum basis lapidis Hymettii, inventum 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2520.

ΛΙΑΝ
ΥΓ

Primo versu quin nomen gentile Romanum, veluti Σερουιλίαν, Κορνηλίαν, Αὐρηλίαν scriptum fuerit dubitari vix potest. V. 2 [θ]υγ[ατέρα].

---

883 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,30, l. 0,50, cr. 0,09, inventum meridiem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3406.

ΑΙΟΥΘΥΓΑ

I. e. [Γ]αίου aut [Γν]αίου θυγα[τέρα]. Quamquam possunt etiam litterae ΑΙΟΥ Graeci alicuius nominis, velut Ἀθηναίου, reliquiae esse.

884 Fragmentum marmoris Eleusinii, a dextra et a sinistra mutilum, occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3443. Exscripsit Koehler.

ΕΙΟΥΠΑΓ
ΑΙΟΔΗΜΟΣ
ʼΘΥΓΑΤΕΡ
ΑΣΩΦΡΟΣ

I. e. [Ἡ ἐξ Ἀρ]είου πάγ[ου βουλὴ καὶ | ἡ βουλὴ τῶν … κ]αὶ ὁ δῆμος ……, | … η]ν θυγατέ[ρα, ….. γυναῖκ]α, σωφροσ[ύνης ἕνεκα].

CLASSIS NONA.

TITVLI HONORARII MVLIERVM ATTICARVM.

885 Basis lapidis Pentelici, inventa Eleusine. Edd. Pittakis Eph. 3804. Conze et Michaëlis Bullettino dell' Inst. 1860 p. 181. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 238 n. 42.

ΟΔΗΜΟΣ
ΚΛΕΩΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΥΛΑΚΡΑΤΕΙΔΟΥ
ΙΚΑΡΙΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑ

Var. lect. '*Il quadratario avea commineiato ad incidere a lettere più minute, delle quali si sono conservate ancora* ὁ δῆ[μος] *e* κ *dissopra delle due prime righe*' Conze et Mich. Minutum Κ supra versus 2 tertiam litteram Ε etiam Pittakis habet.

Ὁ δῆμος | Κλεὼ Διονυσίου | τοῦ Λακρατείδου | Ἰκαριέως θυγατέρα.

Lacratides Sostrati f. Icariensis est in titulo Attico, qui Augusti principatu paullo antiquior esse videtur (v. indicem vol. II). Hic igitur lapis, qui illius nepti positus est, ad ipsam Augusti aetatem referendus videtur.

886 Eleusine in aede S. Demetrii. Edidit Spon. Itin. T. III P. II p. 124. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 432 (Lebas Attique 355). Exscripsit Pittakis (sched. Boeckh.).

ΟΔΗΜΟΣ
ΕΙΟΦΑΝΤΙΝΑΜΦΙΟΥΦΙΛΑ
ΡΑΕΥΣΕΒΗΣΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣ
ΘΕΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ὁ δῆμος | [Ι]ε[ρ]οφάντιν Ἀμφίου Φιλα[ίδου θυγατέ]|ρα εὐσεβήσας ἕνεκεν τῆς [πρὸς τὰς] | θεὰς ἀνέθηκεν.

Propter orthographiam quae est εὐσεβήσας verisimile est titulum Augusti aetate multo recentiorem non esse (cf. adn. ad n. 788. 789). Idem de n. 887 statuendum, ubi v. 5 ἱερήας scriptum est.

887 Basis marmoris Hymettii, inventa prope Erechtheum, exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 245. Rangabé Ant. Hell. 1022 (Lebas Attique 22). Schoell Archaeol. Mitth. p. 88 (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 48 n. 40. K. Keil Philol. XXIII p. 598). Exscripserunt Ross et Koehler.

ΖΝΛΕΩΝΙΔΟΥΑΖΗ
ω ΩΝΟΣΛΑΝΠΤ.ΕΩΣΘ
ΟΥΓΑΤΕΡΑΝΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗΝΕ
///////ΠΟΛΙΑΔΙΚΑΙΠΑΝΔΡΟΣ
///////ΠΙΙΕΡΗΑΣΚΑΛΛΙΣΤ

Var. lect. Koehleri apographum accurate expressi, neque attinet priorum varias lectiones ascribere. Id unum adnoto, v. 3 Schoellium et Rangabé ΝΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗΝ exhibere, reliquos (etiam Koehlerum) ΝΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗΝ.

[Αἰ]ων(?) Λεωνίδου Ἀζη[νιεὺς καὶ ἡ γυνὴ …] | Δ[ί]ωνος Λαμπτ[ρ]έως θυ[γάτηρ τὴν ἑαυτῶν] | θυγατέρα Ν[α]υσιστράτην ἐ[ρρηφορήσασαν | Ἀθηνᾷ] Πολιάδι καὶ Πανδρόσ[ῳ ἀνέθη]καν ἐ]πὶ ἱερήας Καλλιστ[οῦς?]. De aetate tituli cf. adn. ad n. 886.

888 Basis marmoris Pentelici a. 0,07, l. 0,21, cr. 0,15, in superficie excavata, ubi statua imposita fuit. Inventus lapis in Piraeeo, exstat in museo universitatis litterarum. Ed. Rhusopulus Eph. nov. 378 (K. Keil Philol. XXIII p. 607).

ΦΙΛΟCΤΡΑΤΗΑΡΟΠΟΥΑΖΗΝΙΕΩC
ΘΥΓΑΤΗΡΤΗΝΕΑΤΗCΘΥΓΑΤΕ
ΡΑΜΝΑCΙΔΑΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΠΕΙΡ
ΑΙΕΩCΚΑΤΕΠΙΤΑΓΗΝΜΗΤΡΙ
ΘΕΩΝ

Φιλοστράτη Ἀρόπου Ἀζηνιέως | θυγάτηρ τὴν ἑατῆς θυγατέ[ρα Μνασίδα Φιλοκράτου Πειρ]αιέως κατ' ἐπιταγὴν Μητρὶ | θεῶν. V. 2 ἑατῆς aliis eius scripturae exemplis allatis defendit Keilius. Sed inde etiam temporis definitio, quamvis non plane certa, repeti potest. Nam ea orthographia, Athenis certe, Augusti aetate satis usitata fuit, cum post id tempus admodum rara sint eius exempla (cf. adn. ad n. 645). Et litterarum formas quae sunt Є (sive Є) C Ω ab ea aetate alienas non esse Amynandridarum recensus (part. IX class. 4) Augusti aetate compositus testimonio est.

889 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 433. (Pittakis l'ancienne Athènes p. 502. K. Keil Philol. XXIII p. 605). Periisse videtur.

Δ
ΝΤΩ
ΑΙΟΔΗΜΟΣΑΘΗΝ. . . . ΔΙΟΚΛΕΟ
ΤΟΥΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΥΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΦΙΛ
. ΠΑΤΡΙΔΟΣΘΥΓΑΤΕΡΑΗΡΩΕΙΝΗΝ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΕΝΕΚΑ

. . . . . ἡ βουλὴ] τῶ[ν ἑξακοσίων κ]|αὶ ὁ δῆμος Ἀθη[ναΐδα] Διοκλέ[ους] | τοῦ Θεμιστοκλέους δᾳδούχου | Ἁγνουσίου, φιλοκαίσαρος καὶ φιλ|[ο]πάτριδος, θυγατέρα ἡρωείνην | σωφροσύνης ἕνεκα. V. 1 quod de quingentorum senatu dicit Keilius l. l., erravit. Nam ut in lapide nullum superest numeri vestigium ita ex titulis n. 615. 616 apparet, hunc lapidem eius aetatis esse, qua sexcenti fuerunt senatores: ad Claudii enim aut Neronis tempora referendus est. V. 2 Ἀθηναΐδα supplevit Keilius.

---

890 In fragmento marmoris Pentelici. Exstat in gradibus Parthenonis. Descripsit Koehler.

ΟΥΠΑΓΟΥ
ΤΩΝ Χ̆ ΚΑΙ
ΩΡΑΝΑΚΑΤΕ

Et supra et infra vacuum spatium est.

[Ἡ ἐξ Ἀρεί]ου πάγου [βουλὴ καὶ | ἡ βουλὴ] τῶν Χ καὶ [ὁ δῆμος | . . . . δ]ώραν Ἀνατε . . . . Quae extremo loco scriptae sunt litterae, ad patris nomen referendae videntur. Sed mihi quidem nullum eiusmodi nomen notum est. Senatus sexcentorum indicat titulum a. 126 p. Chr. non esse recentiorem.

---

891 Fragmentum marmoris albi, ex collectione Elginiana in museum Britannicum illatum. Ed. Boeckh C. I. G. 437*b* (ex Rosii schedis). Mon. Mus. Brit. p. 125 n. 54.

Π
ΛΗΤΩΝ
ΔΟΣΚΛΑ
ΜΗΤΡΙΑΝ
ΛΙΜΟΥΣ

1. c. [Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ | Ἀρείου] πά[γου | καὶ ἡ βου]λὴ τῶν Χ | [καὶ ὁ δῆ]μος Κλα|[υδίαν Δη]|μητρία[ν | . . . . . Ἀ]λκιμουσ[ί]|ου θυγατέρα]. Supplementa versuum 2—5 praeivit editor Anglus. Claudiae nomen anno fere 41 p. Chr. antiquiorem, senatus sexcentorum anno 126 p. Chr. recentiorem non esse titulum indicat.

---

892 In arce; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 287.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΛΑΥΔΙΑΝΔΗΜΗΤΡΙΑΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Κλαυδίαν Δημητρίαν | ἀρετῆς ἕνεκεν. Cf. adn. ad titulum praecedentem.

---

893 Marmor album inter Elginiana. Edd. Boeckh C. I. G. 437 (ex Rosii schedis). Mon. Mus. Brit. p. 124 n. 53.

ΗΣΑΡΙΔ
Σ·ΧΑΡΟΠΕΙΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΥ·ΔΙ
ΟΥ·ΘΥΓΑΤΕΡ
ΤΗΣΕΝΕΚΕΙ
ΤΗΣΠΕΡΙΤΗΝ
ΘΗΣΚΕ

1. c. [Ὁ δῆμος(?) τὴν ἱέρειαν | τ]ῆς Ἀρτέ[μιδο]|ς Χαροπείν[ην] | Κλαυδίου Διδ[ύμ]|ου θυγατέρα [ἀρε|ε]τῆς ἕνεκεν [καί|ε] τῆς περὶ τὴν [θε|ὸν θ]ρησκε[ίας]. Supplementa editoris Angli sunt. Praeter Claudii nomen nullum inest temporis indicium. Nam Didymi complures sunt in inscriptionibus Atticis aetatis Romanae, ita ut, demotico non addito, nihil inde colligere liceat.

---

894 Ibidem ubi titulus honorarius Xenoclis Rhamnusii (n. 645) inventus est. Exscripsit Koehler.

ΔΗΟΣΟΟΟ
ΛΑΥΔΙΑΝΠΑΝ
ΑΘΩΝΙΩΝΕΥΓ
ΤΙΓΤΟΝ

1. c. [Ἡ βουλὴ cet. καὶ ὁ] δῆμος ὁ [Ἀθηναίων | Κλ]αυδίαν Παν. . . , ἐκ | Μαρ]αθωνίων εὐ[εργεσίας ἕνεκα | τῆς] εἰς τὸν [δῆμον]. Suspicetur aliquis hanc mulierem ex gente Herodis Attici fuisse; Claudiam Panathenaida eius filiam vocatam fuisse notum est; sed neque de ea hic sermo esse potest, quippe quae infans decesserit, neque v. 2 extr. littera Α scripta fuisse videtur.

---

895 'In campo Rario'. Quattuor priores versus habet Clarkius Itin. P. II S. II p. 775; totum titulum ex Villoisoni schedis Boeckh C. I. G. 386 (Lebas Attique 323. Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 136. Koehler ges. Schr. VI, 287. K. Keil Philol. XXIII p. 613).

ΕΥΜΟΛΠΙΔΩΝΛΥΚΟΜΙΔΑ. .
ΔΙΑΒΙΟΥΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΜΕΝ. .
ΑΛΩΩΝΕΝΣΑΜΩΔΕΤΗΣ. .
ΕΥΣΕΒΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣ. ΡΟ. . ΑΣ. . . .
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΦΛΑΟΥΙΑΣΛΑΟΔΑΜΕΙΑΣΤΗΣΚΛΕΙΤΟΥ
ΦΛΥΕΩΣΟ. . . . . .

Var. lect. 'V. 1 extr. Clark. ΛΥΚΟΜΙ. . . . . || v. 2 idem ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΜΕ. . . || v. 4 non habet alteram ΑΣ, sed servavit litteras ΡΟ, quarum loco apud Villois. lacuna est' Boeckh.

Continuus verborum ordo restitui nequit, ac ne singulorum quidem versuum lectiones et supplementa certa sunt. V. 1 Koehleri quidem ratio, qui . . . . Εὐμολπιδῶν Λυκομ[ι]δ[ῶν, ἱερέα sqq. supplet, reicienda est, quia praeter necessitatem recedit a litterarum ductibus a Clarkio et Villoisono enotatis (Lenormant Λυκομιδα[ν], quod Atticum non est). Quodsi Λυκομιδα[ι] supplebimus, ita ut Lycomidarum gens mulierem aliquam statuae honore affecisse dicatur, ei coniecturae favet quidem,

id quod Keilius aptissime monuit, locus Plutarcheus Themist. c. 1 'τὸ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ ἦν Λυκομιδῶν κοινόν', collatus cum huius tituli v. 6, ubi sacerdos ex eodem illo Phlyensium pago fuisse dicitur. Sed difficile dictu est, quid tum sibi velit genetivus Εὐμολπιδῶν; si enim [κατὰ τὰ δόξαντα τῷ γένει τῶν] Εὐμολπιδῶν scribemus, enuntiati formam quidem rationibus sermonis et usui qui in titulis obtinet accommodatam nanciscimur, sed res ipsa plane mira et incredibilis est, Lycomidarum genti, si quem honore statuae afficere vellet, alius gentis, Eumolpidas dico, venia aut consensu opus fuisse. Quare haud scio an Λυκομίδα potius nomen mulieris, cuius statuae haec subscripta fuerunt, accusativo casu sit. Quod nomen femininum cum accurate respondeat masculino Λυκομίδης, per se quidem mulierem ex gente Lycomidarum significat, sed eiusmodi patronymica persaepe nominum propriorum vim assumunt. Tum scribendum erit aut ['Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ τὸ γένος τὸ] | Εὐμολπιδῶν Λυκομίδα, aut ['Ο δεῖνα, ἄρχων τοῦ γένους τοῦ] | Εὐμολπιδῶν. Possunt etiam alia excogitari; utique reiciendum est quod Lenormantus proposuit ['Η ἱερὰ γερουσία τῶν] Εὐμολπιδῶν, nam etsi ἱερὰ γερουσία Eleusine fuit, tamen nunquam fuit gentis alicuius γερουσία. V. 1. 2 ita inter se coniungendi videntur Λυκομίδα [τοῦ δεῖνος δήμου, διὰ βίου ἐν 'Ελευσῖνι μὲν [Δήμητρος καὶ Κόρης ἱέρειαν]. Deinde verissime Boeckhius dicit, huic ἐν 'Ελευσῖνι μὲν respondere quidem v. 4 ἐν Σάμῳ δὲ τῆς ['Ηρας(?)]; quanam vero sententia quaque structura grammatica inter haec initio v. 4 interposita sit Haloorum mentio, obscurum esse. Neque vero Haloorum nomen emendatione satis audaci tollere licet cum Koehlero, qui proposuit ἐν 'Ελευσῖνι μὲ[ν μεγ]|άλα[ν θε]άν, ἐν Σάμῳ δὲ .... Nam Haloa a scholiasta Luciani p. 245 vocantur ἑορτὴ περιέχουσα μυστήρια Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, unde A. Mommsen Heortol. p. 321 eorum coniunctionem cum gente Eumolpidarum minime in dubitationem vocandam putat. Accedit quod multo plura perierunt a dextra lapidis parte, quam Koehlerus putavit. Quae restant v. 4—6 certa sunt εὐσεβίας ἕνεκα τῆς [π]ρὸ[ς τ]ὰς [θεὰς ἀνέθηκαν] | ἐπὶ ἱερείας Φλαουίας Λαοδαμείας τῆς Κλείτου | Φλυέως [θυγατρός]. Eadem sacerdos est n. 230. Ex eius nomine conici licet, titulum Flaviorum imperatorum aetate antiquiorem non esse.

896 Athenis in hypluvio domus privatae lapidem esse refert Mustoxydis; Pittakis in muro ecclesiae cathedralis prope stoam Hadriani inaedificatum narrat. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 11. Exscripsit Mustoxydis, cuius apographum ad Boeckhium misit Forchhammer. Eius exemplum exscripsi.

ΜΩΝΟΣΙ . .
ΑΤΤΑΛΟΣΚΛΑΥΔΙΑΝ
ΘΥΓΑΤΡΟΣΚΛΑΥΔΙΑΣΑΡ
ΛΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑΣΓΕΝΟΜ . . .
ΛΥΤΩΕΚΦΛΑΒΙΑΣΚΙΜΩΙ
ΛΛΙΝΕΙΚΟΥΘΥΓΑΤΡ/
ΙΔΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

Etsi multa remanent incerta, tamen sententiarum ordo et enuntiationum conformatio sic fere possunt probabiliter restitui [Τιβέριος Κλαύδιος(?), ...]μωνος [υἱός], 'Ατταλος, Κλαυδίαν [...., τὴν τῆς] θυγατρὸς Κλαυδίας 'Α[νίας] | 'Αριστοκλείας, γενομ[ένης] | αὐτῷ ἐκ Φλαβίας Κιμω[νίδος τῆς | Κα]λλινείκου, θυγατ[ρ]ὸς, [αὐ | τ]ίδος ἀνέθηκεν. Ita habemus avum, qui neptis suae imaginem dedicat, qua in re simul honoris causa nominantur ipsius uxor, illius avia, et ipsius filia, illius mater.

Callinicus
|
Attalus ⌣ Flavia Cimonis
|
Claudia Annia Aristoclea
|
Claudia ...., cuius imago dedicatur.

Ti. Claudius Attalus Sphettius archon eponymus in titulis ephebicis recensetur (part. IX class. 3) aliquo ex posterioribus Hadriani imperatoris annis. Eum hic designari certe non abhorret a veri similitudine; nam Claudii nomen non exstat, tamen ex filiae et neptis nominibus colligi potest, etiam ipsi Attalo id nomen fuisse. Aetas vero tituli etsi accuratius definiri non potest, tamen quum Attali uxor Flaviae nomen gerat, certe non multo antiquior esse potest hic quam ille Attalus Sphettius. Id sane insolitum est, quod et v. 2 post Attali et v. 6 post Callinici nomen non adiungitur pagi designatio.

897 Basis lapidis Hymettii, inventa vere anni 1871 ad Panagiam Pyrgiotissam, a. 1,02, l. 0,56, cr. 0,47, litterae altae 0,035. Ed. Hirschfeld Hermae vol. VII p. 53 n. 3.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΧΚΑΙΟ
ΔΗΜΟΣΒΙΤΕΛΛΙΑΝΕΙΣΙ
ΔΩΡΑΝΣΑΒΕΙΝΟΥΕΞΟΙ
ΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΜΗΤΕΡΑ
ΤΙΤΟΥΦΛΑΒΙΟΥΛΕΩΣΘΕ
ΝΟΥΣΚΑΙΤΙΤΟΥΦΛΑΒΙΟΥ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥΚΑΙΦΛΑΒΙ
ΑΣΦΙΛΑΣΠΑΙΑΝΙΕΩΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

'Η ἐξ 'Αρείου πάγου βουλὴ | κ[α]ὶ ἡ βουλὴ τῶν Χ καὶ ὁ | δῆμος Βιτελλίαν Εἰσι|δώρ[α]ν, Σαβείνου ἐξ Οἴ|ου θυγατέρα, μητέρα | Τίτου Φλαβίου Λεωσθέ|νους καὶ Τίτου Φλαβίου | 'Αλκιβιάδου καὶ Φλ[α]βί|ας Φίλας Παιανιέων, | ἀρετῆς ἕνεκεν. De hoc titulo et eo qui sequitur confer adn. ad n. 656.

898 Basis marmoris Hymettii, inventa ad Panagiam Pyrgiotissam, a. 1,14, l. 0,52, cr. 0,41; litterae altae 0,03. Editus titulus in 'Εφημερὶς τῶν φιλομαθῶν 14 Ian. 1865. Denuo edidit Hirschfeld Hermae vol. VII p. 54 n. 6.

ΦΛΑΟΥΙΑΝΦΙΛΑΝΤΙΦΛΑΟΥ
ΙΟΥΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥΠΑΙΑΝΙΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΓΔΟΜΙΤΙΟΥΑΡΙΣΤΟ
ΔΗΜΙΑΝΟΥΧΟΛΛΕΙΔΟΥΓΥΝΑΙ
ΚΑΑΡΕΤΗΣΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ
ΓΔΟΜΙΤΙΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΙΑΝΟΣΤΗΝΕΑΥΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ

Φλαουίαν Φίλαν, Τ(ίτου) Φλαου|ίου 'Αλκιβιάδου Παιανιέως | θυγατέρα, Γ(αΐου) Δομιτίου 'Αριστο|δημιανοῦ Χολλείδου γυναῖ|κα, ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης | ἕνεκεν | [Γάϊος] Δομίτιος 'Αριστοδημιανὸς τὴν ἑαυτοῦ | γυναῖκα.

899 Basis statuae prope Eleusinem in campo Rario, in domo altius sita, quae Πύργος dicitur, in scala. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 n. 6 p. 62. Chandler II, 120 p. 78. Villoison Act. Acad. Inscr. T. XLVII p. 331. Inprimis ex Chandleri exemplo Boeckh C. I. G. 435, qui habebat etiam ex Villoisoni et Fourmonti schedis (Lebas Attique 353).

ΙΕΡΟΦΑΝΤΙΝΤΗΣΝΕΩ
ΤΕΡΑΣΚΛΦΙΛΟΞΕΝΑΝ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΜΕΛΙΤΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΡΓΥΡΩΣΑΣΑΝΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΤΗΣΝΕΩΤΕΡΑΣΘΕΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΗΣ
ΑΝΑΘΕΣΕΩΣΤΟΥΥΙΟΥ
ΑΥΤΗΣΤΙΚΛΛΥΣΙΑΔΟΥ
ΤΟΥΤΙΚΛΠΑΤΡΩΝΟΣΥΙΟΥ
ΜΕΛΙΤΕΩΣ
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΚΛΤΙΜΟΘΕΑΣ

Ἱεροφάντιν τῆς νεω|τέρας Κλ. Φιλοξέναν | Τι. Κλαυδίου Πάτρωνος Μελιτέως θυγατέρα | ἀργυρώσασαν τὸν βωμὸν | τῆς νεωτέρας θεοῦ, | ἐπιμεληθέντος τῆς | ἀναθέσεως τοῦ υἱοῦ | αὐτῆς Τι. Κλ. Λυσιάδου | τοῦ Τι. Κλ. Πάτρωνος υἱοῦ | Μελιτέως. | Ἐπὶ ἱερείας Κλ. Τιμοθέας. Boeckhius perspexit νεωτέρας θεοῦ idem esse ac si νέας Δήμητρος scriberetur; nam hierophantis proprie ad Cereris sacra pertinet. Idem hanc esse Sabinam Hadriani uxorem coniecit, quippe quae νέα Δημήτηρ diceretur in titulo Megarico C. I. G. 1073. Cui opinioni non exiguum accedit adiumentum ex huius voluminis n. 12, ubi vocabula Εὐεργέτιν Καρποφόρον, si modo recte ea ad Sabinam rettuli, etiam Athenis eam tanquam novam Cererem divinis honoribus affectam esse indicant. — De parentelae rationibus quae inter hos homines intercedant Boeckhius haec exposuit: 'Claudiae Philoxenae pater et maritus sunt cognomines; neque tamen ideo necesse est de adoptione cogitare cum Chandlero in Syllabo, cuius praeterea adnotatio prorsus confusa est, et cum Barthelemio et Villoisono. Si tamen de adoptione cogitaveris, Patron generum, Philoxenae maritum, sibi adoptasse censendus est, indeque possit nominum ratio explicari'. Quae quamquam ita se habere posse concedo, tamen mirum est quod dicitur τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Τι. Κλ. Λυσιάδου τοῦ Τι. Κλ. Πάτρωνος υἱοῦ. Quare haud scio an errore lapicidae τοῦ υἱοῦ αὐτῆς pro τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς incisum sit, ita ut unus modo Ti. Claudius Patro Melitensis, Philoxenae et Lysiadis pater, commemoretur. Ceterum et Lysiadis nomen et pagus Melitensis hos homines aliquo necessitudinis vinculo coniunctos esse indicant cum Ti. Claudii Leonidis Melitensis stirpe, de qua disputavi ad n. 676 (Boeckh C. I. G. 442). Sed accuratius ea necessitudo definiri nequit.

900 In basi simulacri, quae a. 1785 Eleusine eruta est a Richardo Worsley, postea in collectionem Choiseulianam et inde in Museum Regium Parisinum pervenit. Edd. Schow de charta papyr. p. 77 sqq. Viscont. in descriptione Musei Worsleiani et Mus. Pio-Clement. T. IV p. 43. Villoison Prolegg. Hom. p. LV. Comm. Acad. Inscr. T. XLVII p. 330. (Iacobs. Paralipom. Anthol. II p. 785. Anthol. Pal. append. n. 234). Dubois catal. collect. Choiseul. n. 198. Clarac. catal. Mus. Reg. n. 565 (tabula aenea). Boeckh C. I. G. 434 adhibitis Villoisoni schedis. Lebas Attique 354. (Lenormant Recherches archéol. à Eleusis p. 175 n. 31).

ΜΗΤΗΡΜΑΡΚΙΑΝΟΥΘΥΓΑΤΗΡΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΙΜΙ
ΟΥΝΟΜΑΣΙΓΑΣΘΩΤΟΥΤΑΠΟΚΛΗΙΖΟΜΕΝΗ
ΕΥΤΕΜΕΚΕΚΡΟΠΙΔΑΙΔΗΙΟΙΘΕΣΑΝΙΕΡΟΦΑΝΤΙΝ
ΑΥΤΗΑΜΑΙΜΑΚΕΤΟΙΣΕΓΚΑΤΕΚΡΥΨΑΒΥΘΟΙΣ
ΟΥΚΕΜΥΗΣΑΔΕΓΩΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΗΣΤΕΚΝΑΛΗΔΗΣ
ΟΥΔΕΤΟΝΕΥΡΑΜΕΝΟΝΠΑΥΣΙΝΟΣΟΥΣΑΚΕΣΕΙ[Σ]
ΟΥΔΕΤΟΝΕΥΡΥΣΘΗΙΔΥΩΔΕΚΑΠΑΝΤΑΣΑΕΘΛΟ[ΥΣ]
ΕΞΑΝΥΣΑΝΤΑΜΟΓΩΙΚΑΡΤΕΡΟΝΗΡΑ[ΚΛΕΑ]
ΤΟΝΧΘΟΝΟΣΕΥΡΥΧΟΡΟΥΔΕΚΑΙΑΤΡΥΓΕΤ[ΗΣΜΕΔΕΟΝΤΑ]
ΤΟΝΚΑΙΑΠΕΙΡΕΣΙΩΝΚΟΙΡΑΝΟΝΗΜΕΡΙ[ΩΝ]
ΑΣΠΕΤΟΝΟΣΠΑΣΑΙΣΠΛΟΥΤΟΝΚΑΤΕΧΕΥΕΠΟΛΕΣΣΙΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΚΛΕΙΝΗΣΔΕΞΟΧΑΚΕΚΡΟΠΙΗΣ

Quae uncis inclusi, etiam apud Lebasium inclusa sunt.

Μήτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί·
  οὔνομα σιγάσθω· τοῦτ' ἀποκληζομένη,
εὖτέ με Κεκροπίδαι Δηοῖ θέσαν Ἱεροφάντιν,
  αὐτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς.
οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
  οὐδὲ τὸν εὑράμενον παυσινόσους ἀκέσεις,
οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆϊ δυώδεκα πάντας ἀέθλους
  ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα,
τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
  τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,
ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσιν,
  Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

'De Hadriano initiato Dio Cass. LXIX, 11 cf. Spartian. Vit. Hadr. 13, Euseb. et Hieronym. Chron. ac Syncell. p. 278' Boeckh. Idem recte v. 12 ad Κεκροπίης supplendum esse indicat πόλεσι (vel πόλει) κατακεύαντα πλοῦτον, neque cum Schowio scribendum κλεινῇ et Κεκροπίῃ.

901 Magna basis marmoris Pentelici, quam ad ecclesiam Agia Kyra se vidisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 52. Praeterea usus sum apographo A. Iatridae, Musei Aeginaei quondam inspectoris, a L. Rossio ad A. Boeckhium misso, et alio ipsius Rossii.

[H] Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Α Γ Ο Υ Β Ο Υ Λ Ι[Η]
[Κ] Α Ι Η Β Ο Υ Λ Η Τ Ω Ν Φ
Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Α Θ Η Ν Α [Ι] Ω Ι[Ν]
Μ Ο Υ Ν Δ Ι Κ Ι Α Ν Σ Ε Κ Ο Υ Ν Δ Ι Λ Λ Α
Β Ο Υ Ρ Ρ Ο Υ Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α
Κ Α Ι Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Ι Δ Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Τ Η Σ
Ε Ι Σ Τ Η Ν Π Α Τ Ρ Ι Δ Α Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ

Var. lect. Accurate expressi Rossii apographum, praeterquam quod nonnullas litteras, quas is non iam legit, ex duobus reliquis exemplaribus uncis circumdatas supplevi. Ex eisdem emendavi v. 7, ubi Ross ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΝΕΚΑ. Ceterum Pittakis fere ubique cum Rossii exemplo consentit. Multo neglegentius confectum est Iatridae apographum, cuius errores enotare supervacaneum est. Is ubique ω et Θ habet, cum Rossius eas litterarum formas praebeat, quas supra exhibui.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ | καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων | Μουνδικίαν Σεκουνδίλλα[ν], | Βούρρου θυγατέρα | καὶ Ἱεροφάντιδος, | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τῆς | εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας. Aetatis indicium nullum inest praeter senatum quingentorum, qui titulum anno 126 p. Chr. antiquiorem non esse indicat.

---

902 Basis marmoris Pentelici; a superiore parte margo exstat, a sinistra initia versuum servata sunt. Dextra pars lapidis adeo detrita est, ut litterae paene evanuerint. In arce. Edd. Pittakis Eph. 96 (Lebas Attique 17). Schoell archaeol. Mitth. p. 89. (O. Iahn Pausaniae descriptio Athenarum p. 48 n. 39. K. Keil Philol. XXIII p. 598). Ross Archaeol. Aufs. II p. 657 n. 15. Partem modo priorem, eamque interpolatam, exhibet Beulé l'Acropole II p. 302. Contulit Koehler. Est etiam in L. Rossii schedis.

Ε Ρ Ρ Η Φ Ο Ρ Ο Ν Π Α Τ Η Ρ Μ Ε Π Ο Τ Ν Α Σ
Σ Α Ρ Α Π Ι Ω Ν Μ Η Τ Η Ρ Τ Ε Θ Η Κ . . [Ι Ρ Η]
Τ Η Ν Σ Η Ν Θ Ε Α Ν Ο Π Ε Ν Τ Ε Κ [Α Ι]
Λ Ͻ Ϛ Δ Ο Ι Σ Μ Ε Ν Η Β Η Ν Ο Ι [C Δ]

Var. lect. Nonnulla quae Rossius legerat, lapide etiam magis detrito Koehlerus non iam invenit. Ita v. 2 fin. ΘΗΚ . . . Ο‛‛ Koehl. || v. 3 fin. ΠΙ//Ι Τ Ι//Κ . . Koehl. || v. 4 ΗΒΗΝΟΙϹ Koehl. Praeterea apographa consentiunt, praeterquam quod v. 3 ΘΕΑΝΩ Ross. Quod debuisse scribere lapicidam certum est, sed videtur lapsus esse.

Ἐρρηφόρον πατήρ με, πότνια, σ[οί, θεά,]
Σαραπίων μήτηρ τ' ἔθηκ[ε Χ]ρυ[σίων]
τὴν σήν, Θεαν[ώ], πέντε καὶ [τριάκοντα.]
δοὺς δ' οἷς μὲν ἥβην, οἷς δ[ὲ γηράσκειν καλῶς].

Supplementa Keilii sunt. Aetas tituli inde quod v. 1 litterae με inter se colligatae sunt ita certe definitur, ut eum Hadriani aetate antiquiorem non esse intellegatur. Ac si litterarum formam spectes, quod argumentum sane incertum est, inter illius principatum et exitum alterius p. Chr. saeculi compositus videtur. Sarapionis sive Serapionis nomen illo tempore tam vulgare est, ut eius in definiendo tempore utilitas sit nulla.

903 Fragmentum lapidis Pentelici prope templum Victoriae in arce. Exscripsit Koehler.

Ε Κ Σ Ο Υ *vac.*
vac. Α Ι Λ Ι Ο Υ *vac.*
Ρ Ο Υ Σ Ο Υ *vac.*
Ν Α Ι Κ Α
Σ Υ Ν Η Ι
vac.

[Τὴν δεῖνα] ἐκ Σου[νιέων], Αἰλίου | . . . . . ρου Σου[νιέως γυ]ναῖκα | [ἐπὶ σωφρ]οσύνῃ. Cum dativus casus v. 5 certissimus sit, ἐπὶ supplevi, cuius praepositionis usus pro frequentissimo illo ἕνεκα in titulis honorariis rarus est. Cf. C. I. G. 1062 (Megaris) ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ ταῖς εἰς αὐτὴν φιλοτιμίαις, et huius voluminis n. 465, ubi supplevi ἐπὶ πάσα[ις εὐεργεσίαις]. Tempus Aelii nomine aliquatenus definitur. Nomen Graecum eius hominis suppleri certa ratione non licet. Fortasse fuit [Καρποδώ]ρου. Certe decimo Abascanti paedotribae anno (inter 143 et 151 p. Chr.) inter ephebos recensetur Καρπόδωρος Καρποδώρου Σουνιεύς.

---

904 Basis marmoris Hymettii. Exscripsit Koehler.

. . . . Μ Μ Ι Ο . . . . . . Μ Η Ν Ι Δ Ο Σ
. . . Ι Ε Λ Σ ////////// Υ Σ Κ Α Ι Ν Ο Υ Μ
. . . Β Α Σ Σ Α ////////// Μ Ι Ο Υ Ι Ε Ρ Ο Κ Η
. . . Ͻ Σ Γ Α Ι Γ . . . . Ι Ο Υ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ
. . Ν Ε Α Υ Τ Ω Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α Ν Ο Υ Μ Μ Ι
. Ν Κ Λ Ε Ω Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

De supplementis, inprimis si eum qui sequitur titulum, qui manifesto ad easdem personas spectat, contuleris, vix quicquam dubii remanet; ita enim scriptum fuerit necesse est: [Λ. Νού]μμιο[ς, υἱὸς] Μηνίδος, | [Φαι]δ[ρ]ί[α]ς, [Φαληρ]εύς, καὶ Νουμ|[μία] Β[ά]σσα, Λ. [Νουμ]μίου ἱεροκή|[ρυκ]ος Γα[ρ]γ[ηττ]ίου θυγάτηρ, | [τὴ]ν ἑαυτῶν θυγατέρα Νουμμί|[α]ν Κλεὼ ἀνέθηκαν. Unum Phaedreae nomen non plane certum est, sed vix aliud in hisce reliquiis . . . ΙΕΛΣ (n. 905 nihil nisi extremum ΑϹ superest) latere potest. Demoticon vero quod est [Φαληρ]εύς cum ex n. 905 suppletur, tum quod aliunde scimus Nummium Menidem Phalereusem fuisse (v. infra). Efficitur igitur hoc stemma:

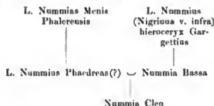

L. Nummius Menis Phalereusis ephebus archon eponymus et fortasse prytanis recensetur in aliis titulis Atticis (v. indicem), praeco senatus Areopagitici et agonotheta τῶν τῆς Σεβαστῆς ἀγώνων C. I. G. 3831 (= Lebas-Waddington 868). Nam iniuria hic Boeckhius Μενί[κος] supplevit, cum lapis a dextra omnino integer sit; recte Waddington Μῆνις. Atque huius quidem tituli aetas definitur ea re, quod epistulam senatus Areopagitici ad Aezanitas continet, qua collaudatur eorum civis M. Ulpius Appuleius Eurycles, qui aliquantum temporis Athenis versatus erat. Ad eiusdem hominis autem laudes pertinent duae epistulae Panhellenum ad Aezanitas datae (C. I. G. 3832. 3833) et una Antonini Pii imperatoris ad Panhellenas (C. I. G. 3834) scripta pridie Cal. Decembres 157 p. Chr. Qui quattuor lapides eodem loco inventi sine dubio indicant, eadem occasione atque fere eodem tempore has epistulas scriptas esse. Itaque Menidem circiter anno 157 p. Chr. praeconem Areopagitarum fuisse apparet. Quod munus quum inter honorificentissima totius civitatis sit, provectiore aetate sumtum esse consentaneum est, ita ut Menis tum quinquagenarius aut etiam sexagena-

rius fuisse videatur; quod confirmatur ea re quod in catalogo aliquo (part. IX class. 3) ephebus recensetur cum Coponio Maximo; nam is propter aetatis rationes vix alius esse potest atque T. Coponius Maximus Hagnusius iunior (v. ad n. 2); qui quum eo tempore archon eponymus fuerit, quum senatus etiam sexcentorum erat, vix post annum 95—98 p. Chr. natus esse potest. Denique si recte n. 3 ubi inter prytanes Phalerenses Νούμμιος est, nomen Μένις supplevi, etiam hoc aptissimum est huic temporis definitioni.

Iam de L. Nummio Hierocerуce Gargettio, Nummiae Bassae patre videamus. In tabula genealogica (part. IX class. 4) invenitur Βάσσης τῆς Νιγρείνου ἱεροκήρυκος θυγατρός, n. 660 Νού(μμιος) Νιγρεῖνος ἱεροκῆρυξ. Quae si cum nostro titulo composuerimus, non dubitabimus, quin his omnibus unus idemque hierocerуx designetur, pleno nomine L. Nummius Nigrinus Gargettius. Tum igitur necesse est eius filiam Nummiam Bassam bis nupsisse statuamus, nam in illa tabula genealogica ex Praxagora Themistoclis f. daducho procreasse dicitur filiam Philistam. Quem Praxagoram cum ex parentelae rationibus (cf. adn. ad n. 676) constet Melitensem fuisse, non dubito, quin idem sit cum Praxagora Melitensi, qui archon fuit anno 19 Abascanti paedotribae (inter a. 152 et 160 p. Chr) quod rationibus temporum supra expositis aptissimum esse videtur. Aliter, sed perperam, de L. Nummi Menidis aetate iudicavit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 44, tituli Aezanitici immemor.

---

905 In fragmentis duobus marmoris Hymettii, *a* infra Propylaea, *b* in Pinacotheca. Utrumque exscripsit et coniunxit Koehler.

```
    ΛΟΥ    ƆΛΙ·
a   ΛCΥΙΟCΜΗΝΙΔΟΥΛΦ/
    ΚΑΙΝΟΥΜΜΙΑΒΑCCΑ/  ΟΥΚΙ..
    ΝΟΥΜΜΙΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚ)ƆCΓΑΡ   b
     ·ΙΤ⁻ΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡΤ/ ΗΝΕΑ·
     ΙΝΘΥΓΑΤΕΡΑΝΟ   / ΥΜΜΙ///
      ΓΟΤΙΓΙΛΙΕ\      ⁻ΙΙΝ
```

I. e. Λεύ[κι]ος Ν[ούμμιος Φαιδρί]ας, υἱὸς Μένιδος, Φα[ληρεύς,] | καὶ Νουμμία Βάσσα, [Λ]ουκίο[υ] | Νουμμίου ἱεροκήρυκος Γαρ[γ]ητ[τ]ίου θυγάτηρ, τὴν ἑα[υ[τ]ῶν θυγατέρα Νουμμί[αν | Κλ]εώ (?) [Ε]ὔπιδι τύ[χ]ην. Cf. adn. ad titulum praecedentem.

---

906 Herma mulieris in ecclesia diruta prope vicum Karela. Ed. L. Ross Archaeol. Aufs. I p. 216. Est etiam in eiusdem schedis.

```
      ΗλΙλΝ
    ΥΩΠΙλΔλ
  ΙΝΤΗΘΗΝ
   ƆλΒΙΟ . . .
   λΗΩC . . .
   ΝΚλΗ . . . .
```

Var. lect. V. 5 extr. O in exemplari typis expresso, C in schedis.

I. e. [Αὐρ]ηλίαν | [Ὀλ]υμπιάδα | [τὴ]ν τιθήνην | Ὀλβιο[ς καὶ | Φι]λή-μ[ων, τὴν ἀπὸ | συ]νκλη[τικῶν].

Tres priores versus Rossius supplevit, quartum et sextum ego. Quinto versu [Φι]λήμ[ονος] (ad τιθήνην relatum) Ross. Sed ita desideraretur nomen eius qui statuam dedicavit. Litterarum formas alterum p. Chr. saeculum referre recte Rossius dixit, sed iniuria nomine quod est Αὐρηλία eam temporis definitionem confirmare vult; nam potest eodem iure Κορνηλίαν suppleri.

907 Eleusine in basi marmorea. Edd. Clarkius Itin. P. II S. II p. 774. Pouqueville Itin. T IV p. 120. Ex Fourmonti et Akerbladii schedis Boeckh C. I. G. 438. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 229 n. 37. Exscripsit Velsen. Apographa tria Pittakisii satis mendosa sunt in schedis Boeckhianis.

```
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗ
ΤΩΝΦΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΟΑΘΗΝΑΙΩΝΚΛΑΥΔΙ
ΑΝΜΕΝΑΝΔΡΑΝΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΦΙΛΙΠΠΟΥΤΟΥ
ΔΑΔΟΥΧΗΣΑΝΤΟΣΘΥΓΑΤ
ΡΑΚΛΑΥΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥΕΓ
ΓΟΝΟΝΑΙΛΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥΑ
ΠΟΓΟΝΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
```

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ | τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων Κλαυδίαν Μενάνδραν, Κλαυ|δίου Φιλίππου τοῦ | δαδουχήσαντος θυγατέ|ρα, Κλαυ. Δημοστράτου ἔγ|γονον, Αἰλ. Πραξαγόρου ἀ|πόγονον, ἀρετῆς ἕνεκεν.

De hac familia vide quae disputavi ad n. 676, quibus etiam aetas tituli definitur.

---

908 Olim Eleusine; deinde per Fauvelium in collectionem Choiseulianam et inde in museum regium pervenit (Clarac. catal. n. 635). Edd. Viscontus Monum. Gab. p. 138 ex schedis Richardi Worsley. Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII p. 332. Dubois catal. coll. Choiseul. n. 207, aeri incisum titulum dedit Claracus in tabulis. Ex his exemplaribus repetivit Boeckh C. I. G. 445. (Lebas Attique 358. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 209 n. 34).

```
ΚΑΤΑΤΟΕΠΕ
ΡΩΤΗΜΑΤΩΝΣΕ
ΜΝΟΤΑΤΩΝΑ
ΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝ
ΤΗΝΑΦΕΣΤΙΑΣ
ΑΥΡΜΑΓΝΑΝ
ΤΗΝΚΑΙΕΡΜΙΟ
ΝΗΝΟΙΓΟΝΕΙΣ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟ
ΔΕΙΤΟΣΑΣΚΛΗ
ΠΙΑΔΟΥΠΙΤΘΕΥΣ
ΚΑΙΑΥΡΜΑΓΝΑ
ΕΚΠΙΤΘΕΩΝ
```

Κατὰ τὸ ἐπε|ρώτημα τῶν σε|μνοτάτων Ἀρεο|παγειτῶν | τὴν ἀφ' ἑστίας | Αὐρ. Μάγναν | τὴν καὶ Ἑρμιό|νην οἱ γονεῖς | Αὐρ. Ἐπαφρό|δειτος Ἀσκλη|πιάδου Πιτθεὺς | καὶ Αὐρ. Μάγνα | ἐκ Πιτθέων.

Cum omnes homines qui in hoc titulo commemorantur, Aurelii sive Aureliae nomine utantur, M. Aurelii imperatoris aetate antiquior certe non videtur.

---

909 Ubi inventus sit lapis, incertum. Ed. Lebas Attique 59.

```
ΤΟΦΩΝΙΑΦΙΔΙΜΟ
ΛΡΕΤΗΣΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥ
ΘΗΚΑΝ ΚΑΘΑΕΝΕΤΕΙ
```

V. 1 Τ(ρ)οφωνία(?) Φιδίμο[υ]. P. Aelius Phidimus Pallenensis ephebus recensetur C. Helvidii Secundi Pallenensis anno, quem annum 192/3 p. Chr. esse infra demonstrabo (part. IX class. 3). Nomen Φείδιμος rarissimum est, neque in titulis Atticis praeter illum quemquam

alium me invenire memini. Quem si eundem cum hoc esse statuerimus, ad priorem tertii p. Chr. saeculi partem huius tituli aetas redibit. V. 2 *ἀρετῆς καὶ σωφροσύ[νης ἕνεκα]*. V. 3 [*ἀνέ*]*θηκαν, καθὰ ἐψηφί*[*σατο ὁ δῆμος* (?)]. Quam formulam praeterea invenisse mihi videor in titulo Samio, quem W. Vischerus edidit Musei Rhenani vol. XXII (1867) p. 315 n. 11; illic enim ni fallor v. 5 supplendum est [*καθὸ*]|*τι αὐτοῖς ὁ δῆμος ἐψηφ*[*ίσατο*], id quod editorem fugisse videtur.

---

910 'Athenis in templo *Παναγίας*'. Edd. Boeckh C. I. G. 443 (ex schedis Fourmonti). Pittakis l'anc. Athènes p. 95. (Lebas Attique 356. K. Keil Philol. XXIII p. 597).

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣΜΑΝΤΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΟΣΚΑΙΦΙΛΗΤΩΛΕΥΚΙΟΥΠΕΙΡΑΙΕΩΣΘΥ
ΤΗΝΕΑΥΤΩΝΘΥΓΑΤΕΡΑΦΙΛΗΤΩΜΥΗ
[ΘΕΙΣ]ΑΝΑΦ[ΕΣΤΙΑΣ]ΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗ

Var. lect. V. 1 ita dedi, ut eum exhibet Pittakis (et Lebas qui eius exemplum exscripsit), Fourmont ΥΛΕΟΜLΝΗΣΜΑΝΓΙCιΜΑΡΑΘΩΝ. || v. 4 Pittakis (Lebas) ....ΑΝΕΘ....ΔΗΜΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙ.

Κλεομένης Μαντίου Μαραθώνι|*ος καὶ Φιλητὼ Λευκίου Πειραιέως θυ(γάτηρ)* | *τὴν ἑαυτῶν θυγατέρα Φιλητώ, μυη*|*θεῖσαν ἀφ' ἑστίας, Δήμητρι καὶ Κόρῃ*. Inde ab hoc titulo incipiunt ei, quorum aetas definiri non potest; in quibus eum ordinem tenui, ut primo loco ponerem titulos puellarum, quarum partes aliquae fuerunt in sacris publicis, quales sunt *αἱ ἀφ' ἑστίας μυηθεῖσαι* (n. 910—915), *ἐρρηφόροι* (n. 915—919), *κανηφόροι* (n. 920—923). Ad alterutrum ex his muneribus spectat titulus n. 924. Deinde subiunguntur reliqui tituli honorarii mulierum.

---

911 Marmor Hymettium. Eleusine 'in D. Georgii' Boeckh. 'Ad S. Zachariae' Lenormant et Velsen. Edd. Spon. Itin. T. III P. II p. 193. Wheler Itin. p. 427. (Vandal. Diss. p. 398.) Boeckh C. I. G. 444. Lebas Attique 76 (347). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 24 n. 8. Exscripserunt A. Schoell et Velsen.

[Η]ΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
[Δ]ΗΜΟΣΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΗΝΜΕΝΝΕΟ.
.ΕΡΝΕΙΚΙΔΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΜΥΗΘΕΙΣΑΝ
[Α]'ΕΣΤΙΑΣΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙΑΝΕΘΗΚΕ
[Ε]ΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΗΣΑΝΑΘΕΣΕΩΣ
[Τ]ΟΥΕΠΙΤΡΟΠΟΥΑΥΤΗΣΓΑΙΟΥ
ΚΑΣΙΟΥΣΗΜΑΧΙΔΟΥ

Var. lect. Quae uncis separavi, Lebas (priore loco, nam alterum exemplum n. 357 ex Corpore Inscriptionum Graecarum descriptum est) Lenormant, Schoell, Velsen non habent. Apud Schoellium etiam v. 7 Σ in voce ΣΗΜΑΧΙΔΟΥ deest. Ceterum Velseni apographum longe accuratissimum fideliter expressi. V. 1 Lenormant in fine addit ΓΟΥΚΑΙΟ.

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πά[γου καὶ ὁ] | *δῆμος Νικοστράτην Μεννέα[υ* | *Β]ερνικίδου θυγατέρα, μυηθεῖσαν* | *ἀφ' ἑστίας, Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἀνέθηκε,* | *ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναθέσεως* | *τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῆς Γαίου* | *Κασίου Σημαχίδου*.

---

912 Athenis; ex schedis Mustoxydis Forchhammerus transmisit Boeckhio.

ΗΒΟΥΛΗ
.ΚΝΙΑΝΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ
.ΖΗΝΙΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
.ΥΗΘΕΙΣΑΝΑΦΕΣΤΙΑΣ

Ἡ βουλὴ | [*Ὀ*]*κνίαν* (?) *Πολυχάρμου* | [*Ἀ*]*ζηνιέως θυγατέρα,* | [*μ*]*υηθεῖσαν ἀφ' ἑστίας.*

---

913 Rhamnunte, in templo. Ed. Velsen Archaeol. Anzeiger 1854 p. 482. Habui etiam ex eiusdem schedis.

ΗΒΟΥ/
ΚΑΙΗΒ
ΩΝΚΑΙΟ
ΚΟΥΝΔΑΝ
ΜΙΣΩΝΟ
ΞΣΤΙ

Ἡ βουλ[ὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου] | *καὶ ἡ β[ουλὴ τῶν ἑξακοσί]*|*ων καὶ ὁ [δῆμος .... Σε]*|*κοῦνδαν, [θυγατέρα ... Θε]*|*μίσωνο[ς, μυηθεῖσαν ἀ*|*φ'] ἑστί[ας].*

---

914 Basis marmoris Pentelici inventa Eleusine '*aux grands Propylées*'. Edd. Pittakis Eph. 3771. Conze Bullettino dell' Inst. 1860 p. 181. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 27 n. 9.

ΚΟΥΡΗΝΥΙΗΟΣΠΕΡΙΩΝΥΜΟΝ
ΙΕΡΟΦΑΝΤΙΣ
ΘΗΚΕΘΕΑΙΣΙΔΙΑΙΣΜΥΣΤΙΝ
ΑΘΗΝΑΙΔΑ

Κούρην υἱὸς περιώνυμον Ἱεροφάντις
θῆκε θεαῖς ἰδίαις μύστιν Ἀθηναΐδα.

---

915 In ara marmoris Pentelici infra mutilata, a. 0,53, l. 0,26, cr. 0,30. Eleusine transscripsit Pouqueville, nunc exstat Athenis in stoa Hadriani. Ed. Pouqueville Itin. IV p. 119. (Boeckh C. I. G. 448). In addendis p. 913 Boeckhius repetivit ex accuratiore apographo quod erat in schedis Koehleri Petropolitani. Lebas Attique 77 (repetivit 359, ex Corpore Inscriptionum transscriptum). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 212 n. 35. Exscripserunt C. O. Mueller, L. Ross, U. Koehler.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΗΑΠΟΔΑΔΟΥΧΩΝ
ΚΑΙΓΕΝΟΥCΑΠΟΠΕ
ΡΙΚΛΕΟΥCΚΑΙΚΟΝΩ
ΝΟCΚΑΤΑΔΕΜΑΚΕΔΟ
ΝΕCΑΠΟΛΛΕΞΑΝ 'sic' *Ross*
ΔΟΤΟΝΟΡΑΤΙΑΝΗ 'sic' *Mueller Ross Koehler*
ΠΟΛΥΧΑΡΜΙCΤΗΝ
ΑΦΕCΤΙΑCΙΟΥΝΙΑΝ
ΘΕΜΙCΤΟΚΛΕΙΑΝ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ

Var. lect. In infima parte quae linea obducta a ceteris separavi, recentiore demum tempore periisse videntur, nam Lebas uncis inclusit et in O. Muelleri, L. Rossii, U. Koehleri apographis non sunt (v. 10 ΙCΤCΚΛΕΙΑΝ exhibet Koehler).

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | *Ἡ ἀπὸ δᾳδούχων* | *καὶ γένους ἀπὸ Πε*|*ρικλέους καὶ Κόνω*|*νος, κατὰ δὲ Μακεδό*|*νας* (sic!) *ἀπὸ Ἀλεξάν*|*δ(ρ)ου, Ὀρ[ν]ατιανὴ* | *Πολυχαρμὶς τὴν* | *ἀφ' ἑστίας Ἰουνίαν* | *Θεμιστόκλειαν,* | *τὴν θυγατέρα.*

916 Basis marmoris Pentelici fracta in duas partes, quarum altera exstat a Parthenone orientem versus, altera occidentem versus. Totum titulum ed. Koehler Hermae IV p. 132, inferiorem partem (*b*) Pittakis Eph. 288. Superioris partis (*a*) usus sum apographo a Koehlero confecto.

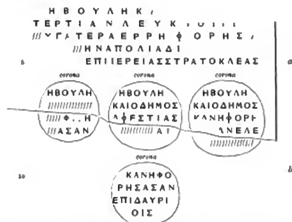

Var. lect. Litterarum formas ex Koehleri exemplo manuscripto prioris fragmenti (*a*) expressi. Nam in Herma ΣΕΦ pro ΣΕΦ expressa sunt. Littera alpha apud Koehlerum (et in expresso exemplari et in scripto) ubique A est, praeter infimae coronae inscriptionem (v. 10—13), in qua A exhibet. Ceterum magnitudo litterarum in expresso exemplari per totum titulum eadem est, in scripto versuum 5—13 litterae aliquanto minoris moduli sunt, quam antecedentium.

Ἡ βουλὴ κα[ὶ ὁ δῆμος] | Τερτίαν Λευκίου ...... | [θ]υγατέρα, ἐρρηφορήσα[σαν | Ἀθ]ηνᾷ Πολιάδι. | Ἐπὶ ἱερείας Στρατοκλέας. — Ἡ βουλὴ | [καὶ ὁ δῆμος | ἐρρη]φ[ορ]ή[σ]ασαν. — Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἀφ' ἑστίας | [μυηθεῖσ]α[ν]. — Ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος κανηφορή[σασ]αν Ἐλε[υ]σινίοις. — Κανηφο[ρήσασαν | Ἐπιδαυρί]οις. Stratoclea sacerdos etiam in alio titulo Attico invenitur (v. indicem vol. II), sed ea non potest eadem esse cum hac. Nam illum titulum multo antiquiorem esse quam hunc Koehlerus comparata utriusque litteratura pronuntiavit. Hunc vero imperatorum aetatis esse certum est.

917 In fragmento basis lapidis Hymettii invento inter Parthenona et Propylaea; exstat in Pinacotheca. Edd. Rangabé Ant. Hell. 1140. Schoell Archaeol. Mitth. p. 89. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 48 n. 37). Pittakis Eph. 238. 942. (Lebas Attique 348. K. Keil Philol. XXIII p. 599). Exscripsit Koehler. V. 2. 3 exhibet Beulé l'Acropole I p. 334.

ΙΙΟΥΕΞΟΙC
ΡΑΕΡΡΗΦΟΡΗΣ
ΗΝΑΙΠΟΛΙΑ
ΗΡΕΛΕΝΗΑ
5 ΕΚΜΑΡΑΕ
ΕΙΑΣ

[Τὴν δεῖνα ......]ίου ἐξ Οἴο[υ θυγατέ]ρα, ἐρρηφορή[σασ]αν Ἀ]θηνᾷ Πολιά[δι ἡ | μήτ]ηρ Ἑλένη Α..|.. ἐκ Μαραθωνίων | [εὐσεβ]είας [ἕνεκα]. Versum 6 Keilius ita potius supplendum putat: [ἐπὶ ἱερ]είας [τῆς δεῖνος]. Utrumque scriptum fuisse potest.

918 In capitulo columnae a dextra fracto, quod fuit olim in arce, nunc est in turri Andronici. Edd. Chandler Inscr. II, 32 p. 55. Stuart Ant. Att. vol. II p. 15 (cf. p. 44). Boeckh C. I. G. 431. (Beulé l'Acropole II p. 255). Pittakis Eph. in adnot. ad n. 96. Lebas Attique 350. Schoell Arch. Mitth. p. 88. (O. Iahn Pausaniae descriptio arcis p. 48 n. 34. K. Keil Philol. XXIII p. 596). Exscripsit Koehler. Apographa Pittakisii et O. Muelleri sunt in schedis Boeckhianis.

ΗΒΟΥΛΗΚ/ΙΟΔΗΜΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΑΝΑΠΟΛΛΟΔ
ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΥΘΥΓΑ
ΡΗΦΟΡΗΣΑΣΑΝΑΘΗΝΑΙΠΟΛ

I. e. Ἡ βουλὴ κ[αὶ] ὁ δῆμος | Ἀπολλοδώραν Ἀπολλοδ[ώρου] | Γαργηττίου θυγα[τέρα | ἐ]ρρηφορήσασαν Ἀθηνᾷ Πολ[ιάδι].

919 Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας Κλαυθμώνος. Ed. Pittakis Eph. in adnotatione ad n. 95. (Lebas Attique 351).

...ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΕΡΡΗΦΟΡΗΣΑΣΑΝΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙ

[Τὴν δεῖνα] Ἀριστοκλέου ἐρρηφορήσασαν Δήμητρι καὶ Κόρῃ.

920 In fragmento basis marmoris Pentelici a superiore dextra sinistra parte mutilo, invento septentrionem versus a Parthenone. Exstat in gradibus Parthenonis. Edd. Pittakis Eph. 986. 2900. Lebas Attique 363. Exscripsit Koehler.

ΙΕΡΩΤΗΜΑ
ΕΙΝΑΝΑΝΤ
ΑΝΗΦΟΡΗΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΟ

[Κατὰ τὸ ἐπ]ερώτημα [τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλῆς Παυ]λεῖναν Ἀντ[....|.... κ]ανηφορή[σασαν ...... | ἐπὶ ἱερέως] Ἀγαθόποδος.

Agathopus Phlyensis sacerdos (Aesculapii ut videtur) est in titulo n. 693, quem M. Aurelii fere aetatis esse supra demonstravi. Sed is utrum idem sit atque hic an alius diiudicari nequit, praesertim cum pagi nomen hic non exstet.

921 Fragmentum basis marmoris Pentelici, inventum a Lenormanto Eleusine prope magna Propylaea. Edd. Pittakis Eph. 3892. Conze Bullett. dell' Inst. arch. 1860 p. 182. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 260 n. 44. Praeter coronam in qua v. 1—6 scripti sunt, duarum aliarum reliquiae exstant, alterius supra illam, alterius infra v. 8.

Η ΒΟΥΛΗ
Ο ΔΗΜΟΣ
ΚΑΝΗΦΟ
ΡΗΣΑΣΑΝ
ΑΣΚΛΗΠΙ
ΩΙ
ΕΠΙΙ
ΑΜΕΙΝΟΚΛΕΙΑΣΤΗΣΦΙΛ

Var. lect. Expressi Conzii exemplum, a quo reliqui non recedunt nisi in litterarum formis: Ϲ Pittakis, Σ Lenormant et Conze. Ρ Lenormant et Pittakis, Π Conze. Α omnes, nisi quod v. 8 bis Α exhibet Lenormant. Idem v. 7 litteras ΕΠΙΙ ita collocat ut supra *medium* versum octavum sint, quum Conze et Pittakis in ea collocatione, quam recepi, consentiant.

Ἡ βουλὴ | ὁ δῆμος | κανηφο|ρήσασαν | Ἀσκληπι|ῷ. — Ἐπὶ ἱ[ερείας] | Ἀμεινοκλείας τῆς Φιλ[..... θυγατρός]. Titulus similis fuit ac n. 916. Prior pars cum nomine intercidit. Ceterum ἡ βουλὴ ὁ δῆμος sine particula copulativa etiam in titulo Herodis Attici n. 675 leguntur.

---

922 Athenis in parva basi. Ex schedis Koehlerianis ed. Boeckh C. I. G. 431[b]. Add. et corr. vol. I p. 913*a* (inde Lebas Attique 364).

ΡΒΜΡΟΥΙΜ..
ΣΩΣΤΡΑΤΗΘΕΟ
ΚΑΝΗΦΟΡΗΣΑΣΑΙ
ΠΙΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΥΙΟΣΔΙΑΒΙΟΥΓΑ
ΖΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΑΙ
ΚΑΙΔΑΔΟΥΧΟΥΝΤΟΣ

I. e. .... Σωστράτη[ν] Θεο[.... τοῦ δεῖνος δήμου,] | κανηφορήσασα[ν .... ἐ]πὶ Νικοστράτου [τοῦ δεῖνος ἱερ]έως] διὰ βίου Γα[ργηττίου,] | ζακορεύοντος Αἰ[λίου ....,] | κ[λ]ιδ⟨αδ⟩ουχοῦντος [τοῦ δεῖνος]. A Boeckhio inprimis ea in re recessi, quod is paucas tantum litteras singulis versus a dextra deesse putavit. Sed id in uno versus 3 fine ita esse primo aspectu videtur, ubi Boeckhius scripsit κανηφορήσασα[ν ἐ]|πὶ Νικοστράτου. Sed quidni interpositum fuerit deorum nomen, quorum in sacris[4] illa κανηφόρος fuerit, ut est n. 923 κανηφορήσα Σαράπιδος καὶ Εἴσιδος? Ac re vera multo plura intercidisse ex versus 2 fine apparet. Quare versus 4—8 plane aliter supplevi ac Boeckhius, qui scripsit ἐπὶ Νικοστράτου [ἱερ]έως] διὰ βίου, Γα... | ζακορεύοντος ... | καὶ δᾳδουχοῦντος. Sed in his multa sunt quae admitti nequeant: neque enim quod in Nicostrati nomine propter additam praepositionem ἐπὶ licet, ut nomen ante sacerdotii vocabulum collocetur (n. 922), item licet in participio nude posito ζακορεύοντος: imo semper inversus ordo observatur, ubi praepositio deest (n. 225 ἱερατεύοντος Διονυσίου Κολωνῆθεν. Similiter n. 89. 93. 104—110. 119. 121 et multis aliis locis). Accedit quod daduchi muneri hic, cum haec omnia non possint ad Cereris Eleusiniae sacra pertinere, locus non est, neque eo sacerdotio splendidissimo credibile est eundem hominem functum esse, qui simul etiam minister (ζάκορος) fuerit. Quare clidnchiae vocabulum reposui (cf. n. 172. 699) neque id ad eundem hominem rettuli de quo dicitur ζακορεύοντος. Si cui in supplementis meis displiceat ordo verborum ἐπὶ Νικοστράτου ... ἱερέως διὰ βίου Γαργηττίου, is conferat n. 923 ubi non melius disposita sunt haec ἐπὶ Παμφίλου ἱερατεύοντος τοῦ Ἀντιγόνους Μελιτέως.

923 In fragmento Hermae lapidis Pentelici invento 'εἰς τὰ ἀνασκαπτόμενα θεμέλια τῆς ἐκκλησίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων 1843'. Koehlerus vidit in turri Andronici. Edd. Pittakis Eph. 887. Ross Demen 127. Lebas Attique 105. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 216. (K. Keil Mus. Rhen. XIX p. 261). Rangabé Ant. Hell. 1097. Denuo cum lapide contulit Koehler.

ΙΣΙC
ΝΙΩΝΚΑΝΗΦ
ΙΙ ΑΡΑΠΙΔΟΣΚΑΙ
ΕΙΣΙΔΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΕΠΙΓΙΦΙΛΟΥΙΕ
ΡΑΤΕΥC ΙΤΟΣΤΟΥ
ΑΝΤΙ//////ΝΟΥΣΜΕ
ΛΙΤ///ΟΣ

[Ὁ δεῖνα τὴν δεῖνα Ἀφροδ]ισιέ[ω | ἐκ Μαραθω]νίων, κανηφ|[ορήσασαν] Σαράπιδος καὶ | Εἴσιδος, ἀνέθηκεν, | ἐπὶ Π[αμ]φίλου ἱε|ρατεύ[ον]τος τοῦ Ἀντι[γό]νους Με|λιτ[έω]ς.

---

924 Athenis, exstat in impluvio Musei novi. Exscripsit O. Luedere.

ΕΠΕΡΩΤ
ΞΑΡΕΙΟΥ
ΗΣΣΩ
ΦΙΛΣ///
ΥΓΑΤΕ
//////////ΑΝΟΤ
ΝΥΣΙΟΥΕΥΠΥΡ
ΟΤ

I. e. [Κατὰ τὸ] ἐπερώτ[ημα | τῆς ἐ]ξ Ἀρείου [πά|γου βου]λῆς Σω[σὼ | Πα]μφίλο[υ .... θυγατέρ[α | κανηφορήσα]σαν (?) ὁ π[ατήρ. — Ὁ δεῖνα Διο]νυσίου Εὐπυρ[ίδης ἐποίησε]. Utrum v. 6 ἐρρηφορήσαν an κανηφορήσασαν fuerit, diiudicari nunc nequit.

---

925 In muro balnei maioris, in urbe, vidit Rossius. Edidit Pittakis l'anc. Athènes p. 172. (Rangabé Ant. Hell. 1062. K. Keil Philol. XXIII p. 619). Rossii apographum est in schedis Boeckhianis, quod accurate expressi.

ΗΜΗΙΙ
ΕΩΣΘΥΓΑΤΗΡΑΝΤΙΟΧΟΝΙ
ΑΛΗΡΕΩΣΕΙΛΥΘΕΙΑ.

[Τὴν δεῖνα] ἡ μή[τηρ, ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος ....]ίως θυγάτηρ, Ἀντιόχο[υ γυ]νή | [Φ]αληρέως, Εἰλυθείᾳ.

Versu 2 Ἀντίοχον accusativus nominis quod est Ἀντίοχος esse nequit; neque enim viri imago Ilithyiae dedicari potuit, et v. 3 genetivus [Φ]αληρέως indicat de muliere dici, quum de viro Φαληρέα expectemus. Quare Keilius Ἀντίοχον mulieris nomen esse vult, qualia sint Εὔκαρπον, Ὀνασιφόρον, Χλιδανόν, Σοφόν, Γλυκῶνον, Ὅμοιον, Ποθεινόν, Πυθιανόν. Sed haec omnia nomina quum satis recentia sint, apparet formata esse ex eiusmodi vocibus, quae etiamtum adiectivorum voces fungerentur et propter ipsam vim ac significationem, honorificam plerumque, quae in eis inesset, eiusmodi nomina puellis indita esse. At Ἀντίοχος nomen proprium etsi ab origine adiectivum esse manifestum est, tamen in ea linguae Graecae aetate, quam nos novimus, nullum fuit adiectivum ἀντίοχος. Quare quum Ἀντίοχον muliebre nomen ratione et analogia destitutum sit, aliquid peccatum videtur in titulo incidendo; atque lenissima certe medela ea est quam adhibui. Ceterum Keilius reliqua sic supplenda coniecerat: ... Δημητρί[ου τοῦ δεῖνος .....]ίως θυγάτηρ Ἀντίοχον Ἡ[γίου Φ]αληρέως Εἰλυθείᾳ.

926 *'A concave base of Hymettian marble'* (Finlay). Edidit Lebas Attique 89. (K. Keil Philol. XXIII p. 618 sq.). Finlayi apographum est inter schedas Boeckhianas.

ΙΟΥΛΙΟΣΟΠΠΤΑ
ΤΗΝΕΑΥΤΟΥ[ΘΥΓΑ]
\ΙΑΝΡΟΥΦΙΝΑΝΙΛΙΘΥΙΑ
ΧΑΡΙCΤΗΡΙΟΝ
ΙΕΡΙΑΣΙΣΙΔΩΡΑΣΤ
ΣΤΛ

Var. lect. V. 1 primum Ι om. Lebas. || extr. ΟΙ··Α Lebas || v. 2 fin. quae uncis circumdedi omisit Finlay, qui tamen litterae Θ reliquias exhibet hasce: C || v. 3 init. \ om. Finlay || fin. ΙΛΥΘΥΙΑΙ Lebas, ΙΛΙΟΥΙΑ Finlay || v. 5 primum Ι om. Lebas || fin. ΛΣC Finlay, ΑΣΤ Lebas. Ceterum hunc versum minoribus litteris quam eos qui antecedunt exhibet Lebas; Finlay non item. || v. 6 reliquias omisit Lebas. Formas litterarum expressi ex apographo Finlayano.

Ἰούλιος Ὀππᾶ[τος] | τὴν ἑαυτοῦ θυγα[τέρα] | [Ἰου]λίαν Ῥουφεῖναν Ἰλιθυίᾳ | χαριστήριον | [ἐπὶ] ἱερίας Ἰσιδώρας τ[ῆς ...]. V. 1 fin. Ο[ὐρβ]α[νός] Keil; quod Finlayi apographo refutatur.

927 Salamine in aula monasterii Beatae Virginis; quo pervenisse videtur Eleusine cum aliis lapidibus. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 447. (Lebas Attique 367. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 234 n. 40).

ΕΠΙΙΕΡΕΙ
ΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΤΙΩΝ
ΛΔΙ
ΧΑΡΝΕΩΣ
ΕΡΑΟΠΑΤΗ

V. 1—4 Ἐπὶ ἱερεί[ας τῆς δεῖνος] | Ἐπιγόνου [ἐκ Συπαλη]ττίων (? Γαργηττίων, Κηττίων, Σφηττίων). V. 5 [Ἀ]χαρνέως. V. 6 [τὴν θυγατ]έρα ὁ πατήρ.

928 Eleusine, in muro casae. Edidit Dodwell. Itin. T. II p. 174. (Boeckh C. I. G. 446). In schedis Boeckhianis est apographum Pittakisii; sed id cum videatur ex Corpore Inscr. transcriptum esse satis neglegenter, errores eius ascribere supervacaneum est.

ΙΑΝΡΟΥΦΕΙΝΑΝ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΟΛΥΜΠ
ΣΑΘΗΝΗΣΙΝΦΑΙΔΥΝΤΙ
ΤΗΝΑΡΙΣΤΗΝΓΥΝ
ΙΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚ

....ίαν Ῥουφεῖναν [ὁ κηρυκεύσας τ]ῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ [ὁ δεῖνα ..., ὁ] | ἀγωνοθέτης Ὀλυμπ[ίων, καὶ Ὀλυμπίου Διὸ]ς Ἀθήνησιν φαιδυντ[ής, ...] | τὴν ἀρίστην γυν[αῖκα ... | ....]ίου Ἱεροκήρυκ[ος θυγατέρα]. Versuum 5. 6 supplementa Boeckhii sunt, cetera mea. V. 2 Boeckh ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή. Sed quae sequuntur 3—4 ab uno homine statuam dedicatam esse indicant; ac si quis supplere conetur ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ [καὶ ὁ δεῖνα], ei obstet v. 5 τὴν ἀρίστην γυν[αῖκα] nam id dici non potuit si una cum marito senatus Areopagitarum statuam dedicasset. V. 3. 4 ἀγωνοθέτης Ὀλυμπ[ιάδος τῆ]ς Ἀθήνησιν Boeckhius; sed ἀγωνοθέτης Ὀλυμπιάδος insolitatius dictum, quare Ἀθήνησιν potius ad insequentia rettuli, ut Ὀλυμπίου Διὸς Ἀθήνησιν φαιδυντής idem sit, qui φαιδυντὴς Διὸς Ὀλυμπίου ἐν ἄστει dicitur n. 291, ut distinguatur ab altero qui est φαιδυντὴς Διὸς ἐν Πείσῃ (n. 283).

929 Eleusine in ruderibus templi Cereris et Proserpinae (*'in einer Mauer neben andern alten Steinen'* Schoell). Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 125. Ex eius exemplo et Fourmonti schedis plane consentientibus Boeckh C. I. G. 404. (Lebas Attique 343). Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 297 n. 58. Exscripserunt Pittakis (sched. Boeckh.), Schoell, Velsen.

ΤΟΥΑΥΤΟΚ
ΤΟΡΟΣΑΝΔ
ΑΝΚΡΑΤΕΡ | Ο
ΑΡΧΙΕΡΕΥ | Σ
ΑΧΑΙΩ | Ν

Var. lect. Quae a dextra parte linea traducta seiunxi, ea non sunt in apographis Schoellii et Velseni. Praeterea v. 1 extr. ΟΙ// Velsen Schoell. || v. 2 extr. ΑΝ/ Velsen Lenormant. Videtur igitur lapis recentiore tempore ab ea parte magis etiam mutilatus esse.

Tituli rationem perspici non posse, neque quicquam agnosci nisi v. 1. 2 τοῦ Αὐτοκράτορος et v. 4. 5 ἀρχιερεὺς Ἀχαιῶν indicavit Boeckhius. Sed quum ex his ipsis appareat, non plus quam singulas binasve a dextra litteras periisse, neque de ratione tituli perspicienda neque de verbis ipsis supplendis desperandum videtur. Lege igitur: [Ἐπιτρέψαντος] | τοῦ Αὐτοκ[ρά]τορος Ἀνδ[ρί]αν Κράτερο[ς] | ἀρχιερεὺς | Ἀχαιῶν. Fuit igitur mulieris, cui Andriae nomen erat, imago a Cratero sacerdote dedicata. Qui Craterus nescio an idem fuerit cum Alexandrae sacerdotis marito, Lysimachi patre, quem habemus n. 838. Veniae statuae erigendae ab imperatore concessae praeterea duo sunt exempla in titulis Atticis, alterum (n. 844) dubium sane, alterum vero (n. 636) certissimum.

930 Eleusine; ed. Spon Itin. T. III P. II p. 102. (Boeckh C. I. G. 449).

ΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ
ΕΚΒΗΣΑΙΕΩΝ
ΤΟΙΝΘΕΟΙΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Etsi de tituli ratione dubitari licet, tamen mihi quidem veri simillimum videtur sic fere scriptum fuisse: [Τὴν δεῖνα ....]νου [ἡ μήτηρ] | Στρατονίκη | ἐκ Βησαιέων | τοῖν θεοῖν. | Δημήτριος | [ἐποίησεν]. Sed cum non constet, utrum versus 2—5 integri sint an mutili, possit etiam, quod iam Boeckhio in mentem venerat, v. 2 Στρατονίκη[ν] suppleri, ita ut Stratonice sit ipsa, quae statuae honore afficitur, Demetrius vero is qui dedicat. Utique non licet, quod item Boeckhius proposuit, ita legi: Στρατονίκη ἐκ Βησαιέων τοῖν θεοῖν Δημήτριος (sc. ἀνέθηκεν). Nam eius hominis, cuius statua est, nomen non licet nominativo casu efferri, nisi tum, cum eius qui dedicat nomen omnino omittitur (n. 791. 944. 948—952). Atque omnino ille nominativus imperatorum aetate rarus est in titulis honorariis et certis legibus adstrictus, de quibus alio loco dicendum erit.

931 Basis lapidis Hymettii, inventa in arce. Edd. Pittakis Eph. 100. Rangabé Ant. Hell. 1027. (Lebas Attique 21. O. Iahn Pausaniae descr. arcis p. 49 n. 43). Beulé l'Acropole II p. 302 versuum dispositione neglecta.

ΕΥΔΗΜΟΣΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥΦΛΥΕΥΣ
ΚΑΙΑΓΑΡΙΣΤΗΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥΦΛΥΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΗΡΤΗΝΜΗΤΕΡΑΣΤΡΑΤΟΚΛΕΙΑΝ
ΕΥΔΗΜΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑΑΘΗΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙ

Εὔδημος Πολυεύκτου Φλυεὺς | καὶ Ἀγαρίστη Πολυεύκτου Φλυέως | θυγάτηρ τὴν μητέρα Στρατόκλειαν | Εὐδήμου Μελιτέως θυγατέρα Ἀθηνᾷ Πολιάδι.

---

932 In basi marmoris Hymettii a dextra mutila, a. 0,15, inventa septentrionem versus ab Erechtheo. Exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 993. Contulit Koehler.

ΕΙΣΙΔΟΤΗΝ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ
ΟΠΑΠΠΟΣΑΓΑΘ
ΤΟΥΣΕΑΥΤΩΝΘ
ΤΗΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙ

Permulta a dextra parte periisse inprimis v. 3. 4 indicant. Nam ex plurali ἑαυτῶν apparet, praeter avi nomen etiam aliud, aviae ut videtur, versu tertio scriptum fuisse. Quare de restituendo in integrum titulo desperandum est; sed sic fere videtur compositus fuisse: Εἰσιδότην [...... καὶ τὸν δεῖνα] | Μαραθώνιον [καὶ τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος δήμου] | ὁ πάππος Ἀγαθ[...... καὶ ἡ τήθη ἡ δεῖνα] τοὺς ἑαυτῶν θ[υγατριδεῖς· ἐπὶ ἱερείας τῆς δεῖνος] | τῆς Ἀφροδεισί[ου .... θυγατρός]. Quod nomine masculini generis τοὺς θυγατριδεῖς neptis cum duobus nepotibus comprehenditur, vix quemquam offendet; neque id quin in lapide scriptum fuerit dubitari licet.

---

933 Lapis Pentelicus; inventus esse dicitur septentrionem versus a Propylaeis. Exstat in gradibus orientalibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 4022. Exscripsit O. Lueders.

ΗΙΕΡΕΙΑ
ΤΗΣΕΝ////
ΝΑΙΚΩ////
ΠΙΑΣΕΞ
ΦΑΙΝΑΡ////
ΔΗΜΟ////
ΠΙΑΔΟ////
ΡΟΣΚ////
ΤΟ//////////
ΗΣΥΛ////

Neque restitui potest titulus, neque de eius ratione certi quicquam dici. V. 1 Ἡ ἱέρεια. V. 2 τῆς ἐν (videtur ad deae alicuius nomen pertinere, cuius sacerdos titulum dedicavit, veluti ἡ ἱέρεια [τῆς Δήμητρος] τῆς ἐν [Ἄγραις]). V. 3 non expedio, nam [γυ]ναικῶ[ν], quod in mentem venit, quomodo cum antecedentibus et insequentibus coniunctum fuerit, vix quisquam dicat. V. 4 [Ἀσκλη]πιὰς ἐ[ξ ....]. Hoc videtur sacerdotis quae dedicavit nomen, cum v. 6 Φαιναρ[έτην] eam designare videatur, cuius est statua, praesertim cum hoc quoque nomen sacerdotem aliquam gessisse appareat ex titulo n. 622, Hadriano imperatore composito. V. 6 δήμο[υ]. V. 7 [Ἀσκλη]πιάδου. Cetera plane incerta.

934 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,23, l. 0,19, inventum in arce. Ed. Pittakis Eph. 2666.

ΗΝΑΙ
ΙΣΤΡΑΤΗΝ
ΠΠΟΚΛΗΣ
ΠΑΛΗΤΤΙΟΣ
ΛΥΡΑ

[Ἀθ]ηνᾷ [.... | ...]ιστράτην [..... | ... Ἱ]πποκλῆς [τοῦ δεῖνος | Συ]παλήττιος. Ultimi versus reliquiae incertae.

---

935 Fragmentum basis lapidis Pentelici, undique mutilum, inventum occidentem versus a Parthenone; exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1808. Exscripsit Koehler.

ΩΝΙΔΟ
ΝΕΑΥ
ΔΙΟΥ
ΝΕΘ

[Ὁ δεῖνα Α]ἰωνίδο[υ ... | .. τ]ὴν ἑαυτ[οῦ θυγατέρα, ...]νδίου (vel ....ἀ]νδ[ρ]ου) Μ[...... (pagi nomen) γυναῖκα, ἀ]νέθ[ηκεν].

---

936 Fragmentum marmoris Eleusinii, infra Propylaea; titulus lectu difficillimus. Exscripsit Koehler.

/////ΙΩ////////////////
ΙΟΥΒΑΝΑΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΗΣΕΝΕΚΑ

[Τὴν δεῖνα | ....]ίου Βάνα θυγατέρα | [ἀρετ]ῆς ἕνεκα. Quale sit nomen Βάνας, ignoro. Sed aliter legi titulus vix potest.

---

937 "Ἐπὶ μικροῦ τεμαχίου εἰς τὸ γυμνάσιον τοῦ Ἀδριανοῦ 1832" Pittakis, cuius apographum est inter schedas Boeckhianas.

//////////////////////////
///////ΣΤΗΣ//////
///ΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ

[Ὁ δεῖνα τὴν δεῖνα | ἀρετῆς ἕνεκα | ἀνέ]στησ[εν, τὴν | ἑαυτ]οῦ θυγατέρα.

938 Eleusine in puteo. Ed. Bursian Bullettino dell' Instituto arch. 1855 p. XXII. Exscripsit Velsen.

ΠΟΜΝΗΡ
ΤΗΣΕΞΑΡ
ΟΥΒΟΥΛΗΣ
Ι ΝΤΗΝΑ

[Κατὰ τὸν ὑ]|πομνημ[ατισμὸν] | τῆς ἐξ Ἀρ[είου πάγ]|ου βουλῆς [. . . . . .]|ι[α]ν τὴν α[ὑτοῦ θυ|γατέρα ὁ δεῖνα]. Supplementa mea sunt; atque etsi Bursianus nihil nisi senatus Areopagitici nomen intellegi posse dixit, tamen non dubito quin etiam ὑπομνηματισμοῦ vocabulum, quod praeterea est n. 321. 806. 843. 878, iure restituerim; neque ultimi versus reliquiae dubitari sinunt, quin hic sit mulieris alicuius titulus honorarius.

939 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 442. (Lebas Attique 350).

. . . ΡΟΥΛΩ ϽΙΔΕΛΦΝΩ . . .
. . . ΕΛΦΙΝΙ . . . . ΤΗΝΙΕΡ . . .
C . . ΥΘΙΟΥΧΟΛΛΕΙ/ . . . . . .
ϽΛΝΗΡ . . ΝΕΘΗΚΕΝΕΥΘ . . .
. . . . ΧΟΛΛΕΙ . . . . .

[Ἀπ]ό[λ]λω[ν]ι Δελφινί[ῳ] [. . .|. Δ]ελφινί[αν?] τὴν ἱέρ[ειαν, τοῦ δεῖνος | θυγατέρα, Ε]ὐθίου Χολλεί[δου γυναῖκα,] | ὁ ἀνὴρ [ἀν]έθηκεν Εὐθ[ίας | τοῦ δεῖνος] Χολλείδ[ης]. V. 1 dei nomen restituit Boeckhius, v. 2 τὴν ἱέρει[αν], v. 4 [ἀν]έθηκεν, v. 5 Χολλεί[δης]. Cetera a me suppleta sunt, quae Boeckhius intacta reliquerat praeter v. 4 init., ubi [Π]υθίου supplevit et hoc nomen commate interposito ab insequenti Χολλειδ . . separavit. Sed et ipsius nominis reliquiae et demoticon quod est Χολλείδης hic et v. 5 de eodem homine dici indicant.

940 Fragmentum tabulae(?) lapidis Pentelici, inventum in domo Finlayi. Ed. Pittakis Eph. 2769. Periisse videtur.

ΔΙ
ΓΥΝΑΙΚΑ
ΦΡΟΣΥΝΗ
ΩΝΔΕΔΗΜΟΣ
ΙΣΠΕΛΕΙ:ΚΑ
ΑΓΚΙΟΥΛΗΤ

Eo minus quicquam certi de hoc fragmento statui potest, quod non satis accurate exscriptum videtur. Initio agnoscuntur: [τὴν δεῖνα τοῦ δεῖνος] γυναῖκα, [ἀρετῆς | ἕνεκα καὶ σω]φροσύνης. V. 4 [τ]ῶν δὲ δημο-σ[ίων]. V. 5 plane obscurus. V. 6 item, nisi paullo audacius . . . α[ν ἡ β]ουλὴ τ[ῶν Χ (aut Φ)] legere velis.

941 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 436. Periisse videtur.

ΚΜΥΔΙΛΑΡΙΣΤΟ
ΝΙΚΗΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑ
ΔΙΟΥΔΑΔΟΥΧΟΥΚΑ
ΚΛΑΥΔΙΑΣΔΑΜΟ
ΚΡΑΤΑΣΘΥΓΑΤΗΡ

Κ[λαυ]δί[α] Ἀριστο|νίκη, Τιβερίου Κλα[υ]|δίου Δᾳδούχου κα[ὶ] | Κλαυδίας Δαμοκράτας θυγάτηρ. Hic collocavi titulum, quia nihil continet nisi mulieris nobilis nomen neque sepulcralis esse videtur. Tamen num huius feminae, cuius nomen *nominativo casu* effertur, statuae subscriptus fuerit, valde dubium est (cf. adn. ad n. 930). Ti. Claudii nomina in daduchorum Melitensium familia tot hominibus inde a Claudii principatu usque ad Commodum et Severum communia sunt (v. adn. ad n. 676) ut inde de tituli aetate nihil colligi possit.

942 Athenis. Ed. Pocock. P. I c. 5 s. 4 p. 52 n. 41. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 441 (inde transscripsit Lebas Attique 366). Periisse videtur.

ΓΜΛΤΙΜΕΙ ΕΝΤΗΙ
ΛΛΔΙΕΙΔΙΥCΕΝΟΠΑ
ΤΗΡΕΥΤΥΧΑΙΑΝΦΙΛΑΡ
ΓΥΡΟΥΚΛΟΤΑΜΟΑΒΟΥ
ΛΗΤΗΦΙΓΑΙΑΕΔΩΡΗCΑΤΟ
ΤΗΝΙΕΡΕΙΑΝ

. . . . τιμ . . . . ἐν τῇ [Ἑλ]|λάδι εἱδ[ρ]υσεν ὁ πα|τὴρ Εὐτυχιανὸν Φιλαρ|γύρου . . . . [ἡ] βουλὴ τῇ . . . . ἰδωρήσατο | τὴν ἱέρειαν. Sic Boeckhius, neque plura mihi restituere licuit propter nimiam apographi pravitatem.

CLASSIS DECIMA.

MONVMENTA HOMINVM ILLVSTRIVM QVI ANTIQVIORIBVS TEMPORIBVS FVERVNT.

943 'Βάθρον λίθου πυρροῦ', inventum in domo prope Lysicratis monumentum; exstat in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσία 5 Αὐγ. 1865 (Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἀρ. 1). A. Conze Archaeol. Anzeiger n. 206. Februar. 1860 p. 183. Exscripsit Koehler. Cf. quae de titulo disseruit C. Lugebil Jahrbücher für class. Philol. Suppl. V p. 539 sqq.

ΚΟΔΡΟΥΤΟΥΤΟΠΕΣΗΜΑΜΕΛΑΝΘΕΙΔΑC
ΞΕΙΝΕΤΟΚΑΙΜΕΓΑΛΗΝΑCΙΔΑΤΕΙΧΙΣΑ
CΩΜΑΔΥΠΑΚΡΟΠΟΛΗΙΦΕΡΩΝΤΑΡΧΥΣΕΝ
ΛΑΟΣΕΣΑΘΑΝΑΤΟΥΣΔΟΖΑΝΑΕΙΡΑΜΕ

Κόδρου τοῦτο πέσημα Μελανθείδαο [ἄνακτος,]
ξεῖνε, τὸ καὶ μεγάλην Ἀσίδα τειχίσατ[ο].
σῶμα δ' ὑπ' ἀκροπόλῃ φέρων τάρχυσεν [Ἀθηναίων]
λαός, ἐς ἀθανάτους δό[ξ]αν ἀειράμε[νος].

Ingeniosa est Lugebilii coniectura, Ἀσίδα hoc loco intellegendam esse non Asiam sed Atticam, cuius inter nomina antiqua etiam Ἀσίς recensetur (Euphorio ap. schol. Dionys. Perieg. ad v. 620); quamquam potest etiam ita explicari, ut morte Codri (praeter Atticam ab incursione hostium liberatam) *etiam* id effectum esse dicatur, ut Asiae ora oppidis munitis cingeretur; atque huic interpretationi particula καὶ addita favere videtur. Τοῦτο πέσημα Lugebilius de anaglypho Codri mortem repraesentante interpretatur, quod non probo, quia ita tollitur oppositio quae est inter πέσημα et σῶμα. Id enim dicere voluisse videtur qui hoc carmen composuit, *mortuum* quidem esse ipso hoc loco Codrum, sed non *sepultum*. Neque vero licet negari, haec verba τοῦτο πέσημα, praesertim in huius carminis sermone contorto potius et tumido quam eleganti, ita accipi posse ut significent: 'hic est *locus*, *ubi* cecidit'; similiter enim apud Xenophontem anab. II, 2, 6 ἡ μάχη de loco dicitur, ubi pugnatum est. Quam paragraphum qui scripsit, etiamsi non ipse fuit Xenophon, certe homo Graecus fuit non recentioris aetatis ea qua hoc epigramma compositum est.

---

944 Fragmenta basis lapidis Hymettii, a. 0,22, l. 0,63, cr. 0,41, inventa ad ecclesiam Παναγίας πυργιωτίσσης. Exstant in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. ὑπὸ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 22. Pittakis Eph. 3702.

ΛΥΚΦΥΡΓΟΣ
ΟΓΗΤΩΡ

Λυκοῦργος | ὁ ῥήτωρ. Suo iure C. Wachsmuth (Die Stadt Athen I p. 615) cum ex litterarum formis tum ex ipsis tituli verbis apparere dixit, eum non ante Romanorum dominationem lapidi incisum esse. Certe si Lycurgi aetate scriptus esset, illud ὁ ῥήτωρ abesset ac potius simpliciter Λυκοῦργος Λυκόφρονος legeretur, ut Cononis filiique statuis in arce nihil subscriptum fuit nisi Κόνων Τιμοθέου et Τιμόθεος Κόνωνος. Ceterum aeneam Lycurgi oratoris statuam commemorat Paus. I, 8, 2.

945 Basis. 'In domo „Σταυρωτοῦ Κονδύλη"' Fourmont. Nunc est in turri Andronici. Edd. Boeckh C. I. G. 135 (ex schedis Fourmonti). Pittakis l'ancienne Athènes p. 502. Exscripsit Koehler.

ΟΣ
ΛΛΕΞΑΝΔΡΟΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΥΥΙΟΝ

Var. lect. Primi versus reliquias solus Koehler habet. Reliqua Pittakis sic exhibet: ΑΛΕΞΑΝΔΟΥΦΙΛΙΠΠΟΥ. Tamen quin idem sit titulus non dubitandum.

[Ὁ δῆμ]ος
[βασιλέα Ἀ]λέξανδρον
[βασιλέως] Φιλίππου υἱόν.

Regium nomen v. 2. 3 supplendum esse spatii rationes docent, si comparaveris reliquias v. 1. Titulum ab ipsius Alexandri aetate fere tribus aut quattuor saeculis distare cum ex litterarum formis apparet tum ex voce υἱός addita; nam id in *metricis* quidem titulis iam antiquo tempore fiebat (Φειδίας Χαρμίδου υἱὸς Ἀθηναῖός μ' ἐποίησε Paus. V, 10, 2, Πεισίστρατος Ἱππίου υἱός Thuc. VI, 54, 7), sed in eis qui pedestri oratione compositi sunt, Romanae aetatis est.

---

946 Herma marmoris Pentelici sine capite, a. 0,57, l. 0,31, cr. 0,26. 'Εὑρέθη εἰς τινα οἰκίαν παρὰ τὴν ἐκκλησίαν Καπνικαρέαν'. Exstat in stoa Hadriani. Inferiorem partem inde a v. 4 ex Fourmonti apographo ed. Boeckh C. I. G. 136, totum titulum Pittakis Eph. 3447. H. Brunn Bullett. dell' Inst. 1860 p. 56 sqq. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 90 n. 240. Exscripsit Koehler.

ΟΝΝΙΚΟΜ
ΛΟΥΣΟΦΙΗ
ΣΠΙΙΣΤΟΡΑ
ΠΑΣΗΣΣΤΙ
ΣΕΝΑΛΕΞΑΙ
ΔΡΟΣΘΕΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛ

[Υἱ]ὸν Νικομ[ά|χ]ου, σοφίη[ς | ἐ]πιίστορα | πάσης,
στ[ῆ]|σεν Ἀλέξα[ν|δ]ρος θεῖον | [Ἀ]ριστοτέλ[η].

Imperatorum Romanorum aetatem indicant litterarum formae, id quod vidit Brunnius; neque ante alterum p. Chr. saeculum titulis incisus videtur. Nam Atticum certe titulum, qui litteras ita inter se coniunctas habet ut v. 7 sunt T et E, Hadriani aetate antiquiorem novi nullum (cf. n. 622. 625. Nam tituli antiquioris n. 550 aliam videri rationem esse exposui ad n. 645).

947 'Athenis ad vestibulum arcis, Cyriac. p. XV n. 113 atque ex schedis Cyriaci Murat. T. II p. DCLXXXI. 6 et ex suis T. III p. MDCCLXXIV. 4. Hinc Iacobs. Paralip. Anthol. II p. 800. Anthol. Palat. Append. n. 276' Boeckh C. I. G. 911.

ΟΥΔΕΤΥΧΗΣΣΕΔΑΜΑΣΣΕΠΑΛΙΝΚΛΙΝΑΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΔΥΣΜΕΝΕΩΝΟΛΟΗΝΥΒΡΙΝΑΛΕΥΑΜΕΝΟΝΗΣΕΤΕΛΟΣ
ΘΑΝΑΤΟΙΟΚΙΧΑΝΕΝΩΣΠΑΥΡΟΥΣΠΡΟΤΕΡΩΝΑΝΕΡΑΣ
ΑΓΧΙΘΕΩΝΤΩΙΡΑΚΑΙΑΖΟΜΕΝΟΣΣΟΦΙΗΣΕΟΝΗΓΗΤΗΡΑ
ΕΤΗΣΕΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΚΛΕΙΝΟΝΑΠΑΣΙΘΕΟΝ

Var. lect. 'V. 5 dedi ΘΕΟΝ ex Murat. T. III, vulgo ΘΕΩΝ' Boeckh. Mira de hoc titulo leguntur apud Pittakisium l'anc. Athènes p. 247: '*Récemment j'ai découvert à côté des Propylées sur un fragment de marbre cette inscription:*

ΣΟΦΙΗΣΗΓΗΤΗΡΑ....ΚΛΕΟΣ....
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ.......ΡΟΣ.......

Peut-être ce fragment faisait-il partie d'un piédestal trouvé par M. Cyriac avec cette inscription (sequuntur tria disticha illa ex Corpore Inscr. Graec. petita)'. Sive re vera invenit eiusmodi fragmentum, iure mireris, quomodo ad illum titulum referre potuerit, in quo neque Aristotelis nomen neque vocabulum κλέος neque syllaba ρος legitur; sive ipse finxit, id quod mihi veri simile ac paene certum est, mirum est, eum non callidius finxisse.

Initium carminis periisse manifestum est. Quae exstant haec sunt:

οὐδὲ τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλίναντα τάλαντα
  δυσμενέων ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον,
ἢ σε τέλος θανάτοιο [πολυκλαύτοιο] κίχανεν
  ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων·
τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐὸν ἡγητῆρα
  [σ]τῆσεν Ἀλέξανδρος κλεινὸν ἅπασι θεόν.

In ulterius distichi versu hexametro socordia lapicidae propter ὁμοιοτέλευτον omissum est vocabulum, quod probabiliter supplevit Boeckhius. Hoc epigramma ad Aristotelem referendum esse et ita quidem compositum, tanquam si Alexander Magnus praeceptoris statuae a se dedicatae id subscribi iussisset, Welckerus vidit (apud Boeckhium). Cui Boeckhius ita assentitur, ut statuam Aristotele et Alexandro etiamtum vivis dedicatam fuisse existimet, post utriusque mortem demum epigramma incisum: nam aliter non posse explicari, quod in basi statuae ab Alexandro dedicatae, quem anno ante Aristotelem occubuisse notissimum est, ipsius Aristotelis mors commemoretur. Sed cum ex n. 946 appareat, Hadriani aetate, qua omnino antiquitatis memoria ab Atheniensibus summa diligentia recolebatur, eiusmodi monumenta conficta esse, ne hoc quidem epigramma statuae re vera ab Alexandro dedicatae subscriptum esse puto; praesertim cum vanus et frigidus sermonis tumor, qualis in eo inest, Hadriani potius quam Alexandri et Aristotelis aetati convenire videatur. Neque mihi persuadebitur, fieri potuisse ut Aristoteles ab aequalibus aut hominibus aetate subparibus θεός vocaretur.

---

948 Basis marmoris Pentelici, orientem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 3367. H. Brunn Bullettino dell' Instituto arch. 1864 p. 88 (ex Dechармii litteris). W. Vischer Mus. Rhen. XXII p. 322. Contulit Koehler.

ϕΙΛΗΜΩΝΔΑΜΩΝC
ΔΙΟΜΑΙΕΥΣ
ΚΩΜΙΚΟΣΠΟΙΗΤΗΣ

Φιλήμων Δάμωνο[ς] | Διομαιεύς | κωμικὸς ποιητής.

Hunc titulum tertii ante Chr. saeculi esse pronuntiavit Vischerus. Putavit sine dubio eum Philemonis, nobilissimi novae comoediae poetae, statuae ab aequalibus positae subscriptum fuisse. Sed ei de aetate tituli sententiae non modo litterarum formae obstant (praeter Σ, quod Vischerus ipse omnibus locis pro Ꮛ scriptum esse expressis verbis testatur, etiam ϕ et Ͱ) sed etiam demotici forma quae est Διομαιεύς pro Διομιεύς vel Διομειεύς. Nam non ante alterum p. Chr. saeculum inter se commutantur demotica in -αιεύς et -ιεύς (-ειεύς) exeuntia, ita ut et Διομαιεύς, Ἑρμαιεύς, Τρινεμαιεύς scribatur et Βησιεύς, Κυδαθηνιεύς, Πειριεύς, Φηγιεύς. Denique etiam additum κωμικὸς ποιητής ab ipsius Philemonis aetate alienum videtur. Quare aut iunioris alicuius Philemonis hunc esse titulum, aut antiquo illi ac nobili poetae quattuor fere post mortem saeculis positum apparet. Atque diversum quidem ab antiquo illo hunc esse coniciat aliquis ex pagi nomine quod est Διομαιεύς, quum illum Syracusanum fuisse constet (Suidas Φιλήμων): at quum Athenis per maximam partem vitae commoratus sit, videtur ibi civitatem quoque nactus esse; tum autem etiam pago alicui ascriptus est. Quod si is qui statuam erigendam curavit aliquis ex ipsius Philemonis progenie fuit, civis Atheniensis pagi Diomeensium, facile intelligitur cur neque Συρακούσιος neque Ἀθηναῖος sed Διομαιεύς scripserit. Et cum patris quoque nomen (Δάμωνος) idem sit, dubitandum non est, quin nobilissimus ille poëta intellegendus sit, praesertim cum nominativus casus imperatorum Romanorum aetate non fere usurpetur in titulis honorariis aequalium, sed in iis modo, quibus hominum nobilium iamdudum defunctorum memoria recolitur; nam in hoc genere usitata illo tempore formula ὁ δεῖνα (ἡ βουλή, ὁ δῆμος) Φιλήμονα Δάμωνος Διομιέα minus apta esset.

---

949 Marmor nigrum in duas partes fractum, inventum in theatro Bacchi. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 209. Phil. IV p. 95 n. 6. Exscripsit O. Lueders.

ΘΕΣΠΙΣ

Θέσπις. — Hi tituli n. 949—951 subscripti fuerant statuis poëtarum scaenicorum in theatro positis. Eas non ad ipsorum poëtarum aetatem referendas esse sponte patet, et si ex litterarum formis coniecturam facere licet, imperatorum Romanorum aetate non sunt antiquiores.

---

950 Basis lapidis Hymettii inventa in theatro. Edidit Rhusopulos Eph. nov. 208. Phil. IV p. 95 n. 7. Bullettino dell' Instituto 1862 p. 166. Exscripsit O. Lueders.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Τιμόστρατος. — De Timostrato poëta comico incertae aetatis cf. Meineke Fragm. Comm. I p. 499. IV p. 595.

951 Basis marmoris Pentelici, inventa in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulus Eph. nov. 212 (cf. ibid. p. 158). Kumanudis Phil. III p. 563.

```
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
```

Διονύσιος. Hic videtur esse Dionysius Sinopensis mediae comoediae poëta, de quo cf. Meineke Fragm. Comm. I p. 419. III p. 547. Nam Dionysii Syracusani tyranni, quamvis multas tragoedias scripserit (Nauck Fragm. Trag. p. 616 sqq.), tamen vix putaverim propterea statuam in theatro Attico inter principes poësis scaenicae erectam esse.

952 Basis marmoris Hymettii, inventa in theatro Bacchi. Edd Rhusopulos Eph. nov. 213 (cf. ibid. p. 158). Kumanudis Phil. III p. 563. G. Hirschfeld (Tituli statuariorum 40). Archaeol. Zeitg. XXX (1872) p. 22 tab. 60 n. 12.

```
Δ Ι Ο Μ Η Δ Η Σ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠΤΕΛΕΑΣΙΟΣ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ
```

Lineas quibus Demetrii nomen interpositum est, Hirschfeld in lapide esse testatur.

Διομήδης. — Δημήτριος Πτελεάσιος ἐποίησεν.

Etiam hunc titulum ex eodem genere esse ac n. 949—951 conieceris, etsi de Diomede aliquo poëta nihil memoriae proditum est.

CLASSIS VNDECIMA.

TITVLORVM HONORARIORVM INCERTI GENERIS FRAGMENTA.

953 'Athenis in gymnasio Ptolemaei' Fauvel, cuius ex litteris editus est titulus Mag. encycl. a. XVI (1811) T. II p. 143, et inde a Boeckhio C. I. G. 318. 'Dans la maison de Barbanos' Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 54. Habui duo apographa, alterum L. Rossii in schedis Boeckhianis, alterum O. Luedersii qui inaedificatum dicit lapidem ad partem occidentalem turris, quae ad meridionalem partem stoae Attali posteriore tempore exstructa est. Fauvelius et Pittakis titulum multo pleniorem exhibent, quam est in exemplaribus Rossii et Luedersii. Sed cum uterque illorum in eis quae etiamnunc exstant, et inter se et cum Rossio Luedersioque fere consentiat, in eis vero, quae apud hos non sunt, plane discedant Fauvelii Pittakisiique apographa, cumque lapis inde ab antiquis temporibus inaedificatus sit, ita ut fieri non potuerit ut pars aliqua eius deperiret, utriusque exemplum interpolatum esse apparet. Qua de causa separatim exhibeo primum Rossii Luedersiique, deinde Fauvelii et Pittakisii exemplaria, et in his quidem, quo clarius appareat interpolatio, ea quae Rossius et Lueders legerunt in lapide lineis traductis a reliquis separavi.

Ross:

```
ΙΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟ
ΗΜΟΣΚΑΙΗΒΟΥΛ
ΞΑΚΟΣΙΩΝΣΤΙ
ͻΣΩΞΕ
    ΠΟΛΕΩ
```

Lueders:

```
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΙ
ΗΜΟΣΚ////////////ΥΛ
ΞΑΚΟΣΙΩΝ⁻ΙΒΕΡΙ
ͻϚϽ/////Ε/////////////////
////////////Π⌒ᴧΕϚ////////
//////////////////////////////
```

Fauvel:

```
ΗΒΟΥΛΗ|ΗΕΞΑΡΗΟΥΠΑΓΟ|Υ
ΚΑΙΟΔ|ΗΜΟΣΚΑΙΗΒΟΥΛ|Η
ΠΕΝ|ΤΑΚΟΣΙΩΝΤΙΒΕΡΙ|ΩΙ
ΑΔΕΛΦΩΙ|ΘΕΩ|ΙΔΗΜΙΟΥΡΓΩΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΩΙΤΗΣ|ΠΟΛΕΩ|Σ
```

Pittakis:

```
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟ|ΥΒΟΥΛΗΚΑΙΟ
[Δ]ΗΜΟΣΚΑΙΗΒΟΥΛ|ΗΤΩΝΕ
ΞΑΚΟΣΙΩΝΣΤΡ|ΑΤΗΓΟΥΣ
ΟΣ...[Ε]ΞΕ|ΛΕΞ...ΕΚΤΗΣ
       ΠΟΛΕΩ|Σ
```

Vides quam accurate in eis partibus apographorum Fauvelii et Pittakisii redeant ea quae sunt apud Rossium et Luedersium, paucis erroribus immixtis neque eis gravioribus quam ab hominibus non nimis diligentibus in eo negotio committi solent. v. 4 apud Fauvelium ΘΕΩ pro ΟΣΩ lectum est, v. 3 apud Pitt. ΣΤΡ pro ⁻ΙΒ, quod idem fere etiam Rossio accidit.

V. 1—3 facile suppleutur: *'Η ἐξ Ἀρείου πάγο[υ βουλὴ καὶ ὁ δ]ῆμος καὶ ἡ βουλ[ὴ τῶν ἑ]ξακοσίων Τιβέρι[ον .....* Sed ex his nondum ap-

paret enius generis sit titulus. Potest enim aut imperatoris Romani (class. 1) aut magistratus Romani (class. 3) aut hominis nobilis Graeci (class. 4) esse. Atque etsi hoc, quod postremo loco posui, mihi quidem veri simillimum videtur, praesertim cum numerus eorum hominum Graecorum, qui nominibus Τιβέριος Κλαύδιος usi sunt, permagnus sit, tamen ad liquidum perduci res non potuerit nisi versuum 4 et 5 reliquiis ita suppletis ut dubitatio nulla relinquatur. Sed de ea re ego quidem desperavi. Venit mihi quidem in mentem, initio v. 4 reliquias nominis Graeci esse, et deinde adiunctum fuisse ἐπιμελητὴν γενόμενον τῆς πόλεως. Ac tum fortasse n. 975 eiusdem lapidis frustulum haberi poterit, cuius duo versus tertio et quarto huius tituli ab dextra adiungendi sint. At neque quae ab initio versus quarti supersunt ullius nominis Graeci quod ego quidem noverim esse possunt, et πόλεως nequaquam certum est ad magistratus Attici designationem pertinere. Quidni enim scriptum fuerit πατέρα vel εὐεργέτην τῆς πόλεως. Quare quae est condicio lapidis, nihil pro certo affirmari poterit, nisi ea quae Boeckhius et Neubauerus (comm. epigr. p. 63) Fauvelii apographo nisi de hoc titulo exposuerunt, quorum ille ad Tiberii Caesaris nepotem cognominem, hic ad L. Verum M. Aurelii fratrem rettulit, teneri iam non posse. Titulum anno 126 p. Chr. antiquiorem esse senatus sexcentorum demonstrat.

954 Herma lapidis Pentelici, exstat in turri Andronici. *'Der (besonders eingesetzte) Kopf fehlt; über der linken Schulter liegt ein Gewandstück; jederseits Zapfenlöcher. Am Schaft das (zerstoßene) Glied und die Inschrift'* Heydemann Marmor-Bildwerke p. 110 n. 283.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
cetera erasa

Ἀγαθῇ τύχῃ.

955 Aëtoma anaglyphi lapidis Pentelici, '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου*', a. 0,20, l. 0,31, cr. 0,21. Ed. Pittakis Eph. 2506.

ΑΓΑΘΗ

Sine dubio hic quoque Ἀγαθῇ [τύχῃ] scriptum fuit.

956 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum ad ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Ed. Pittakis l'anc. Athènes p. 161. Eph. 1822.

ΙΤΥΧΗ

In libro l'ancienne Athènes Pittakis titulum sic exhibet: ΤΗΙΤΥΧΗΙ. Quam interpolationem esse eamque perversam apparet. Nam hic quoque nihil aliud fuit quam [Ἀγαθῇ] τύχῃ.

957 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum septentrionem versus a Propylaeis, a. 0,30, l. 0,50, cr. 0,80. Ed. Pittakis Eph. 3401.

ΙΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΗΜΟΣ Ο ΑΘΗ

['Η ἐξ Ἀρείου π]άγου βουλὴ καὶ [ἡ βουλὴ τῶν | ἑξακοσίων (πεντακοσίων?) καὶ ὁ δ]ῆμος ὁ Ἀθη[ναίων] ....

958 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum orientem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1010. Exscripsit Velsen.

ΗΕΞΑΗ
ΛΗΚΑΙ
ΚΑΙΟ
ΩΝ

'Η ἐξ Ἀρ[είου πάγου βου]λὴ καὶ ἡ [βουλὴ τῶν Χ (Φ?)] | καὶ ὁ [δῆμος ὁ Ἀθηναί]ων ....

959 Fragmentum basis lapidis Pentelici, inventum prope theatrum Bacchi. Ed. Pittakis Eph. 3129.

ΟΥΠ
ΗΒΟ

['Η ἐξ Ἀρεί]ου π[άγου | βουλὴ καὶ] ἡ βο[υλὴ τῶν Χ (aut Φ)].

960 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,10, cr. 0,10. Ed. Pittakis Eph. 2848.

ΒΟΥΛ
ΔΗΜΟ

V. 1 ['Η] βουλ[ή], v. 2 [ὁ] δῆμο[ς].

961 Tabula marmoris Pentelici, in arce. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 268.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ

'Η ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν ....

962 Fragmentum lapidis Pentelici, '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου*', a. 0,07, l. 0,38, cr. 0,06. Ed. Pittakis Eph. 2499.

ΙΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑ
Ι ΡΑΙ

Nihil agnoscitur nisi v. 1 [ἡ βουλὴ] ἡ ἐξ Ἀρείου πά[γου ....].

963 Fragmentum marmoris Hymettii, infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

ΑΙΟ
ΚΑΙΟΔΗ

['Η ἐξ Ἀρείου π]ά[γ]ο[υ βουλὴ καὶ | ἡ βουλὴ τῶν $\bar{\chi}$ (aut $\bar{\varphi}$)] καὶ ὁ δῆ[μος ...].

964 Hermae pars superior; exscripsit Koehler.

ΘΗΙ
ΕΡΩ
ΟΥΛΗ
ΜΕΣ
ΙΣ

[Ἀγα]θῇ [τύχῃ. | Κατὰ τὸ ἐπ]ερώ[τη|μα τῆς β]ουλῆ[ς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγο]υ (?). Deinde fortasse nomen gentile Romanum scriptum fuit, Μέστριον aut Μέττιον.

965 Fragmentum basis; exscripsit Koehler.

ΚΑΤΑΤΟ
ΤΗΣΒΟΥ

Κατὰ τὸ ἐ[περώτημα] | τῆς βουλ[ῆς τῶν Χ (aut Φ)]. Nam non de Areopagitarum senatu dici spatii rationes demonstrare videntur. Post v. 2 enim nihil amplius scriptum fuisse apparet.

966 In Pinacotheca exscripsit Velsen.

ΝΑΙΟΔΗΜΟ
ΟΥΠ

Putaveris [Ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων] (vel πεντακοσίων) (κ)αὶ ὁ δῆμο[ς καὶ | ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρεί]ου π[άγου ...] scriptum fuisse. Sed hic ordo plane insolitus est.

967 Fragmentum lapidis Eleusinii, a. 0,10, l. 0,24, cr. 0,25. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἀνέκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 25.

ΗΒΟΥ
ΚΑΙΟ

V. 1 Ἡ βουλ[ὴ ...], v. 2 [κ]αὶ ὁ [δῆμος?].

968 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,18, l. 0,24, cr. 0,29, inventum septentrionem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 3040.

Λ
ΞΙΩΝΚΑΙΟ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΛΕΑΤΩΝ

Tres priores versus ita restituendos esse manifestum est: [Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου | βου]λ[ὴ καὶ ἡ τῶν ἑξ|ακο]σίων καὶ ὁ [δῆμ]ος ὁ] Ἀθηναίων ... Sed de quarto versu possunt diversa excogitari. Si initio huius versus Λ recte exscripsit Pittakis, possit [τὸν βασι]λέα τῶν [.....] suppleri. Sed magis eo inclino, ut illas potius litterae Ν reliquias esse putem, ita ut scriptum fuerit [τὸν δεῖνα τὸ]ν ἑαυτῶν [εὐεργέτην].

969 In fragmento basis lapidis Pentelici, invento ad septentrionalem Propylaeorum partem. Ed. Pittakis Eph. 4029.

ΑΡΕΙΟΥΠΑ
ΚΑΙΟΔΗΜΟ
ΣΕΝ·ΟΡ

[Ἡ ἐξ] Ἀρείου πά[γου βουλὴ] | καὶ ὁ δῆμο[ς ἐτείμη]|σεν Ορ...... Coniecerit aliquis hoc fuisse alterum exemplum tituli honorarii P. Hordeonii Lolliani (n. 625), ita ut v. 3 Ὀρ[δεώνιον Λολλιανὸν] supplendum sit; nam ἐτείμησεν illud, quod hic scriptum fuisse videtur, quum in Asiae et insularum titulis frequentissimum sit, inter Atticos praeter hunc in solo illo Lolliani Ephesii titulo invenitur. Tamen eam coniecturam satis incertam esse non me fugit.

970 Athenis; exscripsit Koehler.

ΜΑ
ΑΡΕΤ
ΤΗΣ
vac.

Μά[ρκον (?) ....] | ἀρετ[ῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας] | τῆς [εἰς τὸν δῆμον].

971 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2537.

ΟΔΗ
ΜΑΙ

Ὁ δῆ[μος] | Μαι....., quae videntur reliquiae nominis alicuius Romani esse.

972 Fragmentum lapidis Eleusinii, in arce. Particulam *b* solam exscripsit Velsen. Totum titulum edd. Pittakis Eph. 2125. Beulé l'Acropole II p. 357, exscripsit Koehler.

ΗΒΟ
a ΚΟΙΝ
ΥΙΟΝΒ
ΚΑΚΑΙΕΥΝ *b*

Ἡ βο[υλὴ .....] | Κο[ρ]ν[ήλιον, τοῦ δεῖνος] | υἱόν, Β[...., ἀρετῆς ἕνε]|κα καὶ εὐν[οίας]. Utrum hic homo Romanus fuerit an Graecus incertum est. Si Romanum fuisse sumamus v. 2 fortasse Β[άλβον] supplendum sit. Sed id eo incertius est, quod v. 2 etiam praenomen Κό[ι]ν[τον] suppleri potest.

973 Fragmentum marmoris Pentelici, infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

ΩΣΙ
ΛΟΝ
ΙΗΣΕ
vacat

Coniecerit aliquis [Ὁ δῆμ]ος Α[ὔλιον Κορνήλιον | Λέντ]λον [τοῦ δεῖνος υἱὸν | ἀρετ]ῆς ἕ[νεκα καὶ εὐνοίας]. Sed nimis exiguae hae sunt litterarum reliquiae.

---

974 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,20, l. 0,38, cr. 0,20. In arce 'εἰς τὸ τέμενος τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος'. Ed. Pittakis Eph. 3853. Periisse videtur.

ΙΟΣ
/ ⊢ΙΟΝ
ϽΔΗΜΟΣ

Versu altero eius qui honoratur nomen scriptum fuisse videtur, aut Latinum, veluti [Ἀππο]λήιον, [Καπο]λήιον, aut Graecum, veluti [Φι]λη[τ]ον. Sed versus 1 reliquiae vix aliter intelligi possunt, quam ut statuamus aut ....ιος nominis proprii nominativo casu positi extremam partem esse, aut [ὁ δῆμ]ος supplendum. Sed sive hoc sive illud sumpserimus, tertius versus ὁ δῆμος quid sibi velit assequi non poterimus.

---

975 Fragmentum marmoris Hymettii, 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2519.

ΙΟΝΚΛ
ΕΠ

V. 1 probabiliter suppleri potest [Τιβέρ]ιον Κλ[αύδιον]. Deinde sequebatur sine dubio eiusdem hominis nomen Graecum. V. 2 reliquiae incertae: suspiceris aut demotici has esse reliquias (Ἐπικηφίσιον, Ἐπεικίδην) aut ad magistratus nomen referenda, veluti ἐπ[ιμελητὴν τῆς πόλεως] (cf. adn. ad n. 953).

---

976 Fragmentum lapidis, inventum 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2528.

ΛΕΥΚΙ
ΡΙΟΥ

[Τὸν δεῖνα] Λευκ[ίου υἱὸν | ἡ ἐξ Ἀ]ρείου [πάγου βουλή]?

---

977 Athenis; exscripsit Velsen.

ΡΙΟΝΛΙ
ΥΙΟΝ

[Τιβέ]ριον [..... | τοῦ δεῖνος] υἱόν. Sed possunt etiam ..ριον nominis gentilis, Λι praenominis patris (veluti Λὔλου) reliquiae esse.

---

978 Fragmentum basis lapidis Eleusinii, a. 0,20, l. 0,25, cr. 0,20 inventum occidentem versus a Parthenone. Ed. Pittakis Eph. 2664.

ΟΝΕΟΥ
ΙΣΕΝΕΚΑ

[Τὸν δεῖνα .....]ωνέου | [υἱὸν ἀρετ]ῆς ἕνεκα.

---

979 Fragmentum lapidis Pentelici a sinistra et inferiore parte integrum, a dextra et superiore mutilum, a. 0,30, l. 0,14, cr. 0,30, 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2503.

ΔΗΜ
ΑΡΕ
ΕΝ

[Ὁ δεῖνα] | Δημ...... | ἀρε[τῆς] | ἕν[εκα]. Nam v. 1 nomen proprium eius qui honore statuae afficitur, non populi Atheniensium designationem ([ὁ] δῆμ[ος]), scriptum fuisse propter spatii rationes putaverim.

---

980 Fragmentum marmoris Pentelici, a. 0,16, l. 0,21, cr. 0,37, 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2516.

ΔΗΜ..

Aut [ὁ] δῆμ[ος] fuit, aut Δημ[οσθένη], Δημ[όστρατον] vel simile nomen.

---

981 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum orientem versus a Parthenone, exstat in Pinacotheca, a. 0,29, l. 0,20. Ed. Pittakis Eph. 2828. Exscripsit Koehler.

ΥΡΚ
ΟΥΔΗ *vac.?*
ϽΥΤΟΥΚΑ

[Φ]ΙΛΕΟΥΦΥΛΑΣΙΟΥΘΥ

Var. lect. V. 4 prius Φ Koehler omittit, Pittakis habet.

V. 1 Ὑρκ[ανόν]?, v. 2 [τ]οῦ δή[μου], v. 3 obscurus, v. 4 [ἐπὶ ἱερείας τῆς δεῖνος τῆς] Φιλέου Φυλασίου θυ[γατρός].

---

982 In basi. Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 161. Periisse videtur.

........ΘΕΟΝΠΟΠΛΙΟΝ
ΕΙΚΟΝΑΤΗΝΕΑΥΤΟΥ

Hic nonnulla turbata esse in exscribendo manifestum est. V. 1 putaverim [Τιμό]θεον (Φιλόθεον, Δωρόθεον sim.) Ποπλίο[υ] scriptum fuisse. V. 2 εἰκόνα τὴν ἑαυτοῦ non fuisse mihi constat. Sed quid fuerit, incertum.

983 Lebas Attique 70.

ΟΥΠΕΙΡΑΙΕΩΣ
ΟΝΚΑΙΤΟΝΤΟΝΦΙ

Quid sibi velit v. 1 ....ου Πειραιέως dubium est. Videtur sane ad eius qui honoratur patrem referendum esse; sed sive viri titulis honorarius est, potius τὸν δεῖνα ....ου Πειραιᾶ exspectes; sive de muliere dicitur, non intellegitur quomodo haec cohaereant cum versu insequenti. Ibi enim ......ου καὶ τὸν υἱόν scriptum fuisse apparet, de patre et filio. Nomen filii suppleveris Φι[λαστείδην], quod nomen duobus archontibus, patri et filio, pagi Piraeensium, fuit (v. indicem).

---

984 Fragmentum marmoris albi, exstat in stoa Hadriani. Exscripsit Koehler.

ΗΗΙ
ΕΛΡΕ
ΛΗΣΚΑΙ
vac. ΤΩ ////
vac.

Nihil perspicitur nisi v. 2 ἀρε[τῆς ἕνεκα], v. 3 [βουλ]ῆς(?) καὶ [δήμου?], videturque huius tituli formula a solito more aliquantum recessisse.

---

985 Plinthus lapidis Pentelici, a. 0,90, l. 0,30, cr. 0,95. Litterae altae 0,05. Lapis integer est, quare recte Pittakis indicat, eum cum aliis similibus coniunctum fuisse. In muro arcis orientali. Ed. Pittakis Eph. 2767.

ΑΤΟΥΣΩΤΗΡΑ

[Ὁ δῆμος(?) τὸν δεῖνα τὸν ἑ]αυτοῦ σωτῆρα.

---

986 Fragmentum tituli grandibus litteris incisi. Inventus lapis 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2524.

ΟΝΣ

[Τ]ὸν σ[ωτῆρα] fuisse videtur, nisi ..ον Σ.... filii et patris nominis reliquiae sunt, quorum illud accusativo, hoc genetivo casu positum fuit.

---

987 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΟΥΥΙΟΝ
ΡΟΣΥΝΗΣ

[Τὸν δεῖνα .....]ου υἱόν, | [ἀρετῆς ἕνεκα καὶ σω]φροσύνης.

---

988 Fragmentum lapidis Pentelici; in Pinacotheca exscripserunt Velsen et Koehler. Supra has reliquias antiquior titulus est, quem edidit A. Kirchhoff vol. I n. 391.

ΟΥΚΕ
ΟΝ
ΛΕΚ

[Τὸν δεῖνα ....]ου Κε[..... .. υἱ]όν | [ἀρετῆς ἕ]νεκ[εν].

---

989 In Pinacotheca exscripsit Velsen.

ΛΕΩ
ΙΧΟΝΤΟΣ
ΗΣΑ Ο
ΝΣΩΦΙ

Veniat alicui in mentem supplere: [Τὴν δεῖνα] Λεω[νίδου? | τοῦ ἐπωνύμου ἄρ]χοντος [θυγατέρα, κανηφορ]ήσα[σαν, ... ἀνέθηκε]ν, σωφρ[οσύνης ἕνεκα], ita ut titulus ad classem nonam referendus fuerit, sed id nimis incertum est.

---

990 Fragmentum Hermae lapidis Pentelici, a. 0,85, l. 0,13, cr. 0,20, inventum in ecclesia Ὑπαπαντή. Ed. Pittakis Eph. 2480. (Lebas Attique 308).

ΛΕΩΜ
ΔΟΥΧΗ
ΛΡΤΕΜ

Fere nihil ita perspicitur, ut dubitationi obnoxium non sit. V. 1. 2 coniciat aliquis Λεω[νίδου τοῦ δᾳ]δουχή[σαντος υἱὸν vel θυγατέρα] (cf. adn. ad n. 676); sed quum Pittakis Μ exhibeat, ea coniectura incertissima est. Potest enim etiam [Κ]λεὼ Μ..... fuisse, item pro [δᾳ]δουχήσαντος aequo iure licebit legere [κλει]δουχήσαντος. Denique v. 3 veri simillimum est Ἀρτέμ[ιδι] fuisse, sed ne id quidem certum; nam licet etiam de nomine, quale est Ἀρτεμίδωρος, cogitare.

---

991 Fragmentum marmoris Pentelici, infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

ΙΣΙΝΑΙ
ΓΥΝ

Primi versus reliquiae obscurae sunt. V. 2 [...ο]ς γυν[αῖκα] fuit.

---

992 'Fragmentum marmoris inventum a Gallis ad monasterium Daphni et furtim ablatum' Velsen, qui exscripsit. Ed. W. Vischer Archaeol. Anzeiger 1855 p. 116*.

ΜΑΙ
ΟΗΚΑΙΤΑΡΙ

V. 2 videtur [ἀνέ]θηκα vel [ἀνέ]θηκα[ν] fuisse. Cetera obscura.

993 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,10, l. 0,06, cr. 0,07, inventum in arce. Ed. Pittakis Eph. 3224.

ΑΤΟΥ
ΕΘΗΚΕ
ΓΗ

[Τὸν δεῖνα ὁ δεῖνα τὸν ἱ]ατροῦ [εὐεργ]έτην ἀν]έθηκε[ν .... ἀρε]τῆ[ς ἕνεκα. Forma ἰατροῦ hic non plane certa, nam possunt illae litterae etiam nominis proprii, veluti Νικοστράτου, reliquiae esse.

---

994 Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,09, l. 0,30, cr. 0,20, inventum occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 2120. 2130. Exscripsit Koehler.

ΩΝ
ΝΕΘΗΚ

....ον | [..... ἀ]νέθηκ[εν] (vel ἀνέθηκαν).

---

995 Fragmentum basis, 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου', a. 0,20, l. 0,31, cr. 0,21. Ed. Pittakis Eph. 2492.

ΑΙL
ΕΘΗΚΕΝ

[Τὸν δεῖνα .... Βησ]αιέ[α (vel Κυδαθηναιέα, Πειραιέα, Φηγαιέα, aut si mulieris est titulus [τὴν δεῖνα ἐκ Βησ]αιέ[ων sim.) ..... ἀν]έθηκεν.

---

996 Fragmentum minutissimum, exscripsit Koehler.

ΙΣ
ΘΗΚΑΝ
vac.

....ς | [ἀνέ]θηκαν.

---

997 Fragmentum basis lapidis Eleusinii, a. 0,30, l. 0,46, cr. 0,39, orientem versus a Propylaeis. Edidit Pittakis Eph. 3440. Exscripsit Koehler.

ΟΝ
ΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ

[Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος υἱ]όν | [ἀρετ]ῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας.

---

998 'Ἐπὶ τμήματος λευκοῦ λίθου Πεντελησίου'. Inventus lapis occidentem versus ab Erechtheo, a. 0,11, l. 0,60, cr. 0,17. Litterae altae 0,04. Edidit Pittakis Eph. 3683. Exscripsit Koehler.

ΟΚΛΟΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

[Τὸν δεῖνα .... Πρ]όκλος ἀρετῆς ἕνεκεν.

---

999 Prope theatrum; exscripsit Velsen.

ΠΟΥ
ΕΝΕΚΕΝ.Α

.....πον [υἱόν(?), | ἀρετῆς] ἕνεκεν [κ]α[ὶ εὐνοίας].

1000 Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 289.

ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

.... ἀρετῆς ἕνεκεν.

1001 Fragmentum lapidis Pentelici, 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου', a. 0,20, l. 0,10, cr. 0, 26. Ed. Pittakis Eph. 2518.

ΟΣΥ

[..... σωφρ]οσύ[νης ἕνεκα].

1002 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου'. Ed. Pittakis Eph. 2521.

ΚΕΝ
Ε

V. 1 aut [ἕνε]κεν aut [ἀνέθη]κεν fuit.

1003 Fragmentum basis lapidis Pentelici, '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου*', a. 0,13, l. 0,09. Ed. Pittakis Eph. 2539.

Ͻ H
I E

[. . . . *ἀνέ*]θη[*κεν ἀρετῆς ἕ*]*ν*[*εκα*](?).

1004 Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,08, l. 0,10, cr. 0,42(?), '*εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου βουλευτηρίου*'. Ed. Pittakis Eph. 2538.

\ H E
K A

Tituli honorarii has esse reliquias apparet, ac simplicissimum quidem erit supplere [Τὸν (aut τὴν) δεῖνα ἡ βου]λὴ ε[ὐεργεσίας | ἕνε]κα.

PARS NONA.

CATALOGI.

CLASSIS PRIMA.

CATALOGI ARCHONTVM ALIORVMQVE MAGISTRATVVM.

1005 'Marmor pedes circiter duos et semissem longum, sesquipedem latum, Athenis olim Constantinopolim ad Regis Galliarum oratorem, et inde Parisios in bibliothecam Colbertinam translatum. Ed. Spon. Itin. T. III P. II p. 106. Aeri incisum dedit Montfaucon Palaeogr. Gr. p. 148 cum notis et iteravit Antiq. expl. Suppl. T. II p. 100 tab. 30. (Murator. T. I p. CCC. 2. Corsin. F. A. T. II p. 154)' Boeckh C. I. G. 181.

ΑΡΧΩΝ	ἄρχων
ΚΑΙΙΕΡΕΥΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ	καὶ ἱερεὺς Δρούσου ὑπάτου
ΞΕΝΩΝΜΕΝΝΕΟΥΦΛΥΕΥΣ	Ξένων Μεννέου Φλυεύς
ΒΑΣΙΛΕΥΣ	βασιλεύς
ΗΡΑΚΛΙΤΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΣΦΗΤΤΙΟΣ	Ἡράκλειτος Ἀριστοκλέους Σφήττιος
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ	πολέμαρχος
ΑΛΚΕΤΗΣΑΛΚΕΤΟΥΠΕΡΙΘΟΙΔΗΣ	Ἀλκέτης Ἀλκέτου Περιθοίδης
ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙ	θεσμοθέται
ΛΕΥΚΙΟΣΣΕΠΠΙΟΣΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ	Λεύκιος Σέππιος Κηφεισιεύς
ΦΙΛΩΤΑΣΘΕΟΔΩΡΟΥΕΓΜΥΡΙΝΟΥΤΤΗΣ	Φιλώτας Θεοδώρου ἐγ Μυρινούττης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΙΝΕΟΥΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ	Δημήτριος Κινέου Κυδαθηναιεύς
ΣΕΞΣΤΟΣΛΕΥΚΙΟΥΔΙΡΑΔΙΩΤΗΣ	Σέξστος Λευκίου Διραδιώτης
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΥΓΙΤΟΝΟΣΦΡΕΑΡΡΙΟΣ	Ἀθηνόδωρος Εὐγίτονος Φρεάρριος
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΘΡΙΑΣΙΟΣ	Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου Θριάσιος
ΚΗΡΥΞΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ	κῆρυξ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς
ΛΕΩΝΙΔΗΣΛΕΩΝΙΔΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ	Λεωνίδης Λεωνίδου Μελιτεύς
ΚΗΡΥΞΑΡΧΟΝΤΙ	κῆρυξ ἄρχοντι
ΔΙΟΔΩΡΟΣϽΕΡΜΕΙΟΣ	Διόδωρος) Ἑρμεῖος
ΑΥΛΗΤΗΣ	αὐλητής
ΙΣΙΦΙΛΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ	Ἰσίφιλος Ἀσκληπιάδου Ἀθμονεύς
ΛΙΤΟΥΡΓΟΣ	λιτουργός
ΕΣΤΙΑΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ	Ἑστιαῖος Διονυσίου Μιλήσιος

In tituli aetate definienda id quidem certissimum est propter Drusi sacerdotium eum non posse antiquiorem esse anno 9 a. Chr., quo is in consulatu mortuus est (cf. Ephem. epigr. I p. 116), neque recentiorem Hadriani imperio, quo tempore id sacerdotium abolitum esse videtur (cf. adn. ad n. 1009). Accuratiori definitioni fortasse aptum est L. Seppii Cephisiensis thesmothetae nomen. Etenim in catalogo epheborum (C. I. Att. II 482) recensetur [Λεύ]κιος Σέππιο[ς]; sane Koehlerus id frustulum lapidis inter 'incertae sedis fragmenta' collocat coniicitque id alterius aut tertiae columnae fuisse. Quod si ita est, ille ephebus Cephisiensis esse non potest, cum Erechtheis in primae columnae initio perscripta fuerit. At cum Erechtheidis catalogus praeter terminationes demoticorum nonnullorum perierit, nihil impedit quominus illud fragmentum ad hanc tribum referamus, atque in tanta nominis quod est Seppius raritate eundem hic atque illic hominem designari statuamus. Iam illum catalogum rationibus firmissimis Koehlerus effecit inter annos 39—32 a. Chr. incisum esse. Quo tempore qui fuit ephebus, is potuit sane aliquo ex proximis post Drusi mortem eiusque sacerdotium institutum annis thesmotetae munere fungi; nam tum circiter quinquagesimum aetatis annum agebat. Itaque veri simile est, ad medium fere Augusti principatum hunc archontum recensum pertinere. Quod quodammodo confirmatur Leonidae Meliteusis nomine, qui hic praeco senatus Areopagitici est; nam id nomen redit in laterculo Amynandridarum (part. IX class. 4), quem item ad Augusti aetatem referendum esse constat.

1006 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii, a. 0,14, l. 0,23, cr. 0,09, in domo Photii prope monumentum Lysicratis. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 480 (inde K. Keil Mus. Rhen. XIX p. 269). Eph. 1941. (Neubauer Curae epigraphicae p. 10 sqq.).

Λ Ι [Ω]ʹ Α Ρ Χ Ϲ
Δ Η Μ Ο Κ Ρ Α
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Σ
Ν Ι Κ Α Ν Ω Ρ Ν Ε Ο Σ
Κ Η Ρ Υ Ξ Τ Η Σ Ε
Θ Ε
Κ Η Ρ Υ Κ Ι Σ Κ Ο Σ Α Τ
Α Υ Λ Η Τ Η Σ Ν Ι Κ Ι Α Σ
Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ Ι Σ Ι Δ

Var. lect. V. 1 ΛΙΩΑΡΧ[ΟΝΤΟΣ] l'anc. Ath., ΣΙ ΙΑΡΧΓ Eph. || v. 2 ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ l'anc. Ath., ΔΗΜΟΚΡΑ Eph. || v. 5 extr. ΤΗΣ·Ε \/ Eph., ΤΗΣΕ l'anc. Ath. || v. 7 ΚΗΡΥΣΚΟΣ l'anc. Ath., ΚΗΡΥΚΙΣΙΟΣ Eph. Quae dubitari non sinunt quin illud quod supra exhibui in lapide fuerit. || V. 9 init. ΛΙΤ l'anc. Ath., ΛΕΙΤ Eph. || extr. ΙΣΙΔΟΣ l'anc. Ath., ΙΣΙΔ Eph. Per totum titulum Pittakis in Ephemeride Α habet, in libro l'ancienne Athènes Α.

Ἐ[π]ώ(νυμος) ἄρχω[ν]
Δημοκρά[της]
Στρατηγός
Νικάνωρ νέος [Ὅμηρος]
κῆρυξ τῆς ἐ[ξ Ἀρείου πάγου βουλῆς]
Θε . . . . .

Haec supplementa omnia praeivit Neubauer. Quae sequuntur, dubitationibus gravissimis obnoxia sunt. Nam ut ex utriusque apographi scriptura, quamvis mendosa, apparere videtur Κηρυκίσκος in lapide fuisse — quod nomen proprium per se nihil habet quod offendat, quandoquidem plane similia exstant Κηρυκίδης et Κηρυκίων — ita hoc loco muneris potius nomen quod est κῆρυξ ἄρχοντι, exspectaveris. Nisi igitur species illa nominis proprii plane fallax est, fortasse ita res expedienda est, ut cum scribendum esset κῆρυξ ἄρχοντι· Κηρυκίσκος . . . ., propter simile initium errore lapicidae muneris vocabulum exciderit. Quae deinde sequuntur, plana sunt:

αὐλητής· Νικίας
λειτουργός· Ἰσίδ[ωρος].

Nam Ἴσιδος, quod in libro l'ancienne Athènes est, quin ipsius Pittakisii supplementum sit idque perversum, dubitari nequit. Aetatis definitio inprimis ex Nicanoris mentione repetenda est, quem aut Claudii, aut, quod multo veri similius sit, Augusti aetate vixisse demonstravi (cf. adn. ad n. 1).

1007 Marmor Pentelicum, a. 0,38, l. 0,30, inventum prope turrim Andronici, exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Pittakis Eph. 3257. Exscripsit Koehler.

Υ Δ Ι
Ο Σ Δ Ι Ο Ι
Λ Ω Ν Ι Ο Σ Ι
Ι Η Τ Ρ Ι Ο Σ Α Μ Υ
Η Ρ Υ Ξ Τ Η Ε Ξ Α Ρ Ι
Π Ο Λ Υ Χ Α Ρ Μ Ο Σ Ε Υ Κ Λ Ε Υ
Κ Η Ρ Υ Ξ Α . Χ Ο Ν
Π Ο Μ Π Ι Δ Η Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Ι
[Α Υ Λ Η Τ Η Σ]
[Α Σ Κ Λ Α Π Ω Ν Ε Ρ Μ Ω Ν Ο Σ]
Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ
Θ Ε Ο Φ Ρ Α Σ Τ Ο Σ Μ Ι Λ
vac.?

Var. lect. Versus 9. 10 ab Koehleri apographo absunt, errore, ut videtur, omissi. Nam quin in lapide sint non est cur dubitetur.

[Θεσμοθέται]
. . . .
. . . .
. . . . ος . . . . . .
. . . . . ος Διο[νυσίου?]
[Ἀπολ]λώνιος . . . . . .
[Δη]μήτριος Ἀμυ . . . . . .
[κ]ῆρυξ τῇ ἐξ Ἀρ[είου πάγου βουλῇ]
Πολύχαρμος Εὐκλέο[υς Μαραθώνιος]
κῆρυξ ἄ[ρ]χον[τι]
Πομπίδης Σωκράτο[υς . . . . . .]
αὐλητής
Ἀσκλάπων Ἕρμωνος
λειτουργός
Θεόφραστος Μιλ[ήσιος].

Tituli aetatem indicat Polycharmi Euclis f. Marathonii nomen; is enim Tiberii Caesaris Augusti sacerdos fuit (n. 647).

1008 'Στῇ Μαρούσῃ' (prope Athenas, ubi olim templum Dianae Amarysiae) in ecclesia Salvatoris; ex schedis Fourmonti Boeckh C. I. G. 182.

Δ Η Θ Ζ
Θ Ε Σ Μ Ο Θ Ε Τ Μ Ι
Π Α Μ Φ Ι Λ Ο Σ Ν Ε Σ Τ Ω Ρ Ο Σ Φ Λ Υ Ε Υ [Σ]
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Σ Φ Η Τ Τ Ι [Ο Σ]
Λ Ε Υ Κ Ι Ο Σ Θ Ε Μ Ι Σ Ο Ν Ο Σ Α Ζ Η Ν Ι Ε Υ Σ
Π Α Μ Μ Α Χ Ο Σ Τ Ι Μ Ο Θ Ε Ο Υ Μ Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι Ο Σ
Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Μ Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι [Ο Σ]
Σ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Ο Π Α Λ Λ Η Ν Ε Υ Σ

[Κ] Η Ρ Υ Ξ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ο Μ [Α Ρ Α] Θ Ω [Ν Ι Ο Σ]
[Α] Υ Λ Η Τ Η Σ Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ Ͻ Τ Ι Ο Υ Τ . . . Ι Σ
Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ Θ Ε Ο Φ Ρ Α Σ Τ Ο Σ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Μ Ι Λ Η Σ Ι Ο Σ

Expressi exemplum Boeckhii; litterae Ξ hanc formam in Fourmonti apographo esse Boeckhius expressis verbis testatur, pro qua ipse nescio qua de causa ubique recepit Ξ. Sane non nimis accurate Fourmontum litterarum formas expressisse conicio ex errore quem v. 2 extr. commisit, ubi TMI pro TAI legit; nempe A, non A in lapide fuisse videtur, quae littera supra mutilata (ʌ) litterae M simillima facta est. Accedit quod illa aetate, cuius hic est titulus, A frequentissimum, A inusitatum fuit. Litteras a Boeckhio (Fourmonto ut videtur praeeunte) intra uncos additas retinui.

. . . .
Θεσμοθέται
Πάμφιλος Νέστ[ο]ρος Φλυεύ[ς]
Δημήτριος Ἀλεξάνδρου Σφήττι[ος]
Λεύκιος Θεμίσ[ω]νος Ἀζηνιεύς
Πάμμαχος Τιμοθέου Μαραθώνιος
Νικόστρατος Ἀπολλωνίου Μαραθώνι[ος]
Σώστρατος [()] Παλληνεύς
[κῆρυξ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς· ὁ δεῖνα]
κῆρυξ ἄρχοντος· Ἀλέξανδρος [()] Μαραθώνιος
αὐλητής· Διογένης) Τιθ[ράσιο]ς(?)
λειτουργός· Θεόφραστος Θεοδώρου | Μιλήσιος.

Hunc titulum ei qui antecedit aetate suppurem esse Theophrasti Milesii liturgi nomen testimonio est. Quare praeconis Areopagitarum nomen omissum non potest ita intellegi, quasi tum nondum fuerit omnino hoc munus. Id enim fere quinquaginta aut sexaginta annis antequam hi tituli scripti sunt iam fuisse apparet ex plebiscito II 481 inter annos 48 et 42 a. Chr. composito (cf. Koehleri adnotationem). Quare quom eo ipso loco, ubi huius praeconis nomen desideratur, unius versus vacuum spatium sit, non dubito quin illud nomen nescio qua de causa erasum sit. V. 8 et 9 littera O pro semicirculo, quo patris nomen idem ac filii fuisse indicabatur, non ab lapicida incisa, sed a Fourmonto male lecta esse videtur.

1009 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,18, l. 0,15, cr. 0,06. Ed. Pittakis Eph. 3612. (K. Keil Mus. Rhen. XVIII p. 65. R. Neubauer Comm. epigr. p. 104). Contulit Koehler.

ΑΡ/
ΙΕΡΕΥΣΔΡ
ΑΞΑΓΟΡ
ΝΑΞΑΓΟΡ
Ο

Ἀρχ[ων | καὶ] ἱερεὺς Δρ[ούσου ὑπάτου]
[Ἀν]αξαγόρ[ας τοῦ δεῖνος, γένει]
[δὲ Ἀ]ναξαγόρ[ου, τοῦ δεῖνος δήμου]
β[ασιλεύς]
. . . .

V. 2 [Ἀν]αξαγόρας Keil, [Πρ]αξαγόρας Neubauer. Atque hic quidem provocat ad titulum ephebicum, in quo Praxagoras Melitensis archon eponymus recensetur, quem eundem esse volt cum hoc; quod mihi non probatur tribus de causis: Primum quem hic habemus archontem Melitensem fuisse non constat; nam quod Keilius et Neubauerus v. 5 suppleverunt [Μελιτ]ε[ύς], id iam ex Koehleri apographo, quod non Ε sed aut Β aut Ρ eo loco scriptum fuisse indicat, verum non esse apparet. Deinde Praxagoram illum Melitensem archonta ex aetatis rationibus probabile est eundem esse qui postea daduchus factus est; cum vero non Anaxagorae, ut Neubauerus volt, sed Themistoclis filium fuisse certum est (vide adn. ad n. 676); quod si quis, cum de demotico non constet, potius de altero Praxagora archonte Thoricio cogitaverit (n. 1023), ne is quidem Anaxagorae, sed Timothei filius fuit. Denique gravissima causa, cur huius tituli archontem ab utroque Praxagora diversum iudicemus, ea est, quod illorum uterque Antoninorum aetate in munere fuit, Praxagoras Thoricius quinto decimo post Hadriani Athenas adventum anno, qui annus videtur esse 139/40 p. Chr. (v. adn. ad n. 735), Melitensis vero undevigesimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter 152/3 et 160/1 p. Chr. At in nostro titulo archon simul sacerdotio Drusi functus dicitur. Cuius sacerdotii exempla recentissima sunt in titulis T. Flavii Alcibiadis maioris natu (n. 656) et L. Vibullii Hipparchi Marathonii (n. 662), quorum uterque magistratu functus est prioribus Hadriani annis, ante 126 p. Chr. At ex Antoninorum aetate quam tot servata sint archontum nomina titulique quot ex nullo alio tempore, tamen nemo ex his usquam ἄρχων καὶ ἱερεὺς Δρούσου ὑπάτου vocatur. Quare inde a primo Hadriani Caesaris Athenas adventu, cum tot tantique novi honores in hunc imperatorem cumularentur, ex priorum imperatorum honoribus divinis nonnulli, et inter eos illud Drusi sacerdotium, in desuetudinem venisse videntur. Quom igitur hunc archontem ab utroque Praxagora diversum esse constet, tamen spondert non potest, ei Anaxagorae nomen fuisse; sed propter patris nomen malui ita cum Keilio supplere. Denique quod et Keilius et Neubauerus ita supplendum putaverunt ut v. 3. 4 filii patrisque nomina ipsa se exciperent, id comparatis versuum 1 (ubi nomen ἄρχων plane eodem modo versui medio superscriptum fuit, atque est n. 1005) et 2 reliquiis a spatii rationibus alienum esse apparet. Quare mihi alia supplementi ratio ineunda videbatur.

1010 In fragmento lapidis, prope locum qui vocatur Solaki, infra arcis rupem, Areopagum versus; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 44.

ΑΡΧΩΝΚΑΙΙΕΡΕΥΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ

Ἄρχων καὶ ἱερεὺς Δρούσου ὑπάτου. Haec superesse ex catalogo simili eis qui antecedunt et sequuntur, si non certum, at veri simillimum est. De aetate tituli vide adn. ad n. 1005. 1009.

1011 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum ad basin, quae sustinebat olim Ἀθηνᾶς Προμάχου simulacrum. Ed. Pittakis Eph. 2143. Exscripsit Koehler.

Ν ι Α ι
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟ∠
//////////
///ΜΟΣΘΕΝΗΣΣΕ_
ΠΟΛΕΙ
///ΜΟΘΕΟΣΣΥΜΛ
ΘΕΣΙ
///ΟΚΛΗΣ)
///ΤΟΛΛΩΝΙΟ∠
///ΗΜΗΤΡΙΟΣΣ
ΚΩΝ///ΗΛΙ

Agnoscuntur haec:

[ἐπώ]ν[υ]. ἄ[ρχων]
Μητρόδωρος . . . .
[βασιλεύς]
[Δη]μοσθένης Σί[ξτου?]
πολέμ[αρχος]
[Τι]μόθεος Συμμ[άχου]
θεσμ[οθέται]
. . οκλῆς)
[Ἀ]πολλώνιος . . . . . .
[Δ]ημήτριος Σ . . . . . .
. . . . . κων Ἡλι . . . . . .

Metrodori duo archontes eponymi Athenis fuerunt; uterque in titulis ephebicis commemoratur, alter Claudio imperatore, alter Traiano (v. indicem). Uter hic intellegendus sit, incertum.

1012 In fragmento tabulae marmoris Pentelici a quattuor partibus mutilo, invento orientem versus a Propylaeis. Exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 2215. (Sauppe de creat. arch. p. 14). '*Aus spät römischer Zeit*' Koehler, qui exscripsit.

_ Ι ∠ Σ Ω Σ Ι ///// Ι C
_Ν ΠΟΛΓΜΛ
ΛΛΗΠΙΛΔΗΣ)ΑΧ
ΘΕΣΜΟΘΕ//
///ΛΙΟΔΩΡΟΣΓΝΛΙΟΥΣΤ
ΩΝΙΩΝΦΙΛΩΝΟΣΠΛ
ΙΟΔΩΡΟΣ)ΦΛΥ
ΣΧΟΣ)ΦΑΛ
ΝΑΥΣΙΜΑΧΟ
ΣΤΗΣ)ΠΙΘ
ΤΗΣΕΣΛΓ
ΤΣΙΑΛ
-ΤΟ

Haec sic fere videntur supplenda:

. . . .
[βασιλ]εὺς Σωτι . . . .
πολ[έ]μ[α]ρ[χος]
[Ἀσ]κληπι[ά]δης) Ἀχ[αρνεύς]
θεσμοθέται
[Ἡ]λιόδωρος Γ[α]ίου Στ[ειριεύς]
[Φ]ι[λ]ίων Φίλωνος Πα[ιανιεύς]
[Ἡλ]ιόδωρος) Φλυ[εύς]
[Μό]σχος) Φαλ[ηρεύς]
. . . Ναυσίμαχο[ς]
[Μύ]στης) Πιθ[εύς]
[κῆρυξ] τῆς ἐ[ξ] Ἀ[ρείου πάγου βουλῆς]
[Λ]υσιάδ[ης Σώσπιδος Μελιτεύς(?)]

Tempus incertum est. Flavius Phocio Paeaniensis ephebus est Salla archonte (v. indicem), quem annum in priorem partem imperii Antonini Pii incidere constat, etiamsi non plane certum est, eum archontem anno 143/4 p. Chr. ascribendum esse, id quod supra (ad n. 70) probare conatus sum. Iam non certum quidem est, eundem esse Phocionem Paeaniensem hic atque illic; sed verisimile id esse concedet qui Phocionis nomen in titulis Atticis aetatis Romanae satis rarum esse reputaverit. Minus etiam certa sunt ultimi versus supplementa. Sed ex eadem familia (de qua cf. adn. ad n. 676) praeco senatus Areopagitici est etiam in titulo n. 1008. Et si modo ex hac familia fuit, inter tres illos Lysiadas is qui medius fuit aetate, Sospidis filius, qui fere aequalis fuit Flavii Phocionis Paeaniensis, intellegendus est.

1013 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum orientem versus ab Erechtheo. Pittakis vidit in collectione quae est in Propylaeis sub n. 1531. Nunc periisse videtur. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 342. Eph. 1071.

[Θ]
ΦΙΛΙΝΟΣΦΙΛ[Ι]
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ
[Θ]ΕΟΦΡΑΣΤΟΣΑΛ[Ε]
[Δ]ΙΟΝΥΣΙΟΣΔΗΜ
[Δ]ΙΟΝΥΣΙΟΣΑΓΑ
ΘΗΡΩΝΗΡΩΔ
ΚΗΡΥΞΕΞΑΡ
ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΚΑΛ[Λ]
Α . . . . ΑΥΛ[Η]
ΚΑ . . . . ΩΝΜΗΡ
ΚΗΡΥ[Ξ]
[Ι]ΡΑΤΟΣΠ
ΔΗΜΟ
ΑΠΟΣ Α .

Var. lect. Quae uncis inclusi in Ephemeride non sunt; contra v. 7 extremam Δ in libro l'ancienne Athènes deest. Praeterea v. 10 init. Α l'anc. Ath., Λ Eph. || v. 11 extr. ΜΗΡ l'anc. Ath., ΜΗΜ Eph. || v. 15 ΝΝ ΙωΣ Α Eph., litteris ita positis, at Σ infra Ο antecedentis versus sit. Quae dedi, ex libro l'ancienne Athènes sunt.

. . . .
θ[εσμοθέται]
Φιλῖνος Φιλι . . . .
Πρωτογένης . . . . .
Θεόφραστος Ἀλε[ξάνδρου(?)]
Διονύσιος Δημ . . . . .
Διονύσιος Ἀγα . . . . .
Θήρων Ἡρώδ[ου]
κῆρυξ ἐξ Ἀρ[είου πάγου βουλῆς]
Ἐπικράτης Καλλ . . . . . .
αὐλη[τής]
Κα . . . . . . ων Μηρ[ιόνου(?)]
κῆρυξ [ἄρχοντι]
[. . . . . στ]ρατος Π . . . .
[λειτ]ο[υργός]
. . . . . απος . . . α . . . . . .

Aetas tituli definiri non potest.

1014 Lapis Pentelicus, a. 0,30, l. 1,00, cr. 0,13, inventus 'Ἐν τῷ ἐκκλησιδίῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῷ κειμένῳ πρὸς δύσιν τοῦ νῦν ὑφισταμένου ναοῦ τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ἐν τῷ δυτικῷ ἄκρῳ Ἀθηνῶν' Kumanudis ('εἰς τὸ Βόρειον τοῦ Θησείου' Pittakis); inde translatus in Museum societatis archaeologicae. Edd. Pittakis Eph. 3793 (inde Neubauer Comm. epigr. p. 133). Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικαὶ ἐκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 11. (Dumont Essai sur la chronologie des archontes Athéniens p. 57, cf. etiam Neubauer Comm. epigr. p. 173). Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 52 n. 62. Diligentissime contulit Koehler, quem sequor reliquorum variis lectionibus non enotatis. Ceterum praeter Neubaueri Dumontiique commentationes conferenda sunt quae de titulo monuerunt Th. Bergk Mus. Rhen. XIX p. 605 et K. Keil Philol. XXIII p. 611.

I	II	III	IV	V
		. . ι . ΙΟ∠C	Λ Ι //	
ΛΥΚΙ.		///////'' ///////	ΠΥΘΑΓ/////ΑC	Μ
ΔΙΟΝΥCΙ	ΜΗΔΕΙΟC	ΔΙΟΔΩΡΟC	ΑΝΤΙΟΧΟC	ΧΑΡ.
ΘΕΟΔΩΡ.	ΜΗΔΕΙΟC	ΛΥCΑΝΔΡΟC	ΠΟΛΥΑΙΝΟC	ΚΑΛΛΙΚΙ
ΔΙΟΤΙΜΟC	ΜΗΔΕΙΟC	ΛΥCΙΑΔΗC	ΖΗΝΩΝ	ΠΑΜΦΙΛΟC
ΙΑCΩΝ	ΑΝΑΡΧΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟC	ΛΕ/ΩΝΙΔΗC	ΘΕΜΙCΤΟΚΛΗC
ΝΙΚΙΑCΚΑΙ	ΦΙΛΑΝΘΗC	ΔΗΜΟΧΑΡΗC	ΘΕΟΦΙΛΟC	∪ΙΝΟΦΙΛΟC
ΙCΙΓΕΝΗC	. . CΦΑ . ΤΗC	ιΛ		////ΟΗΘΟC
//////∪ΗΤ////				

Col. I v. 8 ΜΗΤ fuisse Koehlero videtur. || IV v. 1 alteram lineam Μ fuisse verisimile est || v. 6 secundo loco Θ fuisse videtur, primo nihil nisi Λ conspicuum est.

		. . . . ιος	Ἀμ	
Λυκί[σκος(?)]		. . . .	Πυθαγ[όρ]ας	Μ . . . .
Διονύσι[ος]	Μήδειος	Διόδωρος	Ἀντίοχος	Χαρι . . . .
Θεοδωρί[δης]	Μήδειος	Λύσανδρος	Πολύαινος	Καλλικρ . . . . .
Διότιμος	Μήδειος	Λυσιάδης	Ζήνων	Πάμφιλος
Ἰάσων	ἀναρχία	Δημήτριος	Λ[ε]ωνίδης	Θεμιστοκλῆς
Νικίας καὶ	Φιλάνθης	Δημοχάρης	Θεόφιλος	Οἰνόφιλος
Ἰσιγένης	. . σφα[ι]της	. α		[Β]όη[θ]ος
[Δ]ημήτ[ριος(?)]				

De hoc titulo etsi summo studio et insigni ingenii acumine complures homines docti, inprimis Neubauerus et Dumontius, disputaverunt, tamen neque illi rem ad liquidam perduxerunt, neque mihi id contigit. Primus Th. Bergk l. l. pronuntiavit, hunc esse archontum eponymorum Atticorum indicem, atque ἀναρχίαν quidem, quae col. II v. 6 perscripta est, ad turbas bello Mithridatico Athenis concitatas referendam esse. Cui de tituli natura quidem assentitur Keilius, sed de aetate is tacet. Quod contra dedita opera in hanc rem Neubauerus inquisivit, qui horum archontum annos ita disposuit, ut primae columnae archontes ab anno 14 p. Chr. usque ad 21 p. Chr., alterius columnae 25—30 p. Chr., tertiae 33—40 p. Chr., quartae 43—48 p. Chr., quintae denique 53—60 p. Chr. in munere fuerint. Vides eum statuere pauca modo nomina in singularum columnarum initiis et finibus intercidisse, ita ut ex quadraginta septem annorum (14—60 p. Chr.) archontibus triginta septem nomina aut integra aut ex parte servata sint, perierint non plus quam decem. Quare pleraque archontum eius temporis, qui aliunde, inprimis ex Phlegontis libello, noti erant, nomina hic sibi agnoscere videbatur, quam exemplo Pittakisiano, quo tunc uno uti licebat, quodque negligenter confectum esse apparebat, emendationes adhiberet ex parte satis audaces. Sed accuratioribus tituli exemplis hae emendationes non comprobatae sunt (veluti col. IV v. 3 et 7 Antiochi et Theophili nomina, pro quibus ille ex Phlegonte Antipatrum et Dinophilum, annorum 45 et 49 p. Chr. archontes, substituere voluerat, in lapide esse constat), quare ipse, Kumanudis apographo cognito, illam de horum archontum aetate sententiam non iam teneri posse integram candide professus est (p. 173). Quare Dumontius l. l. aliam rationem proposuit, ex qua *primae* columnae nomina ad annos 7—1 a. Chr., *alterius* ad 10—15 p. Chr., *tertiae* ad 25—30 p. Chr., *quartae* ad 38—44 p. Chr., *quintae* ad 53—60 p. Chr. pertinerent, eamque adornationem unam veram esse satis subtili calculo mathematico confirmare conatus est. Omnino vero illius aetatis hos esse archontes propterea Dumontius coniecit, quia satis multa nomina hic redirent, quae archontum illius temporis esse aliunde cognitum habeamus. Quae nomina si accuratius examinaverimus, apparebit debilissimum hoc esse argumentum. Nam *Medeum* quidem archonta Athenis fuisse constat (C. I. Att. II 466), *Iasones* vero adeo tres (C. I. Att. II 460. 461 cum Koehleri adnotationibus), sed hi omnes multo antiquioris aetatis sunt, ita ut ipse Dumontius Medeum et Iasonem huius tituli ab illis diversos, praeterea nusquam commemoratos, statuerit. Ita vero nullum iam ex his nominibus aetatis indicium peti licet. Porro *Niciae* et *Zenonis* nomina tam frequentia sunt, ut etsi Niciam Sarapionis f. Athmonensem Augusti aetate (n. 65), Zenonem vero quendam paulo post in munere fuisse constat (part. IX class. 3 init.), tamen his nominibus nihil omnino probetur. Accedit quod Zenonis certe annus non potest is esse, quem Dumontius voluit (42 p. Chr.). Eum enim Rhoemetalca, quem Neubauerus (Hermae X p. 145) anno 37/8 p. Chr. ascribendum certissimis argumentis effecit, antiquiorem esse infra docebo. Restant ex eis archontibus, quorum aetas certa est, *Metrodori* et *Callicratidis* nomina, quae ille in columna quinta invenisse sibi visus est, ex quibus illi annum 53, huic 55 p. Chr. tribuit. Ac sane eos fere aequales esse et ad Claudii principatum pertinere tituli ephebici docent (part. IX class. 3). At quis demonstrabit haec nomina re vera hic scripta fuisse? Metrodori quidem nomen num fuerit, ubi nihil praeter litteram Μ exstat, plane dubium est: at ne Callicratidis quidem tam certum est, quam Dumontius vult. Plane eodem iure enim Καλλικρ[άτης] supplere licet.

His nominibus igitur minime demonstratum est, hos archontes eorum potissimum annorum esse, quibus Dumontius eos tribuit: sed omnino *non posse* eos ad illam aetatem referri iam docebo. Ultimae columnae nomina, ut dixi, ad annos 53—60 p. Chr. rettulit. At novimus ex Phlegontis libro archontes *Dionysodorum* (Ol. 208, 1 = 53 p. Chr.) *Cononem* (Ol. 208, 4 = 56 p. Chr.) *Thrasyllum* (Ol. 210, 1 = 61 p. Chr.). Hic vero septem nomina nominumve reliquias continua serie se excipientia habemus, inter quae nullum ex eis tribus fuit. Sane inter Pamphili et Themistoclis nomina Pittakis in Ephemeride exhibet Ζήνων; idque et Neubauerus et Dumontius mutaverunt in Κόνων, ut hunc laterculum cum Phlegontis testimonio conciliarent. At cum iam Kumanudis in tabula omiserit illud nomen, sed tamen in tituli exemplo minusculis expresso retinuerit, ita ut dubium certe esset, utrum in lapide sit necne, nunc iam Koehleri testimonio et Dumontii ipsius

apographo in Fastis epon. Att. expresso plane constat illic neque hoc nomen neque vacuum spatium esse, sed Pamphili et Themistoclis nomina ipsa se excipere. Iam apparet, columnae quintae nomina non modo his ipsis annis, quibus Dumontius ea ascripsit, tribui non licere, sed ea, si omnino imperatorum Romanorum aetatis essent, aut anno 61 p. Chr., qui est Thrasylli archontis, recentiora, aut anno 45 antiquiora (quia si inter hunc et a. 53 p. Chr. intericerentur, Antipatri (a. 45 p. Chr.) et Dinophili (a. 49 p. Chr.) nomina desideraremus) esse debere. Qua re Dumontii calculi non mutantur, sed plane evertuntur. Atque omnino si reputaverimus, ex Dumontii adornatione annorum 37—61 p. Chr. exstare in lapide quattuordecim nomina aut integra aut mutilata, periisse non plus quam decem, si meminerimus, sex esse omnino huius temporis archontes, quorum annos aliunde cognitos habeamus (Rhoemetalcas a. 37 p. Chr., Antipater a. 45 p. Chr., Dinophilus a. 49 p. Chr., Dionysodorus a. 53 p. Chr., Cono a. 56 p. Chr., Thrasyllus a. 61 p. Chr.), quis tandem credet, ex his sex nominibus ne unum quidem esse inter quindecim illa quae servata sunt, omnia sex inter decem quae perierunt? Mirum sane casum, qui omnia deleverit, quae aliunde sciebamus, diligenter servaverit, quae adhuc ignorabamus!

Dumontii igitur sententiam futilem esse, neque omnino cum eis quae de archontibus medii a. Chr. saeculi memoriae prodita sunt, hanc tabulam ullo modo conciliari posse apparet. At quid de ea statuendum sit, ne mihi quidem indagare licuit. Ne id quidem, quod postquam a Bergkio propositum est nemo quod sciam in dubitationem vocare ausus est, hunc esse archontum eponymorum Atheniensium laterculum, plane certum mihi videtur. Gravissimum eius rei argumentum est vocabulum ἀναρχία, quod col. II v. 6 invenitur, quo annum archonte eponymo carentem designari constat. Alterum accedit ex titulo Deliaco C. I. G. 2296 petitum, quod primum Neubaueri sagacitate inventum est. Illic enim habemus archonta Διονύσιον τὸν μετὰ Λυκίσκον, quae eadem duo nomina hic initio col. I se excepisse videntur. Sane etiam illius tituli aetas incerta est, quare supra inter aetatis indicia haec nomina non commemoravi: sed archontes Atticos hos esse inde apparere videtur. Quamquam hoc argumentum non tam firmum est quam id de quo ante dixi; illi archontes enim qui in titulis Deli Atticae sunt utrum Attici sint an Deliaci ambigitur.

Sed his duobus argumentis, gravissimis sane, duo alia vix minus gravia opponi possunt. Primum col. I v. 7. 8 Νικίας καὶ Ἰσηγένης scriptum fuit. Ac Neubauerus quidem et Dumontius, quia in Pittakisii apographo non est illud καί, non dubitaverunt hos archontes duobus diversis annis ascribere (a. 19 et 20 p. Chr. Neubauer, a. 3 et 2 a. Chr. Dumont); sed duorum annorum archontes neque in hoc titulo usquam particula copulativa coniunctas esse neque omnino in eiusmodi laterculo coniungi potuisse sponte patet. At ne de suffecto quidem cogitari licebit. Nam primum ea aetate, qua vel integri anni nonnunquam sine archonte eponymo fuerunt, archonte in magistratu defuncto alium suffectum eamque in eponymorum indicibus perscriptum esse a veri specie plane abhorret neque ullum praeterea eius rei vestigium invenitur; deinde ut hoc sumere liceat, haec res non videtur recte coniunctione καί exprimi potuisse. Imo haec nihil significare potest, nisi duos simul in munere fuisse. Quod in archontis eponymi certe munere nunquam usu venit. Deinde col. II v. 3—5 tribus deinceps annis idem Medei nomen perscriptum est. Atqui archontis eponymi munere non licebat iterum fungi; id ita fuisse antiquis liberae republicae temporibus constat. Iam ex hoc ipso titulo coniecerunt homines docti, Romanorum aetate eam legem sublatam esse. Sed id non ita esse intelleget, qui huius aetatis titulos perlustraverit. In quibus multa exempla aliorum magistratuum, inprimis στρατηγοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα, non bis modo, sed quater septiens et adeo octiens administratorum sunt (cf. adn. ad n. 651), sed in permagno numero archontum eponymorum ne unus quidem est, qui iterum munere fungi dicatur, quanquam in hoc munere, quod annis designandis inserviebat, iterationis notam etiam minus quam in reliquis omitti licuisse manifestum est. Certe si unquam licuit ex silentio argumentum repetere, hic licet. Confirmatur ea res Hadriani imperatoris exemplo, qui quum ante principatum (a. 112 a. Chr.) Athenis archontis munere functus esset, non iteravit hunc honorem quo anno ipse imperator urbem adiit (a. 126 p. Chr.); quod futurum fuisse, si omnino licuisset bis archontem fieri ex Cassii Dionis loco 64, 16 τά τε Διονύσια, τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας ἐν τῇ ἐσθῆτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε (Meier Comm. epigr. II p. 80. Hermae VII p. 228) colligo.

Hae difficultates priusquam remotae sint, mihi certe dubium remanet, utrum hic archontum Atticorum laterculum habeamus necne. Nam fieri posse, ut etiam aliorum magistratuum annuorum et eponymorum defectus voce ἀναρχία notaretur, vix quisquam negabit. Eponymi vero singulorum annorum ut in tota civitate archontes, ita in singulis pagis sunt demarchi. Quare aliquando mihi in mentem venit, fortasse demarchos pagi alicuius Attici hic perscriptos esse; quod minime certum esse non me fugit.

1015 Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilum, inventum 'εἰς τὰς κατὰ τὸν δῆμον Καλλυτέε ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας'. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 578. (Lebas Attique 822). Eustratiadis Eph. nov. 405. Dumont Fastes p. 13. Contulit Koehler. Exposuerunt de titulo Neubauer Curae epigr. p. 5. Dumont Essai sur la chronologie des archontes p. 52. Fastes p. 14.

ΙΕΙΙ
ΙΟΥ
ΨΟΣ
Ε Ι   ΣΤΑΙΟΥ
ΑΡΙΣ///ΑΙΟΣ
ΕΠΙΘΕΟΦΗΜΟΥ
ΕΠΙΚΛΗΣΕΠΙΝΙΚΟ
ΕΠΙΗΡΞΙΔΟΥ
Σ ΔΕΚΜΟΣΑΥΦΙΔΙΟΣ
Ε//////ΛΕΥΚΙΟΥ
ΡΙΣ ΠΟΠΛΙΟΣΟΥΦΡΙΟΣ
ΩΖΗ ΕΠΙΚΑΛΛΙ..Ν.Ο
/ΓΟΥ
ΕΠΙΔΙΟΚΛΕ/////////
ΤΟΞΕΝΟΥΕΥΔΟΞΟ
ΞΛΓΑΣΙΟΥΕΠΙΚΟΙΝΤ/////
ΟΝΟΣ   ΕΠΙΚΛΗΣ ΕΓ
ΙΣΙΟΥΕΠΙΑΡΙΣΤΟΥ
ΟΥΕΠΙΖΗΝ
ΕΠΙΓΕ
ΤΙΑΙ

Totam tituli rationem optime perspexit Neubauer et ita descripsit: '*apparet plures fuisse paginas vel columnas, ex quibus duorum exstant reliquiae, atque in ea quae in dextra lapidis parte est magistratus quosdam, munere nescio quo functos, scriptos fuisse ita ut singulis nominibus superscriberetur eponymus quidam magistratus adhibita formula ἐπὶ τοῦ δεῖνος*'. Id unum ex Neubaueri ipsius quidem restitutione verum non est, semper eponymum magistratum illi alteri, qui nominativo casu effertur, *superscribi*, ita ut utrumque nomen *duos* versus efficiat. Nam quattuor ultimi versus alterius columnae apud Neubauerum incipiunt Ἐπὶ Ἀριστο[ξένου ...] | Ἐπὶ Ζή[νωνος ...] | Ἐπὶ Γε.... | [Ἐ]πὶ Αι...., nullis interpositis, qui nomina nominativo casu continerent; ea igitur eisdem versibus comprehensa esse necesse esset, aliter atque in omnibus qui antecedunt versibus factum est. Sed huic rei ex parte certe facilis medela afferri potest, si v. 20 pro Ἐπὶ Γε... suppletur Ἐπι[γένης]. Tum omnia recte se habent nisi quod uno versu 18 necesse est etiam alterum nomen post eponymi designationem scriptum fuerit. Quod non intelligitur, nisi et eponymi et alterius magistratus nomina satis brevia fuerunt; quare nolim cum Neubauero ἐπὶ Ἀριστοξ[ένου] supplere, praesertim cum quae in Koehleriano apographo sunt ultimae litterae reliquiae ad Υ potius quam Ξ spectent, ita ut Ἀρίστου legendum sit. (Dumontius Ἀριστοβο[ύλου] quod neque cum spatii rationibus, de quibus dixi, neque cum Koehleri apographo conciliari potest. Nomen Ἄριστος habes C. I. Att. II 448.) Prioris columnae quae exstant tam exigua sunt ut fere nihil restitui possit. Id unum iam ex Koehleri exemplo patet v. 16 .....ς Ἀγασίου scriptum fuisse. Hic versus igitur nomen aliquod nominativo casu cum patris significatione continuit, ita ut eum qui antecedit ad eponymum pertinuisse appareat supplendumque esse [ἐπὶ Ἀριστ]οξένου vel similiter. Itaque hunc in modum suppleo:

	τ...	
	[Ἐπὶ ....]ίου	a. 64/3 a. Chr.
	.......φος	
	Ἐ[πὶ Ἀρι]σταίου?	a. 63/2 a. Chr.
	Ἀρισ[ταῖ]ος	
	Ἐπὶ Θεοφήμου	a. 62/1 a. Chr.
	Ἐπικλῆς Ἐπινίκο[υ]	
	Ἐπὶ Ἡρώδου	a. 61/0 a. Chr.
...ς	Δέκμος Αὐφίδιος	
	Ἐ[πὶ] Λευκίου	a. 60/59 a. Chr.
..ριος	Πόπλιος Οὔφριος	
....οξη	Ἐπὶ Καλλι[φῶ]ν[τ]ο[ς]?	a. 59/8 a. Chr.
...του	*vacat*	
	Ἐπὶ Διοκλέους	a. 58/7 a. Chr.
[Ἐπὶ Ἀριστ]οξένου	Εὔδο[ξ]ος [τοῦ δεῖνος]	
.....ς Ἀγασίου	Ἐπὶ Κοΐντ[ου]	a. 57/6 a. Chr.
[Ἐπὶ .....]ονος	Ἐπικλῆς Ἐπ[ινίκου]	
[ὁ δεῖνα ....]σίου	Ἐπὶ Ἀρίστου [ὁ δεῖνα]	a. 56/5 a. Chr.
[Ἐπὶ ....]ου	Ἐπὶ Ζην........	a. 55/4 a. Chr.
....	Ἐπιγέ[νης τοῦ δεῖνος]	
	Ἐπὶ Αι....	a. 54/3 a. Chr.

De tempore Neubauerus ita statuit: Columna altera inter illos eponymos, quos archontes esse utique certum est, continet *Theophemum* (v. 6) *Herodem* (v. 8) *Aristoxenum* (v. 18). Atqui *Theophemum* Castor (ap. Eusebium Armeniacum) Ol. 179, 3, *Herodem* Diodorus (I, 4) Ol. 186, 1 archontem fuisse tradit, *Aristoxenum* autem ex titulo n. 105 collato cum n. 104, apparet non multis annis ab Herode remotum fuisse. Inde facile ceterorum archontum anni definiri possunt. Qua in re ita assentior Neubauero, ut tamen eis de causis, quas supra exposui, anni 56 a. Chr. archonta Aristoxenum esse negem. At priore columna Aristoxeni nomen satis certo cognoscitur. Quod si non magnam partem lapidis infra et supra periisse statuemus, ille Aristoxenus non multis annis ante Herodem munere functus est. Sed haec res incerta, potest enim ille Aristoxenus alius antiquior esse. Quonam tempore titulus incisus sit, quia finis laterculi non exstat, explorari non potest.

1016 In arce. Una cum alio titulo (n. 19), qui est in eodem lapide, ediderunt Chandlerus Inscr. II, 22 p. 63. Boeckh C. I. G. 267 (inde exscripsit Lebas Attique 513). Periisse videtur.

ΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝ
ΑΠΟΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΟΙΔΕ
ΦΩΣΦΟΡ..
ΙΣΙΑΣΝΙΚ..
ΕΥΔΑΜΙΩ.
ΑΝΠΕΛΙΩΝ
ΒΑΘΥΛΛΟΣ
ΖΗΝΩΝΗΡΩΔΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝ
ΝΕΙΚΗ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΣ
ΔΕΙΟΣ

Ἐγυμνασιάρχησαν | ἀπὸ Διονυσοδώρου | οἵδε· Φωσφόρ[ος], Ἰσίας Νικ[ίου], Εὐδαιμίω[ν], Ἀμπελίων, Βάθυλλος, Ζήνων Ἡρώδου, Στράτων, Νεική[της?], Τιμόθεος, Ζώσιμος, Ἀθήναιος, Δεῖος. Dionysodorus est archon anni 53 p. Chr. Praepositione ἀπὸ indicari videtur, hos annuos esse gymnasiarchos, qui inde a Dionysodori anno deinceps se exceperint. Utique a gymnasiarchis epheborum hi distinguendi sunt.

1017 In lapide Hymettio, qui est in Pinacotheca. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 109. Ex Pittakisii exemplo et ectypo chartaceo Lebasiano Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 23 n. 36. Exscripsit Koehler. Confer quae de titulo exposuit Neubauer Curae epigraphicae p. 12 sqq.

. ΦΗΤΙΙΟΥΑΡΧ
ΓΑΙΔΙΚΑΣΤΗΡΙ
ΟΣ)ΛΑΚΚΙΑΔΗ
ΗΣ) ΦΥΛΑΣΙΟΣ
Σ) ΜΑΡΑΘΩΝ
ΟΙΝΤΟΥΚΥΔΑΘΗΝ . . . Σ
ΜΜΑΤΕΙΣ *vac.*
ΝΙΚΑΝΔΡΟΥΦΛΥΕ
ΕΡΜΕΙΟΣ
ΩΝΟΣΝΕΑΡΧΟΝΤΟ.
ΣΕΠΙ ΜΕΛΗΤΑΙΔΙΚ
ΤΡΑΤΩΝ)ΠΑΙΑΝΙΕΥΣΠ
ΟΠΑΙΑΝΙΕΥΣΝ *vac.*
ΟΑΧΑΡΝΕΥΣΜΟΥΝΔΟΣ////
ΣΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΦΛΥΕΥΣ
.ΛΙΔΗΣ
ΟΝΤΟΣΕΠΙΜ

Var. lect. Diligenter expressi Koehleri apographum. Pittakis aliquanto plura habet: V. 1 init. ΕΠΙΕΡΗΤΗΟΥ || v. 4 ΙΣΦΥΛΑΣΙΟΥ ΤΟΥ || v. 5 extr. ΘΩΝΙΟΣ || v. 6 extr. ΘΗΝΑΙΕΥΣ || v. 7 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ || v. 8 extr. ΦΛΥΕΥΣ || v. 10 ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ || v. 14 ΦΑΛΗΡΕΥΣ pro ΑΧΑΡΝΕΥΣ. Sed cave putaveris, eum integriorem lapidem vidisse, quam Koehlerus vidit. Immo haec omnia additamenta ipsi Pittakisio debentur, id quod cum ex v. 1 supplementi ratione (ubi Pittakis demoticum Σφήττιος tanquam nomen proprium interpretatus ei praemisit praepositionem ἐπὶ quae in lapide hoc loco scripta esse non potuit) tum inde apparet, quod versus 2—6. 8. 9. 11—18 ab initio apud eum non integriores sunt quam apud Koehlerum, cum solis versibus 1. 7. 10 ab ea parte satis magnus litterarum numerus accedat. Dumontius sane pleraque quae Pittakis addidit et ipse habet, sed inde colligi non licet, ea in Lebasiano ectypo conspicua esse. Nam ipse dicit: '*L'estampage est moins complet que la copie de Pittakis, mais il la corrige heureusement*'. Quare dolendum quidem est, quod non indicavit, quaenam in illo ectypo deessent et solius Pittakisii fide starent, sed quovis pignore contendam, eadem esse quae etiam in Koehleri apographo desiderantur.

[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος] Σφηττίου ἄρχ[οντος]
[ἐπιμεληταὶ] δικαστηρί[ων]
. . . . ος) Λακκιάδης
. . . . ης) Φυλάσιος
. . . .) Μαραθώνιος
[Ὁ δεῖνα Κο]ίντου Κυδαθη[ναιεὺ]ς
[γραμ]ματεῖς
[Ὁ δεῖνα] Νικάνδρου Φλυε[ύς]
. . . . .) Ἕρμειος
[Ἐπὶ . . . . .]ωνος νε(ωτέρου) ἄρχοντος
. . . . ς ἐπιμεληταὶ δικ-
[αστηρίων· Σ]τράτων) Παιανιεὺς πρ(εσβύτερος)
[Στράτων]) Παιανιεὺς ν(εώτερος)
. . . .) Ἀχαρνεύς, Μοῦνδος
. . . . ε· γραμματεῖς· [ὁ δεῖνα]
[τοῦ δεῖνος] Φλυεύς, [ὁ δεῖνα]
τοῦ δεῖνος . . . . λίδης.
[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχ]οντος ἐπιμ[εληταὶ δικαστηρίων]
. . . .

Archontis nomen quod v. 10 scriptum fuit incertum est. Nam quod Neubauerus dicit Ἀρίστωνος nomen ita planum et perspicuum esse in lapide, ut de hoc omnino non possit dubitari, id de Pittakisii exemplo, quo uno illi uti licuit, verum quidem est, sed in lapide Pitt. id non invenisse demonstravi in varietate lectionis. Praeterea formulam unicuique anno praescriptam Neubauerus ita supplevit: *Οἱ ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος αἱρεθέντες ἐπιμεληταὶ δικαστηρίων*. Sed ita singuli versus nimis impares fiunt, eamque dicendi rationem (inprimis propter articuli usum) ab eiusmodi laterculis alienam puto. Videtur in eam incidisse Neubauerus propter litteram Σ v. 11 initio exstantem. Sed cum v. 1 videamus demoticon archontis nomini additum fuisse, nihil impedit quominus idem etiam altero loco factum statuamus. Nam collocationem verborum eam minus quidem aptam sed a titulis Atticis alienam non esse apparet ex C. I. Att. II 316. 317; in utroque enim titulo scriptum fuit *ἐπὶ Νικίου ἄρχοντος Ὀτρυνέως*. Simile est etiam quod habes III 923 *ἐπὶ Παμφίλου ἱερατεύοντος τοῦ Ἀντιγόνου Μελιτέως*.

1018 Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 291. (Rangabé Ant. Hell. 572. 1267. Neubauer Curae epigr. p. 14. Dumont Fastes éponym. p. 24). Periisse videtur.

. . . ΥΝΙΕΩΣΑΡΙΣΤ . . .
. . . ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
. . . ΚΗΦΙΣΙΟΣ
ΠΟΛΙΟΥΧΟΣΔΕΙΛΗ
ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΕΠΙΓΟΝΟΥΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ
ΤΕΙΣ
ΤΩΝΩΔΕΑΡΙΣΤ . . .
Σ

[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος Σο]υνιέως ἄρ[χοντος]
[ἐπιμεληταὶ] δικαστηρίων
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Ἐπι]κηφίσιος
[ὁ δεῖνα] Πολιούχο[υ] Δει[ρ]α[διώτης](?)
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] Παιανιεύς
[ὁ δεῖνα] Ἐπιγόνου Ἀναγυράσιος
[γραμμα]τεῖς
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, γό]νῳ δὲ Ἀρίστ[ωνος]
. . . . ? . . . .

Pauca sunt in quibus a Neubaueri supplementis recesserim; praeter formulam initialem, de qua dixi ad n. 1017, demoticon v. 4 Μελιτεύς aut Κειριάδης fuisse ille suspicatur, sed mihi quod posui veri similius videtur. Denique v. 8 Neubauer ?[Ἀρίσ]των Ἀρίστ[ωνος]? Sed in litteris ΤΩΝΩΔΕ quin usitatissima formula γόνῳ δὲ lateat dubitari vix licet.

CLASSIS ALTERA.

PRYTANVM CATALOGI.

1019 Fuit olim Sepolliae in horto, nunc Athenis est ante Theseum. Edd. Boeckh C. I. G. 196[b] (vol. I p. 908). Pittakis Eph. 3220. Partes quasdam (v. 1. 2, col. I v. 3—17, col. II v. 3—10) contulit U. Koehler, quia tum reliqua legi non poterant. *'Der Stein war mit einer Kalkkruste zum Theil bedeckt; nach Entfernung derselben ergab sich Umstehendes mit absoluter Sicherheit'* Lueders, qui integrum titulum exscripsit. Eius apographum fideliter expressi, additis tamen intra uncos litteris quibusdam, quae apud Boeckhium sunt.

ΚΕΥΟΝΤΟΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙ
. ΟΥΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΥ

ΝΥΜΕΙΣ
ΟΜΟΣ)ΤΑΜΙΑΣ
ΩΝΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥ
ΣΝΕΟ[Λ]ΑΟΥ
.ΙΣ
ΛΕΥΚΙΟΣ)Ν
ΔΗΜΟΚΛΗΣ)
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣΕΜΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣ//////
ΣΩΠΥΡΟΣ)ΜΕ//////
ΦΙΛΩΝΟΡΕΣΤΟ/////
ΕΠΑΓΑΘΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΠΟΜΩΝΙΟΣΑΛΗ///ΑΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΑΡΧΙΔΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥ
ΕΡΜΙΑΣ)
ΙΣΙΔΟΤΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ[ΛΙΜΝ]ΑΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΧΑΡΜΙΔΗΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΤΙΤΟΣΡΟΥΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΟΠΛΙΟΣΚΛΩΔΙΟΣ ΦΗΓΟΥΣΙΟΣ

ΛΑΜΠΤΡΕΙΣ
ΕΡΜΑΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ
Σ//////ΑΧΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ
Σ//////ΡΑΤΟΣΑ[Ρ]ΙΣΤΑΓΟΡΟΥ
-//////ΛΗΣ)
////.. Α////ΣΑΝΤΙΓΟΝΙΩΝΟΣ
ΓΟΡΓΙΑΣ[Κ]ΑΛ[Λ]ΙΚΡΑΤΙΔΟ[Υ]
ΑΝΤΑΙΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ//////////Υ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΝΟΗΜΩΝ)
ΠΑΜΒΩΤΑΔΑΙ
ΑΡΓΑΙΟΣΤΙΜΑΡΧΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΡΓΑΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ[ΑΡ]ΙΣΤΑΙΧΜΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ////////////////
ΔΩ//////ΕΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΙ
ΜΑ////// ΟΣ ΚΛΩΔΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ ΑΜΜΩΝΙΟΥ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΚΡΟΙΣΟΥ
ΣΩΦΙΛΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΣΥΒΡΙΔΗΣ

[πρυ]τανεύοντος βουλῆς καὶ δήμου Καλλικρατί[[δ]ου Τρικορυσίου
[Εὐω]νυμεῖς
. . . . ομος) ταμίας
. . . . ώνιος Ποπλίου
. . . . ς Νεολάου
[Κηφισι]εῖς
Λεύκιος) ν(εώτερος)
Δημοκλῆς)
Λυσίμαχος Ἐμον . . .
Διονύσιος Ζ . .
Ζώπυρος) με(τος)
Φίλων Ὀρέστο[υ]
Ἐπάγαθος Εὐφροσύνου
Διονύσιος Ἀλεξάνδρου
Ἀπο[λλ]ώνιος Αη[ν]αίου
Ἀπολλώνιος Εὐαρχίδου
Ἀφροδίσιος Λευκίου
Ἑρμίας)
Ἰσίδοτος Νικοστράτου
Καρπόδωρος Λιμναίου (?)

Λαμπτρεῖς
Ἑρμαῖος Δημητρίου
Μηνόδωρος
Σύ[μ]μαχος Ἰσιδώρου
Σ[ώστ]ρατος Ἀρισταγόρου
. . . λης)
[Ἀθη]να[ιο]ς Ἀντιγονίωνος
Γοργίας Καλλικρατίδου
Ἀνταῖος
Ἀντίοχος Ἀθηναίου
Ἀσκληπιάδης [. . . . ο]υ
Δημήτριος Ποπλίου
Διονύσιος Ἀρίστωνος
Νοήμων)
Παμβωτάδαι
Ἀργαῖος Τιμάρχου
Ἀφροδίσιος Ἀργαίου
Μένανδρος Ἀρισταίχμου

III

Μένανδρος Ἀλεξάνδρου
Σεραπίων Διονυσοδώρου
Χαρμίδης Διογένους
Τίτος Ῥοῦφος
Ἀπολλόδωρος Νικολάου
Πόπλιος Κλώδιος Φηγούσιος

Δημήτριος Εὐκαρπίδου
Ἀντίοχος . . . . . .
Δω[σίθ]εος Ἀσκληπιάδου
Ἀναγυράσιοι
Μά[ρκ]ος Κλώδιος
Ἀπολλοφάνης Ἀπολλωνίου
Κλέανδρος Ἀμμωνίου
Διόδωρος Κροίσου
Σώφιλος)
Δημήτριος Μηνοδώρου Συβρίδης

Tituli aetas eo definitur, quod in recensu gentis Amynandridarum (part. IX class. 4) Argaeus Timarchi f. Pambotades quem hic habemus recurrit; etiam Athenaeus Lamptrensis qui illic sine patris nomine inscriptus est, idem esse videtur cum Athenaeo Antigonionis f. Lamptrensi, quem hic habemus. Atque illa quidem Amynandridarum tabula archonte Areo Dorionis f. Paeaniensi scripta est, quem Augusti aetate munere functum esse ex titulo n. 65 apparet.

1020 Olim Salamine, ad vicum Ampelaki; nunc Parisiis in Museo publico catal. Clarac. n. 604 e collectione Choiseuliana. Octo priores versus edidit Villoison Mem. Acad. Inscr. T. XLVII p. 342, integrum titulum ex Villoisoni et Muelleri schedis Boeckh C. I. G. 200. (Versus 1—8 repetivit F. Lenormant Mus. Rhen. XXII p. 291 n. 282). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 71 n. 42 (minusculis litteris) quem sequor, eis quae is non habet intra uncos additis.

[Α Γ Α Θ Η Τ Υ]Χ Η Α Γ Ω
[Ν Ο Θ Ε Τ Ο Υ Κ]Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ
[Α Ν Τ]Ι Ο Χ Ο V
[Ε Π Ι] Φ Ι Λ Ο Π Α Π
[Π Ο]Υ Κ Α Ι Λ Α Ι Λ Ι
[Α]Ν Ο Υ Ο Ι Δ Ε Η Λ Θ Ο Ν
[Τ]Η C Ε Ρ Ε Χ Θ Ε Ι Δ Ο C
Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι C
[Κ]Η Φ Ε Ι C Ι Ε Ι C Λ Α Μ Π Τ Ρ Ε Ι C
. Ε Ο Γ Ε Ν Η C) Γ Α Ι Ο C
Τ Α Μ Ι Α C) Φ Ι Λ Α Θ Η Ν Α Ι Ο [C]
[Δ]Ι Ο Δ Ω Ρ Ο C ΠΡ Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Ο C ΝΕ
[Δ]Ι Ο Δ Ω Ρ Ο C) Ν Ε Ι Κ Η C Α C Ε Π Ο C
[Α]Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο C Δ Ι Ο Ν Υ C Ο Κ Λ Η C
[Π]Α Τ Ρ Ο Φ Ι Λ Ο C Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Ο C ΠΡ
[Α]Φ Ρ Ο Δ Ε Ι C Ι Ο C Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Ο C
[Α]Φ Ρ Ο Δ Ε Ι C Ι Ο C) Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο C
[Φ]Ι Λ Ο Δ Η Μ Ο C) Η Ρ Α Κ Λ Ι Δ Η C
[Α]C Κ Λ Η Π Ι Α Δ Η C Ε V Ω Ν V Μ Ι C
[Δ]Ι Ο Ν V C Ο Δ Ω Ρ Ο C Δ Η Μ Ε Α C)
[Δ]Η Μ Ο C Τ Ρ Α Τ Ο C Φ Ι Λ Ε Ι Ν Ο C
[Α]Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο C Α Ν Α Γ Υ Ρ Α C
[Α]Β Ι Ν Ο C Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο C
[Σ]Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο C Ε Π Ι Τ Α Ο Π Λ Α
. . Λ Ι Μ Α Χ Ο C) Λ Α Μ Π Τ Ρ Ε Υ C
V Λ Η Τ Η C Φ Ι Λ Η Τ Ο C
Ε Ν Ι C Κ Ο Υ Κ Ο Λ Ω Ν Η Θ Ε Ν
Π Ε Ρ Ι Τ Ο Β Η Μ Α
. Ο Υ Λ Ω Ν Μ Ο Ι Ρ Α Γ Ε Ν Ο Υ C
[Φ]V Λ Α C Ι Ο C
[Σ]Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο C Π Υ Θ Η C)
[Γ]Ρ Ο C Π Α Λ Τ Ι Ο C
Γ Ο Υ Ρ Γ Ο C Ε Π Ι Τ Η Ν C Κ Ι
Α C Κ Λ Η Π Α C

Ἀγαθῇ τύχῃ· ἀγω|νοθέτου Κλαυδίου | Ἀντιόχου, | ἐπὶ Φιλοπάπ|που καὶ Λαιλ|ιανοῦ οἵδε ἦλθον | τῆς Ἐρεχθεῖδος | πρυτάνεις

Κηφισιεῖς	Λαμπτρεῖς
[Θ]εογένης)	Γάϊος
ταμίας	Φιλαθήναιος
Διόδωρος πρ(εσβύτερος)	Ἀντίγονος νε(ώτερος)
Διόδωρος)	νεικήσας ἔπος
Ἀπολλώνιος	Διονυσοκλῆς
Πατρόφιλος	Ἀντίγονος πρ(εσβύτερος)
Ἀφροδείσιος	Ἀντίγονος
Ἀφροδείσιος)	Διονύσιος
Φιλόδημος)	Ἡρακλίδης
Ἀσκληπιάδης	Εὐωνυμ(ε)ῖς
Διονυσόδωρος	Δημέας)
Δημόστρατος	Φιλεῖνος
Ἀπολλώνιος	Ἀναγυράσ[ιοι]
[Σ]αβῖνος	Ἀλέξανδρος

στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα
[Καλ]λίμαχος) Λαμπτρεύς
αὐλητής· Φίλητος
[Μ]ενίσκου Κολωνῆθεν
περὶ τὸ βῆμα
[Β]ούλων Μειραγένους | Φυλάσιος
Στρατηγός· Πύθης) | Προσπάλτιος
[λει]τουργὸς ἐπὶ τὴν Σκι|[άδα·] Ἀσκληπᾶς.

V. 5 Φιλοπάπ|[που το]ῦ καὶ Froehner. V. 27 [Παρμ]ενίσκου. Sed utrique supplemento spatium non sufficit, et Menisci nomen praeterea tutatur titulus n. 78.

Philopappum archontem diversum esse ab eo qui est n. 78 et aetate posteriorem pronuntiat Dumont Fastes Eponymiques d'Athènes p. 68. At quum in utroque titulo Philetus Menisci f. Colonensis tibicen recenseatur, quin idem annus idemque archon sit dubium non est. Eum ad n. 78 demonstravi inter annos 90 et 100 p. Chr. munere functum esse (cf. etiam adn. ad n. 557). Sed mira sunt huius tituli praescripta. Nam cum id inusitatum est, quod agonothetae nomen archonti praeponitur tum plane obscurum illud καὶ Λαιλιανοῦ. Nam si vocibus ἐπὶ Φιλοπάππου archon eponymus designatur, qua de re collato titulo n. 78 dubitari non licet, illa καὶ Λαιλιανοῦ aliter accipi posse non videntur nisi ut duo simul eo magistratu functi sint, quod nunquam factum esse certum est (adn. ad n. 1014). Quare quum archon eponymus simul Dionysiorum agonotheta fuerit (quod de ipso Philopappo praedicatur n. 78), quumque Philopappum etiam Antiochi nomen gessisse constet, venit mihi in mentem, lapicidam incidere debuisse et voluisse Ἀγωνο|θέτου Κλαυδίου | Ἀντιόχου | Ἐπι[φάνους] Φιλοπάππου καὶ Λαιλιανοῦ, sed oculos eius ab uno Φ ad alterum aberrasse. Sic etiam illa καὶ Λαιλιανοῦ facilem explicationem habent; nam homo ille regiae stirpis cum sumptus qui cum agonothesia coniuncti erant liberaliter in se susciperet, ad negotia ipsa agonothetae perficienda Laelianum (nam cur Boeckhius eum potius L. Aelianum vocandum existimet non assequor) adiutorem sibi assumpsisse putandus est. Id unum huic coniecturae obicere iure licet, quod Philopappus n. 78 non Claudius, sed Iulius vocatur. Inaudita quidem etiam in hominibus peregrinae originis non est duorum nominum gentiliciorum coniunctio (Q. Fabius Dasumius Thales Cydathenaeensis est n. 626). Sed eiusmodi homines num, ubi uno modo ex his nominibus utuntur, modo hoc modo illud elegerint dubito. Imo semper unum ex eis quasi primarium fuisse videtur. Nihil certe in hac re valet Herodis Attici exemplum, quem et Claudium et Iulium vocatum esse iniuria statuunt (cf. adn. ad n. 489). Quare de Philopappo res in medio relinquenda est.

1021 Fragmentum in monte 'Anchesmo' repertum, ad ecclesiam D. Georgii. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 216. (Boeckh C. I. G. 298).

. . . . . Φ Ρ Ε Α Ρ Ρ Ι Ο Ι
. . . Σ Π Ε Ν Δ Ω Ν
. . . Κ Ρ Ω Π Ι Δ Α Ι
Κ Λ . Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ο Μ Α Χ Ο Σ
Ε Π Ι Τ Υ Γ Χ Α Ν Ω Ν Π Υ Λ Α Δ Ο Υ

Φρεάρριοι
... Σπένδων
Κρωπίδαι
Κλ(αύδιος) Καλλιστόμαχος
Ἐπιτυγχάνων Πυλάδου

Leontidis catalogus fuit, ad Hadriani fere aetatem referendus propter Claudii Callistomachi nomen, quem habes etiam supra n. 61.

1022 'Fragmentum catalogi, fortasse gymnastici, in muro sacelli D. Georgii in culmine montis Lycabetti, qui vulgo perperam Anchesmus vocatur'. Rossii apographum est in schedis Boeckhianis.

ΕΥ	Εὐ[πυρίδαι]
ΗΡΑΚΛΕΟΝ)	Ἡρακλέ[ω]ν)
ΟΛΥΜΠΟΣ)	Ὄλυμπος)
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΙΣΙΔΩΡΟ.	Διονυσόδωρος Ἰσιδώρο[υ]
ΘΕΜΙΣΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	Θεμίσων Ἀπολλωνίου
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ·)	Διονύσιος)
ΠΡΕΙΜΟΣΑΝΤΙΓΟΝΟΥ	Πρεῖμος Ἀντιγόνου

Heracleo Heracleonis f. Eupyrida ephebus est imperatore Traiano, archonte Pantaeno. Videtur igitur hic *Leontidis* catalogus, Hadriani fere aetatis esse, atque cum et locus, ubi lapides inventi sunt, et tribus et aetas titulorum eadem sint, hoc eiusdem lapidis, cuius est n. 1021, fragmentum esse magnam habet veri similitudinem.

1023 In tabula marmoris Pentelici inventa in loco Kolonaki, qui est ad montem Lycabettum, inter rudera aquaeductus Hadriani. Exstat in Museo centrali. Edd. Kumanudis (?) in Αὐγή 1870 Σεπτεμβρ. 21. G. Hirschfeld Bullettino dell' Instituto archeol. 1872 p. 117 sqq. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ. | [Ἐπὶ ἄρχ]οντος Πραξαγόρου τοῦ | [Τει]μοθέου Θορικίου, ιε ἀπὸ τῆς πρώτης Θε[οῦ Ἁδριανοῦ (ε)ἰς Ἀθήνας ἐπιδημίας, μηνὸς Γαμηλι[ῶνος, ἐπὶ τῆς Αἰγηίδος ϛ πρυτανείας, ᾗ ἐγραμμά[τευεν Χρυσόγονος) Φλυεύς, οἱ πρυτάνεις τειμη[[σ]αντες αὑτοὺς καὶ τοὺς ἀεισείτους ἀνέγραψαν.

Γαργήττιοι
[Ἐπ]ώνυμος· Ἑρμείας Γλαύκου
Αμώνιος Ἀρρηνός
[Αι]μίνιος Ἀσκληπιάδης
Αμώνιος Ἀττικός
Ζώπυρος Ἀπολλοῦ Ἐρχιεύς
Ἀσκληπιόδωρος)
Ζώπυρος Ἐραστεί[ο]υ
Δημήτριος)
Χάρης)
Φούριος Μᾶρκος
Εὔδημος Ἑρμείου
Ἑρμάρως Ἀσμένου
Ἐλευσείνιος)
Θεόφραστος Πε[πλί]ου
Ἀλέξανδρος Μ....νος
Πομπώνιος Ζω - - -
Ἐμμέλιος Ῥούφ[ου]
Ἀλκαμένης Ἀφ.....
Δωρόθεος Προτ[είμου]
Αμώνι[ι]ος Ἀττικός
Πρεῖμος Πρετείμο[υ]
Εἰσίδωρος Σωσ - - -
Ἀφροδείσιος Ἀλ - - -

Ἐρικαιεῖς
Ζώπυρος Πυθείωνος
Παννυχος Ἡρακλείδου

ἐκ Μυρινούττης
Ἀλέξανδρος Ἡλιοδώρου
Διοκλῆς Ἀλεξάνδρου
Ἐλευσεῖν[ι]ος Ὀλύμπου
Μακαρεὺς) πρ(εσβύτερος)
Μακαρεὺς) νε(ώτερος)
Εὐήμερος Μακαρέ(ω)ς

Φιλαΐδαι
..όδωρος Σκαμάνδρου
...δωρος Εὐτυχήμον[ος]
Ἐλπίνεικος Ἀρτέμω[νος]

Ἑστιαιόθεν
Σωτέλης Βακχύλου
Ἀθηνόδωρος)

Διομειεῖς
Βάκχιος Νεικηφόρου
Νεικηφόρος)

Ἁρπαφήσιοι
Ἀντίπατρος Εὐπόρου
Ἀσκληπιάδης Εὐπόρου

ἀΐσειτοι
κῆρυξ βουλῆς [κ]α[ὶ δήμου]
. . . .

Quintus decimus post primum Hadriani Athenas adventum annus aut 138/9 (Hermae VII p. 219) aut, quod mihi veri similius etiam videtur, 139/40 p. Chr. est.

I

\ΘΗ ΤΥΧΗ
ΟΝΤΟCΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥ)ΤΟΥ
....ΜΟΘΕΟΥΘΟΡΙΚΙΟΥΕΙΑΠΟΤΗCΠΡΩΤΗCΘΕ
ΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΙCΑΘΗΝΑCΕΠΙΔΗΜΙΑCΜΗΝΟCΓΑΜΗΛΙ
ΩΝΟCΕΠΙΤΗCΑΙΓΗΙΔΟC ʒ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑCΗΕΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΕΝΧΡΥCΟΓΟΝΟC)ΦΛΥΕΥCΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙC ΤΕΙΜ"
///ΑΝΤΕCΑΥΤΟΥCΚΑΙ ΤΟΥCΑΙCΕΙΤΟΥC ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ

ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΙ
//ΤΩΝΥΜΟΕ ΕΡΜΕΙΑCΓΛΑΥΚΟΥ ΛΙΚΙΝΝΙΟCΑΡΡΙΑΝΟC

II

////ΚΙΝΝΙΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC
ΛΙΚΙΝΝΙΟCΑΤΤΙΚΟC
ΖΩΠΥΡΟCΑΠΕΛΛΟΥΕΡΧΙΕΥC
ΑCΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟC)
ΖΩΠΥΡΟC ΕΡΑCΕΙΝΕΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟC)
ΧΑΡΗC)
ΦΟΥΡΙΟC ΜΑΡΚΟC
ΕΥΔΗΜΟCΕΡΜΕΙΟΥ
ΕΡΜΕΡΩC ΑCΜΕΝΟΥ
ΕΛΕΥCΕΙΝΙΟC)

III

ΘΕΟΦΡΑCΤΟCΠC///...Υ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟCΜC/////ΝΟC
ΠΟΜΠΩΝΙΟCΖΩ
ΕΡΜΟΛΑΟCΡΟΥ‹//
ΑΛΚΑΜΕΝΗC ΑΦΙ///
ΔΩΡΟΘΕΟCΠΡΟΤ
ΛΙΚΙΝΝΟCΑΤΤΙΚΟC///
ΠΡΕΙΜΟCΠΡΟΤΕΙΜΟ
ΕΙCΙΔΩΡΟCCΩC''
ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟCΑΛ
ΕΡΙΚΑΙΕΙC

IV

ΖΩΠΥΡΟCΠΟΘΕΙΝΟΥ
ΠΑΝΝΥΧΟCΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΕΚΜΥΡΙΝΟΥΝΤΗC
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟCΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΔΙΟΚΛΗCΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΕΛΕΥCΕΙΝΟCΟΛΥΜΠΟΥ
ΜΑΚΑΡΕΥC) ΠΡ
ΜΑΚΑΡΕΥC) Ν
ΕΥΗΜΕΡΟCΜΑΚΑΡΕΟC
ΦΙΛΑΔΑΙ
///ΟΔΩΡΟCCΚΑΜΑΝΔΡΟΥ
/////ΔΩΡΟCΕΥCΧΗΜΟΝC//

V

ΕΛΠΙΝΕΙΚΟCΑΡΤΕΜΩ////
ΕCΤΙΑΙΟΘΕΝ
CΩΤΕΛΗCΒΑΚΧΥΛΟΥ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟC)
ΔΙΟΜΑΙΕΙC
ΒΑΧΧΙΟCΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟC)
ΑΡΑΦΗΝΙΟΙ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟCΕΥΠΟΡΟΥ Ε
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΕΥΠΟΡΟΥ
ΑΙCΕΙΤΟΙ
ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗC///Λ

Col. I v. 9 ΩΝΥΜΟΕ, II v. 5 ΕΡΑCΕΙΝΕΥ, III v. 7 ΛΙΚΙΝΝΟC, IV v. 6 ΕΛΕΥCΕΙΝΟC in lapide esse Koehlerus expressis verbis testatur.

1024 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 196.

ΑΘΗΙΤΥΧ..Ι.ΔΙ
ΛΗΡΕΩΣΥΙΟΥΟΙΠΡΥ
ΧΟΝΤΑΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝΙΠΙ
ΠΑΙΑΝΙΕΙΣ ΠΟΜΠ
ΦΛ.ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΙΑΣΩΝΙ
ΒΙΒΟΥΛΛΙΟΣΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΑΙ.ΒΟΗΘΟΣ ΣΤΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΙ...ΝΑΙΟΥ ΚΑΣΙΑΝ
ΦΛ.ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ ΚΛΑΡΗΣ
ΑΙ.ΠΡΙΜΟΣ ΕΠΑΦΡΟ
ΙΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ ΑΦΡ.Δ
. . . . . ˜ . . . ε ΠΡ

[Ἀγ]αθῇ τύχ[ῃ· ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος, τοῦ δεῖνος Φα]ληρέως υἱοῦ, οἱ πρυτ[άνεις τῆς Πανδιονίδος φυλῆς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς συνάρ]|χοντας ἀνέγραψαν. [Ἐ]π[ώνυμος·] Παια. Ἰάσων .....

Παιανιεῖς
Φλ(άουιος) Ἀλκιβιάδης
Βιβούλλιος Θεόφιλος
Αἴ(λιος) Βόηθος — Στε[ιριεῖς]
Διονύσιος Εἰ[ρη]ναίου — Κασια[ὸς Ἀπολλώνιος(?)]
Φλ(άουιος) Ἡράκλειτος — Κλ. Ἄρης
Αἴ(λιος) Πρῖμος — Ἐπαφρό[διτος .....]
Μενεκράτης — Ἀφρ[ο]δ[ίσιος .....]
.......ς πρ(εσβύτερος)

Dionysius Irenaei f. Paeaniensis ephebus fuit archonte Ti. Claudio Attalo Sphettio, cuius annus non longe a 130 p. Chr. abesse videtur. Quare non potest hic titulus anno 140 p. Chr. antiquior esse. Sed ne multo recentior quidem esse videtur, quia aliter mirum esset, in laterculis prytanum Pandionidis circiter annis 166—175 compositis n. 1029. 1032 fere nullum ex his nominibus redire. Itaque quum in annos 140—150 huius tituli origo incidat, non dubitavi col. II v. 8 supplere Κασια[ὸς Ἀπολλώνιος], quia hic inter omnes Cassianos Stirienses unus est, qui illo tempore prytanis esse potuerit. Fuit enim cosmeta anno vigesimo tertio Abascanti paedotribae, qui annus est inter 156 et 164 p. Chr. Flavius Alcibiades is esse videtur qui quarto Abascanti anno (inter 137 et 145 p. Chr.) archon eponymus fuit. Denique Aelium Primum diversum non puto a Primo Primi f. Paeaniensi, qui fuit ephebus circa finem imperii Traiani.

1025 Prope porticum Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος in tabula marmoris Pentelici. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 123.

ΦΑΖΟΙΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΣ
ΚΛΕΛΙΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)
ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΣΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΑΥΛΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΣΥΜΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΚΑΛΛΙΓΟΝΙΑΝΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΑΓΑΘΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΑΡΙΑΔΟΣΕΠΙΣΤΑΤΗΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΚΟΡΜΕΛΛΑΝΧΡΑΙΝΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣ)
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ)
ΔΟΜΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΑΣΑΝΑΓΡΑΨΑΣΔΙΙΒΟΥΛ..

Φλ(άουιος) Ζ[ω]ίλος
Διονύσιος Εἰρηναί[ου]
Κλέλιος (?)
Εἰρηναῖος)
Μαρκελ(λ)ῖνος Στεφάνο[υ]
Αὔλιος (?) Ἀλέξανδρος
Σύμμαχος Ἀριστοβούλο[υ]
Καλ[λ]ιγονιανὸς Εὐπόρου
Ἀγάθων
Στέφανος Ἀρ[κ]άδος ἐπιστάτης
Ἀγαθοκλῆς)
Κορ(νήλιος) Μελ(λ)άνχραινος
Πρεῖμος)
Εὐτίδωρος)
Δομ(ίτιος) Βασιλικός
[Ὁ δεῖνα τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς συν]άρχοντας ἀναγράψας Διὶ Βουλ[αίῳ ἀνέθηκεν].

Hanc esse prytanum laterculum quum propter vocem ἐπιστάτης v. 10 Stephani nomini ascriptam statui, tum quia Iovi Bulaeo dedicatur titulus. Minus certum est, cuius tribus sit, sed ex Dionysii Irenaei f. (Paeaniensis) et Primi Primi f. (Paeaniensis) nominibus conicere licet, eum Pandionidis esse. Quod si probaverimus, ex eisdem nominibus etiam apparebit, aetatem eius fere eandem esse atque tituli n. 1024. Quae coniectura eo confirmatur, quod in his duobus titulis solis non ἀείσιτοι, sed συνάρχοντες prytanum commemorantur. Quae res, quam in illo titulo iam Boeckhius miratus erat, inde aliquatenus explicatur, quod nonnulli certe inter illos, qui praeter prytanes in eiusmodi lapidibus inscripti sunt, cum in senatus officiis versentur (veluti γραμματεὺς βουλευτῶν, κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου, γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου), iure prytanum συνάρχοντες dici possunt. V. 6 etsi *Aulius* nomen Romanum esse non ignoro, tamen vehementer dubito an Αὔλιος in lapide fuerit. V. 12 Μελάνχραινος praeter perversam liquidae geminationem recte exscriptum puto eamque nominis formam ex Μελάγχλαινος eodem iterationis eiusdem consonae vitandae studio ortam puto, quo pro Σατορνεῖνος saepe in titulis huius aetatis Σατορνεῖλος scribitur.

1026 Athenis, in basilica D. Eliae; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 195.

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ..ΡΗΛΟΥΔΠΜ
..Ο ΟΟ......ΤΡΑ...
...Ο...ΟΑΧΑΡΝΕΩΣ
Ε.ΙΙΥΟΛΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΟΙΠ
.ΝΤΙΔΟΤΟΥΛΗΣΤΕΙΜΗΣΑΝΤΕΣΕ
ΣΕΙΤΟΥ.ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ.ΕΠΩΝΥ
ΟΚ \ \ Ο
Ι Ο Ι Ι
Ο Ι Υ ΟΛ Ο
\ ΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣ Ο
...ΔΕΙ.Ο.....ΑΝΟΥ...
ΑΛ.....ΙΟΙ...Ν...
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΛΙ...ΟΥ...
ΙΙΙ.ΑΧΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΙΑΝΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΥ...ΝΟΥ
ΕΤΕ...ΟΣΑΡΧΑΔΟΣΕΙ.ΕΤΙ
ΑΓΑΘΟΝ)
....ΕΚΟΥΝΔΟΣ...
...ΓΥΧΙΑΝΟΣ....
...ΤΡΟΦΙΜΟΥ....

V. 1—6 Ἐπὶ ἄρχοντος [Αὐ]ρηλ[ί]ου Δ[η]μ[....|...., σ]τρα[τηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὅπλα | .... Ἀχαρνέως, | ...... Ἀλεξάνδρου, οἱ [πρυτάνεις τῆς | ....]ιδο[ς φ]υλῆς τειμήσαντες ἑ[αυτοὺς καὶ τοὺς ἀεὶ]|σείτους ἀνέγραψαν. Ἐπώνυμος· [ὁ δεῖνα]
V. 7—9 nihil agnoscitur.

[Φλ. Ζωΐ]λος
Διονύσιος Ε[ἰρηναί]ο[υ]
[Ἀφρο]δει[σι]ο[ς? .....]άνου
Ἀλ.....ιοι ....ν
Διονύσιος Αι......ου
[Σύμμα]χος Ἀριστοβούλου
Κ[αλλ]ι[γ]ονιανὸς Εὐπόρου
Πιστοκράτης Ὑ[γεί]νου
[Σ]τέ[φαν]ος Ἀρ[κ]άδος ἐ[πισ]τ[άτης]
Ἀγάθ[ω]ν)
[....... Σ]εκοῦνδος
[..... Εὐ]τυχιανός
[ὁ δεῖνα] Τροφίμου

Huic titulo arctam quandam necessitudinem intercedere cum n. 1025 statim intelleget qui ea nomina quae hic didactis litteris exprimenda curavi cum illo titulo comparaverit. Sed utrum n. 1025 nihil sit nisi inferioris partis eiusdem lapidis, qui titulum n. 1026 habet, apographum alterum, an lapides diversi quidem sint, sed tamen eiusdem tribus prytanum laterculos paucis modo annis distantes contineant, difficile dictu est. Illud colligas inde, quod quinque illa nomina quae utrique titulo communia sunt etiam eodem ordine atque adeo eisdem intervallis (praeterquam quod inter Dionysium Irenaei f. et Symmachum Aristobuli f. hic tria, illic quattuor nomina intercedunt) disposita sunt. Contra quae praeter haec quinque nomina in utroque titulo leguntur, eorum pleraque ne minimam quidem inter se similitudinem habent. Quare res in medio relinquenda, praesertim cum Pittakisii exemplum admodum neglegenter, Fourmonti vero multo etiam neglegentius confectum esse appareat. Tribum *Pandionida* esse ex eis quae ad n. 1025 disputavi verisimile est. Sane quae v. 5 exhibet Fourmontus, ea non admittunt aliud supplementum quam [Αντ]ιοχίδος, [Ἀκαμα]ντίδος, [Ἱπποθω]ντίδος aut [Αἰαν]τίδος; sed in tanta apographi pravitate ei rei nihil tribuendum est.

1027 Fragmenta duo Hermae lapidis Pentelici. — *a* audacissime interpolatum edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 52, qui ad ecclesiam Agia Kyra inventum dicit (R. Neubauer Comm. epigr. p. 145). Exscripsit Finlay (sched. Boeckh.). — *b* ed. A. Dumont Fastes Eponymiques d'Athènes p. 42 n. 50*a*. Exscripsit Koehler. — Coniunxi.

ΑΓΑΘΗ | Ι · ΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟ | ΝΤΟΣ ΑΝΟΥΜ
ΜΙΟΥΜΗ | ΙΔΟΣΦΑΛΗΡΕ
a ΟΣ ΟΙΠΡΥΤ | ΑΝΕΙΣΤΗΣΑΙΓ
ΙΔΟΣΦΥΛΗΣ | ΔΩΔΕΚΑΤΗΣ *b*
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ | ΣΤΙΜΗΣΑΝΤΕ//
ΕΑΥΤΟΥΣ | ΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΛΕΓΑ///
ΟΣ
Υ

Var. lect. V. 1 ΑΓΑΕ (omisso Η) Finlay. || v. 2 ΟΝ om. Finlay. || v. 4 Τ om. Finlay. || v. 6 ΙΑ om. Finlay. Pittakis fragmentum *a* sic exhibet:

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΜΙΟΥΜΗ
ΠΕΟΙΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΗΣΤΗΣΑΙΑΝΤ
ΙΔΟΣΦΥΛΗΣ. . . . . ΤΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ. . . . . . . ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ
ΕΑΥΤΟΥΣ

Quod fragmentum Neubauerus iniuria ad Metrodorum archontem rettulit.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Λ(ουκίου) Νουμ|μίου Μη[ν]ίδος Φαλη|ρέ[ω]ς οἱ πρυτάνεις τῆς Αἰγ[ε]|ΐδος φυλῆς, δωδεκάτης | πρυτανείας, τιμήσαντε[ς] | ἑαυτοὺς [ἀ]νέγραψαν. De L. Nummio Menide cf. adn. ad n. 904. Annus quo is archon eponymus fuit in Antonini Pii principatum incidere videtur.

1028 In Herma marmoris Pentelici supra et a posteriore parte mutilo, in fronte. In eiusdem lapidis dextro latere est titulus n. 1051. Ab initio aliquot litterae evanuerunt. Ubi inventus sit lapis, non constat. 'Athenis super portam domus Andreae Mussut Baschi' Fourmont. ap. Boeckh. 'Ἐντὸς τοῦ δήμου τοῦ καλουμένου Κολυττὸς' Pittakis Eph. 347. 'Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου πρὸς τὸ δυτικο-νότιον τοῦ πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου' id. 1623. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 53 n. 43. Ex Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 304, inferiorem partem inde a v. 7 Pittakis Eph. 347. Rangabé Ant. Hell. 1283, integrum titulum una cum eo qui in latere scriptus est Pittakis Eph. 1623. Denuo descripsit Koehler.

ΙΝ
ΓΥΧΙωιι∠) ΟΜ.ΓΥΤ
ΞΙΔΩΡΟϚ
ΒΕΥΚΑ ΟΣ
ЬΕΥ⌒\ ϽΣ Ο
ϹΑΣ ΗΣ
ΣΩΣ Σ)
ΛΕϚ ΙΣΙΓΕΝΟΥΣ Γ ΛΩΓ
ΦΑΛΗΡΕΙΣ
ΑΓΕΛΩΣ
ΙΛΟΣ)
ΛΙΣΣΟΣΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΓΗΡΙΧΟΣΣΩΙΛΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΙ
ΤΟΡ///ΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΟΙΙΝΑΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΙΗΤΡΙΟΣ)
(vacuum spatium)

[Μαραθώνιοι]
. . . .
[Εὐ]τυχίδης)
[Κίτ]ιδηρος
[Φλα](β(ιος?) Εὔκα[ρ]πος(?)
[Φλα](β(ιος?) Εὐθυ . . . ος
Κάσ(σιος) . . . . . ης
Ζώσ[ιμο]ς)
Αἴλ[ι] Ἰσιγένους
Φαληρεῖς
[Αἴλ.] Γέλως
[Ζω]ίλος)
[Μί]λιππος Μουσαίου
[Σω]τήριχος Ζωΐλου
Ῥαμνούσιοι
[Σ]πόρ[ι]ος Δημητρίου
[Ἀθ]ήναιος Ἀλεξάνδρου
[Δημ]ήτριος)

Prytanes hi sunt *Aeantidis.* Athenaeus Alexandri f. Rhamnusius (n. 741) cosmeta fuit decimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter 143 et 151 p. Chr. Neque magno temporis intervallo ab eius archontis anno hic prytanum recensus abesse videtur. Certe cum hic habeamus Soterichum Zoili f. Phalerensem, in titulo ephebico inter annos 166 et 169 composito Amarantus Soterichi f. Phalerensis sophronista, Soterichus Soterichi f. Phalerensis hyposophronista est. Atqui sophronistarum certe munus provectiore demum aetate administrari solebat; quare hunc titulum, qui patrem prytanem habet, illo in quo filius sophronista recensetur aliquanto antiquiorem aut certe non recentiorem esse consentaneum est. Aelius Gelos Phalerensis idem esse videtur, de quo anno duodetrigesimo Abascanti (inter 151 et 159 p. Chr.) dicitur Αἰλίου Γέλωτος τοῦ ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ κηρυκεύσαντος τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. Quae omnia si comprehenderimus, statuere licebit, inter annos 145 et 160 p. Chr. hunc titulum incisum esse. V. 3 Εὔκα[ρ]πος supplevi, quia Eucarpus Marathonius ephebus est imperatore Traiano, archonte Pantaeno, quod cum huius tituli aetate bene conveniret. Sed incerta res est, quia etiam nomen frequentissimum quod est Εὔκαρπος supplere licet.

1029 In lapide a quattuor lateribus inscripto (in reliquis lateribus sunt tituli n. 1030—1032), qui est ad Theseum. Edd. Cyriac. Ancon. ed. Moron. p. XIII n. 96 (ex eo Corsin. F. A. T. II p. 204). Muratorius T. III p. DCMXXVIII. 13. Corsin. Inscr. Att. VI p. XXVII sqq. Sed hi omnes inscriptionem habent mutilam, Cyriacus etiam cum alio titulo confusam. Integram exhibent Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 n. 67 p. 58. Chandler Inscr. P. II p. 60 n. 51. 1, ex his exemplis et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 190. Denuo contulit Koehler, sed nunc lapis adeo detritus est, ut is iam multa non invenerit, quae apud antiquiores sunt; quae omnia uncis inclusi.

[Α Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η]
[Ε Π Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ] Ο Σ · Ι[Μ · Β Α Λ Ε] Ρ Ι Ο Υ Μ Α
[Μ Ε Ρ Τ Ι Ν Ο Υ] Μ [Α] Ρ [Α Θ Ω Ν] Ι Ο Υ Π Ρ Υ
[Τ Α Ν Ε Ι Α] Σ [Η] Ο Ι Π [Ρ Υ Τ Α Ν Ε] Ι Σ Τ Η Σ
[Π Α Ν] Δ Ε Ι Ο Ν Ι Δ Ο Σ Φ [Υ] Λ [Η Σ Τ] · Ι Μ Η
[Σ Α Ν] Τ Ε Σ Ε Α Υ Τ [Ο] Υ Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Α Ι Σ Ι
[Τ Ο Υ Σ] Α Ν Ε Γ Ρ Α Ψ [Α] Ν
[. . Ν Υ Μ Ο Σ] Φ Λ Ε Υ Θ [Υ Κ] Ο Μ Α Σ

[ΠΑΙΑΝΙ]ΕΙΣ	ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΙΣ
[...ΙΑΝ]ΟΣ	ΣΑΓΚΤΟΣΒΑΚΧΙΟΣ
ΘΥ[Κ]ΟΜ	ΔΑΣΟΥ·Μ·ΘΑΛΗΣΠΡ
ΛΙΟΣΦΙΛ[.Ι]	ΔΑΣΟΥ·Μ·ΘΑΛΗΣΝΕ
[ΘΕ]ΞΟΦΙΛΟΣ	ΔΑΣΟΥΜ·ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ
[ΤΙ]ΜΟΘΕΟΣ///	ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩ
Φ...ΝΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ	ΑΡΤΕΜΩΝΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΝΟΚΛΗΣ	ΚΕΛΑΔΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
[Ξ]ΙΟΣ	ΤΡΥΦΩΝΚΕΛΑΔΟΥ
C...ΩΣ^ΓΝΗΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΕΛΑΔΟΥ
....ΝΗΣΤΟΣ)Ν	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΕΛΑΔΟΥ
ΝΗΣΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥΣ	ΦΛ·ΔΙΟΤΙΜΟΣ
....ΡΙΟΣ	ΚΛ.ΞΙ[ΗΘΟ]Σ
ΝΤΕΡΩΤΟΣ	ΞΩΠΥΡ[Ο]ΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΦΙΚΙΟΣΞΕΝΟΦΩ	ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΙΔΩΡΟΣ)	ΣΤΕΙΡΙΕΙΣ
ΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ	ΔΙΟΔΟΤΟΣΞΩΣΙΜΟΥ
ΡΟΔΙΤΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ	ΞΩΣΙΜΟΣΠΟΛΥΒΙΟΥ
[Ο]ΧΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ	ΚΛ·ΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟΣ
ΣΕΛΛΗΝ	///ΘΗ[Ν]ΑΙΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
[ΠΡΑ]ΣΙΕΙΣ	ΑΓΓΕΛΗΘΕΝ
[Σ]ΛΕΩΝΙΔΟ/////	ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΦΗΛΙΚΟΣ

Γ[ΡΑΙ]ΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥ[Λ]ΕΥΤΩΝΙΩΝΙΚΟΣΑΒΡΩΝΟΣ
Α Ι Σ Ι Τ Ο Ι

Φ..ΕΡΟΦΑΝΤΗΣ	ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙ
Ι..ΜΔΑΔΟΥΧΟΣ	ΔΗΜΟΥΑΧΑ.ΝΟΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
[Ν.]ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ	[Π]ΕΡΙΤΟΒΗ[ΜΑ]Α...ΟΣΠΟΣΙΔΩ[Ν]ΙΟ
ΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥ	ΑΝΤΙΓΡΑ[ΦΕΥΣ]..///ΗΣ
ΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ	[ΙΕΡΑ]ΥΛΗ[Σ]....ΔΟΤΟΣ
	[Υ]ΠΟΓΡΑ[ΜΜΑΤΕΥΣ]....ΙΟΣ
	. . . .

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Μ(άρκου) Βαλερίου Μα|μερτίνου Μαραθωνίου, πρυ|τανείας η, οἱ πρυτάνεις τῆς | Πανδιονίδος φυλῆς τ[ε]ιμή|σαντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀεισί|τους ἀνέγραψαν.

[Ἐπώ]νυμος· Φλ(άουιος) Εὐθυκόμας

Παιανιεῖς	Κυδαθηναιεῖς
[Φλ. Ἀρρ]ιανός(?)	Σάγκτος Βάκχιος
[Φλ. Εὐ]θυκόμας	Δασούμ(ιος) Θαλῆς πρ(εσβύτερος)
....λιος Φιλ...	Δασούμ(ιος) Θαλῆς νε(ώτερος)
Θεόφιλος	Δασούμ(ιος) Νικοκράτης
Τιμόθεος [ )]	Ἡλιόδωρος Ἀρτέμωνος
Φ[ίλω]ν(?) Ἡρακλείδου	Ἀρτέμων Ἀρτέμωνος
[Κλ. Ξε]νοκλῆς	Κέλαδος Διονυσίου
.....ξιος	Τρύφων Κελάδου
[... Σ]ωσ[θέ]νης	Διονύσιος Κελάδου
[....μ]νηστος) ν(εώτερος)	Δημήτριος Κελάδου
...νης Ὀνησικράτους	Φλ(άουιος) Διότιμος
........ριος	Κλ(αύδιος) Ζῆθος
..... Ἀντέρωτος	Ζώπυρος Εἰσιδότου
[Αἰ]φίκιος Ξενοφῶν	Εἰσίδοτος)
...ίδωρος)	Στειριεῖς
.......ος Ἀθηναίου	Διόδοτος Ζωσίμου
[Ἐπαφρ]όδιτος Ἀθηναίου	Ζώσιμος Πολυβίου
.....οχος Ἀντιόχου	Κλ(αύδιος) Κορνηλιανός
.....ς Ἕλλην	[Ἀ]θήναιος Ἀφροδισίου
Πρασιεῖς	Ἀγγελῆθεν
[Ἡρώδη]ς(?) Λεωνίδο[υ]	Εἰσίδοτος Φήλικος

γραμματεὺς βουλευτῶν Ἰωνικὸς Ἄβρωνος
ἀΐσιτοι

Φ[λάουιος Ἱ]εροφάντης
[Πο]μ(πήιος) Δᾳδοῦχος
[Πετ]ρ(άριος) Ἱεροκῆρυξ
[κῆρυξ βο]υλῆς καὶ δήμου
........ος Ἀθηνοδώρου

γραμματεὺς βουλῆς καὶ | δήμου· Ἄχα[ρ]νος Λαμπτρεύς
περὶ τὸ βῆμα· Φ... ος Ποσιδωνίο[υ]
ἀντιγραφεὺς ..... ης
ἱεραύλης .... δοτος
ὑπογραμματεύς. ...... ιος

Supplementa pleraque Boeckhio debentur. Ego praeter col. I v. 16 Συνθέτης, col. II v. 43 Ἄχαρνος, quae in accuratiore Koehleri apographo facili negotio agnoscebantur, et col. I v. 10 Ἀρριανός, v. 30 Ἡρώδης Λευκίδου, quae ex eiusdem tribus recensu aetate suppari n. 1032 certe cum summa veri similitudine restituuntur, nihil supplevi nisi col. I v. 16 Κλ. Σωσικλῆς, ex titulo decem fere aut duodecim annis antiquiore, in quo idem homo ephebus est (v. indicem), v. 23 Αἰφίκιος (de quo nomine gentilicio Romano cf. adn. ad n. 873); aliud nomen ibi scriptum fuisse non potest, nam Σελφίκιος (n. 869. 870) antiquioris aetatis est; altero p. Chr. saeculo scribebatur Σευλπίκιος.

In tempore horum quattuor titulorum (n. 1029—1032) definiendo proficiscendum est ab anno post Mamertinum archontem; in cuius anni titulo (n. 1030) scriptum est ἀγαθῇ τύχῃ τῶν Σεβαστῶν Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου καὶ Λ. Αὐρηλίου Βήρου Ἀρμενιακῶν Παρθικῶν μεγίστων. Quae sic scribi non potuerunt post anni 169 p. Chr. mensem Ianuarium, quo mense L. Verum decessisse demonstravit Eckhel D. N. VIII p. 416 sq. Iam titulus scriptus est altera prytania, quae fere incidit in alterum anni mensem; is vero tum temporis non Metagitnio fuit, sed Pyanepsio, anni initio ad Boëdromiona translato (G. Hirschfeld Hermae VII p. 58); quare potest quidem annus Atticus illius tituli 168/9 esse, cum is ita mense Octobri 168 p. Chr., Vero etiamtum vivo, incisus sit, non potest eo anno recentior esse. Ex altera parte *Parthici maximi* nomen cum Verus iam a. 165 p. Chr. gessisset, Marcus a. 166 p. Chr. demum recepit; atque sub finem anni id factum esse inde coniecit Eckhelius VII p. 72, quod pauci eius anni nummi sunt, qui id Marco tribuant, permulti in quibus ille eo careat. Sed quum in mensem Octobrem incidere illius tituli originem constet, ex Eckhelii observatione colligere non licet, annum Atticum eius 166/7 p. Chr. esse non posse. Quinam ex his tribus annis (166/7—168/9) sit, definiri nequit (nam quam R. Neubauer Comm. epigr. p. 25 iniit rationem, ea nimis infirma est). Iam apparet, ipsius Mamertini annum (n. 1029) aut 165/6 aut 166/7 aut 167/8 esse. Porro titulos n. 1031 et 1032, quorum ipsorum anni se excipiant, ab his duobus (n. 1029. 1030) paucorum modo annorum intervallo separatos esse nomina hic atque illic redeuntia demonstrant, id quod pluribus exposuit Boeckhius C. I. G. ad n. 190 (nobis 1029). Atque apparet, n. 1131. 1032 *recentiores* esse quam n. 1029. 1030. Etenim tituli n. 1032 annus (post Tineium Ponticum archonta) trigesimus quartus est Abascanti paedotribae; itaque neque priorem quam 167/8 neque posteriorem quam 175/6 p. Chr. esse efficitur iis rationibus quas proposui Hermae VII p. 224. Atqui si hunc annum 167/8 esse statueremus, ipsius Tinei Pontici annus esset 166/7. Sed quid tum fieret titulo n. 1030? Sic enim is, quippe qui conscriptus sit ἐπὶ τοῦ μετὰ Μαμερτῖνον ἄρχοντα ἐνιαυτοῦ non posset 168/9 esse, sed aut hoc anno recentior aut anno 166/7 antiquior esse deberet. Quod utrumque fieri non posse cum ex imperatorum nominibus et cognominibus demonstratum sit, non potest annus post Tineium Ponticum 167/8 esse: sed non magis 168/9 esse potest. Tum enim Tinei ipsius annus esset 167/8, annus post Mamertinum 166/7 p. Chr., ipsius Mamertini 165/6. Sic omnes ii anni, quibus licebat formula ἀγαθῇ τύχῃ Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου καὶ Λ. Αὐρηλίου Οὐήρου Σεβαστῶν Ἀρμενιακῶν Παρθικῶν μεγίστων uti, occupati essent. At eadem formula redit in titulo ephebico (part. IX class. 3) qui Sextum Phalerensem archonta habet. Antiquissimus igitur annus qui possit esse ὁ μετὰ Τινήιον Ποντικὸν ἄρχοντα, est 169/70, antiquissimus ipsius Tinei annus 168/9; ita ordinari possunt anni, ut 165/6 sit Mamertini, 166/7 μετὰ Μαμερτῖνον, 167/8 Sexti. Sed posse etiam recentiorem esse annum post Tineium Ponticum apparet, etsi non usque ad annum 175/6 (v. supra), sed modo ad 174/5 descendi licere alio loco demonstrabo. Recentiores vero esse n. 1031. 1032 quam 1029. 1030 vel eo confirmatur, quod n. 1030. 1031 ὑπογραμματεύς recensetur Εἰσίδοτος, n. 1032 vero Μύρων. Quum autem n. 1032 recentiorem esse quam n. 1031 utique constet, si utrumque titulum antiquiorem quam n. 1029. 1030 statueremus, Myronis annus inter duos Isidoti medius interponeretur, id quod verisimile non est. Nam etsi plerique ex his magistratibus et ministris annui sunt (cf. adn. ad n. 1034), tamen ὑπογραμματεύς per complures annos munus continuasse videtur (vide infra n. 1040. 1041).

Hanc quaestionem post Neubaueri disputationem Comm. epigraphicae p. 23 sqq., qui multo certius tempora definire posse sibi videbatur, ita ut hi quattuor tituli in annos 167. 168. 170. 171 inciderent, retractandam putavi, quia eius argumenta nimis debili fundamento nituntur: namque quod is Abascanti paedotribae primum annum pro certo definiri posse putavit (l. l. p. 11 sqq.), in ea re eum errasse demonstravi Hermae VII p. 56 sqq.

Huius tituli annus igitur neque prior est quam 165/6 neque posterior quam 167/8 p. Chr.

1030 De lapide vide n. 1029. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 57. Chandler Inscr. P. II n. 55. 2. (In duos titulos divisum exhibet Corsini Inscr. Att. (Fasti Attici Prolegg. T. IV) VII p. XXX sqq. IV p. XIX sqq. minusculis litteris, perturbato columnarum ordine). Ex illis exemplaribus et Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 191. (Franz El. epigr. p. 260 n. 105). Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ | τῶν Σεβαστῶν Μ(άρκου) Αὐρηλίου Ἀντωνίνου | καὶ Λ(ουκίου) Αὐρηλίου Βήρου Ἀρμενιακῶν Παρθι|κῶν μεγίστων, τοῦ μετὰ Μαμερτῖνον ἄρ|χοντ(α) ἐνιαυτοῦ, στρατηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὅ|πλα Αὐρηλίου Φιλήμονος Φιλάδου, ἐπὶ τῆς β' | πρυτανείας, οἱ πρυτάνεις τῆς Ἀκαμαντίδος | φυλῆς τιμήσαντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀϊσίτους | ἀνέγραψαν

Σφήττιοι
Διόφαντος)
Ἀπολλώνιος Νεοκλῆς
Εὔκαρπος Θεοδότου
Αὖλος Χαρισίου
Σωκράτης)
Οἰνόφιλος)
Δεῖος Σωκράτους
Ἀπολλοφάνης Εὐκάρπου
Δεῖος)
Πομπώνιος Δείου
Ἐπίκτητος Φιλέρωτος
Εἰσίδοτος Ζωσίμου
Μαμιλλιος Ἀλέξανδρος
Εἰσίδοτος
Κλ(αύδιος) Φανίας

Κεφαλῆθεν
Πρόσδεκτος Πιστο-
κράτους
Φιλουμενός Ἔρωτος
Πρεῖμος Ἔρωτος
Θορίκιοι
Ἡρακλέων Τιμοκράτους
Ἐκ Κεραμέων
Πίστος)
γραμματεὺς βουλευτῶν·
[Ζ]ήνων
ἐπώνυμος· Ἰσίσιος Θε-
ογένους
ἀΐσιτοι
Φλ(άουιος) Ἱεροφάντης
Πομ(πήιος) Δᾳδοῦχος

Καλλιγένης Λυσιμαχίδου
Ἀσκληπιάδης Σωσίμου
Χολαργεῖς
Ἀντιφῶν Δημητρίου
Μένανδρος Δημητρίου
Ἀλκιβιάδης Δημητρίου
Ἐρέν(νιος) Φίλητος
Ὀνήσιμος)
Εὔκαρπος Ἀχαϊκοῦ
Κλ(αύδιος) Ἄλυπος
Κικυννεῖς
Εὐκράτης Σελεύκου
Σέλευκος)

Πειναρ(ιος) Ἱεροκῆρυξ
κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου
Γοργίας) Ἀχαρνεύς
γραμματεὺς βουλῆς καὶ
δήμου· Μᾶρκος Εὐκαρ-
πίδου Ἀ(ζ)ηνιεύς
γραμματεὺς κατὰ πρυτα-
νείαν· Μουσαῖος) Φυλάσιος
ἀντιγραφεύς· Δημοσθέ-
νης) Σουνιεύς
ἱεραύλης· Εὐχάριστος Παραμό-
νου Ἐπεικίδης
ὑπο[γ]ρ[α]μματεύς· Εἰσίδοτος

Ἡρεσίδαι
Ὀνήσιμος Διονυσίου
Στράτων)
Παπιανὸς Στράτωνος
Ἀγαθήμερος Ἀσκληπιάδου
Ἑρμεῖοι
Θεότιμος Τρύφωνος
Ἰουκοῦνδος Τρύφωνος
Ὀλυμπιόδωρος)
Ἀφροδίσιος Ἀπολλωνίου

ἐπὶ Σκιάδος· Ἀφροδίσιος

Titulus neque antiquior quam 166/7 p. Chr. neque recentior quam 168/9 p. Chr. (cf. adn. ad n. 1029).

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗ
ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΜΑΥΡΗΛΙΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΚΑΙΛΑΥΡΗΛΙΟΥΒΗΡΟΥΑΡΜΕΝΙΑΚΩΝΠΑΡΘΙ
ΚΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΤΟΥΜΕΤΑΜΑΜΕΡΤΕΙΝΟΝΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΟ[Υ]ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΑΟ
ΠΛΑΑΥΡΗΛΙΟΥΦΙΛΗΜΟΝΟΣΦΙΛΑΔΟΥΕΠΙΤΗΣΒ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΦΥΛΗΣΤΙΜΗΣΑΝΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΙΤΟΥΣ
ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ <

ΣΦΗΤΤΙΟΙ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ)
ΑΠΟΛΗΙΟΣΝΕΟΚΛΗΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΑΥΛΟΣΧΑΡΕΙΣΙΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ)
ΟΙΝΟΦΙΛΟΣ)
ΔΕΙΟΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΔΕΙΟΣ)
ΠΟΜΠΩΝΙΟΣ[Δ]ΕΙΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΣΩΣΙΜΟΥ
ΜΑΙΚΙΛΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΚΛΦΑΝΙΑΣ
ΚΑΛΛΙΓΕΝΗΣΛΥΣΙΜΑΧΙΔΟΥ·
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΣΩΣΙΜΟΥ
ΧΟΛΑΡΓΕΙΣ
ΑΝΤΙΦΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΡΕΝΦΙΛΗΤΟΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΧΑΙΚΟΥ
ΚΛΑΛΥΠΟΣ
ΚΙΚΥΝΝΕΙΣ
ΕΥΚΡΑΤΗΣΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΣΕΛΕΥΚΟΣ)
ΗΡΕΣΙΔΑΙ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝ)
ΠΑΠΙΑΝΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΙ
ΘΕΟΤΙΜΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΙΟΥΚΟΥΝΔΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ)
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ
ΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣΠΙΣΤΟ
ΚΡΑΤΟΥΣ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΘΟΡΙΚΙΟΙ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΚΚΕΡΑΜΕΝΩΝ
ΠΙΣΤΟΣ)
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΕΥΤΩ
ΞΗΝΩΝ)
ΕΠΩΝΥΜΟΣΙΚΕΣΙΟΣΘΕ
ΟΓΕΝΟΥΣ
ΑΙΣΙΤΟΙ
ΦΛΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
ΠΟΜΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΠΕΙΝΑΡΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥ
ΓΟΡΓΙΑΣ)ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙ
ΔΗΜΟΥΜΑΡΚΟΣΕΥΚΑΡ
ΠΙΔΟΥΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΚΑΤΑΠΡΥΤΑ
ΝΕΙΑΝΜΟΥΣΑΙΟΣ)ΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΥΣΔΗΜΟΣΘΕ
ΝΗΣ)ΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΙΕΡΑΥΛΗΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΠΑΡΑ
ΜΟΝΟΥΕΠΕΙΚΙΔΗΣ
ΥΠΟΕΡΜΜΑΤΕΥΣΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΕΠΙΣΚΙΑΔΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ

Var. lect. Col. I v. 27 ΣΩΣΙ, v. 45 ΟΕΟΤ, col. II v. 31 ΑΞΗΝΙ, v. 38 ΥΠΟΕΡΜΜΑΤΕΥΣ in lapide scriptum esse expressis verbis testatur Koehler. Quae uncis inclusi, ea Koehlerus non iam invenit, cum in antiquioribus apographis sint.

1031 De lapide vide n. 1029. Edd. Pocock. P. I c. 5 s. 4 p. 59 sq. Chandler P. II n. 55. 3 p. 62. (In duas inscriptiones divisam columnarum ordine perturbato minusculis litteris ed. Corsinus Inscr. Att. (F. A. prolegg. vol. IV) V p. XXII sqq. VIII p. XXXV sqq.) Ex illis exemplis et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 192. Contulit Koehler, qui tamen propter posituram lapidis in hac parte non multa legi posse adnotat.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΤΙΝ// /// ///Ο[ΥΠ]ΟΝΤΙΚΟΥ·ΒΗΣΕ
ΕΩΣΣΤ[Ρ]ΑΤ[Η]ΓΟΥΝΤΟ[Σ]Ε[Π]ΙΤΑΟΠΛΑΒΑΛΕΡΙ
/////Μ[Α]ΜΕΡΤΙΝΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ·Η·ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΩΝΒΟ[Υ]Λ[Ε]ΥΤΩΝΤΗΣΑΚΑΜΑΝ
ΤΙΔΟΣΦΥΛΗΣΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΡΩΤΟΣΚΕΦΑΛΗΘΕΝ
ΤΙΜΗΣΑΣΤΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΙ
ΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ
ΣΦΗΤΤΙΟΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ) ΠΥ
[Α////]ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
[ΕΥΦΡ]ΟΣΥΝΟ[Σ)]
ΕΥΜΕΝΗΣ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΕΠΙΓΟΝΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣΜΑΡΚΟΥ
ΑΝ·ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
Β. . . ΛΙΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ)
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΕΥΜΕΝΟΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)
ΝΗΡΕΥΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΡΟΥΦΟΣ)
ΘΑΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΙΟΥ·ΦΙΡΜΟΣ
ΑΤΤΙΚΟΣ)
ΠΟΝΤΙΑΝΟΣΛΑΜΥΡΟΥ
ΕΡΕ·ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
ΑΙΛΙΟΣΘΕΟΤΕΙΜΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΜΟΣΧΟΥ
ΔΕΙΟΣ)
ΚΑΛΛΥΣΑΝΔΡΟΣ
ΑΙΣΙΤΟΙ
ΙΟΥ·ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
ΠΟΜ·ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΠΕΙ///ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΜΕ////ΕΠΙΒΩΜ////Ι
ΚΗΡΥΞ/// ///ΥΛΗΣΚ. . . . ΙΟΥ///ΑΠΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥ[ΛΗΣΚ]ΑΙΔΗΜΟΥΑΓΝΟΣΣΥΝΦΟΡΟΥΑΚ///
ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΥΣΣΣ//////////////ΚΙΜΑΧΟΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΠΕΡΙΤΟΒΗΜΑ [Σ]//////////////ΤΑΜΙΑΚΟΣ
ΙΕΡΑΥΛΗΣΕΠΙΓ//////////////ΒΟΗ///ΟΥ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤ[ΕΥΣ]////ΙCΙΔΟΤΟC)
[ΕΠΙ/// /// /// ///ΔΟΣ Ι/// /// /// /// ///ΟΣ]

ΘΟΡΙΚΙΟΙ
ΜΕΜΕΠΙΒΩΜΩ
ΑΤΤΙΚΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ
ΝΕΙΚΕΡΩΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

ΚΥΡΤΕΙΔΑΙ
ΑΓΑΘΩΝΦΟΙΒΟΥ
[Ζ]ΗΝΩΝ)

ΕΡΜΕΙΟΙ
////ΞΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
/////ΕΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟΣ

ΧΟΛΛΑΡΓΕΙΣ
Ν////ΥΣΥ///ΝΑΓΩΓΟΣ
[ΑΡΙ]ΣΤ[ΕΙΔΗ]ΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
Σ[ΩΣΙ]ΜΟΣ[ΔΙΟ]ΝΥΣΙΟΥ

ΗΡΕΣΙΔΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΠΩΝΥΜΟC
ΙΚΕΣΙΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΣΦΗΤΤΙΟΣ

Var. lect. V. 3 nihil post ΒΑΛΕΡΙ scriptum fuisse Koehlerus testatur || v. 31 eodem teste ΛΑΜΥΡΟΥ, ut Boeckhius habet, re vera in lapide est. || v. 43 ///ΑΠΙΟΣ 'sic' Koehler. || v. 47 ΒΟΗ////ΟΥ verisimilius quidem videtur Koehlero, quam id quod apud Boeckhium est ΡΟΚΛΟΥ, sed nequaquam certum. || v. 46 post ΒΗΜΑ unius litterae vacuum spatium esse indicat Koehler, deinde litterae Σ vestigia. Quae Koehlerus non iam invenit in lapide, uncis circumdedi.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Τι[τί]ου Ποντικοῦ Βησαι|έως, στρατηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὅπλα Βαλερί[ου] Μαμερτίνου Μαραθω|νίου, ν' πρυτανείας, | ὁ γραμματεὺς τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀκα|μαν|τίδος φυλῆς Φιλουμενὸς Ἔρωτος Κεφαλῆθεν | τιμήσας τοὺς συνάρχοντας καὶ τοὺς ἀΐσι|τους ἀνέγραψεν.

Σφήττιοι

Λυσιμαχίδης) πρ(εσβύτερος)
Αἴ(λιος) Δημοσθένης
Εὐφρόσυνος)
Εὐμένης)
Ἀπολλώνιος)
Ἐπίγονος Μάρκου
Ἱπποκράτης Μάρκου
Ἀν(νιος) Ἀριστείδης
Β(ιτα)λιος Ἀριστείδου
Διονύσιος Ἀριστείδου
Ἀσκληπιάδης Ἀριστείδου
Ἀσκληπιάδης Προσδοκίμου
Ἀβάσκαντος Ἀσκληπιάδου
Λυσιμαχίδης)
Ἀγαθοκλῆς Εὐμένους
Ἡρακλείδης)
Νησεὺς Ἀλεξάνδρου
Ῥοῦφος)
Θάλλος Διονυσοδώρου
Ἰού(λιος) Φίρμος

Θορίκιοι

Μέμ(μιος) Ἐπὶ βωμῷ
Ἀττικὸς Γλύκωνος
Νεικέρως Ἐπικτήτου

Κυρτεῖδαι

Ἀγάθων Φοίβου
Ζήνων)

Ἕρμειοι

[Ἐρέννιος] Ἀπολλώνιος
[Ἐρ]έ(ννιος) Κορνηλιανός

Χολαργεῖς

Μ[ο]υσ(ώνιος) Ὑ[α]κίνθιος(?)
Ἀριστείδης Διονυσίου
Ζώσιμος Διονυσίου

Ἀττικός)
Ποντικὸς Λαμύρου
Ἐρέ(ννιος) Ἀττικός
Αἴλιος Θεότειμος
Διογένης Θεοφράστου
Διονυσόδωρος Μόσχου
Δεῖος)
Κλ(αύδιος) Λύσανδρος

ἀΐσιτοι

Ἰού(λιος) Ἱεροφάντης
Πομ(πήιος) Δᾳδοῦχος
Πει(νάριος) Ἱεροκῆρυξ
Μέ(μμιος) Ἐπὶ βωμ[ῷ]
κῆρυξ [βο]υλῆς κ[αὶ δήμ]ου· .άπιος Ἀττικὸς Βησαιεύς
γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου· Ἄγνος Συμφόρου Ἀκ[υαιεύς]
ἀντιγραφεύς· Σκ(φήττιος?) [Ἀλ]κίδαμος Λαμπτρεύς
περὶ τὸ βῆμα· Σ....., Ταυσκιός
ἱεραύλης· Ἐπιγ..... Βοη[θ]ου
ὑπογραμματεύς· [Ε]ὐπίδοτος)
ἐπὶ Σκιάδος· Ζ[ώσιμ]ος (?)

Ἡρεσίδαι

Διονύσιος

Ἐπώνυμος

Ἰκέσιος Θεογένους
Σφήττιος

Col. I v. 18 Β(ιτα)λιος supplevi ex n. 708, ubi idem homo prytanis Acamantidis est.

Annus tituli neque prior quam 168/9 neque posterior quam 173/4 p. Chr. (cf. adn. ad n. 1029).

1032 De lapide vide n. 1029. Edd. Spon Itin. T. III P II p. 199 sqq. (Corsini F. A T. II p. 199 sqq.). Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 58 sq. n. 66. Chandler P. II n. 55. 4. Boeckh C. I. G. 193. Contulit Koehler. (Decem priores versus habet Wheler Itin. ed. Brit. p. 386.)

(Textum vide pag. seq.)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ τοῦ μετὰ Τει[σ]ίαν Ποντι|κὸν ἄρχοντα ἐν[ια]υτοῦ, η' πρυ|τανε[ί]α[ς], οἱ πρυτάνεις τῆς Πανδιονίδος φυλῆς τειμήσαντες αὐ|τοὺς καὶ τοὺς ἀεισίτους ἀνέγραψαν.

Ἐπώνυμος· Θεόπομπος Θαλλίου Παια(νιεύς)

Παιανιεῖς

Φλ(άουιος) Ἀρριανός
Φλ(άουιος) Πυρφόρος πρ(εσβύτερος)
Φλ(άουιος) Φιλότειμος
Αἴλ(ιος) Καλλίας
Στα. Φίλων
Κλ(αύδιος) Θευδιανός
Κλ(αύδιος) Ἀπολλώνιος
Ἀντίλοχος)
Δεῖος Πύθου
Ἰωνικὸς Ἄβρωνος
Ζ[ώ]σιμος Ἀθηναίου
Ἐπαφρόδειτος Ἀθηναί(ου)
Θέων Διονυσίου
Φοῖβος Κτησίου
Εὔπορος Ἑρμαίσκου
Σαρπηδὼν Ἀντιόχου
Ἀφροδε[ίσ]ιος Πολυκλεί(τους)
Κόρυμβος)
Τρύφων Ἐπαφροδείτου
Θεόφιλος

Κυ[δ]αθη[ν]αιεῖς

Φλαμ(ίνιος) Βάκχιος
Εὔπορος)
[Η]ρακλείδης Ἀρτέμωνος
Ἡλιόδωρος Ἀρτέμωνος
Ἀρτέμων)

Στειριεῖς

Γέλλ(ιος) Τειμόθεος
Φλά(ουιος) Νεικόμαχος
Θεόδωρος πρε(σβύτερος)
Θεόδωρος νε(ώτερος)

Πραστιεῖς

Ἡρώδης Λεωνί(δου)

Ἀγγελῆθεν

Εἰσίδοτος Φήλι(κος)
Μουσαῖος Διονύσου

Μυρρινούσιοι

Ἀρτέμων Εὐχα(ρίστου)
Τ(ίτος) Αὐίδιος Φαρνά[κ]ης

γραμματεὺς βουλευτ[ῶν]

Διονυσόδωρος)

ἀΐσιτ[οι]

Ἰού(λιος) Ἱεροφ[άν]της
Πομ(πήιος) Δᾳδοῦ[χ]ος
Πειν(άριος) Ἱεροκῆρυξ
Μέμ(μιος) Ἐπὶ βωμῷ (cf. n. 1042)
[κ]ῆρυξ βο[υλ]ῆς

Πρεῖμος Ἀλεξάνδρου
Ἀντίγονος Νουμηνίου
Ἀφροδείσιος Εἰσιδότου
Ζώσιμος Εἰσιδότου
Πεινάριος Φιλήμων

καὶ δήμου
Ἐρ[μῆς] Νεικαγόρου
[γρ]αμματεύς
β[ο]υλῆς [καὶ δ]ήμ(ου)
Μηνό[δ]ω[ρ]ος

ἀντιγραφεύς· Π[ά]ν[υ]χος) Ἐρεικ(ιεύς)
περὶ τὸ [β]ῆμα· Κορ(νήλιος) Μενεσθεύ[ς]
ἱεραύλης· [Ἐπί]γονος. ἐπὶ Σκιά[δος]· Ἰούλ(ιος) Ζηνόβιος
ὑπογραμ[ματεύ]ς· Μύρων.

Huius tituli annus neque prior est quam a. 169/70 neque posterior quam 174/5 p. Chr. (cf. adn. ad n. 1029).

ΑΓΑΘΗ////
ΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΤΟΥΜΕΤΑΤΕ///...ΙΟΝΠΟΝΤΙ
ΚΟΝΑΡΧΟΝΤΑΕΝ//////(ΤΟΥΗΠΡΥ
ΤΑΝΕΙΑΣΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΠΑΝ
ΔΕΙΟΝΙΔΟΣΦΥΛΗΣΤΕΙΜΗΣΑΝΤΕΣΑΥ
ΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΕΙΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΘΕΟΠΟΜΠΟΣΘΑΛΑΜΟΥΠΑΙΑ

ΠΑΙΑΝΙΕΙΣ
ΦΛ ΑΡΡΙΑΝΟΣ
ΦΛ ΠΥΡΦΟΡΟΣΠΠ
ΦΛ ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣ
ΑΙΛ`ΚΑΛΛΙΑΣ
ΣΤΑ ΦΙΛΩΝ
ΚΛΘΕΥΔΙΑΝΟΣ
ΚΛ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ)
ΔΕΙΟΣΠΥΘΟΥ
ΙΩΝΙΚΟΣΑΒΡΩΝΟΣ
Ξ ΣΙΜΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΘΗΝΑΙ
ΘΕΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΦΟΙΒΟΣΚΤΗΣΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΡΜΩΝΑΚΤΟΣ
ΣΑΡΠΗΔΩΝΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΠΙΟΣΠΟΛΥΜΝΗ
ΚΟΡΥΜΒΟΣ)
ΤΡΥΦΩΝΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΚΥΘΑΘΗΑΙΕΙΣ
ΦΛΑΜΒΑΚΧΙΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ)
-ΙΡΟΚΛΕΙΔΗΣΜΗΤΡΟΔ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝ)
ΠΡΕΙΜΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΝΤΙΓΟΝΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΠΕΙΝΑΡΙΟΣΦΙΛΗΜΩΝ
(unius versus vacuum spatium)

ΣΤΕΙΡΙΕΙΣ
ΓΕΛΛΤΕΙΜΟΘΕΟΣ
ΦΛΑΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΠΠΕ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΝ
ΠΡΑΣΙΕΙΣ
ΗΡΩΔΗΣΛΕΩΝΙ
ΑΓΓΕΛΗΘΕΝ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΦΗΛΙ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΙ
ΑΡΤΕΜΩΝΕΥΧΑ
Τ·ΑΥΙΔΙΘΦΑΡΝΑ
'ΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΕΥΤ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)
ΑΙΣΙΤ////////
ΙΟΥ ΙΕΡΟΦ///////ΤΗΣ
ΠΟΜ ΔΑΔΟ`////ΟΣ
ΠΕΙΝ ΙΕΡΟ///////ΥΞ
ΜΕΜ ΕΠΙΒΩΜΩΝ
///ΗΡΥΞΒΟ//////ΗΣ
ΚΑΙΔΗΜΟΥ
ΕΡ////ΝΕΙΚΑΓΟΡΟΥ
//////ΑΜΜΑΤΕΥΣ
Β///ΥΛΗΣ///...ΗΜ
ΜΗΝΟ..,ΟΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΥΣΠ\Ν.ΧΟΣ)ΕΡΕΙΚ
ΠΕΡΙΤΟ///ΗΜΑΚΟΡΜΕΝΕΣΘΕ`
ΙΕΡΑΥΛΗΣ////ΓΟΝΟΣΕΠΙΣΚΙΑ//////ΙΟΥΛΖΗΝΟΒΙΟΣ
ΥΠΟΓΡΑΜ///////////////ΣΜΥΡΩΝ

Col. I v. 30 ΚΥΘΑΘΗΑΙΕΙΣ 'sic' Koehler.

1033 Fragmentum lapidis; ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 319.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΤΑΤΙΝΗΙ . . .
ΙΑΥΤΟΥΑ
ΠΟΙΗΣΑΙΚ . . . .
ΥΩ .

Initium sic supplendum est: Ἀγαθῇ τύχῃ· [ἐπὶ τοῦ μ]ετὰ Τιν[ήιον Ποντικὸν ἄρχοντα ἐν]ιαυτοῦ, α . . . . (cf. n. 1032). In eis quae sequuntur ποιῆσαι vix recte exscriptum est. Ad prytanum recensum hoc frustulum pertinere non certum quidem est, sed veri simile.

1034—1037 In Herma marmoris Pentelici a superiore et inferiore parte mutilo, *a* in fronte, *b* in sinistra, *c* in dextra parte Hermae. Inventus lapis in parietinis ecclesiae S. Ioannis 'Μαγκούτη', ad septentrionalem arcis clivum. Exstat in turri Andronici. Ed. Pittakis Eph. 3261 (*a*). 3262 (*b*). 3263 (*c*). Particula *c* edita est ex Rangabis apographo Bullettino dell' Instituto 1848 p. 37. Totum titulum exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Antiquissimum esse ex his quattuor prytanum catalogis n. 1034 cum ex loco ubi scriptus est conici licet, tum ipsis titulis accuratius examinatis confirmatur. Neque dubitari licet, quin anno post Tineium Ponticum Besaeensem, quo anno conscriptus est titulus n. 1032, etiam hic ascribendus sit. Nam v. 40—53 qui perscribuntur magistratus, ad unum omnes iidem sunt atque illic. Atqui hos annuos esse comparatis titulis n. 1031 et 1032, ex quibus hic proximo post illum anno scriptus est neque tamen quemquam ex his hominibus cum illo communem habet, perspicitur. Prytanes *Antiochidis* sunt. Quae legi et restitui possunt fere haec sunt:

[Ἑρμό]ερως (?)
. . Νεικόστρα[τος]
[Γρα]φικός
[Ἀθ]ηνα . . . . .
. . θος Ἰ . . . .
[Ἀρ]τέμων
[Δι]ομήδης [Τρύφωνος Παλληνεύς]
[Τρύφω]ν) [Παλληνεύς]
[Ε]ὐφη[μ]ος Ἀσ[κληπιάδου ?]
[Νυμ]φάρατο[ς . . . .]
[Ἀπ]ολλώνιος . . . . . .
[Λε]ωνίδης Ἀθη[ναίου Ἀναφλύστιος]
[Ἀ]ττικός)
[Ἀ]ττικὸς Ἀγαθο . . . .
[Δι]ο[ν]υσόδωρος
[Πο]σ[ειδ]ώνιος Δ . . .
[Τι]μσ[ί]ας) (?)
[Ἀσ]κληπιάδης
[Ζώσ]ιμος (?) Ἀσκ[ληπιάδου]
[Αἴ]λιος Βάθυ[λλος] (?)
[Μ]ηνόφιλος
[Μηνο]γένε[υ]ς (?)
[Ἀ]πολλώνιος [Ἀπολ]-
[λ]οδώρου (?) Ἀν[αφλύστιος]
[Φι]λόστρατος Νει[κ]-
ίου Κρω(πίδης)
Λευ[κ]ι[ο]ς Γα[ΐου (?)]
Ἔρως) [Π]αλ[ληνεύς]
. . . . . ας Ἀ . . . . Παλ(ληνεύς)
. . νος Ἀ . . . [Διονυσό]-
[δ]ωρος Ζωσίμου [Ἀν]α(φλύστιος)
. . . . . ος Εὐπόρου Ἀνα(φλύστιος)
. . . . Λευ[κο]ν(οεύς)
. . . . υ . . . Ἐρυ[άδης]
[ἀΐσιτ]ο[ι]
[Ἰούλιος Ἱ]εροφάντης

[Πομπήιος] Δᾳδοῦχος
[Πομπήιος] Ἱεροκῆρυξ
[Μέμμιος] Ἐπὶ βωμῷ
[κῆρ]υξ βουλῆς κ[α]ὶ
[δή]μου Ἔρως Νικα-
[γ]όρου Λαμ(πτρεύς)
[γραμματεὺς β]ουλῆς καὶ δή-
[μου] Μηνόδωρος)
[περ]ὶ τὸ βῆμα Κορ(νήλιος)
[Με]νεσθεύς
[ἀντι]γραφεὺς Πάν-
[νυχο]ς) Ἑρμει(ός)
[ὑπογραμματεὺς] Μύρων) Λαμ(πτρεύς)
[ἱεραύλη]ς Ἐπίγονος
. . . . ου Πειρ(αιεύς)
[ἐπὶ σκιάδος Ζηνόβιος . . .]τίου Ἀζη(νιεύς)
. . . . αρ . . . . . .

Ex ipsorum prytanum nominibus nonnulla restitui ex aliis titulis, maxime ex prytanum recensu n. 1050. V. 33 demoticon Λευκονοεύς supplevi, quia etiam alii huius aetatis tituli Leuconoenses in Antiochide habent (v. indicem). Aïsitorum nomina fere omnia ex eiusdem anni titulo n. 1032 restitui. Quum illic sit ἐπὶ σκιάδος Ἰουλ. Ζηνόβιος, hic vero nihil conspiciatur nisi . . . τίου Ἀζη . . ., supplementum meum non plane certum esse me non fugit.

Tituli annum neque priorem quam a. 169/70 neque posteriorem esse quam 174/5 p. Chr. demonstravi ad n. 1032.

Aliquanto recentior est catalogus *Cecropidis* n. 1035. Nam hic inter aïsitos Aelius Daduchus est cum Iulio Hierophanta. Quod quoniam n. 1029. 1030 Flavium Hierophantam cum Pompeio Daducho, n. 1031. 1032 (= 1034), qui illis titulis paulo recentiores sunt (v. ad n. 1029), Iulium Hierophantam item cum Pompeio Daducho, hic vero titulus Iulium Hierophantam cum Aelio Daducho habet, Aelium Pompeio in munere successisse, neque vero hunc illi, apparet. Quare anno 170 utique non antiquior hic titulus iudicandus est. Piso Meliteusis idem sine dubio qui hic tribus Cecropidis eponymus est (qui honor nobilissimis modo hominibus tribuebatur) archon eponymus fuit tertio Marci paedotribae anno (inter 172/3 et 177/8 p. Chr.). Anno 180 p. Chr. non multo recentior videtur titulus; nam Aelio Daducho, quem Praxagoram (adn. ad n. 676) fuisse paene certum est, inter annos 180 et 190 successit Claudius (Philippus), hunc denique sub initium tertii p. Chr. saeculi excepit Fabius (n. 10). Confirmatur haec aetatis definitio, ex qua neque multo post annum 180 neque multo ante eum incisus est, nonnullis prytanum nominibus, quae alibi redeunt, quae tamen ascribere longum est.

(1035)

b

ΟΣΠΕΙΣΩΝ
ΙΕ ΤΙΙ
Φ ////// ///ΕΛΕΙ
Ν
ΚΛ Ο Ο
ΚΛ Σ
ΗΣ
ΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
///ΡΜΟΙ ϕ..^..ΤΟΣ
ΙΕΡ^//ΙΓΛΥ
ΕΥ ΙΙ ΙΔΟΥ
Ι Ο
ΕΥΦ ΟΥ
Σ)
ϕ............ΝΟΣ
^Γ
Α
ΑΡΤΕΜΙΔΩ.ΟΣ
Λ Ε Ο Τ Ω///ΟΥ
ΑΡΙ Ο Ν ΑΝΘΕΣ..ΡΙΟΥ
ΔΙΔΥΜΟΣ//ΙΟ///...ΙΟ///
ΜΟ^/// ΙΙ/// ΠΙΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣ
ΑΙ ΝΙ\ ΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟ
¯ΑΘΟΚΛΗΣΑΤΤΙΚΟΥ
ΘΕΟ.ΟΤΟΣ///Θ..ΩΝΟΣ
Α.//////ΜΟΣ//
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΠΛΟΟΣ
ΠΟΛΥΚΤΗ' ///Σ

(1034)

a

ΡΩΣ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑ
ΦΙΚΟΣ
ΗΝ/
ΟΟΣΙ
ΤΕΜΩ.
ΟΜΗΔΗΣ
Ν)
^ΦΗ//ΟΣΑΣ
ΦΑΡΑΤΟ
ΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΩΝΙΔΗΣΑΘΗ
ΤΤΙΚΟΣ)
ΤΤΙΚΟΣΑ.ΑΘΟ
Ο//^ΣΟΔΩΡΟΣ
Σ ΟΝΙΟΣ.
ΙΣ/// ΙΣ)
ΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΙΜΟΣΑΣΚ
..ΛΙΟΣΒΑΘ
ΗΝΟϕΙΛΟΣ
ΓΕΝΟ//Σ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΩΛΩΡΟΥ///ΑΝ
ΛΟΣΤΡΑΤΟΣΝΕΙ
ΙΟΥ ΚΡΙΩ (phallus)
ΛΕ ///Ι//ΣΓΑ
ΕΡΩΣ)//ΓΑΛ
ΑΣΑΓ///// ΠΑΛ (vac.)
ΝΟΣΑ - -
ΩΡΟΣ.ΩΣΙΡ ΟΥ///Α (vac.)
ΟΣΕΥΠΟΡΟΥΑΝΑ (vac.)
ΛΕΥ ↓

(1037)

ΙΩ.....ΙΡΑ
ΙΜ
ΕΙ
ΙΕΡΕ
ΝΙΟΣ
ΔΟ
Ν Ο
ΙΟ
)ΟΖΩ
ΓΟΔ
C//
C)
ΝC//
Λ CC
Η
ΙΟ
CΙΟ
ΛΟΟΚΛΗ
ΙΚΤΗΤΟ//

(1036)

c

ΕΡΕ^///Ι///C///
ΙΙΟΥ ΟΙΠΡΥ
[C]ΑΝ///ΙC///ΧΙΔΟC
[CT]ΕΙΜΗCΑΝΤΕC
ΟΥCΚΑΙΤΟΥCΑΙ
ΟΥΓΑ ΑΥΑΝ
ΑΛΛΙ...ΙC
ΟΝ ΟCΛΙΛΛΕΥΚΙΟC
Ο..ΙC
Ι///ΟΧΡΥCΟC
Ο ΙΙC
ΟΦ ΜΟ
ΦΙΛΩΝ
ΔΙΟΝΥCΙ^^
Λ///ΩΝΤ//
ΕΟΝΙΔΗCΝΟ[Υ]
ΟΝΙΔΗC//
Ι//ΧΡΗ..ΟC
ΛΕΞΑΝΔ.ΟC
ΜΠΟC// Λ......ΟΥ
ΟΛC// ΟΥ
ΑΠ.ΛΛC///////Τ Α.ΙΟ//
ΩΝΟΙ// ΑΝ..Ο//
[ΚΛΑ]ΔΙΟΝΥCΙΟC
[Κ]C.Εϕ///ΝΟ//
[Π]ΡΟCΔΟΚΙ[ΜΟ
[Π]ΡΟCΔΟΚΙ[Μ]
ΜΕΓΙCΤΟ.....Ο.ΟΥ

ΣΠΟΡΟΣΙΛΛΡΟ///
ΛΛΛΙΕΙΣ
ΙΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ
//ΟΥΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΑΝΝΙΟΣΠΙΣ·ΟΚΡΑΤΗΣ
ΝΙΚΙΑΣΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ''ΟΝΥ.'ΟΥ
ΠΙΘΕΙΣ
ΣΕΚΣΤΟΣΜ.ΓΝΟΥ
Α..ΘΟΠΟΥΣ
ΞΕΝΩΝ)
ΤΡΙΝΕΜΑΙΕΙΣ
ΕΡΑΤΩΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΑΙΞΩΝΕΙΣ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΣΥΒΑΛΗΤΤΙΟΙ
ΒΡΟΜΙΟΣ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)
//ΡΑ.ΜΑΤΕΥΣ·ΒΟΥΛΔΗΜΗΤ
ΑΪΣΕΙΤΟΙ
ΙΟΥΛ ΙΕΡΟΑΝΤΗΣ
ΑΙΛ ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΙΕΡΟΚ

Υ ΕΡΥ
Ο
ΕΡΟΦΑΝ··ΗΣ
ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΕΠΙΒΩΜΩ//
ΥΞΒΟΥΛΗΣΚ.Ι
ΜΟΥΕΡΩΣΝΙΚΑ
ΟΡΟΥΛΑΜ (*vac.*)
ΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ)
ΙΤΟΒΗΜΑ·ΚΟΡΝ
ΝΕΣΘΕΥΣ
ΡΑΦΕΥΣΠΑΝ
Σ·ΕΡΙΚΑΙ (*vac.*)
ΜΥΡΩΝ)ΛΑΜ
·ΣΕΠΙΓΟΝΟΣ
ΟΥΠΕΙΡ
///ΣΙΟΥΑΣΗ
ΑΡ

ΟΡΘΑΓΟΡΑΣC//
CΙΔCΤ//
ΟΝΗCΙΜΟC)
ΟΝΗCΙΜΟC)
ΧΙΖ
Λ ΩΔΩ///
ΑΠΟΛΗ//
ΛΟΣ
Σ
ΑΝΤΙΠ ΡΟΣΑΠC
//ΛΘΕΟΠΟΜΠΟΣ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΕΡΜΕΙC//
Κ///ΛΛΙΓΑΜΟΣΔΙΟΝΥ//
ΚΛΕΠΟΣ)ΟΗΘΕΝ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗC)
ΠΑΙΔΕΡΩCΔΕΛΦΙΝ///
CΑΙΔΡΟΥΦΕΙΝΟC
ΠΑΡΑΜΟΝΟCΙΕΡΩΝ//
ΦΙΛΟΙΤΙΟCΓΑΜΟΥ
ΙΠΠΟΤΟΜΑΔΑΙ
ΧΑΡΙΔΗΜΟCΟΛΥΜ///
ΟΛΥΜΠΙΚΟC)
CΩΤΑC)ΠΤΕΛΕ//
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗC///
ΘC

ΜΕΓ..ΤΟ//
ΕΛΓ////////////////Π////
ΕΠΙ.ΟΝΟCΓΛΥ.ΟΥ
ΘC/\''CΩΝ)
CΩΤΗΡ///
ΦΙΛΩΝ)
Δ ΜΑΞΙΜ///
ΦΙ.ΑΝΘΗCΟΚΑΙ.Ο///
ΑΝ/.ΛΥΟ
ΜΟΚ.ΑΤΗC//
ΑΛΩΠΕΚ...Ν
\ΥΚΙCΛΟΥΚΙΟΥ
ΒΑΛΕ·ΑΓΡΙΠΠΑC
ΘΕΟΔΩΡΟC)
ΤΕΡΤΙC
CΗΜΑΧΙΔΑΙ
///ΙΦΙΚΡΑΤΗCΑΡΤΕΜΩΝ/
ΔΙΟΝΥCΙΟCΕΙΦΙΚΡΑΤΟΥ
ΕΡΓΑΔΕΙC
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟCC//ΛΕ·Ε//
ΦΥΡΡΙΝΗCΙΟΙ
ΕΥΛΟΓΟCΚΛΕΩΝ
ΚΡΙΩΕΙC
ΕΥΤΑΚΤΟC)
///ΡΑΜΜΑΤΕΥCΒΟΥΛΕ//

Var. lect. c v. 6 ΑΝΚ....C **Rangabé.** Quae uncis inclusi, Rangabé habet, cum a Koehleriano apographo absint.

[Ἐπώνυμος· Βιῆτι]ος Πείτων
[Μ]ι[λι]τ[ε]ῖ[ς]
Φ[λ . . . . .]ολι . . . .
. . . . ν
Κλ(αύδιος) . . . . . . ε . ε .
Κλ(αύδιος) . . . . ς
. . . . ης
[. . . . . Ἀγα]θοκλέους
[Ἑ]ρμο[γένης Συμ]φ[έρ]ο[ν]τος (?)
[Ἱ]έρ[ων] Γλυ . . . . . .
Εὐ . . . . ίδου
. . . ε . . ε
Εὐφ . . . . ου
. . . . ς)
Φ . . . . ιος
. . . . ογ . . . .
Ἀ . . . .
Ἀρτεμίδω[ρ]ος
Ἀ[ρ]ι[στί]ω[ν Ἀρ]τ[εμιδ]ώ[ρ]ου (?)
Ἀρίφ[ρω]ν Ἀνθεσ[τη]ρίου
Δίδυμος [Π]ο[τάμων]ίο[υ]
Μο[. . . . . Ἐ]πιτυγχάνοντος
[. . . . . . . Ἐπι]τυγχάνοντος
[Ἀγ]αθοκλῆς Ἀττικοῦ
Θεό[δ]οτος . Θ . . κους
Ἄ[λκι]μος (?)
Διονύσιος Εὐπλόου
Πολύκτη[το]ς
Σπόρος Ἰλ[ά]ρο[υ]
Ἁλαιεῖς
Ἰού(λιος) Δωρόθεος
Ἰού(λιος) Εὐπόδωρος
Ἄννιος Πιστοκράτης
Νικίας Καλλιμάχου
Ἀσκληπιάδης [Δι]ονυ[σ]ίου
Παιανιεῖς
Σύντος Μ[ά]γνου
Ἀ[γα]θόπους
Ξένων)
Τρινεμεεῖς
Ἐράτων Νίκωνος
Αἰξωνεῖς
Ἑρμαῖος)
Συβαρίδαι
Βρόμιος)
Ἀλέξανδρος)
[γ]ρα[μ]ματεὺς βουλ(ευτῶν) Δημήτ[ριος]
ἀείσιτοι
Ἰούλ(ιος) Ἱεροφάντης
Αἴλ(ιος) Δᾳδοῦχος
. . . . Ἱεροκ[ῆρυξ]

Aliquanto maiore etiam temporis intervallo quam n. 1035 a n. 1034 distat *Antiochidis* recensus n. 1036. Quod iam inde effici videtur, quod ex omnibus prytanum eiusdem tribus nominibus, quae n. 1034 scripta fuerunt, ne unum quidem hic redit. Accuratius fortasse definiri licet tempus nominibus Aelii Lucii Pallenensis, qui tribus eponymus est, et Eulogi Cleonymi f. Phyrrhinesii, qui inter prytanes recensetur. Idem Eulogus enim ephebus recensetur paedotriba Nicostrato Hilari f. Pallenensi (post annum 190 p. Chr.), eius frater Hermias Cleonymi f. Phyrrhinesius anno 192/3 p. Chr. ephebus fuit. Quare anno 200 p. Chr. antiquior esse hic prytanum recensus vix potest; sed ne multo recentiorem quidem esse P. Aelii Lucii nomine indicari videtur, qui ephebus fuit Claudio Heraclide archonte, Attico Gargettio cosmeta, quem annum etsi non certum 169/70 p. Chr. esse, quod Neubauerus Comm. epigr. p. 25 ipse dubitans proposuit, tamen utique ab illo anno non magno temporis spatio abesse ab eodem firmissimis argumentis demonstratum est. Quodsi primis saeculi tertii annis hunc catalogum ascribimus, ea sententia firmatur Aelii Isochrysi Pallenensis nomine, quem hic prytanem habemus, cum in compluribus titulis, qui infra edentur quosque item initio saeculi tertii ascribendos esse certum est, στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα sit. Quum igitur inter hunc titulum et eiusdem tribus laterculum n. 1034 fere triginta anni intercedant, non mirum est, neminem ex iis qui illic prytanes sunt hic redire. Quae restitui possunt, haec sunt:

[Ἐπὶ ἄρχοντος ἱ]|ερέω[ς . . . . . . | . . . . .]ου οἱ πρυ[τάνεις | τῆ]ς Ἀν[τ]ιοχίδος φυ[λῆ]ς τιμήσαντες | [ἑαυτ]οὺς καὶ τοὺς [ἀ]ε|[ισίτ]ους ἀ[νέγραψ]αν

[Πα]λλ[ηνεῖ]ς
[Ἐπώ]νυ[μος·] Αἴλ(ιος) Λεύκιος
. . ε . . . ς
[Αἰλ.] Ἰ[σ]όχρυσος
. . . . . ο . . . .
. . . . οθ . . . μο . . .
[. . Ἀ]θ[ηνί]ων (?)
. . Διονύσιος
[Κ]λ[έ]ων Τ . . . . .
[Λ]ε[ω]νίδης Νου[μηνίου?]
[Λεω]νίδης [ )]
[Α]ἴ[λ.] (?) Χρῆ[στ]ος
[Ἀ]λέξανδρος
[Ὀλύ]μπος Α . . . . . . ου
. . . ολ . . . . ου
Ἀπ[ο]λλ[ώνιος] Πα[τ]ίσ[υ (?)]
. . . ανε . , ... ων . . ο .
Κλα(ύδιος) Διονύσιος
[Κ]αι(κίλιος?) Σ[τ]έφ[α]νο[ς]
Προσδέκιμο[ς . . . .]
Προσδέκιμ[ος . . . .]
Μεγιστο . . . . . . ε . ου
Μεγ[ισ]το . . . .
Ἐλπ[ίνικος? . . . .]π . . . .
Ἐπι[γ]όνου Γλαύκου
Θ[εμί]των) (?)
. . . . . Σωτῆρ[ος?]
Φίλων)
Δ . . . . . Μαξίμ[ου]
Φι[λ]ανθης ὁ καὶ . ε . . .
Ἀνα[φ]λύ[σ]τιοι
[Τει]μοκράτης . . . . . .
Ἀλωπεκ[ῆθε]ν
[Λ]ύκος Λουκίου
Βαλέ(ριος) Ἀγρίππας
Θεόδωρος)
Τέρτιος
Σημαχίδαι
[Ἐ]ὐφικράτης Ἀρτέμων[ος]
Διονύσιος Εὐφικράτου
Ἐργαδεῖς
Ἀθηνόδωρος . . . .
Φυρρινήσιοι
Εὔλογος Κλεωνύ[μου]
Κριωεῖς
Εὔτακτος)
[γ]ραμματεὺς βουλε[υτῶν]
. . . .

Fere eiusdem aetatis atque n. 1036 etiam *Oeneidis* catalogus n. 1037 esse videtur; namque in eo qui perscriptus est Φιλεῖνος Γαΐου, in tanta utriusque nominis raritate non videtur dubium esse quin idem sit quem Claudio Heraclide archonte ephebum habemus una cum Aelio Lucio Pallenensi. Sane is illic Melitensis dicitur, hic inter prytanes Oeneidis recensetur, sed eiusmodi pagi mutatio imperatorum aetate nonnunquam facta videtur. Sic Τελέσφορος Σωτηρίδα ephebus est Prospaltius

in tribu Ptolemaide (v. indicem), prytanis vero Paeaniensis in Pandionide, etsi et temporum et nominum rationes (qua in re memorabile est, quod neque in utroque titulo genetivus Σωτηρίδα, non Σωτηρίδου scribitur) eundem esse hominem indicare videantur. Item Calligamus Dionysii f., qui hic prytanis est Acharnensis in Oeneide, ephebus recensetur Septimio Severo imperatore Elaeusius in Hadrianide. Ceterum huius tituli v. 1—17 nihil fere agnoscitur; adeo ne id quidem certum est, haec omnia ad eundem Oeneidis catalogum referenda esse. Deinde haec nomina leguntur: V. 18 [Ἀγ]αθοκλῆ[ς], v. 19 [Ἐπ]ίκτητο[ς], v. 20. 21 Ὀρθαγόρας Ε[ὐ]|πιδά[ου], v. 22 Ὀνήσιμος), v. 23 Ὀνήσιμος), v. 24 [Εὐτυ]χίδ[ης](?), v. 25 Δ[ι]όδω[ρος](?), v. 26 [ὁ δεῖνα] Ἀπολη[ξιδος](?), v. 27 ...ιλος. Hi fortasse Phylasii sunt; certe Helvidio Secundo Pallenensi archonte (192/3 p. Chr.) Στράτων Ὀρθαγόρου Φυλάσιος ephebus est, qui potest eius quem hic habemus v. 20 filius esse. Denique v. 28—44 sic se habent:

[Ἀχαρνεῖ]ς
Ἀντίπ[ατ]ρος Ἀπ......
Κλ(αύδιος) Θεόπομπος
Ἀγαθήμερος Ἑρμείο[υ]
Κ[α]λλίγαμος Διονυ[σίου]
Κλε[ῖτ]ος) Ὀῆθεν
Πρωτογένης)
Παιδέρως Δελφι[ίου]
Σαβ(ῖος) Ῥουφεῖνος
Παράμονος Ἱερων....
Φιλοίτιος Γάμου
Ἱπποτομάδαι
Χαρίδημος Ὀλυμ[πικοῦ]
Ὀλυμπικός)
Σωτᾶς) Πτελεά[σιος]
Πραξιτέλης ......
Θε............

1038 Fragmentum repertum in parva ecclesia 'in via Athenis in Anchesmum'. Ex schedis Guil. Gellii ed. Boeckh C. I. G. 188[b]. Pittakis Eph. 2324.

ΛΙΟΣΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ.
[Μ]ΙΟΣΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΗΙΟΣΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΑΤΕΥΣΒΟΥΛΗΣ
[Ξ]ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ
[Ι]ΑΤΕΥΣΚΑΤΑΠ
ΑΡΠΟΣΘΕΟΙ

Var. lect. V. 1 init. ΙΟΣ Boeckh, ΛΙΟΥ Pitt. || v. 3 ΗΙΟΣ Boeckh, ΙΝΟΣ Pitt. || v. 4 ΛΙΕΥΣ Pitt. || v. 6 extr. ΚΑΤΑΠ Pitt., ΚΑΙΑΠ Boeckh. || v. 7 ΑΡΙΤΟΣ Pitt., ΑΡΠΟΣ Boeckh. Praeterea quae uncis inclusi apud Pitt. desiderantur.

[Ἰού]λιος Ἱεροφάντης
[Νούμ]μιος Ἱεροκῆρυξ
[Πομπ]ήιος Δᾳδοῦχος
[γραμμ]ατεὺς βουλῆς
....ξ Ἐλευθέρου
[γραμμ]ατεὺς κατὰ π[ρυτανείαν]
[Εὔκ]αρπος Θεα......

Recentiorem quam n. 1030 hunc titulum esse Iulii Hierophantae, antiquiorem quam n. 1035 Pompei Daduchi nomen indicat. Itaque fere in idem tempus incidere videtur atque n. 1031—1034; sed tamen his quoque titulis paulo recentiorem esse ex Nummii hierocerycis nomine colligo. Eum enim non ante Pinarium (n. 1029—1032), sed post eum in munere fuisse inde apparet, quod Pinarius iam cum Flavio Hierophanta in munere fuit, hic vero Nummius cum Iulio Hierophanta coniunctus est. Quae cum ita sint, utique hic titulus anno 175 p. Chr. non potest nisi paucis annis aut antiquior aut recentior esse. Hic hieroceryx Nummius Nigrinus Gargettius esse videtur, de quo dixi ad n. 904, alium iuniorem eiusdem gentis habes infra n. 1051.

Continuamus hic seriem chronologicam, post n. 1034 insertis recentioribus qui in eodem lapide sunt titulis n. 1035—1037 interruptam.

1039 In pila marmoris Hymettii, a sinistra integra, a reliquis partibus mutila, inventa in arce orientem versus a Pinacotheca Propylaeorum. Exstat ante Parthenonem. Ed. Pittakis Eph. 1624. Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Hanc esse *Hadrianidis* catalogum apparet. Octo priora nomina ad Besam pagum referenda esse cum propterea verisimile est, quia is pagus omnium huius tribus frequentissimus erat, tum confirmatur Leontis Milichi f. nomine, qui in titulo ephebico Besaeensis dicitur. Eodem nomine Neubauerus Comm. epigr. p. 157 usus est ad aetatem tituli definiendam; nempe ille titulus, ubi is sophronistae munere fungi dicitur, Sexto Phalereusi archonte scriptus est, quem annum inter 166/7 et 168/9 esse vidimus (ad n. 1029). Cui observationi addi possunt haec: Memmius Philargyrus Tricorysius ephebus est aliquo ex postremis Hadriani annis, hyposophronista anno undevigesimo Abascanti paedotribae (inter 156/7 et 161/2); quibus rebus perpensis catalogum nostrum vix post annum 185 p. Chr. incisum esse statuere licebit. Ex altera parte quos hoc loco habemus prytanes Aelium Philonem Tricorysium et Isidotum Zopyri f. Besaeensem, ex his ille ephebus fuit decimo Abascanti anno (inter 145/6 et 150/1), hic septimo et vigesimo post Hadriani Athenas adventum, qui annus videtur 151/2 p. Chr. esse (ad n. 735). Quare utique titulus anno 165 antiquior esse non videtur. Quem cur sub finem potius quam initio huius viginti annorum spatii (165—185) compositum putem, exponam ad n. 1040. Ipse titulus sic se habet:

[Βησαιεῖς]
Φ[λ. . . . . .]πος
Οὐεργίλιος Εὔ[ερτος]
Λέων Μειλίχου
Εἰσίδοτος Ζωπύρο[υ]
Αἰλ(ιος) Ἑρμογένης
Κλ(αύδιος) Ποσειδώνιος
Αἰλ(ιος) Ν[ε]ικόλαος
Νείκων Γλαύκου
Ἀντινοεῖς
Ῥόδων)
Ἀθηνόδωρος Ἀθηνίωνος
Αἰλ(ιος) Ἄδραστος
Π(όπλιος) Αἴλιος Ἀπολλώνιος
Ἰταῖοι
Ἀγρίππας Ἀσμένου
Ἀθηνόδωρος Ἀγρίππα
Ἐλεούσιοι
Ῥοῦφος)
Τρικορύσιοι
Καίλιος [Θ]εο[τέ]λης
Ζώσιμος Εὐνόμου
Μέμ(μιος) Φιλ[ά]ργυρος
Αἰλ(ιος) Φίλ[ω]ν
. . . . . .
Τρο . . . . . . αίου

Υ . . . . ΠΟΣ
ΟΥΕΡΓΙΛΙΟΣΕΙ
ΛΕΩΝΜΕΙΛΙΧΟΥ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΖΩΠΥΡ
ΑΙΛΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΚΛΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ
ΑΙΛΝΕΙΚΟΛΑΟΣ
ΝΕΙΚΩΝΓΛΑΥΚΟΥ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΣ
ΡΟΔΩΝ)
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΑΘΗΝΙ ΩΝΟΣ
ΑΙΛΑΔΡΑΣΤΟΣ
Π ΑΙΛΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΙΤΑΙΟΙ
ΑΓΡΙΠΠΑΣΑΣΜΕΝΟΥ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΑΓΡΙΠΠ/
ΕΛΕΟΥΣΙΟΙ
ΡΟΥΦΟΣ)
ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΙ
ΚΑΙΛΙΟΣ ЭΕΟ⁻ΓΛΗΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΝΟΜΟΥ
ΜΕΜΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ
ΑΙΛΦΙΛΩΝ
C//////////
ΤΡΟ////////////////ΑΙΟΥ

1040 'Στῇ Μαρεύσῃ' Fourmont, ex cuius schedis edidit Boeckh C. I. G. 194. Nuper lapis Athenas allatus est, sed inferior pars adeo detrita est, ut nihil iam legi possit. Superiorem contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἐπ' ἄρχοντος Ἀθηνοδώρου τοῦ Ἀσμένο[υ,] | τοῦ καὶ Ἀγρίππου, Ἰταίου, γ̄ πρυτανείας, οἱ | πρυτάνεις τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς τιμήσαν|τες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀεισίτους ἀνέγραψαν.

Ἐπώνυμος· Εὔπορος Ἀθηναίου Ἀθμονεύς

Σουνιεῖς
Ἐξηγητὴς Πό(πλιος)
Αἴλιος Θεόφιλος
Ἱερεὺς Εὐφράνωρ
Πό(πλιος) Αἰλ(ιος) Φαῖδρος
Εὐδοξεὺς)
Εὐτυχίδης Φιλοκράτους
Εὔκαρπος Φιλοκράτους
Δημοσθ[έ]νης)
Τέρψιλλος Ἀντιφῶντος
Τρύφων Πραξιτέλους
Χρῆστος Δειφίλου
Εὔπορος Καρποδώρου
Διονύσιος)
Χείλβιος(?) Εὐκάρπου
Ταξικλῆς Πρ[ω]τογένους
[Τι]β(έριος) Κλ(αύδιος) Παράμονος

Ἀ[γν]ούσιοι
[Μ]άρ[κ]ιος(?) Σεύηρος
[Μ]άρ[κ]ιος(?) Καίσαντος(?)
Ἀλλήνιος Ἀ[ν]τίγονος
Τυρμεῖδαι
Βαρ[ι]κ[ί]δης [Ἀθ]ηναίου
γραμματεὺς βουλευτῶν· Ἄγνος ν(εώτερος)
ἀείσιτοι
Ἰο[ύ]λ(ιος) Ἱεροφάντ[ης]

Ἀθμονεῖς
Ἐλευσίνιος Σωτίωνος
Λεωνίδης Σωτίωνος
Ἀμάρυκτος Δημητρίο[υ]
Δημήτριος Ἀμαρύκτου
Εἰρηναῖος Ἐπικτήτου
Συμφέρων Ἐπικτήτου
Κλ(αύδιος) Φίλητος
Διοκλῆς Διονυσίου
Ἄγνος)
Κλ(αύδιος) Νίγερ
Ἀντίοχος
Αὐρ(ήλιος) Ἀμμώνιος
Αὐρ(ήλιος) Δαμᾶς
Ἀπολλώνιος Διονυσο[δώρου]?
Α[ἰλ.] Ἑρμ[ί]ας
Δεῖδιος Ἀθήναιος
Γενέθλιος Ἀντιόχου
[Ἡρ]άκ[λ]ει[ο]ς(?) Διονυσίου

Κο[ρυ]δα[λ]λ[εῖς]
Στέφανος Διονυσίου
Π[ρ]ο[β]αλί[σιοι]
Αἰλ(ιος) Πόπλιος

[... Δ]αδοῦχος
[Μέ]μ(μιος) [ἐ]πὶ [βω]μῷ
[κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου·] Φιλότιμος [Ἀρ]κεσιδήμο[υ]
[γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμ]ου· Ἀσκληπιάδης
[τοῦ δεῖνος .....]εύς
[περὶ τ]ὸ [βῆμα·] ....ν.......νισίου
ἀ[ντιγραφεὺ]ς· [Ἀθ]ήναιος Ε[ὐ]όδου
ἱε[ροκῆρυξ· Ἀφ]ροδείσιος Ἐπ[αφ]ρ[οδ]ε[ίτ]ου
ἐπὶ [Σκιάδος·] Ἑρμείας) Ἀ[ζη]νιεύς
ὑπογραμματεύς· Μύρων) Λαμπτρεύς.

[ΕΠΑΡ]ΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΤΟΥΑΣΜΕΝC//
ΤΟΥΚΑΙΑΓΡΙΠΠΟΥΤΤΑΙΟΥΓΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΟΙ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΤΤΑΛΙΔΟΣΦΥΛΗΣΤΙΜΗΣΑΝ
ΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΙΤΟΥΣ ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΕΥΠΟΡΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ

ΣΟΥΝΙΕΙΣ	ΑΘΜΟΝΕΙΣ
ΕΞΗΓΗΤΗΣΠΑΙΛΘΕΟΦΙ	ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΣΩΤΙΩΝΟΣ
ΛΟΣ	ΛΕΩΝΙΔΗΣΣΩΤΙΩΝΟΣ
ΙΕΡΕΥΣΕΥΦΡΑΝΩΡ	ΑΜΩΜΗΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟ///
ΠΑΙΛΦΛΙΔΡΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΜΩΜΗΤΟΥ
ΕΥΔΟΞΕΥΣ)	ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	ΣΥΜΦΕΡΩΝΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	ΚΛΦΙΛΗΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΘΗΝΗΣ)	ΔΙΟΚΛΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΕΡΨΙΛΛΟΣΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ	ΑΓΝΟΣ)
ΤΡΥΦΩΝΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ	ΚΑΝΙΓΕΡ
ΧΡΗΣΤΟΣΔΕΙΦΙΛΟΥ	ΑΝΤΙΟΧΟΣ
ЄΥΠΟΡΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ	ΑΥΡΑΜΜΩΝΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)	ΑΥΡΔΑΜΑΣ
ΧΑΛΒΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΥΟΙ
ΤΑΞΙΚΛΗΣΠΡΟΤΟΓΕΝΟΥΣ	ΑΜΕΡΜ.ΑΣ
ΠΘΚΑΠΑΡΑΜΟΝΟΣ	ΔΕΙΔΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
	ΓΕΝΕΘΛΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
	ΙΝΑΚΑΕΙΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
Α.ΜΟΥΣΙΟΙ	
ΑΛΛΡΧΙΟΣΣΕΥΗΡΟΣ	ΚΟΙΔΑΛΛΓΑ
ΑΛΑΡΧΙΟΣΚΑΙΡΑΝΤΟΣ	ΣΤΕΦΑΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΛΛΗΙΟΣΑΠΤΙΓΟΝΟΣ	ΠΙΟΙΑΛΙ
ΤΥΡΜΕΙΔΑΙ	ΑΙΛΠΟΠΛΙΟΣ
ΘΕΡΝΗΚΗΔΗΣΔΟΗΝΑΙΟΥ	
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΕΥΤΩΝΑΓΝΟΣ)Ν	
ΑΙΣΙΤΟΙ	
ΙΟ..\ΙΕΡΟΦΑΝΤ	
ΙΛΛΟΥΧΟΣ	
Μ.ΠΙΓ ΜΩ	

. . . . ΦΙΛΟΤΙΜΟΣΛΕΚΕΣΙΔΗΜΟΣ
. . . . ΟΥΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΥΣ
Ι . . . . . Ο . . . . . Ν . . ΑΙ.....ΝΙΣΙΟΥ
Α . . . . Σ . . ιιΝΑΙΟΣΕΝΟΔΟΥ
ΙΞ . . . . ϽΡΟΔΕΙΣΙΟΣΙΕΠ.\.ΥΡ.ΕΠΟΥ
ΕΠΙ . . . . ΕΡΜΕΙΑΣ)ΑΤΙΝΙΕΥΣ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΜΥΡΩΝ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ

Var. lect. V. 3 post ΤΙΜΗΣΑΝ nihil amplius scriptum fuisse testatur Koehler. Idem adnotat, v. 4 post ΑΙΣΙΤΟΥΣ duarum litterarum vacuum spatium esse.

Hanc titulum tempore non nimis remotum esse ab illis n. 1029—1032 Boeckhius et Neubauerus (Comm. epigr. p. 25) suo iure inde collegerunt, quod complura hominum nomina communia habent. Atque recentiorem quidem esse recentissimo ex illis (n. 1032) Myronis ὑπογραμματέως nomen indicat, quem illo ipso anno munere fungi coepisse constat (ad n. 1029). Quare Neubauerus anno 173 p. Chr. ascripsit. At tam exiguum spatium inter annum post Tineium Ponticum et annum Agrippae archontis intercedere non potest: namque illo ipso anno ephebus fuit Philotimus Arcesidemi f. (Eleusinus), cuius nomen v. 34 ex Fourmonti corruptela restitui, ubi κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου recensetur. Quo munere eum duobus post ephebiam annis fungi potuisse quis credet? Imo hoc nomen suadet ut Agrippae archontis annum non longe a 180 p. Chr. remotum statuamus. Nomen hominis nominativo casu sine dubio efferendum fuit Ἀθηνόδωρος Ἀσμένου ὁ καὶ Ἀγρίππας Ἰταιεύς; quod moneo propter Neubauerum qui p. 157 dixit, qui n. 1039 v. 2. 3 recensentur prytanes Itaei Ἀγρίππας Ἀσμένου et Ἀθηνόδωρος Ἀγρίππα, eos *duos fratres* esse; nempe putavit Ἀγρίππας in nostro titulo non filii (Athenodori) sed patris (Asmeni) cognomen esse. Sed quis tandem ubi duo fratres recensentur in utriusque designatione patrem duobus diversis nominibus appellabit? Imo qui illic est Ἀγρίππας Ἀσμένου idem est atque quem hic habemus archonta, pleniore nomine Ἀθηνόδωρος ὁ καὶ Ἀγρίππας Ἀσμένου, qui vero illic Ἀθηνόδωρος Ἀγρίππα audit, huius archontis filius est, cuius nomen redit in titulo sub finem saeculi alterius composito (part. IX class. 4). Quodsi cum titulus n. 1039 incideretur, Agrippa filium prytanem habebat, a sexagesimo aetatis anno certe non longe aberat; quare illum titulum hoc quem tractamus utique non multo antiquiorem esse veri simile est.

Quod col. II v. 25 corruptum demoticon restitui Κορυδαλλεύς (Hermae IX p. 412) id ipsius prytanis Stephani Dionysii f. nomine comprobatur. Etenim tertio Marci paedotribae anno (inter 172/3 et 177/8 p. Chr.) Stephanus Corydallensis (patris nomen non additur) sophronista fuit; quem eundem esse atque hunc cum temporum rationes indicent, tum confirmat filii nomen, qui in eadem tabula ephebus recensetur Διονύσιος Στεφάνου Κορυδαλλεύς, ex more avitum nomen gerens. Non tam certum, sed haud improbabile est, quod v. 27 supplevi Πρεβαλίσιοι.

1041 In lapide ad oleum excipiendum excavato, Athenis in domo Nic. Misalaroti prope Παναγίας τοῦ Βλαστάρου. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 166. (Corsin. F. A. T. II p. 209. Boeckh C. I. G. 184.)

Α Γ Α Θ Η	Τ Υ Χ Η
. . . Δ Η Μ Ο Σ Τ Ρ Α	
Τ Ο Υ Μ Α . . .	
. . . Ο Ι Π Α Ι Α Ν Ι	
Ε Ι Σ Τ Η Σ Α Δ . .	
. . . . Α Ν Τ Ε Σ Ε Α Υ	
Τ Ο Υ Σ . . .	. . Α Ι Ε Σ
. . . . Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α	Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Σ
Τ Ω Ρ . .	Ι Ε Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ
. . . Ο Σ Α Δ Ρ Ι Α	Ε Π Ι Β Ω Μ Ο Ι
Ν Ο Σ	Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Ο Υ Λ .
. . . .	Ν Ε . .
Ε Λ Ε Ο Υ Σ . . .	Μ Ο Υ Ο Υ Ο Π Ι
Ε Υ Π Α Ι Δ Ε Ι Ο Σ	Σ Κ Ο Υ
Ο Λ Θ Ε Ν	Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ
. . . Ο Σ Ε Ρ Μ Ε Ι Ο Υ	Λ Η Σ Κ Α Ι
Φ Ι Λ Ε Ρ Ω Σ Κ Α Λ	Δ Η Μ Ο Υ
Λ Ι Σ Τ Ο Υ	Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Γ Ε Ν Ε Θ Λ Ι Ο Σ	Π Ε Ρ Ι Τ Ο Β Η Μ Α
Π Ρ Ω Τ Ο Υ	Ο Ν Η Σ Ι Μ Ο Σ
Σ Υ Μ Φ Ε Ρ Ω Ν	Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Ο Υ
Α Λ . . .	Α Ν Τ Ι Γ Ρ Α Φ Ε Υ Σ
. . . Μ Ι Α Ν Ο Σ	Ε Υ Π Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ
Π Α . . . Η Ω Ν . . .	Ι Ε Ρ Α Υ Λ Η Σ
Ω Τ Ο Υ	Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Σ Ι Ο Σ
Φ Ι Λ Ω Ν Ε Λ Ε Υ	Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Φ Ω Σ Φ . .
Σ Ι Ν Ι Ο Υ	Κ Α Ι Ε Π Ι Σ Κ Ι Α
Α Γ Ν Ε Α Ν Δ Ρ Ο Σ	Δ Ο Σ
Ε Λ Ε Υ Σ Ι Ε Υ	Ε Ρ Μ Ε Ι Α Σ
Κ . . Δ . . Ν	Α Ι Η Ν Ι Ε Υ Σ
Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η Σ	Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α
. . . .	Τ Ε Υ Σ
. . . .	Μ Υ Ρ Ω Ν
. . . .	

Post vocabula Ἀγαθῇ τύχῃ quae sequuntur praescripta col. I v. 2—11 ea pessime exscripta restitui non possunt. V. 2. 3 Δημοστράτου Μα[ραθωνίου] fuisse, idque aut archontis aut praetoris nomen esse recte dixit Boeckhius (qui tamen iniuria hunc Demostratum Herodis Attici adversarium esse vult, qui potius Ti. Claudius Demostratus Melitensis est; ad n. 676). V. 4—7 οἱ π[ρυτ]άν[εις τῆς Ἀδ[ριαν]ίδος τιμή[σ]αντες ἑαυτοὺς [ἀνέγραψαν]. Admodum dubiae sunt versuum 8—11 reliquiae. Ibi Boeckhius supplet [Ἐπώνυμος] Αὐτοκράτωρ [Καῖσαρ Τ. Αἴλι]ος Ἀδριανός. Sed ita non potuit scribi nisi de vivo; quare titulus anno 161 p. Chr. recentior esse non posset; atqui Myronis ὑπογραμματέως nomen eum anno 169/70 recentiorem indicat (ad n. 1029). Accedit quod non Myronem solum, sed etiam Hermiam τὸν ἐπὶ σκιάδος et Aphrodisium tibicinem communes habet cum n. 1040, quem titulum anno 180 p. Chr. neque multo antiquiorem neque multo recentiorem demonstravi. Eiusdem aetatis etiam hic titulus sit necesse est. Paullo melius quam praescripta ipsorum prytanum et aisitorum nomina exscripta sunt, ex quibus quae agnoscuntur haec sunt:

Ἐλευσ[ίνιοι]	αἴ[σειτοι]
Εὐπαίδε[υτ]ος(?)	. . . ἱεροφάντης
Ὀαθεν	. . . ἱεροκῆρυξ
. . . . ος Ἑρμείου	. . . ἐπὶ βωμῷ
Φιλέρως Καλλίστου	κῆρυξ [β]ουλῆς [καὶ δήμου]
Γενέθλιος Πρωίτου	Μου(νάτιος) Οὐεσίτικος
Συμφέρων Ἀλ	γραμματεὺς [βου]λῆς καὶ δήμου
. . . . μιανος . . .	Ἀλέξανδρος
Πλ . . . . των . . . ώτου	περὶ τὸ βῆμα· Ὀνήσιμος Εὐτυχίδου
Φίλων Ἐλευσινίου	ἀντιγραφεύς· Εὐπόριστος
Ἀγνίανδρος(?) Ἐλευσι[νίο]υ	ἱεραύλης· Ἀφροδείσιος
Κ . . δ . . ν	ἱερεὺς Φωσφ[όρων] καὶ ἐπὶ Σκιάδος· Ἑρμείας Ἀζηνιεύς
Φιλοκλῆς	[ὑ]πογραμματεύς· Μύρων.

1042 Tabula marmoris Pentelici a dextra et a sinistra fracta, supra et infra integra. Supra titulum *a* aetoma in lapide exsculptum est, inter hunc titulum et *b* effigies columnae flammam ferentis. Inventus lapis prope turrim Andronici, exstat in stoa Hadriani. Edd. Ross Demen n. 11. Pittakis l'ancienne Athènes p. 118. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 63 n. 184. Denuo contulit Koehler.

a

ϽΚΡ////
//////////////
////////////ΓΥ
////////////
Γ//////
ϽΥ//////
ЄΙ
ιιΤΑ
ΙιυυΥΑΠΟΛ
ϽΓΕΤΤΙΟΥ
ΠΡΟΚΛΟϹΑΠ////
ΝΔΡΟϹΑΧΑΡΝ
ΟϹ)
Ϲ)
Ϲ)
ΝΟϹΑϹ....Ο
ΞΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ϽΚΛ.Ϲ)Ν
ΙΝΙΟϹ)
ΟΤΟΜΑΔΑι
ΗϹΕΥΦΡΟϹΥΝΟ
ϹΕΙΤΟΙ
ΟΦΑΝΤΗϹ
ΑΔΟΥΧΟϹ
ΒΩΜΩΝ
ΦΟΡΟϹ
ΑΤΕΥϹΒΟΥΛΗϹΚΑΙΔ
ΝΟϹΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ϽΒΗΜΑΚΛΩΔΙΟϹ
ΙΟΧΟϹΛΑΜΠΡΕΥϹ
ΑΦΕΥϹΒΑϹΙΛΕΙΔ
ΗΤΟΥΚΕΦΑΛΗΘ
ϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ
ϽΔΕΙΤΟΥΠΑΙ...
ΞΦΟΡΩΝΚΑΙ
ΔΟϹΑΡΙϹΤΕΙ
ΟΥϹΦΡΕΑΡΡ
ΒΟΥΛΕΥΤΩ
ΕΥϹ

b

corona: Μ //// / ////////// / //////
corona: ΔΗ/// / ΤΡΙΟϹ / ΜΙϹϹ / Ο

Δη[μή]τριος [Θε]μίσω[ν]ο[ς]

Hic est recensus *Oeneidis*, id quod probatur nominibus pagorum, maxime v. 21 Ἱπποτομάδαι. Nam v. 1 [Γα]ργ[η]ττίου non demoticon est, sed nomen proprium patris (Γαργήττιος Φιλήτου Ἀχαρνεύς ephebus est Helvidio Secundo archonte 192/3 p. Chr., quem non posse huius prytanis patrem esse apparet, sed eiusdem familiae esse videtur). Hic titulum collocavi quia cum n. 1040. 1041 communem habet tibicinem Aphrodisium Epaphroditi f. Paeaniensem, unde apparet eum illis aetate supparem esse. V. 1—8 nihil agnoscitur; quae sequuntur haec sunt:

. . . . . ίδου, Ἀπολ-
[λώνιος(?) Γα]ργ[η]ττίου
. . . . . . Πρόκλος Ἀπ . . . . . .
. . . . νδρος Ἀχαρν[εύς?]
. . . . ος)
. . . . ς)
. . . . ς)
. . . . νος Ἀπ . . . . ο .
[Ὀῆθ]εν
. . . . Μητροδώρου
. . . . οκλ[ῆ]ς) ν(εώτερος)
[Ἐλευσ]ίνιος)
[Ἱππ]οτομάδαι
. . . . ης Εὐφροσύνου
[ἀΐ]σειτοι
[. . . Ἱερ]οφάντης
[. . . . Δ]αδοῦχος
[. . . ἐπὶ] βωμῶν
[. . . Πυρ]φόρος
[γραμμ]ατεὺς βουλῆς καὶ δ-
[ήμου· . . .]νος Ἀθηνοδώρου
[περὶ τ]ὸ βῆμα· Κλώδιος
[Ἀντ]ίοχος Λαμπρεύς
[ἀντιγρ]αφεύς· Βασιλείδ[ης]
. . . . . . ήτου Κεφαλῆθ[εν]
[ἱεραύλη]ς· Ἀφροδείσιος
[Ἐπαφρ]οδείτου Παι[ανιεύς]
[ἱερεὺς Φω]σφόρων καὶ
[ἐπὶ Σκιά]δος· Ἀριστεί[δης]
. . . . . . ους Φρεάρρ[ιος]
[γραμματεὺς] βουλευτῶ[ν]
. . . . ευσ . . . . . .

V. 26 βωμῶν retinui; nam plane idem scriptum est n. 1032, quod indicare videtur hanc magis pravam sermonis consuetudinem esse, quam errorem lapicidae.

1043 In fragmento tabulae lapidis Hymettii, invento Salamine. Ed. Pittakis Eph. 1100.

ΕΡΧΙΕ
ΩΔΙΣΙΟΣ
ΔΩΡΟΣ)
ΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
ΥΡΙΟΣΡΑΚΛΕΙΤΟΣΓΑΡ
ΑΙΣΙΤΟΥ
ΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥ
ΝΟΣΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΙΡΥΣ
ΙΤΩΣ

Ἐρχιεῖ[ς]
[Ἀφρο]δίσιος
. . . . . . δωρος)
[γρα]μματεὺς βουλευτῶν
[Φο]ύριος Ἡράκλειτος Γαρ[γήττιος]
ἀίσιτο[ι]
[κῆρυξ] βουλῆς καὶ δήμου
. . . . νος Παλληνεύς

Duorum extremorum versuum reliquiae incertae.

Pro certo nihil definiri potest, nisi titulum anno 180 p. Chr. recentiorem esse non posse. Nam Furius Heraclitus Gargettius, quem hic γραμματέα βουλευτῶν habemus, ephebus recensetur Claudii Domitiani archontis anno, quem inter a. 129 et 138 p. Chr. munere functum esse constat (cf. Dumont Fastes éponymiques p. 29). Catalogus *Aegeidis* est.

1044 In aede S. Georgii in monte Anchesmo sive Lycabetto. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 177. (Vandal. Diss. Ant. et Marm. ill. VI p. 492). Dodwell Itin. T. I p. 515. Ex his exemplis et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 197. Pittakis Eph. 2325. Exscripsit Velsen.

ΙΩΝ[Ο]
ΙΤΟΙ
ΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥ
a ΟΣΠΑΛΛΗΝΕΥΣ b
ΟΦΑΝΤΗΣ
ΟΚΗΡΥΞ
[Ι]ΟΣΔΑΔΟΥΧΟΣ
[ΣΒ]ΟΥΛΗΣ]ΚΑΙΔΗΜΟΥ

Var. lect. Apographum Velsenianum ea sola continet, quae linea traducta a ceteris separavi et littera *b* notavi. Cetera (*a*) antiquiorum exemplarium fide nituntur, atque ea quidem, quae uncis inclusi, iam a Pittakis exemplari absunt. Contra is v. 5 integram vocem ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ habet, quam ex ingenio supplevisse videtur; ΘΕΟΦΑΝΤΗΣ Dodwell.

V. 1 fortasse fuit [γραμματεὺς βουλευτ]ῶν Ο . . . . . Cetera haec sunt:

[ἀίσ]ιτοι
[κῆρυξ] βουλῆς καὶ δήμου
. . . . . . ος Παλληνεύς
[. . . Ἱερ]οφάντης
[. . . . Ἱερ]οκῆρυξ
[. . . .]ιος Δᾳδοῦχος
[γραμμ]ατεὺς βουλῆς καὶ δήμου

Aetate supparem esse hunc titulum ei qui antecedit veri simile est propter praeconis senatus populique nomen, etsi id nimis mutilum est.

1045 Parisiis in museo publico Catal. Clarac. n. 636 ex Choiseulianis (Catal. Dubois n. 222, v. Boeckh). Ex schedis Muelleri ed. Boeckh C. I. G. 188. Minusculis litteris ed. Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 133 n. 61, quem sequor litterarum formis ex Boeckhii exemplari retentis.

ΕΙΔΗΣ
ΡΟΣΣΖΣΣΙΜ
ΙΤΟΙ
ΝΤΗΣ
ΥΧΟΣ
ΚΗΡΥΞ
ΥΛΗΣΦΛΒΑΚΧΙΟΣ
ΜΕΙΑΣΑΖΗΝΙΕΥΣ
Φ[Ε]ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΦΛΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΚ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΣΘΕΡΜ
ΩΤΟΓΕΝΗΣ

V. 1 . . . ειδης, v. 2 . . . . ρος Ζωπύ[ου].

[ἀίσ]ιτοι
[. . . Ἱεροφά]ντης
[. . . Δᾳδο]ῦχος
[. . . Ἱερο]κῆρυξ
[γραμματεὺς βο]υλῆς Φλ(αούιος) Βάκχιος
[ἐπὶ Σκιάδος Ἑρ]μείας Ἀζηνιεύ[ς]
[ἀντιγρα]φε[ὺς](?) Ἀθηνόδωρος
[ἱεραύλης] Φλ. Ἀφροδείσιος . . .
. . . Ἑρμόδωρος Θερμ . .
[. . . Πρ]ωτογένης

Boeckhius v. 8 supplevit [ἱεραύ]λης. Sed is nunquam eo loco ponitur. Imo plerumque post sacerdotes (ἱεροφάντης, δᾳδοῦχος, ἱεροκῆρυξ, numquam ἐπὶ βωμῷ et πυρφόρος) sequitur κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου. Sed nonnunquam is plane omittitur (n. 1038. 1042) et scriba senatus populique proximum post sacerdotes locum tenet. Ne id quidem, quod hic non additur καὶ δήμου, plane singulare est (cf. n. 1038). Aetas huius tituli proxime accedit ad n. 1040. 1041 cum quibus Hermiam Azeniensem ἐπὶ σκιάδος et Aphrodisium (Epaphroditi f. Paeaniensem) tibicinem communes habet. Convenit cum hac temporis definitione quod Flaminius Bacchius (Cydathenaeensis), qui hic scriba senatus (populique) est, n. 1032 inter prytanes Pandionidis recensetur. Nam ille titulus hoc paucis modo annis antiquior est.

1046 In eodem lapide, in quo n. 1041. Ed. Spon Itin. T. III P. II p. 166. (Corsin. F. A. T. II p. 206; partem Taylor ad Demosth. Mid. p. 598. Appar. Reisk. T. I. Boeckh C. I. G. 185).

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ. | [Ἐπὶ ἄρχοντος] Μ. Μουνατίου Μαξ[ι]μιανοῦ Οὐοπίσκου, | . . . πρυτανείας, οἱ πρυτά|νεις τῆς Κεκρο|[πίδος] τιμήσαντες αὑτοὺς καὶ | τοὺς ἀισίτους ἀνέγρα|ψαν.

Ἀλαιεῖς	ἀίσιτοι
Ἄντος Πισ|τοκράτης	Ἰούλ(ιος) Ἱερο|φάντης
ἱερεὺς Δημή|τριος	Αἰλ(ιος) Δᾳδοῦ|χος
Δημήτριος	Ἐρέννιος Ἱε|ροκῆρυξ
Νίκων . . . δώρου	Μέμ(μιος) Ἐπὶ βωμῷ

Αἰξ[ω]νεῖς
Στεφηφόρο[ς)]
Ἄγνος Στεφηφόρου
Ὀνήσιμος Στεφη|φόρου
Ἑρμείας | Ἑρμεί[ου]
Ἑρμογένης Ἑρμείου
Πιθεῖς
Ἡλιόδωρ[ος] Ἡ[λι]ο|δώρου
Ἐπικλ[ῆς]
Εὐχάριστος
γραμματεὺς βουλευτῶν Στρά|των Ὀλύμ[π]ου Μελιτεύς.

. Α Θ Η Ι   Τ Υ Χ Η Ι

. . Σ . . Μ . Μ Ο Υ Ν Α Τ Ι Ο Υ Μ Α Ξ Ι
Μ Ι Α Ν Ο Υ   Ο Υ Ο Π Ι Σ Κ Ο Υ
. . . Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Σ   Ο Ι   Π Ρ Υ Τ Α
Ν Ε Ι Σ Τ Η Σ Κ Ε Κ Ρ Ο . .
Τ Ι Μ Η Σ Α Ν Τ Ε Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ Κ Α Ι
Τ Ο Υ Σ Α Ι Σ Ι Τ Ο Υ Σ Α Ν Ε Γ Ρ Α
Ψ Α Ν

Α Λ Α Ι Ε Ι Σ	Α Ι Σ Ι Τ Ο Ι
Α Ν Ν Ι Ο Σ Π Ι Σ	Ι Ο Υ Λ . Ι Ε Ρ Ο
Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ	Φ Α Ν Τ Η Σ
Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Δ Η Μ Η	Α Ι Λ . Δ Α Δ Ο Υ
Τ Ρ Ι Ο Σ	Χ Ο Σ
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ	Ε Ρ Ε Ν Ν Ι Ο Σ Ι Ε
Σ Κ Ρ Ι Τ Ο . . . . Κ Ο Σ	Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ
Ν Ι Κ Ω Ν . . . Δ Ω	Μ Ε Μ . Ε Π Ι Β Ω
Ρ Ο Υ	Μ Ο Ι

Α Ι Ξ Ο Ν Ε Ι Σ
Σ Τ Ε Φ Η Φ Ο Ρ Ο Υ
Α Γ Ν Ο Σ Σ Τ Ε Φ Η Φ Ο Ρ Ο Υ
Ο Ν Η Σ Ι Μ Ο Σ   Σ Τ Ε Φ Η
Φ Ο Ρ Ο Υ
Ε Ρ Μ Ε Ι Α Σ
Ε Ρ Μ Ε Ι Α Σ
Ε Ρ Μ Ο Γ Ε Ν Η Σ Ε Ρ Μ Ε Ι Ο Υ
Π Ι Θ Ε Ι Σ
Η Λ Ι Ο Δ Ω Ρ . . Η Μ Ο
Δ Ω Ρ Ο Υ
Ε Π Ι Κ Λ . . . . .
Ε Υ Χ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Σ
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ Β Ο Υ
Λ Ε Υ Τ Ω Ν Σ Τ Ρ Α
Τ Ω Ν Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Υ Μ Ε Λ Ι Τ Ε Υ Σ

Tempus definitur Aelii daduchi nomine, de quo cf. ad n. 1035. Inde apparet, titulum anno 180 p. Chr. non multo recentiorem esse. Pauca sunt, in quibus a Boeckhii supplementis recesserim. V. 20 Στεφηφό-ρο[ς]] pro Στεφηφόρου emendavi, cum initio versus nihil desit. V. 33 'Ολύμπου scripsi, quia in catalogo aetatis Traiani ephebus est Ὄλυμπος Στράτωνος Μελιτεύς. Quem si statuerimus scribae huius patrem esse, id cum rationibus temporum supra expositis optime conveniet. Item in eiusdem aetatis tabula ephebus est Στεφηφόρος Ἄγνου Αἰξωνεύς, pater sine dubio trium prytanum quos hic v. 19—22 habemus.

1047 Lapis a dextra et superiore parte mutilus, a sinistra et inferiore integer. Quondam 'in domo', nunc in museo societatis archaeologicae. Edd. Chandler Inscr. P. II n. 56 p. 64. (Boeckh C. I. G. 186). Pittakis l'ancienne Athènes p. 150. Exscripsit Koehler.

ω Ω Ν Ι ω
Ι Γ Ο Υ Ν Τ Ο Σ
Ο Υ Σ Ο Π Λ Ε Ι
Ο Υ Ν Α Τ Ι Ο Υ Ο
Τ Ι Ε Σ Κ Ο Υ Α Ξ Η Ν
Ω Σ
Π Ο Ν Υ Μ Ο Σ < Α Ι Λ Π Υ Ρ Φ Ο Ρ Ο Σ
Α Χ Α Ρ Ν Ε Ι Σ Α Υ Ρ Η Λ
Δ . Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ)
Θ Ε Ο Μ Ν Η Σ Τ Ο Σ Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
Μ Α Κ Α Ρ Ε Υ Σ Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ι Ν Ι Ο Υ
/// Π Ι Μ Α Χ Ο Σ Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ι Ν Ι Ο Υ
/// Ι Σ Ι Δ Ο Τ Ο Σ Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Ε Ρ Ε Υ Σ Ε Ι Σ Ι Δ Ο Τ Ο Σ)

Ι Σ Τ Α Τ Η Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ω Ν Ι Ε
/// Υ Σ Π Ο Π Ι Λ Λ Ι Ο Σ Α Γ Α Θ Ω Ν
Φ Υ Λ Α Σ Ι Ο Σ

Post ΦΥΛΑΣΙΟΣ duorum versuum vacuum spatium est, deinde margo inferior lapidis. Totus titulus compluribus columnis iuxta positis constiterit necesse est, quorum haec quae superest prima fuit, cf. n. 1023.

['Επὶ ἄρχοντος ..... Μαρα]θωνίο[υ, στρα|τ]ηγοῦντος [ἐπὶ |
τ]οὺς ὁπλεί[τας | Μ]ουνατίου Ο[ὐ|ο]πείσκου 'Αζηνι[έ]ως
['Ε]π[ώ]νυμος· Αἰλ(ιος) Πυρφόρος
'Αχαρνεὺς Αὐρήλ[ιος .....]
Δ[ι]ονύσιος)
Θεόμνηστος Πλουτάρχου
Μακαρεὺς 'Ελευσεινίου
['Ε]πίμαχος 'Ελευσεινίου
[Ε]ἰσίδοτος Θεμιστοκλέους
[ἱ]ερεὺς Εἰσιδότος)
[ἐπ]ιστάτης πρυτάνεων· ἱε[[ρε]]ὺς Ποπίλλιος 'Αγάθων | Φυλάσιος.

Hunc titulum ei qui antecedit tempore supparem esse Munatii Vopisci Azeniensis nomen indicat, qui hic praetor est, illic archon eponymus esse videtur. Contra quod Boeckhius coniecit, n. 1047 eiusdem anni esse atque n. 1041, verum non est. Nam sane utriusque anni archon Marathonius fuisse videtur; sed ea re non probatur, eundem hominem esse, cum ipsius nomen hic totum interciderit, Munatii Vopisci vero nomen, quod illic col. II v. 7. 8 fuit, non magnum quidem inter utrumque titulum tempus intercedere demonstrat, sed idem eiusdem anni non esse probat. Namque ex loco ubi illud nomen exaratum est apparet, cum illo anno praeconem senatus populique fuisse, cum hic praetor sit. Nomina quae sunt Μακαρεύς et 'Επίμαχος ad familiam ex compluribus titulis ephebicis notam pertinent, cuius stemma sic videtur adornandum:

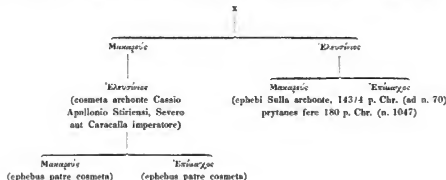

1048 'Στῆ Σεπολία'. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 187.

Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Τ Ο Σ Ι Μ Ο Υ
Α Π Λ Ι · Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Ο Ϡ · Γ Ε Ν Ε Θ Α Ι Ο Σ
Κ Ι Δ Α Μ Ο Σ Ι Π Π Ο Ο Λ Λ Ο Υ Σ
Λ Λ Φ Ι Μ Ο Σ
. . Κ Ι Ο Σ · Π Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
. . Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Σ
. Ε Υ Φ Α Ι Ο Σ Λ Η Σ Τ Ο Ν Ο Σ
Ι Δ Ο Τ Ο Σ
Α Τ Τ Ι Κ Ο Σ
\ Ι Ο Σ Τ Ε Ρ Τ Ι Σ Ι Ν Ο Σ
Τ Ο Ρ Ι Κ Ο Σ

Α Ι Σ Ι Τ Ο Υ
Ι Ο Υ Λ . Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Ο
Α Ι Λ . Δ Α Δ Ο Υ Χ Ο Σ
Ε Ρ Ε Ν . Μ . . . Ν
Μ Ε Μ Μ . Ε Π . .
Κ Η Ρ Υ Ξ Β Ο Υ Λ Η Σ
Μ Ο Υ Κ Α Δ Ι Ο Ν Υ Σ
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ Β Ο Υ Λ
Κ Α Ι Δ Η Μ Ο Υ Α Π Ο Λ Λ Ο Ν
Ε Υ Κ Α Ρ Π Ο Υ Σ Φ Η Τ
Λ · Υ Γ Ρ Υ Ο Ε Υ Σ Ι Σ Ι Δ Ω Ρ Ο Σ Σ Ω
Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Μ Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι Ο Υ
Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ρ Η Μ Ε Ι Σ Τ Λ Η Π Υ Θ Ο Δ Ω Σ
Ι Ε Ρ Α Υ Λ Η Σ Σ Π Ε Ν Δ Ω Ν Ε Υ Π Ρ Α Τ Ι
Φ Ε Ρ Ε Υ Σ Π Ο Σ Φ Ο Ν . . . Χ Ι Ε Ρ Ι . .
Δ Ο Σ Σ Ι Μ Π Α Σ Λ Λ Ξ Η Ν Ι Ε Υ
Υ Π Ο Ε Υ Λ . Λ Μ Λ Τ Ρ Ο Σ

[Κηφ]ισόδωρος [Ζω]σίμου
... Διονυσοδώρο[υ]
Οὔλ(πιος) Γενέθ[λ]ιος
['Αλ]κίδαμος 'Ιππο[θώ]λους
...φιμος
...κιος Πιστοκράτους
.. 'Επίκτητος
Εὐφ[ρ]αῖος ['Αρί]στ[ω]νος
['Ισ]ίδοτος
'Αττικός
[Αἴ]λιος Τερτι[α]νός
['Ρη]τορικός

αἴσιτο[ι]
'Ιούλ(ιος) 'Ιεροφάντ[ης]
Αἴλ(ιος) Δαδοῦχος
'Ερέν(ιος) ['Ιεροκῆρυξ]
Μέμμ(ιος) 'Επ[ὶ βωμῷ]
κῆρυξ βουλῆς [καὶ δή]-
μου· Κα. Διονυσ....
γραμματεὺς βου[λῆς]
καὶ δήμου 'Απολλ[ώ]ν[ιος]
Εὐκάρπου Σφήτ[τιος]
[ἀντι]γραφεύς· 'Ισίδωρος Σω-
στράτου Μαραθώνιο[ς]
περὶ τὸ [β]ῆμ[α]· 'Ιστλή(ιος) Πυθόδω[ρο]ς
ἱεραύλης· Σπένδων Εὐπρα[ξ]ί[δου]
[ἱ]ερεὺς [Φω]σφό[ρων κ]αὶ ἐ[π]ὶ [σκιά]-
δος· ['Ερ]μ[εί]ας) 'Α[ζ]ηνιεύ[ς]
ὑπο[γραμ]ματ[εύ]ς· .....

Supplevi col. 1 v. 11. 12 quae Boeckhius intacta reliquerat, et ibid. v. 2 [Κηφ]ισόδωρος, ubi Boeckhius 'Ισόδωρος?, v. 4 ['Αλ]κίδαμος, ubi is minus apte Κλαύδιος legit; col. II v. 13 nomen gentilicium 'Ιστλήιος (*Instuleius*) quod etiam in aliis titulis Atticis est (vide indicem). Cetera Boeckhio debeo. Col. I v. 6 is Λεύκιος (?) Πιστοκράτους. Mihi in mentem venit [Πρόσδε]κ[τ]ος Πιστοκράτους, de quo homine v. ad n. 702. Temporum rationes huic coniecturae non adversantur; quae si certa esset, sciremus hunc Acamantidis esse catalogum. At illud nomen frequentius est quam ut inde quicquam colligi liceat; alium Pistocratem (Halaeensem) in Cecropide habes n. 1046, tertium Piraeensem in Hippothontide ephebum archonte C. Helvidio Secundo Palleneusi (a. 192/3 p. Chr.). Atque illic quum etiam tres ephebi Διονύσιος Γενεθλίου Πειραιεύς, Φιλοκράτης Γενεθλίου Πειραιεύς, Διονύσιος 'Ισιδότου ἐκ Κοίλης recenseantur, cumque temporum rationes minime vetent hos filios haberi eorum prytanum qui hic nominantur Οὔλπιος Γενέθλιος et 'Ισίδοτος, veri simillimum videtur hunc catalogum ad *Hippothontida* esse referendum. At ea quoque nomina tam frequentia sunt, ut nihil certi inde colligere liceat.

Aetatem tituli cum ex Aelii daduchi tum ex Hermiae Azeniensis nomine apparet non multis annis abesse ab aetate titulorum n. 1035. 1039—41. 1045—47, id est ab anno fere 180 p. Chr.

1049 In eodem lapide in quo antiquior titulus n. 682. Ed. Pittakis Eph. 2321. (Cf. quae de titulo exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 94 sqq.). Denuo contulit Koehler.

— Ο Ι
Λ Ο Ϲ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Ϲ Τ Ε Ι
Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ϲ Ο Ι Π Ρ Υ Τ Α
Τ Η Ϲ Ο Ι Ν Ε Ι Δ Ο Ϲ Φ Υ Λ Η Ϲ Τ
Ϲ Α Ν Τ Ε Ϲ Ε Α Υ Τ Ο Υ Σ Α Ν Ε Γ Ι
Ψ Α Ν
Ε Π Ω Ν Υ Μ Ο Σ Λ Ι Λ Π . . Φ Ο Ρ Ο Σ
Κ Λ Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Σ Α Χ Α Ρ Ν Ε Υ Σ
Ο Υ Ε Ν Τ Ν Ε Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Φ Υ Λ ////
Ο Υ Ε Ν Τ Ζ Ο Ι Λ Ο Σ Φ Υ Λ Α
Φ Λ /// Ε Ν Ο Κ Λ Η Σ Α Χ Α Ρ
Κ Λ Ε Ι Τ Ο Σ) Ο Η Θ Ε Ν
/// Λ Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α /// Ο Σ Π Ο Σ ////// Ʌ
/////////////// Σ Ι Ο //////// Λ //////
Λ ' Τ

['Επὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος, στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺ]ς ὅ[πλίτας .. Φι]λοστράτου Στει[ριέως, | .. π]ρυτανείας, οἱ πρυτά[νεις] | τῆς Οἰνεῖδος φυλῆς τ[ειμη]|σαντες ἑαυτοὺς ἀνέγ[ρα]|ψαν

'Επώνυμος· [Α]ἴλ(ιος) Π[υρ]φόρος
Κλ(αύδιος) 'Ιεροφάντης 'Αχαρνεύς
Οὐεντ(ίδιος) Νεικοκράτης Φυλ[άσιος]
Οὐεντ(ίδιος) Ζ[ω]ίλος Φυλά[σιος]
Φλ(άουιος) [Ξ]ενοκλῆς 'Αχαρ[νεύς]
Κλεῖτος) 'Οῆθεν
[Κ]αλλίστρατος [Π]οσ[ει]δ[ωνίου](?)
.......σιο[ς ....]

Neubauerus Philostratum Stiriensem hoc loco archonta esse vult, et propterea titulum inter a. 247 et 250 p. Chr. incisum indicat. Sed primum verisimilius est, Philostratum hic praetorem esse, deinde non videtur idem esse cum illo archonte, sed aliquis ex eius maioribus, avus fortasse. Nam non potest tam recentis temporis esse hic titulus, quam Neubauerus vult. Id praecipue cernitur ex Aelii Pyrphori nomine (quod sane in mendosissimo Pittakisii apographo, quo uno Neubauerus uti potuit, non agnoscitur), qui hic ut n. 1047 eponymus tribus Oeneïdis est. Illius vero tituli aetas cum utique ab anno 180 p. Chr. non longe recedat, hic non potest septuaginta annis recentior esse. Accedit Clitus Cliti f. Oënsis, quem in alio Oeneïdis catalogo circiter anno 200 p. Chr. composito (n. 1037) prytanem habemus. Porro Ventidius Zollus Phylasius ephebus fuit anno undevigesimo Abascanti paedotribae (inter 154/5 et 159/60 p. Chr.), ita ut titulus qui eum prytanem habet vix anno 170 antiquior aut anno 200 recentior esse possit. Quae quum eo deducant, ut inter annos 180 et 200 p. Chr. titulum incisum indicemus, accuratius fortasse aetas definiri potest Claudii hierophantae nomine. Is non potest idem esse, qui anno 209 in munere fuit, nam ille Marathonius fuit. Quare quum inter Ialium hierophantam, qui satis diu in munere fuisse videtur (n. 1031. 1032. 1034. 1035. 1038. 1040. 1046. 1048) et Nummium (n. 1051) hic interponendus videatur, ex illorum titulorum aetatibus colligi licet, hunc anno 190 p. Chr. neque multo antiquiorem neque multo recentiorem esse. Ceterum hunc hierophantam pleno nomine Claudium Apollinarem Acharnensem vocatum fuisse, filium Ti. Claudii Apollonii, fratrem Claudii Polyzeli (n. 747), titulus ephebicus docet (p. IX class. 4) de quo exposuit Dumont Fastes éponymiques p. 34 sq.

1050 Columna quadrata marmoris Pentelici integra a parte dextra, a reliquis mutilata, a. 0,41, l. 0,21, cr. 0,14. Inventa '*εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίαν τῶν δώδεκα ἀποστόλων — εἰς τὴν ἐνορίαν καλουμένην νῦν Σολάκοι*'. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 2859. Denuo descripsit Koehler.

ΡΧΟΝΤΟ   ΝΤ·Κ
ΣΕΛΕΥΣ   ΟΥ·ΙΒ·
ΑΣΟΙΠΡ   ΕΙΣΤ
ΙΔΟΣΦ   ΤΙΜΙ
ΟΥΣΚΑΙ·ΟΥΣΑΙΣΙΤ
Ν·ΕΠΩΝΥΜΟΣΦΛ·ΣΩΣ
Σ   ΑΝΑΦ/
    ΑΙΛ·ΜΑΡΚΟΣ
ΙΣ)   ΑΘΗΝΑΙΟΣ)
ΛΗΠΙΑΔΟΥ   ΛΕΩΝΙΔΗΣΑΘΗΝΑΙΟ
ΛΗΠΙΑΔΟΥ·   ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΖΩ
ΔΟΚΙΜΟΥ   ΣΙΜΟΥ
Ο   ΛΕΩΝΙΔΗΣΦΛΟΡΟ
    ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ)
    ΑΙΛ·ΔΙΩΝ
ΑΙΑΒΡΩΝ·   ΕΡΥΑΔΑΙ
/////ΤΟΥ   ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΑΓΝΟΥ
ΦΙΜΟΥ   ΜΥΣΤΙΚΟΣ)
    ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣΒΡΑΥΡ
    ΝΟΣ

[.... ἄ]ρχοντ[ος ....|.........]ς Ἐλευσ[ινί]ου, ιβ̄
[πρυ|τανεί]ας, οἱ πρ[υτάν]εις τ[ῆς | Ἀντιοχ]ίδος φ[υλῆς]
τιμ[ήσ|αντες ἑαυτ]οὺς καὶ [τ]οὺς ἀϊσίτ[ους | ἀνέγραψα]ν·
Ἐπώνυμος· Φλά(βιος) Σωσ[ιγένης Παλληνεύς].
[Παλληνεῖ]ς   Ἀναφλ[ύστιοι]
    Αἴλ(ιος) Μᾶρκος
    Ἀθήναιος)
[........... Ἀσκ]ληπιάδου   Λεωνίδης Ἀθηναίου
[......... Ἀσκ]ληπιάδου   Διονυσόδωρος Ζω-
[...... Προσ]δοκίμου   σίμου
    Λεωνίδης Φλ[ώ]ρο[υ]
    Ἀφροδίσιος)
    Αἴλ(ιος) Δίων
[..... ὁ] καὶ Ἀβρ[ω]ν   Ἐρυάδαι
.........του   Ἀπολλώνιος Μάγνου
[..... Τρο]φίμου   Μυστικός)
    Ἐπαφρόδιτος Βραύρ[ω]νιος

Flavius Sosigenes Pallenensis ephebus fuit tertio Marci paedotribae anno, qui est inter 172/3 et 177/8 p. Chr. Iam apparet hunc titulum, in quo is tribus Antiochidis eponymus est, vix posse anno 190 p. Chr. antiquiorem esse. Sed ne multo recentior quidem esse potest, quia cum n. 1034, quem inter 169/70 et 174/5 p. Chr. incisum esse constat, duos prytanes, Leonidam Athenaei f. et Dionysodorum Zosimi f. Anaphlystios communes habet. Itaque quin inter annos 190 et 200 p. Chr. compositus sit dubitandum non est, ita ut antiquior, sed non multo, videatur quam eiusdem tribus laterculus n. 1036.

1051 In latere dextro eiusdem lapidis, qui in fronte sustinet titulum n. 1028. Ed. Pittakis Eph. 1623. Denuo descripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Μαραθώνιοι](?)
. . . . ο
Ζωσιμιαν[ός]
[Δι]ώνιος)(?)
Εὐτυχίδης Ῥηι[ορικοῦ]
Κράτων)
Βιβ(ούλλιος) Θεόπομπος
Κλ(αύδιος) Ἀκύλας
Κλ(αύδιος) Ῥοῦφος
Κλ(αύδιος) Σώβαρος
Αἴ(λιος) Σ[ω]τίβιος
Φίλων Εὐελπίσ[του]
Αὖλος)

Βαίβιος Νεικίας
ἱερεὺς ἐπων[ύμου]
.....νης Μαραθώ[νιος]
Νε(ύμμιος) Ἱεροφάντης
Κλ(αύδιος) Δαδοῦχος
Νε(ύμμιος) Ἱεροκῆρυξ
(κῆρυξ) βουλῆς καὶ δ[ήμου· ὁ δεῖνα]
περὶ τὸ βῆμα· Ἐπι.....
ἀντιγραφεύς· Νει[κ.....]
ἱεραύλης· Ἑρμόδω[ρος]
ἐπὶ σκιάδος· Πρωτ[.... ἐπιστάτης]
πρ[υ]τάνεων· Ν......

Circa annum 180 in munere fuisse Iulium hierophantam, Aelium daduchum, Herennium hierocerycem tituli qui antecedunt probant. Ex altera parte anno 209 p. Chr. (n. 10) sunt Claudius hierophanta, Fabius daduchus, Herennius hieroceryx (iunior); iam hic habemus Nummium hierophantam, Claudium daduchum, Nummium hierocerycem; ex quibus unus certe Claudius (Philippus Melitensis) daduchus etiam aliunde notus est; scimus enim eum archonta eponymum fuisse paedotriba perpetuo Nicostrato Hilari f. Pallenensi, quem extremis Commodi et prioribus Septimii Severi annis in munere fuisse constat. Quum igitur hunc titulum inter 180 et 209 p. Chr. exaratum esse appareat, pari fere intervallo ab utroque ex his temporibus abesse videtur, quia inter tres sacerdotes ne unus quidem in hoc titulo idem est atque in illorum annorum catalogis. Quod, si aut paucis post 180 aut paucis ante 209 annis incisus esset, miro sane casui et paene incredibili tribuendum esset. Veri simillimum igitur est huius tituli aetatem annorum 190 et 200 p. Chr. terminis includi. *Acantidis* esse catalogum inde cognoscitur, quod sacerdos eponymi Marathonius est.

ΩΣΙΜΙΑΝ
ΥΚΙΟΣ)
ΞΥ·ΤΥΧΙΔΗΣ///ΡΗΤ
ΚΡΑΤΩΝ)
ΒΙΒΘΕΟΠΟΜΠΟΣ
ΚΛΑΚΥΛΛΣ
ΚΛΡΟΥΦΟΣ
ΚΛΣCΒΛΡΟΣ
ΑΙΣ ΞΙΒΙΟΣ
ΦΙΛΩΝΕΥΕΛΠΙΣ
ΛΥΛΟΣ)
ΒΑΙΒΙΟΣΝΕΙΚΙΑ
ΙΕΡΕΥΣ ΕΠΩΝ
ΝΗΣ ΜΑΡΑΘΩΝ
ÑΙΕΡΟΦΛΝΤΗΣ
ΚΛΔΛΔΟΥΧΟΣ
ÑΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΒΟΥΛΗΣΚΛΙΔ
ΠΕΡΙΤΟΒΗΜΛΕΠΙ
ΛΝΤΙΓΡΛΦΕΥΣΝΕΙ
ΙΕΡΛΥΛΗΣΕΡΜΟΔΩ
ΕΠΙΣΚΙΛΔΟΣΠΡΩΤ
Π//// ΤΛΝΕ ΩΝΝ

1052 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum ad septentrionales arcis radices, non procul a Prytaneo. Ed. Pittakis Eph. 2870. Periisse videtur.

ΝΟΥCΙ ΜΟΝ
ΙΟΥCΚΑΙΤΟΥCΑΙCΟΡΙΟΥC Λ
ΟΙ ΠΕΙΡ

.ΑΚΡΑΤΕΙΔΗC) ΑΖΗΝ		ΔΟΜΙΤ..ΤΡΟΦΙΜΟC	ΑΖΗΝ
ΑCΚΛΗΠΙΛΔΗCΛΛΚΡΛΤΕΙΔΟΥΑΖΗΝ		ΕΠΙΚΤΗΤΟCΕΙCΙΔΩΡΟΥ	ΑΖΗ
ΟΡΟC ΑΖΗΝ		ΜΙΛΩΝΕΙCΙΔΩΡΟΥ	ΠΕΙ
ΠΕΙΘΩΝΚΑΡΠΟΥΠΕΙΡ		ΑΙΛΙΟCΕΠΙΚΤΗΤΟΥ	ΠΕΙ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗCΕΛΕΥCΙΝΙΟΥΠΕΙΡ		CΠΟΝΔΩΝΕΡΜΕΙΟΥ	ΑΖ
ΕΥΚΑΡΠΙΔΗCΕΙCΙΔΟΤΟΥ	ΕΚΚΟΙ	ΕΥΠΡΑΞΙΔΗCΦΙΛΕΙΝΟΥ	Ε
ΙΟΥΝ ΠΙΝΔΑΡΟC	ΑΖΗΝ	ΧΡΥCΙΠΠΟCΑΝΘΕCΦΟΥ	
ΕΡΥΛΛΑΝΟCΑΛΕΞΑΝΔΡΟC	ΠΕΙΡ	ΕΡΑΤΩΝΕΥΜΕΝΟΥC	
ΜΠ ΤΡΥΦΩΝ	ΠΕΙΡ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΙΣΤΟΥ	
ΔΟΜΙΤΙΟCΠΡΑΙΝΕCΤΕΙΝΟC	ΑΖΗΝΙ	ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟCΗΛΙΟΔΩΡΟΥ	
		ΖΩΠΥΡΟCΗΡΑΚΛΕΩΝΟC	
		ΑΙΛΙΟCΔΗΜΟCΘΕΝΗC	

Primi versus reliquiae ambiguae sunt. Cetera sic se habent:

[ἑαυτ]οὺς καὶ τοὺς [ἀ]ε[ισίτ]ους [ἀνέγρ]α[ψαν]
.... Πειρ(αιεύς)
[Λ]ακρατείδης) Ἀζην(ιεύς)
Ἀσκληπιάδης Λακρατείδου Ἀζην(ιεύς)
.........ορος Ἀζην(ιεύς)
Πείθων Κάρπου Πειρ(αιεύς)
Φιλοκράτης Ἐλευσινίου Πειρ(αιεύς)
Εὐκαρπίδης Εἰσιδότου ἐκ Κοί(λης)
Ἰούν(ιος) Πίνδαρος Ἀζην(ιεύς)
[Β]ηρυλλιανὸς Ἀλεξάνδρο[υ] Πειρ(αιεύς)
[Πο]μπ. Τρύφων Πειρ(αιεύς)
Δομίτιος Πραινεστεῖνος Ἀζην(ιεύς)

Δομίτ[ιος] Τρόφιμος Ἀζην(ιεύς)
Ἐπίκτητος Εἰσιδώρου Ἀζη(νιεύς)
Μίλων Εἰσιδώρου Πει(ραιεύς)
Αἴλιος Ἐπικτήτο[υ] Πει(ραιεύς)
Σπ[ό]νδων Ἑρμείου Ἀζ(ηνιεύς)
Εὐπραξίδης Φιλείνου ἐ[κ Κοίλης]
Χρύσιππος Ἀνθεσφ(όρ)ου
Ἐράτων Εὐμένους [Ἀζηνιεύς]
Διονύσιος [Ἀρ]ίστου(?)
Ἀφροδείσιος Ἡλιοδώρου
Ζώπυρος Ἡρακλέωνος
Αἴλιος Δημοσθένης

Catalogus est *Hippothontidis*. Lacratides et Asclepiades Lacratidae f. Azenienses, qui hic prytanes sunt, filii videntur esse Lacratidae Eutychidis f. Azeniensis qui cosmeta fuit archonte Flavio Sosigene Pallenensi (n. 52. part. IX class. 3) sub finem secundi p. Chr. saeculi. Quare hunc prytanum catalogum initio tertii p. Chr. saeculi esse statuo. Idem Eupraxidis Philini f. *ἐκ Κοίλης* et Eratonis Eumenis f. Azeniensis nomina comprobare videntur, qui ephebi fuerunt quarto et tricesimo Abascanti paedotribae anno, qui est inter a. 169 et 174 p. Chr. Fortasse Trypho Piraeensis prytanis huius tituli idem est cum Tryphone Tryphonis f. ephebo tribus Hippothontidis archonte C. Quinto Himerto Marathonio (inter annos 197 et 207 p. Chr.).

1053 In fragmento Hermae lapidis Pentelici, invento 'εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῶν θεμελίων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων', exstat in turri Andronici. Ed. Pittakis Eph. 884. Denuo cum lapide contulit et septem priores versus descripsit Koehler.

ΙΟΙ
ΩΝΥΜΟΣΕΡΕΝΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΚΑΡΠΟΣΕΡΓΤΟΣ ᴸ ΕΠΙΣΤΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕ//////
ΥΠΡΑΣΙΔΗΣΠ⌒ΙΙΤΙΑΝΟΥ
ΔΙΟΙ .ΣΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
Ε...ΟΝΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΑΤΤΙΚΟΣΕΥΔΟΞΟΥ
ΝΕΙΚΙΑΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ...ΣΙΜΟΥ
ΑΥΡ ΝΗΡΕΥΣ
ΚΛ ΑΜΕΙΝΙΑΣ
ΑΥΡ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΚΑΜΑΣΠΡΟΣΔΕΚΤΟΥ
ΑΙΛ ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΣΚΥΜΝΟΥ
ΣΚΥΜΝΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΒΑΣΣΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΑΥΡ ΑΣΑΝΔΡΟΣ
ΔΙΩΝΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΩΤΟΥ
ΡΟΔΕΙΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΝΙΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ͻΥΝΔΟΣ
ΗΣ
ΑΓΑΘΟΥ
Ε//// ΦΙΛΟΥ

Catalogus est *Acamantidis*. Quae legi possint haec sunt:

[Σφήττ]ιοι
[Ἐπ]ώνυμος· Ἐρέ(νιος) Ἡρακλείδης
. . Ἀπολλώνιος
[Εὔ]καρπος Ἔρωτος, ἐπιστάτης πρυτάνεων
[Ε]ὐπρα[ξ]ίδης Π[ον]τιανοῦ
Διο[νύ]σιος Ἡρακλείδου
Ἐ[πίγ]ονος Ἀφροδισίου
Ἀττικὸς Εὐδόξου
Νεικίας Ζωσίμου
Εἰσίδωρος [Ὀνη]σίμου(?)
Αὐρ(ήλιος) Νηρεύς
Κλ(αύδιος) Ἀμεινίας
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Ἀκάμας Προσδέκτου
Αἰλ(ιος) Ἀσιατικός
Ζώσιμος Σκύμνου
Σκύμνος Στράτωνος
Βάσσος Ἀρίστωνος
Αὐρ(ήλιος) Ἄσανδρος
Δίων Εὐκάρπου
Φιλάργυρος Ἀγάθωνος
Διονύσιος Ἐπιγόνου
Ἀθηνίων Ἐπιγόνου
Καρπόδωρος [Σ]ώτου
[Ἐπαφ]ρόδειτος Δημητρίου
. . . . νιος Ζωσίμου
[Σεκο]ῦνδος
. . . . ης
[. . . . Ἐπ]αγάθου
[. . . . Θ]ε[ο]φίλου

Atticus Eudoxi f. Sphettius ephebus fuit Abascanti paedotribae anno trigesimo quarto, qui est inter 169/70 et 174/5 p. Chr.; superstitem eum fuisse post annum 197 p. Chr. titulus n. 702 docet. Acamas Prosdecti f. Sphettius una cum fratre Pericle ephebus fuit archonte C. Helvidio Secundo Pallenensi (a. 192/3 p. Chr.). Apparet igitur, in hoc titulo Atticum inter provectissimus aetate prytanes, Acamanta inter minimos natu esse; atque propter hunc hic catalogus anno 201 p. Chr. non antiquior, propter illum a. 210 vix recentior esse potest. Quam temporis definitionem etiam aliis nonnullis nominibus confirmari intelleges, si hunc cum aliis qui aetatem tulerunt Acamantidis laterculis contuleris (n. 708. 1030. 1031).

1054—1058 In tribus lateribus Hermae lapidis Pentelici, inventi in 'gymnasio Ptolemaei'. Edd. Kumanudis Ἀθηνᾶ 1860 Ὀκτωβρ. 29. Pittakis Eph. 3830 (*a*), 3831 (*b*), 3832 (*c*). (Ex eius exemplo tituli n. 1058 versus 1—10 repetivit K. Keil Philol. XXIII p. 213). Partem sinistram (*a*) cum lapide contulit Koehler, reliquas (*b*, *c*) exscripsit O. Lueders. (Cf. Dumont Fastes éponymiques p. 44.)

a

In sinistro latere:

(1056) Ε . . . . . Σ . . Λ ////
ΤΑΣΠΑΙ̅ΑΪΣΟΧΡΥ *vac.*
//// ΟΥΠΑΛΛΗΝΕΩΣ
ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣΦΥ
ΛΗΣΤΙΜΗΣΑΝΤΕΣ
//// ΛΥΤC ////// ΚΑΙΤΟΥΣ
ΡΑ

. . . . . Μ . . . . . ΙΑΣΑΘΗΝΑ
ΕΠΟΝΥΜΟΣ
ΚΑΣ ///// ΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟ ///// ΣΤΕΙΡ
ΚΑΣ ////// ΣΙ ////////// ΡΥΣ ////// ΣΤΕΙΡ
ΙΟΥ //////// ΕΟΔΛΜΟΣ /// ΣΤΕΙΡ
////////////// ΟΥ //// ΤΙ /// ΟΣ ΣΤΕΙΡ
ΚΑΣ // ΑΝΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΕΙΡ
ΑΙ̅ΛΕΠΙΓΕΝΗΣ ΣΤΕΙΡ
ΠΟΜΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΑΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ) ΠΑΙΑ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΟΡΟΥ.ΕΙ
ΚΑΣΙΟΣΜΕΝΝΕΑΣ ΠΑΙΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΡΜΕΙΟΥ ΠΑΙ
ΚΙΑΙΕΥΣΧΗΜΩΝ ΠΑΙ
ΒΙΚΤΩΡΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΠΑΙ

b

In fronte:

(1054) ΛΟΙΑCΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗCΕΙ∟
ΕΥΠΟΙΪΑC·ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟC
ΤΙΟΥΑΡΑΒΙΑΝΟΥΜΑΡΑΘΩΝ
CΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟCΕΠΙΤΟ
ΠΛΕΙΤΑCΪΕΡΕΩCΑΥ̅ΡΜΕΛΤ
ΝΟΥΑΝΤΙΝΟΕΩC

ΕΠΩΝΥΜΟCΠΟΛΙΑCΑΘΗΝΑ
ΕΠΩΝΥΜΟC ΠΕΙΝΑΡΙΟC)ΠΡΟΚΑ
ΑΙ̅ΛΛΟΓΙCΜΟC ΑΥΡΗΛΙΟΙ
ΛΥΚΟΥΡΓΟC ΠΙCΤΟCΒΕΡ
ΤΕ̅Ι̅ ΒΑCCΟC
ΑΙΛΔΙΟΦΑΝΤΟC ΠΟΜ̅ΠΑΤΡΟΦ
ΑΝΤΙΦΩΝΑΡΙCΒΟΥΛΟΥΑΤΤΙ
ΔΕΝΟC)Ν̊ ΟΚΛΙ
ΝΚΙΡ
ΤΑΞΙΚΛΗCΠΡΩΤ
ΔΟΜ̅ΖΩCΙΜΟ ΓΕΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ ΑΛΙ
ΤΡΟΦΙΜΟC) ΥΓ//
ΘΡΑCΥΒΟΥΛΟ //Γ///
CΑΓΑΡΙC) ΠΑ
ΕΡΑCΕΙΝΟC) ΛΥ
ΦΙΛΗΜΩΝ) ΠC
ΖΩCΙΜΟCΟΙΟ ΤΡΟ

c

In dextro latere:

(1057) . . Ρ . ////// ΛΟΣ
ΟΣΗΔΙΟΔΩΡΟΥ
. ΡΩΝΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΤΗΤΟΣΣΥΝΦΕΡΟΝΤ
ΛΗΣ)
ΣΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
Σ)
ΛΕ /// ///C//
ΟΥ
ΛΛΗΝ
ΞΣΤ /// ΑΤΩΝΟΣ
ΛΟΤΟΣ
ΛΥΜΕΝΟ
ΓΟΥΡΙΟΣ
ΕΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΛΕΙΔΗΣΑΒΛΣΚΑΝΤΟΥ
Λ·ΑΤΤΙΚΟΣ
ΙΝΤΟΣ)
ΤΙΚΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΤΙΝΔΑΡΟΣ
ΓΑΘΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΙΟΧΟΣΔΙΟΝΥΣ //////
ΜΜΑΤΕΥΣΒ̅C//Υ̅
Ι·ΑΣΦΥΛΗΣ∠ΩΣΙ ////// ΣΦΟΙΒ
ΕΙΤΟΙ

ΤΑΤΙΑΝΟΣ) ΠΑΙ
/ΤΟΡΤΗΣΙΟΣΜΗΝΟΔΩΡΟΣ ΠΑΙ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΑΝΙΚ
ΦΛΜΑΡΕΙΝΟΣ ΠΑΙ
ΠΟΜΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΠΑΙ
ΓΑΙΟΣΠΡΕΙΜΟΥ ΠΑΙ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΝΕΙΚΟΠΟΛΞΟΣ Π
ΦΑΥΣΤΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕ.ΤΟΥ ΠΑΙ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΑΝ.ΕΝΟΝΟ. ΚΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ) ΕΤ
ΤΥΧΙΚΟΣ) Ε
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΣΕΠΤΙΜΙΟΣΘΑΛΛΟΥΖΥΣΤΑΡ

ΖΩΣΙΜΟΣΦΟΙΙ ΠΡ///
ΙΠΠΑΡΧΟΣΦΙΛΟΜ ΓΟΡ///
ΠΟΝΤΙΟΣΔΙΟΥ ΑΣΣΚΛ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟ ΝΙΚΟ
ΚΩΠΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣ ΕΠΙΚΤΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ ΦΕΡΟ
ΕΙΣΙΤΥΧΟΣΖΩΠΥΡΟΥ ΜΕΛΙΓ//
ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΙΟΔΟΤΟΥ
Ρ///ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

(1055) ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΓΑΙΟΥΚΥΙΝΤΟΥΚΛΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΙ
ΟΠΛΕΙΤΑΣΠΑΙΛΙΟΥΪΣΟΧΡΥΣΟΥΠΑΛ
ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΤΤΑΛΙΔΟΣΦΥΛΗ
ΤΑΝΕΙΑΣΤΕΙΜΗΣΑΝΤΗΣΕΑΥΤΟΥΣΑΝ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΠΟΛΙΑΣΑΘΗΝΑΑΥΡΗ/
ΕΠΩΝΥΜΟΣΠΕΙΝΑΠΡΟΚΛΟΣΗΡΕΣΙ[Ω Ι]
ΤΕΙΝΗΙΟΣΣΑΚΕΡΔΩΣ ΑΥΡΕΠΙΚΤΗ
ΜΕΜ ΜΑΞΙΜΟΣ ΑΘΜΟΝ
ΠΕΙΝΑΠΡΟΚΛΟΣ
ΓΝΟΣ
ΟΚΛΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΠΙΣΤΑΜ
ΝΕΘΛΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΤΩΡ
ΟΓΧ

(1058) ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ ?/

ΤΙΑΡΧΟΝΤΟΣΦΕΔΥΝ.
ΙΔΙΟΣΕΝΟΛΥΝΠΙΑ—ΙΒΙ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΠΑΤΡΟ///ΚΛΟΥ//
ΑΠΤΡΕΩΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥΙ///////
ΙΤΑΟΠΛΑΚΛΑΥΔΙΟΥΕΤ''[Ε]
ΜΕΛΙΤΕΩΣΖΠΡΥΟΙΠΙ////
ΣΤΗΣΑΤΤΑΛΙΔΟΣΦΥ//////
ΑΗΣΑΝΤΕΣΕΑΥΤΟΥ//////
sic ΟΥΛΙΣΕΙΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑ////
ΤΩΝΥΜΟΣΓ.ΠΕΙΝΒΑΣΣΟΣΛ///
ΟΣΛΕΩΝΙΔΟΥ
'ΙΔΗΣΔΕΙΟΥ
ΤΗΜΩΝ)
/ΣΕΙΝΙΟΣΔΕΙΟΥ
///ΤΙΟΣΔΕΙΟΥ
ΣΤΑΤΗΣ'////////ΝΕΩΣΑΥΡ
ΑΝΔΡΟΣ—ΙΑΤΩΝΟΣ
ΟΣΚΛΕΙΤΩΡ
ΕΑΝΔΡΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
ΙΝΝΙΟΣΦ///ΩΡΟΣ
ΝΤΟΣΒΕΡΝΕΙΚΙΔΟΥ
ΝΟΣΟΚΛΙΛΑΜΠΟΣ
ΟΝΑΣΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΠΡΟ
ΟΥ
ΡΟ

Antiquissimus ex his titulis est n. 1054, quippe qui partis anticae superiorem locum teneat. Quae agnoscuntur haec sunt:

[. . . . . . . εὐ]νοίας ἕνεκα καὶ τῆς εἰς [ἑαυτοὺς] | εὐποιίας· ἐπὶ ἄρχοντος . . . .|τίου 'Αραβιανοῦ Μαραθω[νίου], | στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺ[ς ὁ]|πλείτας ἱερέως Αὐρ(ηλίου) Μελπ[ομε]|νοῦ 'Αντινοέως.

'Επώνυμος· Πολιὰς 'Αθηνᾶ	
'Επώνυμος· Πεινάριος	Πρόκλ[ος]
Αἴλ(ιος) Λόγισμος	Αὐρήλιοι
Λυκοῦργος	Πίστος Βερ[νεικίδου]
[Π]ει(νάριος) Βάσσος	
Αἴλ(ιος) Δεόφαντος	Πομ. Πατρόφ[ιλος]
'Αντιφῶν 'Αριστ(το)βούλου	'Αττικ[ὸς]
Δε[ῖ]ος (?)) νε(ώτερος)	ὁ κ[α]ὶ . .
	. . . νικ[ος] . . .
Ταξικλῆς Πρωτ[ογένους]	
Δομ(ίτιος) Ζώσιμο[ς]	Γει . . .
'Ηρακλείδη[ς]	Αλ. . . .
Τρόφιμος)	Υ . . .
Θρασύβουλο[ς]	. . .
Σώγηρις)	Κα . . .
'Ερατοῦνος)	Αυ . . . . . .
Φιλήμων)	Πε . . . . .
Ζώσιμος Οἰό[ϑου (?)]	Τρο . . . . .
Ζώσιμος Φοι[βου]	Πρ . . . .
'Ιππαρχος Φιλοκ	Γορ[γίας 'Ηρακλείδου (?)]
Πόντιος Δίου	'Ασκ[ληπιάδης]
Πρεῖμος 'Επικτήτο[υ]	Νικο[στράτου] (?)
Καπ(ώνιος) Φιλουμενός	'Επίκτη[τος Συμ]-φόρο[ντος]
Διονύσιος 'Ονησίμου	
Εὐτύχος Ζωπύρου	Μελιγ . . . . . .
Σαραπίων Διοδότου	
[γ]ρ(αμματεὺς) βουλευτῶν	

Hic est *Attalidis* prytanum laterculus. Taxicles Protogenis f., qui hic est v. 14, n. 1040 in recensu Attalidis inter Sunienses redit, Pontius Dii f. est n. 1058, ubi Attalidis tribus nomen servatum est in praescriptis. Praeterea Pistus Bernicidae f. (col. II v. 4) videtur filius esse Bernicidae Athenaei f. Tyrmidae (n. 1040), Epictetus Symphorontis f. autem Symphorontis Epicteti f. Athmonensis (ibid.). Patrem et filium coniunctos habes n. 1057 v. 3. 4. Quae nomina simul aetati definiendae apta sunt. Nam titulum n. 1040 circiter anno 180 p. Chr. incisum esse demonstravi. Hunc aliquanto recentiorem esse quam illum inde apparet quod duorum prytanum qui hic sunt patres illic eodem munere funguntur. At vix plus quam triginta annis hunc titulum illo recentiorem esse posse unius prytanis nomen indicat quod utrique commune est. Quod si initio tertii p. Chr. saeculi hunc laterculum tribuerimus, id titulorum ephebicorum testimoniis et confirmabitur et accuratius definietur. Nam Pistus Berenicidae f. ephebus recensetus Commodo imperatore, Gorgias Heraclidis f. Suniensis (cuius nomen hic col. II v. 25 incerta sane coniectura restituimus) anno 192/3 p. Chr., Aelius Logismus Hagnusius aliquot annis post, Tryphone cosmeta, Septimio Severo imperatore. Quem etiamsi inter iuniores prytanes huius tituli esse statuemus, tamen anno 210 p. Chr. antiquior is esse vix poterit. Denique Protogenes Taxiclis f. ephebus est cosmeta Eleusinio, cuius annus item in Septimii Severi imperium incidit. Eum Taxiclis Protogenis f., quem hic titulus prytanem habet, filium esse eo veri similius est, quia Taxiclem anno 210 p. Chr. iam senem fuisse vel inde apparet, quod idem iam circiter triginta annis ante (n. 1040) prytanis fuerat. Ipse pater in eodem titulo, qui filium ephebum habet, inter sophronistas recensetus.

Sequuntur laterculi *Attalidis* n. 1055 et *Pandionidis* n. 1056, quos eiusdem anni esse praescripta indicant. Quem annum non magno intervallo a n. 1054 abesse, Pinarii Procli nomen indicio est, qui et illic et n. 1055 eponymus tribus Attalidis inscriptus est. Atque id titulo n. 1056 confirmatur; quem paucis modo annis a n. 10 remotum esse inde apparet quod non minus quam quinque prytanum nomina utrobique inveniuntur (Π. 'Ορτήσιος Μηνόδωρος Παιανιεύς, Φαῦστος 'Επαφροδείτου Παιανιεύς, Μαρεῖνος Παιανιεύς, 'Ονήσιμος Πολυδεύκους, Τυχικὸς Τυχικοῦ). Illum vero titulum anni 209 p. Chr. esse demonstravi in adnotatione.

Tituli n. 1055 quae agnoscuntur haec sunt:

'Αγαθῇ τύχῃ. — | 'Επὶ ἄρχοντος Γαίου Κοίντου Κλε . . . . | Μαραθωνίου, στρατηγοῦντος ἐ[πὶ τοὺς] | ὁπλείτας Πο(πλίου) Αἰλίου 'Ισοχρύσου Παλ[ληνέως], | οἱ πρυτάνεις τῆς 'Ατταλίδος φυλῆ[ς, . . πρυ]τανείας, τειμήσαντες ἑαυτοὺς ἀν[έγραψαν].

'Επώνυμος· Πολιὰς 'Αθηνᾶ	Αὐρηλ . . . .
'Επώνυμος· Πεινά(ριος) Πρόκλος	Ηροτι . . . .
Τειμήσιος Σακέρδως	Αὐρ(ήλιος) 'Επίκτη[τος]
Μέμ(μιος) Μάξιμος	'Αθμον[εύς]
Πειν(άριος) Πρόκλος	
[Μά]γνος	
. . οκλῆς Διονυσίου ἐπιστά(της) πρυ(τάνεων)	
[Γε]νέθλιος 'Αντιόχου	
. . . . τωρ	
. . . . χ . . .	

Magnus Ammonii f. Hagnusius inter sophronistas est archonte C. Cassio Apollonio Stiriensi, cosmeta Eleusinio Macarei f. Achaenensi, Septimio Severo imperatore. Quod in his tribus laterculis et praeterea n. 1062 primo loco perscriptum est nomen, id Dumontius cum Πολιὰς 'Αθηνᾶ scribat hominis putare videtur cui nomen Poliae Athenae f. fuerit. At sic neque perspicieretur quomodo duo eodem tempore eiusdem tribus eponymi esse potuerint, neque, id quod gravius est, idem homo trium tribuum (Pandionidis n. 1056, Antiochidis n. 1062, Attalidis n. 1054. 1055) eponymus fuisse potest. Immo his titulis inventis luculentissime comprobatur Boeckhii interpretatio, qui in n. 1062 (C. I. G. 189) Minervae Poliadis nomen agnovit.

Sequitur titulus n. 1056. Initio eadem restituenda esse quae in antecedenti inscriptione sunt, manifestum est, atque στρατηγοῦ ἐπὶ τὰ ὅπλα designationem iam in Pittakisii exemplari neglegenter confecto recte agnovit K. Keilius. Totus titulus sic se habet:

['Επὶ ἄρχοντος Γαίου Κοίντου Κλε . . . . Μαραθωνίου, στρατηγοῦντος] ἐ[πὶ τ]ο[ὺ]ς ὁπλ[εί]|τας Π(οπλίου) Αἰλ(ίου) 'Ισοχρύ|[σ]ου Παλληνέως, | οἱ πρυτάνεις τῆς | Πανδιονίδος φυ|λῆς τειμήσαντες | [ἑ]αυτο[ὺς] καὶ τοὺς | [ἀεισίτους ἀνέγ]ρα[ψαν].

['Επώνυ]μ[ος· Πολ]ιὰς 'Αθηνᾶ.

'Επ[ώ]νυμος	
Κασ[σιαν]ὸς 'Απολλώνιο[ς]	Στειρ(ιεύς)
Κασ[σιαν]ὸς 'Ι[σόχ]ρυσ[ος]	Στειρ(ιεύς)
'Ιού[λιος Θ]εόδοτος	Στειρ(ιεύς)
. . . .	Στειρ(ιεύς)
Κασ[σι]ανὸς Δημήτριος	Στειρ(ιεύς)
Αἴλ(ιος) 'Επιγόνης	Στειρ(ιεύς)
Πομ. Διονύσιος	Παια(νιεύς)
Διονυσόδωρος)	Παια(νιεύς)
Εὔκαρπος Διονυσοδώρου	
Κάσιος Μαννίας	Παι(ανιεύς)
'Επαφρόδειτος 'Ερμείου	Παι(ανιεύς)
. . . Εὐσχήμων	Παι(ανιεύς)
Βίκτωρ Στράτωνος	Παι(ανιεύς)
Τατιανὸς)	Παι(ανιεύς)
Π(όπλιος) 'Ορτήσιος Μηνόδωρος	Παι-ανιε(ύς)
'Ονήσιμος Πολυδεύκους	
Φλ(άβιος) Μαρεῖνος	Παι(ανιεύς)
Πομ. Διονυσόδωρος	Παι(ανιεύς)
Γάιος Πρείμου	Παι(ανιεύς)
Νεικόστρατος Ζωσίμου	
'Αβάσκαντος Νεικοπόλε[ω]ς	Π(αιανιεύς)
Φαῦστος 'Επαφροδε[ί]του	Παι(ανιεύς)
'Αβάσκαντος 'Α[μ]είνονο[ς] (?)	Κυ(δαθηναιεύς)
'Ηρακλείδης)	Στ(ειριεύς)
Τυχικὸς)	Σ(τειριεύς) (?)
'Αγαθόπους 'Ερμείου	
Σεπτίμιος Θάλλου [ξ]υστάρ[χης].	

Sequitur n. 1057, quem et *Attalidis* esse recensum et ab eis qui antecedunt paucis modo annis distare nomina prytanum quae v. 3. 4. 6 (?). 23 scripta sunt demonstrant, si ea cum n. 1054 comparaveris.

. . . . ιο . ρο . . . . λος
. . . ος Ἡλιοδώρου
[Συμφ]έρων Ἐπικτήτου
[Ἐπίκ]τητος Συνφέροντ[ος]
. . . . . λης)
[Ἀσκληπιάδη]ς (?) Νεικοστράτου
. . . . . . ς)
. . . . . . νο . . ο .
ου
[Φλα. Ἕ]λλην
. . . . . Στ[ρ]άτωνος
[. . . . δ]οτος
[. . . . Κλ]ύμενο[ς]
[Ἀπα]τούριος
[. . . Τ]ελεσφόρος
. . . λειδης Ἀβασκάντου
[Κό]ιντος)
. . . τικός Ἀφροδεισίου
[. . Π]ίνδαρος
[Ἐπά]γαθος Μάρκου
[Ἀντ]ίοχος Διονυσ . . .
[γρα]μματεὺς βου[λευτῶν· ὁ δεῖνα]
[ταμί]ας φυλῆς· Ζώσι[μ]ος Φοίβ[ου]
[ἀείσ]ιτοι
. . . .

Denique n. 1058 item *Attalidis* recensus est, eiusdem fere aetatis.

Ἀγαθῇ τύχῃ. — | [Ἐ]πὶ ἄρχοντος φαιδυν[το|ῦ] Διὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ [Τ]ιβ[ερίου] | Κλαυδίου Πατρόκλου [Λ]αμ]πτρέως, στρατηγοῦν[τος | ἐπ]ὶ τὰ ὅπλα Κλαυδίου Ἐπι[γ]ό[ν|ου]ς Μελιτέως, ζ′ πρυ(τανείας), οἱ πρ[υτά|νει]ς τῆς Ἀτταλίδος φυ[λῆς | τε]μήσαντες ἑαυτού[ς καὶ | τ]ού(ς) ἀισείτους ἀνέγραψ[αν].
[Ἐπ]ώνυμος· Γ(άιος) Πακ(ώνιος) Βάσσος Ἀ[γνούσιος]
[Δεῖ]ος Λεωνίδου (?)
[Λεων]ίδης Δείου
[Εὐκ]τήμων)
[Ἐλε]υσείνιος Δείου
[Πόν]τιος Δείου
[ἐπι]στάτης [πρυτ]άνεω(ν) Αὐρ(ήλιος)
. . . . ανδρος [Ἐπ]αίνετος
. . . ος Κλείτωρ
[Ἀλέ]ξανδρος Φιλήμονος
[Λικ]ίνιος Φ[λ]ῶρος
[Κόι]ντος Βερνεικίδου
. . . . . νος ὁ καὶ Λάμπος
. . . . . . Ὀνάσου Ἀθμονεύς
. . . . ς Ἀφροδεισίου Προ(βαλίσιος)
[. . . . .]ου
[. . . . . Π]ρο(βαλίσιος)

In catalogo ephebicu, quem Commodi temporibus incisum esse constat, duo fratres Π . . . . κίδου et Κο . . . . . νικίδου in tribu Attalide recenseutur; quae si contuleris cum eis reliquiis quae hic exstant v. 22 et n. 1054 col. II v. 10, dubium non erit quin nomina Πόντιος Βερνεικίδου et Κόιντος Βερνεικίδου restituenda sint. De patre horum v. ad n. 1054.

1059—1061 Lapis inventus prope Athenas, exstat in impluvio Musei novi. Exscripsit O. Lueders.

In fronte:

(1059)

/// Λ Λ
/// Σ Ε Ν Π Τ Ω Μ
/// Ι Ε Υ Σ Π Ε Κ Α
vac.

(1060)

//////// Ο Σ Τ Ο Υ C
////// Π Ο Υ Α Ρ Α Β
///////// Σ Τ Ρ Α Τ
////// Ͻ Μ Ε
///// Ν Ο Τ

In latere dextro:

(1061)

/////// Τ Ο Υ Σ Ο Γ ////
///////// Ι Ο Μ Η Λ ////
//////// Η . ¯ Ω Ξ /////
//////// Ι /// Ν Ε Ι Α Σ ///
/// Ι Τ Α Ν Ε Ι Σ Τ ////
/// Ͻ Χ Ι Δ Ο Σ Φ Υ ////
////// Ч Σ Α Ν ¯ ////
/////// Κ Α Ι Τ /////
//////////////////////

Tituli n. 1059 reliquiae obscurissimae sunt, neque abest suspicio, quin a lapicida aliquid turbatum sit. — N. 1060 ad eundem annum pertinere atque n. 1054 manifestum est. Supplendum igitur: [Ἐπὶ ἄρχοντος . . . . (τι)]ου Ἀραβ[[ιανοῦ Μαραθωνίου,] στρατ[[ηγοῦντος Αὐρ(ηλίου) Μιλτ]ιαδ[[ου Ἀντι]νο[έ]ως . . . .]. Denique n. 1061 apparet sic restituendum esse: [Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ δεῖνος, στρατηγοῦντος | ἐπὶ] τοὺς ὁπ[λεί]τας Δ]ιομη[δους) | Παλλ]η[ν]έως, | [. . πρυ]τ[α]νείας, [οἱ | πρυ]τάνεις τ[ῆς Ἀν|τι]οχίδος φυ[λῆς | τειμ]ήσαντ[ες ἑαυ|τοὺς] καὶ τ[οὺς ἀ]|σείτους ἀνέγραψαν].

1062 Herma 'prope Athenas in muro templi S. Lucae, in hortis Patischae'. Nunc ante novum 'Museum Centrale'. Versus duodetriginta priores ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 101 sq., totum titulum ex Fourmonti et Mustoxydis schedis Boeckhius C. I. G. 189. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 307 n. 823. Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς σε|μνοτάτης βουλῆς τῶν Φ | οἱ πρυτάνεις τῆς Ἀντιοχίδος | φυλῆς τὸν ἐπιστάτην Αἴλιον | Εὐφρόσυνον Παλληνέα, τὸν | ἱερὸν γέροντα, ἀνέστησαν, εὐ|νοίας ἕνεκα καὶ τῆς εἰς ἑαυτ[οὺς] | εὐποιίας. ἐπὶ ἄρχοντος ἱε(ρέως) | Μητρὸς Θεῶν καὶ Ἀγαπητοῦ | Αὐρ(ηλίου) Διονυσίου τοῦ Καλλίππου | Λαμπτρέως, στρατηγοῦντος | ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας Κασιανο[ῦ] | Φιλίππου Στειριέως, οἱ πρυτά|νεις τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς | τειμήσαντες ἑαυτοὺς καὶ | τοὺς ἀισείτους ἀνέγραψαν.

Ἀντιοχίδος

Παλλας Ἀθηνᾶ	Πρέπων Ζωτικοῦ
Ἐπώνυμος· Αἴλιος	Καπιώνος Μάξιμο[ς]
Ἀπολλώνιος Παλλην(εύς)	Ἀνείκητος Ἐλατίως
Ὀνη(σίτιος) Κρήσπος	Θάλλος Ἱέρου
Αἰλ.(ιος) Μαμερτεῖνος	Κλ(αύδιος) Ἀντωνεῖνος
Αἰλ.(ιος) Μαμερτεῖνος νε(ώτερος)	γραμματεύς.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΚΑΤΑΤΟΕΠΕΡΩΤΗΜΑΤΗΣΣΕ
ΜΝΟΤΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦ
ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΝΤΙΟΧΙΔ(Ο)Σ]
ΦΥΛΗΣΤΟΝΕΠΙΣΤΑΤΗΝΑΙΛΙ(Ο)Ν]
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΝΠΑΛΛΗΝΕΑΤΟΙ[Ν]
ΙΕΡΟΝΓΕΡΟΝΤΑΑΝΕΣΤΗΣΑΝΕΥ
ΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤ//
ΕΥΠΟΙΙΑΣ'ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΙΕ.
ΜΗΤΡΟΣΘΕΩΝΚΑΙΑΓΑΠΗΤΟΥ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΚΑΛΛΙΠΠ(Ο)Υ]
ΛΑΜΠΤΡΕΩΣ·ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟ[Σ]
ΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΚΑΣΙΑΝΟ//////
ΦΙΛΙΠΠΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣΟΙΠΡΥΤ[Α]
[Ν]ΕΙΣΤΗΣΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣΦΥΛΗΣ
[Τ]ΕΙΜΗΣΑΝΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΑΙΣΕΙΤΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝ

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ

ΠΟΛΙΑΣΑΘΗΝΑ
[Ε]ΠΩΝΥΜΟΣΑΙΛΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΠΑΛΛΗΝ
ΟΚΡΚΡΗΣΚΗΣ
ΑΙΛΜΑΜΕΡΤΕΙΝΟΣ
ΑΙΛΜΑΜΕΡΤΕΙΝΟΣΝ
[Ρ]ΟΥΦΕΙΝΟΣΑ
ΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΕΡΜΕΙΑΣΖΩΣΙΜ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)
ΛΑΪΑΝΟΣΚΑΡΠΟ *phallus*
ΑΠΟΛΛΩΝΦΙΛΩΝ
ΑΥΡΦΙΛΗΜΩΝ
ΑΥΡΦΙΛΗΜΩΝΝ
ΕΥΔΑΙΜΩΝΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΑΚΥΛΑΝΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΣΑΙΔΙΟΣΤΕΙΜΟΞΕΝΟΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΣ)
ιΕΡΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΜΕΝΕΔΗΜΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
\ΡΤΕΜΩΝ)
.ΟΦΙΝΙΑΝΟΣΤΕΛΕΣΦΟΡΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΕΥΗΜΕΡΟΥ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣΠΑΡΔΑΛΑ
[ΔΗΜ]ΗΤΡΙΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΠΑΥΛΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
ΑΧΩΡΙΣΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΤΙΝΔΙΟΣΚΑΛΛΑΝΔΙΩΝ
ΕΡΩΣΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΠ[ΙΚ]ΤΗΤΟΥ
ΑΙΛΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΜΗ[ΤΡ]ΟΔΩΡΟΣΜΥΣΤΙΚΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ

vac.

ΠΡΕΠΩΝΖΩΤΙΚΟΥ
ΚΩΠΩΝΙΟΣΜΑΞΙΜΟ////
ΑΝΕΙΚΗΤΟΣΕΛΑΤΕΩ[Σ]
ΘΑΛΛΟΣΙΕΡΟΥ
ΚΛΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

vac.

Var. lect. Quae uncis inclusi, Koehlerus non iam invenit in lapide, cum in antiquioribus exemplis sint. || v. 13 Pouq. ΚΑΣΙΑΝΟ, Fourm. ΚΑΣΙΑΝΟΣ, Boeckh. Mustoxydem secutus ΚΑΣΙΑΝΟΝ; non dubito, quin iam tum cum illi exscripserant litterae ultimae legi non potuerint. (Item col. II v. 20 ubi pro ΜΑΞΙΜΟ/// Pouqueville ΜΑΞΙΜΟΝ, Must. ΜΑΞΙΜΟΣ exhibet; quamquam hoc posterius per se recte se habet). || Col. I v. 29 ΚΑΡΠΟ pro ΚΑΡΠΟΥ scriptum esse Koehlerus refert, quod propter phallum iuxta positum spatium non sit. || v. 35 'ΣΑΙΔΙΟΣ?' Koehler, ΣΑΙΛΙΟΣ Must., ΤΑΙΔΙΟΣ Fourm. (inde Boeckh. effecit ΤΑΙΛΙΟΣ) || v. 37 init. ιΕΡ, signo interrogationis addito, Koehler, ΑΥΡ Boeckh Fourmontum secutus; Must. has litteras non habet, sed lacunam || v. 48 ΤΙΝΔΙΟΣ '*scheint richtig*' Koehler. Ceterum neque ubi antiquiora exempla inter se dissentiant neque quibus locis Koehleri apographo accuratissimo emendata sint, adscribendum putavi. Heydemanni exemplum fere cum Koehleriano consentit, sed in v. 20 ΜΑΞΙΜΟΥ habet.

'Ρουφεῖνος 'Α|γαθόποδος
'Ερμείας Ζωσίμ(ου)
Προσδόκιμος)
Λαιανὸς Κάρπο(υ?)
'Απόλλων(?) Φιλων(ος?)
Αὐρ(ήλιος) Φιλήμων
Αὐρ(ήλιος) Φιλήμων νε(ώτερος)
Εὐδαίμων Τροφίμου
'Ακυλαιὸς 'Αλεξάνδρου
Σπίδιος Τειμόξενος
Μυστικὸς)
Τερ(έντιος) 'Ασκληπιάδης
Μενέδημος 'Ελευσεινίου
'Αρτέμων)
. οφωνιὸς Τελεσφόρου
Εὐτυχίδης Εὐημέρου
Σωσίπατρος Παρδαλᾶ
Δημήτριος)
Διονύσιος)
Παῦλος 'Ελευσεινίου

'Αχαίρεστος 'Ηρακλείδου
Πραξιτέλης 'Ερμείου
Τίνδιος Καλλινδίκου
'Ερως 'Ανδρονίκου
'Επαφρόδειτος 'Επικτήτου
Αἴ[λιος] Εὐφρόσυνος
'Επαφρόδειτος 'Αριστοβούλου
Ζώσιμος Παραμόνου
Μητρόδωρος Μυστικοῦ
Εὐτυχιανὸς Τροφίμου
Ζώσιμος 'Ελευσεινίου

Titulus paucis modo annis a n. 1054—1056 remotus esse potest; quod inprimis probatur Minervae Poliadis nomine inter prytanes recepto, quod praeterea nusquam invenitur. Atque multo antiquiorem quidem illis titulis hunc non esse etiam inde perspicitur, quod pagorum designatio plane omittitur. Quae quum ita sint, ab anno 210 p. Chr. huius tituli aetatem non multum abesse apparet. Erravit igitur Boeckhius qui Antonini Pii aetate titulum incisum esse coniecit.

1063 In duobus fragmentis tabulae lapidis Pentelici, origine ignota; exstant in stoa Hadriani. Eiusdem esse lapidis Koehlerus indicat. Fragmentum *a* edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 50. Utrumque descripsit Koehler. *a* a. 0,34, l. 0,54, cr. 0,8, *b* a. 0,50, l. 0,51, cr. 0,9. In fragmento *a* quae a sinistra exstant neglegentius scripta nec eiusdem ac reliqua temporis esse videntur Koehlero. Utrumque fragmentum ab omnibus lateribus mutilatum.

a

	ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΣΙΑΝΟΥ	
	ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΑΟ	
	ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΣΑΔΡΙΑΝ	
ΟΥ	ΕΑΥΤΟΥΣ ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ	
	ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ	
ΛΕΟΥΣ	ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΜ̄ΑῩΡ̄ΣΕΒΗΡ	
	ΘΕΟΣΑΔΡΙΑΝΟΣ	Ν
ΝΑΣ	ΘΕΟΣ ΚΟΜΟΔΟΣ	

b

	ΕΟΥΠΑΜΒΩ	
	ΙΜΑΡΑΓΔΟΣ)	ΕΥΔΗΜΟ
ΙΟΥ	ΙΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΥ	ΦΛ̄ΕΙΣΙΚΡΑ
	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)	ΚΛ̄ΣΕΡΑΠΙ
ΤΟΥ	ΜΟΥΣΑΙΟΣΑΓΑΘΙΟΥ	ΑΡΤΕΜΙΔ
ΣΙΓΕ	ΚΛΕΙΤΟΣ)	ΝΟΥΜΗ
ΑΙΕΥΣ	ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ	ΕΥΑΡΕΣΤ
	ΛΑΜΙΣΚΟΣΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ	ΑΡΤΕΜΩ
ΧΙΔΟΥ	ΚΑ ΠΩΛΛΙΑΝΟΣ	ΘΕΟΔΟΤ
	ΑΤΤΙΚΟΣΟΚΑΙΠΩΛΛΙΑ	ΔΙΟΝΥΣΙ
	ΑῩΡ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ	ΓΡΑΜΜΑΤ
	ΔΩΡΟΘΕΟΣ)	

'Επὶ ἄρχοντος Κασιανοῦ ...., | στρατηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὅ[πλα τοῦ δεῖνος.] | οἱ πρυτάνεις τῆς 'Αδριαν[ίδος φυλῆς τειμήσαντες] | ἑαυτοὺς ἀνέγραψαν.

'Αδριανίδος

Αὐτοκράτωρ Μ(άρκος) Αὐρ(ήλιος) Σεβῆρ[ος 'Αντω]ν[εῖνος]
Θεὸς 'Αδριανὸς
Θεὸς Κόμοδος
. . . .
[ἐπώνυμος· Θαλῆς Διοτεθ]ίου Παμβω[τάδης]

Ζμάραγδος)	Εὔδημο[ς ......]
Ζώσιμος Κάρπου	Φλ(άβιος) Εἰσικρά[της]
Δημήτριος)	Κλ(αύδιος) Σεραπί[ων(?)]
Μουσαῖος 'Αγαθίου	'Αρτεμίδ[ωρος ....]
Κλεῖτος)	Νουμή[νιος ....]
Σεκοῦνδος Καλλινίκου	Εὐάρεστ[ος ....]
Λαμίσκος Χαιρήμονος	'Αρτέμω[ν ....]
Κα(σιος) Πωλλιανὸς	Θεόδοτ[ος ....]
'Αττικὸς ὁ καὶ Πωλλια(νός)	Διονύσι[ος ....]
Αὐρ(ήλιος) Μητρόδωρος	γραμματ[εὺς βουλευτῶν· ὁ δεῖνα].
Δωρόθεος)	

Imperatoris nomen quod ante Hadrianum et Commodum scriptum est, ad eum qui tum temporis etiam vivebat pertinere quum ex ipsorum nominum ratione (Hermae VII p. 216) tum ex ordine quo ea se excipiunt apparet. Quare non licet cum Dumontio, qui imperatorem Alexandrum Severum esse vult, ad annum 239 p. Chr., quo is iam mortuus erat, titulum referre. Imo aut Caracalla (a. 211—218 p. Chr.) aut Alexandro (a. 222—235) imperante incisus sit necesse est, praeter quos nemo M. Aurelius Severus vocatus est. Iam etsi cognomen quod periit [Ἀντω]ν[εῖνος] an [Ἀλέξα]ν[δρος] fuerit diiudicari non potest, tamen Caracallam potius intellegendum esse Divi Commodi nomen probat. Cuius consecrationem saepe in monumentis neglectam esse animadvertit Eckhelius D. N. VII p. 133. At hic ex omnibus Divis Imperatoribus is unus praeter ipsius tribus eponymum Hadrianum inscriptus est; hoc nimium studium memoriae eius recolendae accommodatum videtur Caracallae aetati, quippe cuius pater Septimius Severus Commodum, cuius se fratrem haberi volebat, consecraverit, quique ipse data opera Commodum aemulatus esse videatur (Spartian. Caracall. 9). Contra Alexander quomodo de Commodo iudicaverit ea oratio indicat, qua Antonini nomen a senatu sibi delatum recusavit (Lamprid. Alex. Sev. 9); quare eo imperante Commodi memoriam tanto studio observatam esse credibile non est. Accedit quod a titulo n. 1062, quem fere anno 210 p. Chr. compositum docui, hic proxime abesse videtur; nam hi duo soli sunt, in quibus nomen tribus, cum in sollemnibus praescriptis commemoratum sit, iterum ipsis prytanum nominibus praemittitur. Denique etiam nomina Thaletis Dosithei f. Pambotadae, qui hic eponymus tribus esse videtur, et Lamisci Chaeremonis f. (Besaeensis) hanc aetatis definitionem comprobant, ex qua inter a. 211 et 218 p. Chr. titulus incisus est.

1064 In fragmento lapidis Pentelici invento 'εἰς τὴν ὁδὸν Κοίλη'. Exstat in gradibus Parthenonis. Edidit Pittakis Eph. 3141. Contulit Koehler.

⊿ΙΟΥ	Ι
ΛΟΣΤΡΑΤΟΥ	ΚΗΡ
ΖΩΠΥΡΟΣ	ΠΤ Ρ Κ
ΙΟΥΝΤΗΣ	ΠΤ Β Δ
ΥΚΙΟΥ	ΠΕΡΙΤΟ
Φ Ο Υ	ΑΝΤΙ
ΡΑΤΟΥΣ_	ΙΕΡΑΥ
ΡΟΥ_	ΕΠΙΣ
	//Π///

V. 4 ultimam alterius columnae litteram fortasse etiam A fuisse iudicat Koehler.

……… δίου	
[.... Φι]λοστράτου	κῆ[ρυξ βουλῆς καὶ δήμου]
… Ζώπυρος	…………
[ἐκ Μυρριν]ούττης	…………
[……… Λε]υκίου	περὶ τὸ [βῆμα …….]
……… φου	ἀντι[γραφεὺς …….]
[……… κ]ράτους	ἱεραύ[λης ……..]
……… ρου	ἐπὶ Σ[κιάδος ……]
	[ὑ]π[ογραμματεὺς …….]

Aegeidis laterculum fuisse demotici reliquiae col. I v. 4 servatae probant. Col. II v. 2. 3 initio quid scriptum fuerit incertum est.

1065 In postica parte anaglyphi lapidis Pentelici; supra titulum est aëtoma; altus lapis 2' angl., l. 1', cr. 4". Inventus prope Parthenona. Particulam *a* ed. Pittakis l'anc. Ath. p. 267. Eiusdem particulae apographum O. Muelleri est in Boeckhii schedis. — *b* et *c* Pittakis l'anc. Ath. p. 340. Totum titulum idem Eph. 428. Cf. quae de eo exposuit R. Neubauer Hermae XI p. 374 sqq.

ΑΓ/

a ΕΠΙΚΛΑΥΔ
ΕΩ ΡΧΟ
ΥΣΕΠΙΤ
b ΑΤΕΥΣΤ
ΑΝΔΕΙΟΡ
ΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΗΣΑΣΤΟΥ
c ΥΣΑΙΣ
ΣΝΥΜΟ
ΥΣΒΟΥ

Var. lect. V. 3 ΕΩ ΡΧΟ Pitt. Eph., ΕΓ ΡΥΟ Mueller, ΘΕΟΥ …ΟΧΟ Pitt. Ath.

Ἀγα[θῇ τύχῃ.] | Ἐπὶ Κλαυδ[ίου ………]ίω[ς ἄ]ρχο[ντος, στρατη]γοῦ[ν|τ]ος ἐπὶ τ[ὰ ὅπλα τοῦ δεῖνος ὁ γραμ|μ]ατεὺς τ[ῶν πρυτάνεων τῆς | Π]ανδιον[ίδος φυλῆς ὁ δεῖνα | Ἐλ]ευσεινί[ου τοῦ δεῖνος δήμου | τιμ]ήσας τοὺ[ς συνάρχοντας καὶ | το]ὺς ἀεισ[ίτους ἀνέγραψεν].

[Ἐπ]ώνυμο[ς· ὁ δεῖνα]

[γραμματε]ὺς βου[λευτῶν ὁ δεῖνα].

V. 7 [Ἐλ]ευσεινί[ου] patris, non pagi nomen esse et spatii rationibus demonstratur et inde apparet, quod Eleusinii Hippothontidis tribus sunt, non Pandionidis.

1066 In fragmento lapidis Pentelici titulus litteris elegantibus et varie ornatis exaratus est. Inventus lapis 'εἰς τὴν διὰ Κοίλης ὁδόν', exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3400. Contulit Koehler.

ΛΙΟΣΠΙΑ	ΧΟΛΛΙ	
ΑΝΙΟΣ)	ΖΗΝΩΝ)	
ΑΙΘΑΛΙΔΑΙ	ΦΙΛΟΜΗΛΟΣΕ·ΜΗΛΟΥ	
ΘΕΤΗΣΑΝΤΙΚΡΑΤΟΥ	ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΒΟΗΘΟΥ	
ΟΔ Ω ΡΟΣ)	ΜΑΝΙΟΣΒΡΑΚΚΙΟΣ	Φ
ΜΩ Ν)	ΚΗΤΤΙΟΙ	
Τ)	ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΕΡΓΟΧΑΡΟΥ	Α///
	ΕΥΠΥΡ	

Col. I v. 1 ΗΡΩ… scriptum fuisse Koehler putat.

…λεος Ἡρω[δου (?)]	Χολλ[εῖδαι]	…..μων)	Κήττιοι
…ανιος)	Ζήνων)	….ς)	Ἀγαθοκλῆς Ἐργοχάρου
Αἰθαλίδαι	Φιλόμηλος Ε[ὐ]μήλου		Εὐπυρ[ίδαι]
…θέτης Ἀντικράτου	Ἀπολλόδωρος Βοήθου		………………
….όδωρος)	Μάνιος Βράκκιος		

Leontidis catalogum fuisse apparet.

1067 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,47, l. 0,28. Fuit olim inaedificatum 'εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Φωτίου Γεωργιάδου, κειμένην εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους'; nunc est in museo societatis archaeologicae. Ed. Pittakis Eph. 2732. Exscripsit Koehler.

```
                Υ . . . . . . . . . . . Ν
              Π Π
            . . . . .
            . . . . .
              Π . . )
         Ι Τ Ι . . . Σ
       Ι Λ Ε Τ Α Ι Ρ Ο Σ Α Ν Τ Ι Ο . Ο Ι
       Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
       Λ Α Ο Υ Ι Ο Σ Ε Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ   Λ Γ
       Χ Ε Λ Λ Ο Σ Ε Υ Ο Δ Ο Υ         Ε Υ Ι Γ Χ Ι Δ
       Σ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ )            Δ Ι Ο Ν Υ Σ
                                        Σ Ο Φ Ο Κ
         Ε Λ Ε Ο Υ Σ Ι Ο Ι
                                        Φ Ι Λ Ο Κ Λ
     Ο Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ  Α Σ Κ
     Δ Ι Ο Κ Λ Η Σ )                    Α Φ Ι Ο Δ ///
          Ι Π Ι Δ Η Σ Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ  Μ Η Ν Ο Δ Ο
                          Ε Ο Ο Υ       Δ Ι Ο Ν Υ
```

Var. lect. Col. I v. 13 ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ Pittakis. Sed primum elementum Ο esse affirmat Koehler, alterum aut Ε aut Σ esse posse.

V. 1—6 nihil agnoscitur. Deinde sequuntur haec:

[Φ]ιλέταιρος Ἀντιό[χ]ο[υ]	
[Ἡ]ρόδωρος Θεοδώρου	
[Φ]λάουιος Εὐκράτης	Αε . . . .
[Ἀρ]χέλ[α]ος Εὐόδου	Εὐ[τ]υχίδ[ης . . . . .]
[Τ]ειμοκράτης)	Διονυσ . . . .
	Σοφοκ[λῆς . . . . . .]
Ἐλευσίνιοι	Φιλοκλ[ῆς . . . . . .]
[Σώ]σανδρος Διοκλέους	Ἀσκ[ληπιάδης (? . . . .)]
Διοκλῆς)	Ἀφροδ[είσιος . . . .]
[Εὐρ]ιπίδης (?) Διοκλέους	Μηνόδο[τος . . . .]
[. . . . . Ἀλκι]θόου (?)	Διονυ[σ . . . .]

Elaeusiorum pagus, cuius unius hic nomen superest, Hippothontidis fuit donec Hadrianide instituta in hanc translatus est. Ad alterutram igitur ex his tribubus hic recensus referendus est, neque ex nominibus hominum servatis res diiudicari potest. Sed quum permulti supersint prytanum catalogi eius aetatis quae fuit post Hadrianum imperatorem, perpauci vero antiquiores, multo veri similius est, hos *Hadrianidis* prytanes esse.

Col. I v. 13 [Σώσ]ανδρος scripsi. Nam nisi sumpserimus Ο errore frequentissimo pro Ω scriptum esse, vix ullum nomen Graecum hic restitui poterit. Accedit quod Sosandri nomen in familia aliqua pagi Elaeusiorum fuisse demonstratur Diodoti Sosandri f. Elaeusii exemplo, qui ephebus fuit archonte Hadriano (a. 112 p. Chr.).

1068—1070 Superior pars Hermae. Edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 38 n. 46—48. Exscripsit Koehler.

In parte antica:

```
(1068)  ΟΝΤΟΣ
        ΑΘ Ο Κ Λ /// Σ
        Ι Ε Υ Τ Υ Γ Χ Α Ν Ο Σ
        Υ Τ Ι Κ Ο Υ Λ Ο Υ Σ Ι Ε Α
        Λ Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν
        Λ Ν ///////// Δ Ρ Ο Ν Ζ Ω

(1069)  Α Γ Α Θ Η   Τ Υ Χ Η Ι
        Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Φ Λ Λ Λ Ρ Π Λ
        Ο Υ Π Ε Ι Ρ Ι Ε Ω Σ Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ
                        Γ Ι Τ Α Σ Μ Α Ρ
                                  Ι Σ
```

In latere dextro:

```
Α Γ Α Θ Η   Τ Υ Χ Η Ι   (1070)
Ο Ι Π Ρ Υ Τ . Ν Ε Ι Σ Τ Η Σ Ο Ι Ν
Δ Ο Σ Φ Υ Λ Η Σ Ε Π Ι Α ? /// Ο
Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Υ
Τ Ο Σ Ε Π . . Σ . Σ
```

N. 1068 v. 6 ante ΔΡΟΝ rasura est.

1068 [Ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρ]χοντος | [. . . . . Ἀγ]αθοκλῆς | [καὶ . . .] Εὐτύγχανος | [τὸν δεῖνα Ζω]τικοῦ Λουσιέα | [καὶ Μᾶρκον (?)] Αὐρήλιον | [Ἀλέξ]ανδρον (?) Ζω[τικοῦ ?]. Agathocles non potest archontis nomen esse, ut Dumontius vult, quia nominativum non genetivum in lapide esse Koehleri apographo constat. Quod quum ita sit, necessario plura a sinistra periisse sumendum est, quam Dumontius supplevit, neque offendendum in accusativo Λουσιέα v. 4. Quae v. 6 erasa sunt errore repetita fuisse putaverim.

1069 Ἀγαθῇ τύχῃ· | [Ἐπ]ὶ ἄρχοντος Φλα(ουίου) Ἁρπα[λ]ου Πειρ(ε)ιέως, στρατηγοῦ|[ντος ἐπὶ τοὺς ὁπλ]είτας Μάρ|[κου Αὐρηλίου . . . .].

1070 Ἀγαθῇ τύχῃ· | Οἱ πρυτ[ά]νεις τῆς Οἰν[εΐ]|δος φυλῆς ἐπὶ ἄρ[χ]ο[ντος] | Ἐπαφροδείτου [στρατηγοῦν]|τος ἐπ[ὶ τ]ο[ὺ]ς [ὁπλείτας τοῦ δεῖνος . . . .].

Hos tres titulos divellere nolui, etsi n. 1068 ad honorarios potius referendus erat. Etiam n. 1069 non plane certum est huc pertinere, sed tamen longe veri simillimum. Aetas archontum Flavii Harpali et Epaphroditi definiri nequit.

1071 In rupe prope Psyttaliam in continente, ex adverso insulae Mikri-Kyra, grandibus litteris. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 67. (Boeckh C. I. G. 198). Dum haec typis exprimuntur, nuntius affertur, accuratius eiusdem tituli apographum a Lollingio confectum propediem proditurum esse in commentariis instituti archaeologici Atheniensis (cf. Addenda huius voluminis).

ΟΙΠΡΥΤΑΝ Ε ΤΗΣ
ΙΠΠΟΩΝΤΙΔΟΣΦΥΛΗΣ . . Α . . . Ε . . . . . Ρ
ΕΧΣΕΒΗΣΑΝΤΕΣΤΗΝΘΕΟΝΑΥΤΟΥΣΑΝΕΓΛΥΑΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΥΤΡΟΔΩΡΟΥΕΤΥΧΔΗΟΔΙΑΙΟΣ
ΘΑΛΑΜΟΣΕΥΚΑΡΠΙΔΗΕΙΕΒΟΥΑΟΡΟΠΙΣΙΟΣ
- - - - - - - - Γ - - - - - - -
- - - - - - ΠΕΙΡΕΕΝ . . . Α - - - - - -
- - - - - - - - - ΡΙ

V. 1—5 Οἱ πρυτάν[ει]ς τῆς | Ἱππο[θ]ωντίδος φυλῆς . . . . . . | ε[ὐ]σεβήσαντες (sic?) τὴν θεὸν αὐτοὺς ἀνέγ[ραψ]αν· Ἀπολλώνιος Μ[η]τροδώρου, Ε[ὐ]τυχ[ί]δη[ς)], Διαῖος(?), Θάλαμος, Εὐκαρπίδη[ς] Ἱ[ε]ρου, Ἀ[φ]ρο[δι]σιος. Versu 7 demoticon Πειραιε[ῖς] solito more prytanum nominibus superscriptum fuisse videtur.

1072 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii, inventum in septentrionali parte urbis. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 319. Eph. 1005.

[Ο Ι]
ΕΝΟΣΤΕΙ
ΙΔΗΣΘΕΟ
Ν
ΟΣΠΟΛΕΜΩΝ
ΟΣ
ΣΙΟΙ
ΟΧΑΡΗΣΚΟΙ
ΙΑΣΦΙΛΟ
[Ν]ΑΙΟΙ
ΑΣ
[ΧΡΑ]

Var. lect. Versuum 1. 12 reliquias quas uncis circumdedi, in Ephemeride Pittakis omittit. Praeterea in libro l'ancienne Athènes is nonnulla nomina supplevit, sed uncis non additis tanquam si ea integra in lapide invenisset. Ea haec sunt: V. 2 init. ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ || v. 3 ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΘΕΟΞΕΝΟΥ || v. 8 init. ΘΕΟΧΑΡΗΣΚΟΙ || v. 11 ΤΑΜΙΑΣ. Praeterea v. 1 extr. ΤΕΙ Eph., ΤΕΛ l'anc. Ath. || v. 9 om. l'anc. Ath. || v. 10 ΝΑΙΟΦ . . . . l'anc. Ath., ΑΙΟΙ Eph.

Neque cuius tribus sit titulus definiri potest neque singula nomina certa ratione restitui. V. 1 . . . . ει pagi nomen fuisse videtur. V. 2 . . . . ενος Τει . . . . V. 3 . . . . ίδης Θεο . . . quomodo supplenda sint, in tanta nominum similium multitudine diiudicari nequit. V. 5 . . . ος Πολέμων. V. 7 . . . . σιοι pagi nomen incertum, nam huius terminationis permulta sunt. V. 8 . . . . οχάρης Κοί[ντου(?)]. V. 9 . . . ίας Φιλο . . . . V. 10 [Οἰ]ναῖοι (Ptolemaidis, Attalidis, Hadrianidis) aut [Ἀφιδ]ναῖοι (Ptolemaidis, postea Hadrianidis) fuisse videtur. Sed ne hoc quidem certum, quia Ν illud non est nisi in interpolato exemplari quod exstat in libro l'ancienne Athènes. Quare potest etiam Εἰτεαῖοι (vel recentiore more Ἰτεαῖοι, Acamantidis, postea Hadrianidis) fuisse. Reliquorum versuum quae exstant plane obscura sunt.

1073 In aversa parte tabulae marmoris Pentelici, cuius in fronte est titulus antiquior (part. IX class. 4). Inventus lapis 'εἰς τὴν Σίτιν, καλουμένην νῦν Γεράνι, παρὰ τὰς Ἡρίας πύλας'. Ed. Pittakis Eph. 2293. *'Das Original ist jetzt vor der Hadrianstoa, aber in einem solchen Zustande und so aufgestellt, dafs sich schwerlich viel gewinnen läfst'* Koehler.

ΟΛΟΤΟΣ Ι   Ι ΣΚΡΕΙ   ΛΙΙ
ΑΙΠΟΙΜΙΩΜΙ   ΛΗΜΝΙΟ   ΦΛΛΒΙ
-ΤΟΥΝ   ΦΙ Σ   ΗΟΣ
ΣΟΣΛΕΟΥ   ΛΦΡΟΔΕΙΣ
Σ   ΛΝΤΙ
ΝΙΟΥ   ΛΙΣ
ΣΝΛ
ΝΟΥ   ΖΩΙΛΟΣΣΕΜ   ΤΟΥ
Λ   ΤΟΥ
ΜΕΙΟΥ   ΕΠΙΚΡ
ΥΣΙΟΥ   ΜΟΣ
ΡΟΥ
ΠΩΣΕ
ΜΕΤΙ
ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗΣΚΛΙΔΗΜΟΥ
ΙΟΙΔΙΚΛΣΣΤΛ   ΣΕΤΤΙ
ΛΝΟΥΛΩΙΟΣΕΡΕΝΙΟΣ
ΝΟΥΜΗΡΟΝΙΛ
ΟΜΠΡΙΟΣΛΛΛΟΣ
ΕΥΧΡΗΣΤΟΣΔΕΙΦΙΛΟΥΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ   ΠΕΡΓ   ΒΗΝΙΛΛ
ΟΥΛΙΚΙΟΣΠΛΡΛΜΟΝΟΣΕΠΙΚΕΙΔΗΣΕΠΙΣΤ . ΛΛΟΣ
Π . . Τ Ω Ν

	....	
..ς[δ]στος	.ι[ο]ς Κρι(ωεύς?)	......λ...
... Πο[σιδ]ω[ν]ι[ος] (?)	Δήμωνο[ς]	Φλάβι[ος ....]
....τουν.....	Φι.......	ηοσ
....σος Αἰό[ντος (?)]	Ἀφροδεισί[ου]	
.....ς	Ἀντι[όχου (?)]	
...ιόου	ἀΐσ[ιτοι] (?)	
	.......σνα..	
.....νου	Ζωΐλος Σεμ.....του	
....α....	.............του	
[Ἑρ]μαίου	... Ἐπικρ[άτης (?)]	
[Διον]ύσιο[ς?]	..........μος	
....ρου	....	
....πωστ...		
	Μετί[λιος (?) ......]	
	κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου	
	[Μ]ο[υν]δίκ(ιος) Ἀσσ[κληπιάδη]ς (?) Ἐ[π]ι[κηφίσιος] (aut Ἐπικιάδης)	

ἀν[τιγρ]α[φεύ]ς· (?) Ἑρέν(ν)ιος
.... Νουμέ[νι]ο[ς] (?) Ἰα..
.........ομπριος ἄλλος .....
Εὔχρηστος Δειφίλου Σουνιεύς ....
-ων Διονυσίου Μελιτεύς. περ[ὶ τὸ] βῆ[μ]α·
Οὔλ[π]ιος (?) Παράμονος Ἐπ(ι)κ(ί)δης. ἐπὶ σ[κιάδ]ος·
Π[λά]των.

Hic omnia tam foede turbata sunt ut vix quicquam cum aliqua veri similitudine suppleri licuerit. Neque cuius tribus hi sint prytanes explorare licet, nam quod proposui supplementum col. II v. 1, ex quo ad Antiochida titulus referendus esset, id admodum incertum esse me non fugit.

1074 Fragmentum marmoris Pentelici, in Theseo. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 161. Exscripsit Koehler.

ΛΤΤΙΚΟΥ

ΣΚΛΗΠΙΑΔ
ΛΥΝΟΥΣ
ΛΙΔΑΙ
ϽΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
ΟΣ
ΕΠΙΣΤΑΤΗ
ΕΙΣΙΔ

ϽΥΛΡΕΙΟΥ

Koehleri apographum expressi Pittakisii (apud quem v. 1 et 9 omittuntur) erroribus non enotatis. V. 1 [ὁ δεῖνα Ἀ]ττικοῦ. V. 2 [Ἀ]σκληπιάδ[ης] (aut -ου). V. 3 [Ε]ὔνους. V. 4 [Αἰθα]λίδαι (Leontidis) aut [Δαιδα]λίδαι (Cecropidis, postea Hadrianidis) fuit. Nam [Φιλ]αίδαι (Aegeïdis) propterea suppleri non licet, quia hoc demoticon imperatorum Romanorum aetate constanter Φιλάδης scribitur. V. 5 ...ος Φιλήμονος. V. 6 ....ος. V. 7. 8 ἐπιστάτη[ς πρυτάνεων·] | Εἰσί-δ[ωρος] (aut Εἰσίδοτος). Quid sibi velint quae v. 9 scripta sunt ....ου Ἀρείου obscurum est.

1075 In fragmento marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilo, quod inventum est orientem versus a Propylaeis, exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 183. Sinistra pars (*a*) recentiore tempore periisse videtur, dextram (*b*) denuo edidit Pittakis Eph. 2875 et descripsit Koehler.

a	*b*
	ΙΙΑΡΧΣ
ΟΥΜΑΡ	ΙΒΟΙΠΡΥΤΑΝ
	ΓΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑ
	ΕΠΩΝΥΜΟΣΣΤΑΤΙΟ
ΜΑΡ	
ΜΑΡ	
Σ	ΠΙΣΤΑΙ
ΟΣ ΜΑΡ	
ʾ ΜΑΡ	
Ο Μ	

Quae infra *b* inveniuntur litterae ΠΙΣΤΑΙ posteriore tempore insculptae sunt.

Fragmentum *a* catalogum *Aeantidis* continuisse videtur, ex quo nihil superest nisi exiguae quaedam nominum reliquiae et demoticon Μαρ(αθώνιος) septiens repetitum. Fragmentum *b* quam ad tribum pertineat incertum est; apparet sic fere scriptum fuisse: [Ἐπ]ὶ ἄρχο[ντος τοῦ δεῖνος, πρυτανείας] | ιβ΄, οἱ πρυτάν[εις τῆς δεῖνος φυλῆς τιμήσαν]|τες ἑαυτοὺς κα[ὶ τοὺς ἀϊσίτους ἀνέγραψαν].
Ἐπώνυμος· Στάτιο[ς .....].

CLASSIS TERTIA.

EPHEBORVM CATALOGI.

1076 Columna lapidis Pentelici, a. 1,34, l. 0,34, cr. 0,16, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. III p. 359 n. 3. Exscripsit Koehler.

[Φ]ΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣΕΝΤΩΙΕΠΙΞΗ
ΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙΚΑΙΟ
[Σ]ΜΗΤΗΣΑΥΤΩΝΜΕΝΕΚΛΕΙΔΗΣ
ͻΦΗΜΟΥΚΥΔΑ.ΗΝΑΙΕΥΣ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
[ΛΙ]ΤΠΟΣ/ΔΙΟΝΥ[ΣΙ]ΟΥΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΟΚ]ΛΗΣ.ΛΕΩΝΟΣ ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
[ΣΙ]ΔΙΠΠΟΣΠΟΣΙ/.ΩΝΙΟΥΛΑΜΠΤΡΓ/
[ΟΛ]ΛΩΝΙ.ΣΞΩΙΛΟΥΛΛΜΠΤΡΕΥΣ
[ΕΝΕΚΡ]..ΗΣ)ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΥΗΦΙ
///////////////////////
ΑΓΡΥΛΗΘL
Σ)ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ
ΩΝΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥΕΥΩΝΥΜΕ///
ͻ[Υ]ΦΟΣ)ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΙΟΦΑΝΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΗΦΙΣΙΕΥ///
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΣΙΚΡΑΤΗΣ)ΦΗΓΑΙΕΥΣ
ΣΤΕΙΔΗΣ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΕΞΙΔΗΜΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥΓΑΡΓΗΤΤ///
ΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΙΛΑΔΗΣ
..ΑΤΗΘΕΝ
ΗΣ[Ι]ΚΛΗΣ)ΑΡΑΦΗΝΙΟΣ
ͻΝΥΣΙΟΣ///ΦΙΛΑ///ΗΣ
ΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)ΕΡΧΙΕΥΣ
ΛΙΑΣ)ΕΚΜΥΡΙΝΟΥΝΤΗΣ
Π///ΣΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣ////ΛΑΔΗΣ
ͻΝΥ..ΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΦΙΛΑΔΗΣΠΥΡΩ
ΤΙΚΟΥΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙ[Ο]ΔΩΡΟΥΓΑΡΓΗΤΤ///
[ΣΤΟ]ΦΑΝΗΣΓΑΙΟΥΔΙΟΜΕΕΥΣ
ΙΣ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΔΙΟΝΙΔΟΣ
Ν)ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ Υ///
ͻΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΚΥΔΑΘΗΝΑΙL
ΛΕΟΦΩΝΤΟΣΣΤΙΡΙΕΥΣ
ΚΛΕ[ΟΦ]ΩΝΤΟΣΣΤΙΡΙΕΥ////
Τ....ΥΣ
Γ/ΕΝΟΥΣΤΙΡΙΕΥΣ
ΕΚ/////ΥΣΤΙΡΙΕΥΣ
ͻΣΤ...ΕΥΣ
ͻΣΤΙΡΙΕΥΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)
ΕΩΝΤΙΔ///Σ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ Σ
ΟΚ.ΗΣΑΛΕ\.ΔΡΟΥΛΕΥΚΟΝΟΕΥ
ΟΤΟΣΓΟΡΓΙΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ͻΔΟΤΟΣΕΥΔΩΡΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΟΣΤΡΑΤΟΣ)ΚΗΤΤΙΟΣ
ΛΗΤΡΙΟΣΙΕΡΩΝΥΜΟΥΠΟΤΑΜΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΝΔΡΟΣ)ΑΛΙΜΟΥΣΙΟΣ
ͻΣ)ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ ΗΣ

ΟΣΑΚΕΣΤΟΔΗΜΟΥ . . . ΕΝΙΚΙΔ
ΙΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ////////////////////// Σ (consulto deletum)
ΙΝ)ΒΕΡΕ ///ΙΚΙΔΗ ///
ΝΟΣΘΕΟΦΙΛ.Υ..ΥΕΥΣ
[Ω]ΝΔ /// ΜΟΘΕΟΥ.ΦΙ.ΝΑΙΟΣ
ΛΟ Σ
Ο Ω . . . . ///////
ΚΙ ////
Σ /// ΕΟ ///
ΦΗΤ

—————
—————
—————
—————
—————

ΙΝΣ. ///ΛΟ
ΣΩΚ.[Α] . . . .)Σ
ΙΠΟΛ. ΙΟ
ΑΥ[Λ])ΣΦ Ο /////
Μ ///// ΚΟ Σ
Ο
Θ..ΙΚΙΟ

Sequebantur versus duo, nunc prorsus detriti, post quos vacuum spatium fuisse videtur.

Var. lect. Quae uncis inclusi, ea quum a Kumanude lecta essent, Koehlerus non iam invenit in lapide. V. 4 [Τρο]φίμου Kumanudis, sed quod ego posui in lapide scriptum esse Koehlerus expressis verbis testatur. V. 58 Δωροθέου Kum., quod a Koehleri lectione aliquantum recedit.

[Οἱ ἐ]φηβεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ Ζη[νων]ος ἄρχοντος ἐνιαυτῷ καὶ ὁ | [κο]σμητὴς αὐτῶν Μενεκλείδης | [Θε]οφήμου Κυδα[θ]ηναιεύς.

Ἐρεχθεῖδος
[Κάλ]λιππος Διονυσίου Κηφισιεύς
. . . οκλῆς [Κ]λέωνος Κηφισιεύς
[Πο]σίδιππος Ποσι[δ]ωνίου Λαμπτρε[ύς]
[Ἀπ]ολλών[ιο]ς Ζωΐλου Λαμπτρεύς
[Μ]ενεκρ[άτ]ης) Κηφισιεύς
. . . . Λαμπτρεύς
. . . . ς Κηφισιε[ύς]
. . . .
. . . . Ἀγρυλῆθε[ν]
. . . . ς) Ἀναγυράσιος
. . . . ώνιος Ποπλίου Εὐωνυμε[ύς]
[Ῥ]οῦφος) Κηφισιεύς
[Δ]ιόφαντος Δημητρίου Κηφισιεύ[ς]
Αἰγεῖδος
. . . σικράτης) Φηγαιεύς
[Ἀρι]στείδης) Γαργήττιος
[Ἀλ]εξίδημος Ἀριστείδου Γαργήττ[ιος]
. . . ίων Διονυσίου Φιλαΐδης
. . . . Βατῆθεν
. . ηστικλῆς) Ἀραφήνιος
[Δι]ονύσιος [)] Φιλαΐδης
[Ἀσ]κληπιάδης) Ἐρχιεύς
. . λέας) ἐκ Μυρινούττης
. . ππ[ο]ς Δημοκλέους [Φι]λαΐδης
[Δι]ονύ[σι]ος Δημητρίου Φιλαΐδης πυρω?
[Ἐ]πίκουρος Ἀσκληπιοδώρου Γαργήττ[ιος]
[Ἀρι]στοφάνης Γαΐου Διομειεύς
[. . . . η]ς) Γαργήττιος

[Παν]διονίδος
[Στράτω]ν) Κυδαθηναιεύς
. . . . . . ος Στράτωνος Κυδαθηναιεύ[ς]
[. . . . . Κ]λεοφῶντος Στειριεύς
. . . . . . ς Κλεοφῶντος Στειριεύ[ς]
[. . . . . . Σ]τ[ειρι]εύς
. . . . γένους Στειριεύς
[. . . . Δ]ίκ[αιο]ν Στειριεύς
. . . . . .) Στ[ειρι]εύς
. . . . . .) Στειριεύς. Διονυσόδωρος) | Παιανιεύς.
[Λ]εωντίδ[ο]ς
. . . οκ[λ]ῆς Ἀλε[ξάν]δρου Λευκονοιεύς
[. . . . όδ]οτος Γοργίου Εὐπυρίδης
. . . . έδοτος Εὐδώρου ἐξ Οἴου
. . . . όστρατος) Κήττιος
[Δημ]ήτριος Ἱερωνύμου Ποτάμιος
. . . . . Ἀριστοτέλους Εὐπυρίδης
[. . . . . α]νδρος) Ἁλιμούσιος
. . . . . . ος) Κολωνῆθεν
Πτολεμαΐδος
. . . . . . ος Ἀριστοδήμου [Βερ]ενικίδ[ης
[. . . . . . η]ς Φιλοξένου . . . . ς
. . . . . ων) Βερε[ν]ικίδη[ς]
. . . . νος Θεοφίλ[ο]υ [Φλ]υεύς
. . . . . ων Δ[ω]ροθέου [Ἀ]φι[δ]ναῖος
. . . . . λο . . . . χυ . . . . ς
[. . . . . ο . . Σ]ώφ[ρονος (?) Βερεν]ικ[ίδη]ς
Ἀκαμ[αντίδος]
. . . .
[. . . . . Σ]φήτ[τιος]
. . . .
. . . . λο
Σωκ[ρ]ά[της . . . .]ος
Ἀπολ[λ]ώ[νιος (?) . . . . .]ιος
Αὖλος Φ . . . . ς . . . .
Μ[ᾶρ]κο[ς? . . . .]ς
. . . . ς . .
. . . . ς
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] Θ[ορ]ίκιος

Zenonis archontis annum R. Neubauer (Comm. epigr. p. 138) 47 p. Chr., A. Dumont (Essai p. 57. Fastes p. 65) 42 p. Chr. esse volunt. Sed uterque nititur titulo n. 1014, quem huc non pertinere neque quicquam certi inde de archontum Atticorum annis constitui posse supra demonstravi. Iam quum hic titulus ita dispositus sit, ut ephebi non modo ex tribuum ordine legitimo recenseantur, sed etiam singularum tribuum nomina epheborum nominibus praemittantur, probe tenendum est in satis magno ephebicorum catalogorum numero qui inde ab anno 37 p. Chr. (n. 1077) usque ad Hadriani mortem (138 p. Chr.) exarati exstant, ne unum quidem ita dispositum esse. Quod contra, cum ante initium aerae christianae et post Hadriani tempora is mos sollemnis fuerit, apparet, hunc catalogum non medium illis qui alium ordinem habent interponendum, sed aut anno 37 antiquiorem aut anno 138 recentiorem iudicandum esse. Atqui quum v. 20 Phegaeensis sit in Aegeide, v. 58 Aphidnaeus in Ptolemaide, quos pagos in Hadrianidem translatos esse constat, non potest Hadriano recentior esse titulus; itaque anno 37 p. Chr. antiquior est. Atque exstant quidem catalogi epheborum usque ad annum 32 a. Chr. (cf. vol. II), sed eorum recentissimis hunc aliquanto recentiorem esse et inde apparet quod laterculus non plebiscito honorario subiunctus est, ut illi omnes, sed separatim exaratus, tum ex nonnullis rebus quae ad scripturae genus pertinent, veluti ex litterae H forma (de qua cf. Koehler, Mittheilungen des archaeol. Instituts in Athen I p. 38) et ex demotici scriptura Φιλάδης (v. 23. 26. 29. 30) pro Φιλαΐδης, quae imperatorum aetatis propria est. Quare ad extremos Augusti annos aut ad Tiberii principatum Zeno archon eponymus referendus est.

1077 Lapidem Athenis transscripsit Spon, Oxonium detulit Wheler. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 196. (Vandal. Diss. p. 694. Corsin. F. A. T. II p. 194). Chandler Marm. Oxon. II, 55. Boeckh C. I. G. 265. Quinque priores versus ed. Maffei Mus. Ver. p. CCCCXLII. (Lebas Attique 544. Franz El. epigr. Gr. p. 251 n. 100). Praeterea confer quae de titulo exposuit R. Neubauer Hermae X p. 145 sqq.

Ο Ι Ε Φ Η Β Ε Υ Σ Α Ν Τ Ε Σ Ε Ν Τ Ω Ε Π Ι
Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Ρ Ο Ι Μ Η Τ Α Λ Κ Α . .
Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Ν Ι Α Υ Τ Ω Ι Π Α Ι
Δ Ο Τ Ρ Ι Β Ο Υ Ν Τ Ω Ν Θ Η Β Α Γ Ε Ν . Υ .
Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Τ Ω Ν Ι Ρ Η Ν Α Ι Ο Υ . .
Μ Η Ω Ν Υ Π Ο Π Α Ι Δ Ο Τ Ρ Ι Β Ο Υ Ν Τ Ο Σ
Δ Η Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ Τ Ο Υ Μ Υ Ρ Ω Ν Ο Σ
Κ Υ Δ Α Θ Η Ν Α Ι Ε Ω Σ
Α Υ Λ Ο Σ Β Α Σ Σ Ο Υ Π Α Λ Λ Η Ν Ε Υ Σ
Λ Ε Ο Ν Τ Ι Σ Κ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Σ Ο Υ Ν Ι Ε Υ Σ
Β Α Σ Σ Ο Σ) Π Α Λ Λ Η Ν Ε Υ Σ
Λ Η Ν Α Ι Ο Σ Γ Α . . . . Τ Ι Ο Σ
Α Θ Η Ν Α Ι Σ Ε Ξ Ο Ι Ο Υ
Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν) Τ Ε Μ Υ Ρ Ι Ν Ο Υ Ν Ι Ι Σ
Χ Α Β Ρ Ε Α Σ Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Σ Π Ε Ι Ρ Α Ι Ε Υ Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Λ Η Σ Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Σ
Ε Υ Μ Η Δ Η Σ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ
Ν Α Υ Κ Υ Δ Η Σ Ι Σ Ι Δ Ο Τ Ο Υ
Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Σ Φ Ι Λ Η Μ Ο Ν . .
. Α Λ Λ Ι Ξ Ε Ν Ω Σ . . .
. Π . Κ Τ Η Τ Ο Σ Ι Σ . . .
. . Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ . . . . .
. . . Η Τ Ρ . . . . Σ .

Var. lect. 'Fundum apographi constituit textus Chandlerianus, cui nonnulla aliunde intuli. V. 1 ultimum I ex Maff. addidi || v. 2 lacunae signa habent editores; ea sustuli. Chandl. tantum unius litterae lacunam notavit; sed nulla est. (Qua in re Boeckhius erravit, itaque lacunae signa restituimus, v. infra.) || V. 3 Chandl. in fine ..ΜΗ...., pro quibus ex Spon. et Maff. dedi ΠΑΙ, ex hoc sine lacunae signis || V. 4 Maff. ΘΕΑΓΕΝ.... || V. 5 ΘΕΟΛΟΓΟΥ: Spon. haec omisit || V. 5 extr. Chandl. Ω. pro ΟΥ, quod ex Maff. et Spon dedi, qui simul in fine lacunam notavit. || V. 7 primum Υ ex Spon. || V. 8 Ε ex Spon., Chandl. Κ || V. 9 ultima littera ex Spon. || Item v. 10 secundum Υ || V. 11 duplex Σ pro simplici ex Spon. || Item v. 12 litterae ΝΑΙΟΣ. Pro ΓΑΡΝΕΤΙΟΣ Spon. rectius ΓΑ....ΤΙΟΣ. (Quod recepi.) || V. 12 extr. Chandl. lacunam signat, Spon. non. || V. 13 Chandl. ΑΘΗΝΑΙΣΙ....ΟΙΟΥ, Spon. ΑΘΗΝΑΙΣ, et in superiore linea ΕΞΟΙΟΥ: hoc igitur dedi. Ceterum Spon omissa v. 11 voce Παλληνεύς turbavit ordinem demoticorum nominum v. 11—13. || V. 14 ΤΕΜΥΡΙΝ ex Spon. Chandlerus haec non habet, sed lacunam. Dein ex Chandl. retinui ΟΥΝΙΙΣ, ubi Spon. ΟΥΝΤΙΟΣ || V. 15 ex Spon. addidi ΟΚΡΑΤΟΣΠΕΙΡΑΙΕΥΣ; sed pro ΤΟΣ haud dubie ΤΟΥΣ fuit aut ΤΟΥ. || V. 16 ex Spon. addidi ΙΜΟΚΡΑΤΟΣ, de quo idem dicendum. || V. 17 ΗΜΗΤΡΙΟΥ ex Spon. et ex eodem v. 18 ΙΔΟΤΟΥ, et v. 19 Α ac ΙΛΗΜΟΝ (cum lacunae signis haec Spon.). Hic desinit Sponii exemplum' Boeckh.

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ | βασιλέως Ῥοιμη|τάλκα [νεωτέρου] | ἄρχοντος ἐνιαυτῷ, παι|δοτριβούντων Θηβαγέν[ο]υ[ς καὶ] | Θεοδώρου τῶν Ἰρη|ναίου [Ἑρ]|μήων(?), ὑποπαιδοτριβοῦντος | Δημοσθένους τοῦ Μύρωνος | Κυδαθηναιέως
Αὖλος Βάσσου Παλληνεύς
Λεοντίσκος Διονυσίου Σουνιεύς
Βάσσος) Παλληνεύς
Λήναιος Γαρ[γήτ]τιος
Ἀθήναις ἐξ Οἴου
Φιλήμων) [ἐκ] Μυρινούτ[τη]ς
Χαβρίας Τιμοκράτο[υ]ς Πειραιεύς

Ἀριστοτέλης Τιμοκράτο[υ]ς
Εὐμήδης Δημητρίου
Ναυκύδης Ἰσιδότου
Ἀφροδίσιος Φιλήμο[νος]
[Κ]αλλίξεν[ο]ς ......
[Ἐ]πίκτητος Ἰσ.....
[Δι]ονύσιος ....
[Δημ]ήτρ[ιος .]σ.....

Rhoemetalcam regem natu minorem anno 37/8 p. Chr. Athenis archonta fuisse gravissimis argumentis effecit Neubauer l. l. Idem rectissime monuit, iniuria Boeckhium v. 2 extr. lacunae signa quae apud omnes antiquiores editores fuissent sustulisse. Imo ibi scriptum fuisse compendium vocis νεωτέρου, quod in alio titulo (part. IX class. 4) eiusdem archontis nomini adiunctum exstat. Neque tamen hoc additamento indicari, etiam antea Rhoemetalcam aliquem archonta Athenis fuisse, sed potius distingui illum ab alio qui tum viveret rege Rhoemetalca. Atque hunc maiorem quidem Neubauerus statuit Rhoemetalcam Rhescuporidis filium, minorem vero Cotyis filium esse, de quibus Mommsenus dixit Eph. epigr. II p. 256 sqq. Quae omnia admodum probabiliter disputata sunt neque habeo quae eis addam.

1078 Marmor aëtomate instructum, infra fractum, litterae multae oblitteratae. Inter Choiseuliana fuit n. 183 Catal. Dub., deinde ad comitem Pourtalès pervenit. Ex Hasii apographo ed. Boeckh C. I. G. 264. (Lebas Attique 542).

ΕΠΙΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙ
ΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥ . . . ΥΠΑΤΟΥ
Κ . ΣΜ . Η . ΕΥΟ . . . . ϹΚΡΑΤ . Υ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥΠ . . ΝΟ . ΡΙ . ΟΥΝ
ΤΟΣΑΠΟΔ . . . . Σ . ΝΟΥ
ΦΙΛΟΙΓΟΜ . . . . Η ∩ Γ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΧΗΝ . . . . . . Σ . ΡΑ
. ΤΟΣΚΑΛΑΜΙΣΝΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΙΧΟΚΡΑΤ . . ‾ΘΕΟΔΩΡΟΣ)ΕΥ
ΚΟΣΔΙΟ
ΦΙΔΙΑΣ
ΦΟΙΒΟΣ
. . . . . .

Ἐπὶ Μιθριδάτου ἄρχοντος καὶ | ἱερέως Δρού[σου] ὑπάτου, | κ[ο]σμ[η]τ]εύ[οντος .....]οκράτ[ο]υ | Ῥαμνουσίου, π[αι]δο[τ]ρ[ι]β[οῦν]|τος Ἀπο.....
.......σ.νου, φίλοι γε[ργοί ....] | Εἰρηναῖος, Χην......, ..ρα|..τος, Κάλαμις, Νίκανδρος, Ἰ[σ]οκράτ[ης](?), Θεόδωρος), Εὐ|......, ...κος, Διο|...., ... Φιδίας, | ...... Φοῖβος ....

Quem ad annum referendus sit Mithridates archon eponymus, definiri nequit (de Neubaueri, qui annum 30, et Dumontii qui a. 15 p. Chr. ei assignat, sententiis vide quae disputavi ad n. 1014). Sacerdotium Drusi nihil probat, nisi anno 9 a. Chr. antiquiorem, anno 126 p. Chr. recentiorem esse non posse. At totius tituli forma maxime congruit cum eis quos ad Claudii principatum pertinere constat, quare eo hunc quoque referendum esse veri simillimum est.

1079 Athenis. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 282. (Lebas Attique 560).

ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΕΠΙΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΝΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΚΛΕΩ
ΝΟΣ . . . ΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΤΟ
ΔΙΟΤ . . ΙΜΟΥΗΓΕΜΟΝΕΥΟΝΤΟΣ
ΕΠΙΚΤΑΙΦΛΟΙΓΟΡΓΟΙΓΝΗΣΙΟΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΣ·ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΔΙΟΔΩΡΟΣΜΑΡΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΟΣΜΑΡΚΟΣΑΝΘΟΣ
ΕΤΣΙΔΩΡΟΣΤΟΙΝΟΥΘΕΜΙΣΤΑ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ·ΥΓΕΝΟΣΔΗΜΥΛΑΣ
ΓΡΑΦΙΚΟΣ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΛΙΞ
ΔΙΟΔΟΤΟΣΙΔΙΟΦΑΝΤΟΣΓΡΙΜΟΣ
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣÆΛΠΑΣ
ΣΥΝΦΕΡΩΝΞΥΣΤΟΣΠΡΩΤΑΣ
ΑΚΝΥΝΤΑΣΑΡΕΣΤΟΣΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΡΟΤΟΜΙΣΔΙΟΝΥΣΦΥΣΙΣΑΓΑΘΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΟΛΥΜΠΙΚΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ·ΕΙΚΑΡΟΣ·ΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΛΕΥΚΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΟΡΥΜΒΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ·ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΕΡΜΑΣ
ΓΑΙΟΣΜΗΝΑΣ·ΚΑΡ . . . . . ΡΑΣ
ΑΝΤΑΣΕΙΣΑΣ . . . . ΠΙΜΟΣ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΠΥΓΜ . . .
ΜΑΝΙΚΗΟΙΣΑΝΕΘ . . .
ΕΝΓΡΑΨΟΣΠΕΝΤΗ . . .
ΘΥΡΩΡΟΥΝ . . . . .

[Νίκη] Καίσαρος. | Ἐπὶ Ἀντιπάτρου ν(εωτέρου) ἄρχοντος, | κοσμητεύοντος Κλέω|νος, [π]αιδοτριβοῦντος τὸ [γʹ] | Διοτ[ε]ίμου, ἡγεμονεύοντος | Ἐπικτᾶ, [φί]λοι γοργοὶ γνήσιοι.

Ἀσκληπιόδωρος, Σωσικράτης, | Ἀγαθοκλῆς, Διόδωρος, Μᾶρκος, | Δημήτρ[ι]ος, Μᾶρκος, Ἄνθος, | Ε[ἰ]σίδωρος, Οἶνοψ, Θεμιστᾶ[ς], | Φιλιστίων, Ὑγεῖ[ν]ος, Δημυλᾶς, | Γράφικος, Ἀπολλώνιος, Ἕλιξ, | Διόδοτος, Διόφαντος, [Π]ρῖμος, | Θεόπομπος, Ἀπολλώνιος, Ἀλπᾶς(?), | Συνφέρων, Ξύστος, [Π]ρωτᾶς, | Ἀ[μ]ύντας, Ἄρεστος, Ἀθηναῖς, | Πρότομις, Διονῦς, Φύσις(?), Ἀγαθᾶς, | Ἀλέξανδρος, Ὀλυμπικός, | Εὐτυχίδης, Εἴκαρος, Ἡρακλέων, | Λεύκιος, Διονύσιος, Κόρυμβος, | Εὔκαρπος, Ἀλέξανδρος, Ἑρμᾶς, | Γάϊος, Μηνᾶς, Καρ...., ...ρας, | Ἀντᾶς, Εἰσᾶς, ..., ...πιμος· | Φιλιστίων πυγμ[ὴ νικήσας τοῖς Γερ]|μανικήοις ἀνέθ[ηκεν]. | ἔνγρα[φ]ος(?) πεντη.... | θυρωροῦν[τος τοῦ δεῖνος].

Antipatrum quendam archonta Athenis fuisse anno 45 p. Chr. Phlegon Trallianus mirabb. c. 6 refert, eumque et Neubauerus (Comm. p. 144 sqq.) et Dumontius eundem esse volunt cum eo qui in hoc et insequenti titulo est. Qua in re quin recte iudicaverint eo minus dubitari licet, quia horum titulorum forma eis simillima est, quos Claudii imperatoris aetate compositos esse constat.

1080 Columna lapidis Pentelici, a. 0,89, l. 0,44, cr. 0,66, inventa apud S. Demetrium Κατεφόρη, exstat in Βαρβακείῳ. Ed. Kumanudis Philist. IV p. 73. Exscripsit Koehler.

ΑΙΣΑΡΟΣ
ΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΤΙΠΑΤΡΟΥΛΡΧΟΝΤΟΣΝΕ
[ΡΟΣ]
ΚΛΕΩΝΟΣΤΟΥΜΕΝΕΣΘΕΩΣ
ΓΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΟΤΕΙΜΟΥΤΟΤΡΙΤΟΝ
ϽΠΛΟΜΑΧΟΣΛΣΚΛΗΠΑΣ ΧΧ
'ΔΡΟΣΠΑΙΔΕΥΤΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
¯ΣΤΕΦΑΝΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
'ΟΓΟΥΣΚΑΙΣΥΝΕφηβοιΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ϽΥΔΗΜΗΤΡΙΟΝΠΟΣΙΔΩΝΙΟΥϹ//////
ΟΣΝΕΣΤΟΡΑϽΛΕΥΚΙΟΝΝΕΣΤΟΡ//
ΑΓΑΘΟΚΛΕΛϽΔΙΟΔΩΡΟΝΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΔΙ-ΜΑΡΚΟΝϽΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΣΩΣΙΚΡΑΤΗΝΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΣΥΣΤΑΤΑΣΕΥΝΟΟΥΝΤΑΣΑΛΛΗΛΟΙΣ
ΛΡΙΜΒΛΝΞΥΣΤΑΡΧΗΝΑΒΑΣΚΑΝΤΟΝ
ΑΡΙΣΤΕΑΝ<ΙΛΑΡΙΩΝΑΔΙΟΚΛΕΑΚΙΤΤΟΝ

ΚΛΥΜΕΝΟΝ			ΠΥΘΙΚΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝ			ΕΥΠΟΡΙΩΝΑ
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ	ΘΕ		ΔΩΡΟΘΕΟΝ
ΣΥΜΜΑΧΟΝ	ΜΙΣΤΟΚΛΕΑ		ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΣΚΙ
ΓΡΑΦΙΚΟΝ	ΘΕΜΙΣΤΟ		ΕΥΣΚΙΟΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΙΩΝΑ	ΛΥΣ		ΑΦΡΟΔΑΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΚ			ΖΩΣΙΜΟΝ
ΕΥΤΥΧΑΝ			ΛΓΛΛΟΝ
ΕΙΣΑΝΝΕ	ΑΝΘΟΝ	ΣΟΦΙΑΝ	ΤΙΜΑΝ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΝ	ΔΗΜΥΛ///Ν		ΟΛΥΜΠΛΝ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΑ	ΕΡΜΑΝ		ΒΟΗΘΟΝ
ΗΡΑΚΛΑΝ	ΠΟΣΑΝ		ΑΡΕΣΤΟΝ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΝ	ΗΡΜΑΝ		ΕΙΛΙΑΔΗΝ
ΕΣΠΕΡΟΝ	ΠΡΙΜΟΝ	ΛΥ	ΖΩΣΙΜΟΝ
ΕΙΣΑΝ	ΠΡΥΤΑΝΙΝ		ΓΑΙΟΝ
ΙΣΘΜΙΚΟΝ	ΚΑΛΛΗΝ		ΑΓΑΘΑΝ
ΕΙΚΑΡΟΝ	ΕΡΑΤΩΝΑ		ΛΗΜΝΙΧΟΝ
ΕΡΜΛΦΙΛΟΝ	ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΝ		ΛΘΙΚΤΟΝ
ΛΣΚΛΗΠΑΝ	ΟΛΥΜΠΙΚΟΝ		ΣΤΑΧΥΝΝΕ
ΛΡΤΕΜΑΝ			
ΑΦΡΟΔΑΝ	ΘΥΡΩΡΟΣ	ΣΠΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	
ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ		ΛΗΜΥΛΑϹ	
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝ		ΙΙΜ *(haec posteriore tempore*	
ΤΟΣ		*insculpta videntur)*	

Var. lect. V. 4 ΡΟΣ abest a Koehleri apographo, quare uncis inclusi.

[Τι. Κλ. Κ]αίσαρος
[ἀγα]θῆ τύχῃ
[Ἐπὶ Ἀν]τιπάτρου ἄρχοντος νε(ωτέρου)
[κοσμητεύοντος] Κλέωνος τοῦ Μενεσθέως
[Ἀζηνιέως, παιδο]τριβοῦντος Διοτείμου τὸ τρίτον
.... ὁπλομάχος Ἀσκληπᾶς
..............δρος. παιδευταί· Ἀπολλώνιος
........, ...ς Στεφάνου Ἀθμονεύς
[ὁ δεῖνα συντ]ρό[φ]ους(?) καὶ συνεφήβους ἀνέθηκεν
.............ου, Δημήτριον Ποσιδωνίου,
.............ος, Νίστορα), Λεύκιον Νίστορ[ος],
.... Ἀγαθοκλέα), Διόδωρον Εὐκάρπου,
.... Μᾶρκον), Ἀσκληπιόδωρον
Διονυσίου, Σωσικράτην Μηνοδώρου
συστάτας εὐνοοῦντας ἀλλήλοις
Ἀρίμβαν ξυστάρχην, Ἀβάσκαντον,
Ἀριστίων, Ἰλαρίωνα, Διοκλέα, Κίττον.

Κλύμενον		Πυθικόν
Ἀριστόβουλον		Εὐπορίωνα
Συμφέροντα	Θε[μιστοκλέα	Δωρόθεον
Σύμμαχον	Θεμιστο[[κλέ]ους	Διονύσιον Σκι.
Γράφικον		Εὔτυχον
Μενανδρίωνα		Ἀφροδᾶν

Ἀπολλώνιον Κ...			Ζώσιμον
Εὐτυχᾶν			Ἄγλαον
Εἰσᾶν νε(ώτερον)	Ἄνθον	Σοφιᾶν	Τιμᾶν
Διόφαντον	Δημυλ[ᾶ]ν		Ὀλυμπᾶν
Ἡρακλέωνα	Ἑρμᾶν		Βόηθον
Ἡρακλᾶν	Ποσᾶν		Ἄριστον
Ἐπαφρόδειτον	Ἡρμᾶν (?)		Ἑλλάδην
Ἔσπερον	Πρῖμον		Ζώσιμον
Εἰσᾶν	Πρύτανιν		Γάιον
Ἰσθμικόν	Καλλῆν		Ἀγαθᾶν
Βίκτορα	Ἐράτωνα		Ἀγμιτχον
Ἐρμάφιλον	Ἀβάσκαντον		Ἄθικτον
Ἀσκληπᾶν	Ὀλυμπικόν		Στάχυν νε(ώτερον)
Ἀρτεμᾶν			
Ἀφροδᾶν			

θυρωρός· Σπόρος Διονυσίου
Στράτωνος | ἐπιμεληθέν|τος

Neque v. 4 ..ρος (si hae litterae in lapide sunt, cf. var. lect.), neque col. III v. 40. 41 Δημυλᾶς ...ω.., ad ipsum titulum pertinent, sed posteriore demum tempore nescio quo consilio insculpta sunt.

1081 Lapis a dextra et inferiore parte mutilus; in eo urna expressa est, et in sinistra duae coronae; in dextra una superest. Lapis a Whelero Athenis Oxonium translatus. Priorem partem usque ad v. 22 ed. Spon Itin. T. III P. II p. 154 sqq. (Corsin. Fast. Att. T. II p. 197) isque solus habet v. 22. Reliqua addidit Chandler Marm. Oxon. II, 56, repetitis simul prioribus. Boeckh C. I. G. 266. (Lebas Attique 545). Duos locos (col. II v. 8, col. I v. 43) contulit Roehl.

(*Textum vide pag. seq.*)

Τιβερίου Κλαυδίου Καίσ[αρος] | ἀγαθῇ τύχῃ. Ἐπὶ Μητροδώρου ἄρχοντος, κοσμη[τεύοντος] | Διονυσοδώρου) Φλυέως, ἡγεμόνος Φιλοστράτου Ἀφιδναίου, παιδοτριβοῦντος Διοδότου τοῦ Ἀντ.....|πίδου, γραμματεύοντος Εὐφροσύνου) Φαληρέως, ὁπλ[ομαχοῦντος Νικίου] | τοῦ Ἀντιγόνου Παλληνέως, Ἀλέξανδρος) Ἀζηνιεὺς φιλο[υς] | καὶ συνεφήβους.

Αἰολέωνα	Ἡρακω[να]
Ἀντιπάτρου	Ἡρακλεί[δου]
Φλυέα	Μαραθ[ώνιον]

Θεογένην)

Κηφισιέα	Χαροπεῖνο[ν]
	Τρύφωνα
	Εὔδημον
	Λήναιον

Διονυσόδωρον, Σκάμανδρον, Συμφέ[ροντα], | Σωτᾶν, Ἀπολλόδωρον, Ἀθην......, | Ἀρίστωνα, Σύμμαχον, Θ......., | Εἰσίδωρον, Στέφαν[ον ......], Ζωΐλον, Διονυ[σ...., ...], | Μένανδρον, Στέφαν[ον, ...], Ἀντίγονον, Διονυ[σ......]
[Ἐπ]άγαθος

Μᾶρκος	Ἐπ...
Μᾶρκος	Δημ....
Τ[ι]μοκράτης	Θάλλος
Δημήτ[ρ]ιος	Σοφιστικός
Ἐπάγαθος	Δημοκράτης
Μήδειος	Κίττος
Θέων	Σωσίβιος
Βόηθος	Θρέπτος

III

Ἄτταλος	Εὔπορος
Ἰανουάριος	Εὐκαρπίδης
Διόγνητος	Ἀλέξανδρος
Φιλήμων	Ἀθηνό[δ]ωρος
Ζώσ[ιμ]ος	Εὔπορος
Βάκχος	Εὔοδ[ος]
Ἀπολλώνιος	Ἐλευσίνιος
Ζώσιμος	Ἔραστος
Ἀντίοχος	Θάλαμος
Χρυσόγονος	Ἱέρων
Μίνος (?)	Γοργίας
Ἀπο[λλ]ωνίδης	Εἰσίδο[τ]ος
Εἰσίδοτος	Εὔκαρπος
Φιλόξενος	Δημοσθ[έ]νης
Διονυσόδωρος	Νικίας
Ζώσιμος	Δίσκος
Βενύστος	Ἥδιστος
Θεογένης	Ἐπιτυγχάνων

Ad Claudii principatum Metrodorum archonta pertinere primus versus indicat. Atque etsi annus 53 p. Chr., cui Neubauerus Dumontiusque eum assignant, minime certus est (v. adn. ad n. 1014), tamen eum ad aliquem ex posterioribus Claudii annis pertinere veri simile fit nomine Dionysodori cosmetae, quem eundem esse, qui anno 52 p. Chr. archon fuit, probabilis est Dumontii coniectura Essai sur la chronologie des archontes Athéniens p. 55. (Sed cf. quae adnotavi ad n. 456).

Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ Κ Α Ι Σ
ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΙΕΠΙΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΟΣΜΗ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ)ΦΛΥΕΩΣΗΓΕΜΟΝΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΦΙΔΝΑΙΟΥΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΟΔΟΤΟΥΤΟΥΑΝΤ
ΠΙΔΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ)ΦΑΛΗΡΕΩΣΟΠΑ
ΤΟΥΑΝΤΙΓΟΝΟΥΠΑΛΛΗΝΕΩΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΑΞΗΝΙΕΥΣΦΙΛΟ
ΚΑΙΣΥΝΕΦΗΒΟΥΣ

ΑΙΟΛΙΩΝΑ	ΗΡΑΚΩ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙ
ΦΛΥΕΑ	ΜΑΡΑΘ

ΘΕΟΓΕΝΗΝ)	
ΚΗΦΙΣΙΕΑ	ΧΑΡΟΠΕΙΝΟ.
	ΤΡΥΦΩΝΑ
	ΕΥΔΗΜΟΝ
	ΛΗΝΑΙΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΝΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝΣΥΜΦΕ.....
ΣΩΤΑΝ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝ ΑΘΗΝ.....
ΑΡΙΣΤΩΝΑ ΣΥΜΜΑΧΟΝ Θ.....
ΕΙΣΙΔΩΡΟΝ ΣΤΕΦΑΝ..
ΖΩΙΛΟΝ ΔΙΟΝΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΝΣΤΕΦΑΝ
ΑΝΤΙΓΟΝΟΝΔΙΟΝΥ

..ΑΓΑΘΟΣ		
ΜΑΡΚΟΣ	ΕΜ	
ΜΑΡΚΟΣ	ΔΗΜ	
Τ.ΜΟΚΡΑΤΗΣ	ΘΑΛΛΟΣ	
ΔΗΜΗΤ.ΙΟΣ	ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΣ	
ΕΠΑΓΑΘΟΣ	ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ	
ΜΗΔΙΟΣ	ΚΙΤΤΟΣ	
ΘΕΩΝ	ΣΩΣΙΒΙΟΣ	
ΒΟΗΘΟΣ	ΘΡΕΠΤΟΣ	
ΑΤΤΑΛΟΣ	ΕΥΠΟΡΟΣ	ΕΥΤΥΧ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣ	ΕΠΙΚΤ
ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	...ΠΕΜ
ΦΙΛΗΜΩΝ	ΑΘΗΝΟ.ΩΡΟΣ	....ΛΗ
ΖΩΣ..ΟΣ	ΕΥΠΟΡΟΣ	Α.....ΟΔ
ΒΑΚΧΙΣ	ΕΥΟΔ..	ΕΚ...Κ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ	ΑΘΗ.
ΖΩΣΙΜΟΣ	ΕΡΑΣΤΟΣ	ΗΡΑΚ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ	ΘΑΛΑΜΟΣ	ΕΥ...
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ	ΙΕΡΩΝ	ΑΣΚΛ
ΜΕΝΟΣ	ΓΟΡΓΙΑΣ	ΑΓΑ
ΑΠΟ////ΩΝΙΔΗΣ	ΕΙΣΙΔΟ.ΟΣ	Α..Η
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ	ΕΥΚΑΡΠΟΣ	ΣΩ
ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ	ΔΗΜΟΣΘΝΗΣ	Η.
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ	ΝΙΚΙΑΣ	ΝΙΚ
ΖΩΣΙΜΟΣ	ΔΙΣΚΟΣ	ΕΠΙ
ΒΕΝΥΣΤΟΣ	ΗΔΙΣΤΟΣ	
ΘΕΟΓΕΝΗΣ	ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝ	

Var. lect. 'Fundam exempli constituit apographum Chandleri. V. 2 Spon. ΤΥΧΗ sine I. || V. 2 extr. ΜΗ ex Spon. || Item v. 3 ultimum Υ. || Partem versuum 4. 5 omiserat Spon. reprehendente iam Maffeio Mus. Ver. p. CCCCXLII. || V. 7 primum Σ ex Spon. || V. 8 Chandl. ΗΡΑΚΩ, dedi Sponianum. (*Iniuria*; 'ΗΡΑΚΩ *völlig sicher*' H. Roehl.) || V. 18 lacunae signa ex Spon. || V. 21 ΤΕΦΑΝ ex Spon. qui alia nonnulla omisit. Ubi Sponianum apographum deficit, lineam duxi. Annotat Chandlerus: '*Prior pars iam desinit post vocem* ΜΕΝΑΝΔΡΟΝ, *sed aliam descripsit lineam Sponius, sc.* ΑΝΤΙΓΟΝΟΝΔΙΟΝΥ..... *Posterior, quae nescio an unquam edita fuerit, incipit cum voce* ..ΑΓΑΘΟΣ; *nec fortasse desit inter utramque partem satis spatii ad recipienda illa Sponii, et praeterea eandem aetatem referre atque eiusdem fabri opus esse videantur ambae: tamen quum in hac nomina recto casu secus atque in altera proferantur, utrum ad eandem pertinuerint inscriptionem, dubito*'. Fragmenta, quantum ex Chandleri delineatione intelligitur, satis congruunt: et qui recto casu scribuntur adolescentuli, possunt alio fine ac priores adscripti esse, interposita fortasse aliqua formula in ea quae periit dextra lapidis parte' Boeckh.

Col. I v. 43 ex Roehlii collatione emendavi.

1082 Fragmentum Hermae, inventum in domo occidentem versus a Prytaneo. Ed. Pittakis Eph. 640. (Lebas Attique 532). Cf. quae de titulo exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 128 sq.

ΑΡΧΩΝ////ΛΛ
ΚΡΑΤΙΔ
ΚΟϹΜΗ
ΝΙΚϹ///Θ Ν
ΠΛΙΔΟΙ
ΠΑΜΦΙΛ
Η Ι /// Μ /// Ν
ΦΙΛΟϹΤΡΑΤΟ
ΟΠΛΟΜΑΧΟ
ΝΙΚΙΑϹΠΑΛ
Ν Є ///// ΡΛ
ΙΙΙ
ΡΟϹ
ΠΡ
ΝϹ
Λ ΣΤΟ
ΛϹΟΝΕΥΣ
ΦΙΛΟΙΓΟΡΓΟΙ
ΝΟΥΜΗΝ Σ
ΔΙΟΚΛΗΣ
ΣΑΤΥΡΟΣ
ΚΑΜΙΚΛΗΣ
Η Γ Є Μ Ο Ν
Π Υ Θ Ο Ι Λ Η
Ⅎ
Γ /// Κ
Λ
Ν ΣΦΟ///
Ν
Σ
L
Ͻ Λ Ν///
ΤΛ///

Ἄρχων· [Κα]λλ[ι]-
κρατίδ[ης]
κοσμη[τής]
Νικο[σ]θ[έ]ν[ης]
π[α]ιδο[τρίβης]
Πάμφιλ[ος]
ἡ[γε]μ[ών]
Φιλόστρατο[ς]
ὁπλομάχο[ς]
Νικίας Παλ[λη]-
νε[ύς. γ]ρα[μμα]-
[τεύς· Εὐφρόσυ]ν[ος]
[Εὐφ]ροσ[ύνου Φαλ]-
[η]ρ[εύς.] πρ.....
.......ρο....
.λ..στο....
[Κ]λ[έω]ν Εὐπ[ύθους(?)]
φίλοι γοργοί
Νουμήν[ιο]ς
Διοκλῆς
[Σ]άτυρος
Καλλικλῆς
Ἡγεμο[νεὺς(?)]
Πυθο[κ]λῆς

Ceterorum versuum reliquiae plane dubiae sunt.

Neubauerus Niciae Pallenensis hoplomachi, Philostrati ἡγεμόνος, Euphrosyni scribae (cuius nominis restitutionem certam non esse sane ipsum non fugit) nominibus luculentissime demonstravit, hunc titulum uno modo vel duobus annis abesse a n. 1081, qui Metrodorum archonta habet. Quare etiam hic Claudii imperio ascribendus est; accuratior anni definitio (55 p. Chr.), quam Neubauerus assentiente Dumontio protulit, cur pro certa non sit habenda exposui ad n. 1014.

1083 Fragmentum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

ΝΕΙΚΗ<ΤΙ<Κ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ Γ/
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟ
ΘΕΟΜΝΗ
ΩΝΑΘΜΟ
ΟΠΛΟΜΑ

ΥΣΙΟΣΑΧΑΡΝΕ
ΜΑΡΑ

Νείκη Τι(βερίου) Κ[λαυδίου] | Καίσαρος, ἐ[πὶ .....] ἄρχοντος, [κοσμητεύοντος] | Θεοδώρο[υ, παιδοτριβοῦντος] | Θεομνήσ[του, ἡγεμὼν ....]ων Ἀθμον[εύς, ..., | ὁπλομάχ[ος ὁ δεῖνα]. | [Διονύ]σιος Ἀχαρνε[ύς, ... | .....] Μαρα[θώνιος].

Intra annorum 41—54 p. Chr. spatium hunc titulum compositum esse praescripta docent. Accuratius aetas definiri non potest.

1084 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,27, l. 0,18, cr. 0,06, inventum 'εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τὴν συνοικίαν Ψυρὶ ἐν Ἀθήναις'. Ed. Pittakis Eph. 2720. (Lebas Attique 543). Exscripsit Koehler.

ΛΟΣΘΕ
ΣΜΗΤΕΥ
ΟΥΤΟΥΔΙ
ΟΥΠΑΙΔΟ
ΥΤΟΥ)ΜΑ
ΛΟΙΓΟΡΓΟΙ
ΛΙΚΑΛΛΕΧΡΟΣ
ΛΙΝΟΣΟΛΒΙΟΥ
///ΣΛΕΟΝΤΟΣ
ΟΣΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΜΒΩΝΠΟΘΙ
ΝΟΦΙΛΟΥ *vac.*
vac.

[Ἐπὶ ἄρχοντος Δη]μοσθέ-
[νους ...., κοσ]μητεύ-
[οντος ....]ου τοῦ Δι-
[..............]ου, παιδο-
[τριβοῦντος ....ο]υ τοῦ) Μα-
[ραθωνίου, φί]λοι γοργοί·
[.... ὁ κ]αὶ Κάλλιχρος
........νος Ὀλβίου
..........ς Λέοντος
........ος Πάτρωνος
....μβων Ποθί(νου)
[.... Οἰ]νοφίλου.

Huc rettuli titulum, quia φίλοι γοργοί, quod hic habemus v. 6, praeterea in tribus titulis ephebicis exstat qui ad Claudii aetatem pertinent (n. 1078. 1079. 1082), unde coniecturam, quamvis non plane certam, de huius inscriptionis aetate capere licet.

1085 Columna lapidis Pentelici, a. 0,92, l. 0,97, cr. 0,16, inventa apud ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Edidit Kumanudis Philistor. IV p. 332 sq. Exscripsit Koehler.

In cymatio:

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΙ ////////////////// ΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΝΕΙΚΗΣ

Infra:

ΕΠΙΘΡΑΣΥΛΛΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ ΚΗΡΥΚΕΥΟΝΤΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ a. 61 p. Chr.
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣΤΟΟΓΔΟΟΝΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΩΣΝΕΡΩΝΟΣΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΚΑΙΔΙΟΣΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥΕΚΤΩΝΕΚΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝΚΛΙ.... ΛΗΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣΔΙΑΘΙΟΥΚΑΙΙΕΡΕΑΔΗΛΙΟΥΑΠΟΛ
ΛΩΝΟΣ ΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΙΕΡΑΣΔΗΛΟΥ ΚΛ.....ΕΡΕΩΣΤΟΥΟΙΚΟΥΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝ ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙΝΟΜΟΘΕΤΟΥ ΤΙΘΕΡ...ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΝΟΥΙΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΚΟΣΜΗΤΕΥΩΝΕΠΙΚΤΗΤΟΣ ΛΕΥΠΥΡ..ΗΣ ΤΕΙΜΗΘΕΙΣΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥ ΕΠΙΤΩΚΑΛΩΣΚΑΙ
ΚΟΣΜΙΩΣΑΥΤΟΝΤΕΘΙΟΥΝΚΑΙΠΡΟΕΣΤΑΣ///ΑΙΤΗΣΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣΤΩΝΕΦΗΘΩΝΚΟΣΜΙΟΤΗΤΟΣΕΙΛΗΦΩΣ
ΔΕΠΑΡΑΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΣΕΙΤΗΣΙΝΕΝΠΡ...ΝΕΙΩΔΙΑΟΙΟΥ ΤΟΥΣΔΕΠΑΡΣΔΩΚΣΝΕΦΗΘΟΥΣΕΙΣΤΟΜΗΤΡΩΟΝ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣ ΑΡΙΣΤΩ...ΥΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ ΗΓΕΜΟΝΕΥΟΝΤΟΣΛΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΤΟΥΝΙΚΙΟΥΠΑΛΛΗΝΕΩΣ ΓΡ..ΩΑΤΣΥΟΝΤΟΣΛΡΣΙΟΝΟΣΤΟΥΠΛΤΡΟΦΙΛΟΥΚΗΦΙΣΙΕΩΣ ΟΠΛΟΜΑΧΟΥΝΤΟΣ
ΣΛΤΥΡΟΥΤΟΥΚΛΕΟΜΕ//ΟΥΣΦΛΥΕΩΣ ΠΛΙΔΕΥΤΛΙ ΕΡΛΣΤΟΣΘΗΕΛΙΣΥΣ ΕΥΤΥΧΙΛΗΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΥΦΗΜΟΣΣΥΘΛΛΗΤ-ΙΟΣΓΛΙΟΣΛΖΗΝΙΕΥΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΥΘΡΙΔΗΣ ΖΩΙΛΟΣ ΦΛΥΕΥΣ

ΟΙΔΕΕΓΥΜΝΑΣΙΛΡΧΗΣΑΝ
ΤΗΤΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ ΠΑΤΡΟΦΙΛΟΣΑΡΕΙΟΝΟΣΚΗΦΙΣΙΕΥΣΟΥΤΟΙΚΑΙΣΥΣΤΛΤΛΙ
ΣΕΡΧΙΕΥΣΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΣΑΤΥΡΟΥΦΛΥΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΤΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣΑΦΙΔΝΑΙΟΣΤΙΘΕΡΙΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝΕΞΟΙΟΥ
.ΥΜΕΛΙΤΕΥΣΖΩΙΛΟΣΘΡΑΣΕΟΥΛΦΙΔΝΑΙΟΣ
ΠΑΓΕΙΤΛΙΣΥΝΤΟΙΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΚΟΙΣΟΙΔΕ
//// . . Τ Υ Ν Ο Σ Τ Ο Υ Ι Ο Γ Ο Δ Ε Ι Σ ! . . Λ . . . . Υ . Ι Ο Υ ////
ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ)ΟΗΘΕΝΕΠΑΓΑΘΟΣΕΥΠΟΡΟΥΟΗΘΕΝ
ΛΕΥ/////ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣΕΡΑΣΤΟΥΘΗΣΑΙΕΥΣΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)ΘΕΡΕΝΕΙΚΙΔΗΣ
Λ..ΔΕΙΣΙΟΣ)ΕΥΠΥΡΙΔΗΣ ΖΗΝΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΟΤΑΜΙΟΣ
ΤΗΡΙΟΣΜΗΝΟΔΟΤΟΥΣΤΕΙΡΙΕΥΣΦΙΛΗΜΩΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΕΡΧΙΕΥ
ΝΙΟΣΧΑΡΗΤΟΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ
")ΑΛΑΙΕΥΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΓΑΙΟΥ ΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΑΗΜΟΣΛΓΛΘΟΚΛΕΟΥΣΕΣΤΙΛΙΟΘΕΝ ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ
"ΛΙΔ ΑΙΟΣΩΥΣ...ΟΥ.ΗΟΣΝ
ΔΟΥΜΑΡ

V. 1 post ΤΥΧΗΙ litterae fere novem consulto deletae sunt. Item totus versus 20. Scripturam pessimam et neglegentissimam esse testatur Koehler. Beta littera fere ubique hanc formam θ habet, cum Theta sit Θ.

Ἀγαθῇ τύχῃ [Νέρωνος] Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ νείκης. | Ἐπὶ Θρασύλλου ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσου ὑπάτου, κηρυκεύοντος Θεογένους, | στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλείτας τὸ ὄγδοον καὶ ἀρχιερέως Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Γερμανικοῦ | καὶ Διὸς Ἐλευθερίου ἐκ τῶν (ἐκ τῶν) Ἑλλήνων, καὶ ἐπι[μ]ελητοῦ τῆς πόλεως διὰ βίου, καὶ ἱερέ(ως) Δηλίου Ἀπόλλωνος καὶ ἐπιμελητοῦ τῆς ἱερᾶς Δήλου, κα[ὶ ἀρχι]ερέως τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν, καὶ ἀρίστου | τῶν Ἑλλήνων καὶ νομοθέτου Τιβερ[ίου] Κλαυδίου | Νουίου ἐ[ξ] Οἴου

κοσμητεύων Ἐπίκτητος) Εὐπυρ[ίδ]ης, τειμη[θ]εὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπὶ τῷ καλῶς καὶ | κοσμίως αὐτόν τε βιοῦν καὶ προεστάτ[θ]αι τῆς ἀναστροφῆς τῶν ἐφήβων (καὶ) κοσμιότητος, εἰληφὼς | δὲ παρὰ τοῦ δήμου καὶ σίτησιν ἐν πρ[υτα]νείῳ διὰ βίου, τούσδε παρέδωκεν ἐφήβους εἰς τὸ μητρῷον, | παιδοτριβοῦντος Ἀρίστω[ν]ο[ς το]ῦ Ἀφροδισίου Ῥαμνουσίου, ἡγεμονεύοντος Ἀρτέμωνος | τοῦ Νικίου Παλληνέως, γρ[αμ]ματ[ε]ύοντος Ἀρ[ι]ίωνος τοῦ Πατροφίλου Κηφισιέως, ὁπλομαχοῦντος | Σατύρου τοῦ Κλεομέ[ν]ους Φλυέως. παιδευταί· Ἔραστος Βη[σ]αι[ε]ύς, Εὐτυχίδης Μαραθώνιος, Εὔφημος Συβαλήττιος, Γάιος Ἀζηνιεύς, Δημήτριος Συβρίδης, Ζωΐλος Φλυεύς.

οἵδε ἐγυμνασιάρχησαν

[...... Ἐπικ]τήτου Εὐπυρίδης, Πατρόφιλος Ἀρείωνος Κηφισιεὺς (οὗτοι καὶ συστάται) | ....ς Ἐρχιεύς, Δημοσθένης Σατύρου Φλυεύς, Ὀλύμπιος Σωτηρίχου Ἀγνούσιος, | ....του Γαργήττιος, Σωκράτης Σωκράτους Ἀφιδναῖος, Τιβέριος Ἡρακλέων ἐξ Οἴου, | ....ου Μελιτεύς, Ζωΐλος Θρασίου Ἀφιδναῖος.

[Ἀρεο]παγεῖται σὺν τοῖς γυμνασιαρχικοῖς οἵδε

.... Ἀριστώνυμος) Ὀῆθεν, Ἐπάγαθος Εὐπόρου Ὀῆθεν, | ..... Λευ.. Δημοκράτης Ἐράστου Βησαιεύς, Εἰσίδοτος) Βερενικίδης, | [......, Ἀ]φ[ρο]δείσιος) Εὐπυρίδης, Ζήνων Διονυσίου Ποτάμιος, | [............., Ἀνθεσ]τήριος Μνασθένου Στειριεύς, Φιλήμων Καλλιστράτου Ἐρχιεύ(ς), | ...., ...νος Χάρητος Λαμπτρεύς, Διονύσιος) Κυδαθηναιεύς, | ....ν) Ἁλαιεύς, Ἀφροδείσιος Γαΐου Ἀζηνιεύς, | ...., ...δημος Ἀγαθοκλέους Ἐπεικίδηθεν, Νικόμαχος ...., ...λιναῖος Μυρ[ινο]ῦ [Ὀ]ῆθεν, ...|...........δου Μαρ[αθώνιος .....].

Thrasylli archontis annum 61 p. Chr. esse constat testimonio Phlegontis Tralliani mir. c. 20. Versu 20 scriptum fuisse videtur [παιδοτριβοῦντος Ἀρίσ]τ[ω]νος τοῦ [Ἀφρ]οδισι[ου Ῥαμνο]υ[σ]ίου.

1086 Lapis ab omnibus partibus praeter sinistram mutilus; a dextra anaglyphum ephebum stantem cum chlamyde repraesentans. In collectione Elginiana. Ed. Osann Sylloge p. 101. Ex eius exemplo et Muelleri schedis Boeckh C. I. G. 280 (inde Lebas Attique 516). Mon. Mus. Brit. p. 112 n. 43.

```
  ΕΥΣ
 ΝΙΩΝ
 ΜΗΤΡΙΟΥ
  ΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΗΓΕΜΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
  ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
ΟΠΛ  ΜΑΧΟΣ
Σ     ΡΑΤΟΣ
      ΞΥΣ
      ΟΥΛΑΞ
      ΝΗΣ
      ΕΥΣ
```

[γραμματ]εύς
[Ἀθη]νίων
[Δη]μητρίου
Φαληρεύς
ἡγεμὼν
Διονυσόδωρος
Διονυσίου
Ἀναφλύστιος
ὁπλ[ο]μάχος
Σω[στ]ρατος
[Νικίο]υ
[Παλλην]εύς(?)
[κεστρο]φύλαξ
......νης
......εύς

Horum trium titulorum (n. 1086—1088) aetatem cum accurate definire non liceat, eos hic collocavi coniectura satis incerta ductus. Etenim n. 1086 et 1087 eundem habere hoplomachum Sostratum Niciae filium admodum probabile est, incertius iam, n. 1088 eundem fuisse ἡγεμόνα Dionysodorum Dionysii f. Anaphlystium. Sed tamen eiusdem aetatis esse hos titulos aliquam habet veri similitudinem, atque eos Hadriani aetate antiquiores esse etiam aliis de causis verisimile est. Iam cum tituli n. 1081. 1082 Niciam Antigoni f. Pallenensem hoplomachum habeant, Sostratum Niciae f., qui hic eodem munere fungitur, illius filium putaverim, praesertim cum etiam hunc pagi cuiusdam, cuius nomen in -ευς desineret, fuisse ex n. 1086 appareat. Quod si ita est, fere anno 80 p. Chr. hi tres tituli compositi sunt. Sed satis incertum esse hoc argumentum intellego (n. 1085 ἡγεμὼν est Ἀρτέμων Νικίου Παλληνεύς).

1087 In fragmento tabulae marmoris Pentelici, supra integro, a ceteris partibus mutilo, a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,05, invento 'εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ νεωτέρου πρυτανείου'. Exstat in stoa Hadriani. Edidit Pittakis Eph. 2603. (Lebas Attique 551). Denuo descripsit Koehler.

(cymatium)

```
      ΥΧΗΕΠΙΝΕΙΚ
     ΙΗΤΕΥΟΝΤΟΣΑ
   ΙΟΝΥΣΙΟΥΦΙΛΑΔΟΥΙ
   ΣΩΣΤΡΑΤΟΥΤΟΥΝΙΚΙΟ
    ΦΙΔΙΟΣΓΛΑΥΚΟΣ Κ
     ΙΥΕΝΤΟΥΣΣΥΝΤΡ
       ΙΟΣΣΓΥΜΝΑΣΙ
        ΣΠΥΘΟΔΩΡ
        ΞΔΙΟΔΟΤΟ
        ΕΡΜΑΙΟ
        ΥΛΑΔΑΙ
```

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ, ἐπὶ Νεικ[........... ἄρχοντος],
[κοσμ]ητεύοντος Α[..............., παιδοτριβοῦντος ....]
[τοῦ Δ]ιονυσίου Φιλαίδου, [ἡγεμόνος ...., ὁπλομά]-
[χου] Σωστράτου τοῦ Νικίου [Παλληνέως(?) ....]
[.. Αὐ]φίδιος Γλαῦκος Κ...................
[ἀνέγρα]ψεν τοὺς συντρ[όφους καὶ συνεφήβους]

In laterculi qui sequebatur reliquiis pauca modo nomina agnoscuntur: V. 7 ...ιος γυμνασι[άρχης], v. 8 ...ς Πυθόδωρ[ος], v. 9 ...ς Διόδοτος, v. 10 Ἕρμαιος, v. 11 [Π]υλαίδη[ς]. Versu 1 quod scriptum est ἐπὶ Νειχ.... id ad archontis designationem referendum esse non plane certum est. Nam potest etiam fuisse ἐπὶ νείκ[ῃ Καίσαρος], etsi id propter spatii rationes minus veri simile est. De aetate tituli cf. adn. ad n. 1086.

1088 Fragmentum lapidis Pentelici; in Theseo. Ed. Lebas Attique 562. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΚ
ΚΟΣΜΗΤΕΥC
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙ
ΟΥΣΤΟΥ)ΑΓΚ
ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΥΣΤΡΑΜΜ/
ΤΙΒΕΡΙΟΣΦΟΙΒΙΔ
ΟΣΕΥΕΛΠΙΣΤC
ΑΝΤΙΟΧΟΣΔΙC
ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΡΧΙΤ/
ΣΩΚΡΑΤΗΣΕΥΜΗΛC
ΤΑΙΟΥΑΤΕΙΜΗΤΟΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΕΥΜΕΝC
Φ ⁻ΣΙΟΣΗ *vac.*
Σ) ΓΕΛΛΙΕ// (*sic*)
ΟΣ) ΛΑΜΟΣ
ΟΣ) ΙΙΣΚΟΠΑΣ
ΛΗΣ) ΣΩΤΗΡΙΧ
⁻)
Λ
\/// Ν

Ἀγαθῇ τύχῃ [Νίκης Καίσαρος(?)]. | Ἄρχοντος Κ........, | κοσμητεύο[ντος τοῦ δεῖνος] | Ἀναφλυστί[ου, παιδοτριβοῦντος ......]ους τοῦ) Ἀγκ[υλῆθεν, ἡγεμόνος Διονυσοδώρου] | τοῦ Διονυσίου [Ἀναφλυστίου(?), ὁπλομάχου ......]τους, [γ]ραμμα[τέως τοῦ δεῖνος]. In ipso epheborum laterculo haec nomina agnoscuntur: V. 8 Τιβέριος Φοιβίδ[ου], v. 9 ... ..ος Εὐελπίστο[υ], v. 10 Ἀντίοχος Δι......, Σωκράτης Ἀρχιτ[ίμου?], v. 12 Σωκράτης Εὐμήλο[υ], v. 13 [ὁ δεῖνα ....]ταίου, Ἀτίμητος ......, v. 14 Παράμονος Εὐμένο[υς]. In extremis versibus praeter syllabas quasdam et litteras nullius momenti nihil legitur nisi v. 16. 17 Γέλλι[ος Θά]λλαος, v. 18. 19 Πι(νάριος?) Σκόπας | Σωτηρίχ[ου]. De aetate tituli cf. adn. ad n. 1086.

1089 Columna lapidis Pentelici cum aëtomate inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. I p. 428. Exscripsit Koehler.

ΚΑΙΣΑΡΟΣΝΕΙΚΗΣ

ΑΘΗΤΥΧΗC λΙΟλΙC ΝΟCλΡΧΟΝΤΟC
[Μ] ΤΕΥΟΝΤ Ч ΤΡΙΟΥ)CΦΗΤ
ΤΙΟΥ)Π..ΔΟΤΡΙΒΟΥ CλΠΟλλΩ
[Ν]ΙΟΥΤΟΥΤΕΡΤΙΟΥ ΝΙΕΩCΠλΙ
ΔΟΥΤλΙλΠΟλλΩΝΙ ΛΕΞλΝΔΡΟCΘΡλ
CΕλCΘΕΜΙCΩΝΕΛΙ ΛCΘΕΟΔΩΡΟC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΕΙCΙΩΝΕΙCΙΩΝΟCΠΑΙ
ΑΝΙΕΥCΦΙΛΟΥCΙΔΙΟΥCΚλΙCΥΝΕΦΗ
ΒΟΥCΠ ////////// C // CΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΒΑCCΟC)	ΔΗΜΗΤΡΙΟC	ΜΟCΧΙΩΝ
ΝΕΙΚΙλC)	ΟΙΝΟΥ	ΟΜΗΡΟC)
ΦΙλΗΜΩΝ	ΗΡλΙΟC)	ΚΑΛΛΙΠΠΟC
ΦΙλΤΩΝ	ΘΡΕΠΤΟC	ΗΡΑΚλλC
ΑΓΑΘΟΚλΗC	ΔΙΟCΚΟΥΡΙΔΗC	λΠΟλλΩΝΙΟ^C^
ΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗC	ΜΗΝΟΦΑΝ^C^	ΜΗΤΡΑC
ΑΝΤΙΟΧΟCΦΙ	ΖΩCΙΜΟC	ΜΕΝΕλΑΟC
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC	λΓλΘΟΚλΗCΠΕ	ΑΝΤΙΟΧΟC
ΔΙΔΑC	ΕΠΙΓΟΝΟC	λΡΤΕΜΩΝ
ΑΡΙCΤΕΑC	ΕΥΔΟΞΟC	ΒΑΧΧΩΝ
CΥΚΑΡΠΟC	ΖΩCΙΜΟC	ΕΠΙΚΤΑC
ΕΥΚΑΡΠΟC	ΕΠλΓλΘΟC	ΕΥΚΑΡΠΟC
λΟΥΚΙΟCλΥΔΙC	ΞΕΝΟΚλΗC	ΥΓΕΙΝΟC
ΟCλλΕΞΑΝΔΡ^OC^	ΗΡΑCΠΕΙΡΑΙ	ΠλΜΦΙλΟC
ΓλλΥΚΟC	ΠΥΘΑC	λΡΤΕΜΩΝ
ΕΠΙΚΤλC	ΕΥΠΟΡΟC	ΕΙCΙΓΑC
CΤΕΦλΝΙΩΝ	ΕΥΠλΟΥC	ΔΙΟΝΥCΙΟC
CΥΝΤΡΟΦΟC	ΘΕΟΦΑC	
ΝΕΙΚΟΜλΧΟC	ΕΥλC	

ΘΥΡΩΡΟCΑΡΕCΚΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Var. lect. V. 10 nonnullae litterae consulto deletae sunt; quarum Koehlerus ea modo vestigia vidit, quae supra posui. Kumanudes dicit 'εἶναι ὡς 8 ἐπίτηδες ἀπεξεσμένα γράμματα, ἀμυδρῶς νῦν φαινόμενα ὡς ΠΟΙΛΙCAC'. Ego quidem non dubito, quin ΤΕΙΜΗCAC scriptum fuerit. Quas litteras uncis circumdedi, Koehlerus non habet.

Καίσαρος Νείκης | [ἀγ]αθῇ τύχῃ. [Ἐπ'] Αἰολί[ω]νος ἄρχοντος, | [κοσ]μ[η]τεύοντ[ος Δ]η[μη]τρίου) Σφητ|τίου, π[αι]δοτριβοῦ[ντο]ς Ἀπολλω|νίου τοῦ Τερτίου [Παι]ανιέως, παι|δ(ε)υταὶ Ἀπολλώνι[ος, Ἀ]λέξανδρος, Θρα|σέας, Θεμίσων, Ἐλ[πί]ας(?), Θεόδωρος, | Διονύσιος, Εἰσίων Εἰσίωνος Παι|ανιεὺς φίλους ἰδίους καὶ συνεφή|βους [τειμήσας] ἀνέθηκεν.

Βάσσος)	Δημήτριος	Μοσχίων
Νεικίας)	Οὔνοψ	Ὅμηρος
Φιλήμων	Ἡραῖος)	Κάλλιππος
Φίλων	Θρέπτος	Ἡρακλᾶς
Ἀγαθοκλῆς	Διοσκουρίδης	Ἀπολλώνιος
Νεικοκράτης	Μηνοφάνης	Μητρᾶς
Ἀντίοχος Φι..	Ζώσιμος	Μενίλαος
Ἀλέξανδρος	Ἀγαθοκλῆς Πο.	Ἀντίοχος
Δίδας(?)	Ἐπίγονος	Ἀρτέμων
Ἀριστίων	Εὔδοξος	Βάκχων
[Ε]ὔκαρπος	Ζώσιμος	Ἐπικτᾶς
Εὔκαρπος	Ἐπάγαθος	Εὔκαρπος
Λεύκιος Αὐδι-ος Ἀλέξανδρος	Ξενοκλῆς	Ὑγεῖνος
	Ἡρᾶς Πειραι(εύς)	
Γλαῦκος	Πυθᾶς	Πάμφιλος
Ἐπικτᾶς	Εὔπορος	Ἀρτέμων
Στεφανίων	Εὔπλους	Εἰσιγᾶς
Σύντροφος	Θεοφᾶς	Διονύσιος
Νεικόμαχος	Εὐᾶς	

Θυρωροί· Ἀρίστων Δημητρίου

Metrodoro archonte (n. 1081), Claudii principatu, inter ephebos est Αἰολίων Ἀντιπάτρου Φλυεύς, quem Neubaueras Comm. epigr. p. 149, quia nullum praeterea inveniatur in titulis Atticis nominis rarissimi Αἰολίων exemplum, eundem qui hic archon sit esse indicat cum magna probabilitate. Nam invenitur quidem tertium exemplum supra n. 692, ubi archon eponymus est Σαλλουστιανὸς Αἰολίωνος Φλυεύς. Sed id quin ad eundem hominem pertineat propter pagi nomen additam dubium non videtur. Quum autem in titulo Sallustiani archontis senatus quingentorum commemoretur, is anno 126 p. Chr. antiquior esse non potest. Quare nescio an patris Aeolionis archontis annus paullo posterior sit, quam Neubauerus voluit, qui eum inter a. 70 et 80 p. Chr. in munere fuisse coniicit. Quodsi eum potius prope ad a. 90 p. Chr. accedere statuemus, homo qui sub finem imperii Claudii ephebus fuit, fere quinquagesimo quinto aetatis anno magistratu eponymo functus est, qua in re nihil inest improbabile.

1090 Tabula marmoris Pentelici, cr. 0,115. Exscripsit Koehler.

```
                    Η Β Ο Υ Σ

          ΑΡΚΟΥΕΥΟΔΟCΑΡΙCΤΩ
      sic Λ^Λ ΙΣΤΡΑΤΟΥ
          ΟΥΚΛΟΛΥΜΠΟΣ
          ΡΤΕΜΩΝ )
         -ΟΣ)ΣΠΟΡΟΣ)ΦΙΛΛΥ·
          ΟΥ)ΖΩΣΙΜΟΣ)
          'ΣΙΟΥ)ΖΩΣΙΜΟΣ)
          ΑΚΤΙΟΥ)ΔΙΟΔΩΡΟΣ)
          ΔΟΝΤΟΣ)ΖΩΣΙΜΟΣ)
           ΗΣΙΟΥ)ΑΤΤΙΚΟΣ)
         -ΜΡΑΓΔΟΥ)ΥΓΕΙΝΟΣ)
      Ι ΜΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ)ΟΥΑΡΙΟΣΣΩΣΙΒΙΟC
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ)ΕΥΟΛΠΑΣ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ)ΖΩΣΙΜΟΣ
ΕΥΠΛΟΥΣΜΗΝΟΦΛΟΥ)ΠΡΩΤΑΣ
ΑΓΑΘΑΣΝΥΝΦΔΟΤΟΥ)ΟΝΗΣΑΣΑΤΤΙΚΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΔΙΟΦΑΝΤΟΥ)ΣΤΕΦΑΝΟΣ
     ΗΠΑΣΔΙΟΦΑΝΤΟΥ)ΚΛΔΩΡΟΟΕΟΣ
        ΟΣΝΕΙΚΕΡΩΣ)ΔΙΩΝΕΠΙΓΟΝΟΥ
         ΟΔΩΡΟΥ)ΕΥΤΥΧΟΣ
          ΤΩΝΟΣ)ΕΥΠΟΡΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
          ΝΥΣΙΟΥ)ΣΤΕΦΑΝΟΣΙΩΝΟΣ
           Υ<ΑΛΥΠΟΣΑΝΕΙΚΗΤΟΥ
           ///ΟΣ)ΑΦΡΟΔΑΣ
             ΣΠΑΡΑΜΟΝΟΣ
             ΤΡΙΟΥ////////////////// (rasura)
                 ΗΣΙΣΤΡΑΤΟΥΜΑΡΑ
```

[Ὁ δεῖνα ἀνέγραψε τοὺς συνεφ]ήβους·

[...... Μ]άρκου, Εὔοδος Ἀρίστω(νος?). | [...... Κα]λλιστράτου, | ....ου, Κλ(αύδιος) Ὄλυμπος, | [...... Ἀ]ρτέμων), | ......ος), Σπόρος Φιλλυ, | ....ου, Ζώσιμος, | [..... Διον]υσίου, Ζώσιμος, | ..... Ἀκτίου, Διόδωρος, | [....... Σπίν]θοντος, Ζώσιμος, | ....ησίου, Ἀττικός, | [........ Σ]μ[α]ράγδου, Ὑγεῖνος, | .....ιμος Δημητρίου, Οὐάριος Σωσίβιος, | Ἀφροδείσιος Φιλοκλέους, Εὐόλπας, | Εὐέλπιστος Διονυσίου, Ζώσιμος, | Εὔπλους Μηνοφ[ί]λου, Πρωτᾶς, Ἀγαθᾶς Νυμφ[ο]δότου, Ὀνησᾶς Ἀττικοῦ, | Εὔκαρπος Διοφάντου, Στέφανος, | [Ἀσκλ]ηπᾶς Διοφάντου, Κλ(αύδιος) Δωρό[θ]εος, | ....ος, Νεικέρως, Δίων Ἐπιγόνου, | ...... .οδώρου, Εὔτυχος, | [.... Ἀρίσ]τωνος(?), Εὔπορος Ἀρίστωνος, | [.... Διο]νυσίου, Στέφανος Ἴωνος, | [.........ο]υ, Ἄλυπος Ἀνεικήτου, | .... ιος, Ἀφροδᾶς, | ......ς Παράμονος, | [... Δημη]τρίου(?) ....| ......ησιστράτου Μαρα(θώνιος).

Hic collocavi hunc titulum, quia hoc genus nomina ephehorum recensendi, ut neque tribuum neque pagorum nomina adiciantur neque per columnas quas dicunt disponantur nomina, sed continuo versuum ordine unum alteri adiungatur, maxime primi p. Chr. saeculi esse videtur. Memorabile est, quod hic signum semicirculi, quod alibi filium patris cognominis indicare solet, nominibus interponitur eaque separat plane eodem modo quo nos virgula uti solemus. Nam nullam aliam hic eius esse vim inde apparet quod etiam omnibus patrum nominibus genetivo casu scriptis additur.

1091 Tabula marmoris Hymettii inventa apud S. Demetrium *Κατωφόρι*, exstat in Barbaceo. Ed. Kumanudis Eph. nov. 413. Ectypum chartaceum, quo continentur col. III et IV v. 44—57, transmisit O. Lueders; idem praeterea aliquot locis Kumanudis exemplum cum lapide contulit.

Α Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η Ε Π | Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ Κ Α Ι Σ | Ρ Ο Σ Θ Ε Ο Υ
Ο Υ Ε Σ Π Α | Ι Α Ν Ο Υ Υ Ι Ο Υ Δ Ο Μ Ε Τ Ι Α Ν Ο | Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι | Υ Δ Ι Ο Σ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Ο Υ | Ν Τ Ο Σ
Ο Κ Ο Σ Μ Η | Σ Σ Τ Ω Ν) Ε | Σ Ι Ο Σ Τ Ο Υ Σ
Υ Φ Ε Α Υ Τ | Ε Υ | Α Υ Τ Ω Ε Φ Η
Β Ο Υ Σ Α Ν | Α Ψ | Θ Η Σ Ε Ι Ω Ν Α
Χ Θ Ε Ν Τ Ω | Τ Ρ Α Τ Ω Ν) Ε Π Ι Κ Η Φ Ε Ι
Σ Ι Ο Σ Ν̄ | Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ο Σ Ε Π Ι
Κ Η Φ Ε Ι Σ Ι Ο Σ Κ Α Ι Τ Η Ν Ε Ν Σ | Κ Ω Ν Ε Γ Υ Μ [Ν] Α Σ

ΧΟΥΝΣΤΡΑΤΩΝ)ΕΠΙΚ — ΜΑΡΑΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΣΤΡΑΤΩ — ΜΑΡΑ-ΠΑΙΔΕΥ
ΑΠΕΛΛΗΣ)ΕΡΧΙΕΥΣ — ΑΝΔ ΟΥΜΕ
ΑΛΚΙΜΟΣ)ΒΗΣΑΙΕΥΣ — ΑΕΧΑΡΙΚΑ — ΔΙΟΦΑΝ
ΑΡΤΕΜΩΝΚΟΡΙΝΘ — ΣΕΙ — Α ΛΩΝΙΟΣ — ΔΡΟ.ΟΣ — ΚΟΣΕΥΤΥ
ΠΑΓΧΑΡΗΣΑΣΚ/// — ΜΗΑ — ΡΙΒΗΣ — ΛΕΟΝΑΣΕΥΔΟ — ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΕΠ
ΓΑΟΡΑΡΙΟΣΑΝΘΕΣ — ΟΣ ΣΤΗ — ΤΡΑΤΟΣΘΕ — ΣΗΝΩΝΙΕΡΩ= — ΑΓΑΘΩΝ)
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ) ΥΕΥΣ — ΗΒΟ — Ε ΛΟΣΘΕΟΔΩ — ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΕΠΙ — ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗ///
ΦΙΛΗΜΩΝΣ. . . . ΟΘΕΟΥΕ. . . . . ΙΣΜΟΥΝΙ — Α.ΕΞΑΝΔΡΟΣΕΙΣΙ — ΣΥΜΦΕΡΩΝΑΗ — ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΙΩ. . . . . . . ΦΗΤΤΙΟΣΘΑΡΓΗ — .ΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ) — ΥΓΕΙΝΟΣΝΕΙΚΟ — ΔΙΟΚΛΗΣ
Σ. . . ΤΩ. . . . ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΕ.ΙΚΗΦΕΙΣΙΟΙΣΚΙΡΟ — ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΒΑΘΙΠ — ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΑ — . . . . .
ΑΛΚΙΜΟΥΒΗΣΑΙΕΥΣΕΚΑΤΟΜ — ΠΟΣΑΣΠΡΕΙΜΟΥ — ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)
ΑΛΚΙΜΟΥΒΗΣΑΙΕΥΣΜΕΤΑΓΙΤΟΝΙΩΝΑ — ΠΡΙΜΟΣ) — ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)
ΟΛΕΙΤΑΙ — ΜΕΙΛΗΣΙΟΙ — ΣΩΣΙΜΟΣΠΡΙΜΟΥ — ΠΡΙΜΟΣΕΠΙΚΤΗ
ΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΦΑΛΗ — ΑΥΦΙΔΙΟΣΔΙΟΔΟΤΟΣ — ΜΗΝΑΣΠΛΟΚΑΜΟΥ — ΟΝΗΣΙΜΟΣΑΦΡ
ΟΝΟΣ)///ΑΛΛΗΝΕΥΣ — ΜΕΝΑΝΔ.ΟΣ — ΑΘΗΝΑΙΣΑΠΟΛΛΩ — ΑΜΙΑΝΤΟΣΑΣΩ
. . . ΒΩΣΙ. . . . . ΝΕΥΣ — ΠΟΜΠΩΝ.ΟΣΚΛΑΡΟΣ — ΕΥΟΔΟΣΗΡΑΚΛΕΙ — ΜΥΣΤΗΣΦΙΛΙΠ
ΛΟΣΣ. . . . ΑΝΟΣΧΟΛΛΕΙ — ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΣΚΛΗΠΙ — ΣΩΣΙΜΟΣΗΡΑΚΛ — ΚΛΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΡΙΣΩ ΥΡΟΥΠΕΙΡΑΙ — ΙΤΑΛΟΣ) — ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΕΥΔΟ — ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΗ
Υ ΕΟΚΡΙΤΟΥΠΕΙΡΑΙ — ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΙΤΑΛΟΥ — ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ) — ΣΤΑΧΥΣΦΑΥΣ
)ΒΕΡΝΕΙΚΙΔΗΣ — ΝΙΚΙΑΣ) — ΑΡΙΣΤΩΝΑΗΝΑΙΟΥ — ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΙΟ
ΧΟΣ)ΣΟΥΝΙΕΥΣ — ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ — ΑΤΤΙΚΟΣΘΕΟΓΕ — ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΛΥΣ
ΟΔΙΝΙΟΣ//ΥΕΛΠΙΣΤΟΣ — ΤΦΛΑΣΥΝΕΓΔΗΜΟΣ — ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΦΟ — ΠΑΜΦΙΛΟΣΜ
Α. . . . . . Σ)ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ — ΕΥΓΕΝΗΣΜΟΥΣΕΡΩ — ΛΥΣΙΑΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ — ΔΙΟΔΩΡΟΣ. . .
.ΩΙΣΘΕΝΗΣΑΝ. .ΟΧΟΥΑΝΑΦ — ΕΥΤΥΧΟΣΚΡΙΤΩΝΟΣ — ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΚΑΛΛΙΦ — ΕΥΟΔΟΣ. . . .
ΑΦΡΟΔΕΙΟΣΣΩΣΙΜΟΥΛΑΜ — ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΕΥΠΟΡΟΥ — ΔΑΜΑΣΠΑΜΦΙΛΟΥ — ΕΥ. . . . . . . ΜΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΩΣΙΜΟΥΛΑΜ — ΣΩΚΡΑΤΗΣΔΗΜΗΤΡΙ — ΣΥΜΦΕΡΩΝΑΝΘΟΥ — . . . ΣΤΟΚΛΗΣ — Α
ΑΝΘΟΣΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣΛΑΜ — ΤΚΛΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ — ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΡΜΙΟΥ — ΝΙΚΙΑΣ) — ΩΙ
ΛΗΝΑΙΣ)ΠΑΜΒΩΤΑΔΗΣ — ΗΡΑΚΛΕΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ — ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥ. . — ΣΕΜΝΟΣΑΛΕΞ — ΔΙΟ

ΠΑΓΚΡΑΤΗΣΕΥΑΡΕΣΤΟΥΑΡΑ
ΠΟΠΛΙΟΣ) ΑΓΓΕΛΗΘΕΝ
ΜΟΥΣΑΙΣ) ΕΚΜΥΡΙ
ΑΡΤΕΜΩΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ΓΑΡΓΗΤ
ΓΑΙΟΣ) ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΕΥΟΔΟΣΕΡΜΙΟΥΚΥΔΑΘΗ
ΕΣΠΕΡΟΣΣΩΠΥΡΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΑΣΙΑΤΙΚΟΣΣΩΠΥΡΟΥ....
ΝΟΥΜΗ//////ΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ..
////Π//ΡΟΣ) ΕΥΠΥΡΙ
ΕΡΑ//////ΝΕΥΠΟΡΟΥΕΥΠΥΡΙ
ΣΤΑ//////////ΟΣ) ΔΕΙΡΑΔΙΩ
ΦΩ//////ΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΟΛΩ
ΩΛΙΟΣΛΟΛΛΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣΑΣΗ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΣΚΑΜ
ΒΑΚΧ//////ΟΣΝΕΙΚΙΟΥΦΛΥ
ΠΟΛΥ//////ΟΣΦΑΥΣΤΟΥΦΛΥ
ΣΩΣ////ΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΛΥ
ΑΦΡΟ////ΕΙΣΙΟΣΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥΘΟΡΙ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ) ΑΧΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ
ΠΑΡΑΣΙΟΣ) ΦΥΛΑΣΙ
ΣΩΠΥΡΟΣ) ΦΥΛΑΣΙ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΠΕΡΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ) ΑΛΑΙΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΣΥΒΑΛΗΤ
ΑΝΤΙΠ////ΤΡΟΣΑΛΩΠΕ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΑΛΛΗ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ) ΣΩΥΝΙ *sic*
ΓΛΑΥΚ//ΑΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΠΕΙ
ΚΡΑΤΩΝ) ΜΑΡΑ
ΣΩΤΑΣΚΡΑΤΩΝΟΣΜΑΡΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ) ΤΡΙΚΟ
////////ΤΙΣΕΥΚΤΗΜΟΝΟΣΣΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΛΚΑΜΕΝΟΥΠΑΙΑ
ΙΚΕΣΙΣ ΑΛΚΑΜΕΝΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΑΤΤΙΚΟΣΑΠΕΛΛΟΥΕΡΧΙΕΥΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ) ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΦΙΛΗΜΩΝΑΜΥΝΤΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
ΦΙΛΩ////ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΥΟ//////////ΑΡΑΦΗ
ΗΡ////////////ΩΝΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥΡΑΜΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΡΩΤΟΓΕ
ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΑΠΕΛΛΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΣΕΥΚΤΗ
ΒΙΩΝΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΤΡΥΦΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΟΥ
ΑΦΙΚΟΥ
ΣΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΥΦΟΡΟΣ
ΤΟΣΜΟΣΧΙΩ
ΚΟΣΑΘΗΝΙΩ
ΣΜΝΗΣΙΘΕΟΥ
ΝΤΟΣΑΠΕΛΛ
ΑΠΕΛΛΟΥ

Α....ΑΔΗΣ) ΛΑΜΠΤ
ΒΑΣΣΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΛΑΜ
ΠΡΙΜΟΣ) ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΜΑΚΑΡΕΥΣ) ΕΚΜΥΡΙΝΟ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ) ΕΡΧΙΕΥΣ
ΔΡΙΜΗΤΡΙΟΣΣΩΤΡΑΤΟΥΕΡ *sic*
ΠΟΠΛΙΟΣΑΡΙΣΤΙΔΟΥΦΙΛΑ
ΕΥΒΛΑΣΤΟΣΔΙΟΤΕΙΜΟΥΓΑΡ
ΣΩΣΙΜΟΣΕΣΠΕΡΟΥΠΑΙΑ
ΡΟΔΙΠΠΟΣΣΠΟΡΟΥΧΟΛΛΕΙ
ΣΤΡΑΤΩΝΣΩΣΙΜΟΥΠΕΙΡ
ΣΩΣΙΜΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥΠΑΙΟ
ΣΩΙΛΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥΠΑΙΟ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ) ΦΛΥΕ////Σ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ) ΦΛΥ//////
ΣΩΣΙΜΟΣ) ΣΦΗ//////ΟΣ
ΒΑΣΣΟΣΑΦΡΟΔΕΙ//////////ΟΥ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΜΗΝ....Φ
ΑΛΥΣΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣΑΣΗ
ΒΛΑΣΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ..
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ) ΑΝ..
ΚΟΡΙΝΘΟΣ) ΑΝΑΦΑ
ΙΣΙΔΟΤΟΣ) ΣΟΥ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ..
ΧΑΡΗΣ..
ΑΝΘ////////////////Σ)
////////ΛΙΟΣΕΡΜΗΣ
////////ΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜΗ
//////ΗΣΩΝΦΙΛΗΜΟ
ΤΕΡΨΙΧΟΡΟΣΜΟΣΧΙ
ΛΥΣΙΠΠΟΣΣΗΘΟΥ
ΟΝΗΣΑΣΑΡΧΕΛΑΟΥ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΛΗΝΑΙ
ΕΡΑΤΩΝΛΗΝΑΙΟΥ
ΑΝΤΕΡΩΣΑΣΚΛΗ
ΑΤΤΙΚΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΟΝΗΣΑΣΑΥΛΟΥ
ΣΩΣΙΜΟΣΣΩΚΡΑ
ΠΟΠΛΙΟΣΒΗΡΥΛΛΟΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΚΑΛΛΙΣΤ
ΕΥΜΕΝΗΣΠΑΛΑΤΙΩ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΠΑΛΑΤΙ
sic ΑΦΡΩΔΕΙΣΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟ
-ΒΕΡΓΙΛΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣΔΗ
ΣΩΤΑΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣΚΑΛΛΙΚΛ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΦΡΟ
ΧΑΡΙΤΩΝΑΘΗΝΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧ
ΑΦΡΟΔΕΙΣ ΕΙ
ΠΙΣΤΟΣ//////////////ΔΟΣ
ΟΝΗΣΙΜ////ΣΕΠΙΚΤ
ΦΛΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ
ΕΙΣ//////////ΣΒΑΣΙΛΕ
ΕΡΜ
ΑΙ

ΠΡΕΙΜΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΠΤΟ
ΕΝΠΟΡΙΚΟΣΕΥ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΔΕΙΟΥ
ΣΚΙΡΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΠΑΓΚΑΡΠΟΣΣΥΜ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΗΡΑ
ΓΡΑΦΙΚΟΣΑΠΕΛΛ
ΣΩΣΙΜΟΣΝΙΓΡΟ
ΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣΝΙ
ΣΩΣΙΜΟΣΙΣΙΔΩ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΩΡΟ
ΚΡΑΤΩΝΑΡΙΣΤΙΑ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΔΗΜΗ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΔΙΟ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΔΙΟΔΟ
ΣΕΡΑΠΑΣΔΙΟΔΟΤ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΛΕ
ΠΑΜΦΙΛΟΣΣΗΝ
//////ΝΥΣΙΟΣΘΕΟ

Κ

ΣΤΕΦ
ΑΦΡΕΓΑ
ΠΤΟΣ
ΥΓΙΝΟΣΝΙΚ

V. 9 extr. ἔγυμασ... Kumanudis, errore typothetae ut videtur; quare Ν intra uncos addidi. Col. III v. 60 duas lineas ante nomen Βεργίλιος, item IV v. 16 post Ἱέρω, quas exhibet Kumanudis, re vera in lapide esse testatur Lueders. Idem col. I v. 52 affirmat ΩΛΙΟΣ scriptum esse.

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἐπ[ὶ] Αὐτοκράτορος Καίσ[α]ρος, Θεοῦ | Οὐεσπα[σ]ιανοῦ υἱοῦ, Δομιτιανο[ῦ Σ]εβαστοῦ | Γερμανικοῦ Διὸς Ἐλευθερίου [ἄρχο]ντος, | ὁ κοσμη[τὴ]ς Στράτων) Ἐ[πικηφι]σιος τοὺς | ὑφ' ἑαυτ[ῷ παιδ]ευ[τὰς καὶ τοὺς ὑφ' ἑ]αυτῷ ἐφη|βους ἀν[έγρ]αψ[εν]. Θησείων ἀ|χθέντω[ν ἠγωνοθέτουν Σ]τράτων Ἐπικηφεὶ|σιος ν(εώτερος) καὶ [Μένανδρος] Στράτωνος Ἐπι|κηφείσιος καὶ τὴν ἐν Σ[αλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνεί]κων· ἐγυμνασιάρ|χουν·

Στράτων) Ἐπικ[ηφείσιος καὶ]
Μένανδρος Στράτω[νος Ἐπικηφείσιος Βοηδρομιῶνα]
Ἀπελλῆς) Ἐρχιεύς [Πυανεψιῶνα]
Ἄλκιμος) Βησαιεύς [Μαιμακτηριῶνα]
Ἀρτέμων Κορίνθ[ου Πο]σει(δεῶνα)
Παγχάρης Ἀπη[............ Γα]μηλ(ιῶνα)
Γά(ιος) Ὀράριος Ἀνθεσ[τήρι]ος [Ἀνθε]στη(ριῶνα)
Παράμονος) [Φλ]υεύς [Ἐλαφ]ηβο(λιῶνα)
Φιλήμων Σ....οθίου Ε........ Μουνι(χιῶνα)
Ζώ[σιμος) Σ]φήττιος Θαργη(λιῶνα)
Σ[τρά]τω[ν καὶ] Μένανδρος Ἐ[π]ικηφείσιοι Σκιρο(φοριῶνα)
.... Ἀλκίμου Βησαιεύς Ἑκατομ(βαιῶνα)
.... Ἀλκίμου Βησαιεύς Μεταγειτνιῶνα
[π]ολεῖται
..........ος Μενάνδρου Φαλη(ρεύς)
.....ανος) [Π]αλληνεύς
......βασι........νεύς
...λος Σ.....ανος Χολλεί(δης)
....ρίζη[ν Ζωπ]ύρου Πειραι(εύς)
..υ... [Θ]εοκρίτου Πειραι(εύς)
......) Βερενικίδης
....χος) Σουνιεύς
.....οδώνιος [Ε]ὔελπιστος
Ἀ[ντίοχο]ς) Ἀναφλύστιος
[Σ]ωσθένης Ἀν[τι]όχου Ἀναφ(λύστιος)

Erechth. Ἀφροδεί(σι)ος Ζωσίμου Λαμ(πτρεύς)
Διονύσιος Ζωσίμου Λαμ(πτρεύς)
Ἄνθος Εὐφράνορος Λαμ(πτρεύς)
Λήναιος) Πειθοιδης Παμβωτάδης
Aeg. Παγκράτης Εὐαρέστου Ἀραφ(ήνιος)
Πόπλιος) Ἀγγελῆθεν
Μουσαῖς) ἐκ Μυρ(ρινούττης)
Ἀρτέμων Καλλίου Γαργή(ττιος)
Γάιος) Γαργήττιος
Pand. Εὔοδος Ἑρμίου Κυδαθη(ναιεύς)
Ἕσπερος Ζωπύρου Παιαν(ιεύς)
Ἀσιατικὸς Ζωπύρου [Παιανιεύς]
Νουμ[ηνι]ος Συμμάχου ...
Leont. [Εὔ]π[ο]ρος) Εὐπυρί(δης)
Ἐρα[στω]ν Εὐπόρου Εὐπυρί(δης)
Στα[χυ]ος) Δειραδιώ(της)
Φι[σφ]όρος Διονυσίου Κολω(νῆθεν)
Ὠ(ι)ος Λόλλιος Ἀττικὸς Ἀζη(νιεύς)
Ἀγαθόπους Ἀφροδισίου Σημα(χίδης)
Ptol. Βακχ[ύλ]ος Νικίου Φλυ(εύς)
Πολύ[βι]ος Φαύστου Φλυ(εύς)

Μειλήσιοι
Αὐφίδιος Διόδοτος
Μένανδ[ρ]ος
Πομπώ[ι]ος Κλάρος
Εὐτυχίδης Ἀσκληπι[άδου]
Ἰταλός)
Μηνόδωρος Ἰταλοῦ
Νικίας)
Εὐτυχίδης
Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Συνέγδημος
Εὐγένης Μουσήρω(νος)
Εὔτυχος Κρίτωνος
Εἰσίδωρος Εὐπόρου
Σωκράτης Δημητρί(ου)
Τ(ιβέριος) Κλ(αύδιος) Φιλοκράτης
Ἡρακλέων Διονυσίου
Πρωτογένης)
Διονύσιος Πρωτογέ(νους)
Σινωπικὸς Ἀπελλοῦ
Ἀσκληπιόδωρος Εὐκτή(μονος)
Βίων Εὐκαρπίδου
Διονύσιος)
Τρύφων Διονυσίου
[......... Ἐ]πικτήτου
.................ου
[........... Γρ]αφικοῦ
............ς Παμφίλου
..............υφορος
.............τος Μοσχίω(νος)
..........κος Ἀθηνίω(νος)
............ς Μνησιθέου
............ντος Ἀπελλ(οῦ)
.... Ἀπελλοῦ

.... Μαρα(θώνιος) παιδοτρίβης
.... Μαρα(θώνιος). παιδου[ταί·]
.......ανδ[ρος ....]ου Με(λιτεύς)
.......α[ς] Χαρικλ[ίους]
.... Ἀ[πολ]λώνιος
[ὑποπαιδοτ]ρίβης
[..........σ]τρατος Θε(οδώρου)
Ε....λος Θεοδώ(ρου)
Ἀ[λ]έξανδρος Εἰσι....
[Ἀ]σκληπιάδης)
Μένανδρος Βαθύλ[λου]
Ποσᾶς Πριμου
Πρῖμος)
Ζώσιμος Πρίμου
Μηνᾶς Πλοκάμου
Ἀθηναῖς Ἀπολλω(νίου)
Εὔοδος Ἡρακλεί(δου)
Ζώσιμος Ἡρακλ(είδου)
Ἐλευσίνιος Εὐόδ(ξου)
Ἀφροδείσιος)
Ἀρίστων Λυναίου
Ἀττικὸς Θεογέ(νους)
Ἀπολλώνιος Εὐφο(ρίωνος)
Λυσίας Εἰσιδώρου
Σώστρατος Καλλιφ(ῶντος?)
Δαμᾶς Παμφίλου
Συμφέρων Ἄνθου
Διονύσιος Ἑρμίου
Διονύσιος Εὐ....
Ἐπίκτητος .....
Χάρης .....
Ἀνθ.....
...λιος Ἑρμῆς
[Ἀπο]λλώνιος Δημη(τρίου)
[Κτ]ήσων Φιλήμο(νος)
Τερψίχορος Μοσχ(ίωνος)
Λύσιππος Ζήθου
Ὀνησᾶς Ἀρχελάου
Συμφέρων Λυναί(ου)
Ἐράτων Λυναίου
Ἀντέρως Ἀσκληπι(άδου)
Ἀττικὸς Φιλωνος
Ὀνησᾶς Αὔλου
Ζώσιμος Σωκρά(τους)
Πόπλιος Βήρυλλος
Μουσαῖος Καλλιστ...
Εὐμένης Παλατίν(ου)

Δρό[σ]ος
Λε[ω]νᾶς Εὐδό[ξ]ου
Ζήνων Ἱέρω[νος]
Ἑρμογένης Επι...
Συμφέρων Λη.
Ὑγεῖνος Νεικ.
Φιλουμενὸς Α....
Παράμονος)
Ἀριστόβουλος)
Πρῖμος Ἐπικτή(του)
Ὀνήσιμος Ἀφρ(οδισίου)
Ἀμίαντος Ἀσκ....
Μύστης Φιλίπ(που)
Κλ(αύδιος) Ἀφροδίσιος
Διονύσιος Δι....
Στάχυς Φαύσ(του)
Ὀνήσιμος Δια...
Εἰσίδωρος Λυσ...
Πάμφιλος Μ....
Διόδωρος ....
Εὔοδος .....
Εὐ........μη..
[Ἀρι]στοκλῆς
Νικίας)
Σίμων Ἀλεξ(άνδρου?)
Πρεῖμος
Διόδωρος Πτο(λεμαίου)
Ἐμπορικὸς Εὐ....
Εἰρηναῖος Δείου
Σπόρος Θεοφίλου
Πάγκαρπος Συμ....
Ἀγαθήμερος Ἡρα...
Γραφικὸς Ἀπελλ[οῦ]
Ζώσιμος Νίγρο[υ]
Πρόσδεκτος Νί(γρου)
Ζώσιμος Ἰσιδώ(ρου)
Διονύσιος Δωρο(θέου)
Κράτων Ἀρισσια...
Σύμφορος Δημη(τρίου)
Ἐλευσίνιος Διο(δότου)
Τρόφιμος Διοδό(του)
Σεραπᾶς Διοδότ(ου)
Εὐχάριστος Λε.....

.... Διοφάν...
......νος Εὐτύ[χ...]
Ἐλευσίνιος Επ.....
Ἀγάθων)
Εὐφραντίδη[ς ....]
Σωτήριχος ......
Διοκλῆς ......

Ἀ.....
Ω.....
Δι......
Στέφ[ανος(?) ....]
Ἀφρογε[νὴς ....]
Πτεσ............
Ὑγῖνος Νι.....

Ζώσ[ι]μος Διονυσίου Φλυ(εύς)
Acam. Ἀφρο[δεί]σιος Πολυκλείτου Θορί(κιος)
Oen. Ἀπολλόδωρος) Ἀχαρ(νεύς)
Διονύσιος Ἀπολλοδώρου Ἀχαρ(νεύς)
Παράσιος) Φυλάσι(ος)
Ζώπυρος) Φυλάσι(ος)
Εὐβουλίδης Ἀφροδισίου Περι(θοίδης)
Cecr. Ἀπολλώνιος) Ἁλαιεύς
Ἀσκληπιάδης Συβαλλήττιος
Ant. Ἀντίπ[α]τρος Ἀλωπεκῆ(θεν)
Ἐπίγονος Ἀλεξάνδρου Παλλη(νεύς)
Att. Καρπόδωρος) Σ[ο]υνι[εύς]

Γλαυκ[ί]ας Ἀφροδισίου Πει(ραιεύς)
Κράτων) Μαρα(θώνιος)
Σωτᾶς Κρατίνου Μαραθώνιος
Ἀπολλωνίδης) Τρικο(ρύσιος)
. . . τος Εὐκτήμονος Σου(νιεύς)
Ἀφροδίσιος Ἀλκμαίνου Παια(νιεύς)
Ἰκέσιος Ἀλκμαίνου Παιανι(εύς)
Ἀττικὸς Ἀπολλοῦ Ἑρχιεύς
Παράμονος) Λαμπτρεύς
Φιλήμων Ἀμύντου Ἀναφλύστιος
Φιλω[ν)] Μαραθώνιος
Εὔο[δος)] Ἀραφή(νιος)
Ἡρ[ακλέ]ων Ἀριστείδου Ῥαμνού(σιος)

Erechth. Ἀ[σκληπι]άδης) Λαμπτ(ρεύς)
Βάσσος Ἀσκληπιάδου Λαμ(πτρεύς)
Πρεῖμος) Λαμπτρεύς
Aeg. Μαμερκεύς) ἐκ Μυρινο(ύττης)
Σώστρατος) Ἑρχιεύς
Δ[η]μήτριος Σω[σ]τράτου Ἑρ(χιεύς)
Πόπλιος Ἀριστίδου Φιλα(ίδης)
Εὔβλαστος Διοτείμου Γαρ(γήττιος)
Pand. Ζώσιμος Ἐσπέρου Παια(νιεύς)
Leont. Ῥόδιππος Σπόρου Χολλεί(δης)
Στράτων Ζωσίμου Πειρ(αιεύς)
Ζώσιμος Ἐπικτήτου Παιο(νίδης)
Ζωΐλος Ἐπικτήτου Παιο(νίδης)
Ptol. Διόδωρος) Φλυε[ύ]ς
Ἀντίοχος) Φλυ[εύς]
Acam. Ζώσιμος) Σφή[ττι]ος
Oen. Βάσσος Ἀφροδει[σίου Λ]ευ(κονοεύς)
Ἐλευσίνιος Μην . . . .
Hipp. Ἅλυς Ἡρακλέωνος Ἀζη(νιεύς)
Βλάστος Διονυσίου . . .
Ant. Ποσειδώνιος) Ἀν[αφλύστιος]
Att. Κέρινθος) Ἀναφλ(ύστιος)
Ἰσίδοτος) Σου(νιεύς)

Ἐλεύθερος Παλαντί(νιος)
Ἀφρ[ο]δείσι[ος . . . . .]
Δημήτριο[ς . . . .]
Βέργιλλος . . . . .
Δημήτριος . . . .
Ἰούνιος Δη[μ . . . . . .]
Σωτᾶς Εὐπόρου
Πρεῖμος Καλλικλ(έους)
Ἀπολλώνιος Ἀφρο(δισίου)
Χαρίτων Ἀθηναῖο(ος)
Ἀριστόμαχ[ος . . . . .]
Ἀφροδείσ[ιος . . . .]ει . . .
Πίστος . . . . δος
Ὀνήσιμ[ο]ς Ἐπικτ[ήτου]
Φλ(άουιος) Εὔελπιστος
Εἰσ . . . ς Βασιλο . . .
Ἑρμ . . .
Αι . . .

Πάμφιλος Ζην . .
[Διο]νύσιος Θεο . . .
Κ . . . . .
Ι . . . . .

In Domitiani principatum (a. 81—96 p. Chr.) hunc titulum incidere sponte patet. Sed annus ipse qui sit ignoratur, neque video quo iure Dumuntius anno 90 p. Chr. potissimum ascripserit. Unus annus 83 p. Chr. excipiendus est, quia eo anno ἀναρχίαν Athenis fuisse Phlegontis Tralliani 7 testimonio constat. In supplementis plerumque editorem Graecum secutus sum, pauca modo nomina, quae ille intacta reliquerat, satis certa ratione restituere mihi licuit. Praeterea tribuum nominibus col. I. II margini ascriptis ordinem quo hic ephebi recensentur indicavi. Nam casu factum esse ut bis (col. I v. 35—67. II v. 56—78) satis magnus numerus epheborum ex ordine sollemni tribuum recenseantur, quum et ante priores illos (col. I v. 24—34) et inter utrosque (col. I v. 68—80) aliorum epheborum nomina promiscue nulla tribuum ratione habita scripta sint, nemo sibi persuadebit. Neque aut nonnullarum tribuum defectus (in priore serie desunt Hippothontis et Aeantis, in posteriore Cecropis et Aeantis) dubitationem movere potest, aut error quo in utraque serie singula nomina alienis tribubus inserta sunt, col. I v. 52 Azeniensis Leontidi, II 66 Piraeensis item Leontidi: nam praeter haec duo omnia recte se habent, cum II 72, ubi Kumanudis Suniensem (in Oeneide) habet, supplemento [Λ]ευ[κονοεύς] legitimum ordinem restituerim.

1092 Tabula marmoris Pentelici in multas partes fracta, cr. 0,105—0,12, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Litteris minusculis edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 24 sqq. n. 37. Exscripsit Koehler, cuius exemplum fideliter expressi.

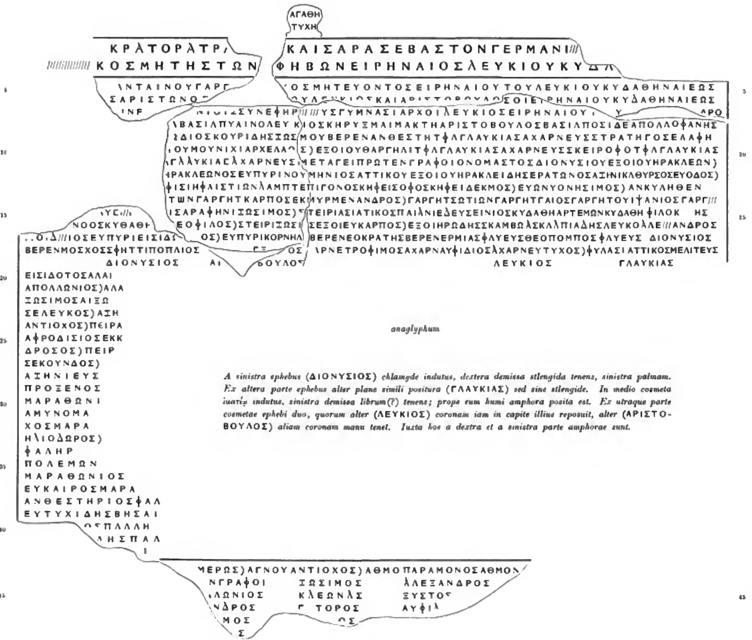

Ἀγαθῇ τύχῃ. | [Αὐτο]κράτορα Τρα[ιανὸν] Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανι-[κὸν | ὁ] κοσμητὴς τῶν [ἐ]φήβων Εἰρηναῖος Λευκίου Κυδα[θηναιεύς].

[Ἐπὶ ἄρχοντος Π]ανταίνου Γαρ[γηττίου, κ]οσμητεύοντος Εἰρηναίου τοῦ Λευκίου Κυδαθηναιέως, | [παιδοτριβοῦντο]ς Ἀρίστωνο[ς Ῥαμνουσί]ου, Λεύκιος καὶ Ἀριστόβουλος οἱ Εἰρηναίου Κυδαθηναιεῖς, | [τειμήσαντες α]νέ[γραψα]ν [τ]ο[ὺ]ς συνεφήβ[ο]υς· Γυμνασίαρχοι· Λεύκιος Εἰρηναίου [Κ]υ[δαθηναιεὺς Βοη]δρο(μιῶνα) | [Ἀριστόβουλος,] βασιλεύς, Πυα(ν)ο(ψιῶνα). Λεύκιος, κῆρυξ, Μαιμακτη(ριῶνα). Ἀριστόβουλος, βασιλεύς, Ποσιδε(ῶνα). Ἀπολλοφάνης [τοῦ δεῖνος Γαμηλιῶνα]. Διοσκουρίδης Ζωσ[ί]μου Βερεν(ικίδης) Ἀνθεστη(ριῶνα). Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Γλαυκίας Ἀχαρνεύς, στρατηγός, Ἐλαφη(βολιῶνα) | . . . . ου Μουνιχ(ιῶνα). Ἀρχέλαος) ἐξ Οἴου Θαργηλ(ιῶνα). Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Γλαυκίας Ἀχαρνεὺς Σκιροφο(ριῶνα). Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Γλαυκίας | [Ἀχαρνεὺς Ἑκατομβαιῶνα, Τ(ίτος) Φ]λ(άουιος) Γλαυκίας Ἀχαρνεὺς Μεταγει(τνιῶνα). προτένγραφοι· Ὀνόμαστος Διονυσίου ἐξ Οἴου, Ἡρακλέων) | [Εὐπυρίδης, ὁ δεῖνα] Ἡρακλίωνος Εὐπυρ(ίδης), Νουμήνιος Ἀττικοῦ ἐξ Οἴου, Ἡρακλείδης Ἐράτωνος Ἀζηνι(εύς), Κλ(αύδιος) Θύρσος, Εὔοδος)

(*Erechtheidis:*) [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Κη]φεισι(εύς), Ἡφαιστίων Λαμπτ(ρεύς), Ἐπίγονος Κηφισι(σιεύς), Σῶφος Κηφισι(σιεύς), Δῖκαιος) Εὐωνυ(μεύς)

(*Aegeidis:*) Ὀνήσιμος) Ἀγκυλῆθεν, | . . . . . . των Γαργήτ(τιος), Κάρπος ἐκ Μυρ(ρινούττης), Μένανδρος) Γαργήτ(τιος), Σωτίων Γαργήτ(τιος), Γάιος Γαργήτ(τιος), Οὐαλέριος Γαργ(ήττιος), | . . . . ιο Ἀραφήνι(ος)

(*Pandionidis:*) Ζώσιμος) Στειρι(εύς), Ἀττικὸς Παιανι(εύς), Ἑ[λ]ευσείνιος Κυδαθη(ναιεύς), Ἀρτέμων Κυδαθη(ναιεύς), Φιλοκ[ράτης | Εὔ]νοος(?) Κυ[δ]αθη(ναιεύς), [Θ]εόφιλος) Στειρι(εύς)

(*Leontidis:*) Ζώσι[μο]ς ἐξ Οἴ(ου), Εὔκαρπος) ἐξ Οἴ(ου), Ἡρώδης Σκαμβω(νίδης), Ἀσκλ[η]πιάδης Λευκο(νοεύς), Ἀλέξανδρος | [ἐξ] Ο[ἴ](ου), Δ[ε]ῖος Εὐπυρί(δης), Εἰσίδω[ρ]ος Εὐπυρί(δης)

(*Ptolemaidis:*) Κορνήλ(ιος) Βερε(νικίδης), Νεοκράτης Βερε(νικίδης), Ἑρμείας Φλυεύς, Θεόπομπος Φλυεύς, Διονύσιος | Βερεν(ικίδης)

(*Acamantidis:*) Μόσχος Σφήττι(ος), Πόπλιος . . . .

(*Oeneidis:*) [Ἀλ]έξ[ανδρ]ος(?) [Ἀχ]αρνε(ύς), Τρόφιμος Ἀχαρν(εύς), Αὐφίδιος Ἀχαρν(εύς), Εὔτυχος) Φυλάσι(ος)

(*Cecropidis:*) Ἀττικὸς Μελιτεύς, | Εἰσίδοτος Ἁλαι(εύς), Ἀπολλώνιος) Ἁλαι(εύς), Ζώσιμος Αἰξω(νεύς)

(*Hippothontidis:*) Σίλουνος) Ἀζη(νιεύς), Ἀντίοχος) Πειραι(εύς), Ἀφροδίσιος ἐκ Κ(οίλης), Δρόσος) Πει(ραιεύς), Σπενδῖνος) Ἀζηνιεύς

(*Aeantidis:*) Πρόξενος Μαραθώνι(ος), Λυσίμαχος Μαρα(θώνιος), Ἡλιόδωρος) Φαληρ(εύς), Πολέμων Μαραθώνιος, Εὔκαιρος Μαρα(θώνιος), Ἀνθεστήριος Φαλ(ηρεύς)

(*Antiochidis:*) Εὐτυχίδης Βησαι(εύς), ... ος Παλλη(νεύς), ... ης Παλ(ληνεύς), ...

(*Attalidis:*) [Ἑρ]μέρως) Ἀγνού(σιος), Ἀντίοχος) Ἀθμο(νεύς), Παράμονος Ἀθμον(εύς).

[Ἐπέ]νγραφοι· [Ἀπο]λλώνιος, ... νδρος, ... μος, ... ς, ..., Ζώσιμος, Κλεομ[έ]ν[ης], [Εὔπ]ορος . . . . . ος, ..., Ἀλέξανδρος, Ξύστος, Αὐφίδ[ιος], ...

Inter annos 98 et 117 p. Chr. titulum compositum esse Traiani imperatoris nomen superscriptum demonstrat. Atque si reputaveris hic eundem esse epheborum inscribendorum morem, quem observavimus in Domitiani aetatis titulo n. 1091, qui mos alienus est ab eis quos ad posteriores Traiani annos pertinere constet titulis (n. 1094—1098), coniectura haud improbabilis erit, ad priorem Traiani principatus partem hunc titulum referendum esse, ita ut ab anno 100 p. Chr. non magno temporis intervallo abeit. Aristonis paedotribae nomen cum hac aetatis definitione non pugnare intelleges ex eis quae disputavi ad n. 1104.

1093 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici; in Barbaceo exscripsit Koehler.

(Textum vide pagg. seqq.)

[Ἐπὶ ἄρχοντος Ζω]πύρου τοῦ Διονυσίου Ἀγρυλῆθεν
[κοσμητὴς Ἰούλι]ος Ἀλέξανδρος Διονυσίου Σουνιεύς

Repetitum nomen [Ἰ]ουλ. Ἀλέξανδρος Διονυσίου Σουνιεύς ad anaglyphi figuram servatam pertinere videtur, ita ut a sinistra cum altera figura nomen quoque periisse putandum sit.

Ipsius catalogi haec sunt quae legi possunt. Fragm. *a b*:

Ὄνατος . . . . . .
Διόδοτος Α . . . .
Αἴλιος Ἀμεν . . .
Ἐπίκτητος) Σο[υνιεύς]
Φίλιππος) Βησα(ιεύς)
Ζώσιμος Ἰσθμοῦ Ολ . . . .
Θεότειμος Γράπτου Κρωπ(ιεύς)
Ἀντίοχος) Εὐωνυ(μεύς)
Εἰσίδωρος Ἀχάρνου Μαρα(θώνιος)
Νεικόμαχος Ἀφροδεισί[ου] Φλυ(εύς)
Εὐφρόσυνος Ἐπαγαθοῦ . . . .
Σαραπίων) Χολλεί(δης)
Ἀπολλώνιος) Σφήττι[ος]
Φλῶρος Νεικηφόρου ἐξ Οἴ[ου]
Ἀμάραντος Σωτηρίχου Φαλ[ηρεύς]
Γλαῦκος) Κηφισι(σιεύς)
Ἀθήναιος Ἀγαθοκλέους Ε . . . .
Στεφανηφόρος Ἄγνου Αἰξ[ωνεύς]
(*Erechtheidis:*)
Ἀφροδείσιος) Κηφισι(σιεύς)
Σώζων Θεοδοτίου Λαμ(πτρεύς)

(*Aegeidis:*)
[Ὀρ]όντης Γαΐου Γαρ(γήττιος)
Θεόφραστος) Γαρ(γήττιος)
Χαιρέας) Γαργ(ήττιος)
Σωκράτης Ἐλευσεινίου Γαρ(γήττιος)
(*Pandionidis:*)
Καρπόδωρος Εἰσιδότου Ἀγκ(υλῆθεν)
Πρεῖμος) Παιανι(εύς)
(*Leontidis:*)
Δημήτριος) Χολλείδης
Σατορνεῖλος Σώτου ἐξ Ο[ἴου]
Θεοδότιος Ἐπικτήτου ἐξ Οἴ(ου)
Ἀφροδείσιος Δάφνου ἐξ Οἴ(ου)
Ζώσιμος) Λευκο(νοεύς)
(*Ptolemaidis:*)
Αὐφίδιος Θράσων Κολω(νῆθεν)
Ἀπολλώνιος) Βερ(ενικίδης)
Γλύκων Ἀπολλωνίου Βερ(ενικίδης)
Εἰρήνιος Τεισαμενοῦ Φλυ(εύς)
(*Aeantidis:*)
Γοργίας Χρυσάνθ[ο]υ Φαλη(ρεύς)
Ἀλέξανδρος) [Μ]αρ(αθώνιος)
(*Antiochidis:*)
Ἀμύντας Ἀφροδισίου Ἰτεῖ(ος)

Hoc nomine tribuum recensus, in quo desunt Acamantis, Oeneis, Cecropis, Hippothontis, Attalis, sed reliquae septem legitimo ordine se excipiunt, finitus fuisse videtur. Sequuntur duo nomina:

Ζωΐλος Θρασυβούλου Ἀφιδν(αῖος)
Ἡρακλέων Φ . . . .

c

ͻΠΥΡΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥCΙΟΥΑΓΡΥΛΗΘΕΝ
ͻCΑΛΕΞΑΝΔΡΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥCΟΥΝΙΕΥC

ͻΥΛΑΛΕΞΑΝΔΡΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥCΟΥΝΙΕΥC

anaglyphum:

vir stans, ad sinistram conversus; sinistra manu palmam tenet, dextra periit, sed erecta fuisse videtur ad alium hominem corona ornandum.

ΕΥΗΜΕΡΟCΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΕΡΜΕΙΑCΕΥΕΛΠΙCΤΟΥ
ΖΩCΙΜΟCΕΥΕΛΠΙCΤΟΥ
ΑΓΑΘΑΝΓΕΛΟCΑΤΤΑΛΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟCΖΩCΙΜΟΥ
ΛΕΩΝΚΑΛΛΙΒΙΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟCΑΤΤΙΚΟΥ
ΔΡΑΚΩΝΟΡΕΝΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCCΩΚΡΑΤΟΥ
ΛΕΩΝΙΔΗC)
ΠΡΟCΔΟΚΙΜΟCΠΥΘΙΚΟΥ
CΤΕΦΑΝΟC ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

d

ΙΟC ΖΩCΙΜΟΥ
ΥΤΥΧΙΔΗCΟΝΗCΙΜΟΥ
ͻΙΛΗΤΟC ΖΩCΙΜΟΥ
ΘΕΟΚΡΙΤΟC Ζ////CΙΜΟΥ
ΠΡΩΤΙΝΑC ΕΙ////////////ΗΤΟΥ
ΕΛΕΥCΕΙΝΙΟC ΑΙ//
ΕΥΤΥΧΟC) ΖΩ
ΑΘΗΝΙΩΝ
CΩΤΗΡΙΧΟC

g

ΛΗC
ΝΟΥ
ΟΦΟΥ
ΕΛΠΙCΤΟΥ
ΟΝΗCΙΜΟΥ
ΟC)
ΟC)
ΟΝΟCΖΩCΙΜΟΥ
ͻΝΙΟC)
CΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΡΟCΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΟCΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Κ//ΗΡΟΥ

f

CΙΜΟC
ΙΟΜΟC
ΩΤΗΡΙΧΟC
CΥΚΑΡΠΟCΑ
Π^-^ΘΟCΕ
ͻΟC)

a

ΟΝΑCΟC
ΔΙΟΔΟΤΟCΑ
ΑΙΛΙΟCΑΜΕΙΝ
ΕΠΙΚΤΗΤΟC)CC
ΦΙΛΙΠΠΟC)ΒΗCΑ
ΖΩCΙΜΟCΙCΘΜΟΥΟΛ//
ΘΕΟΤΕΙΜΟCΓΡΑΠΤΟΚΡΕΙΩ
ΑΝΤΙΟΧΟC)ΕΥΩΝΥ
ΕΙCΙΔΩΡΟCΑΧΑΡΝΟΥΜΑΡΑ
ΝΕΙΚΟΜΑΧΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙ

a

ΦΑΥ
ΕΥΦΡΟCΥΝΟCΕΠΑΓΑΘΟΥΓ
CΕΡΑΠΙΩΝ) ΧΟΛΛΕΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC) CΦΗΤΤΙ
ΦΛΩΡΟCΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥΕΞC
ΑΜΑΡΑΝΤΟCCΩΤΗΡΙΧΟΥΦΑΛ
ΓΛΑΥΚΟC) ΚΗΦΕΙ
ΑΘΗΝΑΙΟCΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥC·Ε
CΤΕΦΗΦΟΡΟCΑΓΝΟΥ·ΑΙΞ
ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟC) ΚΗΦΕΙ
CΩΖΩΝΘΕΟΔΟCΙΟΥΑΛΜ
Ω·ΕΝΤΗCΓΑΙΟΥ·ΑΡ
ΘΕΟΦΡΑCΤΟC) ΓΑΡ
ΧΑΙΡΕΑC) ΓΑΡ
CΩΚΡΑΤΗCΕΛΕΥCΕΙΝΙΟΥΓΑΡ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟCΕΙCΙΔΟΤΟΥΑΝΓ
ΠΡΕΙΜΟC) ΠΑΙΑΝΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟC) ΧΟΛΛΕΙ
CΑΤΟΡΝΕΙΛΟCCΩΤΟΥΕΞΟ | CΙ
ΘΕΟΔΟCΙΟCΕΠΙΚΤΗΤΟΥΕΞΟΙ | ΔΙΟ
ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟCΔΑΦΝΟΥ ΕΞΟΙ | ΕΠΙΤ
ΖΩCΙΜΟC) ΛΕΥΚΟ | ΦΟΡΤΟ
ΑΥΦΙΔΙΟCΘΡΑCΩΝ ΚΟΛΩ | ΛΕCΒΙΟC
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC) ΒΕΡ | CΚΕΠΤΟC
ΓΛΥΚΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΒΕΡ | ΚΛ ΖΩ b
ΕΙΡΗΝΑΙΟCΤΕΙCΑΙΕΝΟΥΦΑΥ | ΕΠΑΦΡΟ
ΓΟΡΓΙΑCΧΡΥCΑΝΘ///Υ ΦΑΛΗ | ΒΑCCΟ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC) ΛΑΡ | ΑΛΕΞΑ
ΑΜΙΑΝΤΟCΑΦΡΟΔΕΙ///ΙΟΥΙΤΑΙ | ΕΙCΙΓ
ΖΩΙΛΟCΘΡΑCΥΒΟΥΛΟΥ/ΛΦΙΔΝ | CΥΜ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΦ | ΝΕΙ

h

ΥΧ
ΡΟΥ
ΜΦΕ//
ΑΚ
CΥΝΚΡ
ΔΗΜΟ
ΠΑΡΑ
ΧΙΙ

k

ΚΟC
ΛΛΑ///ΔΙC
ΚΑΡΠ///Υ
ΕΥΠΟ///Ο//
////ΗΤΡ//Ο

i

ΕΙCΙΩ
ΕΙCΙΩΝC
ΥΤΥΧ
ΑΛ

e

ΤΡΟΦΙΜΟC)
-ΑΘΟΠΟΥC Λ
ΖΩCΙΜΟC CΤ
ΚΛ ΔΙΟΝ
ΦΕΙΔΙΑC ΕΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC)
ΕΝΚΟΛΠΟC ΖΩ
ΕΠΙΓΟΝΟC ΑΓ
ΑΓΑΘΩΝΕΠΙΝ
ΑΡΙCΤΩΝΑCΚΛ
ΝΕΙΚΗΤΗC ΕΠ
ΞΥΒΟΥΛΙΔΗC)
ΑΛΥΡΟC
ΟΠΟΥCΑ
ΙΝΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΥ
ΚΟΠΑC ΛΥΗΡΟC
ΕΥΤΥΧΟCΕΡΜΕΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗC ΛΕΥΚΙΟΥ
ΟΝΑCΙΚΛΗC ΔΙΟΝΥCΙΟΥ
ΕΙΡΗΝΑΙΟC ΔΙΟΝΥCΙΟΥ
-ΑΘΟΠΟΥC CΑΒΕΙΝΟΥ
///ΞΙΝΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟC
ΥΦΡΟCΥΝΟCΖΩCΙΜΟΥ
ΕΡΑΞΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΤΑΥΓΕΤΟCΚΡΑΤΕΡΟΥ
ΒΕΓΕΤΟCΨΑΛΜΟΥ
ΝΑΡΚΙCCΟC)
ΟΠΛΟΜΑΧΟC
ΑΝΘΕCΤΗΡΙΟCΑCΚΛΗΠΙΑ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥΖΩCΙ
ΗΓΕΜΩΝΓ
ΓΡΑ

Fragmenta *a* et *b*, item *c* et *d* coniunxi; *e* quamquam cum *d* non cohaeret, tamen ad finem ultimae columnae pertinuisse nomina hoplomachi aliorumque magistrorum subscripta indicant. — Fragmentorum *f g h i k* locus incertus est.

Alterius columnae haec supersunt:

Διο . . .
Ἐπιτ . . . .
Φορτο[υνᾶτος . .]
Λέσβιος . . . .
Σκέπτος . . . .
Κλ(αύδιος) Ζω . . . .
Ἐπαφρό[δειτος . . . . .]
Βάσσο[ς . . . .]
Ἀλέξα[νδρος . . . . . .]
Εὐτυχ[ίδη]ς . . . .
Συμ . . . .
Νει[κ . . . .

Ultimae columnae (fragm. *c d e*) nomina, cum demotica ascripta non sint, epheborum peregrinorum (ἐπεγγράφων) sint necesse est. Servata sunt haec:

Εὐήμερος Ἀπολλωνίου
Ἑρμείας Εὐελπίστου
Ἀγαθάγγελος Ἀττάλου
Ἐπίκτητος Ζωσίμου
Δίων Καλλιβίου
Ἐπίγονος Ἀττικοῦ
Δράκων Ὀρέστου
Ἀπολλώνιος Σωκράτου
Λεωνίδης)
Προσδόκιμος Πυθικοῦ
Στέφανος Ἀπολλωνίου
. . . . ος Ζωσίμου
[Ε]ὐτυχίδης Ὀνησίμου
Φίλητος Ζωσίμου
Θεόκριτος Ζ[ωσί]μου
Πρατίνας Ἐ[πικτ]ήτου
Ἐλευσίνιος Α . . .
Εὔτυχος Ζω . . .
Ἀθηνίων
Σωτήριχος
Τρόφιμος)
[Ἀγ]αθόπους Α . . .
Ζώσιμος Στ . . . . .
Κλ(αύδιος) Διον . . . .
Φειδίας Εὐ . . . . .
Ἀπολλώνιος . . . . . .
Εὔκολπος Ζω . . . . .
Ἐπίγονος Αγ . . . .
Ἀγάθων Ἐπι . . . .
Ἀρίστων Ἀσκλ[ηπ . . . .]
Νεικήτης Ἐπ . . . . . .
Εὐβουλίδης)
. . . . . λαυρος
[Ἀγαθ]όπους . . .
. . . . ωου
. . . . . . Εὐπόρου
[Σ]κόπας . . . . . . ῆρος
Εὐτυχίδης Λευκίου
Ὀνησικλῆς Διονυσίου
[Ε]ἰρηναῖος Διονυσίου
[Ἀγ]αθόπους Σαβείνου
[Ὑγ]εῖνος(?) Ἀφροδεισίο(υ)
[Ε]ὐφρόσυνος Ζωσίμου
[Ἱ]έραξ Ἐπιγόνου
Ταΰγετος Κρατέρου
Βίγετος Ψάλμου
Νάρκισσος)
ὁπλομάχος
Ἀνθεστήριος Ἀσκληπια[δου]
ἐπὶ Διογενείου· Ζώσι[μος]
ἡγεμών· . . . .
γρα[μματεύς· . . . . .]

In reliquis fragmentis pauca modo nomina agnoscuntur:

f v. 2 [Προ]δ[ό]κιμος(?), v. 3 [Σ]ωτήριχος, v. 4 Εὔκαρπος Ἀ . . . . ., v. 5 [Ἐ]πάγαθος Ἐ . . . . — *g* v. 4 [. . . Εὐ]ελπίστου, v. 5 Ὀνησίμου, v. 8 . . . . ονος Ζωσίμου, v. 9 [Ἀπολλ]ώνιος), v. 10 . . . . . ς Ἀπολλωνίου, v. 11 . . . . ρος Ἀπολλωνίου, v. 12 . . . ος Δημητρίου, v. 13 . . . . κ[λ]ήρου. — *h* v. 3 [Συ]μφέρ[ων] aut [Συ]μφέρ[οντος], v. 5 [Ἀ]σύνκρ[ιτος(?)]. — *i* v. 1. 2 Εἰσίκυς[ς]. — *k* v. 3 Κάρπ[ο]υ, v. 4 Εὐπό[ρ]ο[υ], v. 5 [Δημ]ητρ[ί]ο[υ].

Hic titulus eandem quam n. 1091. 1092 rationem in epheborum nominibus recensendis habet, ab reliquis omnibus alienam. Quare eum quoque ad finem primi aut initium alterius p. Chr. saeculi pertinere consentaneum est. Neque in epheborum nominibus quidquam est, quod ab hac aetatis definitione abhorreat. Stephephorus Hagni f. Aexonensis, qui hic ephebus est, pater esse videtur trium prytanum qui recensentur n. 1046.

1094 Tabula crassa 0,07, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler. Supra titulum anaglyphi reliquiae.

(*Textum vide pag. seq.*)

. . . . . . δης Γαργήττιος ἐ[γ]υμνασια[ρχησε μῆνας | ἐ]νδεκα
[ἀντικοσμή]της· Σέντιος Ἀκύλα Ἀθμο[νεύς]
[ἡγεμώ]ν· Χρυσέρως) Ἀθμονεύς
[ὁπλο]μάχος· Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Οὐάλης Ἀθμονεύς
Ἀσκληπιάδης Ἀπ⟨π⟩ολλωνίου Σφήττ[ιος]
παιδευταί
Ζώσιμος Ζωΐλου Ἀθμονεύς
[Κά]λλιππος) Ἀθμονεύς Διοκλῆς Ἀθμονε[ύς]
[. . Μ]άριος Σοφιστικὸς Ἀγνούσιος
παιδοτ[ρίβ]ης
[Δημήτ]ριος Ἐπι[γόν]ου Ῥαμ[νούσιος]

. . . . ριος Διοκλέους Σφήττιος
[Ἀλέ]ξανδρος Βησαιεύς
[Σ]ώστρατος Ἀντιόχου Φιλαΐδης
Λεωνίδης Ποσειδωνίου πρ(εσβύτερος) Ὠ(αθεν?)

. . χος Σπό[ρ]ου
[Δι]ονύσιος Μαραθώνο[ς]
. . κτᾶς Ὑγείνου
Ε[ὔ]καρπος)
Ε[ὔκ]αρπος Ἀφροδεισίου
Κλ(αύδιος) [Ε]ὔφημος

Ζωσᾶς Ἀπολλωνίου
Εὐφρόσυνος Ἀπολλωνίου
Κλήμης Ἑρμίου
Ζώσιμος Ἀφροδεισίου
Νάρκισσος)
Ἄλκιμος Μενάνδρου
Σωτᾶς Ἀττικοῦ
Νικίας Εὐημέρου
Παρθενίας Εὐόδου
Εὔκαρπος Κάλλωνος
Ἀνταῖος Ληναίου
Εὔοδος)
Ἄλκιμος Δημητρίου
Ἀσκληπιάδης Διονυσίου

Εὐ[π]όριστος Νείκωνος
Ζ[ώ]σιμος Λυκόφρονος
Ἀσ[κλ]ηπιάδης Μενάνδρου
Μέ[να]νδρος)
Πρόσδεκτος Ἡρακλέωνος
Ἑρμίας Μηνοδώρου
Εἰσίδωρος)
Διογένης Διονυσίου
Κορνήλ[ι]ος Βάσσος
Εἰσίων [Ἀ]πολλωνίου
Μηνᾶς [Ἐ]πιγένους
Ἐλευσί[νιος])

κεστροφύλαξ
Σύντροφος Ἡ[λιοδώρου Μελιτεύς]
θυρωρός
Τρόφιμος [Μιλήσιος]

In titulis n. 1094. 1095. 1096 *κεστροφύλαξ* est Syntrophus (Heliodori f. Melitensis); duo priores tituli praeterea etiam Trophimum (Milesium) ianitorem habent. Quibus ex nominibus apparet, has tres tabulas, ex quibus n. 1096 anni 112 p. Chr. esse constat, paucis modo annis inter se distare. Quonam ordine horum titulorum anni se excipiant diiudicari nequit; namque quod n. 1094 solus Demetrius, n. 1095. 1096 Demetrius et Aristo una munere paedotribarum funguntur, inde nihil de aetate colligi licet, quia tum temporis nondum videtur perpetuum fuisse hoc munus, sed annuum (cf. adn. ad n. 1104).

ΔΗΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣΕ⁻ΥΜΝΑΣΙΑΙ
ΝΔΕΚΑ
ΤΗΣΣΕΝΤΙΟΣΑΚΥΛΛΑΘΜΟ
ΝΧΡ ΣΕΡΩΣ)ΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΜΑΧΟΣΤΙΚΛ'ΟΥΑΛΗΣΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΖΗΣΑΠΠΟΛΛΩΝΙΟΥΣΦΗΤΤ
ΠΑΙΔΕΥΤΑΙ
ΤΩΣΙΜΟΣΣΩΙΛΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΛΙΠΠΟΣ)ΑΘΜΟΝΕΥΣ<ΔΙΟΚΛΗΣ)ΑΘΜΟΝΕ
ΑΡΙΟΣΣΟΦΙΣΤΙΚΟΣΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΠΑΙΔΟΤ ΗΣ
ΙΟΣΕΙΣ ΟΥΡΑΜ

ΙΟΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΞΑΝΔΡΟΣ) ΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΩΣΤΡΑΤΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥΦΙΛΑΙΔΗΣ
ΛΕΟΝΤΙΝΟΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΠΤΩ
ΣΩΣΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΚΛΗΜΗΣΕΡΜΙΟΥ
ΣΩΣΙΜΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ)
ΑΛΚΙΜΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΣΩΤΑΣΑΤΤΙΚΟΥ
ΝΙΚΙΑΣΕΥΗΜΕΡΟΥ
ΠΑΡΘΕΝΙΑΣΕΥΟΔΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΚΑΛΛΩΝΟΣ
ΑΝΤΑΙΟΣΛΗΝΑΙΟΥ
ΕΥΟΔΟΣ)
ΑΛΚΙΜΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΧΟΣΣΠΟΛΟΥ
ΟΝΥΣΙΟΣΜΑΡΑΘΩΝΟ
ΗΣΑΣΥΓΕΙΝΟΥ
Ε ΚΑΡΠΟΣ)
Ε ΑΡΠΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
Κ ΦΗΜΟΣ)
ΕΥ ΟΡΙΣΤΟΣΝΕΙΚΩΝΟΣ
Σ ΣΙΜΟΣΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΑΣ ΗΠΙΑΔΗΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΜΕ///ΝΔΡΟΣ)
ΠΡΟΣ ΕΚΤΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣ
ΕΡΜΙΑΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΕΙΣΙΔ ΡΟΣ)
ΔΙΟΓΕΝΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΚΟΡΝΗΛ ΣΒΑΣΣΟΣ
ΕΙΣΙΩΝ ΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΜΗΝΑΣ ΣΙΓΕΝΟΥΣ
ΕΛΕΥΣΙ)

ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ //////
vac. ΘΥΡΩΡΟΣ
ΤΡΟΦΙΜΟΣ

1095 In Herma marmoris Pentelici nunc in duas partes fracto, quarum in superiore servata sunt fragmenta *Aa Ba C*, in inferiore *Ab Bb*; quae litteris *Ac Bc* significavi, perierunt. Titulus *A* in fronte, *B* in sinistro, *C* in dextro latere Hermae scriptus. 'In domo τοῦ Φούκα' Fourmont apud Boeckh. "Ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σωτήρας" Pittakis (de superiore parte). Inferior pars exstat in stoa Hadriani. (Cf. Heydemann Marmor-Bildwerke p. 37 n. 121.) — *A* integrum edd. Chandler Inscr. P. II n. 59 p. 65. Boeckh C. I. G. 268. (Lebas Attique 526. I). Lapide fracto fragmentum *a* denuo edidit Pittakis Eph. 3330. *b* contulit Koehler. — *B* integrum edd. Chandler l. l. p. 66. Boeckh C. I. G. 268. (Lebas Attique 526. II). Fragmentum *a* repetivit Pittakis Eph. 3329. *b* contulit Koehler. — *C* ed. Pittakis Eph. 3331.

A

ΟΜΩΝΥΜΟΥΠΑΙΣ ΕΙΜΙΚΛΙΝΟΣ ΑΡΧ *c*
Κ ΟΣΜΗΤΗΣ
c ΑΡΧΙΚΛΗΣ) ΛΑΚΚΙΑΔΗΣ
ΕΠΙΔΕΙΔΙ ΣΕΚΟΥΝΔΟΥΣΦΗΤΤΙΟΥΑΡΧΟΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΕΥΤΑΚΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΜΚΟΚΒΛΑΣΤΟΣ *a*
ΑΝΘ ΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΦΙΛΟΜ ΟΥΣΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΑΒΑΣΚ ΑΝΤΟΣΣΩΣΙΜΟΥ
c ΣΩΣΙ ΜΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΝΥΜΦΟΔ ΟΤΟΣΦΛΩΡΟΥ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟ ΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΘΑΛΛΟΣΣ ΤΑΧΥΟΣ
ΞΥΤΥΧΟΣΕ ΥΚΑΡΠΟΥ
ΝΙΚ ΩΝΕΥΚΑΡ ΠΟΥ
ΕΠΙΚΟΥ ΡΟΣΝΙΚ ΙΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ ΑΛΕΞΑ ΝΔΡΟΥ
ΣΤΑΧΥΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΣΩΣΙΜΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
[Λ]ΕΣΒΙΟΣ Φ[Ι]ΛΩΝΟϹ
.LIΜΩΝΙΔΗΣ)
ΕΡΜΑΣΧΑΡΙΞΕΝΟΥ
ΣΩΙΛΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
ΕΙΣΙΓΕΝΗΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
[ΗΡΑ]ΚΛΕΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ *b*
ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΟΥ
ΣΥΝΙΣΣΩΡΜΑΤΡΕΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΟΙΝΕΩΣ
(plinthus)
ΛΕΥΚΙΟΣΠΡΟΘΥΜΟΥ
[Φ]ΟΥΣΚ[ΟΣ]ΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣ[ΕΥΚ]ΑΡΠΟΥ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ΕΥΤΥ[ΧΟΥ]
ΕΠΑΦΡΑΣ ΣΩΣΙΜ[ΟΥ]
ΣΩΠΥΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
ΑΓ[Α]ΘΑΣ ΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΣΙΛΙΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΡΟΔΩΝ ΕΣΠΕΡΟΥ
ΣΩΣΙΜΟΣ ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΙΣΙΩΝ ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ ΕΥΝΕΙΚΟΥ
ΑΡΤΕΜΑΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ ΦΙΛΟΤΙΜΟΥ
ΒΑΣΙΛΑΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

B

c
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΙΣΙΓΕΝΟΥ ΣΡΑ
ΜΝΟΥΣΙΟΣ
a ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΡΑΜΝΟΥ *c*
ΣΙΟΥ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞ ΣΥΝΤΡΟΦΟ Σ
ΘΥΡΩΡΟΣ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΜΙΛΗΣΙΟΣ *c*
ΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΕΠΑΦΡΑΣ ΣΩΣΙΜΟΥ
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣΕΠΑΦΡΟ
b ΔΕΙΤΟΥ
ΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΟΙΝΕΩΣ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΕΠΙΚΟΥΡΟΣΝΕΙΚΙΟΥ
ΛΕΥΚΙΟΣ ΠΡΟΘΥΜΟΥ
ΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΦΟΥΣΚΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΙΚΑΙΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΣΙΜΩΝ)
ΗΡΑΚΛΕΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔϹ
ΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΛΕΣΒΙΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣ ΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΙΚΑΙΣΥΝΣΤΑΤΑΙ
ΒΑΣΙΛΑΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

C

ΦΙΛΟΙΚΑ...ΕΤΑΤΑ
ΖΩϹΙΜΟΝΑΡΚΕϹ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΥΝΕΙΟϹ
.ΥΕ..ΟΣ
ΡΟΔΩΝΕϹΠΕΡΟΥ

A v. 5 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ Pittakis, v. 7 ΒΑΣΤΟΣ Pittakis, v. 11 ΜΟΣ.ΤΡΟΦ Pittakis, v. 22 ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ Boeckh; ego secutus sum Koehleri apographum. Praeterea v. 21. 28. 33. 34. 36. 37. 40 eas litteras uncis circumdedi, quae apud Boeckhium quidem exstant, non autem in Koehleri apographo.

A

Ὀμωνύμου παῖς εἰμι κλ(ε)ινὸς Ἀρχ[ικλῆς.]
κοσμητής
Ἀρχικλῆς) Λακιάδης
Ἐπὶ Διοδί(ου) Σεκούνδου Σφηττίου ἄρχον(τος)
γυμνασίαρχοι
Εὔτακτος Διονυσίου
Μ(ᾶρκος) Κοκ(κήιος) Βλάστος
Ἄνθος Δημητρίου
Φιλόμουσος Ἀφροδεισίου
Ἀβάσκαντος Ζωσίμου
Ζώσιμος Τροφίμου
Νυμφόδοτος Φλώρου
Ἀνθεστήριος Εὐτιδώρου

Θάλλος Στάχυος
Εὔτυχος Εὐκάρπου
Νίκων Εὐκάρπου
Ἐπίκουρος Νικίου
Ἀγαθόπους Ἀλεξάνδρου
Στάχυς Εὐκάρπου
Ζώσιμος Εὐκάρπου
Λέσβιος Φίλωνος
[Σ]ιμωνίδης)
Ἑρμᾶς Χαριξένου
Ζωίλος)
Διονύσιος Σωτηρίχου
Ἐπιγένης Θεογένους
Σωτήριχος Θεογένους
Ἡρακλέων Ἀσκληπιάδου
Μυστικὸς Ἑσπέρου
Συνίσ[τ]ωρ Ματρίου
Ἐπίγονος Οἰνίωνος
Λεύκιος Προθύμου
Φοῦσκος Ἐπαγάθου
Εὔπορος Εὐκάρπου
Ἐλπίνεικος Διονυσίου
Ἐπικράτης Εὐτύχου
Ἐπαφρᾶς Ζωσίμου
Ζώπυρος Διονυσίου
Ὀνήσιμος Κτησιφῶντος
Ἀγαθᾶς Τροφίμου
Σύλλος Ἀφροδεισίου
Ῥόδων Ἑσπέρου
Ζώσιμος Ναρκίσσου
Φιλέταιρος Ἐπαφροδίτου
Δημήτριος)
Δημήτριος Προσδεκίμου
Ἰσίων Τρύφωνος
Φιλάδ[ε]λφος Σωκράτους
Εὔπορος Εὐνείκου
Ἀρτεμᾶς Λυσιμάχου
Ἐπίκτητος Φιλοτίμου
Βασιλᾶς Τρύφωνος
Ζώσιμος Τρύφωνος

B

παιδοτρίβης
Δημήτριος Ἐπιγένους Ῥα[μ]νούσιος
παιδοτρίβης
Ἀρίστων Ἀφροδεισίου Ῥαμνού|σιο[ς]
κεστροφύλαξ· Σύντροφος
θυρωρός
Τρόφιμος Μιλήσιος
φίλοι καὶ συστάται
Ἐπαφρᾶς Ζωσίμου
Φιλέταιρος Ἐπαφρο[δ]είτου
φίλοι καὶ συστάται
Ἐπίγονος Οἰνίωνος
Ἐλπίνεικος Διονυσίου
φίλοι καὶ συστάται
Ἐπίκουρος Νικίου
Λεύκιος Προθύμου
φίλοι καὶ συστάται
Φοῦσκος Ἐπαγάθου
Δημήτριος Προσδεκίμου
ἀδελφοὶ καὶ συστάται
Σίμων)
Ἡρακλέων Ἀσκληπιάδο[υ]
φίλοι καὶ συστάται
Λέσβιος Φίλωνος
Ζώσιμος Εὐκάρπου
ἀδελφοὶ καὶ συστάται
Βασιλᾶς Τρύφωνος
Ζώσιμος Τρύφωνος

C

φίλοι κα[ὶ συσ]τάτα[ι]
Ζώσιμο[ς] Ναρκ[ί]σ[σου]
Εὔπορος Εὐνεί[κ]ο[υ]
[Μ]υσ[τικ]ὸς(?)
Ῥόδων Ἑσπέρου

De aetate tituli cf. quae adnotavi ad n. 1094 et 1104.

1096 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφέρη. Ed. Kumanudis Philist. III p. 350—354. Ectypum chartaceum v. 1—11 complectens misit O. Lueders.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. Νείκη Καίσαρος. | Μ(ᾶρκος) Ἄννιος Θράσυλλος, Μ(άρκου) Ἀννίου | Πυθοδώρου Χολλείδου υἱός, Χολ[λ]είδης, ἐφηβεύσας ἐν τῷ ἐπὶ | Ποπλίου Αἰλίου Ἀδριανοῦ ἄρχοντος | ἐνιαυτῷ, κοσμητεύοντος Δη|ποθίου τοῦ Ἡρακλείδου Πα-βωτά|δου, γυμνασιαρχήσας καὶ ταμιαρ|χήσας ἀνέγραψε τὸν συστάτην καὶ συνέφηβον Τίτον Φλάουιον | Φιλαθήναιον καὶ τοὺς ἄλλους

ΛΓΛΘΗΙΤΥΧΗΙΝΕΙΚΗΚΛΙΣΛΡΟΣ
Μ·ΛΝΝΙΟΣ·ΘΡΛΣΥΛΛΟΣΜ·ΛΝΝΙΟΥ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΥ·ΧΟΛΛΕΙΔΟΥΥΙΟΣ·ΧΟΛ
ΛΕΙΔΗΣ·ΕΦΗΒΕΥΣΛΣΕΝΤΩΙ·ΕΠΙ
ΠΟΠΛΙΟΥ·ΛΙΛΙΟΥ·ΛΔΡΙΛΝΟΥΛΡΧΟΝΤΟΣ a. 112 p. Chr.
ΕΝΙΛΥΤΩΙ·ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ·ΔΩ
ΣΙΘΕΟΥΤΟΥΗΡΛΚΛΕΙΔΟΥΠΛΜΒΩΤΛ
ΔΟΥ·ΓΥΜΝΛΣΙΛΡΧΗΣΛΣ·ΚΛΙ·ΣΚΗΝΛΡ
ΧΗΣΛΣ·ΛΝΕΓΡΛΨΕΤΟΝ·ΣΥΣΤΛΤΗΝ
ΚΛΙΣΥΝΕΦΗΒΟΝ·ΤΙΤΟΝ·ΦΛΛΟΥΙΟΝ
ΦΙΛΛΘΗΝΛΙΟΝΚΛΙΤΟΥΣΛΛΛΟΥΣ
ΣΥΝΕΦΗΒΟΥΣ
ΚΛΘΩΣΕΓΥΜΝΛΣΙΛΡΧΗΣΛΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΛ·Τ·ΦΛ·ΦΙΛΛΘΗΝΛΙΟΣΕΥΠΥ
ΠΥΛΝΟΨΙΩΝΛ·Μ·ΛΝΝΙΟΣΘΡΛΣΥΛΛΟΣΧΟ
ΜΛΙΜΛΚΤΗΡΙΩΝΛ·Τ·ΦΛ·ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣΜΛ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΛ·ΦΛΙΔΡΙΛΣΣΩΣΛΝΔΡΟΥΕΛΕ
ΓΛΜΗΛΙΩΝΛ·ΤΙΒ·ΚΛ·ΘΡΛΣΕΛΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΛΝΘΕΣΤΗΡΙ·Γ·ΙΟΥΛΙΟΣ·ΗΡΩΔΗΣΚΟΛΛΥ
ΕΛΛΦΗΒΟΛ·Μ·ΛΝΝΙΟΣ·ΘΡΛΣΥΛΛΟΣΧΟΛΛ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΛ·ΤΙ·ΦΛ·ΦΙΛΛΘΗΝΛΙΟΣΕΥΠΥΡ
ΘΛΡΓΗΛΙΩΝΛ·ΚΟΙΝΗΟΙΓΥΜΝΛΣΙΛΡΧΗ
ΣΚΙΡΟΦΟΡ·ΔΙΟΔΟΤΟΣΣΩΣΛΝΔΡΟΥΕΛΕΟΥ
ΕΚΛΤΟΜΒΛΙΩΝΛ·ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΜΕΤΛΓΕΙΤ·ΚΟΙΝΗΟΙΓΥΜΝΛΣΙΛΡΧΗΣΛΝ
ΤΙΒ·ΚΛΛΥΔΙΟΣΗΡΛΚΛΕΙΔΗΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΜΟΣΧΙΩΝ)ΛΦΙΔΝΛΙΟΣ
ΚΙΜΩΝΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥΕΛΕΟΥΣΙΟΣ
ΥΜΝΟΣΣΩΣΤΡΛΤΟΥΛΘΜΟΝΕΥΣ
ΞΛΝΘΟΣΜΝΗΣΙΦΙΛΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΙΣΙΚΛΕΟΥΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΘΛΛΗΣ)ΚΥΔΛΘΗΝΛΙΕΥΣ
ΤΙΜΟΘΕΟΣΣΩΖΟΝΤΟΣΛΧΛΡΝΕΥΣ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΛΧΛΡΝΕ
ΖΩΠΥΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΛΙΛΝΙΕΥΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥΜΛΡΛΘΩΝΙΟΣ
ΓΛΛΥΚΟΣΛΛΕΞΛΝΔΡΟΥΠΛΛΛΗΝΕΥΣ
ΛΛΕΞΛΝΔΡΟΣ) *phot-fus* ΠΛΙΛΝΙΕΥΣ

ΜΙΛΗΣΙΟΙ

ΖΩΣΙΜΟΣΣΠΕΝΔ///Ν
ΚΛ·ΚΛΠΙΤΩΝ
ΚΛ·ΚΛΛΛΙΠΠΟΣ
ΦΙΛΛΥΣΕΡΜΩΝΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΠΟΤΛΜΟ
ΚΛΡΠΟΔΩΡΟΣΗΝΙΟΧ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣΖΩΣΙ
ΦΙΛΗΤΟΣΕΥΜΟΛΠ
ΕΠΛΦΡΟΔΕΙΤΟΣΓΛΥΚ
ΖΩΣΙΜΟΣΛΠΟΛΛΩ
ΛΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΔΩΡΙ
ΤΥΧΙΚΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΙΣΙΓΕ
ΟΚΤΛΟΥΙΟΣΕΥΦΡΛΝΤ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΦΙΛΗΤΟΣΛΚΛΣΤΟΥ
ΕΙΣΙΩΝ)

ΙΛΛΡΟΣΠΥΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΛΤΤΙΚΟΣΝΕΙΚΙΟΥ
ΕΙΣΛΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΒΛΣΙΛΕΙΔ
ΕΡΜΙΛΣΜΟΥΣΛΙΟΥ
ΕΠΙΤΥΓΧΛΝΩΝΕΥΠΟΡ
ΖΩΣΙΜΟΣΛΓΛΘΗΜΕ
ΜΕΓΙΣΤΛΣΜΗΝΛ
ΕΥΤΥΧΟΣ)
ΕΡΩΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ)
ΔΩΡΟΘΕΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΝΙΚΩΝΛΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΘΛΛΛΟΣΚΛΡΠΟΔΩΡΟΥ
ΛΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜΗΤΡ
ΧΡΥΣΕΡΩΣΕΙΣΙΔΩΡ
ΕΡΛΣΜΙΟΣ////////////////

ΕΙΣΙΩΝΖΩΣΙΜΟΥ
ΙΚΕΛΟΣΦΕΙΔΙΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΒΟΗΘΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΔΑΦΝΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΜΟΣΧΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΙΤΑΛΟΣΕΡΜΩΝΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΦΙΛΩΝΜΕΝΕΛΑΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΠΑΓΑ
ΕΡΜΑΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΣΕΡΜΟΥ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΣΩΤΑΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΤΡΥΦΩΝΚΑΛΛΙΚΡΑΤ
ΕΡΜΗΣΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΓΑΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΠΟΠΛΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΗΡΑΙΟΥ
ΛΕΩΝΔΙΟΜΗΔΟΥΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΞΕΝΟΦ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΕΛΙΧΡΥ

ΠΡΩΤΙΩΝΗΡΑΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΧΡΥΣΟΓ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΟΣΧ
ΑΝΘΟΚΛΗΣΣΕΡΑΠΙ
ΑΓΑΘΙΑΣΝΟΥΜΗΝΙ
ΝΟΥΜΗΝΙΟΣΕΠΑΦΡΑ
ΦΟΥΣΚΙΛΛΟΣΚΑΛΛΙΠ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΛΕΞΑΝΔ
ΕΥΓΑΜΟΣΠΟΛΥΑΙΝ
ΧΑΡΙΤΩΝΠΡΕΙΜΙΓΕ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΠΡΕΙΜ
ΕΡΜΑΣ////////////
ΑΣΚΛΗΠΑΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΛΕΥΚΙΟΥ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΦΙΛΗΜ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)
ΕΙΣΙΩΝΠΡΩΤΟΓ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΠΡΩΤ
ΕΡΩΣ)
ΦΙΛΙΠΠΟΣΕΡΩΤ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΡΩΤ
ΙΑΣΩΝ////////

In sinistro pilae latere:

ΠΑΙΔΕΥΤΑΙ
ΗΓΕΜ·ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ)ΑΛΩΠΕΚ
ΟΠΛ·ΙΣΙΓΕΝΗΣΗΣΥΧΟΥΑΛΩΠΕΚ
ΠΑΙΔΟΤΡ·ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΙΣΙΓΕΝΟΥΣΡΑΜΝ
ΠΑΙΔΟΤΡ·ΑΡΙΣΤΩΝΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΡΑΜΝ
ΤΙΒ·ΚΛ·ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΔΕΙΟΥΛΕΥΚΟΝΟ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΡΑΤΩΝΟΣΑΘΜΟ
ΘΕΩΝΕΡΜΟΦΑΝΤΟΥΚΟΛΛΥΤ
ΓΡΑΜΜ·ΣΕΞΤΟΣΑΝΝΙΟΣΤΡΥΦΩΝ
ΚΕΣΤΡ·ΣΥΝΤΡΟΦΟΣΗΛΙΟΔΩΜΕΛΙ
ΘΥΡ·ΑΡΙΣΤΕΑΣΜΙΛΗΣΙΟΣ

In ima huius lateris parte in corona (deleta):

ΕΥΤΥΧΟΥ

In dextro latere:

ΟΙΤΑΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΑ
ΝΕΙΚΗΣΑΝΤΕΣ
ΕΝΚΩΜΙΟΝΤΙ·ΚΛ·ΘΡΑΣΕΑΣΜΕΛΙ
ΛΑΜΠΑΔΑΑΝΝΙΟΣΘΡΑΣΥΛΛΟΣ
ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ
//ΑΝΝΙΟΣΘΡΑΣΥΛΛΟΣΧΟΛ·ΚΑΙ
//ΦΛ·ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΠΥΡΙΔΗΣ

συνεφήβους
καθὼς ἐγυμνασιάρχησαν.
Βοηδρομιῶνα· Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Φιλαθήναιος Εὐπυ(ρίδης)
Πυανοψιῶνα· Μ(άρκος) Ἄννιος Θράσυλλος Χο(λλείδης)
Μαιμακτηριῶνα· Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Συνένδημος Μα(ραθώνιος)
Ποσειδεῶνα· Φαιδρίας Σωσάνδρου Ἐλε(ούσιος)
Γαμηλιῶνα· Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Θρασέας Μελιτεύς
Ἀνθεστηρι(ῶνα)· Γ(άιος) Ἰούλιος Ἡρώδης Κολλυ(τεύς)
Ἐλαφηβολ(ιῶνα)· Μ(άρκος) Ἄννιος Θράσυλλος Χολλ(είδης)
Μουνιχιῶνα· Τ(ίτος) Φλ(άουιος) Φιλαθήναιος Εὐπυρ(ίδης)
Θαργηλιῶνα· κοινῇ οἱ γυμνασιαρχή(σαντες)
Σκιροφορ(ιῶνα)· Διόδοτος Σωσάνδρου Ἐλευ(σίνιος)
Ἐμβολιμαιῶνα· Ἐπίκτητος) Μελιτεύς
Μεταγειτ(νιῶνα)· κοινῇ οἱ γυμνασιαρχήσαν(τες)
Τιβ(έριος) Κλαύδιος Ἡρακλείδης Μελιτεύς
Μοσχίων) Ἀφιδναῖος
Κόιντ Πρεσδεισίμου Ἐλεούσιος

Ὕμνος Σωστράτου Ἀθμονεύς
Ξάνθος Μενεσιφίλου Μελιτεύς
Εὔπορος Εὐπολέους Σφήττιος
Θαλῆς) Κυδαθηναιεύς
Τιμόθεος Σώζοντος Ἀχαρνεύς
Πρωτογένης Μηνοδώρου Ἀχαρν(εύς)
Ζώπυρος Διονυσίου Παιανιεύς
Ζώσιμος Θεοφίλου Μαραθώνιος
Γλαῦκος Ἀλεξάνδρου Παλληνεύς
Ἀλέξανδρος) Παιανιεύς

Μιλήσιοι

Ζώσιμος Σπένδ[ο]ν(τος)	Ὧρος Πυθοκλέους
Κλ(αύδιος) Καπίτων	Ἀττικὸς Νεικίου
Κλ(αύδιος) Κάλλιππος	Εὐτᾶς Εὐπόρου
Φίλλυς Ἕρμωνος	Ἐπίκτητος Βασιλείδ(ου)
Ζώσιμος Ποταμο(ῦ)	Ἑρμίας Μουσαίου
Καρπόδωρος Ἡσύχ(ου)	Ἐπιτυγχάνων Εὐπόρου
Ἐλπιδήφορος Ζωσί(μου)	Ζώσιμος Ἀγαθημέρ(ου)
Φίλητος Εὐμόλπ(ου)	Μαγιστᾶς Μηνᾶ
Ἐπαφρόδειτος Γλύκ(ωνος?)	Εὔτυχος)
Ζώσιμος Ἀπολλω(νίου)	Ἔρως Μηνοδώρου
Ἀφροδείσιος Δωρ.	Μηνόδωρος)
Τυχικός)	Δωρόθεος Ζωσίμου
Διονύσιος Ἰσιγέ(νους)	Νίκων Ἀρίστωνος
Ὀκτάουιος Εὐφρόσ.	Θάλλος Καρποδώρου
Εὐόδοτος)	Ἀπολλώνιος Δημητρ(ίου)
Φίλητος Ἀπάστου	Χρυσέρως Εὐοδώρ(ου)
Εὐτύχων)	Ἐράσιμος ....
Εὐτύχων Ζωσίμου	Πρωτίων Ἡραίου
Ἴκαλος Φειδίου	Εὔπορος Χρυσογ(όνου)
Ὀνήσιμος Βοήθου	Ἀπολλώνιος Μόσχ(ου)
Διονύσιος)	Ἀνθοκλῆς Σαραπί(ωνος)
Δάφνος Εὐοδώρου	Ἀγαθίας Νουμηνί(ου)
Μόσχος)	Νουμήνιος Ἐπαφρᾶ
Ζώσιμος)	Φούσκιλλος Καλλίπ(που) (aut -πίδου)
Ἴταλος Ἕρμωνος	Τρόφιμος Ἀλεξάνδ(ρου)
Εὔπορος Ἡρακλείδου	Εὔγαμος Πολυαίν(ου)
Φίλων Μενελάου	Χαρίτων Πρωτογέ(νους)
Ἀφροδείσιος Ἐπιγά(θου)	Ἀφροδείσιος Πρωτ(ογένους)
Ἑρμῆς Ζωσίμου	Ἑρμῆς ....
Κάλλιστος Ἑρμοῦ	Ἀσκληπᾶς Γλαύκου
Ἀγαθοκλῆς)	Ζώσιμος Λευκίου
Σωτᾶς Εὐοδότου	Εὐόδοτος Φιλήμ(ονος)
Τρύφων Καλλικρ.	Πρωτογένης)
Ἑρμῆς Συμφέροντ(ος)	Εὐτύχων Πρωτ(ογένους)
Γάιος Ἀλεξάνδρου	Εὐήμερος Πρωτ(ογένους)
Πόπλιος Ἀφροδεισ(ίου)	Ἔρως)
Ἀρτέμων Ἡραίου	Φίλιππος Ἐρωτ...
Δίων Διομήδους	Ζώσιμος Ἐρωτ....
Ζώσιμος Ξενοφ...	Ἰάσων ......
Σεραπίων Ἐλευθέ(ρου)	

παιδευταί	οἱ τὰ Γερμανίκεια | νεικήσαντες·
ἡγεμ(ών)· Μηνόδωρος) Ἀλωπεκ(ῆθεν)	ἐνκώμιον· Τι. Κλ. Θρασέας Μελ(ιτεύς)
ὁπλ(ομάχος)· Ἰσιγένης Ἡσύχου Ἀλωπεκ(ῆθεν)	λαμπάδα· Ἄννιος Θράσυλλος
παιδοτρ(ίβης)· Δημήτριος Ἰσιγένους Ῥαμν(ούσιος)	ναυμαχίαν
παιδοτρ(ίβης)· Ἀρίστων Ἀφροδεισίου Ῥαμν(ούσιος)	[Μ.] Ἄννιος Θράσυλλος Χολ(λείδης)
Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Ἡρακλείδης Μελιτεύς	καὶ | [Τ.] Φλ(άουιος) Φιλοθήναιος
Ἀφροδείσιος Δαίου Λευκονο(εύς)	Εὐπυρίδης.
Ἀφροδείσιος Κρίτωνος Ἀθμο(νεύς)	
Θέων Ἑρμοφάντου Κολλυτ(εύς)	
γραμμ(ατεύς)· Σέξτος Ἄννιος Τρύφων	
κεστρ(οφύλαξ)· Σύντροφος Ἡλιοδώ(ρου) Μελ(ιτεύς)	
θυρ(ωρός)· Ἀριστέας Μιλήσιος	
in corona: Εὐτύχου	

Hadriani archontis annum in universum quidem respondere anno Iuliano 112 p. Chr. Phlegontis Tralliani (mir. c. 25) testimonio constat. Sed utrum annus Atticus 111/2 (quae est Neubaueri et Dumontii sententia) an 112/3 intellegendus sit, diiudicari nequit.

1097 *'Grauer Stein; bei S. Demetrios Κατηφόρη'.* Exscripsit Koehler.

ΙΝΟϹ
ΙϹΙΘΕΟΥ
Μ Β Ω
ΝΕΥΟΝ
ΑΛΩΠΕ
ΟϹΙϹΙΓΕΝΟΥ
ΝϹΤΕΦΑΝΟΙ
ΗΤΡΟΔΩ
ΞΩΖΩΝ)
ΓΕΝΟΥ

a. 112 p. Chr.

[Παιδοτριβοῦντος Ἀρίστ]ωνος, | [κοσμητεύοντος Δ]ιοπιθίου | [τοῦ Ἡρακλείδου Πα]μβω|[τάδου, ἡγεμο]νεύον|[τος Μηνοδώρου]] Ἀλωπε|[κῆθεν, ὁπλο|μαχοῦντ]ος Ἰσιγένου | [Ἀλωπεκῆθεν, οἱ συ]στέφανοι | [ἀνέθηκαν, Μ]ητρό|δω[ρος τοῦ δεῖνος, Σ]ώζων), | [ὁ δεῖνα ....]γένου.

Ad annum Hadriani archontis etiam hunc titulum referendum esse versuum 2—6 reliquiae docent. Mira sane discrepantia inter n. 1096 et hunc titulum est, quod illic Demetrius et Aristo una, hic Aristo solus paedotriba recensetur. Qua de re dubitari nullo modo sinunt spatii rationes.

1098 Herma lapidis Pentelici ex tribus fragmentis compositus, infra fractus, inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Phil. IV p. 458—460 n. 1. Ectypum chartaceum v. 1—14 continens misit O. Lueders, lateris dextri inscriptionem exscripsit idem.

a. 116 p. Chr.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΟΚΟϹΜΗΤΗϹΟΕΠΙΦΛΑΒΙΟΥ
ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΑΧΑΡΝΕΩϹΑΡΧ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗϹΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥϹ
ΕΥΠΥΡΙΔΗϹΤΟΥϹΕΦΗΒΟΥϹ
ΑΝΕΓΡΑΨΕΝΚΑΙΠΑΙΔΕΥΤΑϹ
ΠΑΙΔΕΥΤΑΙ
ΠΟΠΛΙΟϹΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥϹΕΥΠΥΡΙΔΗϹ
ΕΥΕΛΠΙϹΤΟϹΑΜΩΜΗΤΟΥϹΦΗΤΤΙΟϹ
ϹΥΜΦΕΡΩΝΑΦΡΟΔΙϹΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟϹ
ΓΛΥΚΩΝΚΑϹϹΑΝΔΡΟΥ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗϹ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹΙϹΙΓΕΝΟΥϹΡΑΜΝΟΥϹΙΟϹ
ΤΙΒΕΡΙΟϹΚΛΑΥΔΙΟϹΦΙΛΟΚΛΗϹΛΕΥΚΟ
ΝΟΕΥϹΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΗϹΑϹΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗϹΑϹΤΑΓΕΡΜΑΝΙΚΙΑ
ΕΥΜΕΝΗϹΠΑΛΛΑΤΙΩΝΟϹΦΑΛΗΡΕΥϹ
ΕΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΗϹΕΝΗΜΕΡΑϹΔΕΚΑΠΕΝΤΕ
ΙΟΥϹΤΟϹ)ΜΕΛΙ///ΕΥ///
ϹΩϹΙΓΕΝΗϹ)Π/////////ΗΝΕΥ///
ΜΕΙΛΗϹΙΟΙ
ϹΩΖΩΝΓΛΑΥΚΟΥΗΛ///////////ΗΜΕΡΑϹ///ΕΝΤΕ
///////////ΤΟϹΠΡΟΚΛΟΥΗΛΕΙΨΕΜΕΤΑΤΟΥΥΟΥ
ΚΟϹΜΟΥΗΜΕΡΑϹΠΕΝΤΕ
ΖΩΠΥΡΟϹ)ΗΛΕΙΨΕΝΗΜΕΡΑϹΠΕΝΤΕ
ΗΡΑΚΛΗϹΕΡΜΙΟΥΗΛΕΙΨΕΝΗΜΕΡΑϹΠΕΝΤΕ
ΠΑΡΑΜΟΝΟϹΕΥΦΡΑΗΛΕΙΨΕΝΗΜΕΡΑϹΠΕΝΤΕ
ΕΠΙΚΤΑϹΔΙΦΙΛΟΥΗΛΕΙΨΕΝΗΜΕΡΑϹΠΕΝΤΕ
ΔΗΜΑϹΑΡΙϹΤΩΝΟϹΗΜΕΡΑϹΠΕΝΤΕ
ΑΓΑΘΩΝΑΡΙϹΤΩΝΟϹΗΜΕΡΑϹΠΕΝΤΕ
(phallus)
ΑΠ
ΦΛΑΒΙΟϹΑΘΗΝΑΙΟϹΗΜΕΡΑϹΠΕΝΤΕ
ΡΟΔΩΝΖΩϹΙΜΟΥ

ΖΩϹΙΜΟϹΚΟΡΙΝΘΟΥ	ΟΝΗϹΑϹΑΡΧΙΚΛΕΟΥϹ
ΕΥΗΜΕΡΟϹΦΙΛΟΚΛΕΟΥϹ	ΤΡΟΦΙΜΑϹΑΡΧΙΚΛΕΟΥϹ
ΘΡΑϹΕΑϹΘΕΟΞΕΝΟΥ	ϹΥΝΙϹΤΩΡ)
ΕΠΑΓΑΘΟϹΙϹΙΩΝΟϹ	ΖΩϹΙΜΟϹΠΡΟΘΥΜΟΥ
ΛΑΧΗϹΕΠΙΓΟΝΟΥ	ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΖΩΠΥΡΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟϹΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	ΕΥΟΔΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥ
ΠΟΠΛΙϹΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟΥ	ΕΠΙΚΤΗΤΟϹ)
ΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹ)	ΗΡΑΚΛΑϹΕΠΙΚΤΗΤΟ///
ΦΙΛΩΝΖΩϹΙΜΟΥ	
ΕΥΚΑΡΠΟϹΖΩϹΙΜΟΥ	
ΠΡΕΙΜΟϹ)	
ΚΛΑ//////	

In latere dextro:

ΤΩ ΗΡΑΚΛΕΙ
ΚΑΙ ΕΥΡΥΘΜΩ
ΓΑΥΡ^ Ω

ΤΩ ΗΡΑΚΛΕΙ ΚΑΙ
ΝΕΑΝΙΣΚΑΡΧΗ
ΣΑΝΤΙ ΤΡΙΤΗΣ
ΤΑΞΕΩΣ ΠΑ
ΛΗΣ ΔΕΙΩ

ΦΙΛΑ ΔΕΛΦΕΙ Α | ΕΠΙΝΕ ΙΚΙΑ | ΘΗ CΕΙΑ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΠΟ
ΛΟΥΣ^^^ΟΥΧΩ
ΡΙΟΤΟΠΟΣ

Τ
Τ ΙΙ

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ὁ κοσμητὴς ὁ ἐπὶ Φλαβίου | Μακρείνου Ἀχαρνέως ἄρ|χ(οντος) | Μενεκράτης Μενεκράτους | Εὐπυρίδης τοὺς ἐφήβους | ἀνέγραψεν καὶ παιδευτάς.

παιδευταί

Πόπλιος Μενεκράτους Εὐπυρίδης
Εὐέλπιστος Ἀμωμήτου Σφήττιος
Συμφέρων Ἀφροδισίου Μαραθώνιος
Γλύκων Κασσάνδρου

παιδοτρίβης

Δημήτριος Ἰσιγένους Ῥαμνούσιος
Τιβέριος Κλαύδιος Φιλοκλῆς Λευκο|νοεύς, γυμνασιαρχήσας Ἐλαφηβολιῶνα | καὶ ἀγωνοθετήσας τὰ Γερμανίκ(ε)ια
Εὐμένης Παλατῖνος Φαληρεὺς | ἐγυμνασιάρχησεν ἡμέρας δεκαπέντε
Ἰοῦστος) Μελ[ι]τεύ[ς]
Σωσιγένης) Π[αλ]ληνεύ[ς]

Μελιτεῖς

Σώζων Γλαύκου ἤλ[ειψεν] ἡμέρας [π]έντε
....τος Πρόκλου ἤλειψε μετὰ τοῦ υἱοῦ | Κοΐντου ἡμέρας πέντε
Ζώπυρος) ἤλειψεν ἡμέρας πέντε
Ἡρακλῆς Ἑρμείου ἤλειψεν ἡμέρας πέντε
Παράμονος Εὐφρᾶ ἤλειψεν ἡμέρας πέντε
Ἐπικτᾶς Διφίλου ἤλειψεν ἡμέρας πέντε
Δημᾶς Ἀρίστωνος ἡμέρας πέντε
Ἀγάθων Ἀρίστωνος ἡμέρας πέντε
Ἀπ . . . .
Φλάβιος Ἀθήναιος ἡμέρας πέντε

Ῥόδων Ζωσίμου
Ζώσιμος Κορίνθου
Εὐήμερος Φιλοκλέους
Θρασέας Θεοξένου
Ἐπάγαθος Ἰσίακος
Λόγχος Ἐπιγένου
Εὔκαρπος Ἀλεξάνδρου
Πόπλιος Διονυσοδώρου
Διονυσόδωρος)
Φίλων Ζωσίμου
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Πρῖμος
Κ....

Ὀνησᾶς Ἀρχικλέους
Τροφιμᾶς Ἀρχικλέους
Συνίστωρ)
Ζώσιμος Προθύμου
Διονύσιος Ζωπύρου
Εὔοδος Ἀφροδισίου
Ἐπίκτητος)
Ἡρακλᾶς Ἐπικτήτο[υ]

Flavii Macrini Acharnensis archontis annus 116 p. Chr. est (Phlegon. mir. c. 9). Qua in temporis definitione tamen, ut dixi ad n. 1096, dubium remanet utrum de anno Attico 115/6 an de 116/7 cogitandum sit.

Posteriore tempore ab ephebis duobus haec in latere Hermae insculpta sunt:

a (v. 1—3) Τῷ Ἡρακλεῖ | καὶ εὐρύθμῳ | Γαύρ[ῳ].

b (v. 4—14) Τῷ Ἡρακλεῖ καὶ | νεανισκαρχή|σαντι τρίτης | τάξεως πά|λης Δείῳ. — Φιλαδέλφεια, Ἐπινίκια, Θήσεια καὶ ἄλλους πολλοὺς οὓς οὐ χω|ρ(ε)ῖ ὁ τόπος.

1099 Fragmentum marmoris albi, inter lapides Elginianos, undique mutilum fractumque in duas partes. Edd. Osann Syll. I p. 139, ex eiusdem et Rosii schedis Boeckh C. I. G. 303. Omnium accuratissime Mon. Mus. Brit. p. 117 n. 46, quod exemplum fideliter expressi.

(*Textum vide pag. seq.*)

Διογέν[ης) Γαργήττιος]
Καρπόδωρο[ς Δι]ογένους Γα[ργήττιος]
Φίλων) Ἀ[μαξ]αντεύς
Ἐπίγονος) [Ἀθ]μονεύς
Ζωΐλος Ἐλε[υσινίο]υ Ἀχαρνεύς
Εὔφημος) [Μελ]ιτεύς
Σωκράτης [)] Βερενικί(δης)
Διονύσιος Μ[ενε]κράτους Εὐπυ(ρίδης)
Ἰσίδωρος Φιλο[ξέ]νου Κολ[λυτεύς]
Σωτᾶς Εὐβουλ[ίδ]ου Πειρ(αιεύς)
Ζώσιμος Εὐβ[ου]λίδου Πειρ(αιεύς)

Ἡρακλε[ό]δωρο[ς] Ζωΐλου Ἀναφ(λύστιος)
Ἡρακλείδης Ἀντιόχου Ῥαμ(νούσιος)
Ἑρμείας) ἐκ Μυρ(ρινούττης)
Ἱέρων) Κηφισι(εύς)
[Ὀνή]σιμος Ὑγείνου
[Ἀσ]κληπιάδης Ἡρακ.
[Μί]λιττος)
[Χαρί]των(?) Ξενοφῶ(ντος)
[Εὐτ]υχίδης Ἐπαφ(ρᾶ)
[Σωτ]ήριχος Ἡρακλ.

Φιλαθήναιο[ς] Ἐπ.....
Αἴβουτο[ς] Εὐκλ.....
Ἀττικό[ς] Ξενοφ[ῶντος]
Ἐπίκτητος Διο.....

ΔΙΟΓΕΝ..
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟ   ΟΓΕΝΟΥΣΓΑ..
ΦΙΛΩΝ)   Λ   ΛΝΤΕΥΣ
ΕΠΙΓΟΝΟΣ)   ΜΟΝΕΥΣ
ΣΩΙΛΟΣΕΛΕ   ΥΛΧΑΡΝ
ΕΥΦΗΜΟΣ)   ΙΤΕΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ///   ΒΕΡΕΝΕΙΚΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜ   ΚΡΑΤΟΥΣΕΥΠΥ
ΙΣΙΔΩΡΟΣΦΙΛΟ   ΝΟΥΚΟΛ
ΣΩΤΑΣΕΥΒΟΥΛ   ΟΥΠΕΙΡ
ΣΩΣΙΜΟΣΕΥΒ   ΛΙΔΟΥΠΕΙΡ
ΗΡΑΚΛΕ   ΩΡΟ   ΣΩΙΛΟΥΑΝΑΦ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΑΝΤΙΟΧΟΥΡΑΜ
ΕΡΜΙΑΣ)ΕΚΜΥΡΙ
ΙΕΡΩΝ)ΚΗΦΙΣ
ΣΙΜΟΣΥΓΕΙΝΟΥ   ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΣΕΠ......
ΚΛΗΠΙΑΔΗΣΗΡΑΚ   ΛΙΒΑΝΟ_ΕΥΚΛ.......
ΛΙΣΣΟΣ)   ΑΤΤΙΚΟ   ΞΕΝΟΦ.....
) ΤΩΝΞΕΝΟΦΩ   ΕΠΙΚ ΗΤΟΣΔΙΟ......
ΥΧΙΔΗΣΕΜΠΟ
ΗΡΙΧΟΣΗΡΑΚΛΕ

Hunc titulum hic collocavi, quia cum n. 1100. 1101 ordinem et dispositionem nominum (quibus adduntur quidem praeter patrum nomina etiam demotica, sed nulla tribuum ratione habita) communem habet, et quia hic v. 8 Dionysius Menecratis f. Eupyrida ephebus est, qui videtur filius esse Menecratis Menecratis f. Eupyridae, qui n. 1098 cosmeta, et frater Publii Menecratis f. Eupyridae, qui ibidem praeceptor recensetur. Quae argumenta, quum neutrum per se satis firmum sit, tamen coniuncta aliquam vim habent.

1100 Fragmentum Hermae, l. 0,325. Exscripsit Koehler. Edidi Hermae IX p. 389.

ΑΛΟΥΒΗΣΑΙΕ
ΡΟΔΙΣΙΟΥΜΑΡΑ   _) ΑΣ
ΒΕΡ//ΝΙΚΙΔΗΣ   ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΙΑΙ
ΙΟΧΟΥΕΥΩΝΥ   ΠΟΛΥΞΗΛΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ
ΛΛΛΙΤΕΛΟΥΣΦΗΓΑΙ   ΠΥΘΟΚΡΙΤΟΣΚΑΛΛΙΤΕΛΟΥΣΦΗ
_ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΞΟΙ   ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΠΑΛ
ΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΑΝΑΦΛ   ΜΗΝΟΔΟΤΟΣΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΥΣΤΕΙ
ΩΝΙΟΣΕΜΠΟΡΙΚΟΥΠΡΟ   ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ)ΜΕΛΙ
ΛΩΝΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥΕΠΕΙΚΙ   ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΣΥΒΑΛΗΤ
ΥΣΙΟΣΕΥΟΔΟΥΚΗΦΙΣΙ   ΕΥΟΔΟΣΕΥΔΗΜΟΥΠΕΙΡΑΙ
ΣΙΝΙΟΣΠΡΟΥΝΙΚΟΥΦΛΥ   ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΟΥΣΑΙΟΥΦΛΥ
ΑΣ)ΕΡΙΚΑΙΕΥΣ   ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ)ΦΗΓΑΙ
Κ///ΛΛΩΝΛΥΣΙΜΑΧΟΥΚΥΔΑΘΗ   ΛΥΣΙΠΠΟΣΜΟΥΝΙΧΟΥΑΛ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ)ΑΝΑΓΥΡΑ   ΜΗΝΑΣΑΡΤΕΜΩΝΟ
ΟΛΥΜΠΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΜΕΛΙ   ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΠΑΙ
ΜΟΣΘΕΟΔΟΣΙΟΥΠΕΙΡΑΙ   ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)
ΠΟΣΙΔΩΝΙΟΥΑΝΑΦΛ   ΓΟΡΓΙΑΣΑΠΟΛΛ
ΙΟΥΦΛΥ   ΣΩΣΙΜΟΣ
ΜΑΠΠΑΓ

In latere dextro:

ΝΙ (*vac.*)

.........λλου Βησαιε[ύς]
[...... Ἀφ]ροδισίου Μαρα(θώνιος)
.... Βερ[ε]νικίδης
[...... Ἀν]τιόχου Εὐωνυ(μεύς)
[......... Κ]αλλιστέλους Φηγαι(εύς)
.... Διονυσίου ἐξ Οἴ(ου)
...........ος Ἀφροδισίου Ἀναφλ(ύστιος)
.....ώνιος Ἐμπορικοῦ Πρ(οβαλίσιος?)
....λων Ἀριστονίκου Ἐπεικί(δης)
[Διον]ύσιος Εὐόδου Κηφισι(εύς)
[Ἐλευ]σίνιος Πραυνικοῦ Φλυ(εύς)
.....ος) Ἑρμειεύς
Κ[ά]λλων Ἀντιμάχου Κυδαθη(ναιεύς)
[Θ]εόφιλος) Ἀναγυρά(σιος)
Ὄλυμπος Στράτωνος Μελι(τεύς)
...μος Θεοδοσίου Παιαν(ιεύς)
.... Ποσειδωνίου Ἀναφλ(ύστιος)
...................ίου Φλυ(εύς)

Νικοκράτης Ἀφροδισίου [Γ]α[ργήττιος]
Πολύξενος Ἀπολλοδώρου Ἀχαρ(νεύς)
Πυθόκριτος Καλλιστέλους Φη(γαιεύς)
Διονυσόδωρος Εὐτυχίδου Παλ(ληνεύς)
Μηνόδοτος Ἀνθεστηρίου Στει(ριεύς)
Ἀφροδίσιος) Μελι(τεύς)
Διονύσιος Διοκλέους Συπαλήτ(τιος)
Εὔοδος Εὐδόμου Παιαν(ιεύς)
Ἀπολλώνιος Μουσαίου Φλυ(εύς)
Παρηγόρις) Φηγαι(εύς)
Αὔτιππος Μουνύχου ...
Μηνᾶς Ἀρτέμωνος .....
Ἀρτεμίδωρος [Ἡ]λιο[δώρου (?) ...]
Παράμονος)
Γοργίας Ἀπολλ.....
Ζώσιμος ....

Pythocritus Callistelis f. Phegaeensis, qui hic est col. II v. 6, pater esse videtur Callistelis Pythocriti f. Phegaeensis, qui ephebus fuit decimo Abascanti paedotribae anno (inter 145/6 et 150/1 p. Chr.). Olympus Stratonis f. Melitensis item pater videtur Stratonis Olympi f. Melitensis, qui prytanis Cecropidis inscribitur n. 1046 (circiter 180 p. Chr.). Ex altera parte Anthesterius Menodoti f. Stiriensis, qui Thrasyllo archonte a. 61 p. Chr. ephebus fuit (n. 1085), pater esse videtur Menodoti Anthesterii f. Stiriensis, qui hic est col. II v. 8; atque huius rursus filius fuerit Isidotus Menodoti f. Stiriensis, qui duodetrigesimo Abascanti paedotribae anno (inter 163/4 et 168/9 p. Chr.) ephebus fuit. Quae omnia si comprehenderimus, veri simillimum videbitur ab anno 110 p. Chr. huius tituli originem non magno temporis spatio abesse. Accedit similitudo quae est inter hunc et n. 1101, quae etiam in demoticis per compendia scriptis cernitur.

1101 Fragmenta duo tabulae, marmoris Pentelici ut videtur. — *a* fuit olim Athenis apud patruum D. Gaspari. Marathone inventum esse dicebatur. Inde in collectionem Choiseulii pervenit (catal. Dubois n. 202), et inde in museum publicum (catal. Clarac. n. 589). Edd. Pouqueville T. IV p. 107. Clarac. tab. 35. Boeckh C. I. G. 305, qui praeter exemplaria edita etiam schedis Duboisii a St. Martino transmissis et Muelleri usus est (ex gypsea lapidis forma, transmissa a Koehlero Petropolitano, perpaucas varias lectiones excerpsit Boeckh C. I. G. add. vol. I p. 911. Cetera omnia consentire dicit). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre n. 139 p. 241. — *b* crassum 0,11. Exscripsit Koehler. — Coniunxi.

(*Textum vide pag. seq.*)

Quum nusquam se contingant fragmenta *a* et *b* exponendum videtur, cur ea eiusdem lapidis esse indicaverim. Non enim sola litteratura eadem est in utroque fragmento, cuius rei non magnum momentum est, sed totum scribendi genus; utrumque ephebos habet additis et patrum et demorum nominibus, sed *utrisque* fere semper per compendia scriptis. Atque in utroque fragmento non accidit nisi singulis locis, ut in *prima* columna demoticum plene scribatur (Μελιτεύς v. 8 — Φλυεύς v. 37); in utroque nusquam idem usu venit in *secunda* columna, quippe cuius spatium minus latum sit. Versus autem non modo in utroque numero columna altera plures habet quam prima, sed etiam eadem proportione plures: nam in fragmento *a* respondent *octo* versus prioris columnae *decem* versibus *et dimidio* alterius, *b* vero *duo et viginti* prioris *undetriginta* alterius; inter quos numeros proportio admodum accurata intercedit (10, 5. 22 = 231; 8. 29 = 232). Quum in his minutissimis rebus duos diversos titulos consentire plane a veri similitudine abhorreat, efficitur ut utrumque fragmentum eiusdem lapidis sit.

.......νος Γ...
....ο..... Μαραθώνιος
...............ς) Ἀθμονεύς
[........... Ἐ]παφρόδιτος Ἀνδρεκλείδου
[Μοιραγέν]ης Βούλωνος Φυ(λάσιος) Ἀσκληπιόδωρος ἐξ .. Κα..
[Βούλω]ν Μοιραγένους Φυ(λάσιος) Στέφανος) Κηφι(σιεύς)
[Ἀριστ]όβουλος) Μαρα(θώνιος)
[Βο]ύλων) Μελιτεύς
[Διο]νύσιος Ἄβρωνος Βερε(νικίδης)
...τατος Ἄβρωνος Βερε(νικίδης)
[Δημ]ήτριος Ἀρίστω(νος) ἐκ Μυ(ρρινούττης)
.....κλῆς) ἐκ Μυ(ρρινούττης)
........ος Πο. Μαρα(θώνιος)
[...... Φυ]λάσιος

Θεμίσων Ἀρι. Κηφι(σιεύς)
Εὐέλπιος) Βησ(αιεύς)
Ὀκτάβιος Δημ. Εὐπ(υρίδης)
Ε[ἰ]σιγένης Ἀρ. Μελι(τεύς)
Ἐπάγαθος Κο(ρ.) Ἀναφ(λύστιος)
Νικήτης Κορ. Ἀνα(φλύστιος)
Ποπίλιος Ἀφρ(οδισίου) Σημα(χίδης)
Διονύσιος) Ἀχαρ(νεύς)
Λύκος Πυλά(δου) Τρικ(ορύσιος)
Πυλάδης) Τρικ(ορύσιος)
Φιλαθήναιος Μαρ(αθώνιος)

Ζ....
Κα[πίτων .....]
Καπ[ίτων .....]
Κάρπ[ιππος ...]
Κέρδω[ν ......]
Εὐτυχ..........
Μητρᾶ[ς ......
Διόδωρο[ς ....]
Ἀντίοχο[ς ......]
Α(ὖλος) Νούμμ[ιος .....]
Ἐπακτ.........
Εὔελπ[ιστος ....]

. . . . . . ΝΑΣ Γ
[Ο] ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
[ΔΙΣ] . . . . Σ)ΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟCΑΝΔΡΟΚλΕΙΔΟΥ
ΝΗΣΒΟΥΛΩΝΟΣΦΥΑΣΚλΗΠΙΟΔΩΡΟΣ)ΕΞΚ[Α]
ΝΜΟΙΡΑΓΕΝΟΥΣΦΥΣΤΕΦΑΝΟΣ)ΚΗΦΙ ΖΩ

Col. I

ΟΒΟΥλΟΣ)ΜΑΡΑ
ΥλΩΝ)ΜΕλΙΤΕΥΣ
ΝΥΣΙΟΣΑΒΡΩΝΟΣΒΕΡΕ
ΤΑΤΟΣΑΒΡΩΝΟΣΒΕΡ[Ε]
ΗΤΡΙΟΣΑΡΙΣΤΩΕΚΜΥ
ΚλΗΣ) ΕΚΜΥ
ΟΣΠΟΜΑΡΑ
ΛΑΣΙΟΣ
ΝΗΑ
ΟΣΔΗϕ
ΜΥΡΙ
ΡΟΔΙ ΠΕΙ
ΛΔΗΣ)ΠΙΚ
ΣΕΥΕΛΠΑΙ
ΛΕΥΣΕΙΜΕΛΙ
Ε ΣΤΟΣΖΩΚΗ
ΠΡΙΜΙΓΕΝΗΣ)ϕΗΓΑΙ
ΣΤΑΧΥΣϕΙΛΟΛΔΙΡΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣΣΤΑΔΙΡ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣΜΟΥΑΛΩ
ΝΙΚΙΑΣ)ΚΥΔΑΘΗ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΜΑ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΠΙΡ
ΠΡΙΜΟΣΚΑΡΠΟΕΙΤ
λΠΟΛΛΩΝΙΟΣΚΕΙΤ
ΚΥΔΙΚΛΗΣΖω ΣΑΛΑ
ΖΩΣΙΜΟΣΑϕΡΟ ϕΑ
ΦΙΛΙΠΠΟΣΒΑΚ ΕΣΤΙ
ΙΕΡΩΝΑΛΕΞ ΣΥΒ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΤ ΑΘΜ
ΝΙΚΙΑΣ) ΦλΥΕΥΣ
ΚΡΙΤΩΝΝΙΚΙ ΦλΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΦΙΛΟΦΛΥ
ΚΑΙΛΙΟΣΟΝΕΡΑΤΟ·ΣΚΗΦΙ
vac.

Col. II

ΘΕΜΙΣΩΝΑΡΙΚΗΦΙ
ΕΝΚΟλΠΙΟΣ)ΘΗΣ
ΟΚΤΑΙΟΣΔΩΡΕΥΠ
ΕΠΙΓΕΝΗΣΑΡΜΕΛΙ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΚΟΑΝΑϕ
ΝΙΚΗΤΗΣΚΟΡΑΝΑ
ΠΟΤΙΚΙΟΣΑϕΡΣΗΜΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)ΑΧΑΡ
λΥΚΟΣΠΥλΑΤΡΙΚ
ΠΥλΑΔΗΣ) ΤΡΙΚ
ΦΙλΑΘΗΝΑΙΟΣΜΑΡ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΥΤλΑΜ
ΣΚΙΡΟΣΚλΕΩΝΟΣΜΕ
ΜΑΡΚΟΣΕΥΚΤΑΣΟΥΝΙ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣϕΑΡϕλΥ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΘΕΟΚ[Τ]
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)λλ[ΚΙ]
[ΔΗΜ]ΗΤΡΙΟΣ)ΒΕ
ΑΛΕΞΑΝ
Δ
ΙΟΥΝ
ΑΤΤΑ
ΔΙΟΓΕΝΙ//
ΕΙΣΙΓΕΝΗΣ
ΕΑΡΙΝΟΣ) ϕ
ΑΓΑΘΩΝΑϕ
ΕΠΑϕΡΟΔΕΙ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ
ΣΥΝΤΡΟϕΟΣΔΡΙ
ΜΗΝΑΣΑΣΚλΗΦλΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΡΙΣ ΑΘ
ΕλΕΥΣΕΙΝΙΟΣ ΑΘ
ΑλΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΠΙΡ
ΕΥΠΑΣΔΙΟΝΥ ΤΡΙΝΕ
ΣΟϕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΝ
ΣΩΤΕΔΗΣΒΑΚΧΥΕΣΤΙ
λϕΡΟΔΑΣλΗΝ ΜΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΖΙΥΠ ΑΓΡΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΖΩΠ ΑΓΡΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΙλ
ΑϕΡΟΔΙΣΙΟΣΖωλΕΥ
ΕλΠΙΝΙΚΟΣ)ΚΥΔΑ
ΕΥΠΟΡΟΣλΠΟλΜΑΡ
ΕΡΜΙΑΣ) ΜΕλΙ
ΔΙΟΜΗΔΗΣ) Πλλ
ΤΡΥϕΩΝΔΙΟΜΗΠλλ
ΣΥΝΤΡΟϕΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΙΑΕΟϕΙλΑ
ΜΗΝΟΔΟΤΟΣϕΙλλ
ΑΠΟλλΩΝΙΟΣΝΕΙΚ
vac.

Col. III

ΚΩ
ΚΩΠ
ΝΑΡΚ
ΚΕΡΔΩ
ΕΥΤΥΧ
ΜΗΤΡΑ
ΔΙΟΔΩΡ[Ο]
ΑΝΤΙΟΧ[Ο]
ΑΝΟΥΜΜ
ΕΠΙΚΤ
ΕΥΕΛΠ
ΣΤΡ[Α]
ΤΕ[Ρ]
Λ
Π
ΤΡΟ
ΜΑΡ
ΑΜΦΙΑ
ΖΩΣΙΜΟ
ΔΙΟΔΩΡΟ
ΑΡΡΠ CΦΙΚ
ΑΦΡΟΔλΣΗΡ
ΑΣ ΟΣΕVΕΝΤΙ
ΕΙΣΙΟΝΜΗΝλ
ΓλΑΥΚΙΑΣ
ΣΑΤΥΡΟΣΑΣΚλΗ *vac.*
ΑΣΚλΗΠΙλΔΗΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΜΕλλΝ *vac.*
CΕΡΤΙCΟΥΜΑΝΟΣ
ΑΝΗΙΟΣΘΕΜΙΣΩΝ
ΑΣΚλΗΠΑΣΣΩΤΟΥ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΟΣΣΩ
vac.

Var. lect. V. 2 init. Ο Froehner; initio *primi* versus eam litteram habet Pouqueville. Reliqua exemplaria omittunt. || v. 3 ΔΙΣ solus Pouquev., reliqui omittunt. || Col. I v. 8 ΟΛΩΝ Pouquev., ΛΩΝ Mueller, ΙΛΩΝ Boeckh, Duboisium ut videtur secutus, ΥΛΩΝ Froehn. || v. 10 ultimum Ε omnes praeter Pouquevillium omittunt. || Col. II v. 10 ΕCΙΓΕΝΗΣ Dub. Muell. Clarac., ΕΣΙΓΕΝΗΣ Pouquev., Ἐπιγένης Froehn. || v. 22 Τ et 23 extr. Κ solus Pouquev. addit. || Item v. 24 init. ΔΗΜ || v. 24 extr. ΕΓ Pouquev., ΗЄ Muell., ΙC Clarac., ΒΟ Dub. (quem sequitur Boeckhius), Βι[ζαντιος] Froehn. || Col. III v. 13 ultimum Ο om. Froehn. || v. 14 ultimum Ο solus Pouquev. addit || v. 15 ΑΝΟΥΜ.Μ Pouquev., ΑΝΟΥΜΜ Dub. (quem sequitur Boeckh.), ΑΝΟΥΜ Muell., ΑΝΘΥΜ Clarac., Ἀνθύμ[ος] Froehn. || v. 17 ΕΥΕΧ Boeckh sine varietate lectionis, Εὐέλπ... Froehn. || v. 18 Α et v. 19 Ρ solus Pouqueville addit. Praeterea v. 19 Πι Froehn., ΤΕ Boeckh sine varietate lectionis || v. 20 litteram Λ unus Froehner exhibet.

.......κλ....
.......ος Δη. Φ..
.... Μυρ(ρινούσιος)
[ὁ δεῖνα Ἀ]φροδε(ισίου) Πει(ραιεύς)
........άδης) Πιν.(?)
........ς Εὐελ(πίστου) Παι(ανιεύς)
[ὁ δεῖνα Ἐ]λευσει(νίου) Μελ(ιτεύς)
Ε[ὐάρε]στος Ζω. Κη(φισιεύς)
Πριμιγένης) Φηγαι(εύς)
Στάχυς Φιλολ(όγου) Δειρα(διώτης)
Φιλόλογος Στά(χυος) Δειρ(αδιώτης)
Ἀντίπατρος Μεν. Ἀλω(πεκῆθεν)
Νικίας) Κυδαθη(ναιεύς)
Ἀφροδείσιος) Μα(ραθώνιος)
Τιμοκράτης Πει(ραιεύς)
Πρῖμος Καρπο(δώρου) Εἰτ(εαῖος)
Ἀπολλώνιος Κ(αρποδώρου) Εἰτ(εαῖος)
Κυδιμάχης Ζω. Σπλα(μίνιος(?))
Ζώσιμος Ἀφρ(οδεισίου) Φα(ληρεύς)
Φίλιππος Βακ(χύλου) Ἐπει(κηφίσιος)
Ἵρων Ἀλεξ(άνδρου) Συβ(ρίδης)
(aut Συβαλήττιος)
Ἀθήναιος Εὐτ.. Ἀθμ(ονεύς)
Νικίας) Φλυεύς
Κρίτων Νικί(ου) Φλυ(εύς)
Ἀφροδείσιος Φιλο.. Φλυ(εύς)
Καλλίας Ὀνησίμου Κηφ(ισιεύς)

Ὀνήσιμος Εὐτ. Λαμ(πτρεύς)
Σπόρος Κλήμεντος Με(λιτεύς)
Μᾶρκος Εὐκαρπ(ου) Σουνι(εύς)
Χρυσόγονος Φαλ(ηρέως) Φλυ(εύς)
Μηνόφιλος Θεο. Κ[υ....]
Δημήτριος) Λακι(άδης)(?)
Δημήτριος) Βε(ρενικίδης)
.... Ἀλεξάν[δρου ....]

Δ............
Ἰούν[ιος ....
Ἀττα[λος ....]
Διογέ[νης ....]
Εὐτυχίδης ....
Εἰρηναῖος) Φ..........
Ἀγαθῶν Ἀφ.........
Ἐπαφρόδειτ[ος .....]
Ποσειδώνιος ....
Σύντροφος Δρι.....
Μηνᾶς Ἀσκλη. Φλυ(εύς)
Ζώσιμος Ἀρισ(το) Ἀθ(μονεύς)
Ἐλευσίνιος Ἀθ(μονεύς)
Ἀλέξανδρος) Περ(ιθοίδης)
Εὐπαῖς Διονυ. Τρινε(μεεύς)
Σαβεινιανός Ἀγν(ούσιος)
Σωτέ[λ]ης Βακχύ(λου) Ἐστι(αιόθεν)
Ἀφροδᾶς Λεν(αίου) Μαρ(αθώνιος)
Διονύσιος Ζ[ω]π(ύρου) Ἀγρυ(λῆθεν)
Ὀνήσιμος Ζωπ(ύρου) Ἀγρυ(λῆθεν)
Διονύσιος Ἡλ(ιάρου)
Ἀφροδείσιος Ζω. Λευ(κονοεύς)
Ἐλπίνικος) Κυδα(θηναιεύς)
Εὔπορος Ἀπολ. Μαρ(αθώνιος)
Ἑρμείας) Μελι(τεύς)
Διομήδης) Παλ(ληνεύς)
Τρύφων Διομή(δους) Παλ(ληνεύς)
Σύντροφος
Εὔκαρπος Λιτεο Φιλα(ίδης)
Μηνόδοτος Φιλα(ίδης)
Ἀπολλώνιος Νικ.

Στρα[τ.....]
Τερ.......
Λ.....

Π....
Τρο[φ.....]
Μᾶρ[κος ......]
Ἀμφιλ.......
Ζώσιμο[ς .....]
Διόδωρο[ς .....]
Π(όπλιος) Ἀρρ(ιος) Προφικ..
Ἀφροδᾶς Ἡρ....
Ἀπ[ι]ος(?) Εὐε[λπίστου?]
Εὐτ[υχ]ὼν Μηνᾶ
Γλαυκίας
Σάτυρος Ἀσκλη(πιάδου)
Ἀσκληπιάδης)
Ζώσιμος Μελαν.
Σέρτις(?) Οὐικτώς
Ἀπ[ῖ]ος(?) Θεμίσων
Ἀσκληπᾶς Σώτου
Προσδόκι(μ)ος Ζω.

Col. II v. 5 demotici nota Εξ.. etsi obscura est, tamen nolim cum Froehnero Ἐξ[ωνεύς] (pro Αἰξωνεύς) supplere. Nam praeter terminationes quae sunt -ωνεύς et -ε(ι)εύς permutationem (cf. adn. ad n. 253. 948) haec scriptura ab huius tituli aetate aliena est. Ibid. v. 23 cum ultimum K unius Pouquevillii testimonio nitatur, Λακιάδης non plane certum est, sed licet etiam cum Froehnero Λα(μπτρεύς) legere. Col. III v. 15 nomen gentile quod est Νεύμμιος agnoscendum puto, etiamsi errore lapicidae Θ pro Ν sit in lapide. Nam Ἀνθύμ[ιος], quod Froehnerus supplevit, vereor ut nomen Graecum sit. Denique col. I v. 32 de demotico Σαλα(μίνιος) videtur dubitari posse; fortasse enim lapicida litteras male divisit, cum exarare deberet Κυδιμάχης Ζωσ(ίμου) Ἀλα(ιεύς).

Tempus, quo titulus compositus est, ex ephebornm nonnullorum nominibus cognosci potest. Soteles Bacchyli f. Hestiaeensis (col. II v. 42) prytanis fuit anno 138/9, cosmeta a. 150/1 (cf. adn. ad n. 742). Quum autem illo anno filius eius Heraclides iam ephebus fuerit, ipse vix post annum 124/5 ephebus fuisse potest. Trypho Diomedis f. Palleneensis (col. II v. 52) cosmetae munere fungitur vicesimo Abascanti paedotribae anno, qui non potest prior esse quam 155/6 p. Chr., sed etiam aliquot annis posterior esse videtur. Quibus reputatis inter annos 110 et 120 p. Chr. hunc laterculum perscriptum esse veri simillimum iudico.

1102 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Partes *a* et *d* edidit Kumanudis Philist. III p. 60. 61 n. 1. — *b* addidit idem ibid. IV p. 468. 469. — *c* ibid. III p. 383. Ectypum chartaceum, quo continetur pars *a*, transmisit O. Loeders.

(Textum vide pag. seq.)

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ | καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων | καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν | κοσμητὴν Ἡλιόδωρον) Πειραιέα

Σχῆμα τόδ' Ἑρμείαο καὶ εἰκόνας Ἡλιοδώρου
κοσμοφόροι | ξυνῷ τῷδ' ἀνέθεντο τύπῳ·
τοῦ μὲν ἐπεὶ θεός ἐστι καὶ | εὐ[πα]ὶ παισὶν ἐφήβοις,
τοῦ δ' [ὅ]τι κο[σ]μητῶν ἔξοχον εὗ[ρ]ε | κλέο[ς].

a

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝ
ΚΟΣΜΗΤΗΝΗΛΙΟΔΩΡΟΝ)ΠΕΙ
ΡΑΙΕΑ

ΣΧΗΜΑΤΟΔΕΡΜΕΙΑΟΚΑΙΕΙΚΟ
ΝΑΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΚΕΣΤΡΟΦΟΡΟΙ
ΞΥΝΩΤΩΔΑΝΕΘΕΝΤΟΤΥΠΩ
ΟΥΜΕΝΕΠΕΙΘΕΟΣΕΣΤΙΚΑΙ
ΕΥ ΕΠΑΙΣΙΝΕΦΗΒΟΙΣΤΟΥΔ
b ΤΙΚΟ ΗΤΩΝΕΞΟΧΟΝΕΙΛ
ΚΛΕΟ

c

ΕΠΙΑΡΑ ΟΝΤΟΣΦΟ ΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΣΟΥΝΙΕΩΣΟ
ΕΦΗΒΟΙΑΝ ΡΑΨΑΝΤΟ ΥΣΠΑΙΔΕΥΤΑΣΚΑΙΕΑΥΤΟΥΣ

(*Phallus deletus*)

ΠΑΙΔΕΥΤ
ΠΛΑΤΩΝ)ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ...Ω...Λ..
ΗΓΕΜΩΝΙΩΣΙΜΟΣ)ΘΗΣΑΙΕΥΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣ/// ///ΣΙΓΕΝΟΥΣΡΑΜΝΟΥΣΙΟ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΝΤΙΠ///ΤΡΟΥΑΞΗΝΙΕ///Σ

ΕΦΗΒΟΙ

	ΧΕΙΛΩΝΕΥΚΑΡΠΟΥ	//////ΡΑΠ///Ι///ΕΙΦΙ///ΟΥ
	ΛΥΣΙΜΑΧΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ	/// /// /// /// ///ΟΥ/// ///
d	ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥΚΑΡΠ/// ///	//////////////////////ΩΞΟΜΕ//////
	ΑΡΧΙΜΗΔΗΣΑΝΤΙΟΧΟ///	ΑΓΙ///ΟΓΛ//////////
	ΞΩΠΥΡΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟ///	//////////////////ΒΟΣ////
	ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΡΙΣΤ/// ///	//////////////////ΣΚΟ////
	ΘΕΟΛΟΓΟΣΕΡΑΤΩΝΟΣ	////////////////////////ΝΟ.ΟΓΟΙΓ////
	ΗΔΥΛΟΣΣΩΞΟΜΕ///ΟΥ	ΜΕ////////////////////////////////////
	ΧΡΥΣΕΡΩΣΚΑΡΠ////////ΟΥ	ΛΕΩ//////////////////////////////
	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΞΩΣΙΜΟΥ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΦΕΙΔΙΑ
	ΙΛΑΡΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ	ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΚΑΡΠΙΩ//////
	ΥΜΕΝΑΙΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ	ΤΡΟΦΙΜΟΣΜΗΤΡΟΒΙΟ////
	ΔΙΟΚΛΗΣ)	ΞΕΝΙΚΟΣΥΜΕΝΑΙΟΥ
	ΤΡΥΦΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ	ΜΕΓΙΣΤΙΩΝ////////////////

In latere dextro:

ΕΜΝΗΣΘΗΑΡΧΙΜ///
ΔΗΣΤΩΝΦΙΛΩΝ//////
ΣΥΝΕΦΗΒΩΝ

Ἐπὶ ἄρχοντος Φε[λλεύ]ου (?) Μητροδώρου Σουνιέως, ο[ἱ] | ἔφηβοι ἀν[έγ]ραψαν τοὺς παιδευτὰς καὶ ἑαυτούς.

παιδευτ[αί]

Πλάτων) Αἰθαλίδης . . . α . . . . λ . . .
ἡγεμών· Ζώπυρος) Βησαιεύς
παιδοτρίβης· Δημήτριος [Ἐ]πιγένους Ῥαμνούσιο[ς]
γραμματεύς· Ἀφροδείσιος Ἡλιοδώρου Πειραιεύς
ὁπλομάχος· Διονύσιος Ἀντιπ[ά]τρου Ἀζηνιε[ύ]ς.

ἔφηβοι

Χαίλων Εὐκάρπου	[Σε]ραπ[ίων Δ]ιοφί[λ]ου
Ἀντίμαχος Εὐκάρπου	. . . . ου . . . .
Ἀγαθόπους Εὐκάρπ[ου]	[. . . . . . . Σ]ωζομέ[νου]
Ἀρχιμήδης Ἀντιόχο[υ]	. . . .
Ζώπυρος Ἡλιοδώρο[υ]	. . . . . βος . . . .
Ἀριστόβουλος Ἀριστ . .	. . . . τος[ς . . . . .]
Θεόλογος Ἐράτωνος	. . . .
Ἡδύλος Σωζομέ[ν]ου	Μο . . . .
Χρυσέρως Καρπ[οδώρ]ου	Αια . . . .
Ἀπολλώνιος Ζωτίωνος	Ἀπολλώνιος Φειδίου
Ἴλαρος Εἰσιδώρου	Ἀγαθοκλῆς Καρπίω[νος]
Ὑμέναιος Ἐπαφροδείτου	Τρόφιμος Μητροβίο[υ]
Διοκλῆς)	Σωσικὸς Ὑμεναίου
Τρύφων Ἀσκληπιάδου	Μεγιστίων . . .

In dextro latere:

Εὐτύχης Ἀρχιμ[ή]δους τῶν φίλων [καὶ] | συνεφήβων.

Senatus sexcentorum anno 126 p. Chr. antiquiorem esse titulum probat; ad Traiani imperium aut ad priores Hadriani annos referendum docet Demetrii Rhamnusii paedotribae nomen, de quo cf. quae adnotavi ad n. 1104.

1103 In columna, cuius superior pars periit. Ed. A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 43 n. 50*b*. Exscripsit Koehler.

ΕΦΗΒΟΙ
ΚΑΘΩΣΕΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΗΣΑΝ
Λ̄ΚΟ̄ΡΑΤΤΙΚΟΣΟΚΑΙ
ΚΛΕΩΝΑΖΗΝΙΕΥΣ
Λ̄ΝΟΥΜΜΙΟΣΝΙΓΡΟΣ
Λ̄ΚΟ̄ΡΑΤΤΙΚΟΣΟΚΑΙ
ΜΕΝΕΣΘΕΥΣΑΖΗΝΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣΣΦΗΤ
ΣΤΡΑΤΩΝΙΑΣΟΝΟΣ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΙΑΣΟΝΟΣ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣΙΑΣΟΝΟ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΠΕΙΝΑΡΙΟΣΠΡΟΚΛΟΣ
Γ̄Μ̄ΣΤΡΑΤΩΝ
Γ̄Μ̄ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ
Γ̄Μ̄ΓΛΑΥΚΩΝ
ΝΟΥΜΜΙΟΣΜΗΝΙΣ
ΠΝΙΟΣΜΑ

ἔφηβοι
καθὼς ἐγυμνασι[άρ]χησαν
Λ. Κορ(νήλιος) Ἀττικὸς ὁ καὶ | Κλέων Ἀζηνιεύς
Λ. Νούμμιος Νίγρος
Λ. Κορ(νήλιος) Ἀττικὸς ὁ καὶ | Μενεσθεὺς Ἀζην(ιεύς)
Λυσιμαχίδης Σφήτ(τιος)
Στράτων Ἰάσονος | Ἀγνούσιος
Ἀπολλώνιος Ἰάσονος | Ἀγνούσιος
Διόφαντος Ἰάσονος | Ἀγνούσιος
Πεινάριος Πρόκλος
Γ(άιος) Μ(. . .) Στράτων
Γ(άιος) Μ(. . . . . .) Καλλίμαχος
Γ(άιος) Μ(. . . . .) Γλαύκων
[Λ.] Νούμμιος Μῆνις
[Κ]ωπ[ώ]νιος Μάξ[ιμος]

Tituli aetas definitur cum formula καθὼς ἐγυμνασιάρχησαν, quae praeterea non est nisi n. 1096 (a. 112 p. Chr.) et n. 1104 (inter a. 117 et 125 p. Chr.), tum Nummii Menidis nomine, quem Antonino Pio imperatore iam provectiorem aetate et summos in re publica honores adeptum scimus (cf. adn. ad n. 904. 1027). Quare sub finem principatus Traiani aut initio Hadriani hunc titulum incisum esse indicandum est (Hermae XII p. 3).

1104 Marmor candidum, a tribus lateribus scriptura tectum; a Whelero Oxonium translatum. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 76 sqq. (Corsin. F. A. T. II p. 171. Vandal. p. 595. 617. 694.) Wheler Itin. p. 403 sqq. ed. Angl. Chandl. Marm. Oxon. II, 54. (Versus habet Bonada T. II p. 230.) Boeckh C. I. G. 270. (Lebas Attique 527. Franz El. epigr. p. 156 n. 103). Aliquot locos contulit H. Roehl. Cf. quae de titulo exposuimus R. Neubauer Hermae XI p. 139 sqq. et ego XII p. 1 sqq.

I

ΕΙΚΟΝΑΤΗΝΔΕΠΟΘΕΙΝΟΣΕΝΕΥΦΗΒΟΙΣΙΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙ
ΤΕΥΞΑΣΚΟΣΜΗΤΟΥΘΗΚΑΤΟΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥ
ΕΠΙΤΗΣΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΚΑΣΙΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣΑΡΧΗΣ
ΚΟΣΜΗΤΗΣΕΦΗΒΩΝ
ΩΛΟΣΠΟΝΤΙΟΣΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΚΑΙΥΠΟΚΟΣΜΗΤΑΙΩΛΟΣΠΟΝΤΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΞΗ
ΝΙΕΥΣΚΑΙΧΑΡΙΤΩΝΙΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΑΙΚΑΘΩΣΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣ) ΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑΔΗΜΗΤΡΙΟΣΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑΣΥΜΦΕΡΩΝ)ΑΞΗΝΙΕΥΣ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ·Α·ΑΝΤΙΟΧΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ·Β·ΚΛ·ΝΙΚΩΝΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ·ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ·ΜΑΚΡΕΙΝΟΣΖΩΣΙΜΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑ'ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΠΟΛΥΑΙΝΟΣΚΟΛΛΥΤΕΥΣ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ· ΤΙΤΟΣΦΛΑΥ'ΑΛΥΠΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑ'ΤΙΤΟΣΦΛΑΥΙΑΝ...ΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑΑΝΘΟΣΚΑΙΠΑΓΧΑΡΗΣΟΙΑΝΘΟΥΛΑΜΠΤΡΕΙΣ
ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑ'ΩΛΟΣΠΟΝΤΙΟΣΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣΑΞΗΝΙΕΥΣ Ν
ΑΓΙΤΝΙΩΝΑ'ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΗΡΩΝΟΣΟΣΘΕΝ
Π..ΕΙΝΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΕΡΙΚΑΙΕΥΣΤ..ΕΡΜΗ
ΑΡΧΕΛΑΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ'ΑΓΑΘΩΝΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΣΙΜΟΗ...ΠΥΛΑΔΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ'ΣΕΜΝΟΣΥΓΙΝΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΠΑΠΠΟΣΖΩΣΤΗΡΟΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ'ΠΟΜΠΩΝΙΟΣΖΩΣΤΗΡΟΣΓΑΡΓΗΤ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥΛΕΥΚ........ΕΙΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥΠΑΙΟΝΙ
ΕΠΑΦΡΙΩΝΙΣΕΥΘΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΠΕΙΡΑΙ ΦΙΛΩΤΙΚΟΣΑΤΤΙΚΟΥΑΛΙΜΟΥΣΙΟΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ·ΑΡΙΣΤΩΝΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ

II

.ΣΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
. . . . .
.ΟΣ.ΡΙΣΤ.ΟΥ
ΦΑΝΟΣΠ..ΞΙΤΕΛΟΥΣ
ΙΟΣ)
ΩΝ)
.ΙΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΣΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ
ΣΒΑΚΧΥΛΟΥ
ΟΣΖΗΝΩΝΟΣ
ΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ
ΟΥΣ)
ΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΜΟΣΤΙΤΟΥ
ΤΟΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΡΙΟΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΦΩΚΙΩΝΟΣ
ΩΤΗΡΙΔΑ
ΟΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΠΥΛΑΔΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΥ

III

ΠΑΙΔΕΥΤΑΙ
ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΠΟΛΥΑΙΝΟΣΚΟΛ....
ΗΓΕΜΩΝΕΠΙΚΤΗΤΟΣΠΡΟΣΔ....
Γ·ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΠΟΘΕΙΝΟΥΕΡΙΙ....
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ....
ΠΛΟΥΤΙΑΝΟΣΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥΣ....
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΜΑ....
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΕΞΟ....
ΠΑΙΩΝΔΙΟΜΗΔΟΥΣΠΑΛΛΗ....
ΣΕΞΣΤΙΟΣΝΙΚΑΝΩΡΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΑ....
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦ....
ΕΡΜΙΑΣΤΡΥΦΩΝΟΣΜΑΡΑΘΩ....
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΠΥΘΙΚΟΣΕΥΔΩ...
ΘΥΡΩΡΟΣΑΙΣΧΙΝΗΣΟΚΑΙΨΙΑ..

ΚΟΚ

ΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
.ΟΣ)ΣΩΤΑΣΠΑΡΙΑΝΟΥ
ΣΠΑΡ.ΑΝΟΥ
ΙΟΣΙΣΙ.ΟΤΟΥ
ΗΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΟΣΣΤΑΦΥΛΟΥ
ΥΝΟΣΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ
ΣΣΤΡΑ.ΩΝΟΣ
Ρ)
ΝΙΚΙΟΥ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ
ΕΟΣΗΘΙΚΟΥ
ΟΣΑΡΧΕΛΑΟΥ
ΝΙΟΣ)
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
..ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
...ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Var. lect. 'Fundus lectionis est Chandl. *Latus* I v. 1 ultima littera I ex solo Chandl. || v. 2 ΗΤ ex Spon Whel. || item v. 7 primum Ν, v. 8 primum Γ, ΑΡΧΑ et ultimum Ρ || v. 9 ΦΟ ex Whel. (Spon ΦΙ) || v. 11 primum Ω ex Spon. Whel., item v. 14 ΕΥ || v. 15 omittit Whel., Τ primum ex Spon. || v. 16 omittit Spon Λ primum et ΚΟΛ ex Whel. || v. 17 ΜΟΥΝΥ recte Spon, ΜΟΥΝΙ Whel. Chandl. (*Iniuria Boeckhius Sponium secutus est, nam* ΜΟΥΝΙ *in lapide esse testatur Roehl.*) || Ibid. ΜΑΡ ex Spon. Whel. || v. 20 ΕΚ, primum Ο et ΑΞΗ ex Spon, Whel. (Whel. tamen ΑΞΗ) || v. 21 ultimum Σ licet falsum ex Whel. dedi || v. 22 ΕΙΝΟΣ ex Spon. Whel., statuta cum Chandl. duarum praeterea litterarum lacuna ('*Anfang verletzt, doch ist* Ποθεῖνος *wahrscheinlich*' Roehl.) || v. 23 ex iisdem (Spon et Wheler) ΟΣΑΠΟΛ || v. 25 ΣΙΜΟΗ ex Whel. (Spon ΣΙΜ..), item ΠΥ (Spon ..Υ) et ex Spon. Whel. ΔΟΥΜ || v. 25 ex iisdem ΠΑΠΠ et ΣΤΗ, primum Γ et ΤΤΙ, et ultimum Τ || v. 26 Whel. ΛΕΥΚ...ΤΗΤΟΣ, Spon ΛΕΥΚΤΙΤΟΣ. Retinui Chandl. et suppievi infra in texto minusculis repetito cum Chandlero (*Quae Boeckhii ratio comprobatur eis quae Roehlius scribit:* 'ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥΛΕΥΚ......... ('*Raum für 9 Buchstaben*') ΕΙΤΟΣ; *danach ist die Ergänzung* Ἐπαφρόδειτος *sehr passend, da nach* Λευκ. *ein kleines Spatium gewesen sein wird, wie auch sonst auf dieser Inschrift*'.) || v. 27 Whel. ΙΣΕΦΘΟΥ || v. 28 ex Spon. Whel. ΕΛ, ΔΗ, ΗΤΡ, ΠΕ (*Cetera quas Boeckhius de hoc versu habet omitto, quia quid in lapide sit Roehlii testimonio constat qui sic scribit* 'ΠΕΙΡΑΙ ΦΙΛΩΤΙΚΟΣ, *dazwischen leerer Raum, auf dem nie etwas stand*') || v. 29 ΠΑ ex Spon. *Lat.* II solus Chandl. habet. *Lat.* III v. 1 maioribus litteris; in finibus versuum ampliores lacunas notavi ex Spon. Whel. || v. 4 init. Whel. Γ, Spon ΓΡ || v. 5 extr. Whel. ΕΡΗ, Spon ΕΡΙ || v. 8 omittitur ab utroque || v. 9 secundum I ex utroque, qui praeterea v. 11 ΣΕΞΣΤΙΟΣ. Chandl. ΣΕΞΤ etc. (ΣΕΞΣΤΙΟΣ *in lapide esse expressis verbis testatur Roehl.*) || v. 11 ultimum Σ ex Spon. || v. 14 ultimum Ω ex Spon. Whel.' Boeckh.

Aetas huius tituli inprimis definitur ea re, quod mensis intercalaris in eo nondum Ἀδριανιών dicitur, sed etiam Ποσιδεών Β'. Quum enim in universum constet hoc Hadriani imperatoris tempore mutatum esse, longe verisimillimum est, statim primo imperatoris adventu (a. 124/5 aut 125/6 p. Chr.) cum aliis honoribus etiam hunc in eum collatum esse. Itaque postremus annus, ad quem titulus cum aliqua veri similitudine referri possit, 124/5 est. Ex altera parte Abascantus Eumolpi f. Cephisiensis inter παιδευτάς est. Qui cum anno 138/9 (cf. adn. ad n. 1112) paedotriba perpetuus factus sit in eoque munere triginta quattuor annos fuerit, plane veri similitudine destituitur Dumonti ratio, Essai sur la chronologie des archontes Athéniens p. 76, qui titulum hunc fere ad annum 109 p. Chr. refert. Ita enim Abascantus natus non fuerit post annum 88 p. Chr. Quis autem veri simile putabit, hominem qui iam admodum adulescens inter magistros gymnicos fuerit, fere triginta annis post demum ad paedotribae munus pervenisse et deinde in eo permansisse usque ad annum aetatis octogesimum aut etiam amplius? Quod in hoc certe munere, quod totum in corporis exercitatione constabat, ab rerum natura plane abhorret. Quare ipsum Abascanti nomen suadet, ut tituli aetatem quam maxime admoveamus anno illi 124/5, quo eum recentiorem esse non posse supra exposui. Utique recentior erit annis Hadriani et Macriai archontum (a. 112 et 116 p. Chr., n. 1096. 1097. 1098). In idem tempus (a. 117/8—123/4) incident tituli n. 1005. 1006, qui eundem quem noster Pythicum cestrophylacem perpetuum habent. Neque quicquam tribuerim Dumontii argumento, qui Aristonem paedotribam maiorem natu fuisse vult, quam Demetrium. Certe quod in eis duobus titulis, qui utrumque coniunctum exhibent (n. 1095. 1096) Demetrius priore loco nominatur, huic sententiae non favet — nam quae Dumontius de ea re dicit artificiosa et plane improbabilia sunt — neque omnino intellego, unde eam aetatis rationem cognitam habuerit. Mea sententia sic res se habet: Demetrius Isigenis f. et Aristo Aphrodisii f. Rhamnusii homines fere aequales fuerunt, fortasse fratres patrueles; Demetrius paucis annis maior fuisse videtur. Ii, cum munus paedotribae nondum perpetuum, sed annuum esset, quotannis aut coniuncti (n. 1095. 1096, sed vide adn. ad n. 1097) aut alter ex eis solus (Aristo n. 1092. Demetrius n. 1094. 1098) paedotribae designari solebant usque ad annum fere 116 p. Chr. aut uno duobusve annis amplius. Deinde nescio qua de causa Aristo solus ad vitae tempus paedotriba creatus est; cuius temporis sunt tituli n. 1104—1106, etsi unus ex his n. 1104 expressis verbis additum habet διὰ βίου, quod etiam in posterioris aetatis titulis modo additur modo omittitur. Denique quum Aristo decessisset ante annum 127/8 p. Chr., ei successit in munere paedotribae perpetui is qui socius eius fuerat Demetrius (n. 735) sed paucos modo annos in munere fuisse videtur.

Ad hanc rationem, ex qua titulus n. 1104 aut a. 124/5 p. Chr. aut paucis modo annis ante compositus est, comprobandam et Dumontianam (a. 109 p. Chr.) infringendam ea quoque multum valere videntur quae Hermae XII p. 5 disputavi de Heraclidis Pothinique Ericeensium parentela.

I

Εἰκόνα τήνδε Πόθωνος ἐν εὐφήβοισι παλαίστρα[ις]
τεύξας κοσμητοῦ θῆκατε Νυμφοδότου.
Ἐπὶ τῆς Γαΐου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς
κοσμητὴς ἐφήβων
Ὧλος Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηνιεύς
καὶ ὑποκοσμηταὶ Ὧλος Πόντιος Δημήτριος Ἀζηνιεὺς καὶ Χαρίτων
Ἰατροκλέους Μελιτεύς
γυμνασιαρχίαι καθὼς ἐγυμνασιάρχησαν·
Βοηδρομιῶνα· Νυμφόδοτος) Ἀζηνιεύς
Πυανοψιῶνα· Δημήτριος Νυμφοδότου Ἀζηνιεύς
Μαιμακτηριῶνα· Συμφέρων) Ἀζηνιεύς
Ποσειδεῶνα α· Ἀντίοχος Μενάνδρου Μελιτεύς
Ποσειδεῶνα β· Κλ. Νίκων Μαραθώνιος
Γαμηλιῶνα· Ἐπίκτητος Ζωσίμου Λαμπτρεύς
Ἀνθεστηριῶνα· Μακρεῖνος Ζωσίμου Λαμπτρεύς
Ἐλαφηβολιῶνα· Λικίνιος Πολύαινος Κολλυτεύς
Μουνιχιῶνα· Τίτος Φλαύ(ιος) Ἄλυπος Μαραθώνιος
Θαργηλιῶνα· Τίτος Φλαυια[νός](?) Μαραθώνιος
Σκιροφοριῶνα· Ἄνθος καὶ Παγχάρης οἱ Ἄνθου Λαμπτρεῖς
Ἑκατομβαιῶνα· Ὧλος Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηνιεὺς ν(εώτερος)
[Μετ]αγειτνιῶνα· Πτολεμαῖος Ἥρωνος Ὀ[ῆ]θεν
Π[οθ]εῖνος Ἡρακλείδου Ἐρικεεὺς τ[ὸν] Ἑρμῆ[ν]
Ἀρχέλαος Ἀπολλωνίου Πειραιεύς· Ἀγάθων Μελιτεύς· | Σω[κιδης?]
Ἑλλάδου Μαραθώνι(ος)· Σίμος Ὑγίνου Μαραθώνιος· | Πάππος Ζωστῆρος Γαργήττιος· Πομπώνιος Ζωστῆρος Γαργήτ[τιος]· | Διονύσιος Εὐφροσύνου Λευκ[ονοεύς]· Ἐπαφρόδ]ιτος Ζωσίμου Παιανι[εύς]. | Ἐπαφρίων Σώθου(?) Γαργήττιος | Ἐλευσίνιος Δημητρίου Πειραι(εύς). Φιλωτικὸς Ἀττικοῦ Ἁλιμούσιος.
παιδοτρίβης· Ἀρίστων Ἀφροδισίου Ῥαμνούσιος.

Lateris II quae agnoscuntur haec sunt:

.... τος Νικοστράτου
. . . .
... ος [Ἀ]ριστ[ί]ου
[Στέ]φανος Πραξιτέλους
.... ιος)
.... ων)
...... ιος Ἰσιδότου
.... ς Ἀθηναγόρου
..... ς Βακχύλου
.... ος Ζήνωνος
..... ς Δημητρίου
...... Χρυσογόνου
..... ους)
[.... Ἀ]γαθόποδος
..... μος Τίτου
..... τος Γλαύκου
...... ς Γλαύκου
..... ρος Σωκράτους
[Κόσμο]ς Φοινίκος (? cf. n. 1115)
[..... Σ]ωτηρίδα
.... ος Ὑγείνου
..... Πυλάδου
.... Ζωτίκου
..... ων Διονυσίου
..... ος), Σωτᾶς Παριανοῦ
.... ς Παρ[ι]ανοῦ
.... ιος Ἰσι[δ]ότου
.... ης Διογένους
..... ος Σταφύλου

[Εὐφρόσ]υνος? Ἐλευσινίου
..... ς Στράτωνος
...... ρ)
...... Νικίου
..... Ἀντιπάτρου
..... ιος Ἡθικοῦ
.... ος Ἀρχελάου
.... νος)
..... Καλλιμάχου
.... Ἐπαφροδίτου
.... Μουσαίου

III

παιδευταί
Λικίννιος Πολύιππος Κολ[λυτεύς]
ἡγεμὼν Ἐπίκτητος Προσδ ...
γρ(αμματεύς) Διονύσιος) Μελιτεύς.
Ἡρακλείδης Πυθαίου Ἐρ[μειεύς]
ὁπλομάχος Ἀσκληπιάδης [Ἀζηνιεύς]
Πλουτιανὸς Ἀγαθημέρου Σ ...
Μενέφιλος Ἀφροδισίου Μα[ραθώνιος]
Διονύσιος Ἀφροδισίου ἐξ Ο[ἴου]
Παίων Διοκλέους Παλλη[νεύς]
Σέξστιος Νικάνωρ Σφήττιος
Πιστοκράτης Φιλοκράτου Ἀ[λαιεύς(?)]
Ἀθάνατος Εὐκόλπου Κηφ[ισιεύς]
Ἑρμείας Τρύφωνος Μαραθώ[νιος]
κεστροφύλαξ Πυθικὸς Εὐδώ[ρου]
θυρωρὸς Αἰσχίνης ὁ καὶ Ψι[λ ...] (aut Φι[λ ...])

1105 Athenis. Ex schedis bibliothecae Vaticanae Donius cl. IV n. 67 p. 153. (Murator. T. II p. XXIX. Corsin. F. A. T. II p. 177. Boeckh C. I. G. 269. Lebas Attique 546). Periisse videtur.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΝΕΙΚΗΣ
ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΕΠΙΛΕΥΚΙΟΥΤΟΥΒΟΥΛΛΙΟΥ ΙΠΠΑΡΧΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΕΥΚΡΑΤΟΥ
ΤΟΥΕΡΜΙΟΥΦΥΛΑΣΙ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣ
ΑΡΕΤΩΝΟΣΤΟΥΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ
ΔΙΑΒΙΟΥΕΠΙΓΟΝΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ . . . .
. . ΤΟΥΣΣΥΝΕΦΗΒΟΥΣΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙ
ΚΛΕΙΝΟΥΣΚΑΙΦΙΛΟΥΣΓΡΑΨΑΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΕΥΟΔΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΝΕΙΚΗΤΗΣΑΡΙΣΤΟ
ΚΛΕΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣΑΤΤΙ
ΚΙΩΝ ΕΡΑΣΤΟΥ . . . .
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥΖΩΣΙΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΤ
ΤΙΚΙΩΝ ΔΗΜΥΛΑΣ ΗΡΑΣ ΖΩΣΙΜΑΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΣ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΝΥΝΦΑΣ ΖΜΑ
ΡΑΓΔΟΣ ΕΠΙΚΤΗΤΑΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΣ ΚΑΙ
ΦΙΛΟΙΧΡΥΣΙΠΠΟΣΔΑΜΑΣΙΟΥΕΥΚΡΑΤΗΣ
ΠΡΙΜΟΣΕΥΚΡΑΤΟΥΛΕΥΚΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΔΗΜΥΛΑΣΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣ ΑΣΚΛΗΠΑΣ . ΝΕΙΚΟΣ
ΤΡΑΤΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΣΕΙΛΩΝΟΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΜΥΡΙΩΝΙΔΗΣ
ΕΥΡΑΣ ΕΞΠΕΔΙΤΟΣ ΚΕΣΤΟΦΥΛΑΞ
ΠΥΘΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΣ ΕΠΙΓΟΝΟΣ . . . .
. . . .

Καίσαρος νείκης | ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἐπὶ Λευκίου Οὐ[ι]βουλ[λ]ίου Ἱππάρχου | ἄρχοντος, κοσμητεύοντος Εὐκράτου | τοῦ Ἑρμίου Φυλασί(ου), παιδοτριβοῦντος | Ἀρ[έτ]ωνος τοῦ Ἀφροδεισίου Ῥαμνουσίο[υ] | διὰ βίου, Ἐπίγονος Φιλήμονος [Κυδαθηναιεύς] | τοὺς συνεφήβους καὶ συντρι|κλείνους καὶ φίλους γράψας ἀνέθηκεν.

Εὔοδος Ἀφροδεισίου, Νεικήτης Ἀριστο|κλέους, Ἀλέξανδρος Γλύκωνος, Ἀττι|κίων Ἐράστου, ... | Ἐλευσινίου, Ζώσιμο(ς?), Διονύσιος, Ἀτ|τικίων, Δημυλᾶς, Ἡρᾶς, Ζωσιμᾶς, | Εἰρηναῖς, Παράμονος, Νυνφᾶς, Ζμάραγδος, Ἐπικτητᾶς, Φιλοκράτ[η]ς, καὶ | φίλοι· Χρύσιππος Δαμασίου, Εὐκράτης, | Πρῖμος Εὐκράτου, Λεύκιος Διονυσίου, | Δημυλᾶς, Φιλότειμος, Ἀσκληπᾶς [(])], Νεικόσ|τρατος, Ἀπολλώνιος Σείλωνος, Ἐπίκτητος | Εὐκάρπου, Θρασύβουλος, Μυρ⟨ι⟩ωνίδης, | Εὔρας, Ἐξπεδῖτος. κεστ[ρ]οφύλαξ· | Πυθικός. Μόσχος, Ἐπίγονος, ...

De aetate (inter a. 117 et 125 p. Chr.) cf. adn. ad n. 1104. Vibullii Hipparchi Marathonii archontis eponymi titulum habes n. 662.

1106 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη, crassum 0,085. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΙΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΦΛΑΒΙ//
ΦΥΛΑΣΙΟΥΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΑΡΙΣ
ΝΙΟΥΟΠΛΟΜΑΧΟΥΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΣ
ΦΥΛΑΚΟΣΠΥΘΙΚΟΥΔΙΑΒΙΟΥ·ΑΛΚΙΔΑ
ΣΑΝΤΕΣΑΝΕΘΕΣΑΝ·Γ ΙΟΥΝΙΟΣ
ΝΕΙΚΙΔΗΣ·Γ ΑΝΤΩΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝ
ΔΕΙΣΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΧΑΡΝΕΥ
ΝΟΕΥΣ Γ ΚΛΑΥΔΙΟΣΕΥΤΥΧΙΔ
ΚΟΝΩΝ)ΙΤΑΙΟ
ΠΑΙΔΕΥΤΑΙ ΔΙΟΝΥΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ· Ἐπὶ ἄρχοντος Φλαβί[ου ...., κοσμητεύοντος ....] | Φυλασίου, παιδοτριβοῦντος Ἀρίσ[τωνος Ῥαμνουσίου, ...]νίου, ὁπλομάχου Ἀσκληπιάδου Ἀζ[ηνιέως, ..., κεστρο]φύλακος Πυθικοῦ διὰ βίου, Ἀλκιδα[μος καὶ ....τιμα]ντες ἀνέθεσαν· γυ(μνασίαρχος) Ἰούνιος [...., γυ(μνασίαρχος) ὁ δεῖνα Βερ]νεικίδης· γυ(μνασίαρχος) Ἀντώνιος Ἀπόλλων[........., γυ(μνασίαρχος) Ἀφρο]δείσιος Ἀπολλωνίου Ἀχαρνεὺ[ς, γυ(μνασίαρχος) ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Λευκο]νοεύς, γυ(μνασίαρχος) Κλαύδιος Εὐτυχίδ[ης ......, γυ(μνασίαρχος) ὁ δεῖνα, γυ(μνασίαρχος)] | Κόνων) Ἰταῖος .... παιδευταί· Διονυσ........., | Ἀφροδείσ[ιος ...].

De aetate tituli (inter a. 117 et 125 p. Chr.) cf. adn. ad n. 1104.

1107 Fragmentum Hermae, cr. 0,36, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 25 n. 38. Exscripsit Koehler.

ΘΗΤΥΧΗΝΙΚΗΚΑΙϹΑΡΟϹΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΡΕΥϹΑΝΤΕϹΕΝΤΩΕΠΙΜΕΜΜΙΟΥ
ΡΟΥΚΟΛ ϹΑΡΧΟΝΤΟϹ
ΕΤΑΡ ΙϹΠΡΩΤΗ
ΝΥΛ ΟΚΡΑ

Supplementa, quum ex primo versu pateat, quot litterae in eis qui sequuntur ab utraque parte perierint, dubia non sunt.

[Ἀγα]θῇ τύχῃ· νίκῃ Καίσαρος Ἁδριανοῦ
[οἱ ἐφη]βεύσαντες ἐν τῷ ἐπὶ Μεμμίου
........ρου Κολ[λυτέω]ς ἄρχοντος [ἐ]-
[νιαυτῷ,] τετάρ[τῳ ἀπὸ τῆ]ς πρώτη[ς]
[ἐπιδημίας τ]οῦ [μεγίστου Αὐ]τοκρά[τορος]
[Καίσαρος Τραιανοῦ Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ etc.]

Quartus ab imperatoris Hadriani Athenas adventu annus aut 127/8, aut, id quod mihi verisimilius etiam videtur (ad n. 735), 128/9 p. Chr. est.

1108 Athenis, olim apud viduam Tornaviti; ex schedis Fauvelii Koehlerianis, in quibus notatur lapidem ab Elgino semotum, ed. Boeckh C. I. G. 274b, add. vol. I p. 910 (inde exscripserunt Lebas Attique 528. Franz El. epigr. p. 265 n. 108). Periisse videtur.

(Textum vide pag. seq.)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Τιβ(ερίου) Κλ(αυδίου) Ἀττάλου Σ[φη]ττίου, κο[σ]μη|τεύοντος ἱερέως Θεοῦ καὶ Θεᾶς Εἰ[ρη]ναί[ου] Παιανι[έως, γυμ]νασιαρχοῦντος δὲ ὅλου τοῦ ἔτους | Φλ(αουίου) Στρατολάου Φυλασίου, οἱ ἐκ τοῦ συντεγμ[ά]τ[ος] | ἔφηβοι τειμήσαντες τὸν κοσμητὴν καὶ τοὺς σω|φρονιστὰς καὶ τὸν παιδοτρίβην ἀνέγραψαν, | καὶ τὸν ὑποκοσμητὴν Χάρητα) Γαργήττιον.

ἀγωνοθέται

Γερμανι|κείων
Φλα. Στρατό[λα]ο[ς]
Φυλάσιος

Ἁδριανείων
Ἀντίγονος | Ἀπολλωνίου
Μαραθ[ώ]νιος

Lapis cum infra integer sit, sophronistarum et paedotribae nomina (v. 8. 9) aut in latere, aut in alio lapide perscripta fuisse consentaneum est. Agonothetas vero, qui superscripto vocabulo ἀγωνοθέται in hoc lapide recensentur, cum infra vacuum spatium sit, omnes esse qui illo anno agonothesiae munere functi sint, apparet. Fuit igitur tum iam Hadrianeorum festum, nondum fuerunt Antinoea utraque (ἐν ἄστει et ἐν Ἐλευσῖνι). Quae quin statim post Antinoum in Aegypto defunctum (fere a. 130 p. Chr.) instituta sint dubium non est. Quare ad aliquem ex annis 117—129 hunc titulum referendum esse puto.

ΑΓΑ
ΘΗΤΥ
ΧΗΙ
corona

ЄΠΙΑΡΧΟΝΤΟϹΤΙΒΚΛΑΤΤΑΛΟΥϹΟΤΤΙΟΥΚΟΜΗ
ΤЄΥΟΝΤΟϹΙЄΡЄΟϹΘЄΟΥΚΑΙΘЄΑϹЄΙΝΙΝΑΠΑΙΑΝ
ΙЄΩϹΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΥΝΤΟϹΔΙΟΛΟΥΤΟΥЄΤΟΥϹ
ΦΛϹΤΡΑΤΟΛΑΟΥΦΥΛΑϹΙΟΥΟΙЄΚΤΟΥϹΥΝϹΤΡЄΜΑΤ...
ЄΦΟΗΒΟΙΤЄΙΜΗϹΑΝΤЄϹΤΟΝΚΟϹΜΗΤΗΝΚΑΙΤΟΥϹϹΩ
ΦΡΟΝΙϹΤΑϹΚΑΙΤΟΝΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΝΑΝЄΓΡΑΨΑΝ
ΚΑΙΤΟΝΥΠΟΚΟϹΜΗΤΗΝΧΑΡΗΤΑ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΝ

ΑΓΩΝΟΘЄ
ΤΑΙ

ΓЄΡΜΑΝΙ
ΚЄΙЄΩΝ
ΦΛΑϹΤΡΑΤΟΛΑΟ
ΦΥΛΑϹΙΟϹ
corona

diota

ΑΔΡΙΑΝЄΙΩΝ
ΑΝΤΙΓΟΝΟϹ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΜΑΡΑΘΟΝΙΟϹ
corona

1109 Olim 'Athenis in gymnasio', unde lapis pervenit Venetias et postea in museum Nanianum illatus est. Ed. Gruterus ex Metelli schedis Gutensteinianis, assuto titulo alio, p. CCCXVII. 3 et sine illo LXXIX. 6, cum nota 'Ant. Morillus vidit et exscripsit'. (Ex Gruter. Marm. Oxon. Prid. p. 482 ed. Maitt. Vandal. Diss. p. 587. Corsin. F. A. T. II p. 141 cf. IV p. 140 sqq.). Smetius fol. XXXI. 1. Biagius Mon. Gr. et Lat. ex Mus. Nan. p. 39—56. Boeckh C. I. G. 274 (Lebas Attique 549).

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΕΠΙ·ΚΛ·ΑΤΤΑΛΟΥΑΡ
ΧΟΝΤΟΣ·ΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΕΦΗΒΩΝΙΕΡΕΥΣΘΕ
ΟΥΚΑΙΘΕΑΣΕΙΡΗΝΑΙ
ΟΣ)ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ·
ΕΦΗΒΕΥΕΝΑΥΤΟΥ
ΥΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΕΥΣ·ΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΗΣΕΤΟΝΕΝΙΑΥ
ΤΟΝΤΟΥΣΕΦΗΒΟΥΣ
·ΦΛ·ΣΤΡΑΤΟΛΑΟΣ
ΦΥΛΑΣΙΟΣΕΓΕΝΟΝ
ΤΟΕΦΗΒΟΙΔΙΑΚΟ
ΣΙΟΙΚΑΙΔΥΟ

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ Κλ(αυδίου) Ἀττάλου ἄρ|χοντος κοσμητὴς | ἐφή-βων ἱερεὺς Θε|οῦ καὶ Θεᾶς Εἰρήναι|ος) Παιανιεύς. | ἐφή|βευεν αὐτοῦ υἱὸς Διονύσιος | Εἰρηναίου Παιανι|εύς, ἐγυμνασιάρ|χησε τὸν ἐνιαυ|τὸν τοὺς ἐφή-βους | Φλ(άουιος) Στρατόλαος | Φυλάσιος, ἐγένον|το ἔφηβοι διακόσιοι καὶ δύο.

De aetate cf. quae exposui ad titulum eiusdem anni n. 1108.

1110 Tabula marmoris Pentelici inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη, crassa 0,12. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἐλαφηβολιῶνι]
.... Χολλε(ίδης)
[ἔθυσε τ]ῷ Διονύσῳ τὴν
[ἐν τ]ῇ πομπῇ θυσίαν
ὁ αὐτὸς βασιλεύς

	......ς Ἐπικτ[ήτ]ο[υ]	
Μουνιχιῶνι	Βάκχ Ἀλεξάνδρου Φλυ(εύς)	Ἐ.......
Μίττιος Φίρμος Σφήτ(τιος)	Φλ(άουιος) Ἕλλην Σουν(ιεύς)	....
Θαργηλιῶνι	ὑπόγραφοι	Φ.......
Περιγένης Ἀρτέμωνος Φηγαι(εύς)	Εἰσίδοτος)	ἀντικ[οσμήτης]

ΑΟΛΛ
ΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙΤΗΝ
ΗΠΟΜΠΗΘΥΣΙΑΝ
ΑΥΤΟΣΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ
ΜΕΣΣΙΟΣΦΙΡΜΟΣΣΦΗΤ
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑ
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣΦΗΓΑΙ
ΣΚΕΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΜΑΡΑΘΩ
ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑΚΑΙ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝΑ
ΠΑΙΛΙΟΣΠΥΘΟΔΩΡΟΣΦΛΥ Ν
ΟΑΥΤΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤ///ΞΑΝΤΙΝΟΕΙΩ
ΤΩΝΤΕΕΝΑΣΤΕΙΚ//////ΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΠΡΩΤΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΔΙΟΦΑΝΤΟΥΑΜΥ
ΜΕΜΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΤΡΙΚΟ
ΜΕΜΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣΤΡΙΚΟ ΦΛΥ
ΜΕΜΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΟΥΛΩΝΜΟΙΡΑΓΕΝCΥΣΦΥΛΑ
ΠΑΜΦΙΛΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥΑΧΑΡ
ΚΛΘΕΟΔΟΤΟΣΜΕΛΙ
ΑΡΙΣΤΩΝΜΕΛ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΕΥΗΜΕΡΟΥΑΙΞΩ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΕΥΗΜΕΡΟΥΑΙΞΩ
ΦΟΙΒΟΣΠΕΙΡΑΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΥΓΕΙΝΟΥΠΕΙΡΕ
ΥΓΕΙΝΟΣΠΕΙΡΑΙ
ΝΙΚΗΤΗΣΣΥΝΦΕΡΟΝΤΟΣΟΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΠΑΛ
ΟΥΙΥΑΝΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΜΑΡΑΘ
ΕΥΤΥΧΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣΑΘΜΟ
ΙΕΡΩΝΓΛΥΚΩΝΟΣΡΑΜ
ΚΑΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡΑΘ
sic ΚΑΛ///ΙΝΙΚΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΤΟΥΜΑΡΑΘ
ΛΕΥΚΙΟΣ)ΜΑΡΑΘ
ΕΥΤΥΧΟΣΜΑΚΕΔΟΝΟΣΠΕΡΓΑ
ΝΙΚΑΝΩΡΜΑΚΕΔΟΝΟΣΠΕΡΓΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΗΦΕΙ
vac.

ΕΠΙΚΤΗ
ΒΙΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΦΛΥ
ΦΛΕΛΛΗΝΣΟΥΝΙ Ε
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡ /
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ Φ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ) ΑΝΤΙ
ΟΥΕΙΤΩΡΙΟΣ ΑΓΑΘΟΒΟΥΛΟΣ
ΘΡΕΠΤΟΣ)
ΕΥΠΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΥΛΠΙΟΣΕΥΤΥΧΟΣ
ΑΡΕΣΚΩΝΣΩΖΟΝΤΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΠΙΚΤΗΤΟ
ΦΙΛΙΠΠΟΣΜΟΥΣΑΙ
ΧΡΥΣΕΡΩΣΔΟΡΥΦΟ
ΦΗΛΙΞΣΩΣΙΒΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΚΡΑΤΩ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΤ
ΕΥΑΡΕΣΤΟ
ΛΕΟΝΤΑΣΓ
ΣΥΝΕΓΔΗ
ΟΛΥΜΠΟ
ΝΗΡΕΥΣ
ΖΩΣ
/
Ε
ΔΗ
ΦΙΛΟ
ΕΥΝ
ΦΛ
ΚΛΕΥ
ΧΑΡΜΟ
ΓΟΡΓΙΑΣ
ΥΓΕΙΝΟΣ
ΕΙΣΙΔΩ
ΟΜΑΛΛ
ΕΥΠΟ
ΕΠΙΚ
ΦΟΥ
vac.

V. 19 ΦΛΥ post ΤΡΙΚΟ fortasse posteriore tempore adscriptum esse iudicat Koehler.

Σκιροφοριῶνα
Ἀλέξανδρος) Μαραθώ(νιος)
Ἑκατομβαιῶνα καὶ
Μεταγειτνιῶνα
Π(όπλιος) Αἴλιος Πυθόδωρος Φλυεύς
ὁ αὐτὸς ἀγωνοθέτ[η]ς Ἀντινοείων
τῶν τε ἐν ἄστει κ[αὶ ἐ]ν Ἐλευσῖνι
πρωτέγγραφοι
Τρόφιμος Διοφάντου Ἀμυ(μωνεύς)
Μέμ(μιος) Πρωτογένης Τρικο(ρύσιος)
Μέμ(μιος) Φιλάργυρος Τρικο(ρύσιος)
Μέμ(μιος) Ἀλέξανδρος
Βούλων Μοιραγένους Φυλά(σιος)
Πάμφιλος Ἐπικτήτου Ἀχαρ(νεύς)
Κλ(αύδιος) Θεόδοτος Μελι(τεύς)
Ἀρίστων Μελ(ιτεύς)
Φιλοκλῆς Εὐημέρου Αἰξω(νεύς)
Εἰσίδοτος Εὐημέρου Αἰξω(νεύς)
Φοῖβος Πειραι(εύς)
Ἀσκληπιάδης Ὑγείνου Πειρα(ιεύς)
Ὑγεῖνος Πειραι(εύς)
Νικήτης Συνφέροντος Ὀα(θεν)

Οὐειτώριος Ἀγαθόβουλος
Θρέπτος)
Εὔπορος Διονυσίου
Οὔλπιος Εὔτυχος
Ἀρέσκων Σώζοντος
Ἀγαθόπους Ἐπικτήτο[υ]
Φίλιππος Μουσαί[ου]
Χρυσέρως Δορυφό[ρου]
Φῆλιξ Σωσιβίου
Στράτων Κράτω[νος]
Εἰσίδοτος Τ.....
Εὐάρεστο[ς ....]
Λεοντᾶς ....
Συνέγδη[μος ....]
Ὄλυμπο[ς ....]
Νηρεὺς ....
Ζώσ[ιμος ......]
....
Δη[μ........]
Φιλο..........
Εὐν........
Φλ(άουιος) ....

Ἀλέξανδρος Ἀγαθόποδος Παλ(ληνεύς)	Κλ(αύδιος) Εὐ.....
Οὐιψάνιος Ἡρακλείδης Μαρα(θώνιος)	Χάρμος[......]
Εὔτυχος Φιλήμονος Ἀθμο(νεύς)	Γοργίας ....
Ἱέρων Γλύκωνος Ῥαμ(νούσιος)	Ὑγεῖνος ....
Κ(λαύδιος) Σωκράτης Μαρα(θώνιος)	Εἰτίδω[ρος ......]
Καλ[λ]ίνικος Καλλιστρ(ά)του Μαραθ(ώνιος)	Ὁμαλῶ[ς (?) ....]
Λεύκιος) Μαραθ(ώνιος)	Εὔπο[ρος (?) ....]
Εὔτυχος Μακεδόνος Περγα(σῆθεν)	Ἐπαι...........
Νικάνωρ Μακεδόνος Περγα(σῆθεν)	Φου...........
Διονύσιος Κηφεισι(εύς)	

Antinoëorum mentio (col. I v. 14) titulum anno 130 p. Chr. antiquiorem non esse docet. Sed ne multo recentior quidem esse videtur, id quod demonstrant epheborum nonnullorum nomina, inprimis Memmii Philargyri Tricorysii (col. I v. 19 cf. adn. ad n. 1039). Itaque ad extremos Hadriani aut primos Antonini Pii annos hic titulus pertinet.

1111 Basis marmoris Hymettii, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Χρυσαλλίς 1866 p. 412 (A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes n. 40 p. 29). Exscripsit Koehler.

A

(in fronte:)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ❧
ΑΔΡΙΑΝΟΝΟΛΥΜΠΙΘ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ❧ΑΦΡΟ
ΔΙΣΙΟΥΑΧΑΡΝΕΥΣ❧
ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΠΙ
ΚΛΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥΑΡΧΘ
ΤΟΣΕΦΗΒΩΝ❧ΥΠΕΡ
ΤΩΝΕΦΗΒΩΝ❧

B

(in latere sinistro:)

ΕΠΑΓΛΘ ΟΙΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣ
ΟC ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΔΟ
ΜΕΤΙΑΝΟΥ
ΦΟΥΡ·ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ ΓΑΡ
ΠΑΡΔΑΛΑΣΣΤΕΦΑ ΓΑΡ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΑΞΙ ΚΛΩ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΜΑΞΙ
ΒΕΙΘΥΣΑΡΧΕ ΠΕΙΡ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΑΡΧΕ ΠΕΙΡ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ·ΣΚΙΟ
ΠΟΜ·ΕΠΕΡΑΣΤΟΣ ΓΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΓΙΟΥ

ΕΛΕΥCΕΙΝΕΙΟC)ΟΙΘΕΝ
ΕΠΙΓΟΝΟCΙΚΕΛΟΥΒΗCΕΕΥC

C

(in latere dextro:)

ΕΥΚ///////ΙΔΗC
ΕΙCΙΔΩΡΟC
CѠΤΗΡΙΧΟC ΦΙΛΟΙ
/////////////////
C ///////////////
ЄѠΤΗΡΙΧΟC
vac.

D

(in tergo:)

ЄΥΚΑΡΛΘΗΝΑΙC
ΠΙΔΗC CΥΝЄΡΩC
ΛЄΩΝ ΟΙΠΙCΤΟΙΦΙΛΟΙ
ΜЄΝΑΝ
ΔΡЄ

ΑΛЄΞΑ///ΔΡΟC
///ΛΖΛC ΓΛΙЄΝЄΛ
ΗΡΑΚΛΗC ΝΙCΚЄ
C ΑΡΙCΤЄ

A

Αὐτοκράτορα | Ἀδριανὸν Ὀλύμπιον | Ἀπολλώνιος Ἀφρο|δισίου Ἀχαρνεύς, | ὁ κοσμητὴς τῶν ἐπὶ | Κλ(αυδίου) Δομετιανοῦ ἄρχον|τος ἐφήβων, ὑπὲρ | τῶν ἐφήβων.

B

Οἱ ἐφηβεύσαντες | ἐπὶ ἄρχοντος Δο|μετιανοῦ·

Φούρ(ιος) Ἡράκλειτος	Γαρ(γήττιος)
Παρδαλᾶς Στεφά(νου)	Γαρ(γήττιος)
Δημήτριος Μαξί(μου)	Κλω.
Φιλουμενὸς Μαξί(μου)	
Βεῖθυς Ἀρχε(λάου)	Πειρ(αιεύς)
Ἀβάσκαντος Ἀρχε(λάου)	Πειρ(αιεύς)
Ἀφροδείσιος Σκιο.	
Πομ. Ἐπέραστος	Γαρ(γήττιος)
Διονυσόδωρος Ἁγίου	

Quae sequuntur v. 13. 14 Ἐλευσείνειος) Ὀῆθεν et Ἐπίγονος Ἰκέλου Βησαιεύς, ea litterarum formas et inter se et ab eis quae antecedunt discrepantes habent. Tamen hi fortasse eiusdem anni ephebi sunt, qui commilitonum recensui iam inciso sua nomina addiderunt. Minus veri simile id est in nomine Ἐπάγαθος (v. 1. 2); imo propter locum id non ad laterculum pertinere, sed posteriore tempore animi causa ab ephebo aliquo insculptum esse indicaverim. Idem statuendum esse de totis titulis *C* et *D* scripturae varietas et neglegentia indicat.

C

Εὐκ[αρπ]ίδης	φίλοι
Εἰσίδωρος	
Σωτήριχος	
....	
Σ........	
[Σ]ωτήριχος	

D

Εὐκαρπίδης, Λέων, Ἀθηναΐς,
Σύνερως οἱ πιστοὶ φίλοι
Μένανδρε
Ἀλέξαν[ν]δρος
..αζᾶς Ἡρακλῆς
Γάιε νεικήσας ἄριστε.

Claudium Domitianum archontem propter Hadriani Olympii titulum honorarium anno 129 p. Chr. antiquiorem, a. 138 recentiorem esse non posse suo iure pronuntiavit Dumontius.

1112 Tabula lapidis Pentelici, a. 1,64, l. 0,64, cr. 0,15, ab omnibus lateribus margine eminente circumdata, in cuius superiore parte est versus 1. Simili, in quo est v. 10, separatur pars superior ab inferiore. Inter versus superioris partis anaglyphum est, repraesentans duos ephebos stantes qui cosmetam item stantem coronant. Inventus lapis apud S. Demetrium Κατηφόρη, exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Philist IV p. 168 n. 1. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ Αὐτοκράτορος Ἀντωνείνου

σωφρονισταί	παιδοτριβοῦντος
Δάφνος Διονυσίου Μαρ(αθώνιος)	διὰ βίου Ἀβασκάντου Κηφεισιέως
Ἑρμείας) Φλυ(εύς)	τὸ δ'
Ζώσιμος Ἀρίστωνος Με(λιτεύς)	ὁπλομάχος· Εὔλογος
Πό(πλιος) Φίρμος Γαργή(ττιος)	Σφήττιος
Στάχυς Εὐφρανορίδου	ἡγ[ε]μών· Λυσίμαχος
Εὐπυρίδης	Εὐμένους Ἀζη(νιεύς)

Ἀλέξανδρος) Πει(ραιεύς)

κοσ[μητεύο]ντος Ἀρχελάου τοῦ Ἀπολλω[νίου] Πειραιέ[ω]ς
ἐπὶ ἄρχοντος Φλα(ουίου) Ἀλκιβιάδου Παιανιέ[ω]ς
γ(υμνασίαρχοι) μ(ῆνα)

Βοηδρομιῶνα		Ἰσίδωρος Ἀφ[θ]ονήτου	Λευ(κονοεύς)
Μόσχος Ἀρχελάου Πει(ραιεύς)		Μόσχος)	Σημ(αχίδης)
Πυανοψιῶνα		Κόρινθος Ἰσιδότου	Ὀῆ(θεν)
Κλ(αύδιος) Ἐρέννιος	Γαργ(ήττιος)	Λήναιος Μητροβίου	Ἐπι(εικίδης)
Μαιμακτηριῶνα		Ἐπαφρίων Παραμόνου	Εὐω(νυμεύς)
Εὐφρόνιος)	Φλυ(εύς)	Ζωσᾶς Σώτου	Σου(νιεύς)
Ποσειδεῶνα		Εὔπορος Δημητρίου	Ἀζη(νιεύς)
Ἐπάγαθος)	Ἀχαρ(νεύς)	Εὐμένης Λυσιμάχου	Ἀζη(νιεύς)
		Ἀπολλώνιος)	Ἐπει(κίδης)
Γαμηλιῶνα		Ἀφροδίσιος)	Λευ(κονοεύς)
Ἐρ(έννιος) Ἐπάγαθος	Ἀζη(νιεύς)	Ἐλευσίνιος)	Λαμ(πτρεύς)
[Ἀν]θεστηριῶνα		Ποτάμων Χρυσανθου	Φλυ(εύς)
Κα[λ]λιγένης	Μαρ(αθώνιος)	Εὐτυχίδης Σίμωνος	Ἀχαρ(νεύς)
[Ἐλα]φηβολιῶνα		Ἀνθεστήριος)	Στει(ριεύς)
[... Ἀ]λέξανδρος	Μαρ(αθώνιος)	Νικίας Εὐπόρου	Τρι(κορύσιος aut Τρινεμεεύς)
[Μουν]ιχιῶνα		Ζωσᾶς Ὀλύμπου	Παι(ανιεύς)
Α . . . . . τογένης	Μα(ραθώνιος)	Χαρίτων Ἔρωτος	Γαρ(γήττιος)
		Διονύσιος Μύστου	Βερ(ενικίδης)
[Θαργη]λιῶνα		Νικηφόρος Σώτου	Τρι(κορύσιος)
Ε[. . . . . . Μ]ηνοδώρου	Σου(νιεύς)	Ῥοῦφος)	Πει(ραιεύς)
		Εὔελπιστος)	Παι(ανιεύς)
[Σκιροφορ]ιῶνα		Ὀνησᾶτος)	
[Ἀ]κ[ύλλιος?] Διονύσιος	Ἀζ(ηνιεύς)	Μουσώνιος Ῥοῦφος	
[Ἑκατομβαιῶ]να		Μουσώνιος Πάμφιλος	
Κλ	Παι(ανιεύς)		

Λού(κιος) Στάτιος Ἀκύλας, Λου(κίου) Στατίου Κοδράτου υἱός, Βη(σαιεύς)

Με[τα]γειτνιῶνα· κοινῇ.			
[π]ρωτέγγραφοι		ἐπίγγραφοι	
[Δ]ά[φν]ος)	Μαρ(αθώνιος)	Πρωταγόρας Ἀπολλοδώρου	Ζωσιμιανός)
Ἀ[λέξ]αν[δρ]ος)	Παι(ανιεύς)	Κράτης Ἀσκληπιάδου	Ἠλευτίων
Α . . . ων Ζωσίμου	Μελ(ιτεύς)	Μελίτων Διονυσοδώρου	Κλ(αύδιος) Πρεῖμος
Ζώ[σιμ]ος)	Μελ(ιτεύς)	Ἰσίδωρος Πάλλαντος	Κλ(αύδιος) Θάλλος
Ἀγαθήμερος Φίρμου	Γαρ(γήττιος)	Ἡρακλᾶς Εὐφρονίου	Ἀντιπῶν)
. . πυλης Γαΐου	Λαμ(πτρεύς)	Διονύσιος Εὐφρονίου	Ζώσιμος)
Χ[ρ]υσόγονος)	Φλυ(εύς)	Ζώπυρος Εὐφρονίου	Γλαῦκος)
[Φ]αυστῖνος [)]	Γαργ(ήττιος)	[Ε]ὔκ[αρ]πος Μουνύχου	Κλ(αύδιος) Εὔκαρπος
Ζώπυρος Διοδώρου	Φιλ(αίδης)	Ἀγάθων Λόγου	Λικίννιος Ἀντίοχος
Δημήτριος)	Ἀζη(νιεύς)	Ἀντίγραφος Κάλλωνος	Φαῖδρος)
Ε[ὖ]δος	Σφήττιος	[Ἱ]π(π)όλοχος Ζωπύρου	Ἐλεύθερος)
. . . . ς Ἀκούτου	Φιλα(ίδης)	Ἀφροδίσιος Ἐφήβ(ου)	Ὀνήσιμος Σπόρου
Χ . . Ξάν[θ]ος)	Φαλ(ηρεύς)	Πετρώνιος Εὐήμερος	Πρωτεὺς Εὐλόγου
Σ . . ιος)	Μαρ(αθώνιος)	Κλεῖτος Πίστου	Νικίας Θεοδώρου
Δημήτριος Μιλτιάδου	Μαρ(αθώνιος)	Κόρινθος Πίστου	Ἀθηνίων Ἀφροδισίου
Δημήτριος Ῥητορικοῦ	Μαρ(αθώνιος)	Ἰούλιος Βούλωνος	Εὐφρόσυνος Β[αθ]ύλλου
[Π]απ[ια]νός(?))	Εὐω(νυμεύς)	Ἐπαφρᾶς Ἀντιόχου	Κόνων Φιλήμο[ν]ος
. . . . . ειος)	Λαμ(πτρεύς)	Λεωνᾶς Ἀνθίμου	Εὔτυχος Πρείμου
. . . . ιμος)	Σημ(αχίδης)		

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ

ΣΩϕΡΟΝΙΣΤΑΙ   ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟϹ///
ΔΑϕΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΑΡ   ΔΙΑΒΙΟΥΑΒλϹΚΑΝΤΟΥΚΗϕΕΙϹΙΕΩϹ
ΕΡΜΕΙΑΣ) ΦΛΥ   ΤΟΔ
ΣΩΣΙΜΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΜΕ   ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΕΥΛΟΓΟΣ
ΡΦΙΡΜΟΣΓΑΡΓΗ   ΣϕΗΤΤΙΟΣ
ΣΤΑΧΥΣΕΥϕΡΑΝΤΙΔΟΥ   *anaglyphum*   ΗΓΗΜΩΝΛΥΣΙΜΑΧΟΣ
ΕΥΠΥΡΙΔΗΣ   ΕΥΜΕΝΟΥΣΑΞΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΠΕΙ

ΚΟΣ......ΝΤΟΣΑΡΧΕΛΑΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΣ....ΠΕΙΡΑΙΕΟΣ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ ϕΛ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥΠΑΙΑΝΙΕΟΣ
ΓΜ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ   ΙΣΙΔΩΡΟΣΑϕΟΟΝΗΤΟΥ   ΛΕΥ
ΜΟΣΧΟΣΑΡΧΕΛΑΟΥΠΕΙ   ΜΟΣΧΟΣ)   ΣΚΑ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ   ΚΟΡΙΝΘΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ   ΩΗ
ΚΛΕΡΕΝΝΙΟΣ   ΓΑΡ   ΛΗΝΑΙΟΣΜΗΤΡΟΒΙΟΥ   ΕΣΤ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ   ΕΠΑϕΡΙΩΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥ   ΕΥΩ
ΕΥϕΡΟΝΙΟΣ)   ΦΛΥ   ΣΩΣΑΣΣΩΤΟΥ   ΣΟΥ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ   ΕΥΠΟΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ   ΑΞΗ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ)   ΑΧΑΡ   ΕΥΜΕΝΗΣΛΥΣΙΜΑΧΟΥ   ΑΞΗ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ   ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)   ΕΠΕΙ
ΕΡΕΠΑΓΑΘΟΣ   ΑΞΗ   ΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)   ΛΕΥ
ϿΕΣΤΗΡΙΩΝΑ   ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ)   ΛΑΜ
ΚΑΛΙΓΕΝΗΣ   ΜΑΡ   ΠΟΤΑΜΩΝΧΡΥΣΑΝΘΟΥ   ϕΛΥ
ΦΗΒΟΛΙΩΝΑ   ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΞΕΝΩΝΟΣ   ΑΧΑΡ
ΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΡ   ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΣ)   ΣΤΕΙ
ΙΧΙΩΝΑ   ΝΙΚΙΑΣΕΥΠΟΡΟΥ   ΤΡΙ
Α   ΤΟΓΕΝΗΣ ΜΑ   ΣΩΤΑΣΟΛΥΜΠΟΥ   ΠΑΙ
ΛΙΩΝΑ   ΧΑΡΙΤΩΝΕΡΩΤΟΣ   ΓΑΡ
Ε   ʼΗΝΟΔΩΡΟΥΣΟΥ   ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΥΣΤΟΥ   ΒΕΡ
ʼΩΝΑ   ΝΙΚΗϕΟΡΟΣΣΩΤΟΥ   ΤΡΙΝ
ΑΚ   ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΖ   ΡΟΥϕΟΣ)   ΠΕΙ
ΝΑ   ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ)   ΠΕΝ
ΚΛ   ΠΑΙ   ᴗΝΞΡΑΤΟΣ)
ΜΕ..ΓΕΙΤΟΝΙΩΝΑΚΟΙΝΗ   ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΡΟΥϕΟΣ
          ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΠΑΜϕΙΛΟΣ
///ΡΩΤΕΝΓΡΑϕΟΙ   ΛΟΥΣΤΑΤΙΟΣΑΚΥΛΑΣΛΟΥΣΤΑΤΙΟΥΚΟΔΡΑΤΟΥΥΙΟΣΒΗ
ΙΑϹΙΟΣ)   ΜΑΡ   ΕΠΕΝΓΡΑϕΟΙ
Α   ΑΝ   ΟΣ)   ΠΑΙ   ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ   ΣΩΣΙΜΙΑΝΟΣ)
ΑΙ///   ΟΝΙΣΩΣΙΜΟΥ   ΜΕΛ   ΚΡΑΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ   ΠΛΟΥΤΙΩΝ
ΣΩ...ΟΣ)   ΜΕΛ   ΜΕΛΙΤΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ   ΚΑΠΡΕΙΜΟΣ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣϕΙΡΜΟΥ   ΓΑΡ   ΙΣΙΔΩΡΟΣΠΑΛΛΑΝΤΟΣ   ΚΛΘΑΛΛΟΣ
.ΛΣΥΛΗΣΓΑΙΟΥ   ΛΑΜ   ΗΡΑΚΛΗΣΕΥΦΡΟΝΙΟΥ   ΑΝΤΙΚΙΩΝ)
Χ///ΥΣΟΓΟΝΟΣ)   ΦΛΥ   ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΦΡΟΝΙΟΥ   ΣΩΣΙΜΟΣ)
..ΑΥΣΤΕΙΝΟΣ////   ΓΑΡ   ΣΩΠΥΡΟΣΕΥΦΡΟΝΙΟΥ   ΓΛΑΥΚΟΣ)
ΣΩΠΥΡΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ   ϕΙΛ   LΥΚΑΙΠΟΣΜΟΥΝΙΧΟΥ   ΚΛΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)   ΑΞΗ   ΑΓΑΘΩΝΛΟΓΟΥ   ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΕΥ..ΟΣ   ΣϕΗ   ΑΝΤΕΡΩΣΚΑΛΛΩΝΟΣ   ΦΑΙΔΡΟΣ)
Π...ΣΑΚΟΥΤΟΥ   ΦΙΛΑ   //ΠΟΛΟΧΟΣΣΩΠΥΡΟΥ   ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)
Χ..ΞΑΝΘΟΣ)   ΦΑΛ   ΑϕΡΟΔΙΣΙΟΣΕϕΗΒ///   ΟΝΗΣΙΜΟΣΣΠΟΡΟΥ
Σ..ΙΟΣ)   ΜΑΡ   ΠΕΤΡΩΝΙΟΣΕΥΗΜΕΡΟΣ   ΠΡΩΤΕΥΣΕΥΛΟΓΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΙΛΤΙΑΔΟΥ   ΜΑΡ   ΚΛΕΙΤΟΣΠΙΣΤΟΥ   ΝΙΚΙΑΣΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΡΗΤΟΡΙΚΟΥ   ΜΑΡ   ΚΟΡΙΝΘΟΣΠΙΣΤΟΥ   ΑΘΗΝΙΩΝΑϕΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΤΑΣ...ΝΟΣ)   ΕΥΩ   ΙΟΥΛΙΟΣΒΟΥΛΩΝΟΣ   ΕΥϕΡΟΣΥΝΟΣΡΛΟΥΛΛΟΥ
ΕΙΟΣ)   ΛΑΜ   ΕΠΑϕΡΑΣΑΝΤΙΟΧΟΥ   ΚΟΝΩΝ ϕΙΛΗΜΟΜΟΣ (*sic*)
ΕΙΜΟΣ)   ΣΚΑ   ΛΕΟΝΑΣΑΝΘΙΜΟΥ   ΕΥΤΥΧΟΣΠΡΕΙΜΟΥ
....ΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ   ΕΠΕΙ   ΣΩΣΙΜΟΣΑΝΘΙΜΟΥ   ΠΩΣϕΟΡΟΣΕΡΑΤΩΝΟΣ
...ΣΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ   ΠΕΙ   ΘΡΕΠΤΟΣΚΟΝΩΝΟΣ   ΕΥΠΟΡΟΣΜΟΣΧΟΥ
ΕΙΝΟΣΜΟΣΧΟΥ   ΛΛΙ   ΝΙΚΩΝΓΑΜΟΥ   ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ....ΕΜΟΚϹ
ΜΗΤΡΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ   ΒΕΡ   ΣΤΑΧΥΣΓΑΜΟΥ   *vac.*
Λ///ΜΟΣ)   ΓΑ   ΕΥΤΥΧΟΣΑΚΟΛΑΣΤΟΥ
ΣΤΟΤΕΛΗΣ)   ΦΛΥ   ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΜΙΑΣ)   ΑΦΙ   ΠΡΕΠΩΝΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΙΜΟΣ   ΚΙΚ   *vac.*
ΜΥΣΤΗΣ)   ΑΧΑΡ
vac.

....νος Ἀπολλωνίου
...τος Ἀπολλωνίου
....ειος Μόσχου
[Δη]μήτριος Ἐπικτήτου
...λ.μος)
[Ἀρι]στοτέλης)
...μίας)
....ιμος
.. Μύστης)

Ἐπι(κίδης)
Πει(ραιεύς)
[Ἀ]λ(ιμούσιος?)
Βε(ρενικίδης)
Γα(ργήττιος)
Φλυ(εύς)
Ἀφι(δναῖος)
Κικ(υννεύς)
Ἀχαρ(νεύς)

Ζώσιμος Αὐξίμου
Θρέπτος Κόιντος
Νίκων Γαΐου
Στάχυς Γαΐου
Εὔτυχος Ἀσκλήπου
Ἀριστοτέλης Ὀνησίμου
Πρέπων Εὐκάρπου

Πατρόβιος Ἐράτωνος
Εὔπορος Μόσχου
Δημήτριος ....ιμακο

Cum hic antiquissimus sit ex eis titulis qui Abascanti paedotribae perpetui nomen addito anni numero habent, de tempore quo is munere functus est, dicendum videtur. Nam ex quo de hac re exposui ad n. 1029 prodiit commentatiuncula R. Neubaueri Hermae XI p. 390 sqq., qua prioribus calculis suis reiectis aliam ratiocinationem ad annum initialem Abascanti definiendum instituit. Qua in commentatione etsi nonnulla sunt quibus adsentiri non possim — inprimis quae de sacris *pro salute et victoria* (ὑπὲρ νίκης καὶ ὑγιείας) Imperatorum factis et de discrimine praepositionum ἐπί et ὑπέρ in hac re usurpatarum disputavit, de eis longe aliter statuendum mihi videtur — tamen multo angustioribus finibus Neubaueri sollertia et sagacitate annus initialis Abascanti circumscriptus est. Qui quod demonstrasse sibi videtur aut 137/8 aut 138/9 p. Chr. eum annum esse, certe neque anno 136/7 priorem esse neque 138/9 posteriorem ita probavit, ut nihil iam dubii relinquatur. Annum vero 136/7 non esse sane ab eo non demonstratur nisi argumentis illis ex vocum ὑπὲρ νίκης et ἐπὶ νίκῃ discrimine petitis (quae si improbaverimus, nihil impedit quominus annum 165/6 p. Chr. Mamertini, 166/7 anarchiae, 167/8 Sexti Phalerensis esse statuamus, cf. adn. ad n. 1029), sed alia de causa mihi in hac quoque re Neubaueri iudicium probatur. Nempe ad n. 735 dixi, certis de causis primum Hadriani Athenas adventum non a. 124/5 (quo anno antiquior nullo modo esse potest), sed a. 125/6 potius mihi esse videri. Ita quintus decimus ab Hadriani Athenas adventu annus, qui Praxagorae Thoricii archontis est (n. 1123), ad a. 139/40 p. Chr. redit. Quare quum hic non possit Abascanti quartus annus esse, qui Flavium Alcibiadem Paeaniensem archonta habet, sequitur ut 136/7 Abascanti initialis esse nequeat. Qui utrum a. 137/8 an 138/9 sit, fortasse tituli n. 1113 ope definire licet. Qui quum Sullam archontem, P. Aelium Alcidamum cosmetam habeat, non potest ad septimum Abascanti annum referri, quo Claudius Chrysippus cosmeta fuit (n. 740). Atqui demonstrare conatus sum, Sullae archontis annum 143/4 p. Chr. esse; quod si ita est, neque hic septimus neque 137/8 p. Chr. primus Abascanti annus esse potest, ita ut tota res ad annum 138/9 p. Chr. redeat. Sed pro certo id pronuntiare non audeo, quia haec temporis definitio tota pendet ex mea obscurissimi tituli n. 70 interpretatione.

Titulus n. 1112 igitur ad annum 140/1 aut, quod mihi multo veri similius est, ad 141/2 p. Chr. pertinet.

1113 In lapide Pentelico, quem editor Graecus e capite columnae in clypei formam transformatum esse dicit, invento anno 1861 prope ecclesiam Demetrii τοῦ Κατηφόρη 'νῦν δὲ (1862) κεῖται ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου'. Ed. Rhusopulos Eph. nov. 107. Tabula quadrata est, in cuius parte antica clypeus rotundus, paullulum eminens et convexus, margine circumdatus. In eo et circa eum titulus *A* incisus est. E quattuor lateribus tabulae superius ea incisa habet, quae *B*, inferius ea, quae *C* litera significavi.

(*Textum vide pagg. 292. 293.*)

Ἐν ἄρχοντι Σύλλα[ς]
Ἀλκιδάμου κοσμητεύον|τος ἔφηβοι

Ἐρεχθεΐδος
Διονύσιος Ὀνάσου Ἀγρυ(λῆθεν)
Κάρπος) Λαμπ(τρεύς)
Ἐπίκτητος Ἀφροδισίου
Εἰσίδωρος Ἀφροδισίου
Ζώσιμος Ἀντιόχου
Αἰγεΐδος
Ζώσιμος Γοργίου Διομ(ιεύς)
Ἐλπίνικος Ἀρτέμωνος Φι(λαΐδης)
Κλ(αύδιος) Νείκων
Κλ(αύδιος) Ἀσκληπιάδης
Βειταλιανὸς Σωστράτου
Πανδιονίδος
Φλ(άουιος) Φιλίων Παια(νιεύς)
Φίλιππος) Κυδα(θηναιεύς)
Κλ(αύδιος) Γαλατικός
Ἐπαφρόδειτος
Ἀγάθων Νικίου
Λεωντίδος
Αἴλ(ιος) Θεμιστοκλῆς Χολλ(είδης)
Αἴλ(ιος) Ἀλκίδαμος Χολλ(είδης)
Ἐπίκτητος) ἐξ Οἴ(ου)

Φλ(άουιος) Κλειτιανὸς Φλ(υεύς)
Ἀθηναγόρας Ἀττικοῦ Φλ(υεύς)
Ἀφροδείσιος Φλ(υεύς)
Λόγγος Ἑρμείου
Θεμιστοκλῆς Γραφικοῦ
Συμφέρων Καλλιστράτο[υ?]
Ἀκαμαντίδος
Εὔφημος) Σφήττιος
Γραφικὸς Χάρητος Κεφα(λῆθεν)
Λήναιος Εὐθυδήμου
Κόσμος Ἀγαπητοῦ
Ἀδριανίδος
Κλ(αύδιος) Ἀκυλεῖνος Βησαι(εύς)
Ἐπιτέρπης Ζωσίμου Βησαι(εύς)
Φίλητος Ζωσίμου Βησαι(εύς)
Νεικίας)
Φίλητος Εὐτάκτου
Νούμμιος Βάλης

Εὔοδος)
Κεκροπίδος
Ὕλας) Αἰξωνεύς
Ἀσκληπιάδης Χρήστου Μελ(ιτεύς)
Ζώσιμος Φιλιστίδου Ἀλαι(εύς)
Νέστος Πολυνόου
Πρωτώριος Νικοκλῆς
Εὐτυχίδης Σπόρου
Διονυσόδωρος Ὀνησίμου
Ἱπποθωντίδος
Ἀγαθοκλῆς) Ἀζηνιεύς
Ἄγαρνος Ἀζην(ιεύς)
Ὀπτίλιος Μάξιμος Πειραι(εύς)
Ὀλυμπικὸς Σωσιγένους Πει(ραιεύς)
Οὐεντίδιος Εὐτίων
Εὔπορος Εἰσιδώρου
Ζώπυρος Εἰσιδότου
Φρόντων Δαιδάλου
Αἰαντίδος
Εὐτυχίδης Ζωσίμου Μαρα(θώνιος)
Θεογένης Διονυσοδώρου Ῥαμ(νούσιος)
Σωκράτης Μαρα(θώνιος)

Ἐγ(νάτιος) Φρόντων
Πρῶτος) Εὐπυ(ρίδης)
Πωλλίων Ὀκταΐου Εὐπυ(ρίδης)
Λεωνίδης Ἡρώδου Χολ(λείδης)
Εὔοδος)
Ἀγαθήμερος Διονυσοδώρου

Πτολεμαΐδος

Ἀσκληπιάδης Ἡρακλείδου Βε(ρενικίδης)

Οἰνεΐδος

Σουλπίκ(ιος) Μακαρεὺς Ἀχαρ(νεύς)
Σουλπίκ(ιος) Ἐπίμαχος Ἀχαρ(νεύς)
Μαντίας) Φυλάσιος
Δημήτριος Κριτοβούλου Φυλ(άσιος)
Βάκχιος) Ἀχαρ(νεύς)
Διονύσιος Ἐπαφροδείτου Ἀχαρ(νεύς)
Διονύσιος)
Μάρκος)

Ἀτταλίδος

Εἰρηναῖος Παλλίωνος Ἀγν(ούσιος)
Σωτήριχος) Σουνι(εύς)
Τυχικὸς Μενάνδρου
Νικόστρατος Μενεστράτου
Μίλησσος Εὐτύχου

Ἡρακλείδης)
Ἀπολλώνιος Ἀνναί(ου)
Θάλλος Διονυσοδώρου

Ἀντιοχίδος

Ἅγνος Ἐπιγόνου Παλ(ληνεύς)
Ζώσιμος) Ἀναφλ(ύστιος)
Εὔοδος Ἀσκληπιά(δου) Παλ(ληνεύς)
Ἡρακλέων Δημητρί(ου) Ἀναφλ(ύστιος)
Δημοχάρης) Ἀναφλ(ύστιος)
Δημοσθένης Δάφν(ου)
Σεραπίων Ὀνησί(μου)
Ἀγαθάγγελος Ἀθη.

Posteriore tempore ab ephebis quibusdam ascripta sunt quae in inferiore lapidis parte extra clypeum inveniuntur: πρώτης | τάξεως ὑβο|τάκτῃ Δάφνῃ | Ἐλπιδηφόρου | καὶ νεικήσαντι | Φιλαδέλφεια, quae anno 161 p. Chr. antiquiora non esse Philadelpheorum mentio demonstrat, et τῷ Ἡρα|κλεῖ Κυ|πακνίῳ | Φιλέρωτ[ι], quorum de aetate cf. quae adnotavi ad n. 1117. Quid sibi velit vox ὑβοτάκτης dubium est. Editor Graecus pro ἡβοτάκτῃ scriptum esse conicit; at fortasse pro ὑποτάκτῃ est, ut saepe scribitur Συβαλλήττιος pro Συπαλήττιος. Laterum inscriptiones — ex quibus in inferiore agnoscitur priore versu Λεω[νί]δ[ης](?) Εὐπυρί(δης), quae antiquioris scripturae reliquiae typis accurate exprimi non potuerunt, quorum in locum deinde substitutum est nomen Διονύσιος, altero versu antiquioris inscriptionis reliquiae dubiae sunt, recentiore tempore Πρόκλος incisum est — cuius aetatis sint non liquet. Ipsius catalogi (et tituli votivi n. 167) annus utique in priorem partem principatus Antonini Pii incidit; eum potissimum a. 143/4 p. Chr. esse conieci ad n. 70 (cf. etiam adn. ad n. 1112).

1114 Tabula lapidis Pentelici, a. 1,25, l. 0,66, cr. 0,12, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. IV p. 339 n. 3. Exscripsit Koehler Cf. quae de hoc titulo et n. 1116 exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 96 sqq.

(*Textum vide pagg. 294. 295.*)

[ἀγ]αθ[ῇ τ]ύχῃ
Αὐτο|κράτορι | [Ἁδ]ριανῷ Ἀντωνεῖν[ῳ]
[ὁ κοσμητὴς Ἀθήναιος τοὺς ἐπ' αὐ[τοῦ ἐφ]ηβεύσαντας
[γυμνασί]αρχοι
[Βοηδρομιῶνα· ὁ π]ολέμαρχος
[Ἀπολλοφάνης Ε]ὐφήμου Σφήττιος
[Πυανοψιῶνα· Δημή]τριος καὶ Δι-
[ονύσιος(?) Διονυσί]ου ἐξ Οἴου
[Μαιμακτηριῶνα· Π]υλάδης Τρικορύ(σιος)
[Ποσειδεῶνα· ἀγων]οθέται Δημήτρι-
[ος καὶ ....]ς Δημητρίου Γαργήτ(τιοι)
[Ἀδριανιῶνα· ἀγων]οθέτης Ἀδρια(νείων)
[Μ]νησιθεὺς Φυλά(σιος)
[Γαμηλιῶνα· ὁ ἐπώ]νυμος ἄρχων
[Δημή]τριος Φυλάσιος
[τοὺς ἑξῆς γ' μ]ῆνας· ὁ στρατη-
[γὸς καὶ ἀγωνοθέτη]ς Γερμανικεί-
[ων ....]ς Ἀχαρνεύς
[Θαργηλιῶνα· .....]ς Βησαιεύς
[Σκιροφοριῶνα· ..]υ καὶ ἀγωνοθέ-
[της ....] Φλυεύς
[Ἑκατομβαιῶνα ὁ ἀγωνοθέτης τῶν ἐν Ἐλε]υσῖνι Ἀντωνο-
[είων ....]τίου Ἀζηνιεύς
[Μεταγειτνιῶνα· ......]αχος Λαμπτρ(εύς)
[Ἐρεχθεΐδος· Λα]μπτρεῖς·
.........ος)
..............ους
.... Λυκίου
..........νίου
[Διονύσιος Παννύχου] Κηφισιεύς
........ς Κηφισιεύς
[Εὐτυχίδης Τροφίμ]ου Φηγαιεύς

Ἀδριανίδος

ἀγορανόμος· Ἡρᾶς) Πα(μβωτάδης)
Αἴλιος Φίλων Τρικο(ρύσιος)
Εὐκράτης Νικίππ(ου) Αι...(?)
Πρωτογένης) Ὠαθ(εν)
Εὐτυχίδης Ἀθηνίω[ν]ο[ς] Ἀν(τινοεύς)
Σωτήριχος) Φηγού(σιος)
Ἐπίκτητος Ὀρίστου Βησ(αιεύς)
Καλλιτέλης Πυθοκ(ρίτου) Φη(γαιεύς)

Οἰνεΐδος

Κιθαιρὼν) Ἀχαρνεύς
Ζήνων Μοιραγένους Ἀχα(ρνεύς)
Κλ(αύδιος) Ῥουφεῖνος Λουσι(εύς)
Παράτιος) Φυλάσιος
Εἰρηναῖος Ἑρμαίου Κοθ(ωκίδης)
Ἀπολλώνιος Μηνοφίλου Ἐπι(κηφίσιος)

Κεκροπίδος

Σκριβ[ώ]νιος Ἀφροδεισ(ίου) Ἀλ(αιεύς)
ἀστυ[νό]μοι· [Ἀ]σκληπι-
άδη[ς καὶ] Εὔπορος) Μελι(τεῖς)
Ἀθηνόδωρος) Μελι(τεύς)
Μάρκος Ἀνθεστηρίου Μι(λιτεύς)
Εὐχάριστος Παραμόν[ο]υ Ἐπι(εικίδης)
Πυθόδωρος Ἀπολλωνίου Ἐπι(εικίδης)
Δημήτριος Ἀπολλωνίου Ἐπι(εικίδης)
Εὐγε[ί]των Εἰσιδότου Πεθ(εύς)

Ἱπποθωντίδος

Σωτᾶς Πι[ί]θωνος Πει(ραιεύς)
Ἡγέστρα[το]ς Πείθωνος Πει(ραιεύς)

(1113) *A*

In margine superiore:

ΕΝΑΡΧΟΝΤΙ ΣΥΛΛΑ

In ipso clypeo:

ΑΛΚΙΔΑΜΟΥΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝ
ΤΟΣ ΕΦΗΒΟΙ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΝΑΣΟΥ ΑΓΡΥ
ΚΑΡΠΟΣ) ΛΑΜΠ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΓΟΡΓΙΟΥ ΔΙΟΜ
ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ ΦΙ
ΚΛ̄ ΝΕΙΚΩΝ
ΚΛ̄ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΒΕΡΥΛΑΝΟΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΦΛ ΦΩΚΙΩΝ ΠΑΙΑΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ) ΚΥΔΑ
ΚΛ̄ ΓΑΛΑΚΤΙΚΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)
ΑΓΑΘΩΝΝΙΚΙΟΥ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑῙΛ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΧΟΛΛ
ΑῙΛ ΑΛΚΙΔΑΜΟΣ ΧΟΛΛ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ) ΕΞΟΙ

ΦΛΚΛΕΙΤΙΑΝΟΣ ΦΛ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣΑΤΤΙΚΟΥΦΛ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ ΦΛ
ΛΟΓΓΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΕΥΦΗΜΟΣ)ΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΓΡΑΦΙΚΟΣΧΑΡΗΤΟΣΚΕΦΑ
ΛΗΝΑΙΟΣΕΥΘΥΔΟΜΟΥ
ΚΟΣΜΟΣΑΓΑΠΗΤΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΚΛ̄ΑΚΥΛΕΙΝΟΣ ΒΗΣΑΙ
ΕΠΙΤΕΡΠΗΣΖΩΣΙΜΟΥΒΗΣΑΙ
ΦΙΛΗΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥΒΗΣΑΙ
ΝΕΙΚΙΑΣ)
ΦΙΛΗΤΟΣΕΥΤΑΚΤΟΥ
ΝΟΥΜΜΙΟΣΒΑΛΗΣ

ΕΥΟΔΟΣ)
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΥΛΛΟΣ)ΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΧΡΗΣΤΟΥΜΕΛ
ΖΩΣΙΜΟΣΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΑΛΑΙ
ΠΙΣΤΟΣΠΟΛΥΝΙΚΟΥ
ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΣΝΙΚΟΚΛΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΣΠΟΡΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)ΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΑΧΑΡΝΟΣΑΖΗΝΙ
ΟΣΤΙΛΙΟΣΜΑΞΙΜΟΣΠΕΙΡΑΙ
ΟΛΥΜΠΙΚΟΣΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣΠΕΙ
ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΕΙΣΙΩΝ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΖΩΠΥΡΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΦΡΟΝΤΩΝΔΑΙΔΑΛΟΥ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΖΩΣΙΜΟΥΜΑΡΑ
ΘΕΟΓΕΝΗΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΡΑΜ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡΑ

ΕΓ ΦΡΟΝΤΩΝ
ΠΡΩΤΟΣ) ΕΥΠΥ
ΠΩΛΛΙΩΝΟΚΤΛΙΟΥ ΕΥΠΥ
ΛΕΩΝΙΔΗΣΗΡΩΔΟΥ ΧΟΛ
ΕΥΟΔΟΣ)
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΒΕ

Extra clypeum in angulo sinistro inferiore tabulae:

ΠΡΩΤΗϹ
ΤΑΞΕΩϹΥΒΟ
ΤΑΚΤΗΔΑΦΝΩ
ΝЄΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΙΝЄΙΚΗϹΑΝΤΙ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΟΙΝΙΔΟΣ
ΣΟΥΛΠΙΚΜΑΚΑΡΕΥΣΑΧΑΡ
ΣΟΥΛΠΞΕΠΙΜΑΧΟΣΑΧΑΡ
ΜΑΝΤΙΑΣ)ΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΥΦΥΛ
ΒΑΚΧΙΟΣ)ΑΧΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥΑΧΑΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΜΑΡΚΟΣ)
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΠΩΛΛΙΩΝΟΣΑΓΝ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ)ΣΟΥΝΙΕ
ΤΥΧΙΚΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥ
ΜΕΛΙΣΣΟΣΕΥΤΥΧΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΗΝΑΙ
ΘΑΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΑΓΝΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΠΑΛ
ΣΩΣΙΜΟΣ)ΑΝΑΦΛ
ΕΥΟΔΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΠΑΛ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΔΗΜΗΤΡΙΑΝΑΦΛ
ΔΗΜΟΧΑΡΗΣ)ΑΝΑΦΛ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΔΑΦΝ
ΣΕΡΑΠΙΩΝ ΟΝΗΣΙ
ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣΑΘΗ

Extra clypeum in angulo dextro inferiore:

ΤΗ Χ
ΤΩΗΡΑ
ΚΛΕΙΚΩ
ΠΩΝΙΩ
ΦΙΛΕΡΩΤ///

B

Y IX H

C

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΠΥΡΙ
ΠΡΟΚΛΗΣΗΡΑΜΓΩΣ

Inscriptionis *C* litterae in tabula xylographica Ephemeridis a dextra sinistram versus currunt; cuius rei causam, quam Rhusopulus affert, non intelligo, sed in lapide non ita esse ex eius verbis colligi posse videtur (*ταῦτα δὲ φαίνονται ἐπὶ τοῦ πίνακος ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰν χωροῦντα*).

(1114)

ΑΘ⸗ ͵ ΥΧΗΙ

ΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΙ 𐅹
ʾΙΑΝΩΑΝΤΩΝΕΙΝ

ΗΝΑΙΟΣΤΟΥΣΕΠΑΥ ʾΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣ

ΑΡΧΟΙ
ΟΛΕΜΑΡΧΟΣ
ΥΦΗΜΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΤΡΙΟΣΚΑΙΔΙ
ΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΤΥΛΑΔΗΣΤΡΙΚΟΡΥ
ƆΘΕΤΑΙ·ΔΗΜΗΤΡΙ
ΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΓΑΡΓΗΤ
ΝΟΘΕΤΗΣΑΔΡΙΑ
ΕΝΕΣΘΕΥΣΦΥΛΑ
ʾΥΜΟΣΑΡΧΩΝ
ΓΡΙΟΣΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΗΝΑΣΟΣΤΡΑΤΗ
ΣΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙ
ΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΣΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΥΚΑΙΛΓΩΝΟΘΕ
ΦΛΥΕΥΣ
ΥΣΕΙΝΙΑΝΤΙΝΟ
ΣΙΟΥΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΛΧΟΣΛΛΜΠΤΡ
ΜΠΤΡΕΙΣ
ƆΣ)
ƆΥΣ
ͺΥΚͺυΥ
ΝΙΟΥ
ΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ
ΣΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ

ΑΔʾΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΗΡΑΣ) ΠΑ
ΑΙΛΙΟΣΦΙΛΩΝΤΡΙΚΟ
ΕΙΣΙΚΡΑΤΗΣΝΙΚΙΠΠΑΙ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ) ΩΑΘ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΘΗΝΙΩΝ·ΣΑΝ
ΣΩΤΗʾΙΧΟΣ)ΦΗΓΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΟΡΕΝΤΟΥΒΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΠΥΘΟΚ<ΦΗ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΚΙΘΑΙΡΩΝ)ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΣΗΝΩΝΜΟΙΡΑΓΕΝΟΥΣΑΧΑ
ΚΛ<ΡΟΥΦΕΙΝΟΣ<ΛΟΥΣΙ
ΠΑΡΑΣΙΟΣ)ΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΕΡΜΑΙΟΥ<ΚΟΘ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΥΝΟΦ<ΕΠΕ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΣΚΡΕΙΡ///ΝΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣ<ΑΛ
ΑΣΤ..ΟΜΟΙΛΣΚΛΗΠΙ
ΑΔΡ ///ΕΥΠΟΡΟΣ)ΜΕΛΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)ΜΕΛΙ
ΜΑΡΚΟΣΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΥΜΕ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΠΑΡΑΜΟΝ·ΥΕΠΙ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΠΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΠΙ
ΕΥΓΝΟΜΩΝΕΙΣΙΔΟΤΟΥ ΠΙΘ

ΟΥΦΗΓΑΙΕΥΣ
-ΣΟΥΑΝΑΓΥΡΑΣΙ
Σ
ΡΕΟΣ-ΕΚΜΥΡΙ
ΚΑΡΕΩΣ-ΕΚΜΥΡΙ
ΝΝΥΧΟΥΕΡΙΚΑΙ
ΙΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΛΕΣΦΟΡΟΥ·ΦΙΛΑ
ΤΟΥΚΟΛΛΥΤΕΥΣ
ΟΝΙΔΟΣ
ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΝΔΡΟΥΚΥΔΑΘΗ
ΟΣ
ΣΙΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΟΚΛΕΟΥΣΕΥΠΥΡΙ
ΑΛΙΔΗΣ
ΟΣ
ΑΙΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΛΕΥΚΟΝΟΕΙΣ
ΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΦΟΙΒΟΣΚΑΙ///ΡΟΔΕΙΣΙΟΣΦΟΙΒΟΥΦΛΥ
ΕΠΙΓΟΝΟΣ) ΦΛΥΕΥΣ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣΒΕΡΝΕΙΚΙ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΝΟΣΤΙΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΧΟΛΑΡ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΧΟΛΑΡΓΕΥΣ
ΠΟΜΠΩΝΙΟΣΔΕ///ΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΣΜΥΡΝΟΣΒΙΩΝΟΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΑΙΛΙΟΣΑΓΓΕΛΟΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΥΝΟΜΟΣΑΤΤΙΚΟ ΧΟΛΑΡΓΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΔ ΝΥΣΙΟΥΚΕΦΑ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΖΩΣΙ ΥΚΥΡΤΕΙ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)ΚΥΘ
ΕΛΙΞΕΛΙΚΟΣΚΕΦ
vac.

ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ
ΣΩΤΑΣΠΕ///ΘΩΝΟΣ ΠΕΙΡ
ΗΓΕΣΤΡΑ ΣΠΕΙΘΩΝΟΣΠΕΙ
ΙΤΙΔΟΣ
ΝΙΚΙΑ ΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΟΚΤΑΟΥΙ ΡΑΣΜΑΡ
ΠΡΩΤΟΣ
ΑΦΡΟ
ΥΓΕΙΝΟΣ
ΑΝΤΙΟ
ΑΛΕΞΑΝΔ
ΙΡΗΝΑΙΟΣ
ΕΥΜΕΝΗΣ
ΑΓΑΘΙΑΣΠΡ
ΠΡΑΞΙΤΕ
ΡΟΥΦΟΣΑΓΑ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ
ΝΕΣΤΩΡΦΙΛ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ
ΕΥΟΔΟΣ)
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ
ΠΑΥΣΙΜΑΧΟΣ
ΘΕΟΓΟΝΟΣ
ΑΤΤΑΛΙ
ΝΟΥΙΟΣ)
ΚΛΗΜΗΣ
ΤΡΥΦΩΝ
ΦΛ·ΑΜ
ΚΑΡΠΟ
ΡΟΔΩ
vac.

...............του Ἀντιγονάτι(ος)
[Αἰγεῖδο]ς
[...... Μακα]ρίος ἐκ Μυρ(ρινούττης)
[......... Μα]καρίας ἐκ Μυρ(ρινούττης)
[....... Πα]ραμόχου Ἑρμει(ός)
..............ου Γαργήττιος
[Μενεκράτης Τε]λεσφόρου Φιλα(ίδης)
............του Καλλυτεύς
[Πανδι]ονίδος
.... Παιανιεύς
...............νδρου Κυδαθη(ναιεύς)
[Λεοντίδ]ος
[....... Διον]υσίου ἐξ Οἴου
.... Εὐπυρίδης
...........ακλέους Εὐπυρι(δης)
[.......... Αἰθ]αλίδης
...............ος
[........... κ]αὶ Ἐπίκτητος
.... Λευκονοεῖς
[Πτο]λεμαΐδος
Φοῖβος καὶ Ἀφροδείσιος Φοίβου Φλυ(εῖς)
Ἐπίγονος) Φλυεύς
Μηνόδωρος Γλύκωνος Βερενι(κίδης)
Ἀκαμαντίδος
ἀγορανόμος· Νέστωρ Διονυσίου Χολαρ(γεύς)
[Ἀ]λέξανδρος Διονυσίου Χολαργεύς
Πομπώνιος Δείου Σφήττιος
Σωζόμενος Βίωνος Σφήττιος
Αἶλιος Ἄγγελος Σφήττιος
Εὔνομος Ἀττικο[ῦ] Χολαργεύς
Ἀσκληπιάδης Δ[ιο]νυσίου Κεφα(ληθεν)
Καλλίμαχος Ζωσί[μο]υ Κυρτεί(δης)
Εὔκαρπος) Κυθ[ήρριος]
Ἕλιξ Ἕλικος Κεφ[αλῆθεν]

[Αἰαν]τίδος
Νικία[ς)] Φαληρεύς
Ὀκτάουι[ος ....]ρας Μαρ(αθώνιος)
Πρῶτος ....
Ἀφρο[δείσιος .....]
Ὑγεῖνος [Πιστοκράτους Μαραθώνιος]
Ἀντιο[χίδος]
Ἀλέ[ξ]ανδ[ρος ....]
Ἱερωνίδης ....
Εὐμένης ....
Ἀγαθίας Πρ.....
Πρα[ξ]ιτέλ[ης ....]
Ῥοῦφος Ἀγα...........
Ἀφροδείσιο[ς ....]
Νέστωρ Φιλ............
Σύμφερος ....
Εὔοδος) ....
Ἀσκληπιάδη[ς ....]
Παυσίμαχος ....
Θεόγονος ....
Ἀτταλί[δος]
Νείκος) [Ἀθμονεύς]
Κλήμης ....
Τρύφων ......
Φλ(άουιος) Ἀμ......
Καρπό[δωρος) Σουνιεύς]
Ῥόδω[ν ....]

Initio versuum 9—26 lacunas quas Kumanudis intactas reliquerat supplevi. Haec supplementa omnia pendent ex versus 18 initio, ubi ...νιας non posse nominis proprii veluti Μηνᾶς exitum esse inde apparet, quod ubique in hoc gymnasiarchorum recensu munerum vocabula nominibus propriis non subiuncta sed praemissa fuerunt (ἐπώνυμος ἄρχων v. 16 πολέμαρχος v. 7 ἀγωνοθέται v. 12. 14. 22. 24). Quare supplementum meum certum existimo, nisi quod utrum annus vulgaris an intercalaris fuerit diiudicari nequit. Hoc sumpsi: illud si statueris, pro γ' μῆνας supplendum erit β' μῆνας, et antea v. 14 pro Ἀδριανιῶνα substituendum Γαμηλιῶνα, v. 16 pro Γαμηλιῶνα ponendum Ἀνθεστηριῶνα; reliqua omnia quae posui mensium nomina etiam in anno vulgari intacta manebunt. Praetuli annum intercalarem duabus de causis, sane non nimis firmis: primum quia sic in eodem homine concurrit Hadrianeorum agonothesia et Hadrianionis mensis gymnasiarchia; quae munera sane plerumque non ab eisdem hominibus administrata esse concedo, quia nihil omnino necessitudinis inter singulorum festorum dierum agonothesias et mensium gymnasiarchias intercedebat; sed tamen aliquando quodam quasi lusu id ita institutum esse potest, ut utrumque munus eidem tribueretur. Paullo gravior est altera ratio: nempe si duorum modo mensium — id quod haud raro fiebat — gymnasiarchus fuisset ephebus ille Acharnensis cuius nomen v. 20 intercidit, nulla causa erat cur non hic ut alibi ipsorum mensium nomina perscriberentur; quod si tres fuerunt menses, iam facilius intellegitur, cur longum visum sit singula nomina perscribere; eodem modo in titulo Aurelii Laudiciani archontis (v. indicem) cum mensium usque ad Munichiona nomina perscripta sint adicitur το[ὺς λοιπ]οὺς μῆνας ς' ἡ [κοιν]ὴ ἐπιμέλεια | [τοῦ κοσ]μητοῦ καὶ τῶν | [σ]ωφρονιστῶν. Quod in duorum mensium numero nusquam fit.

Col. I v. 32. 34, II v. 39. 56. 60 epheborum nomina supplevit Neubauer ex titulo n. 1116.

Einsdem anni quattuor habemus titulos ephebicos (n. 741. 1114. 1115. 1116). Quem annum, cum decimus sit Abascanti paedotribae, aut 146/7, aut, quod veri similius etiam est, 147/8 p. Chr. esse apparet ex eis quae exposita sunt ad n. 1112.

1115 Fragmenta duo lapidis Pentelici, apud S. Demetrium Κατωφόρι. Exscripsit Koehler. — Coniunxi.

(*Textum vide pag. seq.*)

Coniunxi utrumque fragmentum et ad annum Abascanti decimum rettuli propter Euphemi sophronistae eiusque filii Sympherontis hyposophronistae nomina, quae redeunt n. 1116. Quaenam huic titulo cum n. 1114 intercedat necessitudo non videtur dubium esse; cum enim illic non recenseantur nisi ephebi, hic lapis totius recensus a cosmeta propositi alteram partem efficere videtur, in qua sophronistae cum magistris et ministris perscripti fuerunt. Quare in aëtomate (v. 1. 2) [ὁ κοσμητὴς] | τ[οὺς παιδευτὰς] | καὶ τ[οὺς σωφρονιστάς] aut simile quid fuisse videtur. Deinde sequebatur ἀντικοσμ[ητης· ὁ δεῖνα], denique v. 4—16 sophronistarum et hyposophronistarum laterculus hice:

σωφ[ρονισταί]
[Ε]ὔφημ[ος Διοδώρου Σφήττιος]
Ἀλ[έ]ξαν[δρ]ος)
Κό[σ]μιο[ς Φ]ωκίωνος Παι[ανιεύς]
[Οὐά]ριος(?) Κιθαιρὼν Ἀχα[ρνεύς]
[Πομπ]ω[νιος(?) .....]ι[α]κός)
Μακαρεύ[ς) ἐκ Μυρ]ρι[νούττης]
ὑποσωφρο[νισταί]
Ἐλπίνικος Λευκίου .....
Ἀλέξανδρος)
Κορ[νήλι]ος)
Ἀλέξανδρος Εἰρ[ηναίου]
Συμφέρων Εὐ[φήμου Σφήττιος]
. . . .

Inter sophronistas praeter Euphemum, qui iam ex titulo n. 1116 notus erat, duo sunt, quorum filii eodem anno ephebi fuerunt, Cithaero Acharnensis (cf. n. 1114 col. II v. 16) et Macareus ἐκ Μυρρινούττης (ibid. col. I v. 37. 38). Hic videtur idem esse, qui in prytanum Aegeidis recensu novem annis antiquiore (n. 1023) Μακαρεὺς) ἐκ Μυρρινούττης νεώτερος audit. Cosmius Phocionis f. sophronista pater videtur Flavii Phocionis ephebi, qui est in titulo quattuor annis antiquiore n. 1113. Quare Phocionem Philonis f. Paeaniensem qui recensetur in catalogo quodam archontum (part. IX class. 1) non, ut supra coniceram, eundem cum hoc ephebo, sed potius eius avum, Cosmii sophronistae patrem, intellegendum esse veri simile est.

ΑΛΓΞΑΝ..Ο) ///
ΚΟ///ΜΙΟ_.ωΚΙΩΝΟΣΠΑΙ
///ΡΙΟΣΚΙΘΑΙΡΩΝΑΧΑ
/// /// ΙΑΚΟΣ)
ΜΑΚΑΡΕ /// ΡΙ ///
ΥΠΟΣΩΦΡΟ
ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΛΕΥΚΙΟΥ^Γ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)
ΚΟΡ....ΟΣ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΕΙΡ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΕΥ

1116 Tabula marmoris Pentelici cum aëtomate a dextra parte mutilo. Primi versus litterae (ΧΗΙ) in aëtomate scriptae sunt. Inventus lapis ad radices arcis quae ad septentrionem vergunt, supra prytaneum. Ed. Pittakis Eph. 2235. (Lebas Attique 639). Cf. quae de titulo exposuit Neubauer Comm. epigr. p. 96 sqq.

ΧΗΙ
ΛΙΑΡΡΙΑΝΟΥ·ΠΑΙΑΝΙΕΩΣ
ΗΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΛΙΣΤΡΕΜΜΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΤΩΝΙΔΙΩΝΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΑΠΟΛ
ΛΟΦΑΝΗΣΣΥΝΕΦΗΒΩΝ ø
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΕΥΦΗΜΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΝΟΥΙΟΣΝΟΥΙΟΥΑΘΔΟΝΕΥΣ
ΥΓΕΙΝΟΣΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΤΕΛΕΣΦΟΡΟΥΦΙΛΑΔΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΤΡΟΦΙΜΟΥΦΗΓΕΕΥΣ
ΓΛΥΚΕΡΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΕΠΙΚΕΙΔΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΑΝΝΥΧΟΥΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ
ΛΗΜΝΙΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΖΗΝΟΒΙΟΣΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ø
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΣΕΥΦΗΜΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥΣΦΗΤ
ΤΙΟΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΣΣΥΜΦΕΡΩΥΕΥ
ΦΗΜΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΕΤΟΣΙ

[Ἀγαθῇ τύ]χῃ
[ἄρχοντος] Φλ(αουίου) Ἀρριανοῦ Παιανιέως
[κοσμητ]εύοντος Ἀθηναίου
[σω]στρίων ἀνέθηκεν
τὸν ἴδιον πολέμαρχος Ἀπολ[λ]οφάνης συνεφήβων
Ἀπολλοφάνης Εὐφήμου Σφήττιος
Νούιος Νουίου Ἀθμονεύς
Ὑγεῖνος Πιστοκράτους Μαραθώνιος
Μενεκράτης Τελεσφόρου Φιλαΐδης
Εὐτυχίδης Τροφίμου Φηγαιεύς

Γλύκιππος Τιμοθέου
Καρπόδωρος Καρποδώρου Σουνιεύς
Εὐχάριστος Παραμόνου Ἐπιεικίδης
Διονύσιος Παννύχου Κηφισιεύς
Λήμνιος Ἑρμείου
Ζηνόβιος Φιλίππου
Μηνόδωρος Ἡρακλείδου
σωφρονιστής· Εὔφημος Διοδώρου Σφήτ[τιος
ὑποσωφρονιστής· Συμφέρων Εὐ[φήμου Σφήττιος
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου ἔτος ι'

1117 Athenis, in aula SS. Cosmae et Damiani; ex schedis Fourmonti cd. Boeckh C. I. G. 262. (Lebas Attique 529).

ΟΣΤΙΥΜΑΚΑΙΑΙ
ΜΕΩΣΚΟΣΜΗΤ
ΟΥΣΒΕΡΕΝΙΝΔΟΥ
ΑΝΕΙΟΙΟΙΕΦ..ΟΙ
ΟΥΣΣΩΦΡΟΝΙ..ΤΑ
ΟΥΑΒΑΣΙΑΝΤ
ΟΣΤΑ

[Ἀγαθῇ τύχῃ· ἄρχοντ]|ος Τι(βερίου) [Κλ(αυδίου) .... Εὐωνυ]|μέως, κοσμητ[εύοντος ....]|ους Βερενι[κί]δου, ...|ντιοι οἱ ἔφ[ηβ]οι [ἀνέγραψαν ἑαυτοὺς καὶ τ]|οὺς σωφρονι[σ]τὰ[ς, παιδοτριβοῦντος διὰ βί]|ου [Ἀ]β[α]σ[κ]άντ[ου τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως ἔτ]|ος [ι]α'.

Annus Abascanti undecimus est aut 147/8, aut, quod veri similius etiam est, 148/9 p. Chr. Archontis nomen ex foedissima corruptela restitui non licet. Eam P. Aelium Alcidamum esse, id quod coniecit Neubauer Hermae XI p. 397 propterea veri simile non est, quod alterius versus, qui nullum corruptelae indicium habet, initia ad demoticum [Εὐωνυ]μέως pertinere patet; Alcidamus vero ille Chollida fuit (n. 167. 168). Primae litterae corrupti nominis solito scripturae compendio Τι Κλ. simillimae sunt; sed eo non multum lucramur, cum his nominibus innumeri homines Graeci fuerint.

1118 In tabula marmoris Pentelici a sinistra integra, a reliquis partibus mutilata, a. 0,37, l. 0,22, cr. circ. 0,08, inventa 'πλησίον τοῦ γυμνασίου τοῦ 'Αδριανοῦ'; exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 279. Ross Die Demen von Attica n. 8 A. (Lebas Attique 444). Denuo descripsit Koehler.

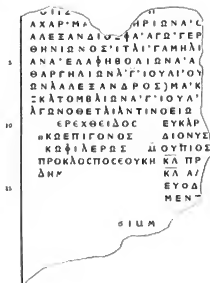

'Quae infra extant recentiora' Koehler.

Ex gymnasiarchorum recensu haec supersunt:

[Πυανοψιῶνα· ὁ δεῖνα] | Ἀχαρ(νεύς). Μα[ιμακτ]ηριῶνα· .... | Ἀλέξανδρος Φα(ληρεύς), ἀγω(νοθέτης) Γερ[μανικείων Ποσειδεῶνα· ὁ δεῖνα Ἀ]|θηνίωνος Ἰταῖ(ος). Γαμηλι[ῶνα καὶ Ἀνθεστηριῶνα· ὁ δεῖνα] | Ἀνα(φλύστιος). Ἐλαφηβολιῶνα Α[...... Μουνιχιῶνα καὶ] | Θαργηλιῶνα· Γ(άιος) Ἰούλι(ος) Ου[........ Σκιροφορι]|ῶνα· Ἀλέξανδρος) Μα(ραθώνιος) κ[αὶ ὁ δεῖνα]. | Ἑκατομβαιῶνα· Γ(άιος) Ἰούλ(ιος) [....... Μεταγειτνιῶνα· ὁ δεῖνα]. ἀγωνοθέται Ἀντινοεί[ων· οἱ δεῖνες].

Sequebatur epheborum laterculus tributim dispositus, ex quo haec supersunt:

Ἐρεχθεΐδος	Εὐκαρ[πος (aut -πίδης)]
(Τίτος) Κο(πώνιος) Ἐπίγονος	Διονυσ............
Κο(πώνιος) Φιλέρως	Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος ....
Πρόκλος Ποσίου Κη(φισιεύς)	Κλ(αύδιος) Πρ........
Δημ..........	Κλ(αύδιος) Ἀλ........
	Εὔοδ[ος ....]
	Μεν......

Titus Coponius Epigonus Sybrida scriba fuit Abascanti paedotribae anno vigesimo, qui est 157/8 (aut 156/7) p. Chr. (ad n. 1112). Ephebus igitur vix post annum 150 p. Chr. fuisse potest. At post 143/4 p. Chr. hunc titulum incisum esse apparet, quod titulo eius anni (n. 1113), quum tabula erecta esset in gymnasio, Coponii Phileroptis laus (τῷ Ἡρακλεῖ Κωπωνίῳ Φιλέρωτι) insculpta est; quod quoniam in ipso illo catalogo Coponius Phileros non invenitur, eum aut uno aut aliquot annis post ephebum fuisse apparet. Proximus vero post illum annus est septimus Abascanti, quo hunc titulum compositum esse propterea veri simile non est, quia inter illius anni ephebos qui hermam Chrysippi cosmetae dedicarunt (n. 740) ne unus quidem hic redit, cum tamen et gymnasiarchos et eos qui commilitonum nomine cosmetae effigiem faciendam curant ex eodem satis exiguo numero nobilissimorum epheborum fuisse consentaneum sit. Quare restant anni 145/6, 145/7 (147/8 ab nostri tituli anno diversum esse n. 1114—1116 indicant), 148/9 (nam nulla est causa cur hic titulus eiusdem anni atque n. 1117 esse non possit) et 150/1 p. Chr.; sequitur annus tituli n. 1119 (151/2 p. Chr.), quem ab hoc distinguendum esse sponte patet. Usque ad a. 152/3 autem descendere non licet, quia sic admodum adulescentem anno 157/8 scribam haberemus, qui quinque modo annis ante ephebus fuisset.

1119 Tabula lapidis Pentelici inventa apud S. Demetrium Κατιφόρη. Fragmenti *f* superiorem partem ed. Kumanudis Philist. IV p. 463; omnia fragmenta *a*—*i* coniuncta idem IV p. 548 n. 3. Exscripsit Koehler (praeter particulam *i*).

III

(Textum vide pagg. seqq.)

[Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ δεῖνος] | Ἐπι[μέλειαν(?) ...., ὁ] | κοσμητ[ὴς τῶν ἐφήβων τοὺς ἐφήβους καὶ τὸν παι]|δοτρίβην διὰ [βίου Ἀβάσκαντον Εὐμόλπου Κη]|φεισιέα καὶ τὸν [................] | Βερενικίδην τιμήσ[ας ἀνέγραψεν].

γυμνασίαρχοι

Βοη(δρομιῶνα)· ὁ στρατηγὸς Διονύσιος Φιλοτίμου Λευκονο[εύς]
Πυα(νοψιῶνα)· Συμφέρων Ἀριστοβούλου Πειραιεύς
Μαι(μακτηριῶνα)· Κλ(αύδιος) Σύντροφος) Ἀχαρνεύς
Ποσι(δεῶνα)· Ἀβάσκαντος) Ἀχαρνεὺς ὁ καὶ Αἰλ(ιος) Ἰσοκράτης
Γαμ(ηλιῶνα)· Διονύσιος) Παιανιεὺς καὶ ἱερεὺς Ἀντινόου καὶ
ἀγωνοθέτης τῶν ἐν Ἐλευσῖνι Ἀντινοείων
Ἀνθε(στηριῶνα)· ὁ πολέμαρχος Ἐπαφύλος Εὐκάρπου Βερενικίδης
Ἐλα(φηβολιῶνα)· ὁ ἄρχων Ἰούλ(ιος) Ἀπολλόδοτος Μελιτεύ(ς)
Μου(νιχιῶνα)· Μηνόδωρος Ἐπιγένου Γαργήττιο(ς)
Θαρ(γηλιῶνα)· Ἀθηναιὸς Ἡρακλάμνος Εὐπ(υρίδης) καὶ ἀγωνοθέ[τη]ς [Γ]ερμανι(κείων)
Σκι(ροφοριῶνα)· ὁ βασιλεὺς Ἀθηνάδης Μοσχύλου Θορικιὸς καὶ
ἀγωνοθέτης τῶν ἐν ἄστει Ἀντινοείων
Ἐπα(τομβαιῶνα)· ὁ κῆρυξ Λυκομ[ή]δης Φιλοτίμου Λευκο[ν]οεύς
Μετ(αγειτνιῶνα)· ὁ στρατηγὸς Διονύσιος Φιλοτίμου Λευκονοεὺς
καὶ ἀγωνοθέτης τοῦ περὶ ἀλκῆ[ς] ἀ[γῶ]νος
ἀγωνοθέτ[ης] Ἀδριανεί[ων ......]ς Κυ-
μάρχου Χολαργε(ύς)
Ἡρακλείδης Ἀγαθωνο[ς, ...] Στειριεύς
Φίλων) [Φ]ηγαιεύς, Μηι[..... Εὐκλ]είδου [Ἰ]τέαθεν
Εὐκλείδ[ης] ὁ καὶ Δημοσθέ[νης .....]ου Πειραιεύς
ἀγοραν[όμος] Μηνόφιλος Πα....
ἀστυν[όμος] Ἴσιδωρος) Ἀζη[νιεύς]
Σω......οφίλου Εὐωνυ[μεύς]
Ἀ[...... κ]αὶ Μηνόδωρο[ς .....]λάου Φλυεῖς
...... Σφήττιος
[ὁ δεῖνα Ἐπιτυν]χάνοντος [κ]αὶ Ἐπιτυγχ[άνω]ν) Ση|μαχίδαι
[ὁ δεῖνα κα]ὶ Φλ(άουιος) Ἀπολλώνιος Μαραθώνιοι
[....... Μαρα]θώνιος, Ἀλέξανδρος) Μαραθώνι(ος)
[........ο]ύς, Ἀγαθοκλῆς) Λαμπτρεύς
[............] Ἀρτέμωνο[ς] Πειραιεῖς
[.........ο]υ Σφήττιος, Σαβεῖνος Ἑρμίρω-
[τος Γαργήττιος, Ὀν]ήσιμος καὶ Ἡλιόδωρος
..........ῆθεν, Δημήτριος Σαραπίω-
[νος ...., ...]γένης Ἀφθονήτου Λευκονο[ε]ύς
............λου Βερενικίδης, Πάμφιλος
......, ...ης, Σώστρατος Ἀλεξάν[δ]ρου Φλ(υεύς?),
.............ς, Φρόνιμος Εὐτυχίδου ......

[σωφρονισταί]
. . . .
. . . .
. . . .
Φιλ . . . .
Εὐκλεί[δης τοῦ δεῖνος]
Ἰτέα[θεν]
Θεοδόσιος . . . .
ὑποσωφρο[νισταί]
Γαλάριος Ἀριστω...
Πρωτογένης Θ.......
ου Λαμπτρεύς
Ἀρίστων Μελιτεύς
Σωκράτης) Σκαμβω(νίδης)
Ὀνήσιμος) Περγασῆθ(εν)
Κράτερος) Ἀναιεύς
ἐπένγραφοι
Ὀνήσιμος Ὀνησίμου
Νεικηφόρος Ζωσίμου
Βλάστος)
Πατρᾶς Εὐπόρου
Μανιάκης Παίονος
Παράμονος Ἰσιδότου
Σεραπίων)
Ἀγαθόπους)
Στέφανος Νικίου
Ζώσιμος Διογνήτου
Γά(ιος) Πομπώνιος Βάλης
Ζώπυρος)
Ἀφροδείσιος Ἡρακλι.
Ζώσιμος)
Τρόφιμος Ἀπ....
Ἡπᾶς(?) Αυ...
Ἐπαφρ[όδειτ]ος Ἰσιδότου
Λο....φιος Μοσχᾶ

ὁ[πλομάχος· ὁ δεῖνα]
κε[στροφύλαξ· ὁ δεῖνα]
Ζώσιμος ....
Ζώσιμος)
Ἐπικτᾶς Ζω[σίμου?]
Στάτιος Ὀλυ[μπος?]
Τυχικὸς Θε.....
Σπόρος Λο........
Ζώσιμο[ς ....]
Χρῆστο[ς ....]
Σίμων ....
Διονύσ[ι]ος Μουσαί[ου]
Ζώσι[μ]ος Ἐλευσεινίου
Ἐπ[ίκτ]ητος Ἰσοκράτους
.......ος Ἰσοκράτους
.......νος Ἀριστείδου.
[Ἐλευ]σίνιος Ζωπύρου
....ος Ζωπύρου
[Ζώ]σιμος Εὐτέμου

ΕΣΤ[illegible]
ΚΟΣΜΗΤ[illegible]
ΔΟΤΡΙΒΗΝΔΙ[illegible]
ΦΕΙΣΙΕΑΚΑΙΤΟΝ[illegible]
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΝΤ[illegible]ΛΗΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ

ΒΟΗΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥΛΕΥΚΟΝΟ[illegible]
ΠΥΑ·ΣΥΜΦΕΡΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΜΑΙ·ΚΑΣΥΝΤΡΟΦΟΣ)ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΠΟΣΙ·ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ)ΑΧΑΡΝΕΥΣΟΚΑΙΑΙΛΙΣΟΚΡΑΤΗΣΙ[illegible]
ΓΑΜ·ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)ΠΑΙΑΝΙΕΥΣΚΑΙΙΕΡΕΥΣΑΝΤΙΝΟΟΥΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΗΣΤΩΝΕΝΕΥΣΙΝΙΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
ΑΝΘΕ·ΟΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΕΚΠΑΓΑΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣ
ΕΛΑ·ΟΑΡΧΩΝΙΟΥΛ·ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣΜΕΛΙΤΕΥ
ΜΟΥ·ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΓΑΡΓΗΤΤΙΟ
ΘΑΡ·ΑΘΗΝΙΑΝΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣΕΥΠΚΑΙΑΓΩΝΟΘ[illegible]ΕΡΜ[illegible]
ΣΚΙ·ΟΒΑΣΙΛΕΥΣΑΘΗΝΑΔΗΣΜΟΣΧΥΛΟΥΘΟ ΡΑΙΕΥΣΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
ΕΚΑ·ΟΚΗΡΥΞΛΥΚΟΜΙΔΗΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥΛΕΥΚΟ ΟΕΥΣ
ΜΕΤ·ΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥ ΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗ Λ ΝΟΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤ[illegible] ΑΔΡΙΑΝΙΩ ΣΚΩ
ΜΑΡΧΟΥ ΧΟΛΑΡΓΕ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΑΓΑΘΩΝΟ ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΦΙΛΩΝ) ΗΓΑΙΕΥΣ·ΜΗ[illegible] ΕΙΔΟΥ.ΤΕΑΘΕΝ
ΕΥΚΛΕΙΔ ΚΑΙΔΗΜΟΘΕ ΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΓΟΡΑΝ ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΠ[illegible]
ΑΣΤΥΝ ΙΣΙΔΩΡΟΣ)ΑΖΗ
ΣΩ ΟΦΙΛΟΥΕΥΩΝΥ
Α ΑΙΜΗΝΟΔΩΡΟ ΛΑΟΥΦΛΥΕΙΣ

ΦΙΛ
ΕΥΚΛΕΙ
ΙΤΕΛ[illegible]
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ[illegible]
ΥΠΟΣΩΦΡΟΙ
ΓΑΛΕΡΙΟΣΑΡΙΣΤΣ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΘ
ΟΥ·ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΡΙΣΤΩΝ)ΜΕΛΙΤΕΥ[illegible]
ΣΩΚΡΑΤΗΣ)ΣΚΑΜΒΩ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ)ΠΕΡΓΑΣΗΘ
ΚΡΑΤΕΡΟΣ)ΑΚΥΛΑΙΕΥΣ Ο
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ ΚΕ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ·ΟΝΗΣΙΜΟΥ ΖΩΣΙΜΟ[illegible]
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥ ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΒΛΑΣΤΟΣ) ΕΠΙΚΤΑΣΖΩ
ΠΑΤΡΑΣΕΥΠΟΡΟΥ ΣΤΑΤΙΟΣΟΛΥ
ΜΑΝΙΑΚΗΣΠΑΙΟΝΟΣ ΤΥΧΙΚΟΣΘΕ

e ΦΗΤΤΙΟΣ ΑΧΙΔΑΙ
ΧΑΝΟΝΤΟΣΤ ΑΙΕΠΙΤΥΝ Ν)ΣΗ
Ι·ΦΛ<ΑΠΟΛ ΩΝΙΟΣΜΑΡΑ ΟΝΙΟΙ
ΩΝΙΟΣ<Α ΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΜΑΡΑ ΩΝΙ
ΥΣΑΓΑΘ ΟΚΛΗΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΙ ΕΜΩΝΟΕΠΕΙΡΑΙΕΙΣ
ΥΣΦΗΤΤΙΟΣΣΑΒΕΙΝΟΣΕΡΜ ΕΡΩ
ΗΣΙΜΟΣΚΑΙΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΗΘΕΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ<ΣΕΡΑΠΙ
ΓΕΝΗΣΑΦΘΟΝΗΤΟΥΛΕΥΚΟΝΟΥΣ
ΛΟΥΒΕΡΝΕΙΚΙΔΗΣ<ΠΑΜΦΙΛΟ
ΗΣ<ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΑΛΕΞΑΝ ΦΛ ΡΟΥ
Σ·ΦΡΟΝΙΜΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΕΛΙΤΕΥΣΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΔΙΟΝ
g ΩΝ)ΕΞΥΠΕΤΑΙΩΝ<ΑΝΤΙΟ
ΕΥΣΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΩ
ΩΝ)ΠΡΑΣΙΕΥΣ<ΑΛΚΙΜΟΣ
ΝΔΡΟΣ)ΦΗΓΟΥΣΙΟΙΟΝΗ
ΗΤΤΙΟΣ<ΦΙΛΕΑΣΞΕΝΟΧΑ
ΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΠΟΡΟΥ<ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ vac.
ΞΞΟΙΟΥ<ΔΙΟΓΕΝΗΣ<ΘΕΟ
ΕΙΣΙΟΣ<ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΡΜ
ΟΚΕΦΑΛΗΘ·ΑΝΘΙΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝ)ΦΗΓΑΙΕΥΣ
ΩΡΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥΑΧΑΡ
ΕΛ Σ Ι

ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΣΕΡΑΠΙΩΝ)
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΣΤΕΦΑΝΟΣΝΙΚΙΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΔΙΟΓΝΗΤΟΥ
ΓΑ·ΠΟΜΠΩΝΙΟΣΘΑΛΗΣ
ΖΩΠΥΡΟΣ)
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΠ
ΗΠΑΣΑΥΙ
ΕΠΑΦΓ ΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΛΟ ΜΟΣΜΟΣΧΑ
ΛΟΥΚΙΟΣ)
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣΙΩΝΙΚΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΕΡΑΣΤΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣ)
ΑΜΦΕΙΩΝΕΣΠΕΡΟΥ
ΜΥΡΩΝ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΤΟΣΝΙΚΙΟΥ
ΣΑΡΕΣΚΟΝΤΟΣ
ΡΟΝΟΣ
ΟΥ
h ΓΥΑΡΟΥ
ΦΟΡΟΥ
ΡΟΥ

ΣΠΟΡΟΣΛΕ
ΖΩΣΙΜΟ
ΧΡΗΣΤΟ
ΣΕΜΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣ ΟΣΜΟΥΣΑΙ
ΖΩΣΙ/// ΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟ
ΕΠ ΗΤΟΣΙΣΙΚΡΑΤΟΥ
ΟΣΙΣΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΝΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΣΙΝΙΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
//////ΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
///ΣΙΜΟΣΕΥΝΟΜΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΜΥΣΤΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΥΛΙΜΕΝΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΣΠΕΡΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΥΠΡΑΞΙΔΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΣΠΟΡΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΣΙΜΩΝΙΔΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΑΛΗΝΑΙΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΚΑΡΠΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΣΥΛΟΥ
σ·Φλ·ΖΩΠΥΡΟΣ
ΚΑΡΠΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΦΡΟΣΥ
ΔΟΤΟΣ<ΕΡΜΙΟΥ
ΤΙΩΝΝΕΙΚΙΟ
ΣΙΔΟΡΟΥ
ΟΣ<ΓΑΜΟΥ
ΣΙΑΤΙΚΟΥ
ΛΣΟΥ
ΜΟΣ
ΟΥ

[. . . . . , ... M]ελιτεύς, Νεικήφορος Διον[υσ . . . .]
[. . . . .]ων) Ἐξυπεταιών, Ἀντίο[χος]
. . . . σιύς, Ἀγαθόδωρος Ἀρίστω[νος]
. . . . , ... ων) Πρασιεύς, Ἄλκιμος . . . .
[. . . , ὁ δεῖνα καὶ . . . α]νδρος) Φηγούσιοι, Ὀνή[σιμος]
. . . . . . , ... κτιος, Φιλέας Ξενοχά[ρους]
[. . . . . . , ... , Ἀ]φροδείσιος Τροφίμου . . . .
. . . . πόρου Παιανιεύς,
. . . . ἐξ Οἴου, Διογένης Θεο . . .
[. . . . . , Ἀφροδ]είσιος Ἀπολλωνίου Ἑρμ[ειος,]
. . . .) Κιφαλῆθ(εν), Ἄνθιμος . . .
. . . . , Ἀρτέμων) Φηγαιεύς, ...
[. . . . . δ]ωρος Ἰσιδότου Ἀχαρ(νεύς)

Λεύκιος)
Νάρκισσος Ἰκεσίου
Ἀγαθόπους Μητροδώρου
Δημήτριος)
Ἔραστος Τροφίμου
Τρόφιμος)
Ἀμφίων Ἐσπέρου
Μύρων)
Εὔκαρπος Φίλωνος
. . . . . τος Νικίου
. . . . ος Ἀρίστωνος
. . . . φρονος
. . . . ου
. . . . Γαμέρου
. . . . φόρου
. . . . ρου

Ἀθηνίων Νυμφοδότου
Σώστρατος Μύστου
Εὐτυχιανὸς Διονυσίου
Εὔλιμενος Ὀνησίμου
Ἔσπερος Εὐμόλπου
Ἀφροδείσιος Εὐπραξίδου
Ἀσκληπιάδης Ζωσίμου
Ἀγαθόπους Σπόρου
Στράτων Σιμωνίδου
Εὔπορος Λυκαίου
Εὐκαρπίδης Κάρπου
Διονύσιος Ἀφροδεισίο[υ]
Ζώσιμος Ἀπύλου
Φλ(άουιος) Ζώπυρος
Κάρπος Ἐλευσινίου
Ζώσιμος Εὐφροσύ(νου)
. . . . . δοτος Ἑρμίου
. . . . . τίων Νικίο[υ]
. . . . σιδώρου
. . . . ος Γαίου
[. . . . . Ἀ]πιστικοῦ
. . . . αρου
. . . . ιμος
. . . . ου
[. . . . . ς]υ

Hunc titulum antiquiorem esse quam n. 1120, sed uno modo aut paucis annis antiquiorem, ex epheborum nominibus apparet. Inprimis hic in censum veniunt Sabinus et Athenodorus Hermerotis f. Gargettii fratres (pater Hermeros Asmeni f. Gargettius prytanis Aegeidis fuit anno 139/40 p. Chr.), ex quibus Sabinus hic, Athenodorus n. 1120 ephebus recensetur. Sabinum enim natu maiorem fuisse inde apparet, quod is tertio Marci paedotribae anno (inter 174/5 et 177/8 p. Chr.) sophronista fuit, cum Athenodorus frater inter eiusdem anni hyposophronistas recenseatur. Sed multis quoque aliis nominibus haec temporis definitio confirmatur: Aphrodisius Apollonii f. Hermius, qui hic (col. I v. 53) ephebus est, inter prytanes Acamantidis recensetur n. 1030 (inter a. 166 et 169 p. Chr.). Porro Dionysius Irenaei f. Paeaniensis, qui prytanis fuit inter 140 et 150 p. Chr. (n. 1024), Heraclea Heracleonis f. Eupyrida ephebus Traiano (n. 1092), prytanis Hadriano imperatore (n. 1022), Comarchus Comarchi f. Cholargensis scriba anno 156/7 p. Chr. (n. 1121), Alexander Alexandri f. Marathonius hoplomachos eodem anno quin patres sint eorum qui hic ephebi recensentur Διονύσιος) Παιανιεύς, Ἀθηναῖος Ἡρακλέωνος Εὐπυρίδης, ... ς Κωμάρχου Χολαργεύς, Ἀλέξανδρος) Μαραθώνιος, non videtur dubitandum esse. Ex altera parte Protogenes Protogenis f. Lamptrensis, qui a. 171/2 p. Chr. ephebus fuit, filius esse videtur eius, qui hic hyposophronista est Πρωτογένης Θε . . . . Λαμπτρεύς. Neque minus temporum rationibus accommodatum erit, si Epictetum Isidori f. Azeniensem qui prytanis fuit initio tertii p. Chr. saeculi (n. 1052), filium esse statuerimus Isidori Isidori f. Azeniensis, qui hic ephebus est. Quae omnia cum optime consentiant cum ea quam proposui de huius tituli aetate sententia, non videtur dubitandum esse quin is aut anno 149/50 aut 150/1 p. Chr. ascribendus sit. Nam anni 147/8 et 148/9 occupati sunt titulis n. 1114—1117, et si hunc titulum usque ad annum 146/7 removeremus, nimium fieret temporis spatium quod inter hunc et n. 1120 intercederet.

1120 Columna trigona lapidis Pentelici, cuius tria latera sustinent columnas *a b c*. Lapis fractus in quattor partes (*A B C D*). — *A* delatum Florentiam in villam Riccardianam. *'Particulam edidit Montfaucon Diar. Ital.* p. 361, *universum titulum, quantum eius in lapide imprimis col. I* (nobis *Aa*) *detrito superest, Gorius Inscr. Etrur. T. I n. 86 p. 108, et ex his Murat. T. II p. DC, 3, ex lapide ipso vero Corsin. F. A. T. I p. 170'* Boeckh, qui edidit C. I. G. 281 (inde Lebas Attique 554). Quae praeterea de lapidis figura et columnarum ordine disputarunt Montfauconius, Corsinus, Donius, Salcinius (quorum ex schedis nonnulla adnotavit Corsin.), eorum nunc iam nullum momentum est, cum fragmentis *B C D* repertis de his rebus plane constet. Praeter Boeckhii copias alio fragmenti *A* apographo uti mihi licuit ab A. Kirchhoffio mihi transmisso et sic designato: *'Cod. Stephanonii antiquarii Burmeisterianus (bibl. Ultraj.) fol. 145 n. 2* (quod respondet columnae *Ac*) *fol. 146 n. 6'* (col. *Aa* et *Ab*). Hoc apographum neglegenter confectum est; inprimis persaepe singulae litterae omissae sunt. Sed eo nomine tamen utilissimum fuit, quod columnae *Aa* particulam aliquam (quam a reliquis linea traducta segregatam litteris *aa* appositis indicavi) continet, quam reliqui in lapide, cuius hoc potissimum latus magnopere detritum est (v. supra), non iam invenerunt. — Fragmenta *B* et *D* inventa Athenis anno 1861 edidit Kumanudis Philist. I p. 479 n. 6 et II p. 184. Exscripsit O. Lueders. — Fragmentum *C* Massiliae in collectione praesidis portorii fuit, quo ex insula Delo allatum dicebatur, qua de causa Boeckhius qui post R. Rochettum (Journal des Savants 1820 p. 182) titulum edidit C. I. G. 2309, Deliacis eum inserendum putavit. — Eximie de hoc titulo meruit R. Neubauer, qui primum fragmenta *A B D* coniunxit Comm. epigr. p. 1 sqq., deinde fragmento *C* addito totum titulum restituit Hermae XI p. 385 sqq.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

Θεοῖς Τύχῃ
[Αὐ]τοκράτορος Καίσαρος
[Τ. Α]ἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου
Σεβαστοῦ, εἰκοστοῦ ἑβδόμου
ἔτους ἀπὸ τῆς θεοῦ Ἁδριανοῦ πρώ-
της εἰς Ἀθήνας ἐπιδημίας
[ὁ κοσμ]ητὴς Σωτί[λ]ης Βακχύ-
[λου] Ἑ[σ]τια[ιόθ]εν ὁ κ[α]ὶ ....πος
[ἀνέ]γραψεν [το]ὺς ὑπ' α[ὐτὸν]
[ἐ]φη[βεύσαντ]ας [ἐπὶ]
[Ἀρ]δ[υ]ο[ς ἄρχοντ]ος [κα]ὶ τοὺς συ[ν]-
[άρχ]ον[τα]ς. [ἀ]ν[τικ]οσμ[η]της· Α..
...θο[ς Ἑσ]τ[ια]ιόθεν· ἡγε[μών·]
.........ς Παιαν(ιεύς)
...........ητ[ι]ος
ακεπι.... Ζωπ[ύρου(?)]
[Ἀ]θη[νόδωρ]ος Ἑστια[ιόθεν]
[ὁ δεῖνα Μ]αραθ[ώ]νιος
Ἀθη..........
ων Ἑστιαιόθεν. ὁπλο[μάχος· Ἀν]-
τώνιος Οἰναῖος. παιδοτρίβη[ς]
διὰ βίου Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου
Κηφισιεύς.
γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα· Ἡρακλεί-
δης Σωτίλους Ἑστιαιόθεν,
ἱερεὺς Ἀντινόου ἐφήβων
[Πυ]αν[ο]ψιῶνα· Ἀσκληπιάδης)
Παλληνεὺς ν(εώτερος?) Μαιμακτηριῶνα·
Ἵλαρος Ἀσκληπιάδο[υ Πα]λλη[νεύς]
Ποσειδεῶνα· Κλ(αύδιος) Ἀρι.....
Μαραθώνιος, ἀγωνοθέτ[ης Ἀντι]-
νοείων ἐν Ἐλευσῖνι
Γαμηλιῶνα· Ἀπολλώνιος)
[Ἀν]θεστηριῶνα· Πτολεμαῖος
[Ἀγάθ]ωνος(?) Πειραιεύς
[Ἐλα]φηβολιῶνα· Πό(πλιος) Αἴλιος
[Διο]νύσιος Παλληνεύς
[Μου]νιχιῶνα· Πό(πλιος) Αἴλιος Στρά-
[των] Παλληνεύς
[Θαργη]λιῶνα· Ἰούλιος Ἀριστό[μαχος,
[ἀγωνοθέτη]ς Γερμανικείων
[Σκιροφοριῶνα·] Νούμμιος
.... Μελ[ι]τεύς, ἀγωνο-
[θέτης Ἁδ]ριανείων

Ἐρεχθεῖδος
Ἐπίκτητος) Συβρίδης
Θεμίσων) Κηφισι(εύς)
Εὔπορος) Περγασῆθ(εν)
Παραμόνος Διονυσίου
Ὑγεῖνος Γλαύκου
Αἰγεῖδος
Ἀρτέμων) Γαργήτ[τι]ος
Ἕρμης Σμαράγδου Ἀ[ρ]αφ(ήνιος)
Ἀθηνόδωρος) Ἑστια[ι]όθεν
Ἀθηνόδωρος Ἑρμέρωτος Γαρ(γήττιος)
Πανδιονίδος
[Ἀ]σκληπιάδης) Παι(ανιεύς?)
Λεοντίδος
[Κ]αλλίμαχος Φειδίου Εὐπυ(ρίδης)
[Βά]κχιος) ἐξ Οἴου
[Δη]μήτρ[ιος Ματρ]έου(?) Εὐπυ(ρίδης)
[ὁ δεῖνα Εὐπυ]ρίδης
Μητρόδωρος) Λευκονοεύς
Γλύκων Εἰσιδώρου [Λ]ευκ(ονοεύς)
Διονύσιος Σπόρου Χολλείδης
Πτολεμαῖδος
Εὐχάριστος Συνέτου [Κ]ολωνῆθ(εν)
Στράτων Ποπλίου
Ἀκαμαντίδος
Ἀσκληπιάδης) Σφ[ήττιο]ς
Καρπόδωρος Ζωπύρου ..α..
Δεῖος Σωκράτους Σ[φήττιο]ς
Ἁ[δ]ρ[ια]νίδος
[Ἀρχε]σίδημος) Ἐ[λευσίνιος]
[Διον]ύσιος Μελιχί[ου]
[Ἀν]τώνιος) Οἰ[ναῖος]
[Κ]λ(αύδιος) Ἀττικός
Κλ(αύδιος) Ποσειδώνιος
Ἀντίοχος) Φ.....
Εἰσίδοτος Ζωπύ[ρου]
Ἄτταλος Ὀρέστ[ου]
Φλαῦρος Λη...
Οἰνεῖδος
Ὀπταῖος ......
Φειδίας ....
Ἀλέξαν[δρος ....
ὑποσω[φρονισταί]
Φλ(ά)β(ιος) Εὐτυ[χ.....]
Ἀβάσ[καντος......]

[Κε]κροπίδος
Ἀθηνίων Μελ(ιτεύς)
........δοτος Ἑρμολάο[υ]
[Δί]φιλος Διοσκουρ[ίδου Μελιτεύς]
[Διοσκ]ουρίδης) Μελ(ιτεύς)
[Ποσει]δώνιος) Μελι(τεύς)
[Ἀθην]ίων Ἀνθεστηρίου
[Αὐ]τόμαχος Πιθεύ[ς]
Ἱππο[θ]ωντίδος
Εὐοδι[αν]ὸς Ἀρτέμωνος Π[ειραιεύς]
Σ[ω]τήριχος) Κόπριος
Αἰαντίδος
Π(όπλιος) Εὔκαρ[π]ος Μαραθώνιος
Ἄνδρων Ἡρακλέωνος
Ἀντιοχίδ[ο]ς
Ἀγάθων Ἀ[γάθ]ωνος ..α...
Ἀρτέμων Ἀ[γα]θωνος ...αι...
Εἰσιγένης Χα[ρ]ισίου Ἀλ(ωπεκῆθεν)
Οὐελ(πιος) Σκύμνο[ς] Ἀλω(πεκῆθεν)
Νεικόστρατος [Ὑγε]ίνου [Θ]ορ(ίκιος)
Ὑγεῖ[νος)] Θο[ρίκιος]
Ζωσιμιανὸς [Μυρ]μιδόνος Πα(λληνεύς)
Διστρέφης Θη[βαί]ου Παλ(ληνεύς)
Ἀττικὸς Ἑλένου Παλ(ληνεύς)
Ἀτταλίδος
Συμφέρων) Ἀ[θ]μο(νεύς)
Μητρόδωρος Ἐ[ν]κολπίου
Ἀβάσκαντος [)] Σουνιεύς
Ῥοῦφος Ερ.... Ἀγνούσιος
Ἐπαφρόδε[ιτος Π]αραμόνου Ἀπ(ολλωνιεύς)
Παράμονο[ς)] Ἀπολ(λωνιεύς)
[ἐπέγγραφοι]
Ἀπολλώ[νιος ......]
Ἐλευσί[νιος ......]
Ἀμβρόσ[ιος .....]
Νεικ[ίας ....]
Ἐπιτ[υγχάνων]
[Ζώπυ]ρος(?)

a

ΘΕΟΙΣ ΤΥΧΗ
..ΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ
..ΙΛΙΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
[ΣΕ]ΒΑΣΤΟΥΕΙΚΟΣΤΟΥΕΒΔΟΜΟΥ
ΕΤΟΥΣΑΠΟΤΗΣΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΠΡΩ
ΤΗΣΕΙΣΑΘΗΝΑΣΕΠΙΔΗΜΙΑΣ
ΗΤΗΣΣΩ ΤΕΗΙΣΒΑΚΧΥ
Ε..ΤΙΑ..ΕΝΟΚ Λ..Ι...ΠΟΣ
ΓΡΑΨΕΝ..ΥΣΥΠΑ ....Σ
ΦΗ...ΟΥΣ
A ΛΙΟ.....[Ο]Σ..[Ι]Τ ΟΥΣΣΥ.
[Ο]Ν..[Σ.Ν]...ΟΣ[Μ]..ΙΤΗ ΣΑ *aa*
[ΘΟ]..[ΠΤ]..Ι[Ο]ΘΕΝΞΗΓ Ε
........ΣΠΑ[Ι]Α Ν
........ΗΤΤ.ΟΣ
ΛΗΣΠΙ....ΖΩΠ..
ΘΗΙ ΟΣΕΣΤΙΑ
ΑΡΑΘΟΝΙΟΣ
ΛΘΙ
ΩΝΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ>ΟΠΛΟ
ΤΩΝΙΟΣΟΙΝΑΙΟΣΞΠΑΙΔΟΙΡΙΣΕ
ΔΙΑΒΙΟΥΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥ
ΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ

B ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑΞΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗΣΣΩΤΕΛΟΥΣΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ
ΙΕΡΕΥΣΑΝΤΙΝΟΟΥΕΦΗΒΟΥ
ΙΑΝ ΥΙΩΝΑΞΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩ
ΙΛΑΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟ ΛΛΗ ΝΑ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΚΑΛΑΡΙ
C ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤ
ΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)

b

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)ΣΥΒΡΙΔΗΣ
ΘΕΜΙΣΩΝ)ΚΗΦΕΙΣΙ..
ΕΥΠΟΡΟΣ) ΠΕΡΓΑΣΗΘ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ [Χ]
ΥΓΕΙΝΟΣΓΛΑΥΚΟΥ *A*
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝ) ΓΑΡΓΗΤ ΟΣ
ΕΡΩΣΣΜΑΡΑΓΔΟΥ > Α ΙΦ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ[ ]ΕΣΤΙΑ ΘΕΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕ[ΡΩ]ΤΟΣΓΑΡ
[Π]ΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
.ΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)Π[Α]ΙΟΙ
[Λ]ΕΟΝΤΙΔΟΣ
.[Α]ΛΛΙΜΑΧΟΣΦΕΙΔ[Ι]ΟΥΕΥΠΥ
..ΚΧΙΟΣ)ΕΞΟΙ[C]Υ
..ΜΗΤΡ.....ΘΕΟΥ>ΕΥ
ΙΔΗΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ)ΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΓΛΥΚΩΝΕΙΣΙΔΩΡΟΥ·ΕΥΚ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΠΟΡΟΥΧΟΛΛΕΙΔΗΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΣΥΝΕΤΟΥ ΛΩΝΗ
ΣΤΡΑΤΩΝΠΟΠΛΙΟΥ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ *B*
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ) ΣΦΙ ΟΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ ΣΩΠΥΡΟΥ Λ
ΔΕΙΟΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ Σ
Α.Ρ..ΝΙΔΟΣ
....ΣΙΔΗΜΟΣ)Ε
....ΥΣΙΟΣΜΕΙΛΙΧΙ
..ΤΩΝΙΟΣ) ΟΙ
ΛΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
ΚΛΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ)

c

..ΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝ ΜΕΛ
..[Ι]ΟΤΟΣΕΡΜΟΛΑΟ
·.[Φ]ΙΛΟΣΔΙΟΣΚΟΥΡ
.....ΟΥΡΙΔΗΣ)ΜΕΛ
....ΙΔΩΝΙΟΣ)ΜΕΛ[Ι]
....ΙΩΝΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΥ *A*
..ΣΙΜΑΧΟΣΠΙΘΕΥ.
ΙΠΠΟ ΩΝΤΙΔΟΣ
ΕΥΟΔΙ ΙΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣΠ..
ΣΩΤΗΡΙ ΟΣ) ΚΟΠΡΙΟΣ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΠΕΥΚΑΡ ΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟ
ΑΝΔΡΩΝΗ ΡΑΚΛΕΩΝΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΙΔ Σ ΙΛ
ΑΓΑΘΩΝΑ ΑΘΩΝΟΣ..[Α]...
ΑΡΤΕΜΩΝΑ ΘΩΗΟΣ...ΑΜ..
ΕΙΣΙΓΕΝΗΣΧΑΕΙΣΙΟΥ ΑΛ
ΟΥΛΣΚΥΜΝΟ ΑΛΩ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΙΝΟΥ ΟΟΡ *sic*
ΥΓΕΙ ΘΟΙ
ΣΩΣΙΜΙΑΝΟΣ ΙΔΟΝΟΣ ΠΑ
ΔΙΙΤΡΕΦΗΣΘΗΙ ΟΥΠΑΛ
ΑΤΤΙΚΟΣΕΛΕΝΟΥΓ ΑΛ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΣΥΝΦΕΡΩΝ) ΛΟΜΟ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ Ε ΚΟΛΠΙΟΥ *B*
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ ΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΡΟΥΦΟΣΕΡ ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕ ΑΡΑΜΟΝΟΥΑΠ
ΠΑΡΑΜΟΝΟ ΑΠΟΛ
ΑΠΟΛΛΩ
ΕΛΕΥΣΙ
ΑΝΒΡΟΣ
ΚΕΙΚΙ
ΥΠΙΤ

III

ΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ
ΩΝΟΣΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΦΗΒΟΛΙΩΝΑΠ̄ΑΙΛΙΟΣ
ΝΥΣΙΟΣΣΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΝΙΧΙΩΝΑΠ̄ΑΙΛΙΟΣΣΤΡΑ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΛΙΩΝΑΣΙΟΥΛΙΟΣᾹΡΙΣΤΟ
ΣΓΕΡΜΑΝΙΚΙΩΝ ΜΑΧΟΣ
ΝΟΥΜΜΙΟΣ
ΜΕ ΤΕΥΣΑΓΩΝΟ
ΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΑΒΑΙΩΝΑ ΛΙΟΣ
ΕΝΗΣΒΗΣΑΙ
D ΕΙΤΟΝΙΩΝΑ ͳ ΚΛ̄
ΟΛΠΟΣ ͳ ΜΑΡΑΘΩΝ

ΟΥΡΩ

ΑΝΤΙΟΧΟΣ) Φ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΖΩΠΥ
ΑΤΤΑΛΟΣΟΡΕΝΤ
ΦΛΩΡΟΣΛΗΙ
Ο̄ΙΝΕΙΔΟΣ
ΟΚΤΑΙΟΣ
ΦΕΙΔΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝ
Ῡ ΠΟΣΩ
Φ̄ΑΡ ΕΥΤΥ
ΑΒΑΣ
ΑΣΚΛΗ
ΕΙΣΙΔΩ
ΑΠΕΛ̄
ΕΡΜΙΑ
ΚΕΣΤ
ΑΣ

C

D

ΡΟΣ

Praeter has tres litteras in fragmenti C columna tertia (c), nihil iam legi potuit. Habuit aliquando etiam haec lapidis pars litteras, sed eae lapide de industria laevigato deletae sunt

C

Var. lect. Col. *a*: (Fragm. *A*) v. 3 ΙΝΟΥ, quod a Gorio Corsinoque omissum ex Montf. addidit Boeckhius, praeter ultimam litteram (Υ) etiam apud Steph. est || v. 4 init. ΒΑΣΙΛΕΙΑΣΤΟΥ Gor. Montf., ΑΣΤΟΙΚΟΣΤΟΥ Steph., integrum ΣΕΒΑΣΤΟΥΕΙΚΟΣΤΟΥ ex Donii schedis Corsinus et Boeckhius || v. 4 extr. ΜΟΥ om. Steph. || v. 5 integrum Boeckh. ex Donii schedis (ΙΟ...ΣΟΣΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΠΡΩ Steph.) || v. 6 item (Steph. nihil nisi ΙΣΛΟΝΝΑΣΕΠΙΗΜΙΑΣ) || v. 7 init. ΗΤΗΣΣΩ Cors., ΗΣΣΩ Steph., ΗΤΗΣΕΩ Gorius, quem iniuria sequitur Boeckh. || v. 8 init. Ε Cors., L Steph., B Gor. (Boeckh.) || v. 9 ΕΓΡΑΨΕΙ.......ΥΣΥΠΑ....Σ Steph. || v. 10 ΦΗ.ΟΜΣ Cors., ΦΙ..ΟΛΙΣ Gor., ...CIƆI...ΟΥΣ. Steph. || v. 11 dedi ex Steph., nisi quod litteras uncis circumdatas supplevi ex Corsino, qui totum versum sic exhibet: .ΠΩ...ΟΣ....ΙΤ....... Primum Ο integrum ex eodem, cum Steph. dimidiatum (C) exhibeat. Gorius totum hunc versum omittit || v. 12 primum Ο ex Steph. accessit, contra quas praeterea litteras in hoc versu uncis inclusi, ab eius apographo absunt || v. 13 ΘΟ......ΛΙΘΕΝΞΗΓΕ Steph., ...ΠΤ..ΙΟΘΕΝΙΗΠ... Boeckhius ex reliquis apographis. Quin Ξ errore lectum sit pro illo signo ͳ aut Ξ, quod infra identidem recurrit, dubium non est || v. 14 ....ΣΠΑΛ.... Cors. Gor. Boeckh., ...ΣΠΑΙΑΝ Steph. || Reliquos versus ex Stephanonii apographo expressi. Ceteri admodum exiguas eorum reliquias habent: V. 15 ......Ν..Σ..... (pro Ν Corsinus Π), v. 19 ....ΠΑ....., v. 17 ......ΝΙΟ..... (Quae litterae fortasse reliquiae sunt demotici ..ΑΡΑΘΟΝΙΟΣ, quod Steph. habet v. 18). — (*Fragm. B*) v. 20 et 26 ΕΣΤΙΑΟΘΕΝ Lueders || v. 28 ΑΣΚΛΗΠΙΔΗΣ idem. Sed hae singularum litterarum omissiones non videntur nisi errore admissae esse, quare Kumanudem secutus sum. — Col. *b* v. 5—15 nonnulla uncis inclusi quae non in omnibus apographis sunt; ex quibus Ι v. 15 et dimidiatum Ο v. 16 soli Stephanonii apographo debentur, reliqua omnia apud hunc desiderantur, cum apud Corsinum et Gorium sint. Versum 17 Corsinus omnino non legit, Gorius ..ΜΗΤΡ.......ΘΟΝΙΟΣ exhibet; at Steph. nihil nisi ΑΗΤΡ. Quare non dubito quin illud ΘΟΝΙΟΣ Gorii errore ex columnae *A* v. 18, ubi Steph. ΑΡΑΘΟΝΙΟΣ legit, in huius lateris apographum translatum sit. Praeterea in ea huius lateris (*b*) parte, quae ad Florentinium fragmentum (*A*) pertinet, discrimina quaedam inter Gor. Cors. Steph. intercedunt, quae enumerare operae pretium non est. Id unum adnoto v. 13 demotici reliquias apud Steph. ΓΙ, apud reliquos ΠᾹ esse. In fragmento Atheniensi (*B*) huius columnae cum Florentino (*A*) coniungendo aliam rationem mihi ineundam putavi, atque Neubauerus fecit: qua in re inde profectus sum, quod et in utroque Kumanudis exemplo typis expresso, et in Luedersii apographo cum post versum 11 (ΤΟΣΓ̄ΑΡ), tum ante versum 15 (ƆΥΕΥΠΥ) non nisi *singulorum* versuum vacua spatia sunt, quae manifesto respondent tribuum Pandionidis et Leontidis nominibus, quae in fragmento Florentino integra exstant. Neubauerus vero illud intervallum *trium*, hoc *duorum* versuum esse sumpsit. Accedit quod ex mea ratione optime restituuntur versus 15—17 (sublato illo Gorii additamento ΘΟΝΙΟΣ, cuius de origine supra dixi); dubium relinquitur demoticum v. 13, propter discrepantiam apographorum fragmenti Florentini. || V. 22 ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Lueders, errore ut videtur. — Col. *c*. Quae uncis inclusi a Steph. apographo absunt, quod praeterea haud paucos errores habet veluti v. 1 ΚΡΟΤΗΔΟΣ, v. 3 ΕΡΜΟΛΑΙ, v. 6 extr. ΜΕΔ, v. 13 ΜΑΡΑΤΩΝΙΟ. Sed ex eodem aliquot locos emendare licuit: v. 8 ΠΙΘΕΧ Steph., ΠΙΤΘΕΥ[Σ] Boeckh ex reliquis apographis; sed rectius hoc demoticum simplici aspirata scribitur || v. 11 ΙΟΣ) Cors. (Boeckh), ΟΣ) Gor. (Neubauer), ƆΣ) Steph. || v. 14 Σ.ΡΑΚΑ Gor. (Boeckh), ΡΑΚΑ Cors. (Neubauer) Steph. || v. 15 extr. ΙᾹ Steph., ΤΑ reliqui. || In fragmento Atheniensi v. 10 non integrum nomen *Αἰαντίδος*, quod exhibet Kumanudis, in lapide esse iam Neubauer Comm. epigr. p. 2 coniecerunt, quod nunc confirmatur Luedersii apographo qui nihil nisi ΑΙΑΝΤΙΔ exhibet.

[Ἑκατο]μβαιῶνα· [Αἴ]λιος
[. . . . . . γ]ένης Βησαι[εύς]
[Μεταγ]ειτνιῶνα· Κλ(αύδιος)
[Εὔμ]ολπος Μαραθώ[νιος]

[Θ]υρωρ[ὸς . . . .]

Ἀπολλ[ω . . . .]
Εὐτύχ[ρος . . . .]
Ἀπελ[λῆς . . . . . .]
Ἑρμάν[ς . . . .]
κεστ[ροφύλαξ]
Ἀσ . . . .

Annus septimus et vigesimus a primo imperatoris Hadriani Athenas adventu aut 150/1 p. Chr. est, aut, quod mihi veri similius etiam videtur, 151/2 p. Chr. (Hermae VII p. 213 sqq. adn. ad n. 735). Archontis et cosmetae nomina nunc demum restituere mihi licuit ex pleniore fragmenti *A* apographo. In quo cum Sotelis Bacchyli f. Hestiaeensis nomen certissime agnoscatur, ex titulo n. 742 apparet, ad Ardyis archontis annum hunc ephebornm laterculum pertinere. Cuius archontis nominis reliquias v. 11 in litteris ΛΙC (pro ΔΥΟ[Σ]) agnoscere eo minus dubito, quia etiam aliis locis in Stephanonii apographo I pro Y scriptum est. Omnino col. *a* v. 10—18 nunc demum aliquanto plenius restitui licuit ex illo apographo; cetera pleraque praeivit Neubauer, quem ubique secutus sum paucis minutisque quibusdam rebus exceptis, ex quibus id unum commemorasse satis habeo, col. *b* v. 30, ubi ille [Συ]ντύχιμος supplevit, ego [Ἀρμ]ενίδημος praetuli cum propter spatii rationes (cf. v. 31 [Διον]ύσιος) tum quia illo tempore in familia aliqua nobili pagi Eleusiorum hoc nomen fuisse constat (v. indicem).

1121 Tabula lapidis Pentelici, a. 0,38, l. 0,80, cr. 0,10, inventa ad ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη, exstat in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Philist. I p. 383 n. 4. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 268 n. LXII. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pagg. 308—310.*)

Θεο[ί]

Ἐπὶ Πραξαγόρου Μελιτέως ἄρχοντος, ὁ κοσμητὴς | τῶν ἐφήβων Ἀθήναιος Ἀριστοβούλου Κηφισιεὺς | τοὺς συνάρξαντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν

ἀντικοσμήτης
Ἀριστόβουλος Ἀθηναίου Κηφι(σιεύς)
ἡγεμών
Ἀθήναιος) Κηφι(σιεύς)
σωφρονισταί
Μέμμ(ιος) Πρωτογένης Τρικ(ορύσιος)
Μηνόδωρος Ἀσκληπιάδου Φλυ(εύς)
Ζώσιμος) Ἀχαρ(νεύς)
Δείδιος Ξάνθος Σφή(ττιος)
Διονυσόδωρος) Σφή(ττιος)
Θεόδωρος Πραξιτέλους Σου(νιεύς)

παιδοτρίβης διὰ βίου ἔτος Θ'
Ἀβάσκαντος Εὐπόλπου Κηφι(σιεύς)
ὁπλομάχος
Ἀλέξανδρος) Μαρα(θώνιος)
ὑποσωφρονισταί
Μέμ(μιος) Φιλάργυρος Τρικ(ορύσιος)
Ἀσκληπιάδης) Φλυ(εύς)
Φίρμος) Γαργ(ήττιος)
Εὐφρόσυνος) Σφή(ττιος)
Διονυσόδωρος) Σφή(ττιος)
Σωσιγένης Πρωτογένους Σου(νιεύς)

ἀγωνοθέται

Ἁδριανείων
ὁ κοσμητής
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖνι
Φούριος Μάρκελλος Γαργ(ήττιος)

Γερμανικείων
Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(ηρεύς)
Ἀντινοείων
Αἴλ(ιος) Ἀλέξανδρος Φαλ(ηρεύς)

τοῦ περὶ ἀλκῆς
Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(ηρεύς) Εἰρήναιος Ἀθηναίου Κηφ(ισιεύς)
ἱερεὺς Ἀντινόου

γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνος
Εἰρήναιος Ἀθηναίου Κηφι(σιεύς)
Πυανοψιῶνος
Ἄρριος Ζεῦξις Τετ(ρακωμεύς)
Μαιμακτηριῶνος
Κλ(αύδιος) Ξενοκλῆς Π[α]ι[α](νιεύς)
Ποσιδεῶνος
Αἴλ(ιος) Ἀλέξανδρος Φαλ(ηρεύς)
Ἁδριανιῶνος
Αἴλ(ιος) Θαλῆς Παλ(ληνεύς)
Γαμηλιῶνος
Φούριος Μάρκελλος Γαργ(ήττιος)
Ἀνθεστηριῶνος
Ἀντ(ώνιος) Ἡλιόδωρος Ἡρα(κλείδης)
γραμματεύς
Κώμαρχος) Χολα(ργεύς)

Ἐλαφηβολιῶνος
Αἴλ(ιος) Κορνήλιος Παλ(ληνεύς)
Μουνιχιῶνος
Αἴλ(ιος) Ἀπολλώνιος Παλ(ληνεύς)
Θαργηλιῶνος
Ἐρέν(νιος) Ἀθηνίων Χολαρ(γεύς)
Σκιροφοριῶνος
ὁ ἀντικοσμήτης καὶ
Σκίρτιος Σατᾶς Βουτ(άδης)
Ἑκατομβαιῶνος
Οὐεντίδιος Ζωίλος Φυλ(άσιος)
Μεταγειτνιῶνος
Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(ηρεύς)
ἐπὶ Διογενείου
Εὔκαρπος Διονυσίου Φαλ(ηρεύς)
ἀντιγραμματεύς
Πατρόβιος Ἀριστοβούλου Κηφι(σιεύς)

ἔφηβοι

Ἐρεχθεῖδος
Εἰρήναιος Ἀθηναίου Κηφι(σιεύς)
Ἰσίδωρος Θεοφίλου Ἀναγ(υράσιος)
Ἀμέθυστος Ἀφροδισίου Λαμ(πτρεύς)
Συμφέρων Ἀφροδισίου Λαμ(πτρεύς)
Δημήτριος) Λαμ(πτρεύς)
Γεμινὸς Πλειστάρχου Λαμ(πτρεύς)
Φιλεῖνος) Εὐω(νυμεύς)
Ἀσκληπιάδης) Κηφι(σιεύς)
Αἰγηΐδος
Φούριος Μάρκελλος Γαργ(ήττιος)
Ἀθηνίων) Γαργ(ήττιος)
Ἀφροδίσιος Μυστικοῦ Γαργ(ήττιος)
Μυστικὸς) Γαργ(ήττιος)
Μενέσθεος Δημητρίου Ἐρχι(εύς)
Πανδιονίδος
Κλ(αύδιος) Ξενοκλῆς Παια(νιεύς)

Οἰνηΐδος
Οὐεντίδιος Ζωίλος Φυλ(άσιος)
Ζώσιμος) Ἀχαρ(νεύς)
Ἐλπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀχ(αρνεύς)
Κόρινθος Ἀλεξάνδρου Ἀχαρ(νεύς)
Ἄγγελος Ξένωνος Ἀχαρ(νεύς)
Εὔμολπος) Ἀχαρ(νεύς)
Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχαρ(νεύς)
Ἰσίδοτος Εὐπόρου Φυλ(άσιος)
Ἀπολλώνιος Ἀθηνίων(ος) Φυλ(άσιος)
Συμφέρων Τιμοθέου Φυλ(άσιος)
Κλ(αύδιος) Θεμίσων Πτε(λεάσιος)
Κεκροπίδος
Στέφανος Ἀφροδισίου Μελ(ιτεύς)
Θάλλος Ἀφροδισίου Μελ(ιτεύς)
Ἀρίστων Ζωσίμου Μελ(ιτεύς)
Εὐτυχίδης Θεοδώρου Μελ(ιτεύς)

Ῥοῦ[φ]ος Διονυσοδώρου
Ἱκέσιος)
Τυχικὸς Ἀπολλ[ο]ῦς(?)
Πολέμαρχος Ζωσίμου
Βησαιεύς

Διονυσόδωρος Ἀπολλωνίου	Στι(ριεύς)
Ἡρόξενος Ἀπολλωνίου	Στι(ριεύς)
Ἡρώδης)	Πρα(σιεύς)
Ἐπάγαθος Ζωπύρου	Παια(νιεύς)

Λεοντίδος

Διονυσόδωρος Ἰσιδώρου	Εὐπ(υρίδης)
Διονυσόδωρος)	Εὐπ(υρίδης)
Προσδέκιμος)	Εὐπ(υρίδης)
Δίδυμος)	Εὐπ(υρίδης)
Φιλεῖνος Ἰσιδώρου	Λευ(κονοεύς)
Ἀπολλώνιος Ἰσιδώρου	Λευ(κονοεύς)
Ἀφροδίσιος Ἰσιδώρου	Λευ(κονοεύς)
Θράσων Μητροδώρου	Λευ(κονοεύς)
Πάννυχος Ἐπιγόνου	ἐξ Οἴ(ου)
Ἐπίγονος)	ἐξ Οἴ(ου)
Ἀθήναιος Ἀγαθόποδος	ἐξ Οἴ(ου)
Συμφέρων Ἀριστοβούλου	ἐ[ξ] Οἴ(ου)
Τύλλιος Πάπλιος	Χολλ(είδης)
Κομ(ήνιος) Ἥρων	Χολλ(είδης)
Κομ(ήνιος) Εὐφρόσυνος	Χολλ(είδης)
Κομ(ήνιος) Πάτερκλος	Χολλ(είδης)

Πτολεμαΐδος

Ἄρριος Ζεῦξις	Τιτα(κίδης)
Μάξιμος Προσδεκίμου	Κλω......
Σπέρ(τιος) Σωτᾶς	Βου(τάδης)
Σπέρ(τιος) Ἰάσων	Βου(τάδης)
Ἀσκληπιάδης Μηνοδώρ(ου)	Φλυ(εύς)
Μηνόδωρος)	Φλυ(εύς)
Φαυστεῖνος Ζωσίμου	Φλυ(εύς)
Ἀριστόβουλος Ἀπολλωνίο(υ)	Φλ(υεύς)
Κάλας)	Φλυ(εύς)
Πραξιτέλης Φιλήμονος	Φλ(υεύς)
Ζώσιμος Διογένους	Βερ(ενικίδης)
Μίλησσος Συμφέροντος	Βερ(ενικίδης)
Ἐπαφρόδιτος Κρατέρου	Ἀκυ(αιεύς)
Διονυσόδωρος)	Εὐν(οστίδης)

Ἀκαμαντίδος

Ἀντώ(νιος) Ἡλιόδωρος	Ἡφα(ιστιάδης)
Ἐρέν(νιος) Ἀθηνίων	Χολα(ργεύς)
Φίρμος Θεογένους	Σφή(ττιος)
Χαρίτων Διονυσοδώρου	Σφή(ττιος)
Θάλλος Διονυσοδώρου	Σφή(ττιος)
Ξάνθος)	Σφή(ττιος)
Φιλόστρατος Ἰουκούνδου	Σφή(ττιος)
Καρπόδωρος)	Σφή(ττιος)
Ζώσιμος Καρποδώρου	Σφή(ττιος)
Ἀπολλώνιος Ἐπικτήτου	Κικυ(ννεύς)
Ἐπίκτητος)	Ἡφα(ιστιάδης)
Μητρόδωρος Ἑρμείου	Ἑρμ(ειος)
Ἔραστος Νίκωνος	Χολα(ργεύς)
Τρύφων Νίκωνος	Χολα(ργεύς)
Ζώσιμος Διονυσίου	Χολα(ργεύς)

Ἁδριανίδος

Μέμ(μιος) Ἀφέλης	Τρικο(ρύσιος)
Δημήτριος)	Τρικο(ρύσιος)
Θεόδωρος Δημητρίου	Τρικο(ρύσιος)
Δομίτιος Πάννυχος	Βησαι(εύς)
Μουσαῖος Εὐτυχίδου	Βησ(αιεύς)
Ζώσιμος)	Βησ(αιεύς)
Ζώσιμος [Ἀ]ν[νί]ου	Φηγ(αιεύς)
Φίλων Ἐλευσινίου	Δαιδ(αλίδης)
Αἴλ(ιος) Ἄνθος	Ἀντι(νοεύς)
Αἴλ(ιος) Λίγυρος	Ἀντι(νοεύς)

Ἀλέξανδρος)	Συβ(αλήττιος)

Ἱππο[θ]ωντίδος

Φλα(ούιος) Ἑρμογένης	Ἀχερ(δούσιος)
Ἀθήναιος Ἀττάλου	Πει(ραιεύς)
Εὐτυχίδης Εὐπόρου	Πει(ραιεύς)
Θεοδόσιος Ἀττάλου	Πει(ραιεύς)
Διονυσόδωρος Ἀττάλου	Πει(ραιεύς)
Ἀγαθοκλῆς Σωσιβίου	Πει(ραιεύς)
Κόϊντος Ζήθου	Παλ......
Σατορνεῖλος Καλλιβίο(υ)	Ἀμα(ξαντεύς)
Καλλίβιος)	Ἀμα(ξαντεύς)
Εἰρηναῖος Ζωσίμου	Ἀζη(νιεύς)
Σωκράτης Ἀσκληπιάδο(υ)	Ἀζη(νιεύς)
Σωσικλῆς Ἰσιδώρου	Ἀζη(νιεύς)

Αἰαντίδος

Αἴλ(ιος) Γέλως	Φαλ(ηρεύς)
Αἴλ(ιος) Ἀλέξανδρος	Φαλ(ηρεύς)
Ἀντίοχος)	Ῥαμ(νούσιος)
Μάξιμος Ἀντιόχου	Ῥαμ(νούσιος)
Ἀττικός Λευκίου	Μαρ(αθώνιος)
Μᾶρκος Λευκίου	Μαρ(αθώνιος)
Λεύκιος)	Μαρ(αθώνιος)
Διοκλῆς)	Φαλ(ηρεύς)
Σώζων Σωτηρίχου	Φαλ(ηρεύς)
Ξενοκλῆς Θεοχάρους	Ῥαμ(νούσιος)

Ἀντιοχίδος

Αἴλ(ιος) Κορνήλιος	Παλ(ληνεύς)
Αἴλ(ιος) Ἀπολλώνιος	Παλ(ληνεύς)
Αἴλ(ιος) Θαλῆς	Παλ(ληνεύς)
Εὐτυχιανὸς Μητροδ(ώρο)υ	Παλ(ληνεύς)
Ἐπιτυ(γ)χάνων)	Παλ(ληνεύς)
Δημήτριος)	Παλ(ληνεύς)
Πρειμιγένης Ἀσκλη.	Ἀνα(φλύστιος)
Ἑρμείας Ἀφροδισίου	Ἀναφ(λύστιος)
Χαρείσιος)	Ἀλω(πεκῆθεν)
Δίφιλος Χαρεισίου	Ἀλω(πεκῆθεν)
Ἰσίδοτος Ἑρμάρχου	Ἀλω(πεκῆθεν)
Μυστικός)	Ἐροι(άδης)
Εὐτυχίδης Σωτηρίχου	Λευκο(πυρ....)
Ἐλπίνικος Σωτηρίχου	Λευκοπ(υρ....)
Ἀπολλώνιος	
Ἐπίκτητος	

Ἀτταλίδος

Θεόδωρος)	Σου(νιεύς)
Τέρτιος Πρειμου	Κορυ(δαλλεύς)
Εὔνομος Ἀσκληπιάδ(ου)	Ἀθμ(ονεύς)
Αἴλ(ιος) Ἑρμείας	Ἀθμ(ονεύς)
Γάϊος Νουμηνίου	Τυρμ(είδης)
Ἡρακλείδης Ἑλένου	Σου(νιεύς)

Abascanti paedotribae annus undevigesimus aut 155/6 p. Chr. est aut (quod veri similius etiam est) 156/7 (cf. adn. ad n. 1112).

Θ Ε Ο

ΕΠΙΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣΑΡΧΟΝΤΟΣΟΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΤΩΝΕΦΗΒΩΝΑΘΗΝΑΙΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΤΟΥΣΣΥΝΑΡΞΑΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥΕΤΟΣΘΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥΚΗΦΙ ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΙ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣ
ΗΓΕΜΩΝ ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ ΚΗΦΙ ΑΙΛ'ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΠΑΛ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ) ΚΗΦΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡΑ ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΟΣ ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΟΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΑΡΡΙΟΣΣΕΥΞΙΣ ΤΕΙΤ ΑΙΛ'ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΠΑΛ
ΜΕΜ'ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΤΡΙΚ ΜΕΜ'ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ ΤΡΙΚ ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣ ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΦΛΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ) ΦΛΥ ΚΛ'ΞΕΝΟΚΛΗΣ ΠΔΙΛ ΕΡΕΝ'ΑΘΗΝΙΩΝ ΧΟΛΑΡ
ΣΩΣΙΜΟΣ) ΑΧΑΡ ΦΙΡΜΟΣ) ΓΑΡΓ ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣ ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΟΣ
ΔΕΙΔΙΟΣΞΑΝΘΟΣ ΣΦΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ) ΣΦΗ ΑΙΛ'ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΑΛ ΟΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΚΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ) ΣΦΗ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ) ΣΦΗ ΑΔΡΙΑΝΙΩΝΟΣ ΣΚΙΡΤΙΟΣΣΩΤΑΣ ΒΟΥΤ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ ΣΟΥ ΣΩΣΙΓΕΝΗΣΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣΣΟΥ ΑΙΛ'ΘΑΛΗΣ ΠΑΛ ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΣΩΙΛΟΣ ΦΥΛ
ΦΟΥΡΙΟΣΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΓΑΡΓ ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝΟΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ ΑΙΛ'ΓΕΛΩΣ ΦΑΛ
ΟΚΟΣΜΗΤΗΣ ΑΙΛ'ΓΕΛΩΣ ΦΑΛ ΑΝΤ'ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΗΡΕ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ
ΦΟΥΡΙΟΣΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΓΑΡΓ ΑΙΛ'ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΑΛ ΕΥΚΑΡΠΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΑΛ
ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΝΤΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΑΙΛ'ΓΕΛΩΣ ΦΑΛ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ ΚΗΦ ΚΩΜΑΡΧΟΣ) ΧΟΛΑ ΠΑΤΡΟΒΙΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΚΗΦΙ
ΙΕΡΕΥΣΑΝΤΙΝΟΟΥ

Ε Φ Η Β Ο Ι

ΕΡΕΧΘΗΙΔΟΣ ΟΙΝΗΙΔΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ ΚΗΦΙ ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΣΩΙΛΟΣ ΦΥΛ ΡΩΝΟCΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟΥ
ΙΣΙΔΩΡΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΝΑΓ ΣΩΣΙΜΟΣ) ΑΧΑΡ ΙΚΕCΙΟC)
ΑΜΕΘΥΣΤΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ ΛΑΜ ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΧ ΤΥΧΙΚΟΣΑΠΕΛΛΩΥΣ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ ΛΑΜ ΚΟΡΙΝΘΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΧΑΡ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΖΩCΙΜΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ) ΛΑΜ ΑΓΓΕΛΟΣΞΕΝΩΝΟΣ ΑΧΑΡ ΒΗCΕΕΥC
ΓΡΑΦΙΚΟΣΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΑΜ ΕΥΜΟΛΠΟΣ) ΑΧΑΡ
ΦΙΛΕΙΝΟΣ) ΕΥΩ ΕΥΠΟΡΟΣΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΑΧΑΡ *vacat*
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ) ΚΗΦΙ ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΥΠΟΡΟΥ ΦΥΛ

ΑΙΓΗΙΔΟΣ		ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΘΗΝΙΩΝ	ΦΥΛ
ΦΟΥΡΙΟΣΜΑΡΚΕΛΛΟΣ	ΓΑΡΓ	ΣΥΜΦΕΡΩΝΤΙΜΟΘΕΟΥ	ΦΥΛ
ΑΘΗΝΙΩΝ)	ΓΑΡΓ	ΚΛ'ΘΕΜΙΣΩΝ	ΠΤΕ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΜΥΣΤΙΚΟΥ	ΓΑΡΓ	ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ	
ΜΥΣΤΙΚΟΣ)	ΓΑΡΓ	ΣΤΕΦΑΝΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ	ΜΕΛ
ΜΝΗΣΙΘΕΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΕΡΧΙ	ΘΑΛΛΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ	ΜΕΛ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ		ΑΡΙΣΤΩΝΖΩΣΙΜΟΥ	ΜΕΛ
ΚΛ'ΞΕΝΟΚΛΗΣ	ΠΑΙΑ	ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΘΕΟΔΩΡΟΥ	ΜΕΛ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	ΣΤΙ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)	ΣΥΒ
ΗΡΟΞΕΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	ΣΤΙ	ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ	
ΗΡΩΔΗΣ)	ΠΡΑ	ΦΛΑ'ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ	ΑΧΕΡ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΖΩΠΥΡΟΥ	ΠΑΙΑ	ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΤΤΑΛΟΥ	ΠΕΙ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ		ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΕΥΠΟΡΟΥ	ΠΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ	ΕΥΠ	ΘΕΟΔΟΣΙΟΣΑΤΤΑΛΟΥ	ΠΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)	ΕΥΠ	ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΤΤΑΛΟ[Υ]	ΠΕΙ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)	ΕΥΠ	ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΣΩΣΙΒΙΟΥ	ΠΕΙ
ΔΙΔΥΜΟΣ)	ΕΥΠ	ΚΟΙΝΤΟΣΖΗΘΟΥ	ΠΟΛ
ΦΙΛΕΙΝΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ	ΛΕΥ	ΣΑΤΟΡΝΕΙΛΟΣΚΑΛΛΙΒΙΟ	ΑΜΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ	ΛΕΥ	ΚΑΛΛΙΒΙΟΣ)	ΑΜΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ	ΛΕΥ	ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΖΩΣΙΜΟΥ	ΑΙΞΗ
ΘΡΑΣΩΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ	ΛΕΥ	ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔ[Ο]	ΑΙΞΗ
ΠΑΝΝΥΧΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ	ΕΞΟΙ	ΣΩΣΙΚΛΗΣΙΣΙΔΩΡΟΥ	ΑΙΞΗ
ΕΠΙΓΟΝΟΣ)	ΕΞΟΙ	ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ	
ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ	ΕΞΟΙ	ΑΙΛ'ΓΕΛΩΣ	ΦΑΛ
ΣΥΝΦΕΡΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ	ΕΞΟΙ	ΑΙΛ'ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΦΑΛ
ΤΥΛΛΙΟΣΠΟΠΛΙΟΣ	ΧΟΛΛ	ΑΝΤΙΟΧΟΣ)	ΡΑΜ
ΚΟΚ'ΗΡΩΝ	ΧΟΛΛ	ΜΑΞΙΜΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ	ΡΑΜ
ΚΟΚ'ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ	ΧΟΛΛ	ΑΤΤΙΚΟΣΛΕΥΚΙΟΥ	ΜΑΡ
ΚΟΚ'ΠΑΤΕΡΚΛΟΣ	ΧΟΛΛ	ΜΑΡΚΟΣΛΕΥΚΙΟΥ	ΜΑΡ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ		ΛΕΥΚΙΟΣ)	ΜΑΡ
ΑΡΡΙΟΣΖΕΥΞΙΣ	ΤΙΤΑ	ΔΙΟΚΛΗΣ)	ΦΑΛ
ΜΑΞΙΜΟΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ	ΚΛΩ	ΣΩΣΩΝΣΩΤΗΡΙΧΟΥ	ΦΑΛ
ΣΚΙΡ'ΣΩΤΑΣ	ΒΟΥ	ΞΕΝΟΚΛΗΣΘΕΟΧΑΡΟΥΣ	ΡΑΜ
ΣΚΙΡ'ΙΑΣΩΝ	ΒΟΥ	ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ	
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΜΗΝΟΔΩΡ	ΦΛΥ	ΑΙΛ'ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ	ΠΑΛ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ)	ΦΛΥ	ΑΙΛ'ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	ΠΑΛ
ΦΑΥΣΤΕΙΝΟΣΖΩΣΙΜΟΥ	ΦΛΥ	ΑΙΛ'ΘΑΛΗΣ	ΠΑΛ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟ̄	ΦΛ	ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΜΗΤΡΟΔ[Υ]	ΠΑΛ
ΚΙΛΛΑΣ)	ΦΛΥ	ΕΠΙΤΥΧΑΝΩΝ)	ΠΑΛ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ	ΦΛ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)	ΠΑΛ
ΖΩΣΙΜΟΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ	ΒΕΡ	ΠΡΕΙΜΙΓΕΝΗΣΑΣΚΛΗ)	ΑΝΑ

ΜΕΛΙΣΣΟΣΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ	ΘΕΡ	ΕΡΜΕΙΑΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ	ΑΝΑΦ
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣΚΡΑΤΕΡΟΥ	ΑΚΥ	ΧΑΡΕΙΣΙΟΣ)	ΑΛΩ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)	ΕΥΝ	ΔΙΦΙΛΟΣΧΑΡΕΙΣΙΟΥ)	ΑΛΩ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ		ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΡΜΕΡΩΤΟΥ	ΑΛΩ
ΑΝΤΩ'ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ	ΗΡΕ	ΜΥΣΤΙΚΟΣ)	ΕΡΟΙ
ΕΡΕΝ'ΑΘΗΝΙΩΝ	ΧΟΛΑ	ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ	ΛΕΥΚΟ
ΦΙΡΜΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ	ΣΦΗ	ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ	ΛΕΥΚΟΠ
ΧΑΡΙΤΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ	ΣΦΗΤ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	
ΘΑΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ	ΣΦΗ	ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ	
ΞΑΝΘΟΣ)	ΣΦΗ	ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ	
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣΙΟΥΚΟΥΝΔΟΥ	ΣΦΗ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ]	ΣΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ)	ΣΦΗ	ΤΕΡΤΙΟΣΠΡΕΙΜΟΥ	ΚΟΡΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ	ΣΦΗ	ΕΥΝΟΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔ)	ΑΘΜ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ	ΚΙΚΥ	ΑΙΛ'ΕΡΜΕΙΑΣ	ΑΘΜ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)	ΗΡΕ	ΓΑΙΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥ	ΤΥΡ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕΙΟΥ	ΕΡΜ	ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΣΕΛΕΝΟΥ)	ΣΟΥ
ΕΡΑΣΤΟΣΝΙΚΩΝΟΣ	ΧΟΛΑ	*vacat*	
ΤΡΥΦΩΝΝΙΚΩΝΟΣ	ΧΟΛΑ		
ΖΩΣΙΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	ΧΟΛΑ		
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ			
ΜΕΜ'ΑΦΕΛΗΣ	ΤΡΙΚΟ		
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)	ΤΡΙΚΟ		
ΘΕΟΔΩΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΤΡΙΚΟ		
ΔΟΜΙΤΙΟΣΠΑΝΝΥΧΟΣ	ΒΗΣΑΙ		
ΜΟΥΣΑΙΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ	ΒΗΣ		
ΖΩΣΙΜΟΣ)	ΒΗΣ		
ΖΩΣΙΜΟΣΑΝΝΑ///ΟΥ	ΠΑΜ		
ΦΙΛΩΝΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ	ΔΑΙΔ		
ΑΙΛ'ΑΝΘΟΣ	ΑΝΤΙ		
ΑΙΛ'ΑΙΓΥΡΟΣ	ΑΝΤΙ		
vacat			

Col. II v. 5. 6, qui Abascanti paedotribae nomen munerisque designationem continent, rubro colore tinctos esse testatur Kumanudis.

1122 Tabula lapidis Pentelici in multas particulas fracta, ex quibus eas, quas littera *a* significavi, ediderunt Kumanudis Philist. IV p. 270 n. 2. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 274 sqq. n. LXII, exscripsit Koehler. Fragmenta *b* et *c*, item a Koehlero exscripta, cum ceteris coniunxi ego. Inventus lapis apud S. Demetrium Κατηφόρη.

(Textum vide pagg. seqq.)

Ἀγαθῇ τύχῃ
Ἐπὶ Ποπιλλίου Θεοτίμου Σουνιέως ἄ[ρ]|χοντος ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Τρύ|φων Διομήδους Παλληνεὺς τοὺς συ[ν]|άρξαντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας ἀνέ|γραψεν.

ἀντικοσμ[ή]της
Κλ(αύδιος) Ἀσκληπ[ιάδη]ς Φλυ(εύς)
ἡγεμών
Γι(αῖος) Ἀττικὸς Παλ(ληνεύς)
σωφρονισταί
Καρπόδωρος Ἀπο. Εὐπυ(ριδης)
Θεόπομπος) Φλυ(εύς)
Ἀθηνίων) Φιλαΐ(δης)
Ἐκλ[ε]κτος Μηνοφί(λου) Μελ(ιτεύς)
Εὔοδος Δωροθέου Εὐπυ(ριδης)
Θεό[φ]ιλος Διονυσ(ίου) Παι(ανιεύς)
πρωτένγραφοι
Θεόπομπος) Φλυ(εύς)
. . . . . ος Θε[οπ]όμ(που) Φλυ(εύς)
[. . . . . . Θεο]πόμ(που) Φλυ(εύς)
[. . . . Εὐ]όδου Εὐπ(υριδης)
[. . . . Ε]ὐόδου Εὐπ(υριδης)
. . . . . . ς Ἐκλέ(κτου) Μελι(τεύς)
. . . . ης Ἐκλέκτ(ο)υ Μελιτεύς
[. . . . δ]ωρος Θε(οφίλου) Παια(νιεύς)
[Θεόφιλο]ς) Παια(νιεύς)
. . . . . . ς Θεμ. . . . Κηφ(ισιεύς)
. . . . . . ς Ἀσ. . . . . . Ἱφαισ(τιάδης)
. . . . . . Κολ(ωνῆθεν)
. . . . ιδος Κολ(ωνῆθεν)
[Σώζ]ων Σωτ(ηρίχου?) Ὦαθ(εν)
. . . . ν) Ὦαθ(εν)
. . . . . . ων Πυθο(δώρου) Περ. . . . .
. . . Πρόκλος
[Προσ]δόκιμος
[Ἀγαθ]όπους Παλ(ληνεύς)
[Ἀπολ]λώνιος)
. . . . ιος) Ὀρτυ. (?)
[Ἀσκλ]η[π]ιάδης Σφή(ττιος)

παιδοτρίβης διὰ βίου ἔτος α΄
Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφ(ισιεύς)
ὁπλομάχος· Ὀνήσιμος Παλ(ληνεύς)
ὑποσ[ωφ]ρονισταί
Ἐπίγονο[ς . . . . .]σικοῦ Φλυ(εύς)
Νικόστ[ρατο]ς Θεοπόμπ(ου) Φλυ(εύς)
Παρδαλᾶς [Στ]εφάνου Γαρ(γήττιος)
Μηνόφιλ[ος] Ἀλκίμου Μελι(τεύς)
Δωσίθεος Δωρ(οθέου) Εὐπ(υριδης)
Εἰσίδωρος Θεοφίλου Παι(ανιεύς)

Ἀθηνίων) Φιλαΐδης
Εὐέλπιστος Συντ(ρόφου) Εὐω(νυμεύς)
Νικόστρατος) Ῥαμν(ούσιος)
Γ(άιος) Βουσσηνὸς Διονύσιο[ς] Γαρ(γήττιος)
Γ(άιος) Βουσσηνὸς Τυχικὸς [Γα]ρ(γήττιος)
Φανίας Δημητρίου Σφή(ττιος)
Πλάτων Πραίμου Ἀλω(πεκῆθεν)
Ζώσιμος) Παλ(ληνεύς)
Καλλῆς Ἑρμεί(ου) Ἀχαρν(εύς)
Φῆλιξ Πυθοδώ(ρου) Περ. . . . . . Φιλογένης)
Σύμφορος Ἀπο(λλ.) Ἐπι. . . . . .
Νίκων Ἀπολλ. Ἐπι. . . . . .
Θεόδωρος) Κολ(ωνῆθεν)
Εὔπαρχος Ἀμφ(ίου) ἐ[ξ] Οἴ(ου)
Ἀμφίων) ἐξ Οἴ(ου)
Σύμφορος Ζω. Ἀνγ(ελῆθεν)
Κάλλων) Λακι(άδης)
Ῥοῦφος Παρα. Σφή(ττιος)
Ἀθηνίων Ποσι. Φυ(λάσιος)
Σώστρατος Μου. Εὐ. . .
Κρῆτος) Μαρα(θώνιος)
Σμάραγδος Ἀφ. Βερ(ενικίδης)
Νικίας Εἰσιδώ(ρου) Ἀζη(νιεύς)

Οὐλ(πιος) Φιλέρως
Θεόμνηστος
ἀγωνοθέτης
Ἀντωνείων
ἀγωνοθέτης
Π(όπλιος) Λικ(ίννιος)
Παυλεῖνος Κολ(ω-
νῆθεν)
τοῦ περὶ ἀλκῆς

Τί(τος) Κο(πώνιος) Ἐπίγονος Συβρίδης
γραμματεύς
γυμνασίαρχοι
μῆ(να) Βοηδρο(μιῶνα)· ὁ ἱερεὺς Ἀντινόου
Διομήδης, κῆρυξ Τρύφων Παλληνεύς
μῆ(να) Πυανοψι(ῶνα)· θεσμοθέτης Πόπλιος Βησ(αιεύς)
μῆ(να) Μαιμακτη(ριῶνα)· βασιλεὺς Σύμμαχος
πολέμαρχος Δωσίθεος Γαργήττιο[ς]
μῆ(να) Ποσει(δεῶνα)· θεσμο(θέτης) Καλλίφρων, Δημήτριο[ς]
μῆ(να) Γαμη(λιῶνα)· θεσμο(θέτης) Ἀφροδείσιος,
Καρπόδωρος
μῆ(να) Ανθεστη(ριῶνα)· Κλ(αύδιος) Ἕλενος
μῆ(να) Ἐλαφη(βολιῶνα)· ὁ ἄρχων Φλ(άουιος) Λεωσθένης
μῆ(να) Μου(νιχιῶνα)· ὁ στρατη(γὸς) Φλ(άουιος) Ἀλκιβιάδης
μῆ(να) Θαργη(λιῶνα)· θεσμο(θέτης) Μάρων, Εὔχρους
μῆ(να) Σκιρο(φοριῶνα)· Εὔοδος, Ἀριστογένης
μῆ(να) Ἑκα(τομβαιῶνα)· Φειδόστρατος, Ἀρτέμων
μῆ(να) Μετα(γειτνιῶνα)· Δημήτριος
ἀγωνοθέται
Ἀντινο(είων) τῶν ἐν ἄστει· Διονύσιος
Ἀντινο(είων) τῶν ἐν Ἐλευσῖνι·
Λούκιος Ἐπίγονος
Ἀδριανείων· Ἀρτέμων
Γερμανικείων· Ἕλενος
χορηγοί· Ἀγάθων, Εὔοδος

ἐπένγραφοι
Σύμφορος
Ἐπίγονος, Ἀγαθόπους
Πανταθένωμος Ὀνησ(ίμου), Ζώσι(μος)
[Ε]ὐοδης
[Ὑ]ψηγένης Νείκωνος
[Ἀ]ρίστων Θεοπόμ(που)
[Ἐ]πάγαθος Τρ. . . . .
Εὔπλους Ὑγείνου
Ἱλαρος Ὑγείνου
Ζώσιμος)
Ἀπολλώνιος)
Εὔκαρπος)

Μ(άρκος) Βικτωρεῖνος
Ζώσιμος Πραξιτέλους
Κλ(αύδιος) Νικόδημος
Ἐπιτύχης Ὀνάσου
Εὐτύχης, Φλ(άουιος) Κόσμος
Ὠρείων)
Θησεὺς Ἀγαθοδώρου
Εὔκαρπος Ἐσπέρου
Ζώσιμος Καρποδώρου
Διονύσιος Ἀπολλ.
Αὐλ(λιος) Κόσμος
[Ἀ]μφίων Εὐκράτους

a

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

ΕΠΙ ΠΟΠΙΛΛΙΟΥ ΘΕΟΤΙΜΟΥ ΣΟΥΝΙΕΩΣ Α///
ΧΟΝΤΟΣ · Ο ΚΟΣΜΗΤΗΣ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ ΤΡΥ
ΦΩΝ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥ///
ΑΡΞΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣ ΑΝΕ

ΑΝΤΙΚΟΣΜ ΗΣ ΓΡΑΨΕΝ ΤΙΚΩ ΕΠΙΓΟΝΟΣ ΣΥΒΡΙΔ
ΚΛ'ΑΣΚΛΗΠ Σ ΦΛΥ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΕΤΟΣΚ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΗΓΕΜΩΝ ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ ΕΥΜΟΛΠΟΥ ΚΗΦ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΜΒΟΗΔΡΟΜΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ
ΓΝΑΤΤΙΚΟΣ ΠΑΛ ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΠΑΛ ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΚΗΡΥΞ ΤΡΥΦΩΝ ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΥΠΟΣ ΡΟΝΙΣΤΑΙ ΜΠΥΑΝΟΨΙ · ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ ΠΟΠΛΙΟΣ ΒΗΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ ΑΠΟ · ΕΥΠΥ ΕΠΙΓΟΝΟ/// ΤΙΚΟΥ ΦΛΥ ΜΜΑΙΜΑΚΤΗ · ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ) ΦΛΥ ΝΙΚΟΣΤ ΣΘΕΟΠΟΜΠ ΦΛΥ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΔΩΣΙΘΕΟΣ ΓΑΡΓΗΤΤΙΟ
ΜΠΟΣΕΙ · ΘΕΣΜΟ · ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (sic)
b ΑΘΗΝΙΩΝ) ΦΙΛΑ ΠΑΡΔΑΛΑΣ ΕΦΑΝΟΥ ΓΑΡ ΜΓΑΜΗ) ΘΕΣΜΟ · ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΕΚΛΗΚΤΟΣ ΜΗΝΟΦΙ ΜΕΛ ΜΗΝΟΦΙΛ ΛΚΙΜΟΥ ΜΕΛΙ ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ
ΕΥΟΔΟΣ ΔΩΡΟΘΕΟΥ ΕΥΠΥ ΔΩΣΙΘΕΟΣ ΔΩΡ ΕΥΠ ΜΑΝΘΕΣΤΗΚΛΕΛΕΝΟΣ
ΘΕΟ . ΙΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣ ΠΑΙΑ ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ ΣΕΟΦΙΛΟΥ ΠΑΙ ΜΕΛΑΦΗ · Ο ΑΡΧΩΝ ΦΛΑΛΕΩΣ ΣΘΕΝΗΣ
ΜΜΟΥΝΙ · ΟΣΤΡΑΤΗΦ ΛΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΠΡΩΤΕΝΓΡΑΦΟΙ ΑΘΗΝΙΩΝ) ΦΙΛΑ ΟΥΛ'ΦΙΛΕΡΩΣ ΜΘΑΡΓΗ · ΘΕΣΜΟ · ΜΑΡΩΝ ΕΥΧΡΟΥΣ
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ) ΦΛΥ ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ ΣΥΝΤΕΥΩ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ) ΜΣΚΙΡΟ · ΕΥΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣ
ΟΣΟΓΟΜ ΦΛΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ) ΡΑΜΝ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΜΕΚΑ · ΦΕΙΔΟΣΤΡΑΤΟΣ ΑΡΤΕΜΩΝ
ΜΜΕΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΠΟΜ ΦΛΥ ΓΒΟΥΣΣΗΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟ ΓΑΡ ΑΝΤΩΝΕΙΩΝ ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΟΔΟΥ ΕΥΠ ΓΒΟΥΣΣΗΝΟΣ ΤΥΧΙΚΟΣ Ρ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΑΝΤΙΝΟ · ΤΩΝ ΕΝ ΑΣΤΕΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΟΔΟΥ ΕΥΠ ΦΑΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΦΗ ΤΑΙΚΠΑΥΛΕΙ ΑΝΤΙΝΟ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΣΕΚΛΕ ΜΕΛΙ ΠΛΑΤΩΝ ΠΡΕΙΜΟΥ ΑΛΩ ΝΟΣ ΚΟΛ ΛΟΥΚΙΟΣ ΕΠΙΓΟΝΟΣ
ΓΗΣ ΕΚΛΕΚΤΥΜΕΛΙΤΕΥΣ ΖΩΣΙΜΟΣ) ΠΑΛ ΤΟΥ ΠΕΡΙΑΛ ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ ΑΡΤΕΜΩΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ ΕΛΕΝΟΣ
ΩΡΟΣ ΘΕ ΠΑΙΑ ΚΑΛΛΗΣ ΕΡΜΕΙ ΑΧΑΡ ΚΗΣ ΧΟΡΗΓΟΙ ΑΓΑΘΩΝ ΕΥΟΔΟΣ
Σ) ΠΑΙΑ ΦΗΛΙΞ ΠΥΘΟΔΩ ΠΕΡ ΦΙΛΟΓΕΝΗΣ) ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΣΘΕΜ ΚΗΦ ΣΥΜΦΟΡΟΣ ΑΠΟ ΕΠΙ ΣΥΜΦΟΡΟΣ ΜΒΙΚΤΩΡΕΙΝΟΣ
ΣΙΑΣ ΙΦΕΙΣ ΝΙΚΩΝ ΑΠΟΛΛ ΕΠΙ ΕΠΙΓΟΝΟΣ ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ ΖΩΣΙΜΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ
ΚΟΛ ΘΕΟΔΩΡΟΣ) ΚΟΛ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΣ ΟΝΗΣΙΣ ΩΣΙ ΚΑΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
ΙΔΟΣ ΚΟΛ ΕΙΣΑΡΧΟΣ ΑΜΦ ΕΞΟΙ ΕΥΕΙΔΗΣ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΟΝΑΣΟΥ
ΩΝ ΣΩΤ ΩΑΘ ΑΜΦΙΑΣ) ΕΞΟΙ ΦΙΓΕΝΗΣ ΝΕΙΚΩΝΟΣ ΕΥΤΥΧΗΣ · ΦΛ · ΚΟΣΜΟΣ
Ν) ΩΑΘ ΣΥΜΦΟΡΟΣ ΖΩ ΑΝΓ ΡΙΣΤΩΝ ΘΕΟΠΟΜ ΩΡΕΙΩΝ)
ΩΝ ΠΥΘΟ ΠΕΡ ΚΑΛΛΩΝ) ΛΑΚΙ ΠΑΓΑΘΟΣ ΤΡ ΘΗΣΕΥΣ ΑΓΑΘΟΔΩΡΟΥ
ΠΡΟΚΛΟΣ ΡΟΥΦΟΣ ΠΑΡΑ ΣΦΗ ΕΥΠΛΟ · ΥΓΕΙΝΟΥ ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΕΣΠΕΡΟΥ
ΔΟΚΙΜΟΣ ΑΘΗΝΙΩΝ ΠΟΣΙ ΦΥ ΙΛΑΡΟΣ ΥΓΕΙΝΟΥ ΖΩΣΙΜΟΣ ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ

)ΟΠΟΥΣΠΑΛ ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΜΟΥ ΕΥΓ
.ΛΩΝΙΟΣ) ΚΤΗΤΟΣ) ΜΑΡΑ
ΝΟΣ) ΟΡΤΥ ΣΜΑΡΑΓΔΟΣΑϕ ΒΕΡ
Η.ΙΑΔΗΣΣϕΗΤ ΝΙΚΙΑΣΕΙΣΙΔΩ ΑΖΗ
\ΕΥΣΕΥϕΡΕΥΠΥ Αϕ ΡΟΔΕΣΙΟΣ ΕΙΤ
\ΕΙΣΙΟΣ)ΑΘΜΟ ΕΙΣΙΔΩΡΟΣϕΙΛΟ ΩΗ
ΕΟΣ) ΦΥΛΑ ΣΩΤΙΜΙΑΝΟΣΚΑΛ ΣϕΕ
)Σ) ΨΑϕ ΣΕΙΛΙΑΝΟΣΚΑΛ ΣϕΕ
ΗΟΣΟΑΛΨΑϕ ΑΝΤΙϕΑΝΗΣΝΟΗ ΜΕΛΙ
ϕΟΡΟΣ) ΕΡΜ ΚΑΛΛΙϕΡΩΝ ΝΟΗ ΜΕΛΙ
ΝΙΚΟΣ) ΥΠΩ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΕΡ
.ΠΙΝΕΙ ΥΠΩ ΘΑΡΡΥΝΩΝΕΑΠΙ ΠΕΙΡΑΙ
)ΧΟΣΣΩϕΙΛ ΜΗΝΟϕΙΛΟΣΠΡΟΚΛΟΥ
ΤΣΙΟΣϹϕΗΤ ΠΡΕΙΜΟΣΠΡΟΚΛΟΥ
////////////// ΟΠΤΑ.ΑΓΑΘΙΑΣ ΠΡΑ
ΟΥΛΟΣϹΥΜ Μ.ΕΠΙΧΑΡΗΣΠΑΜϕΙ ΜΑ
ΝΟΣ) ΠΙΘ ΜΕΙΛΗΤΟΣΣΑΤΥΡ.ΠΕΙΡΑΙ
\ΤΤΙΚΟΣ) ΑΠΟΛΩΝΙΕΥ ΞΥΣΤΟΣΣΑΤΥΡΟΥΠΕΙΡΑ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΖΩΣϕΗΤ ΤΡΟϕΙΜΟΣΖΩΕΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΑΛΕΞΑΝΛΑΜ ΕΥΟΔΟΣΖΩΣΙΕΥ
ΠΟΜ ΔΗ .ΗΤΡΙΟΣΑΖΗ
ΚΑΠΙΤWΝ ΗΚ
ΣΑΤΥΡΟΣϹΟΥ
ΙΟΥΠΑΝΘΗΡΑΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΝΙΚΟ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΣΚΛΗ
Δ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΘΕΟ
ΔΙΑϹΚΑΛΟϹ ΕΥΤΥΧΟΣΜΑΞ
ΑΚΤΙΟϹΖWϹΙΜΟΥ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΣΝΕΙ
ΑΘΜΟΝЄΥϹ

vac.

ΙΩΣΙΜΟΣ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΤΡΟΦΙΜΟΣΕΥΚΑΡ
ΚΑΛΛΗΣ)
ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟΣΑΠΟΛ
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣΖΗΝΟΒΙΟΥ
ΙΩΣΙΜΟΣΔΙΟΜΗ
ΠΩΛΛΙΩΝΕΠΑϕΡ
ΑΡΤΕΜΑΣΣΩΣΟΥ
ΜΑΡΚΟΣΣΥΝΕΤΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝΣΩΣΙΓΕ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣϕΙΛΕΙ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΥΓΕΙ
ΣΩΣΙΣΑΡΧΙΜΗΔΟΥ
ΠΑΡΘΕΝΙΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΠΑΡΘΕ
ΠΑΡΑΜΟΝΙΣΥΓΕΙ
ΥΓΕΙΝΟΣ)
ΘΗΣΕΥΣ)
ΕΠΟΦΡΑΣ)
ΑΡΤΕΜΑΣΔΗΜΗ
ΣΥΜΦΑΣΔΗΜΗ
ΜΕΣΣΗΝΙΟΣ ΚΑΛ
ΑΓΑΘΩΝΥΓΕΙΝΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΥΓΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΣΩΤΑ
ΧΑΡΙΤΩΝΜΗΤΡΟ
ΤΕΙΜΟΘΕΟΣΠΟΛΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΔΙΔΥ
ΧΑΡΗΤΑΣΣΥΜϕΟΡΟΥ
ΦΛΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΕΥΚΑΡ
ΖΩΣΙΜΟΣΚΑΛΛΙ
ΣΩϕΡΩΝΑΝΤΙΟ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΜΑΞΙΜΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΟΣΗΡΑΚ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΓΟΥΛΕΥΝΟΜΟΣ
ΕΥΒΟΥΛΟΣΑΠΟΛΛΟ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΕΥΤΥΧΗΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΦΑΒΙΝ)
ΚΑΠΙΤШΝΗΡШΔΟΥ

vac.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΠΟΛΛΩ *vac.*
λΟλ.ΚΟΣΜΟΣ
ΝϕΙΩΝΕΥΚΡΑΤΟΥΣ
Ν ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΥ"ΜΕΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑ *vac.*
ΙΟΥΛ ΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΣΥϕ, Ν, ΙΔ///
ΙΟΥΛ.ΥΛΛΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΔΗΜΗΤΡΙ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑϕΡΟΔΕΙ
ΑΜΙΑΝΤΟΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΙΟΥΛ ΗΡΑΚΛΗΣ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣΗΡΑΚΛΕ
ΕΥΒΟΥΛΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΣΥΜϕΕΡΩΝΕΡΜΕΙΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥϕΡΑΝ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΠΑΡΑΜΟ
ΑΤΤΑΛΟΣΜΗΝΟΓΕΝΟΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
λΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΤΑΚΤΟΥ
λΘΗΝΑΙΣΗΡΟΔΙΚΟΥ
ΚΛΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
ΛΗΝΑΙΟΣΒΙΚΤΟΡΟΣ
ΑΓΑΠΗΤΟΣΠΑΡΑΜΟ
ΕΙΣΑΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΤΡΟϕΙΜΟΣΔΙΟΓΕ
ΟΥΑΡΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩΝΕΥΟΔ
ΚΟΔΡΑΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΛΕΩΝΖΩΣΙΜΟΥ
ΚΛΛΕΩΝΑΣ
ΕΙΣΙΩΝΕΥΤΥΧΟΥ
λΓλΘΟΠΟΥΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΑΓ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΖΩΣΙ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΡΑ
ΕΥΔΗΜΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ
ΕΙΣΙΩΝΕΥΤΥ
ΑΓΑΘΟΠΟ
λΕ
Ο
///

vac.

...λεύς Εὐφρ(οσύνου) Εὐπυ(ρίδης)
[Ἀφρο]δείσιος) Ἀθμο(νεύς)
......εος) Φυλά(σιος)
.....ος) Ψαφ(ίδης)
....μος [Θ]αλ. Ψαφ(ίδης)
....φορος) Ἑρμ(ειος)
[Ἐλπί]νικος) Ὑπω(ρείαθεν)
[... Ἐ]λπινείκ(ου) Ὑπω(ρείαθεν)
....σχος Σωφίλ(ου)
.....σιος Σφήτ(τιος)
. . . .
.....ουλος Συμ.
...νος) Πιθ(εύς)
Ἀττικὸς) Ἀπολ(λ)ωνι(ύς)
Ἀσκληπιάδης Ζω. Σφήτ(τιος)
Ἡρακλείδης Ἀλεξάν(δρου) Λαμ(πτρεύς)
Ποπ. Δημήτριος Ἀζη(νιεύς)
Καπίτων Η...

διδάσκαλος
Ἄττιος Ζωσίμου
Ἀθμονεύς

Ἀφροδι(ί)σιος Εἰτ(εαῖος)
Εἰσίδωρος Φιλο... Ὠῆ(θεν)
Σωτηριανὸς Καλ. Σφη(νδαλῆθεν)
Σειλιανὸς Καλ. Σφη(νδαλῆθεν)
Ἀντιφάνης Νεή(μονος) Μελι(τεύς)
Καλλίφρων Νεή(μονος) Μελι(τεύς)
Ἀλέξανδρος Βερ(ενικίδης)
Θαρρύνων Ἐλπι. Πειραι(εύς)
Μηνόφιλος Πρόκλου
Πρεῖμος Πρόκλου
Ὀππά(τιος) Ἀγαθίας Πρα(σιεύς)
Μ. Ἐπιχάρης Παμφί(λου) Μα(ραθώνιος)
Μείλητος Σατύρ(ου) Πειραι(εύς)
Σύστος Σατύρου Πειραι(εύς)
Τρόφιμος Ζω(σίμου) Εὐ......
Εὔοδος Ζωσίμου) Εὐ......

Σάτυρος Σου(νιεύς?)
Ἰού(λιος) Πανθήρας
Ζώσιμος Νικο.....
Ἑρμείας)
Εὔκαρπος Ἀσκλη[π....]
Δημοσθένης Θεο....
Εὔτυχος Μαξ(ίμου)
Ἀφροδεῖσις Νει[κ...]

Τρόφιμος Εὐκάρ(που)
Καλλῆς)
Καλλίνικος Ἀπολ.
Πολύκαρπος Ζηνοβίου
Ζώσιμος Διομή(δους)
Παλλάων Ἐπαφρ(οδίτου)
Ἀρτεμᾶς Σώσου
Μᾶρκος Συνέτου
Ἀθηνίων Σωσιγέ(νους)
Ἀγαθόπους Φιλεί(νου)
Εὔκαρπος Ὑγεί(νου)
Σῶσις Ἀρχιμήδου
Παρθένος Παρθενίου
Ἀθηναῖς Παρθενίου
Σωτήριχος Παρθε(νίου)
Παραμόνις Ὑγεί(νου)
Ὑγεῖνος)
Θησεὺς)
Ἐπαφρᾶς)
Ἀρτεμᾶς Δημη(τρίου)
Συμφᾶς Δημη(τρίου)
Μεσσήνιος Καλ....
Ἀγάθων Ὑγείνου
Ἀφροδείσιος Ὑγί(νου)
Ἀλέξανδρος Σωσᾶ
Χαρίτων Μητρο.
Τειμόθεος Πολυ.
Ζώσιμος Διδύ(μου)
Χαρητᾶς Συμφόρου
Φλ(άουιος) Νικηφόρος
Φιλοκράτης Εὐκαρ[π.]
Ζώσιμος Καλλι.
Σώφρων Ἀντιό(χου)
Ζώσιμος
Μάξιμος Ζωπύρου
Φορτουνᾶτος Ἡρακ.
Ἀγαθόπους
Ἰούλ(ιος) Εὔνομος
Εὔβουλος Ἀπολλο.
Ἑρμείας)
Εὐτύχης Διοδώρου
Φαῖβον) (?)
Καπίτων Ἡρώδου

... Εὔκαρπος
Εὐήμερος Ἀσκληπιά(δου)
Ἰούλ(ιος) Τρόφιμος
Ἀγαθόπους [Ε]ὐφ[ρ]αντίδ[ου]
Ἰούλ(ιος) Ὕλλος
Σωτήριχος Δημητρί(ου)
Εὐτυχίδης Ἀφροδει(σίου)
Ἀμίαντος Παρθενίου
Ἰούλ(ιος) Ἡρακλῆς
Προσδέκιμος Ἡρακλέ(ους)
Εὔβουλος Εὐπόρου
Συμφέρων Ἑρμείου
Ἀγαθόπους Εὐφραν.
Ἐπίκτητος Παραμό(νου)
Ἄτταλος Μηνογένους
Ἀπολλώνις Ἀπολλωνίου
Ἀσκληπιάδης Εὐτάκτου
Ἀθήναιος Ἡροδίμου
Κλ(αύδιος) Εὐκλείδης
Λήναιος Βίκτορος
Ἀγαπητὸς Παραμό(νου)
Εἰσᾶς Παραμόνου
Τρόφιμος Διογέ(νους)
Οὐάριος Εὔκαρπος
Ἐπιτυγχάνων Εὐόδ(ου)
Κοδρᾶτος Ζωτίμου
Λέων Ζωσίμου
Κλ(αύδιος) Λεωνᾶς
Εἰτίων Εὐτύχου
Ἀγαθόπους Ὀνησίμου
Ἀβάσκαντος Εὐαγ(γέλου?)
Ἀπολλώνιος Ζωσί(μου)
Ἀγαθόπους Ἑρμ.
Εὔδημος Συμμάχου
Εἰτίων Εὐτυ[χ.....]
Ἀγαθόπο[υς .....]
Αι......
Ο.........
....

Vigesimus annus Abascanti Cephisiensis paedotribae aut 156/7, aut id quod veri similius etiam videtur, 157/8 p. Chr. est (ad n. 1112).

1123 In fragmento tabulae marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilo, a. 0,34, l. 0,29, cr. 0,06. Inventum 'πλησίον τοῦ γυμνασίου τοῦ Ἀδριανοῦ', exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 274. Rofs Demen n. 8 *B*. (Lebas Attique 443). Denuo contulit Koehler.

Ͻ.Ρ.ΗΛΙΩΝΑ
Ν⁻ϽΝΙCΣΟ.ϹΝΤΙΔΙΟΣΗΡΕ
ΣΚΕΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑ
ΤΟΣΑΙΛΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΒΗΣ Ι
ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑ
ΣΙΟΣ)ΚΟΛΩΑΓΩΝΟΘΑΔΡΙΑΝΕΙ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΟΝΙΩ Α ΩΝ ΙΛ
ΣΙΟΣ)ΚΟΛΩΑΓΩΝΟΘΑΝΤΙΝΟ
ΕΛΓΥΣΙΝΙΜΕΤΑΕΙΣΙΔΩΡΟΥ ЄF
ϽΦΙΛΟΥ ⁻ΛΙΑΝΙΕΩΣ
CΑ ᴗCЄλЄΥCΙΟ ᒪ ΝΗ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΛΩΝΙΟΣ)ΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ
ΛΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΙΑΔΗΣ/ΥΛΑΚΙΩΝΟΣΣΥΒΡΙ ΦΙΛΩΝ
ΛΩΙΙΙΟΣ ΛΑΜΠ
Ν.ΙΟΝ..ΙΟΥ ΚΗΦΕΙ
ΛΚΛΕΙΔΟΥ ΑΝΑΓΥ
λΟΥ
ΓᒪΙΔΟΣ
ΟΡΓΙΟΥ ΙΩΝΙΔΗΣ
ΟΣ ЬΑΤ..ᒪΝ
ΙΙ ΟᑎᒪΝ
Ι Ͻ ΙΙΣ

Θ[α]ρ[γ]ηλιῶνα
[..... Ἀ]ν[τ]ώνιος Ο[ὐ]ενπίδιος [Ἡ]ρα(κλείδης?)
Σκιροφοριῶνα
[Τί]τος [Α]ἴλ(ιος) Ἀπολλώνιος Βησ(αιεύς)
Ἑκατομβαιῶνα
.......σιος) Κολω(νῆθεν) ἀγωνοθ(έτης) Ἀδριανεί[ων
Μεταγειτνιῶ[ν]α
.......σιος) Κολω(νῆθεν) ἀγωνοθ(έτης) Ἀντινο-
[είων ἐν] Ἐλ[ε]υσῖ[ν]ι μετὰ Εἰσιδώρου
[τοῦ Θε]οφίλου Παιανιέως
.........ος Ἐλευ[θ]έ[ρ]ο[υ]
Ἐρεχθεῖδος
[Ἀπολ]λώνιος) Κηφεισιεύς
.....σιος Δημητρίου
.....ης Ἀπολλωνίου
[Ἀσκλη]πιάδης [Α]ὐλικώνος Συβρί(δης)
.....δω[ρ]ος Λαμπ(τρεύς)
.......ν [Δ]ιον[υσ]ίου Κηφει(σιεύς)
[...... Ἡρ]ακλείδου Ἀναγυ(ράσιος)
........λου

[Αἰ]γεῖδος
[........ Γ]οργίου Ἰωνίδης
.........ος Β[α]τ[ῆθ]εν
[......... Ἐπ]ιεικίδου
.... Ἰω[νίδ]ης

Dextra columna fere tota periit; non agnoscuntur nisi v. 11 Ὀνη-[σιμος(?)], v. 16 Φίλων aut Φιλων[ίδης].

Isidorus Theophili f. Paeaniensis, qui v. 9. 10 agonothesiae Antinoëorum quae Eleusine celebrabantur particeps fuisse dicitur, ephebus fuisse videtur; nam etsi nonnunquam agonothesia etiam ab hominibus aliis, veluti a cosmeta et sophronistis, suscipitur, tamen in ea re nunquam videtur omissum esse muneris vocabulum. Iam quum idem homo n. 1122 hyposophronista sit, hunc titulum aliquot annis illo antiquiorem esse apparet; id quod sero animadverti, cum iam titulum suo loco (ante n. 1121) inserere non licebat.

1124 Tabula lapidis Pentelici, a. 1,49, l. 0,72, cr. 0,08, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Nunc exstat in Βαρβακείῳ. Supra titulum est anaglyphum repraesentans duos iuvenes armatos et coronatos, quorum alteri tertius quidam nudus porrigit coronam. A superiore et a dextra parte lapis integer est, praeterquam quod initia versuum detrita sunt. Fragmenta *a b c* edidit Kumanudis Philist. IV p. 265 sqq.; *d* addidit Koehler, qui totum titulum exscripsit.

a

- Ι Π̆ Α Ι Λ Ι Ο Υ Β Ι Β Ο Υ Λ Λ Ι Ο Υ Ρ Ο Υ Φ Ο
Τ Η Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ - Α Ζ Η Ν Ι Ε Υ Σ Κ /
ΘΣ ///////ΣΤΟΒΟΥΛΟΥΚΗΦΙ<ΖΩΣΙΜΟΣ>ΑΛΜ ΑΘΗΝΑΙΟΣ> Π
ΕΓ ///////ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ ΚΥΔΑ ΑΡΤΕΜΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ ΚΥΔ
ΕΦ///ΒΕΥΣΑΝΤΑΣΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝΑΝΕΓΡΑΨΑΝΠΑΙ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ ΚΗΦΙΣΙΕΩΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
///ΟΗ ΣΤΑΤΙ ΦΙΛΩΝ ΠΑΙΑ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΠΥΑΙΝΟΨΙΦΟΥΡΙΣΑΚΥΛΑΣΘΥΜ
...ΜΑ...ΟΛΛΩΝΙΟΣ ΕΙ
///ΟΤΟΥ///ΥΠΥΡΙ
///ΠΟ
///Τ..Ο///ΙΟΔΩΡΟΣ
///ΑΔΡ///ΝΑ
///ΟΛ///ΑΛΩΠΕΚΗ
///Γ///ΙΩΝΑ
///Μ///ΛΥΚΩΝΑΑ///
ΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΟΕΣΤΗΡΙΩΝΑ
ΘΕΜΙΣΩΝΟΣΚΗΦ
ΗΒΟ
ΕΟΥΣΙΟΣ
ΑΡΧΩΝ
ΝΙΧΙΩΝΑ
ΑΙΩΝΑΦΙΛΩΝ
ΙΙΜΟΣΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΙΡΟΦΟΡΙ
ΟΣ> ΑΧΑΡ
ΤΟΜΒΑΙ
ΥΝΟΣ ΚΟΝΘΥΛΗ
ΑΓΕΙ

ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΚΑΣΣΙΟΣΜΕΝΝΕΑΣΠΑΙ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ>ΕΡΜΑΣ>
ΜΟΥΣΑΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΝΓΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ>ΘΕΟΓΕΝΗΣΣΠΟΡΟ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ
ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝΕΥΟΔΟΥ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΛΙΛΙΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΧΟΛ
ΕΛΕΝΟΣΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥΕΞΟΙ
ΣΤΡΑΤΩΝ>ΧΟΛ
ΔΙΟΦΑΝΗΣΑΓΑΚΛΕΟΥΣΧΟΛ
ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΑΓΑΚΛΕΟΥΣΧΟΛ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΕΞΟΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΑΓΑΘΙΝΟΥΧΟΛ
ΖΩΙΛΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΠΑΙΩΝΙ
ΣΥΝ.ΕΡΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΑΙΘΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΕΣΤΑΧΥΟΣΕΥΠΥΡΙ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΕΚΤΙΚΟΥΕΥΠΥ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΤΕΥΚΡΟΣ>ΦΛΥΕΥΣ
ΟΚΤΑΙΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΣΦΛΥ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ>ΤΙΤΑΚΙ

ΑΙΑΝΤ
ΚΛΑΥΔΙΣ
ΕΥΕΛΠΙΣΤ
ΠΟΜΠΩΝΙ///
ΤΡΥΦΩΝΣ
ΙΑΣΩΝ *vac.*
ΑΝΤΙ
ΑΓΑΘΟΚΛ
ΑΓΑΘΟΠΟ
ΕΛΕΥΘΕ
ΑΤΤΑ
ΣΑΡΠΗΔ
ΔΗΜΗΤ
ΚΛΑΥΔΙΟ
ΕΙΣΙΔΟΤ a
ΘΑΛΛΟΣ *vac.*
ΚΑΛΛΙΜ
ΥΑΚΙΝΘ
ΣΕΛΕΥΚΣ
ΕΠΕΝΓΡ
ΕΥΠΟΡΟΣ
ΘΑΛΛΟΣ
ΑΠΟΛΛΩ
ΠΑΡΔΑΛ

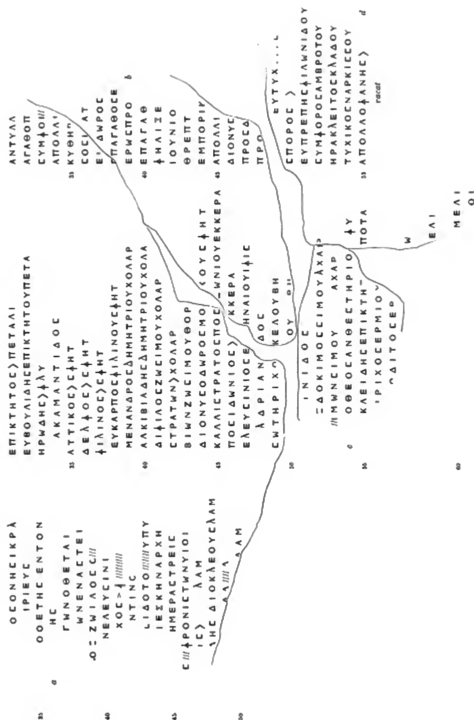

[Ἐπ]ὶ Πο(πλίου) Αἰλίου Βιβουλλίου Ῥούφο[υ ἄρχοντος | ὁ κοσμητ]ὴς Διονύσιος Ἀζηνιεὺς κ[αὶ ....]θο[ν Ἀρι]στοβούλου Κηφι(σιεὺς) Ζώσιμος Λαμ(πτρεύς), Ἀθήναιος ..π.........[ιπ....... Ἐλευσινίου Κυδ(αθηναιεύς), [..... τοὺς] | ἐφ[η]βεύσαντας εὐνοίας ἕνεκεν ἀνέγραψαν, παιδ[οτριβοῦντος] | Ἀβασκάντου Κηφισιέως.

γυμνασίαρχοι
[Β]οη. Στάτι(ος) Φίλων Παια(νιεύς)
ἀγωνοθέτης Γερμανικείων
Πυανοψι. Φοῦρις Ἀκύλας Θυμ(αιτάδης)
[Μαι]μα. [Ἀπ]ολλώνιος Εὐ-
[πόδ]ότου [Ε]ὐπυρί(δης)
Πο[σειδεῶνα]
..τ..υ....ιόδωρος
Ἀδρ[ια]νεῶνα
...οδ.... Ἀλωπεκῆ(θεν)
Γ[αμηλι]ῶνα
...ι..... Λύκων Λα(μπτρεύς)
[ἀγων]ο[θέτης Ἀ]δριανείων
[Ἀνθ]εστηριῶνα
... Θεμίστωνος Κηφ(ισιεύς)
[Ἐλαφ]ηβο[λιῶνα]
[.... Ἐλ]ευσίνιος
[ὁ ἄ]ρχων
[Μου]νιχιῶνα
[καὶ Θαργη]λιῶνα Φίλων
[καὶ .....]ιμος ὁ στρατηγός
[Σκ]ιροφορι(ῶνα)
.......ος) Ἀχαρ(νεύς)
[Ἑκα]τομβαι(ῶνα)
.....ιμος Κυδαθ(ηναιεύς)
[Μετ]αγει(τνιῶνα)
........ος Ὀνησικρά-
[τους Στε]ιριεύς
[καὶ ἠγων]ο[θ]έτησεν τὸν
[περὶ ἀλκ]ῆς
[ἀγ]ωνοθέται
[Ἀντινοεί]ων ἐν ἄστει
.....ος Ζωίλος ...
[Ἀντινοείων ἐ]ν Ἐλευσῖνι
.....χος) Φ....
[ἱερεὺς Ἀ]ντινό[ου]
[.... Ἰ]σίδοτο[ς Ε]ὐπυ(ρίδης)
[κα]ὶ ἱππαρχή-
[σεν] ἡμέρας τρεῖς
......σ[ω]φρονιστῶν υἱοὶ
[Διοκλῆ]ς) Λαμ(πτρεύς)
.......ης Διοκλέους Λαμ(πτρεύς)
....
.... Λαμπ(τρεύς)

Πανδιονίδος
Κάσσιος Μυνίας Παι(ανιεύς)
Εἰσίδοτος) Ἑρμᾶς)
Μουσαῖος Διονυ[σ]ίου Ἀγγε(λῆθεν)
Διονύσιος) Θεογένης Σπόρου
Ἐλπίνικος Εὐχαρίστου
Ἐπιτυγχάνων Εὐόδου
Θεμιστοκλῆς Ἀπολλωνίου
Λεοντίδος
Αἴλιος Ἀριστοκράτης Χολ(λείδης)
Ἕλενος Νεικηφόρου ἐξ Οἴ(ου)
Στράτων) Χολ(λείδης)
Διοφάνης Ἀγαθοκλέους Χολ(λείδης)
Μουσώνιος Ἀγαθοκλέους Χολ(λείδης)
Διονύσιος Ἀγαθόποδος ἐξ Οἴ(ου)
Ἡράκλειτος Ἀγαθίνου Χολ(λείδης)
Ζωίλος Παραμόνου Παι[ο]νί(δης)
Συ[μφ]έρων Διονυσοδώρου Αἰθα(λίδης)
Ἀφροδίσιος Στάχυος Εὐπυρί(δης)
Ἀντίοχος Ἐπικοῦ Εὐπυ(ρίδης)
Πτολεμαΐδος
Τεῦκρος) Φλυ(εύς)
Ὀκταΐος Παραμόνου Φλυ(εύς)
Ἐπάγαθος) Τιταχί(δης)
Ἐπίκτητος) Πεταλ(εύς?)
Εὐβουλίδης Ἐπικτήτου Πετα(λεύς?)
Ἡρώδης) Φλυ(εύς)
Ἀκαμαντίδος
Ἀττικός) Σφήτ(τιος)
Δελφός) Σφήτ(τιος)
Φιλῖνος) Σφήτ(τιος)
Εὔκαρπος Φιλίνου Σφήτ(τιος)
Μένανδρος Δημητρίου Χολαρ(γεύς)
Ἀλκιβιάδης Δημητρίου Χολα(ργεύς)
Δίφιλος Ζωσίμου Χολαρ(γεύς)
Στράτων) Χολαρ(γεύς)
Βίων Ζωσίμου Θορ(ίκιος)
Διονυσόδωρος Μέ[σχ]ου Σφήτ(τιος)
Καλλίστρατος Ποσ[ιδ]ωνίου ἐκ Κερα(μέων)
Ποσιδώνιος) ἐκ Κερα(μέων)
Ἐλευσίνιος Ε[ἰρ]ηναίου Ἰφιστ(ιάδης)
Ἀδριαν[ί]δος
Σωτήριχ[ος Ἰ]ούλου Βη(σαιεύς)
.............ου Βη(σαιεύς)
[Ο]ἰνεΐδος
[Προ]σδόκιμος Σίμου Ἀχαρ(νεύς)
...μων Σίμου Ἀχαρ(νεύς)
...όθεος Ἀνθεστηρίο[υ] Φυ(λάσιος)
[Ἡρα]κλείδης Ἐπικτήτ[ου Ἱπ]ποταμ(άδης?)
[Σωτή]ριχος Ἑρμίου ....
[Ἐπαφρ]όδιτος Ἑρ[μίου ....]
.....................ω...
[Κεκροπίδος]
.... Μ]ελι(τεύς)
....
.... Μελι(τεύς)
....

Αἰαντ[ίδος]
Κλαύδιο[ς ....]
Εὔελπιστ[ος .....]
Ποιμάνι[ος ....]
Τρύφων Σ.....
Ἰάσων
Ἀντι[οχίδος]
Ἀγαθοκλῆ[ς ....]
Ἀγαθόπο[υς ....]
Ἐλεύθε[ρος .....]
Ἀττα[λίδος]
Σαρπηδ[ὼν ....]
Δημήτ[ριος .....]
Κλαύδιο[ς ......]
Εἰσίδοτ[ος .....]
Θάλλος .....
Καλλίμ[αχος .....]
Ὑάκινθ[ος ....]
Σέλευκο[ς .....]
ἐπέγγρα[φοι]
Εὔπορος
Θάλλος
Ἀπολλω[ν...]
Παρδάλ[ας ....]
Ἀντυλλ[ος .....]
Ἀγαθόπ[ους .....]
Σύμφορ[ος .....]
Ἀπολλ......
Κυθηρ......
Σόσι(ος) Ἀπ.. (an Σ[ω]σι[π]α[τρος]?)
Ει[σί]δωρος
Ἐπάγαθος Ε.....
Ἔρως Προ.....
Ἐπάγαθ[ος .....]
Φῆλιξ Ε........
Ἰούνιο[ς .....]
Θρέπτ[ος .....]
Ἐμπορικ[ὸς ....]
Ἀπολλο[νάριος ....]
Διονυσ........
Προσδ........
Προ........
... Εὐτυχ[ίδη]ς
Σπόρος)
Εὐπρέπης Φιλωνίδου
Σύμφορος Ἀμβρότου
Ἡράκλειτος Κλέωνου
Τυχικὸς Χαρμίσσου
Ἀπολλοφάνης)

Cum Abascanti nomini non adscriptus sit anni numerus, aetatis definitio ex solis epheborum nominibus repetenda est, quae res est satis lubrica. Menander et Alcibiades Demetrii f. Cholargenses, qui hic ephebi sunt, prytanes Acamantidis recensentur n. 1030 (inter annos 166/7 et 168/9 p. Chr.). Qua ex re apparet, hunc titulum utique non multis annis recentiorem esse, quam n. 1021. 1022; sed fortasse etiam paullo antiquior est.

1125 Fragmentum marmoris Pentelici crassum 0,18, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
 ΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
 ΛΗΣΟΝΑΣΟΥ
 ΙΣΙΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ          Κ
 ΙΣΙΜΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ         Κ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ        Γ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΟΝΑΣΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΠΙΘΑΝΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΔΙΟΓΕΝΗΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
     ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΕΡΜΑΙΟΣΣΠΕΝΔΟΝΤΟΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ)               Ε
ΣΩΣΙΜΟΣΠΡΩΤΟΥ            Ε
ΣΠΟΡΟΣ)                  Λ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΛΕΥΣΙ        Λ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΣΩΣΙΜΟΥ       Λ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)               Λ
ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ      ///
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ       ///
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΔΙΟΝΥΣΙ        C
     ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΛΟΓΟΣΠΟΘΟΥ               Β
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΠΟΘΟΥ
ΛΑΒΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣ)
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΤΥΧΙΔΗΣΣΩΤΗΡΟ
..ΜΗΛΙΩΝΕΙΣΙΓΕΝΟΥΣ
 ΗΣΕΥΟΔΟΥ
 ΔΩΡΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
 ΟΣΑΘΗΝΟΚΛΕ
 ΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙ
 ΑΝΤΙΔΟΣ
```

[Π]ανδιονίδος
......λης Ὀνάσου
[Ἀφροδ]είσιος Εἰσιδότου Κ[υδαθηναιεύς]
[Ζ]ώσιμος Εἰσιδότου Κ[υδαθηναιεύς]
Πρεῖμος Εὐφροσύνου ....
Ἐπαφρόδειτος Ὀνάσου
Καρπόδωρος Πιθάνου
Εὔκαρπος)
Διογένης Σωτηρίχου
Λεωντίδος
Ἕρμαιος Σπένδοντος
Μένανδρος) Ε...
Ζώσιμος Πρώτου Ε...
Σπόρος) Λ[ευκονοεύς]
Ἀφροδείσιος Ἐλευσι(νίου) Λ[ευκονοεύς]
Ἀφροδείσιος Ζωσίμου Λ[ευκονοεύς]
Διονύσιος) Λ[ευκονοεύς]
Ἀπολλ[ώ]νιος Διονυσίου ......
Εἰσίδωρος Διονυσίου .....
Πρωτογένης Διονυσί(ου) ....
Πτολεμαΐδος
Λόγος Πόθου Β......
Ἀσκληπιάδης Πόθου
Λαβ(έριος) Φιλάδελφος
Ζώσιμος Εἰρηναίου
Τρόφιμος)
Ἀρτεμίδωρος Τροφίμου
Καλλιτυχίδης Σωτῆρο[ς]
[Εὐ]μηλίων Εἰσιγένους
......ης Εὐόδου
......όδωρος Ἑρμείου
........ος Ἀθηνοκλέ[ους]
.........ιος Διονυσί[ου]
[Ἀκαμ]αντίδος

Aetatis indicia non insunt in hoc titulo nisi satis incerta: Alcamene archonte sub finem saeculi alterius p. Chr. (n. 1165) Λόγος Λόγου ephebus Ptolemaidis est, quem eius qui hic in eadem tribu recensetur nomine Λόγος Πόθου filium esse in summa nominis raritate veri dissimile non est, quare hunc titulum circiter a. 160 p. Chr. incisum putaverim. Neque ab hac temporis definitione abhorreat, si statuamus eum qui hic inscriptus est Callitychidem Soteris f. patrem esse trium fratrum qui n. 1144 item in Ptolemaide sunt Σωτὴρ Καλλιτύχου, Εἰρηναῖος Καλλιτύχου, Ἀσκληπιάδης Καλλιτύχου. Sed dubitationem movet nominis discrepantia, etsi patronymicorum cum primitivis commutationem haud infrequentem esse satis constat.

1126 Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici. — *a* inventum 'εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἦν τὸ νεώτερον πρυτανεῖον', a. 0,40, l. 0,25, cr. 0,10. Ed. Pittakis Eph. 2596. 3233. (Lebas Attique 516. F. Lenormant Mus. Rhen. XXI p. 237). — *b* exstat in museo societatis archaeologicae, ubi exscripsit A. Dumont, qui utrumque fragmentum coniunxit et edidit Essai sur l'éphébie Attique II p. 280 n. LXVII. Cf. etiam Neubauer Comm. epigr. p. 111.

```
        ΑΓΑΘΗΙ                         ΤΥΧΗΙ
    ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΤΙΑΥΡ[ΙΦΙΛ] ΗΜΟΝΟΣΦΙΛΑΙΔΟΥ'ΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
       ΣΤΑ[Ι]ΣΑΡ[Α]ΠΙΩΝΟΣΧΟ[Λ] ΙΤΙΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣΚΑΣΙΑΝΟΥΑΠΟΛΛΩ
a      ΝΙΟΥΣΤΙΡΙΕΩΣ              ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ   b
           ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ   ΗΦΟΙ   ΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΙΣΙΕΩΣΕΤΚ
           [Τ   Η   ΛΟΝΤΟΣ]            ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
                                     ΑΙΛΙΟΣΛΟΓΙΣΜΟΣ
                                        ΘΕΝΗΣ
```

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis altero loco (n. 3233) omittit, priore (n. 2596) habet, praeter Λ ultimam versus 3, quod hic deest, illic invenitur.

Ἀγαθῇ τύχῃ. — Ἐπὶ ἄρχοντος Τί(του) Αὐρ(ηλίου) Φιλήμονος Φιλαΐδου, κοσμητεύοντος | Στα(τίου) Σαραπίωνος Χολ(λείδου), [ἀν]τικοσμητεύοντος Κασιανοῦ Ἀπολλω|νίου Στιριέως, παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου | τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως ἔτ(ος) κ[γ']

σωφρονισταί [ἔφ]η[β]οι

[Ἀθήναιος Σπέν]δοντος

. . . .

Ἀτταλίδος

Αἴλιος Λόγισμος

[Διον]υσθένης

Eiusdem anni sunt tituli n. 119. 743, quorum ex priore apparet ad annum Abascanti tertium et vigesimum T. Aurelii Philemonis Philaidae magistratum pertinere. Qui annus aut 159/60, aut, id quod maiorem veri speciem habet, 160/1 p. Chr. est (ad n. 1112).

1127 Marmor Pentelicum, Athenis prope forum (Bazar) inventum, inde translatum in collect. Choiseul. (catal. Dubois. n. 208), et inde in Museum Regium (catal. Clarac. n. 568). Ed. Chandler Inscr. P. II n. 58 p. 64. Ex huius exemplo et St. Martinii schedis, adhibita etiam Claraci tabula aeri incisa ed. Boeckh C. I. G. 272 (Lebas Attique 547). Minusculis litteris ed. Froehner Inscr. Grecques du Musée du Louvre p. 236 n. 138.

(*Textum vide pag. seq.*)

Var. lect. Quae Froehnerus a se non inventa in lapide uncis circumdedit, ipse quoque uncis inclusi. Praeterea hae discrepantiae dignae sunt quae commemorentur: V. 5 et Ω ante ΔΙΟΔΟΤΟΣ et litterae ΑΝΕΣΤΗΣ soli Froehnero debentur, cum ab antiquioribus apographis absint. || Col. I v. 11 ΛΑΜΥ Boeckh ex antiquioribus apographis, Λαμπ(ρεύς) Froehner || v. 18 Εἰτίδωρος) Froehner, Εἰτίδοτος) Boeckh || vv. 21. 22 Froehnerus sic exhibet [Π]ό(πλιος) Ἰούλ(ιος) Μουσώνιος Στε(ιριεύς). | . . Μέμ(μιος) Σερμὸς ὁ καὶ . . μ. Sed in supplementis certe eum errasse manifestum est. Litterae ΙΜ ei soli debentur || v. 24 ΙΟΣ Boeckh, νος Froehner. || Col. II v. 13 Νουμάτιος Froehner, ΝΟΥΜΙΓΓΙΟΣ Chandl., ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ Clarac et Dubois || v. 17 ΕΛΕΥΣΙΝΙΣΙΣ in lapide esse etiam Froehnerus expressis verbis testatur || v. 26 Ο accessit ex Froehnero || v. 27 ΟΥ Froehn., ΟΝ Boeckh. || Col. III v. 6 Θεοπείθης Ἀγαθοῦπο(δος) (sic) παιδοτρίβη[ς] Froehner, cuius lectionem integram recepi, nam apparet eam veram esse, sed male divisam et suppletam. Scribendum est Θεοπείθης Ἀγαθο. et deinde ὑποπαιδοτρίβης, sed hoc ipsum vocabulum non ad antecedens nomen Theopithis pertinet, sed ad quartam columnam, et ipsius hypopaedotribae nomen intercidit col. IV v. 7. || v. 7 ΑΣΚΛ in fine accessit ex Froehnero || v. 26 ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ Boeckh, Ἐπι . . . . ος Froehner || v. 28 ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ Boeckh, Νι[κόστρ]ατος Froehn. || v. 30 littera Λ et v. 31 totus accessit ex Froehnero. || Col. IV v. 6 cf. var. lect. ad col. III v. 6 || v. 9 [Ἀπ]ήμων Εὐτ Froehner, ΗΓΕΜΩΝ (nihil amplius) Boeckh || v. 10 ΕΥΤΥ accessit ex Froehnero || v. 16 ΜΕΝΕΛΑΟΣ Boeckh, Μενελ[ᾶς] Froehner || v. 17 ΦΙΛΗΜΩΝΙ Boeckh, Φιλήτο[ς] . . . . Froehn. || v. 18 ΔΟΥΦΛ.ΕΠ Boeckh, Λού(κιος) Φλ(άβιος) Ἐπα . . . . Froehn. || v. 19 fin. ΣΣΙΛ Boeckh, ς Ἐ . . . Froehn. || v. 21 ΣΕΙΔΗΡΟΣ Boeckh, Σείγηρος Froehn. || v. 22 init. Μ· Boeckh, Κλ(αύδιος) Froehner || v. 24 ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝ Clarac, ΕΠΙΤΥΧΟΣ Boeckh cum Chandlero, Ἐπιτύν[χανος] Froehner.

ἀγαθῇ τύχῃ

ἄρχων· [Γ](άιος) Ἰού(λιος) Κασιανὸς Ἀπολλώνιος — βασιλεύς· Γ(άιος) Ἰού(λιος) Κάσιος — στρατηγός· Κλ(αύδιος) Εὔπορο[ς] — κῆρυξ· Γοργίας)

Ἐπὶ ἄρχοντος Μαμ(μέου) ἐπὶ βωμοῦ Θερμίου ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων | Γ(άιος) Ἰούλιος Κασιανὸς Ἀπολλώνιος Στειριεὺς τοὺς συνάρχοντας [καὶ] | τοὺς ὑπ' αὐτῷ ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν, παιδοτριβοῦντος | Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως ἔτος κς'. ἀντικοσμήτης | Ἀσκληπιάδης Ἀχαρνεύς. Κλαύ(διος) Διόδοτος καὶ Κλαύ(διος) Ἰθακὸς τὴν στήλην ἀνέστησ[αν].

σωφρονισταί	Ἄνθος Σωσιγέ(νους)	Θεοπείθης Ἀγαθο . . .	ὑποπαιδοτρίβη[ς]
Ἀπολλᾶς) Φλυ(εύς)	Ζώσιμος)	Ἀσκληπιάδης Ἀσκλ.	[ὁ δεῖνα]
Κλ(αύδιος) Σωκράτης Μαρ(αθώνιος)	Ἀγάθων Φιλέρωτ(ος)	Εὔπορος)	Ὀνησίμου
Σύντροφος) Εὐωνυ(μεύς)	Εὔπορος [Διο]νυ.	Ἑρμόλαος ὁ καὶ Ὑγι(νος)	ἡγεμών· Εὐτ . .
Ἀφροδείσιος) Φλυ(εύς)	Δ[ιόδω]ρος Γλυκω.	Ἀθήναις Ζωσίμου	Ἀντ(ώνιος) Εὐτύ(χης)
Ποντιανὸς Λαμπ(ρεύς)	Θεόφιλος)	Στέφανος)	
ἱερεὺς Σωκράτης Σκαμ(βωνίδης)	Ὄνασος Θεοφίλ(ου)	Ἀπολλώνιος)	ἐπέν[γραφοι]
ὑποσωφρονισταί	Νουμάτιος (? cf. var. lect.)	Γλύκερος Χρυσο . . .	Μ(ᾶρκος) Ἰούλ(ιος)
Οὐνέφιλος) Σφή(ττιος)	Μεγιστόδωρος Ἀπολ.	Δημήτριος Ἀπολλω(νίου)	Ἀνδρόνι[κος . . . .]
Κλ(αύδιος) Γάιος Μαρ(αθώνιος)	Δημήτριος Ἑρμω.	Κάλλιστος Εὐπόρ(ου)	Κλ(αύδιος) Προσδ . . . .
Εὔελπιστος Συντρόφου Εὐω(νυμεύς)	Λεοντίδος	Ἀρτεμίδωρος Βωμα(νοῦ)	Μενελ[ᾶς]
Ἀσκληπιάδης Παλ(ληνεύς)	Ἐλευσίνι[ο]ς Κίττου	Ἱπποθωντίδος	Φιλήτο[ς . . . .]
Εἰτίδωρος Φλυ(εύς) (? cf. var. lect.)	Χαρίτων Καρποδώρ(ου)	Σπένδων Κάρπου	Λού(κιος) Φλ(άβιος) Ἐ . . .
Κόρινθος) Παι(ανιεύς)	Σωτᾶς Καλλιστ.	Ἐλευσίνιος Παμφ(ίλου)	Εὐτύχης Ἐλ . . .
γυμνασίαρχοι	Μενεσθεὺς Στάχυ(ος)	Μητρόδωρος Παρ.	Ὑμηττὸς Ἰλ . . . .
Βο(ηδρομιῶνα)· Ἰούλ(ιος) Μουσώνιος Στι(ριεύς)	Εἰτίδωρος Διονυ.	Φιλοκράτης Πρωτογέ(νους)	Κλ(αύδιος) Σείγηρος
[Πυ]α(νοψιῶνα)· Εὐπορικὸς ὁ καὶ . . μ . .	Διοκλῆς Λεωνίδ(ου)	Ἕρμων)	Κλ(αύδιος) Ζώπυρος
[Μαιμακτη]ρ(ιῶνα)· Σέμνος	Ἀφροδίσιος Λεωνίδ(ου)	Ἐπικράτης Ἕρμω(νος)	Σκάπτος
. . . . νος . . .	Ο	Πυλάδης ὁ καὶ Στρα.	Ἐπιτύν[χανος]
	. . . .	Βραύρων Διονυ[σ . . .]	Ἀσκληπι[άδης]
	. . . . ον	Ἐπί[γον]ος Διονυ[σ . . .]	Ἀλέξανδρος
	. . . . . Εὐόδου	Ἡρακλείδης)	Μένανδρος
	. . . . . Στεφάνο[υ]	Νικόστρατος Νίκωνος	Ἐπίκτητος
		. . . . . Ἐπαγάθου	Διονύσιος
		[Αἰαντί]δος	Ἀθηνόδω(ρος)
		. . . . . . ντι	Ζώσιμος

Vigesimus sextus Abascanti paedotribae annus aut 162/3, aut, id quod magis etiam placet, 163/4 p. Chr. est (ad n. 1112).

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

ΑΡΧΩΝ·ΓΙΟΥΚΑΣΙΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΚΛ·ΕΥΚΑΙΡ[Ο]
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ·Γ·ΙΟΥ·Κ[Α]ΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞΓΟΡΓΙΑΣ)

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΜ·ΕΠΙΒΩΜΩΘΟΡΙΚΙΟΥΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩ[ΝΕΦΗΒΩΝ]
·Γ·ΙΟΥΛΙΟΣΚΑΣΙΑΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΣΤΕΙΡΙΕΥΣΤΟΥΣΣΥΝΑΡ[ΧΟΝΤΑΣ...]
ΤΟΥΣΥΠΑΥΤΩΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥ[ΝΤΟΣ]
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΤΟΥΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΕΙΣΙΕΩΣΕΤΟΣ'ΚϚ'ΑΝΤΙΚΟΣ[ΜΗΤΗΣ]
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΧΑΡΝΕΥΣΚΛΩΔΙΟΔΟΤΟΣ·ΚΑΙ·ΚΛΩΙΘΑΚΟΣΤΗΝΣΤΗΛΗΝΑΝΕΣΤΗΣ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ	ΑΝΘΟΣΣΩΣΙΓΕ	ΘΕΟΠΕΙΘΗΣΑΓΑΘΟΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗ	
ΑΠΕΛΛΗΣ'ΦΛΥ	ΣΩΣΙΜΟΣ)	ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΣΚΛ	....
ΚΛ'ΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡ	ΑΓΑΘΩΝΦΙΛΕΡΩΤ	ΕΥΠΟΡΟΣ)	ΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ'ΕΥΩ'	[ΕΥΠΟΡΟΣ]..ΩΝΥ	ΕΡΜΟΛΑΟΣΟΚΑΙΥΓΕ	Η[ΓΕ]ΜΩΝΕΥΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ'ΦΛΥ'	[Δ....Ρ]ΟΣΓΛΥΚΥ	ΑΘΗΝΑΙΣΣΩΣΙΜ[ΟΥ]	ΑΝΤΕΥΤΥ
ΠΟΝΤΙΑΝΟΣΛΑΜΥ	[ΘΕ]ΟΦΙΛΟΣ)	ΣΤΕΦΑΝΟΣ)	
ΙΕΡΕΥΣΣΩΚΡΑΤΗΣΣΚΑΜ	ΟΝΑΣΟΣΘΕΟΦΙΛ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)	ΕΠΕΝ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ	ΝΟΥΜΑΤΙΟΣ)	ΓΛΥΚΕΡΟΣΧΡΥΣΟ	'Μ'ΙΟΥ[Λ]
ΟΙΝΟΦΙΛΟΣ'ΣΦΗ	ΜΕΓΙΣΤΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΠΟΛΛΩ	ΑΝΔΡΟΝ[Ι]
ΚΛ'ΓΑΙΟΣΜΑΡ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΡΜΩ	ΚΑΛΛΙΣΤΟΣΕΥΠΟΡ	ΚΛ'ΠΡΟ[ΣΔ]
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΣΥΝΤΡΟΦΟΥΕΥΩ	ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΒΩΜΙΑ	ΜΕΝΕΚΛ..
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΠΑΛ	ΕΛΕΥΣΙΝΙΣΙΣΚΙΤΤΟΥ	ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ	ΦΙΛΗΣΙΟ.
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ'ΦΛΥ	ΧΑΡΙΤΩΝΚΑΡΠΟΔ	ΣΠΕΝΔΩΝΚΑΡΠΟΥ	ΛΟΥΦΛ·ΕΠΑ
ΚΟΡΥ[ΝΒ]ΟΣ'ΠΑΙ	ΚΑΡΠΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡ	ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΠΑΜΦ	ΕΥΤΥΧΗΣΕ[ΙΛ]
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ	[ΣΩΤ]ΑΣΚΛΑΛΙΣΤ	ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΠΑΡ	ΥΜΗΤΤΟΣΙΛ
ΒΟ.ΙΟΥΛ'ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΣΤΕ	[ΜΕΝΕ]ΣΘΕΥΣΣΤΑΧΥ	ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΠΡΟΤΟΓΕ	ΚΛΣΕΙΓΗΡΟΣ
...Λ'ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ'ΟΚΑΙ..ΙΜ.	ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥ	ΕΡΜΩΝ)	ΚΛ·ΣΩΠΥΡΟΣ
..[ΡΣ]ΕΜΝΟΣ.....	ΔΙΟΚΛΗΣΛΕΩΝΙΔ	ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΡΜΩ	ΣΚΕΠΤΟΣΣ
...........ΝΟΣ.....	ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΛΕΩΝΙΔ	ΠΥΛΑΔΗΣΟΚΑΙΣΤΡΑ	ΕΠΙΤΥΝ//////
	Ο.........	ΒΡΑΥΡΩΝΔΙΟΝΥ	ΑΣΚΛΗΠΙ
	......Ο...	ΕΠΙ.....ΟΣΔΙΟΝΥ	ΑΛΕΞΑΝΔ[ΡΟΣ]
	.............ΟΥ	ΗΡ[ΑΚΛΕΙ]ΔΗΣ)	ΜΕΝΑΝΔ[ΡΟΣ]
	ΕΥΟΔΟΥ	ΝΙΚ[ΟΣΤΡΑ]ΤΟΣΝΙΚΩ[ΝΟΣ]	ΕΠΙΚΤΗΤΟ[Σ]
	ΣΤΕΦΑ[ΝΟ]	...ΟΣΕΠΑΓΑΘ[ΟΥ]	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
		........ΛΟΣ	ΑΘΗΝΟΔ[Ω]
		.........ΝΤΙ...	ΣΩΣΙΜ[ΟΣ]

1128 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. III p. 444—449. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 282 n. LXIX. Contulit et v. 1—13 integros exscripsit O. Lueders.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝΚΛΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗΣΜΕΛΙΤΕΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΦΙΛΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΑΝΕΓΡΑΨΕΝΤΟΥΣΥΠΑΥΤΟΝΕΦΗΒΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣ ΕΦΗΒΟΙ
ΑΙΛΓΕΛΩΣΦΑΛΛΑΙΛΓΕΛΩΤΟΣΤΟΥΑΡΞΑΝΤΟΣ
ΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝΑΡΧΗΝΚΑΙΚΗΡΥΚΕΥΣΑΝ
ΤΟΣΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΥΙΟΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΦΛΒΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΧΜΔ
ΚΑΙΗΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΝΓΕΡΜΑ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΑΝΤΙΜΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)ΚΥΡΤΕΙΔΜΑ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣΛΑΜΜΑ
ΑΙΛΔΩΡΙΕΥΣΒΗΣΑΙΕΥΣΜΑ
ΑΥΡΗΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΦΗΓΜΑ
ΚΑΙΗΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΝΑΔΡΙΑΝΕΙ
ΑΙΛΦΙΛΩΝΙΔΗΣΠΕΙΡΑΙΜΑ
ΚΑΙΙΕΡΑΤΕΥΣΕΝΑΝΤΙΝΟΟΥ
ΚΑΙΗΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΝΤΩΝΤΕ
ΕΝΑΣΤΕΙΚΑΙΕΛΕΥΣΕΙΝΙΑΝΤΙ
ΝΟΕΙΩΝΚΑΙΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΙ.ΟΣΣ..ΓΑΡΜΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟ.ΤΟΣ
ΑΧΕΡΔΟΥΣΙΟΣΗΜΕΡΑ..
ΚΑΛΛΙΣΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΛΩΠΕ
ΚΗΘΕΝΗΜΕΡΑΣΤ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΣ)
ΠΙΘΕΕΥΣ

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΛΕΩΝΙΔΗΣ
ΗΡΩΔΟΥΧΟΛΛΕΙΔΗΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥΑΒΑ
ΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΕΙΣΙ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΕΤΟΣΚΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)ΚΥΡΤΕΙΔΗΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣΦΙΡΜΟΥΓΑΡΓΗΤ
ΠΟΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥΔΑΙΔΑΛΙΔΗΣ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)ΦΙΛΑΔΗΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΥΓΙΝΟΥΙΤΑΙΟΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΣΥΝΤΡΟΦΟΥΕΥΩΝ
ΦΑΥΣΤΟΣΟΡΕΝΤΟΥΛΟΥΣΙΕΥΣ
ΚΛΕΩΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΠΑΦΡΙΩΝΠΟΠΛΙΟΥΔΑΙΔΑΛΙΔ
ΛΥΚΟΣΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΗΡΩΔΗΣΑΛΕΞΙΔΟΣΣΚΑΜΒΩ
ΗΓΕΜ·ΔΕΚΜΟΣΓΗΡΕΣΤΡΑΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤ·ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ)ΜΑΡΑΘ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤ·ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΙΟΜΗΔ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣΕΦΗΒΩΝΤΩΝΑΣΜΑΤΩΝΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΕΥΝΟΜΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΑΙΛΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΝΤΙΝΟΕΥΣ

[illegible]

ΕΚΤΩΝΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΙΚΩΝΕΔΟΘΗΕΝΠΛΑΤΑΙΑΙΣΤΩΔΙ
ΑΛΟΓΩΔΙΑΝΟΜΗΤΟΙΣΕΦΗΒΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΠΕΡΙΤΗΝΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΑΝΑΥΤΩΝΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΚΑΙΕΙΣΘΥΣΙΑΣΥΠΕΡΤΗΣΝΙ
ΚΗΣΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΚΑΙΥΓΕΙΑΣΤΩΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝΚΑΙ
ΕΙΣΤΟΝΕΝΔΕΗΣΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΕΞΑΥΤΩΝΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΘ///
ΚΑΙΥΔΡΙΑΑΝΕΤΕΘΗΤΟΙΣΑΕΙΕΣΟΜΕΝΟΙΣΕΦΗΒΟΙΣ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΡΟΥΦΕΙΝΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΔΙΟΦΑΝΗΣΥΜΝΟΥΚΗΦΕΙΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΦΗΓΟΥ
ΣΩΣΥΛΟΣΟΛΥΜΠΟΥΛΑΜΠΤ
ΟΛΥΜΠΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΛΑΜ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΑΤΤΙΚΟΥΚΗΦΕΙ
ΚΑΣΙΟΣΚΑΣΙΟΥΦΗΓΟΥΣ

ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΜΑΞΙΜΟΣΠΟΠΛΙΟΥΔΑΙΔΑ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΘΗΝΙΩΝΟΣΙΤΑΙΟΣ
ΦΙΛΩΝΑΛΕΞΙΔΟΣΣΚΑΜΒ
ΕΡΜΕΙΑΣ)ΒΗΣΑΙ
ΚΛΛΕΩΝΒΗΣΑΙ
ΓΛΥΚΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΘΡΙΑ
ΕΡΜΕΙΑΣ)ΩΑΘΕΝ

ΑΙΓΕΙΔΟΣ

ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥΦΙΛΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΕΠΕΡΑΣΤΟΥΓΑΡΓΗΤ
ΦΙΡΜΟΣ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΚΛΟΠΤΑΤΟΣΚΟΛΛΥΤΕΥΣ

ΣΤΡΑΤΩΝΕΠΙΓΟΝΟΥΓΑΡ
ΑΡΙΣΗΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡ
ΖΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡΓ
ΑΛΕΞΙΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡ
ΕΥΦΡΑΝΩΡΑΝΘΕΣΦΟΡΟΥΓΑΡ
ΠΡΙΜΙΓΕΝΗΣΝΙΚΙΟΥΓΑΡΓ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΠΡΙΜΟΥΓΑΡ
ΜΥΣΤΙΚΟΣΣΑΤΥΡΟΥΓΑΡ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ)ΓΑΡΓ
ΗΡΑΚΩΝΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΓΑΡ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΓΑΡ
ΠΟΜΠΩΝΙΟΣΜΕΝΕΚΛΗΣΓΑΡ
ΕΥΠΟΡΟΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΕΚΜΥΡΡΙ

ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ

ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΜΗΝΟΔΟΤΟΥΣΤΕΙΡ
ΛΕΥΚΙΟΣ)ΚΥΘΗΡΙΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥΠΑΙ
ΑΓΑΘΩΝ)ΠΑΙΑ
ΒΙΩΝΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥΚΥΔΑΘ

ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ

ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥΠΑΙΩ
ΑΧΩΡΙΣΤΟΣΟΚΑΙΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΠΑΙ
ΣΤΑΤΙΟΣΚΟΡΙΝΘΟΣΧΟΛΛ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΔΩΡΟΘΕΟΥΧΟΛ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ)ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ

ΣΤΛΗΙΟΣΣΥΝΕΡΩΣΒΕΡ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΚΙΛΛΑΦΛΥ
ΤΡΥΦΩΝΣΥΝΕΤΟΥΚΟΛΩ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΣ)ΒΕΡ
ΔΑ//////ΟΣΝΟΜΟΥΣΗΜΑ

ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ

///ΥΦΡΟΣΥΝΟΣΟΚΑΙΜΙΛ
//////ΣΙΔΟΤΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΣΦΗΤ
//////ΤΩΝΙΟΣΠΡΕΙΣΚΟΣΗΡΕ
ΑΝΤΩΝΙΟΣΘΑΛΛΟΣΚΥΡΤΙ
ΠΟΠΛΙΟΣΕΡΜΕΙΟΥΕΡΜΕΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΣ)ΕΚΚ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΦΛΒΟΥΚΟΛΟΣ
ΝΥΜΦΙΟΣ)
ΦΛΕΠΑΓΑΘΟΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣ
ΥΛΑΣΒ///ΝΟΥΣΤΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣ)
ΝΙΚΩΝ//////ΜΕΙΟΥ
ΣΥΜΦΕ//////Ν)
ΔΗΜΟΚ//////ΤΗΣΕΡΩΤΟΣ
//////ΟΦΙΜ//////ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ
///ΥΕΛΠΙ/////////ΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ

ΟΙΝΕΙΔΟΣ

ΧΕΙΛΩΝΟΚΑΙΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΑΧΑΡ
ΚΛΛΑΙΝΕΙΑΣΑΧΑΡ
ΚΛΣΩΤΗΡΙΧΟΣΑΧΑΡ
ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΖΩΣΙΜΟΥΑΧΑ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΖΩΣΙΜΟΥΑΧΑΡ
ΕΠΙΓΕΝΗΣ)ΑΧΑΡ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ)ΩΑΘ
ΑΝΔΡΕΑΣΥΛΛΑΧΑΡ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΟΔΟΥΜΕΛΙ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΜΕ///
ΦΙΛΗΜΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΛΑΙ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΜΕΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΡΟΥΦΟΥΠΙΘ

ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ

ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΜΕΛΠΟΜΕΝΟΥΑΖ
ΜΗΝΟΓΕΝΗΣ)ΑΖΗΝΙ
ΘΕΟΦΙΛΟΣΒΕΙΘΥΟΣΠΕΙΡ

ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ

ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)ΜΑΡΑ
ΘΗΣΕΥΣ)ΜΑΡΑ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΘΕΟΔΟΣΙΟΥΦΑΛΗ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣΧΡΥΣΑΝΘΟΥΕΥΩΝ
ΦΙΛΕΡΩΣΕΙΣΙΓΕΝΟΥΣΡΑΜΝΟ
ΔΑΦΝΟΣΙΕΡΑΚΟΣΦΑΛΗ
ΚΛΑΘΗΝΙΩΝΚΥΚΑΛΕΥΣ

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ

ΟΥΛΠΙΟΣΕΠΑΓΑΘΟΣΑΛΩΠ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥΑΝΑΦ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΝΕΟΚΥΔΟΥΣΠΑΛ

ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ

ΑΙΛΙΟΣΠΑΤΡΙΚΟΣΟΙΟΘ
ΣΑΛΒΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥΣΟΥ///
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥΣΟΥΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΑΞΙΜΟΥΑΓΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΤΥΡΜ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΣΕΙΔΩΝΟΣ

ΚλΕΩΝΑΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΜΕΝΙΠΠΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΗΡΑΚΛΑΣΕΥΓΑΜΟΥ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣΔΗΜΕΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΕΠΑΦΡΙΩΝΖΩΣΙΜΟΥ
ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΣΝΙΚΙΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝΛΥΚΑΡΙΩΝΟΣ

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Γ Α Ι Ο Υ
Κ Υ Θ Η Ρ Ο Σ)
Φ Η Λ Ι Ξ)
Ε Ι Σ Ι Ω Ν Ε Υ Κ Α Ρ Π Ο Υ
Θ Ο Α Σ)
Κ Α Ρ Π Ο Σ Ε Ι Ρ Η ///// Ι Ο Υ
Θ Ε Ο Τ Ι Μ Ο Σ Φ Ι /// Ω Τ Α
Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν)
Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Σ)
Ο Λ Υ Μ Π Ο Σ)

Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Η Σ Ο Λ Υ Μ Π Ο Υ
Ε Π Α Γ Α Θ Ο Σ Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Υ
Τ Ε Λ Ε Σ Φ Ο Ρ Ο Σ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Υ
Ε Λ Π Ι Ν Ι Κ Ο Σ Υ Μ Ε Ν Α Ι Ο Υ
Υ Γ Ε Ι Ν Ο Σ Δ Ω Ρ Ο Θ Ε Ο Υ
Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ Ο Λ Υ Μ Π Ο Υ
Σ Ω Ζ Ω Ν)
Τ Υ Χ Ι Κ Ο Σ)
Τ Ρ Ο Φ Ι Μ Ο Σ)

Υ Π Ο Π Α Ι Δ Ο Τ Ρ Ι Β Η Σ Τ Ε Λ Ε Σ Φ Ο Ρ Ο Σ
Α Β Α Σ Κ Α Ν Τ Ο Υ Μ Ι Λ Η Σ Ι Ο Σ

'Αγαθῇ τύχῃ

'Ο κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Κλ(αύδιος) 'Ηρακλεί|δης Μελιτεύς, ἄρχοντος Φιλιστείδου, | ἀνέγραψεν τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐφήβους καὶ | τοὺς συνάρχοντας. ἔφηβοι·

Αἴλ(ιος) Γέλως Φαλ(ηρεύς), Αἰλ(ίου) Γέλωτος τοῦ ἄρξαντος | τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ κηρυκεύοντο|τος τῆς ἐξ 'Αρείου πάγου βουλῆς υἱός.

γυμνασίαρχοι
Φ[α]β. 'Αριστοκλῆς Χολ(λείδης) μῆ(νας) δ'
καὶ ἠγωνοθέτησεν Γερμα(νικείων)
'Ηλιόδωρος 'Αθηνοδώρου 'Αντι(νοεύς) μῆ(να) α'
'Ελεύθερος) Κυρτειδ(ης) μῆ(να) α'
Συμφέρων Πολυδεύκου Λαμ(πτρεύς) μῆ(να) α'
Αἴλ(ιος) Δωρεὺς Βησαιεὺς μῆ(να) α'
Αὐρή(λιος) Δημοσθένης [Σ]φή[ττιος] μῆ(να) α'
καὶ ἠγωνοθέτησεν 'Αδριανεί(ων)
Αἴλ(ιος) Φιλωνίδης Πειραι(εύς) μῆ(να) α'
καὶ ἱεράτευσεν 'Αντινόου
καὶ ἠγωνοθέτησεν τῶν τε
ἐν ἄστει καὶ 'Ελευσῖνι 'Αντι-
νοείων καὶ Γερμανικείων
Αὐρ(ήλιος) 'Επαφρόδι[τ]ος Σ.. Γαργ(ήττιος) μῆ(να) α'
Μένανδρος 'Επιτυγχάνο[ν]τος
'Αχερδούσιος ἡμέρα[ς κ']
Κάλλιστος 'Ασκληπιάδου 'Αλωπε-
κῆθεν ἡμέρας ι'
ὁπλομάχος· 'Ηλιόδωρος)
Πιθεύς

ἀντικοσμήτης· Λεωνίδης
'Ηρώδου Χολλείδης
παιδοτρίβης διὰ βίου· 'Αβά-
σκαντος Εὐέλπου Κηφισι(εύς) | ἔτος κε'
σωφρονισταί
'Ελεύθερος) Κυρτείδης
Πραξιτέλης) Μαραθώνιος
'Επίκτητος Φίρμου Γαργήτ(τιος)
Πό(πλιος) 'Αριστολάου Δαιδαλίδης
Προσδόκιμος) Φιλαΐδης
'Αθηνίων 'Υγείνου 'Ιταῖος
ὑποσωφρονισταί
Εὔελπιστος Συντρόφου Εὐων(υμεύς)
Φαῦστος 'Ορέστου Λουσιεύς
Κλέων Παραμόνου Σφήττιος
'Επαφρίων Ποπλίου Δαιδαλί(δης)
Λύκος 'Ελευθέρου Πειραιεύς
'Ηρώδης 'Αλέξιδος Σκαμβω(νίδης)
ἡγεμ(ών)· Δίμιος Τηλεστράτου
γραμματ(εύς)· Καρνεάδης) Μαραθ(ώνιος)
ὑπογραμματ(εύς)· 'Ονήσιμος Διομήδ(ους)

διδάσκαλος ἐφήβων τῶν ᾀσμάτων θεοῦ 'Αδριανοῦ
Στράτων Εὐνόμου Παιανιεύς
κεστροφύλαξ· Αἴλ(ιος) 'Επαφρόδειτος 'Αντινοεύς

ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν ἐδόθη ἐν Πλαταιαῖς τῷ διαλόγῳ διανομὴ ταῖς ἐφήβοις καὶ τοῖς περὶ τὴν ἐπιμέ|λειαν αὐτῶν τεταγμένοις, καὶ εἰς θυσίας ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ ὑγείας τῶν ἀρχιερέων καὶ | εἰς τὸν ἐνδεήσαντα χρόνον ἐξ αὐτῶν ἐγυμνασιαρχήθ[η] | καὶ ὑδρία ἀνετέθη τοῖς ἀεὶ ἐσομένοις ἐφήβοις.

'Ερεχθεῖδος
'Ρουφεῖνος) Λαμπτρεύς
Διοφάνης 'Υμνου Κηφεισ(ιεύς)
'Αφροδείσιος 'Αλεξάνδρου Φηγού(σιος)
Σωσίλος 'Ολύμπου Λαμπτ(ρεύς)
'Ολυμπος 'Απολλωνίου Λαμ(πτρεύς)
'Αγαθόπους 'Αττικοῦ Κηφι(σιεύς)
Κάσιος Κασίου Φηγού(σιος)
Αἰγεῖδος
Εὐτυχίδης Προσδοκίμου Φιλα(ίδης)
Μένανδρος 'Επαφρᾶ τοῦ Γαργήτ(τιος)
Φίρμος) Γαργήττιος
Κλ(αύδιος) 'Οπτᾶτος Κολλυτεύς
Στράτων 'Επιγόνου Γαρ(γήττιος)
'Αρίστιμος Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)
Ζώσιμος Καρποδώρου Γαργ(ήττιος)
'Αλεξις Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)
Εὐφράνωρ 'Ανθεσφόρου Γαρ(γήττιος)

'Αδριανίδος
Μάξιμος Ποπλίου Δαιδα(λίδης)
'Αγαθοκλῆς 'Αθηνίωνος 'Ιταῖος
Φίλων 'Αλέξιδος Σκαμβ(ωνίδης)
'Ερμείας) Βησαι(εύς)
Κλ(αύδιος) Λέων Βησαι(εύς)
Γλύκων 'Αλεξάνδρου Θρια(σιος)
'Ερμείας) 'Οαθεν
Οἰνεῖδος
Χείλων ὁ καὶ Εὐφρόσυνος 'Αχαρ(νεύς)
Κλ(αύδιος) Αἰνείας 'Αχαρ(νεύς)
Κλ(αύδιος) Σωτήριχος 'Αχαρ(νεύς)
Εὐπραξίδης Ζωσίμου 'Αχαρ(νεύς)
'Ηρακλέων Ζωσίμου 'Αχαρ(νεύς)
'Επιγένης) 'Αχαρ(νεύς)
Φιλάδελφος) 'Οαθ(εν)
'Ανδρέας 'Υλα 'Αχαρ(νεύς)
Σώστρατος Θεοδώρου 'Αχαρ(νεύς)

Πρωτογένης Νικίου Γαργ(ήττιος)
Διονυσόδωρος Πρίμου Γαρ(γήττιος)
Μυστικὸς Σατύρου Γαρ(γήττιος)
Ἑρμογένης) Γαργ(ήττιος)
Ἡρακλῶν Ἑρμογένους Γαρ(γήττιος)
Ζώσιμος Ἑρμογένους Γαρ(γήττιος)
Πομπώνιος Μενεκλῆς Γαρ(γήττιος)
Εὔπορος Διοκλέους ἐκ Μυρριν(ούττης)
Πανδιονίδος
Εὐπίδοτος Μηνοδότου Στειρ(ιεύς)
Λεύκιος) Κυθήριος
Ἀθηνίων Ἐπαφροδίτου Παι(ανιεύς)
Ἀγάθων) Παια(νιεύς)
Βίων Ἐπαφροδίτου Κυδαθ(ηναιεύς)
Λεοντίδος
Εὔκαρπος Ἀχαρίστου Παι(ονίδης)
Ἀχάριστος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Παι(ονίδης)
Στάτιος Κόρινθος Χολ(λείδης)
Εὐφρόσυνος Διογνήτου Χολ(λειδης)
Σωσίπατρος) Κολωνῆθεν
Πτολεμαΐδος
[Ἰ]ττλήιος Συνέρως Βερ(ενικίδης)
Ἡρακλείδης Κάλλ Φλυ(εύς)
Τρύφων Συνέτου Κολω(νῆθεν)
Ἑρμόδωρος) Βερ(ενικίδης)
Δα[χῆ]ος [Εὐ]νόμου Σημα(χίδης) (?)
Ἀκαμαντίδος
[Ε]ὐφρόσυνος ὁ καὶ Μιλ....
[Ἐλ]πίδοτος Ἐπιγόνου Σφήτ(τιος)
[Ἀν]τώνιος Πρεῖσκος Ἡφα(ιστιάδης)
Ἀντώνιος Θάλλος Κυρτί(δης)
Πόπλιος Ἑρμείου Ἕρμειος
Διονῦσις) ἐκ Κ(εραμέων)

Κεκροπίδος
Ἀθήναιος Εὐόδου Μελι(τεύς)
Προσδόκιμος Ἡρακλείδου Με(λιτεύς)
Φιλήμων Διονυσίου Ἁλαι(εύς)
Ἐπάγαθος Θεοδώρου Μελι(τεύς)
Διονυσόδωρος Ῥούφου Πιθ(εύς)
Ἱπποθωντίδος
Εὐκαρπίδης Μελπομενοῦ Ἀζη(νιεύς)
Μηνογένης) Ἀζηνι(εύς)
Θεόφιλος Βείθυος Πειρ(αιεύς)
Αἰαντίδος
Πραξιτέλης) Μαρα(θώνιος)
Θησεύς) Μαρα(θώνιος)
Εὔκαρπος Θεοδοσίου Φαλη(ρεύς)
Νικηφόρος Χρυσάνθου Εὐωνυ(μεύς)
Φιλέρως Εὐπυγένους Ῥαμνο(ύσιος)
Δάφνος Ἱέρακος Φαλη(ρεύς)
Κλ(αύδιος) Ἀθηνίων Κυκαλεύς
Ἀντιοχίδος
Οὔλπιος Ἐπάγαθος Ἀλωπ(εκῆθεν)
Ἐπίδωρος Ζωσίμου Ἀναφ(λύστιος)
Θεόδωρος Νεοκλέους Παλ(ληνεύς)
Ἀτταλίδος
Αἴλιος Πατρικὸς Οἶάθ(εν)
Σάλβιος Εὐκάρπου Συυ(νιεύς)
Ἀρτεμίδωρος Εὐκάρπου Σουν(ιεύς)
Διονύσιος Μαξίμου Ἀγνούσ(ιος)
Ἐπίκτητος Ἀθηνοδώρου Τυρμ(είδης)
Ἀφροδίσιος Σείδωνος

ἐπένγραφοι

Φλ(άουιος) Βουκόλος
Νυμφίος)
Φλ(άουιος) Ἐπάγαθος
Μυστικὸς Ἡρακλέωνος
Ὕλας Β[ε]νούστου
Τρόφιμος)
Νίκων [Ἑρ]μείου
Συμφέ[ρω]ν)
Δημοκ[ρά]της Ἔρωτος
[Τρ]όφιμ[ος] Καρποδώρου
[Ε]ὐέλπι[στο]ς Εὐτυχίδου
Ἀλέξανδρος Γαΐου
Κύθηρος)
Φῆλιξ)
Εἰσίων Εὐκάρπου
Θέων)
Κᾶρος Εἰρη[ναί]ου
Θεότιμος Φι[λ]ώτα
Ἀρίστων)
Μένανδρος)
Ὄλυμπος)

Κλεωνᾶς Ἐπαγάθου
Μένιππος Ἀσκληπιάδου
Ἐπάγαθος Ἑρμογένους
Εὐέλπιστος Ἀσκληπιάδου
Εὐβουλίδης Ἐπικτήτου
Ἡρακλᾶς Εὐγάμου
Φιλόλογος Δημέου
Ἀπολλώνιος Μάρκου
Ἐπαφρίων Ζωσίμου
Ὀνησιφόρος Νικίου
Ἀθηνίων Λυκαρίωνος
Εὐτυχίδης Ὀλύμπου
Ἐπάγαθος Ἐπικτήτου
Τελεσφόρος Ἐλευθέρου
Ἐλπίνικος Ὑμεναίου
Ὑγεῖνος Διογνήτου
Εὔτυχος Ὀλύμπου
Σώζων)
Τυχικός)
Τρόφιμος)

ὑποπαιδοτρίβης· Τελεσφόρος | Ἀβασκάντου Μιλήσιος.

Abascanti annus duodetrigesimus aut 164/5 est, aut quod verisimilius etiam videtur 165/6 p. Chr. (cf. adn. ad n. 1112).

1129 Columna lapidis Pentelici cum aëtomate, a. 0,80, l. 0,50, cr. 0,24, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. I. p. 383 n. 3. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 286 n. LXX. Exscripsit Koehler. Cf. quae de titulo exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 99 sqq.

In aëtomate:

ΑΓΑΘΗΙ
ΤΥΧΗΙ

ΕΠΙΑΡ	ΚΟΣΜΗΤΕΥ
ΧΟΝΤΟΣΦΙΛΙ	ΟΝΤΟΣ·ΚΔ·ΗΡΑΚΛΕΙ
ΣΤΕΙΔΟΥΠΕΙΡΑΙΕΩΣ	ΔΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣ

Infra aëtoma:

ΛΥΡΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΣΦΗΤ·ΚΑΙΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)ΚΥΡ·ΑΝΕΓΡΑΨΑΝΤΑΙΔΙΑΣΥΣΤΡΕΜ
ΣΥΣΤΡΕΜΜΑ·ΛΥΡ·ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣΜΗ ΘΑΡΓΗΚΑΙΑ
ΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΟΣΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΟΣ

ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥ<ΠΑΙ·	ΣΥΣΤΡΕΜΜΑΕΛΕΥΘΕΡΟΥ·ΚΥΡ·	
ΕΠΑΓΑΘΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΜΕ	ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣ·ΜΗ·ΠΟΣΕΙ	
ΟΥΛΠΙΟΣΕΠΑΓΑΘΟΣΑΛΩΠ	ΛΕΩΝΑΚΑΙΚΗΡΥΚΕΥΣΑΝΤΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟC	
ΟΛΥΜΠΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥϽ	*vac.*	ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΘΗΝ'ΩΝΟΥΠΑΙ·	*vac.*	ΚΔΛΕΩΝΒΗΣΑΙΕΥΣ
ΕΠΙΓΕΝΗΣ)ΑΧΑΡ	ΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗ	ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥΦΙΛΑ
///ΑΑΟΝΟΣΙΕΡΑΚΟΣΦΑΛΗ	ΑΥΡ·ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ	ΜΥΣΤΙΚΟΣΣΑΤΥΡΟΥΕΚΜΥΡΡΙ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΦ	ΑΝΤΙΝΟΕΙΑΤΑ	ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΣΦΗΤ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΑΚΤΙΟΥΚΗΦΙ	ΕΝΑΣΤΕΙΕΓΚΩ	ΑΝΤΩΝΙΟΣΠΡΕΙΣΚΟΣΗΡΕΣΙΔΗΣ
ΑΡΙΣΗΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡ'	ΜΙΟΝΑΝΤΙΝΟ	ΑΔΡΕΙΟΣΕΥΝΟΜΟΥΣΗΜΑΧ
ΣΩΣΙΜΟΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΓΑΡ'	ΕΙΑΤΛΕΝΕΛΕΥΣΙ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΕΧΕΑΡΠΟΥΞΟΥ
ΑΛΕΞΙΣΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥ ΓΑΡ	ΝΙΠΑΛΛΗΝΓΕΡΜΑ	ΕΡΜΕΙΑΣ)ΩΑΘΕΝ
	ΝΙΚΕΙΑΠΑΛΛΗΝ	ΘΕΟΤΙΜΟΣΜΙΛΗΣΙΟΣ
	ΕΠΑΓΑΘΟΣΑΝΤΙΝΟ	ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΜΙΛ·

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ   ΕΙΑΔΟΛΙΧΟΝ<Α   ΛΕΩΝΑΞΜΙΑ
ΑΘΗΝΙΩΝΥΓΕΙΝΟΥΙΤΑΙΟΣ   ΔΡΙΑΝΕΙΑ ΓΕΡΜΑ   ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΚΛΕΩΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥΣΦΗΤ   ΝΙΚΕΙΑ   ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ)ΚΥΡ
ΗΡΩΔΗΣΑΛΕΞΙΔΟΣΣΚΑΜΒ   ΑΧΩΡΙΣΤΟΣΑΝΤΙΝΟ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΚΛ' ΣΤΕΦΑΝΟΣ   ΕΙΑΣΤΑΔΙΟΝΕΝΕ ΕΥΕΝΞΙΣΤΟΣΣΥΝΤΡΟΦΟΥΛΥΩ
ΛΕΥΣΙΝΙΣΤΑΔΙΟΝ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣΦΙΛΑ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΠΟΙΗΜΑΑΝΤΙΝΟΕΙΑΟΑΥΤΟΣΠΟΙΗΜΑΓΕΡΜ/
ΑΡΙΣΗΜΟΣΔΟΛΙΧΟΝΑΝΤΙΝΟΕΙΑΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙΝΑ
ΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗΕΛΕΥΘΕΡΟΣΑΔΡΙΑΝΕΙΑΕΓΚΩΜΙΟΝΑΔΡΙΑΝΕΙΑΠΑΛΗΝ
ΕΓΚΩΜΙΟΝΑΝΤΙΝΟΕΙΑΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ (*vac.*) ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΑΔΡΙΑΝΕΙΑΚΗΡ///
ΑΔΡΙΑΝΕΙΑΠΑΓ   ΚΡΑΤΙΟΝΑΝΤΙΝΟΕΙΑΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ   ΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΙΠΗΟΝΟΣΣΤΑΜΟΝ   ΑΝΤΙΝΟΕΙΑΤΑΕΝΑΣΤΕΙΑΝΤΙΝΟΕΙ   ΑΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙ
ΝΙΣΤΑΔΙΟΝΑΔΡΙΑ   *adulescens stans in navicula*   ΝΕΙΑΣΤΑΔΙΟΝΤΑΕΝΑΣΤΕΙ *vacat*   *adulescens stans in navicula*   *vacat*
ΜΥΣΤΙΚΟΣΑΝΤΙ   ΝΟΕΙΑΤΑΕΝΑΣΤΕΙΔΙΑΥΛΟΝΑΔΡ   ΙΑΝΕΙΑΔΙΑΥΛ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΑ   ΤΑΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙΔΙΑΥΛΟΝ *vac.*   *vacat*
ΛΕΩΝΠΑΛΗΝ   ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΑ·ΕΡΜΕΙΑΣΑΝΤΙ   ΝΟΕΙΑ
ΣΑΛΠΙΚΤΩΝ   ΤΑΕΝΑΣΤΕΙ *vac.*
ΔΙΟ *caput remigis* ΝΥΣΙΟΣ

Infra titulum anaglyphum ita dispositum, ut vv. 23—30 (28—35) figuris interpositis interrumpantur; repraesentat naviculam cum quinque hominibus, quorum tres sedentes remigant, duo remis sublatis stant in extremis naviculae partibus. Ex omnibus neminem palmam aut coronam habere adnotat Kumanudis.

Minusculis litteris titulum sic exhibeo ut appareat quam accurate inter se respondeant duorum systremmatum laterculi, qui in ipso lapide minus commode dispositi sunt:

Ἀγαθῇ τύχῃ. [Ἐ]πὶ ἄρχοντος Φιλοπτείδου Πειραιέως, κοσμητεύοντος Κ[λ](αυδίου) Ἡρακλείδου Μελιτέως

Αὐρ(ήλιος) Δημοσθένης Σφήτ(τιος) καὶ Ἐλεύθερος) Κυρ(τείδης) ἀνέγραψαν τὰ ἴδια συστρέμ-[ματα].

Σύστρεμμα Αὐρ(ηλίου) Δημοσθένους γυμνασιαρχήσαντος μῆ(να) Θαργη(λιῶνα) καὶ ἀ|γωνοθετήσαντος Ἀδριανείων καὶ βασιλεύσαντος·

Εὔκαρπος Ἀχωρίστου Παι(ονίδης)
Ἐπάγαθος Θεοδώρου Με(λιτεύς)
Οὔλπιος Ἐπάγαθος Ἀλωπ(εκῆθεν)
Ὄλυμπος) Λαμπτρεύς
Ἀγαθοκλῆς Ἀθηναίου [Ἰτ]αι(ος)
Ἐπιγένης) Ἀχ[α]ρ(νεύς)
[Δάφ]νος Ἱέρωνος Φαλη(ρεύς)
Ἀφροδίσιος Ἀλεξάνδρου Φ(αληρεύς)
Ἀγαθόπους Ἀντίου Κηφι(σιεύς)
Ἀρίστιμος Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)
Ζώσιμος Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)
Ἄλεξις Καρποδώρου Γαρ(γήττιος)
σωφρονισταί
Ἀθηνίων Ὑγείνου Ἰτεῖος
Κ[λ]έων Παρμενίονου Σφήτ(τιος)
Ἡρώδης Ἀλέξιδος Σκαμβ(ωνίδης)
Κλ(αύδιος) Στέφανος

ἐστεφανώθη
Αὐρ(ήλιος) Δημοσθένης· Ἀντινόεια τὰ | ἐν ἄστει ἐγκώ|μιον, Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖ|νι πάλην, Γερμα|νίκεια πάλην.
Ἐπάγαθος· Ἀντινό|εια δόλιχον, Ἀ|δριάνεια, Γερμα|νίκεια
Ἀχώριστος· Ἀντινό|εια στάδιον, ἐν Ἐ|λευσῖνι στάδιον
Εὔκαρπος· ποίημα Ἀντινόεια, ὁ αὐτὸς ποίημα Γερμα[νίκεια]
Ἀρίστιμος· δόλιχον Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖν(ι)

Σύστρεμμα Ἐλευθέρου) Κυρ(τείδου), | γυμνασιαρχήσαντος μῆ(να) Ποσει|[δ]εῶνα καὶ κηρυκεύσαντος·

Ἐπίκτητος ......
Σώστρατος Θεοδώρου Ἀχαρ(νεύς)
Κ[λ](αύδιος) Λέων Βησαιεύς
Εὐτυχίδης Προσδοκίμου Φιλα(ίδης)
Μυστικὸς Σατύρου ἐκ Μυρρι(νούττης)
Εὐπίθετος Ἐπιγόνου Σφήτ(τιος)
Ἀντώνιος Πρεῖσκος Ἡρεσι(δης)
[Δα]μιῖος Εὐνόμου Συμαχ(ίδης) (?)
Ἀρτεμίδωρος Ε[ὐκ]άρπου Συν(νιεύς)
Ἑρμείας Ὄαθεν
Θεότιμος Μελήσιος
Τελεσφόρος Μελ(ήτιος)
Λεῶναξ Μελ(ήσιος)
σωφρονισταί
Ἐλεύθερος) Κυρ(τείδης)
Ἐπαφρόδιτος
Εὐέ[λπ]ιστος Συντρόφου [Ε]ὐω(νυμεύς)
Προσδόκιμος Φιλα(ίδης)

ἐστεφανώθη
Ἐλεύθερος· Ἀδριάνεια ἐγκώμιον, Ἀδριάνεια πάλην, | ἐγκώμιον Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖνι
Σώστρατος· Ἀδριάνεια κήρ[υκας], | Ἀδριάνεια παγκράτιον, Ἀντινόεια παγκράτιον τὰ ἐν Ἐλευσῖνι
Ἐπί[κτητ]ος· στά[δι]ον Ἀντινόεια τὰ ἐν ἄστει, Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖ|νι στάδιον, Ἀδριάνεια στάδιον τὰ ἐν ἄστει
Μυστικός· Ἀντινόεια τὰ ἐν ἄστει δίαυλον, Ἀδριάνεια δίαυλ(ον), | Ἀντινόεια τὰ ἐν Ἐλευσῖνι δίαυλον
Λέων· πάλην Γερμανίκεια
Ἑρμείας· Ἀντινόεια | σαλπικτῶν τὰ ἐν ἄστει
Διονύσιος

Haec duo sunt systremmata epheborum eiusdem anni, cuius omnium epheborum catalogum habemus n. 1128. Satis leviter et mendose insculptus est titulus. In prioris systremmatis recensu post Εὔκαρπος Ἀχωρίστου Παι(ονίδης) mero errore quadratarii alterius fratris Achoristi nomen, quem in hoc systremmate fuisse ex recensu victorum Col. II v. 21 apparet, omissum esse Neubauerus verissime dixit. Idem miratus quid sibi velit v. 29 initio nomen ΕΠΗΟΝΟΣ, id a Kumanude errore lectum esse iudicavit pro Ἐπιγένης (col. I v. 9). At illud re vera in lapide est, quare lapicidam socordia ΕΠΗΟΝΟΣ pro ΕΠΙΓΟΝΟΣ incidisse manifestum est. Sed hoc nomen ipsum cum in systremmate non sit, errore eius qui recensum hunc chartae mandavit et lapicidae tradidit pro alio nomine irrepsisse statuendum est; neque tamen Epigenes esse potest, qui hic commemorandus fuit. Is enim in priore systremmate, cui praeerat Aurelius Demosthenes Sphettius, fuit cum ille victorum recensus, in quo ΕΠΗΟΝΟΣ est, ad alterum systremma, quod est Eleutheri Cyrtidae, pertineat. Quare ego quidem non dubito, quin Ἐπίκτητος reponendum sit. Praeterea nonnulla intercedunt discrimina inter n. 1128 et 1129, in quibus quid statuendum sit non constat, nisi quod in universum huic titulo propter summam neglegentiam, qua insculptus est, multo minor fides tribuenda est quam illi. Veluti cum hic col. I v. 12 sit Ἀγαθόπους Ἀντίου (quod nomen per se offensionem nullam habet cf. n. 1122 v. 58 sqq. διδάσκαλος Ἄντιος Ζωτίμου Ἀζηνιεὺς) Κηφι(σιεύς)), idem homo n. 1128 col. I v. 45 Ἀγαθόπους Ἀττικοῦ Κηφισιεὺς audit. Quodsi hic duo sunt sophronistae Claudius Stephanus (col. I v. 20) et Epaphroditus (col. III v. 21), quorum in titulo n. 1128 nullum neque inter sophronistas neque inter hyposophronistas vestigium est, iniuria Neubauerus haec ad errorem Kumanudis, hominis in titulis legendis et exercitatissimi et diligentissimi, refert. Sed ne ad eius quidem qui titulum confecit incuriam referendum est; immo intra ipsum annum ephebiae aliquot sophronistae nescio qua de causa munere se abdicasse aliique in eorum locum suffecti esse videntur.

1130 Fragmentum marmoris albi, a dextra *fortasse* integrum, a ceteris mutilum, ex collectione Strangfordiana in Museum Britannicum illatum. Ed. a Broendstedio exscriptum Boeckh C. I. G. 305[b]. (Lebas Attique 575). Conze Archaeol. Anzeiger 1864 p. 165. Mon. Mus. Brit. p. 118 n. 47, quod exemplum fideliter expressi.

```
          Ν Α Λ    Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Δ Ο Τ Ο Σ Σ Ω Σ Ι Σ Ι
   – Γ Α    Η               Κ Ε Κ Ρ Ο Π Ι Δ Ο Σ
 Σ ) Χ Ο Λ Α Ρ Γ Ε )   Μ Υ Σ Τ Ι Κ Ο Σ Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ι Ν Ι Ο Υ
   Δ Ο Σ Σ Φ Η Τ       Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ
   Ρ Ο Υ Α Ν Τ         Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ
       Υ Τ Η Σ         Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ )      Ε Π Ι Γ
                       Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Σ Ν Η Φ Ο Ν Τ Ο
                             Ι Π Π Ο Θ Ε Ο Ν Τ Ι Δ Ο
                              Γ Ι Δ Η Σ Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ε Ι Δ
                                        Τ Ι Μ Ο Υ
```

..... Παλ(ληνεύς)	Ἀσκληπιόδοτος Σωσιστ[ράτου]
......ς Γα[ργ]ή(ττιος)	Κεκροπίδος
......ς) Χολαργε(ύς)	Μυστικὸς Ἐλευσεινίου
...δος Σφήτ(τιος)	Ἀφροδίσιος Ἀρτεμιδώρ[ου]
....κράου Ἀντ(ινοεύς)	Διονύσιος Ἀρτεμιδώρ[ου]
[σωφρον]ιστής(?)	Διονύσιος) Ἐπιγ[ονίδης]
	Ἐπαφρόδιτος Νήφοντο[ς]
	Ἱπποθεοντίδο[ς]
	[Φιλιστ]είδης Φιλιστείδ[ου Πειραιεύς]
	..........τίμου

Philistidis Philistidis f. Piraeensis nomen a me suppletum cum propter spatii rationes tum propterea paene certum est, quia eum Philistidem Piraeensem, cuius archontis anno tituli n. 1128. 1129 compositi sunt, filium cognominem habuisse constat, qui archon eponymus est in titulo n. 1150; huius rursus filius est qui anno 192/3 p. Chr. (n. 1160) ephebus fuit. Quare quum eius qui aetate medius est ephebiam neque a patris archontis anno magno temporis spatio abesse, et filii ipsius ephebiam fere viginti quinque aut triginta annis antecedere consentaneum sit, hunc titulum uni ex eis annis tribuendum puto, qui annum titulorum n. 1128 et 1129 (165/6 p. Chr.) aut proxime antecedunt aut proxime insequuntur.

1131 Fragmenta lapidis Pentelici exscripta a Koehlero, quae inter se tam similia sunt, ut eiusdem hermae fragmenta esse certe veri simillimum sit. *a b c* coniungenda esse constat, item inter se *d e f*. Nam fragmentum *c* in eiusdem frustuli dextro latere esse, quod in fronte habet fragmentum *a*, sed inferiore loco, testatur Koehler. Item *f* in latere fragmenti *e* est.

(*Textum vide pag. seq.*)

Versibus 1—12 gymnasiarchi ex mensium ordine inscripti erant, sed ita ut singulis simul agonothesiae aliaque munera quibus praeter gymnasiarchiam functi erant adderentur. Agnoscuntur haec: V. 2 [Θε]ό-πομπος Θ[αλαίμου(?)], v. 3. 4 [ὁ δεῖνα Ἰ]τεῖ(ος) καὶ ἱε[ράτευσεν | Ἀ]ντι-νόου [ἐφήβου], v. 5—7 [..... καὶ ἠγωνο]θέτησεν [τῶν τε | ἐν] ἄστει καὶ ἐν Ἐ[λε|υσ]εῖνι Ἀντινοείων, v. 8 Μοιραγένης Ἀζη[νιεύς], v. 9 Πλουτιάδης Ἀζη(νιεύς), v. 10 Σεραπίων Χολ(λείδης), κ[αὶ ἠγωνοθέτησεν ....], v. 11 Ἑκ[ατομβαιῶνα], v. 12 Μεταγ(ειτνιῶνα)· Διονυ[σόδωρος, καὶ] (ἠ)[γω]νοθέ-τησεν (si quidem fragm. *c* et *b* re vera ad eundem lapidem pertinent).

Sequitur v. 13—19 relatio de pecuniis in largitionibus consumptis, quae sic se habuisse videtur:

Τῶν ἐπι[.... Σεβαστ]οφορικῶν χω|ρὶς τῶν π[..... Φιλο]τεῖμη(?) ἔδωκεν | τὰ παρ' ἑαυ[τῆς ἐν Πλαταιαῖ]ς τῷ διαλό|γῳ διανε[μηθ ... τοῖς ἐφήβοις καὶ τοῖς π]ερὶ τὴν ἐ[πιμέλειαν [αὐτῶν τεταγμένοις εἰς σπονδὰς] | ὑπὲρ τῶν Α[ὐτοκρατόρων ὑγείας καὶ νίκης] | καὶ εἰς θυσία[ς].

Deinde subiunctus erat epheborum Atheniensium catalogus tributim dispositus:

Ἐρεχθεῖδος
Ἀγαθοκλῆς Ἀξίου Κηφι[σιεύς]
Ἄξιος) Κηφι(σιεύς)
Ἀπολ(λ)οφάνης Σαίξο[τος ....]
Σύμφορος) Φηγ[ούσιος]
Ἑρμίας Ζωσ[ίμου ...]
Α[ἰγεῖδος]
Φλ(άουιος) Ἀπ.....

Deníque in dextro latere fuit recensus peregrinorum:

Ἀ[......... Ε]ὐκάρ[που aut -πίδου]
Πο[μπ]ώνιος Κω....
Ζώσ[ιμ]ος Εὐφήμ[ου]
Ἄλκ[ιμ]ος Φαυστίνο[υ]
Τυχα[ρί]ων Ἀρτεμᾶ
Εὐδᾶς [Ζ]ωσίμου
Συ(μ)φ[έ]ρων Ἑρμίο[υ]
Εὔκαρπος)
Σύμφορος Ζω....
Εὐτυχί[δης] Τερ[τίου(?)]
Ζώσιμ[ος .....]
Ἐλπα.....
Γλύκω[ν .....]
Ἰσίδω[ρος .....]
Διον[υσ.....]
Πολυ.....
Εὐπο[ρ.....]

Ad hunc ipsum peregrinorum catalogum etiam reliqua fragmenta pertinuisse videntur; ex quibus quae admodum minutas nominum reliquias habent transscribere operae pretium non est. Fragm. *g* col. I v. 3 [.... Μη]νοφίλου, v. 4 .....ρωνος, v. 5 [...... Γρα]φικοῦ; col. II v. 1 Εὔο[δος] aut Εὐο[διανός], v. 3 Ὑγ[εῖνος]; reliquorum nominum initia nimis ambigua sunt. — Fragm. *h* v. 4 [Θε]όφιλος Ἰσ......, v. 5 [Ἐ]πίκτητος Χ...., v. 6 Ζώσιμος Διον......., v. 7 Σοφοκλῆς Ε....., v. 8 Λίσβιος Σπ......, v. 9 Εὐχάριστος ....., v. 10 Ἐπάγαθος ....., v. 11 Κλ(αύδιος) Εὔκαρπ[ος] (an Εὔκαιτ[ος]?), v. 12 .λ.. Εὐάρ(εστος). — Fragm. *i* Εὔο[δος] (aut Εὐοδιανός), Εὐφί[λητος], Ἀθην...., Σωτηρ......, Ζώσιμ[ος ....], Ἀπολλ...., Θεόφι[λος], Παυσα[νίας], [Πα]ῦλος(?). — Fragm. *k* [.... Ζ]ωσίμο[υ], ...ιος Ἐπιγό[νου], [..... Ἀτ]τάλου. — Fragm. *l* v. 3 [Πό]πλιο[ς].

Aetas tituli incerta est. Sed cum v. 18 de imperatoribus plurali numero dicatur, hoc aut de M. Aurelio et L. Vero (161—169 p. Chr.) aut de Septimio Severo et Caracalla et Geta (198—212 p. Chr.) intellegendum est. Illud praefero, quia titulus eorum quos ad Divorum fratrum tempora pertinere constat similior est quam eorum qui initiis tertii p. Chr. saeculi certa ratione ascribi possunt.

In fronte: *In latere dextro:*

a

ΤΕ ΚΙ
ΠΟΜΠΟΣΘ
ΤΑΙ·ΚΑΙΙΕ
ΝΤΙΝΟΥ
ΟΘΕΤΗΣΕΙ
ΑΣΤΕΙΚΑΙΕΝ
ΙΝΙΑΝΤΙΝΟΪΩΝ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣΑΞΗ
ΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣ<ΑΞΗ
ΣΕΡΑΠΙΩΝ<ΧΟΛ<Κ
Ε

e *b* *c*

ΕΝ
ΜΕΤΑΓ·ΔΙΟΝΥ.........Ι ΝΟΘΕΤΗΣΕΝ
membrum Α ΙΚΑΡ
ΠΟ ΩΝΙΟΣΚΩ
ΙΩΣ ΟΣΕΥΦΗΜ
ΑΛΚ ΟΣΦΑΥΣΤΙΝ
ΤΥΧΑ ΩΝΛΡΤΕΜΑ
ΕΥΑΣ ΩΣΙΜΟΥ *vac.*
ΣΥΦΙ ΡΩΝΕΡΜΙΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΣΥΜΦΟ ΡΟΣΙΩ
ΕΥΤΥΧΙ ΤΓΡ
ΙΩΣΙΜ
ΤΩΝΕΚΠ ΓΟΦΟΡΙΚΩΝΧΩ ΕΛΠΑ
ΡΙΣΤΩΝΠ ΤΕΙΜΗΕΔΩΚΕΝ ΓΛΥΚΩ
ΤΑΠΑΡΕΑ ΣΤΩΔΙΑΛΟ ΪΣΙΔΣ *d*
ΓΩΔΙΑΝΟΙ ΕΡΙΤΗΝΕ ΔΙΟΝ
ΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΠΟΛ
ΥΠΕΡΤΩΝΑ ΕΥΠ
ΚΑΙΕΙΣΘΥΣΙΑ Λ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΞΙΟΥΚΗΦΙ
ΑΞΙΟΣ) ΚΗΦΙ
ΑΠΟΛΟΦΑΝΗΣΣΩΞΟΝ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ)ΦΗΓ
ΕΡΜΙΑΣΞΩΣ
Λ
ΦΛ̄·ΑΤ

f

ΡΟΣ
ΙΟ
ΞΘ
ΙΚΣ
ΣΕ

Reliquorum fragmentorum locus incertus est.

g

ΟΥ ΕΥΣ
ΜΕ
ΝΟΦΙΛΟΥ ΥΓ
ΡΩΝΟΣ ΚΟ
ΡΙΚΟΥ ΚΟ
ΘΟΥ ΑΣ
ΟΥ ΝΙ
Γ

h

ΝΙΝ
ΝΟΣΚ
ΙΙΩΝ)
ΟΦΙΛΟΣΙΣ
ΠΙΚΤΗΤΟΣ)
ΙΩΣΙΜΟΣΔΙΟΝ
ΣΟΦΟΚΛΗΣΕ
ΛΕΣΒΙΟΣΣΠ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
ΣΕΠΑΓΑΘΟΣ
ΚΛ<ΕΥΡΩΠ
Λ<ΕΥΑΡΕ
ΡΟΥΦΣ
ΤΙΟ

i

Λ ΕΡ
ΕΥΟ
ΟΥ ΕΥΦΙ
ΝΟΥ ΑΘΗΝ
ΣΩΤΗΡ
ΙΩΣΙΜ
ΑΠΟΛΛ
ΘΕΟΦΙ
ΠΑΥΣΑ
ΛΟΣ
ΟΦ
Λ

k

ΩΣΙΜΟ
ΙΟΣΕΠΙΓΟ
ΓΤΑΛΟΥ
////// Σ/////

l

-)
ΙΣ)
ΠΛΙΟ

1132 Fragmenta tria tabulae lapidis Pentelici. — *a* et *b* a. 0,75, l. 0,33, cr. 0,06. Ex aëtomate quod supra titulum est Kumanudis apparere dicit, fere dimidiam partem in latitudinem deesse. Inventus lapis apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Kumanudis Philist. II p. 268. Exscripsit Koehler. Confer quae de titulo exposuit R. Neubauer comm. epigr. p. 92. — Fragm. *c* exscripsit A. Dumont, qui totum titulum coniunctum edidit Essai sur l'éphébie Attique II p. 289 n. LXXII.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ [τύχῃ]

Ἐπὶ νίκῃ τῶν θειοτάτων Αὐτο[κρατόρων Μ. Αὐρηλίου καὶ Λ. Βήρου] Σεβαστῶν Ἀρμενιακῶν Παρθ[ικῶν μεγίστων, ἐπὶ ἄρχοντος Σέξτου] Φαλ[η]ρέως, ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφή[βων Λ. Ἐρέννιος Κορνήλιος ὁ καὶ] Ἀττικὸς Ἀζηνιεὺς ἀνέγραψεν το[ὺς ὑπ' αὐτῷ ἐφηβεύσαντας, τοὺς] πρώτους λευκοφορήσαντας διὰ τ[ῆς . . . . εὐεργεσίας] τοῦ κρατίστου ἀρχιερέως Τιβ. Κλ. Ἡρώ[δου Μαραθωνίου· ἐρώτη-]σεν ὁ πρόεδρος, ὅτῳ δοκεῖ λευκο[φορῆσαι τοὺς ἐφήβους τῆς] ἡμέρας, ἐν ῇ πρὸς τὴν Ἐλευσῖνα ἡ σ[τρατιὰ πορεύεται, ὅτῳ δὲ] μή. οὐδεὶς ἐπῆρεν. Ἡρώδης εἶπεν· ὦ [ἔφηβοι, ἐμοῦ παρόντος χλαμύ-]δων λευκῶν οὐκ ἀπορήσετε.

κοσμητὴς ἐφήβων· Λ. Κορνήλιος [ὁ καὶ Ἀττικὸς Ἀζηνιεύς]
ἀντικοσμήτης· Μόσχος Ἑρμέρωτος [Γαργήττιος]
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου [τοῦ Εὐμόλπου Κηφισιέως].

σωφρον[ιστ]αί	Εὐσχήμων Ε . . . .
Αἴλ(ιος) Παίων Παλληνεύς	Νίκων Σατύρο[υ . . . .]
Δημήτριος) Χολλείδης	Δημήτριος Ε . . . . . .
Θεόδωρος) Στειριεύς	Ἀττικὸς) Γαρ[γήττιος]
Αἴων Μιλίχου Βησαιεύς	Ἀλκμαιώνης . . . . . .
Ἀμάραντος Σωτηρίχου Φαλη(ρεύς)	Ἄνθιμος Ἀφρ[οδισίου . . . .]
Ἡρακλέων Φλυεύς	Μαρκιανὸς Ζ . . . .
ὑποσωφρονισταί	Παν[δ]ιο[νίδος]
Κλ(αύδιος) Σωκράτης Μαραθώνιος	Φλ(άουιος) Μένανδ[ρος . . . .]
Ἀφροδείσιος) Ἀθμονεύς	Θεόδωρος Στ . . . . .
Κλ(αύδιος) Νικόστρατος	Πολυδεύκης . . . .
Μίλιχος) Βησαιεύς	Τύραννος Σωτ . . . .
Σωτήριχος) Φαληρεύς	Λεοντί[δος]
[Ἐπ]ίδοτος) Σουνιεύς	Δημήτριος) . . . .
ἡγεμών	Κλ(αύδιος) Θεμίσων . .
. . . . . . ενος) Πειραιεύς	Εἰρηναῖος) . . . .
[ὁ]πλομάχος	Εἰρηναῖος Μ . . . . .
[Ὀνήσιμ]ος Διομήδους Παλ(ληνεύς)	Φιλοκράτης) . . . .
[γραμμα]τεὺς καὶ ὑπογραμ(ματεύς)	Διοκλῆς Ἀττι[κοῦ]
. . . . . καὶ Ἡρακλέων Τι-	Εὐτυχίδης Ἀττ[ικοῦ]
. . . . . ς Θορίκιος	Ὀνήσιμος Εὐ . . . . .
. . . . . . ος	Τύραννος Πρω . . . . .
[Ἐρεχθεΐ]δος	Ζώσιμος) ἐξ Ο[ἴου]
[. . . . . Κ]ηφ(ισιεύς)	Μεγιστόδωρο[ς . . . . .]
. . . .	Ἐπάγαθος Θαλ . . . . .
. . . .	Πρωτογένης)
. . . .	Δοσίθεος Μεν . . . . .
. . . . ισίου	Ἕλενος Διονυ . . . .
[. . . . . Δ]ιονυσίου Κ[ηφισιεύς]	[Ζώ]σιμος Μεν . . . .
. . . . Ῥούφου Λαμ(πτρεύς)	Δ . . . . . ος Μύρρ(ινος)
Αἰγεΐ[δος]	[Πτολεμαΐδος]
. . . . Γαργήτ(τιος)	Π . . . .
. . . . ίου Γαργήτ(τιος)	Μ . . . .
[. . . . . . Διο]μ[ε]ιεύς	Εἰτ . . . . . .
. . . . ου Φιλά(δης)	Διον[υσ . . . . . .]
[. . . . . Διονυ]σίου Φιλα(ίδης)	Σωφ[ρ]ο[ν(?)]
. . . . . . Διονυσίου Φιλ(αίδης)	Διονυσ . . . . .
. . . . ων	Ἀπόλλω[ν . . . . .]
[. . . . . . ο]ν Γαργήτ(τιος)	Μηνόδω[ρος . . . . .]
[. . . . . . ο]ν ἐκ Μυρ(ρινούττης)	Θεμιστοκ[λῆς . . . .]
[. . . . . . Τελε]σφόρου Γαργή(ττιος)	Χρύσιππος
[. . . . . ο]ν	
[. . . . . Διο]μει(εύς?)	ὑποπαιδοτρίβης
. . . . . . Γαργήτ(τιος)	Μ . . . . .

Α Γ Α Θ Η Ι

ΕΠΙΝΙΚΗΤΩΝΘΕΙΟΤΑΤΩΝΑΥΤϹ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΑΡΜΕΝΙΑΚΩΝΠΑΡΘΙΚ
ΦΑΛΕΡΕΩΣΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗ
ΑΤΤΙΚΟΣΛΣΗΝΙΕΥΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝΤϹ
ΠΡΩΤΟΥΣΛΕΥΚΟΦΟΡΗΣΑΝΤΑΣΔΙΑΤ
a ΤΟΥΚΡΛΤΙΣΤΟΥΛΡΧΙΕΡΕΩΣ<ΤΙΒ<ΚΛ<ΗΡϹ
ΣΕΝΟΠΡΟΕΔΡΟΣΟΤΩΔΟΚΕΙΛΕΥΚΟ
ΗΜΕΡΑΣΕΝΗΠΡΟΣΤΗΝΕΛΕΥΣΙΝΑΗΣ
ΜΗΟΥΔΕΙΣΕΠΗΡΕΝΗΡΩΔΗΣΕΙΠΕΝϹ
ΔΩΝΛΕΥΚΩΝΟΥΚΛΠΟΡΗΣΕΤΕ *vac.*
ΚΟΣΜΗΤΗΣΕΦΗΒΩΝ<Λ<ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΜΟΣΧΟΣΕΡΜΕΡΩΤΟΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ
ΣΩΦΡΟΝ ΑΙ ΕΥΣΧΗΜΩΝΕ
ΑΙΑΠΑΙΩΝΠΑΛΛΗΝΕΥΣ ΝΙΚΩΝΣΑΤΥΡϹ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΧΟΛΛΕΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΓ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ)ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ ΑΤΤΙΚΟΣ)ΓΑΡ
b ΛΕΩΝΜΙΛΙΧΟΥΒΗΣΑΙΕΥΣ ΛΛΚΑΜΕΝΗΣ
ΑΜΑΡΑΝΤΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥΦΑΛΗ ΑΝΘΙΜΟΣΑΦΡ
ΗΡΑΚΛΕΩΝ)ΦΛΥΕΥΣ ΜΑΡΚΙΑΝΟΣΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ ΠΑΝ ΕΙ
ΚΛΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΦΛ'ΜΕΝΑΝΔ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ)ΑΘΜΟΝΕΥΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣΣΤ
ΚΛΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ
ΜΙΛΙΧΟΣ)ΒΗΣΑΙΕΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣΣΩΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ)ΦΑΛΗΡΕΥΣ ΛΕΩΝΤΙ
ΙΔΟΤΟΣ)ΣΟΥΝΙΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΗΓΕΜΩΝ ΚΛΘΕΜΙΣΩΝ
ΟΝΟΣ)ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)
ΤΛΟΜΑΧΟΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΜ
ΣΔΙΟΜΗΔΟΥΣΠΑΛ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ)
ΓΕΥΣΚΑΙΥΠΟΓΡΑΜ ΔΙΟΚΛΗΣΑΤΤΙ
ΚΑΙΗΡΑΚΛΕΩΝΤΙ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΤΤ
ΘΟΡΙΚΙΟΣ ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΥ
ΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣΠΡϹ
ΣΩΣΙΜΟΣ)ΕΞΟ
ΛΟΣ ΜΕΓΙΣΤΟΔΩΡΟ
ΗΦ ΕΠΑΓΑΘΟΣΘΑΛ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)
ΔΩΣΙΘΕΟΣΜΕΝ
ΕΛΕΝΟΣΔΙΟΝΥ
ΙΣΙΟΥ ΙΜΟΣΜΕΝ
ΙΟΝΥΣΙΟΥΚ Δ ΟΣΜΥΡΡ
ΡΟΥΦΟΥΛΑΜ
ΑΙΓΕΙ Π
ΓΑΡΓΗΤ Μ
ΙΟΥΓΑΡΓΗΤ ΕΙΣ
ΜΑΙΕΥΣ ΔΙΟΝ
ΟΥΦΙΛΑ ΣΩΦΝ
ΣΙΟΥΦΙΛΑ ΔΙΟΝΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΙΛ ΑΠΟΛΛΩ
c ΩΝ ΜΗΝΟΔΩ
ΥΓΑΡΓΗΤ ΘΕΜΙΣΤΟΚ
ΥΕΚΜΥΡΙ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ
ΣΦΟΡΟΥΓΑΡΓΗ
Υ ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΜΑΙ Μ
ΓΑΡΓΗΤ
ΠΕΓΓ
ΠΟΣ ΦΙΛΟΚΛΗΣΔΙΟ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ
////////////////// ΠΟΜΑΝΤΙΓΟΝΟΣ
//////////////////
ΟΥ

[ἐ]πέγγ[ραφοι]

......πος
... Εἰρηναίου
....
....
.....ου

Φιλοκλῆς Διο.....
Ὀλυμπικός
Πομ. Ἀντίγονος

Inter a. 166/7 et 168/9 p. Chr. hunc titulum incisum esse imperatorum cognomina indicant quae in praescriptis sunt. Eiusdem anni est titulus n. 93. Supplementa pleraque Neubaueri sunt. De versu 9 vide quae adnotavi Hermae XII p. 7 not. 1. Ceterum eadem quae hic de Herodis beneficio narrantur etiam apud Philostratum Vitt. soph. II p. 236 Kayser.

1133 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Litterae miniatae. Edd. Kumanudis Philist. I p. 522—528 n. 7 (nonnulla menda typographorum emendavit vol. II p. 187). A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 293 n. LXXIV. Ectypum chartaceum continens v. 2—14 misit O. Lueders.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΝΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΦΥ
ΛΑΣΙΟΝΟΙΕΦΗΒΟΙΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚΟ
ΣΜΗΤΗΝΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΤΡΟΦΙ
ΜΟΣΖΩΣΙΜΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣΕΠΙΤΟΥ
ΜΕΤΑΤΙΝΗΪΟΝΠΟΝΤΙΚΟΝΑΡΧΟΝ
ΤΑΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
////ΗΔΡΟΜΙΩΝΑΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΦΥΛΑΣΙΟΣΚΑΙΗΓΩΝΟ
ΘΕΤΗΣΕΝΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
ΤΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑΦΛΑΜΑΙ
ΟΡΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑΑΙΛΙΟΙ
ΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝΟΣΚΑΙΕΙΣΙ
ΔΩΡΟΣΑΓΝΟΥΣΙΟΙ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΗΧΟΣ)ΚΗΦΙ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑΟΙΠΑΙΔΕΣΤΩΝ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΩΝΕΥΠΟ
ΡΟΣΕΛΕΝΟΣΧΑΡΙΤΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑΕΡΑΤΩΝΕΥ
ΜΕΝΟΥΣΚΑΙΕΡΜΕΙΑΣΕΥΜΕ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑΚΑΙΜΟΥΝΙΧΙΩ
ΝΑΟΆΡΧΩΝΤΩΝΕΦΗΒΩΝ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝΦΙ
ΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝΦΙΛΟΤΙΜΟΣ
ΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΥΕΛΕΟΥΣΙΟΣ
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑΟΡΦΚΡΙΤΩΝΣΦΗ
ΚΑΪΗΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΝΑΝΤΙΝΟ
ΕΙΩΝΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΣΚΕΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑΠΟΜΜΑΓΝΟΣ
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣΚΑΙΗΓΩΝΟΘΕ
ΤΗΣΕΝΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΕΚΑΤΟΝΒΑΙΩΝΑΚΑΠΑΤΡΟΚΛΟΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΟΝΙΩΝΑΚΛΕΥΜΟΛ
ΠΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)ΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΑΝΘΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΙΟΥΛΔΟΝΑΞΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΙΛΤΙΑΔΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΙΑΚΧΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΑΛΑΙΕΥΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΡΕΝΝΙΟΣΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΙΟΥΑΜΟΝΤΑΝΟΣ
ΔΟΝΑΞ)ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ
ΕΥΟΔΟΣ)ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΣΩΦΑΝΗΣ)ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΛΑΙΕΥΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟΥΚΗΦΙ
ΣΙΕΥΣΕΤΟΣΑΔ
ΗΓΕΜΩΝ
ΜΕΙΛΙΧΟΣ)ΘΗΣΑΙΕΥΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΕΥΚΡΑΤΗΣ)ΕΠΙΚ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣΕΦΗΒΩΝ
ΑΠΕΛΛΗΣ)ΦΛΥΕΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΑΟΙΕΦΗΒΟΙΕΠΙΝΙΚΙΑΟΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ

(phallus)

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΗΧΟΣ)ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ)ΕΚΚΗΔΩΝ
ΠΡΑΞΑΣΜΥΣΤΙΚΟΥΛΑΜ
ΜΟΥΣΑΙΟΣ)ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ
ΑΦΘΟΝΗΤΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥΚΗ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥΣΚΑΜ
ΕΙΣΙΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΘΡΙΑΣΙ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)ΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΥΛΑΣΙ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΦΟΙΒΙΑΝΟΣΠΕΙΡΕΩΣΛΑΜΠ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΟΛΥΜΠΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΚΗΦ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΣΥΜΦΟΡΟΥΚΗ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΕΡΜΕΙΑΣΖΩΣΙΜΟΥΕΚΜΥΡ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΔΟΝΑΚΟΣ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣΠΑΙ
ΑΙΛΕΠΙΚΤΗΤΟΣΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣΠΑΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥΚΥΔΑ
ΡΟΔΩΝΣΤΙΡΙΕΥΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΚΙΤΤΟΥΑΙΘΑΛΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΧΟΛ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΙΑΝΑΡΙΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΑΝΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΧΟΛΛΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΡΜΕΙΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣ)ΚΗΤΤΙΟΣ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΕΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΕΥΠΟΡΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΟΣ
ΠΟΜΜΑΓΝΟΣΒΕΡΝΙΚΙΔΗΣ
ΔΟΜΕΣΤΙΧΟΣΝΙΚΙΟΥΒΕΡ
ΘΕΜΙΣΩΝΕΥΕΛΠΙΣΤΟΥΠΕΝΤΕ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΗΜΟΝΙΚΟΥΦΛΥ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
///ΡΦΚΡΙΤΩΝΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΛΕΝΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΣΦΗΤ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΡΩΤΟΣΚΕΦΑ
ΑΤΤΙΚΟΣΕΥΔΟΞΟΥΣΦΗΤ
ΑΘΗΝΑΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΟΡ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΦΙΛΟΤΙΜΟΣΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΥΕΛΕ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΟΚΑΙΓΛΑΥΚΟΣ
ΔΑΙΔΑΛΙΔΗΣ

ΚΑΡΟΔΙΠΠΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΚΑΧΑΡΗΣΙΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΛΟΥΚΙΟΣ)ΟΗΘΕΝ
ΙΑΚΧΟΣΟΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΧΑΡΙΤΩΝΣΩΦΑΝΟΥΣΜΕΛΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΑΛΑΙΕΥΣ
ΛΕΩΧΑΡΗΣΕΥΠΟΡΟΥΑΛΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΖΩΣΙΜΟΥΕΠΗ
ΖΩΣΙΜΟΣ)ΕΠΕΙΚΙΔΗΣ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ
ΕΡΑΤΩΝΕΥΜΕΝΟΥΣΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΕΡΜΕΙΑΣΕΥΜΕΝΟΥΣΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΚΡΑΤΕΙΝΟΣΔΑΙΔΑΛΟΥΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣΔΑΙΔΑΛΟΥΑΖΗΝΙ
ΓΕΝΕΘΛΙΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥΠΕΙΡΕ
ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΦΙΛΕΙΝΟΥΕΚΚ
ΠΡΕΙΜΟΣ)ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΖ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΟΚΑΙΑΛΕΞΑΝ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΛΕΥΜΟΛΠΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΚΑΠΑΤΡΟΚΛΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑ
ΖΩΣΙΜΟΣΣΑΤΥΡΟΥΜΑΡΑΘΩ
///ΡΑΤΩΝ)ΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣ)ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΑΛΚΑΙΟΣΠΡΕΙΜΟΥΜΑΡΑΘΩ
ΑΝΤΙΧΙΔΟΣ (sic)
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΑΝΘΟΥΠΑΛΛΗ
ΑΤΤΙΚΟΣΑΝΘΟΥΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΟΚΑΙΕΡΜΕΙΑΣΠΑ
ΘΕΟΦΙ///ΟΣΚΑΛΛΩΝΟΣΠΑΛ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΕΥΟΔΟΣ)ΕΡΓΑΔΕΥΣ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΑΙΛΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝΟΣΑΓΝΟΥ
ΑΙΛΕΙΣΙΔΩΡΟΣΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΦΛΜΑΙΟΡΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΤΕΡΨΙΛΛΟΣΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ
ΕΥΟΔΟΣ)ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ

ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ

ΕΠΕΓΓΡΑΦΟΙ

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕΙΣΙΔ
ΠΑΝΚΑΡΠΟΣΦΙΛΟΠ
ΜΑΙΑΜΜΑΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΚΑΝΑΡΚΙΣΣΟΣ
ΙΟΥΛΣΙΝΩΝ
ΤΥΧΙΚΟΣ)
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΜΥΡΩΝΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΕΡΩΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΙΟΥΛΕΥΘΥΜΟΣ
ΟΡΦΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ
ΥΑΚΙΝΘΟΣΜΕΝΕΚΡ
ΚΑΡΕΙΝΑΣΔΙΟΝΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΤΤΑ
ΘΑΛΛΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΥΦΡΟΣΥ
ΦΙΛΟΚΥΡΙΟΣΖΩΣΙ
ΑΦΡΟΔΑΣΝΙΚΩΝΟΣ
ΕΛΕΝΟΣΘΑΛΛΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ

ΕΠΙΓΟΝΟΣ)
ΖΩΣΙΜΙΩΝ)
ΟΝΗΣΑΣΕΥΡΩΤΑ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ)
ΕΙΣΑΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΣΩΤΑΣΦΙΛΗΤΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΛΠΙΝΙΚΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΘΡΑΣΩΝ)
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΟΝΑΣΟΥ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΑΦΘΟΝΗΤΟΥ
ΑΜΒΡΟΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΖΟΙΛΟΣΣΥΜΦΟΡΟΥ
ΔΕΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΣΥΜΦΟΡΟΥ
ΚΑΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡΚΟΥ
ΣΥΜΜΑΧΟΣ)
ΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΒΙΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΣΖΩΣΙΜΟΥ

ΕΥΤΥΧΗΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
///ΡΥΣΟΓΟΝΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΠΛΟΥΤΙ
ΟΝΑΣΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΣΖΩΣΑ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΚΟΣΜΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ)ΠΡ
ΥΓΕΙΝΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΠΕΙΡΕΩΣ
ΕΥΤΥΧΗΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΕΡΜΗΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΕΥΦΡΑΣΤΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΜΕΛΙΣΣΟΥ
ΕΙΣΙΩΝ)
ΠΥΘΗΣ)
ΕΡΜΗΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣ
ΓΛΑΥΚΟΣΚΑΡΠΙΩΝΟΣ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣ)
ΜΕΜΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ)
ΡΟΥΣΤΙΚΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗΣΑΘΗΝΟ
ΑΙΦΙΔΙΟΣΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΝΤΑΙΟΥ
ΦΛΑΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΕΡΜΕΙΑΣΤΥΧΙΚΟΥ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΛΕΩΝΙΔΗΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΦΙΛΟΔΗ
ΔΩΣΙΘΕΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΚΛΑΔΟΣΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ
ΕΥΠΛΟΥΣ)
ΕΠΙΓΟΝΟΣ)
ΕΥΦΡΑΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΣΠΟΡΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΑΣΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ
ΚΑΛΛΑΚΩΝ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΣΩΚΡΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΤΤΑΛΟΥ
ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣΙΕΡΟ///ΕΙ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΑΠΟΛΛΟ
ΑΡΙΣΤΩΝΕΣΠΕΡΟΥ
ΑΝΕΓΚΡΙΤΟΣΑΝΕΓΚΛΗ
ΤΡΥΦΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΧΡΗΣΤΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ)
ΑΦΡΟΔΑΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΠΩΣΦΟΡΟΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΙΘΑΛΟΥ
ΟΝΗΣΑΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΣΕΛΕΝΟΣΘΑΛΛΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ

ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ)
ΟΝΗΣΑΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΕΥΤΥΧΑΣ)
ΔΗΜΥΛΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΣΑΥΦΗΙΟΣΖΩΣΙΜΟΣ
ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΣ)
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)
ΛΕΩΝΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΕΥΚΛΕΟΥΣ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤ
ΚΛΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΙΛΑΡΟΣ)
ΑΡΚΟΛΥΚΟΣ)
ΚΟΣΜΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΣ)
ΦΙΛΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΣΑΒΕΙΝΟΣΕΠΑΦΡΑ
ΡΟΥΦΟΣΠΡΕΙΜΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ)
ΕΥΠΟΡΟΣ)
ΙΟΥΛΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΕΥΤΥΧΟΥΣ
ΜΕΛΙΣΣΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΝΙΚΩΝΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΕΥΠΛΟΥΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥ
ΗΛΕΙΣΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΑΙΛΔΙΟΦΑΝΤΟΣ
ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΚΑΡΠΙΩΝΠΡΙΜΙΩΝΟΣ
ΠΡΩΤΑΡΧΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΩΤΑΣΦΙΛΗΤΟΥ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΡΟΥΦΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΤΥΧΙΚΟΥ

ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΟΣΠΡΟΒΑΛΛΕΙ
ΣΙΟΣ

ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΙΟΥ (sic)
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΥ

Var. lect. Col I v. 76 ΝΙΚΙΟΥ Kumanudis, ΛΕΥΚΙΟΥ Dumont. || v. 81 ///ΙΑΕΝΟΣ Dumont, Ἕλενος Kuman. || Col. I v. 60. 70. II, 60. 70. I, 114. II, 113 in Philistore cum casu quodam infelici excidissent, a Kumanude postea suppleti sunt; eosdem habet Dumont, qui in eis cum Kumanude consentit, praeterquam quod II, 113 Kum. [Χ]ρυσόγονος, Dum. [Μ]εύτονος exhibet.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Εἰσίδοτον Καρποδώρου Φυλάσιον οἱ ἔφηβοι τὸν ἑαυτῶν κο|σμητὴν· ἀντικοσμήτης Τρόφι|μος Ζωσίμου Εὐπυρίδης, ἐπὶ τοῦ | μετὰ Τούλιον Ποντικὸν ἄρχον|τα ἐνιαυτοῦ.

γυμνασίαρχοι
[Βο]ηδρομιῶνα· Εἰσίδοτος
Φυλάσιος, καὶ ἠγωνο-
θέτησεν Ἀντινοείων
τῶν ἐν Ἐλευσῖνι
Πυανοψιῶνα· Φλά(ουιος) Μαῖ-
ορ Ἀθμονεύς
Μαιμακτηριῶνα· Αἴλιοι
Μαρκελλεῖνος καὶ Εἰσί-
δωρος Ἀγνούσιοι
Ποσειδεῶνα· Ἦχος) Κηφι(σιεύς)
Γαμηλιῶνα· οἱ παῖδες τῶν
σωφρονιστῶν, Εὔπο-
ρος, Ἔλενος, Χαρίτων,
Δημήτριος, Μιλτιάδης
Ἀνθεστηριῶνα· Ἐράτων Εὐ-
μένους καὶ Ἑρμείας Εὐμέ(νους)
Ἐλαφηβολιῶνα καὶ Μουνιχιῶ-
να· ὁ ἄρχων τῶν ἐφήβων
καὶ ἀγωνοθέτης τῶν Φι-
λαδελφείων Φιλότιμος
Ἀρμοδιδύμου Ἐλευσίνιος
Θαργηλιῶνα· Ὀρφ. Κρίτων Σφή(ττιος),
καὶ ἠγωνοθέτησεν Ἀντινο-
είων τῶν ἐν ἄστει
Σκιροφοριῶνα· Πομ. Μάγνος
Βερενικίδης, καὶ ἠγωνοθέ-
τησεν Ἀδριανείων
Ἑκατομβαιῶνα· Κλ(αύδιος) Πάτροκλος
Μαραθώνιος
Μεταγειτνιῶνα· Κλ(αύδιος) Εὔμολ-
πος Μαραθώνιος

σωφρονισταί
Ἡρακλείδης) Σφήττιος
Ἄνθος Παραμόνου Παλληνεύς
Ἰούλ(ιος) Δόναξ Κυδαθηναιεύς
Δημήτριος Μιλτιάδου Μαραθώνι(ος)
Ἴακχος)
Δημήτριος) Ἁλαιεύς
ὑποσωφρονισταί
Εἰρήναιος Χρυσέρωτος Ἀθμονεύς
Ἰούλ(ιος) Μουσαιός
Δόναξ) Κυδαθηναιεύς
Εὔοδος) Ἀγνούσιος
Σωφάνης) Μελιτεύς
Εὐφρανορίδης Δημητρίου Ἁλαιεύς
παιδοτρίβης διὰ βίου
Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφι-
σιεὺς ἔτος λδ´
ἡγεμών
Μάλιχος) Βησαιεύς
ὁπλομάχος
Εὐκράτης) Ἐπικ(ηφίσιος)
διδάσκαλος ἐφήβων
Ἀπολλῆς) Φλυεύς
γραμματεύς
Διονυσόδωρος) Κολωνῆθεν

Γερμανίκεια· οἱ ἔφηβοι. Ἐπινίκια· ὁ ἀντικοσμήτης Τρόφιμος
Ζωσίμου Εὐπυρίδης

Ἐρεχθεῖδος
Ἦχος) Κηφισιεύς
Θεόφιλος) ἐκ Κηδῶν
Πράξιας Μυστικοῦ Λαμ(πτρεύς)
Μουσαῖος) Ἀναγυράσιος
Ἀφθόνητος Ἀπολλωνίδου Κη(φισιεύς)
Ἀλέξανδρος) Λαμπτρεύς
Φοιβιανὸς Πετρίου Λαμπ(τρεύς)
Πρωτογένης) Λαμπτρεύς
Ὄλυμπος Ἡλιοδώρου Κηφ(ισιεύς)
Τελεσφόρος Συμφόρου Κη(φισιεύς)
Αἰγεῖδος
Ἐλευσίνιος Προσδοκίμου
Ἑρμείας Ζωσίμου ἐκ Μυρ(ρινούττης)
Πανδιονίδος
Εὔπορος Δόνακος
Ὀνησικράτης Φιλέρωτος Παι(ανιεύς)
Αἴλ(ιος) Ἐπίκτητος Παιανιεύς
Διονυσόδωρος Ἀγαθόποδος Παι(ανιεύς)
Ἀλέξανδρος Ζωσίμου Κυδα(θηναιεύς)
Ῥόδων Στειριεύς
Ἰουλιανὸς Ὀνησίμου Παιανι(εύς)
Λεωντίδος
Ἀλέξανδρος Κίττου Αἰθαλίδης
Ἀρχεγένης Ἀριστοκράτ(ους) Χολ(λείδης)
Εἰσίδωρος Ἰκαρίου Εὐπυρίδης
Ἄννιος Διονύσιος Χολλεί(δης)
Διονύσιος Ἑρμείου ἐξ Οἴου
Ἀφροδείσιος) Λευκονοεύς
Ἀγαθόδωρος) Κήττιος

Ἐπίκτητος) Τρικορύσιος
Ὀνόμαστος Ζωσίμου Σκαμ(βωνίδης)
Εἰσίων Ἀλεξάνδρου Θρεάσι(ος)
Οἰνεῖδος
Εἰσίδοτος) Φυλάσιος
Ἀθηνίων Διονυσίου Φυλάσι(ος)
Κλ(αύδιος) Ῥόδιππος Ἀχαρνεύς
Κλ(αύδιος) Χαρήσιος Ἀχαρνεύς
Λούκιος) Ὀῆθεν
Ἴακχος ὁ καὶ Διονυσόδωρος
Κεκροπίδος
Χαρίτων Σωφάνους Μελι(τεύς)
Δημήτριος) Ἁλαιεύς
Λευκάρης Εὐπόρου Ἁλαι(εύς)
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου Ἐπ(ιεικίδης)
Ζώσιμος) Ἐπιεικίδης
Ἱπποθωντίδος
Ἐράτων Εὐμένους Ἀζηνιεύς
Ἑρμείας Εὐμένους Ἀζηνιεύς
Κρατῖνος Δαιδάλου Ἀζηνιεύς
Σωσίπατρος Δαιδάλου Ἀζηνι(εύς)
Γενέθλιος Ἐλευσινίου Πειρ(αιεύς)
Εὐπραξίδης Φιλίνου ἐκ Κ(οίλης)
Πρεῖμος) Πειραιεύς
Δημοσθένης Ἀσκληπιάδου Ἀζ(ηνιεύς)
Ὀλυμπιόδωρος ὁ καὶ Ἀλέξαν(δρος)
Αἰαντίδος
Κλ(αύδιος) Εὔμολπος Μαραθώνιος
Κλ(αύδιος) Πάτροκλος Μαραθώνιος
Μιλτιάδης Δημητρίου Μαρα(θώνιος)

Τρόφιμος Θεμιστοκλέους Εὐ(πυρίδης)
Εὐφρόσυνος Εὐπόρου ἐξ Οἴου
Πτολεμαΐδος
Ποπ. Μάγνος Βερενικίδης
Δομέστιχος Νικίου Βερ(ενικίδης)
Θεμίσων Εὐελπίστου Πεντε(λῆθεν)
Σεραπίων Δημονίκου Φλυ(εύς)
Ἀκαμαντίδος
[Ὀ]ρφ. Κρίτων Σφήττιος
Ἕ[λ]ενος Ἡρακλείδου Σφήτ(τιος)
Εὔκαρπος Ἔρωτος Κεφα(λῆθεν)
Ἀττικὸς Εὐδόξου Σφήτ(τιος)
Ἀθηναΐς Ἀπολλωνίου Πέρ(ιος)
Ἀδριανίδος
Φιλότιμος Ἀριστοδήμου Ἐλε(ύσιος)
Δημήτριος ὁ καὶ Γλαῦκος
Δαιδαλίδης

Ζώσιμος Σατύρου Μαραθώ(νιος)
. ράτων) Φαληρεύς
Καρπόδωρος) Μαραθώνιος
Ἀλκαῖος Πριίμου Μαραθώ(νιος)
Ἀντι(ο)χίδος
Δημοσθένης Ἀνθου Παλλη(νεύς)
Ἀττικὸς Ἀνθου Παλληνεύς
Ζώσιμος ὁ καὶ Ἑρμείας Πα(λληνεύς)
Θεόφι[λ]ος Καλλίκωνος Παλ(ληνεύς)
Νεικόστρατος Λογίσμου
Εὔοδος) Ἐργαδεύς
Ἀτταλίδος
Αἴλ(ιος) Μαρκελλεῖνος Ἀγνού(σιος)
Αἴλ(ιος) Εἰσίδωρος Ἀγνούσιος
Φλ(άουιος) Μάιορ Ἀθμονεύς
Ταρψίλαιος Ἀντιφάντος
Εὔοδος) Ἀγνούσιος

ὑποπαιδοτρίβης· Τελεσφόρος Ἀβασκάντου Μιλήσιος

ἐπέγγραφοι

Ἡρακλείδης Εἰσιδ.
Πάνκαρπος Φιλοπ.
Μαιουμᾶς Φίλωνος
Κλ(αύδιος) Νάρκισσος
Ἰούλ(ιος) Σίμων
Τυχικός)
Ἀγαθόπους)
Μύρων Συμφέρον(τος)
Ἔρως)
Εὔκαρπος Ἔρωτος
Ἰούλ(ιος) Εὔθυμος
Ὀρφ. Ἐλευσίνιος
Ὑάκινθος Μενεκρ(άτους)
Καρπίων Διονυ(σ . . .)
Ἀθήναιος Ἀττά(λου)
Θάλλος Ἀντιόχου
Ἀφροδείσιος)
Εὔκαρπος Εὐφροσύ(νου)
Φιλοκύριος Ζωσί(μου)
Ἀφροδᾶς Νίκωνος
Ἕλενος Θάλλου
Ὀνήσιμος Ἐπιγόνου
Εὐτύχης Ἐπαγάθου
[Χ]ρυσόγονος Ἐπαγάθου
Παναθήναϊς Θεοφίλου
Φιλουμενὸς Πλουτι.
Ὄνασος Ἔρωτος
Μάρκελλος Ζωσᾶ
Παράμονος Κόσμου
Ἀφροδίσιος) πρ(εσβύτερος)
Ὑγεῖνος Ἀλεξάνδρου
Ζώσιμος Πειραίως
Εὐτύχης Τρύφωνος
Ἑρμῆς Τειμοθέου
Καλλικράτης Εὐφράστου
Εὔκαρπος Μελίσσου
Εἰσίων)
Πυθῆς)
Ἑρμῆς Φιλέρωτος
Γλαῦκος Καρπίωνος
Ἐλπιδηφόρος)
Μέμ(μιος) Τελεσφόρος
Ζώσιμος Ἡρακλείδου
Εὐάγγελος)
Ῥουστικὸς Ἀθηναίου
Εὐφρανίδης Ἀθηνο.
Αἰφίδιος (?) Χρυσόγονος

Ἐπίγονος)
Ζωσιμίων)
Ὀνησᾶς Εὐρώτα
Τρόφιμος Ἀσκληπιάδου
Σύμφορος)
Εἰσᾶς Ὀνησίμου
Σωτᾶς Φιλήτου
Κόρινθος Ὀνησίμου
Ἐλπίνικος Ὀνησίμου
Θρέπτων)
Ἀπολλοφάνης Ὀνάσου
Μενεκράτης Ἀφθονήτου
Ἄμβροτος Ζωσίμου
Ζ(ω)ΐλος Συμφόρου
Δεῖος Διονυσοδώρου
Εὐήμερος Συμφόρου
Κλ(αύδιος) Ἀχιλλεύς
Σωκράτης Μάρκου
Σύμμαχος)
Ζωσιμιανὸς Ζωσίμου
Ἀριστόβις Ζωσίμου
Ἀθηναΐς Ζωσίμου
Εὐφρόσυνος)
Ὀνησᾶς)
Ζώσιμος Ἐπαγάθου
Εὐτυχᾶς)
Δημύλος Ζωσίμου
Ἐπαφρόδειτος Ἑρμείου
Ἐπάγαθος Ἀθηνοδώρου
Σωφήιος Ζώσιμος
Μηνόφαντος)
Ἐπαφρόδιτος Ἔρωτος
Διονυσόδωρος)
Λέων Εὐφροσύνου
Ἐπίκτητος Ἀρίστωνος
Ἀφροδίσιος Εὐκλέους
Νικηφόρος Νικοστράτ(ου)
Κλ(αύδιος) Εὐτυχιανός
Ἵλαρος)
Ἀρκέλυκος)
Κόσμος)
Ζώσιμος Ἀγαθόποδος
Διονῦσις)
Διονῦσις)
Φίλων Διονυσίου
Τελεσφόρος Παρθενίου
Ἰουλιανὸς Ἀσκληπιάδου

Ἀλέξανδρος Ἀνταίου
Φλά(ουιος) Διαδουμενός
Ἀνταῖνις Μενάνδρου
Ἑρμείας Τυχικοῦ
Ἀγαθοκλῆς)
Λεωνίδης)
Ζώσιμος Ἐπαφροδίτου
Σύμφορος Ζωσίμου
Σεκοῦνδος Διονυσίου
Ἡρακλείδης Φιλοδή(μου)
Δωσίθεος Εὐτυχίδου
Κλάδος Ἀριστανέτου
Εὔπλους)
Ἐπίγονος)
Εὐφρᾶς Εὐφροσύνου
Ἀπολλώνιος Σπόρου
Εὐκαρπᾶς Ἐλευσινίου
Κλ(αύδιος) Λάκων
Μηνόφιλος Σωκρά(τους)
Ἀφροδίσιος Ἀττάλου
Φιλόστοργος Ἱερε[ν]εί(κου)
Ἐπίγονος Ἀπολλο.
Ἀρίστων Ἐπιπέρου
Ἀνέγκριτος Ἀνεγκλή(του)
Τρύφων Ἀσκληπιά(δου)
Διονύσιος)
Χρῆστος Ἔρωτος
Ἀρτεμίδωρος)
Ἀφροδᾶς Ὑγείνου
Σωκράτης Ἀσκληπιά(δου)
Πωτφέρος Ὑγείνου
Ἀφροδίσιος Ὑγείνου
Ἀντώνιος Μενάνδρου
Καλλικράτης Αἰθάλου
Ὀνησᾶς)
Ζώσιμος Εὐκάρπου
λεντιάριος· Ἔλενος Θάλλου Μιλήσιος

Σαβεῖνος Ἐπαφρᾶ
Ῥοῦφος Πριάμου
Ζώσιμος Καλλιμάχου
Μητρόδωρος)
Εὔπορος)
Ἰούλ(ιος) Θεμιστοκλῆς
Διονύσιος Λευκίου
Ζώσιμος Ἐπιδώρου
Τρόφιμος Εὐτύχους
Μέλισσος Ἐπιδώρου
Νίκων Ἐπιδώρου
Εὔπορος Μηνοφίλου
Ἐπίκτητος Ἀγαθωνος
Εὔπλους Μηνοφίλου
Ἧλις Θεοδώρου
Αἴλ(ιος) Δείφιλτος
Ἀστράγαλος Ζωσίμου
Καρπίων Πριάμονος
Πρώταρχος Διονυσίου
Σωτᾶς Φιλήτου
Ἐλευσίνιος Ῥούφου
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Ἀπολλώνιος)
Ἀφροδίσιος Τυχικοῦ

κεστροφύλαξ· Ἀφρο[δίσιος Προβαλί]σιος

ἐπὶ Διογενίου·
Ἀβάσκαντος
Ἐπιδότου

Abascanti Cephisiensis paedotribae perpetui annus trigesimus quartus aut 170/1 aut (id quod veri similius videtur) 171/2 p. Chr. est (ad n. 1112).

1134 Columna quadrata marmoris Pentelici mutilata supra et a parte dextra, a. 0,32, l. 0,33, cr. 0,25, inventa 'εἰς τὸ ναΐσκιον πρυτανεῖον πλησίον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένης Κατηφόρι'. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3200 Denuo descripsit Koehler.

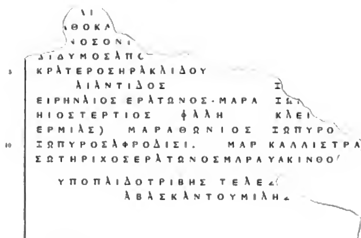

[Ἱπποθωντίδος]

....
[Ἀγ]αθοκλ[ῆς ....]
..νος Ὀν[ησίμου (?)]
Δίδυμος Ἀπο.......
Κράτερος Ἡρακλίδου

Αἰαντίδος	Ζ......
Εἰρήναιος Ἐράτωνος Μαρα(θώνιος)	Ζω......
Ἧλιος Τέρπιος Φαλη(ρεύς)	Κλει......
Ἑρμάς) Μαραθώνιος	Ζώπυρο[ς ......]
Ζώπυρος Ἀφροδισί[ου] Μαρ(αθώνιος)	Καλλίστρα[τος .....]
Σωτήριχος Ἐράτωνος Μ[α]ρα(θώνιος)	Ὑάκινθο[ς ......]

ὑποπαιδοτρίβης· Τελεσ[φόρος]
Ἀβασκάντου Μιλήσ[ιος]

Telesphorus Abascanti f. Milesius hypopaedotriba recensetur Abascanti Cephisiensis paedotribae anno duodetrigesimo (165/6 p. Chr., n. 1128) et trigesimo quarto (171/2 p. Chr., n. 1133). Ad eam igitur aetatem et hic titulus et is qui sequitur (n. 1135) referendi sunt. Neque enim quod ibi K pro M vocis Μιλήσιος scriptum est, propterea nomen a me restitutum in dubium vocandum videtur.

1135 'Athenis in domo Σταματίου τοῦ Λαυδουρίου'. Ex schedis Fourmonti edd. Boeckh C. I. G. 290. Lebas Attique 632. Periisse videtur.

ΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	[............ο]υ Πειραιεύς
. Σ	...........ς
. ΥΜΕΛΙΤΕΥΣ	[.............ο]υ Μελιτεύς
. . ΛΞ	[κεστροφύλα]ξ
. ΑΜΠΤΡΕΥΣ	[........... Λ]αμπτρεύς
ΤΟΥ	[ἐπὶ Διογενεί]ου
ΣΦΗΓΑΙΕΥΣ	...........ς Φηγαιεύς
. . ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ	.... Παιανιεύς
. . . ΤΕΥΣ	..........εύς
ΡΟΥΑΛΩΠΕΚΗ	[ὑποπαιδοτρίβ]ης· Τελε[σφόρος]
	[Ἀβασκά]ντου [Μιλήσιος]
Η Σ Τ Ε Λ Ε	
Ν Τ Ο Υ Κ	De aetate cf. adn. ad n. 1134.

1136 Marmor a Whelero Athenis Oxonium delatum. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 168 (Vandal. Diss. p. 697. Corsin. F. A. T. II p. 196). Chandler Marm. Oxon. II, 53. Boeckh C. I. G. 273. (Lebas Attique 548).

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΛΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣΚΟΣΜΗΤΕΥ
ΟΝΤΟΣΑΤΤΙΚΟΥΤΟΥ....
ΤΟΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣΘ......
ΚΑΙΣΥΣΤΑΤΑΙΑΥΤΟΙΣΑΝΕ
ΓΡΑΨΑΝ
ΠΑΙΛΙΟΣΛΕΥΚΙΟΣΠΑΛΛΗ
ΦΙΛΟΙΤΙΟΣΓΑΜΟΥΜΕΛΙΤ·
ΟΝΗΣΙΜΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤ·ΦΙΛ
ΙΩΣΙΜΟΣΙΣΙΓΕΝΟΥΣΠΑΛ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΜΕΝΕΚΡ....

Ἐπὶ ἄρχοντος Κλ. Ἡρακλεί|δου Μελιτέως, κοσμητεύοντος Ἀττικοῦ τοῦ .....|τος Γαργηττίο[υ φίλοι] | καὶ συστάται αὐτο[ῦ]ς ἀνέγραψαν.
Πό(πλιος) Αἴλιος Λεύκιος Παλλη[νεύς]
Φιλοίτιος Γαίου Μελιτ[εύς]
Ὀνήσιμος Μενεκράτ[ους] Φιλ[αίδης]
Ζώσιμος Ἰσιγένους Παλ[ληνεύς]
Τελεσφόρος Μενεκρ[άτους Φιλαίδης]

Claudius Heraclides Melitensis cosmeta fuit archonte Philistide anno 165/6 p. Chr. (n. 1128. 1129), quare annum quo ipse archon fuit ab illo non magno temporis spatio abesse consentaneum est. Tamen aliquot certe anni intercedunt. Namque quum hic habeamus Telesphorum Menecratis f. Philaidem (eundem qui initio alterius p. Chr. saeculi paedotriba perpetuus fuit) eiusque fratrem Onesimum ephebos, n. 1114. 1116 (147/8 p. Chr.) pater horum Menecrates Telesphori f. Philaida ephebus recensetur. Quare Heraclidis archontis annus utique anno post Tineium Ponticum (n. 1133, 171/2 p. Chr.) recentior est.

1137 Fragmenta Hermae, inventa ad S. Demetrium Κατηφόρη. Particulam *a* ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 313 n. LXXX*a*. Totum titulum exscripsit Koehler.

ΛΟΙ
ΑΤΤΑΛΟϹ
ΙΔΡΟϹ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗϹΓΟΡΓΙΟΥ
ΚΑΡΕΙΝΑϹΔΗΜΑΔΗϹ
ΚΛΜΕΝΙΠΠΟϹ *phallus*
ΑΝΤΩΝΙΟϹΚΛΑΥΔΙΑΝΟϹ
ΑΤΤΑΛΟϹΡΟΥΦΟΥ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟϹ
ΠΡΟΚΛΟϹΠΕΡΙΚΛΕΟΥϹ
ΠΟϹΗϹΠΕΡΙΚΛΕΟΥϹ
ΦΙΛΟΠΟΝΟϹ) ΛΑΜ
ΚΛΑΤΤΙΚΟϹ ΑΝΑΓ
ΚΛΜΗΝΟΓΕΝΗϹ ΑΝΑΓ
ΠΟϹΕΙΔΩΝΙΟϹ ΦΑΥϹΤΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝ) ϹΟΥΒΡΙ
ΑΙΓΕΙΔΟϹ
ΡΟΥΦΟϹΕΡΜΟΛΛΟΥ
ΚΑΡΕΙΝΟϹΔΗΜΑΔΗϹ
ΖΩϹΙΜΙΑΝΟϹΤΕΛ

ΙΟΥ
ΚΑΛΛΙΟΥ
ΗΝΙΩΝΟϹ
ΟΝΤΙΔΟϹ
ΤΡΟΦΟϹ)
ΜΗΤΡΙΟϹΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
ΜΜΕΝΗϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Λ ΩϹΙΜΟ
Λ

d

ΩΙ
ΟϹ)
ΝΕΥϹΚΑΛΛΙϹΤΡΑΤΟ
ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ)
vac.

ΦΡΟΝΙϹΤΑΙ
ΟϹ)ΜΑΡΑΘΩ
ΓΗΤΟϹΦΙΛΩΝΟϹΦΗΓ
ΙϹΙΟϹ)
ΙΔΙΠΠΟϹΠΑΛΛΗ

ΑΙΔΟΤΡΙΒΗϹ ΜΑΡΚΟϹ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗϹΕΡΑΚΛΕΩΝΕϹΤ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹΤΕΥΚΡΟϹ
ΠΡΟϹΤΑΤΗϹ (*vac.*)
ΟΠΛΟΜΑΧΟϹ ΔΑΦΝΟϹ
ΔΙΔΑϹΚΑΛΟϹ ΑΠΕΛΛΗϹ)ΦΛΥΕ
ΗΓΕΜΩΝ ΔΕΙΦΙΛΟϹ
ΚΕϹΤΡΟΦΥΛΑΞ ΦΙΛΕΛ
ΘΥΡΟΥΡΟϹ ΕΥΡ..Υ.ΔΗϹ *a*

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟϹ
ΑΝΤ ΚΛΑΥ..ΑΝΟϹ
ϹΥΝΤΡΟΦΟϹΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΑΙΛ ΕΡΜΕΙΑϹ
ΝΕΙΚΟϹΤΡΑΤΟϹΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΧΡΗϹΤΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΟΝΗϹΙΜΟϹΞΕΝΟΚ..ΟΥϹ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟϹ
ΕΙϹΙΔΟΤΟϹ)ϹΦΗΤ
/// ΥΛ ΕΥΕ
ΙΚΙ Υ
ΕΛΕΘΕΡΟΥ (*sic*)
ΟϹΟΝΗϹΙΜΟΥ
ΕΙϹΙΟϹΟΝΗϹΙΜΟΥ
ΑΗϹ) *b*
ΙΗΡΚΑΛΛΙϹΤΟΥ
ΤΙΚΟϹ)
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟϹ
ΑΓΑΘΙΑϹ) ΠΑΝΒΩ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹΟΚΑΙΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟ
ΑΗΝΑΙΟϹΦΙΛΩΝΟϹ ΦΗΓ
ΟΥΕΝΤΑϹΚΛΗΠΙ ϹΤΟϹ
ΦΟΙΒΟϹϹΩΚΡΑΤΟ
ΕΥΤΥΧ ΝΕΙΚΟϹΤΡΑΤΟΥ
ΕΙΔΟϹ
ΑΛ ϹΙΟϹΦΙΛΑΔΕΛΦΟϹ
)
ΑΝΤΙΔΗϹ *c*
ΑΡΠΟϹ)
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟϹ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟϹΕΥΤΥΧΟΥ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗϹ)
ΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗϹΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ
ΕΥΤΥΧΟϹΕΡΜΕΙΟΥ
ΑΡΙϹΤΩΝ)
ΠΥΘΑΓΟΡΑϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΟΝΗϹΙΜΟϹ)
ΖΩϹ /////////)
ΕΠΙΚΤΗΤΟϹΜΑΡΚΟΥ
vac.

[συφρονισταί]
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

[γυμνασίαρ]χοι
.......ς Ἄτταλος
[... Φ]αῖδρος
Ἀπολλοφάνης Γοργίου
Καρπίνας Δημάδης
Κλ(αύδιος) Μένιππος
Ἀντώνιος Κλαυδιανός
Ἄτταλος Ῥούφου

Ἐρεχθεΐδος
Πρόκλος Περικλέους
Ποτῆς Περικλέους
Φιλόπονος) Λαμ(πτρεύς)
Κλ(αύδιος) Ἀττικὸς Ἀναγ(υράσιος)
Κλ(αύδιος) Μηνογένης Ἀναγ(υράσιος)
Ποσειδώνιος Φαύστου
Ἀθηνίων) Συβρί(δης)
Αἰγεΐδος
Ῥοῦφος Ἑρμολάου
Καρπίν(α)ς Δημάδης
Ζωσιμιανὸς Τελ....
. . . .

[Πανδιονίδος]
. . . .

.........ίου
......ς Καλλίου
[..... Ἀθ]ηνίωνος
[Λε]οντίδος
[Σύν]τροφος)
[Δη]μήτριος Διονυσίου
[Πα]μμένης Δημητρίου
..........ς [Ζ]ωσίμο[υ]
. . . .

.............ω...
.........ος)
....ιεὺς Καλλιστράτο[υ]
Ἀφροδείσιος)

[ὑποσω]φρονισταί
........ος) Μαραθώ(νιος)
[Ἐπίκ]τητος Φίλωνος Φηγ(αιεύς)
[Ἀφροδ]ίσιος)
[Ποσεί]διππος Παλλη(νεύς)

παιδοτρίβης· Μᾶρκος
ὑποπαιδοτρίβης· [Ἡ]ρακλέων Ἑστ(ιαιόθεν)
γραμματεύς· Τεῦκρος
προστάτης· vac.
ὁπλομάχος· Δάφνος
διδάσκαλος· Ἀπελλῆς) Φλυε(ύς)
ἡγεμών· Δίφιλος
κεστροφύλαξ· Φιλέας
θυρουρός· Εὐρ[υβιά]δης(?)

Πτολεμαΐδος
Ἀντ(ώνιος) Κλαυ[δι]ανός
Σύντροφος Ἐπικτήτου
Αἴλ(ιος) Ἑρμείας
Νικόστρατος Εὐαγγέλου
Χρῆστος Ζωσίμου
Ὀνήσιμος Ξενοκ[λέ]ους
Ἀκαμαντίδος
Εἰσίδοτος) Σφήττ(ιος)
Τ[ρ]ύφ[ων] Εὐτ.....
. . . .
...... Ἐλε[υ]θέρου
......ος Ὀνησίμου
[Ἀφροδ]είσιος Ὀνησίμου
.......λης)
[......τ]ηρ Καλλίστου
..τιμος)
Ἀδριανίδος
Ἀγαθίας
Ἡρακλείδης ὁ καὶ Ἐλπιδηφόρος | Παιβω(τάδης)
Λήναιος Φίλωνος Φηγ(αιεύς)
Οὐεντ(ίδιος) Ἀσκληπι[όδ]οτος
Φοῖβος Σωκράτου[ς]
Εὐτυχ[.... Ν]ικοστράτου
Οἰνεΐδος
Ἀφ[ροδί]σιος Φιλαδέλφο[υ]
.....ς)
...αντίδης
[Εὔ]καρπος)
Κεκροπίδος
Ἐλπίνεικος Εὐτύχο[υ]
Φιλοκράτης)
Τειμοκράτης Φιλοκράτου
Εὔτυχος Ἑρμείου
Ἀρίστων)
Πυθαγόρας Δημητρίου
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου
Ὀνήσιμος)
Ζώσ[ιμος])
Ἐπίκτητος Μάρκου

Marcus paedotriba sine dubio idem est qui n. 1138 accuratius Λεύκιος ὁ καὶ Μᾶρκος vocatur. Atque hic quidem titulus, quippe qui et cum n. 1133 et cum n. 1138 nonnulla eorum qui muneribus funguntur nomina communia habeat (Apelles Apellis f. Phlyensis praeceptor est n. 1133. 1137, Marcus paedotriba, Heracleo Sotelis f. Hestiaeensis hypopaedotriba n. 1137. 1138), aetate medius inter illorum utrumque esse videtur, ita ut aut *primo* aut *alteri* Marci paedotribae anno ascribendus sit. Iam cum anno 171/2 p. Chr. Abascantus etiamtum in munere fuerit (n. 1133), sponte patet hunc titulum non posse anno 172/3 antiquiorem esse. Ex altera parte constat Epictetum Philerotis f. Sphettium paedotribae munus iniisse aut anno 178/9 p. Chr., aut etiam prius (ad n. 1141); ita ut tertius Marci annus (n. 1138), etiamsi eum simul ultimum fuisse statuamus, non possit posterior esse quam 177/8 p. Chr. Hic igitur titulus, quippe qui ante tertium Marci annum compositus sit, ut anno 172/3 antiquior, ita 176/7 recentior esse non potest.

1138 Basis magna lapidis Pentelici, inventa ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 168 tab. n. 2. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 306 n. LXXX. Quattuor primos versus exscripsit Koehler.

ΗΕΞ∧ιLιΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΦΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝΚΟΣΜΗΤΗΝΤΩΝΕΦΗΒΩΝΑΥΡΦΙ
ΛΩΝΑΠΕΙΡΑΙΕΑΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΑΣΥΝΕΔΡΙΑΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΚΑΙ
ΤΟΥΣΕΦΗΒΟΥΣΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΒΙΗΣΙΟΥΠΕΙΣΩΝΟΣΜΕΛΙΤΕΩΣΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝΑΥΡΦΙΛΩΝΠ
ΡΑΙΕΥΣΤΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΥΦΕΑΥΤΟΝΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣΑΝΕΓΡΑΨΕ

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΜΗΤΡΟΔΩ
ΡΟΣ ΦΛΥΕΥΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΛΕΥΚΙΟΥΤΟΥΚΑΙΜΑΡΚΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΕΤΟΣΓ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑΑΥΡΦΙΛΩΝΠΕΙ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑΠΟΠΛΙΟΣΓΑΙΟΥΔΙΟ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑΣΤΑΧΑΙΚΟΣΧΟΛ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΕΜΠΟΡΙΚΟΣ)ΟΙΟ
ΑΔΡΙΑΝΙΩΝΑΜΑΡΚΔΙΟΝΥΣΟΔΩ
ΡΟΣ ΧΟΛ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑΧΑΙΡΙΩΝΠΕΙΡΕΙΣΚΟΥΦΥ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑΣΑΒΕΙΝΟΣ)ΓΑΡ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑΦΛΣΩΣΙΓΕΝΗΣΠΑΛ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑΑΡΤΕΜΩΝ)ΣΟΥ
//ΑΡΓΗΛΙΩΝΑΑΛΚΙΔΑΜΟΣΟΚΑΙΚΕ
ΦΑΛΟΣ ΑΘΜΟ
//ΚΕΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑΚΛΦΙΛΙΠΠΟΣΜΑΡ
//ΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΑΦΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΥ
//ΕΤΑΓΕΙΤΟΝΙΩΝΑΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΦΛΥ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙΑΥΡ
ΦΙΛΩΝ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
//ΔΡΙΑΝΕΙΩΝΑΥΡΦΙΛΩΝΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΤΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
///ΡΗΛΙΟΣΦΙΛΩΝΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝΓΑΙ)ΔΙΟΜΑΙΕΥΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΑΑΛΚΙΔΑΜΟΣΟΚΑΙΚΕ
ΦΑΛΟΣ
//ΠΙΝΕΙΚΙΑΦΛΑΣΩΣΙΓΕΝΗΣΠΑΛ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΤΡΥΦΩΝ)ΕΞΟΙΟΥ
ΣΑΒΕΙΝΟΣΕΡΜΕΡΩΤΟΣΓΑΡΓΗΤ
ΑΧΩΡΙΣΤΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΠΑΙΟ
ΠΟΜΕΥΑΓΩΓΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΚΟΡΥΔΑΛΛΕΥΣ
ΖΩΠΥΡΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΛΕΥΚ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣΕΞΟΙ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕΡΩΤΟΣΓΑΡ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥΠΑΙ
ΠΟΜΑΠΕΛΛΗΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΒΕΝΟΥΣΤΟΣ)ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΛΕΥ
ΗΓΕΜΩΝΚΛΣΩΚΡΑΤΗΣΜΑΡ
ΓΡΣΩΤΑΣΟΚΑΙΝΙΚΟΔΑΜΟΣΦΛΥ
ΥΠΟΓΡΕΠΙΚΤΗΤΟΣΦΙΛΩΝΟΣΦΕ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΚΛΦΙΛΗΤΟΣΦΛΥ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣΦΡΕ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΣΩΤΕΛΟΥΣΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ
ΘΥΡΩΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΦΙΛΩΝΟΣΠ
ΑΙΛΙΟΣΘΡΕΠΤΟΣΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΠΑ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΣΤΑΤΙΟΣΑΧΑΙΚΟΣΧΟΛ
ΜΑΡΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΧΟΛ
ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΤΡΥΦΩΝΟΣ ΕΞ
ΟΛΥΜΠΙΚΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥ ΠΑΙ
ΑΙΣΧΙΝΗΣ) ΕΞΟΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ) ΛΕΥΚ
ΧΡΥΣΙΠΠΟΣΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣΡΟΥΦΟΥΠ
ΦΙΛΗΤΟΣΠΑΥΛΟΥ ΜΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥ Α
ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΥΡ ΦΙΛΩΝ ΠΕΙ
ΑΤΤΑΛΟΣ) ΠΕΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ) ΠΕΙ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ) ΠΕΙ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ) ΠΕΙ
ΦΡΟΝΤΩΝΔΙΟΔΟΤΟΥ ΑΖΗ
ΖΩΣΙΜΟΣΚΤΗ//ΟΥ ΑΖΗ
ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ) ΠΕΙ
ΤΥΧΙΚΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ ΚΟ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΚΤΗΤΟΥ ΑΖΗ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΛΦΑΥΣΤΕΙΝΙΑΝΟΣ ΜΑ
ΚΛ ΚΛΗΜΗΣ ΜΑ
ΚΛ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ) ΦΑ
ΖΩΣΑΣΖΩΣΙΜΟΥ ΡΑ
ΚΑΠΙΤΩΝΡΟΥΦΟΥ ΜΑ
ΕΡΑΤΩΝ) ΜΑ
ΕΠΟΠΤΗΣΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΣΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥΦΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΚΑΙΕΥΚΑΡΠΙ
ΔΗΣ ΜΑ
ΚΤΗΣΙΒΙΟΣΓΑΙΟΥ ΜΑ
ΑΠΕΛΛΗΣ) ΜΑ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΦΛ ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ ΠΑ
ΕΥΟΔΟΣΕΥΝΟΜΟΥ ΠΑΛ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑ

ΕΙΣΙΩΝΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΚΛΑΔΙ
ΜΑΡΚΟΣΕΥΗΜΕΡΟΥ
ΤΡΥΦΩΝΣΑΒΕΙΝΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΣΩΛΩΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΠΙΣΤΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΣ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΣ)
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΖΩ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΑΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΒΟΗ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)
ΑΓΑΘΩΝΑΤΤΙΚΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥ
ΑΙΓΙΑΛΟΣΕΥΤ
ΑΙΣΧΙΝΗΣ)
ΑΡΕΣΚΩΝΣΩΤΑ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ)
ΜΕΜΕΥΠΟΡΟΣ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΕΠΙΓΟΝΟΣ)
ΚΛΛΚΥΡΟΣ
ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ
ΚΟΙΝΤΟΣ
ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΣ
ΚΑΡΠΟΣ
ΚΑΛΛΩΝ
ΚΩΜΟΣ
ΚΕΡΔΩΝ
ΛΕΥΚΙΟΣ

In latere dextro:

ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ
ΠΡΟΚΛΟΣ)
ΠΡΕΙΜΟΣΕΡΩ
ΠΡΕΙΜΟΣΛΛΕ
ΕΙΚΕΛΟΣΜΗ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΤ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΝΙ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΗ
ΣΕΒΗΡΟΣΝΙ
ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ
ΑΙΣΩΠΟΣ
ΤΡΥΕΝΤΟΣΕΝ
ΤΥΡΑΝΝΟΣΛΕ
ΚΛΓΑΥΡΟΣ
ΤΡΥΦΩΝΚΡΑ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΖΩ
ΤΑΤΙΑΝΟΣΧΡΥ
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ
ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ
ΦΩΚΑΣ)
ΦΟΙΝΙΞ)
ΦΙΛΩΝ)
ΦΙΡΜΟΣ)
ΧΡΥΣΕΡΩΣ)
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
//ΕΡΙΚΛΗΣ)ΚΗΦ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝΠΑΜΦΙΛΟΥ ΛΑΜ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ ΚΗΦ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΛΑΜ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΛΑΜ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΛΑΜ
ΑΤΤΙΚΟΣΔΙΟΔΟΤΟΥΛΑΜ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΚΑΤΑΙΟΥ ΦΗΓ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥΛΑΜ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥ ΛΑΜ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ) ΛΑΜ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΓΑΙΟΣ) ΔΙΟ
ΠΟΠΛΙΟΣΓΑΙΟΥ ΔΙΟ
ΓΕΜΕΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΙΛΑ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)ΓΑΡΓΗΤΙΟΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΙ
//ΙΣΤΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ ΚΟΛΥ
//ΡΟΦΙΜΟΣΖΩΠΥΡΟΥ ΓΑΡΓΗ
//ΝΤΩΝΕΙΝΟΣΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ ΓΑΡ
ΣΑΒΕΙΝΟΣ) ΓΑΡ
ΜΟΝΗΤΙΟΣΗΡΑΚΛΕΟΥ ΔΙΟΜ
ΜΟΝΗΤΙΟΣΠΟΠΛΙΟΣ ΔΙΟΜ
ΒΑΚΧΥΛΟΣ) ΕΚΜΥΡ
ΕΠΑΦΡΙΩΝΧΡΥΣΙΠΠΟΥ ΓΑΡ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΝΕΙΚΙΑΣ)ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΣΑΡΠΗΔΩΝ) ΠΑΙ
ΑΤΤΑΛΟΣΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣ ΠΑΙ
ΠΟΘΟΥΜΕΝΟΣ) ΠΑΙ

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥΦ
ΠΟΛΛΙΩΝΠΑΡΔΑΛΑ ΛΕΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΡΜΕΙΟΥ ΕΞ
ΖΩΠΥΡΟΣ) ΛΕΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟΥ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ) ΦΛΥΕΥΣ
ΣΜΑΡΑΓΔΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ Φ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ Φ
ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ) ΦΛΥ
ΑΘΗΝΑΙΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ ΦΛ
ΑΘΗΝΙΩΝΦΙΛΩΝΟΣ ΦΛΥ
ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ Π
ΟΝΗΣΙΜΟΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ ΚΟ
ΜΟΥΝΤΑΝΟΣ) ΦΛΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΝΑΣΟΥ ΕΥ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΦΛ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ) ΣΦ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΧΑΙΡΙΩΝΠΡΕΙΣΚΟΥ ΦΥ
ΦΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΦΥ
ΚΟΔΡΑΤΟΣΓΡΑΦΙΚΟΥ ΙΤΕ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ ΑΧ
ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ) ΑΧΑ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣ ΜΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΜΕ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ)ΜΕΛ

ΧΡΗΣΤΟΣΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ ΔΕ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΡΙΣΤΟΝΕΙΚΟΥΠ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣΠ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΑΛΚΙΔΑΜΟΣΟΚΑΙΚΕΦΑΛΟΣΑΘΜ
ΑΡΤΕΜΩΝ) ΣΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΡ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣΚΛΙΝΙΟΥ ΑΓΝ
ΚΛΦΙΛΩΤΕΡΟΣ ΑΓΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ ΤΥΡ
ΣΩΤΗΡΙΔΑΣΥΓΕΙΝΟΥ ΑΓΝ
ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣΓΕΡΜΑΝΟΥΟΙΟ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ) ΟΙΟΘ
ΕΠΕΓΓΡΑΦΟΙ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΕΠΑΓΑ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΓΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΑΘΗΝΙΩΝ
ΑΘΗΝΙΩΝΕΥΘΦΙΛ
ΑΔΜΗΤΟΣ)
ΑΤΤΙΚΟΣΑΡΤ
ΓΑΙΟΣ)
ΔΙΟΦΑΝΗΣ
ΕΥΤΥΧΗΣΔΙΝΕΙΚΥ

ΛΗΝΑΙΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΜΑΡΩΝ
ΝΕΙΚΩΝ
ΝΕΙΚΗΤΗΣ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΣ
ΝΕΙΚΑΣΙΩΝ
ΝΕΙΚΗΤΗΣ
ΝΕΩΝΑΠΟ
ΝΕΙΚΩΝΔΙΟ
ΟΝΗΣΑΣΑΤ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΙΝ
ΠΑΡΘΕΝΟ.ΙΟΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΠΡΕΙ
ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
ΟΙΝΕΥΣ
ΔΙΕΙΦΙΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΗ
ΔΑΡΔΑΝΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΔΗ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΕΥΠΛΟΥΣ
ΕΥΤΥΧΗΣΜΙ
ΕΡΜΕΙΑΣ)
ΕΥΟΔΟΣ)
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)

ΘΑΛΛΟΣ)
ΘΡΕΠΤΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΕΥΟΔΟΣΕΥΚ
ΕΛΣΩΤΑΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΘΕ
ΕΥΤΥΧΑΣΑΣ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΕΙ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΕ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣΖΩ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥ
ΖΩΤΙΚΟΣΕΥ

Var. lect. Inter versus 4 et 5 (ab alia manu sine dubio) insculptum esse μέγ[α] χαῖρε καλέ testatur Kumanudis.

Ἡ ἐξ [Ἀρεί]ου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ δῆ[μος ὁ Ἀθηναίων τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Αὐρ(ήλιον) Φίλ]ωνα Πειραιέα, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς εἰς τὰ συνέδρια καὶ τὸν δῆμον καὶ | τοὺς ἐφήβους φιλοτιμίας.

Ἐπὶ ἄρχοντος Βιησίου Πείσωνος Μελιτέως ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Αὐρ(ήλιος) Φίλων Π[ει]ραιεὺς τοὺς συνάρχοντας καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν.

ἀντικοσμήτης· Μητρόδωρος Φλυεύς
παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Λευκίου τοῦ καὶ Μάρκου Μαραθωνίου ἔτος γʹ
γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πει(ραιεύς)
Πυανοψιῶνα· Πόπλιος Γαΐου Διο(μιεύς)
Μαιμακτηριῶνα· Στά(τιος) Ἀχαικὸς Χολ(λείδης)
Ποσειδεῶνα· Εὐπορικὸς) Οἰ(ῆθεν)
Ἀδριανιῶνα· Μάρκ(ος) Διονυσόδωρος Χολ(λείδης)
Γαμηλιῶνα· Χαρίων Πρείσκου Φυ(λάσιος)
Ἀνθεστηριῶνα· Σαβεῖνος) Γαρ(γήττιος)
Ἐλαφηβολιῶνα· Φλ(άουιος) Συντρόφης Παλ(ληνεύς)
Μουνιχιῶνα· Ἀρτέμων) Σουνιεύς
[Θ]αργηλιῶνα· Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κίφαλος Ἀζηνιεύς
[Σ]κιροφοριῶνα· Κλ(αύδιος) Φίλιππος Μαρ(αθώνιος)
[Ἑ]κατομβαιῶνα· Φλ(άουιος) Διονύσιος Φυ(λάσιος)
[Μ]εταγειτνιῶνα· Μητρόδωρος Φλυ(εύς)
ἀγωνοθέται
Ἀντινοείων τῶν ἐν ἄστει· Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πειραιεύς
[Ἀ]δριανείων· Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πειραιεύς
Ἀντινοείων τῶν ἐν Ἐλευσεῖνι· [Αὐ]ρήλιος Φίλων Πειραιεύς
Φιλαδελφείων· Γάι(ος)) Διομιεύς
Γερμανίκειων· Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κίφαλος
[Ἐ]πινείκια· Φλα(ουιος) Συντρόφης Παλ(ληνεύς)

σωφρονισταί
Τρύφων) ἐξ Οἴου
Σαβεῖνος Ἑρμέρωτος Γαργήτ(τιος)
Ἀχάριστος Παραμόνου Παιο(νίδης)
Ποπ. Εὐάγγελος Μαραθώνιος
Στέφανος Κορυδαλλεύς
Ζώπυρος Μητροδώρου Λευκ(ονοεύς)
ὑποσωφρονισταί
Εἰρηναῖος Τρύφωνος ἐξ Οἴ(ου)
Ἀθηνόδωρος Ἑρμέρωτος Γαρ(γήττιος)
Ἀλέξανδρος Ἀχαρίστου Παι(ονίδης)
Ποπ. Ἀπολλῆς Μαραθώνιος
Βενοῦστος) Πειραιεύς
Σκάμανδρος Μητροδώρου Λευ(κονοεύς)
ἡγεμών· Κλ(αύδιος) Σωκράτης Μαρ(αθώνιος)
γρ(αμματεύς)· Σωτᾶς ὁ καὶ Νικόδαμος Φλυ(εύς)
ὑπογρ(αμματεύς)· Ἐπίκτητος Φίλωνος Φ(ηγαιεύς)
ὁπλομάχος· Κλ(αύδιος) Φίλητος Φλυ(εύς)
κεστροφύλαξ· Ἀγαθόδωρος Φρε(άρριος)
ὑποπαιδοτρίβης· Ἡρακλέων Σωτίλου Ἐπιεικίδης
θυρωρός· Ἀσκληπιάδης Φίλωνος Π...

Αἴλιος Θρέπτος Παιανιεύς
Μητρόδωρος Εὐτυχίδου Πα(ιανιεύς)
Λεοντίδος
Στάτιος Ἀχαικὸς Χολ(λείδης)
Μάρ(κος) Διονυσόδωρος Χολ(λείδης)
Εὐπραξίδης Τρύφωνος ἐξ (Οἴου)
Ὀλυμπικὸς Ἀχαρίστου Παι(ονίδης)
Αἰσχίνης) ἐξ Οἴ(ου)
Διονύσιος) Λευκ(ονοεύς)
Χρύσιππος Ἀγαθοστράτου

Ἀσκληπιόδοτος Ῥούφου Π(ιθεύς)
Φίλητος Παύλου Με(λιτεύς)
Ἀπολλώνιος Ἑρμογένου Ἀ(λαιεύς)
Ἱπποθωντίδος
Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πει(ραιεύς)
Ἄτταλος) Πει(ραιεύς)
Δημήτριος) Πει(ραιεύς)
Μουσικὸς) Πει(ραιεύς)
Ἐλπίνεικος) Πει(ραιεύς)
Φρόντων Διοδότου Ἀζη(νιεύς)
Ζώσιμος Κτή[τ]ου Ἀζη(νιεύς)
Θεόκριτος) Πει(ραιεύς)
Τυχικὸς Εὐφροσύνου Κο(ίλιος)
Ἀθηνόδωρος Κτήτου Ἀζη(νιεύς)
Αἰαντίδος
Κλ(αύδιος) Φαυστεινιανὸς Μα(ραθώνιος)
Κλ(αύδιος) Κλήμης Μα(ραθώνιος)
Κλ(αύδιος) Φίλιππος Μα(ραθώνιος)
Στέφανος) Φα(ληρεύς)
Ζωτᾶς Ζωσίμου Ῥα(μνούσιος)
Καπίτων Ῥούφου Μα(ραθώνιος)
Ἐράτων) Μα(ραθώνιος)
Ἐπόπτης Στρατονείκου
Ἀθηναΐς Νυμφοδότου Φα(ληρεύς)
Διονύσιος ὁ καὶ Εὐκαρπίδης Μα(ραθώνιος)
Κτησίβιος Γαΐου Μα(ραθώνιος)
Ἀπολλῆς) Μα(ραθώνιος)
Ἀντιοχίδος
Φλ(άουιος) Συντρόφης Πα(λληνεύς)
Εὔοδος Εὐνόμου Παλ(ληνεύς)
Ἀφροδείσιος Ξενοκλέους Πα(λληνεύς)

Εἰσίων Ὀνησίμου
Ἀπολλόδωρος Κλαδί(ωνος?)
Μᾶρκος Εὐημέρου
Τρύφων Σαβείνου
Ὀνήσιμος Εὐτύχου
Τρόφιμος Σύλλωνος
Ἀφροδείσιος Πίστου
Εὔτυχος)
Ἀπολλώνις)
Ἀριστόβουλος Ζω.
Ἀρτεμίδωρος Ἀτ.
Ἀσκληπιάδης Βεν(θου?)
Ἀθηνόδωρος)
Ἀγάθων Ἀττικοῦ
Ἀπολλώνιος Εὐ.
Αἰγιάλος Εὐτ(υχ...)
Αἰσχίνης)
Ἀρίστων Σωτᾶ
Ἀβάσκαντος)
Μίμ(μιος) Εὔπορος
Ἑρμείας)
Ἐπίγονος)
Κλα(ύδιος) Κῦρος
Κτήσιππος
Κόιντος
Κένταυρος
Κράτιππος
Κάρπος
Κάλλων
Κῶμος
Κέρδων
Λεύκιος

Πυθόδωρος
Πρόκλος)
Πρεῖμος Ἐρμ(του)
Πρεῖμος [Ἀ]λε(ξ.....)
Εὔπλος Με.
Σωκράτης Ἀτ.
Σωτήριχος Νι.
Σαραπίων Δι.
Σιβῆρος Νι.
Στράτων Ἀτ.
Αἴσωπος
Τρύφιστος Ἐν.
Τύραννος Λι.
Κλ(αύδιος) Γαῦρος
Τρύφων Κρα.
Τρόφιμος Ζω.
Τατιανὸς Χρυ(σ...)
Φιλέταιρος
Φιλόμουσος
Φωκᾶς)
Φοῖνιξ)
Φίλων)
Φίρμος)
Χρυσέρως)
Ἑρμογένης
Ζώτιμος

III

Ἐρεχθεῖδος

[Π]ερικλῆς) Κηφ(ισιεύς)
Ἐλευθερίων Παμφίλου Λαμ(πτρεύς)
Ἀπολλώνιος Εὐκάρπου Κηφ(ισιεύς)
Δημήτριος) Λαμ(πτρεύς)
Ζώσιμος Ἀφροδεισίου Λαμ(πτρεύς)
Ὀνήσιμος Ἀφροδεισίου Λαμ(πτρεύς)
Ἀττικὸς Διοδότου Λαμ(πτρεύς)
Διονυσόδωρος Ἐκαταίου Φηγ(ούσιος)
Εὔελπιστος Ζωσίμου Λαμ(πτρεύς)
Ἀθηνόδωρος Ζωσίμου Λαμ(πτρεύς)
Μουσικὸς) Λαμ(πτρεύς)

Αἰγεῖδος

Γάιος) Διο(μεεύς)
Πόπλιος Γαΐου Διο(μεεύς)
Γέμελλος Διονυσίου Φιλα(ίδης)
Ἀθηνόδωρος) Γαργήτ(τ)ιος
Καρπόδωρος Διονυσίου Φι(λαίδης)
[Η]ίππος Εἰσιδώρου Κολλ(υτεύς)
[Τ]ρόφιμος Ζωπύρου Γαργή(ττιος)
[Ἀ]ντωνεῖνος Φιλουμενοῦ Γαρ(γήττιος)
Σαβεῖνος) Γαρ(γήττιος)
Μονήτιος Ἡρακλέου(ς) Διομ(ειεύς)
Μονήτιος Πόπλιος Διομ(ειεύς)
Βακχύλος) ἐκ Μυ(ρρινούττης)
Ἐπαφρίων Χρυσίππου Γαρ(γήττιος)

Πανδιονίδος

Νεικίας) Στειριεύς
Σαρπηδὼν) Παια(νιεύς)
Ἄτταλος Σαρπηδόνος Παι(ανιεύς)
Πεθουμενὸς) Παι(ανιεύς)

Ἀσκληπιάδης Ἐλευσινίου Φ(ρεάρριος)
Πολλίων Παρδαλᾶ Λευ(κονοεύς)
Δημήτριος Ἑρμαίου ἐξ (Οἴου)
Ζώπυρος) Λευ(κονοεύς)
Δημήτριος Κορνηλιανοῦ
Παράμονος Πλουτάρχου

Πτολεμαΐδος

Μητρόδωρος) Φλυεύς
Σμάραγδος Μητροδώρου Φ(λυεύς)
Ἐπίγονος Νεικοστράτου Φ(λυεύς)
Νεικόμαχος) Φλυ(εύς)
Ἀθήναιος Ἀφροδεισίου Φλ(υεύς)
Ἀθηνίων Φίλωνος Φλυ(εύς)
Κλεόβουλος Εὐτυχίδου Π(ροσπάλτιος(?))
Ὀνήσιμος Εὐχαρίστου Κε(λαινῆθεν)
Μουντανὸς) Φλυ(εύς)
Διονύσιος Ὀνάτου Βε(ρενικίδης)
Ἀντίοχος Εἰρηναίου Φλ(υεύς)

Ἀκαμαντίδος

Ζώσιμος) Σφ(ήττιος)

Οἰνεΐδος

Χαιρίων Πραίτκου Φυ(λάσιος)
Φλ(άουιος) Διονύσιος Φυ(λάσιος)
Κοδρᾶτος Γραφικοῦ [Π]τε(λεάσιος)
Ἀφροδείσιος Εἰσιδώρου Ἀχ(αρνεύς)
Παλαμήδης) Ἀχα(ρνεύς)

Κεκροπίδος

Καρποφόρος Φιλέρωτος Με(λιτεύς)
Διονύσιος Πραξιτέλους
Διονυσόδωρος Ἀρίστωνος Με(λιτεύς)
Μηνόφιλος) Μελ(ιτεύς)

Χρῆστος Ξενοκλέους	Πα(λληνεύς)	Λήναιος
Φιλουμενὸς Εἰσιδότου	Σ(φηττίδης?)	Μένανδρος
Σωτήριχος	Δε	Μάρων
Εὔκαρπος Ἀριστονίκου	Π(αλληνεύς)	Νείκων
Εὐτυχίδης Πραξιτέλους	Π(αλληνεύς)	Νεικήτης
Ἀτταλίδος		Νυμφόδωρος
Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέφαλος	Ἀθμ(ονεύς)	Νεικασίων
Ἀρτέμων)	Σου(νιεύς)	Νεικήτης
Διονύσιος Στεφάνου	Κορ(υδαλλεύς)	Νίκων Ἀπο.
Ἀρτεμείσιος Κλινίου	Ἀγν(ούσιος)	Νείκων Διο.
Κλ(αύδιος) Φιλέτερος	Ἀγν(ούσιος)	Ὀνησᾶς Ἀτ.
Ἀθηνόδωρος Ἐλευσινίου	Τυρ(μείδης)	Ὀνήσιμος Δη.
Σωτηρίδας Ὑγείνου	Ἀγν(ούσιος)	Παρθενο[θ]ιος
Νυμφόδοτος Γερμανοῦ	Οἰό(θεν)	Παράμονος Πρει.
Ἐμπορικὸς)	Οἰόθ(εν)	Περίανδρος
		Οἰνεύς
ἐπέγγραφοι		Διόφιλος
		Διονυσόδωρος
Παράμονος Ἐπαγα(θου)		Δημήτριος
Διογένης Ἀγα.		Διονύσιος Μη.
Ἀπολλώνιος)		Δάρδανος
Ἀθηνίων		Διογένης Δη.
Ἀθηνίων Εὐθ[υ]φιλ(ου)(?)		Εἰσίδοτος
Ἄδμητος		Εὔπλους
Ἀττικὸς Ἀρτ.		Εὐτύχης Με.
Γάιος)		Ἑρμείας)
Διαφένης		Εὔοδος)
Εὐτύχης [Ἀ]ντιό[χο]υ(?)		Εἰρηναῖος)

Θάλλος)
Θρέπτος
Θεόφιλος
Εὔοδος Εὐκ.
Ἐλ. Σωτᾶς
Εὔπορος Θε . . .
Εὐτυχᾶς Ἀτ.
Ἐπίγονος Ει.
Εὐτύχης
Εὐτυχιανὸς Ἐ.
Ἐλευσεῖνος Ζω.
Ζώσιμος Εὐ.
Ζωτικὸς Εὐ.

Tertius Lucii sive Marci Marathonii paedotribae annus neque anno 174/5 p. Chr. prior neque anno 177/8 posterior esse potest (cf. adn. ad n. 1137).

Ἡ ἐξ [Ἀρεί]ου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Αὐρ(ήλιον) Φίλωνα Πειραιέα, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς εἰς τὰ συνέδρια καὶ τὸν δῆμον καὶ | τοὺς ἐφήβους φιλοτιμίας.

Ἐπὶ ἄρχοντος Βιψίου Πείτωνος Μελιτέως ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Αὐρ(ήλιος) Φίλων Π[ει]ραιεὺς τοὺς συνάρχοντας καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐφηβεύσαντας ἀνέγραψεν.

ἀντικοσμήτης· Μητρόδω-
ρος Φλυεύς
παιδοτριβοῦντος διὰ βίου
Λευκίου τοῦ καὶ Μάρκου
Μαραθωνίου ἔτος γ'

γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πει(ραιεύς)
Πυανοψιῶνα· Πόπλιος Γαΐου Δει(ραδιώτης)
Μαιμακτηριῶνα· Στά(τιος) Ἀχαϊκὸς Χολ(λείδης)
Ποσειδεῶνα· Ἐμπορικὸς) Οἰό(θεν)
Ἀδριανιῶνα· Μάρκ(ιος) Διονυσόδω-
ρος Χολ(λείδης)
Γαμηλιῶνα· Χαιρίων Πρείσκου Φυ(λάσιος)
Ἀνθεστηριῶνα· Σαβεῖνος) Γαρ(γήττιος)
Ἐλαφηβολιῶνα· Φλ(άουιος) Συντρόφης Παλ(ληνεύς)
Μουνιχιῶνα· Ἀρτέμων) Σουνιεύς
[Θ]αργηλιῶνα· Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέ-
φαλος Ἀζην(ιεύς)
[Σ]κιροφοριῶνα· Κλ(αύδιος) Φίλιππος Μαρ(αθώνιος)
[Ἑ]κατομβαιῶνα· Φλ(άουιος) Διονύσιος Φυ(λάσιος)
[Μ]εταγειτνιῶνα· Μητρόδωρος Φλυ(εύς)

ἀγωνοθέται
Ἀντινοείων τῶν ἐν ἄστει· Αὐρ(ήλιος)
Φίλων Πειραιεύς
[Ἁ]δριανείων· Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πειραιεύς
Ἀντινοείων τῶν ἐν Ἐλευσῖνι·
[Αὐ]ρήλιος Φίλων Πειραιεύς
Φιλαδελφείων· Γάϊ(ος)) Διομιεύς
Γερμανίκεια· Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέ-
φαλος
[Ἐ]πινείκια· Φλά(ουιος) Συντρόφης Παλ(ληνεύς)

σωφρονισταί
Τρύφων) ἐξ Οἴου
Σαβεῖνος Ἑρμέρωτος Γαργήτ(τιος)
Ἀχαίριστος Ποιμένου Παια(νιεύς)
Ποπ. Εὐάγωγος Μαραθώνιος
Στέφανος Κορυδαλλεύς
Ζώπυρος Μητροδώρου Λευκ(ονοεύς)
ὑποσωφρονισταί
Εἰρηναῖος Τρύφωνος ἐξ Οἴ(ου)
Ἀθηνόδωρος Ἑρμέρωτος Γαρ(γήττιος)
Ἀλέξανδρος Ἀχαιρίστου Παι(ανιεύς)
Ποπ. Ἀπολλᾶς Μαραθώνιος
Βενοῦστος) Πειραιεύς
Σκάμανδρος Μητροδώρου Λευ(κονοεύς)
ἡγεμών· Κλ(αύδιος) Σωκράτης Μαρ(αθώνιος)
γρ(αμματεύς)· Σωτᾶς ὁ καὶ Νικόδαμος Φλυ(εύς)
ὑπογρ(αμματεύς)· Ἐπίκτητος Φιλίππου Φ(ηγαιεύς)
ὁπλομάχος· Κλ(αύδιος) Φίλητος Φλυ(εύς)
κεστροφύλαξ· Ἀγαθόδωρος Φρε(άρριος)
ὑποπαιδοτρίβης· Ἡρακλέων
Σατίλιος Ἐστιαιόθεν
θυρωρός· Ἀσκληπιάδης Φίλωνος Π...

Αἴλιος Θρέπτος Παιανιεύς
Μητρόδωρος Εὐτυχίδου Πα(ιανιεύς)
Λεοντίδος
Στάτιος Ἀχαϊκὸς Χολ(λείδης)
Μάρ(κος) Διονυσόδωρος Χολ(λείδης)
Εὐπραξίδης Τρύφωνος ἐξ (Οἴου)
Ὀλυμπικὸς Ἀχαιρίστου Παι(ανιεύς)
Αἰσχίνης) ἐξ Οἴ(ου)
Διονύσιος) Λευκ(ονοεύς)
Χρύσιππος Ἀγαθοστράτου

Ἀσκληπιόδοτος Ῥούφου Π(ιθεύς)
Φίλητος Παύλου Με(λιτεύς)
Ἀπολλώνιος Ἑρμογένου Ἁ(λαιεύς)
Ἱπποθωντίδος
Αὐρ(ήλιος) Φίλων Πει(ραιεύς)
Ἄτταλος) Πει(ραιεύς)
Δημήτριος) Πει(ραιεύς)
Μουσικὸς) Πει(ραιεύς)
Ἐλπίνεικος) Πει(ραιεύς)
Φρόντων Διοδότου Ἀζη(νιεύς)
Ζώσιμος Κτή[τ]ου Ἀζη(νιεύς)
Θεόκριτος) Πει(ραιεύς)
Τυχικὸς Εὐφροσύνου Κο(ίλιος)
Ἀθηνόδωρος Κτήτου Ἀζη(νιεύς)
Αἰαντίδος
Κλ(αύδιος) Φαυστεινιανὸς Μα(ραθώνιος)
Κλ(αύδιος) Κλήμης Μα(ραθώνιος)
Κλ(αύδιος) Φίλιππος Μα(ραθώνιος)
Στέφανος) Φα(ληρεύς)
Ζωτᾶς Ζωσίμου Ῥα(μνούσιος)
Καπίτων Ῥούφου Μα(ραθώνιος)
Κράτων) Μα(ραθώνιος)
Ἐπέκτης Στρατονείκου
Ἀθήναιος Νυμφοδότου Φα(ληρεύς)
Διονύσιος ὁ καὶ Εὐκαρπί-
δης Μα(ραθώνιος)
Κτησίβιος Γαΐου Μα(ραθώνιος)
Ἀπολλᾶς) Μα(ραθώνιος)
Ἀντιοχίδος
Φλ(άουιος) Συντρόφης Πα(λληνεύς)
Εὔοδος Εὐνόμου Παλ(ληνεύς)
Ἀφροδείσιος Ξενοκλέους Πα(λληνεύς)

Εὐτύχων Ὀνησίμου
Ἀπολλόδωρος Κλαυδί(ανος?)
Μάρκος Εὐτυχίου
Τρύφων Σαβείνου
Ὀνήσιμος Εὐτύχου
Τρόφιμος Σάλωνος
Ἀφροδείσιος Πίστου
Εὔτυχος)
Ἀπολλώνιος)
Ἀριστόβουλος Ζω.
Ἀρτεμίδωρος Ἀτ.
Ἀσκληπιάδης Βοη(θοῦ?)
Ἀθηνόδωρος)
Ἀγάθων Ἀττικοῦ
Ἀπολλώνιος Εὐ.
Αἰγιάλος Εὐτ(υχ....)
Αἰσχίνης)
Ἀρίστων Σωτᾶ
Ἀβάσκαντος)
Μίν(ικιος) Εὔπορος
Ἑρμείας)
Ἐπίγονος)
Κλα(ύδιος) Κῦρος
Κτήσιππος
Κόιντος
Κένταυρος
Κράτιστος
Κάρπος
Κάλλων
Κῶμος
Κέρδων
Λεύκιος

Πυθόδωρος
Πρόκλος)
Πρεῖμος Ἑρμ(ᾶτος)
Πρεῖμος [Ἀ]λε(ξ.....)
Εὔπλους Μη.
Σωκράτης Ἀτ.
Σωτήριχος Νι.
Σαραπίων Δι.
Σεβῆρος Νι.
Στράτων Ἀτ.
Αἴσωπος
Τρύφωνος Ἐν.
Τύραννος Αι.
Κλ(αύδιος) Γαῦρος
Τρύφων Κρα.
Τρόφιμος Ζω.
Τατιανὸς Χρυ(σ...)
Φιλέταιρος
Φιλόμουσος
Φιλῆς)
Φοῖνιξ)
Φίλων)
Φίρμος)
Χρυσέρως)
Ἑρμογένης
Ζώσιμος

III

Ἐρεχθεῖδος
[Π]ερικλῆς) Κηφ(ισιεύς)
Ἐλευθερίων Παμφίλου Λαμ(πτρεύς)
Ἀπολλώνιος Εὐκάρπου Κηφ(ισιεύς)
Δημήτριος) Λαμ(πτρεύς)
Ζώσιμος Ἀφροδεισίου Λαμ(πτρεύς)
Ὀνήσιμος Ἀφροδεισίου Λαμ(πτρεύς)
Ἀττικὸς Διοδότου Λαμ(πτρεύς)
Διονυσόδωρος Ἑκαταίου Φηγ(ούσιος)
Εὔελπιστος Ζωσίμου Λαμ(πτρεύς)
Ἀθηνόδωρος Ζωσίμου Λαμ(πτρεύς)
Μουσικὸς) Λαμ(πτρεύς)

Αἰγεῖδος
Γάιος) Διο(μεεύς)
Πόπλιος Γαΐου Διο(μεεύς)
Γέμελλος Διονυσίου Φιλαί(δης)
Ἀθηνόδωρος) Γαργήτ(τ)ιος
Καρπόδωρος Διονυσίου Φι(λαίδης)
[Π]ίττος Εἰσιδώρου Κολυ(ττεύς)
[Τ]ρόφιμος Ζωπύρου Γαργή(ττιος)
[Ἀ]ντωνεῖνος Φιλουμενοῦ Γαρ(γήττιος)
Σαβεῖνος) Γαρ(γήττιος)
Μονήτιος Ἡρακλέου(ς) Διομ(εεύς)
Μονήτιος Πόπλιος Διομ(εεύς)
Βακχύλος) ἐκ Μυ(ρρινούττης)
Ἐπαφρίων Χρυσίππου Γαρ(γήττιος)

Πανδιονίδος
Νεικίας) Στειριεύς
Σαρπηδὼν) Παια(νιεύς)
Ἄτταλος Σαρπηδόνος Παι(ανιεύς)
Πυθουμενὸς) Παι(ανιεύς)

Ἀσκληπιάδης Ἐλευτεινίου Φ(ρεάρριος)
Πολλίων Παρδαλᾶ Λευ(κονοεύς)
Δημήτριος Ἑρμείου ἐξ (Οἴου)
Ζώπυρος) Λευ(κονοεύς)
Δημήτριος Κορνηλιανοῦ
Παράμονος Πλουτάρχου

Πτολεμαΐδος
Μητρόδωρος) Φλυεύς
Σμάραγδος Μητροδώρου Φ(λυεύς)
Ἐπίγονος Νεικοστράτου Φ(λυεύς)
Νεικόμαχος) Φλυ(εύς)
Ἀθήναις Ἀφροδεισίου Φλ(υεύς)
Ἀθηνίων Φίλωνος Φλυ(εύς)
Κλεόβουλος Εὐτυχίδου Π(ερσπάλτιος(?))
Ὀνήσιμος Εὐχαρίττου Κο(λωνῆθεν)
Μουντανὸς) Φλυ(εύς)
Διονύσιος Ὀνάτου Εὐ(νοστίδης)
Ἀντίοχος Εἰρηναίου Φλ(υεύς)

Ἀκαμαντίδος
Ζώσιμος) Σφ(ήττιος)

Οἰνεῖδος
Χαιρίων Πρείτκου Φυ(λάσιος)
Φλ(άουιος) Διονύσιος Φυ(λάσιος)
Κοδρᾶτος Γραφικοῦ [Π]τε(λεάσιος)
Ἀφροδείσιος Εἰσιδώρου Ἀχ(αρνεύς)
Παλαμήδης) Ἀχα(ρνεύς)

Κεκροπίδος
Καρποφόρος Φιλέρωτος Με(λιτεύς)
Διονύσιος Πραξιτέλους
Διονυσόδωρος Ἀρίστωνος Με(λιτεύς)
Μηνόφιλος) Μελ(ιτεύς)

Χρῆστος Ξενοκλέους Πα(λληνεύς)
Φιλουμενὸς Εἰσιδότου Σ(ημαχίδης)
Σωτήριχος Δι....
Εὔκαρπος Ἀριστονείκου Π(αλληνεύς)
Εὐτυχίδης Πραξιτέλους Π(αλληνεύς)

Ἀτταλίδος
Ἀλκίδαμος ὁ καὶ Κέφαλος Ἀθμ(ονεύς)
Ἀρτέμων) Σου(νιεύς)
Διονύσιος Στεφάνου Κορ(υδαλλεύς)
Ἀρτεμίσιος Κλωνίου Ἀγν(ούσιος)
Κλ(αύδιος) Φιλώτερος Ἀγν(ούσιος)
Ἀθηνόδωρος Ἐλευσινίου Τυρ(μείδης)
Σωτηρίδας Ὑγείνου Ἀγν(ούσιος)
Νυμφόδοτος Γερμανοῦ Οἰό(θεν)
Ἐμπορικὸς) Οἰόθ(εν)

ἐπέγγραφοι
Παράμονος Ἐπαγαθ(θου)
Διογένης Ἀγα.
Ἀπολλώνιος)
Ἀθηνίων
Ἀθηνίων Εὐθ[υ]φιλ(ου)(?)
Ἄδμητος
Ἀττικὸς Ἀρτ.
Γάιος)
Διοφάνης
Εὐτύχης [Ἀ]ντωνί[ο]υ(?)

Λήναιος
Μένανδρος
Μάρων
Νείκων
Νεικήτης
Νυμφόδωρος
Νεικοστίων
Νεικήτης
Νίκων Ἀπο.
Νείκων Διο.
Ὀνησᾶς Ἀτ.
Ὀνήσιμος Διο.
Παρθενο[β]ιος
Παράμονος Ηρει.
Περίανδρος
Οἰνεύς
Δεξίφιλος
Διονυσόδωρος
Δημήτριος
Διονύσιος Μη.
Δάρδανος
Διογένης Δη.
Εἰσίδοτος
Εὔπλους
Εὐτύχης Μι.
Ἑρμείας)
Εὔοδος)
Εἰρηναῖος)

Θάλλος)
Θρέπτος
Θεόφιλος
Εὔοδος Εὐκ.
Ἐλ. Σωτᾶς
Εὔπορος Θι...
Εὐτυχᾶς Ἀπ.
Ἐπίγονος Ει.
Εὐτύχης
Εὐτυχιανὸς Ἐ.
Ἐλευσεῖνος Ζω.
Ζώσιμος Εὐ.
Ζωτικὸς Εὐ.

Tertius Lucii sive Marci Marathonii paedotribae annus neque anno 174/5 p. Chr. prior neque anno 177/8 posterior esse potest (cf. adn. ad n. 1137).

1139 Marmor a superiore et dextra parte fractum, de vicinia Athenarum anno 1688 ab Hassiacarum copiarum apud Venetos militantium duce Cassellas delatum, ubi adhuc servatur. Ed. Gesnerus Comment. Gotting. T. IV. 1754. class. hist. et phil. p. 24 sqq. (Inde Boeckh C. I. G. 277. Lebas Attique 555). Accuratius exemplum Voelkelius misit Boeckhio, qui ex eo lectiones discrepantes dedit C. I. G. add. vol. I p. 910.

```
    ·I··IANOΣ)   AΦPO
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ)
              CY∠ ////////////////////// AI
ΑΡΤΕΜΩΝΣΥΜΦΟΡΟΥ ////////////////////// Θ
ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣΕΡΜΟΓΕΝ ////////////////////// ΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ)                        ΘΜΟΝΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΥΟΔΟΥ               ΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
    Ɔ            ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΤΤΙΚΟΣ                          |ΕΥΟΔ.Υ|
ΓΑΪΟΣΪΟΥΛΙΟΣ                     ΕΙΣΙΔCΤΟΣ
ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ                        ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΘΗΣΕΥΣ                           ΕΥΤΥΧ[Ο]ΥΣ
ΑΤΤΙΚΟΣ)
ΟΡΦΕΥΣ)
ΦΛΖΩΣΙΜΟΣ
|ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ|                      ΕΥΤΥΧΟ.Σ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ                         ΕΙΣΑ
[Α]ΓΑΘΟΔΩΡΟΣ                     |//////////////|
ΕΠΙΓΟΝΟΣ                         ΔΟΡΥΦΟΡΟΥ
[Ε]ΥΤΥΧΑΣ                        ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
.ΕΚΟΥΝΔΟ.)
.ΕΡΟΚΛΗΣ                         ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ
    Ɔ          ΣΩΦ/// ///ΝΙΣΤΑΙ
ΚΙΘΑΙΡΩΝ)                        ΑΧΑΡΝΕΥΣ
Σ..ΑΤΩΝΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ                ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΑΙΑΘΩΝΕΙΣΙΔΟΤΟΥ                  ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)                      Σ.ΗΤΤΙΟΣ
ΑΤΤΙΚΟΣ|ΕΥΟΔΟΥ|ΕΠΕΓΡΑΨΑ
```

Var. lect. Voelkelii exemplum, Gesneriano et plenius et accuratius, sequor; tres litteras, quae solae apud Voelkelium desunt, cum Gesnerus eas habeat, uncis inclusi. V. 8. 27 ΕΥΟΔΟΥ, v. 16 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ in rasuris rescripta sunt; v. 17 patris nomen erasum.

....ιανὸς)   Ἀφρο[δείσιος]
Ἑρμογένης)
συσ[τρεμματάρχ]αι
Ἀρτέμων Συμφόρου ......θ.
Φιλόμουσος Ἑρμογέ[νους .....ε]ύς
Σωκράτης)   [Ἀ]θμονεύς
Διονυσόδωρος Εὐόδου [Μ]αραθώνιος
ἐπένγρ[α]φοι
Ἀττικὸς Εὐόδου
Γάϊος Ἰούλιος Εἰσίδοτος
Πεινάριος Ἀγαθόπους
Θησεὺς Εὐτύχους
Ἀττικὸς)
Ὀρφεύς)
Φλ(άουιος) Ζώσιμος
Διονύσιος Εὐτύχο[υ]ς
[Ἀ]γαθόδωρος .....
Ἐπίγονος Δορυφόρου
Εὐτυχᾶς Μενάνδρου
[Σ]εκοῦνδος)
[Ἱ]εροκλῆς Σεκούνδου
σωφ[ρο]νισταί
Κιθαιρών) Ἀχαρνεύς
Σ[τρ]άτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρνεύς
Ἀ[γ]άθων Εἰσιδότου Ἀχαρνεύς
Ἀπολλώνιος) Σ[φ]ήττιος
Ἀττικὸς Εὐόδου ἐπέγραψα

Strato Cithaeronis f. Acharnensis, qui hic sophronistae munere fungitur, anno 179/80 p. Chr. scribae perpetui munus iniit (ad n. 1141) et in eo certe usque ad annum 212/3 permansit (n. 1177); sed etiam aliquot annis post vixisse et munere functus esse videtur; namque non videtur alius scriba fuisse inter eum et Syntrophum Eucarpidae f. ἐκ Κοίλης, quem Syntrophum non ante annum 217/8 p. Chr. munus iniisse constat (n. 1198). Quare neque post annum 178/7 hic titulus incisus esse videtur, neque multo ante. Nam sophronistae munus, quod non fere ab adulescentulis administrari solebat, vix multo ante illum annum adire poterat is, qui fere quadraginta annos post 178 p. Chr. etiamtum inter vivos fuit.

1140 Pars superior Hermae marmoris Pentelici, fracta in duas particulas (*a b*), exstat in Barbacco. Coniunxit et edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 33. 34. Utramque exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Var. lect. V. 1 init. ΙC Dum., ⸌C Koehl. || v. 1 extr. 'vac.' Koehl. Contra aliquid scriptum fuisse indicat Dum. || v. 3 init. lineam supra litteras ΑΥΡ non habet Dum. || v. 3 extr. ΟΥ) Koehl., ΟΥΣ Dum. || v. 4 extr. Σ Dum., C Koehl. || v. 5 init. ΚΛΑΥΔΙΟC Dum. || post lacunam litterae Α vestigia solus Koehler exhibet || v. 7 init. ΤΗCΓ/// Dum. || post lacunam ⸌CΩC Koehl., ⸌ЄΩC Dum. || v. 8 ante lacunam ΟΦ Dum. || v. 9 ante lacunam ΙΝΑΓ Dum. Ceterum tres priores versus maiores litteras habent quam reliqui in Koehleri apographo, non item in Dumontii exemplari impresso.

. . . . . ο . . . . | [ἐ]πὶ ἄρ[χοντ]ος | Αὐρ(ηλίου) Φιλ . . . . ου) | Πειραιέως, [ὁ κοσμ]ητὴς Κλαύδιο[ς Πο]λύζηλος | Ἀχαρνεύ[ς, στ]ρατηγήσας | τῆς [πό]λεως, ἀδελφὸς | [ε]ἱεροφ[άν]του Κλαυδίου Ἀπο[(λλ)]ινα[ρίου] Ἀχαρνέως.

Ti. Claudius Polyzelus Acharnensis, qui hic cosmeta est, idem esse videtur, cui ephebo statua posita est a patre Apollodoro n. 747. Illic Philadelpheorum agonotheta vocatur, quae res eius ephebiam anno 161 p. Chr. priorem non esse indicat. Quare cosmeta fuisse non potest multis annis ante 180 p. Chr. Avus eius esse videtur Polyzelus Apollodori f. Acharnensis ephebus n. 1100. Claudius hierophanta Acharnensis, sine dubio idem quem hic habemus Apollinaris Apollodori f., est in Oeneidis prytanum catalogo n. 1049.

1141 Hermae pars media, l. 0,32. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 324 n. LXXXVII*a*. Exscripsit Koehler, cuius apographum expressi.

ΝΕ ///
ΥΣΑΝΕΙ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΖΩΠΥΡΟΣ
ΑΡΧΩΝ Α Ι C Χ Ι Ν Η
CΤΗCΑΝΚΟCΜΗΤΗΝΑΦΡΟΔΕΙC
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΕΠΙΚΤΗΤΟCΦΙΛ
ΥΠΠΑΙΔΟΤΡΙCΩΦΡΟΝΙCΤΑΙ
ΝΕΙΚΩΝΕΙΣΙΔΟΤΟΥ ΑΧΡ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΒΟΥΛΩΝΟΣΦ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΠΙΓΕΝΟΥΣΑΧ
ΠΟΠΛΙΟΣ) ΣΦΗΤΤ
ΔΩΝΑΤΟΣΟΚΑΙΕΠΙΓ
ΦΛΥ Θ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΖΩΣΙΜΟΣΕΙΣΙΔ
ΗΓΗΜΩΝΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΡΤΕΜΙΔ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΦΙΛΗΜΩΝ)ΚΥΔΑΘΗΝΕΕ
ΥΠΟΓΡΑ ΘΥΡΩΡΟΣ
ΜΥΡΩΝ) *phallus* ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑ
ΚΑΛΟΣ ΚΑΙΕΚΠΑΝ///
Ν ΛΗΝΙΟΥΟΥΘΕΝ

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΕΙΩΝ

. . . . νε . . . . . | [τοὺς ἐφήβ]ους ἀνέγ[ραψεν].
ἀντικοσμήτης· Ζώπυρος . . . .
ἄρχων· Αἰσχίνη[ς . . . .]
στῆσαν κοσμητὴν Ἀφροδείσ[ιον ἐνθάδ' ἔφηβοι].
παιδοτρίβης· Ἐπίκτητος Φιλ[έρωτος Σφήττιος]
ὑποπαιδοτρί(βης)· . . . .
σωφρονισταί
Νείκων Εἰσιδότου Ἀχ[α]ρνεύς
Φιλοκλῆς Βούλωνος Φ[υλάσιος]
Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχ[α]ρ[νεύς]
Πόπλιος) Σφήττ[ιος]
Δωνᾶτος ὁ καὶ Ἐπίγ . . . . .
. . . . Φλυ(εύς)
ὁπλομάχος· Ζώσιμος Εἰσιδ . . . .
ἡγ[ε]μών· Ἐπαφρόδειτος Ἀρτεμιδ[ώρου]
γραμματεύς· Φιλήμων) Κυδαθηναι[εύς]
ὑπογρα(μματεύς) θυρωρός
Μύρων) Διονύσιος)
κεστροφύλαξ
[διδάσ]καλος καὶ ἐκ Παι[ελ]-
. . . . ν ληνίου οὐθέν

ἀγωνοθέται
. . . . . είων

Archon v. 4 civitatis eponymus videtur, non epheborum. Nam *hoc* certe loco, ubi non cum aliis magistratibus epheborum (stratego, praecone, rege, polemarcho, thesmothetis) coniunctus, sed medius eis qui non sunt ephebi (anticosmetam dico et paedotribam) interpositus est, non potuit simplici voce *ἄρχων* designari, si *ἄρχων ἐφήβων* fuisset. V. 5 versus exitum supplevi, cum Dumontius nihil nisi Ἀφροδεισ[ιεὺ] habeat. V. 7 hypopaedotribae nomen ex altera parte iuxta vocem *συσφρονισταί* scriptum fuisse videtur, quae ad insequentia nomina pertinet; quare hunc versum in titulo minusculis transscripto in duos diremi. Permira sunt, quae v. 21. 22 extr. leguntur. Num ea aliquo modo cohaerent cum iis quae legimus n. 1184 *οὐδενὶ δὲ ἄλλῳ συνετέλεσαν* (ephebi in Panhelleniis celebrandis) *ἢ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον τῷ καψαρίῳ μόνῳ*?

Hic titulus inter eos qui Epictetum paedotribam habent antiquissimus est; nam hic nondum Strato Cithaeronis f. scriba est, qui primus omnium ad vitae tempus hoc munus subiit; imo scribam annuum Philemona Philemonis f. Cydathenaeensem hic habemus. Quod quoniam Stratonem anno 179/80 p. Chr. munus iniisse constat (nam annus 192/3 eius quartus decimus esse dicitur n. 1160), hic titulus aut anni 178/9 aut prioris alicuius est. At quum Abascantus Eumolpi f. Cephisiensis certe anno 171/2 p. Chr. etiam paedotriba fuerit, quumque hunc exceperit Lucius sive Marcus Marathonius, quem titulus n. 1138 demonstrat tres aut plures annos munere functum esse, Epictetus non ante annum 175/6 p. Chr. paedotriba factus esse potest. Inter hunc annum igitur et 178/9 hic titulus exaratus est.

1142 Fragmenta tria Hermae lapidis Pentelici, a. 0,31, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. — *a* exscripsit Koehler. — *b* ed. Pittakis Eph. 3202. Contulit Koehler. — *c* exscripsit Koehler. — Coniunxi.

(Textum vide pag. seq.)

[Ἐρεχθηΐδος]
. . . .
. . . αχ . . . .
Αἰ[γηΐδος]
[Ξ]ενοχάρ[ης . . . . . .]
Μον(ήτιος) Ἀφροδεισ[ίος]
Χρῆστος Εὐνό[μου]
Πρεῖμος) [Γ]α(ργήττιος)
Πανδιονίδος
Εὐπίθετος) Κυ(δαθηναιεύς)
Ἐπίγονος Φιλήμονος Κυ(δαθηναιεύς)
Θέων Διονυσίου Πια(νιεύς)
Πάμφιλος Διονυσίου Παι(ανιεύς)
Καρποφόρος Ζωτίμου Κυ(δαθηναιεύς)
Λεωντίδος
Βάκχιος Φιλογέ(ν)ου Χο(λλείδης)
Φιλογένης) Χολ(λείδης)
Ἐπάγαθος Μητροδώρου Λευ(κονοεύς)
Εὔπορος Ἀφθονήτου Λευ(κονοεύς)
Διονύσιος) ἐξ [Οἴου]
Ἄλιος ὁ καὶ Μᾶρκος Χολ(λείδης)
Δωρόθεος) Εὐπ(υρίδης)
Πτολεμαΐδος
Ἐπίγονος Χρυσογόνου Φλυ(εύς)
[Ἀφρ]οδείσιος Ἀθηνοδώρου Ἰκα(ριεύς)
[Ἀθή]ναιος Κασίου Φλυ(εύς)
Ἀκαμαντίδος
Ἔσπερος . . . . . . Σφήτ(τιος)
Ἡδιστός Ὀνη[σίμου] Εἰρε(σιδης)
Ἀγαθοκλῆς Ὀνη[σίμου] Εἰρε(σιδης)
Διονύσιος) Σφ(ήττιος)
Μίνανδρος Μεγ[ι]στοδ(ώρου) Κε(φαλῆθεν)

ἐπένγραφοι
[Ἰο]ύλ(ιος) Εὐρύτας
[Προ]σδέκτος

[Ἀδρια]νίδος
. . . . . εικτς) Φυ(γαιεύς)
. . . . . ἴσιος Φιλαργύ(ρου) Τ(ρικορύσιος)
[Οἰνη]ΐδος
. . . . ειος Ἀχαρ(νεύς)
. . . . ω Ἀχαρ(νεύς)
. . . . Ἀχαρ(νεύς)
[. . . . . Φ]υλά(σιος)
[Κεκροπίδος]
Ε . . . .
Σωφα[νης . . . . Μελιτεύς]
Σωτὴρ Σω[φάνους Μελιτεύς(?)]
Σωφάνης Ἡρακλ[είους Μελιτεύς]
Ἀρτέμων)
Ἱπποθωντίδος
Διοκλῆς) Πει(ραιεύς)
Πρέπων Ἀντιόχου Ἀζ(ηνιεύς)
Φιλῖνος Ὀνησικρά(τους) Ἀζ(ηνιεύς)
Ἀγαθόπους Δημητ(ρίου) Π(ειραιεύς)
Ζώσιμος Δημητρί(ου) Πει(ραιεύς)
Κράτερος Παρμενί(ου) Ἀζη(νιεύς)
Φίλητος Διοκλέους Ἀζη(νιεύς)
Πιστοκράτης) ἐκ Κ(οίλης)
Εὐφράτης Δορυφόρου Πε(ιραιεύς)
Αἰαντίδος
Λυσίμαχος Ἀλεξάνδρ(ου) Μα(ραθώνιος)
Εἰσιγένης Ξενοφάν(ους) Μαρ(αθώνιος)
Θεότιμος) Μαρ(αθώνιος)
Τιμόθεος Θεοτεί(μου) Μαρ(αθώνιος)
Λυδὸς Καρνεάδου Μαρ(αθώνιος)
Τυχικὸς Θρασέου Μαρ(αθώνιος)
Ἀντιοχίδος
Νεικόστρατος Ἱλάρου Πα(λληνεύς)
[Ζώ]πυρος Εὐφροσύν[ου . . . . . .]
Ἀγαθήμερος . . . .
Ἀτταλίδος
Ἐπίκτητος Εὐπόρ[ου . . . . .]
ἐπένγραφοι
Θεμίσων Εὐπιδώ(ρου) Ἑρμῆς Φιλοκλέ(ους)
[Θ]ησεὺς Εὐπιδώρ(ου) Ἑρμῆς Εὐτύχ(ου)
. . φιλος Ἰουλί(ου) Φιλήμων Ζωσίμ(ου)
[Ἀφρ]οδείσιος Ἰάσο(νος) Κλαύ(διος) Ἑρμῆς
. . . . ν Συμφέροι(τος) Πάπι(ος) Ἐπίκτητος
[. . . . . . Δ]ιοκλέ(ους) Ὀνήσιμος Νεικη . . .

(c)

ΟΥΗΜΙΑΝ
ΝΙΔΟC
ΕΙΚΟC) ΦΗ
ΙCΙΟCΦΙΛΑΡΓΥ Τ
ΔΟC
ΕΙΟC ΑΧΑΡ
Ω ΑΧΑΡ
ΑΧΑΡ
ΥΛΑ

ΑΧ
ΑΙ
ΕΝΟΧΑΡ
ΜΟΝ ΑΦΡΟΔΕΙC
ΧΡΗCΤΟCΕΥΝΟ
ΠΡΕΙΜΟC) ΙΑ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟC
ΕΙCΙΔΟΤΟC) ΚΥ
ΕΠΙΓΟΝΟCΦΙΛΗΜΟΝΟC ΚΥ
ΘΕΩΝΔΙΟΝΥCΙΟΥ ΠΕΛ
ΠΑΜΦΙΛΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥ ΠΕ
ΚΑΡΠΟΦΟΡΟCΖΩCΙΜΟΥ ΚΥ
ΛΕΩΝΤΙΔΟC
ΒΑΚΧΙΟCΦΙΛΟΓΕΟΥ (*sic*) ΧΟΛ
ΦΙΛΟΓΕΝΗC) ΧΟΛ
ΕΠΑΓΑΘΟCΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΛΕΥ
ΕΙCΙΔΩΡΟCΑΦΘΟΝΗΤΟΥΛΕΥ
ΔΙΟΝΥCΙΟC) ΕΞ
ΑΛΙΟCΟΚΑΙΜΑΡΚΟC ΧΟΛ
ΔΩΡΟΘΕΟC) ΕΥΠ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟC
ΕΠΙΓΟΝΟCΧΡΥCΟΓΟΝΟΥ ΦΛΥ
ΟΔΕΙCΙΟCΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ ΙΚΑ
ΝΑΙΟCΚΑCΙΟΥ ΦΛΥ
ΚΑΜΑΝΤΙΔΟC
ΕΥΠΕΡΟCΙ CΦΗΤ
ΗΔΙΑΝΟCΟΝΗ ΕΙΦΙ
ΑΓΑΘΟΚΛΗCΟΝΗ ΕΙΦΙ
ΔΙΟΝΥCΙΟC) CΦ
ΜΕΝΑΝΔΡΟCΜΕΓ.CΤΟΔΚΕ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΑΕΥΡΩΤΑC
ΓΔΕΚΤΟC

(a)

ΕΙ
CΩΦΑΙ
CΩΤΗΡCΩ
CΩΦΑΝΗCΙΑΤΡΟ
ΑΡΤΕΜΩΝ)
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟC
ΔΙΟΚΛΗC) ΠΕΙ///
ΠΡΕΠΩΝΑΝΤΙΟΧΟΥ ΑΖ///
ΦΙΛΕΙΝΟCΟΝΗCΙΚΡΑΛ///
ΑΓΑΘΟΠΟΥCΔΗΜΗΤ Π///
ΖΩCΙΜΟCΔΗΜΗΤΡΙ ΠΕΙ
ΚΡΑΤΕΡΟCΠΑΡΑΜΟΝ ΑΖΗ
ΦΙΛΗΤΟCΔΙΟΚΛΕΟΥC ΑΖΗ
ΠΙCΤΟΚΡΑΤΗC) ΕΚΚ
ΕΥΦΡΑΤΗCΔΟΡΥΦΟΡΟΥΠΕ
ΑΙΑΝΤΙΔΟC
ΛΥCΙΜΑΧΟCΑΛΕΞΑΝΔΜΑ
ΕΙCΙΓΕΝΗCΞΕΝΟΦΑΝ ΜΑΡ
ΘΕΟΤΙΜΟC) ΜΑΡ
ΤΕΙΜΟΘΕΟCΘΕΟΤΕΙ ΜΑΡ
ΑΥΔΟCΚΑΡΝΕΑΔΟΥ ΜΑΡ
ΤΥΧΙΚΟCΘΡΑCΕΟΥ ΜΑΡ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟC
ΝΕΙΚΟCΤΡΑΤΟCΙΑΛΡ ΠΑ
///ΠΥΡΟCΕΥΦΡΟCΥΝ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟCΟ.ΙΕ
ΑΤ.ΑΛ.ΙΔΟC
ΕΠΙΚΤΗΤΟCΕΥΠΟΡ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΘΕΜΙCΩΝ ΕΙCΙΔΩΡ ΕΡΜΗCΦΙΛΟΚΛΕ
ΗCΕΥC ΕΙCΙΔΩΡ ΕΡΜΗCΕΙCΙΩΝ
ΙΛΟC ΙΟΥΛΙ ΦΙΛΗΜΩΝΖΩCΙΜ
ΟΔΕΙCΙΟC ΙΑCΟ ΚΑΛΛΥΕΡΜΗC
Ν CΥΜΦΕΡΟΝ ΠΑΠΙΕΠΙΚΤΗΤΟC (b)
ΙΟΚΛΕ ΟΝΗCΙΜΟCΝΕΙΚΗ
CΤΑΤΙΟCΕΠΙΚΤΗΤΟ
ΓΛΑΥΚΙΑC)
ΖΩCΙΜΟCΓΛΑΥΚΙ
ΡΜΟΝΙΟC)
ΝΥCΟΔΩΡΟCΑ
CΙΟCΟΜΗΡ
CΙΙΙ

Στάτιος Ἐπίκτητο[ς]
Γλαυκίας)
Ζώσιμος Γλαυκί(ου)
[Ἀ]ρχίνος)
[Διο]νυσόδωρος Ἀ . . .
. . . . . τιος Ὀνήρ[ου]

Fragmenta *a* et *b* einsdem lapidis esse primo aspectu apparet. Quonam iure vero his etiam *c* adiunxerim fortasse dubitet quispiam. At eum prior columna in Acamantidem desinat, necesse est altera inceperit ab Hadrianide; atqui in fragmento *c* re vera hoc esse initium laterculi ex spatio unius versus vacuo quod ante [Ἀδρια]νίδος est colligi licet. Accedit praeter litterarum formas, quae sane nihil singulare habent, temporis indicium: nempe hic v. 4 filius aliquis recensetur Philargyri Tricorysii, qui ipse ephebus fuit sub finem imperii Hadriani aut initio Antonini Pii (n. 1110). Filii igitur ephebiam in eam fere aetatem incidere consentaneum est, cuius hic est epheborum laterculus.

Namque aetas huius tituli accurate definitur Nicostrati Hilari f. Pallenensis nomine, qui hic inter ephebos tribus Antiochidis est. Pater eius Hilarus Asclepiadis f. Pallenensis ephebus recensetur n. 1120 (151/2 p. Chr.). Quare filius non potuit ephebus esse multis annis ante 180 p. Chr. Sed ne multis quidem annis post hoc tempus fuit; nempe iam a. 192/3 p. Chr. paedotriba perpetuus fuit (n. 1160), et iam aliquot annis ante, Epicteto paedotriba etiamtum vivo, hypopaedotribae munere functus est (n. 1145). Quare utique ab 180 p. Chr. paucis modo annis hunc titulum abesse iudicandum est.

1143 Hermae media pars, l. 0,305. Exscripsit Koehler.

ΕΠΙΑΙΛ
ΘΩΝΙΟΥΟΚω
ΑΜΦΙΟΥΕΞΟΙΟΥΚΛ
ΑΜΦΙΑΣΕΞΟΙΟΥΤΟΥΣΣΙ
ΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣΕΠΑΥΤΩΝΑΝ
ΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥΕΠΙΚΤΗΤ///ΙΤΟΥΦΙΛ
//////ΗΤΤΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΔΙ . . .
ΣΤΡΑΤΩΝΟΣΤΟΥΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣΑΧΑΡΝΕΩΣ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΥΡ' ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ ΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΠΗΛΗΞ
Η Γ Ε Μ Ω Ν Ε Λ Ι Ξ Α Θ Η
ΟΥ Ε Ρ Χ Ι Ε Υ Σ

Ἐπὶ ἄρχ[οντος . . . . Μαρα]-
θωνίου ὁ κο[σμητὴς τῶν ἐφήβων Εἴσαρχος (?)]
Ἀμφίου ἐξ Οἴου κα[ὶ ὁ ἀντικοσμήτης . . . . . .]
Ἀμφίας ἐξ Οἴου τοὺς σ[υνάρχοντας καὶ τοὺς]
ἐφηβεύσαντας ἐπ' αὐτῶν ἀν[έγραψαν, παιδο]-
τριβοῦντος διὰ βίου Ἐπικτήτ[ου] τοῦ Φιλ[έρωτος]
[Σφ]ηττίου· γραμματεύοντος δι[ὰ βίου]
Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶνος Ἀχαρνέως.
Λεωντίδος
Αὐρ(ήλιος) Νουμήνιος Παραμόνου Πήληξ
ἡγεμών· Ἕλιξ Ἀθη[[ναί]]ου Ἐρχιεύς.

Stratonis scribae nomen titulum anno 179/80 p. Chr. antiquiorem non esse comprobat; ex altera parte quum a. 192/3 iam Nicostratus paedotriba sit (v. n. 1160), ultimus Epicteti annus non potest post a. 191/2 esse; quum autem n. 1145 manifesto in ultimum huius paedotribae annum incidat, titulus noster non potest post annum 190/1 compositus esse. Cosmetae nomen non certum, sed admodum probabili ratione suppletum est. In titulo n. 1122 Εἴσαρχος Ἀμφ(ίου) ἐξ Οἴου et Ἀμφίας Ἀμφίου ἐξ Οἴου fratres inter ephebos recensentur, Abascanti paedotribae anno vigesimo (156/7 aut 157/8 p. Chr.); atque eorum quidem alterutrum hic cosmetam esse ex temporum ratione veri simillimum est. Quum autem anticosmeta, qui hic cosmetae filius esse videtur (cf. n. 1165), simpliciter nomine Ἀμφίας ἐξ Οἴου sine additamento significetur, non probabile est, cosmetae item Amphiae nomen fuisse; quare eum Isarchum potius esse puto. Tum huius gentis stemma sic se habebit:

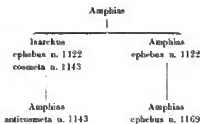

1144 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici. *a b c* 'apud viduam Dousmam'. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 158 sqq. (Ex eo Vandal. Diss. p. 596 et p. 692 ex parte, Corsin. F. A. T. II p. 182 sqq. et ex parte T. I p. 169. Gesner Comm. Gott. class. hist. et phil. T. IV a. 1754 p. 43 sq.). Wheler Itin. p. 402 in tabula aerea. Ex eis Boeckh C. I. G. 276. (Lebas Attique 558). Nunc nihil videtur superesse nisi partes *a* et *b*, quas inter Propylaea et Parthenona inventas dicit Pittakis qui edidit Eph. 50. Exstant in Pinacotheca, ubi descripsit Koehler. — *d* exstat in Anglia in loco Marbury-Hall. Ed. A. Conze in Gerhardi Archaeol. Anzeiger 1864 p. 224* et 235*. — Coniunxit R. Neubauer Cur. epigr. p. 17 sqq.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Μᾶρκος | Ἰούλιος Ζήνων Μαραθώνιος καὶ ὁ | ἀντικοσμήτης Ὀφέλλιος Ἀρίστων Κολλυτεὺς | τούς τε συνάρχοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας | ἐπὶ ἄρχοντος Φιλιστείδου τοῦ Ἀριστοδήμου Ἐλευ|σινίου ἀνέγραψαν, παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἐπικτή|του τοῦ Φιλέρωτος Σφηττίου ἔτος ι', γραμματεύοντος | διὰ βίου Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶνος Ἀχαρνέως.

σωφρονισταί

Ἀριστόβουλος Συμμάχου Μα(ραθώνιος)
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ἐπίγονος Χολαρ(γεύς)
Ἀριστόβουλος Ἀπολλωνίου Πει(ραιεύς)
Συμφέρων) ἐ[ξ] Οἴου
Ἀγαθήμερος Π[ρ]ώτο[υ] Παλλη(νεύς)
Ἐλευσείνιος Μηνοδώρου Δειρ(αδιώτης)

ὑποσωφρονισταί

Σεραπίων Σ[ω]φίλου Γαργήττ(ιος)

γυμνασίαρχοι

Βοηδρομιῶνα· Ἰού-
λιος Εὐφράτωρ Μα-
ραθώνιος στρατηγός
Πυανοψιῶνα· Δημή-
[τρ]ιος Μάρκου Βησαι(εύς)
Μαιμακτηριῶνα· Σύμ-
μαχος Ἀριστοβούλο[υ]
Μαραθώνιος
Ποσειδεῶνα· Ἀρτέ-
μων Μηνοδώρου
. . . . τιος
[Ἀδριανεῶνα· . . . . . .]
. . . .
[Γαμηλιῶνα· . . . . . .]
. . . .
. . . .
[Ἀνθεστηριῶ]να· Ζώ-
. . . . . . πτου Φαλη(ρεύς)
[Ἐλα]φηβολιῶνα· Λ. Λόλ-
[λι]ος Ἀσκληπι[άδης]
[Μουνιχιῶνα· . . . . .]ιος Ἀρ-
. . . .
[Θαργηλιῶνα· . . . .]
. . . .
. . . .
[Σκιροφοριῶνα]
[Ἀν]τώνιος Ἰν . . . . .
Μαραθώ{ιος}
Ἑκατομβαι[ῶ]ν[α·] Κορ-
νήλιος Ἀρτέμων
Μεταγει[τ]νι[ῶνα]· Αἴλ(ιος) Αω-
. . . .

Πτολεμαΐδος

Διόδωρος Συμμάχου
Δημήτριος Συμμάχου
Νικόμαχος Ἀφροδεισίου
Σωτὴρ Καλλιτύχου
Εἰρ[η]ναῖος Καλλιτύχου
Ἀσκληπιάδης Καλλιτύχου

Ἀκαμαντίδος

Σώτας)
Εὐτυχιανὸς Σώτου
Πό(πλιος) Αἴ(λιος) Ἐπίγονος
Πό(πλιος) Αἴ(λιος) Ἀπιστικός
Φίλιππος Ἐπαγάθου
Ἵλαρος Ἐπαγάθου
Ἀριστόβουλος

Ἀδριανίδος

Ἑρμείας Εἰσιδώρου
Αἴγυρος Ἀνθου
Α . . . . Ἀνθου
. . . .
. . . .
Νων . . . . . .
Γενέθλιος . . . . .
Διονυσόδωρο[ς]
Νεικοφῶν)
Ἀρτέμων Ἐπι . . . .
Μουσαῖος Ἐπ . . . .
[Ἀ]ντίλοχος
[Ἀντ]ίοχος
[Ζ]ώσιμος)
[Μ]όσχος)

Οἰν[εῖδ]ος

. . . ιο[ς]
. . . πολ . . δ . .
Εἰσίδοτος
. . . ς Ἀφροδ[εισίου]

Κεκροπίδ[ος]

[Μη]νόδωρος Δ . . .
Ἑρμείας(?) Κρατο . . .
Σωτήριχος
Πρεῖμος Πυθο . . .

Ἱπποθωντί[δος]

Ναίκων Ἀριστοβούλ[ου]
. . . . . ώνιος . . . . .

ἐπένγραφοι

Ἰού(λιος) Τρόφιμος
Φίλητος
Ζώσιμος
Μάξιμος
Χρῦσος Εἰσιδότου
Νέων Τροφίμου
Ἀγαθήμερος
Ἀρτεμίδωρος Ζωσίμου
Διονύσιος Ἀφροδεισίου
[Ζ]ώσιμος ὁ καὶ Βασιλεόδω[ρος]
Κλ(αύδιος) Μάρων
Στέφανος
Εὔκαρπος
Φλ(άουιος) Πρεῖμος
Ἀθήναιος Εἰσιδότου
Μύρισμος Ἀσκληπιάδου
Ἀθηνίων
Σώτας
Ἀγαθόπους Γοργίου
[Μ]ηνόδωρος Εὐφροσύνου

Epicteti Philerotis f. Sphettii paedotribae annus decimus est inter annos 184/5 et 187/8 p. Chr. (ad n. 1142).

(c)

ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝΜΑΡΚΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΞΗΝΩΝΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΚΑΙΟ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΟΦΙΛΛΙΟΣΑΡΙΣΤΩΝΚΟΛΛΥΤΕΥΣ
ΤΟΥΣΤΕΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΣ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΦΙΛΟΤΕΙΜΟΥΤΟΥΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΥΕΛΕΟΥ
ΣΙΟΥΑΝΕΓΡΑΨΑΝ·ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥΕΠΙΚΤΗ
ΤΟΥΤΟΥΦΙΛΕΡΩΤΟΣΣΦΗΤΤΙΟΥΕΤΟΣ·Ι·ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΔΙΑΒΙΟΥΣΤΡΑΤΩΝΟΣΤΟΥΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣΑΧΑΡΝΕΩΣ

(a)	(b)		
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑ			
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥΜ[ΑΡ]	ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ	ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ	ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΠΑΙΕΠΙΓΟΝΟΣ ΧΟΛΛΡ	ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑΙΟΥ	ΔΙΟΔΩΡΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ	ΙΟΥ·ΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΕΙ	λΙΟΣΕΥΦΡΑΝΩΡΜΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ	ΦΙΛΗΤΟΣ
ΣΥΝΦΕΡΩΝ)Ε‾ΟΙΟΟΥΘ	ΡΑΘΩΝΙΟΣΣΤΡΑΤΗΓΟΣ	ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ	ΖΩΣΙΜΟΣ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΤ///ΩΤΟ ΠΑΛΛΗ	ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ ΔΗΜΗ	ΣΩΤΗΡΚΑΛΛΙΤΥΧΟΥ	ΜΑΞΙΜΟΣ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ ΜΗΝΟΔΩΡΟΥΔΕΙΡ	..ΙΟΣ///ΑΡΚΟΥΒΗΣΑΙΕ	ΕΙΡΕΝΑΙΟΣΚΑΛΛΙΤΥΧΟΥ	ΧΡΥΣΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ	ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑΣΥΜ	ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΚΑΛΛΙΤΥΧΟΥ	ΝΕΩΝΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΙΣΟΦΙΛΟΥΓΑΡΓΗΤΤ	ΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ	ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ	ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ
	ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ	ΣΩΤΑΣ)	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΞΩΣΙΜΟΥ
	ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΑΡΤΕ	ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΣΩΤΟΥ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
	ΜΩΝΜΗΝΟΔΩΡΟΥ	ΠΑΙ·ΕΠΙΓΟΝΟΣ	ΣΩΣΙΜΟΣΟΚΑΙΒΑΣΙΛΕΟΔΩ
	....ΤΙΟΣ	ΠΑΙ·ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ	ΚΛ.ΜΑΡΩΝ
	....	ΦΙΛΙΣΤΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ
	....	ΙΛΑΡΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ	ΕΥΚΑΡΠΟΣ
		ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ	ΦΛ.ΠΡΕΙΜΟΣ
		ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ	ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ

//////// ‹ Ν Α Σ Ω
/////›₋ΞΠΤΟΥΦΑΛ"
///ʾΦΗΒΟΛΙΩΝΛΛΟΑ
///ΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑ
//////ΝΙΟΣΑΡ

(d)
//////////////////////
///ΤΩΝΙΟΣΙΝ///
ΜΑΡΑΘΩΝ
ΕΚΑΤΟΝΒΑΙΟΝ.ΚΟΡ
ΝΗΛΙΟΣΑΡΤΕΜΩΝ
ΜΓ⁻ \⁻⁻ ///Η Ι ////////ΙΑΛΩ

ΕΡΜΕΙΑΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΑΙΓΥΡΟΣΑΝΘΟΥ
Α. . . . ΑΝΘΟΥ

ΝΙΚΗ ////////
ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ////
ΝΕΙΚΟΦΩΝ)
ΑΡΤΕΜΩΝΕΠΙ/////
ΜΟΥΣΑΙΟΣΕΠ//////
.ΝΤΙΛΟΧΟΣ
. . .ΙΟΧΟΣ
.ΩΣΙΜΟΣ)
.ΟΣΧΟΣ)
ΟΙΝ. . ^Ξ
ΙΟ
ΠΟΛ/////Δ///
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
////////ΣΑΦΡΟΔ
ΚΕΚΡΟΠΙΔ
. . . ΝΟΔΩΡΟΣΔ////
ΕΡΜΑΙΑΣΚΡΑΤΟ///
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣΠΥΘΟ////
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙ////
ΝΕΙΚΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛ////
ΩΝΙΟΣ//////

ΜΥΡΙΣΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝ
ΣΩΤΑΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΓΟΡΓΙΟΥ
. . ΗΝΟΔΩΡΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
. . . .
. . . .

Col. I v. 15 extr. litterae ΔΕΙ apud Koehlerum non sunt.

1143 Tabula lapidis Pentelici, a. 1,40, l. 0,85, cr. 0,11, inventa apud S. Demetrium Κατεφόρη. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 272 sqq. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 320 n. LXXXVII. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pagg. 356. 357.*)

Ἀγα[θῇ] τύχῃ
[Αὐτοκράτορος Καίσαρος Λουκίου Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Κομμόδου]
[Εὐσεβοῦς Εὐτυχοῦς Σεβαστοῦ]
ὁ κοσμητὴς τῶν ἐ[φήβων ἐπὶ ἄρχοντος] Τιβ(ερίου) Κλ(αυδίου) Βραδούα Ἀττικοῦ
Μαραθωνίου Ἀλέξα[νδρος] Μαραθώνιος τ]οὺς ἰδίους συνάρχοντας
καὶ τοὺς ὑπ' [αὐτῷ ἐφήβους ἀνέγραψ]εν.

ἀντικοσμήτης
Μάξιμος Διονυσόδωρος Χολ(λείδης)

ἡγεμών
Ἀλέξανδρος Ἀχαρίστου Παι(ονίδης)

παιδοτρίβης διὰ βίου
Ἐπίκτητος Φιλέρωτος Σφήτ(τιος)

γραμματεὺς διὰ βίου
Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρ(νεύς)

σωφρονισταί
Κλ(αύδιος) Ἑρμείας Μαρ(αθώνιος)
Ἀθήναιος Εὐόδου Ἀχαρ(νεύς)
Ἀπολλώνιος Εὐτυχίδου Ἁλι(μούσιος)
Διονύσιος Σωσιστράτου Μαρ(αθώνιο-)
Ἐλευσίνιος Κίττου Αἰθ(αλίδης)

ὑποσωφρονισταί
Εἰσίδωρος Σωσιστράτου Μαρ(αθώνιος)
Γλαῦκος Εὐόδου Ἀχαρ(νεύς)
Ζώσιμος Φιλήμονος Λαμ(πτρεύς)
Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλωνίδης Βουτ(άδης)
Ἑ[ρ]μείας Εἰσιδώρου Βησ(αιεύς)
[Δη]μήτριος) Εὐπ(υρίδης)
[δι]δάσκαλος· Ζώσιμος Λαμ(πτρεύς)

[ὑπο]παιδοτρίβης διὰ βίου
[Νει]κόστρατος Ἱλάρου Π(αλληνεύς)

[ὑ]πογραμμ[ατεύς]
...αρ..... Ἀχαρ(νεύς)

[προστάτης]
[...... Ἀθ]ηνοδώρου Ἑκα(λῆθεν)

ὁπλο[μάχος]
Νεικάνωρ ..μου ἐξ Οἴ(ου)
θυρωρός· Εὐ[κα]ρπίδης)

Ἐρεχ[θηΐδος]
Ζώσιμος ....
Ἀρτέμων Α......
Συμφέρων .....
Διονυσόδω[ρος]
Ἀπατίων Θ.......

Αἰγεῖδος
Ἀκουτίλαος Α......
Νεικοκράτης ....
Καρπόδωρ[ος]
Ἑρμόφιλος Α.........
Σάλβιος Ἀθ.......
Σωτηρίδας ....

Πανδι[ονίδος]
Πρεῖμος ......

Λεωντ[ίδος]
Ἑρμείας Ἐλ[ευσι]νί[ου]
Ζώπυρος Ἀ[ρίστ]ων[ος] (?)
Διονύσιος [Ἀπολ]λω..
Εὐμένης)
Φειδίας) ἐ(ξ Οἴου)
Ἀφροδείσιος
Εἰσίδωρος Ἀφ(ροδεισίου)
Καλλίστρατος
Ἴακχος ὁ καὶ Μ...
Ἐπίκ[τητ]ος Δημ..
Ἀπφιανὸς)
Νεικάνωρ)
Φίλητος Νι[κάνορος]
Ζωίλος Σπ.....

Πτολεμ[αΐδος]
Σπίνθηρ
Μηνόδωρο[ς Ἀπολλ]ωνίδου
Εὔνους Ἀπο[λλωνίδο]υ
Κορ(νήλιος) Τελεσ[φόρος]
Ἐλπίνεικο[ς .....]
Εὐφρόσυν[ος Μελί]ττου
Ἀσκληπιάδη[ς Ἀθ]ηναίου

...........εύς
...........ου
...........ου
[.......δ]ώρου
[Ἀτταλίδο]ς
Ἀ[χάριστος Πα]ραμόνου
Π[ίστος Βερενι]κίδου
Κό[ιντος Βερ]ενικίδου
Ἐλπ[ίνεικ]ος Ἀττικοῦ
Ἐλπ[ίνεικ]ος Εὐπόρου

Ἐκλεκτος Πρειμιγένους
Αὔξιμος Διαδουμενοῦ
Ζώσιμος)
Ζώσιμος Διομέν[δ]ρου
Νίκων Ἱεροκλέο[υ]ς
Θερμίων Θεο[φί]λου
[Ζω]τικός)
....λλος
.....ρος
.......ου
...... Εἰσιδώρου Φαληρεύς
[.... Ἀ]γαθόποδος
........α
........ρης
.....αλ...
...γος ...
...νικος ....
[Ῥοῦ]φος Ἀγαθ...
[Πο]μ. Καλλισ....
[Δ]ιονύσιος)
Ἄλυπος Γλύπ[τ]ο[υ]
Ἰούλιος Φῆλιξ
Παπίνεικος Καλ...
Κλαύδιος Φιλήμ[ων]
Ἐπιτυγχάνων Φιλ[ήμονος]
Ἔρως Βάρου
Ἐπίγονος Νικίου
Σεκοῦνδος Φιλεπα.....
Ἐλπιδιανὸς Σπερχει[οῦ]
Ἑρμείας Διονυσίου
Σελήνιος Εὐπόρου
Κλ(αύδιος) Ἕλικων
Ἀλεξάνδρος Γλαύκου
Κλ(αύδιος) Βαμιδης
Νόστιμος)
Ἰού(λιος) Σωτίβιος
Εὐτυχᾶς Ἑρμείου
Νικόμαχος Ἑρμείου
Χαρίτων Δαφνίδου
Ἐπίκτητος Ἑρμείο[υ]

III

γυμνασίαρ[χ]οι

[Βο]η(δρομιῶνα)· 'Αλέξανδ[ρος)] Μαρ(αθώνιος) συνστρα-

Πυ(ανοψιῶνα)· 'Αφροδείσι[ος] Κολ(ωνῆθεν) [α]ὐταπάρχη(ς)

Μαι(μακτηριῶνα)· Ὕλλος) Αἰξ(ωνεύς)

Πο(σειδεῶνα)· Λ[ά]ρκ(ιος)? Δημοκράτης 'Αγνού(σιος) συνστρα.

Γαμ(ηλιῶνα)· Κ[λ](αύδιος) Χρύσιππος Φλυ(εύς) συνστρα.

'Αν(θεστηριῶνα)· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς Μαρ(αθώνιος) συνστρα.

'Ελα(φηβολιῶνα)· Κλ(αύδιος) Χρύσιππος Φλυ(εύς)

Μου(νιχιῶνα)· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς Μαρ(αθώνιος)

Θαρ(γηλιῶνα)· Κλ(αύδιος) Χρύσιππος Φλυ(εύς)

Σκι(ροφοριῶνα)· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς Μαρ(αθώνιος)

'Επα(γομβαιῶνα)· Κλ(αύδιος) Χρύσιππος Φλυ(εύς)

Μετ(αγειτνιῶνα)· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς Μαρ(αθώνιος)

ἀγωνοθέται

Κομμοδείων

'Αλέξανδρος) Μαρ(αθώνιος)

Γερμανικείων

'Αλέξανδρος) Μαρ(αθώνιος)

περὶ ἀλκῆς

'Αλέξανδρος) Μαρ(αθώνιος)

'Αντινοείων ἐν 'Ελευσῖνι

Ὕλλος) Αἰξω(νεύς)

'Επινικίων

Κλα(ύδιος) Φωκᾶς Μ[αραθώνιος]

'Αντινοείω[ν ἐν ἄστει]

Δίκα[ιος ....]

'Επίκτητος Μ[ενά]νδρου

'Αλέξανδρος Ε[ὐελ]πίστου

Φιλάδελφος [)]

Κλήμης Διον....

'Ακαμαντίδος

Λείβερτο[ς 'Επιγόν]ου

'Ηρακλίω[ν ......]ου

'Ερμείας)

Ζώσιμος [Βασιλείδ]ου

Φιλεῖνος Ε.....

Φάλλος 'Αν....

'Επαφρόδ[ειτος ....]οντος

Διογένη[ς ......]

'Αδρια[νίδος]

Εὔνους 'Επι[κτήτ]ου

Σάγαρις)

'Ρῆμος .ω.....

'Αττικὸς ....

Καλλιγένη[ς .....]

'Αριστείδης

'Ονήσιμ[ος .....]νος

Εὐφ.........τρι

....

..........άνδρου

.... 'Ασκληπιάδης

..............ίτου

[....... Εὐμό]λπου

Δημ[οσθέ]νης Φιλοιτίου

Εἰρη[ναῖο]ς ὁ καὶ Μουσικός

Διον[ύσι]ος Εἰρηναίου

ἐκ τῶν Σεβαστοφορικῶν ἐδόθη ἐν Πλαταιαῖς τῷ διαλέ[γ]ῳ διανομὴ τοῖς ἐφήβοις καὶ τοῖς περὶ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν τεταγμένοις καὶ εἰς θυσία[ς] ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτο[ρος] τῆς ὑγείας καὶ εἰς σπονδὰς ἐδόθη τ[ὰ λ]οιπὰ τοῖς περὶ τ[ὸ Δ]ιογένειον

ἐπένγραφοι

'Αθήνιππος Καλλικράτους

Διόμανδρος Καλλικαίρου

'Αντίοχος 'Αγαθ[οκλ]έους

'Ελπίνικος ....ανοῦ

Μειλανὸς ....ους

Μάρκο[ς ....]

Δημο........ένους

Χρύση[ς ....]

Μον.......

Σερῆ[νος ......

'Αρτ......

Τυχαρίων Λευκίου

Ζωτικὸς Παραμόν[ου]

Δημήτριος Σαγάρ[ιδος]

'Απολλώνιος Μι......

Νάρκισσος Χρυσ......

Ζώσιμος Ζην.....

Εὐτίων 'Ομ[ήρου (?)]

Δημήτριο[ς ....]

Ζώσιμ[ος ....δ]ώρου

......ος Στεφ[ά]νου

Πρεῖμος)

'Ηγέστρατος [Μ]ύρωνος

Θάλλος)

Αἰθάλης Διονυσίου

Εὐτυχᾶς Δημητρίου

Σωτὴρ Μάρκ[ο]υ

'Επικτᾶς Θά[λλ]ου

Βάκχος Πυθαγόρου

'Ασκληπιάδης)

Πρόσδεκτος Χρήστου

Κάσ(σιος) Ξύστος Μεννίου

Σωτίας Εὐτύχου

Σωτήριχος)

'Ρόδων 'Ασκληπιάδου

Στέφανος Βασιλείδου

ἄρχων· Κλ(αύδιος) Χρύσιππος

στρατηγός

'Αλέξανδρος) Μαρ(αθώνιος)

κῆρυξ· Κλ(αύδιος) Φωκᾶς

Archon huius anni Ti. Claudius Bradua Atticus Marathonius Herodis Attici nobilissimi oratoris filius fuit, id quod demonstravi Hermae XII p. 9 not. 1. In eius anno definiendo proficiscendum est ab eis quae col. I v. 30. 31 scripta sunt. Illic fuit ὑποπαιδοτρίβης διὰ βίου | [Νι]κόστρατος 'Ολύμπου Π[αλληνεύς], sed ὑπό praepositio consulto deleta est. Iam cum constet hunc Nicostratum Epicteto in munere paedotribae perpetui successisse, non dubitandum est, quin is Epicteto etiamtum vivo hypopaedotriba creatus sit; cum autem hoc catalogo vixdum insculpto Epictetus mortuus et Nicostratus in eius locum suffectus esset, nescio quis muneris vocabulum mutavit tribus prioribus litteris erasis. Qua in re quod simul vocabula διὰ βίου addita esse coniecit Neubauer Comm. epigr. p. 130 non modo Koehleri testimonio (vide var. lect.) refellitur, sed etiam causa qua permotus Neubauerus id statuit, vera non est. Nam quod dicit 'illo tempore hypopaedotribam nondum per vitae tempus obtinuisse', id in hac quaestione sic modo aliquid valeret, si *post* huius tituli annum etiam annuos hypopaedotribas inveniremus; nam cum unum utique primum esse necesse sit, qui ad vitae tempus hoc munus sumpsit, quidni eum ipsum Nicostratum fuisse statuamus? Atqui in omnibus titulis qui aut Nicostratum ipsum aut eius successorem Telesphorum Menecratis f. Philaidam paedotribam perpetuum habent, unus idemque homo hypopaedotriba est Eutychianus Hyacinthi f. Sphettius (n. 1156. 1158. 1169. 1171. 1177. 1184. 1187); quod quum per se, praesertim in tanta exemplorum frequentia, de munere perpetuo dubitari non sinat, accedit quod in tribus eiusdem aetatis titulis (n. 1158. 1175. 1186) Eutychianus expressis verbis ὑποπαιδοτρίβης διὰ βίου dicitur. Quare sic statuendum: Primus qui ad vitae tempus hypopaedotriba creatus est, Nicostratus Palleneusis fuit, sub finem magistratus Epicteti. Paulo post cum Epictetus mortuus esset, eum excepit in paedotribae perpetui munere Nicostratus, et simul Nicostratum in hypopaedotribae perpetui munere Eutychianus, qui in eo fere triginta annos permansit. Huius tituli annum ex eis quae adhuc disputavi ipsum illum fuisse efficitur, quo Epictetus mortuus est. Quare quum et titulo n. 1144 recentior et titulo n. 1160 antiquior esse debeat, eius tempus annorum 185/6 et 191/2 p. Chr. terminis includitur. Aliter sane Neubauerus statuit l. l. p. 118 sqq.; sed eius argumentatio ea re nititur, quod col. I v. 53 Commodeorum festi nomen in rasura rescriptum est, quod fieri non potuisse nisi si ad annum 192/3 p. Chr. titulus pertineret iudicat. Cui sententiae cum multa alia obici possunt, tum idem illud etiam n. 1147 factum est. Atqui ille titulus alius anni est atque hic, ita ut certo non in unius modo anni catalogis id fieri potuisse appareat. Neque omnino opus est Neubaueri artificiis: imo hic usu venit quod in permultis titulis accidisse constat, ut nomen Commodi post eius mortem erasum post consecrationem (a. 197 p. Chr.) restitueretur. Quare nihil inde sequitur, nisi omnino ad Commodi imperium tituli originem redire.

Aliquot epheborum nomina (col. II v. 50. 53 III, 7. 8. 9) supplevi ex aliis titulis (v. indicem).

Α Γ Ν

////////////////////

////////////

Ο Κ Ο Σ Μ Η Τ Η Σ Τ Ω Ν Ε
Μ Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι Ο Υ Α Λ Ε Ξ /
Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Υ Π /

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΜΑΡΚΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΧΟΛ
ΗΓΕΜΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥΠΑΙ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΦΙΛΕΡΩΤΟΣΣΦΗΤ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ ΑΧΑΡ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΚΛΕΡΜΕΙΑΣ ΜΑΡ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΟΔΟΥ ΑΧΑΡ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥ ΑΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΡ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΚΙΤΤΟΥ ΑΙΘ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥΑΛΑΙ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΡ
ΓΛΑΥΚΟΣΕΥΟΔΟΥ ΑΧΑΡ
ΣΩΣΙΜΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΛΑΜ
ΛΥΡΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ ΒΟΥΤ
Ε.ΛΕΙΑΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥ ΒΗΣ
////ΜΗΤΡΙΟΣ) ΕΥΠ
////ΔΑΣΚΑΛΟΣΣΩΣΙΜΟΣΛΑΜ
////Π ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΟΣΤΡΑΤΟΣΙΛΑΡΟΥΠ
ΤΟΓΡΑΜΜ
ΑΙΡ ΑΧΑΡ
ΗΝΟΔΩΡΟΥΕΚΑ

ΕΡΕΧ
ΣΩΣΙΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΑ
ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩ
ΑΠΑΤΙΩΝΘΕ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΣΟ
ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ
ΚΑΡΠΟΔΩΡ
ΕΡΜΕΡΩΣΑ
ΣΑΛΒΙΟΣΑΘ
ΣΩΤΗΡΙΔΑΣ
ΠΑΝΔΙ
ΠΡΕΙΜΟΣ
ΛΕΩΝΤ
ΕΡΜΕΙΑΣΕ/....ΝΙ
ΣΩΠΥΡΟΣ////ΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ////ΑΣ
ΕΥΜΕΝΗΣ)
ΦΕΙΔΙΑΣ) Ε
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΑΦ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΙΑΚΧΟΣΟΚΑΙΜ
ΕΠΙΚ....ΟΣΔΗΜ
ΑΠΦΙΑΝΟΣ
ΝΙΚΑΝΩΡ)
ΦΙΛΗΤΟΣΝΙ
ΣΟΙΛΟΣΣΠ
ΠΤΟΛΕΜ
ΣΠΕΝΔΩΝ
ΜΗΝΟΔΩΡΟ.....ΩΝΙΔΟΥ
ΕΥΝΟΥΣΑΠΟ////Υ

ΓΕΥΣ
ΟΥ
ΟΥ
ΩΡΟΥ

Τ Υ Χ Η Ι

////////////////////

////

ΤΙΒ·ΚΛ·ΒΡΑΔΟΥΑΑΤΤΙΚΟΥ
ΣΙΔΙΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣ
ΕΝ
ΕΚΛΕΚΤΟΣΠΡΕΙΜΙΓΕΝΟΥΣ
ΑΝΘΙΜΟΣΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟΥ
ΣΩΣΙΜΟΣ)
ΣΩΣΙΜΟΣΔΙΟΜΑΝ ΡΟΥ
ΝΕΩΝΙΕΡΟΚΛΕΟ Σ
ΟΡΙΚΙΩΝΘΕΟ ΛΟΥ
ΤΙΚΟΣ)
ΛΑΣ
ΡΟΣ
ΟΥ Ε
ΕΙΣΙΔΩΡΟΥΦΑΛΗΡΕΥ
ΑΘΟΠΟΔΟΣ
Α vac.
ΟΥΣ
ΑΛ
ΓΟΣ
ΝΙΚΟΣ
ΦΟΣΑΓΑΘ
Μ.ΚΑΛΛΙΤ
ΙΟΝΥΣΙΟΣ)
ΑΛΥΠΟΣΓΛΥΠ
ΙΟΥΛΙΟΣΦΩΚΥΣ
ΠΑΣΙΝΕΙΚΟΣΚΑ
ΚΛΑΥΔΙΟΣΦΙΛΗΜ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩΝΦΙΛ
ΕΡΩΣΒΑΡΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟΣΝΙΚΙΟΥ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΦΙΛΟΠΑΓ
ΕΛΠΙΔΙΑΝΟΣΣΠΕΡΧΕΙ
ΕΡΜΕΙΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΕΙΛΗΝΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΚΛΕΛΙΚΩΝ
ΑΛΕΞΙΚΑΚΟΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΚΑΒΩΜΙΔΗΣ
ΝΟΣΤΙΜΟΣ)
ΙΟΥΛΣΩΣΙΒΙΟΣ

ΟΠΑϹ
ΝΙΚΑΝΩΡϹ ΜΟΥ ΕΞΟΙ
ΘΥΡΩΡΟΣ ΕΙ ΡΠΙΔΗΣ)
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡ ΟΙ
////// ΗΑΛΕΞΑΝΔ ΜΑΡϹΥΝΣΤΡΕ
ΠΥ /// ΑΦΡΟΔΕΙΣΙ///_ ΚΟλΜΑΤΑΡΧΗ
ΜΑΙ ΥΛΛΟΣ) ΑΙΞ
ΠΟ Λ.ΚΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣΑΓΝΣΥΝΣΤΡΕ
ΓΑΜ Κ/// ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ΦΛΥ ΣΥΝΣΤΡΕ
ΑΝ ΚΛ ΦΩΚΑΣ ΜΑΡ ΣΥΝΣΤΡΕ
ΕΛΑ ΚΛ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ΦΛΥ
ΜΟΥ ΚΛ ΦΩΚΑΣ ΜΑΡ
ΘΑΡ ΚΛ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ΦΛΥ
ΣΚΙ ΚΛ ΦΩΚΑΣ ΜΑΡ
ΕΚΑ ΚΛ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ΦΛΥ
ΜΕΤ ΚΛ ΦΩΚΑΣ ΜΑΡ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΚΟΜΜΟΔΕΙΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡ
ΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΥΛΛΟΣ) ΑΙΞΩ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ
ΚΛΑΦΩΚΑΣ Μ
ΑΝΤΙΝΟΕΙϹ
ΔΕΚ

ΚΟΡΤΕΛΕΣ//////////
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟ//////
ΕΥΦΡΟΣΥΝ//////////////ΣΣΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ////////ΝΑΙΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΜ///////ΔΡΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΕ//////ΤΙΣΤΟΥ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ///
ΚΛΗΜΗΣΔΙΟ////Υ
ΑΚΑΜΑΝ//////
ΛΕΙΒΕΡΤΟ.....ΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩ//////////ΟΥ
ΕΡΜΕΙΑΣ)/////
ΙΩΣΙΜΟΣ////////////ΟΥ
ΦΙΛΕΙΝΟΣΕ////////////
ΦΑΛΛΟΣΑΣ////////////
ΕΠΑΦΡΟΔ////////////////ΟΝΤΟΣ
ΙΟΓΕΝΗ////////////////
ΑΔΡΙΑΙ//
ΕΥΝΟΥΣΕΠΙ....ΟΥ
ΣΑΓΑΡΙΣ)
ΡΩΜΟ..Ω ////////
ΑΤΤΙΚΟΣΕ
ΚΑΛΛΙΓΕΝΗ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΟΝΗΣΙΜ ΝΟΣ
ΕΥ ΤΡΕ
–
ΑΝΔΡΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΙΤΟΥ
ΑΠΟΥ

Α
Π
ΚΟ
ΕΛ
ΕΛΠ
ΔΗΜ
ΕΙΡΗ
ΔΙΟΝ
ΕΚΤΩ
ΕΔΟΘ
ΔΙΑΛΟ
ΕΦΗΒΟ
ΕΠΙΜΕΛ
ΓΜΕΝΟΙΣ
ΥΠΕΡΤΟΥ
ΘΗΣΥΓΕΙΑΣ
ΕΔΟΘΗΤ
ΠΕΡΙΤ
ΕΠΕΝΓΡΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΚΑΛΛ
ΔΙΟΜΑΝΔΡΟΣΚΑ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΓΑΘΟ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ
ΜΕΙΛΑΝΟΣ
ΜΑΡΚΙϹ
ΔΗΜΟ
ΧΡΥΣΗ
ΜΟΝ
ΣΕΡΗ
ΑΡΤ

.ΡΑΜΟΝΟΥ
.ΚΙΔΟΥ
ΝΕΙΚΙΔΟΥ
ΟΣΑΤΤΙΚΟΥ
ΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΝΗΣΦΙΛΟΙΤΙΟΥ
ΣΟΚΑΙΜΟΥΣΙΚΟΣ
ΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΙΚΩΝ
ΗΕΝΠΛΑΤΑΙΑΙΣΤΩΙ
ΩΙΔΙΑΝΟΜΗΤΟΙΣ
ΣΚΑΙΤΟΙΣΠΕΡΙΤΗΝ
ΕΙΑΝΑΥΤΩΝΤΕΤΑ
ΚΑΙΕΙΣΘΥΣΙ/
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΚΑΙΕΙΣΣΠΟΝΔΑΣ
ΛΟΙΠΑΤΟΙΣ
ΙΟΓΕΝΕΙΟΝ
ΦΟΙ
ΚΡΑΤΟΥΣ
ΟΚΑΙΡΟΥ
ΕΟΥΣ
ΑΝΟΥ
ΝΟΥΣ
ΞΝΟΥΣ

ΕΥΤΥΧΑΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΕΡΜΕΙΟΥ
ΧΑΡΙΤΩΝΔΕΙΦΙΛΟΥ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΕΡΜΑΙΟ
ΤΥΧΑΡΙΩΝΛΕΥΚΙΟΥ
ΣΩΤΙΚΟΣΠΑΡΑΜΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΑΓΑΡ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΕ
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣΧΡΥΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΣΙΗΝ
ΕΙΣΙΩΝΟΜ
ΔΗΜΗΤΡΙΟ
ΖΩΣΙΜ ΩΡΟΥ
– ΟΣΣΤΕΦ.ΝΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣ)
ΗΓΕΣΤΡΑΤΟΣ///ΥΡΩΝΟΣ
ΘΑΛΛΟΣ)
ΑΙΘΑΛΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΑΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΩΤΗΡΜΑΡΚ///Υ
ΕΠΙΚΤΑΣΘΑΛ///ΟΥ (*sic*)
ΒΑΚΧΟΣΠΥΘΑΓΟΡΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)
ΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣΧΡΗΣΤΟΥ
ΚΑΣΣΥΣΤΟΣΜΕΝΝΕΟΥ
ΣΩΤΕΑΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ)
ΡΟΔΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥ

ΑΡΧΩΝ ΚΛ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ) ΜΑΡ
ΚΗΡΥΞ ΚΛ ΦΩΚΑΣ

vacat

Var. lect. Post v. 1 duo versus antiquis temporibus consulto deleti sunt. Col. I v. 30 ΥΠΟ ante ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ deletum est, sed in eodem versu ΔΙΑΒΙΟΥ posteriore demum tempore additum esse nullo vestigio indicatur, Koehlero iudice || v. 53 ΚΟΜΜΟΔΕΙΩΝ in rasura rescriptum est. Col. IV v. 55 sqq. quum Koehlerus infra nomen ΖΩΣΙΜ litteram transversam supra versum – habeat, nominis ΠΡΕΙΜΟΣ vero primam litteram integram, haec sic disponenda putavi, ut inter ΖΩΣΙΜ et ΠΡΕΙΜΟΣ versus intercederet

ΔΗΜΗΤΡΙΟ.....
ΖΩΣΙΜ.....ΩΡΟΥ
....ΟΣΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣ)

Sed fieri etiam potest ut Kumanudis rectius disposuerit, apud quem haec tres modo versus efficiunt hunc in modum:

ΔΗΜΗΤΡΙΟ...ΩΡΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣ)

1146 Athenis; ex schedis Fourmonti, quae hunc titulum cum n. 167 et 1151 coniunctum, tamquam si in eodem lapide fuissent, exhibent, una cum illis edidit Boeckh C. I. G. 246. (Solam mediam columnam, quae in superiore parte hunc titulum praeter ea quae a sinistra vv. 2. 3. 11 ascripta sunt, in inferiore n. 1151 continet, ex Boeckhiano exemplari repetivit Lebas Attique 604). Accuratissime de eo exposuit R. Neubauer Comm. epigr. p. 114, et de pristino verborum ordine ex Fourmontianis sordibus coniectura restituendo insigniter meritus est; at persuasit sibi eundem esse titulum quem Pittakis edidit l'ancienne Athènes p. 475, 2, nulla alia re motus, quam quod Pittakis eum item in eodem lapide atque n. 167 sese invenisse dicit. Atqui per totum titulum undeviginti versuum (Pittakis sedecim modo habet) praeter v. 17 (novem litterarum) ne unus quidem est, qui vel levissimam similitudinem cum Fourmontiano exemplo habeat. Ac neque Fourmonti neque Pittakisii ullam esse fidem in illa complurium titulorum coniunctione cum inde apparet, quod Fourmontius tres modo (aut, si quae hic v. 2. 3. 11 a dextra sunt separatim numeraveris, quattuor), Pittakis vero septem si dis placet titulos in eodem basi se invenisse narrat, tum quod ex Akerbladii apographo conicere licet, titulum n. 167 solum per se scriptum nec cum aliis coniunctum esse. Quare Pittakisium missum facimus et solum Fourmonti exemplum exhibemus.

	ΚΟ ιL
	ΤΙΤ
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΙ	ΔΕΥΤΕΡΑΠΤ . . .
ΗΡΑΚΛΕΙ	ΕΝΕΙΚΑΦΙ . .
	ΘΕΜΑΓΕΙ . . . .
	ΚΡΑΤΙΟΥΑΝ_
	ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ·ΑΝ
	ΕΙΝ . ΓΕΡΜΑΝΙ
	. . . . . ΕΠΙ
	ΣΤΑΔΙΟΥΓΕ
ΑΣΚΛΗΠΙΑ	ΚΕΙΑΚΑΙΦΙΛ
	ΚΑΙΤΡΙΤΗΣ
	ΑΛΕΙΠΤΩΠ
	ΟΥΑΦΡΟΣΕΙΣ
	ΘΩΣΑΙ.ΥΣ
	ΚΑΘΟΥΒΡΑΒ
	ΣΗΘΕΟΚΟΣΟΓΙΕΛ
	ΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΜΑΡΑΘΩ
	ΝΙΟΥ

[Καίσαρος] Κο[μόδου ἀγαθῇ τύχῃ]. | Τί[τος . . . . . .] | δευτέρα[ς] τ[άξεως] | ἐνείκα Φι[λαδέλ][φ]ε[ι]α, Γε[ρμανίκεια παν][κράτιο[ν], Ἀ[ντινόεια ἐν ἄστει], | Ἀδριάνεια, Ἀ[ντινόεια ἐν Ἐλευ][σεῖν(ι), Γερμανί[κεια], | . . . . . . Ἐπι[νίκια], | στάδιο[ν] Γε[ρμανί][κεια καὶ Φιλ[αδέλφεια] | καὶ τρίτης [τάξεως π]|άλ[ην](?), ... ου Ἀφρο[δ]ει[σίου . . . .] | Κλ[αύδι]ο[ς] Βρα[δεύας Ἀττικὸς Μαραθώνιο]ς ἄ[ρχ]ο[ν]τ[ος], κοσ[μητεύον]|τος Ἀλεξάνδρου Μαραθωνίου.

A restitutione Neubaueri non recessi nisi in levioribus quibusdam, quae enumerare operae pretium non est. Annus est idem atque n. 1145. Posteriore tempore ab ephebis hic ut in multis titulis ascriptum est in margine Συμφέροντι | Ἡρακλεῖ — Ἀσκλήπια (aut Ἀσκληπια[δης]).

1147 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici. *a* 'intra domum consulis Franciae' exscripsit Fourmont, cuius ex schedis est apud Boeckhium C. I. G. 283 (unde exscripsit Lebas Attique 442). 'Εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ νεωτέρου πρυτανείου' Pittakis, qui edidit Eph. 2601. Semitelos Eph. nov. 217. Reliqua fragmenta (*b*) inventa sunt apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ea cum *a* coniuncta ediderunt St. Kumanudis Philist. IV p. 334. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 356 n. XCVII*b*. Exscripsit G. Hirschfeld.

(*Textum vide pagg. 360. 361.*)

[Ἀγαθ]ῇ τύχῃ. — Θεοί. — [Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων τῶν ἐ]πὶ ἄρχοντος Γ(αΐου) Πεινα[ρ]ίου Πρόκλου Ἀγνουσίου Τί(τος) Φλά(ουιος) | [. . . . . τοὺς ἰ]δίους συνάρχοντ[ας] καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ ἐφήβους ἀνέγραψεν.

Primae columnae initio videntur magistri epheborum, sophronistae, hyposophronistae perscripti fuisse. Quos excipiebat gymnasiarchorum menstruorum recensus, ex quo trium ultimorum mensium vestigia supersunt, deinde agonothetae, magistratus ephebici, epheborum civium tributim discriptorum catalogi initium:

Σκι[ροφοριῶνα· ὁ δεῖνα]
Ἑκα(τομβαιῶνα)· ὁ κοσ[μητής]
Μετα(γειτνιῶνα)· Ἀττι[κός]
ἀγωνοθ[έται]
Ἀντινοείων ἐν [ἄστει· ὁ κοσμητὴς
καὶ οἱ σωφρο[νισταί]
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖ[νι]
Πείσανδρος Γαρ(γήττιος) [καὶ]

Στέφανος ἐγ [Μυρρινούττης?]
Ἀδρια(νείων)· Μύρων Καλλισ[τ . . .]
Φιλαδελ(φείων)· Καλλίφρων [Ἀθηναίου]
Θησεί(ων)· Φλά(ουιος) Ἡλιόδωρος [καὶ]
Μηνοχάρης Χολ(λείδης)
τοῦ περὶ ἀλκ(ῆς)· Αὐρ(ήλιος) Ἀλκαμένης
Κομοδείων· Καλλίφ[ρων Ἀθη]-
ναίου καὶ Κάσ(ιος) Σπίνθ[ηρ]
Ἐπιν(ικίων)· ὁ κοσμητὴς καὶ ο[ἱ σωφρονισταί?]
Ἀθηναίων· ὁ κοσμη[τής]
Γερμανικείων· οἱ ἔφηβο[ι]

ἄρχων· Αὐρ(ήλιος) Ἀλκαμένης
στρατη(γός)· Στά(τιος) Ἀθηνογέ[νης]
κῆρυξ· Καλλίφρων
β[α]σιλεύς· Ἐπίκτητος Με[νάνδρου]
πολέμαρχος· . . . ος

θεσμοθέται

Ἀθήναιος) Ἀχαρ(νεύς)

Σεραπίων Ἀσκληπιάδου

Πολύκλειτος ὁ καὶ Ποσειδ(ώνιος)

Κλ(αύδιος) Πολύνικος Εὐπυρί(δης)

Τρόφιμος Ἀθηνοδώρου

ἀγορανόμοι

Ἐπάγαθος) ἐξ Οἴου

Χαρίτων Ἐπαγάθου ἐξ Οἴου

ἀστυνόμοι

Ἀβίδιος Φαρνάκης

Ἀβίδιος Ὀκταβιανός

Ἐρεχθεΐδος

Ἀπολλώνιος Δημητ[ρίου]

Μένανδρος Δημητ[ρίου]

[Ἐπ]ίκτητος Ἀπολλοφ[άνους]

[Ἡρα]κλέων Ἰσάρχου

. . . . ιστος

[ὁ δεῖνα Ἀπο]λλοφάνους

. . . . ος) Λ[αμπτρεύς?]

[Αἰγεΐδ]ος

. . . . ει . . . .

Perierunt reliqua pars *Aegeidis* et totae tribus *Pandionis* et *Leontis*. Col. II sequitur:

[Πτο]λεμαΐδος

. . . . δης ὁ καὶ Μηνο.	Φλ(υεύς)
. . . . ος Ζωσίμου	Φλυ(εύς)
. . . . . . ος Γλύκωνος	Βερ(ενικίδης)
. . . . . .	Μελιτ(εύς)

[Ἀ]καμαντίδος

[Διονύσιο]ς Ἐπιγόνου	Σφήτ(τιος)
[Ἀθηνίω]ν Ἐπιγόνου	Σφήτ(τιος)
[Ἐπίγονο]ς)	Σφήτ(τιος)
. . . . . . ς)	Θορί(κιος)
[. . . . . . . Σ]ωτηρίχου	ἐκ Κερα(μέων)
[Σωτήριχο]ς)	ἐκ Κερα(μέων)
. . . . . . ος Μοδέσ(του)	Κεφα(λῆθεν)
. . . . . .	Κεφα(λῆθεν)
. . . . . λης)	ἐκ Κερα(μέων)

Interciderunt *Hadrianis*, *Oeneis*, *Cecropis*. Deinde sequebatur:

[Ἱπποθωντίδος]

. . . .

. . . . φόρ[ου]

. . . . ς Ἀλε[ξάνδρου]

[Αἰαντίδ]ος

. . . . πoυ

. . . . . . ίνους

[. . . . . . Ἀ]ντιόχου

[. . . . Ἀ]ντιόχου

. . . . . ίου

[Ἀντιο]χίδος

[. . . . Π]αμφίλου	Λευκο(νοεύς)
[. . . . Π]αμφίλου	Λευκο(νοεύς)
. . . . . ύκου	Παλλη(νεύς)
. . . . . ύκου	Παλλη(νεύς)
[. . . . . Τρο]φίμου	Παλλη(νεύς)
. . . . . . ίωνος	Ἀναφλ(ύστιος)
. . . . . ονίχου	Ἀλωπε(κῆθεν)

[Ἀτταλίδ]ος

. . . . . μωνος	Ἀγνού(σιος)
. . . . . .	Ἀγνού(σιος)
. . . . . γένους	Ἀγνού(σιος)
. . . .	Ἀγνού(σιος)
[. . . . . Ἀ]φροδι(σίου)	
[. . . . Εὐδ]όξου	Σουνι(εύς)

[ἐπέγγραφ]οι

. . . . ίου

. . . . . . τίου

. . . . . . ου

. . . . . . οδος

[. . . . . Παρ]αμόνου

. . . . κοῦ

. . . . ιος

. . . . . ος

. . . . . ρου

. . . . . εύς

. . . . . του

. . . . . ου

. . . . . . ος Πρίμ(ου)

. . . . νων

. . . . . ς

. . . . . του

. . . . . ονος

. . . . . . Διονυ.

[. . . . Ε]ὐχάριστος

. . . . . . ου

. . . . . . Νικοστίω(νος)

. . . . . εστίου

. . . . . ένου

Ἐπαφρόδειτος Εὐπόρου

Μητρόδωρος, Εὐτύχης

Ἀττικὸς Ἑρμεία, Ἐπάγαθος

Ἰσίδοτος Ἑρμεία, Ποτάμων

Ἀθήναιος Μέμνονος

Ἐπίγονος Μόσχου

Σύμφορος Μόσχ[ου]

Νε[υμ]ήν[ι]ος . . . .

Οὐα[λέριος . . . . . .]

Εὐ . . . .

Συ . . . .

Γ . . . .

Η . . . .

Ι . . . .

Deinde col. III v. 48 sqq. et col. IV sequuntur victoriae in ludis epheborum reportatae:

Οἵδε ἐνίκησαν τοὺς ἀγῶ|νας τῶν ἐφήβων·

Τὸν | πρὸς Ἄγρας δρόμον ἅπαν|τες οἱ ἔφηβοι

Ἀντινόει[α] | ἐν ἄστει· κήρυκας Νική[τ]ης | Γλαύκου. ἐνκώμιον Στα|τιος Ἀθηνογένης. πο[ί]η|μα Πρωτογένης Ἀπο[λλ]ω|νίου. δόλι(χον) Ζώσιμος Ἀπολ(λωνίου). | α' τάξ(ιν) στάδι(ον) Διονύσιος Ἐπιγό(νου). | β' τάξ(ιν) στάδι(ον) Ἀβί(διος) Ὀκταβιανός. | γ' τάξ(ιν) στάδι(ον) Ἀβί(διος) Φαρνάκης. | δίαυλ(ον) Ἀφροδείσιος Ἀγα[θ]οκλέ(ους). | α' τάξ(ιν) πάλην Ἐπίκτητος Μενάνδρου. β' τάξ(ιν) πάλ(ην) Στέφανος). | γ' τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἰο[ύ]ν(ιος) [Ἐπ]ικός. α' τάξ(ιν) | παγ(κράτιον) Ἰούνι(ος) Σίμωνος. [β'] τάξ(ιν) παγ(κράτιον) | Ἀβί(διος) Φαρνάκης. γ' τάξ(ιν) παγ(κράτιον) Κλ(αύδιος) | Πολύνικος. ὅπλον Πολύκλειτος.

Ἀντινόεια ἐν Ἐλευσεῖνι· | κήρυ(κας) Νικήτης Γλαύκου. | ἐγκώμιον Στάτι(ος) Ἀθηνογένης. | δόλιχ(ον) Ζώσιμος Ἀπολλωνίου. | α' τάξ(ιν) στάδι(ον) Τατιανὸς Τροφίμ(ου). | β' τάξ(ιν) στάδι(ον) Ἡρακλέων Εἰσάρχ(ου). | γ' τάξ(ιν) στάδι(ον) Ἀφροδείσιος Ἀγα(θοκλέους). | δίαυ(λον) Ἀβίδι(ος) Φαρνά[κ]ης. | α' τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἐπίκτητος Μενάν(δρου). | β' τάξ(ιν) πάλην Κάρπος καὶ Ἡρα|κλέων Εἰσάρχου. | γ' τάξ(ιν) πάλ(ην) Κλ(αύδιος) | Πολύνικος. α' τάξ(ιν) παγ(κράτιον) Ἐλπί|νικος Παμφίλ(ου). β' τάξ(ιν) παγ(κράτιον) | Πραΐσης Εὐφροσύνου. γ' τάξ(ιν) | παγ(κράτιον) Ἰούν(ιος) [Ἐ]πικός. ὅπλον Χα|ρίτων Ἐπαγάθου.

Ἀδριάνεια· κήρυκας Νικήτης Γλαύκου. | ἐνκώμι(ον) Στά(τιος) Ἀθηνογένης. | ποίη(μα) Πρωτογένης καὶ Κά|στωρ. δόλιχ(ον) Μύρων. α' τάξ(ιν) στάδιον Ἐπάγα[θ]ος. β' τάξ(ιν) | στ[ά](διον) Ἡρα-

Η ΘΕΟΙ ΤΥΧΗ

ΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ·Γ·ΠΕΙΝΑΡΙΟΥΠΡΟΚΛΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΥ·ΤΙ·ΦΛ·
ΔΙΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤ////ΚΑΙΤΟΥΣΥΠΑΥΤΩΙΕΦΗΒΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ

ΛΕΜΑΙΔΟΣ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΔΗΣΟΚΑΙΜΝΟ ΦΛ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ·ΕΥΤΥΧΗΣ·
ΟΣΣΩΣΙΜΟΥ ΦΛ ΑΤΤΙΚΟΣΞΕΡΜΕΙΛ·ΕΠΑΓΑΘΟΣ·
ΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ ΒΕΡ ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΡΜΕΙΑ·ΠΟΤΑΜΩΝ·
ΜΕΛΑΙ ΑΘΗΝΑΙΟΣΜΕΜΝΟΝΟΣ
ΑΜΑΝΤΙΔΟΣ ΕΠΙΓΟΝΟΣΜΟΣΧΟΥ
ΣΕΠΙΓΟΝΟΥ ΣΦΗΤ ΣΥΜΦΟΡΟΣΜΟΣ·
ΝΕΠΙΓΟΝΟΥ ΣΦΗΤ ΝΟ////////
Σ) ΣΦΗΤ ΟΥΑ///
Σ) ΘΟΡΙ ΕΥ///
ΣΤΗΡΙΧΟΥ ΕΚΚΕΡ Σ
Σ) ΕΚΚΕΡ Γ//
ΣΜΟΔΕΣ ΚΕΦΑ Ι//
) ΚΕΦΑ ///
ΗΣ) ΕΡΧΕΡ

(b)

ΓΑΞΣΤΑΔΙΟΓΕΝΗΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥΔΙΑΥ
///ΦΑΡΝΑΚΗΣΑΤΑΞΠΑΛΛΕΠΕΡΑΣΤΟΣ
Κ///ΣΩΣΙΜΙΑΝΟΣΒΤΑΞΠΑΛΚΑΡΠΟΣ·
ΞΠΑΛΙΟΥΝΕΠΕΙΟΣΑΤΑΞΠΑΓΚΡ
ΣΔΕΚΤΟΣΜΟΔΕΣΤΟΥΒΤΑΞΠΑΓΚ
ΠΙΩΝΛΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΓΤΑΞΠΑΓΚ
ΝΔΡΟΣ·ΟΠΛΟΝΑΘΗΝΑΙΟΣ·
ΚΗΡΥΚ··ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜΗΤ
ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΠΟΙΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΔΟΛΙΧΩ
ΤΟΛΛΩΝΙΟΥΑΤΑΞΣΤΑΔΤΑΤΙΑ
ΡΙΜΟΥΒΤΑΞΣΤΑΔΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΓΤΑΞΣΤΑΔΑΒΙΦΑΡΝΑΚΗΣΔΙ
ΔΕΙΣΙΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΑΤΑΞ
ΑΣΤΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΒΤΑΞ
ΑΝΟΣ·ΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΠΟΛ
ΠΑΛΚΑΠΟΛΥΝΙΚΟΣΑΤΑΞ
ΙΑΣΒΤΑΞΠΑΓΚΛΒΙΦΑΡΝΙΚΗΣ
ΙΟΥΗΠΕΙΟΣΟΠΛΚΑΡΠΟΣ·
ΞΙΑΚΗΡΥΚΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ·
ΟΥΕΓΚΩΣΤΑΤΙΟΣΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ
ΤΟΓΕΝΗΣΚΑΙΚΑΣΤΩΡΔΟΛΙΧ
ΤΟΛΛΩΝΙΟΥΑΤΑΞΣΤΑΔΙ
Σ·ΒΤΑΞΣΤΑΔΙΚΛΚΟΡΝΗΛΙΑ
ΣΤΑΔΙΔΙΟΓΕΝΗΣΑΧΩΡΙΣΤΟΥ
ΜΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΤΑΞΠΑΛ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥΒΤΑΞΠΑΛΣΤΕ
ΤΑΛΚΑΠΟΛΥΝΕΙΚΟΣΑΤΑΞ
ΦΙΛΩΝΟΣΒΤΑΞΠΑΓΚ
ΣΓΤΑΞΠΑΓΚΑΡΙΣΤΩΝ
ΤΗΡΙΧΟΣΟΠΛΟΝΚΛΘΕ
//////////////// ΚΗΡΥΚΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΓΚΩΣΤΑ
ΟΙΗΑΒΟΚΤΑΒΙΑΝΟΣΔΟΛΙΧ
ΝΙΟΥΑΤΑΞΣΤΑΔΑΓΑΘΟΣ
ΛΙΑΝΟΣΓΤΑΞΣΤΑΔ
ΔΙΑΥΛΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΕΡΑΣΤΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΤΙΑΔΟΥΓΤΑΞΠΑΛ
ΤΕΙΔΗΣΑΤΑΞΠΑΓΚ
ΛΛΩΝΙΟΣΓΛΥ
ΟΝΑΘΗΝ
ΗΜΗΤ
ΓΑΠΡ

(a)

ΣΚΕ
ΕΚΛΟΓΟΣ
ΜΕΤΑΑΤΤΙ
ΑΓΩΝΟ
ΑΝΤΙΝΟΕΝ
ΚΑΙΟΙΣΟΦΡΟΝ
ΑΝΤΙΝΟΕΝΕΛΕΥΣ
ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣΓΑΡ
ΣΙΕΦΑΝΟΣ ΕΓ
ΑΔΡΙΑΜΥΡΩΝΚΑΛΛΙ
ΦΙΛΑΔΕΛΚΑΛΛΙΦΡΩΝ
ΘΗΣΕΙΦΛΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΝΟΧΑΡΗΣ ΧΟΛ
ΤΟΥΠΕΡΙΛΛΚΛΥΡΑΛΚΑ
ΚΟΜΟΔΕΙΩΝ ΚΑΛΛΙΦ
ΝΑΙΟΥΚΑΙΚΑΣΣΠΕΝΑ
ΕΠΙΝΙΟΚΟΣΜΗΤΚΑΙΟ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΟΚΟΣΜΗ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΟΙΕΦΗΒΟ
ΑΡΧΩΝΑΥΡΑΛΚΑΜΕΝ
ΣΤΡΑΤΗΣΤΑΛΘ//ΟΓΕΝ
ΚΗΡΥΞΚΑΛΛΙΦΡΩΝ
ΣΙΛΕΥΣΕΠΑΦΡΑΣΤΟΣΜ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΑΙΟΣ

ΦΟΡ
ΣΑΛΕ
ΟΣ
ΠΟΥ
ΕΝΟΥΣ
ΝΤΙΟΧΟΥ
ΝΤΙΟΧΟΥ
ΙΟΥ ΜΑ
ΙΔΟΣ
ΜΦΙΛΟΥ ΛΕΥΚΟ
ΜΦΙΛΟΥ ΛΕΥΚΟ
ΥΚΟΥ ΠΑΛΛΗ
ΥΚΟΥ ΠΑΛΛΗ
ΙΜΟΥ ΠΑΛΛΗ
ΙΩΝΟΣ ΑΝΑΦΛ
ΟΜΑΧΟΥ ΑΛΩΠΕ
ΟΣ
ΙΩΝΟΣ ΑΓΝΟΥ
ΑΓΝΟΥ
ΓΕΝΟΥΣ ΑΓΝΟΥ
ΑΓΝΟΥ
ΦΡΟΔΙ

ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ) ΑΧΑΡ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣΟΚΑΙΠΟΣΕΙΔ
ΚΑΠΟΛΥΝΙΚΟΣΕΥΠΥΡΙ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ

ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ) ΕΞΟΙΟΥ
ΧΑΡΙΤΩΝΕΠΑΓΑΘΟΥ ΕΞ
ΑΣΤΥΝΟΜΟΙ
ΑΒΙΔΙΟΣΦΑΡΝΑΚΗΣ
ΑΒΙΔΙΟΣΟΚΤΑΒΙΑΝΟΣ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜΗΤ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΔΗΜΗΤΡ
ΤΙΚΤΗΤΟΣΑΠΟΛΛΟ
ΚΛΕΩΝΙΣΑΡΧΟΥ
ΙΣΤΟΣ)
ΙΟΦΑΝΟΥΣ
ΟΣ) ΑΛ
ΟΣ
ΕΙ

ΟΞΟΥ ΣΟΥΝΙ
ΟΙ
ΙΟΥ
ΣΙΟΥ
ΟΥ

ΟΔΟΣ
ΙΜΟΝ•ΥΘ
ΚΟΥ
ΙΟΣ
ΟΥ
ΡΟΥ

ΞΥΣ
ΣΟΥ
ΟΥ

ΟΣΠΡΙΜ

ΝΩΝ
Σ)

ΤΟΥ
ΟΝΟΣ
ΔΙΟΝΥ
ΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
ΟΥ
ΝΙΚΑΣΙΩ

ΕΙΣΙΟΥ

ΑΝΟΥ

ΟΙΔΕΕΝΙΚΗΣΑΝΤΟΥΣΑΓΩ
ΝΑΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝ ΤΟΝ
ΠΡΟΣΑΓΡΑΣΔΡΟΜΟΝΑΠΑΝ
ΤΕΣΟΙΕΦΗΒΟΙ ΑΝΤΙΝΟΕΙ///
ΕΝΑΣΤΕΙΚΗΡΥΚΑΣΝΙΚΗ///ΗΣ
ΓΛΑΥΚΟΥ ΕΝΚΩΜΙΟΝ ΣΓΑ
ΤΙΟΣΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ·ΠC Η
ΜΑΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΑΠΟΛΩ
ΝΙΟΥΔΟΛΙΧΣΩΣΙΜΟΣΑΠΟΛ
·Α·ΤΑΞΣΤΑΔΙΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΙΓΟ
·Β·ΤΑΞΣΤΑΔΙΑΒΙΟΚΤΑΒΙΑΝΟΣ
·Γ·ΤΑΞΣΤΑΔΙΑΒΙΦΑΡΝΑΚΗΣ
ΔΙΑΥΛΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕ
ΑΤΑΞΠΑΛΗΝΕΠΕΡΑΣ‾ΟΣΜΕ
ΝΑΝΔΡΟΥ·Β·ΤΑΞΠΑΛΣ‥ΕΦΑΝΟΣ)
ΓΤΑΞΠΑΛΙΟΥΝΗΕΙCΣΑΤΑΞ
ΠΑΓΙΟΥΝΙΣΕΜΝΟΣ///ΤΑΞΠΑΓ
ΑΒΙΦΑΡΝΑΚΗΣ·Γ·ΤΑΞΠΑΓΚΑ
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣΟΠΛΟΝΠΟΛΥΚΛΙΤΟΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΑΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΚΗΡΥΝΙΚΗΤΗΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΕΓΚΩΜΣΤΑΤΙΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ
ΔΟΛΙΧΣΩΣΙΜΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΤΑΞΣΤΑΔΙΤΑΤΙΑΝCΑΤΡΟΦΙΜ
ΒΤΑΞΣΤΑΔΙΗΡΑΚΛΕΩΝΕΙΣΑΡΧ
ΓΤΑΞΣΤΑΔΙΑΦΡΟΔ///ΙΣΙΟΣΑΓΑ
ΔΙΑΥΑΒΙΔΙΦΑΡΝΑ///ΗΣ
ΑΤΑΞΠΑΛΕΠΕΡΑΣΤΟΣΜΕΝΑΝ
ΒΤΑΞΠΑΛΚΑΡΠΟΣΚΛΙΗΡΑ
ΚΛΕΩΝΕΙΣΑΡΧΟΥΓΤΑΞΠΑΛΚΛ
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣΑΤΑΞΠΑΓΕΛΠΙ
ΝΙΚΟΣΠΑΜΦΙΛΒΤΑΞΠΑΓ
ΠΡΑΙΣΗΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ·Γ·ΤΑΞ
ΠΑΓΙΟΥΝΗΕΙΟΣΟΠΛΟΝΧΑ
ΡΙΤΩΝΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ
ΚΗΡΥΚΑΣΝΙΚΗΤΗΣΓΛΑΥΚΟΥ
ΕΝΚΩΜΙ·ΣΤΑΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ
ΠΟΙΗΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΚΑΙΚΑ
ΣΤΩΡΔΟΛΙΧΜ ΩΝ·ΑΤΑΞ
ΣΤΑΔΙΟΝΕΠΑΓΑ///ΟΣ·Β·ΤΑΞ
ΣΤΑΗΡΑΚΛΕΩΝΕ///ΑΡΧΟΥ

ΑΠ
ΗΡΑ
ΟΓΕΝ///
ΟΣΔΗΜ
ΜΕΝΑΝ
ΕΙΣΑΡΧΟ
ΑΤΑΞΠΑΓ
ΣΕΡΑΠΙΩΝ
ΠΑΓΚΣΕΡΑΠ
ΠΛΟΝΑΘΗΝ

ΟΙΔΕΕΝΑΥΜΑ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΑΓ
ΜΙΑΝΟΣΑΦΡΟΔΕ
ΓΕΝΗΣΕΝΙΚΑΟΝ
ΕΠΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΛΑΔ
ΔΩΡΟΣ ΤΟΝΕΠΙΓΑΙ
ΠΑΔΙΑΦΑΜΗΝΟΧΑΡΗΣ
ΚΗΣΛΑΜΠΑΔΙΑΝΕΠΑ
ΘΗΝΑΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΙ
ΠΤΙΚΟΥΣΕΙΠΟΝΚΑΛΛΙC
ΜΟΥΚΛΙΣΤΑΘΗΝΟΓΕΝ
ΑΛΩΟΙΣΤΩ·ΕΦΗΒΩΝΛΟΓΟ
ΑΛΙΠΑΙΟΔΩΡΟΣΦΑΜΗΝΟ
ΚΑΛΛΙΦΡΩΝΠΡΟΤΕΙΜΟΥΣΤ
ΝΟΓΕΝΗΣΤΩΠΕΡΙΑΛΚΗC
ΑΥΡΗΛΙΟCΑΛΚΑΜ
ΘΗΣΕΙΔΑΙ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ
ΦΑΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΣΕΡΑΠΙΩΝΑ
ΦΑΜΗΝΟΧΑΡΗΣ ΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ· ΙΟΥΝΙΣΕΜΝΟ
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣΜΕΝ ΕΛΙΞ·
ΚΑΠΟΛΥΝΙΚΟΣ ΑΘΗΝΙΩΝ·
ΣΩΣΙΜΙΑΝΟΣΣΩΣΙ ΣΟΦΟΣΧΑΙΡΗ///
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΙΓΟ ΕΠΙΓΟΝΟΣΓΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΗΜ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ·
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ· ΝΙΚΙΑΣΑΦΡΟΔΙ
ΜΥΡΩΝΚΑΛΛΙ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ·
ΚΑΣΙΣΠΕΝΔΩΝ ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΡΜ

Var. lect. Col. I v. 36 ΚΟΜΟΔΕΙΩΝ in rasura rescriptum esse testantur Fourmontus, Pittakis, Semitelos. Quare quanquam Hirschfeldius nihil de ea re adnotavit, tamen non dubitandum est.

κλέων Ε[ἰσ]άρχου. | γ' τάξ(ιν) στά(διον) Διογένης Ἀχαρίστου. δίαυ(λον) | Ἀ[βίδιος] Φαρνάκης. α' τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἐπίραστος | κ[αὶ] Ζωτικιανός. β' τάξ(ιν) πάλ(ην) Κάρπος). | [γ' τά]ξ(ιν) πάλ(ην) Ἰούν(ιος) Ἐπειός. α' τάξ(ιν) παγκρά(τιον) | [Πρό]τδεκτος Μοδέστου. β' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) | [Σερα]πίων Ἀσκληπιάδου. γ' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) | [Ἀλέξα]νδρος. ὅπλον Ἀθήναιος.

[Φιλαδέλφεια]· κήρυκας Ἀπολλώνιος Δημητ(ρίου). | [ἐγκ(ώμιον) Στ]ά(τιος) Ἀθηνογένης. ποίη(μα) | [Ζώσιμος] Ἀπολλωνίου. α' τάξ(ιν) στάδ(ιον) Τατια[νὸς Τρο]φίμου. β' τάξ(ιν) στάδ(ιον) Ἡρακλέων | [Εἰσάρχου]. γ' τάξ(ιν) στάδ(ιον) Ἀβί(διος) Φαρνάκης. δί||[αυλ(ον) Ἀφρο]δείσιος Ἀγαθοκλέους. α' τάξ(ιν) | [πάλ(ην) Ἐπίρ]αστος Μενάνδρου. β' τάξ(ιν) | [πάλ(ην) Ἀβί(διος) Ὀκταβι]ανὸς καὶ Ἐπίκτητος Ἀπολ||[λωνίου. γ' τάξ(ιν)] πάλ(ην) Κλ(αύδιος) Πολύνικος. α' τάξ(ιν) | [παγκ(ράτιον) Νε]κῖος. β' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) [Ἀ]βί(διος) Φαρνάκης. | [γ' τάξ(ιν) παγ]κ(ράτιον) Ἰούν(ιος) [Ἐ]πειός. ὅπλ(ον) Κάρπος).

[Θήσ]εια· κήρυκας Ἀπολλώνιος | [Δημητρί]ου. ἐγκώ(μιον) Στά(τιος) Ἀθηνογένης. | [ποίη(μα) Πρω]τογένης καὶ Κάστωρ. δόλιχ(ον) | [Ζώσιμος] Ἀπολλωνίου. α' τάξ(ιν) στάδι(ον) | . . . . . . ς. β' τάξ(ιν) στάδι(ον) Κλ(αύδιος) Κορνηλια||[νός. γ' τάξ(ιν)] στάδι(ον) Διογένης Ἀχαρίστου. | [δίαυλ(ον) Ζώσι]μος Ἀπολλωνίου. α' τάξ(ιν) πάλ(ην) | [Ἐπίραστος] Μενάνδρου. β' τάξ(ιν) πάλ(ην) Στέ||[φανος. γ' τάξ(ιν)] πάλ(ην) Κλ(αύδιος) Πολύνικος. α' τάξ(ιν) | [παγκρ(άτιον) . . . . .] Φιλῖνος. β' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) | . . . . . γ' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) Ἀρίστων | [καὶ Σω]τήριχος. ὅπλον Κλ(αύδιος) Θε . . .

[Κομμόδεια]· κήρυκας | . . . . . Δημητρίου. ἐγκώ(μιον) Στά(τιος) | [Ἀθηνογένης. π]οίη(μα) Ἀβ(ίδιος) Ὀκταβιανός. δόλιχ(ον) | [Ζώσιμος Ἀπολλω]νίου. α' τάξ(ιν) στάδ(ιον) Ἄγαθος. | [β' τάξ(ιν) στάδ(ιον) Κορν]ηλιανός. γ' τάξ(ιν) στάδ(ιον) | . . . . . δίαυλ(ον) Ἀπολλώνιος | [Δημητρίου. α' τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἐπ]ίραστος Μενάνδρου. | [β' τάξ(ιν) πάλ(ην) Σεραπίων Ἀσκλη]πιάδου. γ' τάξ(ιν) πάλ(ην) | [. . . . . καὶ Ἀριστ]είδης. α' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) | [. . . . . . β' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) Ἀπο]λλώνιος Γλύ(κωνος). | [γ' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον) . . . . . ὅπλ]ον Ἀθήν[αιος].

[Ἐπινίκεια(?)· κήρυκας . . . . . Δ]ημητ[ρίου . . . .|. . . . . πρ . . . . .

Denique post lacunam exstant reliquiae ex victorum recensu festi alicuius (utrum ad Athenaea an ad Germanicea referendae sint dubitari potest), quae sic se habent:

[α' τάξ(ιν) στά(διον)] | Ἀπ[ολλώνιος Δημητρίου. β' τάξ(ιν) στά(διον)] | Ἡρα[κλέων Ἰσάρχου. γ' τάξ(ιν) στά(διον) Στά(τιος) Ἀθην]||ογέν[ης. δίαυλον Ἀπολλώνι]||ος Δημ[ητρίου. α' τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἐπίραστος] | Μενάνδ[ρου. β' τάξ(ιν) πάλ(ην) Ἡρακλέων] | Εἰσάρχο[υ. γ' τάξ(ιν) πάλ(ην) . . . .]. | α' τάξ(ιν) παγκ(ράτιο)ν [. . . . . β' τάξ(ιν) παγκ(ράτιον)] | Σεραπίων [Ἀσκληπιάδου. γ' τάξ(ιν)] | παγκ(ράτιον) Σεραπ[ίων Ἀσκληπιάδου. ὅ]||πλον Ἀθήν[αιος].

Οἵδε ἐνεανιεύσα[σαν]· | Πρωτογένης, Ἀπ . . . . ., | . . . . . ιανός, Ἀφροδε[ίσιος, ...]||γένης· ἐνίκα Ὀν . . . . . | ἐπὶ τοῖς ἥρωσι Λαδ . . . . .[δωρος· τὸν ἐπὶ Γαι[. . . . . . λαμ]||πάδα(?) Φλ(άβιος) Μνησιχάρης [. . . . Ἀβίδιος Φαρνά]κης λαμπαδίαν(?) Ἐπα[. . . . . . Ἀ]θήναιος Ἀλεξάνδρου. [λόγους προτρε]πτικοὺς εἶπον Καλλίφ[ρων Προτεί]||μου καὶ Στά(τιος) Ἀθηνογέν[ης. τοὺς] Ἀλφαιοὺς τῶν ἐφήβων λόγο[υς εἶπον] | Φλά(βιος) Ἡλιόδωρος, Φλ(άβιος) Μνησιχ[άρης,] | Καλλίφρων Προτείμου, Στά[(τιος) Ἀθη]||νογένης. τῷ περὶ ἀλκῆς | Αὐρ(ήλιος) Ἀλκαμένης.

Θησεῖδαι	Ἡρακλεῖδαι
Φλ(άβιος) Ἡλιόδωρος	Σεραπίων Ἀσ(κληπιάδου)
Φλ(άβιος) Μνησιχάρης	Ἡρακλέων [Ἰσάρχου]
Ἀθήναιος)	Ἰούνι(ος) Σῖμο[ς]
Ἐπίραστος Μεν(άνδρου)	Ἕλιξ)
Κλ(αύδιος) Πολύνικος	Ἀθηνίων)
Ζωτικιανὸς Ζωτίω(νος)	Σέφος Χαιρή[μονος]
Διονύσιος Ἐπιγό(νου)	Ἐπίγονος Γλα[ύκου]
Ἀπολλώνιος Δημ(ητρίου)	Ἀριστείδης)
Ἀλέξανδρος)	Νικίας Ἀφροδι(σίου)
Μύρων Καλλι.	Ἀθηνόδωρος)
Κάσι(ος) Σπένδων	Ἰσίδοτος Ἑρμ.

Titulus ad Commodi imperium pertinet (a. 180—192 p. Chr.). Namque Commodeorum festum invenitur quidem etiam in recentioribus titulis; sed cum hic eius nomen in rasura rescriptum sit, anno 193 deletum et postea Commodo consecrato repositum videtur. Contra si post restituta demum Commodea titulus incisus esset, neque deleti neque denuo insculpti nominis satis idonea causa afferri posset. Accedit quod Severea ab hoc titulo absunt, quae tamen ab anno 193/4 usque ad Alexandri Severi mortem mansisse cum per se veri simile est tum titulorum testimoniis comprobatur.

Col. II v. 10—12 primum nomen ex huius catalogi col. IV v. 80 supplevi, duo quae sequuntur ex n. 708. Quartus frater Libertus Epigoni f. Sphettius, qui item n. 708 prytanis est, n. 1145, qui titulus ab nostro paucis modo annis distat, ephebus recensetur.

1148 Marmor altum 0,35, latum 0,53. Athenis reperit Fauvel. Marmor Choiseulianum catal. Dubois. n. 218, Mus. reg. n. 558, catal. Clarac. Alteram eiusdem tabulae partem olim efficiebat is lapis, cui inscriptus est titulus n. 1161. Edd. Osann Syll. p. 319, 70. Ex schedis S. Martini et Muelleri Boeckh C. I. G. 245. (Lebas Attique 627). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 73 n. 43.

(Textum vide pag. seq.)

[α' στάδιον . . . .]ίδης
[β' στάδιον . . . .]ίδιος
[γ' στάδιον Ἡρ]ακλέων
[α' πάλην Μα]ρῖνος
[β' πάλην Μά]ρκελλος
[γ' πάλην Εὔπ]ράπης
[α' παγκράτιον Εὔ]οδος καὶ Ἀγάθων
[β' παγκράτιον . . . . .]ος
[γ' παγκράτιον Διονύ]σιος καὶ Ἡρακλέ[ων
[ὅπλον . . . . . .]νς

[α' στάδι]ον Μάρκελλος
β' στάδιον Νείκιππος
γ' στάδιον Ἡρακλέων
α' πάλην Νείκων
β' πάλην Μᾶρκος
γ' πάλην Κυντιανὸς καὶ Μάξι||μος
α' παγκρά(τιον) Μελπομενός
β' παγκρά(τιον) Ζώσιμος
γ' παγκρά(τιον) Θάλλος
ὅπλον Ἀγάθων
Φιλαδελφείων ἀγωνοθετούντων Μάρκου

β' στάδι(ον) Νείκαιος
γ' στάδι(ον) Νείκων
α' πάλην Ἀσκληπιάδ[ης]
β' πάλην Μάρκελλος κ[αὶ . . . .]
γ' πάλην Μάξιμος
α' παγκρά(τιον) Ἀθηνόδωρος
β' παγκρά(τιον) Νείκων
γ' παγκρά(τιον) Διονύσιος καὶ Μύρων
ὅπλον Πολύξενος
Ἀθήναια ἀγωνοθετοῦντ[ος]
τοῦ κοσμητοῦ ἐνεὶκ[ων]
κήρυ(κας) Ὀνήσιμος

[......, ἀγων]οθετούντων
[τοῦ δεῖνος κα]ὶ Γλύκωνος

καὶ Κηφεισοδώρου [Ν]εικων
κήρυ(κες) Ὀνήσιμος
ἐνκώ(μιον) Μάρκελλος
ποίη(μα) Λυκόφρων
δόλιχ(ον) Διονύσιος
δίαυλ(ον) Διονύσιος
α' στάδι(ον) Ἀντίοχος
[β' στάδι(ον)] Νεικαῖος
[γ' στάδι(ον)] .....ιβόης

ἐνκώ(μιον) Πτολεμαῖος
ποίη(μα) Ἀντίοχος
δόλιχ(ον) Διονύσιος
δίαυλ(ον) Θάλλος
α' στάδι(ον) Μάρκελλος
β' στάδι(ον) Σεκοῦνδος
γ' στάδι(ον) Ἡρακλέων
α' πάλην Πτολεμαῖος
β' πάλην Μᾶρκος καὶ Μάρκελλος
γ' πάλην Σεκοῦνδος καὶ Μάξι[μος]
[α' παγκ]ρά(τιον) Νεικύλας
[β' παγκρά(τιον) Ἡρα]κλέων

Habemus hic quattuor eiusdem anni titulos (n. 1148—1151). Archontem Menogenem, cosmetam Marcellum fuisse ex n. 1151 apparet. Qui Marcellus quin Furius Marcellus Gargettius fuerit, qui anno 157/8 p. Chr. inter ephebos fuit (n. 1121), eo minus dubitandum est, quia in his ipsis titulis (plenissime nomina perscripta sunt n. 1149) eius filium cognominem ephebum videmus. Quod optime convenit cum altero temporis indicio, quod est in titulo n. 1149, ubi Commodeorum nomen erasum est. Itaque horum quoque titulorum aetatem annorum 180 et 192 p. Chr. terminis includi pro certo habendum est.

ΙΔΗC
ΙΔΙΟC
ΑΚΛΕΩΝ
ΡΕΙΝΟC
ΡΚΕΛΛΟC
ΡΕΠΗC
ΟΔΟCΚΑΙΑΓΑΘΩΝ
ΟC ΩΝ
CΙΟCΚΑΙΗΡΑΚΛΕ
ΥC
ΟΘΕΤΟΥΝΤΩΝ
ΙΓΛΥΚΩΝΟC

ΟΝΜΑΡΚΕΛΛΟC
ΒCΤΑΔΙΟΝΝΕΙΚΑΙΟC
ΓCΤΑΔΙΟΝΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΑΠΑΛΗΝΝΕΙΚΩΝ
ΒΠΑΛΗΝΜΑΡΚΟC ΜΟC
ΓΠΑΛΗΝΚΥΝΤΙΑΝΟCΚΑΙΜΑΞΙ
ΑΠΑΝΚΡΑΜΕΛΠΟΜΕΝΟC
ΒΠΑΝΚ[Ρ]ΑΖΩCΙΜΟC
ΓΠΑΝΚ[Ρ]ΑΘΑΛΛΟC
ΟΠΛΟΝΑΓΑΘΩΝ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΟΥΝΤΩΝΜΑΡΚΟΥ
ΚΑΙΚΗΦΕΙCΟΔΩΡΟΥ.ΝΕΙΚΩΝ
ΚΗΡΥΟΝΗCΙΜΟC
ΕΝΚΩΜΑΡΚΕΛΛΟC
ΠΟΙΗΛΥΚΟΦΡΩΝ
ΔΟΛΙΧΔΙΟΝΥCΙΟC
ΔΙΑΥΛΔΙΟΝΥCΙΟC
ΑCΤΑΔΙΑΝΤΙΟΧΟC
ΝΕΙΚΑΙΟC
[Ι]ΒΟΗC

ΒCΤΑΔΙΝΕΙΚΑΙΟC
ΓCΤΑΔΙΝΕΙΚΩΝ
ΑΠΑΛΗΝΑCΚΛΗΠΙΑΔ
ΒΠΑΛΗΝΜΑΡΚΕΛΛΟCΚ
ΓΠΑΛΗΝΜΑΞΙΜΟC
ΑΠΑΝΚΡΑΑΘΗΝΟΔΩΡΟC
ΒΠΑΝΚΡΑΝΕΙΚΩΝ
ΓΠΑΝΚΡΑΔΙΟΝΥCΙΟCΚΑΙΜΥΡΩΝ
ΟΠΛΟΝΠΕΙΘΟΞΕΝΟC
ΑΘΗΝΑΙΑΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤ...
ΤΟΥΚΟCΜΗΤΟΥΕΝΕΙΚΩ
ΚΗΡΥΟΝΗCΙΜΟC
ΕΝΚΩΠΤΟΛΕΜΑΙΟC
ΠΟΙΗΑΝΤΙΟΧΟC
ΔΟΛΙ[Χ]ΔΙΟΝΥCΙΟC
ΔΙΑΥΛΘΑΛΛΟC
ΑCΤΑΔΙΜΑΡΚΕΛΛΟC
ΒCΤΑΔΙCΕΚΟΥΝΔΟC
ΓCΤΑΔΙΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΑΠΑΛΗΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟC
ΒΠΑΛΗΝΜΑΡΚΟCΚΑΙΜΑΡΚΕΛΛΟC
Γ[ΠΑΛ]ΗΝCΕΚΟΥΝΔΟCΚΑΙΜΑΞΙ...
.....ΡΑΝΕΙΚΥΛΑC
...........ΚΛΕΩΝ

Var. lect. Quas litteras Froehnerus non iam invenit in lapide, uncis circumdedi. Contra alias quasdam ex eiusdem apographo addere licuit, sed neque has neque quae praeterea ex illius exemplari emendavi enumerare operae pretium est, cum nusquam omnino a Froehnero recedendum putaverim.

1149 In fragmento tabulae lapidis Pentelici invento 'ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ νεωτέρου πρυτανείου'. Ed. Pittakis Eph. 2600. (Lebas Attique 600). Periisse videtur.

(*Textum vide pag. seq.*)

De aetate cf. ad n. 1148. Vs. 7 ὁ inclusi, quia ex n. 1148 col. II v. 11—13 apparet haec duorum agonothetarum nomina esse. Num idem error etiam vs. 5 statuendus sit, in medio relinquendum est, etsi idem homo n. 1150 simpliciter Cyclobolus audit. Nam quanta in hac re inconstantia sit, docent duorum paedotribarum nomina, qui modo plene Λεύκιος ὁ καὶ Μᾶρκος (n. 1138) et Αὐρήλιος Σεραπίων ὁ καὶ Κράτων (n. 1197. 1198) modo breviter Μᾶρκος (n. 1137) et Κράτων (n. 1202) vocantur.

ΠΕΙΘΟΔ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕ
ΦΟΥΜΑΡΚΕΛΛΟΣΓΑΡΓ
ΘΗΣΕΙΩΝ
ΙΑΛΥΣΟΣΟΚΑΙΚΥΚΛΟΒΟΛΟΣΑ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΩΝ
ΦΑΡΚΟΣΟΚΑΙΚΗΦΕΙΣΟΔΩΡ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΕΥΑΛΜΑΜΕΡΤΙΝΟΣΜΑΡ
//////////////////////////////
ΕΡΕΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΕΡΙ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ
ΕΡΕΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΡΙ
ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
ΦΟΥ. ΜΑΡΚΟΣΓΑΡΓ
ΦΟΥ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣΓΑΡΓ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΕΙΡΗΝΑΙ
//////////////////////////////
ΚΑΙΟΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΑΝΑΝΕΩΣΑΜΕΝΙ
ΟΙΙΝΑΙ

Πειθοδ[ημου]
Ἀντινοείων ἐν Ἐλε[υσῖνι]
Φου(ριος) Μάρκελλος Γαργ(ήττιος)
Θησείων
Ἰάλυσος ὁ καὶ Κυκλοβόλος Α......
Φιλαδελφίων
[Μ]ᾶρκος ⟨ὁ⟩ καὶ Κηφισόδωρ[ος]
Γερμανικείων
[Ο]ὐαλ(έριος) Μαμερτῖνος Μαρ[αθώνιος]
[Κομοδείων]
Ἑρέν(νιος) Πτολεμαῖος Ἑρ[μειος]
Ἐπινικίων
Ἑρέν(νιος) Ἀπολλώνιος Ἑρ[μειος]
τοῦ περὶ ἀλκῆς
Φου(ριος) Μᾶρκος Γαργ(ήττιος)
Φου(ριος) Μάρκελλος Γαργ(ήττιος)
Ἀριστόβουλος Εἰρηναί[ου]
. . . .
καὶ ὁ κοσμητὴς
ἀνανεωσάμεν[ος τὸν ἀγῶνα τῶν]
[Ἀ]θηναί[ων]

1150 Fragmentum Hermae. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 403 n. CXIII. Exscripsit Koehler.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)ΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ
ΦΙΛΟΥΣΚΑΙΣΥΜΒΙΩΤΑΣΑΝΕ
ΓΡΑΨΕ
ΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΚΥΚΛΟΒΟΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΘΑΛΛΟΣ
ΝΕΙΚΩΝ
ΤΥΧΙΚΟΣ

Ἡρακλείδης) Ἑστιαιόθεν | φίλους καὶ συμβιωτὰς ἀνέ|γραψε
Ἡρακλέων
Κυκλοβόλος
Διονύσιος
Θάλλος
Νείκων
Τυχικός

Hunc titulum eiusdem anni esse atque duos qui antecedunt inde apparet, quod ex septem ephebis qui hic sunt non minus quam quinque illic redeunt, Heracleo, Thallus, Nico, Dionysius n. 1148, Cyclobolus n. 1149. Aetatis definitioni quam supra proposui aptissimum est Heraclidis Heraclidis f. Hestiaeensis nomen. Cuius pater est Heraclides Sotelis f. Hestiaeensis qui cum ephebus fuerit anno 151/2 p. Chr. (n. 1120), ita ut fere 133 p. Chr. natus videatur, eum filium habuisse cognominem natum inter a. 160 et 170 qui Commodi imperio ephebus esse potuerit, a veri specie nequaquam abhorret. Heracleo, quem Heraclides inter commilitones primo loco recensuit, fortasse ipsius frater patruelis fuit, Heracleonis Sotelis f. Hestiaeensis, qui inter annos 172/3 et 177/8 p. Chr. hypopaedotriba fuit (n. 1138), filius.

1151 Athenis, ex schedis Fourmonti (qui in inferiore parte eiusdem lapidis esse dicit, qui supra habet titulum n. 1146) ed. Boeckh C. I. G. 246 (inde exscripsit Lebas Attique 604).

ΦΙΛΛΔΕΛ
ΦΣΙΑ
ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΜΑΧΕΝΟΜΕΝΟΣΕΝΗΣ
ΕΚΟΣΜΗΤΟΥΕΔΕΕΦΗΒΩΝ
ΜΑΡΚΕΛΛΟΣΠΙΝΥΤΗΣ
ΣΥΝΤΡΟΣΡΟΣΕΥΔΙΚΙΗΣ
ΕΝΔΑΡΑΚΙΘΕΟΙΣΙΝ
ΕΦΗΒΟΙΣΙΝΚΡΑΤΕΡΟΙΣΙΝ
ΤΗΝΠΥΜΑΤΗΝΤΑΞΙΝ
ΜΑ·Ζ·ΙΜΟΣΗΡΕΠΑΛΗΣ
ΤΟΥΔΕΤΑΡΣΑΞΙΡΕΙΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΤΕΦΑΙΟΥΤ
ΤΗΝΠΡΩΤΗΝΠΑΙΔΩΝ
ΤΑΞΙΝΑΦΗΡΑΚΛΕΟΥΣ
ΦΩΝΗ . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Φιλ[α]δέλ|φ[ε]ια
ἀγαθῇ τύχῃ
[ἦρ]χεν ⟨ὁ⟩ Μ[η]νογένης, | ἐκοσμεῖτ[ο] δ' ἐφήβων
Μάρκελλος, πινυτὴς | σύντρο[φ]ος εὐδικίης,
ἐν δ' ἄρα [π]ειθοῖσιν | ἐφήβοισιν κρατεροῖσιν
τὴν πυμάτην τάξιν | Μάξιμος ἦρε πάλης
τοῦ δ(ὲ) ἄρ' ἀ[δελφ]ειὸς | Ἀσκληπιάδης στεφα[ν]οῦτο
τὴν πρώτην παίδων | τάξιν ἀφ' Ἡρακλέους
φωνῇ . . . .

De aetate cf. adn. ad n. 1148. In versibus restituendis Boeckhium secutus sum, praeter duos locos: v. 4 extr. B. addidit μέν, sed nusquam in toto titulo a dextra quidquam deest, ita ut hic fractus lapis non videatur. Sane omissa illa particula versus mendosus fit, sed id non mirum illa aetate. Idem dicendum de versu 12, ubi Boeckhius scribit τοῦ δὲ πανάξιος ὤν, sed quod ego posui et a tradita lectione minus recedit et a sententia aptius est.

1152 Lapis inventus Athenis anno 1876. Supra titulum anaglyphum, tres homines ad dextram conversos repraesentans. Lapis a dextra et inferiore parte mutilus. Non satis accurate exscriptum edidit M. Collignon Revue archéologique Sept. 1876. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 327 n. XLIV*b*). Exscripsit Koehler.

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ	
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)	ΩΑΘ
ΕΥΜΕΝΗΣ)	ΣΦΙ
ΠΡΩΤΟΣ///ΙΑΤΩΝΟΣ	Ξ\
ΡΤΕΜΩΝΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ	Μ
ΙΕΥΚΑΡΠΟΥ	Γ
\\-ΛΘΟΠΟΔΟΣ	
ΣΦΡΟΝΙΣΤ	
ΓΓΝΟ	

σωφρονισταί	
Εἰσίδοτος)	Ὠαθ[εν]
Εὐμένης)	Σφ[ήττιος]
Πρῶτος [Κρ]άτωνος	.υ....
[Ἀ]ρτέμων Εὐχαρίστου	Μ.......
...... Εὐκάρπου	Π....
[ὑποσ]ωφρονισταί	
[..............]γ[έ]νο[υς]	

Vs. 4 Koehler indicat Κράτωνος scriptum fuisse videri. Demoticum Εὐπυρίδης, Εὐωνυμεύς aut Ξυπεταιών fuit.

Hic inserui quia tituli n. 1152. 1153. 1154 tam similes inter se esse mihi videntur, ut eiusdem tabulae fragmenta, cuius hic titulus partem sinistram superiorem, n. 1153 dextram superiorem, n. 1154 dextram inferiorem effecerit, haec esse existimem. Accedit quod hic Eumenes Eumenis f. Sphettius sophronista est, qui anno 170/1 p. Chr. (n. 1031) prytanis Acamantidis fuit, cuiusque filios esse putaverim Eumenem et Macrinum Eumenis f. Sphettios, qui n. 1153 sunt. Plura de aetate horum titulorum vide in adnotationibus ad n. 1153. 1154.

1153 In fragmento tabulae marmoris Pentelici. Supra titulum anaglyphon, de quo pedes quinque hominum supersunt. Inventus lapis in demo olim Καλυττός, nunc Καλαμιώτη vocato. Exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 222. Ross de demis n. 7. (Lebas Attique 561.) Heydemann Marmor-Bildwerke p. 36 n. 118. Contulit Koehler.

		ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ	
	ΑΛΜ	ΑΣΠΕΡΣΩΤΟΥ	Β^
[Α]		ΓΛΥΚΩΝ)	ΒΕΡ
-ΟΣ	ΑΛΜ	ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ	ΒΕΡ
[Α]		ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ	ΕΚΑ
ΟΔΟΥ		ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΚΟΛΩ
		ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ	
ΗΝΟΔΩΡΟΥΙΤΑΙ		ΜΑΚΡΕΙΝΟΣΕΥΜΕΝΟΥΣ	ΣΦΗΤ
		ΕΥΜΕΝΗΣ)	ΣΦΗ////
-ΟΣΑΛΜ		ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ)	ΧΟΛΛ
ΙΗΣ		ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ	ΧΟΛΛ
\\ΑΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ		ΕΛΕΝΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ	ΕΙΦ
		ΖΜΑΡΑΓΔΟΣΖΟΙΛΟΥ	ΣΦΗ
		ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ)	
ΔΩΡΟΥ		ΕΡΜΗΣΖΩΣΙΜΟΥ	
		ΒΕΙΘΥΣΘΥΜΕΛΙΚΟΥ	
ΡΩΤΟΣ		ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ)	
ΤΡΑΤΟΣ		ΑΔΡΙΑ[ΝΙΔ]ΟΣ	
		ΒΑΛ ΠΕΙΡΕΥΣ	ΒΗ[ΣΑΙ]
		ΒΑΛ ΦΑΛΗΡΟΣ	ΒΗΣΑΙ
		ΔΟΜΙΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	ΟΙΝ
		ΔΟΜΙΕΥΝΟΥΣ	ΟΙΝ
		ΖΩΣΙΜΟΣΦΙΛΩΝΟΣ	ΦΗΓ
		ΑΤΤΙΚΟΣ)	ΟΙΝ
		ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΤΤΙΚΟΥ	ΟΙΝ
	ΩΑΘ	ΕΠΑΓΑΘΟΣΣΩΖΟΝΤΟΣ	ΩΑΘ
	ΩΑΘ	ΟΙΝΕΙΔΟΣ	
		Τ.ΟΝΣΤΕΦΑΝΟΥ	ΑΝΑΡ

Var. lect. V. 12 ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ Ross. Quas uncis circumdedi litteras, eae apud Koehlerum aut non sunt aut non integrae. Contra Rossina v. 13 extr. non habet ΣΦΗ, v. 28 initio Τ.Ο, quae ex Koehleri apographo accesserunt.

	Πτολεμαΐδος	
.... Λαμ(πτρεύς)	Ἄσπερ Σώτου	Βε(ρνικίδης)
....α	Γλύκων)	Βερ(ενικίδης)
....ος Λαμ(πτρεύς)	Φιλότιμος Γλύκωνος	Βερ(ενικίδης)
....α	Εὐπραξίδης Ἀθηνοδώρου	Ἑκα(λῆθεν)
[.... Εὐ]όδου	Θεόδωρος	Κολω(νῆθεν)
	Ἀκαμαντίδος	
[.... Ἀθ]ηνοδώρου Ἰτεα(ῖος)	Μακρεῖνος Εὐμένους	Σφήτ(τιος)
	Εὐμένης)	Σφή(ττιος)
....ος Λαμ(πτρεύς)	Ἀλκιβιάδης)	Χολα(ργεύς)
....τος	Μένανδρος Ἀλκιβιάδου	Χολ(αργεύς)
[.... Φ]λα(βιος) Λυσίστρατος	Ἕλενος Ἐλευσινίου	Ἰφ(ιστιάδης)
	Ζμαράγδος Ζωΐλου	Σφή(ττιος)
	Καλλίστρατος)	
.......δώρου	Ἑρμῆς Ζωσίμου	
	Βάσσος Θυμελικοῦ	
.........ρατος	Ῥητορικός)	
[........σ]τρατος	Ἀδριανίδος	
	Βαλ(έριος) Πειραιεύς	Βησαι(εύς)
	Βαλ(έριος) Φάληρος	Βησαι(εύς)
	Δομί(τιος) Ἀσκληπιάδης	Οἰν(αῖος)
	Δομί(τιος) Εὔνους	Οἰν(αῖος)
	Ζώσιμος Φίλωνος	Φηγ(αιεύς)
	Ἀττικός)	Οἰν(αῖος)
	Εὔκαρπος Ἀττικοῦ	Οἰν(αῖος)
...... Ὀαθ(εν)	Ἐπάγαθος Σύζωντος	Ὀαθ(εν)
...... Ὀαθ(εν)	Οἰνεΐδος	
	..τ[ί]ων Στεφάνου	Ἀχαρ(νεύς)

Huius tituli aetatem non longe ab anno 190 p. Chr. abesse primum inde colligo, quod complures homines quos horum qui hic habentur patres esse nominum ratio indicat, annis fere 150—160 p. Chr. ephebi fuerunt: Φίλων) Φηγαιεύς n. 1119 (fere 150 p. Chr.), Σφή(ττιος) Σώτας Βε(ρνικίδης) n. 1121 (a. 156/7 p. Chr.), Θεόδωρος) Κολωνῆθεν n. 1122 (157/8 p. Chr.), Σύζων Συντρόφου Ὀαθεν (si recte supplevi) ibidem, Ἐλευσίνιος Εἰρηναίου Ἰφιστιάδης n. 1124 (fere eadem aetate), Ἀλκιβιάδης Δημητρίου Χολαργεύς ibidem, et una frater Μένανδρος Δημητρίου Χολαργεύς; quo minus dubitari licet, quin ille Alcibiades pater eorum qui hic sunt epheborum sit, quorum alter paternum, alter patrui Menandri nomen gerit. Haec exempla singula incerta sunt, sed concursus eorum fortuitus esse nequit. Deinde fratres horum epheborum esse videntur ....ος Γλύκωνος Βερενικίδης n. 1147, Ζώσιμος Σύζωντος et Ἑρμόδωρος Εὐμένους n. 1169, quod ipsum quoque illi temporis definitioni favet.

1154 Tabula marmoris Pentelici a dextra integra, a reliquis partibus mutila, a. 0,36, l. 0,31, cr. 0,11, inventa 'εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Πρυτανείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας', exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3205 (prior pars usque ad v. 15 etiam n. 2599 est). Contulit Koehler.

ΔΟΥΑΞΗ
ΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΟΣΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΠΕΙΡ
.ΙΝΙΟΣ////ΝΕΘΛΙΟΥΠΕΙΡ
ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ) ΠΕΙΡ
ΕΡΩΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣΜΑΡΚΙΑΝΟΥΑΞΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕΥΠΡΑΞΙΔΟΥΠΕΙΡΕ
ΘΕ..ΣΙΟΣΑΣΙΑΤΙΚΟΥΠΕΙΡ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣΠΕΙΡ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣΜΑΡΚΙΑΝΟΥΑΞΗ
ΜΕΓΑΚΛ.ΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
Α.ΛΟΩΝ

ΙΣΕ ΛΙΟΙ.. ΟΥΜΑΡΑ
ΤΙΑ ΟΥΜΑΡΑ
ΣΙΙΙΙΙ
Μ.ΛΤΙΛ ΜΑΡΑΘ
ΧΡΗΣΤΟΣΑΦΦΙΑΝΟΥΜΑΡ
ΑΦΦΙΑΝΟΣ)ΜΑΡ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΦΡΟΝΤΕΙΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΑΣ)
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣΞΩΣΙΜΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΞΠΑΓΑΘΟΣΕΚΤΙΚΟΥΕΡΥ
Ρ ΔΗΣΑΤΤΙΚΟ

.......δου 'Αζη(νιεύς)
[...... Νι]κοστράτου
......ος Θεοκρίτου Πειρ(αιεύς)
['Ελευσ]είνιος [Γε]νεθλίου Πειρ(αιεύς)
Θεόκριτος) Πειρ(αιεύς)
Ἔρως 'Αφροδεισίου
'Ονησικράτης Μαρκιανοῦ 'Αζη(νιεύς)
'Ηρακλείδης Εὐπραξίδου Πειρε(εύς)
Θευ[δό]σιος 'Αττικοῦ Πειρ(αιεύς)
Εἰσίδοτος 'Αγαθῶνος Πειρ(αιεύς)
'Ονησικράτης Μαρκιανοῦ 'Αζη(νιεύς)
Μεγακλ[ῆ]ς Διονυσοδώρου
'Α[γ]ά[θ]ων
[Αἰαντίδος]
στε......λι[ων ......]ου Μαρα(θώνιος)
......πίδ[ης ....]ου Μαρα(θώνιος)
'Ε.........
Μ[ε]λιτεί[δης)] Μαραθ(ώνιος)
Χρῆστος 'Αφφιανοῦ Μαρ(αθώνιος)
'Αφφιανός) Μαρ(αθώνιος)
Δημοσθένης Φροντείνου
'Αριστίας)
'Επίκτητος Ζωσίμου
'Αντιοχίδος
'Επάγαθος 'Εκτικοῦ 'Ερχιε[ύς]
['Α]ν[δοκί]δης 'Αττικο[ῦ ....)

Fratres horum epheborum esse videntur 'Επιτυγχάνων Θεοκρίτου Πειραιεύς n. 1159, Διονύσιος Γενεθλίου Πειραιεύς et Φιλοκράτης Γενεθλίου Πειραιεύς n. 1160. Pater Megaclis fuerit Dionysodorus Attali f. Piraeensis n. 1121 (a. 136/7 p. Chr.). Quae eo ducunt, ut hunc titulum eiusdem aetatis atque n. 1153 statuamus, neque abest suspicio quin eiusdem tabulae fragmentum sit. Quod Chrestus Appiani f. Marathonius qui hic ephebus est sophronista fuit circiter anno 220 p. Chr. (n. 1186) et cosmeta fere 230 p. Chr. (n. 1192), huic temporis definitioni certe non adversatur.

1155 In tabula, cuius superior pars aëtomate ornata est (v. 1 in ipso aëtomate scriptus). In medio aëtomate clypeus, supra aëtoma a dextra parte arbor et vas, in altera navicula cum duobus remigibus. Inventus lapis 'εἰς τὰ ἀνατολικώτερα τῶν 'Αθηνῶν οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Βαρβάκη'. Exstat in museo societatis archaeologicae sub n. 175. Edd. Pittakis Eph. 862. (Lebas Attique 563.) A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 302 n. LXXVII. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΕΠΙΦΛΑΒΙΟΥCΤΡΑΤωΝΟC
ΑΡΧΟΝΤΟC
ΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟCΤΙΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΔΑΔΟΥΧΟΥΜΕΛΙΤΕω (C supra ω)
CΥCΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗC
ΑΘΗΝΙωΝ) ΕΞΟΙΟΥΓΥΜΝΑCΙ
ΑΡΧΗCΑC

ΜΕΛΙΤωΝ	ΑΤΕΙΜΗΤΟC
ΑΠΟΛΛωΝΙΟC	ΥΛΛΟC
ΑCΚΛΗΠΑC	ΕΥΚΑΡΠΟC
ΜΕΛΙCCΟC	ΑΦΡΟΔΑC
ΟΝΗCΙΜΟC	ΝΕΙΚωΝ
ΕΥΓΑΜΟC	ΕΡΜΗC
ΔΙΟΝΥCΙΟC	ΕΥΠΟΡΟC
ΚΑΡΠΙωΝ	ΔΟΡΥΦΟΡΟC
ΑΛΚΙΜΟC	ΔΙΑΙΔΟΥΜΕΝΟC
ΕΛΕΥCΑC	ΑΓΑΘΟΠΟΥC
ΕΠΙΚΤΑC	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC
ΠΑΙΔΕΡωC	ΠΡΟCΗΝΗC
ΠΡΟCΔΟΚΑC	ΗΡΑΚΛΕωΝ
ΕΥΚΑΡΠΟC	ΗΡΑΚΛΙΔΗC
ΕΥΟΔΟC	ΑΠΟΛΛωΝ
ΑΦΡΟΔΑC	ΕΥΧΑΡΙCΤ
///ΙΟΝΥCΙΟC	ΠΑΝΔω
///ωΖωΝ	

(vacat)

'Αγαθῇ τύχῃ. | 'Επὶ Φλαβίου Στράτωνος | ἄρχοντος, | κοσμητεύοντος Τι(βερίου) Κλαυ|δίου Δᾳδούχου Μελιτέως, | συστρεμματάρχης 'Αθηνίων) ἐξ Οἴου γυμνασι|αρχήσας

Μελίτων	'Ατείμητος
'Απολλώνιος	Ὕλλος
'Ασκληπᾶς	Εὔκαρπος
Μέλισσος	'Αφροδᾶς
'Ονήσιμος	Νείκων
Εὔγαμος	Ἑρμῆς
Διονύσιος	Εὔπορος
Καρπίων	Δορυφόρος
Ἄλκιμος	Διαδούμενος
'Ελευσᾶς	'Αγαθόπους
'Επικτᾶς	'Αλέξανδρος
Παιδέρως	Προσήνης
Προσδοκᾶς	'Ηρακλέων
Εὔκαρπος	'Ηρακλίδης
Εὔοδος	'Απολλών[ιος]
'Αφροδᾶς	Εὐχάριστ[ος]
[Δ]ιονύσιος	Πάνδω[ρος]
[Σ]ώζων	

V. 7 vocabula ΕΞΟΙΟΥΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΗCΑC in rasura scripta sunt.

Claudius (Philippus Melitensis ad n. 676) daduchus, qui n. 1051 inter aïsitos recensetur, circa annum 190 p. Chr. in munere fuit, cum fere 180 p. Chr. etiamtum daduchus fuisset Aelius (Praxagoras Melitensis). Quam diu daduchia functus sit, non constat; sed certe 209/10 p. Chr. iam alius daduchus, Fabius nomine, fuit (n. 10).

1156 Lapis Pentelicus, inventus apud S. Demetrium Κατηφόρη, cr. 0,11. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 440 n. LXXXVIIc. Exscripsit Koehler.

Α Γ ·
Τ Υ Χ

ΤΟΝΠΕΡΙΑΛΚΗϹ
ΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝ·Γ·ΙΟ
ΤΟΥΠΑΛΛΑΔΙΟΥΚΑΙΟΑΝΤΙ///
ΟΣΜΟΥΣΩΝΙΟΣΤΟΥΣΤΕΣΥΝΑΡΧ
ΑΣΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΛ·ΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΤϹ
ΟΣΔΙΑΒΙΟΥΣΤΡΑΤΩΝΟΣΤΟΥΚΙΘΑΙΡΣ
ΔΟΤΡΙΒΗΣΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΥΑΚΙΝ

ΑΡΧΩΝ
ΙΟΥΛΚΑϹΙΟϹ
ϹΤΡΑΤΗΓΟϹ
ΜΟΥΝ·ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ
///ΡΥΞ
ΛΗΙΟϹϹΕΚΟΥΝΔΟϹ
ΣΦΡΟΝΙϹΤΑΙ
ΤΥΧΙΔΗϹΘΕΟΔΩΡΟΥΜΕΛ
ΟϹΘΕΟΔΩΡΟΥ/////Λ
Ν) ϹΓΓΑ/////

ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ
ΙΟΥΛ·ΚΑϹΙΟϹ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ
ΜΟΥΝ·ΑΝΔΡΟΜ
ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝ
ΜΟΥΝ·ΒΑΛΕΡΙΑ
ΠΟϹΕΙΔΕΩΝΑ
ΑΛΗΙΟϹϹΕΚΟΥ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ
ΕΙΡΗΝΑΙΟϹ
ΑΝΘΕϹΤΗΡΙ
ϹΠΕΝΔΩΝ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙ
ΙΟΥΛ·ΚΑϹΙ
ΟΥΝΥΧΙΩ
Γ

Ἀγα[θῇ] | τύχ[ῃ].
τὸν περὶ ἀλκῆς . . . . .
ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Γ(άιος) Ἰο[ύλιος Κάσιος (?) . .]
. . . . τοῦ Παλλαδίου καὶ ὁ ἀντι[κοσμήτης . . .]
. . ος Μουσώνιος τούς τε συνάρχ[οντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαν]-
[τα]ς ἐπὶ ἄρχοντος Κλ. Δαδούχου [Μελιτέως ἀνέγραψαν, παιδο]-
[τρ]ιβοῦντος διὰ βίου Νικοστράτου το[ῦ Ἱλάρου Παλληνέως, γραμματεύον]-
[τ]ος διὰ βίου Στράτωνος τοῦ Κιθαιρω[νος Ἀχαρνέως, ὑποπαι]-
δοτρίβης Εὐτυχιανὸς Ὑακί[θου Σφήττιος.]

ἄρχων
Ἰούλ(ιος) Κάσιος
στρατηγός
Μουν. Ἀνδρόμαχος
[κῆ]ρυξ
[Ἀλή]ιος Σεκοῦνδος
[σ]ωφρονισταί
[Εὐ]τυχίδης [Θ]εοδώρου Μελ(ιτεύς)
. . . . . ος [Θ]εοδώρου [Με]λι(τεύς)
. . . . . ν) . . . . . .

γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα
Ἰούλ(ιος) Κάσιος
Πυανοψιῶνα
Μουν. Ἀνδρόμ[αχος]
Μαιμακτηριῶν[α]
Μουν. Βαλερια[νός]
Ποσειδεῶνα
Ἀλήιος Σεκοῦ[νδος]
Γαμηλιῶνα
Εἰρηναῖος
Ἀνθεστηρ[ιῶνα]
Σπένδων
Ἐλαφηβολι[ῶνα]
Ἰούλ(ιος) Κάσι[ος]
[Μ]ουνυχιῶ[να]
. . . .

De Nicostrato paedotriba cf. adn. ad n. 1154, de Claudio daducho Melitensi ad n. 1155. Utrumque nomen hunc titulum fere inter annos 190—200 p. Chr. incisum arguit.

1157 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici cum aëtomate, cr. 0,21, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΟΣ
ΝΗΤΗΣ
ΣΤΕ
Π Ι
Ω Σ
ΡΑΤΟΥ
ΥΙΕΡΕΩΣ

ΜΑΡ
ΤΟΥΚΟΛΩ
ΟΣΒΕΡΝΙ
ΤΑΙΑ

['Αγαθῇ τύχῃ. Νίκη Καίσαρ]ος
[. . . . . ὁ κοσ]μητὴς
[καὶ ὁ ἀντικοσμήτης . . . α . . . ἀνέγραψαν το]ύς τε
[συνάρχοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας ἐ]πὶ
[ἄρχοντος . . . . ί]ως,
[παιδοτριβοῦντος διὰ βίου ἱερέως Νικοστ]ράτου
[τοῦ 'Ιλάρου Παλληνέως, γραμματεύοντος διὰ βίο]υ ἱερέως
[Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶνος 'Αχαρνέως.]

Quae infra (v. 8—11) conspiciuntur nominum reliquiae .... Μαρ(αθώνιος), [ὁ δεῖνα .....]ου Κολω(νῆθεν), ...ος Βερν(ικίδης), ... Παια(νιεύς), ea apparet non ad ephehorum catalogum tributim descriptum pertinere; sed utrum sophronistae sint, an ephebi qui agonothetarum, systremmatarchorum, gymnasiarchorum munere funguntur, dubium est. De aetate vide ad n. 1145.

1158 Fragmentum marmoris inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΝΑΙΟΣ
ΟΝ
ΝΤΟΥΣ
ΝΤΟΣ
ΥΠΠΑΙΔ
ΤΡΙΒΗΣ
ΔΙΑΒΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΙ
ΝΟΣΥΑ
ΚΙΝΘΟΥ

......ναιος | [ὁ ἄρχων τῶν ἐφήβ]ων | [τιμήσας (?) ἀνέγραψε]ν τοὺς | [ἐφηβεύσαντας ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχο]ντος.

ὑπ(ο)παιδ[ο]|τρίβης | διὰ βίου· | Εὐτυχι[α]|νὸς 'Υα|κίνθου.

De Eutychiano Hyacinthi f. Sphettio hypopaedotriba v. ad n. 1145. Fuit is in munere annis 190—218 p. Chr. aut etiam aliquanto amplius.

1159 Columna parva lapidis Pentelici cum aëtomate, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη, a. 0,36, l. 0,23, cr. 0,05. Edd. Kumanudis Philist. III p. 549. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 356 n. XCVII a. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟϹΦΙΛΙϹΤΕΙΔΟΥ
ΤΟΥ)ΠΕΙΡΑΙΕΩϹ ΚΟϹΜΗ
ΤΕΥΟΝΤΟϹΑΒΑϹΚΑΝΤΟΥΤΟΥ
ΚΗΦΙϹΙΕΩϹΟΙϹΥΝΕΦΗΒΟ
ΤΟΥ ΟΡΟΥϹΥΝ
ΤΑΡ ΕϹΕΑ
ΑΝΤΕϹ///ΟΝΘΕΟΝΚΑΙΕΑΤΟΥϹ
ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΤΕΛΕϹΦΟΡΟϹΑϹΚΛΗΠΙΟΥ
ΠΡΟϹΔΟΚΙΜΟϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥϹΟΥ
ΑΡΧΙΑϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥϹΟΥ
ϹΩΤΑϹΑΓΕΛΙΑΝΟΥ
ΑΝΤΑϹΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΠΑΝΦΙΛΟϹ)ΒϹΡΕΝΙΚΙΔΗϹ
ΚΛΦΙΛΩΝΙΔΗϹ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟϹ)
ϹΟΦΙΑΝΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΖΩϹΙΜΟϹ)
ΗΡΑΚΛΕΩΝΑΤΤΙΚΟΥΠΕΙ
ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝΘΕΟΚΡΙΤΟΥΠΕΙ
ΦΙΛΗΜΩΝΝΙΚΟϹΤΡΑΤΟΥϹΦΗΤ
//ΠΟΠΙΛΛΙΟϹΟΝΗϹΙΚΡΑΤΗϹ

'Αγαθῇ τύχῃ. | 'Επὶ ἄρχοντος Φιλιστείδου | τοῦ) Πειραιέως, κοσμη|τεύοντος 'Αβασκάντου τοῦ [)] | Κηφισιέως, οἱ συνέφηβο[ι] | τοῦ Τ[ελεσφ]όρου συστ[ρεμμα]|ταρ[χήσαν]τες ἐπ[ὶ τοὺς τιμή]|σαντες [τ]ὸν θεὸν καὶ ἑαυτοὺς | ἀνέγραψαν.

Τελεσφόρος 'Ασκληπιοῦ
Προσδόκιμος Δημητρίου Σου(νιεύς)
'Αρχίας Δημητρίου Σου(νιεύς)
Σωτᾶς 'Αγγελιανοῦ
'Αντᾶς 'Επιγόνου
Πάνφιλος) Β[ε]ρενικίδης
Κλ(αύδιος) Φιλωνίδης
'Αθηνόδωρος)
Σοφιανὸς Ζωσίμου
Ζώσιμος)
'Ηρακλέων 'Αττικοῦ Π[ε]ιρ(αιεύς)
'Επιτυγχάνων Θεοκρίτου Πει(ραιεύς)
Φιλήμων Νικοστράτου Σφήτ(τιος)
Ποπίλλιος 'Ονησικράτης

Versibus 7. 8 vox ἑαυτοὺς errore bis posita esse videtur.

Philistides Philistidis f. Piraeensis archon sine dubio filius eius est, qui anno 165/6 p. Chr. archon fuit (n. 1128), et pater eius, qui anno 192/3 p. Chr. inter ephebos est (n. 1160); ipse ephebus recenseri videtur in titulo n. 1130. Abascantus Abascanti f. Cephisiensis cosmeta sine dubio filius paedotribae illius est, cuius tam frequens in his titulis est memoria. Quae cum ita sint, hic quoque titulus ad finem alterius p. Chr. saeculi (fere 190—200 p. Chr.) referendus videtur.

1160 *a* in muro ad ecclesiam Demetrii τοῦ Κατηφόρη inaedificata tabula, a. 1,71, l. 0,50, cr. 0,7, fracta in 28 particulas. Exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Semitelos Eph. nov. 199. — *b* 'marmor candidum Athenis a Whelero Oxonium translatum'. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 45 sqq. Wheler Itin. p. 400 sq. (Corsin. F. A. I p. 165 sqq. II p. 188 sqq.) Chandler Marm. Oxon. II, 52. Boeckh C. I. G. 275. (Lebas Attique 552). Habui praeterea ectypum chartaceum quod E. Lee Hicks professor Oxoniensis R. Neubauero misit isque nobis concessit. Hoc ectypum expressi priorum editorum lectionibus nisi paucissimis locis non indicatis. Nonnullos locos contulit H. Roehl. Utrumque coniungendum esse vidit et totum titulum edidit R. Neubauer Comment. epigraphicae p. 28. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 326 sqq. n. LXXXIX).

(*Textum vide pag. 372. 373.*)

Ἀγαθῇ [τύχῃ]

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων . . . . | ἐπὶ ἄρχοντος Γ(αΐου) Ἐλβιδίου Σ[εκούνδ]ου Παλληνέως ἀ[νέγ]ραψεν | τούς τε συνάρχοντας καὶ [τοὺς ὑ]π' αὐτῷ ἐφη[β]εύσαντας. | ἀντικοσμήτης Πό(πλιος) Αἴλιος Ἰ[σόχρυσ]ος Παλλ[ην]εύς.

παιδοτρίβ[η]ς διὰ βίου
Νεικόστρατος Ἱλάρου — Παλ(ληνεύς)
γραμματεὺς διὰ βίου
ἱερεὺς Στρ[ά]των Ἀχαρ(νεὺς) τὸ β'
σωφρονισταί
Ἡρακλέων) — Φλυ(εύς)
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου — Βησ(αιεύς)
Ἐλευσείνιος Σόφου — Κηφι(σιεύς)
Σωτᾶς) — ἐξ Οἴ(ου)
Ἀφροδείσιο[ς Ἐπ]αφρο(δείτου) — Στει(ριεύς)
Ἐλπίνεικο[ς] — Μυρ(ρινούσιος)
ὑποσωφ[ρονι]σταί
Ἰσίδοτος) — Σουν(ιεύς)
Ἀπολλᾶς) — Ἀντι(νοεύς)
Ἀθηνόδωρο[ς)] — Ἐκα(λῆθεν)
Διονύσιος Σ[ώτ]ου — ἐξ [Οἴου]
Λεωνίδης Σ . . . . κ . . . . — Ἀθμ(ονεύς)
Παράμονος . . . . νου — Ὦαθεν
προστάτη[ς]
Π(όπλιος) Αἴλιος Παιδ[έ]ρως — Παλ(ληνεύς)
ἡγεμών
Ἀθηνόδωρος) — Ἀθμο(νεύς)
ὁπλομάχος
[Ζω]ίλος Εὐπορ[ί]ου — Φλυ(εύς)
δ[ιδ]άσκαλος
[Ζώσ]ιμος Ἀλεξάν(δρου) — Λαμ(πτρεύς)
ὑποπ[αι]δοτρίβης
Εὐτυχια[νὸ]ς Ὑακί(θου) — Σφήτ(τιος)
ὑπογραμματεύς
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ἄνθος — [Ἡ]ραεί(δης)
κεστροφύλαξ
Κάρπος) — Ἀ . αφ .
ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν
ἐδόθη τοῖς ἐφήβ[ο]ις πᾶσι ἐ[ν]

ἄρχων καὶ γυμνασίαρ[χος]
δι' ὅλου ἔτους
Φιλιστείδης) — Π(ειραιεύς)
στρατηγός
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Κορνήλιος — Πα[λληνεύς]
κῆρυξ
Φλά(βιος) Μαρεῖνος — Παια(νιεύς)
βασιλεύς
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Φαίδιμος — Παλ(ληνεύς)
ἐποτέλεσεν τὸν ἀγῶνα
τῶν Ληναίων καὶ ἱστίασε
τοὺς συνεφήβους καὶ
τοὺς περὶ τὸ Διογένειον
πάντας
πολέμαρχος
Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος — Ἀχαρ(νεύς)
ἀγορανόμοι
Διονυσόδωρος) — Βησαι(εύς)
Μηνόδωρος Εὐόδου — Ἀχαρ(νεύς)
ἐποτέλεσαν τοὺς Κύθρους
ἀγωνοθέται
Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Ἀπολλώνιος) — Πειρ(αιεύς)
Ἀδριανείων
Αἴλ(ιος) Ἐρκτιανὸς — Φλυ(εύς)
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσεῖνι
Νεικόστρατος Νείκωνος — Τρι(κορύσιος)
Θησείων
Περικλῆς Προσδέκτου — Κεφ(αλῆθεν)
Φιλαδελφείων
Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος — Ἀχαρ(νεύς)
τοῦ περὶ ἀλκῆς
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Κορνήλιος — Παλ(ληνεύς)
Φλά(βιος) Μαρεῖνος — Παια(νιεύς)

Ἐρεχθεῖδος
. . . . . . νος ὁ καὶ Ἐλευσείνιος — Κηφ(ισιεύς)
. . . . . νιος ὁ καὶ Π(όπλιος) Αἴλ(ιος) Ἐλευσεί(νιος) — Κη(φισιεύς)(?)
. . . . . νιος) — Κηφ(ισιεύς)
. . . . . ρος Εὐπόρου — Κηφ(ισιεύς)
. . . ητος Δημητρίου — Λαμ(πτρεύς)
. . . ος Δημητρίου — Λαμ(πτρεύς)
. . . . . . ς) — Κηφ(ισιεύς)
[Ἀπο]λλώνιος Σόφου — Κηφ(ισιεύς)
. . . λος Ἐπιγένου — Κηφ(ισιεύς)
[Εὐτ]υχίων Θάλλου — Φηγ(ούσιος)
[Δημ]ήτριος Ὀνησίμ(ου) — Κηφ(ισιεύς)
Ε . . . ης Ζωπύρου — ἐκ Κη(δῶν)
Αἰγεῖδος
Ἀγαθοκλῆς Ἀττικοῦ — Γαρ(γήττιος)
. . . . ν. Ἐπικουριανός — Γαρ(γήττιος)
Πανδιονίδος
[Ἐπ]αφρόδειτος Ἀφρο(δισίου) — Στει(ριεύς)
[Αἴλ](ιος) Λεύκιος — Ἀγγυ(λῆθεν)
[Ὀκ]ταΐβιος Ἐλπινείκου — Μυρ(ρινούσιος)
Ἐ[λ]πίνεικος) — Μυρ(ρινούσιος)
Μουσώνιος Ἡροξέν(ου) — Στει(ριεύς)
Ἰσίδοτος Ἡροξένου — Στει(ριεύς)
Θ[εο]γένης Σπόρου — Κυδα(θηναιεύς)
Β[ά]σσος) — Κυθ(ήρριος)
Λεωντίδος
Σκ[τ]ας) — ἐξ Οἴ(ου)
Ζω . . . . ου — ἐξ Οἴ(ου)
Ὕλα[ρος . . . . . .]σίου — ἐξ Οἴ(ου)
Πεσ . . . . — Παιο(νίδης)
Ζώσ[ιμος Τ]ειμοκρά(τους) — Λευκ(ονοεύς)
Ἀττ[ικὸς Φι]λήτου — Εὐπυ(ρίδης)
Παλ . . . . ς) — ἐξ Οἴ(ου)
Πτολεμαΐδος
Ἡρα[κλέ]ων) — Φλυ(εύς)
Ἀθη[ναι]ος Ἡρακλέω(νος) — Φλυ(εύς)

Ἀδριανίδος
Εὔπορος Ἀπ[ο]λλωνίου — Βησ(αιεύς)
Ζώσιμος Ἀρίστωνος — Βησ(αιεύς)
Ἡδιστός) — Φηγαι(εύς)
Μένανδρος Ἡδίστου — Φηγ(αιεύς)
Ῥοδινός) — Ὦαθ(εν)
Ἀγαθόπους Εἰσιδώρου — Ἀφι(δναῖος)
Νεικηφόρος Γλύκωνος — Βησ(αιεύς)
Οἰνεῖδος
Χαρίτων Φιλήτου — Ἀχαρ(νεύς)
Γαργήττιος Φιλήτου — Ἀχαρ(νεύς)
Αἴλ(ιος) Φιλωνίδης — Ἀχαρ(νεύς)
Στράτων Ὀρθαγόρου — Φυλά(σιος)
Ἀθήναιος Φιλοστράτ(ου) — Ἀχαρ(νεύς)
Κεκροπίδος
Φιλήμων) — Τρινε(μεεύς)
Ἰσίδοτος Φιλήμονος — Τρινε(μεεύς)
Εὐοδιανός) — Αἰξω(νεύς)
Ἀθήναιος Στεφάνου — Ἐπικ(ίδης)
Ζώσιμος Πολυκτήτου — Μελι(τεύς)
Ἱπποθωντίδος
Πιστοκράτης Πιστικοῦ — Πειρ(αιεύς)
Διονύσιος Γενεθλίου — Πειρ(αιεύς)
Διονύσιος Ἰσιδότου — ἐκ Κοί(λης)
Ἑρμείας Ζωσίμου — Πειρ(αιεύς)
Φιλοκράτης Γενεθλίου — Πειρ(αιεύς)
Αἰαντίδος
Κλ(αύδιος) Ἔλαιος — Μαρα(θώνιος)
Ἰούλ(ιος) Ἀγρίππας — Μαρα(θώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Λυκοῦργος — Μαρα(θώνιος)
Ἰούλ(ιος) Διότιμος — Μαρα(θώνιος)
Κράτων Διονυσίου — Φαλη(ρεύς)
Ἀρίστων) — Ψαφί(δης)
Ἀντιοχίδος
Κλ(αύδιος) Ῥουφεῖνος — Παλλ(ηνεύς)

III

Πλατωνικῷ τῷ διαλόγῳ
ἑκάστῳ ✱, καὶ ὑπὲ[ρ] τῆς
ὑγείας τοῦ Αὐτοκράτορος
εἰς θυσίας τοῖς περὶ τ[ὴ]ν
ἐπιμέλειαν αὐτῶν τε[τ]α-
γμένοις ἑκάστῳ ✱ ε´
καὶ ἐκ τῶν περισσῶν
ἐπετελέσθη ὁ ἀγὼν τῶ[ν]
Ἀθηναίων

Γερμανικείων
vacat
Ἀθήναια
ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν
Ἐπινεικίων
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Φείδιμος Παλ(ληνεύς)
τὸν ἀγῶνα ἐπετελέσας
ὅμο[ι]ον τῷ περὶ ἀλκῆς
εἱστι[ασ]ε τοὺς συνε-
φήβο[υς] καὶ τοὺς περὶ τὸ
Διογένειον

Φιλιστείδ[ης Πειρ]αιεὺς καὶ Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Κορνήλιος Παλ(ληνεύς)
ναυμαχ[ήσαντε]ς Μουνύχια συνεστεφανώθησαν

Διο . . . ος Φιλοστράτ(ου) Βερ(ενικίδης)
Ἀρτ[έμ]ων)
Μητρόδωρος Ἀρτέμω(νος) Φλυ(εύς)
Σεκ[οῦ]νδος Ῥητορικοῦ Φλυ(εύς)
Βερ(ενικίδης)

Ἀκαμαντίδος
Ἀκάμας Προσδίκτου Κεφ(αλῆθεν)
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικὸς Πόρι(ος)
Πα[ρ]άμονος Μόσχου
Διονυσόδωρος Μόσχ(ου)

ἐπένγραφοι
Εὐδαίμων Ἀφροδεισίου
Αὐρ(ήλιος) Σύνφορος
Πρ[ό]σχολος Σωσιπάτρου
Φιρ[μ]ανος Ποιερίων
Κλ(αύδιος) Ἑρμείας
Φλ(άβιος) Νεικήτης
[Ζω]τικὸς Μητροδώρου
Κλ(αύδιος) Ἐπίκτητος
Εὐτυχιανὸς Περτί[ω]ς
Φ[ι]λοτέρπης Ζωσίμου
[Ἀ]ριστοκλείδης
Λαῖος Νηρέως
Ἐπιχάρης Ἰσιδώρου
Ζώσιμος Χρυσίππου
Νεικηφόρος Ζωσίμου
[Γ]έλως)
Ὄλυμπος Ἀγαθημέρου
[Ε]ὔτυχος Ὀνησίμου
Πάμφιλος)
Ἔφηβος)

Πουπιλιανὸς Εὐνόμου Παλ(ληνεύς)
Ἑρμείας Κλεωνύμου Φυρ(ρήσιος)
Φίλων) Ἰτέα(θεν)

Ἀτταλίδος
Γοργίας Ἡρακλείδου Σουν(ιεύς)
Μόσχος Κορνηλιαν(οῦ) Ἀγν(ούσιος)
Βακχύλος Εὐκάρπου Ἀπολλ(ωνιεύς)

Αὐρ(ήλιος) Σωτήριχος
Πραξιτέλης
Δομετιανὸς Μαρκέλλου
Ἀρίστων)
Μηνόφιλος Σωτᾶ
Ζώσιμος Γαΐου
Ἱππεὺς Εἰσᾶ
Παράμονος)
Εὔτυχος Ἀσκληπιάδου
Ζώσιμος Ἀντωνείνου
Ἀττικὸς Ἰουλου
Ἀντιπᾶς Νέωνος
Στρατοκλῆς Πρείμου
Δάφνος)
Ἀγαθόπους Εὐφήμου
Ἐπαφρόδειτος Εὐφήμου
Αὐρ(ήλιος) Ἡρᾶς
Εὔμορος Ἀπολειναρίου
Νεικηφόρος Διονυσίου

θυρωρός· Κορνήλιος Δημήτριος
λεντιάριος· Μέλισσος Διοφάντου

Titulum anni 192/3 p. Chr. esse demonstravi Hermae XII p. 11 not. 2, ex festis epheborum, inter quae hic neque Commodea neque Severea recensentur, id quod intra totum temporis spatium quod est inter Commodi initia et Alexandri Severi mortem (a. 180—235 p. Chr.) illo uno anno fuisse potest. Atqui in illud temporis spatium incidere huius tituli originem cum multis aliis rebus, tum Nicostrati paedotribae perpetui nomine (ad n. 1145) demonstratur.

(a)

Supra aëtoma: Α Γ Α Θ Η Ι

Infra aëtoma fragmentum anaglyphi ad certamina gymnica epheborum pertinentis.

ᴗ Κ Ο Σ Μ ιι Τ Η Σ Τ Ω Ν Ε Φ Η Β Ω Ν Ι
Ε Π Ι Α Ρ Χ (Ν Τ Ο Σ Γ Ε Λ Β Ι Δ Ι Ο Υ Σ Ι
Τ Ο Υ Σ Τ Ε Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Α Σ Κ Α Ι
Α Ν Τ Ι Κ Ο Σ Μ Η Τ Η Σ Π Α Ι Λ Ι Ο Σ Ι

ΠΑΙΔΟΤΡΙΒ///ΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΙΛΑΡΟΥΠΑΛ
ΓΡΑΜΜΑΤΕ‹ΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΙΕΡΕΥΣΣΙΡ ΤΩΝΑΧΑΡΤ.ΔΙ
ΣΩΦΡΟΝ///ΣΤΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΩΝ) ΦΛΥ
ΑΠΟΛΛΣΝΙΟΣΣΩΣΙΜΟΥΒΗΣ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟ///ΣΟΦΟΥΚΗΦΙ
ΣΩΤΑΣ) ΕΞΟΙ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ/// ΑΦΡΟΣΤΕΙ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟ/// ΜΥΡΙ
ΥΠΟΣΩΦ//////////ΣΤΑΙ
ΙΣΙΔΟΤΟΣ) ΣΟ͵ΝΙ
ΑΠΕΛΛΗΣ) ΑΝΤ///
ΑΘΗΝΟΔΩΡ(//////////ΕΚΑ///
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣ////)ΥΕΣ////
ΛΕΩΝΙΔΗΣΣ//////Ω·ΑΘΜ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ///////ΝΟΥΩΑΘ
ΠΡΟΣΤΑΤ.///
ΠΑΙΛΙΟΣΠΑΙ.///ΡΩΣΠΑΛ
ΗΓΕΜΩΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ) ΑΘΗΟ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
– ΪΛΟΣΕΙΡΗΝΑ///ΟΥΦΛΥ
Δ ΑΣΚΛΑΟΣ
ΙΩΣ ΟΣΑΛΕΞΑΝ·ΛΑΜ
ΥΠΟΤΑΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΑ//////ΣΥΑΚΙΡΣΦΗΤ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΑΡΧΩΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΔΙΟΛΟΥΕΤΟΥΣ
ΦΙΛΙΣΤΕΙΔΗΣ) Π
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΠΑΙΛΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Π
ΚΗΡΥΞ
ΦΛΑ·ΜΑΡΕΙΝΟΣ ΠΑΙ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΠΑΙΛ·ΦΕΙΔΙΜΟΣ ΠΑΛ
ΕΠΕΤΕΛΕΣΕΝΤΟΝΑΓΩΝΑ
ΤΩΝΑΗΝΑΙΩΝΚΑΙΕΣΤΙΑΣΕ
ΤΟΥΣΣΥΝΕΦΗΒΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΠΕΡΙΤΟΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ
ΠΑΝΤΑΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ
ΑΥΡ·ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ) ΒΗΣΑΙ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΕΥΟΔΟΥΑΧΑΡ
ΕΠΕΤΕΛΕΣΑΝΤΟΥΣΚΥΘΡΟΥΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ) ΠΕΙΡ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΑΙΛ·ΕΡΩΤΙΑΝΟΣ ΦΛΥ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΝΕΙΚΩΝΟΣΤΡΙΝ
ΘΗΣΕΙΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΗΣΠΡΟΣΔΕΚΤΟΥΚΕΦ

(b)

Ο Υ Π Α Λ Λ Η Ν Ε Ω Σ Α ᴗ Ι Ρ Α Ψ Ε Ν
Π Α Υ Τ Ω Ε Φ Η Β Ε Υ Σ Α Ν Τ Α Σ
- Ο Σ Π Α Λ Λ Η Ν Ε Υ Σ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΝΟΣΟΚΛΙΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣΚΗΦ
ΝΙΟΣΟΚΛΙΠΑΙΛΕ[ΣΛ//Σ]ΕΙΚΗ
ΟΣ) ΚΗΦ
ΡΟΣΕΥΠΟΡΟΥ ΚΗΦ
ΗΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΜ
ΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΜ
Σ) ΚΗΦ
ΑΛΩΝΙΟΣΣΟΦΟΥ ΚΗΦ
ΛΙΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ ΚΗΦ
ΙΓΕΝΗΣΘΑΛΛΟΥ ΦΗΓ
ΜΗΤΡΙΟΣΟΝΗΣΙΜ ΚΗΦ
Ε ΗΣΙΩΠΥΡΟΥ ΕΚΚΗ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
Α ΓΛΘΟΚΛΗΣΑΤΤΙΚΟΥ ΓΑΡ
ΝΕΠΙΚΟΥΡΙΑΝΟΣ ΓΑΡ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΦΡΟ ΣΤΕΙ
ΑΛΟΥΚΙΟΣ ΑΓΓΕ
ΤΑΒΙΟΣΕΛΠΙΝΕΙΚΟΥ ΜΥΡΙ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ) ΜΥΡΙ
ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΗΡΟΣΙ ΣΤΕΙ
ΙΣΙΔΟΤΟΣΗΡΟΞΕΝΟΥ ΣΤΕΙ
Θ ΓΕΝΗΣΣΠΟΡΟΥ ΚΥΔΑ
Β ΣΣΟΣ) ΚΥΘ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΣΩ ΑΣ) ΕΞΟΙ
ΙΩ ΟΥ ΕΞΟΙ
ΙΛΑ ΣΙΟΥ ΕΞΟΙ
ΠΙΣ ΠΑΙΟ
ΙΩΣ ΕΙΜΟΚΡΑ· ΛΕΥΚ
ΑΤΤ ΙΛΗΤΟΥ ΕΥΠΥ
ΠΑΛ ΟΣ) ΕΞΟΙ

ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΒΗΣ
ΣΩΣΙΜΟΣΑΡΙΣΤ^ΝΟΣ ΒΗΣ
ΗΔΙΑΝΟΣ) ΦΗΓΑΙ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΗΔΙΑΝΟΥ ΦΗΓ
ΡΑΔΙΝΟΣ) ΩΑΘ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΙΣΙΔΩΡ· ΑΦΙ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ ΒΗΣ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΧΑΡΙΤΩΝΦΙΛΗΤΟΥ ΑΧΑΡ
ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣΦΙΛΗΤΟΥ ΑΧΑΡ
ΑΙΛ·ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ ΑΧΑΡ
ΣΤΡΑΤΩΝΟΡΘΑΓΟΡΟΥ ΦΥΛΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤ· ΑΧΑΡ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΦΙΛΗΜΩΝ) ΤΡΙΝΕ
ΙΣΙΔΟΤΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣΤΡΙΝΕ
ΕΥΟΔΙΑΝΟΣ) ΑΙΞΩ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΠΕΙΚ
ΣΩΣΙΜΟΣΠΟΛΥΚΤΗΤΟΥ ΜΕΛΙ
ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΠΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΙΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΠΕΙΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ ΕΚΚΟΙ
ΕΡΜΕΙΑΣΣΩΣΙΜΟΥ ΠΕΙΡ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΠΕΙΡ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΛ·ΕΛΕΝΟΣ ΜΑΡΑ
ΙΟΥΛ·ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΜΑΡΑ
ΑΥΡ·ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΜΑΡΑ
ΙΟΥΛ·ΔΙΟΣΚΟΡΟΣ ΜΑΡΑ
ΚΡΑΤΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΑΛΗ

ΠΑΙΛ·ΑΝΘΟΣ ///ΡΕΣΙ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞ
ΚΑΡΠΟΣ) Λ///ΑΦ
ΕΚΤΩΝΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΙΚ///Ν
ΕΔΟΘΗΤΟΙΣΕΦΗΒ///ΙΣΠΑΣΙΕ///
ΠΑΑΤΑΙΑΙΣΤΩΙΔ///ΑΑCΓΣ
ΕΚΑΣΤΩΙ ΧΚΑΙΥΠΕ//////ΤΗΣ
ΥΓΕΙΑΣΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΕΙΣΘΥΣΙΑΣΤΟΙΣΠΕΡΙΤ///Ν
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΑΥΤΩΝΤΕ///Α
ΓΜΕΝΟΙΣΕΚΑΣΤΩΙ ΚΕ̄
ΚΑΙΕΚΤΩΝΠΕΡΙΣΣΩΝ
ΕΠΕΤΕΛΕΣΘΗΟΑΓΩΝΤΩ.
·ΑΘΗΝΑΙΩΝ·

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝ
ΑΥΡ·ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡ
ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
Γ//ΑΙΛ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΠΑΛ
ΦΙΛ·ΜΑΡΕΙΝΟΣ ΠΑΙΑ.
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙΑ
ΕΚΤΩΝΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΙΚΩΝ
ΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΠΑΙΛ·ΦΕΙΔΙΜΟΣ ΠΑΛ
ΤΟΝΑΓΩΝΑΕΠΙΤΕΛΕΣΑΣ
ΟΜΟ///ΟΝΤΩΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
ΕΙΣΤ. ΞΤΟΥΣΣΥΝΕ
ΦΗΒC ΚΑΙΤΟΥΣΠΕΡΙΤ.
ΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΣΙΕΙΣ ΛΙΕΥΣΚΑΙΠΑΙΛ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΣΠΑΛ·
ΝΑΥΜΑΧ ΣΜΟΥΝΙΧΙΑΣΥΝΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗΣΑΝ

(anaglyphum repraesentans naviculam cum tribus iuvenibus, ex quibus duo remos gerunt, tertius inter eos stat cum palma et corona.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΗΡΑ ΙΝ) ΦΑΥ
ΑΘΗ ϽΣΗΡΑΚΛΕΩ·ΦΑΥ
ΔΙΟ ϽΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΒΕΡ
ΑΡΤ ΙΝ) ΦΑΥ
ΜΗ ΙΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩΦΑΥ
ΣΕΚ ΝΔΟΣΡΗΤΟΡΙΚΟΥΒΕΡ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΚ ΜΑΣΠΡΟΣΔΕΚΤΟΥΚΕΦ
ΑΥΡ ΑΤΤΙΚΟΣ ΠΟΡ·
ΠΑ ΙΜΟΝΟΣΜΟΣΧΟΥ
ΔΙΟ ΥΣΟΔΩΡΟΣΜΟΣΧ·

Ε Π Ε Ν Γ Ρ Α Φ Ο Ι

ΕΥΔ ΑΙΜΩΝΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΑΥΡ ΣΥΝΦΟΡΟΣ
ΠΡ ΣΧΟΛΟΣΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ
ΦΙΡ ΙΑΝΙΟΣΠΕΙΕΡΙΩΝ
ΚΑ ΕΡΜΕΙΑΣ
ΦΑ ΝΕΙΚΗΤΗΣ
ΣΩΤΙΚΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΚΑ· ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΠΕΡΣΕΥΣ
Φ ΙΟΣΕΡΑΠΙΣΣΩΣΙΜΟΥ
ΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗΣ
ΑΙΟΣΝΗΡΕΩΣ
ΞΠΙΧΑΡΗΣΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΞΩΣΙΜΟΣΧΡΥΣΙΩΝΟΣ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΣΩΣΙΜΟΥ
·ΕΛΩΣ)
ϽΛΥΜΠΟΣΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ
ΥΤΥΧΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΤΑΜΦΙΛΟΣ)
ΞΦΗΒΟΣ)

ΑΡΙΣΤΩΝ) ΥΑΦΙ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΚΑ·ΡΟΥΦΕΙΝΟΣ ΠΑΑ
ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΣΕΥΝΟΜΟΥΠΑΛ
ΕΡΜΕΙΑΣΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΦΥΡΝ
ΦΙΛΩΝ) ΙΤΕΛ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΓΟΡΓΙΑΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΣΟΥΝ
ΜΟΣΧΟΣΚΟΡΝΗΛΙΑΝ·ΑΓΝ
ΒΑΚΧΥΛΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ ΑΠΟΛ

ΑΥΡ·ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)
ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣΜΑΡΚΕΛΛΟΥ
ΑΡΕΣΚΩΝ)
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΣΩΤΥ
ΣΩΣΙΜΟΣΑΥΓΑΙΟΥ
ΙΠΠΕΥΣΕΙΣΑ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)
ΕΥΤΥΧΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΣΩΣΙΜΟΣΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΑΤΤΙΚΟΣΙΚΕΛΟΥ
ΑΝΤΙΠΑΣΝΕΙΚΩΝΟΣ
ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣΠΡΕΙΜΟΥ
ΔΑΦΝΟΣ)
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥΦΗΜΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΥΦΗΜΟΥ
ΑΥΡ·ΗΡΑΣ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΑΠΟΛΕΙΝΑΡΙΟΥ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΘΥΡΩΡΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣΜΕΛΙΣΣΟΣΔΙΟΦΑΝΤΟΥ

Var. lect. Col. III v. 6 init. ΜΟΣ Boeckh; sed in ectypo potius litteram Ν agnoscere mihi videor || v. 7 ΟΚΑΙΠΑΙ..ΕΛΕΥΣΙΤ Boeckh, ΟΚΑΙΠΑΙΑΕΣΛ///ΥΣΙ '*soweit ich lesen kann*' Roehl. In ectypo perspicue agnoscuntur ΟΚΑΙΠΑΙ, deinde aut Λ aut Α sequebatur, tum Ε, in fine versus ΕΙΚΗ; quae interiecta sunt, plane incerta || v. 59 ΠΕΡΣΕΥΣ Boeckh, sed litterae Ω pars prior in ectypo agnoscitur || v. 62 iniuria Neubauer negavit ΑΛΙΟΣ integrum nomen esse, nam ex ectypo apparet dimidiatum Λ accurate super dimidiatum Ε alterius versus, quae est littera initialis nominis ΕΠΙΧΑΡΗΣ, positum esse. || Col. IV v. 25 ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ ectypum, Roehl, ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ Boeckh. || v. 36 in ectypo agnoscitur, ab initio ΜΑΡΑ in lapide fuisse, sed id in ΦΑΛΗ mutatum esse || v. 55 ΣΩΤΥ ectypum, Roehl, ΣΩΤΟΥ Boeckh.

1161 Lapis qui olim aversam partem marmoris n. 1148 constituebat, nunc Parisiis in museo publico, catal. Clarac. n. 659. Ex schedis Muelleri, adhibita etiam Claraci tabula ed. Boeckh C. I. G. 286. (Lebas Attique 559). Minusculis litteris Froehner Inscr. Grecques du musée du Louvre p. 243 n. 140. Eius exemplum expressi, litterarum formis ex Boeckhii editione retentis.

ΑΤΟΥΤΟΥΙΛΑΡΟΥΠΑΛ.ΛΗΝΕΩC
ΑΜΜΑΤΕΥCΙΕΡΕΥCCΤΡΑΤΩΝΚΙΘΑΙΡΩΝΟCΑΧΑΡΝΕΥC

			ΑΛ
ΕΡΕΧΘΙΔΟC	ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟC	ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟCΑΡΙCΤΑΙΟΥ	ΙΩC
ΝΚΤΟCΝΑΤΑΛΙΟΥ	ΠΟΜΠΩΝΙΟC)	ΕΥΠΟΡΟCΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥC	ΑΛΕΞ
ΜΕΜΑΘΗΝΟΔΩΡΟC	ΕΥΟΔΟCΟΚΑΙΖΩCΙΜΟC	ΕΥΒΙΟΤΟCΑΓΑΘΟΚ	ΑΠΟ
ΜΕΜΜΑΡΕΙΝΟC	ΖΟΙΛΟC)	ΛΕΥΚΙΟC)	ΕΥΠ
ΜΕΜΠΤΟΛΕΜΑΙΟC	ΑΜΠΛΙΑΤΟCΖΟΙΛΟΥ	ΔΕΚΚΙΟCΕΥΚΛΗC	Ν
ΦΦΙΑΝΟCΕΥΕΛΠΙ	ΕΙCΙΩΝ)	ΔΕΚΚΙΟCΘΕΟΦ	ΤΦ
.ΦΡΟΔΙCΙΟC)	ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟC ΔΙΟΝΥ	ΑΝΤΙΟΧΙΔΟC	ΕΥ
ΗΡΟCΥΝΟCΑΦΡΟ	ΕΠΙΓΟΝΟC ΕΙCΙΔΟΥ	ΕΥΛΟΓΟCΚΛΕΩΝΥΜΟΥ	ΔΙ
.ΥΡΩΝ)	CΩCΙΓΕΝΗC	ΛΕΩΝΙΔΗC)	Λ
..ΟΝΥCΙΟCΑΤΤΙΚΟΥ	ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC CΩCΙ	ΘΡΕΠΤΙΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Θ
.ΡΟΦΙΜΟCΑΤΤΙΚΟΥ	ΜΗΤΡΟΔΩΡΟC CΩCΙ	ΓΛΑΥΚΟC)	
ΟΛΛΩΝΙΟCΕΠΑΓ	ΑΙΛ CΩΚΡΑΤΗC	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟCΓΛΑΥΚΟΥ	
ΤΙΚΟCΑΚΑCΤΟΥ	ΑΔΡΙΑΝΙΔΟC	CΩΖΩΝΘΕΟΓΟ	
ΝΘΟCCΩΤΗΡΙ	ΡΑΔΙΝΟCΓΕΝΕΘΛΙΟΥ	ΕΥΔΑΙΜΩΝΔΗΜΟΚ	
ΟΚΛΟCΕΠΙΚΤΗ	CΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟCΠΡΟCΔ	ΖΟΙΛΟCΔΗΜΟΚ	
ΝΓΕΛΟCΜΟΥCΑΙ	ΠΑΝΕΑCΜΑΡΕΙΝΟΥ	ΛΕΟΝΤΕΥCΧΑΡΕΙCΙ	
ΑΙΓΕΙΔΟC	ΙΕΡΟΚΛΗCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ	ΛΟΥΚΙΟCCΩCΠΙC	
ΑΚΛΙΔΗC)	ΤΡΟΦΙΜΟCΑΜΙΑΝΤΟΥ	ΛΟΥΚΙΟCΥΛΛΟC	
ΟΝΥCΙΟCΗΡΑΚ	ΑΘΗΝΟΔΩΡΟCΑΓΑΘΟ	ΔΙΟΝΥCΙΟCΧ	
ΛΛΥCΕΚΟΥΝΔΟC	ΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟC)	ΙΩC . . .	
ΑΥ.ΡCΠΕΝΤΙΝΟC	ΦΑΥCΤΟCΟΝΑCΟΥ	. . . .	
ΟΥΝΔΟC)	ΕΡΩCΟΝΑC		
ΚΙΟCCΕΚΟΥΝ	. . . . . .		
ΝΥCΟΔΩΡΟC)			
ΝΑΙΟCΔΙΟ			
ΑΙΑΙ			
. . . .			

Var. lect. Col. III v. 10 ΕΥΛΟΓΟCΚΛΕΩΝΥΜΟΥ in locum alius nominis erasi substitutum esse testatur Froehner. ‖ Col. IV Froehnerus nihil nisi quinque priora nomina habet, sed addito '*etc.*' indicavit etiam plura in lapide superesse. Praeterea locos ubi Froehneri exemplum ab antiquioribus discrepat, enotare operae pretium non est, quum ubique eum rectius legisse appareat, praeter unum locum: Col. III v. 20 ΛΟΥΚΙΟCCΩCΠΙC omisit, oculis a priore ΛΟΥΚΙΟC ad alterum aberrantibus.

[παιδοτριβοῦντος Νικοστρ]άτου τοῦ Ἱλάρου Παλληνέως, | [γρ]αμματεὺς ἱερεὺς Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρνεύς.

			Αλ......
Ἐρεχθεῖδος	Ἀκαμαντίδος	Ἐπαφρόδειτος Ἀρισταίου	Ζώσ[ιμος]
[Σά]ν κτος Νατάλιου	Πομπώνιος)	Εὔπορος Ἀγαθοκλέους	Ἀλέξ[ανδρος]
Μέμ(μιος) Ἀθηνόδωρος	Εὔοδος ὁ καὶ Ζώσιμος	Εὐβίοτος Ἀγαθ(οκλέους)	Ἀπο[λλω...]
Μέμ(μιος) Μαρεῖνος	Ζωΐλος)	Λεύκιος)	Εὐπ[ορ.....
Μέμ(μιος) Πτολεμαῖος	Ἀμπλιᾶτος Ζωΐλου	Δέκκιος Εὐκλῆς	Ν.......
[Ἀ]φφιανὸς Εὐελπί(στου)	Εἰσίων)	Δέκκιος Θεοφ...	Τ.......
[Ἀ]φροδίσιος)	Ἀφροδείσιος Διονυ...	Ἀντιοχίδος	Εὐ.......
Ἡρώνυνος(?) Ἀφρο(δισίου)	Ἐπίγονος Εἰσιδ[ώρ]ου	Εὔλογος Κλεωνύμου	Δι...............
[Μ]ύρων)	Σωσιγένης	Λεωνίδης)	Ἀ...............
[Δι]ονύσιος Ἀττικοῦ	Ἀσκληπιάδης Σωσι(γένους)	Θρεπτίων Δημητρίου	Θ...............
[Τ]ρόφιμος Ἀττικοῦ	Μητρόδωρος Σωσι(γένους)	Γλαῦκος)	
[Ἀπ]ολλώνιος Ἐπαγ(άθου)	Αἴλ(ιος) Σωκράτης	Ἀλέξανδρος Γλαύκου	
[Ἀγ]τικὸς Ἀκάστου	Ἀδριανίδος	Σώζων Θεογό(νου)	
[Σά]νθος Σωτηρι.	Ῥάδινος Γενεθλίου	Εὐδαίμων Δημοκ...	
[Πρό]κλος Ἐπικτή(του)	Στρατόνεικος Προσδ...	Ζωΐλος Δημοκ....	
[Εὐά]γγελος Μουσαί(ου)	Πανίας Μαρείνου	Λεοντεὺς Χαρεισί(ου)	

Αἰγεῖδαι
[Ἡρ]ακλείδης)
[Δι]ονύσιος Ἡρακ(λείδου)
[Κ]λαύ(διος) Σακεῦνδος
Αὐ(ρήλιος) Ῥ[ε]πεντῖνος
[Σεκ]οῦνδος
[. . .]μιος Σεκούν(δου)
[Διο]νυσόδωρος)
[Ἀθή]ναιος Διο[νυσοδώρου]
. . . λαπι . . .

Ἱεροκλῆς Ἀφροδεισίου
Τρόφιμος Ἀμιάντου
Ἀθηνόδωρος Ἀγαθο(κλέους)
Ἀνδρόνεικος)
Φαῦστος Ὀνάσου
Ἔρως Ὀνάσ[ου]

Λούκιος Σῶσις
Λούκιος Ὕαλος
Διονύσιος . . . . .
Ζώσ[ιμος . . . . . .]

Aetatis indicia satis certa non insunt praeter Nicostrati paedotribae et Stratonis scribae nomina, de quibus vide ad n. 1139. 1145.

1162 Fragmentum Hermae, l. 0,30. Exscripsit Koehler.

```
ʋ
ΕΠΙΓΟΝΟϹ . . . ΗΙϒΙϒ
ΜΟΥϹѠΝΙΟϹΕΙϹΙΓΕΝΟΥϹ          ΦΛΥΕΥϹ
ΜΥϹΤΙΚΟϹΕΛΙΚΟϹ   ΕΡΧΙΕΥϹ
          ΑΓѠΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΔΡΙΑΝΕΙѠΕΡΜΙΑΝΟϹΑΒΑϹΚΑΝΤΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥϹ
ΚΑΙΖѠϹΙΜΟϹΕΥΤΥΧΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗϹ
                                  ϹΚΑΡΧΗϹ
ΕΠΙΚΤΗΤΟϹϹΤΡΑΤѠΝΟϹΒΕΡΚΑΙΝΕΑΝΙ
     ΓΛΥΚѠΝΠΑΜΦΙΛΟΥΒΕΡ
 ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗϹΟΑΡΧѠΝΛΑΚѠΝΚΑΡΠΟΔѠΡΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗϹ
     ϹѠϹΙΓΕΝΗϹΑΡΕϹΚΟΝΤΟϹ
 ΚΛΕΟΠΑΤΡΟϹΚΛΕѠΝΥΜΟΥΦΥΡΝΗϹΙΟϹ
ΤΟΝΕΡΜΑΝΥΠΕΡΤѠΝϹΥΝΕΦΗΒѠΝΠΑΡΕΑΥΤΟΥΑΝΕΘΗΚΕΝ
   Α Γ Α Θ Α Ν Γ Ε Λ Ο Ϲ ι Ε Ι Δ Ο
   Α Γ Ν Ρ Ο Ϲ ΑΥ Ε Υ Ε Λ Π Ι Ϲ Τ Ο Ϲ Μ Α
                 ΛΗΝΕΥϹ
                      ΗΝΕΥϹ
```

Ἐπίγονος . . . .
Μουσώνιος Εἰσιγένους Φλυεύς
Μυστικός Ἕλικος Ἑρχιεύς
ἀγωνοθέται
Ἀδριανείων· Ἑρμιανὸς Ἀβασκάντου Πειραιεύς
καὶ Ζώσιμος Εὐτύχου Εὐπυρίδης
Ἐπίκτητος Στράτωνος Βερ(ενικίδης) καὶ νεανι|σκάρχης
Γλύκων Παμφίλου Βερ(ενικίδης)
τοῦ περὶ ἀλκῆς· ὁ ἄρχων Λάκων Καρποδώρου Εὐπυρίδης
Σωσιγένης Ἀρέσκοντος
Κλεόπατρος Κλεωνύμου Φυρνήσιος
τὸν Ἑρμᾶν ὑπὲρ τῶν συνεφήβων παρ' ἑαυτοῦ ἀνέθηκεν
Ἀγαθάνγελος Εἰδο||[με]νέως, Αὐ(ρήλιος) Εὐέλπιστος Μα(ραθώνιος), |
[. . . . . Παλ]ληνεύς, | [. . . . . Παλ]ληνεύς.

Ex nominibus epheborum nonnulla temporis indicia peti possunt: ex quibus certissimum praebet Cleopater Cleonymi f. Phyrnesius. Nam vix dubitari poterit, quin is frater sit duorum epheborum qui aliis annis fuerunt; scilicet n. 1160 (anno 192/3 p. Chr., Nicostrato paedotriba) Ἑρμείας Κλεωνύμου Φυρν[ήσιος] scriptus est inter ephebos Antiochidis, nr. 1161, item Nicostrato paedotriba, fortasse uno aut paucis annis post n. 1160, Εὔλογος Κλεωνύμου, demotico quidam non addito, sed item in Antiochide tribu; et hunc re vera eiusdem pagi et familiae fuisse docet catalogus prytanum Antiochidis n. 1136, ubi legimus Φυρνήσιοι· | Εὔλογος Κλεων[ύμου], aetasque illius tituli ea est, ut quin de eodem homine sermo sit dubitari non possit. Accedit quod hic habemus Mysticum Helicis filium Herchiensem ephebum, n. 1143, qui titulus paucis annis antiquior est, Helicem Athenaei f. Herchiensem ἡγεμόνα. Quod munus quum non fere ab adulescentibus administrari soleat (cuius rei testimonium est quod saepe invenimus homines compluribus demum annis postquam sophronistae fuerunt, ad illud aut ad similia διδασκάλου, προστάτου munera pervenire) minime a veri similitudine abhorret, paucis annis postquam Helix ipse ἡγεμών fuerit, filium eius ephebum fuisse. Quae omnia eo ducunt, ut titulum nostrum haud multis annis ab a. 190 p. Chr. abesse statuamus.

1163 In Herma lapidis Pantelici, invento ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Phil. IV p. 76 (cum aliquot mendis, quae deinde correxit p. 471). Rhusopulos Eph. nov. 214. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 314 sqq. n. LXXXII.

1161 Lapis qui olim aversam partem marmoris n. 1148 constituebat, nunc Parisiis in museo publico, catal. Clarac. n. 659. Ex schedia Muelleri, adhibita etiam Claraci tabula ed. Boeckh C. I. G. 286. (Lebas Attique 559). Minusculis litteris Froehner Inscr. Grecques du musée du Louvre p. 243 n. 140. Eius exemplum expressi, litterarum formis ex Boeckhii editione retentis.

ΛΤΟΥΤΟΥΙΛΛΡΟΥΠΛΛ.ΛΗΝΕΩC
ΛΜΜΛΤΕΥCΙΕΡΕΥCCΤΡΛΤΩΝΚΙΘΛΙΡΩΝΟCΛΧΛΡΝΕΥC

ΕΡΕΧΘΙΔΟC
ΝΚΤΟCΝΛΤΛΛΙΟΥ
ΜΕΜΛΘΗΝΟΔΩΡΟC
ΜΕΜΜΛΡΕΙΝΟC
ΜΕΜΠΤΟΛΕΜΛΙΟC
ΦΦΙΛΝΟCΕΥΕΛΠΙ
.ΦΡΟΔΙCΙΟC)
ΗΡΟCΥΝΟCΛΦΡΟ
.ΥΡΩΝ)
..ΟΝΥCΙΟCΛΤΤΙΚΟΥ
.ΡΟΦΙΜΟCΛΤΤΙΚΟΥ
ΟΛΛΩΝΙΟCΕΠΛΓ
ΤΙΚΟCΛΚΛCΤΟΥ
ΝΘΟCCΩΤΗΡΙ
ΟΚΛΟCΕΠΙΚΤΗ
ΝΓΕΛΟCΜΟΥCΛΙ
ΛΙΓΕΙΔΟC
ΛΚΛΙΔΗC)
ΟΝΥCΙΟCΗΡΛΚ
ΛΛΥCΕΚΟΥΝΔΟC
ΛΥ.ΡCΠΕΝΤΙΝΟC
ΟΥΝΔΟC)
ΚΙΟCCΕΚΟΥΝ
ΝΥCΟΔΩΡΟC)
ΝΛΙΟCΔΙΟ
ΛΙΛΙ
. . . .

ΛΚΛΜΛΝΤΙΔΟC
ΠΟΜΠΩΝΙΟC)
ΕΥΟΔΟCΟΚΛΙΖΩCΙΜΟC
ΖΟΙΛΟC)
ΛΜΠΛΙΛΤΟCΖΟΙΛΟΥ
ΕΙCΙΩΝ)
ΛΦΡΟΔΕΙCΙΟC ΔΙΟΝΥ
ΕΠΙΓΟΝΟC ΕΙCΙΔΟΥ
CΩCΙΓΕΝΗC
ΛCΚΛΗΠΙΛΔΗC CΩCΙ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟC CΩCΙ
ΛΙΛ CΩΚΡΛΤΗC
ΛΔΡΙΛΝΙΔΟC
ΡΛΔΙΝΟCΓΕΝΕΘΛΙΟΥ
CΤΡΛΤΟΝΕΙΚΟCΠΡΟCΔ
ΠΛΝΕΛCΜΛΡΕΙΝΟΥ
ΙΕΡΟΚΛΗCΛΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ
ΤΡΟΦΙΜΟCΛΜΙΛΝΤΟΥ
ΛΘΗΝΟΔΩΡΟCΛΓΛΘΟ
ΛΝΔΡΟΝΕΙΚΟC)
ΦΛΥCΤΟCΟΝΛCΟΥ
ΕΡΩCΟΝΛC
. . . . . .

ΕΠΛΦΡΟΔΕΙΤΟCΛΡΙCΤΛΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟCΛΓΛΘΟΚΛΕΟΥC
ΕΥΒΙΟΤΟCΛΓΛΘΟΚ
ΛΕΥΚΙΟC)
ΔΕΚΚΙΟCΕΥΚΛΗC
ΔΕΚΚΙΟCΘΕΟΦ
ΛΝΤΙΟΧΙΔΟC
ΕΥΛΟΓΟCΚΛΕΩΝΥΜΟΥ
ΛΕΩΝΙΔΗC)
ΘΡΕΠΤΙΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΓΛΛΥΚΟC)
ΛΛΕΞΛΝΔΡΟCΓΛΛΥΚΟΥ
CΩΖΩΝΘΕΟΓΟ
ΕΥΔΛΙΜΩΝΔΗΜΟΚ
ΖΟΙΛΟCΔΗΜΟΚ
ΛΕΟΝΤΕΥCΧΛΡΕΙCΙ
ΛΟΥΚΙΟCCΩCΠΙC
ΛΟΥΚΙΟCΥΛΛΟC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΧ
ΖΩC . . .
. . . .

ΛΛ
ΖΩC
ΛΛΕΞ
ΛΠΟ
ΕΥΠ
Ν
ΤΦ
ΕΥ
ΔΙ
Λ
Θ

Var. lect. Col. III v. 10 ΕΥΛΟΓΟCΚΛΕΩΝΥΜΟΥ in locum alius nominis erasi substitutum esse testatur Froehner. || Col. IV Froehnerus nihil nisi quinque priora nomina habet, sed addito '*etc.*' indicavit etiam plura in lapide superesse. Praeterea locos ubi Froehneri exemplum ab antiquioribus discrepat, enotare operae pretium non est, quum ubique eum rectius legisse appareat, praeter unum locum: Col. III v. 20 ΛΟΥΚΙΟCCΩCΠΙC omisit, oculis a priore ΛΟΥΚΙΟC ad alterum aberrantibus.

[παιδοτριβοῦντος Νικοστρ]άτου τοῦ Ἱλάρου Παλληνέως, | [γρ]αμματεὺς ἱερεὺς Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρνεύς.

Ἐρεχθίδος
[Σέ]κντος Ναταλίου
Μέμ(μιος) Ἀθηνόδωρος
Μέμ(μιος) Μαρεῖνος
Μέμ(μιος) Πτολεμαῖος
[Ἀ]φφιανὸς Εὐελπί(στου)
[Ἀ]φροδίσιος)
Ἡρόσυνος(?) Ἀφρο(δισίου)
[Μ]ύρων)
[Δι]ονύσιος Ἀττικοῦ
[Τ]ρόφιμος Ἀττικοῦ
[Ἀπ]ολλώνιος Ἐπαγ(άθου)
[Ἀτ]τικὸς Ἀκάστου
[Ξά]νθος Σωτηρι.
[Πρό]κλος Ἐπικτή(του)
[Εὐά]γγελος Μουσαί(ου)

Ἀκαμαντίδος
Πομπώνιος)
Εὔοδος ὁ καὶ Ζώσιμος
Ζωίλος)
Ἀμπλιᾶτος Ζωίλου
Εἰσίων)
Ἀφροδείσιος Διονυ...
Ἐπίγονος Εἰσιδ[ώρ]ου
Σωσιγένης
Ἀσκληπιάδης Σωσι(γένους)
Μητρόδωρος Σωσι(γένους)
Αἴλ(ιος) Σωκράτης
Ἀδριανίδος
Ῥάδινος Γενεθλίου
Στρατόνεικος Προσδ...
Πανέας Μαρείνου

Ἐπαφρόδειτος Ἀρισταίου
Εὔπορος Ἀγαθοκλέους
Εὐβίοτος Ἀγαθ(οκλέους)
Λεύκιος)
Δέκκιος Εὐκλῆς
Δέκκιος Θεοφ...
Ἀντιοχίδος
Εὔλογος Κλεωνύμου
Λεωνίδης)
Θρεπτίων Δημητρίου
Γλαῦκος)
Ἀλέξανδρος Γλαύκου
Σώζων Θεογό(νου)
Εὐδαίμων Δημοκ...
Ζωΐλος Δημοκ....
Λεοντεὺς Χαρεισί(ου)

Αλ.......
Ζώσ[ιμος]
Ἀλέξ[ανδρος]
Ἀπο[λλω...]
Εὔπ[ορ.....
Ν.......
Τ.......
Εὐ.......
Δι...............
Ἀ...............
Θ...............

Αἰγεῖδος
[Ἡρ]ακλίδης)
[Δι]ονύσιος Ἡρακ(λίδου)
[Κ]λαύ(διος) Σεκοῦνδος
Αὐ(ρήλιος) Ῥ[ε]κεντῖνος
[Σεκ]οῦνδος
[. . .]κιος Σεκούν(δου)
[Διο]νυσόδωρος)
[Ἀθη]ναιος Διο[νυσοδώρου]
. . . λιαι . . .

Ἱεροκλῆς Ἀφροδισίου
Τρόφιμος Ἀμιάντου
Ἀθηνόδωρος Ἀγαθο(κλέους)
Ἀνδρόνικος)
Φαῦστος Ὀνάσου
Ἔρως Ὀνάσ[ου]

Λούκιος Σώσπις
Λούκιος Ὕαλος
Διονύσιος . . . . .
Ζώσ[ιμος . . . . . .]

Aetatis indicia satis certa non insunt praeter Nicostrati paedotribae et Stratonis scribae nomina, de quibus vide ad n. 1139. 1145.

1162 Fragmentum Hermae, l. 0,30. Exscripsit Koehler.

ͺ
ΕΠΙΓΟΝΟΣ . . . ιιιυιυ
ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΕΙΣΙΓΕΝΟΥΣ ΦΛΥΕΥΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΣΕΛΙΚΟΣ ΕΡΧΙΕΥΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΕΡΜΙΑΝΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΚΑΙΖΩΣΙΜΟΣΕΥΤΥΧΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ ❧
ΣΚΑΡΧΗΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΒΕΡΚΑΙΝΕΑΝΙ
ΓΛΥΚΩΝΠΑΜΦΙΛΟΥΒΕΡ
ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣΟΑΡΧΩΝΛΑΚΩΝΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΣΩΣΙΓΕΝΗΣΑΡΕΣΚΟΝΤΟΣ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΟΣΚΛΕΩΝΥΜΟΥΦΥΡΝΗΣΙΟΣ
ΤΟΝΕΡΜΑΝΥΠΕΡΤΩΝΣΥΝΕΦΗΒΩΝΠΑΡΕΑΥΤΟΥΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΑΓΑΘΑΝΓΕΛΟΣ : ΕΙΔΟ
ΑΓΝΕΟΣΑΥ ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΜΑ
ΛΗΝΕΥΣ
ΗΝΕΥΣ

Ἐπίγονος . . . .
Μουσώνιος Εἰσιγένους Φλυεύς
Μυστικὸς Ἕλικος Ἑρχιεύς
ἀγωνοθέται
Ἀδριανείων· Ἑρμιανὸς Ἀβασκάντου Πειραιεύς
καὶ Ζώσιμος Εὐτύχου Εὐπυρίδης
Ἐπίκτητος Στράτωνος Βερ(ενικίδης) καὶ νεανι|σκάρχης
Γλύκων Παμφίλου Βερ(ενικίδης)
τοῦ περὶ ἀλκῆς· ὁ ἄρχων Λάκων Καρποδώρου Εὐπυρίδης
Σωσιγένης Ἀρέσκοντος
Κλεόπατρος Κλεωνύμου Φυρνήσιος
τὸν Ἑρμᾶν ὑπὲρ τῶν συνεφήβων παρ' ἑαυτοῦ ἀνέθηκεν
Ἀγαθάγγελος Εἰδο|[με]νέος, Αὐ(ρήλιος) Εὐέλπιστος Μα(ραθώνιος), |
[. . . . . Παλ]ληνεύς, | [. . . . . Παλ]ληνεύς.

Ex nominibus epheborum nonnulla temporis indicia peti possunt: ex quibus certissimum praebet Cleopater Cleonymi f. Phyrnesius. Nam vix dubitari poterit, quin is frater sit duorum epheborum qui aliis annis fuerunt; scilicet n. 1160 (anno 192/3 p. Chr., Nicostrato paedotriba) Ἑρμείας Κλεωνύμου Φυρ[νήσιος] scriptus est inter ephebos Antiochidis, nr. 1161, item Nicostrato paedotriba, fortasse uno aut paucis annis post n. 1160, Εὔλογος Κλεωνύμου, demotico quidem non addito, sed item in Antiochide tribu; et hunc re vera eiusdem pagi et familiae fuisse docet catalogus prytanum Antiochidis n. 1136, ubi legimus Φυρ-νήσιοι· | Εὔλογος Κλεω[νύμου], aetasque illius tituli ea est, ut quin de eodem homine sermo sit dubitari non possit. Accedit quod hic habemus Mysticum Helicis filium Herchiensem ephebum, n. 1143, qui titulus paucis annis antiquior est, Helicem Athenaei f. Herchiensem ἡγεμόνα. Quod munus quum non fere ab adulescentibus administrari soleat (cuius rei testimonium est quod saepe invenimus homines compluribus demum annis postquam sophronistae fuerunt, ad illud aut ad similia διδασκάλου, προστάτου munera pervenire) minime a veri similitudine abhorret, paucis annis postquam Helix ipse ἡγεμών fuerit, filium eius ephebum fuisse. Quae omnia eo ducunt, ut titulum nostrum haud multis annis ab a. 190 p. Chr. abesse statuamus.

1163 In Herma lapidis Pentelici, invento ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Phil. IV p. 76 (cum aliquot mendis, quae deinde correxit p. 471). Rhusopulos Eph. nov. 214. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 314 sqq. n. LXXXII.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

Rosa *Rosa*

ΟΚΟϹΜΗΤΗϹΤΩΝΕΦΗΒΩΝΙΕΡΕΥϹΒΟΥΤΥΠΟϹ
ΛΑΚΡΑΤΕΙΔΗϹΕΥΤΥΧΙΔΟΥΑΖΗΝΙΕΥϹΤΟΥϹΕΠΙΦΑ
ϹΩϹΙΓΕΝΟΥΑΡΧΟΝΤΟϹΕΦΗΒΟΥϹΑΝΕΓΡΑΨΕ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟϹ
ΘΕΟΦΙΛΟϹ) ΑΝΑΓΥ
ΟΝΕΡΑΤΟϹ)
ΟΝΗϹΙΜΟϹ) ΚΗΦ
ΙΛΑΡΟϹΟΝΗϹΙΜΟΥΚΗΦ
''ΡΑΚΛΕΙΔΗϹΟΝΗϹΙΜΟΥΚΗΦΗ
//////ΕΠΤΟϹ)
////////ΜΟϹΘΡΕΠΤΟΥ
////////ΞΑΝΔΡΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΕΙϹ///ΔΟΤΟϹΜΕΝΑΝΔΡΟΥΚΗΦ
ΕΠ///ΚΤΗΤΟϹΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥϹΛΑΜ
ΖΩϹΙΜΟϹΤΡΥΦΩΝΟϹϹΟΥΒΡΙ
ΜΗΝΟΦΙΛΟϹ)
ΓΑΜΙΩΝϹΥΜΦΟΡΟΥ
ΤΥΧΑΡΟϹΜΟΥϹΑΙΟΥ
ΕΥΦΗΜΟϹΜΟΥϹΑΙΟΥ

ΑΙΓΕΙΔΟϹ
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹ) ΕΣΤΙΑΙΟΘΕΝ
ΕΥΚΑΡΠΟϹΕΥΑΝΓΕΛΟΥΓΑΡ
ΕΙϹΙΔΩΡ///ϹϹΚΥΜΝΟΥΓΑΡ

ΠΑΝ/ ///[Ο]ΝΙ/ΟϹ
ΠΑΙΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗϹΠΑΙΑΝΙΕΥϹ
ΜΑΞΙΜΟϹϹΑ//////ΟΥ ΠΑΙ
ΛΥΚΟϹΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ ΚΥΔ
ΚΑΛΛΙΓΕΝΗϹΕΙϹΙΔΟΤΟΥ ΚΥΘ''
ΠΟΛΥΜΝΗϹΤΟϹΚΑΛΛΙΟΥ

ΛΕΟΝΤΙΔΟϹ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥ^{ΛΕΥ}
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥΛΕΥ
ΕΙϹΙΔΩΡΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥΛΕΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΑΝΤΙΟΧΟΥΧΟΛ
ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹ)
ΘΕΟΓΕΝΗϹ) ΛΕΥΚΟ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟϹ
ΤΕΛΕϹΦΟΡΟϹϹΩΤΗΡΙΔΑ$\overset{\text{ΠΑΛ}}{\text{ΠΡΟϹ}}$
ΟΚΤΑΒΙΟϹΦΑΥϹΤΕΙΝΙΑΝΟϹ
ΙϹΤΛΗ ΑΘΗΝΑΙΟϹ ΒΕΡ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ) ΦΛΥ
ΖΩϹΑϹΕΡΜΟΓΕΝΟΥΦΛΥ
ΛΛΚΙΒΙΑΔΗϹΦΑΥϹΤΕΙΝΟΥΦΛΥ
//////////ΕΙΝΟϹ) ΦΛΥ
//////////////////////[ΝΙ]ΗΓΛΙΑΝΟϹΚΟΝ
//////////////////////////////////'ΝΟϹ
. . . . [ΑΚ] . . .

////ΚΑΜΑΝΤΙΔΟϹ
[Α]ΤΤΙΚΟϹϹΤΡΑΤΩΝΟϹ ϹΦΗΤ
//ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ) ΗΡΕ
ΚΡΑΤΩΝ)
[ΦΙΛ]ΟΞΕΝΟϹ) ΘΟΡΙ
//ΕΠΙΚΤΗΤΟϹΖΩϹΙΜΟΥ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΚΡΑΤΕΡΟϹΦΙΛΟΥΜΕ
ΠΑΙΛΙΟϹΩΤΑϹ
ΕΠΑΓΑΘΟϹΠΑΡΑΛΟΥ
ΕΠΙΚΡΑΤΗϹΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΟΝΗϹΑϹΕΛΕΥϹΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹΔΗΜΗΤΡΙΟ
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟϹΕΥΠΟΡΟΥ
ΛΙΚΙΝΙΟϹΟΡΤΥΞ
ΛΙΚΙΝΙΟϹΑΡΚΕϹΙΛΑΟϹ
ΛΙΚΙΝΙΟϹΦΙΛΕΤΑΙΡΟϹ
ΕΡΜΗϹΥΓΕΙΝΟΥ
ΖΩϹΙΜΟϹ) ϹΧ
ΖΩϹΙΜΟϹ) ΑΓΡ
ΚΟΡΖΩϹΙΜΟϹ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΟϹ)
ΚΑΛΛΙΠΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ϹΤΕΦΑΝΟϹ)
ΚΡΗϹΚΗϹ)
ΜΑΡΥΓΕΙΝΟϹ
ΑΓΑΘΟΝΕΙΚΟϹ)
ΚΑΡΠΟ[Ϲ])
ΑΒΑϹΚΑΝΤΟϹΝΕΙΚΩΝΟϹ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ///ΗΡΑΚΛΕΙΔΟ
ΜΕΓΙϹΤΟΔΩ[Ρ]ΟϹΗΡΑΚΛΕΙΔ[Ο]
ΑΝΤΙΟΧΟϹΜΕΓΙϹΤΟΔΩΡΟ///
ϹΩΤΙΩΝΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
ΡΑΔΑΝΟϹ)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹ)
ΕΡΜΑϹ)
ΕΥΠΟΡΟϹΑΡΙϹΤΑΙΟΥ
ΑΡΙϹΤΑϹ)
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟϹ)
ΥΓΕΙΝΟϹΑΦΙΟΔΕΙϹΙΟΥ
ϹΠΕΝΔΩΝΑϹΙΑΤΙΚΟΥ
ΚΛΠΛΗΡΕϹΙϹ
ΕΥΚΑΡΠΟϹ)
ΩΡΑΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟϹ
ΕΙϹΙΩΝΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
ΜΑΞΙΜΟϹΠΡΟΕΔΟΚΙ[ΜΟ]
ΕΥΝΟΥϹΕΡΑΤΩΝΟϹ
ΑΝΤΩΝΙΟϹΟΝΗϹΥΛΟϹ
ΞΥϹΤΟϹΑΤΤΙΚΟΥ
ΔΙΟΝΥϹΙ[Ο]ϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΜΑΡΙΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ
ΔΩΡΟϹ)
ΦΕΙΔΙΑϹ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ)
[Ε]ΥΠΟΡΟϹ)
[ΘΕΟΦ]..[Ο]ϹΔΙΟΝΥϹΙϹ///
ΑΡΙϹΤΟΒΟ[ΥΛ]///ϹΕΡΜϹ///
ΦΙΛΩΝΥΜΝΙΩΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟϹ)
ΕΥΓΑΜΟϹ)
ΙΑϹΩΝ)
ΕΡΜΕΡΩϹΡΑΔΙΝΟΥ

///ΟΥΛΕΥΠΟΡΟϹ
ΚΟΡΙΝΘΟϹΓΥΜΝΙΚΟΥ
/////// [Δ] ΡΙΑΝΙΔΟϹ
ΑΓΡΙΠΠΑϹΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΙΤΑΙ
///ΡΤΕΜΙΔΩΡΟϹ)ΙΤΑΙ
///////ΥϹΕΙΝΙΟϹ)ΔΑΙΔΑ
/////[Α]ΓΑΘΟϹΑΤΤΙΚΟΥΠΑΜ
///ΥϹΤΟΔΩΡΟϹΕΙΡΗΝΑΙΟΥϹΚΑΜ
[ΠΑ]ΡΑΜΟΝΟϹΖΩϹΙΜΟΥΠΑΜ
///ΗΝΟΦΙΛΟϹΕΥΟΔΙΑΝΟΥΦΗΑΙ
[ΣΥΜ]ΦΟΡΟϹΑΓΑΘΙΟΥΟΙΝΑΙ
ΟΙΝΕΙΔΟϹ
//////ΝΟΚΡΑΤΗϹΕΥΝΟΟϹΑΧΑΡ
//////ΝΩΝ) ΑΧΑΡ
//////ΚΧΙΟϹ)ΑΧΑΡ
//////ΦΡΑΝΩΡ) ΠΕΡΙΘΟΙ
//////ΑΜΑΝΔΡΟϹϹΩΚΡΑΤΟΥΟΗ
//////ΥϹΤΟϹΠΟϹΕΙΔΩΝΙΟΥ
//////ϹΕΙΔΩΝΙΟϹ)
[ΚΕ]ΚΡΟΠΙΔΟϹ
/////////ΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜΕΛΙ
/////////ϹΙΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜΕΛΙ
///////////ΤΗΤΟϹ) ΜΕΛΙΤΕΥϹ
//////////ΟϹΠΟΛΥΚΤΗΤΟΥΜΕΛΙ
/////////[Ν]ΦΙΛΕΟΥΜΕΛΙ
///////////// [illegible]
/////////////////////////ΔΟϹ
///ΙΟΝ////[Ω]ΡΟϹϹΥΝΦΕ ΠΕΙ
/\ΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΔΑΙΔΑΛΟϹ) ΑΖΗ
ΕΥΚΑΡΠΟϹΔΑΙΔΑΛΟΥ ΑΖΗ
ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟϹ
ΥΓΕΙΝΟϹΟΚΑΙΛΑΜΠΡΟϹΜΑΡΑ
Ε·ΥΚΛΕΙΔΗϹϹΩΖΟΝΤΟϹΦΑΛΗ
ΑΓΑΘΩΝ)ΜΑΡΑΘΩΝΙΟϹ
ΤΙΤΙΑΝΟϹΕΙϹΙΩΝΟϹΦΑΛ
ΑΤΤΙΚΟϹΑΧΑΡΝΟΥΜΑΡΑ
ΑΓΑΘΩΝ) ΦΑΛΗΡΕΥϹ
Κ̄Λ̄ΠΟΛΥΚΑΡΠΟϹ
ΜΙΛΤΙΑΔΗϹϹΑΤΥΡΟΥ
ΦΙΛΗΜΩΝΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥϹ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟϹ
ΜΑΞΙΜΟϹΑΦΡΟΔΕΙΟΥ
ΚΩΜΟϹΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΛΩ
ΑΡΤΕΜΩΝ) ϹΗΜΑΧΙ ΠΑΛ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΜΑΡΚΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
[ΔΙ]ΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹ)ΑΛΩ
[ΑΠ]ΟΛΛΩΝ'ΟϹ) ΘΟΡΑΙ
/////////ΩΝ)ΛΕΥΚ
/////////ΑΤΤΑΛΙΔΟϹ ΑΘΜΟ
[ΑϹΚΛ]ΗΠΙΑΔΗϹΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
//////////[Ω]ΤΙ///[Ν]Ϲ
//////////////////////////ΠΙΑΔΟΥΑΘΜΟ
//////////////////////////////[Ν] ΟϹΑΓΝΘ
//////////////////////////////////Υ

ΕΡΜΗϹΑΠΟΛΛΩΝΙΟ///
ΑΓΑΘΩΝΕΙϹΙΔΩ///
Π̊ΑῙΛ̄ΘΗϹΕΥϹ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ)
ΑΝΤΙΓΟΝΟϹΑϹΚΛ///
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΕΥΝ///
ΚΟΤΥϹΠΡΕΙϹΚΟΥ
ΑΓΑΠΗΤΟϹΖΩϹΙΜ////
ϹΩϹΙΒΙΟϹΒΑϹΙΛΕ///
ϹΩΖΟΜΕΝΟϹ)
ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹϹΩΞ///
ΓΕΛΩϹΖΩϹΙΜΟ////
ΔΩΡΙΕΥϹΨΑΛΜ////
ΕΙΤΩΝΟϹϹΩΤΥ///
ΑΡΙϹΤΑϹ)
ΓΑΙΟϹΙΟΥΛΙΟϹΗΛ///
ΛΟΥΚΙΟϹϹΚΟΥΔΙ///
ΦΡΟΝΤΩΝΕΥΤΥΧ///
ϹΚΕΙΠΩΝΑΜΕΘ///
ΖΩϹΙΜΟϹΚΕΛΑΔΟ///
Κ̄Λ̄ΒΡΕΜΩΝ

ΤΡΟΦΙΜΑϹΕΙϹΙ[Δ]
ΓΡΩΣΛΥΣ///
ΕΡΜΕΙΑϹΑΡΤΕΜωι
ΕΥΚΑΡΠΙΔΗϹΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥϹ
ΑΓΑΘΑϹΜΟΥϹΙΚΟΥ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΕΥΤΥΧΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΕΠΚΤΗΤΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΠΙΚΤΑΣΣΥΜΦΑ
ΕΥΠΟΡΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΕΥΤΥΧΗΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΕΥΦΡΑΣΕΥΠΑ
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ
ΕΡΜΙΑΣ)
ΕΡΜΙΑΣ)Π̊Τ
ΖΩΣΙΜΟΣΦΙΛΟΣΕΡΑΠΙΔΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΧΡΥΣΑΝΘΟΥ
ΘΡΑΣΕΑΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΜΥΡΩΝΚΑΡΕΙΝΑ
Μ̄ΑΥΡΣΥΝΕΡΩΣ
ΜΟΥΝ·ΜΥΣΤΗΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΣ)
ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ)
Π̄ΑΙΛΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΕΥΦΡ////////ΟΡΟ///
Σ[Υ]//

Var. lect. Quae uncis inclusi, ea Kumanudis habet, quum Rhusopulos omittat. In ceteris, quibus utrumque exemplar dissentit, plerumque Kumanudem secutus sum, quia is (Phil. IV p. 471) affirmat se a Rhusopulo monitum lapidem denuo perlustrasse, sed praeter sedecim locos quos cum Rhusopuli exemplari consentientes invenisset, cetera in lapide ita scripta esse, ut ipse edidisset. Sed ex his discrepantiis quae commemorandae videantur hae sunt: Col. I v. 43 *ενος* Φλυ Kum. prior., *ενος*) Φλυ Kum. emend., CINOC)ΦΛΥ Rhusop. | v. 45 *ενος* Kum., ΤΝΟC Rhus. || v. 58. 59 bis Ἰται. Kum., ΠΑΙ Rhus. | v. 88 Λάμπος Kum., ΛΑΜΠΡΟC Rhus. || Col. II v. 32 Ῥαδλνός Kum., ΡΑΛΑΝΟC Rhus. || v. 45 Ἐράτωνος Kum., ΚΡΑΤΩΝΟC Rhus. || v. 79 Σκείπων Kum., CΚЄΠΤΩΝ Rhus. Dumontius haec addit: *Colonne* I *ligne* 16 Σουβρι, *parfaitement lisible* || *ligne* 41 ΙΣΤΑΗ, *puis espace vide* || *ligne* 46 ΝΙΗΓΛΙΑΝΟC, *le premier* Ν *est douteux* || *ligne* 64 ΦΗΑΙ *ou* ΦΝΑΙ || *ligne* 94 Κλ. *est surmonté d'un trait* || *ligne* 110 Ἀγνει.., Υ *dans* Ο. || *Colonne* II. *Les formes* Ἐλευσά, Ὄρτυξ, Πλήριστις, Ὀνησύλας, Ὑμνίων, Σκείπων, Συνφα *sont certaines* || *ligne* 17 *et* 18 CΧ *et* ΑΓΡ, *abbreviations, mêmes charactères que le reste de l'inscription* || *ligne* 89 ΕΠΚ *pour* ΕΠΙΚ... || *ligne* 32 *le* Ρ *dans* ΡΑΔΑΝΟC *n'est pas certain* || *ligne* 63 Πο. *l'omicron est écrit au dessus de* Π.

Ἀγαθῇ τύχῃ

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων ἱερεὺς Βουτύπος | Λαμπετρίδης Εὐτυχίδου Ἀζηνιεὺς τοὺς ἐπὶ Φλ(αβίου) | Σωσιγένου ἄρχοντος ἐφήβους ἀνέγραψε

Ἐρεχθηίδος
Θεόφιλος) Ἀναγυ(ράσιος)
Ὀνησᾶτος)
Ὀνήσιμος) Κηφ(ισιεύς)
Ὕλαρος Ὀνησίμου Κηφ(ισιεύς)
Ἡρακλείδης Ὀνησίμου Κηφι(σιεύς)
[Θρ]έπτος)
..μος Θρέπτου
[Ἀλέ]ξανδρος Ζωσίμου
Εἰσ[ί]δοτος Μενάνδρου Κηφ(ισιεύς)
Ἐπ[ί]κτητος Πολυδεύκους Λαμ(πτρεύς)
Ζώσιμος Τρύφωνος Συβρί(δης)
Μηνόφιλος)
Γαμίων Συμφόρου
Τύχαρος Μουσαίου
Εὔφημος Μουσαίου
Αἰγεῖδος
Ἀγαθοκλῆς) Ἑστιαιόθεν
Εὔκαρπος Εὐαγγέλου Γαρ(γήττιος)
Εἰσίδωρ[ο]ς Σιμίωνου Γαρ(γήττιος)
Παν[δι]ονίδος
Πό(πλιος) Αἴ(λιος) Νεικοκράτης Παιανιεύς
Μάξιμος Σα...ου Παι(ανιεύς)
Λύκος Ἐπαφροδείτου Κυδ(αθηναιεύς)
Καλλιγένης Εἰσιδότου Κυθή(ρριος)
Πολύμνηστος Καλλέου
Λεοντίδος
Ἀπολλώνιος Ἀφροδεισίου | Λευ(κονοεύς)
Διονύσιος Ἀφροδεισίου Λευ(κονοεύς)
Εἰσίδωρος Ἀφροδεισίου Λευ(κονοεύς)
Ἀπολλώνιος Ἀντιόχου Χολ(λείδης)
Εὐφρόσυνος)
Θεογένης) Λευκο(νοεύς)
Πτολεμαΐδος
Τελεσφόρος Σωτηρίδα Προσ[παλ(τιος)
Ὀκτάβιος Φαυστινιανός
Ἰτάλ(ιος) Ἀθήναιος Βερ(ενικίδης)
Ἑρμογένης)   Φλυ(εύς)
Ζωσᾶς Ἑρμογένου Φλυ(εύς)
Ἀλκιβιάδης Φαυστείνου Φλυ(εύς)
[Φαυστ]εῖνος)   Φλυ(εύς)
[......... Ῥ]ηγιλιανὸς Κοι(λῆθεν)
..........ινος
.... Ἀκ[αμεύς]
[Ἀ]καμαντίδος
Ἀττικὸς Στράτωνος Σφήτ(τιος)
Διονύσιος) Ἡφαι(στιάδης)
Κράτων)
Φιλόξενος) Θορί(κιος)
Ἐπίκτητος Ζωσίμου
[Ἰ]ούλ(ιος) Εὔπορος
Κόρινθος Γυμνικοῦ

ἐπέγγραφοι
Κράτερος Φιλουμ(ενοῦ)
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Σωτᾶς
Ἐπάγαθος Παράλου
Ἐπικράτης Ἀθηναίου
Ὀνησᾶς Ἐλευσᾶ
Ἐπαφρόδειτος Δημητρίου
Φιλέταιρος Εὐπόρου
Λικίνιος Ὄρτυξ
Λικίνιος Ἀρκεσίλαος
Λικίνιος Φιλέταιρος
Ἑρμῆς Ὑγείνου
Ζώσιμος) Σχ.
Ζώσιμος) Ἀγρ.
Κορ(νήλιος) Ζώσιμος
Καλλίκαρπος)
Κάλλιπ(π)ος Ζωσίμου
Στέφανος)
Κρήσκης)
Μάρ(κος) Ὑγεῖνος
Ἀγαθόνεικος)
Κάρπος)
Ἀβάσκαντος Νεικωνος
Ἀπολλώνι[ος] Ἡρακλείδο[υ]
Μεγιστόδωρος Ἡρακλείδο[υ]
Ἀντίοχος Μεγιστοδώρο[υ]
Σωσίων Διονυσίου
Ῥαδανός)
Ἀπολλώνιος)
Ἑρμᾶς)
Εὔπορος Ἀριστταίου
Ἀρισττᾶς)
Καρπόδωρος)
Ὑγεῖνος Ἀφ[ρ]οδεισίου
Σπένδων Ἀσιατικοῦ
Κλ(αύδιος) Πλήριστος
Εὔκαρπος)
Ὡρά(τιος) Παναθήναιος
Εἰσίων Διονυσίου
Μάξιμος Προ[σ]δοκίμο[υ]
Εὔνους Ἐράτωνος
Ἀντώνιος Ὀνησύλας
Ξύστος Ἀττικοῦ
Διονύσιος Ζωσίμου
Μάριος Ἀφροδείσιος
Δῶρος)
Φειδίας)
Ἀλέξανδρος)
Εὔπορας)
Θεόφ[ιλ]ος Διονυσίο[υ]
Ἀριστόβουλ[ο]ς Ἑρμο...
Φίλων Ὑμνίω(νος)

['Αδ]ριανίδος
'Αγρίππας 'Αρτεμιδώρου 'Ιταί(ος)
['Α]ρτεμίδωρος) 'Ιταί(ος)
['Ελ]υσείνιος) Δαιδα(λίδης)
['Επ]άγαθος 'Αττικοῦ Παμ(βωτάδης)
. υσιόδωρος Εἰρηναίου Σκαμ(βωνίδης)
Παράμονος Ζωσίμου Παμ(βωτάδης)
[Μ]ηνόφιλος Εὐοδιανοῦ Φη[γ]αι(εύς)
Σύμφορος 'Αγαθίου Οἰναῖ(ος)
Οἰνεῖδος
[Ξε]νοκράτης Εὔνοος 'Αχαρ(νεύς)
[Ξέ]νων) 'Αχαρ(νεύς)
[Βά]κχιος) 'Αχαρ(νεύς)
[Εὐ]φρόνιος) Περιθοί(δης)
[Σκ]άμανδρος Σωκράτου 'Οῆ(θεν)
[Φα]ῦστος Ποσειδωνίου
[Πο]σειδώνιος)
Κεκροπίδος
[Σίμων]ος 'Ασκληπιάδου Μελι(τεύς)
[Διονύ]σιος 'Ασκληπιάδου Μελι(τεύς)
[Πολύκ]ητος) Μελιτεύς
. . . . ος Πολυκτήτου Μελι(τεύς)
. . . . ν Φιλέου Μελι(τεύς)
. . . .
['Ιπποθωντί]δος
[Δ]ιο[νυσόδ]ωρος Συνφέ(ροντος) Πει(ραιεύς)
'Αφροδείσιος 'Ασκληπιάδου
Δαίδαλος) 'Αζη(νιεύς)
Εὔκαρπος Δαιδάλου 'Αζη(νιεύς)
Αἰαντίδος
'Αθηνόδωρος
'Υγεῖνος ὁ καὶ Λαίωτρος Μαρα(θώνιος)
Εὐκλείδης Σώζοντος Φαλη(ρεύς)
'Αγάθων) Μαραθώνιος
Τιτιανὸς Εἰσίωνος Φαλ(ηρεύς)
'Αττικὸς 'Αχαίκου Μαρα(θώνιος)
'Αγάθων) Φαληρεύς
Κλ(αύδιος) Πολύκαρπος
Μιλτιάδης Σατύρου
Φιλήμων 'Αγαθοκλέους
'Αντιοχίδος
Μάξιμος 'Αφροδει(σί)ου
Κῶμος 'Αλεξάνδρου 'Αλω(πεκῆθεν)
'Αρτέμων) Σημαχί(δης)
'Ηρακλείδης 'Ασκληπιάδου | Παλ(ληνεύς)
Μάρκος 'Ασκληπιάδου
Διονυσόδωρος) 'Αλω(πεκῆθεν)
'Απολλώνιος) Θορα(ιεύς)
. . . . ων) Λευκ(ονοεύς)
'Ατταλίδος
'Ασκληπιάδης Διονυσίου | 'Αθμο(νεύς)
[ὁ δεῖνα Σ]ωτί[ω]νο[ς]
[ὁ δεῖνα 'Ασκλη]πιάδου 'Αθμο(νεύς)
. . . . ιος 'Αγνού(σιος)
. . . . υ

Αθηνόδωρος)
Εὔγαμος)
'Ιάσων)
'Ερμόδωρος 'Ροδωνοῦ
'Ερμῆς 'Απολλωνίο[υ]
'Αγάθων Εἰσιδώ[ρου]
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Θησεύς
Δημήτριος)
'Αντίγονος 'Ασκλ . . .
'Αλέξανδρος Εὐν . . . .
Κότυς Πρείσκου
'Αγαπητὸς Ζωσίμ[ου]
Σωσίβιος Βατυλα[ίδου]
Σωζομενὸς)
Εὐφρόσυνος Σωζ[ομενοῦ]
Γάλως Ζωσίμο[υ]
Δωρεοῦς Ψάλμ[ου]
Εἰσιακὸς Σωτυ . .
'Αρισταῖς)
Γάιος 'Ιούλιος Ηλ . .
Λούκιος Σκουδι . .
Φρόντων Εὐτυχ . . .
Σκείπων 'Αμεθ[ύστου]
Ζώσιμος Κελάδο[υ]
Κλ(αύδιος) Βρέμων
Τροφιμᾶς Εἰσιδ . . . .
'Ερως Αυσ . . . .
'Ερμείας 'Αρτέμω[νος]
Εὐκαρπίδης Καλλικράτους
'Αγαθᾶς Μουσικοῦ
'Αγαθόπους)
Εὔτυχος 'Επιγόνου
'Επ(ί)κτητος Εὐκάρπου
'Επικτᾶς Συμφεῖ
Εὔπορος Ζωσίμου
Εὐτύχης 'Αθηνοδώρου
Εὐφρᾶς Εὐπᾶ
Εὐέλπιστος 'Αβασκάντου
'Ερμείας)
'Ερμείας) πρ(εσβύτερος)
Ζώσιμος Φιλοσαράπιδος
Ζώσιμος)
Ζώσιμος 'Αγαθημέρου
Ζώσιμος Χρυσάνθου
Θρασέας Νουμηνίου
Μύρων Καρείνα
Μ(άρκος) Αὐρ(ήλιος) Συνέρως
Μουν(άτιος) Μύστης
Μυστικὸς)
Νουμήνιος)
Π(όπλιος) Αἴλ(ιος) Τρόφιμος
Σπονδῦδος Εὐφρ[άν]ορο[ς]
Συ . . . .

T. Flavius Sosigenes archon praeterea etiam n. 52 et 1164 est. Is ephebus fuit tertio Lucii paedotribae anno, qui est inter 174/5 et 177/8 p. Chr. (n. 1138). Quare vix ante annum 190 p. Chr. ad archontis eponymi munus pervenisse potest. Porro Telesphorus Soteridae f. prytanis fuit anno 209/10 p. Chr. (n. 10). Sane illic Paeaniensis est in Pandionide, hic Prospaltius in Ptolemaide. Tamen non dubitandum puto quin idem sit homo, cum ea aetate etiam aliae eiusmodi mutationes occurrant (ad n. 89. 1037). Quare anno 200 p. Chr. Sosigenes archon non est recentior. Utroque nomine iam Neubauer Comm. epigr. p. 124 in tituli aetate definienda usus erat, sed is cum titulum n. 10 cum Boeckhio ad annum 198 p. Chr. referret, nostrum usque ad annos 185—90 p. Chr. removere cogebatur, quo tempore eum qui decem modo annis ante ephebus fuisset ad magistratum archontis eponymi pervenisse vix est veri simile.

Accuratius et de totius tituli indole et de nominibus quibusdam dixi ad n. 1164.

Var. lect. Quae uncis inclusi, ea Kumanudis habet, quum Rhusopulos omittat. In ceteris, quibus utrumque exemplar dissentit, plerumque Kumanudem secutus sum, quia is (Phil. IV p. 471) affirmat se a Rhusopulo monitum lapidem denuo perlustrasse, sed praeter sedecim locos quos cum Rhusopuli exemplari consentientes invenisset, cetera in lapide ita scripta esse, ut ipse edidisset. Sed ex his discrepantiis quae commemorandae videantur haec sunt: Col. I v. 43 *ινος* Φλυ Kum. prior., *ινος*) Φλυ Kum. emend., CINOC)ΦΛΥ Rhusop. || v. 45 *ανος* Kum., ΤΝΟC Rhus. || v. 58. 59 bis Ἰππ. Kum., ΠΑΙ Rhus. || v. 88 Λάμπος Kum., ΛΑΜΠΡΟC Rhus. || Col. II v. 32 Ῥαδανός Kum., ΡΑΛΑΝΟC Rhus. || v. 45 Ἐράτωνος Kum., ΚΡΑΤΩΝΟC Rhus. || v. 79 Σκείπων Kum., CΚΕΠΤΩΝ Rhus. Dumontius haec addit: *Colonne* I *ligne* 16 Συνβρι, *parfaitement lisible* || *ligne* 41 ΙΣΤΑΗ, *puis espace vide* || *ligne* 46 ΝΙΗΓΛΙΑΝΟC, *le premier* Ν *est douteux* || *ligne* 64 ΦΗΛΙ *ou* ΦΝΑΙ || *ligne* 94 Κλ. *est surmonté d'un trait* || *ligne* 110 Ἀγνεν..., Υ *dans* Ο. || *Colonne* II. *Les formes* Ἐλευσά, Ὄρτυξ, Πλήρετις, Ὀνησύλας, Ὑμνίων, Σκείπων, Συνφᾶ *sont certaines* || *ligne* 17 *et* 18 CΧ *et* ΑΓΡ, *abbreviations, mêmes charactères que le reste de l'inscription* || *ligne* 89 ΕΠΚ *pour* ΕΠΙΚ... || *ligne* 32 *le* Ρ *dans* ΡΑΔΑΝΟC *n'est pas certain* || *ligne* 63 Πο, *l'omicron est écrit au dessus de* Π.

Ἀγαθῇ τύχῃ

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων ἱερεὺς Βουτύπος | *Λαμπετίδης Εὐτυχίδου Ἀζηνιεὺς τοὺς ἐπὶ Φλ(αβίου)* | *Σωσιγένου ἄρχοντος ἐφήβους ἀνέγραψε*

Ἐρεχθηίδος

Θεόφιλος) Ἀναγυ(ράσιος)
Ὀνησᾶτος)
Ὀνήσιμος) Κηφ(ισιεύς)
Ἵλαρος Ὀνησίμου Κηφ(ισιεύς)
Ἡρακλείδης Ὀνησίμου Κηφι(σιεύς)
[Θρ]έπτος)
. . μος Θρέπτου
[Ἀλέ]ξανδρος Ζωσίμου
Εἰσ[ί]δοτος Μενάνδρου Κηφ(ισιεύς)
Ἐπ[ί]κτητος Πολυδεύκους Λαμ(πτρεύς)
Ζώσιμος Τρύφωνος Συνβρί(δης)
Μηνόφιλος)
Γαμίων Συμφόρου
Τύχαρος Μουσαίου
Εὔφημος Μουσαίου

Αἰγεῖδος

Ἀγαθοκλῆς) Ἐστιαιόθεν
Εὔκαρπος Εὐαγγέλου Γαρ(γήττιος)
Εἰσίδωρ[ο]ς Σμύρνου Γαρ(γήττιος)

Παν[δι]ονίδος

Πό(πλιος) Αἴ(λιος) Νεικοκράτης Παιανιεύς
Μάξιμος Σα . . . ου Παι(ανιεύς)
Λύκος Ἐπαφροδείτου Κυδ(αθηναιεύς)
Καλλιγένης Εἰσιδότου Κυθή(ρριος)
Πολύμνηστος Καλλίου

Λεοντίδος

Ἀπολλώνιος Ἀφροδεισίου | Λευ(κονοεύς)
Διονύσιος Ἀφροδεισίου Λευ(κονοεύς)
Εἰσίδωρος Ἀφροδεισίου Λευ(κονοεύς)
Ἀπολλώνιος Ἀντιόχου Χολ(λείδης)
Εὐφρόσυνος)
Θεογένης) Λευκο(νοεύς)

Πτολεμαΐδος

Τελεσφόρος Σωτηρίδα Προσ[παλ(τιος)
Ὀκτάβιος Φαυστεινιανός
Ἰττλί(ιος) Ἀθήναιος Βερ(ενικίδης)
Ἑρμογένης)   Φλυ(εύς)
Ζωσᾶς Ἑρμογένου Φλυ(εύς)
Ἀλκιβιάδης Φαυστείνου Φλυ(εύς)
[Φαυστ]εῖνος)   Φλυ(εύς)
[. . . . . Ῥ]ηγλιανὸς Κεφ(αληθεν)
. . . . ινος
. . . . Ἀκ[υαιεύς]

[Ἀ]καμαντίδος

Ἀττικὸς Στράτωνος Σφήτ(τιος)
Διονύσιος) Ἡρα(κλείδης)
Κράτων)
Φιλόξενος) Θορί(κιος)
Ἐπίκτητος Ζωσίμου
[Ἰ]ούλ(ιος) Εὔπορος
Κόρινθος Γυμνικοῦ

ἐπέγγραφοι

Κράτερος Φιλουμέ(νου)
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Σωτᾶς
Ἐπάγαθος Παράλου
Ἐπικράτης Ἀθηναίου
Ὀνησᾶς Ἐλευσᾶ
Ἐπαφρόδειτος Δημητρίου
Φιλέταιρος Εὐπόρου
Λικίνιος Ὄρτυξ
Λικίνιος Ἀρχιππίδαος
Λικίνιος Φιλέταιρος
Ἑρμῆς Ὑγείνου
Ζώσιμος) Σχ.
Ζώσιμος) Ἀγρ.
Κορ(νήλιος) Ζώσιμος
Καλόκαιρος)
Κάλλιπ(π)ος Ζωσίμου
Στέφανος)
Κρήσκης)
Μάρ(κος) Ὑγεῖνος
Ἀγαθόνεικος)
Κάρπος)
Ἀβάσκαντος Νείκωνος
Ἀπολλώνι[ος] Ἡρακλείδο[υ]
Μεγιστόδωρος Ἡρακλείδο[υ]
Ἀντίοχος Μεγιστοδώρο[υ]
Σωτίων Διονυσίου
Ῥαδανός)
Ἀπολλώνιος)
Ἑρμᾶς)
Εὔπορος Ἀρισταίου
Ἀρισταῖς)
Καρπόδωρος)
Ὑγεῖνος Ἀφ[ρ]οδεισίου
Σπένδων Ἀσιατικοῦ
Κλ(αύδιος) Πλήρετις
Εὔκαρπος)
Ὡρά(τιος) Παναθήναιος
Εἰσίων Διονυσίου
Μάξιμος Προ[σ]δοκίμο[υ]
Εὔνους Ἐράτωνος
Ἀντώνιος Ὀνησύλας
Ξύστος Ἀττικοῦ
Διονύσιος Ζωσίμου
Μάριος Ἀφροδείσιος
Δῶρος)
Φειδίας)
Ἀλέξανδρος)
Εὔπορος)
Θεόφ[ιλ]ος Διονυσίο[υ]
Ἀριστόβουλ[ο]ς Ἑρμο . . .
Φίλων Ὑμνίων(ος)

['Αδ]ριανίδος

'Αγρίππας 'Αρτεμιδώρου 'Ιτεά(ος)
['Α]ρτεμίδωρος) 'Ιτεά(ος)
['Ελ]υπείνιος) Δαιδα(λίδης)
['Επ]άγαθος 'Αττικοῦ Βερ(ενικίδης)
. υσπόδωρος Εἰρηναίου Σκαμ(βωνίδης)
Παράμονος Ζωτίμου Βερ(ενικίδης)
[Μ]ηνόφιλος Εὐοδιανοῦ Φη[γ]αι(εύς)
Σύμφορος 'Αγαθίου Οἰναῖ(ος)

Οἰνεΐδος

[Ξε]νοκράτης Εὔνοος 'Αχαρ(νεύς)
[Ξέ]νων) 'Αχαρ(νεύς)
[Βά]κχιος) 'Αχαρ(νεύς)
[Εὐ]φράνωρ) Περιθοί(δης)
[Σκ]άμανδρος Ξωκράτου 'Οῆ(θεν)
[Φα]ῦστος Ποσειδωνίου
[Πο]σειδώνιος)

Κεκροπίδος

[Σίμω]ος 'Ασκληπιάδου Μελι(τεύς)
[Διονύ]σιος 'Ασκληπιάδου Μελι(τεύς)
[Πολύκ]ρητος) Μελιτεύς
. . . . ος Πολυκτήτου Μελι(τεύς)
. . . . ν Φιλέου Μελι(τεύς)
. . . .

['Ιπποθωντί]δος

[Δ]ιο[νυσόδ]ωρος Συνφέ(ροντος) Πει(ραιεύς)
'Αφροδείσιος 'Ασκληπιάδου
Δαίδαλος) 'Αζη(νιεύς)
Εὔκαρπος Δαιδάλου 'Αζη(νιεύς)

Αἰαντίδος

'Αθηνόδωρος
'Υγεῖνος ὁ καὶ Λάμπρος Μαρα(θώνιος)
Εὐκλείδης Σώζοντος Φαλη(ρεύς)
'Αγάθων) Μαραθώνιος
Τιτιανός Εἰσίωνος Φαλ(ηρεύς)
'Αττικός 'Αχάρνου Μαρα(θώνιος)
'Αγάθων) Φαληρεύς
Κλ(αύδιος) Πολύκαρπος
Μιλτιάδης Σατύρου
Φιλήμων 'Αγαθοκλέους

'Αντιοχίδος

Μάξιμος 'Αφροδει(σί)ου
Κῶμος 'Αλεξάνδρου 'Αλω(πεκῆθεν)
'Αρτέμων) Σημαχί(δης)
'Ηρακλείδης 'Ασκληπιάδου | Παλ(ληνεύς)
Μάρκος 'Ασκληπιάδου
Διονυσόδωρος) 'Αλω(πεκῆθεν)
'Απολλώνιος) Θοραι(εύς)
. . . . ων) Λευκ(ονοεύς)

'Ατταλίδος

'Ασκληπιάδης Διονυσίου | 'Αθμο(νεύς)
[ὁ δεῖνα Σ]ωτί[ω]νο[ς]
[ὁ δεῖνα 'Ασκλη]πιάδου 'Αθμο(νεύς)
. . . . νος 'Αγνού(σιος)
. . . . ν

Αθηνόδωρος)
Εὔγαμος)
'Ιάσων)
'Ερμέρως 'Ραδινοῦ
'Ερμῆς 'Απολλωνίο[υ]
'Αγάθων Εἰσιδώ[ρου]
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Θησεύς
Δημήτριος)
'Αντίγονος 'Ασκλ . . .
'Αλέξανδρος Εὐν . . . .
Κότυς Πρείσκου
'Αγαπητός Ζωσίμ[ου]
Σωσίβιος Βασιλε[ίδου]
Σωζομενός)
Εὐφρόσυνος Σωζ[ομενοῦ]
Γάλλος Ζωσίμο[υ]
Δωριεύς Ψάλμ[ου]
Εἰσιδότος Σωτυ . .
'Αρεστᾶς)
Γάϊος 'Ιούλιος Ηλ . . .
Λούκιος Σκουδι . .
Φρόντων Εὐτυχ . . .
Σωσίπων 'Αμεθ[ύστου]
Ζώσιμος Κελάδο[υ]
Κλ(αύδιος) Βρέμων
Τροφιμᾶς Εἰσιδ . . . .
"Ερως Λυσ . . . .
'Ερμείας 'Αρτέμω[νος]
Εὐκαρπίδης Καλλικράτους
'Αγαθᾶς Μουσικοῦ
'Αγαθόπους)
Εὔτυχος 'Επιγόνου
'Επ(ί)κτητος Εὐκάρπου
'Επικτᾶς Συμφα
Εὔπορος Ζωσίμου
Εὐτύχης 'Αθηνοδώρου
Εὐφρᾶς Εὐπα
Εὐέλπιστος 'Αβασκάντου
'Ερμᾶς)
'Ερμείας) πρ(εσβύτερος)
Ζώσιμος Φιλοστράτιδος
Ζώσιμος)
Ζώσιμος 'Αγαθημέρου
Ζώσιμος Χρυσάνθου
Θρεπτίας Νουμηνίου
Μύρων Καρείνα
Μ(άρκος) Αὐρ(ήλιος) Συνέρως
Μουν(άτιος) Μύστης
Μυστικός)
Νουμήνιος)
Π(όπλιος) Αἴλ(ιος) Τρόφιμος
Σεκοῦνδος Εὐφρ[άν]ορο[ς]
Συ . . . .

T. Flavius Sosigenes archon praeterea etiam n. 52 et 1164 est. Is ephebus fuit tertio Lucii paedotribae anno, qui est inter 174/5 et 177/8 p. Chr. (n. 1138). Quare vix ante annum 190 p. Chr. ad archontis eponymi munus pervenisse potest. Porro Telesphorus Soteridae f. prytanis fuit anno 209/10 p. Chr. (n. 10). Sane illic Paeaniensis est in Pandionide, hic Prospaltius in Ptolemaide. Tamen non dubitandum puto quin idem sit homo, cum ea aetate etiam aliae eiusmodi mutationes occurrant (ad n. 89. 1037). Quare anno 200 p. Chr. Sosigenes archon non est recentior. Utroque nomine iam Neubauer Comm. epigr. p. 124 in tituli aetate definienda usus erat, sed is cum titulum n. 10 cum Boeckhio ad annum 198 p. Chr. referret, nostrum usque ad annos 185—90 p. Chr. removere cogebatur, quo tempore eum qui decem modo annis ante ephebus fuisset ad magistratum archontis eponymi pervenisse vix est veri simile.

Accuratius et de totius tituli indole et de nominibus quibusdam dixi ad n. 1164.

1164 'Athenis in cylindro'. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 285. Pittakis hunc titulum inter septem illos refert, qui in eodem lapide sint (de qua re dixi ad n. 1146) et edidit l'anc. Athènes p. 477. Nam eundem esse titulum Neubauerus perspexit, qui eum restituere conatus est Comm. epigr. p. 123 sqq. Sed utrumque apographum hic separatim proponendum est.

Fourmont:

εΠΙΤΗΣΦΛ...ΓεΝΟΥCΠΑΛΛΩΝεΩCΑΡΧΗC
ΤΕΙΔΟΥ
ΚΟCШΗΤεΥΟΝΤΟCΙεΡεΩCΙ...ΥΠΠΟΚΜΚΡΑ
ΤΟΥεΥ...ΔΟ..ΑΖ.Ν.ΩCΟΥCΤε..ΤΑΡΧL
ΙΟΥΛΙΟCεΥΔΑШΟΚΛΗΤ..ΚΑΙΙΟΥΛΙΟCΠΥΡΟCΤΟΥΣ
.Φ.ΛΥΤΟΙCCΥΝΕΦΗΒΟΥCΑΝεΓΡΑΨΑΝ
| |
εCΠεΡΟCΟΚΛ....ΙΚΟCεΛεΘΙCΙΟC
εΥΠλΟΥC)ΑΧΑΡΝεΥC
ΓΑШΟCΠΡΟCΔΟΚΗΜΟΥΠΑШ..ΑΔΗC
ΤεΛεCΦΟΡΟCCΩΤΗΡΙΔ.ΠΡΙCΠΛΑΤΙΟC
εΙCΙΔΟΤΟCШεΝΑΝΔΡΟΥΚΗΦεΙCΙεΥC
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΑΦΡΟΔεΙCΙΟΥΛεΥΚΟΝΟεΥC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥШεΝΤεΥC
CΥШΝΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥШεΛΙΤεΥC
ΦΑΚΤεΝΟCΦΛΥεΥC
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗCΦΛΥεΥCεΝΟΥΦΛΥεΥC'
εΙCΙΔΩΡΟC....ШΟΥΛεΥΚΟΝΟεΥC
ΒΔC.ΚΙΟ)ΑΧΑΡΝεΥC
ΛΛ ΟΚΝΔΙΚΙΟCΜΥCΤΗC
ΔΩΡΙεΥCΨΑΛШΟΥ
ΜΑΞΙΜ ΠΡΟCΔΟΚΙΜΟΥ
ΕΥΤΥΧΗCΠΙΩΝΟΥ
εΠΑΦΡΟΔεΙΤΟCΔΗΜΗΤΡΟΥ
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Pittakis:

ΕΠΙΣΤΟΛ...ΕΜΕΣΠΑΙΝΕΙΑΙΑ.ΧΟΡΗ.
ΑΝΤΙΟΧΟΣ.....ΤΟΛ.ΑΛ.
ΑΤΤΙΚΟΣ....Π...Α...
....ΤΟΝ....ΕΤΡΙ.
...ΚΛΩ...Ν.....Κ...Π
Σ...Ν...ΚΕ...ΠΑΙΑΨ...
ΕΠΟΙ.......ΕΘΥ
ΕΥΠΑCΥC)Α....Π...
ΑΓΑΘΩΝΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣΠΑΙΑΝΙΕΥΣΔΑΥΔΙ
ΤΕΛΕCΚΟΡΟC.Μ.ΛΑΠΡΙCΤ.ΛΥ.ΠΟ.
ΕΚ.....ΜΕΑΝΔΡΟΥΚΗΚΙΘΕΝ
ΝΑΛ.....ΑΤΤΑΛΟΥΜΑΡΑΘΟΝΙΟΣ
ΔΑΜΩΙΤΤΑ...ΙCΟ...
...ΑΑ.....ΙΔΔΔ:ΑΙΤΙ...
....ΑΤΟΣ
ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΣ..ΤΑΘΗΝΑΙΟΥ.
ΕΕΓ......CΙΝC.Υ
ΜCCΥΡ.......
ΑΙΜΙΝΕΑ....ΜΟΥ
ΕΥΤΥΧΗΣΕΝ....
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΔΗΜΙΤΡΙΟΥ
...Ν....ΠΟΥ
.Τ..ΛΩΝΑΜΑΘΙΟΥ
Θ....
ΙΔΜ.

Sane hic aliter se res habet atque in titulo n. 1146. Nam hic eundem titulum ante oculos habuisse Pittakisium, quem Boeckhius ex schedis Fourmontianis expressit, manifestum est. At quae intercedunt inter utrumque exemplar discrepantiae non eiusmodi sunt, ut aut ex neglegentia transscribendi vel maxima aut ex interpolatione vel impudentissima Pittakisii originem habuisse possint. Imo is duorum titulorum apographa confudisse videtur, ut modo versum 1 et mediam tituli partem (v. 7—11, fortasse etiam v. 6) ex eodem lapide transscriberet, reliqua vero, quae ne tenuissimam quidem similitudinem cum apographo Fourmontiano habent neque talia sunt qualia eum ipsum finxisse suspiceris, aliunde desumpta illis interponeret. Quod cur factum sit, sane nescio (cf. etiam n. 1025. 1026).

Ἐπὶ τῆς [Φ]λ(αβίου) [Σωσι]γένους Παλλ[η]νέως ἀρχῆς,
κοσμητεύοντος ἱερέως [Βου]τύπο[υ Λα]κρα[τείδου
τοῦ Εὐ[τυχ]ί]δο[υ] Ἀζ[η]ν[ι]έως σ[ε σ]υστ[ρ]ε[μμ]ατάρχ[αι]
Ἰούλιος Εὐδαμοκλῆτ[ος] καὶ Ἰούλιος Πῦρος τοὺς
[ὑ]φ' [ἑ]αυτοῖς συνεφήβους ἀνέγραψαν
. . . .
Ἕσπερος ὁ κ[αὶ . . . . .]ικὸς Ἐλ[ευσ]ίνιος
Εὔπλους) Ἀχαρνεύς
Γάιος Προσδοκ[ί]μου Παμ[βωτ]άδης
Τελεσφόρος Σωτηρίδ[α] Πε[ι]ρα[ιεὺ]ς
Εὐόδιστος Μενάνδρου Κηφισιεύς
Ἀπολλώνιος Ἀφροδισίου Λευκονοεύς
Διονύσιος Ἀσκληπιάδου Με[λι]τεύς
Σ[ί]μωνος Ἀσκληπιάδου Μελιτεύς
Φα[υσ]τε[ῖ]νος Φλυεύς
Ἀλκιβιάδης Φ[α]υ[στ]ε[ί]νου Φλυεύς
Εὐοδιανὸς [Ἀφροδισί]ου Λευκονοεύς
Β[άκχ]ιο[ς]) Ἀχαρνεύς
Με[υ]όδιμος Μύστης
Δωρεὺς Ψάλμου
Μάξιμ[ος] Προσδοκίμου
Εὐτύχης [Ἐ]πι[γό]νου
Ἐπαφρόδειτος Δημητρ[ί]ου

Eiusdem anni atque n. 1163 esse apparet. Hic habemus duo systremmata; quod si n. 1163 omnium eius anni epheborum catalogus esset, omnes, qui hic sunt ephebi, illic quoque inveniri deberent. Atqui re vera ex undeviginti ephebis, qui hic sunt, quattuordecim quidem illic redeunt; quorum nomina aut plane eadem in utroque titulo tradita sunt, aut ex Fourmonti apographo corruptissimo Neubaueri sagacitate restituta sunt. At restant quinque, quae hic sunt, cum illic desiderentur Ἰούλιος Εὐδαμόκλητος, Ἰούλιος Πῦρος, Ἕσπερος ὁ καὶ . . . . ικὸς Ἐλευσίνιος, Εὔπλους) Ἀχαρνεύς, Γάιος Προσδοκίμου Παμβωτάδης. Hanc difficultatem Neubauerus quidem ita expedire conatur, ut Eudamocleti, Pyri, Hesperi nomina inter pauca illa esse dicat, quae in n. 1163 perierint. At ut de duobus prioribus hoc fieri potuisse negari non licet — sane col. I v. 76 Eudamocleti nomen periisse non potest, cum consentientibus Dumonti, Rhusopuli, Kumanudis testimoniis constet ibi Γάιος Ἰούλιος Ἠλ . . . in lapide esse — ita de Hespero Eleusinio praefracte negandum est, quia in Hadrianidis recensu nulla est lacuna. Porro pro Γάιος Προσδοκίμου Παμβωτάδης, quod nomen ut apud Fourmontum est nullam praebet dubitandi causam, Neubauerus restituit Ἐπάγαθος Ἀττικοῦ Παμβωτάδης, violentissime (neque Pittakisii apographum quod hoc loco Ἀγάθων Ἡφαιστίωνος Παιανιεύς habet, quicquam confert ad hanc coniecturam stabiliendam). Denique nomen Εὔπλους) Ἀχαρνεύς hic quidem recte se habere dicit, sed idem inferre conatur in titulum n. 1163, cum illic 1, 67. 68 pro [Ξε]νοκράτης Εὔνοος Ἀχαρνεύς et [Σί]μων) Ἀχαρνεύς restitui iubeat [Ξε]νοκράτης Εὔπλου Ἀχαρνεύς et [Εὔπλ]ους) Ἀχαρνεύς. At quae tres illi testes consentientes inter se hoc loco in lapide esse referunt, de eo non dubitandum est; neque enim genetivus Εὔνοος ullam offensionem habet, quum haec declinandi ratio in titulis alterius et tertii p. Chr. saeculorum frequentissima sit, neque in titulis solum, sed etiam in litteris, veluti in Alexandri Aphrodisiensis commentariis Aristoteleis genetivus τοῦ νοός persaepe occurrit.

Quum igitur appareat, plane reiicienda esse quae Neubauerus excogitavit ad consensum utriusque tituli extorquendum, restat ut n. 1163 omnium epheborum catalogum esse negemus. Nempe praeter ephebos tributim descriptos etiam eorum nomina recenseri solebant, qui gymnasiarchorum, agonothetarum, systremmatarcharum muneribus fungerentur, quibus addebantur anticosmeta, sophronistae, hyposophronistae, magistri. Fuit igitur praeter n. 1163 alius lapis, qui horum omnium nomina contineret. Atqui si quis tabulas ephebicas vel obiter perlustraverit, intelleget eorum nomina, qui agonothetae, gymnasiarchi, systremmatarchae inscripti sunt, in catalogo tributim disposito modo repeti, modo omitti. Ut igitur in titulis tempore suppparibus n. 1160. 1177 omissa sunt in tribuum recensu illa nomina, sic etiam n. 1163 factum. Quod comprobatur primum ea re quod ambo systremmatarchae nostri tituli illic desiderantur; deinde eodem pertinet, quod tres qui praeterea illic non sunt, hic primum omnium locum tenent: nam primo loco recenseri solent ephebi nobilissimi, nobilissimi vero sunt qui muneribus illis funguntur (cf. n. 1181). Denique n. 52 huius ipsius anni ephebus recensetur Ἰσόχρυσος Φλυεύς, cuius n. 1163 nec vola nec vestigium est in Ptolemaidis recensu; atqui dicitur illic ὁ ἄρχων τῶν ἐφήβων καὶ γυμνασίαρχος καὶ ἀγωνοθέτης τοῦ περὶ ἀλκῆς, unde iam apparet cur hic desideretur.

1165 In scuto rotundo lapideo, cuius margo admodum mutilus est, interior vero circulus integer; fuerat lapis olim ad Parthenonem, deinde anno 1748 ab Antonio Askew 'in templo Graeco' repertus et in Britanniam translatus est. Ex eius schedis s. Chishulli Maffeianis minusculis ed. Corsinius Inscr. Att. (F. A. Prolegg. T. IV) p. IX sqq. Aeri incisam dedit Taylor Combe, A description of ancient marbles in the British museum T. II tab. XXXVI. Boeckh C. I. G. 284. Mon. Mus. Brit. p. 113 n. 44.

(*Textum vide pag. seq.*)

In margine scriptum erat carmen versibus herois aut distichis elegiacis compositum, ex quo restant exitus hexametri . . . . ερος ἀλκῆς, et initium pentametri aut alterius hexametri *αἰὲν ἐς ἀνχιμά*[χους sqq.].

M. Aurelius Alcamenes *στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα* fuit a. 209/10 p. Chr.; is idem cum hoc fuisse videtur. Cognominem filium sibi adiutorem fuisse in negotiis magistratus cosmetae sustinendis ideoque sibi anticosmeta opus non fuisse praedicat col. IV v. 9—18 (sic enim haec intellegenda sunt, quae Boeckhius perperam ad huius tituli collocandi negotium rettulit); is filius igitur tum non iam ephebus erat; quare hanc tabulam titulo n. 1147, ubi Alcamenes inter nobilissimos ephebos est, recentiorem neque ab anno 200 p. Chr. multum abesse puto.

ΑΛΚΑΜΕΝΟΥΣΚΟΣΜΗ
ΤΕΥΟΝΤΟΣΕΦΗΒΟΙ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΑΥΡ·ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΙΣΙΤΥΧΟΣΖΩΠΥ·
ΖΩΠΥΡΟΣ)
ΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣΣΟΦ·
ΦΑΝΙΑΣΜΥΣΤΙΚΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)
Ȝ ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΜΕΓΙΣΤΟΔΩΡΟΣ)
ΚΑΡΠΟΣ)
Ȝ ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΠΕΛΛΗΣΑΦΡΟΔ·
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΑΦΡΟ·
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΠ·
ΔΙΟΚΛΗΣΟΚΑΙΤΡΥΦ·
ΛΕΩΝΙΔΗΣΖΩΣΙ·
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΙΣΙΔΟΤΟΣΕΡΜ·
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΕΡΜ·
Ȝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΤΙΤΟΣ)
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ)
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΝΙΚΟ·
ΖΩΠΥΡΟΣΝΙΚΟ·
ΑΥΡΠΑΝΤΑΙΝΟΣ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΚΛΑΟΝΟΜΑΣΤΟΣ
ΦΙΛΙΝΟΣΜΥΣΤΙΚ·
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣΕΥΔ·
ΕΡΜΟΦΙΛΟΣΕΥΔ·
ΠΟΜΠ·ΜΑΡΩΝ
ΟΛΥΠΙΚΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΕΙϹΙΔΟΤΟΣΔΙΟ·
ΒΟΤΡΥΣ
ΘΙΑΣΟΣ
ΣΜΥΡΝΟΣ

ΣΥΜΦΕΡΩΝΜΕΛΙΣ·
ΜΕΛΙΣΣΟΣ)
ΛΟΓΟΣ)
ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ)
ΞΕΝΟΚΛΗΣΟΝΗΣΙ·
Ȝ ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΡΙΤΩΝ)
ΝΙΚΩΝΕΥΤΥΧ·
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣΣΩΣΙ·
ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΚ·
Ȝ ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΚΛ·ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ
Ȝ ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΕΥΤ
ΑΜΜΩΝΙΟΣ)
ΔΙΦΙΛΟΣΑΦΡΟ·
ΦΑΡΝΑΚΗΣΕΛΕΥ·
ΜΑΚΡΕΙΝΟϹΦΙΛΟ
ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΦΙΛ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣΑΘΗΝΙΩ
ΚΑΠΑΥΛΕΙΝΟΣ
ΚΑΡΗΤΟΡΙΚΟΣ
ΥΜΕΝΑΙΟΣΜΗΤΡ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣΥΓΙΝ
ΑΓΑΘΩΝ)
ΣΤΑΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΕΡΑΔΩΣΙΘΕΟΣ
ΓΑΛΥΜΗΔΗΣ
ΔΑΜΑΣ
ΚΟΡΥΜΒΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
ΕΥΓΝΩΜΩΝ
ΝΕΑΝΘΗΣ
ΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΜΑΡΩΝ
ΕΠΑΦΡΑΣ

ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ)
ΙΑΤΡΟΚΛΗΣ)
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΙΠΠΟΘΟΟΝΤΙΔΟϹ
ΘΕΟΦΑΝΗϹΦΙΛΕΡΩΤΟϹ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣΦΙΛ
ΕΥΚΡΑΤΗΣΦΙΛ
ΘΕΟΦΑΝΗΣ)
ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΣ)
ΕΥΠΟΡΙΣΤΟΣ
·ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΤΡΟ·
ΜΙΑΩΝ)
ϹΕΡΑΠΙΑΚΟϹΕΥΚ
ΦΟΙΒΟΣΔΟΡΥΦ·
ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ)
ΚΛΑ·ΓΑΙΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΑ
ΜΕΑΝΤΙΩΧΙΔΟΣ
ΑΙΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΛΑΝΥΜΦΙΟΣ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΡΚ
ϹΟΛΩΝΑΡΚΟΛΥ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΕΥΤΥΧΗΣΕ
ΠΡΙΜΟΣ)
ΖΩΣΑΣΠΡΙ·
ΕΠΙΚΤΑΣ
ΑΤΤΙΚΙΩΝ
ΖΗΝΩΝ
ΠΙΝΟΣ
ΝΕΙΚΩΝ
ΚΛΑΣΩΤΗΡΙΩΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ·
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΣ
ΚΛΑ·ΟΝΗΣΙΜΟϹ
ΖΜΑΡΑΓΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΚΤΗΤΟΣ)
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣΔΙΟΝ
ΘΡΑϹΥΒΟΥΛΟΣ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΠΑΙΛΔΙΦΙΛΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΣΤΑΥΓΕ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΔΕΟΥ
ΚΕΧΡΗΣΑΜΗΝΔΙΑΤΟ
ΕΝΤΩΝΟΜΩΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΟΥΜΗΔΕΝΓΕΓΡΑ
ΦΘΑΙΑΛΛΩΣΤΕΚΑΙ
ΤΩΥΙΩΕΧΡΗΣΑΜΗΝ
ΕΙΣΤΑΥΤΗΝΤΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ
ΜΑΥΡΗΛΙΩ
ΑΛΚΑΜΕΝΕΙΛΑΜ
ΠΤΡΕΙ

ΜΑΧΙΜΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΠΛΑΤΩΝ
ΕΥΚΑΡΠΑΣ
ΕΥΤΥΧΑΣ
ΛΕΩΝ
ΠΩΣΦΟΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΖΩΠΥΡΟΣ
ΜΑΡΚΟΣ
ΕΥΦΡΑΝΤΙΚΟΣ
ΚΛ·ΕΥΤΥΧΗΣ
ΑΘΗΝΙΩΝ

ΣΥΜΦΟΡΟΣ)
ΠΑΝΘΙΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟϹ
ΕΥΚΑΡΠΑΣ
ΑΡΤΕΜΑΣ
ΘΕΟΔΟΤΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ

In margine scuti:

Ο Ρ Ο Σ Λ Λ Κ Η Σ Λ Ι Ε Ν Ε Σ Λ Ν Χ Ε Μ Λ

Var. lect. Perpauca eaque levissima apud Boeckhium minus recte expressa erant, quae ex editione Anglica correxi; inter quae gravissimum est quod is col. IV v. 30 pro ΜΑΧΙΜΟΣ exhibet ΜΑΞΙΜΟΣ. Cetera enumerare operae pretium non est.

Ἀλκαμένευς κοσμη|τεύοντος ἔφηβοι.

Ἐρεχθεῖδος
Αὐρ(ήλιος) Δημήτριος
Ἰσίτυχος Ζωπύ(ρου)
Ζώπυρος)
Ζωσιμιανὸς Σοφ...
Φανίας Μυστικοῦ
Ἡρακλείδης)
Αἰγεῖδος
Μεγιστόδωρος)
Κάρπος)
Λεοντίδος
Ἀπολλᾶς Ἀφροδ(ισίου)
Εὐτυχιανὸς Ἀφρο(δισίου)
Ἀσκληπιάδης Ἀπο.
Διοκλῆς ὁ καὶ Τρύφ(ων?)
Λεωνίδης Ζωσί(μου)
Ζώσιμος)
Ἰσίδοτος Ἑρμ.
Εὐφρόσυνος Ἑρμ.
Πτολεμαΐδος
Τίτος)
Νικόστρατος)
Τιμοκράτης Νικο(στράτου)
Ζώπυρος Νικο(στράτου)
Αὐρ(ήλιος) Πάνταινος
ἐπένγραφοι
Κλα(ύδιος) Ὀνόμαστος
Φιλῖνος Μυστικ(οῦ)
Νικηφόρος Εὐδ.
Ἑρμόφιλος Εὐδ.
Πομπ(ώνιος) Μάρκω
Ὀλυ(μ)πικὸς
Ἀφροδείσιος)
Εἰσίδοτος Διο.
Βότρυς
Θίασος
Σμύρνος

Συμφέρων Μιλήτ(ου)
Μίλησσος)
Λόγος)
Εὔελπιστος)
Συνεκλῆς Ὀνησί(μου)
Ἀκαμαντίδος
Κρίτων)
Νίκων Εὐτυχ.
Χρύσανθος Σωσι.
Ἀθήναιος Εὐκ.
Ἀδριανίδος
Κλ(αύδιος) Πρωταγόρας
Οἰνεῖδος
Εἰσίδοτος)
Ἀλέξανδρος Εὐτ[υχ....]
Ἀμμώνιος)
Δίφιλος Ἀφρο(δισίου)
Φαρνάκης Ἐλευ.
Μακρεῖνος Φιλο.
Ἀφροδείσιος Φιλ.
Κεκροπίδος
Ἐπέραστος Ἀθηνίω(νος) Με(λιτεύς)
Κλ(αύδιος) Παυλεῖνος
Κλ(αύδιος) Ῥητορικὸς
Ὑμέναιος Μητρ.
ἐπένγραφοι
Περιγένης Ὑγεί(νου)
Ἀγάθων)
Στά(τιος) Εὐτυχιανὸς
Ἑρμ. Διοσίθεος
Γα(ν)υμήδης
Δαμᾶς
Κόρυμβος
Ἡρακλείδης
Εὐγνώμων
Νεάνθης
Ἰσίδοτος
Ἰσίδωρος
Μάρκω
Ἐπαφρᾶς

Ἀφροδείσιος)
Ἰατροκλῆς)
Ἀγαθόπους
Ἱπποθοωντίδος
Θεοφάνης Φιλέρωτος
Φιλοκράτης
Διόφαντος Φιλ(οκράτους)
Εὐκράτης Φιλ(οκράτους)
Θεοφάνης)
Ἀφροδείσιος)
Εὐπόριστος
Αἰαντίδος
Στέφανος Τρο(φίμου)
Μίλων)
Σεραπιακὸς Εὐκ.
Φοῖβος Δορυφ(όρου)
Δορυφόρος)
Κλα(ύδιος) Γάϊος
Ἀγαθοκλῆς)
Ζώσιμος Ἀγα(θοκλέους)
Ἀρτεμίδωρος Ἀ.
Ἀντι(ο)χίδος
Αὐ(ρήλιος) Διονύσιος
Κλα(ύδιος) Νυμφίος
Ἡλιόδωρος Ἀρκ(ολύκου)
Σόλων Ἀρκολύ(κου)
ἐπένγραφοι
Εὐτύχης Γα.
Πρῖμος)
Ζωσᾶς Πρί(μου)
Ἐπικτᾶς
Ἀττικίων
Ζήνων
Πίνος
Νείκων
Κλα(ύδιος) Σωτηρίων
Ἀρτεμίδωρ(ος)
Σωτήριχος
Ζώσιμος
Δήμητρος
Κλα(ύδιος) Ὀνήσιμος
Σμάραγδος
Μάξιμος
Ἀπολλών(ιος)
Πλάτων
Εὐκαρπᾶς
Εὐτυχᾶς
Λέων
Πιστόφορος
Διονύσιος
Ζώπυρος
Μάρκος
Εὐφραντικὸς
Κλ(αύδιος) Εὐτύχης
Ἀθηνίων

Πρωτόκτητος)
Διόφαντος Διον.
Θρασύβουλος
Ἀτταλίδος
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Δίφιλος
Πόπλιος Ταΰγέ(του)
ἀντικοσμήτῃ δὲ οὐ|κ ἐχρησάμην διὰ τὸ | ἐν τῷ νόμῳ περὶ τού|του μηδὲν γεγρά|φθαι, ἀλλὰ τό καὶ | τῷ υἱῷ ἐχρησάμην | εἰς ταύτην τὴν | ἐπιμέλειαν | Μ(άρκῳ) Αὐρηλίῳ | Ἀλκαμένει Λαμ|πτρεῖ.
Σύμφορος)
Πανθίων
Ἀφροδείσιος
Εὐκαρπᾶς
Ἀρτεμᾶς
Θεόδοτος
Ἀρτεμίδωρος
Σωτήριχος

1166 Fragmentum tabulae, quae in media parte scutum habuit expressum, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΜΑΤΕΥΣ
ΝΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ

ΚΕ
ΛΣΕΑΣ ΖΣ//

In scuti margine:

/// Ρ Ο Ν Π Υ

V. 1. 2 [γραμ]ματεύς· | [Στράτω]ν Κιθαιρῶνος. Ex his apparet, titulum anno 179/80 p. Chr. antiquiorem non esse. Nam ab eo anno usque ad Caracallae tempora Stratonem Cithaeronis f. Acharnensem scribae perpetui munere functum esse constat (ad n. 1139). Similis titulus fuit ei qui antecedit, nam non modo clypei figura expressa fuisse videtur, sed etiam margini quo is clypeus circumdabatur aliquid inscriptum fuisse. Tamen eiusdem lapidis hoc fragmentum esse non potest. Ceterum v. 4 [Μν]ασίας Ζω ... fuisse videtur. Reliqua plane incerta.

1167 Fragmentum marmoris Pentelici; apud S. Demetrium Κατηφόρη exscripsit Koehler.

ΗΠΙΑΔΟΥ
ΩΣΙΜΟΥ
ΙΔΩΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΜΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΓΙΟΝΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ
ΙΝΟΣ)
ΡΙΣΤΟΣ)
Σ)
ΟΣΕΥΠΟΡΟΥ
ΡΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ///
ΤΥΧΙΚΟΣ
ΡΙΩΝ)
ΩΝΙΟΣΘΑΛΛΟΥ
ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ
ΙΟΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΙΧΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΣΙΟΣΠΡΩΤΙΩΝΟΣ
ΡΟΦΙΜΟΣ)
Σ)
ΝΙΟΣ)
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΩΝ)
ΩΝΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΣΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΤΗΣΕΥΤΥΧΟΥ
vac.
ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ
ΕΜΩΝ
ΠΙΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣ
ΩΡΟΣ
ΡΩΝ

[...... Ἀσκλη]πιάδου
[....... Ζ]ωσίμου
[Ἀρτεμ]ίδωρος Ἀσκληπιάδου
..... ας Ἀσκληπιάδου
.... μος Ζωσίμου
... ας Ζωσίμου
[... τ]ί[ω]ν Νικομήδους
.... νος)
[Εὐπό]ριστος)
[Εὔπορο]ς) (?)
...... ος Εὐπόρου
...... ρος Μενεκράτου[ς]
..... Τυχικός
..... ρίων)
..... ώνιος Θάλλου
..... Μελίτωνος
..... ιος Θεογένους
...... ιχος Ἀγάθωνος
..... σιος Πρωτίωνος
[..... Τ]ρόφιμος)
...... ς)
...... νιος)
[...... Ἀ]πολλωνίου
..... ος Ἀγαθοκλέους
..... ων)
...... ων Ἀγαθοκλέους
...... ς Ζωσίμου
..... άτης Εὐτύχου
[γραμματεύς]
[Στράτων] Κιθαιρῶνος
[ἡγ]εμών
[...... Ἐ]πιτυγχάνοντος
[Θυρ]ωρός
.... ρων

De Stratonis scribae aetate vide ad n. 1138.

1168 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη; exscripsit Koehler.

ΑΝΤΙΝ
ΚΑΙΑΔΡΙΑΝ
ΑΥΡΕΙΣΙΔΟΤ///Ο
ΙΝ ΒΑΣΣΟΣ
ΛΕΥΣΕΙΝΙΑΚ
ΧΙΔΗΣ)
ΩΝ

Ἀντιν[όεια]
καὶ Ἀδριάν[εια]
Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδο[τ]ο[ς]
[Πι]ν(άριος) Βάσσος
[Ἐ]λευσείνια κ-
[αὶ .....· Εὐτυ]χίδης)
.... ων

C. Pinarius Bassus Hagnusius prytanis Attalidis est n. 1054, eponymus eiusdem tribus n. 1058. Utrumque titulum non multis annis post 210 p. Chr. compositum esse demonstravi in adnotatione. Quare hoc catalogi ephebici frustulum vix initio saeculi tertii recentius esse potest. Plane singulare est, quod Eleusiniorum agonothesia in titulo ephebico commemoratur, sed dubitare de ea re vix licet.

1169 Herma lapidis Pentelici inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Phil. III p. 277—81. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 333 sqq. n. XCI. Ectypum chartaceum v. 1—17 complectens misit O. Lueders.

In fronte:

Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ι Ν Ι Ο Ν Γ Ο Ν Ω Μ Ε
Π Α Ι Δ Α Μ Α Κ Α Ρ Ε Ω Σ
Σ Τ Η Σ Α Ν Τ Ο Π Α Ι Δ Ε Σ
Ε Υ Κ Λ Ε Α Κ Ο Σ Μ Η Τ Ο Ρ Α
Φ Ο Ι Β Ο Υ Π Ρ Ο Φ Η Τ Η Ν
Ο Ι Ν Ε Ω Σ Ε Π Ω Ν Υ Μ Ο Ν

(plattae)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΓΚΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙΟΛΟΥΤΟΥΕΤΟΥΣ

ΦΛΑΤΤΙΚΟΣ
ΓΝΑΙΚΟΡΟΝΟΜΑΡΧΟΣ
ΜΑΚΑΡΕΥΣΕΛΕΥ
ΑΜΦΙΑΣ)
ΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΣΣΤΡΑ
ΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣΔΗΜΗ
ΚΛΜΕΜΝΩΝ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΖΗΝΩΝΟΣ
ΚΑΙΒΡΟΜΙΟΣ)

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΚΛΗΡΩΔΗΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝΑΜΦΙΑΣ)
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥ
ΕΠΙΜΑΧΟΣΕΛΕΥ
ΘΗΣΕΙΩΝΕΥΤΥΧΙΔΗΣ
ΘΕΣΠΙΑΔΗΣΟΙЄΙΟΙΔΟΤΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΑΡΚΕΣΙ
ΔΗΜΟΣΣΤΡΑ
ΕΠΙΝΕΙΚΕΙΩΝΚΑΙΦΙΛΑ
ΔΕΛΦΕΙΩΝΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣ
ΣΕΒΗΡΕΙΩΝΚΑΙΑΝΤΩΝΕΙ
ΩΝΦΛΑΑΤΤΙΚΟΣ

ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣΟΙΠΑΙΔΕΣ
ΤΟΥΚΟΣΜΗΤΟΥΜΑΚΑΡΕΥΣ
ΚΑΙΕΠΙΜΑΧΟΣ
ΚΟΜΟΔΕΙΩΝΚΑΙΑΘΗ
ΝΑΙΩΝΟΚΟΣΜΗΤΗΣ

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΙΕ
ΡΕΥΣΑΡΧΙΤΕΙΜΟΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΜΕΝΕ
ΚΡΑΤΟΥΣΦΙΛΑΔΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΙΕΡΕΥΣΣΤΡΑΤΩΝΚΙΘΑΙ
ΡΩΝΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΚΑΣΙΟΥ
ΦΗΓΟΥΣΙΟΣ
ΤΑΞΙΚΛΗΣΠΡΩΤΟΓΕΝΟ///
ΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΦΙΛΑΔΗΣ ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ
ΣΤΑΧΥΟΣΕΥΠΥΡΙΔΗΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΣΠΕΝΔΩΝ)ΦΡΕΑΡΙΟΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΣΠΕΝΔΩΝΜΟΥΣΙΚ/// ///
ΣΟΥΝΙΕΥΣ ΜΑΓΝΟΣ
ΑΜΜΩΝΙΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΧΑΡΗΣΙΟΥ
ΣΦΗΤΤΙΟΣ ΑΓΑΘΩΝ)
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ)ΦΛΥΕΥΣ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ)ΕΥΠΥΡΙ
ΥΠΟΠΑΙΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΥΑΚΙΝΘΟΥΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΟΠΛΟΜΑ (vac.)
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΙΛΕΥΧΑΡΙ
ΣΤΟΣΦΛΛ
ΗΓΕΜΩΝΤΕΙΜΑΓΕΝΗΣ

In sinistro latere:

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΚΑΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ)
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΟΝΑΣΟΣΑΣΙΑΤΙΚΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΚΟΡΟΝΟΜΑΡΧΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ)
ΙΟΥΛΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΚΛΗΡΩΔΗΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΘΑΛΗΣΥΜΗΤΤΟΥ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΜΦΙΑΣ)
ΣΤΡΑΤΩΝΜΕΝΕΣΘΕΩΣ
ΚΙΤΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΠΩΛΛΙΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣΦΙΛΛΥ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΣΕΥΜΕΝΟΥΣ
ΠΕΙΡΙΘΟΥΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΟΝΗΣΑΣΣΩΤΗΡΟΣ
ΕΣΠΕΡΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ)
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟΣΣΤΡΑΤΟΛΛΟΥ
ΤΡΥΦΩΝ)
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΣΩΖΟΝΤΟΣ
ΕΥΠΟΡΙΣΤΟΣΜΑΤΡΕΟΥ
ΡΟΔΩΝΜΑΤΡΕΟΥ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΜΑΚΑΡΕΥΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
ΕΠΙΜΑΧΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΥ
ΔΗΜΥΛΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΖΗΝΩΝΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΕΡΑΤΩΝΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣ)
ΘΕΟΠΕΙΘΗΣΑΓΑΘΟΔΩΡΟΥ
ΣΕΙΓΗΡΟΣΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝ)
ΕΙΣΙΓΕΝΗΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΒΡΟΜΙΟΣ)
ΕΥΠΑΤΩΡΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠΥΘΑΓΟΡΟΥ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΣ)
ΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΠΡΕΠΩΝΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΦΛΑΑΤΤΙΚΟΣ
ΚΑΜΕΜΝΩΝ
ΑΡΤΕΜΩΝΡΗΤΟΡΙΚΟΥ
ΚΟΚΛΕΙΒΙΑΝΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΘΕΣΠΙΑΔΗΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΩ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΤΑΞΙΚΛΕΟΥΣ
Ε Π Ε Ν Γ Ρ Α Φ Ο Ι
ΚΑΒΑΚΧΙΟΣ
ΜΑΡΚΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΖΟΙΛΟΣΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΑΣΛΑΣΝΕΙΚΙΟΥ
ΠΥΡΑΜΟΣ)
ΚΑΚΟΡΝΟΥΤΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΑΓΑΘΑΓΓΕ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)
ΟΡΕΣΤΗΣΓΡΑΠΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΖΩΣΙΜΟΥ
ΟΥΑΛΕΠΑΦΡΑΣ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣΚΑΡΠΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΚΑΡΠΟΥ
ΑΥΡΤΡΩΙΛΟΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΠΑΡΕΔΡΟΥ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ)
ΝΕΙΚΑΝΔΡΟΣΣΕΡΑΠΙΩ
ΡΟΥΦΕΙΝΟΣΦΙΛΟΥΜΕ
ΑΡΤΕΜΩΝΦΑΙΔΡΙΩΝΟΣ
ΑΚΙΝΔΥΝΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ

ΜΥΣΤΙΚΟΣ
ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΣΕΛΕΥ
ΥΓΕΙΝΟΣΑΒΑΣΚΑΝ
ΠΡΕΙΣΚΟΣΑΛΕΞΑΝ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣΠΡΟΘΥ
ΑΡΤΕΜΩΝΠΡΟΘΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΣΠΡΟΘΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΖΩΣΙ
ΑΙΛΔΑΝΛΟΣ

In dextro pilae latere:

ΛΕ (*lineae atramento pictae*)

ΤΩΗΡΑΚΛΕΙ
ΛΕΩΝΙΔΗ

Var. lect. *In fronte* col. I v. 24 Εἰσιδότου Kumanudis, ЄΙΟΙΔΟΤΟΥ Dumont qui hanc vocem posteriore demum tempore additam refert. || *In latere sinistro* col. I v. 83 Ἀθήμερος Kumanudis; sed Ἀγαθήμερος scriptum esse expressis verbis testatur Dumont.

Ἐλευσείνιον γένῳ με | παῖδα Μακαρέως
στήσαντο παῖδες | εὔκλεᾶ κοσμήτορα
Φοίβου προφήτην, | Οἰνέως ἐπώνυμον.

ἄρχοντος Γ(αΐου) Κασ(ίου) Ἀπολλωνίου Στειριέως
γυμνασίαρχοι ὅλου τοῦ ἔτους
Φλ(άουιος) Ἀττικός
Γναῖ(ος) Κορ(νήλιος) Ὀνόμαρχος
Μακαρεὺς Ἐλευ(σινίου)
Ἀμφίας)
Ἀρκεσίδημος Στρα(τολάου)
Πλουτιάδης Δημη(τρίου)
Κλ(αύδιος) Μίμων
Ἐπαφρόδειτος Ζήνωνος
καὶ Βρόμιος)

ἀντικοσμήτης· ἱε-
ρεὺς Ἀρχίτειμος
παιδοτρίβης διὰ βίου·
Τελεσφόρος Μενε-
κράτους Φιλαΐδης
γραμματεὺς διὰ βίου·
ἱερεὺς Στράτων Κιθαι-
ρῶνος Ἀχαρνεύς.

ἀγωνοθέται
Ἀντινοείων· Κλ(αύδιος) Ἡρώδης
Ἀδριανείων· Ἀμφίας)
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευ(σῖνι)·
Ἐπίμαχος Ἐλευ(σινίου)
Θησείων· Εὐτυχίδης
Θεσπιάδης οἱ Εἰ[σ]ιδότου
Γερμανικείων· Ἀρκεσί-
δημος Στρα(τολάου)
Ἐπινεικείων καὶ Φιλα-
δελφείων· Πλουτιάδης
Σεβηρείων καὶ Ἀντωνεί-
ων· Φλα(ουιος) Ἀττικός

τοῦ περὶ ἀλκῆς· οἱ παῖδες
τοῦ κοσμητοῦ Μακαρεὺς
καὶ Ἐπίμαχος
Κομοδείων καὶ Ἀθη-
ναίων· ὁ κοσμητής

σωφρονισταί
Διονυσόδωρος Κασίου
Φηγούσιος
Ταξιαλῆς Πρωτογένο[υς]
Σουνιεύς,
Ἰούλιος Εἰσίδωρος
Φιλαΐδης, Μενεσθεὺς
Στάχυος Εὐπυρίδης,
Ζώσιμος) Λαμπτρεύς,
Σπίνθων) Φρεάρ[ρ]ιος
ὑποσωφρονισταί
Σπίνθων Μουσικ[οῦ]
Σουνιεύς, Μάγνος
Ἀμμωνίου Ἀγνούσιος,
Ἀρίστων Χαρισίου
Σφήττιος, Ἀγάθων)
Μαραθώνιος,
Χρυσόγονος) Φλυεύς,
Ἀθηνόδωρος) Εὐπυρίδης
ὑποπαι(δοτρίβης)· Εὐτυχιανὸς
Ὑακίνθου Σφήττιος
ὁπλομά(χος)· *vacat*
ὑπογραμμ(ατεύς)· Αὐ(ρ(ιος) Εὐχάρι-
στος Φαλ(ηρεύς)
ἡγεμών· Τειμαγένης

Ἀγαθῇ τύχῃ
Ἐρεχθεῖδος
Κάσιος Διονυσόδωρος
Ζώσιμος)
Νεικόστρατος)
Παράμονος Ζωπύρου
Ὄνασος Ἀσιατικοῦ
Ζώσιμος Ἐπαφροδείτου
Αἰγεῖδος
Κορ(νήλιος) Ὀνόμαρχος
Ἀγαθοκλῆς)
Ἰουλ(ιος) Εἰσίδωρος
Πανδιονίδος
Κλ(αύδιος) Ἡρώδης
Ἀσκληπιάδης Συμφέρον(τος)
Θαλῆς Ὑμηττοῦ
Λεωντίδος
Ἀμφίας)
Στράτων Μενεσθέως
Κίττος Ἀλεξάνδρου
Ἀσκληπιάδης)
Ἀκαμαντίδος
Παλλίων Ἀρίστωνος
Ζωτικιανὸς Φιλλοῦ
Ἑρμόδωρος Εὐμένους

Ζωτικιανὸς Τειμοθέου
Εἰσίδωρος Τειμοθέου
Πρέπων Εὐτυχίδου
Αἰαντίδος
Φλα(ουιος) Ἀττικός
Κλ(αύδιος) Μίμων
Ἀρτέμων Ῥητορικοῦ
Κον(ήιος) Λειβιανός
Ἀντιοχίδος
Θεσπιάδης Εἰσιδότου
Εὐήμερος Ἀσκληπιάδου
Εὐτυχίδης Εἰσιδότου
Διονυσόδωρος Ἀρτέμω(νος)
Ἀτταλίδος
Πλουτιάδης Δημητρί(ου)
Πρωτογένης Ταξιαλέους
ἐπίγραφοι

Κλ(αύδιος) Βάκχιος
Μᾶρκος Ζωσίμου
Ζωΐλος Παμφίλου
Ἀπλᾶς Νεικίου
Πύραμος)
Κλ(αύδιος) Κορνοῦτος
Κάλλιστος Διονυσίου
Ἀγαθήμερος Ἀγαθαγγέ(λου)

Μυστικός
Ἐπιτύνχανος Ἐλευ.
Ὑγεῖνος Ἀβασκάν(του)
Πρεῖσκος Ἀλεξάν(δρου)
Ζώσιμος)
Ζώσιμος Προθύ(μου)
Ἀρτέμων Προθύ(μου)
Θεόφιλος Προθύ(μου)

Πειρίθους Σωκράτους
Ἰούλιος Ἀριστείδης
Ὀνησᾶς Σωτῆρος
Ἔπαφρος Ἀθηναίου
Ἀθήναιος)
Ἀδριανίδος
Ἀριστόδημος Στρατολάου
Τρύφων)
Εὔκαρπος)
Ζώσιμος Σώζοντος
Εὐπόριστος Ματρίου
Ῥόδων Ματρίου
Οἰνεῖδος
Μακαρεὺς Ἐλευσινίου
Ἐπίμαχος Ἐλευσινίου
Δημύλος Τιμοθέου
Ἐπαφρόδειτος Ζήνωνος
Στέφανος Φιλουμενοῦ
Ἐράτων Ἀγαθόποδος
Κεκροπίδος
Ἀγαθόδωρος)
Θεοπείθης Ἀρτέμωνος
Σεουηρὸς Εὐτυχιανοῦ
Ἀριστείδης Ἀρτέμωνος
Ἀρτέμων)
Εὐτυγένης Ἀρτέμωνος
Ἡλιόδωρος Ἀρτέμωνος
Βρόμιος)
Εὐπάτωρ Δημητρίου
Δημήτριος Πυθαγόρου
Ἱπποθωντίδος
Ὀνήσιμος Φιλοκράτους
Δίκαιος)

Ἀλέξανδρος)
Ὀρέστης Γράπτου
Στράτων Ζωσίμου
Οὐαλ(έριος) Ἐπαφρᾶς
Ἐλπιδηφόρος Κάρπου
Ἐπαφρόδειτος Κάρπου
Αὐρ(ήλιος) Τρωίλος
Παράμονος Παιδέρου
Ἐλευσίνιος)
Νέανδρος Σεραπίω(νος)
Ῥουφεῖνος Φιλουμε(νοῦ)
Ἀρτέμων Φαιδρίωνος
Ἀνώδυνος Εὐκάρπου
Εὔκαρπος

Ἀσκληπιάδης Ζωσί(μου)
Αὐ(ιος) Δαναός

Posteriore tempore ab ephebo quodam infra insculptum est τῷ Ἡρακλεῖ Λεωνίδῃ.

Ipsa tabula, cum Commodeorum et Severeorum festa in ea recenseantur, anno 197, quo Commodus a Severo consecratus est, recentior esse debet. Ex altera parte certe conscripta est priusquam Caracalla omnibus qui in orbe Romano erant civitatem daret, qua de re exponemus ad n. 1177.

1170 Fragmentum tabulae inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 404 n. CXVI. Exscripsit Koehler.

ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ)	
ΠΟΛΛΙΩΝΝΕΙΚΙΟΥ	ΠΡΑΞΙΤΕΛΗ
ΝΕΙΚΟΜΑΧΟϹΖΩϹΙΜΟΥ	ϹΩΚΡΑΤΗϹ
ΛΕΩΝΙΔΗϹΘΕΟΦΡΑϹΤΟΥ	ΠΙϹΤΟϹ *vac.*
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟϹ	ΕΠΙΓΟΝ
ΚΛΛΥΔΙΟϹΜΕΝΙΠΠΟϹ	ΦΛ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ	Τ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟϹ)	
ΕΙϹΙΔΩΡΟϹΘΕΟΛ	
ΜΟϹΧΟϹΘΕΟΔ	
ΔΩΡΟΘΕΟϹ)	
ΠΙΘΑΝΟϹ)	
ΜΥΡΩΝ)	
ΕΥΒΟΥΛΟϹΕΠ	
ΑΦΘΟΝΗΤΟϹ	
Γ	

[Αἰγεῖδος]	
. . . .	
Διονύσιος)	
Πολλίων Νεικίου	Πραξιτέλη[ς]
Νεικόμαχος Ζωσίμου	Σωκράτης
Λεωνίδης Θεοφράστου	Πίστος
Πανδιονίδος	Ἐπίγον[ος]
Κλαύδιος Μένιππος	Φλ. . .
Ἀπολλώνιος Ἀρτεμιδώρου	Τ. . .
Ἀρτεμίδωρος)	
Εἰσίδωρος Θεοδ . . .	
Μόσχος Θεοδ	

Δωρόθεος)
Πίθανος)
Μύρων)
Εὔβουλος Ἐπ . . . . .
Ἀφθόνητος . . . . . .

Apollonius Artemidori f. Cydathenaeensis prytanis Pandionidis recensetur supra n. 10, anno 209/10 p. Chr. Ephebus igitur vix fuerit post annum 195 p. Chr., qua de causa titulum hic inserui. Pithanus Pithani f. aliqua certe necessitudine attingit Carpodorum Pithani f., qui ephebus eiusdem tribus est n. 1125; fortasse fratris filius est.

1171 Herma lapidis Pentelici sine capite inventus ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Kumanudis Philist. I p. 518—22 n. 6. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 338 sqq. n. XCII. De epigrammate v. 1—6 disputavimus R. Neubauer Hermae XI p. 151 sq. et ego XII p. 9 sqq. Ectypa duo chartacea misit O. Lueders, quorum alterum continet v. 1—7, alterum partes versuum 32—36. Idem praeterea nonnullos locos contulit. Ex iis per totum titulum litterarum formas expressi.

In parte antica:

ΟΝΒΑΣΙΛΗΣΕΣΤΕΨΑΝΕΠΕΥΔΙΚΙΗΒΙΟΤΟΙΟ
ΚΑΙΣΤΑΔΙΟΙΣΙΕΡΟΙΣΣΤΗΣΑΝΑΕΘΛΟΘΕΤΗΝ
ΞΥΣΤΑΡΧΗΝΚΕΚΡΟΠΕΣΣΙΚΑΙΑΘΛΗΤΗΡΣΙΤΡΥΦΩΝΑ
ΠΑΤΡΗΚΟΣΜΗΤΗΝΠΑΙΣΙΝΕΟΙΣΕΘΕΤΟ
ΚΛΕΙΝΟΤΑΤΟΝΚΕΚΡΟΠΩΝΕΡΙΚΥΔΕΟΣΕΡΜΑΠΟΛΗΟΣ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΠΑΙΔΩΝΡΥΤΟΡΑΚΑΙΒΙΟΤΟΥ
ΕΠΙΤΗΣΑΡΧΗΣΤΗΣΓΑΪΟΥΚΥΪΝΤΟΥΪΜΕΡΤΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
ΤΟΝΚΟΣΜΗΤΗΝΤΩΝΕΦΗΒΩΝΤΡΥΦΩΝΑΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΥΒΑΔΗΝΟΙΥΙΟΙΣΑΤΥΡΟΣΚΑΙΘΕΟΦΙΛΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥΤΟΝΘΕΙΟΝΑΥΤΟΣΔΕΕΑΥΤΟΝ
ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΤΩΙΔΙΩΚΟΣΜΗΤΗΡΟΥΦΩ)ΕΛΕΟΥΣΙΩ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΔΙΟΛΟΥΕΤΟΥΣΜ·ΙΟΥΛ·ΠΙΟΣΠΑΠΕΙΡΙΑΝΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΡΥΤΙΔΑΣΙΟΥΛΙΟΣΘΟΡΙΚΙΟΣΚΑΙΑΡΧΩΝ
ΟΑΥΤΟΣ·ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΑΙΛΙΟΣΑΡΤΕΜΩΝ·ΚΗΡΥΞΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ·ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΑΤΥΡΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΥΒΑΔΗΣ·ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΤΙΤΟΣΟΥΑΡΙΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ ΦΛΥΕΥΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙΣΑΤΥΡΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣΥΒΑΔΗΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΘΕΟΦΙΛΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΥΒΑΔΗΣΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝΑΥΡ·ΕΠΙΓΕΝΗΣΚΑΙΑΥΡΗΛ·
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ·ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥΥΒΑΔΗΣ·ΣΕΒΗΡΕΙΩΝΑΙΛ·
ΑΡΤΕΜΩΝΣΗΜΑΧΙΔΗΣ·ΑΝΤΩΝΕΙΩΝΜ·ΙΟΥΛ·ΠΙΟΣ
ΠΑΠΕΙΡΙΑΝΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΡΥΤΙΔΑΣΙΟΥΛΙΟΣ
ΚΟΜΟΔΕΙΩΝΑΝΝΙΟΣΣΦΑΛΛΩΝΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΤΥΛΛΙΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝΑΙΛΙΟΣΖΗΝΩΝΒΕΡΕΝΕΙΚΙΔΗΣ
ΘΗΣΕΙΩΝΟΚΟΣΜΗΤΗΣ·ΑΜΦΙΕΡΑΩΝΚΛ·ΑΠΕΡ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ·ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΛ·ΠΟΥΣΤΟΥΜΙΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ·ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣΟΥΑΡΙΟΣ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣΦΛΥΕΥΣ

(phallus)

ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣΚΙΤΤΟΥΑΙΘΑΛΙΔΗΣ
ΗΓΕΜΩΝΔΙΑΒΙΟΥΓΑ·ΤΥΡ·ΤΕΙΜΑΓΕΝΗΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣΦΛΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔΙΑΒΙΟΥΣΤΡΑΤΩΝΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣΑΧΑΡ

ΣΩΦΡΟΥΙΣΤΑΙ	ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣΠΑΛ	ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ)ΕΠΙΕΙΚΙΔΗΣ
ΦΟΙΒΙΑΝΟΣΠΕΙΡΑΙΕΩΣΛΑΜΠΤ	ΖΩΣΙΜΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΒΗΣΑ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥΑΖΗΝΙ	ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΓΑΘΩΝΦΙΛΕΡΩΤΟΣΠΑΙΑΝΙΕ	ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)ΠΑΙΑΝΙ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΒΑΣΚΑΧΑΡ	ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)ΠΑΛΛΗ
ΜΝΗΣΙΘΕΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΡΜΕΙ	ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ	ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΦΟΙΒΙΑΝΟΥΛΑΜ	ΑΙΛΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΝΤΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΣΩΤΗΡΙΔΑΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥΚΗϕ
ϕΙΛΙΠΠΟΣΣΥΜϕΟΡΟΥΚΗϕ
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΣΜΕΓΙΣΤΟΔΩΓΑΡ
ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ)ΕΡΧΙΕΥΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΝΗΣΙΘΕΟΥΕΡΧ
ΕΥΟΔΟΣΜΝΗΣΙΘΕΟΥΕΡΧΙ
ΛΙΚΙΝΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΣΓΑΡ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟΣ
ΠΕΡΓΑΣΙΔΗΣΑΓΑΘΩΝΟΣΠΑΙ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣΠΑΙΑ
ΟΝΑΣΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥΚΥΘΗ
ΕΥΤΥΧΗΣΛΗΝΑΙΟΥΚΥΘΗ
ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΣΑΤΥΡΟΣΤΡΥϕΩΝΟΣΥΒΑ
ΘΕΟϕΙΛΟΣΤΡΥϕΩΝΟΣΥΒΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΘΕΟϕΙΛΟΥΥΒ
ΕΥΜΕΝΗΣ)ΧΟΛΛΕΙΔΗΣ
ΣΤΑΤΙΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΧΟΛ
ΣΤΑΤΙΟΣΚΟΡΙΝΘΟΣΧΟΛΛΕΙ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΑϕΘΟΝΗΤΛΕΥΚΟ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΡΜΕΙΛΕΥΚΟ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΑΙΛΖΗΝΩΝΒΕΡΝΙΚΙΔΗΣ
ΟΥΑΡΙΟΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣϕΛΥΕ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΥϕΛ
ΖΟΙΛΟΣΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥϕΛΥΕΥ
ΘΕΟϕΙΛΟΣΘΗΡΑΜΕΝΣΗΜΑ *sic*
ΑΚ////////ΙΔΟΣ
ΜΙΟΥΛΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΕΥΡ¯ΘΟΡ
//////ΙΝ///ΟΣΣΤΡΑΤΩΝΕΡΜΕΙΟΣ
//////////////////ΕΥΔΗΜΟΣΕΡΜΕΙΟ
ΘΑΛΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΕΚΚ
ΧΡΗΣΤΟΣΜΟΣΧΙΑΝΟΥΚΕϕ
ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ)ΚΥΡΤΕΙΔΗΣ
ΑΓΑΘΩΝ)ΚΥΡΤΕΙΔΗΣ
ϕΛΑΒΑΜϕΙΚΛΗΣΣϕΗΤ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟΣΣΩΣΤΡΑΗϕΑΙ
ΖΗΝΟΔΟΤΟΣΞΥΣΤΟΥΗϕΑΙ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΥΑΚΙΝΘΟΥΣϕΗ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΙΑ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΣϕΗΤΤΙΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΔΙΑΒΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΠΙΓΕ
ΝΟΥΣΑΧΑΡΝΕΥΣ } *alia manu*

ΑΙΑΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΝΤΙΝΟ
ΚΑΛΛΙΓΑΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΑϕΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΑΧΑΡ
ΕΥΠΟΡΟΣΑϕΡΟΔΕΙΣΙΑΧΑ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)ΑΧΑΡ
ΚΑΜΑΡΙΑΝΟΣΑΧΑΡ *sic*
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΧΑΡΜΙΔΗΣΑΜϕΙΑΡΜΕΑ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ)ΕΠΙ
ΕϕΕΣΙΟΣΠΥΘΟΔΩΡΕΠΙ
ΑΙΘΑΛΗΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΝΙΚΙΟΥΑ//////
ΝΙΚΙΑΣ)ΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΝΙΚΙΟΥΑ////////
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)ΑΖΗΝ
ΝΙΚΙΑΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥΑ/////////
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΠΕ////////
ΚΡΑΤΕΡΟΣΑΠΟ//////////
ΤΡΥϕΩΝ)
ΑΙΑΝΤ//////////
ΤΥΛΛΙΟΣ////////////////
ΜΑΥΡΕΠΙ//////////////
ΜΑΥΡΑΛ//////////////////
ΑΠΟΥΣ//////////////ΣΜΑ
ΚΛΑΠ//////////////ΑΘΩΝΙ
ΠΟΡϕΥΡ////////////ΜΑΡΑΘΩ
ΚΛΕΥΤΥ///ΗΣΜΑΡΑ
ΘΑΛΛΟΣΩΤΗΡΙΧΟΥΜΑ *sic*
ΖΩΣΙΜΟΣ)ΜΑΡΑΘΩ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
///ΙΛΑΡΤΕΜΩΝΣΗΜΑΧΙ
//////ΝΙΟΣΣϕΑΛΛΩΝΠΑΛ
ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΠΑ
ΕΥΠΟΡΟΣΕΥΤΥΧΙΔΟΥΠΑ
ΘΑΛΛΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)ΑΜϕΙ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ
ΑΙΛΛΟΓΙΣΜΟΣΑΓΝΟΥ
ΠΟΛΙΛΖΟΕΙΛΟΣΑΓΝ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΙΛΑΡΟΣ)ΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟΣΙΑΣΟΝ

V. 34 extr. ϕΛΥ in lapide esse expressis verbis testatur Lueders.

In latere:

ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΕΙΚΟΜΑΧΟΥΦΑΛ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣΕΥΠΟΡΟΣΕΠΙΓΕΑΧΑΡ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑΞΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ)ΦΛΥΕΥΣ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥΚΑΞΕΝΟΦΩΝ
ΚΑΨΑΡΙΟΣΜΕΛΙΣΣΟΣ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ	ΕΡΜΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ	ΠΟΛΥΔΕΥ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ	ΑΦΡΟΔΕΙ
ΟΙΜΟΣ)	
ΦΙΛΗΤΟΣ	ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥ
ΚΛΥΜΕΝΟΣ)	
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ	ΕΡΜΕΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣ	ΑΝΑΞΙΛΑΟΥ
ΥΓΕΙΝΟΣ	ΟΡΕΣΤΕΙΝΟΥ
ΜΟΥΣΑΙΟΣ	ΕΥΤΥΧΑ
ΘΗΣΕΥΣ	ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΥ
ΜΗΝΑΣ	ΕΥΒΟΥΛΟΥ

ΧΡΗΜΑΤΙΝΟΣ
ΚΛΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΚΛΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΟΝΔΙΑΝΟΣΜΕΝΙΠΠΟΥ
ΜΕΝΙΠΠΟΣ)
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΜΕΝΙΠΠΟΥ
ΤΥΛΛΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΡΜΗΣΕΥΤΥΧΑ
ΑΝΤΕΡΩΣ)
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΑΝΤΕΡΩ-
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΤΥΧΑ
ΦΑΥΣΤΟΣΕΥΤΥΧΑ
ΘΗΣΕΥΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ

Ὃν βασιλῆς ἔστεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βιότοιο
καὶ σταδίοις ἱεροῖς στῆσαν ἀεθλοθέτην
ξυστάρχην Κεκρόπεσσι καὶ ἀθλητῆρσι, Τρύφωνα,
πάτρη κοσμητὴν παισὶν ἑοῖς ἔθετο,
κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικυδέος ἔρυμα πόληος,
σωφροσύνης παίδων ῥύτορα καὶ βιότου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαΐου Κυίντου Ἰμέρτου Μαραθωνίου, | τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου | Ὑβάδην οἱ υἱοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα καὶ | Ἀπολλώνιος Θεοφίλου τὸν θεῖον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν | παρέστησα τῷ ἰδίῳ κοσμητῇ Ῥούφῳ) Ἐλευσινίῳ.

γυμνασίαρχης δι' ὅλου ἔτους· Μ(ᾶρκος) Ἰούλ(ιος) Πίος Παπειριανὸς | Ἀσκληπιάδης Εὐρυτίδας Ἰούλιος Θερίνιος, καὶ ἄρχων | ὁ αὐτός. στρατηγός· Αὖλος Ἀρτέμων. κῆρυξ· Ἀπολλώνιος Θεοφίλου. βασιλεύς· Σάτυρος Τρύφωνος | Ὑβάδης. πολέμαρχος· Τίτος Οὐάριος Ἐλευσίνιος | Φλυεύς.

ἀγωνοθέται

Ἀντινοείων ἐν ἄστει· Σάτυρος Τρύφωνος Ὑβάδης
Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσῖνι· Θεόφιλος Τρύφωνος
Ὑβάδης. Ἀδριανείων· Αὐρ(ήλιος) Ἐπιγένης καὶ Αὐρήλ(ιος)
Ἀλέξανδρος Μαραθώνιοι. Φιλαδελφείων·
Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑβάδης. Σεβηρείων· Αὐλ(ος)
Ἀρτέμων Σημαχίδης. Ἀντωνείων· Μ(ᾶρκος) Ἰούλιος Πίος
Παπειριανὸς Ἀσκληπιάδης Εὐρυτίδας Ἰούλιος
Κομοδείων· Ἄννιος Σφάλλων Παλληνεύς

Ἀθηναίων· Τύλλιος Μητρόδωρος Μαραθώνιος
Ἐπινεικίων· Αἴλιος Ζήνων Βερενικίδης
Θησείων· ὁ κοσμητής. Ἀμφιαρείων· Κλ(αύδιος) Ἀπερ
Μαραθώνιος. Γερμανικείων· Λ(ούκιος) Πουπτούμιος
Πόπλιος Μαραθώνιος. τοῦ περὶ ἀλκῆς· Οὐάριος
Ἐλευσείνιος Φλυεύς
ἀντικοσμήτης· Ἐλευσείνιος Κίττου Αἰθαλίδης
ἡγεμὼν διὰ βίου· Γά(ιος) Τυρ(ράνιος?) Τειμαγένης Σφήττιος
παιδοτρίβης διὰ βίου· Τελεσφόρος Μενεκράτου Φλυ(εύς) (errore pro Φιλαίδης)
γραμματεὺς διὰ βίου· Στράτων Κιθαιρῶνος Ἀχαρ(νεύς)

σωφρονισταί
Εὐτυχίδης Πραξιτέλους Παλ(ληνεύς)
Φοιβιανὸς Πειραιέως Λαμπτ(ρεύς)
Ἐπίκτητος Εὐοδίου Ἀζηνι(εύς)
Ἀγάθων Φιλέρωτος Παιανι(εύς)
Ἀφροδείσιος Ἀβασκ(άντου) Ἀχαρ(νεύς)
Μνησίθεος Δημητρίου Ἑρμει(ος)

Ἐρεχθεΐδος
Εὐπόριστος Φοιβιανοῦ Λαμ(πτρεύς)
Δημήτριος) Λαμπτρεύς
Σωτηρίδας Σωτηρίχου Κηφ(ισιεύς)
Φίλιππος Συμφόρου Κηφ(ισιεύς)

Αἰγεΐδος
Ἀφροδείσιος Μεγιστοδώ(ρου) Γαρ(γήττιος)
Μνησίθεος) Ἐρχιεύς
Δημήτριος Μνησιθέου Ἐρχ(ιεύς)
Εὔοδος Μνησιθέου Ἐρχι(εύς)
Λικί(νιος) Καλλιστόμαχος Γαρ(γήττιος)

Πανδιονίδος
Περγαμίδης Ἀγάθωνος Παι(ανιεύς)
Ζώσιμος Ἀγάθωνος Παια(νιεύς)
Ὀνᾶσος Ἀντιόχου Κυθή(ρριος)
Εὐτύχης Αντιόχου Κυθή(ρριος)

Λεοντίδος
Σάτυρος Τρύφωνος Ὑβά(δης)
Θεόφιλος Τρύφωνος Ὑβά(δης)
Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑβ(άδης)
Εὐμένης) Χολλείδης
Στάτιος Ἀβάσκαντος Χολ(λείδης)
Στάτιος Κόρινθος Χολλεί(δης)
Εὐπόδωρος Ἀφθονήτ(ου) Λευκο(νοεύς)
Διονυσόδωρος Ἑρμεί(ου) Λευκο(νοεύς)

Πτολεμαΐδος
Αἴλ(ιος) Ζήνων Βερενικίδης
Οὐάριος Ἐλευσείνιος Φλυε(ύς)
Σωτήριχος Στρατονίκου Φλ(υεύς)
Ζωΐλος Ἀρκεσιλάου Φλυεύ(ς)
Θεόφιλος Θηραμέν(ους) Σημα(χίδης?)

Ἀκ[αμαντ]ίδος
Μ(ᾶρκος) Ἰούλ(ιος) Ἀσκληπιάδης Εὐρ(υτίδας) Θορ(ίκιος)
..ω[ι]ος Στράτων Ἑρμειος
...... Εὔδημος Ἑρμειο[ς]
Θαλῆς Ἀσκληπιάδου ἐκ Κ[εραμέων]
Χρῆστος Μοσχιανοῦ Κεφ[αλῆθεν]
Ἀρίστιππος) Κυρτείδης
Ἀγάθων) Κυρτείδης
Φλάβ(ιος) Ἀμφικλῆς Σφήτ(τιος)
Καρπόδωρος Σωστράτου Ἡφαι(στιάδης)
Ζηνόδοτος Ξύστου Ἡφαι(στιάδης)

ὑποπαιδοτρίβης
Εὐτυχιανὸς Ὑακίνθου Σφή(ττιος)
ὑπογραμματεύς· Αἴλ(ιος)
Εὐχάριστος Σφήττιος
διδάσκα(λος) διὰ βίου
Εὔπορος Ἐπιγό[νου Ἀχαρνεύς

ὑποσωφρονισταί
Εὐτυχιανὸς) Ἐπιεικίδης
Ζώσιμος Ἀρίστωνος Βησα(ιεύς)
Νικόμαχος Ἀπολλωνίου
Διονυσόδωρος) Παιανι(εύς)
Προσδέκιμος) Παιανι(εύς)
Μηνόδωρος Ἀγαθοκλέ(ους)

Ἀδριανίδος
Αἴλ(ιος) Ἐπαφρόδειτος Ἀντι(νοεύς)
Αἴλ(ιος) Διονύσιος Ἀντινο(εύς)
Καλλίγονος Διονυσίου

Οἰνεΐδος
Ἀφροδείσιος) Ἀχαρ(νεύς)
Εὔπορος Ἀφροδεισί(ου) Ἀχα(ρνεύς)
Προσδέκιμος) Ἀχαρ(νεύς)
Κλ(αύδιος) Μαρ[ια]νὸς Ἀχαρ(νεύς)

Κεκροπίδος
Χαρμίδης Ἀμφιαρ(άου) Μελ(ιτεύς)
Πυθόδωρος) Ἐπι(εικίδης)
Ἐφέσιος Πυθοδώ(ρου) Ἐπι(εικίδης)
Αἴ(λιος) Θαλῆς (Αἰθαλίδης?) Στράτωνος

Ἱπποθωντίδος
Ξενοκράτης Νικίου Ἀ[ζηνιεύς]
Νικίας) Ἀζηνιεύς
Ἀντίοχος Νικίου Ἀ[ζηνιεύς]
Ἐπίκτητος) Ἀζην(ιεύς)
Νικίας Ἐπικτήτου Ἀ[ζηνιεύς]
Ἀπολλώνιος Πι........
Κράτερος Ἀπο........
Τρύφων)

Αἰαντ[ίδος]
Τύλλιος [Μητρόδωρος Μαραθώνιος]
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Ἐπι[γένης Μαραθώνιος]
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Ἀλ[έξανδρος Μαραθώνιος]
Λ(ούκιος) Πουπ[τούμιο]ς Μα(ραθώνιος)
Κλ(αύδιος) Ἀπ[ερ Μαρ]αθώνι(ος)
Πορφύρ[ιος)] Μαραθώ(νιος)
Κλ(αύδιος) Εὐτυ[χ]ης Μαρα(θώνιος)
Θάλλος [Σ]ωτηρίχου Μα(ραθώνιος)
Ζώσιμος) Μαραθώ(νιος)

Ἀντιοχίδος
[Α]ἴλ(ιος) Ἀρτέμων Σημαχί(δης)
[Ἀν]ιος Σφάλλων Παλ(ληνεύς)
Ζώσιμος Εὐτυχίδου Πα(λληνεύς)
Εὔπορος Εὐτυχίδου Πα(λληνεύς)
Θάλλος Καλλικράτους
Παράμονος) Ἀμφι(τροπῆθεν)

Ἀτταλίδος
Αἴλ(ιος) Λόγισμος Ἀγνού(σιος)
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ζωΐλος Ἀγν(ούσιος)
Σωσικράτης Ἐπικτήτου
Πρεῖμος Ἐπικτήτου
Ἴλαρος) Ἀθμονεύς
Ἐπαφρόδειτος Ἰάσον(ος)

ὁπλομάχος· Διονύσιος Νεικομάχου Φαλ(ηρεύς)
διδάσκαλος· Εὔπορος Ἐπιγό(νους) Ἀχαρ(νεύς)
κεστροφύλαξ· Χρυσόγονος) Φλυεύς
ἐπὶ Διογενείου· Κλ(αύδιος) Ξενοφῶν
καψάριος· Μέλιττος
ἐπίνγραφοι
Πολύκαρπος Ἑρμεία
Ἀθήνιππος Πολυδεύ(κους)
Ἐπάγαθος Ἀφροδει(σίου)
Οἶμος)
Φίλητος Φιλοστόργου
Κλύμενος)
Περιγένης Ἑρμείου
Διονύσιος Δημητρίου
Ζώσιμος Ἀναξιλάου
Ὑγεῖνος Ὀρεστείνου
Μουσαῖος Εὐτυχᾶ
Θησεὺς Προσδοκίμου
Μηνᾶς Εὐβούλου
Χρηματῖνος
Κλ(αύδιος) Ἡρακλέων
Κλ(αύδιος) Διονύσιος
Κουδιανὸς Μενίππου
Μένιππος)
Καλλίστρατος Μενίππου
Τύλλιος Ἐπίκτητος
Διονύσιος Δημητρίου
Ἑρμῆς Εὐτυχᾶ
Ἀντίερως)
Φιλουμενὸς Ἀντέρω(τος)
Διονύσιος Εὐτυχᾶ
Φαῦστος Εὐτυχᾶ
Θησεὺς Σατυρίχου

Hunc annum inter 197/8 et 207/8 p. Chr. esse demonstravi Hermae XII p. 11 sqq. Eiusdem anni sunt tituli duo qui sequuntur.

In latere v. 1 Νεικομάχου pro Νεικοστράτου errore incisum videtur (v. indicem).

1172 Stele marmoris Pentelici ab omnibus lateribus praeter sinistri inferiorem partem mutila, a. 0,32, l. 0,12, cr. 0,19; inventa in Odeo Herodis Attici, exstat in stoa Hadriani. Edd. Pittakis Eph. 3161. R. Neubauer Comm. epigr. p. 78 sqq. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 446 n. XCII a). Contulit Koehler.

L	ı
ϽC	ΥΓΛΔ
ΙΛ	Υ ΛΔ
	ΧΟΛΛ
ΟC	ΧΟΛΛ
ϽL	ΧΟΛΛ
ΦΘΟΝΗΤC	/ . Υ
ΩΡΟΣΕΡΜΕΙ	ΛΕ .
ΟΛΕΜΑΙΔΟC	
ΩΝ	ΒΕΡΝΙ
\ΕΥCΕΙΝΙΟC	ΦΛΥΕ
\ΟΤC . ΓΑΤΟΝΙΚ	ΦΛΥΕ
CΑΡΚΕCΙΛΛΟ˅	ΦΛΥΕ
ıΛΟCΘΗΡΑΜΕ	CΗΜ
\ΚΑΜΑΝΤΙΔΟC	
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗDΟΚΑΙ	
ϽΥΤΙΔΑC	ΘΟΡΙ
ΙCΤΡΑΤΩΝ	ΕΡΜ
ΕΥΔΗΜΟC	ΕΡΜ
ΑCΚΛΗΠΙΑ	ΕΚΚ
ΟCΜΟCΧΙΑ	ΚΕΦ
ΓΓΟΓ	ΚΕΦ
ωΝ)	ΚΥΡ
ΜΦΙΚΛΗC	CΦ
ʻΟΔΩΡΟCCΩΤ	Η
ΗΝΟΔΟΤΟCΞΥCΤ	Η‹
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟC	
ΙΛΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟC	Α‹
ΑΙΛΔΙΟΝΥCΙΟC	ΑΝ
ΚΑΛΛΙΓΑΜΙΟCΔΙΟΝΥ	ΕΛΕ
ΟΙΝΙΔΟC	
ΑΦΡΟΔΙ///ΟC	ΑΧ
ΕΥΠΟΡΟCΑΦΡΟΔΙ	Α
ΠΡΟC^ . ΚΙΝΟC)	
ΚΛΑΥΜΑΡΙΑΝΟC	
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟC	
ϽΙ . ΔΗCΛ\Φ	
C ϽΔΩΡCΓ	

[Λεωντίδος]	
[Σάτυρος Τρύφωνο]ς	[Ὑβάδης]
[Θεόφιλος Τρύφων]ος	Ὑ[β]άδ(ης)
[Ἀπολλώνιος Θεοφ]ίλ[ου]	Ὑ[β]άδ(ης)
[Εὐμάρης)]	Χολ[λ](είδης)
[Στάτιος Ἀβάσκαντ]ος	Χολ[λ](είδης)
[Στάτιος Κόρινθ]ος	Χολ[λ](είδης)
[Εἰσίδωρος Ἀ]φθονήτο[υ]	Λ[ε]υ(κονοεύς)
[Διονυσόδ]ωρος Ἑρμεί(ου)	Λε[υκονοεύς]
[Πτ]ολεμαΐδος	
[Αἰλ. Ζήν]ων	Βερν(ικίδης)
[Οὐάριος Ἐ]λευσείνιος	Φλυε(ύς)
[Σωτήριχ]ο[ς] Στρατονίκ(ου)	Φλυε(ύς)
[Ζωΐλο]ς Ἀρκεσιλάου	Φλυε(ύς)
[Θεόφ]ιλος Θηραμέ(νους)	Σημ(αχίδης?)
Ἀκαμαντίδος	
[Μ. Ἰουλ.] Ἀσκληπιάδη(ς) ὁ καὶ [Εὐ]ρυτίδας	Θορί(κιος)
[. . πο.] Στράτων	Ἕρμ(ειος)
. . . . . Εὔδημος	Ἕρμ(ειος)
[Θαλῆς] Ἀσκληπιά(δου)	ἐκ Κ(εραμέων)
[Χρῆστ]ος Μοσχια(νοῦ)	Κεφ(αλῆθεν)
[Ἀρίστ]ιππος	Κεφ(αλῆθεν)
[Ἀγάθ]ων)	Κυρ(τείδης)
[Φλάβ. Ἀ]μφικλῆς	Σφ(ήττιος)
[Καρπ]όδωρος Σω(σ)τ(ράτου)	Ἡ[φαιστιάδης]
[Ζ]ηνόδοτος Ξύστ(ου)	Ἡφ[αιστιάδης]
Ἀδριανίδος	
[Α]ἰλ. Ἐπαφρόδιτος	Ἀν(τινοεύς)
Αἰλ. Διονύσιος	Ἀντ(ινοεύς)
Καλλίγαμ(ι)ος Διονυ(σίου)	Ἐλε(ούσιος)
Οἰν(ε)ΐδος	
Ἀφροδί[σι]ος	Ἀχ(αρνεύς)
Εὔπορος Ἀφροδι(σίου)	Ἀ[χαρνεύς]
Προσδόκι[μ]ος)	[Ἀχαρνεύς]
Κλαύ. Μαριανός	[Ἀχαρνεύς]
Κεκροπίδος	
[Χα]ρ[ιά]δης [Ἀμ]φ(ιαρέου)	[Μελιτεύς]
[Πυ]θόδωρος	[Ἐπεικίδης]

Cf. adn. ad n. 1171. 1173. Supplementa Neubaueri sunt, qui primus vidit hos tres titulos eiusdem anni esse.

1173 Fragmentum marmoris Pentelici, inventum ad septentrionalem arcis partem, exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 347. Eph. 1030. (Lebas Attique 601). Neubauer Comm. epigr. p. 81 sqq. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 447 n. XCII *b*). Exscripsit Koehler.

```
        Α
  ΓΙΝΟΕΙΩΝΕ
  ΓΙΝΟΕ///ΩΝ
 ΡΙΑΝΕΙΩΝ
  ΛΑΔΕΛΦΕΙΩ
  ΘΗΙ.ΙΩΝ Α
  Τ.ΝΕΙΩΝΜ///Ο  sic
  ΟΜΜΟΔΕΙΩΝΑΝ
  ΘΗΝΑΙΩΝΤΥΛΛ
  ΤΙΝΙΚΙΩΝΑΙΛΙ
  ΗΣ///ΙΩΝ ΟΚΟ
  ΜΦΙΑΡΑΩΝΚ
  ΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΛ
  ΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
   ΑΝΤΙΚΟΣΜΗ
```

Ἀ[γωνοθέται]
[Ἀν]τιοχίων [ἐν ἄστει· Σάτυρος Τρύφωνος Ὑβάδης]
[Ἀν]τινοε[ί]ων [ἐν Ἐλευσῖνι· Θεόφιλος Τρύφωνος Ὑβάδης]
[Ἀδ]ριανείων· [Ἐπιγένης καὶ Ἀλέξανδρος Μαραθώνιοι]
[Φι]λαδελφείων· [Ἀπολλώνιος Θεοφίλου Ὑβάδης]
[Σε]βη[ρε]ίων· Α[ὖλος Ἀρτέμων Σημαχίδης]
[Ἀν]τ[ω]νείων· Μ. [Ἰ]ο[ύλ. Ἀσκληπιάδης Εὐρυτίδης]
[Κ]ομμοδείων· Ἀντ[ίος Σφάλλων Παλληνεύς]
[Ἀ]θηναίων. Τύλλ[ιος Μητρόδωρος Μαραθώνιος]
[Ἐπ]ινικίων· Αἴλι[ος Ζήνων Βερενικίδης]
[Θ]ησ[ε]ίων· ὁ κο[σμητής]
[Ἀ]μφιαράων· Κ[λ. Ἀπερ Μαραθώνιος]
[Γ]ερμανικείων· Λ. [Πουπτεύμιος Μαραθώνιος]
[τ]οῦ περὶ ἀλκῆς· [Οὐάριος Ἐλευσίνιος Φλυεύς]
ἀντικοσμη[τής· Ἐλευσίνιος Κίττου Αἰθαλίδης]

Supplevit Neubauer, qui primus intellexit hos tres titulos (n. 1171. 1172. 1173) eiusdem anni esse.

1174 Tabula marmoris Pentelici, a. 0,34, l. 0,40, cr. 0,12, inventa 'ἐντὸς τοῦ Ἀρχαίου πρυτανείου'. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 2831. (Lebas Attique 559 *bis*. Neubauer Comm. epigr. p. 86 sqq. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 343 n. XCIII). Denuo descripsit Koehler.

```
           Τ Υ                Χ Η
   ΩΝΙΕΡΕΥΣΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)ΜΑΡΑΘ.
   ΗΣΙΕΡΕΥΣ/ΡΧΙΤΕΙΜΟΣΔΙΟΝΥ.
   ΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝ
   ΜΕΤΑΓΑΙΟΝΚΥΙΝΤΟΝΙ ΜΕΡΤΟΝ
   ΑΝΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥ..ΟΣΔΙΑΒΙΟΥ
   ΕΚΡΑΤΟΥΣΦ ΛΔΟ   ΡΑΜΜΑΤΕΥ
   ΤΡΑΤΩΝΟΣΤ   ΙΘΑΙΡΩΝΟΣΑΧΑΡΝΕΩΣ
   ΛΞΑΓΟΡΑΣΜΕ/   ΣΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
  ΟΘΕΤΗΣΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
  ΚΑΙΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗΣ)
  ΕΡΤΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ
    ΙΣΚΑΙΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
               ΦΗΣΤΙΑΝΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥΜΑΡΑΜΦΙ..ΕΙΩ
                  ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝ
   Σ
   ΙΚΩΝΟΣΓΑΡ
       ΟΙΣΩΦΡΟΝ
```

[ἀγαθῇ] τύχῃ
[Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβ]ων ἱερεὺς Εἰρήναιος) Μαραθώ-
[νιος καὶ ὁ ἀντικοσμητ]ὴς ἱερεὺς Ἀρχίτειμος Διονυ[σ]-
[ίου ..... τοὺς συνά]ρχοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαν-
[τας τοὺς ἐπὶ τοῦ] μετὰ Γάιον Κύιντον Ἵμερτον
[ἄρχοντα ἐνιαυτοῦ ἀνέγραψ]αν, παιδοτριβοῦ[ντ]ος διὰ βίου
[Τελεσφόρου τοῦ Μεν]εκράτους Φ[ιλ]αίδο[υ, γ]ραμματεύ-
[οντος διὰ βίου Σ]τράτωνος τ[οῦ Κ]ιθαιρῶνος Ἀχαρνέως,
[....... Πρ]αξαγόρας Μελ[ιτεύ]ς καὶ γυμνασίαρχος
[καὶ ἀγωνο]θέτης τῶν μεγάλων Σεβηρείων
καὶ συστρεμματάρχης)
[........ ὑπ]ὲρ τῶν μεγίστων καὶ θειοτάτων Αὐτοκρατόρων
.........ις καὶ συστρεμματαρχήσαντα
[ἀγωνοθέται]· Φηστιανὸς Εἰρηναίου Μαρ(αθώνιος) Ἀμφια[ρ]εί[ω]ν
.... Φιλαδελφείων
.....ς
[.... Ν]είκωνος Γαρ(γήττιος)
...... οἱ σωφρον[ισταί]

Hic titulus proximi post n. 1171—1173 anni est, ita ut neque antiquior quam 198/9, neque recentior quam 208/9 p. Chr. esse possit (Hermae XII p. 12).

1175 '*Stèle brisée en neuf morceaux. Varrakeion*'. Edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 40 n. 49. Minusculis litteris repetivit idem Essai sur l'éphébie Attique II p. 444 n. XC*a*. Quum de nonnullorum locorum lectione dubitarem (cf. Jen. Literaturzeitung 1876 Art. 483), Koehlerus a me per litteras rogatus eos cum lapide contulit.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΟΚΟΣΜΗΤΗΣ.Ω..ΗΒΩΝΤΩΝ
ЄΠΙΑ..ΟΝΤΟCΦΑΔΑΔΟΥΧΟΥΠΑΡΑ
ΘΩΝΙ.ΥΜΑΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΧ..Λ
ΔΗΣ..ΥΣΙΔΙΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙ
ΤΟΥΣ.ΠΑΥΤΩΕΦΗΒΟΥΣΑΝΕΓΡΑΨΕΝ

ΑΝΤΙΚΟ....ΗC	ΑΓΩΝΟΘЄΤΑΙ	ΚЄΚΡΟΠΙΔΟC	ΦΙΛΟΓЄΝΗCΜΗΝ
ΑΛЄΞΑ......ΡΑ	ΤΩΝΜЄΓΑΛΩΝ	ЄΥΤΥΧΟCЄΛΠΙΝЄΙ	ЄΥΤΥΧΙΑΝΟCΡΟΥΦ
ΠΡΟC........	CЄΒΗΡЄΙΩΝ	ЄΛΠΙΝЄΙΚΟC)	ΑΓΑΘΙΑC)
ΑΛЄΞ........	ΑΝΤΩΝЄΙΩΝ	ΙΟΥΛΙΑΝΟCΑΦΡΟΔΗ	ΖΩCΙΜΟCΔΙΟΓЄ
C..........	ΦΙΛΑΔЄΛΦЄΙΩΝ	ΑΛΚ...ЄΙCΙΓЄΝΟ	ΦΛ.CΥΝΑΡΧΩΝ
....		////// Υ ΙΚΟCΘ λοοο	CЄΜΠΡΩ.ΑΛЄΞΑΝΔΡΟ
ΑΠΟΛ		....	ΑΤΤΙΚΟC
ΑΡΙΣΤ		ΤΙΔΟC	ΑΛΚΙΜЄΔΩΝЄΠΑΦΡΟ
ΔΟΝΑΤ			ΑΥΤΟΜЄΔΩΝЄΠΑΦΡΟ
ΜЄΣ¯			ΝЄΙΛΟC)
ΑΡΙΣΤΟΒ..			ΑΡΜΟΔΙΟCΝЄΙΛΟΥ
ΥΠΟCΩ			ΔΗΜΗΤΡΙΟCΡΥCΟΥ
ΠΡΩΤΟC			ΝΟC *vac.*
ΒΑCΙΛЄΙΔΗC			ΑΘΙCΙΟCΛЄΟΝ
ЄΙCΙΔΩΡΟC			ΟC *vac.*
ЄΛΠΙΝЄΙΚΟC			ΔΟΥ *vac.*
ΟΝΗCΙΜΟC			ΙΟΝ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗC			Υ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒ			
ΓΡΑΜΜΑΤЄ			
ΗΓЄΜΩΝΤЄ			
ΟΠΛΟΜΑΧΟC			
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡ			
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ			
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ			
ΚЄCΤΡΟΦΥΛΑ			
ΘΥΡΩ.ЄΙΡΗ			
ΑΡΧΩΝΤ			

Var. lect. V. 2 extr. ΦΗΒΟ.ΝΤΩΝ Dumont. Quae dedi, legit Koehler, qui expressis verbis addit: '*Der gebrochene Buchstabe war* Ω' ‖ Item col. II v. 7. III, 13. IV, 19—25 ex Koehleri collatione exhibeo.

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ὁ κοσμητὴς [τ]ῶ[ν ἐ]φήβων τῶν | ἐπὶ ἄ[ρχ]οντος Φα(βίου) Δᾳδούχου [Μ]αρα|θωνί[ο]υ Μα. Διονυσόδωρος Χ[ολ]λ[εί]|δης [το]ὺς ἰδίους συνάρχοντας καὶ | τοὺς [ὑ]π' αὐτῷ ἐφήβους ἀνέγραψεν.

ἀντικο[σμήτ]ης
Ἀλέξα[νδρος Μα]ρα(θώνιος)
πρεσ[βύτης]
Ἀλεξ . . . .
σ[ωφρονισταί]
. . . .
Ἀπολ . . . .
Ἀριστ . . . .
Δονᾶτ[ος . . . . . .]
Μίστ[ριος . . . .]
Ἀριστόβ[ουλος . . . .]
ὑποσω[φρονισταί]
Πρῶτος . . . . .
Βασιλείδης . . . .
Εὐπίδωρος . . . .
Ἐλπίνικος
Ὀνήσιμος
Φιλοκράτης
παιδοτρίβ[ης . . . . . .]
γραμματε[ύς· . . . . .]
ἡγεμών· Τε[ιμογένης]
ὁπλομάχος· . . . . . .
ὑποπαιδοτρ[ίβης· . . .]
διδάσκαλο[ς· . . . . . .]
ὑπογραμμα[τεύς· . . . .]
κεστροφύλα[ξ· . . . . .]
θυρω(ρός)· Εἰρη[ναῖος]
ἄρχων τ[ῶν ἐφήβων· . . . .]

ἀγωνοθέται
τῶν μεγάλων
Σεβηρείων
Ἀντωνείων
Φιλαδελφείων

Κεκροπίδος
Εὔτυχος Ἐλπινί(κου)
Ἐλπίνικος)
Ἰουλιανὸς Ἀφροδι(σίου)
Ἀλκ . . . Εὐτυχίο[υς]
[Τυ]χικὸς Θαλάμο[υ?]
. . . .
[Ἱπποθων]τίδος

Φιλογένης Μεν.
Εὐτυχιανὸς Ῥουφ.
Ἀγαθίας)
Ζώσιμος Διογέ(νους)
Φλ(άβιος) Συνάρχων
Σεμπρώ(νιος) Ἀλέξανδρο[ς]
Ἀττικός
Ἀλκμαίδων Ἐπαφρο(δείτου)
Αὐτομέδων Ἐπαφρο(δείτου)
Νεῖλος)
Ἁρμόδιος Νείλου
Δημήτριος Ῥύφου
. . . ενος
[Ἀφρο]δ[ε]ίσιος Λεον.
. . . . . ος
[. . . . . Εὐ]όδου
[. . . . . Δ]ιονυ[σ . . .]
. . . . υ . . . .

Fabius daduchus inter aïsitos recensetur n. 10 (a. 209/10 p. Chr.). Et hac et aliis de causis hunc titulum eis qui antecedunt (n. 1171—1174) aetate supparem, sed certe titulo n. 1177 antiquiorem esse statuendum est.

1176 Tabula lapidis Pentelici, a. 0,45, l. 0,50, cr. 0,09, inventa apud S. Demetrium Κατωφόρη. Edd. Kumanudis Philist. III p. 356 n. 2. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 350 n. XCV. Exscripsit Koehler.

(Textum vide pag. seq.)

[Λεωντίδ]ος
.. Κλαυδιανὸς Εὐπυρί(δης)
Ἐλευσίνιος) ἐξ Οἴου
Θεόδωρος Ἀρφοκρατίωνος Εὐ(πυρίδης)
Φιλοκράτης Τειμοκράτους
Πτολεμαΐδος
Ἀπολλωνίδης Μηνοδώρου Βου(τάδης)
Σπόρος Μηνοδώρου Βου(τάδης)
Φίλητος Νικοκλέους Φλυ(εύς)
Χαβρίας Νικοκλέους Φλυ(εύς)
Ζώσιμος Ἀνδρομάχου Βου(τάδης)
Ποτὲς Γαλατέκνος Φλυ(εύς)
Ἀκαμαντίδος
Ἀττικὸς Στράτωνος Σφήτ(τιος)
Ζώσιμος Στράτωνος Σφήτ(τιος)
Στράτων) Σφήτ(τιος)
Οἰνεΐδος
Κλ(αύδιος) Τρύφων
Μουσαῖος ὁ καὶ Ἀττικός

. . . . λέου
[Ἱππ]οθωντίδος
. . . ιος Φιλοκράτους
[Θ]εοδέσιος Φιλοκράτους
Μαρκιανὸς) Ἀζη(νιεύς)
Ἐπίγονος) Ἀνακ(αιεύς)
Αἰαντίδος
Διονυσόδωρος Μεγακ(λέους)
Μεγακλῆς) Μαραθώ(νιος)
Κόσμος Ὁμήρου Μαρα(θώνιος)
Ἀσκληπιάδης Κλεινύ(μου)
Ἀκυλεῖνος Ζωσίμου
Ἀντιοχίδος
Ἑρμογένης Λευκίου

ἐπένγραφοι
Δεκριανός
Ζώσιμος Ἀσκληπιάδου
Ἀττικός
Πρεῖμος
Ἀσκληπιάδης
Ἑρμογένης
Γλαυκίας
Θεόδωρος
Τυχικός

. . . . . . νιστων
[ὁ δεῖνα] Ἐπιθυμήτου
Φίλητος
Ἀβάσκαντος
Τεθνεός
Καλόκαιρος
Ἀσκληπιάδης
Εὐοδιανός
Εὐτύχης
Εὐφρᾶς
Ἀγάθων
Συμφέρων
Πρεῖμος
Κέρδων
Συνέκδημος
Βάσσυστος
Ζώσιμος
Εὐτύχης
Εὔκαρπος
Ἐλπίνικος
Εὐτυχιανός
Ζώσιμος

ὁπλο(μάχος) διὰ βί(ου)· Διονύσιος Νει(κοστράτου)
ὑποπαι(δοτρίβης) διὰ β(ίου)· Εὐτυχιανὸς Ὑα(κίνθου)
ὑπογρ(αμματεύς)· Ἀριστοφῶν Λευ(κίου?)
διδάσ(καλος) διὰ β(ίου)· Εὔπορος Ἐπιγ(όνου)
ἐπὶ Διογ(ενείου) διὰ βίου)· Διονύσιος
λεντιάριος· Ζώσιμος

ΥΔ
ΚΛΑΙΔΙΑΝΟΣ·ΕΥΠΥΡΙ'
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ)ΕΞΟΙΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΑΡΦΟΚΡΑΤΙΩΝΟϹЄΥ'
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΒΟΥ
ΣΠΟΡΟΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΒΟΥ
ΦΙΛΗΤΟΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΦΛΥ
ΧΑΒΡΙΑΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΦΛΥ
ΣΩΣΙΜΟΣΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥΒΟΥ
ΠΟΣΗΣΓΑΛΑΤΙΩΝΟΣΦΛΥ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΤΤΙΚΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣΦΗΤ
ΣΩΣΙΜΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣΦΗΤ
ΣΤΡΑΤΩΝ) ΣΦΗΤ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΚΛ ΤΡΥΦΩΝ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΟΚΑΙΑΤΤΙΚΟΣ

ΛΕΟΥ
ΟΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΙΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΙΟΔΟΣΙΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤ'
ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ)ΑΖΗΝΙ'
ΕΠΙΓΟΝΟΣ)ΑΜΥΜ'
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΜΕΓΑΚ'
ΜΕΓΑΚΛΗΣ)ΜΑΡΑΘΩ
ΚΟΣΜΟΣΟΜΗΡΟΥΜΑΡΑ'
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΚΛΕΩΝΥ
ΑΚΥΛΕΙΝΟΣΣΩΣΙΜΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΛΟΥΚΙΟΥ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ

ΔΕΚΡΙΑΝΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΤΤΙΚΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΓΛΑΥΚΙΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΤΥΧΙΚΟΣ

ΝΙΣΤΩΝ
ΕΠΙΘΥΜΗΤΟΥ
ΦΙΛΗΤΟΣ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ
ΤΙΘΩΝΟΣ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΥΟΔΙΑΝΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΥΦΡΑΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΠΡΕΙΜΟΣ
ΚΕΡΔΩΝ
ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ
ΒΑΝΑΥΣΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΛΠΙΝΙΚΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣ

ЄΙ
ΟΠΛΟ'·ΔΙΑΒΙ'·ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΝ
ΥΠΟΠΑΙ'·ΔΙΑΒ'·ЄΥΤΥΧΙΑΝΟϹΥ
ΥΠΟΓ ////////' ΑΡΙϹΤΟΦΩΝΑ·Υ
ΔΙΔΑΣ'·ΔΙΑΒ'·ΕΥΠΟΡΟΣΕΠΙΓ
ΕΠΙΔΙΟΓ'·ΔΙΑΒ'·ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣΣΩΣΙΜΟΣ

Praeceptorum nomina dubitari non sinunt, quin hic titulus eiusdem fere aetatis sit atque ei qui antecedunt. Titulo n. 1177 hic quoque antiquior est, sed fortasse uno aut paucis modo annis.

1177 Tabula marmoris Pentelici, a dextra mutila, a. 1,52, l. 0,71, cr. 0,10, inventa ad S. Demetrium Κατηφόρη; exstat in museo societatis archaeologicae. Fragmenta *a b c d e* edd. Kumanudis Φιλ. III p. 553 n. 2. IV p. 549. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 344 sqq. n. XCIV. Exscripsit Koehler et addidit fragmentum *f*, cuius locus incertus est, praeterquam quod ad tertiam columnam id pertinere patet.

(*Textum vide pagg. seqq.*)

In fragmento *f* pauca modo agnoscuntur: V. 3 fortasse [ἀγορ]ανό[μοι], v. 5 ἀντι[νόμοι], unde apparet, haec ad magistratuum indicem cuius initium col. III exstat pertinere. V. 6 [Φ]ωσφό[ρος]. V. 7 [Τε]λεσφό-[ρος]. V. 11 Διογέ(νης). Versus 10 et 18 reliquiae vix ad σωφρονιστῶν nomen referri licet, cui hic locus non est.

Magistrorum et ministrorum nomina col. I v. 27—52 ex similibus titulis plenius quam a Kumanude factum erat restituere mihi licuit. Omnia certa sunt; ne de Leosthenis quidem nomine v. 28 dubitari licet, quia is vicesimum quintum annum in munere esse dicitur in titulo n. 1192, quem nullo modo quinque et viginti annis recentiorem esse posse quam hunc facili negotio probari potest.

Hic titulus pleraque magistratuum perpetuorum nomina communia habet cum iis qui antecedunt. Sed iis omnibus paulo recentior est. Etenim in omnibus usque ad hoc tempus titulis ei ephebi, qui nominibus gentiliciis Romanis carent, multo plures sunt numero quam qui eis instructi sunt, et inter nomina Romana Aurelii fere non frequentiores sunt quam Iulii, Claudii, Flavii, Aelii. Id ne in iis quidem titulis, qui ad Severi filiorumque aetatem certa ratione referuntur (n. 1171—1176) aliter se habet. At hic nemo est qui nomine Romano careat, et omnes fere Aurelii sunt. Quam subitam mutationem ad civitatem omnibus peregrinis a Caracalla concessam redire sponte patet. Quae res quando acciderit, non constat, sed tamen cum unius Caracallae nomen in ea re commemoretur, post Getam occisum (initio 212 p. Chr.) demum illa constitutio data sit necesse est. Primus igitur annus Atticus, cuius ephebi omnes Aurelium nomen prae se ferre potuerint, a. 212/3 p. Chr. est. Ex altera parte anno 221/2 hic titulus recentior non est, quia nondum Syntrophum, sed Stratonem scribam habet (ad n. 1149).

ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ

ΟΚΟCΜΗ ΤΗC

corona

anaglyphum

repraesentans duos iuvenes parvis chlamydibus amictos, cetera nudos; uterque altera manu ramum palmae tenet, altera cosmetam, qui cum tunica et vestitu inter eos stat, coronat. Ad pedes cosmetae fascis librorum (aut lignorum) colligatorum; iuxta alterum ephebum vas.

ΤΟΝ ΚΟCΜΗ ΤΗΝ

ΤΟΥ CΕΦΗ ΒΟΥC

corona

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

ΟΚΟCΜΗΤΗCΤWΝΕΦΗΒWΝΑΥΡ·ΔWCΙΘΕΟCΟΚΑΙΘΑΛΗCΔWCΙΘΕΟΥΠΑΜΒW
ΤΑΔΗCΚΑΙΟΑΝΤΙΚΟCΜΗΤΗCΑΥΡ·ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC)ΜΑΡΑ·ΤΟΥCΤΕCΥΝΑΡΧΟΝ
ΤΑCΚΑΙΤΟΥCΕΦΗΒΕΥCΑΝΤΑCCΥΝΤWΚΡΑΤΙCΤWΦΛΑ·ΔΡΥΑΝΤΙΑΝW·CΥΝ
ΚΛΗΤΙΚW·ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟC·ΑΥΡ·ΔΙΟΝΥCΙΟΥΤΟΥ)ΑΧΑΡΝΕWC·ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟCΔΙΑΒΙΟΥΤΕΛΕCΦΟΡΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥCΦΙΛΑΔ·
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟCΔΙΑΒΙΟΥ·ΙΕΡ·CΤΡΑΤWΝΟCΤΟΥΚΙΘΑΙΡWΝΟC·ΑΧΑΡ·

(a)

CWΦΡΟΝΙCΤΑΙ
ΑΥΡ·ΞΥCΤΟCΠΡWΤΟΓΕΝΟΥCΠΕΙΡ·
ΑΥΡ·ΦΡΟΝΤWΝΔΙΟΔΟΤΟΥΑΖΗΝΙΕΥC
ΑΥΡ·ΒΕΙΤΑΛΙΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥΛΑΜΠ·
ΑΥΡ·CΕΡΗΝΟCΕΙCΙΔWΡΟΥΜΑΡΑ·
ΑΥΡ·ΕΡΑCΕΙΝΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜΑΡΑ·
ΑΥΡ·ΕΛΠΙΝΕΙΚΟCΕΥΠΟΡΟΥΛΑΜΟΝ·
ΥΠΟCWΦΡΟΝΙCΤΑΙ
ΑΥΡ·ΑΦΦΙΑΝΟCΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑ·
ΑΥΡ·ΑΜΕΘΥCΤΟCΟΚΑΙCWCΙΓΕΝΗC
ΖWCΙΜΟΥΑΝΤΙΝΟΕΥC
ΜΑΡΚΟCΠΟΠΙΛΛΙΟCΙWΝΙΚΟCΞΥΠΕΤΑΙ
ΛΟΥΚ·ΚΟΡΝ·ΤΕΛΕCΦΟΡΟCΠΕΝΤΑ
ΑΥΡ·ΟΝΗCΙΜΟCΕΥΟΔΟΥΜΑΡ
ΑΥΡ·ΕΥΦΡΟCΥΝΟCΕΥΠΟΡ
ΠΡΟCCΤΑΤΗC
ΤΙΒ·ΚΛ·ΝΙΓΡΟCΟΚΑΙΛΕ
ΥΠΟΠΑ
ΑΥΡ·ΕΥΤΥΧΙ ... ΟΥCΦΗΤ·
ΛΙΔΟΥΦΥΛΑC·
ΟC
ΜΑΡΑΥΡ ... CΙΟCΝΕΙΚΟCΤΡΑΤΟΥΦΛΑ·
ΔΑCΚΑΛΟC
ΑΥΡ·ΕΥΠΟΡΟCΕΠΙΓΕΝΟΥCΑΧΑΡ·

ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙWΝΑΑΥΡ·ΗΡΑΚΛΕΙΔΗCΘΑΛΗΤΟCΠΑΜ
ΒWΤΑΔΗCΚΑΙΑΓWΝΟΘΕΤΗCΑΝΤΙΝΟΕΙWΝΤWΝΕΝ
ΑCΤΕΙΚΑΙCΥΝCΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗC
ΠΥΑΝΟΨΙWΝΑΑΥΡ·ΑΠΟΛΛWΝΙΟCΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΑΧΑΡ·ΚΑΙΑΓWΝΟΘΕΤΗCΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙWΝ
ΜΑ.ΜΑΚΤΗΡΙWΝΑΑΡΙCΤΕΙΔΗCΒΕΙΤΑΛΙΟΥΛΑΜ·
ΚΑΙΕΡΑCΕΙΝΟC)ΜΑΡΑ·
ΠΟCΕΙΔΕWΝΑΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCCΕΡΗΝΟΥΜΑΡΑ
ΚΑΙΑΙΓΙΑΛΟCΚWΜΟΥCΟΥΝΙΕΥC
ΓΑΜΗΛΙWΝΑΑΡΤΕΜΑC)ΚΑΙΔΙΟΝΥCΙΟCΑ...
ΑΓΝΟΥCΙΟΙ:ΚΑΙCΥΝCΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΑΝΘΕCΤΗΡΙWΝΑΦΛΑΒΙΟCΠΟΛΥΔ...
CΕΡΑΠΙWΝΚΑΙCΥΝCΤΡΕΜ
ΕΛ.ΦΗΒΟΛΙWΝΑ.ΟΥΝΙΟCΕ...Δ.
CΤ..ΜΜΑ..ΑΡΧΗC
ΜΟΥΝ...ΙWΝΑΑΝΘΟCΤΕΙΜWΝΟCΚ.
CΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗC
ΘΑΡΓΗΛΙWΝΑΕΠΑΝΟΔΟCΚΑΙΠΙCΤΟ
ΟΙΜΗΝΟΓΕΝΟΥCΚΥΡΤΕΙΔΑΙΚΑΙΑΓWΝΟΘΕΤΑ
ΑΝΤWΝΕΙWΝΚΑΙΑΔΡΙΑΝΕΙWΝ
CΚΕΙΡΟΦΟΡΙWΝΑΑΥΡ·ΔWCΙΘΕΟCΘΑΛΗ
ΤΟCΠ.ΜΒWΤΑΔΗCΚΑΙΑΓWΝΟΘΕΤΗC
ΑΝΤΙΝCΕΙWΝΕΝΕΛΕΥCΕΙΝΙ
CΚΑΤΟΜΒΑΙWΝΑ.ΥΡ·ΔWCΙΘΕΟCΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗCΟΙΘΑΛΗΤΟCΠΑΜΒWΤΑ)ΚΑΙΑΓWΝΟΘΕΤΑΙΒ
ΕΠΙΝΕΙΚΕWΝΚΑΙΚΟΜΟΔΕΙWΝ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙWΝΑΕΚΤWΝCΕΒΑCΤΟΦΟΡΙΚWΝ
ΚΑΙΑΓWΝ.ΘΗCΙΑΚΑΙΑΘΑΝΕΑ

(b)

CΤΡΑΤΗΓΟΙ
ΑΥ·ΦΟΙΒΙΑΝΟC)ΑΥΚΤΗCΙΑCΦΟΙΒΙΑΝΟΥ
ΚΗΡΥΚΕC
ΑΥ·ΚΥΡΟCΔΟΤΟΥΑΥ·ΕΥΤΥΧΙΑΝΟCΜΙΛ
ΤΙΑΔΟΥ
ΒΑCΙΛΕΥC
ΑΥ·ΖWCΙΜΟC)Ο...
Π
ΑΥ·Ξ...

Τ
Π
ΕΙC
ΒΟ
ΕΤ
ΤΑ.

(f)

ΕΝ
ΑΙ
.ΝC.
Φ.ΑΙ
ΑCΤΥΙ
.CΦΟΓ
.ΕCΦΟ
.ΦΟΡ.
CΠΟ
ΦΡΟΝ
ΔΙΟΓΕ
.CΔΙΕΜ
WΦ..Ο
.Π.Ν
Π
W

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹ
ΙΟΥΛΙΟϹ ΑΡΙϹΤΕΙΔΗϹ ΑΧΑΡ'
ΕΠΙ ΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ ΚΕϹΤΡΟΦΥΛΑΞ
ΑΥΡ' ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ) ΗΡΕϹΙΔΗϹ
ΕΠΙ ΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ
ΑΥΡ' ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ Ο ΚΑΙ ΕΥΚΑΡΠΙΔΗϹ ΜΑΡ'

(c) ϹΕΒΗΡΕΙΩΝ / ‾ ΩΝΟΘΕΤΗϹ ΕΥΤΑΚΤΟϹ ΜΗΝΟΓΕΝΟΥϹ Π
ΑΜΦΙΕΡΑΩΝ / ‾ ΩΝΟΘΕΤΗϹ Α͞Υ͞ Ρ ϹΕΜΝΟϹ ΒΕΙ ΘΙ
ΤΑΛΙΟΥ / ΛΜΠΤ –
ϹΥΝϹΤΡΕΜΜΑΤ ΑΡΧΗϹ ΑΡΤΕΜΑϹ ΜΗΝΟΓΕΝΟΥϹ ΚΥΡΤΕΙ
ϹΥΝϹΤΡΕΜΜΑΤ ΑΡΧΗϹ ΙΕΡΟΚΛΗϹ ΜΗΝΟΓΕΝΟΥϹ ΚΥΡΤΕΙ

ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΑΤΑ ΦΥΛΗΝ ΕΦΗΒΟΙ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟϹ
ΑΥ' ΝΥΜΦΟΔΟΤΟϹ) ΠΕΡΓ'
ΑΥ' ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟϹ ΤΥΧΑΡΟΥ ΑΝΑ'
ΑΙΓΕΙΔΟϹ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟϹ
ΑΥ' ΝΗΡΕΥϹ ΖΩϹΙΜΟΥ ΑΝΓ'
Α͞Υ͞ ΕΙϹΙΔΩΡΟϹ ΕΥΠΛΟΟϹ ΑΝΓ'
(d) ΛΕΩΝΤΙΔΟϹ
ΑΥ' ΜΕΝΑΝΔΡΟϹ ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΠ'
ΑΥ' ΦΙΛΟΚΡΑΤΗϹ) ΕΥΠ'
ΑΥ' ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟϹ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥϹ ΕΥ"
ΑΥ' ΤΡΥΦΩΝ) ΕΞΟΙΟΥ
ΑΥ' ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹ) ΕΞΟΙΟΥ
ΑΥ' ΜΗΝΟΦΙΛΟϹ ΧΡΗϹΤΟΥ ΕΞΟΙ'
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟϹ
ΑΥ' ΔΗΜΟΚΡΙΤΟϹ) ΒΕΡ'
ΑΥ' ΝΕΩΝ ΑΡΙϹΤΟΤΕΛΟΥϹ
ΑΥ' ΝΕΙΚΗΦΟΡΟϹ ΑΡΙϹΤΟΤΕΛΟΥϹ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟϹ
ΑΥ' ΕΥΤΥΧΙΔΗϹ ΝΕΙΚΩΝΟϹ ΧΟΛΑΡ'
ΑΥ' ΑΘΗΝΑΙΟϹ ΕϹΠΕΡΟΥ ϹΦΗΤ'
ΡΗΤΟΡΙΚΟϹ) ΕΡΜΕΙΟϹ
ΙΜΟϹ) ΘΟΡΙΚ'
ΑΥ' ΥΓΕΙ ΖΩϹΙΜΟΥ ΘΟΡΙΚ'
ΑΥ' ϹΤΡΑΤΩ ΧΟΛ'
ΑΥ' ΧΡΥϹΕΡΩϹ ΤΩΝΟϹ ΧΟΛ'
ΑΥ' ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ)
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟϹ
ΑΥ' ΕΙϹΙΔΟΤΟϹ ΥΛΛΟΥ ΒΗ
(e) ΟΙΝΕΙΔΟϹ
ΑΥ' ΕΡΜΗΔΙΩΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΑΧΑ
ΑΥ' ΚΑΛΛΙϹΤΡΑΤΟϹ ΠΟϹΕΙΔΩΝΙΟΥ
ΑΥ' ΚΑΛΛΙϹΤΡΑΤΟϹ) ΦΥΛΑ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟϹ
ΑΥ' ΝΕΙΚΟϹΤΡΑΤΟϹ ΝΕΙΚΩΝΟϹ ΜΕ Α͞Υ͞ ΓΛΑΥΚΟϹ ΕΥΕΛΠΙϹΤΟΥ
ΑΥ' ΕΥΟΔΙΑΝΟϹ ΝΕΙΚΩΝΟϹ ΜΕΛ' ΧΑΛ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟϹ
ΑΥ' ΕΙϹΙΔΟΤΟϹ ΖΩϹΙΜΟΥ ΑΖΗ'
ΑΥ' ΕΠΙΚΤΗΤΟϹ ΦΙΛΗΤΟΥ ΑΖΗ'
ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ
ΑΥ' ΗΛΕΙϹΚΟ /// ΤΩΝΙΚΟΥ ΜΑΡ' Α
ΑΥ' ΟΝΗϹΙΜΟϹ) ΜΑΡ' Α
ΑΥ' ΑϹΠΑϹΙΑΝΟϹ ΟΝΗϹΙΜΟΥ ΜΑΡ' Α
ΑΥ' ΑΡΙϹΤΩΝ ΦΡΟΝΤΕΙΝΟΥ ΜΑΡ' Α͞Υ͞
ΑΤΤΙΚΟϹ ϹΟΒΑΡΟΥ ΜΑΡ' Α
ΑΥ ΞΕΝΙΚΟϹ) ΜΑΡ'
ΑΥ' ϹΥΜΦΟΡΟϹ) ΦΑΛ'
ΑΥ' ΝΑΡΚΙϹϹΟϹ ΘΕΑΓΕΝΟΥϹ ΜΑΡ
ΑΒΙΔΙΟϹ ΘΕΗΚΟΛΟϹ ΜΑΡ'
ΑΤΤΑΛΙΔΟϹ
ΑΥ' ΠΕΙϹΙϹΤΡΑΤΟϹ ΑΡΕϹΚΟΝΤΟϹ Ο
ΑΥ' ϹΟΦΟϹ ΠΕΙΡΕΩϹ ΧΟΛΑΡΕ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΥ' ΑΓΑΘΗΜΕΡΟϹ ΚΑΛΠΟΥΡΙ
ΑΥ' ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ ΙΕΡΑΚΟϹ
ΑΥ' ΑΡΤΕΜΙϹΙΟϹ ΕΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟ
ΑΥ' ΑΝΤΕΡΩϹ
ΑΥ' ΑΒΑϹΚΑΝΤΟϹ)
ΑΥ' ΑΘΗΝΑΙΟϹ ΦΟΙΒΙΑΝΟΥ
ΑΥ' ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ ΚΑΛΛΗ (vac.)
ΑΥ' ΑΤΤΙΚΟϹ ΠΕΡΓΑΜΟΥ
ΑΥ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΕΥΟΔΟΥ
ΑΥ' ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟϹ ΒΙΚΤΟΡ
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹ ΖΩϹΙΜ
ΧΡΙΩΝ ΖΩϹ
ΑΥ Α ϹΑΝΤΙΠΑ

ΑΥ' ΔΩϹΙΘΕΟϹ ΘΑΛΗ
ΤΟϹ

anaglyphum

Ο
ΑΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹ Θ

anaglyphum

ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ

ΟΚΟCΜΗ
ΤΗC

corona

anaglyphum

repraesentans duos iuvenes parvis chlamydibus amictos, cetera nudos; uterque altera manu ramum palmae tenet, altera cosmetam, qui cum tunica et ἱματίῳ inter eos stat, coronat. Ad pedes cosmetae fascis librorum (aut lignorum) colligatorum; iuxta alterum ephebum vas.

ΤΟΝ ΚΟCΜΗ
ΤΗΝ

ΤΟΥCΕΦΗ
ΒΟΥC

corona

ΑΓΑΘΗΙ ◦ ΤΥΧΗΙ

ΟΚΟCΜΗΤΗCΤWΝΕΦΗΒWΝΑΥΡ·ΔWCΙΘΕΟCΟΚΑΙΘΑΛΗCΔWCΙΘΕΟΥΠΑΜΒW
ΤΑΔΗCΚΑΙΟΑΝΤΙΚΟCΜΗΤΗCΑΥΡ·ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC)ΜΑΡΑ'·ΤΟΥCΤΕCΥΝΑΡΧΟΝ
ΤΑCΚΑΙΤΟΥCΕΦΗΒΕΥCΑΝΤΑCCΥΝΤWΚΡΑΤΙCΤWΦΛΑ'·ΔΡΥΑΝΤΙΑΝW·CΥΝ
ΚΛΗΤΙΚW·ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟC·ΑΥΡ·ΔΙΟΝΥCΙΟΥΤΟΥ)ΑΧΑΡΝΕWC·ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟCΔΙΑΒΙΟΥΤΕΛΕCΦΟΡΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥCΦΙΛΑΔ'
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟCΔΙΑΒΙΟΥ·ΙΕΡ·CΤΡΑΤWΝΟCΤΟΥΚΙΘΑΙΡWΝΟC·ΑΧΑΡ'

ϹѠΦΡΟΝΙϹΤΑΙ
ΑΥΡ' ΞΥϹΤΟϹΠΡѠΤΟΓΕΝΟΥϹΠΕΙΡ'
ΑΥΡ' ΦΡΟΝΤѠΝΔΙΟΔΟΤΟΥΑΖΗΝΙΕΥϹ
ΑΥΡ' ΒΕΙΤΑΛΙΟϹΔΙΟΝΥϹΙΟΥΛΑΜΠ'
ΑΥΡ' ϹΕΡΗΝΟϹΕΙϹΙΔѠΡΟΥΜΑΡΑ'
(a) ΑΥΡ' ΕΡΑϹΕΙΝΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜΑΡΑ'
ΑΥΡ' ΕΛΠΙΝΕΙΚΟϹΕΥΠΟΡΟΥΛΘΜΟΝ'
ΥΠΟϹѠΦΡΟΝΙϹΤΑΙ
ΑΥΡ' ΑΦΦΙΑΝΟϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑ'
ΑΥΡ' ΑΜΕΘΥϹΤΟϹΟΚΑΙϹѠϹΙΓΕΝΗϹ
ΖѠϹΙΜΟΥΑΝΤΙΝΟΕΥϹ
ΜΑΡΚΟϹΠΟΠΙΛΛΙΟϹΙѠΝΙΚΟϹΞΥΠΕΤΑΙ
ΛΟΥΚ' ΚΟΡΝ' ΤΕΛΕϹΦΟΡΟϹΠΕΝΤΑ
ΑΥΡ' ΟΝΗϹΙΜΟϹΕΥΟΔΟΥΜΑΡ
ΑΥΡ' ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹΕΥΠΟΡ
ΠΡΟϹϹΤΑΤΗϹ
ΤΙΒ' ΚΛ' ΝΙΓΡΟϹΟΚΑΙΛΕ
ΥΠΟΠΑ
ΑΥΡ' ΕΥΤΥΧ
ΟΥϹΦΗΤ'
ΛΙΔΟΥΦΥΛΑϹ'
ΟϹ
ΜΑΡΑΥΡ ϹΙΟϹΝΕΙΚΟϹΤΡΑΤΟΥΦΑΛ'
ΔΑϹΚΑΛΟϹ
ΑΥΡ' ΕΥΠΟΡΟϹΕΠΙΓΕΝΟΥϹΑΧΑΡ'

ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙѠΝΑ ΑΥΡ' ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹΘΑΛΗΤΟϹΠΑΜ
ΒѠΤΑΔΗϹΚΑΙΑΓѠΝΟΘΕΤΗϹΑΝΤΙΝΟΕΙѠΝΤѠΝΕΝ
ΑϹΤΕΙΚΑΙϹΥΝϹΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗϹ
ΠΥΑΝΟΨΙѠΝΑΑΥΡ' ΑΠΟΛΛѠΝΙΟϹΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΑΧΑΡ' ΚΑΙΑΓѠΝΟΘΕΤΗϹΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙѠΝ
ΜΑ.ΜΑΚΤΗΡΙѠΝΑΑΡΙϹΤΕΙΔΗϹΒΕΙΤΑΛΙΟΥΛΑΜ'
ΚΑΙΕΡΑϹΕΙΝΟϹ)ΜΑΡΑ'
ΠΟϹΕΙΔΕѠΝΑΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹϹΕΡΗΝΟΥΜΑΡΑ
ΚΑΙΑΙΓΙΑΛΟϹΚѠΜΟΥϹΟΥΝΙΕΥϹ
ΓΑΜΗΛΙѠΝΑΑΡΤΕΜΑϹ)ΚΑΙΔΙΟΝΥϹΙΟϹΑ..
ΑΓΝΟΥϹΙΟΙ:ΚΑΙϹΥΝϹΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΑΝΘΕϹΤΗΡΙѠΝΑΦΛΑΒΙΟϹΠΟΛΥΔ..
ϹΕΡΑΠΙѠΝΚΑΙϹΥΝϹΤΡΕΜ
ΕΛ.ΦΗΒΟΛΙѠΝΑ.ΟΥΝΙΟϹΕ...Δ.
ϹΤ..ΜΜΑ.ΑΡΧΗϹ
ΜΟΥΝ.ΙѠΝΑΑΝΘΟϹΤΕΙΜѠΝΟϹΚ.
ϹΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗϹ
ΘΑΡΓΗΛΙѠΝΑΕΠΑΝΟΔΟϹΚΑΙΠΙϹΤΟ
ΟΙΜΗΝΟΓΕΝΟΥϹΚΥΡΤΕΙΔΑΙΚΑΙΑΓѠΝΟΘΕΤΑ
ΑΝΤѠΝΕΙѠΝΚΑΙΑΔΡΙΑΝΕΙѠΝ
ϹΚΕΙΡΟΦΟΡΙѠΝΑΑΥΡ' ΔѠϹΙΘΕΟϹΘΑΛΗ
ΤΟϹΠ.ΜΒѠΤΑΔΗϹΚΑΙΑΓѠΝΟΘΕΤΗϹ
ΑΝΤΙΝΟΕΙѠΝΕΝΕΛΕΥϹΕΙΝΙ
ϹΚΑΤΟΜΒΑΙѠΝΑ ΑΥΡ' ΔѠϹΙΘΕΟϹΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗϹΟΙΘΑΛΗΤΟϹΠΑΜΒѠΤΑ)ΚΑΙΑΓѠΝΟΘΕΤΑΙΒ̄
ΕΠΙΝΕΙΚΕѠΝΚΑΙΚΟΜΟΔΕΙѠΝ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙѠΝΑΕΚΤѠΝϹΕΒΑϹΤΟΦΟΡΙΚѠΝ
ΚΑΙΑΓѠΝΞΟΗϹΙΑΚΑΙΑΘΑΝΕΛ

ϹΤΡΑΤΗΓΟΙ
(b) ΑΥ' ΦΟΙΒΙΑΝΟϹ)ΑΥΚΤΗϹΙΑϹΦΟΙΒΙΑΝΟΥ
ΚΗΡΥΚΕϹ
ΑΥ' ΚΥΡΟϹΔΟΤΟΥΑΥ' ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹΜΙΑ
ΤΙΑΔΟΥ
ΒΑϹΙΛΕΥϹ
ΑΥ' ΖѠϹΙΜΟϹ)Ο...
Π
ΑΥ' Ξ..

Τ
Π
ΕΙϹ
ΒΟ
ΕΤ
ΤΑ

(c)
ΕΝ
ΑΙ
.ΝϹ.
Φ.ΑΙ
ΑϹΤΥΙ
.ϹΦΟΓ
.ΕϹΦΟ
.ΦΟΡΙ
ϹΠΟ
ΦΡΟΝ
ΔΙΟΓΕ
.ϹΔΙΕΜ
ѠΦ..Ο
.Π.Ν
Π
Ѡ

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹ
ΙΟΥΛΙΟϹΑΡΙϹΤΕΙΔΗϹΑΧΑΡ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥΚΕϹΤΡΟΦΥΛΑΞ
ΑΥΡ ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ) ΗΡΕϹΙΔΗϹ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ
ΑΥΡ ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΟΚΑΙΕΥΚΑΡΠΙΔΗϹΜΑΡ
ΟΙΥΠΟΛΟΙΠΟΙΤΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝΚΑΤΑΦΥΛΗΝΕΦΗΒΟΙ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟϹ
ΑΥ ΝΥΜΦΟΔΟΤΟϹ) ΠΕΡΓ
ΑΥ ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟϹΤΥΧΑΡΟΥ ΑΝΑ
ΑΙΓΕΙΔΟϹ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟϹ
ΑΥ ΝΗΡΕΥϹΖΩϹΙΜΟΥ ΑΝΓ
ΑΥ ΕΙϹΙΔΩΡΟϹΕΥΠΛΟΟϹΑΝΓ
(d) ΛΕΩΝΤΙΔΟϹ
ΑΥ ΜΕΝΑΝΔΡΟϹΜΑΡΚΟΥΕΥΠ
ΑΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗϹ) ΕΥΠ
ΑΥ ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟϹΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥϹΕΥ
ΑΥ ΤΡΥΦΩΝ) ΕΞΟΙΟΥ
ΑΥ ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹ) ΕΞΟΙΟΥ
ΑΥ ΜΗΝΟΦΙΛΟϹΧΡΗϹΤΟΥΕΞΟΙ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟϹ
ΑΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟϹ) ΒΕΡ
ΑΥ ΝΕΩΝΑΡΙϹΤΟΤΕΛΟΥϹ
ΑΥ ΝΕΙΚΗΦΟΡΟϹΑΡΙϹΤΟΤΕΛΟΥϹ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟϹ
ΑΥ ΕΥΤΥΧΙΔΗϹΝΕΙΚΩΝΟϹΧΟΛΛΑΡ
ΑΥ ΑΘΗΝΑΙΟϹΕϹΠΕΡΟΥϹΦΗΤ
ΡΗΤΟΡΙΚΟϹ) ΕΡΜΕΙΟϹ
ϹΙΜΟϹ) ΘΟΡΙΚ
ΑΥ ΥΓΕΙ… ϹΖΩϹΙΜΟΥΘΟΡΙΚ
ΑΥ ϹΤΡΑΤΩ… ΧΟΛ
ΑΥ ΧΡΥϹΕΡΩϹϹ… ΤΩΝΟϹΧΟΛ
ΑΥ ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ)
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟϹ
ΑΥ ΕΙϹΙΔΟΤΟϹΥΛΛΟΥ ΒΗ
(e) ΟΙΝΕΙΔΟϹ
ΑΥ ΕΡΜΗΔΙΩΝΚΟΡΙΝΘΟΥΑΧΑ
ΑΥ ΚΑΛΛΙϹΤΡΑΤΟϹΠΟϹΕΙΔΩΝΙΟΥ
ΑΥ ΚΑΛΛΙϹΤΡΑΤΟϹ) ΦΥΛΑ

ΑΥ ΔΩϹΙΘΕΟϹΘΑΛΗ
ΤΟϹ

anaglyphum

ϹΕΒΗΡΕΙΩΝ/ -ΩΝΟΘΕΤΗϹΕΥΤΑΚΤΟϹΜΗΝΟΓΕΝΟΥϹ Π (c)
ΑΜΦΙΕΡΑΩΝ/ -ΩΝΟΘΕΤΗϹΑΥΡϹΕΜΝΟϹΒΕΙ ΘΗ
ΤΑΛΙΟΥ/ ΑΜΠΤ
ϹΥΝϹΤΡΕΜΜΑΤ ΑΡΧΗϹΑΡΤΕΜΑϹΜΗΝΟΓΕΝΟΥϹΚΥΡΤΕΙ
ϹΥΝϹΤΡΕΜΜΑΤ ΑΡΧΗϹΙΕΡΟΚΛΗϹΜΗΝΟΓΕΝΟΥϹΚΥΡΤΕΙ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟϹ
ΑΥ ΝΕΙΚΟϹΤΡΑΤΟϹΝΕΙΚΩΝΟϹΜΕ ΑΥ ΓΛΑΥΚΟϹΕΥΕΛΠΙϹΤΟΥ
ΑΥ ΕΥΟΔΙΑΝΟϹΝΕΙΚΩΝΟϹΜΕΛ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟϹ
ΑΥ ΕΙϹΙΔΟΤΟϹΖΩϹΙΜΟΥ ΑΖΗ
ΑΥ ΕΠΙΚΤΗΤΟϹΦΙΛΗΤΟΥ ΑΖΗ
ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ
ΑΥ ΗΛΕΙϹΚΟ///ΤΩΝΙΚΟΥΜΑΡ
ΑΥ ΟΝΗϹΙΜΟϹ) ΜΑΡ
ΑΥ ΑϹΠΑϹΙΑΝΟϹΟΝΗϹΙΜΟΥΜΑΡ
ΑΥ ΑΡΙϹΤΩΝΦΡΟΝΤΕΙΝΟΥΜΑΡ
ΑΤΤΙΚΟϹϹΟΒΑΡΟΥΜΑΡ
ΑΥ ΞΕΝΙΚΟϹ) ΜΑΡ
ΑΥ ϹΥΜΦΟΡΟϹ) ΦΑΛ
ΑΥ ΝΑΡΚΙϹϹΟϹΘΕΑΓΕΝΟΥϹΜΑΡ
ΑΒΙΔΙΟϹΘΕΗΚΟΛΟϹΜΑΡ
ΑΤΤΑΛΙΔΟϹ
ΑΥ ΠΕΙϹΙϹΤΡΑΤΟϹΑΡΕϹΚΟΝΤΟϹΟΙ
ΑΥ ϹΟΦΟϹΠΕΙΡΕΩϹ ΧΟΛΛΑΡΕ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΥ ΑΓΑΘΗΜΕΡΟϹΚΑΛΠΟΥΡΙ
ΑΥ ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΙΕΡΑΚΟϹ
ΑΥ ΑΡΤΕΜΙϹΙΟϹΕΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟ
ΑΥ ΑΝΤΕΡΩϹ
ΑΥ ΑΒΑϹΚΑΝΤΟϹ)
ΑΥ ΑΘΗΝΑΙΟϹΦΟΙΒΙΑΝΟΥ
ΑΥ ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΚΑΛΛΗ (vac.)
ΑΥ ΑΤΤΙΚΟϹΠΕΡΓΑΜΟΥ
ΑΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΕΥΟΔΟΥ
ΑΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟϹΒΙΚΤΟΡ
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹΖΩϹΙΜ
ΧΡΙΩΝΖΩϹ
ΑΥ ΑΙ… ϹΑΝΤΙΠΑ

ΟΙΙ
ΑΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹΘ

anaglyphum

οἱ ἔφηβοι
ὁ κοσμητὴς

τὸν κοσμητήν.
τοὺς ἐφήβους.

ἀγαθῇ τύχῃ.

ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Αὐρ(ήλιος) Δοσίθεος ὁ καὶ Θαλῆς Δοσιθέου Παιβωτάδης καὶ ὁ ἀντικοσμήτης Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος) Μαρα(θώνιος) τούς τε συνάρχοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαντας σὺν τῷ κρατίστῳ Φλα(βίῳ) Δρυαντιανῷ συνκλητικῷ ἐπὶ ἄρχοντος Αὐρ(ηλίου) Διονυσίου τοῦ) Ἀχαρνέως ἀνέγραψαν, | παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Τελεσφόρου τοῦ Μενεκράτους Φυλάσ(ου), | γραμματεύοντος διὰ βίου ἱερ(έως) Στράτωνος τοῦ Κιθαιρῶνος Ἀχαρ(νέως).

σωφρονισταί
Αὐρ(ήλιος) Ξύστος Πρωτογένους Πειρ(αιεύς)
Αὐρ(ήλιος) Φρέντων Διοδότου Ἀζηνιεύς
Αὐρ(ήλιος) Βειτάλιος Διονυσίου Λαμπ(τρεύς)
Αὐρ(ήλιος) Σαρῆνος Εὐτιδώρου Μαρα(θώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἐρασεῖνος Ἀσκληπιάδου Μαρα(θώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἐλπίνεικος Εὐπόρου Ἀθμον(εύς)

ὑποσωφρονισταί
Αὐρ(ήλιος) Ἀφφιανὸς Δημητρίου Μαρα(θώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀιώθυστος ὁ καὶ Σωσιγένης Ζωσίμου Ἀντινοεύς
Μᾶρκος Ποπίλλιος Ἰωνικὸς Ξυπετα(ιών)
Λεύκ(ιος) Κορ(νήλιος) Τελεσφόρος Παντ(ελῆθεν)
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος Εὐόδου Μαρ(αθώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Εὐφρόσυνος Εὐπορ......

προστάτης
Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Νίγρος ὁ καὶ Λε[ωσθένης Μελιτεύς]

ὑποπα[ιδοτρίβης]
Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχι[ανὸς Ἐπαφρο]ου Σφήτ(τιος)

ἡ[γεμών]
[Αὐρήλιος Παρράσιος Εὐτυ]χίδου Φυλάσ(ιος)

[ὁπλομάχ]ος
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) [Διονύ]σιος Νεικοστράτου Φαλ(ηρεύς)

[δι]δάσκαλος
Αὐρ(ήλιος) Εὔπορος Ἐπιγένους Ἀχαρ(νεύς)

ὑπογραμματεύς
Ἰούλιος Ἀριστείδης Ἀχαρ(νεύς)

ἐπὶ Διογενείου κεστροφύλαξ
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος) Ἡρεσίδης

ἐπὶ Διογενείου
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος ὁ καὶ Εὐκαρπίδης Μαρ(αθώνιος)

γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Ἡρακλείδης Θάλητος Παιβωτάδης καὶ ἀγωνοθέτης Ἀντινοείων τῶν ἐν ἄστει καὶ συνστρεμματάρχης
Πυανοψιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος Φιλουμενοῦ Ἀχαρ(νεύς) καὶ ἀγωνοθέτης Γερμανικείων
Μα[ι]μακτηριῶνα· Ἀριστείδης Βειταλίου Λαμ(πτρεύς) καὶ Ἐρασεῖνος) Μαρα(θώνιος)
Ποσειδεῶνα· Ἀσκληπιάδης Σερήνου Μαρα(θώνιος) καὶ Αἰγίαλος Κώμου Σουνιεύς
Γαμηλιῶνα· Ἀρτεμᾶς) καὶ Διονύσιος Ἀρτ[εμᾶ] Ἀγνούσιοι, καὶ συνστρεμματάρχαι
Ἀνθεστηριῶνα· Φλάβιος Πολυδ[ε]ύ[κης καὶ] Σεραπίων, καὶ συνστρεμ[ματάρχαι]
Ἐλαφηβολιῶνα· Ἰούνιος Εὐτιδώ[ρος καὶ συν]στ[ρε]μμα[τ]άρχης
Μουν[ι]χιῶνα· Ἄνθος Τείμωνος, κ[αὶ συν]στρεμματάρχης
Θαργηλιῶνα· Ἐπαίνοδος καὶ Πίστο[ς] οἱ Μηνογένους Κυρτεῖδαι, καὶ ἀγωνοθέτα[ι] Ἀντινοείων καὶ Ἀδριανείων
Σκιροφοριῶνα· Αὐρ(ήλιος) Δοσίθεος Θάλητος Παιβωτάδης, καὶ ἀγωνοθέτης Ἀντιν[ο]είων ἐν Ἐλευσεῖνι
[Ἑ]κατομβαιῶνα· Αὐρ(ήλιος) Δοσίθεος καὶ Ἡρακλείδης οἱ Θάλητος Παιβωτά(δαι) καὶ ἀγωνοθέται β' Ἐπινικ[ί]ων καὶ Κομοδείων
Μεταγειτε[νι]ῶνα· ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν καὶ ἀγῶν[ες] Θήσια καὶ Ἀθάνεια
Σεβηρείων ἀγωνοθέτης· Εὔτακτος Μηνογένους
Ἀμφιερείων ἀγωνοθέτης· Αὐρ(ήλιος) Σίμωνος Βειταλίου Λαμπτ(ρεύς)
συνστρεμματάρχης· Ἀρτεμᾶς Μηνογένους Κυρτεί(δης)
συνστρεμματάρχης· Ἱεροκλῆς Μηνογένους Κυρτεί(δης)

στρατηγοί
Αὐ(ρήλιος) Φοιβιανὸς), Αὐ(ρήλιος) Κτησίας Φοιβιανοῦ

κήρυκες
Αὐ(ρήλιος) Κῦρος Δάτου(?), Αὐ(ρήλιος) Εὐτυχιανὸς Μαλτιάδου

βασιλεύς
Αὐ(ρήλιος) Ζώσιμος) Οἰό[θε]ν

π[ολέμαρχος]
Αὐ(ρήλιος) Ξύσ[τος .....]
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
Τ . . . .
. . . .
. . . .
Π . . . .
Εἰσ . . . .
Βο . . . .
Ἐσ . . . .
Τα[ύγετος (an Ταχ....?)]
Π . . . .
Θε . . . .

οἱ ὑπόλοιποι τῶν πολειτῶν κατὰ φυλὴν ἔφηβοι

Ἐρεχθεῖδος

Αὐ(ρήλιος) Νυμφόδοτος) Περγ(ασῆθεν)
Αὐ(ρήλιος) Καλλίνεικος Τυχάρου Ἀνα(γυράσιος)

Αἰγεῖδος

Πανδιονίδος

Αὐ(ρήλιος) Νηρεὺς Ζωσίμου Ἀιγ(ιλιῆθεν)
Αὐ(ρήλιος) Εἰσίδωρος Εὔπλοος Ἀιγ(ιλιῆθεν)

Λεοντίδος

Αὐ(ρήλιος) Μένανδρος Μάρκου Εὐπ(υρίδης)
Αὐ(ρήλιος) Φιλοκράτης) Εὐπ(υρίδης)
Αὐ(ρήλιος) Μινουκιανὸς Φιλοκράτους Εὐπ(υρίδης)
Αὐ(ρήλιος) Τρύφων) ἐξ Οἴου
Αὐ(ρήλιος) Εὐφρόσυνος) ἐξ Οἴου
Αὐ(ρήλιος) Μηνόφιλος Χρήστου ἐξ Οἴ(ου)

Πτολεμαΐδος

Αὐ(ρήλιος) Δημόκριτος) Βερ(ενικίδης)
Αὐ(ρήλιος) Νέων Ἀριστοτέλους
Αὐ(ρήλιος) Νεικηφόρος Ἀριστοτέλους

Ἀκαμαντίδος

Αὐ(ρήλιος) Εὐτυχίδης Νείκωνος Χολαρ(γεύς)
Αὐ(ρήλιος) Ἀθήναιος Ἑσπέρου Σφήτ(τιος)
[Α]ὐ(ρήλιος) Ῥητορικὸς) Ἕρμειος
[Αὐ(ρήλιος) Ζώ]σιμος) Θορί(κιος)
Αὐ(ρήλιος) Ὑγεῖ[νο]ς Ζωσίμου Θορί(κιος)
Αὐ(ρήλιος) Στράτω[ν] Χολ(αργεύς)
Αὐ(ρήλιος) Χρυσέρως Σ[τρά]τωνος Χολ(αργεύς)
Αὐ(ρήλιος) Διονύσιος) Χ[ολαργεύς?]

Ἁδριανίδος

Αὐ(ρήλιος) Εἰσίδοτος Ὕλλου Βη(σαιεύς)

Οἰνεῖδος

Αὐ(ρήλιος) Ἑρμηδίων Κορίνθου Ἀχα(ρνεύς)
Αὐ(ρήλιος) Καλλίστρατος Ποσειδωνίου
Αὐ(ρήλιος) Καλλίστρατος) Φυλά(σιος)

Κεκροπίδος

Αὐ(ρήλιος) Νεικόστρατος Νείκωνος Με(λιτεύς)
Αὐ(ρήλιος) Εὐοδιανὸς Νείκωνος Μελ(ιτεύς)

Ἱπποθωντίδος

Αὐ(ρήλιος) Εἰσίδοτος Ζωσίμου Ἀζη(νιεύς)
Αὐ(ρήλιος) Ἐπίκτητος Φιλήτου Ἀζη(νιεύς)

Αἰαντίδος

Αὐ(ρήλιος) Ἧλεις Κο[ι]ντιανοῦ Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Ὀνήσιμος) Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Ἀσπασιανὸς Ὀνησίμου Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Ἀρίστων Φροντείνου Μαρ(αθώνιος)
Ἀττικὸς Σαβάρου Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Ξενικὸς) Μαρ(αθώνιος)
Αὐ(ρήλιος) Σύμφορος) Φαλ(ηρεύς)
Αὐ(ρήλιος) Νάρκισσος Θεογένους Μαρ(αθώνιος)
Ἀβίδιος Θεοκόλος Μαρ(αθώνιος)

Ἀτταλίδος

Αὐ(ρήλιος) Πεισίστρατος Ἀρέσκοντος Οἰ[ύθεν]
Αὐ(ρήλιος) Σόφος Πειρέκς Χολαρ(γεύς)

ἐπένγραφοι

Αὐ(ρήλιος) Ἀγαθήμερος Καλπουρ(νίου)
Αὐ(ρήλιος) Ἀφροδείσιος Ἱέρακος
Αὐ(ρήλιος) Ἀρτεμίσιος Εὐρυμέδοντο[ς]
Αὐ(ρήλιος) Ἀντέρως
Αὐ(ρήλιος) Ἀβάσκαντος)
Αὐ(ρήλιος) Ἀθήναιος Φοιβιανοῦ
Αὐ(ρήλιος) Ἀφροδείσιος Καλλι.
Αὐ(ρήλιος) Ἀττικὸς Περγάμου
Αὐ(ρήλιος) Ἀλέξανδρος Εὐόδου
Αὐ(ρήλιος) Ἀρτεμίδωρος Βύττα[κος]
[Αὐ(ρήλιος)] Ἀγαθοκλῆς Ζωσίμ[ου]
[Αὐ(ρήλιος) Αἰσ]χρίων Ζωσ(ίμου)
Αὐ(ρήλιος) Α . . . . ος Ἀντιπά(τρου)
Αὐ(ρήλιος) Γλαῦκος Εὐελπίστου
[Α]ὐ(ρήλιος) Αη . . . . .

οἱ [να]υ[μαχήσαντες]

Αὐ(ρήλιος) Δωσίθεος Θάλητος
Αὐ(ρήλιος) Ἡρακλείδης Θ[άλητος]

1178 Fragmentum Hermae inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

Η Ι
ΣΝΕΦ
ΑΥΔΙΟΣ
Σ Θ Ε

[ἀγαθῇ τύχ]ῃ
[Ὁ προστάτης τ]ῶν ἐφη-
[βων Τιβέριος Κλ]αύδιος
[Νέγρος ὁ καὶ Λεω]σθέ-
[νης Μελιτεὺς ....]

Supplementa non certa sunt, sed probabile est sic scriptum fuisse cum propter ipsas nominis reliquias, tum quia nomen quo Leosthenem illum usum esse ex n. 1177 scimus, spatii rationibus accuratissime convenit.

1179 Fragmenta Hermae; exscripsit Koehler. Coniunxi, nam tanta inter haec fragmenta intercedit similitudo, ut eiusdem lapidis esse si non certum at verisimillimum sit.

(a)

Ι ΩΝ
ΓΗΝ
ΑΙΑΘΗ
ΡΝΕΥΣ
vac.

ΠΛΙΛΛΣ
ΠΛΙΛΕΡΕΝΙ
ΕΡΩΣΠΑΑ
ΦΛΘΛΛΛΟΣΛ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔ
ΑΤΤΑΛ
ΑΥΡΘΕΔ
ΑΥ

Τ ////////////////////
Ι ////////////////////

Λ
Λ ///// Κ
ΙΟ /// Α . . ΙΠΓΕΙ
ΤΑ

ΥΥ . . ΦΡΟ

(b)

ΤΟ /// Ο

ΙΠ . . . . . . ΙΟΣ ΜΑΓΝΟΣ
ΟΣ ΕΦΗΒΩΝ
ΟΘΕΤΑΙ
(sic) ΡΟΥΦΣΙΝΟΣ
ΘΥ . . . . ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΑΥΡ

ΜΙΩΝΟΣΟΣ . . . ΑΥΡΡ
ΝΟΣ ΜΑΡΑΘ
Ν ΑΥΡΡ ΒΕ
ΑΘΜΟΝ

ΤΟΛΕΜΑ

ΑΥΡΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΣΟΥΝΙ
ΑΥΡ ΥΓΕΙΝΟΣ Μ . ΥΣΙΚΟΥ
ΑΥΡ ΕΠΑΦΡΟΔ . . ΤΟΣ ΜΕ

Ε //// Ε Ν Γ Ρ

ΚΛ ΠΥ . Ο . . . ΗΕΕ
ΚΛ ΧΡΟΝΙ /// . . ΕΙΡ
ΑΥ /// Κ Λ Λ Λ Ν ///// ΙΣ
///// ΟΕΥΤΥΧΙ
/// ΥΡ ΛΑ . . . . Ο
Α /// ΥΕΥΤ . ΧΙ
ΑΥ . ΑΡ . Μ

vac.

In fronte lapidis quae exstant fere omnia dubia sunt. V. 1. 2 τῶν | [ἐφήβων .... τὸν κοσμη]τὴν(?), v. 3. 4 [κ]αὶ Ἀξη[ν .... Ἀχα]ρνεύς, v. 13. 14 Π[ομπή]ιος Μάγνος | [διδάσκαλ]ος ἐφήβων(?).

[ἀγ]κυλοθέται
..... Ῥουφ[εῖνος]
Θυ .... Φιλοσόφου Αὐρ(ιδης?)

... μέων [Θε]οφ[ίλου] Αὐρ(ιδης?)
..... νος Μαραθ(ώνιος)
...... ν Αὐρ(ιδης?)
.... Ἀθμον(εύς)

πολέμα[ρχος]

Paullo plura perspiciuntur a dextro latere quod finem catalogi civium tributim descripti et initium peregrinorum continebat.

Ἀ[ντιοχίδος]
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ἀσ . . . . . .
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Ἐρεν[νιανός]
Ἔρως Παλλ[ηνεύς]
Φλ(άβιος) Θάλλος Ἀ[ναφλύστιος]
Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδ[ειτος]
Ἀτταλ[ίδος]
Αὐρ(ήλιος) Θεμ . . . .
Αὐ[ρήλιος . . . .]
Αὐρ(ήλιος) Εἰρήναιος Σουνι(εύς)
Αὐρ(ήλιος) Ὑγεῖνος Με[υ]ρινοῦ
Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος Με . . .
ἐ[π]ένγρ[αφοι]
Κλ(αύδιος) Πυ[θ]ο[γέν]η[ς] Ἐ . . .
Κλ(αύδιος) Χρονι[κὸς] Εἰρ[ηναίου]
Αὐ[ρήλιος] Καλλιν[δ]ίων
. . ε. Εὐτυχι[δης]
[Α]ὐρ(ήλιος) Λα . . . . ο[ς]
Αὐ(ρήλιος) Εὐτ[υ]χι[δης?]
Αὐ[ρήλιος] Ἀρ . μ . . . . .

Hic (n. 1179—1183) composui eos titulos qui quum aliis aetatis indiciis careant, tamen propter Aureliorum nominis frequentiam anno 212/3 p. Chr. recentiores existimandi sunt (ad n. 1177).

1180 Fragmentum lapidis Pentelici, exscripsit Koehler.

in fronte:	*in latere dextro:*
Α Ι Ο Υ	
/////////	
Α Λ	
Ο Υ	*vac.*
ϽΕΙΛΟΥ	Α Υ Ρ Α Τ Τ Ι Κ Ο Σ ' Γ Α
Ι . . ⊣ C C Φ Η Τ	
//////////////////////	
Ξ Φ Α Λ	*vac.*
Δ Η Ι Δ Ο C	
⊣ Δ Ι Ω Ν Β Η C	
Α C Τ Ο Ꮭ Β Η C	
Є Ι C Ι Ο C Α Τ Τ Ι	
Ο C Β Η C	
Є Ο C	
Ρ Ο C Α Ν Τ Ι Ν	
Τ Α Ι	
Τ Υ Χ Ο Υ	
C Α Χ Α Ρ	
Α Χ Α Ρ	
Α Χ Α Ρ	
Ω Ν Ο C	

. . . αίου
. . . . αλ . . .
. . . . ου
[Ἀκαμαντίδος]
[. . . . . Ζ]ωίλου
. . . ης Σφή(ττιος)
. . . .
[. . . . Κ]εφαλ(ῆθεν)
[Ἁδριαν]ίδος
[. . . . Καλλ]ιδίων Βησ(αιεύς)
. . . . αστος Βησ(αιεύς)
. . . . . κέπιος Ἀττι(κοῦ)
. . . . . . ας Βησ(αιεύς)
. . . . εος
. . . . ρος Ἀντιν(οεύς)
[. . . . . . Ἰ]ταλ(ός)
[. . . . . . Εὐ]τύχου
[Οἰνεῖδος]
. . . . . . ς Ἀχαρ(νεύς)
. . . . . Ἀχαρ(νεύς)
. . . . Ἀχαρ(νεύς)
. . . . ωνος

In latere:

Αὐρ(ήλιος) Ἀττικὸς Γα(ργήττιος).

Haec fortasse inferior pars eiusdem lapidis est ad quem n. 1179 pertinet.

1181 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 404 n. CXV. Exscripsit Koehler.

ΥΒΑΔυ
ΒΟΙΚΑΙϹΥΜΒΙѠ
ΘΕΟϹΤΕΛΕϹΦΟΡΟϹ
ΑΥΡΓΛΑΥΚΟϹ)ΑΓѠΝΟΘΕ
ΑΥΡ·ΑΘΗΝΑΙΟϹ·ΓΥΜΝΑϹΙ
ΑΙΛΙ·ΤΕΡΤΙΑΝΟϹ *in corona:*
ΑΥΡ< ΕΠΑΓΑΘΟϹ ΝΕΙ
ΑΥΡ< ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹ) ΚΑΙ
ΑΥΡ< ΤΕΙΜΟΘΕΟϹ
ΑΥΦΙ< ΟΝΗϹΙΚΡΑΤΗϹ
ΑΥΡ< ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟϹ *in corona:*
ΑΥΡ< ΔΗΜΟϹΘΕΝΗϹ ΠΑ
ΑΥΡ< ΑΤΤΙΚΟϹ
ϹѠΦΡΟΝΙϹΤΑ

...... Ὑβάδε[ν, συνέφη]βοι καὶ συμβιω[ταί].
Θεὸς Τελεσφόρος
Αὐρ(ήλιος) Γλαῦκος) ἀγωνοθέ[της]
Αὐρ(ήλιος) Ἀθήναιος γυμνασι[αρχος]
Αἴλ(ιος) Τερτιανός
Αὐρ(ήλιος) Ἐπάγαθος
Αὐρ(ήλιος) Ἡρακλείδης)
Αὐρ(ήλιος) Τειμόθεος
Αὐφί(διος) Ὀνησικράτης
Αὐρ(ήλιος) Καλλίνεικος
Αὐρ(ήλιος) Δημοσθένης
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικός
σωφρονιστα[ί]
. . . .

In priore corona est νεικῶ, in altera Πα[ναθήναια] aut Πα[νελλήνια] fuisse videtur. Nomine Θεὸς Τελεσφόρος probatur etiam n. 1159, ubi inter commilitones systremmatis alicuius primo loco Τελεσφόρος Ἀσκληπιοῦ recensetur, deum, non hominem intellegendum esse. De aetate huius tituli cf. adn. ad n. 1177. 1179.

1182 Athenis, ubi repppererat Fauvel, in Choiseulianam collectionem (catal. Dub. n. 219) et in Museum Regium (catal. Clarac. n. 648) pervenit. Ed. Osann Syll. p. 327, 28. Ex schedis Muelleri, adhibita etiam Claraci tabula Boeckh C. I. G. 307. (Lebas Attique 585). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 179 n. 92.

[ΑΥ]ΡΓΛΥΠΤΟΣ..[υ]
[Α]ΥΡΑΓΑΘΟΠΟΥΣ)
ΟΝΕΠΟΛΥΧΑΡΜΟΣ
ΑΥΡΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗΣΝ
ΟΥΑΛΑΡΙΣΤΟΝΕΙΚΟΣ
ΑΥΡΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΕΥΤ
ΑΥΡΠΡΕΙΜΟΣ)
ΑΙΜΙΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΑΥΡΕΙΣΙΓΕΝΗΣ[.\]Ν.
ΑΥΡΑΛΚΙΔΑΜΟ[Σ]ΕΙΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΠΟ[ΥΣ])Π
ΑΥΡΙΟΥΛΙΑΝΟ[Σ]ΑΦΡΟ
ΑΥΡΕΙΡΗΝΑΙΟΣΖΩΠ
ΑΥΡΦΙΛΙΝΟΣΕΙΑΣΕΙ
ΑΥΡΠΥΛΑΔΗΣ

Quae Froehnerus non invenit in lapide, uncis circumdedi.

Αὐρ(ήλιος) Γλύπτος ....
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθόπους)
Ὀνε. Πολύχαρμος
Αὐρ(ήλιος) Τειμοκράτης ν(εώτερος)
Οὐαλ(έριος) Ἀριστόνεικος
Αὐρ(ήλιος) Πρωτογένης
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθήμερος Εὐτ[ύχου?]
Αὐρ(ήλιος) Πρεῖμος)
Αἰμί(λιος) Εἰσίδωρος
Αὐρ(ήλιος) Εἰσιγένης .ων..
Αὐρ(ήλιος) Ἀλκίδαμος Εἰσ.
Αὐ(ρήλιος) Ἀγαθόπους) π(ρεσβύτερος)
Αὐρ(ήλιος) Ἰουλιανὸς Ἀφρο[δεισίου]
Αὐρ(ήλιος) Εἰρηναῖος Ζωπ[ύρου]
Αὐρ(ήλιος) Φιλῖνος Ἐ[ρ]ασει[νου]
Αὐρ(ήλιος) Πυλάδης

De aetate cf. adn. ad n. 1177. 1179.

1183 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΕΙΩ
ΑΥΙ<ΕΡΑΠΙ
ΑΥΡΑΣΚΛΗΠ
ΟϹ ΑΥΡΕΡΜΕΙΑΣ
ΑΥΡΕΥΠΑΛΙ
Ν ΑΥΡΟΛΥΜΠΙΟ
ΑΥΡΧΙΟΝΙΔΗ
ΑΥΡΤΕΡΤΙΣ
ΤΩ

.......σιω.
Αὐρ(ήλιος) Σεραπί[ων]
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπ....
Αὐρ(ήλιος) Ἑρμείας
Αὐρ(ήλιος) Εὐπαλί[νος]
Αὐρ(ήλιος) Ὀλύμπιο[ς]
Αὐρ(ήλιος) Χιονίδη[ς]
Αὐρ(ήλιος) Τέρτις

De aetate cf. adn. ad n. 1177. 1179.

1184 In inferiore parte tabulae lapidis Pentelici inventa apud ecclesiam S. Demetrii *Κατηφόρη*; exstat in Barbacco. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 546 sqq. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 354 n. XCVII. Exscripsit Koehler.

ΑΥΡΙΔΑΡΟϹ			·
ΑΙΓΕΙΔΟϹ	·ΝΙΔΟϹ	ΑΥΡΕΙϹΙΔΟΤΟϹ	ΤΥΧΗϹ.///
ΑΥΡΑΓΑΘΗΜΕΡΟϹ	ΑΥΡΠΡ..ΔΟΚΙΜΟϹ	ΑΥΡΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹ	ΑΝΟϹΕΥΤ·
ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ	ΑΥΡϹΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟϹΓΑΜΟΥ	ΑΤΤΑΛΙΔΟϹ	ΑΝΟϹΑΠΟΛΛΩ·
ΑΥΡΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹ	ΑΥΡΦΑΛΗΡΟϹ)	ΑΙΑΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟϹ	ΤΡΟΦΙΛΟϹΕΥΠΟΡ
ΑΥΡΑΡΙϹΤΩΝΔΙΟΝΥϹΟΔ̄	ΑΥΡΖΩϹΙΜΟϹ	ΟΠΑΝΕΥΡΥΘΜΟϹ	ΛΩΝ·ΒΟΡΕΑϹΕΥΤΥΧ
ΑΥΡϹΩΤΗΡ	ΑΥΡΕΙΡΗΝΑΙΟϹ	ΑΥΡΘΕΟΜΝΗϹΤΟϹ	ΖΩϹΑϹ·ΕΥΤΥΧΗϹ·ΑΡΙ.
ΙΟΥΙΟΥϹΤΟϹ	ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ	ΑΥΡΕΥΠΟΡΙϹΤΟϹ	ΟϹΑΤΤΙΚΙΩΝ·ΓΛΥΚΕΡΟϹ·
ΑΥΡΖΩϹΙΜΙΑΝΟϹ	ΑΥΡΚΕΛΕΡΕΙΝΟϹ	ΑΥΡϹΥΜΜΑΧΟϹ	ΚΑΛΟΠΟΥϹΕΥΠΟΡΙϹΤΟϹ
ΑΥΡΕΙϹΙΓΕΝΗϹΖΩϹΙΜ	ΑΥΡϹΩϹΙΔΗΜΟϹ	ΑΥΡϹΤΡΑΤΩΝ	ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΔΗΜΗΤΡΙΟϹ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟϹ	ΟΙΝΕΙΔΟϹ	ΑΥΡΠΟΤΑΜΩΝ	ΖΩϹΙΜΟϹΚΟϹΜΟϹΚΑΛ
ΑΥΡΜΟΥϹΩΝΙΟϹ	ΑΥΡΖΗΝΩΝΘΕΟΜΝΗϹ	ΑΥΡΝΑΡΚΙϹϹΟϹ	ΛΙΚΡΑΤΗϹΔΩΡΑϹΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹ
ΑΥΡΔΙΟΝΥϹΟΚΛΗϹΜΟΥϹ	ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ	ΑΥΡΤΕΙΜΟΞΕΝΟϹ	ΤΑΞΕΙϹΕΝΔΙΟΓΕΝΕΙΩ
ΑΥΡΕΥΠΟΡΟϹ	ΚΕΚΡΟΠΙΔΟϹ	ΑΥΡΠΑΙΔΕΡΩϹ	ΥΠΟΠΑΙΔ·ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹ·ΟΠΛΟΜ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΗΤΟϹ	ΑΥΡΧΑΡΜΙΔΗϹ	ΑΥΡΝΕΙΚΑϹΙΑϹ	ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΓΡΑΜϹΥΝΤΡΟΦΟϹ
ΑΥΡΕΥΠΛΟΥϹ	ΑΥΡΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟϹ	ΑΥΡΑΘΗΝΟΔΩΡΟϹ	ΥΠΟΓΡΑΜΟΝΗϹΙΜΟϹ·ΚΕ
ΑΥΡΝΥΜΦΙΟϹ	ΙΠΠΟΘΕΩΝΤΙΔΟϹ	ϹΩΦΡΟΝΙϹΤΑΙ	ϹΤΡΟΦ·ΖΩϹΙΜΙΑΝΟϹΔΙΔΑΟ°
ΑΥΡΟΝΗϹΙΜΟϹ	ΑΥΡΦΙΛΩΝ	ΠΟϹΕΙΔΙΠΠΟϹ	ΕΥΠΟΡΟϹΗΓΕΜ·ΠΑΡΑϹΙϹ
ΑΥΡΦΙΛΩΝ	ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ	ΠΡΕΠΩΝ	ΘΥΡΩΡΟϹΕΥΤΥΧΟϹϗ^Λ

////Τ//////Ϲ.ΕΒΑϹΤΟΦΟΡΙΚΑϹΝΟΜΑϹΠΑϹΑϹΤΑϹΔΙΑΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝΕΠΙϹΗϹΟΙΤΕΕΦΗΒΟΙΚΑΙΟΙΠΕ
//////////ΟΓΕΝΕΙΟΝΘΥϹΑΝΤΕϹΚΑΙϹΠΕΙϹΑΝΤΕϹΕΝΤΩΔΙΟΓΕΝΕΙΩΤΑΕΞΙΤΗΡΙΑΕΥΩΧΗΘΗϹΑΝ
Ο//////ΝΙΔΕΑΛΛΩϹΥΝΕΤΕΛΕϹΑΝΟΙΕΦΗΒΟΙΗΚΑΤΑΤΟΑΝΑΝΚΑΙΟΝΤΩΚΑϮΑΡΙΩΜΟΝΩ)ƨ

Var. lect. Col. IV v. 18 ϗ^Λ in lapide esse expressis verbis testatur Koehler (Πα. Kumanudis).

Αὐ(ρήλιος) Ἴ[λ]αρος			[...... Εὐ]-
Αἰγεῖδος	[Ἁδρι]ανίδος	Αὐρ(ήλιος) Εὐπίθετος	τύχης, ...
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθήμερος	Αὐρ(ήλιος) Προσδόκιμος	Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος	ανός, Εὐτυ[χ..., ...]
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος	Αὐρ(ήλιος) Στρατόνεικος Γαίου	Ἀτταλίδος	ανός, Ἀπολλώνι[ος, Πα]-
Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος	Αὐρ(ήλιος) Φάληρος)	Αἴλ(ιος) Νεοπτόλεμος	τρόφιλος, Εὔπορ..., ...
Αὐρ(ήλιος) Ἀρίστων Διονυσοδ(ώρου)	Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος	ὁ πανεύρυθμος	λων, Βορέας, Εὐτυχ.....,
Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ	Αὐρ(ήλιος) Εἰρηναῖος	Αὐρ(ήλιος) Θεόμνηστος	Ζωσᾶς, Εὐτύχης, Ἀρισ....
Ἰού(λιος) Ἰοῦστος	Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος	Αὐρ(ήλιος) Εὐπόριστος	ος, Ἀττικίων, Γλύκερος,
Αὐρ(ήλιος) Ζωσιμιανός	Αὐρ(ήλιος) Κελαρεῖνος	Αὐρ(ήλιος) Σύμμαχος	Καλάπους, Εὐπόριστος,
Αὐρ(ήλιος) Εὐτυγένης Ζωσιμ(ιανοῦ)	Αὐρ(ήλιος) Σωσίδημος	Αὐρ(ήλιος) Στράτων	Διονύσιος, Δημήτριος,
Πανδιονίδος	Οἰνεῖδος	Αὐρ(ήλιος) Ποτάμων	Ζώσιμος, Κόσμος, Καλ-
Αὐρ(ήλιος) Μουσώνιος	Αὐρ(ήλιος) Ζήνων Θεομνήσ(του)	Αὐρ(ήλιος) Νάρκισσος	λικράτης, Δωρᾶς, Εὐτυχιανός.
Αὐρ(ήλιος) Διονυσοκλῆς Μουσ(ωνίου)	Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος	Αὐρ(ήλιος) Τειμόξενος	τάξεις ἐν Διογενείῳ
Αὐρ(ήλιος) Εὔπορος	Κεκροπίδος	Αὐρ(ήλιος) Παιδέρως	ὑποπαιδ(οτρίβης)· Εὐτυχιανός. ὁπλομ(άχος)·
Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος	Αὐρ(ήλιος) Χαρμίδης	Αὐρ(ήλιος) Νεικαστίνος	Διονύσιος. γραμ(ματεύς)· Σύντροφος.
Αὐρ(ήλιος) Εὔπλους	Αὐρ(ήλιος) Ἐλπιδηφόρος	Αὐρ(ήλιος) Ἀθηνόδωρος	ὑπογραμ(ματεύς)· Ὀνήσιμος. κο-
Αὐρ(ήλιος) Νυμφίος	Ἱπποθωντίδος	σωφρονισταί	στροφ(ύλαξ)· Ζωσιμιανός. διδά(σκαλ)ος·
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος	Αὐρ(ήλιος) Φίλων	Ποσείδιππος	Εὔπορος. ἡγεμ(ών)· Παράτις.
Αὐρ(ήλιος) Φίλων	Αἰαντίδος	Πρέπων	θυρωρός· Εὔτυχος. Ж α'

[Με]τ[ὰ τὰ]ς Σεβαστοφορικὰς πομπὰς πάσας τὰς διὰ Πανελληνίων ἐπ' ἴσης οἵ τε ἔφηβοι καὶ οἱ πε|[ρὶ τὸ Δι]ογένειον θύσαντες καὶ σπείσαντες ἐν τῷ Διογενείῳ τὰ ἐξιτήρια εὐωχήθησαν. | ο[ὐδε]νὶ δὲ ἄλλῳ συνετέλεσαν οἱ ἔφηβοι ἢ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον τῷ κοσμητῇ μόνῳ.

Titulus anno 217/8 p. Chr. utique non antiquior propter Syntrophi scribae nomen; sed ad aliquem ex primis eius magistratus annis referendum esse Euporus (Epigenis f. Acharnensis) praeceptor indicio est (cf. adn. ad n. 1186).

1185 Fragmenta duo lapidis Pentelici. Exscripsit Koehler.

ΤΝΟΥΣΤΩΝΕΝΑΣΤΕ ΙΟΣΟΙΝΟΓΕΝ
ΜΝΗΣΤΟΥ·ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝΚΛΑΥ<ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ<Γ
ΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙΛ<ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΡΕΙΩΝΟΙΕΦΗΒΟΙΠΑΝΤΕΣ<ΑΝΤΩΝΕΙΩ
ΝΟΙΕΦΗΒΟΙΠΑΝΤΕΣΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩ
ΒΟΙΠΑΝΤΕΣ<ΑΘΗΝΑΙΩΝΘΕΟΜΝ
ΗΣΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙΑΙΛ·ΑΤ
ΑΥΡ·ΦΙΛΩΝΑΥΡ·ΝΑΡΚΙΣΣ
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ
ΛΜΟΣΠΡΟ
ΤΩΝ (vac.)

V. 9. 10 fortasse posteriore tempore ascriptos esse iudicat Koehler.

['Αντ]ινοείων ἐν ἄστε[ι· .....]τιος Οἰνογέν[ους? .... | Αὐρ(ήλιος) Ζήνων Θεο]μνήστου. Ἁδριανείων· Κλαύ(διος) Ῥητορικός. Γ[ερμανικείων· | ὁ δεῖνα. Ἀν]τινοείων ἐν Ἐλευσῖνι· Αἴλ(ιος) Ἀπολλώνιος [....... Σεβη]ρείων· οἱ ἔφηβοι πάντες. Ἀντωνείω[ν· ὁ δεῖνα | ......]ων οἱ ἔφηβοι πάντες. Φιλαδελφείω[ν· ὁ δεῖνα. | ..... οἱ ἔφη]βοι πάντες. Ἀθηναίων· Θεόμ[νηστος. | τοῦ περὶ ἀλκ]ῆς. συστρεμματάρχαι· Αἴλ(ιος) Ἀπ[ολλώνιος, ...], Αὐρ(ήλιος) Φίλων, Αὐρ(ήλιος) Νάρκισ[σος ....].

Hunc laterculum eiusdem anni ac n. 1184 esse satis inde apparet, quod quae hic sunt agonothetarum nomina fere omnia illic redeunt; quae desiderantur (Aelius Apollonius et Claudius Rhetoricus) in superiore parte tituli illius periisse putanda sunt, ubi compluriam tribuum nomina interciderunt.

1186 Fragmenta columnae. Versus 1—57 (sed omissis v. 26. 28 et posteriore parte versuum 30. 56. 57) ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 448 n. XCIV*a*. Omnia exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἐπὶ ἄρχοντ[ος ....]ν ...
Ἀγαθῇ τ[ύχῃ].
[Τ]ὸν κοσμητὴν [Π]ό[πλιον] | Αἴλιον Σεπτίμ[ιον ......] | Στειριέα, ἀγο[ρ]α[ν]ο[μήσαντα] | καὶ κηρυκεύσαντα [βουλῆς καὶ] | δ[ήμ]ου, καὶ [τ]οὺς συ[νάρχοντας] | αὐτοῦ καὶ τοὺς συν[εφήβους] | ἀνέγραψε Αἴλιος [Σεπτίμιος] | Ἑρμαγένης Στειριε[ύς].

ἀντικοσμήτ[ης]· Μοιραγένη[ς Φυλάσιος]
παιδοτρίβης διὰ βίου· Τελεσφό[ρος Μενεκράτους Φιλάδης]
προστάτης διὰ βίου· Κλ(αύδιος) Α[ἰσωσθένης Μελιτεύς]
γραμματεὺς διὰ βίο[υ]·
Σύντροφος Ε[ὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης]

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤ. . . . Λ/// ΙΝ

ΑΓΑΘΗΙ Τ
//// ΟΝ ΚΟΣΜΗΤΗΝ
ΑΙΛΙΟΝ ΣΕΠΤΙΜ ////
ΣΤΕΙΡΙΕΑΑΓΟ Α //// Ο
ΚΑΙΚΗΡΥΚΕΥ ΣΑΝΤΑ
Δ /// ι/// ΟΥΚΑΙ ΟΥΣΣΥ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΤ ΟΥΣΣΥΝ
ΑΝΕΓΙΑΨΕ·ΑΙΛΙΟΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΣΤΕ ΡΙ
ΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΙ ΟΙΡΑΓΕΝΗ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒ ΥΤΕΛΕΣΦΟ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΣΔΙΑΒ ΟΥΚΛ/
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔ ΑΒΙΟ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ Ε
ΑΡΧΩΝ ΣΤΡ
ΣΕΠΤΙΜΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣΔΙΟΛΟ
ϹΩΦΡΟΝΙϹ *vac.*
ϹΑΛΟΥϹ ΔΗΜΟϹΤΡΑΤΟϹ
ΕΙϹΙΔΩΡΟϹΜΗΝΟΔΩΡ
ΦΛΑΤΤΙΚΟϹϹΟΥΝΙΕΥϹ
ϹΑΝΚΤΟϹΝΑΤΑΛΙΟΥ
ΕΡΜΟΓΕΝΗϹ)
ΑΥΡΧΡΗϹΤΟ
ΙΕΡΕΥ

sex aut septem versuum lacuna

ΗΣΔΙΑΟ
ΘΟΥΣΦΙ
ΟΠΛΟΜ
ΙΟΝ///ΛΙΟΣΙ ΓΡΑΤΟΥΦΛ
Η///ΕΜΩ
ΓΑΙΡΑ//////ΟΣΕ ΧΙΔΟΥΦΥΛΑ *vac.*
ΥΠΟΓΡ ΜΑΤΕΥΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΚΑΡΠΙΔΟΥΕΚΚΟΙ
///ΙΔΑΣΚ ΛΟΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ ΤΟΡΟΥΑ //////Ν
ΕΠΙΔΙΟΓ ΞΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΚ ΓΚ //////
ΚΕϹ////// //////

vac.

ΕΡ///ΥΘΕΙΛ
///ΓΙΑΤΟΚΛΗΣΖΩ
ΣΤ///ΑΤΩΝΖΩΣΙΜ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΔΙΟ

ΑΙΓΕΙΔ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΑΛ///
///Ι/..ΙΙΝΑΙΟ
ΘΕΟΙΟ///ΛΟΣΦΙ
//////ΛΥΜ///ΞΦΙΛΟ

ΠΑΝΔ
ΛΕΠΤΕΡΜ//////
ΜΗΝΟΔΩ//////
ΤΑΙΡΟΣΕ//////
ΖΩΙΛΟ///)
ΘΕ///ΙΣΤΟΚΛΗ///
ΙΟΥΛΝΟΥΜΗΙ ΣΣ
//////ΦΟΣΟΛΥΝ ΟΥΚ

ΛΕΩ ΙΛΟ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ
ΑΝ//////Α///ΚΡ ΛΚ ΚΟΥ
ΣΩΦΡΩΝΑΦ ΟΥΛ

In hac parte huius fragmenti pauca detritarum litterarum vestigia exstant

Π ΟΛΕΜ ΙΔΟΣ
ΟΤ///ΙΜ ΟΣΛΗΜΟΣ////////ΤΟΥΦΛΥ
ΜΟΣΤ ΟΦΛΥ
ΟΣ
ΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΞΟ ΑΦΘΟΝΟΥΧΟΛΑΒ *ac*
ΒΙ ΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΣΦΙ
ΟΥ ΣΟΣΕΥΤΥΧΟΥΣΕΚΚΕ
ΧΗΣ)ΕΚΚΕΡΑΜΕΩΝ
ΙΜΟΣ)ΚΥΡΤΕΙΔΗ
ΑΝΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΝΕ ΑΤΗΣΘΑΛΗΤ
ΝΕΙΔΟΣ
ΖΗΝΩ ΡΑΓΕΝΟ
ΠΕΙΕΡ ΝΚΤΟΥ
ϹΑΝΚ ΦΥΛΑ
ΛΟΥΚ ΞΙΔΟΤ
ΚΟΔΡΑ ΣΚΑ
ΦΙΛΕΑ Ο
ΠΕΡΙΝ
ΕΡΜΟ
ΕΥΦΡΑ

vac.

ἄρχων στρα[τηγός]
Σεπτίμ(ιος) Ἑρμογένης ......
γυμνασίαρχος δι' ὅλο[υ ἔτους]
σωφρονισ[ταί]
Σαλους(τιανὸς) Δημόστρατος [Φλυεύς]
Εὐπόλεμος Μηνοδώρ[ου]
Φλ(άβιος) Ἀττικὸς Σουνιεύς
Σώνικος Νατάλίου [Φυλάσιος]
Ἑρμογένης)
Αὐρ(ήλιος) Χρῆστο[ς Μαραθώνιος?]
[ὑποσωφρονισταί]
ἱερεὺ[ς ....]
....
....
....
....
....
[ὑποπαιδοτρίβ]ης διὰ βίου
[Εὐτυχιανὸς Ὑακίν]θου Σφ[ήττιος]
ὁπλομ[άχος]
Διον[ύ]σιος [Νεικοσ]τράτου Φ[αληρεύς]
ἡ[γ]εμώ[ν]
[Π]αρρη[σι]ος Εὐ[τυ]χίδου Φυλά(σιος)
ὑπογρα[μ]ματεύς
Ὀνήσιμος [Εὐ]καρπίδου ἐκ Κοί(λης)
[δ]ιδάσκ[α]λος διὰ βίου
Εὐτυχιανὸς [Εὐ]πόρου Ἀχ(αρνεύς)
ἐπὶ Διογ[εν]είου
Διονύσιος ὁ κ[αὶ Ε]ὔκ[αρπος]
κεστροφύλαξ
....
Ἐρεχθεῖδος
[Στ]ρατο[κ]λῆς Ζω-
Στ[ρ]άτων Ζωσίμου
Εὐτυχιανὸς Διο.
Αἰγεῖδ[ος]
Δαμοκράτης .....
Ἡρακλέων Ἀλ......
[Φ]ιλ[αθ]ήναιο[ς)]
Θεό[τει]μος Φι[λαθηναίου]
[Δί]δυμ[ο]ς Φιλο....
Πανδ[ιονίδος]
Σεπτ(ίμιος) Ἑρμ[ογένης]
Μηνόδω[ρος ....]
[Ἑ]ταῖρος Ε.....
Ζωΐλο[ς])
Θε[μ]ιστοκλῆ[ς ....]
Ἰουλ(ιος) Νουμή[νιο]ς Σ...
[Ῥοῦ]φος Ὀλύμ[π]ου Κυ(δαθηναιεύς)
Λεω[ντ]ίδο[ς]
Ἀφροδείσιο[ς .....]ου...
Ἀν..α.κρ.....ς Κ......κοῦ
Σώφρων Ἀφ[ροδεισί]ου Λ(ευκονοεύς)
Π[τ]ολεμ[α]ΐδος
....όσ[ι]μος Δημοσ[τράτ]ου Φλυ(εύς)
...μος Τ.......ο(υ) Φλυ(εύς)
....ος
[Ἀκαμ]αντίδος
....ο[ς] Ἀφθόνου Χολα[ρ](γεύς)
[Ἀλκι]βι[ά]δης Διονυσίου Σφ[ήττιος]
....ου.σος Εὐτύχους ἐκ Κε[ραμέων]
[Εὐτυ]χης) ἐκ Κεραμ[έ]ων
[Ζώσ]ιμος) Κυρτείδη[ς]
....ανὸς Ζωσίμου [Κυρτείδης]
[Ἀ]δριανίδος
Νε[οκρ]άτης Θάλητος [Παμβωτάδης (?)]
[Οἰ]νεῖδος
Ζήνω[ν Μοι]ραγένο[υς Φυλάσιος]
Παμφ[ίλων Σώ]νικου [Φυλάσιος]
Σώνικ[ος)] Φυλά[σιος]
Λεύκ[ιος Ἀλ]ξιδο[ς ...]
Κοδρᾶ[τος Ἀ]σκλ[ηπ....(?)]
Φιλέα[ς ....]
Παρω......
Ἑρμο............
Εὐφρα............

Dumontius hunc titulum eiusdem fere temporis esse iudicat atque n. 1177, qui archontem Aurelium Dionysium Acharnensem habet; sed accuratius dici licuit, hunc et illo et titulis n. 1184. 1185 aliquot annis recentiorem esse. Nam hic iam Syntrophus Eucarpidis f. ἐκ Κοίλης scriba perpetuus est, quum n. 1177 etiam Strato Cithaeronis f. Acharnensis eo munere fungatur; n. 1184 vero Syntrophus quidem iam in munere est, sed praeceptor illic recensetur Euporus Epigenis f. Acharnensis, quum hic iam illius filium Eutychianum Eupori f. Acharnensem patri in munere successisse videamus. Iam cum Syntrophi annum vigesimum alterum in Gordiani (III) imperium incidere demonstretur titulo n. 1198, eius initium non potest ante annum 217/8 p. Chr. esse, atque quum anum certe annum in munere fuisse Syntrophum scribam cum Euporo praeceptore ex n. 1184 appareat, hunc ipsum titulum anno 218/9 p. Chr. antiquiorem non esse constat. Sed quum hic Telesphorus Menecratis f. Philaida etiam paedotriba sit, non multis annis post 225 p. Chr. haec incisa iudicaverim. Certe iam ante Alexandri Severi exitum alium paedotribam perpetuam in munere fuisse demonstrat titulus n. 1192.

1187 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum 'in Prytaneo novo'. Ed. Pittakis Eph. 2602.

	....
Α Λ ΗΡ	
Υ	ὑ[ποπαιδοτρίβης]
ΕΥΤΥΧΙΑΝ	Εὐτυχιαν[ὸς Ὑακίνθου Σφήττιος]
Υ	ὑ[πογραμματεύς]
ΟΝΗΣΙΜΟ	Ὀνήσιμο[ς Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης]
ΔΙ	δι[δάσκαλος]
ΕΥΤΥΧΙΑΝ	Εὐτυχιαν[ὸς Εὐπόρου Ἀχαρνεύς]
Γ	ἡ[γεμών]
ΠΑΡΡΑ	[Παρρη[σιος Εὐτυχίδου Φυλάσιος]

Quae inter nomina propria exstant versuum initia singulas aut binas litteras complectentia, ea ad demotica pertinere Pittakisius putat. Sed similibus titulis collatis quin ea magistratus gymnicos designent atque ita ut ego feci supplenda sint dubitari nequit. Magistratus ipsi plane dem sunt atque n. 1186, ita ut hic titulus aut ad eundem aut certe ad anum e proximis annis referendus sit.

1188 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici, cr. 0,06, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd Kumanudis Philist. III p. 451. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 351 sqq. n. XCVI. Huius tituli fragmentum *a b* cum n. 1190 fragm. *a* eiusdem lapidis esse iudicavit R. Neubauer Curae epigr. p. 21 sqq., quia mensium recensus hic finitur Hadrianione, illic incipit a Gamelione. Sed hunc non esse nisi fallacem quendam casum nunc praeter alia argumenta ex utriusque tituli litteratura diversa perspicitur. Exscripsit Koehler.

(*a*) (*b*)

ΕΠΙΙ
ΑΘΗΝΙΩΝΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΚΛΕΚΤΟΣΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ
ΣΤΑΤΙΟΣΓΛΑΥΚΟΣ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ
ΚΛΑΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΨΙΛΟΙ ΜΕΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ
ΛΥΤ ΜΕΜΜΙΟΣ·ΕΠΙΚΤΗ
ΛΥΚΓ ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ
ΜΕΜ ΙΟΣΑΤΤΙΚΟΥ
ΙΑΝΙΩΝ
Γ ΣΛ

(*c*) (*d*) (*e*)

ΑΤΙΟΣ
ΓΕΡΜΑΙ
ΦΙΛΕΡΩΣΠΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΜΙ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩ
ΜΕΜΜΙΟΣΑΦΡΟ
///////////////
ΣΤΑΤΙΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟ
ΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
ΦΙΛΕΙΝΟΣΚΑΙΚΑΡΠΟ
ΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΠΑΜΦΙΛΟϹ

ΑΛΚΙΣΚΟΣΒΗΣΕΕΥΣ
ΘΥΜΟΣΟΦΟΣΤΡΙΝΕΜΕ
ΕΛΠ ΔΗΦΟΡΟΣΑΜΥΜΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΔΙΟΝ ΣΙΟΣΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΞΜΩΝ
ΠΑ ΙΟΣΦΥΛΑΣΙ
ΟΓΡΑΜΜΑ
Ο ΟΣΕΙ

(*f*)

CATO
ΚΛΑΦΡΟ
ΑΙΓ///
ΚΤΗΣΙΑΣ
ΕΛΠΙΝΕ
ΑΤΤΙΚΟΥ
ΓΥΚΑΡ

(*g*)

ΕΥΣ
ΤΕΥΣ
ΕΥΣ
ΕΥΣ
ΕΛΙΤΕΥΣ
ΔΟΣ
///ΩΝΕΕΥΣ
ΙΥΜΩΝΕΕΥΣ

ΕΥϹЄΙΝΙΟϹ
vac.?

ΛΕΟΝΤΟΣ
ΕΟΝΤΟΣ
ΛΗΣ)
ΚΛΙΑΝΟϹ
ΑΤ·ϹΩΖΟΜΕΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΤΥΧΙΚΟΥ
ЄΥΤΥΧΗϹ
ΜΑΓΝЄϹ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗϹЄΥΦΡΑΝΤΑ
ЄΥΑΡΙϹΤΟϹЄΥΑΡΙϹΤΟΥ
//ΑΛΚΙΒΙΑΔ//
vac.

ἄρχων στρα[τηγός]
Σεπτίμ(ιος) Ἑρμογένης ......
γυμνασίαρχος δι' ὅλο[υ ἔτους]
σωφρονισ[ταί]
Σαλευσ(τιανός) Δημόστρατος [Φλυεύς]
Εὐπίθωρος Μηνοδώρ[ου]
Φλ(άβιος) Ἀττικὸς Σουνιεύς
Σάνκτος Νατταλέου [Φυλάσιος]
Ἑρμογένης)
Αὐρ(ήλιος) Χρῆστο[ς Μαραθώνιος?]
[ὑποσωφρονισταί]
ἱερεὺ[ς ....]
....
....
....
....
....
[ὑποπαιδοτρίβ]ης διὰ βίου
[Εὐτυχιανὸς Ὑακίν]θου Σφ[ήττιος]
ὁπλομ[άχος]
Διον[ύ]σιος [Νεικοσ]τράτου Φ[αληρεύς]
ἡ[γ]εμώ[ν]
[Π]αρρα[σι]ος Εὐ[τυ]χίδου Φυλά(σιος)
ὑπογρα[μ]ματεύς
Ὀνήσιμος [Εὐ]καρπίδου ἐκ Κοί(λης)
[δ]ιδάσκ[α]λος διὰ βίου
Εὐτυχιανὸς [Εὐ]πόρου Ἀχ(αρνεύς)
ἐπὶ Διογ[εν]είου
Διονύσιος ὁ κ[αὶ Ε]ὔκ[αρπος]
κεστροφύλαξ
....
Ἐρεχθεῖδος
[Στ]ρατο[κ]λῆς Ζω-
Στ[ρ]άτων Ζωσίμου
Εὐτυχιανὸς Διο.
Αἰγεῖδ[ος]
Δαμοκράτης .....
Ἡρακλέων Ἀλ.....
[Φ]ιλ[αθ]ηναῖο[ς)]
Θεό[τει]μος Φι[λαθηναίου]
[Δί]δυμ[ο]ς Φιλο....
Πανδ[ιονίδος]
Σεπτ(ίμιος) Ἑρμ[ογένης]
Μηνόδω[ρος ....]
[Ἑ]ταῖρος Ε.....
Ζωΐλο[ς])
Θε[μ]ιστοκλῆ[ς ....]
Ἰούλ(ιος) Νουμή[νιο]ς Σ...
[Ῥοῦ]φος Ὀλύμ[π]ου Κυ(δαθηναιεύς)
Λεω[ντ]ίδο[ς]
Ἀφροδείσιο[ς .....]ου...
Ἀν..α.κρ.....ς Κ......κοῦ
Σώφρων Ἀφ[ροδεισί]ου Α(ἰξωνεύς)
Π[τ]ολεμ[α]ΐδος
....ότ[ι]μος Δημοσ[τράτ]ου Φλυ(εύς)
...μος Τ.......ο(υ) Φλυ(εύς)
....ος
[Ἀντιο]χίδος (?) [Ἀκαμ]αντίδος
....ο[ς] Ἀφθόνου Χολα[ρ]γεύς
[Ἀλκι]βι[ά]δης Διονυσίου Σφ[ήττιος]
....ου.σος Εὐτύχους ἐκ Κε[ραμέων]
[Εὐτύ]χης) ἐκ Κεραμ[έ]ων
[Ζώσ]ιμος) Κυρτείδη[ς]
....ανὸς Ζωσίμου [Κυρτείδης]
[Ἀ]δριανίδος
Νε[οκρ]άτης Θάλητος [Παμβωτάδης (?)]
[Οἰ]νεῖδος
Ζήνω[ν Μει]ραγένο[υς Φυλάσιος]
Παιδ[έρως Σε]κούνδου [Φυλάσιος]
Σέκουνδ[ος)] Φυλά[σιος]
Λούκ[ιος Ἀλέ]ξιδο[ς ...]
Κοδρᾶ[τος Ἀ]σκλ[ηπ....(?)]
Φιλέα[ς ....]
Παρα......
Ἑρμο............
Εὐφρα............

Dumontius hunc titulum eiusdem fere temporis esse iudicat atque n. 1177, qui archontem Aurelium Dionysium Acharnensem habet; sed accuratius dici licuit, hunc et illo et titulis n. 1184. 1185 aliquot annis recentiorem esse. Nam hic iam Syntrophus Eucarpidis f. *ἐκ Κοίλης* scriba perpetuus est, quum n. 1177 etiam Strato Cithaeronis f. Acharnensis eo munere fungatur; n. 1184 vero Syntrophus quidem iam in munere est, sed praeceptor illic recensetur Euporus Epigenis f. Acharnensis, quum hic iam illius filium Eutychianum Eupori f. Acharnensem patri in munere successisse videamus. Iam cum Syntrophi annum vigesimum alterum in Gordiani (III) imperium incidere demonstretur titulo n. 1198, eius initium non potest ante annum 217/8 p. Chr. esse, atque quum unum certe annum in munere fuisse Syntrophum scribam cum Euporo praeceptore ex n. 1184 appareat, hunc ipsum titulum anno 218/9 p. Chr. antiquiorem non esse constat. Sed quum hic Telesphorus Menecratis f. Philaida etiam paedotriba sit, uno multis annis post 225 p. Chr. haec incisa iudicaverim. Certe iam ante Alexandri Severi exitum aliam paedotribam perpetuum in munere fuisse demonstrat titulus n. 1192.

1187 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, inventum 'in Prytaneo novo'. Ed. Pittakis Eph. 2602.

Α Λ ΗΡ	....
Υ	ὑ[ποπαιδοτρίβης]
ΕΥΤΥΧΙΑΝ	Εὐτυχιαν[ὸς Ὑακίνθου Σφήττιος]
Υ	ὑ[πογραμματεύς]
ΟΝΗΣΙΜΟ	Ὀνήσιμο[ς Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης]
ΔΙ	δι[δάσκαλος]
ΕΥΤΥΧΙΑΝ	Εὐτυχιαν[ὸς Εὐπόρου Ἀχαρνεύς]
Γ	ἡ[γεμών]
ΠΑΡΡΑ	[Παρρά[σιος Εὐτυχίδου Φυλάσιος]

Quae inter nomina propria exstant versuum initia singulas aut binas litteras complectentia, ea ad demotica pertinere Pittakisius putat. Sed similibus titulis collatis quin ea magistratus gymnicos designent atque ita ut ego feci supplenda sint dubitari nequit. Magistratus ipsi plane idem sunt atque n. 1186, ita ut hic titulus aut ad eundem aut certe ad unum e proximis annis referendus sit.

1188 Fragmenta tabulae lapidis Pentelici, cr. 0,06, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Edd Kumanudis Philist. III p. 451. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 351 sqq. n. XCVI. Huius tituli fragmentum *a b* cum n. 1190 fragm. *a* einsdem lapidis esse indicavit R. Neubauer Curae epigr. p. 21 sqq., quia mensium recensus hic finitur Hadrianione, illic incipit a Gamelione. Sed hunc non esse nisi fallacem quendam casum nunc praeter alia argumenta ex utriusque tituli litteratura diversa perspicitur. Exscripsit Koehler.

(*a*) (*b*)

ΕΠΙ
ΑΘΗΝΙΩΝΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΚΛΕΚΤΟΣΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ
ΣΤΑΤΙΟΣΓΛΑΥΚΟΣ
ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΑ
ΚΛΑΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΨΙΛΟΙ ΜΕΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ
ΑΥΤΩΙ ΜΕΜΜΙΟΣ · ΕΠΙΚΤΗ
ΑΥΚΓ ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ
ΜΕΜ ΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣ
ΙΑΝΙΩΝ
ΣΛ

(*c*)

ΑΤΙΟΣ
ΓΕΡΜΑ
ΦΙΛΕΡΩΣΠΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΜΙ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩ
ΜΕΜΜΙΟΣΑΦΡΟ
////////////////////
ΣΤΑΤΙΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟ
ΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
ΦΙΛΕΙΝΟΣΚΑΙΚΑΡΠΟ
ΕΠΙΝΕΙΚΙWΝ
ΠΑΜΦΙΛΟC

(*d*) (*e*)

ΑΛΜΙΣΚΟΣΘΗΣΕΕΥΣ
ΘΥΜΟΣΟΦΟΣΤΡΙΝΕΜΕΓ
ΕΛΠ ΔΗΦΟΡΟΣΑΜΥΜΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΔΙΟΝ ΣΙΟΣΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΞΜΩΝ
ΠΑ ΙΟΣΦΥΛΑΣΙΟ
ΟΓΡΑΜΜΑ
ΟΑ ΟΣΕΙ

(*f*)

CΑΤΟ
ΚΑΛΦΡΟ
ΑΙΓ//
ΚΤΗΣΙΑΣ
ΕΛΠΙΝΕ
ΑΤΤΙΚΟΣ
ΣΥΚΑΡ

(*g*)

ΕΥΣ
ΤΕΥΣ
ΕΥΣ
ΕΥΣ
ΕΛΙΤΕΥΣ
ΔΟΣ
//ΩΝΕΕΥΣ
ΙΥΜΩΝΕΕΥΣ

ΕΥCЄΙΝΙΟC
vac.?

ΛΕΟΝΤΟΣ
ΕΟΝΤΟΣ
ΛΗΣ)
ΚΛΙΑΝΟC
ΑΤ · CΩΖΟΜΕΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΤΥΧΙΚΟΥ
ЄΥΤΥΧΗC
ꟽ Α Γ Ν Є C
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗCЄΥΦΡΑΝΤΑ
ЄΥΑΡΙCΤΟCЄΥΑΡΙCΤΟΥ
//ΑΛΚΙΒΙΑΔ//
vac.

Ἐπί[γ]ο[νος . . . . .]
Ἀθηνίων Σφήττιος
Ἐκλεκτος Στειριεύς
γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα
Στάτιος Γλαῦκος
Πυανοψιῶνα
Κλα(ύδιος) Ἀφροδείσιος
Μαιμακτηριῶνα
Μέμμιος Ἐπίκτη[τος]
Ποσειδεῶνα
Μέμ[μ]ιος Ἀττικός
[Ἀδ]ριανιῶνα
. . . . ς Α . . . . .
. . . .

Ex agonothetarum et magistratuum recensu haec exstant:

[Στ]άτιος . . . .
Γερμα[νικείων]
Φιλέρως Πα . . . .
Ἀθήναιος Μι . . . .
Ἀδριανείω[ν]
Μέ(μμιος) Ἀφρο[δείσιος]
[Κομοδείων]
Στάτιος Μένανδρο[ς]
Σεβηρείων
Φιλῖνος ὁ καὶ Κάρπο[ς]
Ἐπινεικείων
Πάμφιλος
Λαμέτικος Βησαιεύς
Θυμότοφος Τρικορυσι[ύς]
Ἐλπιδηφόρος Ἀμυμω[νιεύς]
ὁπλομάχος
Διον[ύ]σιος Φαληρεύς
[ἡγ]εμών
Πα[ρρά]σιος Φυλάσιο[ς]
[ὑπ]ογραμμα[τεύς]
Ὀν[ήσιμ]ος Ε[ὐκαρπίδου]
ἐκ [Κοίλης]

Ex epheborum latercuio tributim descripto paucissima exstant. Fragm. *f* extremam Erechtheidis partem et Aegeidis initium continet:

Σαπφ[εῖνος]
Κλ(αύδιος) Ἀφρο[δείσιος]

Αἰγ[εῖδαι]
Κτησίας . . . .
Ἐλπίνε[ικος . . . .]
Ἀττικός . . . .
Εὔκαρ[πος aut -πίδης]

Fragmentum *g* in priore columna reliquias quasdam Cecropidis et Hippothontidis habet:

. . . . εύς
[. . . . . . . Μελι]τεύς
[. . . . . . Μελι]τεύς
[. . . . . . Μελι]τεύς
[. . . . . . . M]ελιτεύς
[Ἱπποθωντί]δαι
[. . . . . Ἀμυμ]ωνιεύς
[. . . . . . Ἀ]ζηνιεύς
[. . . . . . Ἐλ]ευσίνιος

Denique altera eiusdem fragmenti columna sine dubio ad epheborum peregrinorum sive adscripticiorum recensum pertinet:

. . . . . . Λέοντος
[. . . . . Λ]έοντος
. . . . . . λης)
. . . . . ώλιανός
. . . [ά]τ(ιος) Σωζομενός
Ἀρτεμίδωρος Τυχικοῦ
Εὐτύχης
Μάγν[η]ς
Ἀλκιβιάδης Εὐφράντα
Εὐάρεστος Εὐαρέστου
Ἀλκιβιάδ[ης . . . .]

Titulus anno 217/8 p. Chr. non antiquior propter Onesimi ὑπογραμματέως nomen, qui una cum Syntropho fratre (ad n. 1186) munus iniisse videtur. Quaenam temporis ratio huic titulo intercedat cum n. 1184. 1187 definiri nequit, quia praeceptoris (διδασκάλου) nomen non exstat. At eis qui Gellium Musaeum ἡγεμόνα habent (n. 1189. 1190. 1191. 1193) utique antiquior est.

1189 Athenis in schola quadam. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 106. (Boeckh C. I. G. 279. Lebas Attique 514.)

ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΗΓΕΜΩΝ
ΓΕΛΛΙΟΣΜΟΥΣΑΙΟΣ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΝ
ΑΥΡΠΟΛΛΙΩ . . . .
ΥΠΟΓΡΑ . . . .
ΑΥΙΟΝ

ὁπλομάχος
Αὐρ. Διονύσιος
ἡγεμών
Γέλλιος Μουσαῖος
ὑποπαιδοτρί[βης]
Αὐρ. Πολλίω[ν]
ὑπογρα[μματεύς]
Αὐ[ρ.] Ὀν[ήσιμος]

Gellii Musaei ἡγεμόνος et Aurelii Pollionis hypopaedotribae nomina hunc titulum omnibus qui hucusque editi sunt recentiorem esse indicant. Non videtur multis annis a 230 p. Chr. abesse.

1190 Fragmenta tria lapidis Pentelici, inventa Athenis, exstant in museo societatis archaeologicae. — *a* Edd. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικαὶ ἐκδιδόμεναι δαπάνῃ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας 1860 ἀρ. 15. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 301 n. LXXVI *a*. Exscripsit Koehler. — *b* et *c* exscripsit Koehler; ea cum *a* coniunxi.

In fronte: *In latere dextro:*

(*a*)

Σ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ
///ΙΤΙΑΝΟΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑ Ε
ΚΛ<ΛΥΣΙΑΔΗΣ ΑΒ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ Ο
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΥΡ
ΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ Υ
ΚΛ<ΛΥΣΙΑΔΗΣ ΑΥΡ Η
ΙΩΣΙΜΟΣΙΩΣΙΜΟΥΒΗΣΑΙΕ
ΤΙΤΙΑΝΟΣ ΓΕΛ
ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ Υ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ ΑΥ
ΙΩΣΙΜΟΣ Α
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΚΛΑ<ΚΑΡΠΙΩΝ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΕΥΠΟΡ
ΟΔΕ///Σ

(*b*)

ΟΡΟΣ ΗΡ
ΙΟΣ ΔΙΟΓ
ΑΣ ΤΙΤΙΑ
ΦΡΟΝΙΣ///
ΟΣ ΔΗΜ
ΜΟΣ ΑΓΑ
ΙΩ
Σ Ε
ΝΤΟΣ Α
ΜΑΧΟΣ
ΣΙΟ

(*c*)

ΙΑΝΙ
ΡΙΟΣΚΛ
ΚΛΗΣΙΩΣΙ
ΜΟΣ)
ΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΙ
ΡΟΔΕΙΣΙΟΣΚΤΗ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟ
vac.

V. 16 litteras ΣΙΜΟΣΙΩΣΙ consulto deletas esse testantur Kumanudis et Koehler.

	.... νος	
	..... ερος	Ἡρα ....
	..... ιος	Διογ .....
	...... ας	Τιτια[νὸς]
..... ς	[ὑποσω]φρονισ[ταί]	[Ἀδρ]ιανί[δος]
Γαμηλιῶνα	.... ος	Δημ[ήτ]ριος Κλ.....
[Τ]ιτιανός	.... μος	Ἀγα[θο]κλῆς Ζωσί[μου]
Ἀνθεστηριῶνα	....	Ζώ[σι]μος)
Ἀσκληπιόδοτος	.... ς	Ἐ[π]αφρόδειτος Α......
Ἐλαφηβολιῶνα	Ε.........	
Κλ(αύδιος) Λυσιάδης	Ἀβ[άσκα]ντος	Ἀ[φ]ροδείσιος Κτη.
Μουνιχιῶνα	ὁ[πλο]μάχος	.. Ἀσκληπιάδο[τος]
Διονύσιος	Αὐρ(ήλιος) [Διονύ]σιο[ς]	
συστρεμματάρχαι	ὑ[ποπαιδοτρίβης]	
Κλ(αύδιος) Λυσιάδης	Αὐρ[ήλιος ....]	
Ζώσιμος Ζωσίμου Βησαιε(ύς)	ἡ[γεμών]	
Τιτιανός	Γέλ[λιος Μουσαῖος]	
Φιλαθήναιος	ὑ[πογραμματεύς]	
Ἀσκληπιόδοτος	Αὐ[ρήλιος ....]	
Ζώσιμος	Αὐ[ρήλιος ......]	
Ἀγαθοκλῆς		
Ἐρεχθεΐδος		
Κλα(ύδιος) Καρπίων		
Φιλοκλῆς Εὐπόρ[ου]		
[Ἀφρ]οδε[ί]σ[ιος]		

De huius tituli aetate idem valet quod supra de n. 1189 expositum est.

1191 Fragmentum Hermae, apud S. Demetriam Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
Λ Ι
ΛΥΡΕΙ

ΠΛΙΔΟΤΡΙΒ
ΥΠΟΠΛΙΔΟΤΡΙ
  ΜΟΥΣΛΙΟΝ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΝΛΥΡΑ
 ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΝ
     ΥΘΕΙΔΟΣ
```

V. 1. 2 Α[ὐρήλιον ......], | Αὐρ(ήλιον) Ε....... Deinde v. 3—7 sic videntur restituendi:

παιδοτρίβ[ην τὸν δεῖνα]
ὑποπαιδοτρί[βην· Αὐρ(ήλιον) Παλλάνια, ἡγέμονα· Γέλλιον]
Μουσαῖον.
ὁπλομάχον· Αὐρ(ήλιον) Δ[ιονύσιον. ἰατρόν· Αὐρ(ήλιον)]
Ἀρτεμείσιον.
[Ἐρε]χθεῖδος

Sic supplendum ex titulis n. 1189. 1193. 1199 apparet, unde simul aetas huius tituli cognoscitur.

1192 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici. — *a* ed. Dumont Fastes éponymiques p. 45 sqq. n. 54 (repetivit minusculis litteris idem Essai sur l'éphébie Attique II p. 451 n. XCVIII*bA*). Locos nonnullos (v. 8. 11. 47) a me rogatus contulit et Dumonti lectiones partim confirmavit partim emendavit Koehler. — *b* minusculis litteris edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 452 n. XCVIII*bB*. Versus 1—20 exscripsit Koehler, cuius ex apographo litterarum formas per totum titulum restitui. Utrumque eiusdem lapidis esse et Dumont p. 454 et Koehler in litteris ad me datis pronuntiant.

(*Textum vide pagg. 414. 415.*)

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ
[Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Χρῆστος Ἀ]φφιανοῦ Μαραθώ(νιος)
[ἀνέγραψε τούς τε συνάρχον]τας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ
[ἐφηβεύσαντας ἐπ' ἄρχοντος Ἐ]πικτήτου Ἀχαρνέως.
[παιδοτρίβης διὰ βίου· ....ο]ν Φηγαιεύς
[ὁπλομαχοῦντος Αὐρ(ηλίου) Δι]ονυσίου Ἀχαρνέως
[προστατεύοντος Τι(βερίου) Κλαυ(δίου) Λεοσθέν]ους Μελιτέως ἔτος κε'
[γραμματεύοντος Συντρόφου] τοῦ Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης
[ἄρχων ἐφήβων· Κασιανὸ]ς Φίλιππος Στειριεύς.

[στρατηγός]	[Ἐρεχθεῖδος]		ἐπένγραφοι
Α........	....		Πολύχαρμος Εὐτάκτου
κ[ῆρυξ]	....		Αὐρ(ήλιος) Ἀριστόβουλος
Αὐρ(ήλιος) Α...	....		Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθόπους
βασιλ[εύς]	....		Αὐρ(ήλιος) Ζωΐλος
Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλ....	....		Αὐρ(ήλιος) Ἀμμώνιος
πολέμαρχ[ος]	....		Αὐρ(ήλιος) Ἄγαθος
Σάτυρος Ζωΐλ[ου]	Α.........		Αὐρ(ήλιος) Θεοδότιος
θεσμοθέτης	Ἀπ.......		Αὐρ(ήλιος) Σωσικλῆς
Τρύφων Ζωΐλου	Ἐλπι......		Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
σωφρονισταί	Ὅμη[ρος .....]		Αὐρ(ήλιος) Νίκανδρος
Αὐρ(ήλιος) Φιλοκράτης) Πει(ραιεύς)	Βασι......		Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμείσιος
Αὐρ(ήλιος) Ἀντίοχος	Ἀγησίλαος	[.......δ]ώρου	Εὐτύχης Δημητρίου
Αὐρ(ήλιος) Εὐφρόσυνος	Μέμμ(ιος) Ἀγαθ.		Ἔρως Στεφάνου
Αὐρ(ήλιος) Φιλήμων	Ἀττικὸς Διομ..		Παυσανίας)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος	Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός		Ἡλιόδωρος Ὑγείνου
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος	Αὐρ(ήλιος) Ἐλευθερίων	....θελ..	Αὐρ(ήλιος) Εὐλογος
ὑποσωφρονισταί	Διονύσιος Ἀρτεμ....		Αὐρ(ήλιος) Μαρκιανός
Αὐρ(ήλιος) Ἄλυπτος	Τρόφιμος)	.....γένους	Εὔπορος)
Αὐρ(ήλιος) Τρόφιμος	Αὐρ(ήλιος) Φιλόφρων		Ζώσιμος)
Αὐρ(ήλιος) Ξενοφῶν	Αὐρ(ήλιος) Φιλονίκητος	[........ο]υ	Αὐρ(ήλιος) Μάρκελλος
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτέμων	Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθόδωρος Στράτος?	.......ου	Αὐρ(ήλιος) Παράμονος
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμιᾶς	Ἀπολλώνιος)		Εὐπόριστος Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Νεικηφόρος	Ἡρακλείδης)	[.......ο]υ	Σύμφορος Ἑλένου
ἀγωνοθέται	Αἰγεῖδος		Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
....	Παῖπος Θεοφίλου		Πρεῖμος
Αὐρ(ήλιος) Φιλότιμος	Αὐρ(ήλιος) Ἀριστείδης		Αὐρ(ήλιος) Εὐτύδωρος
Γερμανικείων	Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος		Ζώσιμος Ἀγαθόποδος
Κασιανὸς Φίλιππος	Ἀθήναιος)		Ζώσιμος)
Ἀδριανείων	Δημήτριος)		Αἰσχρίων Ἀντιγόνου
Ὀνήσιμος καὶ Ἐλπιδιανός	Εὔπορος Γέλωτος		Αὐρ(ήλιος) Ἀθηνόδωρος

'Αντινοείων ἐν ἄστει
Φλά(βιος) 'Αλέξανδρος
'Αντινοείων ἐν 'Ελευσεῖνι

ὁ κοσμητὴς Χρῆστος
Σεβηρείων
Αὐρ(ήλιος) Πάπος
'Αντωνίων
Αὐρ(ήλιος) 'Αππιανός
Φιλαδελφείων
'Ελεύθερος καὶ
Θεόδοτος καὶ ...
['Αθ]ηναίων
Παρδαλᾶς καὶ
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . αν
. . . . . μεῖνος
. . . .
. . . .
. . . ες

Αὐρ(ήλιος) Σεκοῦνδος
'Ιούν(ιος) 'Ολυμπιόδωρος
'Ιούν(ιος) 'Αντίγονος
'Ασκληπιάδης 'Απολλω.
'Επαφρόδειτος)
Πανδιονίδος
Κασιαν(ὸς) Φίλιππος
'Ιούλ(ιος) Θεότιμος
'Ελευσείνιος)
Μέμμ(ιος) Φιλομήτωρ
Γέλλ(ιος) Βαλέριος
Μέμμ(ιος) 'Ερμῆς
Θεόκτιστος Φιλέου
Μέμμ(ιος) Πηγάσιος
Σπόρος 'Αθηνοδώρου
Μέμνων)
Ζώσιμος Κογνίτου
Κόγνιτος)
Αὐρ(ήλιος) Πρωτέκτητος
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Αὐρ(ήλιος) Εὐχάριστος
Ζώσιμος 'Αγάθωνος
'Ιούλ(ιος) Διόσκορος
Λεοντίδος
Φλ(άβιος) 'Αλέξανδρος
Νεικήφορος) 'Ολυμπιανὸς Εὐ.
Αὐρ(ήλιος) Σεραπίων
Αὐρ(ήλιος) 'Αγαθόπους
'Επαφρόδειτος
Αὐρ(ήλιος) 'Αδριανός
Αὐρ(ήλιος) Μηνόφιλος
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Εὐφρόσυνος)
Φειδίας Εὐφροσύνου
'Απολλώνιος)
.. Ζώπυρος
[Εὐ]γν[ώ]μων ....
.. μος Εὐγνώμονος
... ος Εὐσεβιανοῦ
. . . . . . νος)
. . . . ητος
. . . . . Σεκούνδου
. . . . τος Σεκούνδ(ου)
. . . . ήτου
. . . . μήτου) ....

[... 'Ελευθ]έρου
. . . . . ου
. . . . . . ου
Αὐρ(ήλιος) ...
Αὐρ(ήλιος) ...
Γ . . . .
Ι . . . .
Α . . . .
Φ . . . . . .
Α . . . . .
Ι . . . . . .
Α . . . .
Α . . . .
Π . . . . . .

Αὐρ(ήλιος) 'Αγαθόπους
Αὐρ(ήλιος) 'Ασκληπιόδοτος
Ζώσιμος Φιλαδέλφου
Εἰσίδοτος 'Ρούφου
Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος
Εἰσίδοτος)
Αὐρ(ήλιος) 'Αλέξανδρος Γυψίνις(?)
'Αφροδείσιος)
Κρίτων Σωτηρίχου
Διονύσιος 'Αθηναίου
'Αθηνίων)
Τειμόθεος)
. . . . . . μος Τειμοθέου
. . . . . . κληπᾶς

In praescriptis supplendis plane recessi a Dumontii ratione qui versus 2—9 sic exhibet: [ἐπὶ ἄρχοντος 'Α]ππιανοῦ Μαραθω[νίου, | τοὺς ἐφηβεύσαν]τας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ [συνάρχοντας, παιδοτριβοῦντος 'Ε]πικτήτου 'Αχαρνέως, | [ὁ κοσμητὴς Χρῆστος 'Επικτήτο]υ Φηγούσιος [ἀνέγραψε.] | [ὁπλομ. Αὐρ. Δι]ονυσίου 'Αχαρνέως, | [προστ. Τιβ. Κλ. Λεωσθέν]ους Μελιτέως ἔτος κε | [γραμματεύοντος Σωτηρί]χου Εὐπατρίδου ἐκ Κοίλης | .... ς Φίλιππος Στειριεύς. Quae supplementa non uno nomine in reprehensionem incurrunt, inprimis propter praeposterum rerum et vocabulorum ordinem et propter neglectas spatii rationes. Contra quae ego posui cum reliquorum eius generis titulorum usu commendantur, tum peculiari argumento confirmantur. Quum Appiani nomen, quod v. 1 legitur, archontis esse, ut Dumontius vult, propter spatii rationes nequeat, ad patrem cosmetae retuli: nam ipsius cosmetae nomen nominativo casu scriptum fuisse manifestum est, et col. 1 v. 36 vocatur Chrestus. Atqui haec duo nomina coniuncta non modo in familia aliqua pagi Marathoniorum fuisse constat ex titulo n. 1154, ubi duo ephebi 'Αππιανὸς 'Αππιανοῦ Μαραθώνιος et Χρῆστος 'Αππιανοῦ Μαραθώνιος recensentur, sed adeo cosmetam fuisse aliquem ex hac familia testatur titulus n. 751, ubi legitur τὸν υἱὸν τοῦ κοσμητοῦ Αὐρ(ήλιον) 'Αππιανὸν Χρῆστον (vel potius Χρήστου) Μαραθώνιον. Is igitur quin huius ipsius anni ephebus, cosmetae filius fuerit, ex more avitum nomen gerens, non est dubitandum. Quare eximendum ex fastis Appiani Marathonii nomen, quod Dumontius eis inseruit, et eius loco Epictetus Acharnensis inserendus. Nomen quod v. 5 nominativo casu scriptum fuit, paedotribae perpetui fuisse certum est, quia id in praescriptis praeteriri non potuit, cum hoplomachus, prostates, scriba recenseantur. Denique v. 9, quem Dumontius intactum reliquerat, ita supplendum esse ut ego feci cum ex loco, tum inde quod idem Philippus infra inter ephebos recensetur, apparet.

De aetate sic statuendum est: Anno 235 p. Chr. titulum antiquiorem esse arguit Severeorum festum (ad n. 1193). Ex altera parte Leosthenes προστάτης hic quintum et vigesimum annum in munere esse dicitur. Atqui n. 1171. 1175 nondum is est, sed in hoc titulo Alexander quidam, in illo nemo προστάτης recensetur. Quare quum hi tituli certe anno 197/8 non antiquiores sint, cumque his duobus annis unus certo interiectus sit (n. 1174), Leosthenis primus annus non potest ante 200/1 p. Chr. esse, ita ut hic titulus anno 224/5 p. Chr. utique recentior sit. Sed cum titulum n. 1175 proximo post n. 1174 anno compositum esse veri simile non sit, annus initialis Leosthenis, et huius ipsius catalogi annus etiam aliquanto posteriores esse videntur, ita ut eum fere inter 230—235 compositum esse et a n. 1193 paucis modo annis distare statuendum sit.

(a)

ΥΧΗ.
ΦΦΙΛΝΟΥΜΑΡΑΘΩ
ΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΥΠΑΥΤΩ
///ΤΙΚΤΗΤΟΥΑΧΑΡΝΕΩΣ
ΥΦΗΓΟΥΣΙΟΣ
ΟΝΥΣΙΟΥΑΧΑΡΝΕΩΣ
ΟΥΣΜΕΛΙΤΕΩΣΕΤΟΣΚΕ
ΤΟΥΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥΕΚΚΟΙΛΗΣ
ΣΦΙΛΙΠΠΟΣΣΤΕΙΡΙΕΥΣ
ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΠΟΛΥΓΗΡΟΣΕΥΤΑΚΤΟΥ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΑΥΡΖΩΙΛΟΣ
ΑΥΡΑΜΜΩΝΙΟΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΣ
ΑΥΡΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
ΑΥΡΣΩΣΙΚΛΗΣ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΑΥΡΝΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ
ΩΡΟΥ ΕΥΤΥΧΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΡΩΣΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ)
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΥΓΕΙΝΟΥ
ΘΕΛΙ ΑΥΡΕΥΛΟΓΟΣ
ΑΥΡΜΑΡΚΙΑΝΟΣ
ΓΕΝΟΥΣ ΕΥΠΟΡΟΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣ)
Υ ΑΥΡ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ
ΟΥ ΑΥΡ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ
ΕΥΠΟΡΙΣΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
Υ ΣΥΜΦΟΡΟΣΕΛΕΝΟΥ
ΑΥΡ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣ
ΑΥΡ ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΑΙΣΧΡΙΩΝΑΝΤΙΓΟΝΟΥ
ΑΥΡ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΑΥΡ ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΑΥΡ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ

(b)

Μ.
ΚΙ
ΑΥΡΑ
ΒΑΣΙΑ
ΑΥΡΑΠΟΛ
ΠΟΛΕΜΑΡ/
ΣΑΤΥΡΟΣΖΩΙ/
ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ
ΤΡΥΦΩΝΖΩΙΛΟΥ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΥΡΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ)ΠΕΙ
ΑΥΡΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΑΥΡΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ
ΑΥΡΦΙΛΗΜΩΝ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΥΡΖΩΣΙΜΟΣ
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΥΡΑΜΕΜΠΤΟΣ
ΑΥΡΤΡΟΦΙΜΟΣ
ΑΥΡΞΕΝΟΦΩΝ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΩΝ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΑΣ
ΑΥΡΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
////////////////////
ΑΥΡΦΙΛΟΤΙΜΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΚΑΣΙΑΝΟΣΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΚΑΙΕΛΠΙΔΙΑΝΟΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΦΛΑΛΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Α
ΑΣ
ΕΛΠΙ
ΟΜΗ
ΒΑΣΙ
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ
ΜΕΜΜΑΓΑΘ
ΑΤΤΙΚΟΣΔΙΟΜ
ΑΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΑΥΡΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΤΕΜ
ΤΡΟΦΙΜΟΣ)
ΑΥΡΦΙΛΟΦΡΩΝ
ΑΥΡΦΙΛΟΚΥΝΗΓΟΣ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΙΕΡΟΚΛΕΙΔΗΣ)
ΑΙΓΕΙΔΟΣ
ΠΑΠΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΕΥΠΟΡΟΣΓΕΛΩΤΟΣ
ΑΥΡΣΕΚΟΥΝΔΟΣ
ΙΟΥΝΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ

ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ

ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΧΡΗΣΤΟΣ
ΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
ΑΥΡΠΑΠΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΩΝ
ΑΥΡΑΜΜΙΑΝΟΣ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΑΙ
ΘΕΟΔΟΤΟΣΚΑΙ
ΗΝΑΙΩΝ
ΠΑΡΔΑΛΑΣΚΑΙ
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . ΩΝ
////////ΜΕΙΝΟΣ
////////////////
////////////////
////////////ΟΣ

ΙΟΥΝΑΝΤΙΓΟΝΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΠΟΛΛΩ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ) •
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΚΑΣΙΑΝΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΙΟΥΛΘΕΟΤΙΜΟΣ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ)
ΜΕΜΦΙΛΟΜΗΤΩΡ
ΓΕΛΛΒΑΛΕΡΙΟΣ
ΜΕΜΜΕΡΜΗΣ
ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣΦΙΛΕΟΥ
ΜΕΜΜΠΗΓΑΣΙΟΣ
ΣΠΟΡΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΜΝΩΝ)
ΖΩΣΙΜΟΣΚΟΓΝΙΤΟΥ
ΚΟΓΝΙΤΟΣ)
ΑΥΡΠΡΩΤΟΚΤΗΤΟΣ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΥΡΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΙΟΥΛΔΙΟΣΚΟΡΟΣ
ΛΕΩΝΤΙΔΑΣ
ΦΛΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΝΕΙΚΕΡΩΣ)ΟΛΥΝΠΙΑΝΟΣΕΥ
ΑΥΡΣΕΡΑΠΙΩΝ
ΑΥΡΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΥΡΑΔΡΙΑΝΟΣ
ΑΥΡΜΗΝΟΦΙΛΟΣ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ)
ΦΕΙΔΙΑΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΖΩΠΥΡΟΣ
ΓΝΟΜΩΝ
ΜΟΣΕΥΓΝΩΜΟΝΟΣ
ΟΣΕΥΣΕΒΙΑΝΟΥ
ΝΟΣ)
ΗΤΟΣ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ
ΤΟΣΣΕΚΟΥΝΔ
ΗΤΟΥ
ΜΗΤΟΥ

ΕΡΟΥ
ΟΥ
ΑΥΡ ΟΥ
ΑΥΡ
Γ
Ι
Α
Φ
Λ
Ι
Λ
Λ
Π

ΖΩΣΙΜΟΣΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΡΟΥΦΟΥ
ΑΥΡ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΓΥΨΙΝΙϹ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΚΡΙΤΩΝΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝ)
ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ)
ΜΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΚΛΗΠΑΣ

Col. I v. 20 Κλ. Ξενοφῶν Dumont, ΑΥΡΞΕΝΟΦΩΝ Koehler. || Col. IV v. 47 ʽΓΥΨΙΝΙϹ (*sic*) *steht mit grösseren und nachlässigeren Buchstaben auf dem Stein, scheint aber gleichzeitig zu sein*ʼ Koehler.

1193 Columna lapidis Pentelici, a superiore et ab inferiore parte mutila, ab utroque latere integra, a. 0,66, l. 0,69, cr. 0,12. *'Παρὰ τὸ σύνηθες δὲ ἡ ἐπιγεγραμμένη ἐπιφάνεια δὲν εἶναι ἐπίπεδος, ἀλλ' ἔχει καθέτως πρίσματα δύο τριγωνικὰ συνεχῆ παρατεθειμένα, ἀμβλυτάτην ἔχοντα τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ γωνίαν'* Kumanudis. Inventus lapis apud S. Demetrium *Κατεφόρη*. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 545 n. 1. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 364 sqq. n. XCVIII. Exscripsit Koehler.

ΥΣ
ΙΝΟΣ
–ΣΜΟΘΕΤΑΙ
///ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΜΟΙΦΥΛΑ
ЄΥΤΥΧΙΔΗϹϹΩϹΙΠΑΤΡΟΥ
ΚΕΛΛΔΟΣΤΡΥΦΚΥΔ)
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΦΙΛ)
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ)ΠΕΙ)
ΑΥΡ)ΙΛΑΡΟΣ)ΓΑΡΓ)
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΥΡ)ΚΑΛΟΚΑΙΡΟΣΗΡΕΣΙ
ΑΥΡ)ΑΤΤΙΚΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣΦ)
ΑΥΡ)ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΧΟΛΛ)
ΚΛ)ΖΩΣΙΜΟΣ
ΑΥΡ)ΜΟΔΕΣΤΟΣ)ΚΕΦ)
ΑΥΡ)ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΑΥΡ)ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΥΝΥΣΙΟΣΕΥΚΛΕΙΔΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΑΙΛ·ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
ΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΑΥΡ)ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕΥΚΛΕΙΔΟΥ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ
ΑΥΡ)ΠΑΤΡΟΚΛΟΣΚΑΛΛΙΦΡΟ)
ΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
ΠΡΟΚΛΙΑΝΟΣ
ΚΑΙΜΑΡΚΙΑΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΙΡΕΙΩΝ
Υ)ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΚΛ)ΤΕΙΜΑΣΙΘΕΟΣ
ΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΜΕΜ)ΣΩΣΠΙΣ
ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ)
ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ
ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΒΑΛΙΑΝΟΣ
ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣ

ΚΛΠΑΛΛΑΔΙ...
ΝΙΚΟΚΛΗΣΕΙΣΙΔΚΛ)ΤΥΧΙΚϹ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΜΗΤΡΟΔΙΟΥΟΝΗϹΙ
ΑΥΡΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣΟ ΕΥ *vac.*
ΚΛΔΗΜΗΤΡΙΟϹ
ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ ΦΑ/
ΘΗΛΙΜΙΘΡΗΣ) ΠΟΝ)ΠΗΓΑΣΙΟΣ (*sic*)
ΛΕΣΒΙΑΝΟΣΣΕΡΑΠΙΩΝΟϹ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣΤΕΛ<
ΜΟΔΕΣΤΟΣ)ΚΕΦΑ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΧΟΛΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΦΡΟΧΟΛ'
ΑΚΥΛΑΝΟΣΚΑΛΟΚΑΙΡΟΥ
ΑΤΤΙΚΟΣ)ΣΦΗ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΕΠΑΦΡ)ΕΡΜΗΣ)
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΔΙΟΝΥ
ΝΙΚΩΝΖΟΙΛΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΥΡΕΠΙΓΟΝΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΚΑΡΠΟ) ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣ
ΑΥΡ)ΕΥΧΡΟΥΣ ΘΕΜΙΣΩΝ)
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)
ΤΡΥΦΩΝΙΑΝΟΣΠΡΟϹ
ΙΛΑΡΟΣΜΕΛΠΟ ΕΛΠΙΔΙΑΝΟϹΠΡΟϹ

III

ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΑΥΡ)ΠΩΛΛΙΩΝ
ΗΓΕΜΩΝ
‾ΣΛΛΙΟΣΜΟΥΣΑΙΟΣ
//////////ΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
////////////////ΙΗΣΙΜΟΣ
////////////////\ΡΠΙΔΟΥΕΚΚ)
)‾ΑΚΟΡΟΣ
ΥΡ)ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
///////ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ
//////////////ΡΟΣΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ
vac.
/////////////////ΝΟ//////////
////////////////////////////////)
//////////////ΚΘΕΙΔΟΣ
////////////////ΚΡΑΤΗΣΑΡΤΕΜ)
/////////////////ΜΙΔΩΡΟΣ)
/////////////////ΣΟΔΟΤΟΣ)
/////////////////ΟΥΣΟΣΣΕΡΑ)
‾ΣΣΕΡΑ)
::ΙΛΙΟ)

/////////////////ΙΔΟΣ
///////////ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ
/////////////ΑΤΡΟΚΛΟΣ
vacant duo versus,
deinde lapis fractus est.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΚΛ)ΩΚΕΑΝΟΣ
ΑΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΠΕΡΙΛΛΟϹΠΕΡΙΛΛΟΥ) Ο̅ΗΘΕΝ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΖΩΣΙ

ΙΣΘΜΟΣΑΦΡΟΔ)
ΦΛΑΥΣΤΕΙΝΟΣΑΦΡΟ)
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ)
ΣΩΚΡΑΤΗΣΣΩΤΥ
ΣΩΤΥΣ)
ΦΛΑΒΙ)ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣΟΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΣΚΕΛΑ)
ΤΡΥΦΩΝΚΕΛΑΔΟΥ)
ΑΙΛΙΟΣΚΛΕΑΝΔΡΟϹ)ΑΥΡ)

ΕΥΦΡΑΤΗΣΣΤΡΑΤΟΝ)
ΑΙΛΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ

ΑΓΑΘΩΝΖΩΣΙ)
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΖΩΣΙ)
vac.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙ ΟΣΝΕΑΝΙ (*consulto deletum*)
ϹΚΑΡΧΗϹΑϹ

ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣΑΠΟΛ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗϹΦΑΡΝΑ
ΚΟΥ

ΒΟΙΩΤΟΣ)
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ)
(*sic*) ΕΥΟΔΙΑΝΟΣΠΑΛΛΑΙΛ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΘΗΝ)
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΜΕΜ)ΣΩΣΠΙΣ
ΔΟΥ)ΒΑΛΙΑΝΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΥΡ)ΠΑΝΤΑΓΑΘΟΣ
ΕΡΜΗΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΑΦΡ)
ΩΚΕΑΝΟΣ
ΑΥΡ)ΡΗΓΕΙΝΟΣ
ΦΛΑ)ΠΡΟΚΛΙΑΝΟΣ)
ΦΛΑ)ΜΑΡΚΙΑΝΟΣΠ̅Ρ̅)
ΑΥΡ)ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΙΠΠΟ

ΕΥΤΑΚΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΘΗΝΟΔΩ[Ρ]
ΝΕΙΚΙΑΣ
ΟΛΥΝΠΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΣ
(*sic*) ΑΤΙΚΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ)
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ)
ΜΕΜΜΙΑΝΟΣΕΥΤΥ
ΣΩΤΑΣΣΥΝΦΕ
ΑΤΤΙΚΟΣ)

ΑΥΡ)ΒΕΙΤΑΛΙΟϹ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΥΡ)ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΑΡ
ΤΡΥΦΩΝ‾‾
ΑΥΡΕΠ
ΠΟ

1193 Columna lapidis Pentelici, a superiore et ab inferiore parte mutila, ab utroque latere integra, a. 0,66, l. 0,69, cr. 0,12. 'Παρὰ τὸ σύνηθες δὲ ἡ ἐπιγεγραμμένη ἐπιφάνεια δὲν εἶναι ἐπίπεδος, ἀλλ' ἔχει καθέτως πρίσματα δύο τριγωνικὰ συνεχῆ παρατεθειμένα, ἀμβλυτάτην ἔχοντα τὴν πρὸς τῇ κορυφῇ γωνίαν' Kumanudis. Inventus lapis apud S. Demetrium Κατηφόρι. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 545 n. 1. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 364 sqq. n. XCVIII. Exscripsit Koehler.

```
            ∪Σ
       ΙΝΟΣ
  -ΣΜΟΘΕΤΑΙ
///ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)

 ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΟΙΦΥΛΑ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ
   ΚΕΛΛΔΟΣΤΡΥΦΚΥΔ)
   ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΦΙΛ)
   ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ)ΠΕΙ)
ΑΥΡ)ΙΛΑΡΟΣ)ΓΑΡΓ)
   ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΥΡ)ΚΑΛΟΚΑΙΡΟΣΗΡΕΣΙ
ΑΥΡ)ΑΤΤΙΚΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣΦ)
ΑΥΡ)ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΧΟΛΛ)
ΚΛ)ΖΩΣΙΜΟΣ
ΑΥΡ)ΜΟΔΕΣΤΟΣ)ΚΕΦ)
ΑΥΡ)ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
   ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΑΥΡ)ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
```

```
        ∪ΝΥΣΙΟΣΕΥΚΛΕΙΔΟΥ
       ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
   ΑΙΛ·ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
       ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝ
       ΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΑΥΡ)ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)
       ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
       ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕΥΚΛΕΙΔΟΥ
       ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ
ΑΥΡ)ΠΑΤΡΟΚΛΟΣΚΑΛΛΙΦΡΟ)
       ΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
       ΠΡΟΚΛΙΑΝΟΣ
       ΚΑΙΜΑΡΚΙΑΝΟΣ
       ΑΜΦΙΑΙΡΕΙΩΝ
   Υ)ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)
       ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
   ΚΛ)ΤΕΙΜΑΣΙΘΕΟΣ
       ΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
   ΜΕΜ)ΣΩΣΠΙΣ
       ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ)
       ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ
       ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
       ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ)
       ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
       ΒΑΛΙΑΝΟΣ
       ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ
       ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ)
       ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ)
       ΖΩΣΙΜΟΣ
```

```
ΚΛΠΑΛΛΑΔΙω///ω)ω
   ΝΙΚΟΚΛΗΣΕΙΣΙΔΚΛ)ΤΥΧΙΚΣ
   ΑΘΗΝΑΙΟΣΜΗΤΡΟΔΙΟΥΟΝΗΣΙ
ΑΥΡΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣΟ        ΕΥ  vac.
                         ΚΛΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
                            ΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ  ΦΑ/
   ΘΗΛΙΜΙΘΡΗΣ)  ΠΟΝ)ΠΗΓΑΣΙΟΣ (sic)
                              ΛΕΣΒΙΑΝΟΣΣΕΡΑΠΙΩΝΟ
     ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ        ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣΤΕΛ<
   ΜΟΔΕΣΤΟΣ)ΚΕΦΑ
   ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)ΧΟΛΑ
   ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΦΡΟΧΟΛ'
   ΑΚΥΛΑΝΟΣΚΑΛΟΚΑΙΡΟΥ
   ΑΤΤΙΚΟΣ)ΣΦΗ            ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
   ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΕΠΑΦΡ)ΕΡΜΗΣ)
   ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΔΙΟΝΥ
   ΝΙΚΩΝΖΟΙΛΟΥ
     ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΥΡΕΠΙΓΟΝΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ  ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
     ΚΑΡΠΟ)               ΑΡΗΤΙΑΝΟΣ
     ΕΥΤΥΧΗΣ
ΑΥΡ)ΕΥΧΡΟΥΣ             ΘΕΜΙΣΩΝ)
                        ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)
                        ΤΡΥΦΩΝΙΑΝΟΣΠΡΟΣ
                        ΕΛΠΙΔΙΑΝΟΣΠΡΟΣ
     ΙΛΑΡΟΣΜΕΛΠΟ
```

ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ
ΑΥΡ)ΠΩΛΛΙΩΝ
ΗΓΕΜΩΝ
⁻ΣΑΛΙΟΣΜΟΥΣΑΙΟΣ
///ΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
///ΙΗΣΙΜΟΣ
///ΑΡΠΙΔΟΥΕΚΚ)
)⁻ΑΚΟΡΟΣ
ΥΡ)ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
///ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ
///ΡΟΣΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ
vac.
/// ΝΟ ///
///)
///ΘΕΙΔΟΣ
///ΚΡΑΤΗΣΑΡΤΕΜ)
///ΜΙΔΩΡΟΣ)
///ΣΟΔΟΤΟΣ)
///ΟΥΣΟΣΣΕΡΑ)
⌒ΣΣΕΡΑ)
ιιΙΛΙΟ)

///ΙΔΟΣ
///ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ
///ΑΤΡΟΚΛΟΣ
vacant duo versus,
deinde lapis fractus est.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΚΛ)ΩΚΕΑΝΟΣ
ΑΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΠΕΡΙΛΛΟΣΠΕΡΙΛΛΟΥ) ΟΗΘΕΝ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΖΩΣΙ

ΙΣΘΜΟΣΑΦΡΟΔ)
ΦΛΥΣΤΕΙΝΟΣΑΦΡΟ)
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ)
ΣΩΚΡΑΤΗΣΣΩΤΥ
ΣΩΤΥΣ)
ΦΛΑΒΙ)ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣΟΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΣΚΕΛΑ)
ΤΡΥΦΩΝΚΕΛΑΔΟΥ)
ΑΙΛΙΟΣΚΛΕΑΝΔΡΟΣ)ΠΑΥΡ)

ΕΥΦΡΑΤΗΣΣΤΡΑΤΩΝ)
ΑΙΛΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ

ΑΓΑΘΩΝΖΩΣΙ)
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΖΩΣΙ)
vac.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙ ΟΣΝΕΑΝΙ (*consulto deletum*)
ΣΚΑΡΧΗΣΑΣ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣΑΠΟΛ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΦΑΡΝΑ
ΚΟΥ
ΒΟΙΩΤΟΣ)
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ)
(*sic*) ΕΥΟΔΙΑΝΟΣΠΑΛΛΑΙΑ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΘΗΝ)
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΜΕΜ)ΣΩΣΠΙΣ
ΔΟΥ)ΒΑΛΙΑΝΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΥΡ)ΠΑΝΤΑΓΑΘΟΣ
ΕΡΜΗΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΑΦΡ)
ΩΚΕΑΝΟΣ
ΑΥΡ)ΡΗΓΕΙΝΟΣ
ΦΛΑ)ΠΡΟΚΛΙΑΝΟΣ)
ΦΛΑ)ΜΑΡΚΙΑΝΟΣΠΡ)
ΑΥΡ)ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΙΠΠΟ

ΕΥΤΑΚΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΘΗΝΟΔΩ
ΝΕΙΚΙΑΣ
ΟΛΥΝΠΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΣ
(*sic*) ΑΤΙΚΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ)
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ)
ΜΕΜΜΙΑΝΟΣΕΥΤΥ
ΣΩΤΑΣΣΥΝΦΕ
ΑΤΤΙΚΟΣ)

ΑΥΡ)ΒΕΙΤΑΛΙΟΣ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΑΥΡ)ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΑΡ
ΤΡΥΦΩΝ⁻
ΑΥΡΕΠ
ΠΟ

[πολέμαρχ]ος
. . . . ινος
[Θε]σμοθέται
Ἀριστόβουλος)

σωφρονισταί
Ἀπολλώνιος Μαι(ραγένους) Φυλά(σιος)
Εὐτυχίδης Σωσιπάτρου
Κέλαδος Τρύφ(ωνος) Κυδ(αθηναιεύς)
Ἀφροδείσιος) Φιλ(αίδης)
Μιλτιάδης) Πει(ραιεύς)
Αὐρ(ήλιος) Ἵλαρος Γαργ(ήττιος)
ὑποσωφρονισταί
Αὐρ(ήλιος) Καλόκαιρος Ἡρεσί(δης)
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικὸς Στράτωνος Σφ(ήττιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος) Χολα(ργεύς)
Κλ(αύδιος) Ζώσιμος
Αὐρ(ήλιος) Μόδεστος Κεφ(αλῆθεν)
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
ὁπλομάχος
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
ὑποπαιδοτρίβης
Αὐρ(ήλιος) Πωλλίων

[Δι]ονύσιος Εὐκλείδου
Ἀδριανείων
Αἰλ(ιος) Ἀρχτιανός
Ἀντινοείων
ἐν Ἐλευσῖνι
Αὐρ(ήλιος) Ἀριστόβουλος)
Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Ἡρακλείδης Εὐκλείδου
Ἐπινικίων
Αὐρ(ήλιος) Πάτροκλος Καλλίφρο(νος)
Σεβηρείων
Ηρακλιανός
καὶ Μαξιμιανός
Ἀμφιαρείων
Πραξιτέλης)
Γερμανικείων
Κλ(αύδιος) Τειμασίθεος
συστρεμματάρχαι
Μέμ(μιος) Σῶσπις
Καλλίφρων)
Πάτροκλος
Ἀρχτιανός
Ἀριστόβουλος)
Ἀγαθόπους
Βαλεικός
Σώσανδρος
Πραξιτέλης)
Ξενοκράτης)
Ζώσιμος
εἰσαγωγεῖς
Κλ(αύδιος) Ὠκεανός

Κλ(αύδιος) Παλλάδι(ος)
Νικοκλῆς Εἰσιδ.
Ἀθήναιος Μητροδ(ώρου)
[Α]ὐρ(ήλιος) Φιλόμουσος ὁ [καὶ] Εὐ . . .

Θηλυμίθρης)

Ἀκαμαντίδος
Μόδεστος) Κεφα(λῆθεν)
Ἀφροδείσιος) Χολα(ργεύς)
Ἀλέξανδρος Ἀφρο(δεισίου) Χολ(αργεύς)
Ἀκυλανὸς Καλοκαίρου
Ἀττικός) Σφή(ττιος)
Εὐτυχιανὸς Ἐπαφρ(οδίτου)
Ἐπίκτητος Διονυ(σίου)
Νίκων Ζωΐλου

Ἀδριανίδος
Αὐρ(ήλιος) Ἐπίγονος Ἐπιγόνου
Κάρπο[ς])
Εὐτύχης
Αὐρ(ήλιος) Εὔχρους

Ἵλαρος Μελπο(μενοῦ)

Ἀφροδείσιος νεανισκαρχήσας

Κλ(αύδιος) Δ . . . .
Κλ(αύδιος) Τυχικό[ς]
Ἰού(λιος) Ὀνήσι(μος)
Κλ(αύδιος) Δημήτριος
Ἐλευσίνιος Φαλ(ηρεύς)
Πον. Πηγά[σ]ιος
Λεσβιανὸς Σεραπίωνος
Πολύκαρπος Τελ.

Ἀριστόβουλος
Ἑρμῆς)

Ἀντιοχίδος
Ἀρχτιανός
Θεμίσων)
Προσδέκιμος)
Τρυφωνιανὸς Προσ(δεκίμου)
Ἐλπιδιανὸς Προσ(δεκίμου)

III

ἡγεμών
[Γί]λλιος Μουσαῖος
[ὑπ]ογραμματεύς
[Αὐρ(ήλιος) Ὀν]ήσιμος
[Εὐκ]αρπίδου ἐκ Κ(οίλης)
[ὑπ]ε[ζ]άκορος
[Α]ὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
διδάσκαλος
[Αὐρ(ήλιος)] Παλαμήδης
[ἰατ]ρός· Ἀρτεμισίτιος

. . . . ος . . .
. . . .
[Ἐρι]χθείδος
. . . . . . κράτης Ἀρτεμ(ιδώρου)
[Ἀρτε]μίδωρος)
[Κηφι]σόδοτος)
. . . . ουτος Σεμα.
. . . . . ος Σεμα.
. . . . ιλιε[ς])

[Αἰγη]ίδος
. . . Καλλίφρων
[. . Π]άτρωκλος

Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός
Ἐπαφροδείτου
Περίλαος Περιλάου Ὀῆθεν
Ἀντίοχος Ζωσί(μου)
Ἰσθμὸς Ἀφροδ(ισίου)
Φαυστεῖνος Ἀφρο(δεισίου)
Ἀφροδείσιο[ς])
Σωκράτης Σωτοῦ
Σωτοῦς)
Φλάβι(ος) Συμφέρων
Πανδιονίδος
Ἀρτεμισίτιος ὁ καὶ Διονῦσις Κελα[δου
Τρύφων Κελάδου
Αἴλιος Κλέανδρος

Εὐφράτης Στρατον(ίκου)
Αἴλ(ιος) Εὐτυχιανός

Ἀγάθων Ζωσί(μου)
Ἡρακλείδης Ζωσί(μου)

Οἰνεΐδος
Μεγαγένης Ἀπολ(λωνίου)
Φιλοκράτης Φαρνά[κου

Βειατὸς)
Ὀλυμπιόδωρος)
Εὐοδιανὸς Παλαιλ.
Διογένης Ἀθην.
Κεκροπίδος
Μέμ(μιος) Σῶσπις
Βαλεριανός)
Διονύσιος
Αὐρ(ήλιος) Παντάγαθος
Αὐρ(ήλιος) Ἑρμῆς
Ἰουλιανὸς Ἀφρ(οδισίου)
Ὠκεανός
Αὐρ(ήλιος) Ῥηγεῖνος
Φλά(βιος) Προκλιανός
Φλά(βιος) Μαρκιανὸς πρ(εσβύτερος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος
Ἱππο[θωντίδος]

Εὔτακτος
Διονύσιος Ἀθηνοδώρ(ου)
Νεικίας
Ὄλυμπος
Ἀλέξανδρος
Ἐπιτύγχανος
Ἀτ(τ)ικὸς Ζωσίμου
Ἀτταλίδος
Εὐτυχίδης)
Μαμμιανὸς Εὐτυ(χίδου)
Σωτᾶς Συνφέ(ροντος)
Ἀττικός)
Αὐρ(ήλιος) Βειτάλιος

ἐπίσγραφοι
Αὐρ(ήλιος) Νεικηφόρος
Διονύσιος Ναρ[κίσσου]
Τρύφων Σ . . . .
Αὐρ(ήλιος) Επ . . . .
Πο . . . .

Titulus inter 230 et 235 p. Chr. scriptus, id quod docent et Severeorum festum (col. II v. 11), quod Alexandro caeso abrogatum est (cf. n. 1197. 1198. 1202), et Aurelii Palamedis praeceptoris nomen (col. I v. 31); cuius nonus annus cum incidat in Gordiani III imperium (n. 1197), non potest munus iniisse ante annum 230/1 p. Chr.

1194 Pars superior Hermae. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσία 1865 Aug. 24. A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 49 n. 55. (Essai sur l'éphébie Attique II p. 450 n. XCVIII*a*).

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΣΙΑ
ΝΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ
. . . . ΡΙΕΩΣΠΑΝΑΘΗ
. . . . . . ΚΘΟΔΙΕΤΟΥΣ
. . . . ΟΣΚΑΙ
. . . . ΩΝ

Ἐπὶ ἄρχοντος Κασια|νοῦ ἱεροκήρυκος | [Στει]ριέως, Παναθη|[ναΐδι] κθ', ὃ δι' ἔτους | [γυμνασίαρχ]ος καὶ | [ἄρχων τῶν ἐφηβ]ων .....

Panathenaidum numeratarum seriem aut ab anno 118/9, aut ab 122/3, aut ab 126/7 p. Chr. incipere, sed hanc quam postremo loco posui computandi rationem maximam probabilitatem habere demonstravi Comment. philol. in honorem Th. Mommseni p. 242 sqq. Huius tituli annus igitur aut 230/1 aut 234/5, aut id quod omnium verisimillimum videtur, 238/9 p. Chr. est.

1195 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη; exscripsit Koehler.

ΑΡΕΝΗΛΙΞΕΝ
ΘΥΡΩΡΟΣ
ΛΥΡΚΛΑΔ
ΑΖΗΝ

Ἀρεν. Ἧλιξ Ἐν ....
θυρωρός
Αὐρ(ήλιος) Κλαδ[ίων]
Ἀζην[ιεύς]

Aurelii Cladionis nomen etiam n. 1197. 1199 (fortasse etiam n. 1202 pro Καλλίων legendum Κλαδίων) occurrit, ubi est ἐπὶ Διογενείου. Quod munus cum ipsius aedificii custodem significet, simile quidem est ianitoris muneri, sed sine dubio maiorem dignitatem habet, ita ut ex illo inferiore gradu demum in hunc superiorem ascendisse videatur Cladio. Quare hunc titulum illis aliquanto antiquiorem iudico. Quid sibi velint litterae Ἀρεν. initio primi versus, ignoro; fortasse compendium ignoti alicuius nominis gentilicii Romani est.

1196 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη; exscripsit Koehler.

ΙΑΔΗΣ
ΕΡΜΗΣΜΕΛ
ΦΛΑ ΣΩ
ΕΠΙΚΤΑΣΣΩΤ
ΧΑΡΙΤΩΝ
///ΡΕΝΗΛΙΞ

..... ιάδης
Ἑρμῆς Μελι...
Φλα(βιος) Σω.....
Ἐπικτᾶς Σωτ....
Χαρίτων
[Ἀ]ρεν. Ἧλιξ

Huc rettuli titulum propter ultimum nomen, quo idem videtur homo indicari, qui est n. 1195 initio.

1197 Columna lapidis Pentelici, a. 1,48, l. 0,75, cr. 0,08, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Supra titulum aëtoma. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 169 n. 3. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 368 n. XCIX. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pagg. 424—426.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. — Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐφήβων Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Κάλλιππος Λαμ|πτρεὺς καὶ ὁ ἀντικοσμήτης Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Θεόξενος Λαμ|πτρεὺς ἀνέγραψαν τε[ὺς] ὑπ' αὑτοὺς ἐφήβους καὶ τοὺς | περὶ τὸ Διογένειον τε[ὺς] ἐπὶ ἱερέως Φλαβ(ίου) Ἀσκληπιάδου | ἄρχοντος, παιδοτρι[βο]ῦντος διὰ βίου Αὐρ(ηλίου) Σεραπίωνος | τοῦ καὶ Κράτωνος Πα[ι]ανιέως, προστατοῦντος Τιβ(ερίου) Κλ(αυδίου) | Λεωσθένους Μελιτέ[ω]ς, γραμματεύοντος διὰ βίου | ἱερέως Συντρόφο[υ τ]οῦ Εὐκαρπίδου ἐκ Κοίλης, | διδασκάλου διὰ βίου Α[ὐρ(ηλίου) Π]αλαιμήδους ἔτος Θ'.

στρατηγός
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος Λαμ(πτρεύς)
βασιλεύς
Κλαύδ(ιος) Ὀνήσιμος Κλ...
σωφρον[ιστ]αί
Αὐρ(ήλιος) Ἄτταλο[ς Ἀρ]τέμ[ων]ος Φλυ(εύς)
Αὐρ(ήλιος) Εὐ[κ]αττάλλα[κτ]ο[ς]
Κλ(αύδιος) Νεικόστρ[ατος]
Αὐρ(ήλιος) Μητρόδ[ωρος]
Αὐρ(ήλιος) ....

ἄρχων
Ο[ὐαλέριος] Κεχαριτωμένος Ὑβά(δης)
πολέμαρχος
Ζήνων

γυμνασίαρχοι
Βοηδρομιῶνα
καὶ Πυανεψιῶνα
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος Λαμπτρεύς
Μαιμακτηριῶνα
Σωσικράτης
Ποσειδεῶνα
Αὐρ(ήλιος) Φιλοκράτης
Γαμηλιῶνα
Γορδιάνιος Ἀρίστων
Ἀνθεστηριῶνα
Μᾶρκος) Παιανιεύς
καὶ Ἐλεύθερος Μάρκου
Ἐλαφηβολιῶνα
ὁ κράτιστος Οὐετούριος
Κυιντιανός
Μουνιχιῶνα
[Ο]ὐαλέριος Κεχαριτωμένος Ὑβά(δης)
Θαργηλιῶνα
[Οὐ]αλέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
[Σ]κιροφοριῶνα
[Πρ]εῖμος καὶ Ἀριστόβουλος
Ἑκατομβαιῶνα
[Ἐ]πίγονος καὶ Πάτερκλος
Μεταγειτνιῶνα
[Οὐα]λέριος Κεχαριτωμένος Ὑβά(δης)

κῆρυξ
Οὐα(λέριος) Ἡρακλέων Ὑβ(άδης)

ἀγωνοθέται
Ἀντινοείω[ν ἐν Ἐλ]ευ[σῖνι]
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Διο[νύ]σιος Λαμπτ[ρεύ]ς
Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Αὐρ(ήλιος) Φιλοκράτης
Ἀντωνείων
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικός
Ἀθηναίων
Αὐλ(ιος) Ἀπολινάριος
Γερμανικείων
Οὐαλέριος Κεχαριτωμένος Ὑβά(δης)
Ἀδριανείων
Οὐ[α]λέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
Γορδιανείων
Οὐαλέριος Κεχαριτωμένος Ὑβά(δης) πρ(εσβύτερος)?
συστρεμματάρχαι
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος Λαμπτρεύς
Οὐαλέριος Κεχαριτωμένος Ὑβά(δης)
Οὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
Οὐαλέριος Κεχαριτωμένος Ὑβά(δης) πρ(εσβύτερος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀρχεκράτης
Ἱλαρος ὁ καὶ Εὐτύχης
[Αὐρ.] Φιλοκράτης
.....ων
Εὐφρόσυνος Ἀδριαν(εύ)
Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ
Αὐρ(ήλιος) Χρύσιππος
Αὐρ(ήλιος) Πρεῖμος
Αὐρ(ήλιος) Ἐλπίνεικος

Ἰού(λιος) Σ[ί]μος
Ἱπποθοωντίδος
Σύντροφος ὁ καὶ Ὑγεῖνος
Χειλιαρχιανὸς Δημητρίου
Σώτας Δημητρίου
Ἐπίγονος)
Μεγιστόδωρος Ἐπιγόνου
Αἴλ(ιος) Μύρισμος
Εὔνους Ἐπικτήτου

. . . . ιο[ς]
[ὑπογρα]μμα[τεύς]
[Ὀνήσιμ]ος Ε[ὐ]-
[καρπίδ]ο[υ]
[ἐκ Κοίλ]ης
[ἐπὶ Διογ]ενίου
[Κλ]αυδ[ίου . . . . .]
κοσ[τρο]φ[ύ]λαξ
[λεντι]ά[ρ]ιος
Ἀγα[θόπ]ους

Ἐρ[εχθεῖ]δος
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) [Διονύσιος] Λαμπτρεύς
Αὐρ(ήλιος) Φιλοδ[. . . Λαμπτ]ρεύς
Φλα(βιος) Ἰόβας
Φλα(βιος) Ἀριστείδη[ς]
Αἴλ(ιος) Ἀπολινάρ[ιος]
. . . . ιος Κ . . . .
Π[ρεῖ]μο[ς Εὐ]αν[θίωνος]
Ἀφρο[δᾶς] Εὐ[α]νθί[ωνος]
Εὐανθ[ίω]ν Εὐανθίων[ος]
Κλ(αύδιος) Ἀφροδείσιος Λαμπ(τρεύς)
[Κ]λ(αύδιος) Πρωτογένη[ς]
Κλ(αύδιος) Νεικόστρατος
Κλ(αύδιος) Μουσαῖος
Αὐρ(ήλιος) Γαϊανός
Ῥωμανός)
Ἀρίστων Ῥωμα[ν]οῦ
Ζώσιμος Ἀρ[τ]έμωνος
Σωτήριχος) Κηφεισιεύς
Θεόδοτος Ἐπαφροδείτο[υ]
Μει[ο]γένης Φιλοπόνο[υ]
Ἀγαθοκλῆς Εἰσιδ . . ου
Ἐπαφρόδειτος Το .
Εὐπορᾶς Καλλίσ[του]
Εἰσίδωρος Συν.

[Πα]νδιονίδος
[Αὐρ(ήλιος) Ἀτ]τικός
. . . . ιος Ἐρωτικοῦ
[Ἀσκλη]πιάδης Εὐτύχους
[Φιλάδε]λφος Εὐτύχους
. . . . ος)
. . . . . ος Μάρκου
. . . . . . νος Μάρκου
. . . . . ος)
. . . . . λιος Πρόξενος
. . . . . δωρος Τειμοθέου
. . . Ῥωμανός
. . . . ς Προσδέκτου
. . . δωρος Ἰουλίου
[. . . Λε]οντεύς)

[Λεω]ντίδος
[Οὐα]λέριος Κεχαρισμένος Ὑβά(δης) πρ(εσβύτερος)
[Οὐα]λέριος Κεχαρισμένος Ὑβά(δης)
Οὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
Στράτων Εὐπόρου
Μενεσθεὺς Εὐπόρου
Διονύσιος Εὐφροσύνου
. . . . . ιος ὁ καὶ Χρυσῆς
. . . . κράτης Ἀρχικράτους
. . . . . ης ὁ καὶ Περιγένης
[. . . . ν]ικος Στράτωνος
[. . . . . Δ]ιονυσοδώρου
. . . . ος)
[. . . . Κεχα]ρισμένου
[. . . . Ἐλευ]σεινίου
. . . . . . ς Ζωσίμου
. . . . . . ος)
. . . . . . ς)
[. . . . . Φ]ιλοκράτους
. . . . Νεικηφόρου
Τ . . . . . . ος Νεικηφόρου
Ἀθ[ηναι]ος
Κ . . . . . Τερτίου
Π . . . . . . ος
Ἰούν(ιος) [Τρό]φιμος
Διόδ[ω]ρος)
Ἀθην[ό]δωρος)
Ἀνθε[ί]νος Ἀθηνοδώρου

Ἀκαμα[ν]τίδος
Φιλότειμος)
Αὐρ(ήλιος) Πρόκλος
Δείφιλος Ἀφροδεισίου
Ῥόδιππος Εὐκαταλλάκτου
Εὐκατάλλακτος)
Ἰου[λ](ιος) Παλατεῖνος
Ἀρίσ[τ]ιππος Ὑακίνθου
Δείφιλος Ἐπιτυγχάνοντος
Αἴλ(ιος) Βασιλικός
Πολύκτητος Ἐπιτυγχάνοντος
Ἐπιτυγχάνων Ἐπιτυγχάνοντος
Φιλάγαθος)
Ἀγαθοκλῆς)
Διονύσιος Ἀγαθοκλέους
Εὐφρόσυνος Ἑλένου
Ἕλενος)
Ἐπάγαθος Ἀριστοβούλου
Κλαύ(διος) Ἀσκληπιάδης
Ἐρέννιος Φιλαθηναϊς
Αὐρ(ήλιος) Μάξιμος

Ἀδριανίδος
Αὐρ(ήλιος) Ὀνησιφόρος
Διογένης Ἐπαφροδείτου
Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ
Γερβίβιος Ἀρίστων
Κλα(διος) Ζήνων
Κλα(διος) Ὀνήσιμος
Κλα(διος) Ἀθήναιος
Αὐρ(ήλιος) Ἀμμώνιος
Φιλόας)
Ἰούλιος Κα[λ]λιστος
Κλα(διος) Ἀττικός
Πολύμνηστος Δωροθέου
Δωρόθεος)
Φλ(άβιος) Ἠρυλανός
Αὐρ(ήλιος) Σμινθεύς
Ἀττικὸς Πρείμου
Οὐάριος Ἀγαθόδωρος
Οὐάρ[ι]ος Ἀντίοχος
Βάναυσος Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Ἔρως

Δωρόθεος Ἀθηνοδώρου
Λού(κιος) ὁ καὶ Ἐπάγαθος
Σωσίας Ἡρακλείδου
Ἑρμείας Ζωσίμου
Ἀρισταίνετος Ἀφροδεισίου

Αἰαντίδος
ὁ κράτιστος Οὐετούριος Κυιντι[αν]ός
Ἀλέξανδρος Ἀθηναίου
Γάιος)
Προσδόκιμος Γαΐου
Εὔφημος Πρείμου
Εὔοδος Ἰάσονος
Ἰάσων)
Ζώσιμος) Μαρ(αθώνιος)
Ἑρμείας Ἡρακλείδου
Μιλτιάδης)
Ἀττικὸς Εὐκάρπου
Φλ(άβιος) Νεικοπολ[ι]νός(?)
Φλ(άβιος) Μνησιγένης
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Ἀλέξανδρος Μαρκιανοῦ
Λουκιλλιανὸς Σωστράτου
Κόσμος)
Διόδωρος Κόσμου
Εὔνους)

Ἀντιοχίδος
Ἐπάγαθος)
Διονύσιος)
Εὐκαρπᾶς Ἑρμογένους
Εὔκαρπος Ἡρακλείδου
Στέφανος Κλαυδιανο[ῦ]
Ἡρακλείδης)
Λούκιλλος Παρμιόνου
Ἀθηνόδωρος Παμφίλου
Μάρκων Παμφίλου
Διονυσόδωρος Τροφίμου

Αἰγ[εῖδος]
Φιλέα[ς ....]
Ἐλπι[νικ]ος
Ζώσι[μος .....]
Ἀσκλ[ηπι]όδο[τος Ζωπ]ύρου
Μο......ν...
Ζω....ος
....νος ὁ καὶ Πανιώλιος
.........ίδης
[....... Ἐπ]αφροδείτου
.... Κορνήλιος νεανισ[κάρχης?]
....ικος
Παλλιανός)
Χρήσιμος)
Ἀριστόβουλος Εὐφροσύνου
Σόσσιος Λύκος
Εὔκαρπος Εὐτύχους
Ἀγαπητὸς Καλλίστου
Βάθυλλος ὁ καὶ Ὕψιστος
Πελάγιος Ἐπιποδίου
Ἐπιπόδιος)
Ἐπίκαρπος Εὐτύχου

Πτολ[εμα]ίδος
Εὔπορ[ος Ε]ὐτυχιανοῦ
Μάξιμος Εὐτυχιανοῦ
Νε. Μακαριανὸς Βασιλείδου
Ἀλεξανδρίων Βασιλείδου
Μύρων Εὐτυχίδου
Ἄτταλος Ἀττάλου
Βαλεριανὸς Ἀττάλου
Μητρόδωρος)
Διονύσιος Μητροδώρου
Θεόκτιστος Πολυκράτους
Δίων Μητροδώρου
Ἀφροδείσιος Ὀνήτορος
Εὐτυχᾶς Πιστοκράτους
Εἰσίδωρος Πιστοκράτους
Εὔδωρος)
Ἵλαρος Εὐτύχους
Καλλίγονος)
Τύραννος Ἑρμείου
Ἀνφιχάρης)
Ἐπαφρόδειτος Ἀνφιχάρους
Ἀσκληπιάδης)
Ἀμμώνιος)
Αὐρ(ήλιος) Ζωσιμιανὸς
Αὐρ(ήλιοι) Φοῖνιξ
Κλα(ύδιος) Δαῖος

Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμίδωρος
Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδωρος ὁ καὶ
Ἀπολινάριος Βησεὺς καὶ
Ἀλεξανδρεύ[ς]

Οἰνεῖδος
Εὔκαρπος)
Νούμ(μιος) Λυκαρίων
Αὐρ(ήλιος) Νεμέσιος
Γραικήιος Ζώσιμος
Γραικήιος Εὔκαρπος
Εὐφρόσυνος Ἀδριανοῦ
Ἀφροδείσιος)
Πρωτόβουλος Διονυσοδώρου
Ζωίλος)
Αὐρ(ήλιος) Πομπωνιανὸς

Κεκροπίδος
Γερμανὸς Ἱπποκράτους
Δίων Κλάδου
Ἰούλ(ιος) Σίμος
Ἀρτίμων Ἀρτίμωνος
Ἀγαθόπους Ἀρτίμωνος
Διονύσιος Νηρέως
Γαϊανὸς Ἀγαθόποδος
Δημήτριος Ἀφροδεισίου
Ἐλπίνικος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος
ὁ καὶ Ἀμυντιανός

Τυχικός)
Παῦλος Ἀγαθίνου
Εὐτυχίδης Ἀριστοβούλου
Αὐρ(ήλιος) Θεοδώρητος
Αὐρ(ήλιος) Καλλιγένης
Αὐρ(ήλιος) Ἀρίστων

Ἀτταλίδος
Αὐρ(ήλιος) Κῦρος
Ἀθηνίων Ἀθηνοδώρου
Μέλπων Ἀθηνοδώρου
Μέανδρος Μελίσσου
Χρυσέρως)
[Θε]οδόσιος Χρυσέρωτος
Διονύσιος Ἀφφιανοῦ
Αὐρ(ήλιος) Συμφέρων
Ἵλαρος)

Gordianeorum festum (col. III v. 26) indicat Flavii Asclepiadis archontis annum inter 238 et 244 p. Chr. esse.

. . . . ις[ς]
[ὑπογρα]μμα[τεύς]
[Ὀνήσιμ]ος Ε[ὐ]-
[καρπίδ]ο[υ]
[ἐκ Κοίλ]ης
[ἐπὶ Διογ]ενίου
[Κλ]αυδ[ίου . . . . .]
κοτ[τρο]φ[ύ]λαξ
[λευτε]ιά[ρ]ιος
Ἀγα[θόπ]ους

Ἐρ[εχθεῖ]δος
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) [Διονύσιος] Λαμπτρεύς
Αὐρ(ήλιος) Φιλαδ[. . . Λαμπτ]ρεύς
Φλά(βιος) Ἰόβας
Φλά(βιος) Ἀριστείδη[ς]
Αἴλ(ιος) Ἀπολινάρ[ιος]
. . . . ιος Κ . . . .
Π[ρεῖ]μο[ς Εὐ]αν[θίωνος]
Ἀφρο[δᾶς] Εὐ[α]νθί[ωνος]
Εὐανθ[ίω]ν Εὐανθίωνο[ς]
Κλ(αύδιος) Ἀφροδείσιος Λαμπ(τρεύς)
[Κ]λ(αύδιος) Πρωτογένη[ς]
Κλ(αύδιος) Νεικόστρατος
Κλ(αύδιος) Μουσαῖος
Αὐρ(ήλιος) Γαιανός
Ῥωμανός)
Ἀρίστων Ῥωμα[ν]οῦ
Ζώσιμος Ἀρ[τ]έμωνος
Σωτήριχος) Κηφεισιεύς
Θεόδοτος Ἐπαφροδείτο[υ]
Μην[ο]γένης Φιλοκσένο[υ]
Ἀγαθοκλῆς Εἰσιδ . . ου
Ἐπαφρόδειτος Τι .
Εὐπορᾶς Καλλίπ[που]
Εἰσίδωρος Συν.

[Πα]νδιονίδος
[Αὐρ(ήλιος) Ἀτ]τικός
. . . . ιος Ἐρωτικοῦ
[Ἀσκλη]πιάδης Εὐτύχους
[Φιλάδε]λφος Εὐτύχους
. . . . ος)
. . . . . ος Μάρκου
. . . . . . νος Μάρκου
. . . . . ος)
. . . . . λιος Πρόξενος
. . . . . δωρος Τειμοθέου
. . . Ῥωμανός
. . . . ς Πρεσδίκτου
. . . δωρος Ἰουλίου
[. . . Λε]οντεύς)

[Λεω]ντίδος
[Οὐα]λέριος Κεχαρισμένος Ὑβά(δης) πρ(εσβύτερος)
[Οὐα]λέριος Κεχαρισμένος Ὑβά(δης)
Οὐαλέριος Ἡρακλέων Ὑβά(δης)
Στράτων Εὐπόρου
Μνεσθεὺς Εὐπόρου
Διονύσιος Εὐφροσύνου
. . . . . ιος ὁ καὶ Χρυσῆς
. . . . κράτης Ἀρχικράτους
. . . . . ης ὁ καὶ Περιγένης
[. . . . ν]εικος Στράτωνος
[. . . . . Δ]ιονυσοδώρου
. . . . ος)
[. . . . Κεχα]ρισμένου
[. . . . Ἐλευ]σεινίου
. . . . . . ς Ζωσίμου
. . . . . . ος)
. . . . . . ς)
[. . . . . Φ]ιλοκράτους
. . . . Νεικηφόρου
Τ . . . . . . ος Νεικηφόρου
Ἀθ[ήναι]ος
Κ . . . . . Τερτίου
Π . . . . . . ος
Ἰούν(ιος) [Τρό]φιμος
Διόδ[ω]ρος)
Ἀθην[ό]δωρος)
Ἀνθε[ῖ]νος Ἀθηνοδώρου

Ἀκαμα[ν]τίδος
Φιλότειμος)
Αὐρ(ήλιος) Πρόκλος
Δείφιλος Ἀφροδεισίου
Ῥόδιππος Εὐκαταλλάκτου
Εὐκατάλλακτος)
Ἰου[λ](ιος) Παλατεῖνος
Ἀρίσ[τ]ιππος Ὑακίνθου
Δείφιλος Ἐπιτυνχάνοντος
Αἴλ(ιος) Βασιλικός
Πολύκτητος Ἐπιτυνχάνοντος
Ἐπιτυνχάνων Ἐπιτυνχάνοντος
Φιλάγαθος)
Ἀγαθοκλῆς)
Διονύσιος Ἀγαθοκλέους
Εὐφρόσυνος Ἑλένου
Ἕλενος)
Ἐπάγαθος Ἀριστοβούλου
Κλαύ(διος) Ἀσκληπιάδης
Ἐρέννιος Φιλαθηναῖς
Αὐρ(ήλιος) Μάξιμος

Ἀδριανίδος
Αὐρ(ήλιος) Ὀνησιφόρος
Διογένης Ἐπαφροδείτου
Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ
Γορδίβιος Ἀρίστων
Κλα(διος) Ζήνων
Κλα(διος) Ὀνήσιμος
Κλα(διος) Ἀθήναιος
Αὐρ(ήλιος) Ἀμμώνιος
Φιλέας)
Ἰούλιος Κα[λ]λιστος
Κλα(διος) Ἀττικός
Πολύκριτος Δωροθέου
Δωρόθεος)
Φλ(άβιος) Ἡρακλανός
Αὐρ(ήλιος) Σωσθεύς
Ἀττικὸς Πρείμου
Οὐάριος Ἀγαθόδωρος
Οὐάρ[ι]ος Ἀντίοχος
Βάσσυσος Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Ἔρως

Δωρόθεος Ἀθηνοδώρου
Λεύ(κιος) ὁ καὶ Ἐπάγαθος
Σωτίας Ἡρακλείδου
Ἑρμείας Ζωσίμου
Ἀριστταίνετος Ἀφροδεισίου

Αἰαντίδος
ὁ κράτιστος Οὐετούριος Κυιντι[αν]ός
Ἀλέξανδρος Ἀθηναίου
Γάιος)
Προσδόκιμος Γαΐου
Εὔφημος Πρείμου
Εὔοδος Ἰάσονος
Ἰάσων)
Ζώσιμος) Μαρ(αθώνιος)
Ἑρμείας Ἡρακλείδου
Μιλτιάδης)
Ἀττικὸς Εὐκάρπου
Φλ(άβιος) Νεικοπολι[α]νός (?)
Φλ(άβιος) Μηνογένης
Εὔκαρπος Ζωσίμου
Ἀλέξανδρος Μαρκιανοῦ
Λουκιλλιανὸς Σωστράτου
Κόσμος)
Διόδωρος Κόσμου
Εὔνους)

Ἀντιοχίδος
Ἐπάγαθος)
Διονύσιος)
Εὐκαρπᾶς Ἑρμογένους
Εὔκαρπος Ἡρακλείδου
Στέφανος Κλαυδιανο[ῦ]
Ἡρακλείδης)
Λούκιλλος Παραμόνου
Ἀθηνόδωρος Παμφίλου
Μάρων Παμφίλου
Διονυσόδωρος Τροφίμου

Αἰγ[εῖδος]

Φιλέα[ς ....]
Ἐλπι[νικ]ος
Ζώσι[μος .....]
Ἀσκλ[ηπι]όδο[τος Ζωπ]ύρου
Μο.......ν...
Ζω...ος
....νος ὁ καὶ Πανιάλιος
.........ίδης
[....... Ἐπ]αφροδείτου
.... Κορνήλιος νεανισ[κάρχης?]
....ιμος
Παλλιανός)
Χρήσιμος)
Ἀριστόβουλος Εὐφροσύνου
Σόσσιος Λύκος
Εὔκαρπος Εὐτύχους
Ἀγαπητὸς Καλλίστου
Βάθυλλος ὁ καὶ Ὕψιστος
Πελάγιος Ἐπιποδίου
Ἐπιπόδιος)
Ἐπίκαρπος Εὐτύχου

Πτολ[εμα]ίδος

Εὔπορο[ς Ε]ὐτυχιανοῦ
Μάξιμος Εὐτυχιανοῦ
Νε. Μακαριανὸς Βασιλείδου
Ἀλεξανδρίων Βασιλείδου
Μύρων Εὐτυχίδου
Ἄτταλος Ἀττάλου
Βαλεριανὸς Ἀττάλου
Μητρόδωρος)
Διονύσιος Μητροδώρου
Θεόκτιστος Πολυκράτους
Δίων Μητροδώρου
Ἀφροδείσιος Ὀνήτορος
Εὐτυχᾶς Πιστοκράτους
Εἰσίδωρος Πιστοκράτους
Εὔδωρος)
Ἵλαρος Εὐτύχους
Καλλίγονος)
Τύραννος Ἑρμείου
Ἀνφιχάρης)
Ἐπαφρόδειτος Ἀνφιχάρους
Ἀσκληπιάδης)
Ἀμιάντος)
Αὐρ(ήλιος) Ζωσιμιανός
Αὐρ(ήλιος) Φοῖνιξ
Κλα(ύδιος) Δαῖος

Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμίδωρος
Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδωρος ὁ καὶ
Ἀπολινάριος Βησαιεὺς καὶ
Ἀλεξανδρεύ[ς]

Οἰνεῖδος

Εὔκαρπος)
Νούμ(μιος) Λυκαρίων
Αὐρ(ήλιος) Νεμέσιος
Γρανήιος Ζώσιμος
Γρανήιος Εὔκαρπος
Εὐφρόσυνος Ἀδριανοῦ
Ἀφροδείσιος)
Πρωτόβουλος Διονυσοδώρου
Ζωίλος)
Αὐρ(ήλιος) Πομπωνιανός

Κεκροπίδος

Γερμανὸς Ἱπποκράτους
Λέων Κλάδου
Ἰούν(ιος) Σῖμος
Ἀρτέμων Ἀρτέμωνος
Ἀγαθόπους Ἀρτέμωνος
Διονύσιος Νηρίας
Γαιανὸς Ἀγαθόποδος
Δημήτριος Ἀφροδισίου
Ἐλπίνεικος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος
ὁ καὶ Ἀμυντιανός

Τυχικός)
Παῦλος Ἀγάθωνος
Εὐτυχίδης Ἀριστοβούλου
Αὐρ(ήλιος) Θεοδώρητος
Αὐρ(ήλιος) Καλλιγένης
Αὐρ(ήλιος) Ἀρίστων

Ἀτταλίδος

Αὐρ(ήλιος) Κῦρος
Ἀθηνίων Ἀθηνοδώρου
Μέλπων Ἀθηνοδώρου
Μένανδρος Μελίσσου
Χρυσέρως)
[Θε]οδόσιος Χρυσέρωτος
Διονύσιος Ἀφφιανοῦ
Αὐρ(ήλιος) Συμφέρων
Ἵλαρος)

Gordianeorum festum (col. III v. 26) indicat Flavii Asclepiadis archontis annum inter 238 et 244 p. Chr. esse.

Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι

ΟΚΟΣΜΗΤΗΣΤΩΝΕΦΗΒΩΝ·Μ·ΑΥΡ·ΚΑΛΛΙΠΠΟΣΛΑΜ
ΠΤΡΕΥΣΚΑΙΟΑΝΤΙΚΟΣΜΗΤΗΣ·Μ·ΑΥΡ·ΘΕΟΞΕΝΟΣΛΑΜ
ΠΤΡΕΥΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝΤΟ..ΠΑΥΤΟΥΣΕΦΗΒΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣ
ΠΕΡΙΤΟΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝΤ(..ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ ΦΛΑΒ·ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΠΑΙΔΟΤΡΙ..ΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥΑΥΡ·ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΤΟΥΚΑΙΚΡΑΤΩΝΟΣΠ\.ΑΝΙΕΩΣΠΡΟΣΤΑΤΟΥΝΤΟΣ·ΤΙΒ·ΚΛ
ΛΕΩΣΘΕΝΟΥΣΜΕΛΙΤ..ΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΙΕΡΕΩΣΣΥΝΤΡΟΦΟ..ΟΥΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥΕΚΚΟΙΛΗΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΔΙΑΒΙΟΥΑ...ΑΛΑΜΗΔΟΥΣΕΤΟΣΘ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ — ΑΡΧΩΝ — ΚΗΡΥΞ

ΜΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣ — Ο ΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣΥΒΑ — ΟΥΑΗΡΑΚΛΕΩΝΥΒ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ — ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ

ΚΛΩΔ ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΚΛ/// — ΖΗΝΩΝ

ΣΩΦΡΟΝΙ — ΑΙ

ΑΥΡ ΑΤΤΑΛΟ...ΓΕΜ..ΟΣΦΛΥ
ΑΥΡ ΕΥ.ΑΤΑΛ.Α..Ο
ΚΛ ΝΕΙΚΟΣΤΡ
ΑΥΡ ΜΗΤΡΟΔΟ
ΑΥ -

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ
ΚΑΙΠΟΙΑΝΕ†ΙΩΝΑ
ΜΑΥΡΔΙΟΝΥϹΙΟϹΛΑΜΠΤΡΕΥϹ
ΜΕΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ
ϹΩϹΙΚΡΑΤΗϹ
ΠΟϹΕΙΔΕΩΝΑ
ΑΥΡΦΙΛΟΚΡΑΤΗϹ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ
ΓΟΡΒΙΔΙΟΣΑΡΕϹΚΩΝ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ
ΜΑΡΚΟϹ)ΠΑΙΑΝΙΕΥϹ
ΚΑΙΕΛΕΥΘΕΡΟϹΜΑΡΚΟΥ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑ
ΟΚΡΑΤΙϹΤΟϹΟΥΕΤΟΥΡΙΟϹ
ΚΥΙΝΤΙΑΝΟϹ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ
ΟΥΑΛΕΡΙΣΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣΥΒΑ
ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΑ
///ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΗΡΑΚΛΕΩΝΥΒΑ
//////ϹΕΙΡΟΦΟΡΙΩΝΑ
//////ΕΙΜΟϹΚΛΙΑΡΙϹΤΟΒΟΥΛΟϹ
//////ΞΚΑΤΟΝΒΕΩΝΑ
//////ΠΙΓΟΝΟϹΚΑΙΠΑΤΕΡΚΛΟϹ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΟΝΙΩΝΑ
//////ΛΑΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑ

desunt fere 18 versus

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΟ//////////ΕΥ//////
ΜΑΡΑΥΡΔΙΟ...ΙΟΣΛΑΜΠ...ϹϹ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΑΥΡΦΙΛΟΚΡΑΤΗϹ
ΑΝΤΩΝΕΙΩΝ
ΑΥΡΑΤΤΙΚΟϹ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΙΛ·ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟϹ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΗΡΑΚΛΕΩΝΥΒΑ
ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΩΝ
ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑΠ

ϹΥϹΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΜΑΡΑΥΡΔΙΟΝΥϹΙΟϹΛΑΜΠΤΡΕΥϹ
ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑ
ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΗΡΑΚΛΕΩΝΥΒΑ
ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑΠ
ΑΥΡΑΡΧΕΚΡΑΤΗϹ
·ΛΑΡΟϹΟΚΑΙΕΥΤΥΧΗϹ
//////////ΦΙΛΟΚΡΑΤΗϹ
Λ////////ΛΙ///ΩΝ
ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹΑΔΡΙΑΝ
ΑΥΡϹΩΤΗΡ
ΑΥΡΧΡΥϹΙΠΠΟϹ
ΑΥΡΠΡΕΙΜΟϹ
ΑΥΡΕΛΠΙΝΕΙΚΟϹ

ΙΟΥϹϹΙΝΟϹ
ΙΠΠΟΘΕΟΝΤΙΔΟϹ
ϹΥΝΤΡΟΦΟϹ·ΚΑΙΥΓΕΙΝΟϹ
ΧΕΙΛΙΑΡΧΙΑΝΟϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ϹΩΤΑϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟϹ)
ΜΕΓΙϹΤΟΔΩΡΟϹΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΑΙΛ·ΜΥΡΙϹΜΟϹ
ΕΥΝΟΥϹΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

III

ΙϹ
ΜΜΑ
ΟΣΕ
Ο'
Η vac.
ΞΝΙΟΥ
///ΑΔ . . . . . vac.
ΚΕΣ//////////ϕ . ΛΑΞ
vac. //////////Α///ΙΟΣ
ΑΓΑ////////ΟΥΣ

ΕΡ//////////ΔΟϹ

ΜΑΡΑΥΡΔ . . . . ΛΑΜΠΤΡΕΥϹ
ΑΥΡΦΙΛΟΔ.//////////////ΡΕΥϹ
ΦΛΑΙΟΒΑϹ
ΦΛΑ'ΑΡΙϹΤΕΙΔΗ///
ΑΙΛ'ΑΠΟΛΙΝΑΡ///
/ ////////////////ΙΟϹΚ///
Π . . . Μ^ ////// ΑΝΘ ////////////////////////////////////ΝΤΙΔΟϹ
ΑϕΡΟ///ΕΥΝΘΙ//// sic
ΕΥΑΝΘ . . ΝΕΥΑΝΘΙΩΝ//
ΚλΑϕΡΟΔΕΙϹΙΟϹΛΑΜΠ//
///ΑΠΡΩΤΟΓΕΝΗ///
.ΑΝΕΙΚΟϹΤΡΑΤΟϹ
ΚλΜΟΥϹΑΙΟϹ
ΑΥΡ'ΓΑΙΑΝΟϹ
ΡΩΜΑΝΟϹ)
ΑΡΕϹΚΩΝΡΩΜΑΙΟΥ
ΖΩϹΙΜΟϹΑΡ . ΕΜΩΝΟϹ
ϹΩΤΗΡΙΧΟϹ)ΚΗϕΕΙϹΙΕΥϹ
ΘΕΟΔΟΤΟϹΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟ//
ΜΗΝ . ΓΕΝΗϹϕΙΛΟΠΟΝϹ
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹΕΙϹΙΔ^ . ΟΥ
ΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟϹΤΕ.
ΕΥΠΟΡΑϹΚΑΛΛΙΠ///
ΕΙϹΙΔΩΡΟϹΓΥΝ///

//////ΝΔΙΟΝΙΔΟϹ

//////////ΤΙΚΟϹ
ΙΟϹΕΡΩΤΙΚΟΥ
ΙΠΙΑΔΗϹΕΥΤΥΧΟΥϹ
ΑϕΟϹΕΥΤΥΧΟΥϹ
)Ϲ)
ΟϹΜΑΡΚΟΥ
ΟϹΜΑΡΚΟΥ
ΟϹ)
ΙΟϹΠΡΟΞΕΝΟϹ
ΔΩΡΟϹΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΡΩΜΑΝΟϹ
ϹΠΡΟϹΔΕΚΤΟΥ
ΔΩΡΟϹΙΟΥΛΙΟΥ
ΟΝΤΕΥϹ)

///ΑΛΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑΤΠ
///ΑΛΕΡΙΟϹΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟϹΥΒΑ
ΟΥΑΛΕΡΙΟϹΗΡΑΚΛΕΩΝΥΒΑ
ϹΤΡΑΤΩΝΕΥΠΟΡΟΥ
ΜΕΝΕϹΘΕΥϹΕΥΠΟΡΟΥ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΕΥϕΡΟϹΥΝΟΥ
//////////ΟϹΟΚΑΙΧΡΥϹΗϹ
//////////ΚΡΑΤΗϹΑΡΧΙΚΡΑΤΟΥϹ
ΗϹΟΚΑΙΠΕΡΙΓΕΝΗϹ
ΞΙΚΟϹϹΤΡΑΤΩΝΟϹ
ΟΝΥϹΟΔΩΡΟΥ
)Ϲ)
ΡΙϹΜΕΝΟΥ
ϹΕΙΝΙΟΥ
ϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΟϹ)
Ϲ)
ΙΑΟΚΡΑΤΟΥϹ
ΝΕΙΚΗϕΟΡΟΥ

ΑΚΑΜΑΤΙΔΟϹ

ΦΙΛΟΤΕΙΜΟϹ)
ΑΥΡΠΡΟΚΛΟϹ
ΔΕΙϕΙΛΟϹΑϕΡΟΔΕΙϹΙΟΥ
ΡΟΔΙΠΠΟϹΕΥΚΑΤΑΛΛΑΚΤΟΥ
ΕΥΚΑΤΑΛΛΑΚΤΟϹ)
ΙΟΥΑΠΑΛΑΤΕΙΝΟϹ
ΑΡΙϹΙΠΠΟϹΥΑΚΙΝΘΟΥ
ΔΕΙϕΙΛΟϹΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟϹ
ΑΙΛΒΑϹΙΛΙΚΟϹ
ΠΟΛΥΚΤΗΤΟϹΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟϹ
ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΩΝΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟϹ
ΦΙΛΑΓΑΘΟϹ)
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹ)
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥϹ
ΕΥϕΡΟϹΥΝΟϹΕΛΕΝΟΥ
ΕΛΕΝΟϹ)
ΕΠΑΓΑΘΟϹΑΡΙϹΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΚΛΑΥΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ
ΕΡΕΝΝΙΟϹϕΙΛΑΘΗΝΑΙϹ
ΑΥΡΜΑΞΙΜΟϹ

ΑΔΡΙΑΝΙΔΟϹ

ΑΥΡ'ΟΝΥϹΙϕΟΡΟϹ
ΔΙΟΓΕΝΗϹΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΑΥΡ'ϹΩΤΗΡ
ΓΟΡΔΙΒΙΟϹΑΡΕϹΚΩΝ (sic)
ΚλΩΖΗΝΩΝ
ΚλΩΟΝΗϹΙΜΟϹ
ΚλΩΑΘΗΝΑΙΟϹ
ΑΥΡ'ΑΜΜΩΝΙΟϹ
ΦΙΛΕΑϹ)
ΙΟΥΛΙΟϹΚΑ . ΛΙϹΤΟϹ
ΚλΩΑΤΤΙΚ . Ϲ
ΠΟλΥΜΝΗϹΤΟϹΔΩΡΟΘΕΟΥ

ΔΩΡΟΘΕΟϹΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
λΟΥ'ΟΚΑΙΕΠΑΓΑΘΟϹ
ϹΩΤΕΑϹΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΕΡΜΕΙΑϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟϹΑϕΡΟΔΕΙϹΙΟΥ

ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ

ΟΚΡΑΤΙϹΤΟϹΟΥΕΤΟΥΡΙΟϹΚΥΙΝΤΙΛΙΟϹ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΑΙΟϹ)
ΠΡΟϹΔΟΚΙΜΟϹΓΑΙΟΥ
ΕΥϕΗΜΟϹΠΡΕΙΜΟΥ
ΕΥΟΔΟϹΙΑϹΟΝΟϹ
ΙΑϹΩΝ)
ΖΩϹΙΜΟϹ) ΜΑΡ
ΕΡΜΕΙΑϹΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ Χ
ΜΙΛΤΙΑΔΗϹ)
ΑΤΤΙΚΟϹΕΥΚΑΡΠΟΥ Ш
ΦΛ'ΝΕΙΚΟΠΟλΙ^ΝΟϹ
ϕλ'ΜΗΝΟΓΕΝΗϹ
ΕΥΚΑΡΠΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΑλΕΞΑΝΔΡΟϹΜΑΡΚΙΑΝΟΥ
λΟΥΚΙΛΛΙΑΝΟϹϹΩϹΤΡΑΤΟΥ
ΚΟϹΜΟϹ)
ΔΙΟΔΩΡΟϹΚΟϹΜΟΥ
ΕΥΝΟΥϹ)

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟϹ

ΕΠΑΓΑΘΟϹ)
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ)

ΑΙΓ///

ΦΙΛΕΑ///
ΕΛΠΙ....ΟΣ
ΖΩΣΙ/// ///
ΑΣΚ/..ΟΔΟ.....ΙΥΡΟΥ
ΜΟ///Ν///
ΖΩ...ΟΣ///
//////ΟΣΟΚΑΙΠΑΝΙΑΛΙΟΣ
///ΙΔΗΣ)
///ΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
///ΚΟΡΝΗΛΙΟΣΝΕΑ^ΝΙΣΕ
///ΙΜΟΣ
ΠΩΛΛΙΑΝΟΣ)
ΧΡΗΣΙΜΟΣ)
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΣΟΣΣΙΟΣΛΥΚΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΥΤΥΧΟΥΣ
ΑΓΑΠΗΤΟΣΚΑΛΛΙΣΤΟΥ
ΒΑΘΥΛΛΟΣΟΚΑΙΥ†ΙΣΤΟΣ
ΠΕΛΑΓΙΟΣΕΠΙΠΟΔΙΟΥ
ΕΠΙΠΟΔΙΟΣ)
ЄΠΙΚΑΡΠΟΣΕΥΤΥΧΟΥ

Τ///ΟΣΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΑΣ///ΟΣ
Κ///ΕΡΤΙΟΥ
ΠΑ///ΟΣ
ΙΟΥΝ///ΦΙΜΟΣ
ΔΙΟΔ.ΡΟΣ)
ΑΘΗΝ.ΔΩΡΟΣ)
ΑΝΘЄ///ΝΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ

ΠΤΟΛ¯ΙΙΔΟΣ

ΕΥΠΟΡΣ..ΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΜΑΞΙΜΟΣΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΝΟΜΑΚΑΡΙΑΝΟΣΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΩΝΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥ
ΜΥΡΩΝΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΑΤΤΑΛΟΣΑΤΤΑΛΟΥ
ΒΑΛΕΡΙΑΝΟΣΑΤΤΑΛΟΥ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΩΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΟΝΗΤΟΡΟΣ
ΕΥΤΥΧΑΣΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΥΔΩΡΟΣ)
ΙΛΑΡΟΣΕΥΤΥΧΟΥΣ
ΚΑΛΛΙΓΟΝΟΣ)
ΤΥΡΑΝΝΟ^CΕΡΜΕΙΟΥ (sic)
ΑΝΦΙΧΑΡΗΣ)
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΝΦΙΧΑΡΟΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ)
ΑΜΜΩΝΙΟΣ)
ΑΥΡΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣ
ΑΥΡΦΟΙΝΙΞ

ΚΛΑΔΕΙΟΣ

ΔΩΡΟΘΕΟΣ)
ΦΛΗΡΚΛΑΝΟΣ
ΑΥΡΣΜΙΝΘΕΥΣ
ΑΤΤΙΚΟΣΠΡΕΙΜΟΥ
ΟΥΑΡΙΟΣΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣ
ΟΥΑΡΟΣΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΒΑΝΑΥΣΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΥΡ'ΕΡΩΣ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΥΡЄΙΣΙΔΩΡΟΣΟΚΑΙΑ
ΠΟΛΙΝΑΡΙΟΣΒΗΣЄЄΥΣΚΑΙΑ
ΟΙΝΕΙΔΟΣΑЄΞΑΝΔΡЄΥ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ)
ΝΟΥΑΛΥΚΑΡΙΩΝ
ΑΥΡΝΕΜΕΣΙΟΣ
ΓΡΑΙΚΗΙΟΣΖΩΣΙΜΟΣ
ΓΡΑΙΚΗΙΟΣΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ)
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ^Υ
ΖΟΕΙΛΟΣ)
ΑΥΡΠΟΜΠΩΝΙΑΝΟΣ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ

ΓΕΡΜΑΝΟΣΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΛΕΩΝΚΛΑΔΟΥ
ΙΟΥΝΣΕΜΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΗΡΕΩΣ
ΓΑΙΑΝΟΣΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣ)
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΟΚΑΙΑΜΥΝΤΙΑΝΟΣ

vac.

ΕΥΚΑΡΠΑΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΧ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ)
ΛΟΥΚΙΛΛΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΜΑΡΩΝΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΤΥΧΙΚΟΣ)
ΠΑΥΛΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΑΥΡΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ
ΑΥΡΚΑΛΛΙΓΕΝΗΣ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΩΝ

ΑΤΤΑΛΙΔΟΣ

ΑΥΡΚΥΡΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΛΠΩΝΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΜΕΛΙΣΣΟΥ
ΧΡΥΣΕΡΩΣ)
///ΣΟΔΟΣΙΟΣΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΦΙΑΝΟΥ
ΑΥΡΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΙΛΑΡΟΣ)

vac.

1198 Fragmenta duo marmoris Pentelici. — *a* edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 455 n. XCIX *a*. — *b* in museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler. — Coniunxi.

(*a*)

ΟΚΟΣ . . ΙΗΙ
ΛΑΣΙΟΣΤΟΥΣ
ΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΑΨΕΑΝΤΙΚΟΣ
ΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣ
ΕΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΣΤΑΤΟΥ
ΕΤΟΣ

(*b*)

ΟΥΝ
ΙΕΩΣΕΤ
ΣΘΕΝΟΥΣΙ
ΟΥΑΥΡΑΠΟΛΛC
ΙΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΔΙΑ
ΚΚΟΙΛΗΣΕΤΟΣΚΒ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤΕΙ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΑΙΑΥΡΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΩΝ
ΕΡΕΝΝΙΟΣΜΟΥΣΩΝΙΟΣ
ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΩΝ
ΑΥΡΘΕΣΠΙΑΔΗΣ
ΚΑΙΑΥΡΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΚΑΡΠΟΥΝΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΑΥΡΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΣ
ΚΑΙΟΝΩΡΑΤΙΑΝΟΣΑΘΗΝΙΩΝ
ΑΜΦΙΕΡΕΙΩΝ
ΟΥΕΝΤΙΔΙΟΣΖΩΙΛΟΣ
vac.

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΚΛΑΑΡΑΣΠΑΣ
ΑΥΡΣΚΕΠΤΟΣ)
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ)
ΑΥΡΖΩΙΛΟΣΕΠΙ
ΑΥΡΛΑΜΥΡΟΣΘΕΟΚΛΗ
ΕΡΕΝΝΙΟΣΤΟΥΡΒΩΝ
ΚΛΑΤΕΡΤΙΑΝΟΣ
ΦΙΛΕΥΡΩΣΤΟΣΘΕΣΕ *vac.*
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑΡΤΕΜ *vac.*
ΕΛΕΥCΕΙΝΙΟΣ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΕΙΣΙ *vac.*
ΠΑΜΦΙΛΟΣΕΥΤ *vac.*
ΣΩΣΙΜΟΣΛΥΚΑ
ΝΕΙΚΙΑΣΛΥΚ
ΑΦΡΟΔΕΙΣ
ΕΥΚΑΡΠΙΑ
ΕΥΤΥΧΓ
ΕΠΙΚ/
Φ

Ὁ κοσ[μητ]ὴ[ς τῶν ἐφήβων .... | Φυ]λάσιος τοὺς [ἐφηβεύσαντ]ας ἐ]πὶ ἄρχοντος [....... ἀν]έγρ]αψε, ἀντικοσ[μητεύοντος ....|...]ου τοῦ Διονυσ[ίου ...., παιδοτριβ]οῦν[τος διὰ βίου Αὐρηλ]ίου Σ]εραπίωνος [τοῦ καὶ Κρίτωνος Παια]νιέως ἔτ[ος ..., προ]στατοῦ[ντος Τιβερίου Κλαυδίου Λεω]ντίνου [Μελιτέ]ως] ἔτος [.., ὁπλομάχ]ου Αὐρ(ηλίου) Ἀπολλο[δώρου ...|..., γραμ]ματεύοντος διὰ β[ίου Συντρόφου τοῦ | Εὐκαρπίδου ἐ]κ Κοίλης ἔτος κβ΄.

ἀγωνοθέται

Ἀντινοείων ἐν Ἐλευσεῖνι
Οὐεντίδιος Νεικοκράτης

Ἀντινοείων ἐν ἄστει
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
καὶ Αὐρ(ήλιος) Τελεσφόρος

Ἀδριανείων
Ἑρέννιος Μουσώνιος

Γορδιανείων
Αὐρ(ήλιος) Θεσπιάδης

ἐπένγραφοι
Κλα(ύδιος) Ἀρασπᾶς
Αὐρ(ήλιος) Σκέπτος)
Αὐρ(ήλιος) Διονυσόδωρος)
Αὐρ(ήλιος) Ζωίλος Ἐπι...
Αὐρ(ήλιος) Λάμυρος Θεοκλη...
Ἑρέννιος Τούρβων
Κλα(ύδιος) Τερτιανός
Φιλεύρωστος Θ[η]σέ(ως)

καὶ Αὐρ(ήλιος) Καλλίστρατος

Γερμανικείων

Καρτερίνιος Ἀπολλώνιος

Ἀθηναΐων

Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος

Ἐπινεικίων

Αὐρ(ήλιος) Ἐπιτύγχανος
καὶ Οὐαρατιανὸς Ἀθηνίων

Ἀμφιτρείων

Οὐεττίδιος Ζωΐλος

Ἀφροδείσιος Ἀρτεμ...
Ἐλευσείνιος
Σωσικράτης Εὐτ...
Πάμφιλος Εὐτ[ύχους]
Ζώσιμος Λυκα[ρίωνος]
Νικίας Λυκα[ρίωνος]
Ἀφροδείσ[ιος ....]
Εὐκαρπίδ[ης ....]
Εὐτυχ..
Ἐπικλ.....
Φ.....

De aetate (inter a. 238 et 244 p. Chr.) cf. adn. ad n 1197.

1199 Columna lapidis Pentelici, a. 1,62, l. 0,77, cr. 0,10, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη; exstat in museo societatis archaeologicae. Fragmenta *a b c d e f g* ediderunt Kumanudis Philist. IV p. 340 n. 4 et A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 376 n. C, exscripsit Koehler. — Fragmentum *h* item a Koehlero exscriptum cum ceteris coniunxi ego.

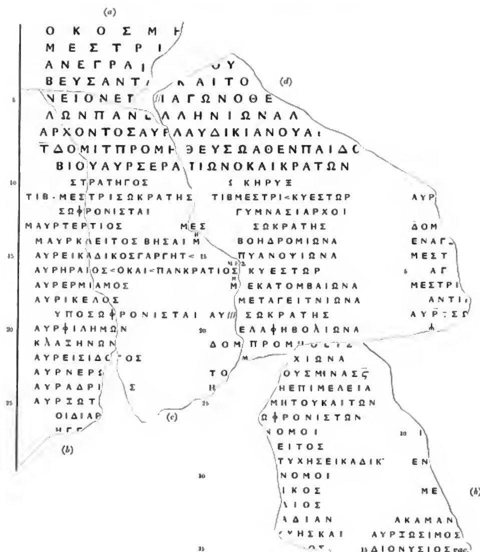

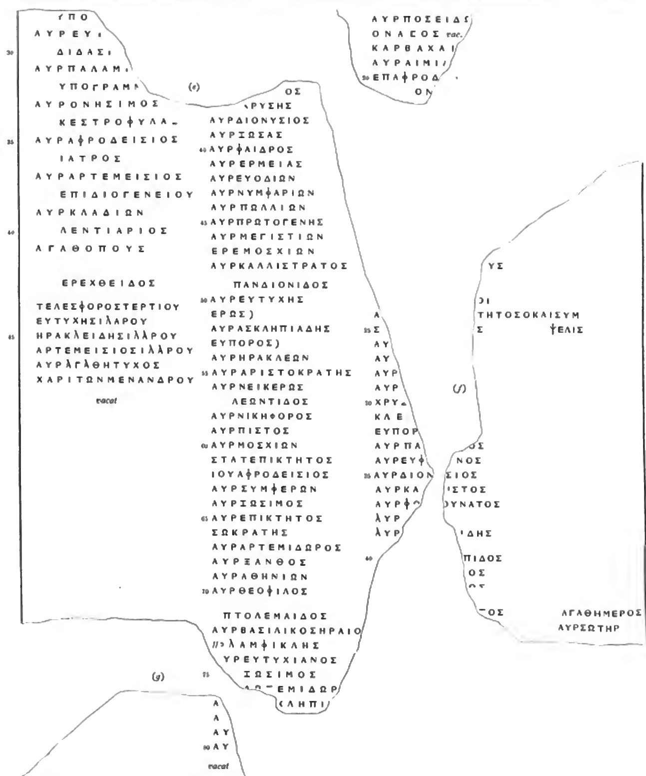
ΥΠΟ
ΑΥΡΕΥ
ΔΙΔΑΣ
ΑΥΡΠΑΛΑΜ
ΥΠΟΓΡΑΜ
ΑΥΡΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΚΕΣΤΡΟΦΥΛΑ
ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥ
ΑΥΡΚΛΑΔΙΩΝ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΤΕΡΤΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΗΣΙΛΑΡΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΙΛΑΡΟΥ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣΙΛΑΡΟΥ
ΑΥΡΑΓΑΘΗΤΥΧΟΣ
ΧΑΡΙΤΩΝΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
vacat
(e)
ΟΣ
ΡΥΣΗΣ
ΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΥΡΣΩΣΑΣ
ΑΥΡΦΑΙΔΡΟΣ
ΑΥΡΕΡΜΕΙΑΣ
ΑΥΡΕΥΟΔΙΩΝ
ΑΥΡΝΥΜΦΑΡΙΩΝ
ΑΥΡΠΩΛΛΙΩΝ
ΑΥΡΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ
ΑΥΡΜΕΓΙΣΤΙΩΝ
ΕΡΕΜΟΣΧΙΩΝ
ΑΥΡΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΑΥΡΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΡΩΣ)
ΑΥΡΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ)
ΑΥΡΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΥΡΝΕΙΚΕΡΩΣ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΑΥΡΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΑΥΡΠΙΣΤΟΣ
ΑΥΡΜΟΣΧΙΩΝ
ΣΤΑΤΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΙΟΥΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΑΥΡΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΑΥΡΣΩΣΙΜΟΣ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΑΥΡΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΥΡΞΑΝΘΟΣ
ΑΥΡΑΘΗΝΙΩΝ
ΑΥΡΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ
ΑΥΡΒΑΣΙΛΙΚΟΣΗΡΑΙΟ
ΛΑΜΦΙΚΛΗΣ
ΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΣΩΣΙΜΟΣ
ΕΜΙΔΩΡ
ΚΛΗΠΙ
ΑΥΡΠΟΣΕΙΔΑ
ΟΝΑΣΟΣ vac.
ΚΑΡΒΑΧΑΙ
ΑΥΡΑΙΜΙ
ΕΠΑΦΡΟΔ
ΟΝ
Α
Σ
ΑΥ
ΑΥ
ΑΥΡ
ΑΥΡ
ΧΡΥ
ΚΛΕ
ΕΥΠΟΡ
ΑΥΡΠΑ
ΑΥΡΕΥΦ
ΑΥΡΔΙΟΝ
ΑΥΡΚΑ
ΑΥΡΦ
ΑΥΡ
ΑΥΡ
(f)
ΥΣ
ΟΙ
ΤΗΤΟΣΟΚΑΙΣΥΜ
Σ ΦΕΛΙΣ
ΟΣ
ΝΟΣ
ΣΙΟΣ
ΙΣΤΟΣ
ΥΝΑΤΟΣ
ΔΗΣ
ΠΙΔΟΣ
ΟΣ
ΟΣ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ
ΑΥΡΣΩΤΗΡ
(g)
Α
Α
ΑΥ
ΑΥ
vacat

Ὁ κοσμη[τὴς τῶν ἐφήβων] | Μέστρι[ος ....] | ἀνέγρα[ψεν τ]οὺ[ς ὑπ' αὐτῷ ἐφη]|βεύσαντ[ας] καὶ το[ὺς περὶ τὸ Διογέ]|νειον ἐπὶ ἀγωνοθέ[του τῶν μεγά]|λων Πανελληνίων Ἀλ........., | ἄρχοντος Αὐρ(ηλίου) Λαυδικιανοῦ. ἀ[ντικοσμήτης] | Τ(ίτος) Δομίτ(ιος) Προμηθεὺς Ὦαθεν. παιδο[τρίβης διὰ] | βίου Αὐρ(ήλιος) Σεραπίων ὁ καὶ Κράτων.

στρατηγός
Τιβ(έριος) Μέστρι(ος) Σωκράτης
σωφρονισταί
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Τέρτιος
Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Κλεῖτος Βησαι(εύς)
Αὐρ(ήλιος) Εὐκαδιμὸς Γαργήτ(τιος)
Αὐρ(ήλιος) Ἡραῖος ὁ καὶ Παγκράτιος
Αὐρ(ήλιος) Ἑρμιανός
Αὐρ(ήλιος) Ἴκελος
ὑποσωφρονισταί
Αὐρ(ήλιος) Φιλήμων
Κλα(ύδιος) Ζήνων
Αὐρ(ήλιος) Εἰσίδοτος
Αὐρ(ήλιος) Νίγρ[ι]
Αὐρ(ήλιος) Ἀδρ[ιανό]ς
Αὐρ(ήλιος) Ζωσ[ιμός]
οἱ διὰ β[ίου]
ἡγε[μών]
. . . .

ὑπο[ζάκορος]
Αὐρ(ήλιος) Εὐτ[υχίδης]
διδάσ[καλος]
Αὐρ(ήλιος) Παλαμ[ήδης]
ὑπογραμμ[ατεύς]
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος
κεστροφύλα[ξ]
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
ἰατρός
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμείσιος
ἀπὸ Διογενείου
Αὐρ(ήλιος) Κλαδίων
λεντιάριος
Ἀγαθόπους
Ἐρεχθεῖδος
Τελεσφόρος Τερτίου
Εὐτύχης Ἱλάρου
Ἡρακλείδης Ἱλάρου
Ἀρτεμείσιος Ἱλάρου
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθήτυχος
Χαρίτων Μενάνδρου

κῆρυξ
Τιβ(έριος) Μέστρι(ος) Κνέστωρ
γυμνασίαρχοι
Μέσ(τριος) Σωκράτης
μῆ(να) Βοηδρομιῶνα
Πυανεψιῶνα
Μέσ(τριος) Κνέστωρ
μῆ(να) Ἑκατομβαιῶνα
Μεταγειτνιῶνα
Αὐ(ρήλιος) Σωκράτης
Ἐλαφηβολιῶνα
Δομ(ίτιος) Προμη[θ]ε[ύ]ς
Μ[ουνι]χιῶνα
το[ὺς λοιπ]οὺς μῆνας ς'
ἡ [κοιν]ὴ ἐπιμέλεια
[τοῦ κοσ]μητοῦ καὶ τῶν
[σ]ωφρονιστῶν.
[ἀστυ]νόμοι
[Ἐπαφρόδ]ειτος
........τύχης Εὐκαδιμ(οῦ)
[ἀγορα]νόμοι
.........ικός
..........ιος
.........ιδίων (?)
[..... Εὐτ]ύχης καὶ
........ος

[Αἰγεῖδ]ος
[Αὐρ(ήλιος)] Χρύσης
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Αὐρ(ήλιος) Ζωσᾶς
Αὐρ(ήλιος) Φαῖδρος
Αὐρ(ήλιος) Ἑρμείας
Αὐρ(ήλιος) Εὐοδίων
Αὐρ(ήλιος) Νυμφαρίων
Αὐρ(ήλιος) Παλλάων
Αὐρ(ήλιος) Πρωτογένης
Αὐρ(ήλιος) Μαγιστίων
Ἐρέ(ννιος) Μοσχίων
Αὐρ(ήλιος) Καλλίστρατος
Πανδιονίδος
Αὐρ(ήλιος) Εὐτύχης
Ἔρως)
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιάδης
Εὔπορος)
Αὐρ(ήλιος) Ἡρακλέων
Αὐρ(ήλιος) Ἀριστοκράτης
Αὐρ(ήλιος) Νεικήρως
Λεωντίδος
Αὐρ(ήλιος) Νικηφόρος
Αὐρ(ήλιος) Πίστος
Αὐρ(ήλιος) Μοσχίων
Στάτ(ιος) Ἐπίκτητος
Ἰού(λιος) Ἀφροδείσιος
Αὐρ(ήλιος) Συμφέρων
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
Σωκράτης
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμίδωρος
Αὐρ(ήλιος) Ξάνθος
Αὐρ(ήλιος) Ἀθηνίων
Αὐρ(ήλιος) Θεόφιλος

Αὐρ[ήλιος ......]

Δομ[ίτιος :.....]
Ἐπαγ.........
Μέστ[ριος ......]
ἀγ[ωνοθέται]
Μέστρι[ος ......]
Ἀντι[νοεῖων]
Αὐρ(ήλιος) Σω[κράτης]
Φ[ιλαδελφείων]

I...

Ἐν...

Με[στριος ....]

Ἀκαμαν[τίδος]
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Διονύσιος
Αὐρ(ήλιος) Ποσειδώ[νιος]
Ὀνᾶσος
Καρβ. Ἀχαι[κός]
Αὐρ(ήλιος) Αἰμιλ[ιανός]
Ἐπαφρόδ[ειτος]
O[ἰ]ν[εῖδος (?)]
. . . .

.........νς

......οι
Α[ὐρ(ήλιος) Ἐπίκ]τητος ὁ καὶ Συμ[φ]ίλος
Σ.........ς
Αὐ[ρήλιος .....
Αὐ[ρήλιος ....]
Αὐρ(ήλιος) ....
Αὐρ(ήλιος) ....
Χρυσ.........
Κλ(αύδιος) Ε.....
Εὔπορ[ος ....]
Αὐρ(ήλιος) Πα.......ος
Αὐρ(ήλιος) Εὐφ[ρόσυ]νος
Αὐρ(ήλιος) Διο[ν]σιος
Αὐρ(ήλιος) Κά[λλ]ιστος
Αὐρ(ήλιος) Φο[ρτ]ουνᾶτος
Αὐρ(ήλιος) ....
Αὐρ(ήλιος) ....ίδης

[Κεκρο]πίδος
..........ος
..........ος

Πτολεμαΐδος
Αὐρ(ήλιος) Βασιλικὸς Ἡραΐσ[υ]
Φλ(άβιος) Ἀμφικλῆς
[Α]ὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός
[Αὐρ(ήλιος)] Ζώσιμος
[Αὐρ(ήλιος)] Ἀρτεμίδωρ[ος]
Α[ὐρ(ήλιος) Ἀσ]κληπιάδης

........τος

Ἀγαθήμερος
Αὐρ(ήλιος) Σωτήρ

Deinde in fine columnae agnoscuntur nominis Αὐρ[ήλιος] ter repetiti reliquiae. Tituli aetas in universum Serapionis sive Cratonis paedotribae, Aurelii Palamedis praeceptoris et nonnullorum aliorum magistrorum et ministrorum nominibus ita definitur, ut anno 230 p. Chr. antiquior esse non possit (n. 1193). Sed maximi momenti est col. I v. 28. 29; ibi non licet supplere ὑπο[παιδοτρίβης·] | Αὐρ(ήλιος) Εὐτ[υχιανός] (quo de homine cf. adn. ad titulum n. 1145), nam quo tempore hic titulus exaratus est, iam Aurelius Pollio in Eutychiani illius locum successerat. Imo Aurelius Eutychides ὑποζάκορος illic inscriptus erat, qui praeterea est in titulo n. 1202, ubi annum duodevigesimum in munere esse dicitur. Iam veri simillimum est illum titulum anno 262/3 incisum esse; quod si sumpserimus, primus Eutychidis annus 245/6 p. Chr. erit. Utique ab eis titulis qui Gordiani aetate conscripti sunt (n. 1197. 1198) hic paucorum modo annorum intervallo distat.

1200 Fragmentum marmoris Pentelici, cr. 0,04. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 398 n. CVII.

ΚΟ///
ΑΥΡ˙Μ///
ΥΠΑΥ///
ΤΟΥΣ///
ΑΝΤΙ///
ΠΑΙΔΟΤ///
ΓΡΑΜΜΑ///

[Ὁ] κο[σμητὴς τῶν ἐφήβων ἐπὶ] | Αὐρ(ηλίου) Μ[. . . . . . ἄρχοντος τοὺς] | ὑπ' αὐ[τὸν ἐφηβεύσαντας καὶ] | τοὺς [συνάρχοντας ἀνέγραψεν] | ἀντι[κοσμήτης· . . . . . .] | παιδοτ[ρίβης· . . . . . .] | γραμμα[τεύς· . . . . . .].

1201 Fragmentum marmoris inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ЄΠΙΚΟϹ
ⲀΥΡΗⲀΙΟ
ΟΥΤΟΥ>
ΔΟΥⲀΘ/
ΠⲀΙΔΟΤ
ϹΑΥΡ

Ἐπὶ κοσ[μητοῦ]
Αὐρηλίο[υ . . . . .]
ου τοῦ Χ[αρμί-]
δου Ἀθ[μονέως,]
παιδοτ[ριβοῦν-]
[το]ς Αὐρ[ηλίου]
[Σεραπίωνος τοῦ]
[καὶ Κράτωνος]
[Παιανιέως (?)]

1202 Columna lapidis Pentelici cum aëtomate, a. 1,80, l. 0,57, cr. 0,09, inventa ad ecclesiam S. Demetrii τοῦ Κατηφόρη. Edd. Komanudis Philist. II p. 428—431. 484—487. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p 380 n. CI. Usque ad v. 112 exscripsit Koehler.

(Textum vide pagg. 434—437.)

[Πα]ναθηναΐδι λε'. — Ἀγαθῇ τύχῃ. — [Ἐ]πὶ ἄρχοντος Α(ὐρηλίου) Φλα(βίου) Φιλοστρά[τ]ου Στειριέως, κοσμητεύοντος | [Γα(ΐου)] Καλπουρνίου Πρόκλου Ἑρμείου, | [οἱ] συστρ[ε]μματάρχαι τὴν στήλην | [ἀ]ναστήσαντες τόν τε κοσμητὴν | καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ καὶ | τοὺς περὶ τὸ Διογένειον καὶ τοὺς | συνεφήβου[ς] ἀνέγραψαν.

κοσμητής· Γά(ιος) Καλπούρ[νι]ος Πρόκλος Ἕρμειος
ἀντικοσμή|της· Αὐρ(ήλιος) Εὐπραξίδης Εὐπόρου Μελιτεύς
ἄρχων ἐφήβων· Ἐρέννιος Πτολεμ[α]ῖος Ἕρμειος

σωφρονισταί
Αὐρ(ήλιος) Εὐκαρπίδης Ἀφρο(δισίου) Σκαμβ(ωνίδης)
Αὐρ(ήλιος) Κυκλοβόλος Ζωΐ(λου) Μελι(τεύς)
Αὐρ(ήλιος) Νάρκισσος Χρυσίππου
Αὐρ(ήλιος) Λεοντεὺς Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Ἐλπίνικος Ἑρμείου Ὑβά(δης)
Αὐρ(ήλιος) Ἀττικός)
ὑποσωφρονι[σ]ταί
Ζωτικός
Κλα(ύδιος) Ἐπαφρόδειτος
Αὐρ(ήλιος) Εὔκαρπος Εὐπλο(ος)
Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός
Σε[π]τ(ίμιος) Ἐπάγαθος
Θρασυκλῆς

γυμνασίαρχοι
Ἐρέν(νιος) Πτολεμαῖος Ἕρμ(ειος)
Ἐρέν(νιος) Δέξιππος Ἕρμ(ειος)
Καλπ(ούρνιος) Πρόκλος)
Στάτ(ιος) Θεόδω[ρος]
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος [Εὐπ]ραξ(ίδου)
Αὐρ(ήλιος) Δημήτριο[ς]
Αὐρ(ήλιος) Προσδόκιμο[ς]
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος Φλυ(εύς)
Ἀβίδ(ιος) Εὐάρεστος
Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος
Κλα(ύδιος) Ἐπαφρόδειτος)
Διονύσιος Κύρου

ἡνίοχος Παλλάδος
Καλπούρνιος Πρόκλος
συστρεμματάρχαι
Ἐρέν(νιος) Πτολεμαῖος Ἕρμ(ειος)
Ἐρέν(νιος) Δέξιππος Ἕρμ(ειος)
Καλπ(ούρνιος) Πρόκλος Ἕρμ(ειος)
Στάτ(ιος) Θεόδωρος Χολ(λείδης)
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος Φλυ(εύς)
Αὐρ(ήλιος) Δημήτριος
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος Εὐπραξίδ(ου)
Αὐρ(ήλιος) Προσδόκιμος)
Αὐρ(ήλιος) Κέλσος Εὐκαρπίδου
Ἀβίδι(ος) Θεόδοτος
Αὐρ(ήλιος) Τρόφιμος

οἱ διὰ βίου
παιδοτρίβης· Κράτων
γραμματεύς· Κλ(αύδιος) Ἀντίλοχος
ὁπλομάχος· Αὐρ(ήλιος) Κλαυδιανός
προστάτης· Ἀθήνεος ἔτ(ος) α´
ἡγεμών· Χρυσόγονος
ὑποπαιδοτρίβης· Πυλάων
ὑποζάκορος· Εὐτυχίδης) Ἀθμο(νεύς) ἔτ(ος) κ´
διδάσκαλος· Συμπέτιος
ἰατρός· Ἑρμογ[έ]νης
ὑπογρ[α](μματεύς)· Αὐρ(ήλιος) Ἐλευσείνιος) Παι(ανιεύς)
κεστροφύλαξ· Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχιανός
καψάριος· Ζώσιμος
ἐπὶ Διογενείου· Καλλίων (an Κ[λαύδ]ιος?)
ἔφηβοι Ἐρεχθεῖδος
Ὦρος) Κηφι(σιεύς)
Ζώσιμος Εὐπόρου Κηφ(ισιεύς)
Ἐλπίδης Ζωπύρου Εὐω(νυμεύς)
Ζώπυρο[ς]) Εὐω(νυμεύς)
Ἀρχέλαος Πεμπτεί(δου) Λαμ(πτρεύς)
Ἔκλεκτος Εὐωνυ(μεύς)
Ἀθήνεος Ἀττικοῦ
Δημόστρατος Ζωσίμου
Ἰταλός)
Ἡρακλείδης Εὐτυχιανοῦ
Αὐρ(ήλιος) Φιλάρχης
Εὔκαρπος Ἀφροδεισίου
Εὐφάνους)
Αὐρ(ήλιος) Στέφανος
Εὐτυχίδης)
Λεωνίδης Εὐτυχίδου
Εὐτυχίδης)
Ὀλυμπις Φι(ρ)μου
Ἀγάθων)
Πολύκτητος
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Ζώσιμος Λεωνίδου
Αἰγεῖδος
Δημήτριος Ἀπολ....
Ἑρμείας Μοσχίων(ος) Εὐω(νυμεύς)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπάγαθος
Σερτώ(ριος) Εὐάρ[ε]στος
Αὐρ(ήλιος) Λεοντεύς)
Σεραπίων
Ἀσκληπιάδης Λεοντί(ως)
Πρωτάνιος Ἀλέξανδρος
Νεικίας Ζωσίμου
Ἀσκληπιάδης
Χρήσιμος) Σερτώ(ριος) Ἀζηνιε(ύς)
Μυρῖνος Χρησίμου
Δημοκράτης Ἀγαθημέ(ρου)
Καικί(λιος) Διονύσιο[ς]
Ἑρμεῖνος
Αὐρ(ήλιος) Ἐπικτᾶς
Ἐπαφρᾶς Εὐτύχους
Αὐρ(ήλιος) Ἐπικτᾶς Νεικίου
Εὔτυχος)
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος Γαργήτ(τιος)
Πανδιονίδος
Εὐτυχιανός)
Φιλωνίδης Εὐτυχιαν(οῦ)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπάγαθος
Ἀρχιμήδης
Ζώσιμος Ἡλιοδώρου
Σεμπρ[ώ](νιος) Πριστιανός
Ἀγάθων Ζωσίμου
Ἀγάθων Χαρικλέους

Ἀφροδείσιος Φιλ.
Ἐπαφρόδειτος)
Ἀλέξανδρος Ἀντι(όχου)
Ἐλεύθερος)
Ἐπαφρόδειτος
Διο(ύσιος) Διογένης
Ἀχιλλεὺς Φιλαθ(ηναίου)
Φίλων Ἀδριανο[ῦ]
Μητρᾶς Ἐπικάρ(που)
Ἀθήναιος)
Κριτόβουλος Συμ(φέροντος)
Συμφέρων)
Ζώσιμος Συμφέ(ροντος)
Εὐτᾶς Συμφέρον(τος)
Εὐτυχιανός)
Αὐρ(ήλιος) Χάρμος
Ἀκαμαντίδος
Ἐρέν(νιος) Πτολεμαῖος Ἑρ(μεῖος)
Ἐρέν(νιος) Δέξιππος Ἑρμ(εῖος)
Καλ(πούρνιος) Πρόκλος Ἑρμ(ειος)
Εὐτύχη[ς])
Ἀσκληπιόδοτος)
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Αὐρ(ήλιος) Νυμφέρως
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιάδης
Ἀντίοχος Σιρήνου
Ἀγ[έ](ριος?) Νουμηνιός
Εὔπορος Ἀγαθόπο(δος)
Σωζομενός Ἀγαθόπο(δος)
Ἔλπιστος Ἀττικοῦ
Ἐπιτύγχανος)
Ἀγάθων Ἐπιτ[υ]γχά(νου)
Χ[α]ριτᾶς Συμφόρου
Τρύφων Ἀρτεμιδώ(ρου)
Ἐπαφρόδειτος Ἀρτε(μιδώρου)
Ἀφροδείσιος Ζωσί(μου)
Εὐάρεστος [Ζ]ωσί(μου)
Χαρίτων Φιλίνου
Κράτιστος Τροφί(μου)
Ἀθηναγόρας)
Βακχυλίδης Ἀθηναγ(όρου)
Σωτᾶς Ἀρτεμᾶ
Κριτόλαος Βασιλ.
Μίλιστος)
Σύντροφος)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπίκτητος
Εὐφρανορίδης)
Βάσσος Ἀρίστω(νος)
Ἀξίωτος Ζ[ω]ίλου
Αἰλ(ιος) Ἀρτεμᾶς)
Φιλουμενός

ἀγωνοθέται
Κέλσος Γερμανικιανός
Πρόκλος Ἀντωνείων ἐν Ἐλ(ευσῖνι)
Πτολεμαῖος Ἀσκληπιείων
Δέξιππος Ἀντωνείων ἐπὶ Μάρ(κῳ)
Ὦρος, Ἀθηναγόρας Ἀντωνείων ἐν ἄστει
Τρόφιμος Ἐπινεικίων
Νουμηνιός Ἀθήναια
Στάτ(ιος) Θεόδωρος Ἀδριανίων
Κλέων Ἐπινεικίων
Ἐπιθύμητος καὶ
Ἀγάθων Θησείων

Αὐρ(ήλιος) Γυμνάσιος

Ἀγήσανδρος Ὑγεί(νου)
Ἀρτεμαίσιος Ἀρτε. Ἐπα(ινιδης)
Λούκ(ις) Διονυσοδ(ώρου)
Δημήτριος Ἀλκιβι(άδου)
Εὐτυχιανός Δημο.
Διονύσιος
[Σ]ωτ[ή]ρ Διονυσίου
Ἀρτεμίδωρος Διο(νυσίου)
Ἀσκληπιάδης Εὐπό(ρου)
Αὐρ(ήλιος) Καλλίστρατος
Ἀγαθόπους
Μάρ(κος) Ζώσιμο[ς]?
Κάλλιστος
Ἐπάγαθος) Μελιτεύς
Ἐπαφρόδειτος Μελ(ιτεύς)
Ἱπποθοωντίδος
Κλα(ύδιος) Ἐπαφρόδειτος
Ἐλπιδιανός Ἀρμιτ.
Σωκράτης Λευκίου
Συμφόρων Ζηνοφί(λου)
Κάσιος Ἰταλοῦ
Σωτήριχος Ἰταλοῦ
Εὔδωρος) Αὐρ(ήλιος) Κοιν(ι)ς(?)
Ἡράκλειτος Ἐλπι.
Αὐρ(ήλιος) Γενεθλιακός
Εὔκαρπος Εὐπόρ(ου)
Εὔπορος)
Ζώπυρος Ἀσκλη(πιάδου)
Μαρκιανός
Χρυσόγονος Ἐπα(φροδίτου)
Αὐρ(ήλιος) Τρύφων
Ἥρωος Ξενοφῶν(τος)
Αἰαντίδος
Ζώσιμος)
Ἄλυπος)
Σατορνεῖλος
Κλα(ύδιος) Δαφνικός
Διονύσιος ὁ καὶ Νι.
Κάρπος)
Ἐλπιδηφόρος Φιλη(μονος)
Φίλιππος Εὐημέ(ρου)
Ἀγαθοκλῆς)
Εὔπορος Ἀγαθοκλέ(ους)
Δομί(τιος) Διδυμίων
Ἀνείκητος Ἑρμοδ(ώρου)
Ζώσιμος)
Σωκράτης)
Διονύσιος Ἐπαγαθ(ου)
Πολύκτητος Ἐπα(γάθου)
Φαυστῖνος)
Εὐοδιανός Ὀνησί(μου)

Ἐπίκτητος)
Ἀττικὸς Ἐπικτή(του)
Αὐρ(ήλιος) Εὔπορος
Ἀρισταῖος Ἐπικτή(του)
Ἑρμείας Λευκίου
Αὐρ(ήλιος) Ἀρτεμᾶς)
Μουσαῖος Παρμε(νου)
Σωτήριχος Ζωσί(μου)
Ζωσιμίων Ζωσί(ου)
Οὐα(λέριος) Εὐτύχης

ἐπέγγραφοι
Ζώσιμος
Ῥουφεῖνος
Καλόπους
Κένταυρος
Ζώσιμος
[Λ]εωνίδη[ς]
Θεόφ....
Θεόδοτ[ος]
Εὐκαρπίδη[ς]
Πρωτόκτη[τος]
Εὐτυχιανό[ς]
Ζώσιμος
Ἀνίκητος
Ῥουφεῖνος
Νικητής
Ἐπίκτητος
Ὑγεῖνος
Μύρων
Εὐ...τος
Ἀλεξανδρος
Χαρίτων
Ὠρίων
Ἀσκληπιάδης
Ζώσιμος
Ζ[ω]ΐλος
Ἀσκληπιάδης
Ἀλ[έξα]νδρος
Κοδρᾶτος
Εὐτύχης
Ἀλέ[ξ]ανδρος
Εὔκαρπος
Ἐλευσείνιος
Ζώσιμος
Διόσκορος
Ἀφροδείσιος
Κουπίριος
Φιλουμενός
Εὐάρεστος
Ἀρτεμᾶς
Χαρίτων
Εὔκαρπος
Εὐτύχης
Διοκλῆς
Ὀνησιφόρος
Στέφανος
Σύντροφος
Πολυδεύκης
Κλαδίων
Συμφορίων
Ἐπι[σ]τος
Ζώπυρος
Ἐπίκτητος

Μύρων Ζωσίμου
Ἱλαρίων Ζωσίμου
Ἡλιόδωρος
Αὐρ(ήλιος) Τέρτιος
Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
Θεότειμος
Συμφέρων)
Δημήτριος Ἀττικ(οῦ)
Κάλλιστος)
Γέλως Καλλίστου
Ἀσκληπιάδης Ἐπτί(ρου)
Σατορνεῖλος Ἐπτί(ρου)
Εὔπορος)
Ἀλκηστιανὸς Μαρεί(νου)
Διονύσιος Δημητρίου
Ἐπίγονος Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Καλανδίων
Διονύσιος Διονυσοδ(ώρου)
Αὐρ(ήλιος) Κάλλιστος
Αὐρ(ήλιος) Δωρίων
Αὐρ(ήλιος) Νεικίας
Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχίδης Δωρ(ίωνος)
Αὐρ(ήλιος) Χάριμος
Αὐρ(ήλιος) Σατορνεῖλος

Λεοντίδος

Στά(τιος) Θεόδωρος Χαλ(λιίδης)
Αὐρ(ήλιος) Εὐκαρπίδης Ἀφρ(οδεισίου)
Φιλουμενιανὸς Εὐκαρ(πίδου)
Ζώσιμος)
Κίσσος
Αὐρ(ήλιος) Σύμφορος Εὐπυ(ρίδης)
Νεμεσιανὸς Πίστου
Γλύκωρος Ἐρπινείκου
Αὐρ(ήλιος) Ἐπιθύμητος Ἐπιτ.
Αὐρ(ήλιος) Μάρκελλος Ἐπιτ.
Σωκράτης Ἀρτεμιδώ(ρου)
Θεμιστᾶς Ῥόδωνος
Εὐθάλης Δημοκρά(τους)
Αὐρ(ήλιος) Ἐπάγαθος
Φειδίας)
Εὐτυχιανὸς Παρα.
Στά(τιος) Λούκιος
Θεόδουλος Εὐτυχ.
Αὐρ(ήλιος) Εὔθυμος
Ἐπίκτητος Θεσσαλ(οῦ)
Αὐρ(ήλιος) Ἡλιόδωρος
Εὐγνώμων Θεοδώ(ρου)
Φλά(βιος) Ἐπίκτητος
Ἑρμαίας Λεοντίο[υ]
Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Ἰταλικός
Αὐρ(ήλιος) Κέλερ Χολλεί(δης)
Αὐρ(ήλιος) Φίλιππος
Ἐπαφρόδειτος)

Πτολεμαῖς

Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
Πρεσδέκιμος)
Κέλσος Εὐκαρ . . .
Σαβεῖνος Εὐόδ(ου)
Εὐτυχιανὸς Σ[έ]λ[υ](νος)
Ἔλεγχις Δωρᾶ
Μουσαῖος Δωρᾶ
Ἐπαφρόδειτος

Εὔπορος Ζωσίμ(ου)
Ἀσκληπιάδης

Ἀδριανίδος

Ξενοφῶν Εὐκαρπ.
Μελπομενὸς Φρον.
Εὔτυχος Ἐπικτή(του)
Δράκων)
Εὐκαρπίδης Δρά(κοντος)
Εὐτυχιανὸς Εὐγν(ώμονος)
Ἔλειος Εὐγνώ(μονος)
Γλύκωρος Ἀθηναί(ου)
Σύμφορος)
Ὀνήσιμος Καλλι.
Διονύσιος Ἀρτέ(μωνος)
Ἀρτέμων)
Δημύλος Εὐκαρπί(δου)
Ἀσκληπιάδης Εὐκαρ(πίδου)
Ἀπολλώνιος Εὐφ.
Εὐτύδοτος Ζωσίμο[υ]
Αὐρ(ήλιος) Μενεκράτης
Καικίλ(ιος) Λούκιος
Καικί(λιος) Ῥουφεῖνος
Καικί(λιος) Ῥοῦφος
Αὐρ(ήλιος) Πτολεμαῖος

Οἰνεῖδος

Ἀβίδι(ος) Εὐάρεστος
Θεόδοτος
Ἀπόδημος
Κλέων Ἀπολλωνι.
Αὐρ(ήλιος) Τρόφιμος
Ἰούλιος Χρυσοκου.
Ἰούλ(ιος) Ζώπυρος
Δημήτριος Σωκρά(τους)
Μυρτιφῶν Δημύ(λου)
Ζωτικός)
Εὐτύχης Συνεφ(ήβου)
Ἀρτεμᾶς Εὐτυχί(δου)
Αὐρ(ήλιος) Χρῆστος
Αὐρ(ήλιος) Ἀφροδείσιος
Αὐρ(ήλιος) Εἰρήναιος
Ἀρτεμᾶς Εὐφροσύ(νου)
Αὐρ(ήλιος) Σωσιγένης

Κεκροπίδος

Ζώσιμος Εὐπραξί(δου)
Κυκλοβόλος)
Φιλουμενὸς Κυκλο(βόλου)
Ἐπάγαθος Μελιτεύς
Νεικηφόρος Εὐπρα(ξίδου)
Ζήνων Πολυχρο(νίου)
Φιλότειμος Ἐλπιν(ίκου)
Πολυχρόνιος)
Ἀκμιανὸς Ἀπελλᾶ
Ἀπελλᾶς ὁ καὶ Κεκρο.
Ἀττικὸς Ζωσίμου
Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιόδοτος
Ἀλέξανδρος Κρα.
Ἀσκληπιάδης Ἀπο.
Φιλότιμος Ἐλπ.
Ἐπίγονος Στρ[α . . .]
Μᾶρκος Στρα.
Τυχικὸς Εὐφροσύ(νου)

Στρύμων Εὐτύχου
Ἀθηνίων Εὐτύχου
Εὐτύχης Ἀγησάν(δρου)
Ἀβάσκαντος)
Ἀθήναιος Φοίβου
Ἐρωτίων
Εὐτύχης Εὐφροσύ(νου)
Φαῦστος)
Ἐπάγαθος Ἰάσον(ος)
Διονύσιος Εὐρε.
Δημήτριος Ζωτι(κοῦ)
Σεκοῦνδος Ἀντι(κήτου)
Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος
Ἀθήναιος Φοι.

Ἀντιοχίδος

Ἀρχιμήδης
Ἔρως [Ξ]ανθίου
Θεόκτιστος Λεον.
Ἀττικὸς Ἱέρου
Ζώπυρος Μαρκέλ(λου)
Εὔπλους Ὑγείνου
Μέγιστος Ἐπαίρου
Πάμφιλος Ὀνησί(μου)
Αὐρ(ήλιος) Μουσώνιος
Αὐρ(ήλιος) Εὐπόριστος
Θεόμνηστος
Εὐτυχιανός)
Διονύσιος Εὐπόρου
Αὐρ(ήλιος) Κάρπος

Ἀτταλίδος

Ἀπολλώνιος Εὐπό(ρου)
Διονύσιος Κύρου
Θρασυκλῆς)
Μεγιστίων Θρασυ(κλέους)
Διονύσιος Εὐοδ.
Αὐρ(ήλιος) Εὔτυχος
Αὐρ(ήλιος) Παράμονος
Πραπιδεύς)
Δωρόθεος Λεον . .
Εὐφρόσυνος)
Δημοχάρης
Αὐρ(ήλιος) Ὀνήσιμος
Αὐρ(ήλιος) Ποιμένιος
Εὐέλπιστος

ναυμάχοι· Ἑρέννιος | Δέξιππος.

De Panathenaide tricesima quinta, qua hic titulus incisus est, disputavi Commentationum philologicarum in honorem Th. Mommseni ab amicis conscriptarum p. 242 sqq. Agonotheta huius Panathenaidis P. Herennius Dexippus Hermius nobilissimus rerum gestarum scriptor fuisse videtur, cuius filii Ptolemaeus et Dexippus natu minor (hic est etiam n. 717) principem locum tenent inter ephebos huius anni. Quem annum demonstravi aut 254/5 aut 258/9 aut 262/3 p. Chr. esse, sed ita ut hoc quod postremo loco posui longe veri simillimum sit.

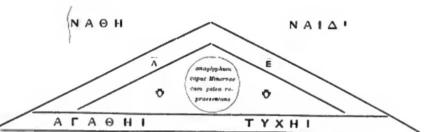

ΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΛ' ΦΛΑ' ΦΙΛΟΣΤΡΑ
ΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
/// ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΥΠΡΟΚΛΟΥΕΡΜΕΙΟΥ
/// ΣΥΝΣΤΡ /// ΜΜΑΤΑΡΧΑΙΤΗΝΣΤΗΛΗΝ
///ΑΣΤΗΣΑΝΤΕΣΤΟΝΤΕΚΟΣΜΗΤΗΝ
ΚΑΙΤΟΥΣΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑΣΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΤΟΥΣΠΕΡΙΤΟΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝΚΑΙΤΟΥΣ
ΣΥΝΕΦΗΒΟΥ /// ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΚΟΣΜΗΤΗΣΓΑΚΑΛΠΟΥΡ. ///// ΟΣΠΡΟΚΛΟΣΕΡΜΕΙΟΣΑΝΤΙΚΟΣΜΗ
ΤΗΣΑΥΡ' ΕΥΠΡΑΞΙΔΗΣΕΥΠΟΡΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΑΡΧΩΝΕΦΗΒΩΝΕΡΕΝΝΙΟΣΠΤΟΛΕΜ /// ΙΟΣΕΡΜΕΙΟΣ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΑΥΡ' ΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΑΦΡ' ΣΚΑΜΒ
ΑΥΡ' ΚΥΚΛΟΒΟΛΟΣΙΣΙΔΩΡΕΙΜΕΛΙ'
ΑΥΡΝΑΡΚΙΣΣΟΣΧΡΥΣΙΠΠΟΥ
ΑΥΡΛΕΟΝΤΕΥΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΥΡΕΛΠΙΝΕΙΚΟΣΕΡΜΕΙΟΥΥΒΑ
ΑΥΡΑΤΤΙΚΟΣ)
ΥΠΟΣΩΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
ΙΣΤΙΚΟΣ
ΚΛΑΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΥΡ' ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΕΥΠΛΟ'
ΑΥΡ' ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΣΕΝΡΕΠΑΓΑΘΟΣ
ΘΡΑΣΥΚΛΗΣ
ΟΙΔΙΑΒΙΟΥ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ ΚΡΑΤΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΚΛΑΝΤΙΛΟΧΟΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣΑΥΡΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΣΑΘΗΝΕΟΣΕΤΑ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΕΡΕΝ' ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΕΡΜ
ΕΡΕΝ' ΔΕΞΙΠΠΟΣ ΕΡΜ
ΚΑΛΠ' ΠΡΟΚΛΟΣ)
ΣΤΑΤ' ΘΕΟΔΩΡ ///
ΑΥΡ' ΖΩΣΙΜΟΣ /// ΡΑΞ
ΑΥΡ' ΔΗΜΗΤΡΙΟ ////
ΑΥΡ' ΠΡΟΣΔΟΚΙΜ ///
ΑΥΡ' ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟ /// ΦΛΥ'
ΑΒΙΔ' ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ
ΑΥΡ' ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΚΛΑ' ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΥΡΟΥ

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ
ΚΕΛΣΟΣΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΑ
ΠΡΟΚΛΟΣΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΑΣΚΛΗΠΕΙΩΝ
ΔΕΞΙΠΠΟΣΑΝΤΩΝΕΙΩΝΕΠΙΜΑΙ//

ΗΝΙΟΧΟΣΠΑΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣΠΡΟΚΛΟΣ
ΣΥΝΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΕΡΕΝ' ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΕΡΜ'
ΕΡΕΝ' ΔΕΞΙΠΠΟΣΕΡΜ
ΚΑΛΠ' ΠΡΟΚΛΟΣ ΕΡΜ
ΣΤΑΤ' ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΟΛ'
ΑΥΡ' ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΦΛΥ'
ΑΥΡ' ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΥΡ' ΖΩΣΙΜΟΣΕΥΠΡΑΞΙΔ'
ΑΥΡ' ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ)
ΑΥΡ' ΚΕΛΣΟΣΕΥΚΑΡΠΙΔΟΥ
ΑΒΙΔΙ' ΘΕΟΔΟΤΟΣ)
ΑΥΡ' ΤΡΟΦΙΜΟΣ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ)
ΑΤΤΙΚΟΣΕΠΙΚΤΗ'
ΑΥΡ' ΕΥΠΟΡ ////// ΟΣ (*ante* ΟΣ *rasura*)

ΗΓΕΜΩΝ ΧΡΥϹΟΓΟΝΟϹ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗϹΠΩΛΙΩΝ
ΥΠΟΖΑΚΟΡΟΣΕΥΤΥΧΙΔΗϹ)ΑΘΜΕΤΗΙ'
ΔΙΔΑϹΚΑΛΟϹϹΥΜΠΟϹΙΟϹ
ΙΑΤΡΟϹΕΡΜΟΓΕΝΗϹ
ΥΠΟΓΡΑ'ΑΥΡ'ΕΛΕΥϹΕΙΝΙΟϹ)ΠΑΙ
ΚΕϹΤΡΟΦΥΛΑΞΑΥΡΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹ
ΚΑΨΑΡΙΟϹΖΩϹΙΜΟϹ
ΕΠΙΔΙΟΓΕΝΕΙΟΥΚΑΛΛΙΩΝ
ΕΦΗΒΟΙΕΡΕΧΘΕΙΔΟϹ
ΙΛΑΡΟϹ)ΚΗΦΙ
ΖΩϹΙΜΟϹΕΥΠΟΡΟΥΚΗΦ)
ΕΥϹΕΒΗϹΖΩΠΥΡΟΥ ΕΥΩ
ΖΩΠΥΡΟΕ) ΕΥΩ
ΑΡΧΕΛΑΟϹΠΕΜΠΤΕΙΛΑΜ
ΕΚΛΕΚΤΟϹΕΥΩΝΥΜ
ΑΘΗΝΕΟϹΑΤΤΙΚΟΥ
ΔΗΜΟϹΤΡΑΤΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΙΤΑΛΟϹ)
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΑΥΡΦΙΛΕΡΩϹ
ΕΥΚΑΡΠΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥ
ΕΥΡΥΝΟΥϹ)
ΑΥΡϹΤΕΦΑΝΟϹ
ΕΥΤΥΧΙΔΗϹ)
ΛΕΩΝΙΔΗϹΕΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΔΗϹ)
ΟΛΥΜΠΙϹΦΙΜΟΥ
ΑΓΑΘΩΝ)
ΠΟΛΥΚΤΗΤΟϹ
ΑΥΡΔΙΟΝΥϹΙΟϹ
ΖΩϹΙΜΟϹΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΑΙΓΕΙΔΟϹ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹΑΠΟΛ'
ΕΡΜΕΙΑΣΜΟΣΧΙΩ'ΕΥΩΝ
ΑΥΡΕΠΑΓΑΘΟϹ
ϹΕΡΤΩ'ΕΥΑΡΙϹΤΟϹ
ΑΥΡΛΕΟΝΤΕΥϹ)
ϹΕΡΑΠΙΩΝ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΛΕΟΝΤΕ
ΠΡΟΤΑΚΙΟϹΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ
ΝΕΙΚΙΑϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ

ΙΛΑΡΟϹΑΘΗΝΑΓΟΡΑϹΑΝΤΙ
ΝΟΕΙΩΝΕΝΑϹΤΕΙ
ΤΡΟΦΙΜΟϹΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΝΕΜΕϹΙΑΝΟϹΑΘΗΝΑΙΑ
ϹΤΑΤΘΕΟΔΩΡΟϹΑΔΡΙΑΝΙΩΝ
ΚΛΕΩΝΕΠΙΝΕΙΚΙΩΝ
ΕΠΙΘΥΜΗΤΟϹΚΑΙ
ΑΓΑΘΩΝΘΗϹΕΙΩΝ
ΑΥΡ'ΓΥΜΝΑϹΙΟϹ

ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΦΙΛ'
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΑΝΤΩ
ΕΛΕΥΘΕΡΟϹ)
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ
ΔΟΜΔΙΟΓΕΝΗϹ
ΑΧΙΛΛΕΥϹΦΙΛΑΘ'
ΦΙΛΩΝΑΔΡΙΑΝΟΙ
ΜΗΤΡΑϹΕΠΙΚΑΡ)
ΑΘΗΝΑΙΟϹ)
ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟϹϹΥΜ'
ϹΥΜΦΕΡΩΝ)
ΖΩϹΙΜΟϹϹΥΜΦΕ'
ΕΙϹΑϹϹΥΜΦΕΡΟΝ'
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹ)
ΑΥΡΧΑΡΜΟϹ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟϹ
ΕΡΕΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟϹΕΡ'
ΕΡΕΝΔΕΞΙΠΠΟϹΕΡΜ
ΚΑΛΠΡΟΚΛΟϹΕΡΜ'
ΕΥΤΥΧΗΙ)
ΑϹΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟϹ)
ΑΥΡΖΩϹΙΜΟϹ
ΑΥΡΝΥΜΦΕΡΩϹ
ΑΥΡΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ
ΑΝΤΙΟΧΟϹϹΕΡΗΝΟΥ
ΑΓΘΝΕΜΕϹΙΑΝΟϹ
ΕΥΠΟΡΟϹΑΓΑΘΟΠΟ'
ϹΩΖΟΜΕΝΟϹΑΓΑΘΟΠΟ'
ΕΛΠΙϹΤΟϹΑΤΤΙΚΟΥ
ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟϹ)
ΑΓΑΘΩΝΕΠΙΤΥΙΧΑ

ΑΓΗϹΑΝΔΡΟϹΥΓΕΙ
ΑΡΤΕΜΕΙϹΙΟϹΑΡΤΕ'ΕΠΙΚ
ΛΟΥΚ//////ΔΙΟΝΥϹΟΔ'
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹΑΛΚΙΒΙ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹΔΗΜΟ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ
///ΩΤ///ΡΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟϹΔΙΟΝ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΕΥΠ
ΑΥΡ'ΚΑΛΛΙϹΤΡΑΤΟϹ
ΑΓΑΘΟΠΟΥϹ
ΜΑΡ'ΖΩϹΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙϹΤΟϹ
ΕΠΑΓΑΘΟϹ)ΜΕΛΙΤΕΥϹ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹΜΕΛ
ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟϹ
ΚΛΑΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ
ΕΛΠΙΔΙΑΝΟϹΝΑΡΚΙϹ'
ϹΩΚΡΑΤΗϹΛΕΥΚΙΟΥ
ϹΥΜΦΕΡΩΝΖΗΝΟΦΙ
ΚΑϹΙΟϹΙΤΑΛΟΥ
ϹΩΤΗΡΙΧΟϹΙΤΑΛΟΥ
ΕΥΔΩΡΟϹ)ΑΥΡ'ΚΟΥΙΝΙϹ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟϹΕΛΠΙ
ΑΥΡΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟϹ
ΕΥΚΑΡΠΟϹΕΥΠΟΡ
ΕΥΠΟΡΟϹ)
ΖΩΠΥΡΟϹΑϹΚΛΗ
ΜΑΡΚΙΑΝΟϹ
ΧΡΥϹΟΓΟΝΟϹΕΠΑ
ΑΥΡΤΡΥΦΩΝ
ΗΡΑΙΟϹΞΕΝΟΦΩΝ

ΑΡΙϹΤΑΙΟϹΕΠΙΚΤΗ'
ΕΡΜΙΑϹΛΟΥΚΙΟΥ
ΑΥΡ'ΑΡΤΕΜΑϹ)
ΜΟΥϹΑΙΟϹΠΑΡΑΜ'
ϹΩΤΗΡΙΧΟϹΖΩϹΙ'
ΖΩϹΙΜΙΩΝΖΩϹΙΜ
ΟΥΑ'ΕΥΤΥΧΗϹ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ
ΖΩϹΙΜΟϹ
ΡΟΥΦΕΙΝΟϹ
ΚΑΛΟΠΟΥϹ
ΚΕΝΤΑΥΡΟϹ
ΖΩϹΙΜΟϹ
///ΦΩΝΙΔΗ///
ΘΕΟΦ///////
ΘΕΟΔΟΤ/////
ΕΥΚΑΡΠΙΔ///
ΠΡΩΤΟΚΤΗ////
ΕΥΤΥΧΙΑΝϹ///
ΖΩϹΙΜΟϹ
ΑΝΕΙΚΗΤΟϹ
ΡΟΥΦΕΙΝΟϹ
ΝΕΙΚΗΤΗϹ
ΕΠΙΚΤΗΤΟϹ
ΥΓΕΙΝΟϹ
ΜΥΡΩΝ
ΕΥ...ΤΟϹ
ΑΛΕΞΙΚΛΗϹ
ΧΑΡΙΤΩΝ
ΙΛΑΡΙΩΝ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ
ΖΩϹΙΜΟϹ
ΖΟΙΛΟϹ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ
ΑΥΞΑΝΩΝ
ΚΟΥΡΤΙϹ
ΕΥΤΥΧΗϹ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ
ΕΥΚΑΡΠΟϹ
ΕΛΕΥϹΕΙΝΙΟϹ
ΖΩϹΙΜΟϹ

ΧΡΗϹΙΜΟϹ)ϹΕΡΤΩ)ΑΡΑΒΙΑ)	ΧΑΡΗΤΑϹϹΥΜΦΟΡΟΥ	ΑΙΑΝΤΙΔΟϹ	ΔΙΟϹΚΟΡΟϹ
ΜΥΡΙΝΟϹΧΡΗϹΙΜΟΥ	ΤΡΥΦΩΝΑΡΤΕΜΙΔΩ	ΖΩϹΙΜΟϹ)	ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗϹΑΓΑΘΗΜΕ	ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹΑΡΤΕ	ΑΛΥΠΟϹ)	ΚΟΥΠΕΡΙΟϹ
ΚΑΙΚΙ ΔΙΟΝΥϹΟΕ	ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΖΩϹΙ	ϹΑΤΟΡΝΕΙΛΟϹ	ΦΙΛΟΥΜΕΝΟϹ
ΕΡΜΕΙΝΟϹ	ΕΥΕΡΠΙϹΤΟϹΖΩϹΙ	ΚΛΑΔΑΦΝΙΑΝΟϹ	ΕΥΠΟΡΙϹΤΟϹ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΑϹ	ΧΑΡΙΤΩΝΦΙΛΙΝΟΥ	ΔΕΙΟΝΥϹΙΟϹΟΚΑΙΝΕΙ'	ΑΡΤΕΜΑϹ
ΕΠΑΦΡΑϹΕΥΤΥΧΟΥϹ	ΚΡΑΤΙϹΤΟϹΤΡΟΦΙ'	ΚΑΡΠΟϹ)	ΧΑΡΙΤΩΝ
ΑΥΡΕΠΙΚΤΑϹΝΕΙΚΙΟΥ	ΑΘΗΝΑΓΟΡΑϹ)	ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟϹΦΙΛΗ'	ΕΥΚΑΡΠΟϹ
ΕΥΤΥΧΟϹ)	ΒΑΚΧΥΛΛΑϹΑΘΗΝΑΓ'	ΦΙΛΙΠΠΟϹΕΥΗΜΕΡ'	ΕΥΤΥΧΗϹ
ΑΥΡΟΝΗϹΙΜΟϹ-ΑΡΓΗΤ̆	ϹΩϹΑϹΑΡΤΕΜΑ	ΑΓΑΘΟΚΛΗϹ)	ΔΙΟΚΛΗϹ
ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΟϹ	ΚΡΙΤΟΛΑΟϹΒΑϹΙΛΙ	ΕΥΠΟΡΟϹΑΓΑΘΟΚΛΕ'	ΟΝΗϹΙΦΟΡΟϹ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹ)	ΜΕΛΙϹϹΟϹ)	ΔΟΜΙ' ΔΙΔΥΜΙΩΝ	ϹΤΕΦΑΝΟϹ
ΦΙΛΩΝΙΔΗϹΕΥΤΥΧΙΑΝ'	ϹΥΝΤΡΟΦΟϹ)	ΑΝΕΙΚΗΤΟϹΕΡΜΟΔ'	ϹΥΝΤΡΟΦΟϹ
ΑΥΡΕΠΑΓΑΘΟϹ	ΑΥΡ'ΕΠΙΚΤΗΤΟϹ	ΖΩϹΙΜΟϹ)	ΠΟΛΥΔΕΥΚΗϹ
ΑΡΧΙΜΗΔΗϹ	ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗϹ)	ϹΩΚΡΑΤΗϹ)	ΚΛΑΔΙΩΝ
ΖΩϹΙΜΟϹΗΛΙΟΔΩΡΟΥ	ΒΑϹϹΟϹΑΡΙϹΤΩ'	ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΕΠΑΓΑΘ'	ϹΥΜΦΟΡΙΩΝ
ϹΕΝΠΡΟΠΡΙϹΚΙΑΝΟϹ	ΑΒΙΑΤΟϹΖΟΙΛΟΥ	ΠΟΛΥΚΤΗΤΟϹΕΠΑ'	ΕϹΤΙΑΔΙΟϹ
ΑΓΑΘΩΝΖΩϹΙΜΟΥ	ΑΙΛ' ΑΡΤΕΜΑϹ)	ΦΑΥϹΤΙΩΝ)	ΖΩΠΥΡΟϹ
ΑΓΑΘΩΝΧΑΡΙΚΛΕΟΥϹ	ΦΙΛΟΥΜΕΝΟϹ	ΕΥΟΔΙΑΝΟϹΟΝΗϹΙ	ΕΠΙΚΤΗΤΟϹ
ΜΥΡΩΝΖΩϹΙΜΟΥ	ΕΥΠΟΡΟϹΖΩϹΙΜ'	ϹΤΡΥΜΩΝΕΥΤΥΧΟΥ	*vacat*
ΙΛΑΡΙΩΝΖΩϹΙΜΟΥ	ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ	ΑΘΗΝΙΩΝΕΥΤΥΧΟΥ	
ΗΛΙΟΔΩΡΟϹ	ΑΔΡΙΑΝΙΔΟϹ	ΕΥΤΥΧΗϹΑΓΗϹΑΝ'	
ΑΥΡΤΕΡΤΙΟϹ	ΞΕΝΟΦΩΝΕΥΚΑΡΠ'	ΑΒΑϹΚΑΝΤΟϹ)	
ΑΥΡΖΩϹΙΜΟϹ	ΜΕΛΠΟΜΕΝΟϹΦΡΟΝ'	ΑΘΗΝΑΙΟϹΦΟΙΒΟΥ	
ΘΕΟΤΕΙΜΟϹ	ΕΥΤΥΧΟϹΕΠΙΚΤΗ'	ΕΡΩΤΙΩΝ	
ϹΥΜΦΕΡΩΝ)	ΔΡΑΚΩΝ)	ΕΥΤΥΧΗϹΕΥΦΡΟϹΥ'	
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ ΑΤΤΙΚ'	ΕΥΚΑΡΠΙΔΗϹΔΡΑ'	ΦΑΥϹΤΟϹ)	
ΚΑΛΛΙϹΤΟϹ)	ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹΕΥΓΝ'	ΕΠΑΓΑΘΟϹΙΑϹΟΝ'	
ΓΕΛΩϹΚΑΛΛΙϹΤΟΥ	ΕΛΕΝΟϹΕΥΓΝΩ'	ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΕΥΡΕ'	
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΕϹΠΕ'	ΓΛΥΚΕΡΟϹΑΘΗΝΑΙ'	ΔΗΜΗΤΡΙΟϹΖΩΤΙ'	
ϹΑΤΟΡΝΕΙΛΟϹΕϹΠΕ'	ϹΥΜΦΟΡΟϹ)	ϹΕΚΟΥΝΔΟϹΑΝΕΙ'	
ΕΥΠΟΡΟϹ)	ΟΝΗϹΙΜΟϹΚΑΛΛΙ'	ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ	
ΑΛΚΗΝϹΤΙΑΝΟϹΜΑΡΕΙ'	ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΑΡΤΕ'	ΑΘΗΝΑΙΟϹΦΟΙ'	
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΑΡΤΕΜΩΝ)	ΑΝΤΙΟΧΙΔΟϹ	
ΕΠΙΓΟΝΟϹΖΩϹΙΜΟΥ	ΔΗΜΥΛΟϹΕΥΚΑΡΠΙ'	ΑΡΧΙΜΗΔΗϹ	
ΑΥΡΚΑΛΛΑΝΔΙΩΝ	ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΕΥΚΑΡ'	ΕΡΩϹΞΑΝΘΙΟΥ	
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΔΙΟΝΥϹΟΔ'	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΕΥΦ'	ΘΕΟΚΤΙϹΤΟϹΛΕΟΝ'	
ΑΥΡ ΚΑΛΛΙϹΤΟϹ	ΕΙϹΙΔΟΤΟϹΖΩϹΙΜΟ'	ΑΤΤΙΚΟϹΙΕΡΟΥ	
ΑΥΡ ΔΩΡΙΩΝ	ΑΥΡΜΕΝΕΚΡΑΤΗϹ	ΖΩΠΥΡΟϹΜΑΡΚΕΛ'	
ΑΥΡ ΝΕΙΚΙΑϹ	ΚΑΙΚΙΛΛΟΥΚΙΟϹ	ΕΥΠΛΟΥϹΥΓΕΙΝΟΥ	
ΑΥΡΕΥΤΥΧΙΔΗϹΔΩΡ'	ΚΑΙΚΙΡΟΥΦΕΙΝΟϹ	ΜΕΓΙϹΤΟϹΕϹΠΕΡΟΥ	
ΑΥΡΧΑΡΜΟϹ	ΚΑΙΚΙΡΟΥΦΟϹ	ΠΑΜΦΙΛΟϹΟΝΗϹΙ'	
ΑΥΡϹΑΤΟΡΝΕΙΛΟϹ	ΑΥΡΠΤΟΛΕΜΑΙΟϹ	ΑΥΡΜΟΥϹΩΝΙΟϹ	

ΛΕΩΝΤΙΔΟϹ
ϹΤΑΘΕΟΔΩΡΟϹΧΟΛΑ'
ΑΥΡΕΥΚΑΡΠΙΔΗϹΑΦΡ'
ΦΙΛΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹΕΥΚΑΡ'
ΙΩϹΙΜΟϹ)
ΚΙϹϹΟϹ
ΑΥΡϹΥΜΦΟΡΟϹΕΥΠΥ'
ΝΕΜΕϹΙΑΝΟϹΠΙϹΤΟΥ
ΓΛΥΚΕΡΟϹΕΡΠΙΝΕΙΚΟΥ
ΑΥΡΕΠΙΘΥΜΗΤΟϹΕΠΙΤ'
ΑΥΡΜΑΡΚΕΛΛΟϹΕΠΙΤ'
ϹΩΚΡΑΤΗϹΑΡΤΕΜΙΔΩ'
ΘΕΜΙϹΤΑϹΡΟΔΩΝΟϹ
ΕΥΘΑΛΗϹΔΗΜΟΚΡΑ'
ΑΥΡΕΠΑΓΑΘΟϹ
ΦΕΙΔΙΑϹ)
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹΠΑΡΑ'
ϹΤΑΛΟΥΚΙΟϹ
ΘΕΟΔΟΥΛΟϹΕΥΤΥΧ'
ΑΥΡΕΥΘΥΜΟϹ
ΕΠΙΚΤΗΤΟϹΘΕϹϹΑΛ'
ΑΥΡΗΛΙΟΔΩΡΟϹ
ΕΥΓΝΩΜΩΝΘΕΟΔΩ'
ΦΛΑΕΠΙΚΤΗΤΟϹ
ΕΡΜΕΙΑϹΛΙΚΙΝΝΙΟ'
ΜΑΡΑΥΡΙΤΑΛΙΚΟϹ
ΑΥΡΚΕΛΕΡΧΟΛΛΕΙ'
ΑΥΡΦΙΛΙΠΠΟϹ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ)
ΠΤΟΛΕΜΑΙϹ
ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ
ΠΡΟϹΔΟΚΙΜΟϹ)
ΚΕΛϹΟϹΕΥΚΑΡ'
ϹΑΒΕΙΝΟϹΕΥΟΔ'
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹϹΩΛΟ'
ΕΛΕΓΧΙϹΔΩΡΑ
ΜΟΥϹΑΙΟϹΔΩΡΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ

ΟΙΝΕΙΔΟϹ
ΑΒΙΔΙΕΥΑΡΕϹΤΟϹ
ΘΕΟΔΟΤΟϹ
ΑΚΙΝΔΥΝΟϹ
ΚΛΕΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙ'
ΑΥΡΤΡΟΦΙΜΟϹ
ΙΟΥΛΙΟϹΧΡΥϹΟΚΟΝ
ΙΟΥΛΖΩΠΥΡΟϹ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹϹΩΚΡΑ'
ΜΥΡΤΙΦΩΝΔΗΜΥ'
ΖΩΤΙΚΟϹ)
ΕΥΤΥΧΗϹϹΥΝϹΥΝΕΦ
ΑΡΤΕΜΑϹΕΥΤΥΧΙ'
ΑΥΡΧΡΗϹΤΟϹ
ΑΥΡΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ
ΑΥΡΕΙΡΗΝΑΙΟϹ
ΑΡΤΕΜΑϹΕΥΦΡΟϹΥ'
ΑΥΡϹΩϹΙΓΕΝΗϹ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟϹ
ΖΩϹΙΜΟϹΕΥΠΡΑΞΙ'
ΚΥΚΛΟΒΟΛΟϹ)
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟϹΚΥΚΛΟ'
ΕΠΑΓΑΘΟϹΜΕΛΙΤΕΥϹ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟϹΕΥΠΡΑ'
ΖΗΝΩΝΠΟΛΥΧΡΟ'
ΦΙΛΟΤΕΙΜΟϹΕΛΠΙΝ'
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟϹ)
ΑΜΜΙΑΝΟϹΑΠΕΛΛΑ
ΑΠΕΛΛΑϹΟΚΑΙΚΕΚΡΟ'
ΑΤΤΙΚΟϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΑΥΡΑϹΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟϹ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΚΡΑ'
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΑΠΟ'
ΦΙΛΟΤΙΜΟϹΕΛΠ'
ΕΠΙΓΟΝΟϹϹΤΡ'
ΜΑΡΚΟϹϹΤΡΑ'
ΤΥΧΙΚΟϹΕΥΦΡΟϹΥ'

ΑΥΡΕΥΠΟΡΙϹΤΟϹ
ΘΕΟΜΝΗϹΤΟϹ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟϹ)
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΕΥΠΟΡΟΥ
ΑΥΡΚΑΡΠΟϹ
ΑΤΤΑΛΙΔΟϹ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΕΥΠΟ'
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΚΥΡΟΥ
ΘΡΑϹΥΚΛΗϹ)
ΜΕΓΙϹΤΙΩΝΘΡΑϹΥ'
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΕΥΟΔ'
ΑΥΡΕΥΤΥΧΟϹ
ΑΥΡΠΑΡΑΜΟΝΟϹ
ΠΡΑΠΙΔΕΥϹ)
ΔΩΡΟΘΕΟϹΛΕΟΝ'
ΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹ)
ΔΗΜΟΧΑΡΗϹ
ΑΥΡΟΝΗϹΙΜΟϹ
ΑΥΡΠΟΙΜΕΝΙΟϹ
ΕΥΕΛΠΙϹΤΟϹ

Anaglyphum: puppis navis, in qua stat homo imberbis, altera manu remum, altera palmam tenens. Infra eum in navigio scriptum est:

ΝΑΥΜΑΧΟϹΕΡΕΝΝΙΟϹ
ΔΕΞΙΠΠΟϹ

1203 Lapis Pentelicus, cuius duo fragmenta supersunt, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. — Fragmenti *a* tria apographa habui, duo a Koehlero confecta, tertium a Luedersio. Totum titulum ed. Kumanudis Philist. I p. 427.

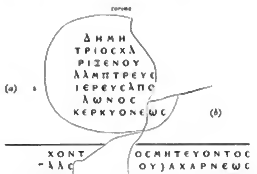

Δημή]τριος Χαιρεξένου | Λαμπτρεύς, | ἱερεὺς Ἀπό[λ]λωνος | Κερκυονέως.
[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρ]χοντ[ος, κ]οσμητεύοντος | Ἀλ[εξάνδρ]ου) Ἀχαρνέως.

Iam sequuntur ei tituli, quorum aetas definiri nequit.

1204 Fragmenta duo marmoris, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. *a* ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 403 n. CXIV. Utrumque exscripsit Koehler.

[Ἀ]γαθῇ τύχῃ
[Ὁ κοσμητὴς τῶν] ἐφήβων Εὐκαρπίδη[ς Ἐκπάγλ]ου(?) Βερενικίδη[ς καὶ ὁ ἀντικοσμήτης]
[............] Ἐκπάγλου Βερενικίδη[ς ἐπὶ ἄρχοντ]ος ἱερέως Ἀν......,
[παιδοτριβοῦ]ντος διὰ βίου παρ' ἐφ[ήβοις(?) τοῦ δεῖνος ....]

Admodum dubia sunt v. 4 quae sequuntur post verba διὰ βίου. Dumontius Telesphori nomen agnoscere sibi videbatur, sed Koehleri apographum docere videtur neque hoc neque aliud nomen proprium ibi scriptum fuisse. Sane non praestiterim παρ' ἐφήβοις scriptum fuisse, sed nihil aliud inveni quod probabilitatem haberet, et illam dicendi rationem etsi insolentior est tamen cum sermonis legibus non pugnare concedendum est.

Ecpaglus Eucarpi filius ephebus est n. 1119. Sed quaenam huic ratio intercedat cum cosmeta qui hic est incertum est.

1205 '*Varvakéion, fragment. Début de stèle*'. Edidit A. Dumont Fastes éponymiques d'Athènes p. 50 n. 56 (repetivit idem Essai sur l'éphébie Attique II p. 414 n. CXXV).

//////ΝΙΟΥΚΑΠΙΤΩΝΟϹΕ////
ΗΤΕΥΟΝΤΟϹΜΕΜ///Ι
ΙΡΕΩΣ.ϹΥΝϹΤΡΕΜ//////
ΑΜΒΩΤ/////
ΨΕΝ//////

'*Le premier trait de la ligne 1 est douteux; ligne 2 espace entre* ΜΕΜ *et* Ι' Dumont.

[Ἐπὶ ἄρχοντος .....]νίου Καπίτωνος Ε......, | [κοσμ]ητεύοντος Μεμ[μ]ί[ου ......|.. Φαλη]ρέως, συνστρεμ[ματάρχης ..|...... Π]αμβωτ[άδης ...... ἀνέγρα]ψεν.

Eundem esse hunc Capitonem archontem cum eo qui est n. 761 probabilis est Dumontii coniectura. Sed in neutro titulo aetatis indicium inest.

1206 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ
[Ἐπὶ ἄρχ]οντος
[Διον]υσοδώ-
[ρου . . .]ίου
[ὁ κοσμη]τὴς
[τῶν ἐφήβ]ων
. . . . υς

Dionysodorus archon a. 53 p. Chr. (n. 19. 157. 1016) vix idem est cum hoc. Nam ille videtur Suniensis fuisse (ad n. 456), cum huius demoticum in . . . . *ίου* exeat.

1207 Fragmentum marmoris Pentelici, crassum 0,12, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΟΚΟΣΜΙ
ΣΤΟΒΟΥΛC
ΑΝΕΓΡΑΨΕΝ
ΥΠΛΥΤΟ

Ὁ κοσμ[ητὴς τῶν ἐφήβων Ἀρι]στόβουλο[ς . . . .] | ἀνέγραψεν [τούς τε συνάρχοντας καὶ τοὺς] | ὑπ' αὐτῷ [ἐφηβεύσαντας].

1208 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

vac.
ΚΟΣΝ
ΟΟΥΝΤΟ
ΟΣΑΝΤΙΤ
ΝΑΚΑΙΝΑ
ΟΥΣΕΑ

ΣΤΕΙΡΙ
ΘΑ
ΟΥΣΦΛΥ
ΝΤΟΣΜΕΛ

ΟΥΟΗ
ΣΑΧΑ
Ι

V. 1 [ὁ] κοσμ[ητής], v. 2 [παιδοτρι]βοῦντο[ς], v. 3 . . . . ος Ἀντισ[θένους], v. 4 omnia obscura, v. 5 [. . . τ]οὺς ἑαυ[τοῦ συνάρχοντας ἀνέγραψεν], v. 6 Στειρι[εύς], v. 8 . . . . ους Φλυ(εύς), v. 9 . . . ντος Μελ[ιτεύς], v. 10 . . . ου Ὀῆ[θεν], v. 11 . . . . ς Ἀχα(ρνεύς).

1209 Fragmentum lapidis Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

[Ὁ κοσμητὴς τῶν] ἐφ-
[ήβων . . . .]ίνου
[καὶ ὁ ἀντικοσμήτ]ης [ἱ]ε-
[ρεὺς . . . .]μος
[ἀνέγραψαν τοὺς ἐπ' αὐτῶ]ν ἐφη-
[βους . . .]

Reliqua incerta.

1210 In fragmento tabulae quadratae, a dextra mutilae. Margo sinister ita laesus est, ut primis versibus ternae fere litterae intercidisse videantur. In latere sinistro lapidis nihil scriptum fuit. Ed. Lebas Attique 414. Infra Propylaea exscripsit Koehler.

ΟΣ /// ΛΙΟ
ΟΣΜΗΤ
ΘΥΣΙΩ
ΦΟΥΦ
ΑΡΧC
ΥΣΑΝ
Σ·ΤΙ
ΕΦΗ
ΛΑΙ:
CΙΑΤ
ϽΝΥΤ
ΣΕΝ
ΣΙΘ
CΕ
ΟΤ
ΟΔ
ΔΙ
Α
Α

V. 1. 2 [ὁ κοσμητὴς . . . .]ος καὶ ὁ [ἀντ|ικ]οσμήτης . . . . ., v. 3. 4 reliquiae incertae, v. 5 [τοὺς ἑαυτῶν | συν]άρχο[ντας], v. 6 [Α]ὐσωι[δρος]?, v. 7 . . . ς Τι(βερίου) [Κλαυδίου . . . .], v. 8 ἔφη[βοι]. Praeterea nihil legi potest.

1211 Fragmentum columnae lapidis Hymettii, a. 0,12, l. 0,10, cr. 0,06, ab omnibus partibus praeter sinistram mutilum, inventum 'in Prytaneo'. Ed. Pittakis Eph. 3241.

ΔΙΛΙ
ΓΡΑΜΜΙ
ΜΕΝΑΝ
ΟΠΛΟΜ
ΝΙΓΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣ

Primi versus reliquiae incertae. Deinde sequuntur haec:

γραμμα[τεύς]
Μέναν[δρος . . . .]
ὁπλομ[άχος]
Νίγρος
Διονυσ[ίου]

1212 Fragmentum marmoris Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

```
.ΥΣΣΤ
ΣΩΦΡΟΝ
ΡΑΚΛΕΩΝ
ΠΟΛΛΩΝ
.ΛΞΥΣΕΙ
ΞΩΤΑΣ
Λ.
```

. . . . . ους Στ . . . . .
τωφρον[ισταί]
[Ἡ]ρακλέων . . .
[Ἀ]πολλών[ιος . . .]
[Ἐ]λευσίν[ιος . . . .]
[Σ]ωτᾶς . . . .
. . . .

1213 Fragmenta duo lapidis Pentelici, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
I  I  Ω
.ΠΙΑ /// ΧΩ
ΟΛΥΣΑ Λ

ΜΑΤΑΡΧΑΙ
.)   ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ   ΑΝ
     ΟΝΗΣΑΣ       ΑΥ
      .ΦΡΑΣΤΟΣ    ΖΣ
         ΓΝΗΣ     Ν
```

V. 2 [ἐ]πὶ ἄ[ρ]χο[ντος . . .]. V. 3 non expedio. Fortasse . . . . ο[ν] Λυσάν[δρου] incidendum erat, sed a lapicida littera omissa est.

[συστρεμ]ματάρχαι
. . . . . ς) Μητρόδωρος Ἀν[ιος . . . . .]
. . . . . Ὀνησᾶς Αὐ[ρήλιος . . . . .]
. . . . . [Θε]όφραστος Ζω . . . .
. . . . . [. . . γ]ένης Ν . . . .

1214 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
ΙΩ
ΒΙΕ
ΡΥΞ
ΦΡΟΔΙΣΙΟΣΟΛΙ
                              ///ΣΦ
     ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ               ///ΟΣΕΙ
ΣΥΜΦΕΡΩΝΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΠΥΘΙΚΟΥ             ///  Λ
```

[στρατη]γό[ς]
. . . . Βί(τιος) . . . . .
[κῆ]ρυξ
[Ἀ]φροδίσιος Ὀλ[ύμπου] (?)
ἀγορανόμοι
Συμφέρων Λεωνίδου
Μενεκράτης Πυθικοῦ

A dextra quae exstant incerta.

1215 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
ΚΥΝΤΙΑΝΟΣ
ΩΝΟΘΕΤΑΙ
.ΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΣΤ
ΤΥΧΗΣΚΑΙΔΩΡΟΣΕ
Ω
```

. . . .
Κυντιανός
[ἀγ]ωνοθέται
[Ἀντ]ινοείων ἐν ἄστ[ει]
[Εὐ]τύχης καὶ Δῶρος Ἐ . . . .

1216 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
ΙΕΥ.ΥΧΙ
Σ
ΣΑΝΤΙΝΟ
ΟΔΩΡΟΣ
ΛΗΣΕΥΚΛ
ΡΑΜΟΝ
```

V. 1 Εὐ[τ]υχί[δης] (aut Εὐτυχιανός), v. 3 [ἀγωνοθέτη]ς Ἀντινο[είων] aut [ἱερεὺ]ς Ἀντινό[ου], v. 4 . . . . όδωρος . . . ., v. 5 . . . λης Εὐκλ . . . ., v. 7 [. . . . Πα]ραμόν[ου].

1217 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici, a. 0,15, l. 0,12, cr. 0,06, ab omnibus partibus mutilum, inventum ad 'Prytaneum vetus'. Ed. Pittakis Eph. 3239. (Th. Bergk Jahrb. für Philol. LXXIX (1859) p. 193). In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

```
       ΚΤΗ.
     ΩΖΩΡ.ΣΑΜ
     ΠΟΣΕΙΔΕΩΙ
   ΚΩΠΩΝ-ΑΣΚΛ
     ΑΔΡΙΑΝΙΩΝ
   ΦΛΑΒ ΝΙΚΙΑΣ
     ΓΑΜΗΛΙΩΝ
   ΠΑΣΙΧΑΡΙΑΝΟ
     ΑΝΘΕΣΤΗ[Ρ]
       [ΙΩΝ]
```

Quae uncis inclusi, apud Koehlerum non sunt.

[Μαιμα]κτη[ριῶνα]
. . . . όδωρ[ος] Ἀu . . . . . .
Ποσειδεῶ[να]
Κωπών(ιος) Ἀσκλ[ηπιάδης]
Ἀδριανιῶν[α]
Φλάβ(ιος) Νικίας
Γαμηλιῶν[α]
Πασιχαριανό[ς . . . .]
Ἀνθεστηρ[ιῶνα]
. . . . . ιω . . . .

1218 Tabula marmoris Pentelici, a dextra parte integra, a ceteris mutilata, a. 0,23, l. 0,33, cr. 0,11, inventa apud ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3204. Exscripsit Koehler.

ΑΡΙΣΤΟ
ΞΙΔΟΥΠΕΙ
ΤΟΥΚΟΣΜΗ
ΦΡΟΔΕΙΣΙΟ
ΑΡΕΤΗΣΕΙΝΕΚΕΝ
ΝΦΟΡΟΣΣΩΤΗΡΟΣ
ΟΝΙΣΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣ
ΟΝΚΑΙΤΟΥΣΣΥΝ
ΑΨΕΝ
ΛΟΤΟΥΚΥΔΑΘ
ΑΙ
ΗΒΟΙ

..... Ἀριστο .... | [Φιλιστ]είδου(?) Πει[ραιέα | τὸν υἱὸν] τοῦ κοσμη[τοῦ | ὁ δεῖνα] Ἀφροδισίο[υ .|.....]ς ἀρετῆς εἵνεκεν.
[Σύ]μφορος Σωτῆρος | [τούς τε σωφ]ρονιστὰς καὶ τοὺς | [περὶ τὸ Διογένει]ον καὶ τοὺς συν[εφήβους ἀνέ]γραψεν.
....δότου Κυδαθ(ηναιεύς) .... [ἔφ]ηβοι.

Cum tres homines pagi Piraeensium noverimus quibus Φιλιστείδης nomen fuerit (n. 1128. 1129. 1130. 1159. 1160) quumque ne id quidem plane certum sit, hoc potissimum nomen hic supplendum esse, aetas tituli definiri nequit.

1219 In eodem lapide — si quidem hac in re Fourmonto et Pittakisio fides habenda est — qui titulum n. 1164 continet. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 285. II (Lebas Attique 603). Pittakis l'anc. Athènes p. 478. Cf. Neubauer Comm. epigr. p. 126.

ΤΥΧΗ
C
ΕΡΑΣΤΑ
ΞΕΩΣ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΥ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝ
ΕΝΕΙΚΩΝ

ΤΙΜΗ

Var. lect. Fourmonti exemplum expressi quum Pittakisii et neglegenter confectum et interpolatum sit. Unum Ξ v. 4 init. a Pittakisio (qui habet ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ) recepi, ubi Fourmont ΣΕΩΣ legit.

[ἀγαθῇ] τύχῃ
[τοῦ περὶ ἀλκῆ]ς(?)
[δευτ]έρας τά-
ξεως
παγκρατίου·
Πραξιτέλης
Φιλαδελφείων
ἐνείκων·
. . . .
Τιμη[σίας (?) ....]

Pluralem ἐνείκων, quem utrumque apographum habet, Neubauer in singularem mutare iubet. Sed potius haec ad sequentia pertinere videntur similiter atque n. 1148. Sane sic mireris quod in priore ludo unus modo victor perscriptus est; sed id ipsum dubium est, quum v. 1 ἀγαθῇ τύχῃ minime certum sit. Pittakisii interpolatio, qui haec vocabula integra exhibet, nihil probat, per se vero multa alia excogitari possunt, veluti [Εὐ]τύχη[ς]. At si statuerimus hunc non esse integrum omnium victorum catalogum quales sunt n. 1147 et 1148, sed modo paucos ephebos amicitia inter se coniunctos privatim suas victorias inscripsisse (cf. n. 1146), nihil miri habet, si in aliis ludis unus modo ex iis victoriam adeptus est, in aliis plures.

1220 Fragmentum Hermae apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΣΥΝΕΦ
ΑΝΚΟΣΜ
ΑΙΛΙΟΥΦΙΛΟ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ
membrum

[...... τοὺς] συνεφ[ήβους | ἀνέγραψ]αν, κοσ[μητεύ]οντος Π(οπλίου)(?)] Αἰλίου Φιλο[...... Μαραθωνίου.

1221 Fragmentum marmoris Hymettii, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΕΦΗΒΕΥΣ
ΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑ
ΥΕΚΚΟΙΛΗΣΠ
ΤΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝ
ΗΓΕΜΟΝΟΣΔΑΜΑΑΖ
ΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤ
ΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΘΥΡΩΡΟΥΕΙΣΑΦ

[Ο]ἱ ἐφηβεύσα[ντες ἐν τῷ ἐπὶ ...... | ἄρ]χοντος ἐνια[υτῷ, κοσμητεύοντος .... τοῦ ....|..]ου ἐκ Κοίλης, πα[ιδοτριβοῦντος ...., | ὑ]ποπαιδοτριβοῦ[ντος ....|...]ς, ἡγεμόνος Δαμᾶ Ἀζ[ηνιέως, ...|ς, γραμματεύοντ[ος ....|..]ων Ἀπολλωνίου .... | Θυρωροῦ Εἰσᾶ Φ....

1222 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΤΑΙ

ΟC
ΩΝ
ΤΟC

[σωφρονισ]ταί
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . . ος
. . . . ων
. . . . . . τος

1223 Fragmenta lapidis Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler. Contingunt inter se sola *c d* et *e f*, sed omnia eiusdem tabulae esse cum ex nominibus nonnullis hic illic redeuntibus, tum aliis de causis si non certum, at veri simillimum est.

(*a*)

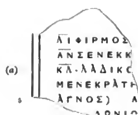

(*c*) (*d*)

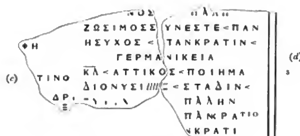

(*b*)

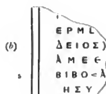

(*e*) (*f*)

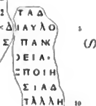

(*g*)

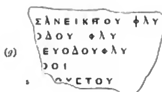

(*h*)

(*i*)

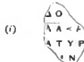

(*k*)

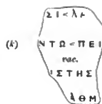

(*l*)

(*m*)

(*n*)

(*o*)

Ex epheborum recensu, qui utrum tributim divisus fuerit necne propter fragmentorum exiguitatem diiudicari nequit, haec (fragm. *a b*) exstant:

Αἰ(γίνιος) Φίρμος
Ἀν(ταῖος) Σενέκκ[ας]
Κλ(αύδιος) Λαίδικο[ς]
Μενεκράτη[ς ....]
Ἄγνος) Α .....

[Ἀπολ]λώνιο[ς ....]
....
Ἑρμε[ίας(?) ....]
Δεῖος)
Ἀμέθ[υστος ......]
Βιβο(ύλλιος) Α ...
Ἡσύ[χιος ......]

Deinde ex victorum catalogo hae reliquiae (fragm. *c d e f*) servatae sunt:

. . . . νος [π]άλη[ν]
Ζώσιμος συνεστε(φανώθη) παν(κράτιον)
Ἥσυχος (cf. fragm. *b*) παγκράτιν
Γερμανίκεια
Κλ(αύδιος) Ἀττικὸς ποίημα
Διονύσι[ο]ς στάδιν
. υ . . . . . . πάλην
. . . . παγκράτιο(ν)
[. . . . . . . πα]γκράτι(ον)
. . . .
Ζώσιμος σ . . . .
Ἀντινό[εια ἐν ἄστει]
[Κλ(αύδιος)] Ἀττικὸ[ς ποίημα]
. . . . . ος) στάδ[ιον]
[Ἡσυ]χος δίαυλο[ν]
. . . . . τας παγκ[ράτιον]
[Ἀντ]ι[ν]όεια [ἐν Ἐλευσῖνι]
. . . . ς ποίη[μα]
. . . . στάδ[ιον]
. . . . πά⟨λ⟩λη[ν]

In reliquis fragmentis quae agnoscuntur haec sunt: Fragm. *g* v. 1 . . . . . ς Ἀνεικήτου Φλυ(εύς), v. 2 [. . . . . Εὐ]όδου Φλυ(εύς), v. 3 . . . . Εὐόδου Φλυ(εύς), v. 4 . . . . . οι, v. 5 [ὁ δεῖνα Ἰ]ούστου. — Fragm. *h* v. 3 [Ἀλέ]ξανδρος), v. 4 [Κλ(αύδιος)] Λαδικος (cf. fragm. *a*), v. 5 Μα-ρ(αθώνιος), v. 6 Ἀμεν . . . . — Fragm. *i* v. 3 [Σ]άτυρ[ος . . . . .]. — Fragm. *k* v. 2 [ὁ δεῖνα Ἀ]ντω(νίου) Πειρ[αιεύς], v. 3 [σωφρον]ιστής (?), v. 4 Ἀθμ(ονεύς). — Fragm. *l* v. 2 [Δ]ιονῦσις, v. 3 [Σ]άτυ[ρος] (cf. fragm. *i*). — Fragm. *n* v. 2 Ἀθμ[ονεύς], v. 3 . . . ου Φλ(υεύς). — Fragm. *o* v. 1 Ἄνθος (aut [Ξ]άνθος), v. 2 . . . τας Ἀριστ . . . . .

1224 In eodem lapide (si Fourmonto et Pittakisio fides habenda est) cum n. 1164 et 1219. Edd. ex Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 285 III. Pittakis l'ancienne Athènes p. 478. Ego Fourmontianum exemplum, si non summa diligentia, at certe non nimis neglegenter confectum expressi, neque operae pretium duxi Pittakisii errores enotare. Ceterum cf. R. Neubauer Comm. epigr. p. 127.

Φ ΔΛ
ЄΥΦΡΑΝΩΡ
ΑΘΗΝΟΔΩΡ
ΑΝΙΚΗΤΟC
ΦΑΚΩΝΙΟC
ЄΥΠΡΑΞΙΔ
. . Τ . ΟΝΙ . Τ .
ΤΙΜΟΚΡΑΤ . .

. . . .
Εὐφράνωρ
Ἀθηνόδωρ[ος]
Ἀνίκητος
Φ[λ(αύιος)] Κῦ[μ]ος
Εὐπραξίδ[ης]
. . . .
Τιμοκράτ[ης]

Versus quinti emendatio satis probabilis Neubauero debetur. Ceterum v. 7 putaverim [σωφρ]ονι[σ]τ[αί] aut [ὑ]π[οσωφρ]ονι[σ]τ[αί] (nam in lacunarum ambitu enotando neglegentissimum fuisse Fourmontum multa exempla docent) scriptum fuisse.

1225 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii, a. 0,12, l. 0,22, cr. 0,10, inventum in septentrionali arcis parte. Ed. Pittakis Eph. 2142 (inde Lebas Attique 576). Eph. 3822.

[I]ΔΗΣ[Σ]
ΑΝΔΡΟΣΣΩΤΙΩΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔ
[Δ]ΙΟΝΥΣΙΟΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝ(Ο)Υ]
[Π]ΟΛΛΟΦΑΝΗΣΔΩΣΙΘΕΟ[Υ]
[Ο]ΣΘΕΝΗΣΘΕΟΔ[ΩΡ]
. Ο . ΗΔΗΣΑΡΙ
[Ν]ΕΝΗΑΡ[ΙΣ]
ΛΙΩ

Var. lect. Quae in alterutro exemplari non sunt, uncis inclusi. Ex quibus v. 4 init. Δ, v. 6 init. Ο, v. 6 fin. ΩΡ, v. 8 fin. ΙΣ in altero exemplari (n. 3822) desiderantur, reliqua in priore (n. 2142). Praeterea v. 2 ΑΜΙΟΤΕΤΙΩΙ n. 3822, ΑΝΔΡΟΣΣΩΤΙΩΝ n. 2142 || v. 3 fin. ΑΙΣ n. 2142, ΑΙΔ n. 3822 || v. 4 init. ΙΟΙΟΣΙΟΣ n. 3822 || v. 7 init. ΝΟΝΗΔ n. 2142, ΤΟΙΗΔ n. 3822 || v. 8 ΑΡΕ n. 2142, ΑΡΙ n. 3822 || v. 9 ΛΙΩ n. 2142, ΔΙΩ n. 3822.

[Λεοντίδος]
. . . .
. . . . ίδης Σ . . . .
. . . ανδρος Σωτίων[ος]
Πτολεμαΐδ[ος]
Διονύσιος Ἀπολλοφάνου[ς]
[Ἀ]πολλοφάνης Δωσιθέου
. . . οσθένης Θεοδώρ[ου]
. . . . ο[μ]ήδης (?) Ἀρ . . . .
. . . . . ίνη(ς) Ἀρισ[τ . . . . .]
λαι[ν . . . .]

1226 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΑЄ

ΜΕΝ/
ΠΕΡΙΛ
ΛΠΟΛΛ
ΠΑΡΑ
ΛΣΚΛ
ΕΛΠΙ
ΕΥΜ
ΜΗΤ
ΛΝΔΕΙC
ΑΛΕΞ

[Αἰγηΐδος]
Ἀθ[ην . . . . .]
Μένα[νδρος . . . .]
Περίλ[αος . . . . . .]
Ἀπολλ . . . . . .
Παρα[μονος . . . . .]
Ἀσκλ[ηπ . . . . . .]
Ἐλπι . . . .
Εὐμ[ένης (?) . . . .]
Μητ[ρ . . . . . .]
[Π]ανδιο[νίδος]
Ἀλέξ[ανδρος . . . . .]

1227 Fragmentum lapidis inaedificatum '*im Hause Nr. 34 der* ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας *im untern Corridor*' iuxta n. 1 huius voluminis. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 76. 495. Rangabé Ant. Hell. 784. Lebas Attique 574. Exscripsit O. Lueders.

//// //// ΙΙΙΩΝ
ΟΣΙΩ ΙΜΟΥ
ΝΙΑΚΟ
ΥΜΕΝΟϹΕΠΙΚΤ
ΓΑΘΟϹΟΚΑΙΤΕΡΠΑΝΔΡϹ
/// ΙΠϹ ///// ΩΝΤΙ ΛΟΣ
///// ΣΤΡΑΤΩΝ
// ΗΠΙΑΔΗΣΥΓ /// ΝΟΥ
ΣΝΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΡΟΣ)
Σ ΣΙΔΩΡΟΥ
)

In altera parte eiusdem lapidis antiquiorem titulum esse dicit Pittakis.

.........α[ν](?)
....ος Ζω[σ]ίμου
[Αρμ]ονιανός (?)
[Κλ]ύμενος Ἐπικτ(ήτου)
[Ἐπα]γαθος ὁ καὶ Τέρπανδρο[ς]
[Ἱπ]πο[θ]ωντίδος
... Στράτων
[Ἀσκλ]ηπιάδης Ὑγ[ί]νου
[Εὐμ]ένης Ἀσκληπιάδου
.....ρος)
...ς [Ἰ]σιδώρου
.....)

Asclepiades Hygini f. Piraeensis ephebus est n. 1110, sub finem principatus Hadriani. Quem alium esse atque eum, qui hic est, non est dubium, sed quaenam inter utrumque intercedat necessitudinis aetatisque ratio, definiri non potest.

1228 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

In fronte:

ΟΣ
ΙΔΟΥ
ΔΩΣ Π
ΙΚΟΥ ΦΥΛΑ
ΑΣΚΑΝΤΟΥ ΑΧΑ
ΙΠΠΟΤΟ *vac.*
ΔΟΤΟΥ ΦΥΛΑ
ΕΞΑΝΔΡΟΥΑΧΑΡ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΟΗΘ
Υ ΦΥΛΑ
ΟΣ ΑΧΑΡ
ΟΥ ΑΧΑΡ
ΑΧΑΡ

In latere dextro:

ΟΣΕΥ
ΟΣ
ΘΑΛΗ
ΣΚΛΗΠ
ΤΙΜΟ
ΣΩΣΙ
ΑΝΤ
ΕΠ

[Οἰνηΐδ]ος
.........ιδου
........δης Π.....
.......ικοῦ Φυλά(σιος)
[...... Ἀβ]ασκάντου Ἀχα(ρνεύς)
.... Ἱπποτο(μάδης)
........δότου Φυλά(σιος)
[...... Ἀλ]εξάνδρου Ἀχαρ(νεύς)
[....... Ἀ]πολλωνίου Ὀῆθ(εν)
[.........ο]υ Φυλά(σιος)
........ος Ἀχαρ(νεύς)
.......ου Ἀχαρ(νεύς)
.... Ἀχαρ(νεύς)

In dextra parte, ubi ἐπέγγραφοι inscripti fuisse videntur, non agnoscuntur nisi exiguae paucorum nominum reliquiae ...ος Εὐ...., ...ος, ... Θαλῆ[ς], [Ἀ]σκληπ...., Τιμο....., Ζώσι[μος], Ἀντ......., Ἐπ........

1229 Fragmentum Hermae, apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 407 n. CXIX. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[Ἀκαμαντίδος]
....
[..... Σφήττ]ιος
......ου Κυρ(τειδης)
[..... Μνησιγ]ένους Κυ(ρτειδης)
[..... Χο]λαργ(εύς)
.......ονος Χολ(αργεύς
......ου
.... Ἀθήναιος
..... ἐκ Κερ(αμέων)
[...... Δ]ιονυσίου
......της

[.....κ]ράτης Ο....
......μος Θεοπ[όμπου]
[Σύν]τροφος Ἀλεξάνδ(ρου)
Ἀθήναιος Χρύσου
Σύνφορος Ἑρμοῦ
Λεύκιος Εὔπλοος
Μύρων Διοφάντου
Ἀβράστης Ἑρμεία
Λυδίας Χάρητος
Διάρητος Συμφέροντος
Ἐπ[α]φρᾶς Ζωσίμου
Φιλήμων Κορίνθου
Εὔκαρπος Τελεσφόρου
Εἰσίδοτος Ὑγείνου
Ζώπυρος)
Μουσικὸς Μηνοφίλου
Ζώσιμος Διονυσίου
[Δι]ονυσόδωρος Ζωσίμ(ου)
[Μο]υνδίμιος Θάλαμος
.....τος Εὐελπίστου

Ο....
Νει[κ.....]
Ἱερο[κλῆς ....]
Ἡρακλει.....
Ζηνόβιος ....
Ζώπυρος Μη[ν....]
Μουσηρίων Μο....
Πρεῖμος Εὐτίαντο[ς]
Ἐλευσείνιος)
Τολμίδης Γλαύκου
Ἱέραξ)
Σύμμαχος Μητροδώ(ρου)
Σωσίβιος Ἀφροδεισ(ίου)
Ἀντᾶς Διονυσίου
Ἱκεσιὸς Εὐτίωνος
Βένυστος
Θάμυρο[ς Σ]υμφόρου

In fronte cives tributim dispositos, in dextro lapidis latere peregrinos (ἐπεγγράφους) inscriptos fuisse apparet hic ut n. 1228.

1230 Lapis Pentelicus, a. 0,16, l. 0,27, cr. 0,08, inventus Athenis, incertum quo loco, exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλλ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 16. Exscripsit Koehler.

Var. lect. Pauca litterarum vestigia, quae apud Koehlerum non sunt, uncis inclusi. In dextri lateris inscriptione litterae Δ reliquiae quae Koehlerus invenit, apud Kumanudem non sunt. Reliquis omnibus in rebus apographa plane consentiunt.

[Οἰνεῖ]δος
.....ος Ἀχα[ρνεύς]
...όδωρος Εὐτυχ. Φ(υλάσιος)
.... Ἀριστοβούλ(ου) Ἀχαρ(νεύς) Ει..
[Κεκρο]πίδος Δάφνο[ς .....]
......ς) Πιτθ(εύς) Πολύκαρ[πος ....]
.......νίδης Μελι(τεύς) Πολυχρόνιος ......
[Εὐτυ]χιανὸς Μελι(τεύς)
....

In latere:

[ἐπὶ] Δ[ιογενείου]
Ἀχαρι[ας ......]
λεν[τιάριος· ὁ δεῖνα]

Δομέστιχος .....
Δωρίων Ἀγαθημέρου
Μηνόδωρος Γαΐου
Γάιος)
Σουλπίκιος Θάλαμος
Φιλέρως)
[Ἀβ]άσκαντος)
[Ζώπ]υρος Ἀβασκάντου
......ων
[Ἀγαθή]μερος
.....οσίνου

1231 *a* 'apud patruum D. Gaspari' Pouqueville. 'Athenis in aede Kamby reperta inscriptio et effossa' Fourmont. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 108. — *b* in Fourmonti schedis cum eodem lemmate, quo *a*. Utrumque coniunxit et ex Pouquevilli et Fourmonti exemplis ed. Boeckh C. I. G. 278 (inde transscripsit Lebas Attique 553).

. . . . ΟΝΟΣΔΙΟΝΥ	
. . . . ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ	
. . . ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ Π ΑΙΑΝΙΛΩΣ . . . ΧΟΥ	
ΑΓΑΘΩΝ)ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ	ΑΒΑΣΚΑ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΟΚΑΙΣΩΣΙΜΟΣΠΑΙ	ΠΑΡΑΜΟΝ
(a) ΝΙΚΩΝΣΩΣΙΜΟΥΚΥΔΑΘ	ΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥΚΥΔ	ΕΥΜΕΝΗΣ
ΙΟΘΕΤΗΣΕΝ	ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΥΣΙΟΣ	ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΣΕΡΑΠΙΟΥ
ΣΟΥΠΑΙ	ΕΡΜΟΦΙΛΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ
ΟΦ.ΠΑΙ	ΘΡΕΠΥΙΩΝΦΑΙΝΟ[Υ]
ΕΞΟ[Ι]	ΦΙΛΟΜΟΥΣ[ΟΣ]ΝΙΚΗΦ[Ο]Ρ[ΟΥ]
[Λ]ΕΥΚΟ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΝΔΙΝΥΣ	ΚΑΛΛΙΑΣΠΑΤΡ[ΟΒΙΟΥ]
ΟΔΟΤΟΣΔΙΟΝΥΣΟ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΑ[ΤΡΟ . . .]
ΤΕΥΤΗΣΔΙΟΝΥΣΔΩΡΥ	ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ[ΑΙΙ . . . .]
ΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΥΕΞ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ[Α]
ΛΠΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΥΕΞ	ΘΡΕΠΤΙΩΝΕ
(b) ΑΓΑΘΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΥ	[Γ]ΕΤΑΣΡΟΥ
ΑΝΔΡΟΣ ΛΕΥΚ	[. . Τ]ΡΑΤΩΝ
ΛΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ·Χ⁻	ΟΔΟ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ	Τ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ	Ο
Κ	

Var. lect. '*Ubi nihil dico, Fourmontum sequor.* V. 1 *Pouquev.* . . . . ΑΝΔΙΟΙ . . . ‖ v. 2 *Pouquev.* ΠΑΝΔΙΟΙ . . . ‖ v. 3 *Pouquev.* ΙΑΝΙ *pro* ΠΑΙΑΝΙΛΩΣ; *deinde* ΧΟΥ *addidi ex Pouquev. qui id. super* ΑΒΑΣΚΑ *habet* ‖ v. 4 *Fourm.* ΠΛΑΙ *etc.*, *Pouquev.* ΠΑΝΙ . . . . ‖ v. 5 Ο *ante* ΚΑΙ *ex Pouquev. et ultimum* Ι *ex eodem, item cetera, quae vitiata apud Fourm.* ‖ v. 7 *Fourm.* ΜΙΝΟ *etc.* ‖ v. 8 Σ *ante* ΤΡΑ *ex Pouquev.* ‖ v. 9 ΙΟΥ *ex Pouquev. item* v. 10 ΑΝΤΟΥ ‖ v. 11 *Pouquev.* ΘΡΕΠΠΩΝ ‖ v. 21 *Fourm.* ΩΔΟ, *Pouquev.* ΟΔ' Boeckh. Praeterea is nonnulla enumerat quae cum apud Fourmontum desint, ex Pouquevilliano exemplo recepit. Ea uncis inclusi.

. . . . ενος Διονυ[σ . . . .]	[ἐπέγγραφοι]
Πανδιονίδος	. . . .
Ἀγαθήμερος Παιανι[εύ]ς	. . . χου . . .
Ἀγάθων) Παιανιεύς	Ἀβάσκα[ντος . . . . .]
Σεκοῦνδος ὁ καὶ Ζώσιμος Παι(ανιεύς)	Παράμο[νος . . . .]
Νίκων Ζωσίμου Κυδαθ(ηναιεύς)	Ὀνήσιμος
Μηνόδωρος Ἰσιδώρου Κυδ(αθηναιεύς)	Εὐμένης
[καὶ ἠγωνο]θέτησεν	Δημόστρατος
[Λεοντ]ί[δ]ος	Πτολεμαῖος Σεραπίου
. . . . . . σου Παι(ονίδης)	Ἑρμόφιλος Ἀβασκάντου
[. . . . . . Τρ]οφ(ίμου) Παι(ονίδης)	Θρεπ[τ]ίων Φα(ι)ίνου
. . . . ἐξ Οἴ(ου)	Φιλόμουσος Νικηφόρου
. . . . Λευκο(νοεύς)	Δημήτριος
. . . ν Δι[ο]νυσ[οδώρου]	Καλλίας Πατροβίου
. . . όδοτος Διονυσο[δώρου]	Διονύσιος Πατρο[βίου]
. . . τεύτης (?) Διονυσοδώρ[ο]υ	Καλλίνικος Ἀ . . . .
. . . . ιος Διονυσοδώρ[ο]υ ἐξ [Οἴου]	Κόρινθος Ἀ . . . . .
[Εὔμο]λπος (?) Διονυσοδώρ[ο]υ ἐξ [Οἴου]	Θρεπτίων Ἐ . . . .
[Ἐπ]άγαθος (?) Διονυσοδώρ[ο]υ	Γέτας Ῥου[φ . . . . .]
. . . . ανδρος Λευκ[ονοεύς]	[Σ]τράτων
. λ . Σωσίστρατος Χ[ολλείδης] (?)	[Εὔ]οδο[ς]
. . . Ἀντίοχος	. . . τ . . .
Πτολεμαΐδος	. . . ο . . . .

Boeckhi supplementa recepi, praeterquam quod nonnulla nomina supplevi, quae ille omisit, et col. I v. 9 Leontidis tribus nomen reponere ausus sum. Nam hic fere incipere huius tribus recensum Boeckhius ipse animadvertit; atqui quum nomina tribuum superscripta fuisse ex col. I v. 2. 23 appareat, neque in ea parte lapidis ullus alius versus sit, in quo hoc nomen fuisse aliquam probabilitatem habeat, non dubito quin in litteris, quae per se sane nominis [Διον]ύσιος esse videantur, illius tribus designatio lateat.

1232 Athenis; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 302.

Ι Τ Ι Δ Ο Σ	Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο
Ι Ε Ι Α Σ	Σ Ω Τ Η Ρ Ι Χ Ο Υ
Ι	Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Σ
Σ Ω	Α Τ Τ Ι Κ Ο Σ Δ Ι
Μ Υ	Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ
Ι	Σ Η Ν Ω Ν
Ι Ε Ρ Ω Ξ Ε	Μ Η Τ Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ
Ι Μ Ι	Ν Α Ρ Κ Ι Σ Σ Ο Σ
. . . . .	Λ Ε Ι Β Ε Σ Τ Ο Σ
. . . . .	Μ Ι Λ Η Σ Ι Ο Ν
Ι Λ Ε Τ Ο Υ	Π Ο Υ Ν Υ Χ Ο Σ Ε Π Ι Μ Ε Ν Ε Ι Δ
Ρ Ο Φ Ι	Ζ Ω Ξ Ι Μ Ο Σ Ι Υ Π Ι Ν Ο Σ
Ο Σ	Ε Υ Τ Υ Χ Ι Μ Η Σ Ξ Ω Ι Λ Ο Σ
Ρ Μ Ι Τ Ι	Ξ Ε Κ Ο Υ Μ Ε Ο Σ Δ Ι Δ Α Κ Τ Ι

[. . . . ν]τίδος	Διονυσό[δωρος]
[. . . Ἑρμ]είας	Σωτηρίχου
. . . . .	Ἐπίκτητος
. . . . Ζω.	Ἀττικὸς Δι . . . .
. . . . . Μυ.	Δημήτριος
. . . . .	Ζήνων
. . . . . Ἱερ[ο]ξέ(νου)	Μητρόδωρος
. . . .	Νάρκισσος
. . . .	Λεί̈β[ερ]τος
. . . .	Μιλήσιο[ι]
[. . . . Φ]ιλ[ί]του	[Μ]ούνυχος Ἐπιμεν(ε)ίδου
[. . . . . Τ]ροφί(μου)	Ζώ[σ]ιμος, Ὑ[γε]ῖνος,
[. . . . ίδ]ης	Εὐτυχί[δ]ης, Ζωΐλος,
. . . . . . ρ Μιτι	[Σ]εκοῦ[νδ]ος, Διδακτι[κός]

Supplementa alterius columnae Boeckhii sunt praeter v. 9, quem ille ut plane incertum in exemplari minusculis exscripto omisit. Sed nomen Λεί̈βερτος etiam n. 708. 1145 est. *'Columna II videtur ultimae tribus fragmentum esse, hoc est Attalidis, cui recens institutae Milesios, novum demum, accensitos esse probabile est'* Boeckh. At neque Miletus pagus Atticae unquam fuit, neque tum quum hic titulus exarabatur, Attalis tribus recens instituta erat. Imo imperatorum aetati adscribendus est. Col. II v. 1—9 sane ad Attalidis recensum pertinere videntur, quam deinde excipiunt *peregrini* (ἐπίγραφοι), qui hic ut n. 1091. 1096. 1098 Μιλήσιοι vocantur.

1233 Tabula lapidis Pentelici fracta in duas partes, inventa anno 1858 'εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον μέρος τοῦ βάθρου τῆς Προμάχου ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας', a. 0,19, l. 0,25, cr. 0,10. Ed. Pittakis Eph. 3398. Exscripsit O. Lueders.

(*Textum vide pag. seq.*)

	Ἀπ . . . . ς	
. . . . . ης	Θε[μ]ιστοκ[λῆς]	
. . . . ον	Ἀσκλ[η]πιάδης Ἐ . . . . ου	Ἡρα . . . .
. . . . ε . ι .	Ἀθήναιος Μουσαι[ίου]	Αἴλ(ιος) . . . .
. . . . ς Ἀττικοῦ	Ἀρτεμίδωρος Αὐτο . . ίου	Λεο . . . .
τ . ς Χρυσίου (?)	Διογένης Παυλείνου	Ἀπο . . . .
. . . Θεογένης	Αἴλ(ιος) Καλλίας	Αἰτ . . .
[. . . Θ]εογένου	Παυλεῖνος	Τρ . . . .
. . νης Ἀσκληπιο[δ . .]ου	Ἀρχικλῆς ὁ καὶ Εὐσχήμων	Ε . . . .
. . . . λος Φίρμου	Καλλίας ὁ καὶ	Ι . . .
. . . μριος Φίρμου	Ζωσιμιανὸς Μενάνδρου	
. . Ἀθηνόδωρος	Αὐτόβουλος ὁ κ(αὶ) Ἀρτεμίδωρ[ος]	
. . . . . . ος)	Ἀπολλωνίδης Μέμνονος	
. . . . μος ὁ κ(αὶ) Ἀριστό[β]ουλ[ος]	Λεωνίδης Π[αμφίλου] (?)	
. . . νος)	Μηνόδωρος Διογέ[νους]	
[Ἀφροδ]ίσιος Κτεά[τ]ου	Ἀπολλώνιος Διογέ[νους]	
. . . εἶδος	Κάσιος Ἐπαγάθου	
[Ἀρεοπ]αγεῖται	Ζώπυρος Ἀγαθωνύμ[ου]	
. . . . αῖνος	Κέλαδος Ἀρτεμισίου	
	Διονύσιος Ἀρτεμισίου	

[. . . . ιδ]ος
[Ἀρε]οπα[γεῖται(?)]

. . . Φ[ρ]οντίν(ου)
. . . . . ένιος
. . . . ίου
. . . . ηνός
[. . . . . ο]υ

Ἀντίοχος Ἀλεξάνδ[ρου]
Εὔοδος Ἀγαθωνύμ[ου]
Βότρυς Δημύλου
Δημύλος)
Ἀσκληπιάδης)
Ἄνθος Ἀσκληπιάδ[ου]
Ἰουλιανὸς Ἀσκλη[πιάδου]
Μέ(μμιος) Ζώσιμος

Hunc epheborum recensum esse, in quo priore columna cives ex tribuum ordine dispositi fuerunt, altera et tertia peregrini (ἐπίγγραφοι), dubium non videtur. Nam quod unum ei sententiae obmoveri possit nomen Ἀρεοπαγεῖται quod col. I v. 17 scriptum fuisse veri simile ac paene certum, v. 20 certe haud improbabile est, nihil valet. Scimus enim ex n. 1085 v. 19, eadem ludicra rerum publicarum imitatione, qua archontes, strategi, praecones, agoranomi ephebi creati sint, etiam Areopagitas inter ephebos constitutos esse. Neque a veri similitudine abhorret, eos qui in titulis n. 1091. 1092. 1093 nulla tribuum ratione habita reliquorum epheborum gregi praemittuntur, quum sine dubio nobilissimi inter ephebos sint, ipsos illos Areopagitas esse. Contra titulum n. 1279, ubi item Areopagitae sunt, cur epheborum esse non existimem, docebo in adnotatione.

[Η C]
[Ο Ν]
[Ο . Ι .]
[C Α Τ Τ Ι Κ Ο Υ]
[Τ . C Χ Ο Α Ν Ι Ο Υ]
[. Θ Ε Ο Γ Ε Ν] Η C
[Ε Ο Γ Ε Ν Ο Υ]
[Ν Η C Λ C Κ Λ Η Π Ι Ο . . .] Ο Υ
[Ι Ο C Φ Ι Ρ Μ Ο Υ]
[Ω Ρ Ν Ο C Φ Ι Ρ Μ Ο Υ]
[Λ Θ Η Ν Ο Θ Ω Ρ Ο C]
[Ο C)]
[Μ Ο C Ο Κ Α Ρ Ι C Τ Ο . . Ο Υ Λ]
[Ν Ο C)]
[Λ Ε Ι C Ι Ο C Κ Τ Ε Λ C Ο Υ]
[Ε Ι Δ Ο C]
[Λ Γ Ε Ι Τ Λ Ι]
[Λ Ι Λ Ν Ο C]

[Ο C]
[Τ Ο Π Α Ρ . /]

[Φ Ρ Ο Ν] Τ Ε Ι Ν
[Ε] C Ι Ο C
[Ι] Ο Υ
[Η Ν Ο C]
Υ

Η
Μ
Α Π C
Θ Ε Ρ Ι C Τ Ο Κ [Λ Ι Ο Υ]
Α C Κ Λ . Π Ι Α Δ Η C Ε [Ο Υ]
Α Θ Η Ν Α Ι Ο C Μ Ο Υ C Ω Ν
Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο C Α Υ Τ Ο . V Ι C [Υ]
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η C Π Α Υ Λ Ε Ι Ν Ο Υ
Α Ι Λ Κ Λ Λ Λ Ι Α C
Π Α Υ Λ Ε Ι Ν Ο C
Α Ρ Χ Ι Κ Λ Η C Ο Ρ Α Ι [Ε Υ] C Χ Η Μ Ω Ν
Κ Λ Λ Λ Ι Α C Ο Κ Κ Α Ι . Τ Ι Ο [C]
Ζ Ω C Ι Μ Ι Α Ν Ο C [Μ] Ε [Ν] Α Ν [Δ Ρ] Ο Υ
Α Υ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο C Ο Κ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω [Ρ]
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Η C Μ Ε Μ Ν Ο Ν Ο C
Λ Ε Ω Ν Ι Δ Η C Π . ˇ . . . . .
Μ Η Ν Ο Δ Ω Ρ Ο C Δ Ι Ο Γ Ε
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο C Δ Ι Ο Γ Ε Ν [Ο Υ]
Κ Α C Ι Ο C Ε Π Α Γ Α Θ Ο Υ
Ζ Ω Π Υ Ρ Ο C Α Γ Α Θ Ω Ν Υ
Κ Ε Λ Α Δ Ο C Α Ρ Τ Ε Μ Ι C Ι Ο
Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο C Α Ρ Τ Ε Μ Ι C [Ι Ο Υ]
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο C Α Λ Ε Ξ Α [Δ]
Ε Υ Ο Δ Ο C Α Γ Α Θ Ω Ν [Υ Μ]
Β Ο Τ Ρ Υ C Δ Η Μ Υ Λ Ο Υ
Δ Η Μ Υ Λ Ο C)

vac.

[Α C] Κ Λ Η Π Ι Α Δ Η C)
Α Ν Θ Ο C Α C Κ Λ Η Π Ι Α Δ
Ι Ο Υ Λ Ι Α Ν Ο C Α C Κ Λ Η
Μ Ε Ζ Ω C Ι Μ Ο C

Η ɔ Α
Α Ι Λ
[Α] Ι Ο
[Α Π Ο]
[Α Ι Σ]
Τ [Ρ]
[Ε]
[Ι]

Var. lect. Uncis inclusi quae Lueders non iam legit in lapide. In reliquis eum secutus sum Pittakisii mendis non enotatis; paucis tamen locis de lectione dubitari licet: Col. II v. 7 ΑΥΤΟ.VΙC Lueders, ΑΥΤΟΗΦΙΛΟΥ Pittakis || v. 12 ΚΛΛΛΙΛCΟΚΛΙΛΡΙCΤΙΟC Pitt., sed aliud quid latere videtur || v. 16 ΛΕΩΝΙΔΗCΠΛΜΙΔ Pitt. Putaverim ΠΑΜΦΙΛΟΥ fuisse.

1234 Fragmentum marmoris Pentelici, a. 0,11, l. 0,12, cr. 0,07, ab omnibus partibus mutilum, inventum in theatro Bacchi. Ed. Pittakis Eph. 3744.

C
Α Ι Δ Ο C　　　Δ
Є Ι Δ Η C　　　Α Υ
Α Η Π Ι Α Δ Η C ɸ Ι Λ Η Τ Α Υ
Κ Α Ρ Π Ο C　　　Α Υ Ρ
Ξ Ι Δ Ο Τ Ο C　　　Α Υ Ρ
/ ɸ Є Ρ Є Ν Ι

Col. I v. 2 [Πτολεμ]αΐδος(?), v. 3 [Ἀσκ]ληπιάδης Φιλητ(ᾶ), v. 4 [Εὔ]καρπος, v. 5 [Εἰ]σίδοτος, v. 6 [Αἴ]λ(ιος) (?) Φερῖν[κος]. Col. II v. 3—6 quater nomen Αὐρήλιος scriptum fuisse videtur.

Ex Aureliorum nominis frequentia conieceris titulum anno 212/3 p. Chr. recentiorem esse (cf. adn. ad n. 1177). Sed non tantus est nominum servatorum numerus, ut certum de ea re iudicium fieri liceat.

1235 Marmor ab omnibus partibus praeter dextram mutilum, inter Elginiana. Edd. Osann Sylloge p. 94. Boeckh C. I. G. 295. Mon. Mus. Brit. p. 115 n. 45.

Κ Ι　　υ ι
Ρ Ο Υ Σ Ο Υ Ν Ι Ε Υ Σ Γ Ο Ν
Α Ν Δ Ρ Ο Υ Ι Ω Ν Ι Δ Η Σ Π C
Ο Σ Α Λ Ω Π Ε Κ Η Θ Ε Ν
‾Ρ Ι Δ Ο Υ Γ Α Λ Λ Η Ν Ε Υ Σ Λ
Ν Α Ι Ο Υ Α Λ Α Ι Ε Υ Σ
Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Ε Ρ Ι Κ Ε Ε Υ Σ　　sic
Ο Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ Σ Ο Υ Ν Ι Ε Υ
Ν Ο Σ Κ Ο Λ Ω Ν Η Θ Ε Ν　　Χ Α Ρ Ι Τ C
ɸ Ρ Υ Ν Ι Σ Κ Ο Υ Σ ɸ Η Τ Τ Φ Ο Σ Ο Λ Υ Μ Π Ι　　sic
Ε Σ Θ Ε Ν Ο Υ Κ Ε Ι Ρ Ι Α Δ Η Σ　　Ρ Ο
Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Θ Ο Ρ Ι Κ Ι Ο Σ Κ Ο Θ Ω Κ
Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Ι ɸ Ι Σ Τ Ι Α Δ Η Σ
Ν Ο Σ Σ Ο Υ Ν Ι Ε Υ Σ
Ο Υ Β Α Τ Η Θ Ε Ν　　sic
‾Ι Ρ Ι Ε Υ Σ
‾Ο Γ

.......ω.....ο[υ] (?)
.........ρου Σουνιεύς, γόν-
[ῳ δὲ .....]άνδρου Ἰωνίδης　　Πο..
........ος Ἀλωπεκῆθεν
.......τρίδου Παλληνεύς μ(ίσος) (?)
.....ναίου Ἀλαιεύς
[.... Ἀπο]λλωνίου Ἑρμεεύς
........ρος Ἀρτεμιδώρου Σουνιεύ[ς]
....νος Κολωνῆθεν　　Χαρίτ[ων]
.... Φρυνίσκου Σφήττ[ι]ος　　Ὀλυμπι[οδώ]-
.....σθένου Κειριάδης　　ρο[υ]
......οκλέους Θορίκιος　　Κοθωκ[ίδης]
[..... Δ]ιονυσίου Ἰφιστιάδης
........ιος Σουνιεύς
........ου Βατῆθεν
[....... Στ]ειριεύς
.........του.......

Editoris Angli lectionem secutus sum praeter v. 2, ubi litteras ΓΟΝ is ad nominis alicuius, veluti [Ἀντι]γόν[ου], genetivum pertinere iudicavit, quod ad dextrum latus simili modo ascriptum fuisset atque v. 9—12 illa Χαρίτων Ὀλυμπιοδώρου Κοθωκίδης.

1236 Apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

υ ι ς σ
Α Ρ Α Μ Ο Ν Ο Υ Ε Υ Ω Ν Υ
Μ Ο Υ Σ Α Ι Ο Υ Α Ν Α Γ Υ Ρ Α
Θ Ε Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ Κ Η Φ Ε
Ο Σ Δ Α Φ Ν Ο Υ Θ
Ο Υ Γ Α Ρ Γ Η Τ Τ Ι Ο Σ
Λ Ι Ο Υ Α Ν Α Γ Υ Ρ Α Σ Ι Ο Σ
ς Μ Α Ο Ρ ////////// Κ Η Φ Ε
Φ Α Λ Η

..............ο[υ]ς
[....... Π]αραμόνου Εὐων[υμεύς]
.... Μουσαίου Ἀναγυρά[σιος]
...... Θεογένους Κηφι[σιεύς]
........ος Δάφνου
........ου Γαργήττιος
........ίου Ἀναγυράσιος
[.... Σ]υμφόρ[ου] Κηφι[σιεύς]
.... Φαλη[ρεύς] (aut [Κε]φαλῆ[θεν])

Similitudo quaedam huic frustulo intercedit cum titulo n. 1110, neque a veri specie abhorret, hoc ad superiorem partem dextrae columnae illius tabulae pertinere.

1237 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

Ι Ο
Σ) Π Ε Ι Ρ Α
Ω Ν) Α Μ Α Ξ Α Ν Τ Ε Υ
Π Ο Λ Υ Κ Λ Ε Ι Τ Ο Σ) Μ Α Ρ
Ε Υ Φ Ι Λ Η Τ Ο Σ Δ Ι Ο Δ Ο Τ
‾Α Ρ Γ Η Τ Τ Ι Ο Σ

.............ιο[ς]
........ς) Πειρα[ιεύς]
....ων) Ἀμαξαντεύς
Πολύκλειτος) Μαρ[αθώνιος]
Εὐφίλητος Διοδότ[ου]
Γαργήττιος

1238 Athenis, ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 297 (Lebas Attique 636).

. . . Π Ο Σ
. . Ρ Ι Ν Ο Υ Τ
Α Ν Ι Ο Υ Κ Ι
Ι Ρ Α Ι Ε Υ Σ
Κ Ο Υ Ι Ω Ν
Δ Η Σ
Η Τ Ρ Ι Ο Υ Π Α Ι ‾
Ο Χ Ο Υ Λ Ε Υ Κ Ε
Α Ι Π Μ Ι Δ Η Σ
Ο Υ Ε Η Μ Α Χ Ι Δ Ι
Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι C
Μ Ε Ι Τ Ρ Ι Ο Υ
Ι Ν Ι Ο
Δ Η Μ Ο

. . . . πος
[. . . . . ἐκ Μυ]ρρινούττ(ης)
. . . . ωνίου Κι(κυννεύς?)
[. . . . . . . Πε]ιραιεύς
. . . . κου Ἰων[ίδης]
[. . . . . . . Ἰωνί]δης (?)
[. . . . . . . Δημ]ητρίου Παι(ανιεύς) aut Πα(ιονίδης)
. . . . όχου Λευκ(ονοεύς)
[. . . . . . . Π]αι[ον]ίδης (?)
. . . . ου Συπαλήττ[ιος]
[. . . . . Μ]αραθώνιο[ς]
[. . . . . . Δη]μ[η]τρίου
[. . . . . . Ἀραφ]ήνιο[ς]
. . . . Δημο . . . . .

Supplementa Boeckhii sunt. Ex versibus 2. 3. 6. 7. 8. 9. 10. 11 conlciat aliquis hunc catalogum similem in modum adornatum fuisse atque n. 1091. 1092. 1093. Sed certe v. 4 demoticon Πειραιεύς huic sententiae non favet, ut taceam de eis (v. 3 Κικυννεύς, v. 14 Ἀραφήνιος) quorum supplementum non certum est.

1239 Fragmentum Hermae, latum 0,305. Exscripsit Koehler.

ΠΙϹϹΤΟ. ..
ΘΕΟΦΙΛΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥ.

locus membri

ΓΝΗϹΖΩϹΙΜΟΥ ϹΦΗΤΤΙΟϹ
ΡΟΥ ΦΥΛΛϹΙΟϹ

Πίστος . . . . . .
Θεόφιλος Θεοδώρου Δ . . .
. . . . ένης Ζωσίμου Σφήττιος
. . . . ρου Φυλάσιος

1240 Non procul ab ecclesia Panagiae Gorgopiko se invenisse dicit Pittakis qui edidit l'ancienne Athènes p. 110.

ΑΣΚΗΝΗΜΙ
ΣΜΥΡΩΝΟΣΓΑΙ ΑΜΝΑΓ
ΠΟΣΙΔΩ·ΑΘΜ· ΣΚΑΙ·ΠΡΙΑΜΟΣ
ΗΜΕ.Δ ΕΥΠΟΡΟΣΠΡΙΑΜΟΥ
ΤΡΑΤΟΣ)ΜΕΛΙ) ΣΩΖΟΜΕΝΟΣΑΡΙΣΤ..
ΥΡΟΣ)ΙΚΑΡΙ. ΙΛΑΡΟΣΑΝΔΡΕΟΥΣ
ΝΟΣΜΕΝΑΝ·ΠΟΤΑΜ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΤΥ
ΝΕΥΠΟΡ·ΤΡΙΝΕΜ. ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΠΩΤ...
...ΙΑΝΤΙΟΧΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΖΩΠΥ·ΣΦΙΤ. ΦΙΛΗΜΩΝΣΩ
ΟΝΟΣΕΞ· ΖΩΣΙΜΘΣ)ΩΕ
. . . . ΣΜΟΣΔΙΟ

. . . . . ας Κηφ. Ἡμ. (?)
. . . . . ς Μύρωνος Γ[αρ](γήττιος) — Ἀμυν . . . . .
. . . . . . Ποσιδω(νίου) Ἀθμ(ονεύς) — Σιμι. (?) Πρίαμος
[. . . . Δ]ημέ(ου) Δ . . . — Εὔπορος Πριάμου
[. . . . σ]τρατος) Μελι(τεύς) — Σωζόμενος Ἀριστ . . .
[Φιλάργ]υρος) (?) Ἰκαρι(εύς) — Ἵλαρος Ἀνδρέου Σ . . .
. . . . . . νος Μενάν(δρου) Ποτάμ(ιος) — Διονύσιος Εὐτυ[χ . . . . .]
. . . . . ν Εὐπόρ(ου) Τρινεμ(εεύς) — Εὐφρόσυνος Π[ρ]ωτ . . . .
. . . . . . Ἀντίοχος — Ἀφροδίσιος
. . . . . Ζωπύ(ρου) Σφ[ή]τ(τιος) — Φιλήμων Σω . . .
. . . . . ονος Ἐξ. — Ζώσιμος Ὠ[αθεν] (aut [Ὀ]ή(θεν))
. . . σμος Διο . . . . .

1241 In fragmento tabulae lapidis Hymettii ab omnibus partibus mutilo, invento 'ἐν τῷ Πρυτανείῳ'. Ed. Pittakis Eph. 2604. (Lebas Attique 638).

ΗΣΕΡΑΤΟ/// Ο . . . .
ΤΟΔΩΡΟΣ)ΠΑΙΑΝ ΦΟΙΒΟΣ
ΑΝΥΧΙΟΣΠΑΙΑΝ ΔΙΔΥΜΟΣΣ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΥΧΕΡΟΥΑΧΑΡ ΑΥΛΟΣΕΛ
ΔΡΟΜΟΣΑΗΣΙΟΟΛΗΣΣΚΑΜ ΔΡΟΜΟΣ
ΥΣΑΙΔΟΣΤΡΑΤΩΝΙΚ

.... ης Ἐρατο[σθένους (?)]	Ο......
[Μεγισ]τόδωρος) Παιαν(ιεύς)	Φοῖβος .....
[Π]α[ν]νύχιος Παιαν(ιεύς)	Δίδυμος Σ ....
Φιλουμενὸς Εὐχάρου (?) Ἀχαρ(νεύς)	Αὖλος Ἐλ...
Δρόμος (?) [Μν]ησι[κ]λῆς (?) Σκαμ(βωνίδης)	Δρόμος
......ος Στράτων Ἰκ(αριεύς)	

A sinistra ephebi cives, a dextra peregrini (ἐπέγγραφοι) fuisse videntur. Ceterum multa dubia sunt in titulo neglegentissime exscripto. V. 5 init. Δρόμος ex alterius columnae versu respondente perperam repetitum videtur.

1242 Fragmentum Hermae, latum 0,30. Exscripsit Koehler.

ΚΛΛΥΛΛΙ
ΚΛΕΙΝΙΑΣΦΙΛΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΗΜΗΚΛΨΑΡΙΣ

Κλαύ(διος) Μα.....
Κλεινίας Φίλλ[νος]
Διονύσιος Δημη(τρίου) καψάρις

1243 Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,14, cr. 0,06, inventum Athenis loco incerto, exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐκδ. δαπάνῃ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας 1860 n. 17. Exscripsit Koehler.

ΠΙΔΙΟΓΕ
ΗΦΕΙΣΙΕΥΣ
ΛΥΣΙΜΑΧΟ)
ΣΖΩΣΙΜΟΣ)ΜΕΙ
ΧΟΣ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΝΛΙΟΣ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΛΝΔΡΟΣ-ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡ
ΤΟΛΛΩΝΙΟΣΑΝΤΙΠΑ
ΝΙΟΣ-ΖΩΣΙΜΟΥ
ΟΥ-ΕΥΝΟΜΟ
ΣΙΔΟΤΟΣ-Γ

[ἐ]πὶ Διογε[νείου· ....|... Κ]ηφεισιεύς
.. Λυσίμαχο[ς])
.. Ζώσιμος) Μει(λήσιος?)
...αχος Διονυσίου
[Ἀθ]ήναιος Διονυσίου
[Μέ]νανδρος Διονυσοδώρ[ου]
[Ἀ]πολλώνιος Ἀντιπά[τρου]
..ήνιος Ζωσίμου
...ου Εὐνομ[ος ....]
[Εὐ]σίδοτος ....

1244 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

Μ
ΠΟΡΟΣΝΕΙ
ΓΑΘΟΠΟΥΣΜΥ
ΑΝΟΣΜΗΤΡΑΣ
ΤΑΜΟΥ
ΞΑΝΔΡΟΣΕΥ
ΛΛΜΙ

[Εὔ]πορος Νει(κίου)
[Ἀ]γαθόπους Μυ.
..ανός, Μητρᾶς
[Πε]τάμου
[Ἀλέ]ξανδρος Εὐ
...... Λαμ(πτρεύς)

1245 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici inventum in septentrionali urbis parte, a. 0,13 (?), l. 0,20, cr. 0,07. Ed. Pittakis Eph. 3250.

(*Textum vide pag. seq.*)

[κεστροφύλα]ξ	
.........ος Θεοδώρου Μελι(τεύς)	
θυρωρός	
Αὐλ(ιος) Ἀλκιβιάδης	
ἐπένγραφοι	Ἀττικὸς Παλλα[νεῦ]
Κράτης Ἀφίλου	Πρεῖμος Ζήνων[ος]
Μουσαῖος Ἀφροδει(σίου)	Τελεσφόρος [)]
Ἐπαφρόδειτος)	Νεικίας Τελε[σφόρου]
Κορ(ήλιος) Αὔξιμος)	Ἐνπορικὸς ...
Εὐτύχης)	Εὐήμερος Φι..
Εὐδαίμων)	Ἀφροδείσιος Ἀ...
.. Γεωργός	Ἀγγέλιος (?) Πειρ..
.. Εὐτυχιανός	Μένανδρος
[Ἐλ]ευσίνι(ος) Διονυσο(δώρου)	Ζώσιμος
Εὐτυχᾶς Ὀνήτου	Ἐπίκου[ρος]
Διονυσόδ(ωρος) Λέοντος	Ζωσιμιαν[ός]
Εἰρήναιος)	Ἀρεστᾶς Στ...
Ζώσιμος Ἠλεί(ου)	Κοσμιανὸ[ς ...]

Ἀβάσκαν(τος) Εὐτυχίδα	Ἀβάσκαν[τος ...]
Ἐπάγαθος)	Αὐρ(ήλιος) Εὔπορ...
Λεύ(κιος) Εὐκαρπίδης Θησ(ίος)	Νεικόμα[χος ...]
Ζώπυρος Νεικίου	Βαλε[ρ]ια[νὸς ...]
Πεῖθαινος)	Εὐέλπισ[τος ....]
Εὔκαρπ(ος) Ἐπικτήτου	Ἀττικό[ς ......]
Διονύσιος Εὐτυχ(ίδου)	Εὐτύχης ....
Ἐπίκτητος Ἀρτέμω(νος)	Ἔλενο[ς ....]
Ἀθήναιος)	Διονυ[σ....]
Κτῆτος Ἑρμαίου	Ἀγαθε...
Ζωπύριχος (?) Ἑρμαίου	Ἐλπίδο[τος ....]
Παράμονος Ἑρμαί(ου)	Καλλ....
Ῥοῦφος Ἐπικτήτου	Φιλέρ[ως .....]
[Ἀ]ττικὸς Λέοντος	Δημο....
...πη....	Ἀπιατ[ικὸς ....]
	Περικ[λῆς ....]
	Ἵλ[αρος ...]

Ξ
ΟΙΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΜΕΛΙ
ΘΥΡΩΡΟΣ
ΑΙΛ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΕΠΕΝΓΡΑΦΟΙ	ΑΤΤΙΚΟΣΠΩΛΛΙ/
ΚΡΑΤΗΣΑΦΕΛΟΥΣ	ΠΡΕΙΜΟΣΖΗΝΩΝ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΑΦΡΟΔΕΙ	ΤΕΛΕϹΦΟΡΟϹ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)	ΝΕΙΚΙΑΣΤΕΛΕ
ΚΟΡΝΑΥΞΙΜΟΣ)	ΕΝΠΟΡΙΚΟΣ
ΕΥΤΥΧΗΣ).	ΕΥΗΜΕΡΟΣΦΙ
ΕΥΔΑΙΜΩΝ)	ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΑ
ΓΕΩΡΓΟΣ	ΑΓΡΟΛΑϹΠΕΡ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ	ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
.ΕΥΣΕΙΝΙΔΙΟΝΥΣΟ	ΖΩΣΙΜΟΣ
ΕΥΤΥΧΑΣΟΝΑΣΟΥ	ΕΠΙΚΟΥΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΔ)ΛΕΟΝΤΟΣ	ΖΩΣΙΜΙΑΝ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ)	ΑΡΙΣΤΑΣΣ¯
ΖΩΣΙΜΟΣΗΛΕΙ	ΚΟΣΜΙΑΝΟ
ΑΒΑΣΚΑΝΕΥΤΥΧΙΔΑ	ΑΒΑΣΚΑΝ
ΕΠΑΓΑΘΟΣ)	ΑΥΡ..ΕΥΠΟΡ
c ΛΕΥΕΥΚΑΡΠΙΔΗΣΘΗ	ΝΕΙΚΟΜΑ
ΖΩΠΥΡΟΣΝΕΙΚΙΟΥ	ΒΑΛΕΚΡΑ
ΠΙΘΑΝΟΣ)	ЄΥЄΛΠΙϹ
ΕΥΚΑΡΠΕΠΙΚΤΗΤΟΥ	ΑΤΤΙΚΟ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΤΥΧΗ	ΕΥΤΥΧΗΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑΡΤΕΜΩ	ΕΛΕΝΟ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ) .	ΔΙΟΝΥ
ΚΤΗΤΟΣΕΡΜΕΙΟΥ	ΑΓΑΘΟ
ΣΩΠΥΡΙΧΟΣΕΡΜΕΙΟΥ	ΕΙΣΙΔΟ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΕΡΜΕΙ	ΚΑΛΛΙ
ΡΟΥΦΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ	ΦΙΛΕΡ
ΤΤΙΚΟΣΛΕΟΝΤΟΣ	ΔΗΜϹ
ΓΙΗ	ΑΣΙΑ¯
	ΠΕΡΙΚ
	ΙΑΛ

Col. I v. 20 et col. II v. 11 quae Pittakis exhibet retinui, quia haec possunt nomina Graeca esse. Sed valde dubito an illic Σωτήριχος, hic Ἀφροδᾶς in lapide sit.

1246 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΕΠΕΝ	ἐπέν[γραφοι]
ΣΑΦΡΟΔΕ	......ς Ἀφροδε[ισίου]
ΝΜΥΡΩΝ	......ν Μύρων[ος]
ΔΡΟΣΕΥ	......δρος Εὐ....
ΣΑΓΑΘΟ	......ς Ἀγαθ....
ΟΓΟ	...... Θεο......

1247 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

ΑΠΟΙΟ	Ἀπο[λ]λ[ῶ(?)]
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ	Διονύσιος
ΑΦΘΟΝΗΤΟϹΙ	Ἀφθόνητος ..
ΞΝΝΥϹΔΙΟΝΥ	.ἰννυς Διονυ[σ...]
ΡΗΝΑΙΟϹΗΛΙ ΦΙΛ	[Εἰ]ρήναιος Ἡλ(ιοδώρου ?) Φιλ....
ΤΙΚΟϹЄΠΑΦ ΤΡΟΦΙ	[Ἀτ]τικὸς Ἐπαφρο(δίτου) Τρόφι[μος .....]
ΟϹ ϹΥΜΦΑ ΓΟΡΓΙΑϹ	.....ος Συμφά Γοργίας
ΝΑΙΟϹ ЄΙϹΙΔΩΡΟϹ	............ναιος Εἰσίδωρος
Ϲ ΑΠΠΟΛΛΩΝ	........ς Ἀ(π)πολλώ[νιος]

1248 Fragmentum lapidis Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

Ο
ΕΥΔΟΞΟΣ ΣΩΠ
ΕΥΗΜΕΡΟΣ ΣΩΣΙΜ
Σ ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΝΕΙΚΙΑΣ
ΡΥΘΜΟΣ ΥΓΙΝΟΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ ΕΥΕΛΠΙΣΤΟ
ΑΡΤΕΜΑΣΑΧΑΡ ΑΒΙΦΙΛΟΠΑ-
ΞΟΙ

ΑΧΟΣ ΚΑΛΛΙΠΟΣ
ΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ
ΜΑ ΟΥΣΥΝΝΑΥ
ΜΑΧΗΣΑΣ

ΞΥΣΤΟC
ΖΗΝΩΝΟC
ΟΚΑΙCΥΝΜ
ΑΧΩΝ

Ο
ΕΠ
ΖΗΝΣ
ΔΙΟΝΥ
ΔΙΟΝΥΣΙ
ΑΠΟΛΛΩΙ
ΖΙ
ΗΔ
ΠΟΛ
ΦΡ
ΑΥ
Ν
ΕΡΩ
ΝΟ
Ω

sutura

.ο.....
Ζωπ[ύρος ...]
Εὔδοξος Ζώσιμ[ος .....]
Εὐήμερος Νεικίας
Εὔκαρπος Ὑγῖνος
Ῥύθμος Εὐέλπιστο[ς]
Ὀνήσιμος Ἀβί[διος] Φιλοπάτ[ωρ ἐ]-
Ἀρτεμᾶς Ἀχαρ(νεύς) ξ Οἴ[ου]

......αχος Κάλλιπ(π)ος
......κνος Ἀπολλων(ί)-
[συννα]υμα- ου συνναυ-
[χήσας] μαχήσας·
Ξύστος O.....

Ζήνωνος
ὁ καὶ Συνμ-
αχῶν

Ἐπ.....
Ζήνω[ν .....]
Διονύ[σ.....]
Διονύσι[ος ....]
Ἀπολλω[νιος ..]
Ζ....
Ἡδ....
Πομ....
Φρ...
Αὐ...
Ν...
Ἐρω..
Νο...
Ω...

1249 In tabula marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutilata, a. 0,38, l. 0,22, cr. 0,13, inventa 'εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ξάνθη παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένην Κατηφόρη', exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 3203. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[.....τ]αί(?)
........ος
.... Μεγ.
...... Παννύ(χου)
[..... κῆρ]υξ· Νου.(?)
.....ς Ἀ[γ]αθο...
.....ε[τ]ος Γαΐου

Σκ....
Ἰλα[ρος ......]
Ἀσκληπ......
Φίλων Διονυ[σ...]
Ὄνασος Ἀθ[η]ν....
Θεόδωρος Ζωπύ[ρου]
Καρπίων Ζήνω[νος]
Φίλητος Γαΐου
Κλαύ(διος) Ἐπίμαχος
Δαίδαλος Νικάνο[ρος]

.....όνιος Δω.
....)
...ήσιος Νικη.
[.....φ]ορος Μύστο[υ]
.....μᾶς Ἀ[θ]η(ν...)
.....ος Ἀττικοῦ
[Νου]μήνιος [Ε]ὐφ.
..όσιμος Μενε.
[Ἡρ]ακλᾶς Ε[ἰρη]ναί(ου) (?)
..σίων)
....ίδοτος Βοβα.(?)
....γενος Ἰ.α.
....ρος
....τιμος Α
[..... Πο]ρφυρ[ίου]
........στ

Ἑρμίας) Μειλ[ήσιος]
Σπρειβώνιος Φιλ.
Μητρόβ[ιος ......]
Διονύσιος Πρ...
Ἑρμίας Ἑ[ρ]-
μίου Μελ[ι]-
τεύς

Reliqua plane incerta.

(*A*)

ι Α Ι
Ͻ Σ
Μ Ε Γ
Π Α Ν Ν Υ
Υ Ξ Ν Ο Π
Ϲ Α Ι Α Θ Ο Ͻ
Ͻ Ι Ο Σ Γ Α Ι Ο Υ
Ι Ν Ι Ο Ϲ Δ Ι Ο
Λ)
Ι Σ Ι Ο Σ Ν Ι Κ Η
Ͻ Ο Ρ Ο Σ Μ Υ Σ Τ Ϲ
Μ Α Σ Α Ϲ Η
Ͻ Σ Α Τ Τ Ι Κ Ο Υ
Μ Η Ν Ι Ο Σ Ε Υ ϕ
Ͻ Τ Ι Μ Ο Σ Μ Ε Ν Ε
Α Κ Λ Α Σ Ε Ν Α Ι
Σ Ι Ω Ν)
Ι Δ Ο Τ Ο Σ Β Ο Β Α
///ΗΝ Η Ο Σ Ι ϥ Α
Ρ Ι Ο Σ
Τ Ι Μ Ο Σ Λ
Ͻ ϕ Υ Ρ
Ϲ Α
Ͻ Ϲ
( )
Ϲ
Α

(*B*)

Ϲ ι
Ι Λ ι
Α Σ Κ Λ Η Π
Φ Ι Λ Ω Ν Δ Ι Ο Ν Υ
Ο Ν Α Σ Ο Σ Α Θ Ν
Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Ζ Ω Π Υ
Κ Α Ρ Π Ι Ω Ν Ζ Η Ν Ω
ϕ Ι Λ Η Τ Ο Σ Γ Α Ι Ο Υ
Κ Λ Λ Υ Ε Π Ι Μ Α Χ Ο Σ
Δ Α Ι Δ Λ Λ Ο Σ Ν Ι Κ Α Ν Ο
Ε Ρ Μ Ι Λ Σ) Μ Ε Ι Λ Ι
Ϲ Κ Ρ Ε Ι Β Ω Ν Ι Ο Ϲ ϕ Ι Λ
Μ Η Τ Ρ Ο Β
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Π Ρ Ι
Ε Ρ Μ Ι Α Σ Ε
Μ Ι Ο Υ Μ Ε Λ
Τ Ε Υ Σ

Col. *B* v. 4 post ΝΥ et v. 5 post ΘΝ vacuum spatium.

1250 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

Ν ///
Η Τ Ο Σ)
Ͻ Α Λ Λ Ο Σ)
Σ Ω ϕ Ρ Ω Ν)
Ρ Ο Σ Λ Γ Λ Θ Ω Ν Ο Σ
Ο Υ ϕ Ω Σ ϕ Ο Ρ Ο Σ)
Λ Ο Λ Ο Γ Ο Σ Γ Ο Ρ Γ Ι Ο Υ
Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Ρ Ο Υ Φ Ο Υ
Ρ Ο ϕ Ι Μ Ο Σ Ε Ρ Μ Ο Λ Λ
Ν Τ Ο Σ Ξ Η Θ Ο Σ)
ϕ Η Α Ρ Ι Σ Τ Α Γ Ο Ρ Α Σ
Ι Δ Ο Τ Ο Σ Ε Υ Κ Α Ρ Π Ο Υ
Ω Ν Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Ο Υ
Α Κ Ι Ν Θ Ο Σ Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Ο Υ
Ι Μ Ε Ρ Ο Σ Β Λ Λ Σ Τ Ο Υ
Λ Ω Σ ϕ Ο Ι Β Ο Υ
Τ Η Σ Τ Ρ Ο ϕ Ι Μ Ο Υ
Σ Σ Ω Σ Ι Μ Ο Υ
Ν ϕ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
Σ Τ Ρ Ο ϕ Ι Μ Ο Υ
Τ Ι Μ Η Τ Ο Υ
Θ Ο Σ Γ Α Ι Ο Υ
Σ Α Ν Ν Ι Θ Α Λ Λ Ο Σ
Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Σ Ι Ο Υ
Π Λ ϕ Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Υ
Κ Α Ρ Π Ο Σ)
Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ
Χ Ρ Υ Σ Ε Ρ Ω Τ Ο Σ
Σ /// Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο ///

. . . . ν
[Ἐπίκτ]ητος)(?)
. . . Θάλλος)
. . . Σώφρων
. . . . ρος Ἀγάθωνος
. . ου Φωσφόρος)
[Φι]λόλογος Γοργίου
. . όδωρος Ῥούφου
[Τρ]όφιμος Ἑρμολά(ου)
. . ντος Ζήθος)
[Σου]φη(νιος) Ἀρισταγόρας
[Ἴσ]ιδοτος Εὐκάρπου
. . ων Εὐτυχίδου
[Ὑ]άκινθος Εὐτυχίδου
[Ἵ]μερος Βλάστου
[Γέ]λως Φοίβου
. . . της Τροφίμου
. . . . . ς Σωσίμου
. . . . . ν Φίλωνος
. . . . ς Τρ[οφίμου]
. . . . Τιμήτου
[Ἐπάγα]θος Γαίου
. . . . . ς Ἀνν(ος) Θάλλος
[. . . . Ἀ]φροδεισίου
[. . . . Ἐ]παφροδίτου
[. . . . Εὔ]καρπος)
[. . . . . Ἀλε]ξάνδρου
. . . . Χρυσέρωτος
. . . . ς [Δ]ιονυσίο[υ]

1251 In fragmento tabulae marmoris Pentelici, invento ad Theseum, exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 519. (Lebas Attique 587). Contulit Koehler.

Ε Ι ι
Α Ρ Γ Υ Ρ Ο
Μ Ω Ν Ι Ο
Ϲ Ε Υ Ϲ)
Ο ϕ Ι Λ Ο Ϲ Ε
Λ Μ Ι Α Ν Ο Ϲ Δ
Ͻ Η Ν Α Ι Ο Ϲ Ε Υ
Λ Υ Κ Ο Ϲ Ε Υ Ο
Α ϕ Ι Κ Ο Ϲ)
Ρ Ο Δ Ι Π Π Ο Ϲ
Λ Ι Ρ Ο Ϲ Δ Ι Ο Γ //

. . . . . ε . . .
[Φιλ]άργυρο[ς . . . .]
[Ἀμ]μώνιο[ς . . . .]
[Θη]σεύς)
[Θε]όφιλος Ε. . . . . .
[Ἀμ]μιανὸς Δ. . . . .
[Ἀθ]ήναιος Εὐό[δου?]
[Γλ]αῦκος Εὐό[δου]
[Γρ]αφικός)
. . Ῥόδιππος
[Διό]δωρος Διογ[ένους]

1252 Fragmentum marmoris Pentelici, in museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

```
ΕΙ
M̄ ΛΒΛΣ
M̄ ΠΑΥΛΕ
ΝΕΙΚΟΣΤ
ΑΧΑΡΝΟ
ΕΠΙΤΥΝ
ΙΣΙΔΩΡΟ
ΣΩΤΑΣ )
ΕΥΤΥΧΟΣ
  ΥΚΛΡΠΣ
      ΡΠΣ
       Ν
       Γ
```

Εἰ . . . . .
Μ(άρκος?) Ἀβάσ[καντος]
Μ(άρκος?) Παυλε[ῖνος]
Νεικόστ[ρατος . . . . .]
Ἀχαρνο[ς . . . . . .]
Ἐπιτυν[χάνων . . . .]
Ἰσίδωρο[ς . . . .]
Σωτᾶς)
Εὐτυχος . . . .
[Ε]ὔκαρπο[ς . . . . . .]
[Εὔκα]ρπο[ς . . . . .]

Duorum reliquorum versuum reliquiae plane incertae.

1253 Fragmentum marmoris crassum 0,16, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
  ΟΝΟΥ
  ΝΙΟΣ
ΟΔΙΣΙΟΥ
 ΜΦΙΟΥ
ΡΑΜΟΝΟΥ
Σ )

ΡΑΝΤΙΔΗΣ
ΙΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΝΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΙΟΣΓΑΙΟΥ
ΟΥ )
ΝΖΩΣΙΜΟΥ
ΚΟΣ
ΥΧΟΥΣ

ΚΑ
```

[. . . . . γ]όνου
. . . . ιιος
[. . . Ἀφρ]οδισίου
[. . . . . . . Ἀ]μφίου
[. . . . . Πα]ραμόνου
. . . . . . ς)
[. . . . . Εὐφ]ραντίδης
. . . . . ριος Ἀφροδισίου
. . . . ν Ἀγαθόποδος
. . . . . ιος Γαΐου
. . . . . ου(ς))
. . . . . . ν Ζωσίμου
. . . . . κος
[. . . . . . Εὐτ]ύχους
. . . . κα . .

1254 Fragmentum inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

```
              ΩΝΧ
             ΥΜΛ
          ΥΛΚΙΝΘΟΣ
          ΠΛΡΛΜΟΝΟ
          ΜΛΞΙΜΟΣΛ
          ΜΥΡΙΣΜΟΛΤ
          ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΟΥΣ       ΞΛΝΘΙΠΠΟΣ
          ΛΦΡΟΔΕΙΣΙ
ΙΟΥΣ      ΣΥΜΦΟΡ
          ΝΟΥΜΑΡΑ
            vac.
```

. . . κν Χ . . .
. . υμα . . . . .
Ὑάκινθος . . .
Παράμονο[ς . . .]
Μάξιμος Ἀ . . .
Μύρισμο[ς] Ἀτ . . .
Ἡλιόδωρος . . .
. . . . ους Ξάνθιππος . . .
Ἀφροδείσι[ος . . .]
[. . . . . ν]ους Σύμφορο[ς . . . . . .]
νου Μαρα[θώνιος]

1255 Fragmentum Hermae, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΙЄΙΡ
ЄΥΜΟΛΠΟC
ΦΙΛѠΤΑC CΥΜΦЄ
_ѠCΙΜΟC)
ЄΥΤΥΧΙΔΗCΟΚΑΙ — ΙΟ.
////ΝΟCΚΑΛΛΙΚΡΑ — ΛΟΥΚ.
////ΟΙΟΔѠΡΟCΚΑΛΛΙ — ЄΙCΙΔΟΤ
ΔΙΟΔΟΤΟCЄΙΡΗ — ΑΧΙΛΛЄΥC
CѠCΙΒΙΟCЄΙΡΗ — ΦѠΚΑCCΥΜ
ЄΥΒΑCΙΛΛΙΟCΦΑΡ — ΚΑΤΙ ΠΑΤΡΟΦΙ
ЄΥΤΥΧΗCCѠΤΑ — ЄΥΤΥΧΑCЄΠΑΦΡ
ΠΟΛЄΜΑΡΧΟCΑΠ — ΑΙΛΙΟCΑΓΑΘΟΠΟ
ЄΠΑΓΑΘΟC) — ΠΟΤΙѠΛΑΝΟC CѠ *vac.*
ΠΡΟCΔΟΚΙΜΟCΝΗ — ΑΦΡΟΔЄΙCΙΟCΑΜ — CЄ//
ΖѠCΙΜΟCΝЄΙΚѠ — ΒЄΙΘΥCΒЄΙΘѠΝΟC — ΟΠ///
ΠΑΡΑΜΟΝΟCΝЄΙΚ — ΤΡΟΦΙΜΟC)
ЄΥΠΡΑΞΙΔΗCΑΦΡΟ — ЄΡΜΗCЄΠΙΚΤΗ
///ΓΑΘΗΜЄΡΟC) — ΘΗCЄΥCΔΙΟΝΥ
ΛΙ..C — ΔΙΟΚΛΗCΛЄѠΝΙ
ΝΟC — ЄΠΙΚΤΗΤΟCΚΑΛ
ЄΛ — ΑΤΤ

. . α Εἰρ[ηναίου]
Εὔμολπος . . . . .
Φιλώτας Συμφό[ροντος]
Ζώσιμος) — Ω . . . . . .
Εὐτυχίδης ὁ καὶ Ζ. — Ἰο[υλι . . . . . .]
[Μά]γνος Καλλικρά[τ . .] — Λούκι[ος . . . .]
[Πτ]ολεμαῖος Καλλι(κρατ.) — Εἰσίδοτ[ος . . . . .]
Διόδοτος Εἰρη(ναίου) — Ἀχιλλεὺς . . . . . .
Σωσίβιος Εἰρη(ναίου) — Φωκᾶς Συμ . . . . .
Εὐβασίλειος Φαρ(νάκου) — Κατί(λιος?) Πατρόφι[λος]
Εὐτύχης Σωτᾶ — Εὐτυχᾶς Ἐπαφρ[οδίτου]

Πολέμαρχος Ἀπ . . . . — Αἴλιος Ἀγαθόπου[ς]
Ἐπάγαθος) — Ποτιολανὸς Σω.
Προσδόκιμος Νη . . . — Ἀφροδείσιος Ἀμ. — Σω . . .
Ζώσιμος Νείκω(νος) — Βεῖθυς Βειθυνός — ὀπ . . .
Παράμονος Νείκ(ωνος) — Τρόφιμος)
Εὐπραξίδης Ἀφρο(δισίου) — Ἑρμῆς Ἐπικτή(του)
[Ἀ]γαθήμερος) — Θησεὺς Διονυ[σ . . . .]
. . λος Σπ . . . . . — Διοκλῆς Λεωνί[δου]
. . . . νος — Ἐπίκτητος Καλ.
. . . . ελ . . . — Ἀττ[ικός? . . . . .]

1256 Fragmentum tabulae tenuis, inventum apud S. Demetrium Κατηφόρη. Exscripsit Koehler.

ΟCΙ — Θεο (?) . . . .
ΜЄΜΜΙΟCΠΤΟ — Μέμμιος Πτο[λεμαῖος]
ΟΝΗCΙΜΟCЄΥΠΟ — Ὀνήσιμος Εὐπο[ρ . . .]
ЄΡΑΤѠΝΑΦΡΟΔ — Ἐράτων Ἀφροδ[ισίου]
ΑΙΝЄΙΑCΗΦΑΙCΤ — Αἰνείας Ἡφαιστ[ίωνος?]

1257 In parte urbis quam appellari dicit Πυργοί sive Πυργοί se invenisse narrat Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 510. Exscripsit L. Rossius, cuius apographo adscriptum est: *'Bruchstück; bei Dr. Kork'*.

(*Textum vide pag. seq.*)

Var. lect. Expressi Rossii apographum; pauca ex Pittakisiano, cuius menda enumerare inutile est, correxi: Col. I v. 15 .ΙΛΗΝΩΝ Ross, ΦΙΛΙΜΩΝ Pitt. || Col. II v. 3 ΚΑΣΙΙΜΟΥ Ross, ΚΑΣΗΜΟΣ Pitt. || v. 8 ΛΙΚΙΜΙ.ΡΗΣ Ross || v. 13 ЄΠΙΩΝΟΣΜ...ΔΩ Ross, ЄΠΙΡΟΝΟΣΗΡΟΔΟΥ Pitt. Dubitari licet de his locis: Col. I v. 12 ΦΙΛΩΝ Pitt., ΦΙΛΩΝΟ Ross. || Col. II v. 11 ΜЄΡΑCЄΙΝΟC Ross, ΚΛЄΡΑΣЄΙΝΟΣ Pitt. Quae Pittakis habet, cum ab Rossii apographo absint, uncis inclusi. Litterarum formas et versuum columnarumque quas dicunt dispositionem secundum Rossii exemplum expressi.

[. . . Ο C]
Ο Δ Λ Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ
C Τ Ι Χ Ο C Α Ρ Ι C Τ Ο Β
Ν Τ Ι Ο Χ Ο Σ Ο Υ Ρ Σ Ι Ω Ν Ο Σ
Τ Ι Κ Ο Σ Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι
Τ Υ Χ Η Σ Ε Υ Η Μ Ε Ρ
Ι Σ Τ [Ο] Σ
Ο Δ Ο Σ Ι Ο Σ
Ι Α Ρ Ω Ν Δ Ι Ο Ν Υ C • Δ Ω
Λ Ο Υ Κ Ι Ο Σ Φ Ι Λ Ω Ν Ο
Ε Ρ Μ Ε Ι Α Σ)
Α Ν Τ Ε Ρ Ω Σ Δ Η Μ Ε Ο Υ
Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν Α Ν Τ Ι [Φ Ω Ν Τ Ο Σ]
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Α Ν

[Ι Ι Χ Ι Α Ν Ο Σ Α . .]
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Ε [Ρ Μ Α Ι Ο Υ]
Κ Α Σ Η Ш Ο Σ Ν Ε Ι Κ Ι Ο Υ
Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Σ Ι Ο Σ Α Π Ο Λ Λ Ω
Π Ο Μ Λ Σ Τ Η Ρ
Ζ Ω Σ Ι Μ Ο Σ)
Ε Υ Κ Α Ρ Π Α Σ Ο [Ρ] Ε Ν Ο Υ
Λ Ι Κ Ι Μ Ι Θ Ρ Η C
Α Τ Τ Ι Κ Ο C Μ Υ C Τ Ι Κ Ο Υ
Ζ Ω Σ Ι Μ Ο C
Μ Ε Ρ Α C Ε Ι Ν Ο C
Δ Α Μ Α C Ε Υ Κ Α Ρ Π Ο Υ
Ε Π Ι . Ο Ν Ο Σ Μ . . . Δ Ω
Δ Η Μ Τ Ρ Ι Ο C
Α C Κ Λ Η Π Ι Λ Δ Η C Τ Ρ Α
Τ Ρ Α Ε Υ Τ Υ Χ Ι Α Ν Ο C

[Ν Η]
[Π Α]
[Α Φ]
[Α . .]
[Λ Υ]
Α Υ Ρ
Ε Υ Ο Δ Ι
Ε Υ Π Ρ Α
Φ Ι Λ Ι Π Π Ο
Π Ο Μ Ε
Π Ο Μ Σ Τ

. . . . ος
[Ἀφρ]οδᾶς Ἀλεξάνδ(ρου)
[Δομί]ττιχος Ἀριστοβ(ούλου)
[Ἀ]ντίοχος Οὐρσίωνος
[Ἀτ]τικὸς Ἐπαφροδεί(του)
[Εὐ]τύχης Εὐημέρ(ου)
. . . . ιστος
[Θε]οδόσιος

. . χιανὸς Ἀ . . . .
Διονύσιος Ἑρμαίου(?)
Κά(σιος) Σῆμος(?) Νεικίου
Ἀφροδείσιος Ἀπολλω[νίου]
Πομ. Ἀστήρ
Ζώσιμος)
Εὐκαρπᾶς Ὀρέν(τ)ου
Λικιμίθρης
Ἀττικὸς Μυστικοῦ
Ζώσιμος

[Χ]άρων Διονυσοδώ(ρου)
Λούκιος Φίλωνο(ς)
Ἑρμείας)
Ἀντέρως Δημέου
Φιλήμων Ἀντιφῶντος(?)
Ἀλέξανδρος Ἀντι(φῶντος?)

Μ. Ἐρατεῖνος
Δαμᾶς Εὐκάρπου
Ἐπί[γ]ονος Μ[ητρο]δώ(ρου)
Δημήτριος
Ἀσκληπιάδης Τρα.
Τρα. Εὐτυχιανός

Tertiae columnae relliquiae hae sunt: Νη . . . ., Πα . . . ., Ἀφ . . . . ., Ἀ . . . ., [Α]ὐ[ρήλιος(?) . . . .], Αὐρ[ήλιος . . . .], Εὐοδ[ιανός], Εὐπρα[ξίδης], Φίλιππο[ς], Πομ(πήιος) aut Πομ(πώνιος) Ἐ . . . ., Πομ. Στ . . . . . .

1258 Prope "Ἀνακείου" se invenisse dicit Pittakis, qui edidit l'ancienne Athènes p. 144 (Lebas Attique 584).

Σ Α Τ Υ Ρ Ο Σ
Ο Ν Ι Σ Ι Π Π Ο Σ
Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν
Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Σ
Σ Τ Ι Ο Υ Λ Ο Σ
Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν
Ζ Ω Σ Ι Μ Ο Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Τ Η Σ
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ
Η Μ Ε Ρ Τ Ο . .
Φ Ι Λ Ο Μ Η Λ Ο Σ
Α Λ . . . .
. . . . Υ Γ

Σάτυρος
Ὀνή[σ]ιππος
Στράτων
Ἀφροδίσιος
Στ(άτιος) Ἰουλος(?)
Στράτων
Ζώσιμος
Ἡρακλε[ώ]της
Διονύσιος
[Ἵ]μερτος
Φιλόμηλος
Ἀλ . . . . .
. . . . . υγ . .

1259 Athenis; ex schedis Fourmonti edidit Boeckh C. I. G. 301. (Lebas Attique 581).

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Α
Π Ο Σ Α Μ Ω Ν Ε Ρ Ι
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Ο Ν Η
Σ Ω Τ Ι Ρ Ι Χ Ο Σ Τ Ω
Φ Ι Λ Ο Κ Α Λ Ο Σ Σ Ω Σ Ι Μ
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Π Ρ Ο Σ Δ
Κ Λ Α Σ Κ Λ Η Π Ι Α Δ Η Σ
Ξ Υ Σ Ο Τ Ο Σ
Δ Ι Φ Ι Λ Ο Σ
Σ Ω Σ Ι Μ Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν
Θ Ι Ι Ν Ι Ω Ν
Κ Ι Ν Α Υ Ν Ο Σ
Σ Κ Λ Η Π Ι Α Δ Η Σ Ε Υ Π
Ͻ Φ Ο Κ Λ Η Σ Ε Ρ Μ Ι Α
Ͻ Φ Ι Μ Η Σ)
Ε Λ Α Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Α Ι
Ρ Ι Ο Σ Π Ο Λ Υ Κ Α Ρ Π
Ι Ν Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο
Μ Ο Σ Π Α Ρ Α Μ Ο Ν
Ο Σ Υ Ν Ο Σ
Ν Η Σ Ε Π Α Γ Α Θ
Ι Σ Ι Ο Σ

Διονύσιος Ἀ . . . .
Πε[ρ]γάμων Ἑρμ . .
Διονύσιος Οἰν[πίωνος]
Σωτήριχος [Ζ]ν . . . .
Φιλόκαλος Ζωσίμ[ου]
Διονύσιος Προσδ . . .
Κλ(αύδιος) Ἀσκληπιάδης
Ξύσ(ο)τος
Δίφιλος
[Ζ]ώσιμος Ἀλεξάν(δρου)
[Ἀ]θ[η]νίων
[Ἀ]κύν[δ]υνος
[Ἀ]σκληπιάδης Εὐπ.
[Σ]οφοκλῆς Ἑρμαί(ου?)
[Τρ]οφιμ[ᾶ]ς)(?)
[Ἀρχ]έλαος Ἀρισταί[ου]
. . . ριος Πολυκάρπ(ου)
. . . . . . ιος Διονυσίο[υ]
. . . . . μος Παρμενίω[ου]
[. . . Εὐφρ]όσυνος
. . . . . . ης Ἐπαγάθ(ου)
. . . . . . ίσιος

1260 Athenis 'in horto D. Gaspari'. Versus tres ultimos edidit Pouqueville Itin. T. IV p. 106. Totum titulum ex schedis a D. St.-Martin missis Boeckh C. I. G. 300. (Lebas Attique 582).

ΒΑΚΧΟΣ	ΔΙΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΟΣ	ΕΦΙΒΟΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝ	ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	ΔΙΟΚΛΗΣ
.ΩΙΚΕΡΑΣ	ΚΛΕΟΦΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΦΕΙΜΟΣ	ΕΠΙΚΤΑΣ
ΣΕΡΑΠΙΟΝ	ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΙΣΙΑΣ	ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ	ΩΥΚΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ	ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΑΞΙΟΣΗΡΑΚΛΕΑΣ	ΝΙΚΩΝ
ΕΞΙΚΟΚΡΑΤΟΥ	

V. 12 Pouquev. ΗΡΑΚΛΑΣ.

Βάκχος	Δῖος
Ὀλύμπιος	Ἔφ[η]βος
Δημοσθέν(ης)	Ἡρακλείδη[ς]
Διονύσιος	Διοκλῆς
[Πολύ]κερ[ο]ς (?)	Κλεοφῶν
Ἄδελφος	Ἀπολλώνι[ι]ος
Φ[ίρ]μος	Ἐπικτᾶς
Σεραπί[ω]ν	Ἀπολλώνι[ι]ος
[Τ]ισίας (?)	Ἀμάραντος
Παράμονος	[Λ]ύκος
Ἀπολλωνίδης	Ἡλιόδωρος
Ἄξιος, Ἡρακλέας (?)	Νίκων
[Ν]εικοκράτου (?)	

Supplementa Boeckhii sunt praeter col. I v. 9, ubi is nomen integrum esse existimans Ἰσίας scripsit. Sed positura litterarum indicare videtur, unam ab initio litteram periisse. Col. II v. 13 Boeckhius non attigit, neque me fallit lectionem meam incertam esse.

1261 Athenis in columna ecclesiae cuiusdam. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 299. (Lebas Attique 580).

ΙΜΕΝΨΟΥΣ
ΛΑΥΚΟΥ
ΙΙΙΝΕΙΚΟΥ
ΙΑΟΧΑΡΟΥΣ
ΚΙΑΛΕΩΣ
ΙΡΩΤΟΥ
ΟΝΝΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΡΠΟΥ
ΙΤΩΜΕΝΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥ
ΟΤΕΧΝΟΥ
ΙΤΩΝΠ
ΩΝΟΣ
ΙΛΙΟΥ
Λ ΛΗ
Μ

Var. lect. Lebasius ubique Ⲁ et Ⲁ pro eo, quod Fourmontus exhibet Α et Λ. Et sane eas fere esse in lapide harum litterarum formas conicias ex v. 4, ubi Fourmontus Ā habet, cum de signo nominis per compendium scripti hoc loco cogitari nequeat. Praeterea Lebas v. 1 init. ΙΜΕΙ, v. 5 ΚΙΛ̂Α. Sed tamen, quum observaverimus etiam eos titulos, quos ille ex aliis exemplaribus typis exscriptis repetiverit, mutationibus arbitrariis non plane vacare, dubito, num ipse lapidem viderit; et propterea Fourmonti exemplar ex corpore Boeckhiano exprimere satius duxi.

[. . . . . . . Ἀ]μύ[φ]ους (?)
[. . . . . . Γ]λαύκου
. . . . . . ονείκου
[. . . . . Φ]ι[λ]οχάρους
. . . . . . κιαλέως (?)
[. . . . . Π]ρώτου
[. . . . . Ἀ]θηνοδώρου
[. . . . Εὐ]κάρπου (aut Κάρπου)
[. . . . Ἀγαπ]ωμενοῦ (?)
[. . . . . . . Φιλ]αδέλφου
. . . . οτέχνου
. . . . ίτων Π . . .
. . . . ωνος
. . . . . . ιλίου
. . . . . λλη . .
. . . . . μ . .

Boeckhius non transscripsit minusculis litteris, sed v. 2 Γλαύκου, v. 6 Πρώτου fuisse adnotavit. Sane quae praeterea coniectura restituere ausus sum (v. 1. 4. 9. 10) neque multa sunt neque plane certa.

1262 Salamine, in pariete ecclesiae. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 308. Multo accuratius exscripsit L. Ross.

```
[C]ΟΥΝ. . . . ΝΟϹΕΠΙΚΤΗΤΟΥ                      Α
              ΟΥ
ΕΠΑΓΑΘΟϹΘΑΛΑΜΘΕΟΦΙΛΟϹ                          ΦΡΟ
ΛΙΚΙΝΔΙΟΓΕΝΗϹ                                  ΦΙΛΕΡ. . Ϲ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹΕΙϹΙΔΩΡȣ ΙΟΥΛΙΑΝΟϹ                    [ΘΕΟΦΙΛΟϹ]
             ΩΡΟΥ
ΘΑΛΑΜΟϹΑΘΗΝΟΔΦΡΟΝΤΩΝΔΙΟ. . .
```

Var. lect. Quae Fourmontus habet, Rossius non item, uncis inclusi. Cetera omnia ex Rossii apographo expressi, neque Fourmonti errores repetere operae pretium est. V. 1 init. ubi Ϲ Fourm. habet, litteram unam periisse etiam Rossius indicat.

. . . . νὸς Ἐπικτήτου	Α . . . . .
Ἐπάγαθος Θαλάμου, Θεόφιλος	Φρο . . . . . .
Λικί(νιος) Διογένης	Φιλέρ[ω]ς
Δημήτριος Εἰσιδώρου, Ἰουλιανός	Θεόφιλος (?)
Θάλαμος Ἀθηνοδώρου, Φρόντων Διο . . .	

1263 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

```
/
ΗΡΑΙ
ΙΟΥΛ
ΘΕΜΙ
ΕΝΠΙΙ
ΔΙΟΝ
ΛΙΟΝ
```

. . . . .
Ἡρα[κλ. . . . . .]
Ἰούλ[ιος . . . . .]
Θεμι . . . . .
Ἐπ[ι]ν[ικος . . .]
Διον . . . . .
Διον . . . . .

1264 Fragmentum marmoris. Exscripsit Koehler.

```
ΚΑΣ
ΚΑΝΤΟΣ
ΕΡΩΣ
ΟΗΜΕΡΩΣ
ΚΩΝ
ΧΑΡΙΣΤΟΣ
ΡΩΝ
```

. . . . κας
[Ἀβάσ]καντος
. . . . ἔρως
[Ἀγα]θήμερ[ο]ς
. . . χων
[Εὐ]χάριστος
. . ρων

1265 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

```
ΟΙ
ϹΑΝΤΙΠ
ΤΡΟV
ϹΑΝΤΙΠΑΤ
ΕΙΤΟ
```

. . . . ς Ἀντιπ[ά]|τρου
. . . . . . ς Ἀντιπάτ[ρου]
[Ἐπαφρόδ]ειτο[ς . . . . .]

1266 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

```
ΕΙΣΙ
ΑΡΙΣΤΕΙ
///ΤΟΛΛΩ
//////ΑΣΚΑΝΤΟ
vac.
```

Εἰσι . . . .
Ἀριστεία[ς . . . .]
[Ἀ]πολλώ[νιος . . . .]
[Ἀβ]άσκαντο[ς . . . .]

1267 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

```
ΔΙΟΝΥΣ
ΔΙΟΣΚΟ
ΔΙΟΝΥ
ΔΗΜ
ΔΙΟ
ΔΙ
```

Διον[ύ]σ . . . . . .
Διόσκ[ορος] (aut Διοσκ[ορίδης])
Διονύ[σ . . . .]
Δημ . . . . .
Διο . . . .
Δι . . .

Videntur haec superesse ex catalogo ephehorum peregrinorum (ἐπεγγράφων) eodem modo disposito atque n. 1138, ut nomina ab eadem littera incipientia componantur quidem, sed reliquarum litterarum praeter initialem ordo alphabeticus non servetur.

1268 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

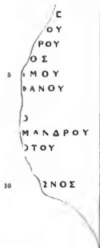

Perexiguae nominum relliquiae eaeque magnam partem eius generis, ut quale nomen fuerit non liceat coniectura assequi. V. 6 [Στε]φάνου, v. 8 fortasse [Διο]μάνδρου (quod nomen bis invenitur in titulo n. 1145) fuit.

1269 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

Quod de n. 1268 dixi, etiam de hoc frustulo valet. Quare haec litteris minusculis transscribere supersedeo.

1270 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

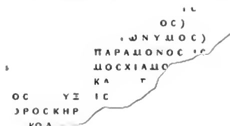

.....ος)
...ώνυμος)
Παράμονος Ἰσ...
Μοσχίω[ν]ο[ς ...]
Κλ(αύδιος) Π...
.....ος Ἰσ....
.....ορος κῆρ|υξ
...κολ....

1271 Fragmentum Hermae. Exscripsit Koehler.

V. 3 ....άδου Μαρ(αθώνιος), v. 4 [ὁ δεῖνα Ἀν]τιγένου.

1272 In tabula marmoris Hymettii a sinistra integra, cr. 0,13. Lapis bis inscriptus fuit; nam et supra et infra hunc titulum antiquiorum litterarum vestigia sunt. Inventus lapis ad Parthenonem, exstat in gradibus Parthenonis. Ed. Pittakis Eph. 3721. Exscripsit Koehler.

ΦΙΛΟΙ
ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΝΚΑΙΕ
ΝΟΚΡΑΤΗΣ

φίλοι
Φιλαθήναιος
Ἡλιάδης ν(εώτερος) καὶ ἐ.....(?)
[Νι]κοκράτης

1273 Fragmentum. Exscripsit Koehler.

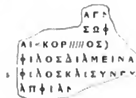

.......Ἄγν[ου?]
..... Σώφ[ρονος(?)]
Αἴ(λιος) Κόρ[ινθ]ος)
φίλος διαμείνα[ς]
5 φίλος καὶ συν....
Ἀπφιαν[ὸς ....]

V. 2 conieceris sophronistarum aut hyposophronistarum munus commemoratum fuisse, sed quae sequuntur id non admittunt.

1274 Fragmentum Hermae, l. 0,32. Exscripsit Koehler.

vac.
ΤΩΗΡΑΚΛΕΙΕΛΛΤΑΙΩ
ΚΛΙΛΝΔΡΙΛΔΗ
vac.

Τῷ Ἡρακλεῖ Ἐλαταίῳ | καὶ Ἀνδριάδῃ.

1275 Marmor aëtomate instructum, in quo duae coronae rudi opere fabricatae; in ima lapidis parte anaglyphum, duos repraesentans pueros, quorum alter lampadem tenet, alter, ut Boeckhio videtur, imam facis particulam, quae superest reliqua combusta. Scylacii repertus aut ex vicinia eo delatus esse dicitur lapis. Edidit Dux Mich. Vargas-Macciuca Spiegazione di un raro marmo Greco, 1791. 4 (aeri incisum) et inde Boeckh C. I. G. 287. (Lebas Attique 614. Franz El. epigr. p. 264 n. 107).

ΦΛΝΟΥ
C IN
ΟΙCΥΝΕΦΗ   ΒΟΙCΟΦΟΚΛΛ
ΚΟΝΩΝΛΝΕΙΚ   ΙΝΛΛΙΛΙΛΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΥΚΙΟΥΛΡΧΟΝΤΟC
ΚΟCΜΗΤΕΥΟΝΤΟCΛΝΤ
ΟΧΟΥΠΛΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤCC
ΖΗΘΟΥΦΙΛΟΙΓΝΗCΙΟΥC
ΕΠΛΦΡΟΔΕΙΤΟC   ΕΙCΛC
ΠΡΟCΔΟΚΛC   ΜΥΡΜΗΣ
ΤΕΛΕCΦΟΡΟC   ΦΙΛΟΙ
ΛΡΙCΤΙΠΠΟC   ΕΥΦΙΛΗΤΟC
ΕΥΚΡΛΤΗC   ΔΙΟΚΛΗC
ΚΤΗCΛC   ΔΙΟΝΥCΙCC
ΝΕΙΚΗCΛCΤΗΝ   ΛΝΤΙΛΛC
ΛΛΝΠΛΔΛ   ΝΕΙΚΗCΛCΤΗΝ
ΛΛΙΛΙΛΝΟΥ   ΛΛΝ ΠΛΔΛ
ΖΩCΙΜΟC   CΟΦΟΚΛΕΟΥCΚΛ
ΚΟΝΩΝΟCΠΕΙ
ΝΩΝ

[Στε]φανοῦ[σιν | οἱ συνέφηβοι Σοφοκλ(έ)α, | Κόνωνα, Νεῖκων, Λαιλιανόν, | ἐπὶ Λουκίου ἄρχοντος, κοσμητεύοντος Ἀντ[ι]|όχου, παιδοτριβ[ο]ῦντος | Ζήθου, φίλοι γνησίους(?).

Ἐπαφρόδειτος	Εἰσᾶς
Προσδοκᾶς	Μύρμη[ξ]
Τελεσφόρος	φίλοι
Ἀρίστιππος	Εὐφίλητος
Εὐκράτης	Διοκλῆς
Κτησᾶς	Διονύσιος
νεικήσας τὴν	Ἀντιλλᾶς
λαμπάδα	νεικήσας τὴν
Λαιλιανοῦ·	λανπάδα
Ζώσιμος	Σοφοκλέους κα[ὶ]
	Κόνωνος· Πεί|νων

Diu incertus haesi, utrum hunc titulum reciperem necne. Nam dubia utique est origo Attica. Sed certe ad Scylacium referri (ut vult editor Italus) nullo modo potest. Quod praeter ea quae iam Boeckhius attulit, etiam confirmatur Strabonis loco (VI, 1, 2 p. 253 Cas.), qui expressis verbis testatur sua aetate nusquam in Italia praeter Tarentum Rhegium Neapolim Graecum sermonem et Graeca instituta mansisse. Atqui Strabonis aetate hic titulus utique recentior est. Quare quum aliunde illuc delatum esse constet lapidem, cumque similitudinem cum Atticis magnam ei intercedere appareat, Boeckhius inter Atticos rettulit, quem ut in re dubia sequi constitui, quum supervacaneum addidisse minor fortasse culpa sit quam necessarium omisisse. Ceterum v. 4 a Boeckhii ratione, qui Νεικ[ήτη]ν supplevit, recessi. Nam lacunam ibi esse certe versibus 3 et 5 comparatis veri simile non est, et Νῖκις nomen Graecum esse, ut Ἆγις, Σῶσις, quae omnia respondent aliis in -ίας desinentibus, satis constat.

CLASSIS QVARTA.

CATALOGI ALII.

1276 In magno lapide, qui olim in muro aliquo Erechthei inaedificatus fuisse videtur, nunc est prope Erechtheum, occidentem versus. Tres partes (*A B C*) una iuxta alteram scriptae sunt. In alio lapide infra posito titulum continuatum fuisse necesse est, ita ut infra *A* Pandionis, Leontis, Ptolemais, infra *B* Hippothontis et Aeantis, infra *C* quae restant ex Attalide nomina fuerint. Edd. Meier et Ross Allgem. Lit. Ztg. 1838 Nr. 196. Ross de demis n. 6 p. 24. Pittakis Eph. 186. Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

A

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἐπὶ Ἀρείου τοῦ Δωρίωνος Παιανιέως | ἄρχοντος τῆς πόλεως ἄρχων τοῦ γένους | τοῦ Ἀμυνανδριδῶν Ἄρειος Δωρίωνος Παι|ανιεὺς τούσδε ἀνέγραψεν γεννήτας ἐπιδεξάμενος τὸ δαπάνημα ἐκ τῶν ἰδίων

ἄρχων τοῦ γένους
[Ἄρειος] Δωρίωνος Π[αι]α[νι]εύς
ἱε[ρ]εὺς Κέκρο[π]ος
Ἀρίστων Σωσιστράτου Ἀζηνιεύς
ταμίας τοῦ γένους
Ἡλιόδ[ω]ρος) [Β]ατῆθεν
Ἐρεχθεῖδος
Ἀργαῖος Τειμάρχου Παμβωτάδης
Διόδωρος) Ἀναγυράσιος
Ἡγησίας Θυμοτίλου Ἀναγυράσιος
Δημοκράτης Ἰσιδότου Κηφισιεύς
Ἐπίγονος Ἀναγυράσιος
Κλ[ε]ιτόμαχος Ἀναγυράσιος
[Πάμ]φιλος) Λαμπτρεύς
Εὐπί[θη]ς Παμβ[ω]τά[δη]ς
Ἀθήναιος Λαμ[πτ]ρεύς
Ζηνόδωρος Ἀφροδισ[ί]ου Λαμπτρεύς, Παιανιέως | υἱός.
Αἰγεῖδος
..............ου ἐγ Μυρρινούττης
.... Βατῆθεν πρ(εσβύτερος)
[........... Βατῆ]θεν νέος

Desunt praeter reliquam partem Aegeïdis Pandionis, Leontis, Ptolemais. Sequitur:

B

Ἀ[κ]αμαν[τίδος]
Ἀριστομένης Σφήτ[τιος]
Θεογένης Ἰφιστιάδης
Διονυσόδωρος Πόριος
Σώστρατος [Ἀλε]ξάνδρο[υ Σ]φ[ήττιος]
Ἀχαιὸς Σφήττιος
Ἀπολλώνιος Κικυν(νεύς)
Διονύσιος Κικυννεύς
Οἰνεῖδος
Νικήτης Ἀχαρνεύς
Κρίτων Ἀχαρνεύς
Μιλτιάδης Ἀχαρνεύς
Σώστρατος Ἀχαρνεύς
Κριτόδημος Ἀχαρνεύς
Λυσικράτης Ὀῆθεν
Διονύσιος Ἀχαρνεύς
Ἀπολλώνιος Θριάσιος
Δημόκριτ[ος] Θριάσιος
Κεκροπίδος
Λεωνίδης Μελιτεύς
Φαῖδρος Μελιτεύς
Τειμόθεος Μελιτεύς
[Ἀλέ]ξανδρος Εὐτυχίδου Αἰξωνεύς
...... Θεοδώρου Ἁλαιεύς
.........ιος Ἁλαιε[ύς]

Initio columnae tertiae perierunt nomina tribulium Hippothontidis et Aeantidis. Deinde sequebatur:

C

[Ἀντιοχίδος]
. . . .
[Γ]άιος [Ῥο]ββρι[ο]ς [Π]αλλη(νεύς)
Φιλόστρατος Ἀναφλύστ(ιος)
Ἀγαθοκλῆς Παλληνεύς
Ματρέας Παλληνεύς
Ἀτταλίδος
Ἀρίστων Σωσιστράτου Ἀζηνιε(ύς)
Θεοδόσιος Σουνιεύς
Πλώτιος Αὔλου Ἀζηνιεύ[ς]
Ἄτταλος Σουνιεύς
Διόδοτος Ἀπολλωνιεύς
Μητροφάνης Ἀθμ[ονεύς]
Διονύσιος Σουνιεύ[ς]
Ἐπικράτης

Nulla est causa cur Areum Dorionis f. Paeaniensem qui hoc loco et archon eponymus civitatis et archon gentis Amynandridarum est, cum Rossio diversum iudicemus ab Areo Dorionis f. Paeaniensi, quem titulus n. 63 Augusti aetate archontem eponymum fuisse indicat. Sane ex ipso titulo nihil perspicitur, nisi eum Hadrianide tribu instituta antiquiorem esse; quod non tam efficitur eo, quod Hadrianis suo loco inter Acamantida et Oeneida non invenitur, nam quidni casu quodam nulli gentiles in hac tribu fuerint? Sed certissimum argumentum est, quod hic habemus Pambotadas in Erechtheide, Thriasios in Oeneide, quos pagos postea in Hadrianida translatos constat (Hermae IX p. 386. 391). Quae quum nihil probent nisi anno 126 p. Chr. titulum antiquiorem esse, tamen nihil inest, quod eum Augusti aetate recentiorem esse indicet. Quod cum ita sit et quum duobus archontibus haec nomina Ἄρειος Δωρίωνος Παιανιεύς communia fuisse veri simile certe non sit, hic Amynandridarum recensus Augusti aetati ascribendum est. Ceterum col. *B* v. 5, ubi Rossius Alexandrensium pagum invenisse sibi videbatur, Koehlerus rectius et legit et supplevit.

(*A*)

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗЄΠΙΑΡЄΙΟΥΤΟΥΔωΡΙωΝΟϹΠΑΙΑΝΙЄωϹ
ΑΡΧΟΝΤΟϹΤΗϹΠΟΛЄωϹΑΡΧωΝΤΟΥΓЄΝΟΥϹ
ΤΟΥΑΜΥΝΑΝΔΡΙΔωΝΑΡЄΙΟϹΔωΡΙωΝΟϹΠΑΙ
ΑΝΙЄΥϹΤΟΥϹΔЄΑΝЄΓΡΑΥЄΝΓЄΝΝΗΤΑϹЄΠΙΔЄΞΑ
ΜЄΝΟϹΤΟΔΑΠΑΝΗΜΑЄΚΤωΝΙΔΙωΝ
ΑΡΧωΝΤΟΥΓЄΝΟΥϹ
ΔωΡΙωΝΟϹΠ Α ЄΥϹ
ΙЄ ЄΥϹΚЄΚΡΟ ΟϹ
ΑΡΙϹΤωΝϹωϹΙϹΤΡΑΤΟΥΑΘΜΟΝЄΥϹ
ΤΑΜΙΑϹΤΟΥΓЄΝΟΥϹ
ΗΛΙΟΔΡΟϹ) ΑΤΗΘЄΝ
ЄΡЄΧΘЄΙΔΟϹ
ΑΡΓΑΙΟϹΤЄΙΜΑΡΧΟΥΠΑΝΒωΤΑΔΗϹ
ΔΙΟΔωΡΟϹ)ΑΝΑΓΥΡΑϹΙΟϹ
ΗΓΗϹΙΑϹΘΥΜΟΤЄΛΟΥΑΝΑΓΥΡΑϹΙΟϹ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗϹΙϹΙΔΟΤΟΥΚΗΦЄΙϹΙЄΥϹ
ЄΠΙΓΟΝΟϹΑΝΑΓΥΡΑϹΙΟϹ
ΚΑϹΙΤΟΜΑΧΟϹΑΝΑΓΥΡΑϹΙΟϹ
Τ◡˘ΦΙΛΟϹ)ΛΑΝΠΤΡЄΥϹ
ЄΥΓЄΡΗϹΠΑΝΟϹΤΑ Τ
ΑΘΗΝΑΙΟϹΛΑΝ ΡЄΥϹ
ΞΗΝΟΔωΡΟϹΑΦΡΟΔΙϹ///ΟΥΛΑΝΠΤΡЄΥΣΠΑΜΜЄΝΗΣ
ΑΙΓЄΙΔΟϹ ΥΙΟΣ
ΟΥЄΓΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤΗϹ
ΒΑΤΗΘЄΝΠ
ΘЄΝΜЄϹΟϹ

(*B*)

Α ΑΜΑΝ
ΑΡΙϹΤΟΜΗΔΗϹϹΦΗΤ
ΘЄΟΓЄΝΗϹΙΦΙϹΤΙΑΔΗϹ
ΔΙΟΝΥϹΟΔωΡΟϹΠΟΡΙΟϹ
ϹωϹΤΡΑΤΟϹ//////-ΑΝΔΡϹ/////Φ//////
ΑΧΑΙΘЄϹϹΦΗΤΤΙΟϹ
ΑΠΟΛΛωΝΙΟϹΚΙΚΥΝΙ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΚΙΚΥΝЄΥϹ
ΟΙΝЄΙΔΟϹ
ΝΙΚΗΤΗϹΑΧΑΡΝЄΥϹ
ΚΡΙΤωΝΑΧΑΡΝЄΥϹ
ΜΙΑΤΙΑΔΗϹΑΧΑΡΝЄΥϹ
ϹωϹΤΡΑΤΟϹΑΧΑΡΝЄΥϹ
ΚΡΙΤΟΔΗΜΟϹΑΧΑΡΝЄΥϹ
ΛΥϹΙΚΡΑΤΗϹΟΗΘЄΝ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΑΧΑΡΝЄΥϹ
ΑΠΟΛΛωΝΙΟϹΘΡЄΙΑϹΙΟϹ
ΔΗΜΟΚΡΙΤ ΘΡЄΙΑϹΙΟϹ
ΚЄΚΡΟΠΙΔΟϹ
ΛЄωΝΙΔΗϹΜЄΛΙΤЄΥϹ
ΦΑΙΔΡΟϹΜЄΛΙΤЄΥϹ
ΤЄΙΜΟΘЄΟϹΜЄΛΙΤЄΥϹ
ΞΑΝΔΡΟϹЄΥΤΥΧΙΔΟΥΑΙΞωΝЄΥϹ
ΘЄΟΔωΡΟΥΑΛЄΥϹ
ΙΟϹΑΛΑΙЄΥ

(*C*)

ΙΑΙΟϹ . . ΒΡΙ . ϹΗΑΑΑΙΙ
ΦΙΛΟϹΤΡΑΤΟϹΑΝΑΦΛΥϹΤ
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹΠΑΛΛΗΝЄΥϹ
ΜΑΤΡЄΑϹΠΑΛΛΗΝЄΥϹ
ΑΤΤΑΛΙΔΟϹ
ΑΡΙϹΤωΝϹωϹΙϹΤΡΑΤΟΥΑΘΜΟΝЄ
ΘЄΟΔΟϹΙΟϹϹΟΥΝΙЄΥϹ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹϹΟΥΝΙЄΥϹ
ΠΛωΤΙΟϹΑΥΛΟΥΑΘΜΟΝЄΥ///
ΑΤΤΑΛΟϹϹΟΥΝΙЄΥϹ
ΔΙΟΔΟΤΟϹΑΠΟΛΛωΝΙЄΥϹ
ΜΗΤΡΟΦΑΝΗϹΑΘΜ///
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹϹΟΥΝΙЄΥ///
ЄΠΙΚΡΑΤΗϹ

A v. 19 Koehlerus signo interrogationis apposito quae initio eius versus leguntur non plane certa esse indicat.
C v. 6 post ΜΟΝЄ margo est.

1277 In fragmento tabulae lapidis Pentelici, a. 0,30, l. 0,22, cr. 0,15, inventu occidentem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 2115. Beulé l'Acropole II p. 352. Denuo contulit Koehler.

ΔΗΜΗΤΡΙΟCΚ
ΚΑΛΙCΤΡΑΤΟC
ΑΦΡΟΔΕΙCΙΟCΚΙ
ΑΡΙCΤΩΝΥΒΑΔ
ΠΤΟΛΕΜΑ
ΛΕΥΚΙΟC)ΒΕΡΕΝΙ
ΑΥΛΟCΒΕΡΕΝΕΙΚ
ΓΛΑΥΚΕΤΗCΒΟ
ΛΕΥΚΙΟCΦΛΥΕ
ΔΗΜΗΤΡΙΟ
ΒΑΡΓΟΝ
ΤΕΙΑ

[Λεωντίδος]
. . . .
Δημήτριος Κ . . . . .
Κ[α]λλίστρατος
Ἀφροδείσιος Κι . . . . . .
Ἀρίστων Ὑβάδ[ης]
Πτολεμα[ίδος]
Λεύκιος) Βερεν[ικίδης]
Αὖλος Βερεν[ικίδης]
Γλαυκέτης Βο[υτάδης]
Λεύκιος Φλυε[ύς]
Δημήτριο[ς . . . . . .]
Βαργον[τήιος . . . .]
Τειμ . . . .

Primo aspectu catalogi ephebici fragmentum esse putaveris. Sed in arce inventum est, id quod mirum esset in titulo ephebico. Accedit quod magnam habet similitudinem cum n. 1276 item in arce invento. Qua in re inprimis commemoratione digna est nominum ratio, inter quae in utroque titulo non rara sunt, quibus solum demoticum, non addita patris designatione, subiungitur; litterarum formae, etiam minus vulgares veluti λ pro Α, utrobique plane eaedem sunt. Quare longe veri simillimum est hic nos habere inferioris lapidis, qui ad Amynandridarum recensum pertinebat (vide lemma n. 1276) primae columnae mediam partem.

1278 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici, in arce. Exscripsit Koehler.

Υ Ι Ε Ι
Ε Γ Ρ Α Ψ Ε Ν Ι Α Ο Ν
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΚΑΙΓΕΝΕ
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΑΓΡΙΠ
ΦΙΛΟΤΙΜΟΣΑΡΚΕΣΙΔΗ//Ο
ΦΛ·ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΚΛΕΙΔΗΣΔΩΣΙΘΕΟΥ
ΛΟΔΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΛΩΡΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡC
ΑΡΚΕΣΙΔΗΜΟ
ΛΩΡΟΣ *vac.*
ΘΑΛΗCΔΩ
vacat
Α
ΝΩΝΟΣ Α
ΙΕΝΗΣ ΚC
ΟΦΑΝΗΣΓΟΡΓΙΟΥ Α
Ρ////////////ΤΑΡΧΟΣΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α
ΙΟΡΓΙΑΣ)
Π·ΟΥΕΝΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ
ΘΕΟΜΝΗCΤΟCΠΛΟΥΤΑ
ΙΕΡΕΥΣΕΛΕΥΣΕΙΝΙΟΣ

ΚΕΚΡΟΠΙΔ
ΚΛ·ΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΚΛ·ΕΠΙΒΩΜΩ
ΚΛ·ΛΥΣΙΑΔΗΣ
ΦΛ·ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ
ΚΛΕΙΔΗΣΑΓΑΘ
ΓΟΡΑΣ

Videntur hae reliquiae esse similis tituli atque n. 1276. 1277. Nam facile agnoscuntur v. 2 [ἀν]έγραψεν [τ]ὰ ὀ[νόματα], v. 3 ἀρχιερεὺς καὶ γεν[άρχης]; ex quibus vocabulis patet, γεννήτας alicuius gentis nobilis hic recenseri. Solet quidem qui eiusmodi genti praeest ἄρχων τοῦ γένους vocari (in titulis n. 5. 680. 1276 et fortasse etiam 1279), cum γεννάρχης aut γενάρχης de eo potius dicatur, a quo tota gens originem repetit. Sed omnino saepe in eiusmodi rebus a proprio vocabulorum usu recedi imperatorum Romanorum temporibus magnamque sermonis inconstantiam et varietatem esse constat. Hic igitur princeps gentis et sacrorum gentiliciorum antistes idem est, n. 1276 haec munera separata sunt. Sequitur recensus gentilium secundum tribus. Agnoscuntur haec:

Ἀδριανίδος	
Ἀθηνόδωρος Ἀγρίπ[πευ	Ἰφισ]τιάδης
Φιλότιμος Ἀρκεσιδή[μ]ου	[Ἐλευσίνιος]
Φλ. Ἀθηνόδωρος	
[Ἡρα]κλείδης Δωσιθέου	[Παμβωτάδης]
. . . . οδος Ἀθηνοδώρου	
[Ἡλιό]δωρος Ἀθηνοδώρου	[Ἀντινοεύς]
. . . . Ἀρκεσιδήμου	[Ἐλευσίνιος]
. . . . δωρος	
[Δωσίθεος ὁ καὶ] Θαλῆς Δω-[σιθέου]	[Παμβωτάδης]
[Οἰνεῖδος]	
. . . .	Ἀ[χαρνεύς]
. . . . ωνος	Ἀ[χαρνεύς]
. . . . νης	Κο[θωκίδης]
[Ἀπολλ]οφάνης Γοργίου	Ἀ[χαρνεύς]
[Πλού]ταρχος Θεομνήστου	Ἀ[χαρνεύς]
Γοργίας)	[Ἀχαρνεύς]
Πό(πλιος) Οὐεν(τίδιος) Νικοκράτης	[Φυλάσιος]
Θεόμνηστος Πλουτά[ρχου	Ἀχαρνεύς]
ἱερεὺς Ἐλευσίνιος	. . . .
Κεκροπίδ[ος]	
Κλ. Δᾳδοῦχος	[Μελιτεύς]
Κλ. Ἐπὶ βωμῷ	[Μελιτεύς]
Κλ. Λυσιάδης	[Μελιτεύς]
Φλ. Στρατόνικος	
[Ἡρα]κλείδης Ἀγαθ	
. . . . γόρας	. . . .

Ex his nominibus nonnulla ad temporis definitionem apta sunt. Philotimus Arcesidemi f. Elaeusius archon eponymus est n. 1144, Commodo imperatore inter annos 185/6 et 191/2. Δοσίθεος ὁ καὶ Θαλῆς Δοσιθέου Παιβωτάδης (supplementum certum est, nam aliter fieri non potuit, ut Θαλῆς nominativo casu in posteriore parte versus scriptum esset) cosmeta recensetur n. 1177, post annum 212/3 p. Chr. Athenodorus Agrippae f., a quo catalogus Hadrianidis incipit, prytanis est n. 1039 una cum patre Agrippa Asmeni f. Itaeo. Pater autem idem esse videtur, qui n. 1040 archon eponymus est ibique dicitur Ἀθηνόδωρος Ἀσμένου ὁ καὶ Ἀγρίππας. Eum titulum autem Myronis ὑπογραμματέως nomen in M. Aurelii tempus incidere indicat. Quae omnia si comprehenderis, paene certum videbitur, catalogum nostrum in Commodi aut Septimii Severi tempora incidere.

1279 In marmore Pentelico a sinistra integro, a ceteris partibus mutilo, infra Propylaea. *A* in fronte, *B* in aversa parte. Particulam *B* ed. Lebas Attique 556. Totum titulum exscripsit Koehler.

A

ΛΡΧΩΝ
ΕΠΙΒΩΝ
ΨΗΦΙΣΑΜΕ
‾ΑΟΝΟΜΑΤΑ/

ΑΦΕϹϹΙΑϹ ///ΦΛ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟϹ
ΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΑΙ
ΕΠΙΓΟΝΟϹϹΥΝΤΡΟΦΟΥ
ΜΕΜΠΙϹΤΟΚΡΑΤΗϹ
ΕΛΕΥΘΕΡΟϹϹΥΝΤΡΟΦΟΥ
//////ΘΕΟ.ΕΝΟϹ
ΙΜΕΝΗϹ)
ΙΜΕΝΗϹΝ̃
ΜΗΤΡΙΟϹ
ΗΠΙΑΔΗϹΚΑΡΠΟΥ

ΠΑΝ/////
ΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΑΙ
ΑΙΔΗΜ////ΟϹ
ΙΟΥΛ///////////////ΑϹ
//////////ΗΛΥΛΟϹ
//////ΦΙΛΙΠΠΟϹ
ΙΟΥΛΘΕΜΙϹΩΝ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΔΗΜ
ΟΚ///////ΡΟΥΦΟϹ
ΟΧΡΑΚΟΡ̄ΜΑΡ
ΟΚΡΑΚΟΡ̄ΜΑ

B

Ι
ΚΩΝ
ΙΡΧΟΥ
‿ΥΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ)ΜΑΡ
ΟΙΣΕΝ//ΣΤΗ
ΙΦΗΝ///ΚΑΙ
ΑΣ (*vac.*)
(*vac.*)

Ἄρχων [τοῦ γένους τῶν ..... ἐν τῷ ἐπ' ἄρχοντος Μεμμίου]
Ἐπὶ βω[μῷ Θορικίου ἐνιαυτῷ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος .....]
ψηφισαμέ[νων τῶν γεννητῶν .... ἀνέγραψεν]
τὰ ὀνόματα [τῶν γεννητῶν ......]

Ἀφεσσίας Φλ.....

Ἐρεχθεῖδος
Ἀρεοπαγεῖται
Ἐπίγονος Συντρόφου
Μέμ(μιος) Πιστοκράτης
Ἐλεύθερος Συντρόφου
.. Θεό[ξ]ενος
[Ἀλκ]αμένης)
[Ἀλκ]αμένης νε(ώτερος)
[Δη]μήτριος
[Ἀσκ]ληπιάδης Κάρπου

Παν[διονίδος]
Ἀρεοπαγεῖται
Αἴ(λιος) Δημ.. ος
Ἰούλ(ιος) ...... ας
..... Ἡ[δ]ύλος
[Καπ(ιτων)] Φίλιππος
Ἰούλ(ιος) Θεμίσων
Ἀσκληπιάδης Δημ.
Ὀκ[ράτ(ιος)] Ῥοῦφος
Ὀ[κ]ρά(τιος) Κορ(νήλιος) Μαρ...
Ὀκρά(τιος) Κορ(νήλιος) Μα...

Supplementa v. 1—4 nequaquam certa esse haud ignoro. Sed tamen haec praescripta ab eis quae in laterculis epheborum esse solent, plane diversa fuisse vel ex paucis litteris quae exstant apparet, contra similitudo eis intercedit cum n. 1276. 1278. Ut hic etiam illic vocabulo ἄρχων (τοῦ γένους), quod est subiectum enuntiati, non praemittitur

articulus; item τὰ ὀνόματα et hic et n. 1278 scriptum fuit. Quare hic titulus eis (n. 1085 et 1233), ubi Areopagitae inter ephebos recensentur, specie magis quam re similis est. Hic Areopagitarum nomen propria vi intelligendum est, in singulis enim tribubus nobilissimi ex gentilibus, qui archontum magistratu functi et in Areopagi consilium recepti erant, primis locis inscribuntur. Si Memmii Epibomo Thoricii archontis nomen recte supplevi, titulus anno 163/4 (aut 162/3) p. Chr. ascribendus est; et huic temporis definitioni favet, quod eo ipso archonte (n. 1127) sophronista est Syntrophus Syntrophi f. Euonymensis, hyposophronista Euelpistus Syntrophi f. Euonymensis, qui Epigoni et Eleutheri, quos hic habemus in Erechtheide, fratres esse videntur.

Inscriptio *B* quorsum pertineat obscurum est, nisi quod de inscribendis nominibus dicitur: .....κων|.......ἄρχου | .....εύοντος | ....του) Μαρ(αθωνίου) | ......σαι ἐν στή[λῃ λιθίνῃ ἀναγρ]αφῆ[ναι] καὶ [σταθῆναι ἐν .....]ας.

1280 *'Athen, im Garten der Königin, 23. Aug. 1844, lange Stele mit Fronton'.* In schedis Ludovici Rossii.

ΕΠΙΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ — 45 p. Chr.
ΤΟΣΤ ΤΙΞΙ.C

sequuntur 31 versus qui legi iam nequeunt. Infra:

Π /	
ΕΙΣ	
ΧΡΥΣ	
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	
ΧΟΛΛΕΙΔΑΙ	ΗΡΙ
..ΝΤΙΦΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ) ΡΟΥΛΩΝ
ΕΞΟΙΟΥ	.Ω.ΙΩΝΑΥΚΟΜΗΔΟΥΠΡΕΙΜΟΣ
....ΟΔΕΙΣΚΑΛ	......
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΣΩΦΡΩΝ
ΕΛΓC	
ΣΩΚΡΑΤΗΣ	
ΕΡΜΑΙΟΣ	
ΒΟΗΘΟΣ	
Π	
ΑΝΤΙΟΧΟΣ	
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΑ	
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠ	
ΑΚΑΜ	
ΣΦ	
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΔΗ	
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΓΑ	
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΓΑ	
ΕΡΜΕΙΟΙ	
ΠΟΘΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ	
ΟΙΝΕΙΔΟΣ	
ΦΥΛΑΣΙΟΙ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΓΑΙΟΣ ΚΟΜΙΝΙΟΣ	ΣΥΜΦΕΡΩΝ
ΙΑΣΩΝ ΙΑΣΟΝΟΣ	ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΘΡΙΑΣΙΟΙ	ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ	ΝΑΟΝΟΥΣΟΣΧΑΡΙΤΩΝΟΣ
ΕΠΑΓΑΘΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ	ΑΦΘΟΝΗΤΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
	ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΑΧΑΡΝΕΙΣ	ΖΩΣΙΜΟΣΕΣΠΕΡΟΣ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΕΥΣΤΡΟΦΟΥ	ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΒΑΣΟΣ
	ΔΙΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝ

Ἐπὶ Ἀντιπάτρου νεωτέρου ἄρχοντος. Alterius versus reliquiae obscurissimae sunt. Deinde sequebatur laterculus ex quo haec supersunt:

Π	
. . . .	
Εἰσ	
Χρυσ	
Διονύσιος Διονυσίου	
Χολλεῖδαι	Ἡρ . . . . .
[Ἀ]ντιφῶν Δημητρίου	Σμάραγδος), [Η]ούλων
ἐξ Οἴου	. ω . ίων Λυκομήδου, Πρῖμος
[Ἐπαφρ]όδει(το)ς(?) Καλ . . .	. . . .
Δημήτριος Δημητρίου	Σώφρων
Ἐλ[ε]ο[ύσιοι](?)	
Σωκράτης	
Ἕρμιππος	
. . . .	
Βένθος	
Π[τολεμαΐδος](?)	
Ἀντίοχος	
Ἐπίκτητος Λ	
Δημήτριος Π	
Ἀκαμ[αντίδος]	
Σφ[ήττιοι]	
Μένανδρος Δη	
Ἀγαθοκλῆς Ἀγα	
Ἀγαθοκλῆς Ἀγα	
Ἕρμειοι	
Πόθος Ἀσκληπιάδου	
Οἰνεῖδος	
Φυλάσιοι	Δημήτριος
Γάϊος Κομίνιος	Συμφέρων
Ἰάσων Ἰάσονος	Ἀθήναιος Ἀντιόχου
Θριάσιοι	Παράμονος Ζωσίμου
Προσδόκιμος Ἀριστοδήμου	. . ο[ν]ουτος(?) Χαρίτωνος
Ἐπάγαθος Ἀριστοδήμου	Ἀφθόνητος, Ἀφροδείσιος,
Ἀχαρνεῖς	Ἀριστείδης, Ἡρακλέων,
Εὔκαρπος Εὐτρόφου	Ζώσιμος, Ἔπαφρος,
	Διονυσόδωρος, Βάσ[σ]ος,
	Διόδωρος, Ἡρακλέων.

Antipater natu minor archon eponymus notus est ex duobus titulis ephebicis (n. 1079. 1080) et ex Phlegontis libro de mirabilibus c. 6, qui eum anno 45 p. Chr. in munere fuisse testatur. Titulos illos si cum hoc comparaveris, apparebit hunc catalogum non esse epheborum. Neque omnino imperatorum aetate inter permultos epheborum laterculos ullus est, qui non modo *tribuum*, sed etiam singulorum *pagorum* nomina epheborum nominibus superscripta habeat. Quare ut hic titulus etiam n. 1281 ephebicus esse non videtur. Sed cuiusmodi homines hic recenseantur incertum est.

1281 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum 'prope Metroum'. Ed. Pittakis Eph. 241. 1850. (Lebas Attique 550. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 303 n. LXXVII *a*). Exscripsit Koehler.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΣΤΡΑ
ΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ///Α
ΛΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣ/
ΣΙΔΟΥ *vac.*
//Σ ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΜΕΛΙΤΕΙΣ
ΞΠΑΝΔΡΟΣ
ΤΙΚΟ
ΥΧ

'Es scheint fast, als habe zwischen ΤΟΥΣ Α (v. 2) *kein anderer Buchstabe gestanden'* Koehler.

[Ἐπὶ τοῦ δεῖνος] ἄρχοντος, στρα|[τηγοῦντος Κ]αλλικράτους Ἀ[. . . ., | γυμν]ασιαρχοῦντος [. . . | . . . . Ἡρο]σίδου.

. . . . ς	Κεκροπίδος
	Μελιτεῖς
	[Ἔ]πανδρος . . .
	[Ἀτ]τικὸ[ς . . . .]
	[Εὔτ]υχ . . . . . .

Cur hunc catalogum ephebicum esse non putem, exposui ad n. 1280. Prytanum esse non potest, quia plures tribus perscriptae fuisse videntur.

1282 Eleusine; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 384 (inde transscripsit Lebas Attique 283).

ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΟΠΟΤΕΦΙΡΜΟΣ
ΟΥ ΦΙΡΜΟΣ
ΟΥΜοΥΣΩΝΙΟΣΟΚΑΙΒΟΥ
ΤΑΧΙΟΣ

Ἱεροφάντης Γαργήττιος | ὁ ποτὲ Φίρμος, | οὗ Φίρμος, | οὗ Μουσώνιος ὁ κ[α]ὶ Βου|τάχιος(?).

Firmi Gargettii complures sunt in titulis aetatis imperatorum (v. indicem), quare accuratius huius inscriptionis aetas definiri nequit.

1283 In ecclesia monasterii exaugurati in monte Hymetto, quod dicitur Cyriani vel Syriani. Ed. Chandler Inscr. II, 57 p. 64. Ex Akerbladi, Fourmonti, Villoisoni schedis Boeckh C. I. G. 385. Magis etiam mutilatum ed. Pittakis Eph. 354. Denuo descripsit Ussing et tanquam antea ineditum proposuit Inscr. Graec. ined. p. 63 n. 77. Duos ultimos versus sine varietate habet Clarkius Itin. T. II S. II p. 495 tanquam fodiendo in arce inventos. (Boeckhianum et Pittakisianum exemplum repetivit Lebas Attique 286*a* et *b*).

.ΟΥCΤ
ΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΘΕΜΙCΤΟΚΛΕΟΥC[Κ]
ΤΗCΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥ[ΠΡΑΞΑ]
[ΓΟΡΑ]CΔΑΔΟΥΧΟC
[ΤΟΥΤΟ]ΥΚΑΙΒΑCCΗCΤΗC
[ΝΙΓΡ]ΕΙΝΟΥΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟC
[ΘΓΦΙΛ]ΙCΤΗ
ΤΑΥΤΗCΚΑΙΔΗΜΟCΤΡΑΤΟΥ
[C]Ω[CΠ]ΙΔΟCΔΑΔΟΥΧΟΥΥΙΟΥ
[ΠΡ]ΑΞΑΓΟΡΗ ΠΡΑΞΑΓΟΡΗC
[ΚΑΙ]ΞΕΝΑΓΟΡΟΥΞΕΝΑΓΟΡΑ[C]
ΤΟΥΤΟΥΚΑΙ[ΕΡ]ΛΙΠΠΙΔΟC
ΔΙΟΝΥCΙΑ ΔΙΟΝΥCΙΑC
[ΚΑΙΗΓΙΟΥ] ΤΟΥΗΓΙΟΥ
ΞΕΝΑΓΟΡΑC
ΞΕΝΑ[ΓΟΡ]ΟΥΚΑΙΑΡΙCΤΟ
ΦΑΝΕΙΑCΤΗCΒΙΚΤΩΡΕΙ
ΝΟΥΪΕΡΟΦΑΝΤΗC

Var. lect. Quae Pittakis et Ussing non iam invenerunt in lapide, uncis inclusi. Litterarum formas ex Ussingiano apographo expressi (Boeckh Α et v. 12. 17 bis Ξ, praeterea ut Ussingius Ξ exhibet). Praeterea neque multae neque magnae apographorum discrepantiae sunt, neque praeter v. 10, ubi ΥΟΥ Boeckh, ΥΙΟΥ Ussing, quicquam commemorandum videtur, quum omnia, quae Boeckhius ex antiquioribus apographis elegit, Ussingii testimonio confirmentur.

Disposui hoc stemma per singulas particulas eisque numerorum notas apposui:

1. [ταύτης καὶ Θεμιστοκλ[έ]ους, τ[οῦ Λεωνίδου] | δᾳδούχου [υἱοῦ, Θεμιστοκλῆς].
2. Θεμιστοκλέους κ[αὶ ......] τῆς Πραξαγόρου Πραξα[γ]όρας δᾳδοῦχος]
3. τούτου καὶ Βάσσης τῆς | Νιγρείνου ἱεροκήρυκος | θυ(γατρὸς) Φιλίστη
4. ταύτης καὶ Δημοστράτου, | Σώσπιδος δᾳδούχου υἱοῦ, | Πραξαγόρη
5. Πραξαγόρης | καὶ Ξεναγόρου | Ξεναγόρας
6. τούτου καὶ Ἑρμιππίδος Διονυσία
7. Διονυσίας καὶ Ἡγίου τοῦ Ἡγίου Ξεναγόρας
8. Ξεναγόρου καὶ Ἀριστοφανείας τῆς Βακχυλίνου Ἱεροφάντης.

Initium supplevi adhibito titulo n. 678. De Themistoclis utriusque, Praxagorae, Sospidis, Demostrati aetate cf. quae exposui ad titulum n. 676. Ex quibus si eorum qui hic enumerantur tempora computaveris, intelleges hierophantam qui in fine huius stemmatis est, fere inter a. 270 et 300 p. Chr. natum esse, ita ut tituli origo ad Constantini aetatem referenda sit. Ceterum Xenagoras natu maior et eius uxor Hermippis etiam n. 701 commemorantur.

1284 *'Runde Säule aus Pentelischem Marmor, jetzt vor der Wohnung der Invaliden am Eingang der Akropolis aufgestellt. Sie scheint ringsum mit Inschriften bedeckt gewesen zu sein, von denen aber ein großer Theil unlesbar geworden ist. Die einzelnen Abschnitte der Hauptcolumne A sind durch doppelte Linien von einander getrennt'* L. Ross, qui edidit *A B C D E F* in libro de demis n. 10 p. 34. Particula *G* accessit ex Koehleri apographo qui totum titulum exscripsit. Ceterum de his pylurorum titulis (n. 1284—1294) exposuit R. Schoene Hermae X p. 291 sqq.

A

Λ
ΗΜΙΑΙ
ΝΕΙΚΙ
ΜΑΡΑΘ
ΔΕΙΠΝΑ
ΛΟΣ
ΣΑΛΠΙΣ
ΑΠΟΛΛΩ
ΛΑΜΠΤΡ
ΙΕΡΟΝΕΙΚ

═══════

ΕΠΙΡΟΙΜΗΤΑΛΚΑΝ
///////////ΚΑΙΣΑΡΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΩΡΑΝΕΔΕΙΧΘΗ
ΕΥΣΕΒΕΙΣΠΥΛΩ
ΝΙΚΙΑΣΑΝΤΙΓΟΝ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣΙ///
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΣΑΛΠΙΚΤΗΣΑΙΣΧΙ
ΝΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΠΙΚΗΦΙΣΙΟΣ

═══════

ΕΠΙΠΟΔΥΚΡΙΤΟΥ
ΠΥΛΩΡΟΙΔΙΟΝΥΣ
ΣΕΛΕΥΚΟΥΚΙΚΥ//Ε
ΚΤΗΣΙΚΛΗΣ)ΑϽΑΦΙ
ΝΙΟΣΣΑΛΠΙΚΤΗΣ
ΠΛΟΥΤΙΩΝΘΕΟ
ΓΕΝΟΥΣΗΦΙΣΤΙΑΛΗΣ

B

ϽΣ

C

ΠΥΛΩΡΟΙ
////ΣΤΡΑΤΟΣ
ΤΕΛΙΟΣ
///ΤΥΧΟΣ
ΤΕΙΡΙΕΥΣ

D

	ΠΥΛΩΡΟΙ
ΞΕ	ΝΟΣ..ΟΛΛΩ
	ΙΙΞΥ////
ΠΡ	ΟΣΣ...ΔΑΛΑ
Μ	ΟΣ

G

(In postica parte columnae inter *F* et *D*)

ϽΔΙΣΙΟΣ
Ι Σ Τ Ϛ

E

ΠΥΛΩΡΟΙ

F

Π
Κ
Σ Ꙅ
ΚΗ.ΙΣΙΕΥΣ
ΕΦΩΝΚΑΙΤΟΕΡ
ΓΟΝΤΗΣΑΝΑΒΑ
ΣΕΩΣΕΓΕΝΕΤΟ

A

Νεικί.....
Μαραθ[ώνιος]
Δειπνα......
λος
σαλπισ[τής]
Ἀπολλω[νιος]
Λαμπτρ[εύς]
ἱερονείκ[ης]

'Επὶ 'Ροιμητάλκ[α] νε(ωτέρου)
[Γάιος] Καῖσαρ αὐτο-
κράτωρ ἀνεδείχθη
εὐσεβεῖς πυλω[ροί]
Νικίας 'Αντιγόν[ου]
Παλληνεύς, ...
Παλληνεύς
σαλπικτής· Αἰσχί-
νης Διονυσίου
'Επικ[η]φίσιος
'Επὶ Πο[λ]υκρίτου
πυλωροί· Διονύσ[ιος]
Σελεύκου Κικυ[ν]ε[ύς]
Κτησικλῆς) 'Αραφή-
νιος. σαλπικτής·
Πλουτίων Θεο-
γένους 'Ηφαιστιάδης

B

. . . . ος

C

πυλωροί
. . . στρατος
[Εἰ]ταιᾶος
[Ε]ὔτυχος
[Σ]τειριεύς

D

πυλωροί
Ξένος ['Απ]ολλω[ν]ί(ου) Ξυ(πεταιών)
Προστ . . . . δαλα|μος

E

πυλωροί

F

Π[όπλιος]
Κ[ορνήλιος]
Σ[άτυρο]ς
Κη[φ]ισιεύς,
ἐφ' ὧν καὶ τὸ ἔρ-
γον τῆς ἀναβά-
σεως ἐγίνετο

G

['Αφρ]οδίσιος | . . . ιστα . . . .

Aetas horum titulorum definitur eis quae *A* v. 11—13 scripta sunt. Nam ea ad Gai Caesaris principatum referenda ideoque Rhoemetalcae minoris annum 37/8 p. Chr. statuendum esse docuit R. Neubauer Hermae X p. 145 sqq. Reliquorum pylororum qui hic sunt annos non multum ab illo abesse veri simile est.

Praeterea haec adnotanda videntur: *A* v. 1—6 nullam esse causam cur cum Rossio plus quam duos pyloros inscriptos fuisse statueremus verissime dixit Schoene p. 293. V. 10 'Ιερόνεικ[ος?] Ross, qui tamen in adnotatione, quia sentiebat hoc loco non posse alterum nomen nominativo casu adiungi, 'Ιερονίκ[ου υἱός] proposuit; ac Schoenius quidem n. 1288 huius filium invenisse sibi videtur, cui 'Ιερονίκης 'Απολλωνίου nomen fuerit. Sed potius idem homo est, Apollonius Lamptrensis, cui quia in certamine aliquo sacro vicerat vocabulum honoris quod est ἱερονίκης additur, n. 1288 nomini praemissum, n. 1284 post demoticum (ubi patris nomen collocare nullo modo licuit) additum. — *A* v. 15. 16 idem Nicias Antigoni f. Pallenensis, qui hic (37/8 p. Chr.) pylorus est, postea Claudio imperatore, Metrodoro archonte hoplomachas fuit (n. 1081). — *D* v. 4. 5 quid lateat non assequor. — *E* et *F* fortasse coniungenda sunt ita, ut inter vocem πυλωροί (*E*) et *F* v. 1 unius modo pylori nomen cum patris et pagi designatione interciderit. Nam *F* v. 1—4 ad unius hominis nomen pertinere idque ita ut a me factum est supplendum apparet ex n. 1285 col. III v. 3. 4. De enuntiato relativo quod huic nomini adnectitur Rossius sic statuit, aut mulierum Eleusina proficiscentium exitum (Hesych. ἄνοδος, ἀνάβασις. ἡ ἐνδεκάτη τοῦ Πυανεψιῶνος, ὅτε αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται ἐς Θεσμοφορίαν, οὕτω καλεῖται), aut quod ei magis placet Panathenaeorum magnorum pompam intellegendam esse. Meierus apud Rossium p. 37 adn. 1 potius de Octaviani Athenas adventu post pugnam Actiacam cogitat, id quod iam propter tituli aetatem nunc rectius perspectam fieri nequit. Atque in utraque interpretatione offensioni est vocabuli ἔργον usus. Quare rectissime K. Keilius Zeitschrift für Alterthumswissenschaft 1849 p. 513 vocem ἀνάβασις clivum quo ad arcem escendebatur significare statuit, allatis huius significationis exemplis C. I. G. 2644 Λεύκιος Οὐιτέλλιος Καλλίνικος τὴν ἀνάβασιν ταύτην σὺν τῇ ἁψῖδι ἐκ τοῦ ἰδίου κατεσκεύασεν. Plut. Romul. 20 Γαΐου Καίσαρος τὰς ἀναβάσεις ἐπισκευάζοντος (cf. etiam C. I. Att. II, 673[b] στῆσαι πρὸς τῇ ἀναβάσει τοῦ Θεσμοφορίου).

1285 In porta arcis interioris. Edd. Chandler Inscr. II, 24 p. 53. Boeckh C. I. G. 306. (Pittakis l'anc. Athènes p. 229). Contulit Koehler.

ΠΥΛΩΡΟΙ	ΠΥΛΩΡΟΙ	ΠΥΛΩΡΟΙ,Ε///ΙΝΚΑΙΤΟΙ
ΤΙΜΟΚΛΗΣ)	ΑΙΜΙΛΙΟΣΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΥΒΡΙΔΗΣ
ΠΙΡΑΙΕΥΣ	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ	ΠΟΠΛΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣΣΑΤ
ΠΡΙΜΟΣ	ΣΑΛΠΙΣΤΗΣ	ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΑΛΑΙΕΥΣ	ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΛΑΙΕΥΣ	

πυλωροί	πυλωροί	πυλωροί, ἐ[φ'] ὧν καὶ τὸ . . .
Τιμοκλῆς)	Αἰμίλιος Κηφεισιεύς	Δημήτριος Συβρίδης
Πειραιεύς	'Αριστοτέλης Κυδαθηναιεύς	Πόπλιος Κορνήλιος Σάτ[υρος]
Πρῖμος	σαλπιστής	Κηφισιεύς
'Αλαιεύς	'Αφροδίσιος 'Αλαιεύς	

Col. III v. 1 similis nota addita fuit, atque n. 1284 *F* v. 4—6, fortasse eadem. Nam alter pylorus P. Cornelius Satyrus Cephisiensis idem est atque illic, alterius autem nomen illic periit, quare nihil obstat quominus eiusdem anni pyloros hic atque illic inscriptos fuisse statuamus.

1286 Parva basis marmoris Hymettii inventa septentrionem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 328. (Beulé l'Acropole I p. 346.) Ross Mus. Rhen. VIII p. 126 n. 12. (Archaeologische Aufsätze II p. 656 n. 12).

ΠΥΛΩΡΟΙΟΙΕΠΙΝΕΙΚΗ[ΤΟ]
ΧΟΝΤΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣΑΛΑΙΕΥΣ
[Τ]ΕΙΜΟΚΛΗΣΠΕΙΡΑΙΕ[Υ]
ΑΡΙΣΤΩΝΕΛΕΥΣΙΝ[ΙΟ]

Var. lect. Quae uncis inclusi, apud Rossium non sunt.

πυλωροὶ οἱ ἐπὶ Νεικήτο[υ ἄρ]-
χοντος
Πρεῖμος Ἁλαιεύ[ς]
Τειμοκλῆς Πειραιεύ[ς]
Ἀρίστων Ἐλευσίνιο[ς]

Duo priores pylori iidem sunt qui n. 1285 col. I. Quod hic accedit tertius, quum alibi semper duo modo sint, Schoenius Hermae IV p. 293 satis probabiliter coniecit, hic minus accurate pylororum nomine etiam tubicinem comprehendi.

1287 In basi marmoris Pentelici a dextra mutila, occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3371. Denuo contulit Koehler.

ΠΥΛΩΡΟΙΕΠΙ
ΑΝΔΡΕΑΣΔΙΟΝΥΣ
ΝΕΙΚΙΑΣ)ΜΑΡΑΘΩ

In aversa parte:

ΔΗΜΗ.////

πυλωροὶ ἐπὶ [...... ἄρχοντος]
Ἀνδρέας Διονυσ.......
Νεικίας) Μαραθώ[νιος]

Quo spectet nomen Δημή[τριος?] cuius reliquiae in aversa parte exstant, incertum est.

1288 Lapis cum anaglypho inventus inter Erechtheum et Parthenona. Anaglyphum multo antiquioris temporis est, inscriptio postea insculpta. Ed. Pittakis Eph. 3690 et 3691. Particulas *b c* Schoene Hermae IV p. 291 sq. Omnia exscripsit Koehler.

a		*b*	*c*
ΤΗΣ	*(anaglyphum repraesentans virum barbatum sedentem)*	ΣΑΛΠΙ	///ΑΛΠ
Η		ΚΤΗΣ	ΚΤΗΣ
		ΑΠΟΛΛ	ΙΕΡΟ
ΑΣ		ΟΣ	ΝΕΙΚΗ
			ΑΠΟ
			ΩΝ
			ΚΕ
			ΚΑΣ
			ΣΑΛΠΙΚΤΗΣ
			ΠΟΛΥΧΑΡΗ
			ΣΦΗΤΤΙΟ

a V. 1 [σαλπικ]τής. Reliqua incerta.
b σ[α]λπι|κτής· Ἀπολλ|[ώνι]ος
c [σ]αλπ[ι]|κτής· | ἱερο|νείκη[ς] | Ἀπο[λλ]|ών[ιος] Κέ[ντος] | Κάσ[ιος] (quis hic sit, incertum) σαλπικτής· | Πολυχάρη[ς] | Σφήττιο[ς].

De Apollonio Lamptrensi tubicine deque fragmenti *c* versuum 3—6 lectione cf. quae adnotavi ad n. 1284.

1289 In basi lapidis Pentelici, inventa prope Propylaea (ita Pittakis ad n. 2794, sed ad n. 2597 'παρὰ τὴν δύσιν ἔνθα ὑπάρχουσι λείψανα τοῦ βάθρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου'). Exstat in gradibus orientalibus Parthenonis; quae in dextra parte sunt, multo antiquiore tempore scripta esse forma litterae Σ demonstrat. Hos tres versus edidit Pittakis n. 2597, totum titulum n. 2794. Denuo descripsit Koehler.

ΙΠΗ	ΠΥΛΩ.Ο.	ΚΥΔ
ΣΙΟΥ	ΔΙΟΓΕΝΗΣ	ΕΥΞΕ
ΡΧΗΣ	ΟΝΙΜΑΙΟΣ	ΣΟΥΝ
ΡΟ	ΔΙΟΔΟΣΙΟΣ	
Χ//Ι	Π	
ΙΩΞ		
ΛΣ		

.....επη	πυλω[ρ]ο[ί]	Κυδ....
....ατίου	Διογ[έ]νης	Εὐξ[ένου (?)]
[....ἄ]ρχης	..ιμαῖος	Συνν[ιεύς]
....ρου	Διοδότιος	
(reliqua incerta)	[σαλ]π[ικτής]	
	......	

Ad pyloros utique ex his nihil pertinet nisi media columna.

1290 Fragmentum marmoris Pentelici, in Pinacotheca. Exscripsit Koehler.

ΣΕΚΟΥΝΔΟ
ΛΠΙΚΤΗΣΣΚ
ΠΥΛΩΡΟΣΣ

Σεκοῦνδο[ς ... | σα]λπικτής· Σκ......|.... πυλωρός· Σ.....

1291 *'In der vor dem Parthenon befindlichen Cisterne eingemauert'.* Ed. C. Bursian Berichte der Königl. Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften 1860 p. 219.

ΟΙΕΠΙΣ
ΠΥΛΩΡ
ΤΡΥΦΩ
ΚΤΗΣ
ΑΡΑΦ
ΣΑ
Λ

οἱ ἐπὶ Σ[..... ἄρχοντες]
πυλωρεί
Τρύφων ......
Κτησ[ικλῆς ......]
Ἀραφ[ήνιος]
σα[λπικτής]
Α........

Ctesicles Araphenius pylorus est etiam n. 1284.

1292 *'Auf einem kleinen Reliefbruchstück, das in einem der Rahmen in der sogenannten Pinakothek eingemauert ist. Auf demselben ist eine, wie mir schien, männliche Figur in der üblichen Bekleidung dargestellt; sie ist nach links gewandt und erhebt die Rechte mit einer Bewegung, wie sie bei Adorirenden gebräuchlich ist, gehörte also wahrscheinlich zu einem Voticrelief. Ueber und neben der Figur sind folgende Reste einer Inschrift auf dem Reliefgrund erhalten'* R. Schoene, qui edidit Hermae IV p. 292.

-ΕΛΣ
ΑΙΜΙΛ
ΣΑΛ////
ΑΠΟΛ
ΛΑΜ

[πυλωρεί]
[Μνα]σίας(?) ......
Αἰμίλ[ιος Κηφισιεύς]
σαλ[πικτής]
Ἀπολ[λώνιος]
Λαμ[πτρεύς]

Apollonii nomen (n. 1284. 1288) restituit Schoenius. Quod idem dicit quae antecedant reliquiae eas ad pylororum nomina pertinere, id comprobatur collato titulo n. 1285, ubi Aemilius Cephisiensis pylorus est.

1293 In latere dextro pilae quae continet decretum honorarium Herodori (II, 300). Edd. Pittakis Eph. 41 in tabula. Ross Dem. p. 35.

ΠΥΛΩΡΟϹ
ΛΛΕΞΛϹ)
ΦΛΥΕΥϹ

Πυλωρός· | Ἀλεξᾶς) | Φλυεύς.

1294 Titulus incisus parieti septentrionali Propylaeorum. Edd. Ross Dem. p. 35. Pittakis Eph. 329. Exscripsit Velsen.

ΟΙΔΕΛΚΡΟΦΥΛΛΚΕϹ
ΠΡΙΜΟϹ
ΕΠΛΓΛΘΙΩΝ
ΕΡΜΗϹ

Οἵδε ἀκροφύλακες
Πρῖμος
Ἐπαγαθίων
Ἑρμῆς

Quidnam discriminis intercedat inter πυλωρὸς et ἀκροφύλακες incertum est. Nam eosdem esse, quae fuit K. Keilii sententia Zeitschr. für Alterthumswissenschaft 1849 p. 513, propterea non puto, quia exstat fragmentum (v. inter fragmenta incerta), ubi scriptum est [τῶν ἀ]κροφυλά[κων] καὶ τῶν πυ[λωρῶν]. Quare numerus ternarius non referendus est ad duos pyloros cum uno tubicine, qui tres sane n. 1286 communi pylororum nomine comprehendi videntur.

1295 In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΑΝΟΣΔΙΟΝΥϹΟΔΩΙ
ΥΡ ΕΥΠΟΡΟΣ
ΑΜΙΑϹΑΘΗΝΕΟϹ)ΑΧΑΡΝΕΥϹ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹ
ΕΡΕΥϹΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ)
ΑΝΤΙΚΗΡΥΞΑΥΡΕΡΜΕΙΑϹ)ΠΑΛ///

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹΘΤΗϹ

vac.

......ανὸς Διονυσοδώ[ρου]
[Α]ὐρ(ήλιος) Εὔπορος
[τ]αμίας· Ἀθήνεος) Ἀχαρνεύς
γραμματεύς
[ἱ]ερεὺς Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος)
ἀντικῆρυξ· Αὐρ(ήλιος) Ἑρμείας) Παλλ(ηνεύς)
Ἐπαφρόδειτος Θύτης.

Cuius generis sit hic catalogus, incertum est; videtur tamen ad res sacras pertinere, non propter vocabulum ἱερεὺς (nam id in eis qui sacerdotium aliquod gerunt persaepe honoris causa praemittitur, veluti n. 1127. 1177), sed propter Θύτης v. 7.

1296 Fragmentum marmoris Pentelici, a. 0,40, l. 0,28, cr. 0,06, inventum in Piraeeo; exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλλ. ἀνέκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 13.

(*Textum vide pag. seq.*)

V. 1. 2 reliquiae incertae; inde a v. 3 haec videntur scripta fuisse: Ὁ κατ[ασταθεὶς ὑ]πὸ τῶν ἱερέων ἐπι[μελητὴς] | ἀνέγραψε τὰς σ[υμβαλομένας] εἰς τὴν οἰκο[δομὴν] | τοῦ ἱεροῦ.

Ἀθηνώ	ι'	[ἡ δεῖνα]
Ἀριστόκλεια	ι'	Η.....
Κλεοκράτεια	ι'	Φίλα
[Ἀ]σκληπιάς	ι'	Ζωπύρο[υ]
[Ζ]ωτάριον	ι'	Φλαμινί[α]
Σπιδία	ι'	Ἀρίστου ..

Λαμία	ι'	Κλεοπάτρα
Παύλλα	ι'	Διονυσοδώ-
Ζωσ(ί)μη		ρου γ'. Φανας-
Ἀσκληπιάδου	ι'	έτη τὴν
Θεοδώρα	ι'	οἰκον ἐθαρ-
Πτολεμαΐς	ι'	άπευσε[ν]
Ἀριστώ	ι'	
Διογενίτη	ι'	
Ἐπικαρπία	ι'	

1286 Parva basis marmoris Hymettii inventa septentrionem versus a Propylaeis. Edd. Pittakis Eph. 328. (Beulé l'Acropole I p. 346.) Ross Mus. Rhen. VIII p. 126 n. 12. (Archaeologische Aufsätze II p. 656 n. 12).

ΠΥΛΩΡΟΙΟΙΕΠΙΝΕΙΚΗ[ΤΟ]
ΧΟΝΤΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣΑΛΑΙΕΥΣ
[Τ]ΕΙΜΟΚΛΗΣΠΕΙΡΑΙΕ[Υ]
ΑΡΙΣΤΩΝΕΛΕΥΣΙΝ[ΙΟ]

Var. lect. Quae uncis inclusi, apud Rossium non sunt.

πυλωροὶ οἱ ἐπὶ Νεικήτο[υ ἄρ]-
χοντος
Πρεῖμος Ἁλαιεύ[ς]
Τειμοκλῆς Πειραιεύ[ς]
Ἀρίστων Ἐλευσίνιο[ς]

Duo priores pylori iidem sunt qui n. 1285 col. I. Quod hic accedit tertius, quum alibi semper duo modo sint, Schoenius Hermae IV p. 293 satis probabiliter coniecit, hic minus accurate pylororum nomine etiam tubicinem comprehendi.

1287 In basi marmoris Pentelici a dextra mutila, occidentem versus a Propylaeis. Ed. Pittakis Eph. 3371. Denuo contulit Koehler.

ΠΥΛΩΡΟΙΕΠΙ
ΑΝΔΡΕΑΣΔΙΟΝΥΣ
ΝΕΙΚΙΑΣ)ΜΑΡΑΘΩ

In aversa parte:

ΔΗΜΗ///

πυλωροὶ ἐπὶ [...... ἄρχοντος]
Ἀνδρέας Διονυσ.......
Νεικίας) Μαραθώ[νιος]

Quo spectet nomen Δημή[τριος?] cuius reliquiae in aversa parte exstant, incertum est.

1288 Lapis cum anaglypho inventus inter Erechtheum et Parthenona. Anaglyphum multo antiquioris temporis est, inscriptio postea insculpta. Ed. Pittakis Eph. 3690 et 3691. Particulas *b c* Schoene Hermae IV p. 291 sq. Omnia exscripsit Koehler.

a		*b*	*c*
ΤΗΣ	(anaglyphum repraesentans virum barbatum sedentem)	ΣΑΛΠΙ	///ΑΛΠ
Η		ΚΤΗΣ	ΚΤΗΣ
		ΑΠΟΛΛ	ΙΕΡΟ
ΑΣ		ΟΣ	ΝΕΙΚΗ
			ΑΠΟ
			ΩΝ
			ΚΟ
			ΚΑΣ
			ΣΑΛΠΙΚΤΗΣ
			ΠΟΛΥΧΑΡΗ
			ΣΦΗΤΤΙΟ

a V. 1 [σαλπικ]τής. Reliqua incerta.
b σ[α]λπι|κτής· Ἀπολλ|[ώνι]ος
c [σ]αλπ[ι]|κτής· | ἱερο|νείκη[ς] | Ἀπο[λλ]|ώ[νιος] Κο[ιντος] | Κάσ[ιος] (quis hic sit, incertum) σαλπικτής· | Πολυχάρη[ς] | Σφήττιο[ς].

De Apollonio Lamptrensi tubicine deque fragmenti c versuum 3—6 lectione cf. quae adnotavi ad n. 1284.

1289 In basi lapidis Pentelici, inventa prope Propylaea (ita Pittakis ad n. 2794, sed ad n. 2597 'παρὰ τὴν δύσιν ἔνθα ὑπάρχουσι λείψανα τοῦ βάθρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου'). Exstat in gradibus orientalibus Parthenonis; quae in dextra parte sunt, multo antiquiore tempore scripta esse forma litterae Σ demonstrat. Hos tres versus edidit Pittakis n. 2597, totum titulum n. 2794. Denuo descripsit Koehler.

ΙΠΗ	ΠΥΛΩ.Ο.	ΚΥΔ
ΣΙΟΥ	ΔΙΟΓΕΝΗΣ	ΕΥΞΕ
ΧΗΣ	ΟΝΙΜΑΙΟΣ	ΣΟΥΝ
ΡΟ	ΔΙΟΔΟΣΙΟΣ	
Χ///Ι	Π	
ΙΗΣ		
ΟΣ		

.....επη	πυλω[ρ]ο[ί]	Κυδ....
....ατίου	Διογ[έ]νης	Εὐξ[ένου(?)]
[....ἄ]ρχης	..ιμαῖος	Σουν[ιεύς]
....ρου	Διοδότιος	
(reliqua incerta)	[σαλ]π[ικτής]	
	......	

Ad pyloros utique ex his nihil pertinet nisi media columna.

1290 Fragmentum marmoris Pentelici, in Pinacotheca. Exscripsit Koehler.

ΣΕΚΟΥΝΔΟ
ΛΠΙΚΤΗΣΣΚ
ΠΥΛΩΡΟΣΣ

Σεκοῦνδο[ς ... | σα]λπικτής· Σκ......|.... πυλωρός· Σ.....

1291 *'In der vor dem Parthenon befindlichen Cisterne eingemauert'.* Ed. C. Bursian Berichte der Königl. Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften 1860 p. 219.

ΟΙΕΠΙΣ
ΠΥΛΩΡ
ΤΡΥΦΩ
ΚΤΗΣ
ΑΡΑΦ
ΣΑ
Λ

οἱ ἐπὶ Σ[..... ἄρχοντος]
πυλωροί
Τρύφων ......
Κτησ[ικλῆς ......]
Ἀραφ[ήνιος]
σπ[λαγχνοπτής]
Α........

Ctesicles Araphenius pylorus est etiam n. 1284.

1292 *'Auf einem kleinen Reliefbruchstück, das in einem der Rahmen in der sogenannten Pinakothek eingemauert ist. Auf demselben ist eine, wie mir schien, männliche Figur in der üblichen Bekleidung dargestellt; sie ist nach links gewandt und erhebt die Rechte mit einer Bewegung, wie sie bei Adorirenden gebräuchlich ist, gehörte also wahrscheinlich zu einem Votivrelief. Ueber und neben der Figur sind folgende Reste einer Inschrift auf dem Reliefgrund erhalten'* R. Schoene, qui edidit Hermae IV p. 292.

-ΕΛΣ
ΑΙΜΙΛ
ΣΑΛ////
ΑΠοΛ
ΛΑΜ

[πυλωροί]
[Μνα]σίας(?) ......
Αἰμίλ[ιος Κηφισιεύς]
σπλ[αγχνοπτής]
Ἀπολ[λώνιος]
Λαμ[πτρεύς]

Apollonii nomen (n. 1284. 1288) restituit Schoenius. Quod idem dicit quae antecedant reliquiae eas ad pylororum nomina pertinere, id comprobatur collato titulo n. 1285, ubi Aemilius Cephisiensis pylorus est.

1293 In latere dextro pilae quae continet decretum honorarium Herodori (II, 300). Edd. Pittakis Eph. 41 in tabula. Ross Dem. p. 35.

ΠΥΛΩΡΟϹ
ΛΛΕΞΛϹ)
ΦΛΥΕΥϹ

Πυλωρός· | Ἀλεξᾶς) | Φλυεύς.

1294 Titulus incisus parieti septentrionali Propylaeorum. Edd. Ross Dem. p. 35. Pittakis Eph. 329. Exscripsit Velsen.

ΟΙΔΕΛΚΡΟΦΥΛΛΚΕϹ
ΠΡΙΜΟϹ
ΕΠΛΓΛΘΙΩΝ
ΕΡΜΗϹ

Οἵδε ἀκροφύλακες
Πρῖμος
Ἐπαγαθίων
Ἑρμῆς

Quidnam discriminis intercedat inter πυλωροὺς et ἀκροφύλακας incertum est. Nam eosdem esse, quae fuit K. Keilii sententia Zeitschr. für Alterthumswissenschaft 1849 p. 513, propterea non puto, quia exstat fragmentum (v. inter fragmenta incerta), ubi scriptum est [τῶν ἀ]κροφυλά[κων] καὶ τῶν πυ[λωρῶν]. Quare numerus ternarius non referendus est ad duos pyloros cum uno tubicine, qui tres sane n. 1286 communi pylororum nomine comprehendi videntur.

1295 In museo societatis archaeologicae. Exscripsit Koehler.

ΑΝΟΣΔΙΟΝΥϹΟΔΩΙ
ΥΡ ΕΥΠΟΡΟΣ
ΑΜΙΑϹΑΘΗΝΕΟϹ)ΑΧΑΡΝΕΥϹ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹ
ΕΡΕΥϹΑΥΡΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ)
ΑΝΤΙΚΗΡΥΞΑΥΡΕΡΜΕΙΑϹ)ΠΑΛ///

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹΘ(Υ)ΤΗϹ

vac.

......ανὸς Διονυσοδώ[ρου]
[Α]ὐρ(ήλιος) Εὔπορος
[τ]αμίας· Ἀθήνεος) Ἀχαρνεύς
γραμματεύς
[ἱ]ερεὺς Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρόδειτος)
ἀντικῆρυξ· Αὐρ(ήλιος) Ἑρμείας) Παλλ(ηνεύς)
Ἐπαφρόδειτος θύτης.

Cuius generis sit hic catalogus, incertum est; videtur tamen ad res sacras pertinere, non propter vocabulum ἱερεύς (nam id in eis qui sacerdotium aliquod gerunt persaepe honoris causa praemittitur, veluti n. 1127. 1177), sed propter θύτης v. 7.

1296 Fragmentum marmoris Pentelici, a. 0,40, l. 0,28, cr. 0,06, inventum in Piraeeo; exstat in museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ Ἑλλ. ἀνέκδ. δαπ. τῆς ἀρχ. ἑταιρίας 1860 ἀρ. 13.

(*Textum vide pag. seq.*)

V. 1. 2 reliquiae incertae; inde a v. 3 haec videntur scripta fuisse:
Ὁ κατ[ασταθεὶς ἐ]ργῶν ἐπι[μελητὴς] | ἀνέγραψε τὰς σ[υμβαλομένας] εἰς τὴν οἰκο[δομὴν] | τοῦ ἱεροῦ.

Ἀθηνώ	ι'	[ἡ δεῖνα]
Ἀριστόκλεια	ι'	Π.....
Κλεοκράτεια	ι'	Φίλα
[Ἀ]σκληπιάς	ι'	Ζωπύρο[υ]
[Ζ]ωτάριον	ι'	Φλαμινί[α]
Σπεδία	ι'	Ἀρίστου ..

Λαμία	ι'	Κλεοπάτρα
Παύλλα	ι'	Διονυσοδώ-
Ζωσ(ί)μη		ρου γ'. Φανερ-
Ἀσκληπιάδου	ι'	ἔτη τὸν
Θεοδώρα	ι'	οἶκον ἐξαρ-
Πτολεμαΐς	ι'	άπεισε[ν]
Ἀριστώ	ι'	
Διογένη	ι'	
Ἐπικαρπία	ι'	

Λ
Α Τ
Ο Κ Α Τ Ι
Ε Ρ Η Ω Ν Ε Ι Ι Ι
Α Ν Ε Γ Ρ Α Ψ Ε Τ Α Σ Σ
Ν Α Σ Ε Ι Σ Τ Η Ν Ο Ι Κ Ο
Τ Ο Υ Ι Ε Ρ Ο Υ
Α Θ Η Ν Ω Ι
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι Α Ι Π Λ
Κ Λ Ε Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α Ι Φ Ι Λ Α
//Α Σ Κ Λ Η Π Ι Α Σ Ι Ζ Ω Π Υ Ρ C
//// Ω Σ Α Ρ Ι Ο Ν Ι Φ Λ Α Μ Ε Ν //////
//Σ Π Ε Δ Ι Α Ι Α Ρ Ε Σ Τ Ο Υ //////
Λ Ι Κ Ι Ν Ι Α Ι Κ Λ Ε Ο Π Α Τ Ρ Ι
Π Ω Λ Λ Α Ι Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Δ Ω
Σ Ω Σ Μ Η Ρ Ο Υ Γ Φ Α Ι Ν Α Γ
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Α Δ Ο Υ Ι Ε Τ Η Τ Ο Ν
Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Α Ι Ο Ι Κ Ο Ν Ε Θ Α Ρ
Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Σ Ι Α Π Ε Υ Σ Ε Λ
Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ι
Δ Ι Ο Γ Ν Η Τ Η Ι
Ε Π Ι Κ Α Ρ Π Ι Α Ι

Ad initium aetatis imperatorum hanc tabulam referendam puto, cum propter litteram ι ante vocalem pro ει scriptam (ad n. 788. 789) tum propter nominis Λικινία simplex ν, quod usque ad Augusti aetatem usitatum fuisse videtur (n. 562. 563. 572. 865); postea semper Λικίννιος scribitur (n. 532. 608. 609. 735. 1023). De nomine Φλαμεινία cf. Hermae VI p. 142.

1297 De lapidis condicione locoque ubi inventus est cf. n. 1073, qui titulus recentior in aversa parte scriptus est. In fronte quae sunt, edidit Pittakis Eph. 2292. Versus 1—7 exscripsit Koehler; reliqua iam ita detrita erant, ut nihil legi posset.

(*Textum vide pag. seq.*)

Versus 1 reliquiae incertae. V. 2—7 sic se habent:

Τὸ[ν] ταμία[ν] βουλῆς.
Γέρ|γιππον | Εὐδήμου | . . . αι|[έα].
[Οἰ]νό|φ[ι]λ[ον] | Συνδρό|μου Στει|ριέα.
Τὸ | τρίτον | Ἀντίπατρ[ον]) Φ|λ[υ]έα.

Reliqua admodum dubia sunt, agnoscuntur fere haec:

. . . νη . . . .
. . . ειναι . . . . .
. . . ύρατος . . .
. . . . ιλος
Ἀγαθόνι[κος] Καλλίας
Εὔνικος

Ἑρμογένου
Στε[φανηφό]ρος (?)
Ἀθήναιος
Θεόδο[το]ς Πα[λ]λη(νεύς)

. . . ο . . . . να
. . . λον Μο . . τ . . .
. . . αμαρ . . . . .
. . στη . . . Ζη . . μο . . . . λυ . . .
. . . . . . ανόβιος
Εὐδ . . . . .
. . ολιεύς . . . . ς
[. . . . . . Φ]λα(βιος)(?) Ἀλέξανδρο[ς]
Ἀριστ[τ]όνικος [Π]οταμίου
. . . . νδιαι . . . . . ν
Φίλινος [Δι]ονύσιος Ζην . . . . .
. . ρειο . . . . τη Σωκράτης
. . . που . . . . Λεύκιος Ἑλευ . . . .
Μιλησίς Μένανδρος
[Εὔπ]ορος) Π . . . . .
Δημήτριος Φι- [Κ]αλ[λ]ικλῆς Σε . . . .
λίππου Ἰσίδοτος ταμ[ίας (?)]
. . νέδικος Διονυσόδωρο[ς]
. . . . ιππου . . . πων . . .
. . οίππου . . . . ου . . ου . . . μ . . .

.... Διογνήτου
Θεόδωρος
Ἰσίδ[ω]ρος Ἑρμαίο[υ]
Ἱππ .....
νος ... ανο[υ] Ῥαμνού[σιος]
Πτολε-
μαῖον ... Βίο[υ]
[Μέ]νανδρος Μεν[άνδρου]
Ἁλαιεύς

τον .... ωλ.... στρατος

[τὸν δεῖνα]
[τοῦ δεῖνος]
Σουνι-
[έ]α

[Ἀλέ]-
ξαν-
δρον Ἀ-
γαθοκλ-
έους Λε-
υκονο(έα)

Tituli honorarii similes eorum quos habes n. 648. 650. Sed catalogus qui eis additus est, cuius generis sit, extricari non potest. Prytanum esse non potest, quia diversarum tribuum pagi commemorantur. Etsi enim v. 20 extr. Ἐλευ[σίνιος], quod Pittakis supplevit, admodum dubium est, tamen restant certa demotica haec: Μελιτεῖς (Cecropidis) v. 21, Πα[λ]λη(νεύς) (Antiochidis) v. 27, Ῥαμνού(σιος) (Aeantidis) v. 32, Ἁλαιεύς (Cecropidis) v. 36. Ad imperatorum aetatem titulum referendum esse signum semicirculi in patris cognominis designatione usurpatum (de quo v. 6 Koehleri apographo constat, praeterea apud Pitt. invenitur etiam v. 22 fin.) indicio est; Oenophilus Syndromi f. Stiriensis, cuius nomen etiam in alio titulo servatum est (v. indicium) frater esse videtur Callicratidae Syndromi f. Stiriensis quem habes n. 89 et fortasse filius Syndromi Callicratidae f. Stiriensis, qui est n. 109. 110.

ΚΗΝ /////// Η
ΤΟ /// ΤΑ *vac.* ΜΙΑ //// Β *vac.* ΟΥΛ *vac.* ΗΣ

corona | corona | corona
ΓΟΡ | /// ΝΟ | ΤΟ
ΓΙΠΠΟΝ | Φ /// Λ /// /// | ΤΡΙΤΟΝ
ΕΥΔΗΜ /// | ΣΥΝΔΡΟ | ΑΝΤΙΠΑ
/////// ΛΙ | ΜΟΥΣΤΕΙ | ΤΡ ///)Φ
//// | ΡΙΕΑ | / ////// Ξ Α

Ι ΛΟ ΝΑ
ΛΟΝΜΟ Τ
ΤΑΙΜΑΡ
ΟΤΤ ΖΗ ΜΟ ΛΥ
ΑΝΟΒΙΟΣ
ΕΥΔ
ΟΛΙΕΥΣ Ο
ΛΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ
ΑΡΙΣ ΟΝΙΚΟΣ ΟΤΑΜΙΟΥ
ΝΗ ΝΔΙΑΙ Ν
ΕΙΝΑΣ ΦΙΛΩΝΟΣ ΟΝΥΣΙΟΣ ΖΗΝ
ΑΡΑΤΟΣ ΡΑΙΟ ΤΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΙΛΟΣ ΠΟΥ ΛΕΥΚΙΟΣΕΛΕΥ
ΑΓΑΘΟΝΙ ΚΑΛΛΙΑΣ ΜΕΛΙΤΕΙΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΕΥΝΙΚΟΣ ΤΟΡΟΣ)Π
ΕΡΜΟΓΕΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΦΙ ΑΛΔΙΚΛΗΣΣΕ
ΣΤΕ ΡΟΣ ΛΙΠΠΟΥ ΙΣΙΔΟΤΟΣ ΤΑΜ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΝΟΔΙΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ
ΘΕΟΔΟ ΣΠΑ ΛΗ ΟΙΠΟΥ ΠΑΝ
ΔΙΟΓΝΗΤΟΥ ΟΙΠΠΟΥ ΟΝ ΕΥ Μ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΟΝ ΥΛ ΣΤΡΑΤΟΣ
ΙΣΙΔΟΡΟΣΕΡΜΑΙΟ
ΙΠΠ
ΝΟΣ ΑΝΟ ΡΑΜΝΟΥ
ΠΤΟΛΕ
ΜΑΙΟΝ ΒΙΟ
ΝΑΝΔΡΟΣ ΜΕΝ
ΑΛΑΙΕΥΣ

corona | corona
////// | //////
| ΞΑΝ
/////// | ΔΡΟΝΑ
/////// | ΓΑΘΟΚΛ
ΣΟΥΝΙ | ΕΟΥΣΛΕ
Α | ΥΚΟΝΟ

1298 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, a. 0,17, l. 0,21, cr. 0,25, a dextra et superiore parte mutilum, inventum in 'gymnasio Ptolemaei'. Ed. Pittakis Eph. 3833.

ΝΟΦΩΝ Μ
ΚΟΙΝΤΟΣΒΟΥΛΛΟΥΣΤΙΟΣΓΙΛ
ΙΕΡΕΥΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΔΗΛΙΟΥΔΙ
ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΡΟΥΦ
ΦΛ ΠΡΟΚΛΟΣ
ΛΕΩΝΙΔΗΣΗΡΩΔΟΥ
ΑΛΙΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΙ
ΣΤΑΤΙΟΣΕΠΑΓΑΘΟΣ
ΜΟΥΣΩΝΙΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΠ
ΓΛΥΚΩΝΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ

[........ Σι]νοφῶν Μ....
Κόιντος Βουλλούστιος ....
ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Δηλίου δι[ὰ βίου]
Μουσώνιος Ῥοῦφ[ος]
Φλ(άβιος) Πρόκλος
Λεωνίδης Ἡρώδου
Ἄλιος (?) Μάρκου
Μιθριδάτης Ἀθηνοδώρου Ἰ....
Στάτιος Ἐπάγαθος
Μουσώνιος Ἀθηνόδωρος Π....
Γλύκων Ὀλυμπιοδώρου

Herodes Leonidis f. Prasiensis prytanis Pandionidis recensetur n. 1029 (circiter a. 167 p. Chr.) et 1032 (a. 171/2 p. Chr.). Sed utrum Leonides, qui hic est, pater an filius illius sit, distingui nequit. Neque magis scimus, cuius generis hic titulus sit.

1299 In eodem lapide in quo tituli n. 682 et 1049. Edidit Pittakis Eph. 2322. Contulit Koehler.

Μ
ΗΜ
ΙΦΩΝΑ · Ι Ο...
ΕΘΛΙΟϹΑΝΤΙ/// Λ Ο
ϹΙΠΠΟϹ)
)ϹΙΜΟϹ)
ΕΥϹΕΙϹΙΔΩΡΟϹ
ΑΤΩΝΕΙΜΟΓΕΝΟΥϹ
ΙΔΗϹϹΩϹΙΠΑΤΡΟΥ
ΑϹϹΩϹΙΠΑΤΡΟΥ
Ϲ)
ϹΙΔΗϹ
ΩΝ
Ι)

....μ......
....ημ......
[Ἀντ]ιφῶν Α[ὐτ]ο....
[Γεν]έθλιος Ἀντι[ό]χο[υ]
[Κτή]σιππος)
[Ζώ]σιμος
[ἱερ]εὺς Εἰσίδωρος
...άτων Ἑ[ρ]μογένους
....ίδης Σωσιπάτρου
.....ος Σωσιπάτρου
......ς)
.....σίδης
.....ων
.....ν)

Natura tituli incerta. Ephebicum esse non puto propter v. 7.

1300 Fragmentum marmoris Pentelici. Infra Propylaea. Exscripsit Koehler.

(*a*)

Λ
Κ
ΛΘ
ΔΗΜΗΙ
ΔΗΜΗΤΙ
ΜΙϹΩ" ΑΡ
ΘΙΝΑΙΟϹΑΗΙ
ΛΙΟΓΑΡΙΤΟΤ
////// ΚΟΔΡΑΤ
// ΙΗΝΟΦΙΛΟϹ)Τ
/ ΑΥΚΟϹ>Ν
ΥΝΟ

In parte aversa:

(*b*)

ΟΥ
ΚΛΕΩΝΟΣ
Ι" ΤΟΥ
)ΓΟ/// ΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΥ
) ΠΗ

a

...λ....
....κ.....
[Ἀγ]αθ........
Δημήτ[ριος ..]

Δημήτρ[ιος ....]
[Θε]μίσω[ν] Ἀρ[ι....]
[Ἀ]θήναιος Ἀρι...
[Ἰο]ύλιο[ς] Ἀριστ[τ]οτ[έλους]
[Στά(τιος)] Κοδρᾶτ[ος]
[Μ]ηνόφιλος) π(ρεσβύτερος]
[Γλ]αῦκος) νε(ώτερος)

b

.......ου
..... Κλ[έ]ωνος
[.. Ἐπικτ]ήτου
....όγο[ν]ος [Ἐ]πικτήτου
......) πρ(εσβύτερος)

Vocabula πρεσβύτερος et νεώτερος, quae compluribus nominibus adduntur, in ephebicis admodum rara sunt. Conieceris prytanum recensum esse, sed certa huius rei indicia desiderantur.

1301 Edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 108. 109. (Lebas Attique 635).

ΟΙΟΥ
ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΣΩΤΑΣ....
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΑΠΛΟΥΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΣΕΛΕΥΚΛΙΟΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΙΛΟΘΕΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΝΕΙΚΙΠΠΟΣΚΑΛΕΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΥΕΠΑΓΑΘΟΣΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΣ
ΚΑΦΙΛΟΚΛΗΣ
ΠΑΙΟΝΙΔΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)

.....
[ἔξ] Οἴου(?)
Τρύφωνος(?)
Σωτᾶς ....
Διονύσιος
[Σ]κάπλου Ἀχαρνεύς
Σελευκ[ος? .....]
Διονύσιος Φιλοθέου
Καλλίμαχος Διοδώρου
Νείκιππος Κα[λ]λ[ι]σθένους
Οὔ(λπιος?) Ἐπάγαθος Μιτυληναῖος
Κά(πιος?) Φιλοκλῆς
Παιονίδαι
Διονύσιος)

Mirus sane laterculus in quo homines peregrini (v. 10) intermiscentur civibus Atticis diversarum tribuum, et horum demotica modo ascripta (v. 5) modo superscripta sunt nominibus (v. 12). Non dubito quin Pittakisii neglegentia haud pauca turbata sint.

1302 Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 108. 109. (Lebas Attique 634).

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
.ΩΤΟΣ
.ΙΕΙΚΙΟΥΘΕΙΙΚΟΣ
ΚΑΛΙΔΑΣΚΟΣ
ΚΑΛΛΙΩΝ
ΔΩΡΟΘΕΟΣ)Λ
ΘΕΣΙΣΜΟΣ
ΑΛΙ...
ΟΣ..
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΧΕΛΑΟΥ
ΔΩΡΟΘΕΟΥΕΥΠΥΡΙΑΣ

Διονύσιος
[Πρ]ῶτος(?)
[Ν]εικίου Θ[ορ]ίκ[ι]ος(?)
Καλ[λ]ίδα[μ]ος(?)
Καλλίων
Δωρόθεος) Λ....
Θέ[ρ]ισμος (? cf. simile nomen Μύρισμος n. 1254)
Ἀλι......
ος ......
Διονύσιος Ἀρχελάου, [ὁ δεῖνα]
Δωροθέου Εὐπυρί[δη]ς

Titulus simillimus ei qui praecedit neque minus foede corruptus a Pittakisio.

1303 In rupe incisus titulus supra theatrum Bacchi. Edd. A. von Velsen Archaeol. Anzeiger 1855 p. 58* n. 4. (Lebas Attique 675). C. Bursian Berichte der Königl. Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften 1860 p. 209. Exscripsit Koehler.

ΟΙ/ΦΙΛΟ
ΖWΤΙΚΟC
ЄΡWC
.ΥΚΑΡΠΟC
[ΙΔ Ι ΚΟ C]

Var. lect. Ultimus versus, quem uncis circumdedi, a Koehleri apographo abest. Bursianus ibi Τ..Κ.... habet.

οἱ φίλοι
Ζωτικός
Ἔρως
[Ε]ὔκαρπος
[Φ]ι[λ]ικός(?)

1304 Fragmentum lapidis Pentelici, inventum occidentem versus a Parthenone. Edd. Pittakis Eph. 918. Lebas Attique 605.

Var. lect. Quae Lebasius omisit, uncis circumdedi. V. 2 fin. ΛЄω Lebas, ΛЄΟΥ Pitt. || v. 3 fin. ΔΟΤ Lebas || v. 5 primam litteram Η om. Pitt. || v. 7 litterae initialis Ɯ loco Lebas nihil habet nisi Ι || v. 8 primum Ο et deinde Ρ omisit Pitt. || v. 11 Pittakis errore manifesto in duos distribuit, ut in priore nihil sit nisi Ρ, in altero ΠЄ; antecedentem C omittit || v. 12 ΟЄΝ Pitt. || v. 13 ΧΗC Lebas, ΙΝΟ Pitt. || v. 15 Ο Pitt. || v. 18 ЄΙΑ Lebas, ЄΙΛ Pitt.

['Αγαθῇ τ]ύχῃ. | [........]ς Μεγακλέου(ς) | [... ἱερεὺς(?)] 'Αρτέμιδος | ...... 'Αθμονεύς | .....ης 'Αρτεμεισία τὰς | [......... Πλ]ωτιανός(?) | [.... Πο]μ. Εὐπραξίδης | ....ος Αὐρ(ήλιος) Εὐτύχης. V. 9—18 nihil agnoscitur nisi terminationes quaedam nominum et v. 11 (fortasse etiam v. 14) πρε(σβύτερος). V. 12 νε(ώτερος). Natura et argumentum tituli plane obscura sunt.

1305 In fragmento tabulae lapidis Pentelici, invento occidentem versus ab Erechtheo. Exstat in Pinacotheca. Ed. Pittakis Eph. 1037. Denuo descripsit Koehler.

ΒΗC
ΚλΓ.
Κλ<ΔΟ/
Κλ<ΔΙΟ
ɸλ<Ζω
ɸλ<Κλλ
Κλ<λΚ\
ƜΑΡΚ
ЄΥΟΔ

Infra litteras ЄΥΟΔ unius versus spatium vacuum relictum est.

Βησ[αιεῖς](?)
Κασ[ίτων](?)
Κλ(αύδιος) Δευ...
Κλ(αύδιος) Διο....
Φλ(άουιος) Ζω...
Φλ(άουιος) Καλ...
Κλ(αύδιος) 'Ακύ[λας]
Μαρκ....
Εὐοδ....

1306 In fragmento Hermae marmoris Pentelici, invento 'εἰς τὰς κατὰ τὸ 'Ολύμπιον ἐρεύνας'. Exstat in stoa Hadriani. Ed. Pittakis Eph. 467. Contulit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

[.... ἀρχιερέα(?) θεοῦ 'Α]δριανοῦ, | [ἄρξ]αντα τὴν στ[εφ]ανη|[φό]ρον [ἐπ]ώνυ|[μ]ον [ἀρ]χήν.

Βουλεύειν ἔλαχον [ο]ἱ ὑ|πογεγραμμένοι, ἄρχ(οντι) Μοι|ραγένει νε(ωτέρῳ)

A
ἀρχιπρέβουλος·
Σωτὴρ 'Απολλωνί(ου)
Φλ(άβιος) Μοδεστεῖνος
Κτησικλείδης
"Ανθιμος Συμφό(ρου)
Παίνκαρπος Συμ(φόρου)
Σαραπίων Ζωΐ(λου)

B
ἀρχιπρέβουλος·
'Αγαθόνεικος)
'Επίκτητος 'Αλε(ξάνδρου?)
Ζώσιμος)
'Αλέξανδρος
'Αλφειὸς Ζωσι(μοῦ)
Αἴων Ζωσᾶ

Γ
ἀρχιπρέβουλος·
Πρεῖμος Εὐόδου
Εὐκλῆς Εὐτύχου
Εὔτυχος 'Αξιω..
'Ηρακλᾶς 'Αθη(ν..)
Τρόφιμος 'Απο.

Δ
ἀρχιπρόβουλος·
Ποθεῖνος)
Ζωσιμίων [π]ρ(εσβύτερος?)
Εὔοδος Διονυ....
Σίλουνος)
Εὔφημος Δημη(τρίου)

E
ἀρχιπρόβουλος·
Σίμων)
['Ε]παφρόδειτος Εὐ.
['Ε]ρμέρως Κηφίν(θου)

Z
ἀρχιπρόβουλος·
Πλουτιάδης Σω.
Μοιραγένης πρ(εσβύτερος)
Εἰσίδωρος)
Δορυφόρος)
'Αθήναιος Διονυσί(ου)
Φιλάδελφος Ζωσί(μου)

H
ἀρχιπρέβουλος·
Ζώσιμος Θεοφά(νους)
'Ολβιανὸς Ζωσί(μου)
'Επαφρόδειτος)
Γλαυκίας Φλω(ρου)
'Αθήναιος Διο[ν]υσ...(?)
Θεοφάνης)

Θ
ἀρχιπρόβουλο[ς·]
'Αλέξανδρος)
Σεπτίβιος Σώφρο(νος)
Ζώσιμος [π]ρ(εσβύτερος?) Δα....
Σύμφορος) νε(ώτερος)
Δημήτριος)

I
ἀρχιπρέβουλος·
Δωρίων 'Ιουλιανο[ῦ]
Φλ(άβιος) Νεικίας
'Αρτεμείσιος)
Αὐ(ρήλιος) 'Αρτεμείσιος
Παίνκαρπος Φιλι....

IA
ἀρχιπρέβουλος·
Σώφρων)
Σώφρων 'Αγαθόπο(δος)
Σύνφορος 'Αιθ....

ϽΙ
ΔΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΙΑΤΗΝΣΤ ΑΝΗ
ΡΟΝ ////ΤΩΝΥ
ΟΝ ΧΗΝ

ΒΟΥΛΕΥΕΙΝΕΛΑΧΟΝΘΙΥ
ΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΑΡΧΟΙ
ΡΑΓΕΝΕΙΝΕ

Α̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΣΩΤΗΡΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΦΛΜΟΔΕΣΤΕΙΝΟΣ
ΚΤΗΣΙΚΛΕΙΔΗΣ
ΑΝΘΙΜΟΣΣΥΜΦΟ
ΠΑΝΚΑΡΠΟΣΣΥΜ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΖΩΙ

Β̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΑΓΑΘΟΝΕΙΚΟΣ)
ΕΠΙΜΑΧΟΣΑΛΕ
ΖΩΣΙΜΟΣ)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΑΛΦΕΙΟΣΖΩΤΙ
ΛΕΩΝΖΩΣΑ

Γ̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΠΡΕΙΜΟΣΕΥΟΔΟΥ
ΕΥΚΛΗΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΣΑΞΙΩ
ΗΡΑΚΛΑΣΑΘΗ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΠΟ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ)

Δ̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΙΟΘΕΙΝΟΣ)
ΖΩΣΙΜΙΩΝ
ΕΥΟΔΟΣΔΙΟΝΥ
ΣΕΛΕΥΚΟΣ)
ΕΥΦΗΜΟΣΔΗΜ

Ε̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΣΙΜΩΝ)
//ΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΥ
//ΜΕΡΩΚΗΡΙΝ
/////ΩΣΙΜΟΣΕΙΣΙΔΟ
/////ΩΤΥΣΠΟΘΟΥ
ΜΑΝΤΙΣΦΙΛΕΡ

Ϛ̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΟΙΙΙΛΣ

Ζ̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΠΛΟΥΤΙΑΔΗΣΣΩ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣΠ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ)
ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ)
ΑΘΗΝΑΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣΖΩΣΙ

Η̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣΘΕΟΦΑ
ΟΛΒΙΑΝΟΣΖΩΣΙ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ)
ΓΛΑΥΚΙΑΣΦΛΩ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΔΙΟΤΥΣ
ΘΕΟΦΑΝΗΣ)

Θ̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)
ΣΩΣΙΒΙΟΣΣΩΦΡΟ
ΖΩΣΙΜΟΣΤΔΑ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ)ΝΕ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ)
ΦΟΙΒΟΣΣΥΜΦΟΡΟΥ

Ι̅
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΔΩΡΙΩΝΙΟΥΛΙΑΝΟ
ΦΧΝΕΙΚΙΑΣ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ)
ΑΑΡΤΕΜΕΙΣΙΟΣ
ΠΑΝΚΑΡΠΟΣΦΙΛΙ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ

ΙΑ
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΣΩΦΡΩΝ)
ΣΩΦΡΩΝΑΓΑΘΟΠ//
ΣΥΝΦΟΡΟΣΑΝΘ
ΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗΣ)
ΖΩΣΙΜΟΣ)ΤΛΤΕ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ)ΤΗΡ

ΙΒ
ΑΡΧΕΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΑΙΝΕΙΑΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΤΥΛΟΣ

[Ζ]ώσιμος Εὐπιδέ(του)	Νικοκράτης)
[Σ]ωτῦς Πόθου	Ζώσιμος πρ(εσβύτερος?) Ἀπ..
Μάντις Φιλέρ(ωτος)	Παράμονος πρ(εσβύτερος?) Ἡρ..
ς	ΙΒ
ἀρχεπρόβουλος·	ἀρχεπρόβουλος·
...ο..λο...	Αἰνείας Εὐτύχου
	[Εὔ]τυ[χ]ος [()]

Permulta in hoc titulo insunt, quae doceant eum ad civitatem Atticam non pertinere. Tamen cum Pittakis expressis verbis eum in Olympieo inventum testetur, inter Atticos recipiendus fuit. Et facile intelligitur, quomodo fieri potuerit, ut hic lapis Athenis erigeretur. Nempe catalogus subiunctus fuit titulo honorario cuius reliquiae v. 1—5 exstant. Atqui monumenta eiusmodi in Olympieo a civitatibus peregrinis dedicata esse constat. Ad quam civitatem referenda sit inscriptio, dubium est, nisi forte ex verbis ἄρξαντα τὴν στεφανηφόρον ἐπώνυμον ἀρχήν colligere licet eam ad Tenum insulam pertinere. Nam illic primus magistratus qui eponymus est, non ut in compluribus aliis civitatibus, simplici vocabulo στεφανηφόρος, sed circumlocutione ὁ ἄρχων τὴν στεφανηφόρον ἀρχήν indicatur (C. I. G. 2330. 2331. 2332. 2333).

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 4 n. 3. Cum iam constet, Vibulliam Alciam non uxorem Herodis, sed matrem fuisse (Archaeol. Zeitg. 1877 p. 102 n. 73. Hermae XIII p. 69) etiam Atticus cui hic honores decernuntur, quin oratoris clarissimi pater sit, non licet dubitari. Tametsi autem patri quoque Herodi nomen fuisse nunc scimus, tamen in supplementis v. 3 nomen Ἡρώδην delendum est, quia hic nominum ordo (Ἡρώδης Ἀττικός) a solemni titulorum more alienus est.

P. 5 n. 4. Cum aliis eiusdem lapidis fragmentis coniunxit et edidit Koehler C. I. Att. II, 488, qui ad decretum populi Atheniensium de controversiis inter cleruchos Lemnios de fundis quibusdam ortis haec pertinere et circa initia aetatis imperatorum lapidi incisa esse indicat.

P. 16 n. 21. Ed. Monum. Mus. Brit. p. 119 n. 48. Supra v. 1 editionis nostrae hae litterarum reliquiae apparent: ϟ ‒ (super litt. ΟΥΕ) et ⅃ΙΣ (sup. litt. ΟΥΔΗ). Praeterea haec recedunt ab nostro exemplari: V. 2 (3 Angl.) extr. ΤΡΙϹ || v. 3 (4) init. ΞΚΑΙ || v. 5 (6) extr. ΤΟΥ || v. 7 (8) extr. ΑΡ. Quare non iam, ut proposui, ἀνθυπάτῳ suppleri licet, sed aut ἄρ[χοντι] aut ἀρ[χιερεῖ] fuisse videtur. Ceterum alpha in editione Anglica modo Α modo Α est.

P. 16 n. 22. Ed. Monum. Mus. Brit. p. 121 n. 49. Ante primum versum maioribus litteris ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ, quae verba casu quodam, id quod magnopere doleo, in editione nostra exciderunt. Ceterum exemplum Anglicum cum Boeckhiano consentit praeter has res satis leves: V. 2 (1) extr. ΕΙ.ΗΣ || v. 4 (3) init. ΤΩΝ || v. 5 (4) init. ΑΥΤΟΙ⊃ΑΤ || v. 6 (5) ΑΝ........ΣΕΒ. || Infra versum 6 has reliquias agnovit editor Anglus: ˋΙˀ (infra tres ultimas litteras vocis ΕΥΣΕΒΗ) et ⌒ΙϚˋ (infra litteras ΟΝΔ versus antecedentis). Atque has quidem ad nomen [Δι]όνυ[σος] pertinere conieceris. Littera alpha ubique Α, non Α est.

34 *a b* Tabula marmoris Pentelici ab omnibus partibus mutila, utrimque inscripta. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

a

ΝΟΥΝΕΠ..
.ΙϹΓΙΝΟΜΕΝΟΙΚΑΙ
ΕΤΩΚΑΛΩϹΕΧΟΝΤΙΚΑ.
ΝΤΟΜΕΝΟΥΝΠΡΕΠΟΝΕΓΚΩ
ΦΡΟΝΟΥϹΙΝΠΑϹΚΑΙΡΟϹΕΥ
ΙΟΥΤΟΙϹΑΡΜΟΝΙΑΝΤΕΚΑΙϹ.
ϽΝΟΥΔΑΝΑΤΤΑΛΟϹΜΟΙΔ
ΑΙΤΩΝΔΙΚΑΙΩΝΑΚΡΙΒΕΙϹ
ϽΝΕΞΕΝΗΝΟΧΑΤΕΜΟΥϹΩ
ΠΑΤΡΙΔΙΠΑΝ///ΑΜΕΝΜΕΛΗ.
ΙΩΝΜΕΝΔΕΙΟΥΡΑΜΟ///
ϹΑΞΙΟΝΝΟΜΙϹΑΝΤΕϹ
ΩΝΚΑΙΠΟΝΗΡΩΝΚ
ΑΙΠΑΝΤΑΧΟΥ‾ΑΥΤϹ
ΕΤΗΝΘΕΟΝΑΔΡΙΑ
ϽΙϹΤΕΧΝΕΙΤΑΙϹ
ΗΝΤΟΥΙΕΡΕΩϹΕΠ
ΓΑΛΟΝΔΕΕΑΙΝΕΙΑ
ΜΕΝΚΑΙΠΑΡΑΧΡΗ
ΤΟΝΝΟΥΝΠΡΟΘΥ
ΤΟΥΚΑΙΚΟ

b

ΝΕΙΤΩΝΜ
.ΝΚΕΛϹΟΥΠΕΡ
ΙΕΝΥΜΙΝΤΗϹΕΠΙϹ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙϹ
ΝΤΑΥΘΑΓΡΑΦΗΝΑΙΑΞ
‾ΑΕΝΑΥΤΩΕΙΔΕΤΙΑ
ΑΠΡΑΞΕΙΔΙΚΑΙΩϹΙ
ϽΚΑΙϹΑΡΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝ
ΓΙϹΤΟϹΔΗΜΑΡΧΙΚΗ
ΤΟΝΧΟΡΕΙΟΝΤΕΧΝΕΙ
ϹΟΚΡΑΤΙϹΤΟϹΦΙ/////ϹΜ
ΑΠΟΤΕΕΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΑ
ΓΕΜΟΝΩΝΜΕΤΕ///ΤΩ
ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ.ΑΥΤΟΚ
ϽϹΑΔΡΙΑΝΟϹϹΕΒΑϹΤ
ΤΟΓΠΑΤΗΡ///ΑΤΡΙΑ

Lapis in quo epistulae ab imperatoribus ad synodum technitarum Dionysiacorum missae incisae erant, n. 34. 35. 36 simillimus, ita ut quin haec omnia eiusdem tabulae fragmenta sint, vix dubitari liceat. Quare magnopere dolendum est, quod neque omnia coniungi neque singula suppleri possunt ratione certa aut probabili. Quae agnoscantur haec sunt:

Fragm. *a* v. 1 [..... μὲ]ν οὖν ἐπεὶ ....., v. 2 [...ο]ῖς γινόμενοι καὶ .., v. 3 ....ε τῷ καλῶς ἔχοντι και[ρῷ] (? cf. v. 5), v. 4 ...ν τὸ μὲν οὖν πρέπον ἐγκω[μιον ..], v. 5 [τοῖς εὖ] φρονοῦσιν πᾶς καιρὸς εὐ....., v. 6 [τ]ούτοις ἁρμονίαν τε καὶ συ...., v. 7 ....ον οὐδ' ἂν Ἄτταλός μοι δ...., v. 8 [ἐξετασ]ται(?) τῶν δικαίων ἀκριβῶς, v. 9 ....ον (fort. ὂν) ἐξενηνόχατε Μουσω[νίου (an Μουσῖ[ν?) ...., v. 10 πατρίδι πάντα μὲν μέλη.., v. 11 [πολ]λῶν μὲν δει[θ]υράμβ[ων ...], v. 12 ....ς ἄξιον νομίσαντες ...., v. 13 ....κν καὶ πονηρῶν κ......, v. 14 ...αι πανταχοῦ ταὐτὸ ...., v. 15 [ἀγωνοθ]έτην θεὸν Ἁδριαν[ὸν ..]. Haec referenda videntur ad Dionysiacorum magnorum ludos, de quibus haec narrat Cassius Dio 64, 16: τά τε Διονύσια τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας ἐν τῇ ἐσθῆτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε. Simul hinc apparet, hanc epistulam non ab Hadriano scriptam esse, sed post eius mortem ab alio, fortasse Antonino Pio.

Alia epistula incipere videtur v. 16, ubi [ὁ δεῖνα τοῖς Διονυσιακ]οῖς τεχνείταις [χαίρειν] supplendum puto: nempe vox χαίρειν paucarum litterarum spatio vacuo ab eis quae antecedant dirimebatur, ut est n. 36 v. 5. Neque vero huius epistulae auctor imperator fuisse potest, quia eius nominibus supplendis spatium non sufficeret, sed potius a magistratu quodam Romano eam scriptam puto. Argumentum incertum est: V. 17 ..κν τοῦ ἱερέως ἐπ....., v. 18 [... Ἄτ]ταλον δὲ (cf. v. 7) ἐᾶν(?) και...., v. 19 ...μαν καὶ παρεχρῆ[μα ...., v. 20 τὸν νεὼν προθυ[μ....], v. 21 ..του καὶ κο.....

Fragm. *b* trium epistularum lacinias continet: *prima* usque ad versum septimum pertinet. Nam sine dubio nomen imperatoris quod v. 4 fuit non ad epistulae alicuius praescripta referendum est, imo in ipsius epistulae tenore commemoratus fuit imperator: ac si versus tertii reliquias reputaverimus, cum aliqua veri similitudine statuere licebit, hic magistratum quendam loqui de litteris priore tempore ab imperatore ad synodum technitarum missis, et deinde v. 8—14 harum ipsarum litterarum apographum subiungi. Quae agnoscuntur haec sunt: V. 1 [στεφα]νειτῶν κ...., v. 2 ...κν Κέλσου περ...., v. 3—5 .....εν ὑμῶν τῆς ἐπισ[τολῆς .... ἀντίγραφον, ἣν] Αὐτοκράτωρ Καῖσ[αρ .... ἔγραψεν· ὃ ἐ]νταῦθα γραφῆναι ἀξ[ιῶ?], v. 6 ...α ἐν αὐτῷ· εἰ δέ τι λ...., v. 7 ...α πρᾶξαι δικαίως ...

Alterius epistulae praescripta sic videntur supplenda: [Αὐτοκράτωρ] Καῖσαρ θεοῦ Τραιανοῦ [Παρθικοῦ υἱός, Τραιανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέ]γιστος, δημαρχικῆ[ς ἐξουσίας τὸ .., ὕπατος τὸ .., αὐτοκράτωρ τὸ .., τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον] τὸν χορεῖον τεχνεί[ταις χαίρειν]. Praeterea haec agnoscuntur: V. 11 [.......ο]ς ὁ κράτιστος φί[λος] μ[ου], v. 12 ....α ποτὲ ἐν τῇ πατρίδι, v. 13 ...γε μόνον (aut [ἡ]γεμόνων) μετέ[σ]τη, v. 14 εὐτυχεῖτε.

Tertia epistula item Hadriani fuit, ut indicant praescripta v. 14—16: Αὐτοκ[ράτωρ Καῖσαρ θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱός, Τραιαν]ὸς Ἁδριανὸς Σεβαστ[ὸς .... ὕπατος] τὸ γ', πατὴρ πατρίδ[ος] sqq.

P. 22 n. 39. Particula *b* edita est in Mon. Mus. Brit. p. 132 n. 50. Qua in editione primum sunt nonnullae litterae, quas priores editores neglexerunt: V. 4 (1) init. .Y, extr. K || v. 5 (2) init. A || v. 6 (3) extr. Λ. Deinde errores nonnulli priorum emendantur: V. 5 (2) extr. ΕΙΣΟΔΟΝ || v. 7 (4) extr. ΜΗΝΑΣΤΟΥΤ, non ΤΟΥΣ. Hic igitur non lapicida peccavit, sed Cyriacus quique eum secuti sunt.

---

39 *a* Fragmentum inventum ad radices arcis meridionales. Litterarum altitudo 0,006. Exscripsit F. de Duhn.

ΧΑΙΡΕ..
////ΝΥΜΩΝΕΝΤΥΧΟΝΤΕΣΕΠΕΙΚΑΙΤΟΙΣΑ
ΞΔΡΙΩΠΡΟΣΤΗΝΧΟΡΗΓΙΑΝΤΩΝΔΙΑΝΟ
ΞΝΟΥΝΕΙΚΟΝΑΣΑΣΗΜΩΝΤΕΑΥΤΩΝΚΑΙ
ΓΕΡΑΣΓΝΩΜΗΣΣΥΝΙΕΝΤΕΣΒΟΥΛΕΣΘΕΧΑ
ΠΡΟΤΟΜΑΣΚΑΛΟΥΣΙΝΚΑΙΣΥΝΜΕΤΡΟΥΝ
ΙΣΥΝΟΔΩΝΕΙΣΚΟΜΙΖΕΙΝΕΝΘΑΑΝΒΟ
ΣΤΗΜΑΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΟΝΟΜΑΤΩΝ
ΟΥΝΤΑΕΠΙΦΘΟΝΑΟΚΝΟΥΝΤΕΣΕΝΑΠ
ΙΤΑΝΕΙΗΜΑΛΛΟΝΗΜΕ///ΝΚΕΧΑΡΙΣΜΕ
ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΣΟΕΠΙΤΡΟΠΟΣΗΜΩΝ
ΙΤΩΝΙΝΟΥΥΟΣΘΕΟΥΟΥΗΡΟΥΠΑΡΘΙΚΟ
ΑΝΤΩΝΙΝΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣΓΕΡΜΑΝΙΚ
ΥΠΑΤΟΣΤΟ·Γ·ΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΤΩΝΙΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΥΟΣΘΕΟ
ΙΚΟΣΣΑΡΜΑΤΙ

Duae epistulae huic lapidi incisae erant. *Prioris* (v. 1—11) praescripta praeter vocem χαίρει[ν] interciderunt, ita ut neque de auctore neque de tempore quicquam certi proponere liceat. Argumentum ad honores imperatori aut imperatoribus decretos pertinere cognoscitur ex versibus 4. 6; imperator hic ut alibi (cf. n. 18. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 116 n. XXXI) partem modo illorum honorum accipere, reliquos repudiare videtur; ac fortasse ex v. 6 colligere licet, eum pro statuis decretis protomas fieri iubere, ut sumptus minuatur. Ceterum ex versuum 12—16 reliquiis apparet tantam fuisse latitudinem ut de titulo in integrum restituendo plane desperandum sit. Quae legi possint haec sunt: V. 1 [Τοῖς πρέσβεσι]ν ὑμῶν ἐντυχόντες, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἄ[λλοις ...., v. 2 [τῷ συν]εδρίῳ πρὸς τὴν χορηγίαν τῶν διανε[μῶν]. Ad συνέδριον aliquod igitur hae litterae datae sunt; sed hoc vocabulum latissime patet, quum et Areopagitarum et quingentorum senatus et Panhellenum Achaeorumque concilia sic vocari soleant. V. 4 [τὰς μ]ὲν οὖν εἰκόνας, ἃς ἡμῶν τε αὐτῶν καὶ [........ ἀναστῆσαι ἐψηφίσασθε]

v. 5 [.... τῆς ἡμετ]έρας γνώμης τυχόντες βούλεσθε χα......, v. 6 [ὡς] προτομὰς καλοῦσι, καὶ συνμέτρου ..., v. 7 συνέδρων εἰσκωμάζειν ἔνθα ἂν βο[υλ.....], v. 8 ...στημα τῶν ἡμετέρων ὀνομάτων, v. 9 σὺν τῷ (potest etiam -οῦντα participii alicuius terminatio esse) ἐπίφθονα ἀκούοντες ἐν ἀπ..., v. 10 ...τ' ἂν τῷ μᾶλλον ἡμε[ῖ]ν κεχαρισμέ[νον], v. 11 Κενδρῖτες ὁ ἐπίτροπος ἡμῶν.

Altera epistula inter annos 175 et 180 p. Chr. scripta est ab Marco Aurelio et Commodo tum una imperantibus. Praescripta sic supplenda: [Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Ἀν]τωνίνου υἱός, θεοῦ Οὐήρου Παρθικοῦ [ἀδελφός, ... Μᾶρκος Αὐρήλιος] Ἀντωνῖνος Σεβαστὸς Γερμανικ[ὸς Σαρματικός, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ .., αὐτοκράτωρ τὸ ...,] ὕπατος τὸ γ', πατὴρ πατρίδος, [ἀρχιερεὺς μέγιστος, καὶ Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκου Ἀν]τωνίνου Σεβαστοῦ υἱός, θεο[ῦ Ἀντωνίνου υἱωνός, Λεύκιος Αὐρήλιος Κόμμοδος Σεβαστὸς Γερμαν]ικὸς Σαρματι[κὸς .....].

---

39 *b* *'Pentelischer Marmor, von allen Seiten verstümmelt. Bei der Attalos-Stoa'*. Exscripsit Koehler.

```
              ω
          ΜΕΝΩΠ
     ΟΥΝΕΧΙΝΤΟΥΣΤΟΙ
   ΙΟΥΤΩΝΜΗΠΑΡΑΥΤΑΠΙ
   ΚΑΙΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΟΣΠΕΡΙΠ
 ΝΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙΣΚΑΙΦΥΛΑΚΣ
ΜΠΕΙΩΣΑΝΠΑΡΑΤΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΟΝΟΔΕΤΟΙΣΠΡΟΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΑΠΑΣΙ
ΘΥΜΩΣΚΑΙΜΕΤΑΠΑΣΗΣΥΠΕΡΕΤΟΥ
ΞΧΟΜΕΝΟΣΕΚΠΕΜΠΗΣΘΩ
 ΤΗΣΟΜΕΝΟΣΚΙΝΔ
   ΙΥΕ-ΗΝΤΩΝΠ
     ΗΣΜΕΓΙΣΙ
      ΛΛΟΜΕ
      ΙΚΛΙΤΟ
       ΙΟΥΠ
        Μ
```

Agnoscuntur haec: V. 3 συνέχ(ο)ν τοὺς τὸ ..., v. 4 [τ]ούτων μὴ παρ' αὐτὰ πι..., v. 5 καὶ συνεργοῦντες περὶ π...., v. 6 ...ν περιβάλλον, ταῖς καὶ φυλακ..., v. 7 ..μετο.ης ἂν παρὰ τὸ δικαστήριον, v. 8 ...ον' ὁ δὲ τοῖς προτεταγμένοις ἅπασι .., v. 9 [προ]θύμως καὶ μετὰ πάσης ὑπηρετοῦ[ντες (aut alius casus) σπουδῆς(?)], v. 10 ἐχόμενος ἐκπεμπέσθω, v. 11 ..τητόμενος κυδ[ων....]. Reliqua plane obscura.

52 *a* Fragmentum marmoris Pentelici, inventum ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler.

```
    vac.
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
ΙΚΙΑΝΑΓΑΓΟ
ΓΗΝΑΤΤΙΚΗ
ΑΔΡΙΑΝΟΣ
ΣΕΜΟΝΟΥ
  ΙΔΙΑΙΠΡΟ
    ΕΙΝ
```

A superiore parte nihil deesse videri adnotat Koehler.

V. 1 Λακεδαιμο[ν ....], v. 2 [ἀπο]ικίαν ἀγαγό[ντ...], v. 3 γῆν (aut τὴν) Ἀττική[ν], v. 4 Ἀδριανός, v. 5 ...σε μόνου, v. 6 ἰδίᾳ προ...., v. 7 ..ειν... Argumentum tituli obscurissimum.

P. 31 n. 53. Fragmenta *d* et *e* coniuncta edidit G. Kaibel Bullettino dell' Inst. Rom. 1874 p. 191 sq., qui item versum Homericum et elegiam Aristotelis commemorat.

P. 33 n. 56. Cum alio eiusdem lapidis fragmento exscripsit Koehler et edidit C. I. Att. II, 629. Ac sane ex litterarum formis (in apographo Velseniano quo ego usus sum minus accurate expressis) apparere videtur, titulum paulo ante imperatorum aetatem incisum esse.

P. 34 n. 60. V. 10 ΠΛΕΩΝ errore typothetae expressum est pro ΠΛΕΟΝ.

---

65 *a* Epistylium marmoris Pentelici inventum in Asclepieo ad meridionales arcis radices. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 320 n. 45. Exscripsit Koehler.

ΤΙΩΙΚΑΙΥΓΕΙΑΙΥΠΕΡΤΗΣΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥΣΕΒΑ

[Ἀσκληπ]ιῷ καὶ Ὑγείᾳ ὑπὲρ τῆς Τιβερίου Καίσαρος Θεοῦ Σεβα[στοῦ σωτηρίας sive ὑγείας].

---

68 *a* 'Ἡ διὰ οἰκοδομήν τινα ἀνασκαφεῖσα ἐπιγραφὴ αὕτη φέρεται ἐγκεχαραγμένη κατὰ μῆκος τοῦ πάχους μεγάλης πλακὸς (μ. 1,30, πλατ. 0,68, πάχ. 0,15) λίθου Πεντελησίου'. Inventus lapis in Asclepieo. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 319 n. 44. Exscripsit Koehler.

```
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙΚΑΙΥΓΙΕΙΑΙΚΑΙΣΕΒΑΣΤΩΙΚΑΙΣΑΡΙΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥΔΗΜΟΧΑΡΟΥΣΑΖΗΝΙΕΩΣ
ΙΕΡΕΩΣΔΙΑΒΙΟΥΖΗΝΩΝΟΣΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ
```

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ καὶ Σεβαστῷ Καίσαρι ἐπὶ ἄρχοντος | καὶ ἱερέως Δρούσου ὑπάτου Δημοχάρους Ἀζηνιέως, | ἱερέως διὰ βίου Ζήνωνος Ῥαμνουσίου.
De aetate tituli confer adn. ad n. 68 *b*, unde apparet Claudii aetate Zenonem Rhamnusium, sacerdotem perpetuum, in munere fuisse.

68b Fragmenta duo epistylii Ionici lapidis Pentelici, a. 0,52, l. 4,84, cr. 0,56, inventa in ruderibus muri medio aevo exstructi quem vocabant Σερπεντζέ, ad Asclepieum. In eodem muro duodecim alia eiusdem generis epistylia, sed sine inscriptionibus, inventa esse testatur Kumanudis. Minusculis litteris edidit Kumanudis Ἀθηναίου VI (in tabula post p. 146) n. 27. Exscripsit Koehler.

Δ ΟΝ////// ΔΩΡΟϹΗΡΧΕΔΕΞΙΚΛΗϹΜΕΟΤΕ　　　ΑΡΧΩΝΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹΕΥΚΑΡΠΟΥΤΕ | ΧΝΗϹ *vac.*

ΝΕΙΚΗϹΑΕΘΛΟΝΕΛΑΒΕΝΗΙΘΕΩΝΧΟΡΩ *vac.*　　　ΠΑϹΗϹΜΕΚΥΔΟϹΚΩΜΙΚΗϹΤΡΑΓΙΚΗϹΧΟΡ | ΩΝ

ΤΟΝΔΕΙΘΥΡΑΜΒΟΝΤΡΙΠΟΔΑΘΗΚΕΑϹΚΛΗΠΙΩ

ΑΙΥΓΙΕΙΑΚΑΙΣΕΒΑΣ///ΙΙΚΑΙΣΑΡΙ// | //

//ΕΠΙΑΡΧ | ΟΝΤΟΣΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥΤΟΥΠΟΛΥ

ΒΙΟΥΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΛΕΥΚΙΟΥΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ *vac.* | *vac.* ΚΡΙΤΟΥΑΖΗΝΙΕΩΣ

Carmina v. 1—3 multo minoribus litteris scripta sunt, quam titulus dedicatorius qui sequitur.

Διο[νυσ]όδωρος ἦρχε, Δεξικλῆς μ' ὅτε
νίκης ἄεθλον ἔλαβεν ἠθέων χορῷ·

Ἄρχων Διονυσόδωρος Εὐκάρπου τέχνης
πάσης με κῦδος κωμικῆς τραγικῆς χορῶν
τὸν διθύραμβον τρίποδα θῆκ' Ἀσκληπιῷ.

['Ἀσκληπιῷ κ]αὶ Ὑγιείᾳ καὶ Σεβασ[τ]ῷ Καίσαρι .... ἐπὶ ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσου ὑπάτου Πολυχάρμου τοῦ Πολυ[κρ]ίτου Ἀζηνιέως, [ἱερέως διὰ] βίου Ζήνωνος τοῦ Λευκίου Ῥαμνουσίου.

Dionysodorus archon fuit a. 52 p. Chr. (ad n. 19); Polycharmum uno aut paucis annis ante eum magistratum gessisse inde conicias, quod eo archonte aedificium ipsum ad quod haec epistylia pertinebant, confectum est, Dionysodori anno donaria quaedam ei imposita sunt. Cui sententiae sane adversari videntur vestigia aliquot versuum consulto erasorum; nam hoc plerumque in imperatorum nominibus factum esse constat: atqui Claudii memoria omnino non damnata est, ita ut haec si ad imperatorem referenda essent, non possent nisi ad Neronem referri. At tum vix Σεβαστῷ Καίσαρι reliquis nominibus praemissa essent; nam legitimus nominum ordo (quem violatum esse in tali potissimum monumento a veri specie abhorret) hic potius est: (*Imperator*) *Nero Claudius Caesar Augustus Germanicus.* Quare Σεβαστῷ Καίσαρι per se dicta esse videntur de eo qui tum imperabat principe, vocabula deleta vero ad eum, qui aedificium exstruxit et dedicavit referenda, praesertim cum et mos sollemnis et grammatica ratio tale tituli dedicatorii supplementum flagitet. Nam tituli n. 68a alia condicio est: illic statui licet nomen eius qui dedicavit in alio lapide superimposito fuisse, id quod hic fieri nequit.

68 *c* Plinthus lapidis Pentelici, a. 0,74, l. 1,22, cr. 0,43. In altera parte tituli duo dedicatorii versibus concepti antiquiores Romanorum dominatione, quorum pauca verba modo legere potuit Kumanudis. Inventus lapis ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 146 n. 26.

Μενεκράτης Κηφισοφῶντος Φαληρεὺς ζακορεύων
τὰ ζῴδια ἐπεσκεύασεν καὶ τὴν τράπεζαν.

---

68 *d* Tabula lapidis Pentelici in sex particulas fracta, a. 0,77, l. 0,48, cr. 0,10, inventa ad Asclepieum. Totum titulum edidit Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 145 n. 25. Particulas *a c de* exscripsit Koebler.

a *b* *c* *de* *f*

ΗΤΡΙΟΣΧΑ ρητος Γ ΑΡΓΗΤΤΙΟΣ *vac.*
ΚΑΙΤΗΝΥΠΟ δοχ ΗΝΚΑΙΤΗΝΜΥΗΣΙΝΟΙΚΕΙΟΙΣΑΝΑ λωμασι . . .
ΑΘΕΩΙ ΚΑ ι τῆ ΙΠΑΤΡΙΔΙ *vac.*
vac.

[Δημ]ήτριος Χάρητος Γαργήττιος | . . . . . καὶ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν μύησιν οἰκείοις ἀναλώμασι [. . . | τ]ῷ θεῷ καὶ τῇ πατρίδι.

---

68 *e* Tabula marmoris inventa ad Asclepieum. Minusculis litteris ed. Koehler Mittheilungen des archaeol. Instituts in Athen II p. 253. Apographum transmisit idem, quod exprimo.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙΚΑΙΥΓΕΙΑΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΖΑΚΟΡΕΥΣΑΣΤΟΕΔΑ
ΦΟΣΤΟΥΠΡΟΠΥΛΑΙΟΥ
ΣΤΡΩΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΚΩΠΩΝΙΟΥΜΑΞΙΜΟΥ
ΚΟΡΕΥΟΝ

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ | Δημήτριος Ἀντιόχου | Σφήττιος | ζακορεύσας τὸ ἔδα|φος τοῦ προπυλαίου | στρώσας ἀνέθηκεν· | ἐπιμελητεύοντος | Κωπωνίου | Μαξίμου | [ζα]κορεύοντ[ος].

De Coponiis Maximis patre et filio (uter hic intellegendus sit non liquet) cf. quae exposui ad n. 2, quibus etiam huius tituli aetas aliquatenus definitur. De propylaeo cf. quae exposuit Koehler Mitth. des archaeol. Instituts in Athen II p. 174.

---

68 *f* Fragmentum Hermae lapidis Hymettii, a. 0,21, l. 0,22, cr. 0,06, inventum ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 319 n. 43. Exscripsit F. de Duhn.

ΙΚΑΙΥΓΕΙΑΙΔΗΜΗΤΡΙ
ΟΥΣΦΗΤΙΟΣ *vac.*
ΕΝΣΤΡΩΣΑΣ
ΡΙΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΙΤΩΝΤΡΙ
Ι

[Ἀσκληπι]ῷ καὶ Ὑγείᾳ Δημήτρι[ος Ἀντιόχ]ου Σφήτ(τ)ιος | [ἀνέθη]κεν στρώσας | [τὸ ἔδαφος τὸ πε]ρὶ τὸν βωμὸν . . . Reliqua obscura sunt (v. 5 τῶν τρι[ῶν]?).

---

69 *a* *'In unmittelbarer Nähe des Thurmes der Winde und zwar genau an der Südostecke der Aeolusstrafse gefunden'* C. Robert. *'Grosse Platte, an der Schmalseite beschrieben. Rand links erhalten, aber beschädigt und in der Erde festliegend. Schrift beginnt unter einem grofsen leeren Raum'* R. Schoell. Exscripserunt R. Schoell et C. Robert.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΤΙΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΥΔΙΟΥΗΡΩΔΟΥ
[Μ]. ΑΘΩΝΙΟΥΝ
[ΑΡ]ΟΝΤΟΣΤΟΓ
[ΑΤ]ΟΤΗΣΚΑΙΣΑ
[Ρ]ΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥ
[Ε]ΠΙΔΗΜΙΑΣΚΑΡ
[Π]ΟΔΩΡΟΣ)ΑΛΑΙ
. ΩΣΥΙΟΣΑΜΦΙ
ΛΛΗΣΚΛΘΙΣΑΣ
[ΘΥ]ΣΑΣΤΟΙΣΘ
ΠΣΕ

Var. lect. Quae uncis inclusi, apud Schoellium non sunt, sed apud unum Robertum. Praeterea v. 3 extr. ΔΟϹ Robert, ΔΟΥ Schoell ‖ v. 4 extr. Ṅ Robert, Ṅ Schoell ‖ v. 10 init. ΟΞ Schoell, ΩΣ Robert ‖ v. 13 nihil nisi ΠΣ Robert, quattuor litterae quas exhibeo apud Schoellium sunt, sed primae litterae Π nihil nisi ˥.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | [Ἐ]πὶ Τιβερίου | [Κλα]υδίου Ἡρώδου | Μ[α]ραθωνίου νε(ωτέρου) ἄρχοντος, τὸ γ' | ἀπὸ τῆς Καίσα|ρος Ἁδριανοῦ | ἐπιδημίας, Καρ|πόδωρος (Καρποδώρου) Ἀλαι|[ε]ὺς υἱὸς ἀμφι|[θ]αλής, καθίσας, | θύσας τοῖς θε[οῖς | . . . . η]σεν.

De anno cf. adn. ad n. 735. Addito νε(ωτέρου) (v. 4) Herodes Atticus a patre cognomine (Hermae XIII p. 68) discernitur.

70a 'Μέρος παραστάδος οἰκοδομήματός τινος' (fortasse Erechthei). Lapis Pentelicus, inaedificatus in turri medio aevo prope Propylaea exstructa, quae cum deleretur anno 1875 hic lapis cum aliis inventus est et editus a Kumanude Ἀθηναίου IV p. 201. Exscripsit Koehler.

ΜΝΟΤΑΤΟΣΑΓ
ΕΤΗΣΤΩΝΜΕ
ΠΑΝΑΘΗΝΑ
ΕΡΕΥΣΠΑΝΑ
ΕΝΝΙΟΣΔΕΞ
ΠΤΟΛΕΜΑΙC
ΕΙΟΣΤΟΑΚΡ
ΛΙΟΝΤΗΠΟΛ//
ΑΝΑΘΗΝΑΙΔ *vac.*
ΦΗΣΚΑΙΤΟΕΔΟ *vac.*
ΤΟΕΟΥΑΝΕΣΤΗ
vac.

[Ὁ τι]μιώτατος ἀγ[ω]-
[νοθ]έτης τῶν με[γά]-
[λων] Παναθηνα[ίων]
[καὶ ἱ]ερεὺς πανα[γὴς]
[Ἑρ]έννιος Δέξ[ιπ]-
[πος] Πτολεμαίο[υ]
[Ἕρμ]ειος τὸ ἀκρ[ο]-
[στό]λιον τῇ πόλ[ει]
[τῆς Π]αναθηναΐδ-
[ος σκά]φης καὶ τὸ ἕδο-
[ς τῆ]ς θεοῦ ἀνέστη-
[σεν].

P. Herennium Dexippum Ptolemaei f. Hermium, nobilissimum rerum gestarum scriptorem, Panathenaide trigesima quinta (n. 1202) agonothetae munere functum esse eamque Panathenaida incidere in annum 262/3 p. Chr. (Ol. 260, 2) demonstrare conatus sum Commentationum philologicarum in honorem Th. Mommseni ab amicis conscriptarum p. 244 sqq.

P. 45 n. 77. Lapidem inspexit H. Roehl, qui haec adnotat: '*Z. 9* ΠΥΑΝΟΨΙΩΝΟΣ || *Z. 27 zu Ende* ΠΟΠΑ|; *der Schlufs weggebrochen* || *Z. 21* ΔΙΟΝΥΣΟΥΣ *und Z. 28* ΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΑ. *Dafs so auf dem Steine steht, ist mir in lebhafter Erinnerung, obwohl ich es nicht notirt habe, da es von Chandler nicht abwich*'.

77a 'Ταῦτα ἔχει μικρὸν τεμάχιον λίθου Πεντελησίου πάνυ προσφυῶς πρὸς ἕτερον μεγαλείτερον τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Κ. Α. Δημητριάδου προσαρμοσθέν. Τὰ δύο τεμάχια ἔχουσιν ὁμοῦ ὕψ. 0,48, πλ. 0,19, πάχ. 0,11, ἐπὶ δὲ τοῦ μεγαλειτέρου τεμαχίου ὑπάρχει ἀνδρὸς ἀνάγλυφος παράστασις, ἴσως αὐτοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὑπὸ κυκλικοῦ πλαισίου περιβαλλομένη καὶ τὴν στάσιν τοῦ σώματος ὀλίγον τι πρὸς τὰ ἐμπρὸς κεκλιμένην ἔχουσα. δυστυχῶς τῆς ἀναγλύφου παραστάσεως δὲν σώζεται εἰμὴ μόνον τὸ ὀπίσθιον μέρος τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω μετὰ τῶν ποδῶν ἠκρωτηριασμένων· ὅσον ὅμως ἐκ τῶν πτυχῶν τοῦ ἐνδύματος τοῦ σωζομένου μέρους νὰ εἰκάσωμεν δυνάμεθα, ἡ τέχνη τοῦ ἔργου, Ῥωμαϊκῶν ἄλλως ὄντος χρόνων και μάλιστα τῶν νεωτέρων, ὡς ἡ ἐπιγραφὴ μαρτυρεῖ, δὲν εἶναι ἄμοιρος χάριτός τινος καὶ γλαφυρότητος'. Inventus lapis ad Asclepieum, ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 159 n. 18. Exscripsit F. de Duhn.

ΕΞΑΡΕΙΟ
ΣΛΗΠΙΩ

(Ἡ) ἐξ Ἀρείο[υ πάγου βουλὴ | Ἀσ]κληπιῷ [καὶ Ὑγιείᾳ].

82a Fragmenta duo inventa ad Asclepieum; cum paeanum reliquiis (n. 171a sqq.) haec non coniungenda sed cum maioribus litteris tum aliis rebus ab iis diversa esse expressis verbis testatur F. de Duhn, qui exscripsit.

ΣΔΙΟΙΣ
ΠΑΣΠΕΙ
ΘΕΙΔΕΟΣΑ Ο
ΕΠΑΣΔΗΜΟΣ ΕΚΡΟΙ
ΟΡΗΣΧΟΡΟΝ ΗΝΙΟΧΕΥ
ΣΙΝΡΥΘΜ ΟΝΕΠΗΓΕΤΡΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣΕΣΠΕΤΟΚΥ
ΑΛΟΣΗΔΑΚΑΜΑ
ΤΟΛΕΜΑΙΟΣΑΔΡΙ
ΔΕΒΕΒΗΚΑΓΕΡΑΣ
ΛΓΛΑΙΗΙΤΟΔΕΤΕΥΞΕ
ΟΥΚΕΛΑΘΕΝΧΑΡΙ

Trium primorum versuum reliquiae obscurae sunt (v. 1 adiectivum διογενής aut nomen proprium Διογένης fuisse videtur, v. 2 πᾶς, v. 3 exitus hexametri ... ειδέος Ἀ.... ς[ις]); quae sequuntur hunc in modum videntur restituenda:

[στῆσί μ]ε πᾶς δῆμος [Κ]έκρο[πος ἡμιθέου.]
[ἀνδρῶν μὲν γὰρ Πραξαγ]όρης(?) χορὸν ἡνιόχευ[εν]
[ἡδὺν δ' αὐλοῖ]σιν ῥυθμὸν ἐπῆγε Τρύ[φων]
— ◡◡ — ◡◡ — Εὐάγγελος· ἕσπετο κῦ[δος]
[φυλαῖς, ὧν ◡◡ — Ἄττ]αλος ἠδ' Ἀκάμα[ς]
— ◡◡ — ◡◡ — Πτολεμαῖος Ἀδρι[ανός τε]

Deinde trium versuum fines exstant: V. 10 ... δὲ βέβηκε γέρας, v. 11 ἀγλαΐη τόδε τεῦξ[εν], v. 12 οὐκ ἔλαθεν Χαρί[τας].

95a Fragmentum tabulae quadratae a dextra parte mutilum, inventum ad radices meridionales arcis. Exscripsit F. de Duhn.

corona
ΤΡΥΦΩ
ΣΦΗΤΤ
ΘΕΣΜΟ
ΤΗΣΑ

Τρύφω[ν] | Σφήττ[ιος] | Θεσμο[θε]τήσα[ς].

102*a* Tria fragmenta basis rotundae, inventa ad Asclepieum. — *a* exscripsit Lolling. — *b* exscripsit de Duhn. — *c* exscripserunt de Duhn et Lolling. — *b* et *c* coniuncta edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 157 n. 10.

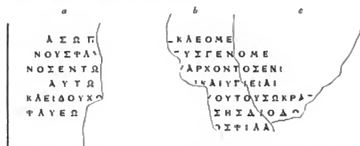

Ἀσωπ[όδωρος] Κλεομέ[νους Φλυ[εὺς ἱερε]ὺς γενόμε[νος ἐν τῷ [ἐπὶ . . . . ο]υ ἄρχοντος ἐνι[αυτῷ [Ἀσκληπιῷ] καὶ Ὑγιείᾳ, κλειδουχο[ῦντος . . . . .]χου τοῦ Σωκρά[τους] | Φλυέω[ς, ... οὐ]της Διοδο. . . . . ος Φιλι. . . . . Satyrus Cleomenis f. Phlyensis hoplomachus est n. 1085 (a. 61 p. Chr.).

102*b* Fragmentum lapidis Pentelici, inventum in Asclepieo, a. 0,31, l. 0,22, cr. 0,17. Formam lapidis sic describit Kumanudis: 'ἐπὶ δοκοῦ ἐπιμήκους ἢ στήλης τετραγωνικῆς', cum Koehlerus, dubitanter sane, Hermae fragmentum esse dicat. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 419 n. 10. Exscripsit Koehler.

Ἐπὶ Διοτείμου [ἄρ]|χοντος | Θεόδωρος) Ἐσ[τι]|αιόθεν ἱερεὺς [γε]|νόμενος Ἀσ[κλη]|πιοῦ καὶ Ὑγιεία[ς] | ἐκ τῶν τοῦ θε[οῦ] | προσόδω[ν] | ἀνέθηκε[ν].

102*c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterae altae 0,019. Exscripsit F. de Duhn.

. . . . . μων ἀνέ[θηκεν | . . . . . ἱερεὺς(?) γενό]μενος . . . .

P. 56 n. 119. Nunc etiam accuratius definiri potest huius tituli annus; aut 159/60, aut, quod maiorem etiam probabilitatem habet, 160/1 p. Chr. est (cf. adn. ad n. 1112).

130*a* Tabula marmoris Pentelici cum anaglypho mammam repraesentante, inventa ad radices arcis meridionales. Exscripserunt Koehler et de Duhn.

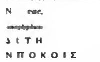

. . . . . ν | [Ἀφρο]δίτη | . . . . ν πόκοις.

132*a* Columna lapidis Pentelici, a. 0,39, l. 0,39, cr. 0,24, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 326 n. 6. Exscripsit Koehler.

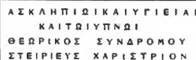

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ | καὶ τῷ Ὕπνῳ | Θεωρικὸς Συνδρόμου | Στειριεὺς χαριστήριον.

Koehlerus Mittheilungen des archaeol. Instituts in Athen II p. 242 adn. 3 hunc titulum alteri primi ante Chr. natum saeculi parti ascribendum esse demonstravit ex tabula ephebica C. I. Att. II, 470 Agathocle archonte composita, quem inter annos 69 et 62 a. Chr. in munere fuisse probat. Ibi Theoricus Syndromi f. Stiriensis ephebus recensetur in tribu Pandionide una cum fratre Callicratida; alius frater Oenophilus est III, 1297, fratris filius Syndromus III, 109. 110.

132*b* Tabula marmoris Pentelici fracta in duas partes, a. 0,24, l. 0,13, cr. 0,04, inventa ad Asclepieum. Litteras aetatis Romanae esse testatur D. Philios, qui edidit Ἀθηναίου V p. 156 n. 9.

Νι[κίας Νικ]άνο-
ρος Σ[φηττ]ίδης
sic σωθὶς ἐκ μεγά-
λου κινδύνου
Ἀσκληπιῷ καὶ
Ὑγιείᾳ εὐχήν.

Supplementa mea sunt, si non certa, at propter spatiorum rationes probabilia.

---

132 c Tabula lapidis Pentelici, a. 0,235, l. 0,18, cr. 0,08, ab inferiore parte truncata, cum anaglypho crus viri repraesentante. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 316 n. 31. Exscripsit F. de Duhn.

ΣΩΣΙΒΙΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΚΑΙ
ΥΓΕΙΑΕΥΧΗΝ

Σωσίβιος | Ἀσκληπιῷ καὶ | Ὑγιείᾳ εὐχήν.

---

132 d Basis marmoris Hymettii, a. 0,17, l. 0,38, cr. 0,22, inventa ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 156 n. 8. Exscripsit F. de Duhn.

ΙϹΙΓЄΝΗϹΖΗΝΩΝΟϹ
ΛΑΟΔΙΚЄΥϹΑϹΚΛΗΠΙΩΙ
ΚΑΙΥΓΙЄΙΑΙЄΥΧΗΝ

V. 3 in voce ΥΓΙЄΙΑΙ re vera Λ (non A) in lapide esse expressis verbis testatur de Duhn.
Ἰσιγένης Ζήνωνος | Λαοδικεὺς Ἀσκληπιῷ | καὶ Ὑγιείᾳ εὐχήν.

---

132 e Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,01. Exscripsit F. de Duhn.

ЄΠΛΓ
ЄΤΧ
ΛϹΚΛ
ΚΛΙ

Ἐπάγ[αθος]
εὐχ[ὴν]
Ἀσκλ[ηπιῷ]
καὶ Ὑ[γιείᾳ].

---

132 f Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,029. Exscripsit F. de Duhn.

ΟΜΝΗϹΤΟΥ
ϹΚΛΗΠΙΩ
ΞΙΑ

[Ὁ δεῖνα Θε]ομνήστου
[εὐχὴν Ἀ]σκληπιῷ
[καὶ Ὑγ]ιείᾳ

---

132 g *'Unterer Theil zweier weiblicher Oberschenkel in Relief. Darunter die Inschrift auf einem Täfelchen in Form der tabulae honestae missionis'.* Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΑϹΚΛΗΠΙΩΙΚΑΙΥΓΕΙΑ
ΖΩϹΙΜΗ ΕΥΧΗΝ

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ | Ζωσίμη εὐχήν.

---

132 h *'Unterschenkel mit Knie in vertieftem Felde'.* Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΙΩϹΩΤΗΡΙΚΑΙΥΓΕΙΑ
Є///ΧΗΝΤЄΡΤΙΑΝΟϹΥΠЄΡΤΟΥ
ΥΙΟΥΚΟΡΝΟΥΤΟΥ

[Ἀσκληπ]ιῷ Σωτῆρι καὶ Ὑγιείᾳ | ε[ὐ]χὴν Τερτιανὸς ὑπὲρ τοῦ | υἱοῦ Κορνούτου.

---

132 i Basis lapidis Pentelici, a. 0,80, l. 0,26, cr. 0,18. In superficie sunt duo pedes, quos multo maiores dicit editor, quam ut ad statuam tam exiguae basi impositam pertinere potuerint; imo solos pedes ex voto dedicatos. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 160 n. 19. Exscripsit F. de Duhn.

ΦΛЄΠΙΚΤΗΤΟϹ
ΛϹΚΛΗΠΙΩΙ
ΚΛΙΥΓЄΙΛ
ЄΥΧΗΝ

V. 4 H (non ut supra H) scriptum esse expressis verbis testatur de Duhn.

Φλ(άουιος) Ἐπίκτητος | Ἀσκληπιῷ | καὶ Ὑγιείᾳ | εὐχήν.

---

132 k Anaglyphum mammam repraesentans. Infra anaglyphum titulus. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 160 n. 20. Exscripsit F. de Duhn.

ΗΡΩΛ
ΚΛΗΠ///
///Χ///

Ἡρῷ Ἀ[σ]κληπ[ιῷ] | εὐχ[ήν].

132 *l* *'Ueber einem kleinen ionischen Säulenkapitell ist ein sitzender, jetzt zur Hälfte weggebrochener Adler, darunter die Inschrift. Gefunden am Südabhang der Burg'* Koehler, qui exscripsit. Alterum apographum cum Koehleriano plane consentiens confecit F. de Duhn.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἰουλ(ία) Ἀσκληπιαν[ή] | θεῷ ὑψίστῳ ὑπὲ[ρ] | Μαξίμου τοῦ υἱ[οῦ] | εὐχαριστήριον ἀνέθ[ηκεν].

---

132 *m* Fragmentum marmoris Hymettii, a. 0,07, l. 0,20, cr. 0,07, inventum ad radices arcis meridionales. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 280 n. 12. Exscripsit Koehler.

. . . . δης [ὑπ]ὲρ τοῦ υ[ἱοῦ . . . .] | του Ἀσκληπιῷ Σ[ωτῆρι καὶ Ὑγιείᾳ] | χαριστ[ήριον].

---

132 *n* *'Basis eines Weihgeschenkes; hinten war dasselbe mit vorstehender Fläche eingefalzt, vorn ein Block, 0,375 lang, 0,19 hoch, 0,17 dick, in dessen Mitte eine ovale Vertiefung zum Einlassen des ἀγάλμα; der Stein ist in zwei Theile gebrochen'.* Lapis Pentelicus, inventus ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 155 n. 5. Exscripsit F. de Duhn.

[Ἀ]φ[ρ]οδείσ[ιος τοῦ δεῖνος Λε]υκονοεὺς | ὑπ[ὲρ τοῦ υἱοῦ Στευβ]ιχίδου(?) | Ἀσκληπιῷ [καὶ Ὑγιείᾳ χ]αριστήριον | ἐπὶ ἱερέως Θεοφ[ίλου(?) τ]οῦ Εὐδόξου | Ἐλευσινίου τὸ [ἀγ]αλμάτιον | ἀνέθηκεν.

In supplementis editorem Graecum secutus sum praeter v. 2, ubi is ὑπ[ὲρ τοῦ παιδὸς Εὐτυ]χίδου supplet, quod certe cum Duhnii lectione non convenit.

---

132 *o* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,009. Exscripsit F. de Duhn.

[Ἀ]σκλ[ηπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ]
χα[ριστήριον]
Κλαύ[διος (aut Κλαυδία) . . . .]
παθ[ὼν (aut παθοῦσα) . . .]
ἐπὶ ἱε[ρέως διὰ βίου]
Φλαβ[ίου . . . .]
ίου, ζ[ακορεύοντος . . . .]

---

132 *p* Tabula quadrata undique mutila, lapidis Pentelici, a. 0,19, l. 0,13, cr. 0,07, cum anaglypho quod sic describit editor Graecus: *ἔχει ἀνάγλυπτα ὀπίσθια ἀνθρώπου, ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι περίπου μέσων τῶν μηρῶν σωζόμενα.* Litterarum forma aetatem quae fuit post Christum natum indicari testatur editor. Inventus lapis ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 280 n. 11.

Λύκος
[Ἀ]σκλη-
[πι]ῷ εὐ-
[χὴν ἀ]νέ-
[θηκεν].

---

132 *q* Tabula quadrata marmoris Pentelici, a. 0,09, l. 0,09, cr. 0,10, cum anaglypho dextrum pedem hominis repraesentante, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 279 n. 9.

. . . . . . μος
Ἀσκληπιῷ
[ὑπ]ὲρ τοῦ παιδ-
[ίο]υ εὐξάμεν-
[ος] ἀν[έθηκεν].

---

132 *r* Tabula a. 0,18, l. 0,12, cr. 0,06, cum anaglypho pedem sinistrum repraesentante. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 280 n. 10.

[Φλα]β. Ἀφροδεί-
[σιο]ς Ἀσκληπι-
[ῷ] καὶ Ὑγιείᾳ
[εὐ]χὴν ἀνέ-
[θ]ηκε.

V. 1 [Τι]β. Kumanudis. Sed hic nomini gentili potius quam praenomini locus est.

---

145 *a* Parva ara, a. 0,12, inventa ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΓΑΙCΤωΚΥ
ΡΙωCΕΡ
ΑΠΙΔΙΕΥ
ΞΑΜΕΝΟC
ΑΝΕΘΗ
ΚΕ

Γάϊς τῷ κυ[ρίῳ Σε[ράπιδι εὐ]ξάμενος | ἀνέθη[κε.

P. 62 n. 150. Non ventrem, sed vulvam expressam esse in hoc anaglypho testatur A. Michaëlis, qui lapidem Londinii vidit et apographum confecit quod praeter litterae M (pro M) formam plane consentit cum exemplari edito. Eadem pagina n. 153 et p. 68 n. 154. 155 non *binas*, sed *singulas* mammas (ut n. 130*a* Add. p. 485 et n. 135*k* p. 486) repraesentatas esse testatur idem.

---

171 *a* *'Pfeiler aus grauem Marmor, nach Art der Votivpfeiler, hoch 2,34, breit 0,42, dick 0,37. Die Inschrift umfaßt einen Raum von 0,59 Höhe auf der oberen Hälfte'.* Inventus lapis in Asclepieo ad radices arcis meridionales die 27 mensis Mai 1877. Ed. Kumanudis Ἀθήναιον VI p. 141 n. 23. Exscripsit F. de Duhn.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ Ͻ ΣΦΗΤΤ
ΤΑΔΕΣΟΙΖΑΚΟΡΟΣΦΙΛΙΟΣΛΕΓΩ
ΑΣΚΛΗΠΙΕΛΗΤΟΙΔΟΥΠΑΙ
ΠΩΣΧΡΥΣΕΟΝΕΣΔΟΜΟΝΙΞΟΜΑΙ
ΤΟΝΣΟΝΜΑΚΑΡΩΠΕΠΟΘΗΜΕΝΕ
ΘΕΙΑΚΕΦΑΛΑΠΟΔΑΣΟΥΚΕΧΩΝ
ΟΙΣΤΟΠΡΙΝΕΣΙΕΡΟΝΗΛΥΘΟΝ
ΕΙΜΗΣΥΠΡΟΦΡΩΝΕΘΕΛΟΙΣΕΜΕ
'sic' ΙΑΣΑΜΕΝΟΣΒΙΑΛΙΝΕΙΣΑΓΕΙΝ
ΟΠΠΩΣΣΕΣΙΔΩΤΟΝΕΜΟΝΘΕΟΝ
ΤΟΝΦΑΙΔΡΟΤΕΡΟΝΧΘΟΝΟΣΕΙΑΡΙΝΑΣ
✕
ΤΑΔΕΣΟΙΔΙΟΦΑΝΤΟΣΕΠΕΥΧΟΜΑΙ
ΣΩΣΟΝΜΕΜΑΚΑΡΣΘΕΝΑΡΩΤΑΤΕ
ΙΑΣΑΜΕΝΟΣΠΟΔΑΓΡΑΝΚΑΚΗΝ
ΠΡΟΣΣΟΥΠΑΤΡΟΣΩΙΜΕΓΑΛ'ΕΥΧΟΜΑΙ
ΟΥΓΑΡΤΙΣΕΠΙΧΘΟΝΙΩΝΒΡΟΤΩΝ
ΤΟΙΩΝΔΕΠΟΡΟΙΛΥΣΙΝΑΛΓΕΩΝ
ΜΟΝΟΣΕΙΣΥΜΑΚΑΡΘΕΙΕΣΘΕΝΩΝ
ΣΕΓΑΡΘΕΟΙΟΙΠΑΝΥΠΕΙΡΟΧΟΙ
ΔΩΡΟΝΜΕΓΑΤΟΝΦΙΛΕΛΗΜΟΝΑ
ΘΝΗΤΟΙΣΕΠΟΡΟΝΛΥΣΙΝΑΛΓΕΩΝ
✕
////ΑΚΑΡΩΠΑΙΑΝΑΣΚΛΗΠΙΕΣΗΣΥΠΟΤΕΧΝΗΣ
ϿΕΙΣΔΙΟΦΑΝΤΟΣΑΝΙΑΤΟΝΚΑΚΟΝΕΛΚΟΣ
ΟΥΚΕΤΙΚΑΡΚΙΝΟΠΟΥΣΕΣΟΡΩΜΕΝΟΣΟΥΔΕΠΑΚΑΝΘΑ
ΩΣΑΓΡΙΑΣΒΑΙΝΩΝΑΛΛΑΡΤΙΠΟΣΩΣΠΕΡΥΠΕΣΤΗΣ

Διοφάντου) Σφηττ(ίου)

Τάδε σοὶ ζάκορος φίλιος λέγω
Ἀσκληπιέ, Λητοΐδου παΐ·
πῶς χρύσεον ἐς δόμον ἵξομαι
τὸν σόν, μάκαρ ὦ πεποθημένε,
θεία κεφαλά, πόδας οὐκ ἔχων,
οἷς τὸ πρὶν ἐς ἱερὸν ἤλυθον,
εἰ μὴ σὺ πρόφρων ἐθέλοις ἐμὲ
ἰασάμενος [π]άλιν εἰσάγειν,
ὅππως σ᾽ ἐσίδω, τὸν ἐμὸν θεόν,
τὸν φαιδρότερον χθονὸς εἰαρινᾶς;

Τάδε σοὶ Διόφαντος ἐπεύχομαι·
σῶσόν με, μάκαρ, σθεναρώτατε,
ἰασάμενος ποδάγραν κακήν,
πρὸς σοῦ πατρός, ᾧ μεγάλ᾽ εὔχομαι·
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων βροτῶν
τοιῶνδε πόροι λύσιν ἀλγέων.
μόνος εἶ σύ, μάκαρ θεῖε, σθένων·
σὲ γὰρ θεοὶ οἱ πανυπείροχοι
δῶρον μέγα, τὸν φιλελήμονα,
θνητοῖς ἔπορον, λύσιν ἀλγέων.

[Τρισμ]άκαρ, ὦ Παιὰν Ἀσκληπιέ, σῆς ὑπὸ τέχνης
[ἰαθ]εὶς Διόφαντος ἀνίατον κακὸν ἕλκος
οὐκέτι καρκινόπους ἐσορώμενος οὐδ᾽ ἐπ᾽ ἀκάνθαις
ὡς ἀγρίαις βαίνων, ἀλλ᾽ ἀρτίπος, ὥσπερ ὑπέστης.

V. 2 extr. Kumanudis παῖ; sed diaeresin diphthongi metrum flagitat. V. 21 [Ὦ] μάκαρ Kumanudis, quae sine dubio ad deum referenda putat; sed meo supplemento difficultas grammatica, quam ipse Kumanudis sensit, vitatur, cum iam enuntiatum primarium sit: Τρισμάκαρ Διόφαντος, cui participia subiunguntur.

171 b Fragmenta tria tabulae lapidis Pentelici cum aëtomate, a. 0,40, l. 0,40, cr. 0,08, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθήναιον VI p. 143 n. 24. Exscripsit F. de Duhn.

ΜΑΚΕ
ΕΠΟΙΗ

a
ΔΗΛΙΟΝΕΥΦΑΡΕΤΡ
ΕΥΦΡΟΝΙΘΥΜΩΕΥΦΗ
ΙΚΤΗΡ ΚΛΑΔΟΝΕΝΠΑΛΑ
Α ΑΟΝΕΡΝΟΣΚΟΥΡΟΙΑΘ
ΥΙ////ΑΜΕ//// ΟΣΥΜΝΟΣΑΕΙ
ΚΛΥΤΟΝΗΙ////ΟΝ ////
ΕΠΙΤΑΡΡΟΘΟΝΟΓΠΟ////ΝΑΤΟΝΟΥΣ
ΔΥΗΣΑΣΚΛΗΠΙΟΝΕΥΦΙ////ΚΟΥΡΟΝ
ΤΟΝΔΑΝΑΠΗΛΙΑΔΑΣΚΟΡΥΦΑΣΕΔΙΔΑΞΕ////ΑΝΗ
ΦΙΑΝΚΕΝΤΑΥΡΟΣΑΛΕΞΙΠΟΝΟΣΜΕΡΟΠΕΣΣΙΝ
ΠΑΙΔΑΚΟΡΩΝΙΔΟΣΗΠΙΟΝΑΝ////ΡΑΣΙΔΑΙΜΟΝΑΣΕΜΝΟΤΑ
ΤΟΥΔΕΓΕΝΟΝΤΟΚΟΡΟΙΠΟΔΑΛΕΙΡΙΟΣΗΔΕΜΑΧΑΩΝΕΛΛΗ
ΛΟΓΧΗΣ ΙΗΠΑΙΑΝ
b
ΗΔΙΑΣΩΑΚΕΣΩΤΕΚΑΙΑΙΓΛΗΚΑΙΠΑΝΑΚΕΙΑΗΠΙΟΝΗΣ
ΑΡΙΠΡΕΠΤΩΥΓΙΕΙΑ ΙΗΠΑΙΑΝ
ΧΑΙΡΕΒΡΟΤΟΙΣΜΕΓΟΝΕΙΑΡΔΑΙΜΟΝΚΛΕΙΝΟΤΑΤΕ
ΑΣΚΛΗΠΙΕΣΗΝΔΕΔΙΔΟΥΣΟΦΙΑΝΥΜΝΟΥΝΤΑΣΕΣΑΙ
ΕΝΒΙΟΤΗΣΥΝΤΕΡΠΝΟΤΑΤΗΥΓΙΕΙΑ ΙΗΠΑΙΑ
ΣΩΖΟΙΣΔΑΤΘΙΔΑΚΕΚΡΟΠΙΑΝΠΟΛΙΝΑΙΕΝΕΠΕΡΧΟΜ
ΗΠΙΟΣΣΕΣΣΟΜΑΚΑΡΣΤΥΓΕΡΑΣΔΑΠΕΡΥΚΕΝΟΥΣΟΥ

c
ΑΛΛΕΙΝ
ΟΣ ΙΕΠΑΙΑΝ
//ΙΕΩΙΕΠΑΙΑΝ

Supra scriptum fuit Μακε[δὼν] | ἐποίη[σεν]. Deinde sequebatur paean:

Δήλιον εὐφαρέτρα[ν . . . .]
εὔφρονι θυμῷ εὐφημ[εῖτε . . . . . . ἰὴ Παιάν]
ἱκτῆρ[α] κλάδον ἐν παλά[μαισιν ἔχοντες, ἐλαίας]
ἀ[γλ]αὸν ἔρνος, κοῦροι Ἀθη[ναίων, ἰὴ Παιάν]
. υ . . αμα . . . . ες ὕμνος ἀεί[δ . . . .]
κλυτόν, ἤ[πι]ον, ...
ἐπιτάρροθον . . . . . [ἐγεί]νατο κούρα[ν . . . . . . ἠδὲ]
δύης, Ἀσκληπιὸν εὔφ[ρονα] κοῦρον, [ἰὴ Παιάν]
τὸν δ' ἀνὰ Πηλιάδας κορυφὰς ἐδίδαξε [τέ]χνη[ν τε καὶ σο]-
φίαν Κένταυρος ἀλεξίπονο[ν] μερόπεσσιν [ἰὴ Παιάν]
παῖδα Κορωνίδος, ἤπιον ἀν[δ]ράσι, δαίμονα σεμνότα[τον, ἰὴ Παιάν]
τοῦ δ' ἐγένοντο κό[ρ]οι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων, Ἕλλησ[ιν κοσμήτορε]
λόγχης ἰὴ Παιάν
ἠδ' Ἰασὼ Ἀκεσώ τε καὶ Αἴγλη καὶ Πανάκεια, Ἠπιόνης [θύγατρες σὺν]
ἀριπρέπτῳ Ὑγιείᾳ, ἰὴ Παιάν
χαῖρε, βροτοῖς μέγ' ὄνειαρ, δαῖμον κλεινότατε, [ἰὴ Παιάν]
Ἀσκληπιέ, σὴν δὲ δίδου σοφίαν ὑμνοῦντας ἐς αἰ[εὶ θ]άλλειν
ἐν βιοτῇ σὺν τερπνοτάτῃ Ὑγιείᾳ, ἰὴ Παιά[ν]
σώζοις δ' Ἀτθίδα Κεκροπίαν πόλιν αἰὲν ἐπερχόμ[εν]ος ἰὲ Παιάν
ἤπιος ἔσσο, μάκαρ, στυγερὰς δ' ἀπερύκεο νούσους· ἰὲ ὦ ἰ[ὲ] Παιάν.

Supplementa pleraque Kumanudis sunt; v. 5. 6. 14 extr., quos ille intactos reliquit, supplere conatus sum.

171 c Fragmentum tabulae, apud Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

////////////// ΕΙΛΙ·ΙΗΙ
//// ι υ ι /// ΑΚΛΕΙΝΟ
// ΔΕΚΛΙΕΞΕΓΕ *vac.*
// ΤΟΔ ιι ΛΕΙΡΙΟΣ
// Ͻ ΛΥΛΛΙΤΟΣ·Ω
////// Ξ ΠΛΝΛΚΕ
// Ε ////// Ν ΛΓΛΚΛ
/// Ι ιι ΠΛΙΛΝ
// ΛΕΙΝΟΤΛΤΕΙΕ
// ΟΣΔΕΠΙΝΙΣΕΟ
ΣΥΩ /// ΟΝΙΕΩΙΕ
ΤΛΣ
ͻΥΣ
ΥΓΙΕΙΛΙ
-ΣΕΜΝΟ

V. 7 primam litteram (Ξ) etiam Σ fuisse posse testatur Duhn.

Titulus et litterarum forma et carminis argumento et sermone simillimus ei qui antecedit. Tamen eiusdem tabulae fragmentum hoc esse non posse comparata versuum dispositione qualis in utroque lapide est facile intellegitur.

V. 1 [τὸν ἀριπρέπτη (? cf. n. 171 *b* v. 17) Ὑγι]είᾳ· ἰὴ [Πα|ιάν], v. 2 [... τ]ε[ρ]α κλεινό[τ|ατον], v. 3. 4 [τοῦ] δὲ καὶ ἐξε|[γένοντο κόροι .... Π]οδ[α]λείριος | [ἠδὲ Μαχάων] (cf. n. 171 *b* v. 14), v. 5 [π]ολύλλιτος (cf. n. 171 v. 12), v. 6 ....ι Πανάκει[α], v. 7 ν ἀγακλ[υτ...], v. 8 ἰὴ Παιάν, v. 9 [κ]λεινόταται· ἰὲ | [Παιάν], v. 10 ....ος δ' ἐπινίσεο, v. 11 ... χο[ρ]όν, ἰὲ ὦ ἰὲ | [Παιάν] (cf. n. 171 *c* v. 22), v. 14 Ὑγιείᾳ, v. 15 σεμνο|[τατε?].

171 d Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΙΠΑΙΑΝ
ΟΜΕΝΟΙΠΛΙ
ΥΕΓΟΝΟΙΝ

V. 1 [ἰὴ] Παιάν, v. 2 ....όμενοι, παῖ, v. 3 ...χε γένοιν.

171 e Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

Ι
ΟΥ /// ι ///
ΝΚΩΝΗΙΗ-
ΟΣΥΝΝ
-ΚΙ ////////////
/// ΗΙ ////////////
-- C ////////////
////////////

Haec omnia tam ambigua sunt, ut litteris minusculis transscribenda non existimem.

171 f Fragmentum lapidis, ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΦΛ
ΟΥΡΑ
ΠΛΝΤ
ΠΛΝΓ
ΕΚΔΕΦ
ΠΟΛΛΟΙ
ΙΛΛΟΙΛ
ΔΙΔΟΥ
ΓΛ

V. 1 plane incertus, v. 2 οὐραν[όν] (vel alius casus), v. 3 παντ..., v. 4 παν...., v. 5 ἐκ δὲ φ...., v. 6 πολλοὶ aut πολλοῖ[ς], v. 7 ἰλα[θ]ι, α...., v. 8 δίδου ...

171 g Lapis inventus ad Asclepieum. Litterae versus primi altae 0,019, reliquorum 0,013. Ed. Kumanudis Ἀθήναιον V p. 340. (F. Buecheler Mus. Rhen. XXXII p. 318). Exscripsit F. de Duhn.

ϹΟΦΟΚΛΕΟΥϹ
ΚΟΥΡΑΠΕΡΙΩΝΥΜΕΜΑΤΕΡΑΛΕΞΙΠΟ
ϹΑΚΕΙΡΕΚΟΜΑϹ ////// ϹΝΑΡΙΘΜΙ
ΕϹΙ ΕΥΕΠ

Σοφοκλέους

[Ὦ Φλεγύα] κούρα περιώνυμε, μᾶτερ ἀλεξιπό[νου .....]
[Φοῖβο]ς(?) ἀκειρεκόμας ... ἐναρίθμι[ον? ....]
...ση[ν] εὐεπ[ίη(?)]

Kumanudis et Buechelerus (cui versuum 2. 3 supplementa debentur) has reliquias ad Sophoclis poetae tragici paeanem in Aesculapium pertinere existimaverunt. Atqui cum ex n. 171 *a* appareat, nomen maioribus litteris supra scriptum in eo monumentorum votivorum genere eum indicare, qui dedicavit, ne hic quidem id alio referri licet, praesertim cum imperatorum Romanorum aetate, qua hunc titulum incisum litterarum formae arguunt, nomen quod est Sophocles Athenis minime rarum fuerit. Neque carmen antiquius puto, sed ab ipso dedicationis auctore compositum; etenim quae exstant vocabula quamvis pauca sint tamen demonstrant huic carmini magnam intercessisse similitudinem cum eis quae n. 171 alterius partis v. 1—11 exstant et cum toto n. 171 *b*, quae carmina certe neque antiqua neque ab homine artis poeticae perito composita sunt.

171 *h* Fragmentum tabulae inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

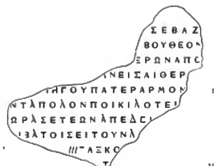

V. 1 σεβαξ...., v. 2 ...βου θεόν, v. 3 [ἱ]ερῶν ἀπὸ ...., v. 4 ...αν εἰς αἰθέρ[α ...], v. 5 ...ηγοῦ πάτερ Ἁρμον[ίας ...., v. 6 ..ντα πόλον ποικιλοτε..., v. 7 ὥρας ἐτέων ἀπέδ[ε]ι[ξεν?], v. 8 ...βάτοις, εἶτ' οὖν .... Reliqua incerta. Simile carmen eorum quae antecedunt, etsi hoc, quantum quidem ex his miseris reliquiis iudicari licet, non videtur ad Aesculapium referendum esse.

---

171 *i* ''Η ἔμμετρος ὅπως αὕτη ἐπιγραφὴ ἀναγινώσκεται ἐπὶ τεμαχίου γείσου λίθου Πεντελησίου μ. 0,11, πλ. 0,06, παχ. 0,04'. Inventus lapis in Asclepieo. Edidit D. Philios 'Αθηναίου V p. 158 n. 15. Exscripsit F. de Duhn.

V. 1 ['Ασ]κληπιὲ δα...., v. 2 τ' ἀνέθηκα.

Hic quoque titulus versibus compositus fuisse videtur.

---

171 *k* Fragmentum inventum apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,01. Exscripsit F. de Duhn.

V. 2 Παιά[ν], v. 3 ἐμᾶς, v. 4 μόλε, θε....., v. 5 προν....

---

174 *a* Basis lapidis Pentelici, a. 0,19, l. 0,42, cr. 0,37, inventa ad radices meridionales arcis; ut multos alios lapides qui ibi inventi sunt, ita hunc quoque ex ipsa arce decidisse statuendum est. Ed. D. Philios 'Αθηναίου V p. 163 adn. 1. Exscripsit F. de Duhn. Hic idem titulus esse videtur, quem edidit Pittakis l'ancienne Athènes p. 301. 309 (inde Rangabé 1015); cf. adn. ad n. 113, ubi iniuria Rangabeum secutus primum versum a Pittakisio interpolatum et reliqua ex ipso titulo n. 113 petita conieci.

ΑΘΗΝΑ ΠΟΛΙΑΔ
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΑΛΕΞ
ΔΡΑΣΤΗΣΛΕΟΝΤ
ΕΚΧΟΛΛΕΙΔΩΝ

'Αθηνᾷ Πολιάδ[ι] | ἐπὶ ἱερείας 'Αλεξά[ν]|δρας τῆς Λέοντο[ς] | ἐκ Χολλειδῶν.

P. 69 n. 175 v. 2 vocis ΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙΟ/// littera initialis typothetae errore excidit.

---

181 *a* Tabula lapidis Pentelici ab superiore et inferiore parte fracta. Supra titulum anaglyphum repraesentans scipionem, cui circumvolvitur serpens; a dextra parte duo fructus pinus, ab altera item duo fructus arboris incertae. Inventus lapis ad Asclepieum. Ed. D. Philios 'Αθηναίου V p. 318 n. 39. Exscripsit F. de Duhn.

Φιλήμων Μει(ν)έο(υ)? | κατὰ ἐπιταγὴν | 'Ασκληπιῷ καὶ | 'Υγιείᾳ.

---

181 *b* Fragmentum marmoris Hymettii, inventum ad meridionales arcis radices. Exscripsit Koehler.

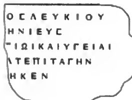

.......ος Λευκίου | ['Αζ]ηνιεὺς | ['Ασκληπ]ιῷ καὶ 'Υγιείᾳ | [κα]τ' ἐπιταγὴν | [ἀνέθ]ηκεν.

---

181 *c* Parva basis rotunda lapidis Hymettii (a. 0,41, diam. 0,26) inventa ad Asclepieum. Edidit Kumanudis 'Αθηναίου V p. 418 n. 9. Exscripsit Lolling.

ΛΣΚΛΗΠΙΩΚΑΙΥΓΕΙΑ
ΚΛΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣ
ΠΑΣΙΚΑΙΠΑΣΑΙΣΚΑΤΛΟ
ΝΕΙΡΟΝ-ΚΑΙΚΙΛΙΟΣΟΧΡΗ
ΜΑΤΙΖΩΝΒΟΥΛΩΝΜΟΙ
ΡΑΓΕΝΟΥΣΦΥΛΑΣΙΟΣ

ΖΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΜΑΒ
ΚΟΥΚΟΡΤΙΟΥΡΟΥΦΟΥ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΥ

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ | καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς | πᾶσι καὶ πάσαις κατὰ ὄ|νειρον Καικίλιος ὁ χρη|ματίζων Βούλων Μοι|ραγένους Φυλάσιος· ζακορεύον-τος Μα[ξ]ίμου Κορτίου Ῥούφου | Ἁγνουσίου.

Nomina quae sunt Bulo et Moeragenes a fine primi saeculi p. Chr. fere usque ad medium tertium in familia aliqua pagi Phylasiorum tam frequentia sunt (n. 78. 1020. 1101. 1110. 1141. 1186. 1193), ut ex eis nullum aetatis indicium repeti possit; nam aliquem ex illis hominibus nomen Caecilii gessisse nusquam praeter hunc titulum commemoratur. Etiam M. Curtius Rufus Hagnusius praeterea ignotus est.

---

181 *d* Fragmentum marmoris Hymettii inventum ad meridionales arcis radices. Exscripsit F. de Duhn.

[... σ]τρατηγοῦν[τος] | ἐπὶ τοὺς ὁπλε[ίτας] | Θεοφίλου το[ῦ] | Θεοπεί-θου[ς] | Βησαιέως.

L. Aufidius Bassus M. [*f(ilius)?*] | *Maior* | *Aescu*[*l*]*apio et Valetu-di*[*ni*].

---

181 *e* Caput columnae Doricae lapidis Pentelici, a. 0,195, l. 0,44. Versus 1 in echino, reliqui minoribus litteris in ipsa columna. Inventus lapis ad Asclepieum. Edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 316 n. 32. Exscripsit F. de Duhn.

Var. lect. V. 2 Φιλην..... Philios, ΦΙΛΗΝ de Duhn.

Ἀσκληπιῷ κα[ὶ Ὑγιείᾳ] | Φιλη Ν[...... ἐκ .... ησ]τίων.

---

181 *f* Basis marmoris Pentelici, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 158 n. 13. Exscripserunt U. Koehler et F. de Duhn.

[Ὁ δεῖνα πρεσβευ]τὴς(?) θεο[ῦ .... | .. Κ]αίσαρος κα[ὶ ἀντιστράτηγος Ἀσκληπιῷ κα[ὶ Ὑγιείᾳ, ζακορεύον]τος(?) Τ...

181 *g* Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,29, l. 0,60, cr. 0,47; in superficie foramen quadratum, quod anathemati inserendo inserviebat. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 139 n. 19. Exscripsit Lolling.

Ἀθηνόδ[ωρ]ος | Διοδότου Ταρσεύς | Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ.

---

181 *h* Fragmentum lapidis, a. 0,147, inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΗΑΙΟΥΕΚ
ΑϹΚΛΗΠΙΩΚΑΙΥ
ΙΩΝΕΠΙΕΙΡΕΩϹ
ΛΛΥΤΕΩϹΚΑΙ
ΙΟΥΜΑΞΙΜΟΥΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟ
ΤΟΥΤΡΕΒΕΛΛΙΟΥ

[Ὁ δεῖνα Ἀθ]η[ν]αίου(?) ἐκ .... | .... Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑ[γιείᾳ | ἐκ τῶν ἰ]δίων ἐπὶ ἱερέως [...... | ... Κ]αλλυτέως καὶ [ζακόρ]ου Κοπων]ίου Μαξίμου Ἀ[γνουσίου, | .... Ἀλεξάνδρου το[ῦ ...... | Ἐπὶ Κοίν]του Τρεβελλίου [Ῥούφου ἄρχοντος].

Trebellii Rufi archontis (n. 623. 624. 1089 *a*) et Coponii Maximi (n. 2. 661. 1103. 68 *e*. 780 *a*) nomina titulum ad finem primi aut initium secundi p. Chr. saeculi pertinere indicant.

---

184 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΑΣΣΚΛΗ

Ἀσκλη[πιῷ].

---

185 *a* "Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἥμισυ τοῦ δευτέρου τῆς στίχου παλίμψηστος οὖσα ἀναγινώσκεται ἐπὶ πλακὸς Ὑμηττείου λίθου μ. 0,63, πλ. 0,20, παχ. 0,085. Σχῆμα γραμμάτων ἔχει τὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων· τῶν δ' ἀρχαιοτέρων ἴχνη μόνον ἠδυνήθην νὰ διακρίνω". Inventus lapis in Asclepieo. Edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 157 n. 12.

..................ως θυγάτηρ Ἀσκληπιῷ
[καὶ Ὑγιείᾳ ὑπὲρ ἑαυ]τῆς καὶ τῶν παιδίων ἀνέθηκεν.

---

185 *b* 'Ταῦτα ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου, μ. 0,25, πλ. 0,20, παχ. 0,04. Γράμματα Ῥωμαϊκῶν χρόνων'. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 158 n. 14.

.......νου τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιῷ[ι]
[....... Κη]φισιεύς.

185 *c* ''Ἐπὶ τοῦ γείτου τεμαχίου πλακὸς μετὰ παραστάδων, ὡς δεικνύει τὸ περισωθὲν τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι μέρος, καὶ ἀναγλύφου, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἴχνη κοιλικοῦ πλαισίου ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Ἡ πλὰξ εἶναι λίθου Πεντελησίου, ὕψ. 0,21, πλ. 0,16, πάχ. 0,075, τὰ δὲ γράμματα τῶν ἀρχαιοτέρων Ῥωμαϊκῶν χρόνων'. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 158 n. 16.

Ἀσκληπιῷ[ι .....]

---

190 *a* Fragmentum tabulae. Supra titulum exstant infimae partes anaglyphi alicuius: ara, a dextra et a sinistra parte singuli serpentes. Litterarum altitudo 0,015. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

anaglyphum

ΛΛΙΟΣΧΕΙΛΩΝΜΕΙΛΙΤ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΙΣΑΚ

.....λλιος Χείλων Με(ι)λιτ[εὺς ....] | Θεσμοφόροις ἀκ[ροθίνιον ?].

---

190 *b* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,015. Exscripsit F. de Duhn.

ΑΡΑΘΩ
ΩΝΚΥΡΙΩΝ<

[Ὁ δεῖνα Μ]αραθώ[νιος ὑπὲρ τ]ῶν κυρίων (?).

P. 72 n. 210. Edidit Ross Königsreisen II p. 87 not. 14, sed de legendo et supplendo titulo desperavit. Apographum Pittakisii satis neglegenter, ut videtur, confectum, est in schedis Boeckhianis. Id sic se habet:

ΑΜΘΙΓ.......
ΤΕΑ..........
ΚΤΑΜ......ΚΕ
ΛΑΔΟΝΙΑΛΕ
ΤΕΙ.....ƆΝΑϹΟ
ϹΘΙ..ΗΝΕ..Ω
ΓΟΥΜΝΟϹΟ
ΤΟΦΙΜΕΝΟΣ

---

221 *a* *'Stück eines Epistylbalkens'*. Litterae altae 0,48. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΗΝΙΕΥΣ

[Ὁ δεῖνα Ἀζ]ηνιεὺς [ἀνέθηκεν].

---

221 *b* *'Von einem Votivrelief'*. Ipsum anaglyphum periit. Litterarum altitudo 0,013. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

///ΡΟΣΙΟΛΛΟΥ

.....ρος Ἰόλλου.

---

221 *c* *'Vielleicht Epistylstück eines Votivreliefs'*. Lapis inventus ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,014. Exscripsit F. de Duhn.

ΠΙΘΕΟΦΙ

l. e. [Ἔ]πι Θεοφί[λου ....].

---

222 *a* 'Βάθρον μικρὸν χαμηλὸν καὶ στρογγύλον, λίθου Πεντελησίου, καταβιβασθὲν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Λυκαβηττοῦ, ὅπου εἶχεν εὑρεθῇ ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ ἐκεῖ κατοικοῦντος μοναχοῦ. σχῆμα γραμμάτων τὸ τῶν μετὰ Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων'. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 217.

Φλ(αβία) Μηνοδώρα
ἀνέθηκα.

---

223 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,014. Exscripsit F. de Duhn.

ΝΕΒ
ΗΚΕ
Ν

l. e. [ὁ δεῖνα ἀ]νέθηκεν.

---

224 *a* ''Ἐπὶ λίθου Ὑμηττείου σχήματος κυλινδρικοῦ, ὕ. 0,44, διαμ. 0,34, εὑρεθέντος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου'. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 119.

.. Δομίτιος
Θεόδωρος
Μαραθώνιος
ταῖς θεαῖς
σὺν τῇ κλισίᾳ
κατὰ ὄναρ Φ

---

224 *b c* Tabularum duarum lapidis Pentelici fragmenta cum anaglyphis. *b* (repraesentans a sinistra parte virum barbatum cubantem, a dextra figuram humanam vas tenentem) inventum prope Erechtheum, exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1022. Lebas Attique 98. Exscripsit Koehler. — *c* (ex anaglypho superest Socratis caput, et a sinistra pars tympani) exstat in Pinacotheca. Ed. C. Robert Bullett. dell' Inst. 1876 p. 69.

b	*c*
ΙΤΑΙΣ ΧΑΡΙΣ	ΙΣΙΤΟΙ
ΑΤΟΡΟΣΑΔΡΙΑ	ΡΑΤΟΡΟΣ
ΥΕΡΓΕΣΙΑΙΕΙΣΙ	

b .... ταῖς Χάρισ[ι ... | Αὐτοκρ]άτορος Ἁδριαν[οῦ ..... ε]ὐεργεσίᾳ εἰς .....

c [ταῖς Χάρι]σι τὸ α[ἴτημα (cf. n. 162) ... Αὐτοκ]ράτορος. Huius tituli supplementa Roberti sunt.

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ | καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς | πᾶσι καὶ πάσαις κατὰ ὄ[ν]ειρον Καικίλιος ὁ χρη[ματίζων Βούλων Μοι[ραγένους Φυλάσιος· ζακορεύοντος Μά[ρ]|κου Κορτίου Ῥούφου | Ἀγνουσίου.

Nomina quae sunt Bulo et Moeragenes a fine primi saeculi p. Chr. fere usque ad medium tertium in familia aliqua pagi Phylasiorum tam frequentia sunt (n. 78. 1020. 1101. 1110. 1141. 1186. 1193), ut ex eis nullum aetatis indicium repeti possit; nam aliquem ex illis hominibus nomen Caecilii gessisse nusquam praeter hunc titulum commemoratur. Etiam M. Curtius Rufus Hagnusius praeterea ignotus est.

---

181 *d* Fragmentum marmoris Hymettii inventum ad meridionales arcis radices. Exscripsit F. de Duhn.

[... σ]τρατηγοῦν[τος] | ἐπὶ τοὺς ὁπλεί[τας] | Θεοφίλου το[ῦ] | Θεοπείθου[ς] | Βησαιέως.

L. Aufidius Bassus M. [f(ilius)?] | Maior | Aescu[l]apio et Valetudi[ni].

---

181 *e* Caput columnae Doricae lapidis Pentelici, a. 0,195, l. 0,44. Versus 1 in echino, reliqui minoribus litteris in ipsa columna. Inventus lapis ad Asclepieum. Edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 316 n. 32. Exscripsit F. de Duhn.

Var. lect. V. 2 Φιλην ..... Philios, ΦΙΛΗΝ de Duhn.

Ἀσκληπιῷ κα[ὶ Ὑγιείᾳ] | Φίλη Ν[...... ἐκ ....ητ]τίων.

---

181 *f* Basis marmoris Pentelici, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 158 n. 13. Exscripserunt U. Koehler et F. de Duhn.

[Ὁ δεῖνα πρεσβευ]τὴς (?) θεο[ῦ .... | .. Κ]αίσαρος κα[ὶ ἀντιστράτηγος Ἀσκληπιῷ κα[ὶ Ὑγιείᾳ, ζακορεύον]τος (?) Τ...

---

181 *g* Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,29, l. 0,60, cr. 0,47; in superficie foramen quadratum, quod anathemati inserendo inserviebat. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 139 n. 19. Exscripsit Lolling.

Ἀθηνόδ[ωρ]ος | Διοδότου Ταρσεὺς | Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ.

---

181 *h* Fragmentum lapidis, a. 0,147, inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

[Ἡ δεῖνα Ἀθ]η[ν]αίου (?) ἐκ .... | .... Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑ[γιείᾳ | ἐκ τῶν ἰ]δίων ἐπὶ ἱερέως [......] ... Κ]ολλυτέως καὶ [ζακόρ]ου Κοπων]ίου Μαξίμου Ἀ[γνουσίου, | .... Ἀλεξάνδρου το[ῦ ...... | Ἐπὶ Κοΐν]του Τρεβελλίου [Ῥούφου ἄρχοντος].

Trebellii Rufi archontis (n. 623. 624. 1089 *a*) et Coponii Maximi (n. 2. 661. 1103. 68 *e*. 780 *a*) nomina titulum ad finem primi aut initium secundi p. Chr. saeculi pertinere indicant.

---

184 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

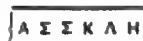

Ἀσσκλη[πιῷ].

---

185 *a* "Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἥμισυ τοῦ δευτέρου τῆς στίχου παλίμψηστος οὖσα ἀναγινώσκεται ἐπὶ πλακὸς Ὑμηττείου λίθου μ. 0,63, πλ. 0,20, παχ. 0,085. Σχῆμα γραμμάτων ἔχει τὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων· τῶν δ' ἀρχαιοτέρων ἔχνη μόνον ἠδυνήθην νὰ διακρίνω". Inventus lapis in Asclepieo. Edidit D. Philios Ἀθηναίου V p. 157 n. 12.

....................ως θυγάτηρ Ἀσκληπιῷ
[καὶ Ὑγιείᾳ ὑπὲρ ἑαυ]τῆς καὶ τῶν παιδίων ἀνέθηκαν.

---

185 *b* "Ταῦτα ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου, μ. 0,25, πλ. 0,20, παχ. 0,04. Γράμματα Ῥωμαϊκῶν χρόνων". Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 158 n. 14.

........νου τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιῷ[ι]
[....... Κη]φισιέως.

185 c ''Ἐπὶ τοῦ γείτου τεμαχίου πλακὸς μετὰ παραστάδων, ὡς δεικνύει τὸ περισωθὲν τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι μέρος, καὶ ἀναγλύφου, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἴχνη κυκλικοῦ πλαισίου ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Ἡ πλὰξ εἶναι λίθου Πεντελησίου, ὕψ. 0,21, πλ. 0,16, πάχ. 0,075, τὰ δὲ γράμματα τῶν ἀρχαιοτέρων Ῥωμαϊκῶν χρόνων'. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 158 n. 16.

Ἀσκληπιῶ[ι .....]

---

190 a Fragmentum tabulae. Supra titulum exstant infimae partes anaglyphi alicuius: ara, a dextra et a sinistra parte singuli serpentes. Litterarum altitudo 0,015. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

anaglyphum

ΛΛΙΟΣΧΕΙΛΩΝΜΕΙΛΙΤ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΙΣΑΚ

.....λλιος Χείλων Με⟨ι⟩λιτ[εὺς ....] | Θεσμοφόροις ἀν[εθήκεν?].

---

190 b Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,015. Exscripsit F. de Duhn.

ΑΡΑΘΩ
ΩΝΚΥΡΙΩΝ<

[Ὁ δεῖνα Μ]αραθώ[νιος ὑπὲρ τ]ῶν κυρίων (?).

P. 72 n. 210. Edidit Ross Königsreisen II p. 87 not. 14, sed de legendo et supplendo titulo desperavit. Apographum Pittakisii satis neglegenter, ut videtur, confectum, est in schedis Boeckhianis. Id sic se habet:

ΑΜΘΙΓ.......
ΤΕΑ..........
ΚΤΑΜ......ΚΕ
ΛΑΔΟΝΙΑΛΕ
ΤΕΙ.....ϽΝΑΣΟ
ΣΘΙ..ΗΝΕ..Ω
ΓΟΥΜΝΟΣΟ
ΤΟΦΙΜΕΝΟΣ
ϭ

---

221 a '*Stück eines Epistylbalkens*'. Litterae altae 0,48. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΗΝΙΕΥΣ

[Ὁ δεῖνα Ἀζ]ηνιεὺς [ἀνέθηκεν].

---

221 b '*Von einem Votivrelief*'. Ipsum anaglyphum periit. Litterarum altitudo 0,013. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

///ΡΟΣΙΟΛΛΟΥ

.....ρος Ἰόλλου.

---

221 c '*Vielleicht Epistylstück eines Votivreliefs*'. Lapis inventus ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,014. Exscripsit F. de Duhn.

ΠΙΘΕΟΦΙ

I. e. [Ἐ]πὶ Θεοφί[λου ....].

---

222 a 'Βάθρον μικρὸν χαμηλὸν καὶ στρογγύλον, λίθου Πεντελησίου, καταβιβασθὲν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Λυκαβηττοῦ, ὅπου εἶχεν εὑρεθῇ ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ ἐκεῖ κατοικοῦντος μοναχοῦ. σχῆμα γραμμάτων τὸ τῶν μετὰ Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων'. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 217.

Φλ(αβία) Μηνοδώρα
ἀνέθηκε.

---

223 a Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,014. Exscripsit F. de Duhn.

ΝΕΘ
ΗΚΕ
Ν

I. e. [ὁ δεῖνα ἀ]νέθηκεν.

---

224 a ''Ἐπὶ λίθου Ὑμηττείου σχήματος κυλινδρικοῦ, ὕ. 0,44, διαμ. 0,34, εὑρεθέντος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου'. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 119.

.. Δομίτιος
Θεόδωρος
Μαραθώνιος
τοῖς θεοῖς
σὺν τῇ κλινίῳ
κατὰ ὄναρ Φ

---

224 b c Tabularum duarum lapidis Pentelici fragmenta cum anaglyphis. *b* (repraesentans a sinistra parte virum barbatum cubantem, a dextra figuram humanam vas tenentem) inventum prope Erechtheum, exstat in Pinacotheca. Edd. Pittakis Eph. 1022. Lebas Attique 98. Exscripsit Koehler. — *c* (ex anaglypho superest Socratis caput, et a sinistra pars tympani) exstat in Pinacotheca. Ed. C. Robert Bullett. dell' Inst. 1876 p. 69.

b	c
ΙΤΑΙΣ ΧΑΡΙΣ	ΙΣΙΤΟΙ
ΛΤΟΡΟΣΑΔΡΙΑ	ΡΑΤΟΡΟΣ
ΥΕΡΓΕΣΙΑΙΕΙΣΙ	

b .... ταῖς Χάρισ[ι ... | Αὐτοκρ]άτορος Ἀδρια[νοῦ ..... ε]ὐεργεσίαις .....

c [ταῖς Χάρι]σι τὸ ἀ[ίτωμα (cf. n. 162) ... Αὐτοκ]ράτορος. Huius tituli supplementa Roberti sunt.

228 *a* *'Pentelischer Marmor, gefunden am Südabhang der Burg; unter der Inschrift ein absichtlich zerstörtes Relief, welches ein sogenanntes Todtenmahl darstellte'.* Lapis altus 0,64, latus 0,90, crassus 0,12. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 328 n. 9. Koehler Mitth. des archaeol. Instituts zu Athen II p. 245. F. de Duhn Archaeol. Zeitg. 1877 p. 174 n. 115. Koehleri apographum habui, quod fideliter expressi.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΔΙΟΦΑΝΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΖΗΝΙΕΩΣ

Ἐπὶ ἱερέως Διοφάνους τοῦ Ἀπολλωνίου Ἀζηνιέως.

---

228 *b* *'Pentelischer Marmor, gefunden am Südabhang der Burg; die darunter befindlich gewesene Reliefdarstellung fehlt'.* Exscripsit Koehler.

‾ΔΙΟΦΑΝΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟ˅ΑΖΗΝΙΕΩΣ

[Ἐπὶ ἱερέως] Διοφάνους τοῦ Ἀπολλωνίου Ἀζηνιέως.

Suo iure Koehlerus (Mitth. II p. 246) nunc non amplius dubitari posse dicit, quin Diophanes Aesculapii sacerdos fuerit; quod sane iam ex anaglyphi cui titulus n. 228 inscriptus fuit argumento veri simillimum erat. Tamen quonam iure huius potissimum sacerdotis nomen Pervanoglu suppleverit in titulo multo antiquiore (si quidem litterarum formis ab ipso Pervanoglu enotatis fides habenda est), ne nunc quidem me intellegere fateor (cf. adn. ad n. 229).

---

229 *a* Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,14, l. 0,215, ab omnibus partibus mutilum, inventum ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 317 n. 35. Exscripsit F. de Duhn.

ΝΕΘΗΚΑΝΕΠ
ΝΟΣΤΟΥΛΥ
ΔΙΑΒΙΟΥ

[..... ἀ]νέθηκαν ἐπ[ὶ ἄρχοντος .....]νος τοῦ Λυσ[......, ἱερέως τοῦ Ἀσκληπιοῦ] | διὰ βίου [τοῦ δεῖνος].

---

229 *b* *'Linkes unteres Stück einer Basis aus grauem Marmor'.* Litterarum altitudines diversae: v. 1. 2 0,25, v. 3 0,015, v. 4 0,019. Lapis inventus ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΙΕΙ...
ΦΟΚΛΕΟΥΣΔ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΤ///
ΖΑΚΟΡΕΥΟΝΤ

[Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγ]ιείᾳ [ὁ δεῖνα Σο]φοκλέους Δ......., ἐπὶ ἱερέως Τ.........., | ζακορεύοντ[ος τοῦ δεῖνος].

---

231 *a* Fragmentum marmoris, ad Asclepieum. Exscripsit Lolling.

//////////////
ΖΑΚΟΡΕ
ΤΟΥΔΙ/// / ////
ΝΕΩΣ ////
/////// ////
///////

Ζακορεύ[οντος ......] | τοῦ Δι......|νέως.

---

231 *b* Fragmentum marmoris albi, inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΖΑΚΟΡΕ
ΤΟΥΑΦΡ

Ζακορε[ύοντος ....] | τοῦ Ἀφρ[οδισίου .....].

---

238 *a* Fragmentum marmoris albi, inventum ad Asclepieum. Exscripsit Lolling.

Ι
ΙΟΥΛΙC
ΦΙΛΟΠΑΠΤ
///ΛΛΛΙΟΝΤΡΟ
///ΝΖΩΝΗΝΚ
///ΙΟΥΕΚΛΙΝC
///ΑΣΙΟΣΛΥΧΝ
///ΤΟΝΛΟΝΕΝΕ
///ΝΣΤΡΙΝΑΡΓΥΡΟΥ
///ΟΥΠΟΣΚΑΙΠΡΟΚ
///ΝΙΝΧΡΥΣΑΟΙΝΛΝ
///ΑΙΟΣΠΡΟΣΕΥΧΟΝ
/////ΜΟΥΣΠΡΟΠΟΣΩΤ
//////Λ//ΜΑΑΙΔΟΙΟΝΟΛ
///////ΝΟΔΩΤΙΚΟΣΣΚΕΛ///
///////ΛΛΜΟΥΣΚΛΕΩΝ
////////ΣΕΙΣΕΝΛ
///////ΧΟΝΑΡΓ

Recensentur hic donaria Aesculapio oblata ita, ut eius qui dedicavit nomen nominativo, ipsius donarii vocabulum accusativo casu efferatur. Quae agnoscuntur haec sunt: V. 2. 3 [Γ.] Ἰούλις[ς Ἀντίοχος Ἐπιφανὴ]ς Φιλόπαπ[πος (cf. n. 78. 557 cum Addendis. 1020) ....], v. 4 [...... κα[ρ]άλλιον. Τρόφ[ιμος (?) .....], v. 5 [.....|ο]ν ζωνὴν κα[ὶ ......],

v. 6 reliquiae plane obscurae, v. 7 [ὁ δεῖνα .....]ιάσιος λόχι[ον], v. 8 [...... εἰ]ς τὸ(ν) ναὸν(?) ανε...., v. 9 κι[ν]ιτρὸν (i. e. κεντρίον, ut v. 11 ...νιν et n. 238 b v. 6 [ἀμ]|φιδέξιν) ἀργυροῦ[ν], v. 10 [Α]σῦπος καὶ Προκ...., v. 11 ....νιν, χρυσᾶ σινάν[θα] (num. dual.), v. 12 .....ωιος προσευχόμ[ενος] (quod verbum additum videtur quia hinc incipiunt donaria votiva), v. 13 [.... ὀφθ|α]λμούς. Πρ[ῖτ]ος ὦτ[α], v. 14 .....μα αἰδοῖον (v. Add. ad n. 150). Ὀλυ[μπ..], v. 15 ....ν. Δυτικὸς τικλ[ν], v. 16 [ὁ δεῖνα | ὀφ]θαλμούς. Κλεώνι[μος ....], v. 17 reliquiae obscurae, v. 18 ...χαν ἀργ[υροῦν].

---

238 b Fragmentum tabulae, litteris admodum inaequalibus et neglegentissime incisis, inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

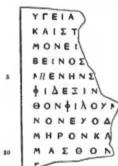

Versuum 9. 10 reliquiae eiusdem generis esse indicant atque n. 238 a. Neque dissimile veri est, eiusdem tabulae fragmentum esse. V. 1 Ὑγιείᾳ, v. 2 καὶ στ...., v. 3 ....μον. Ει...., v. 4 [Σα]|βεῖνος, v. 5 ....|[μ]ένην. Σ...., v. 6 ..... [ἀμ]|φιδέξιν (cf. n. 238 a v. 9), v. 7 [ἡ δεῖνα μαστ]θόν. Φιλου[μενὸς ....], v. 8 [... ὁ δεῖνα ...]|νον· Εὐοδ[ος (vel Εὐοδιανὸς) ....], v. 9 [ὁ δεῖνα] | μηρόν. Κλ....., v. 10 [ἡ δεῖνα] | μασθόν. Forma μασθός etsi ex Atticorum scriptis (veluti Aesch. Eum. 545, ubi Blomfieldius μαστόν emendavit) iure expulsa est, tamen in huius aetatis titulo nullam habet offensionem. Anaglypha votiva in quibus mammae expressae sunt, habes n. 153. 154. 155 (cf. Addenda p. 485. 486. 488).

P. 83 ad n. 263. Fugerat me, Παίωνος iam propositum esse a K. Keilio Philol. XXIII p. 244. — Ibid. ad n. 264. Hic sacerdos etiam in compluribus titulis nuper ad Asclepieum inventis commemoratur (n. 720 b. 721 a. 774 a. b).

P. 87 ad n. 303—384. Memorabilis est frequentia litterae η ante vocales pro diphthongo ει scriptae (ἱερήας n. 315. 316. 321. 353. 359. 361. 376. Λαδαμήας n. 312. 343. Μηδήου n. 324) ex qua satis certa ratione colligi licet, hos titulos Augusti aut Tiberii aetate insculptos esse (cf. adn. ad n. 788). Sed haec ratio non pertinet nisi ad eas ipsas inscriptiones, in qua hic scribendi mos cernitur: nulla enim est causa, cur haec omnia una eademque aetate incisa esse statuamus.

---

407 a Fragmentum Hermae sine capite, lapidis Pentelici, inventum ad orientalem Propylaeorum partem, a. 0,34, l. 0,21, cr. 0,20. Ed. Pittakis Eph. 1812.

Δ
Ε Ξ Α Σ
Ω Ϛ

Veri non dissimile est, hanc esse miliarii inscriptionem sic legendam: δ' (i. e. quattuor milia passuum) ἐξ ἄσ[τ|ε]ως. Sane tum non potest in arce erutum esse; sed in locis ubi singuli tituli inventi sint indicandis Pittakisium satis neglegenter versatum esse constat. Minus etiam mirum est, cippum cuius superior pars perierit ei Hermam sine capite visum esse.

---

411 a Fragmentum columnae lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,11, cr. 0,16, inventum ad Asclepieum. Ed. D. Philios Ἀθηναίου V p. 157 n. 11. Exscripsit F. de Duhn.

Var. lect. V. 4 σωτ... editor Graecus, ita ut hic versus a sinistra integer, a dextra mutilus esse videatur, id quod cum Duhnii apographo nequaquam convenit.

Suppleverim [ὅρος] | τοῦ | Ἀσκλη|πιοῦ | [τ]ο[ῦ Σ]ωτῆ[ρος]. Difficultatem aliquam habent spatii rationes. Nam etsi in genetivo τοῦ vocalis υ intra ο scripta fuisse potest, tamen num ante litteram O, quae sane a sinistro margine aliquanto maiore intervallo distat quam versuum antecedentium litterae initiales, consona τ locum habuerit, dubium est.

P. 93 n. 420. De hoc titulo me minus recte iudicasse intellexi ex eis quae Adolfus Michaëlis mihi scripsit: '*Titulus in metroo quod credebatur repertus hic est:*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΡΧΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Inscriptus est basi quadratae marmoris Pentelici, altae 0,94, longae 0,66, latae 0,66, litteris minutis et leviter tantum incisis. Superficies basis monstrat eam cum compluribus aliis fuisse coniunctam. Ad tempora Macedonica titulum recte ni fallor refert Eustratiades ἐπιγρ. ἀνέκδ. II, 1852 p. 4. *Titulus protomes Neapolitanae hanc habet litterarum formam prorsus diversam:*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΡΧΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

Utrumque titulum ipse exscripsi'. Apparet igitur Bursiani sententiam recte se habere.

444 *a* Fragmentum, exscripsit Koehler.

ΔΗΜΟΣ·ΓΑΙΟΝ
..ΟΡΑΑΡΗ///ΥΙΟΝ

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ] δῆμος Γάιον
[Καίσαρα Αὐτοκράτ]ορα, Ἄρη[ος] υἱόν.

C. Caesar Augusti ex filia nepos et filius adoptivus videtur intellegendus esse, qui ut n. 444 νέος Ἄρης, ita hic Ἄρεος υἱός vocatur. Aetatis definitionem admodum accuratam repetere licet ex imperatoris nomine, quod anno 3 p. Chr. post Artagira capta Gaium Caesarem una cum patre Augusto sumpsisse testatur Cassius Dio LV, 10 *a*, 7. Insequenti anno mortuus est, neque post mortem hic titulus dedicatus videtur, ita ut eum aut anno 3 aut 4 p. Chr. incisum appareat.

---

461 *a* Basis rotunda, cuius altitudo est 0,76, diameter superioris partis 0,54. In superficie excavatio, quam Kumanudis recentiore tempore factam esse statuit, cum lapis in alium usum, fortasse in ecclesia Christiana, vocaretur. Certe lapidem non stantem in pristino loco, sed eversum in rupe iacentem prope parietinas quasdam aetate Byzantinorum exstructas inventum esse. Ex duabus partibus lapidis sibi oppositis altera habet titulum *a*, cuius maxima pars deleta est, altera *b*. Ad utram ex his partibus tertia inscriptio Christiana *c* pertineat Kumanudis non indicavit. Lollingius de ea scribit: '*Unter der Kaiserinschrift (b) auf der Frontseite mit feinem Spitzhammer oder ähnlichem Instrument ausgeschlagen scheint die mit der größten Anstrengung kaum erkennbare christliche Inschrift, die Kumanudis mittheilt, zu stehen*'. Omnes tres titulos edidit Kumanudis Ἀθήναιον V p. 196 n. 1. *a* et *b* exscripsit Lolling.

a

/////////////ΛΕΟΥ[‾Ι]....
////////////ΛΟΥΧ[Ο^]
//////////////ΠΑΤΡΙΔ[Ο]Σ///
/////////////ΝΟΥ·

ΕΠΙΙΕΡΓΙΛΣΙΟΥΝΙΛΣ
[///‾ΙΣΙ]ΗΣ Τ Η Σ
ΞΕΝΩΝΟΣΣΟΥΝΙΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Kumanudis non habet. Praeterea eius apographum cum Lollingiano fere consentit: V. 5 Kum. integrum habet ἐπὶ ἱερείας Ἰωνίας, Lollingius talem qualem expressi ‖ v. 6 σ... ...μης τῆς Kum. ‖ v. 7 Ξένωνος Σουνιέως Kum. Versus 1—4 et 6 Kumanudis non ausus est supplere, sed collatis aliis titulis apparet haec in lapide fuisse:

[ἐπιμεληθέντος Διοκ]λέους [τοῦ Θε]-
[μιστοκλέους δᾳ]δούχου [φιλο]-
[καίσαρος φιλο]πάτριδος [τοῦ]
[καὶ εἰσηγητοῦ Ἀγ]νου(σίου).
Ἐπὶ ἱερείας Ἰωνίας
[Μεγίστ]ης τῆς
Ξ[ένωνο]ς Σουνιέως
θυγατρός.

Plane eodem modo Dioclis et Ioniae Megistes nomina coniuncta inveniuntur n. 615. 616, praeterea Diocles solus est n. 889, Megiste sola n. 652. 872. Ex his supplementis simul apparet, iniuria Kumanudem titulum *b* antiquissimum ex his tribus existimare. Nam is Flaviorum imperatorum aetatis est, Dioclis vero et Megistes tituli quos enumeravi omnes Claudii et Neronis temporibus incisi sunt. Qua re etiam intellegitur quomodo factum sit, ut titulus *a* deleretur, *b* fere intactus maneret.

b

ΟΙΕΣΠΑΣΙΑΝΟΙ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΥΙΟΝΕ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

Var. lect. V. 1 Οὐεσπασιανόν Kumanudis, qui addit, non superesse nisi inferiores singularum litterarum partes, sed tamen omnes litteras certissime agnosci. Quod num etiam de ν finali valeat, quum propter Lollingii apographum quod post ω *unam* modo hastam exhibet, tum propter ipsius nominis rationem valde dubito. ‖ V. 2 extr. υἱόν Kum. Si re vera ΝΕ in lapide est, putaverim ante has litteras ν finale vocis υἱόν excidisse.

Sic haec supplenda puto:

[Δομετιανόν,]
Οὐεσπασιανο[ῦ]
Καίσαρος υἱόν,
ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν
ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμος.

Kumanudis, qui unum versum initio periisse testatur, [Τίτον Φλαούιον] | Οὐεσπασιανόν | Καίσαρος υἱόν sqq. legendum putat. Sed hoc Καίσαρος υἱόν, proprio patris nomine omisso, ab usu sollemni alienum est. V. 3 extremo, si Lollingiano apographo fides habenda est, υἱὸ[ν] νε(ώτερον) fuisse conicias, quod sane ipsum quoque insolentius additum esset in eiusmodi titulo.

c

✝ Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τῷ σῷ δού[λῳ]
Κ.... ἁμαρτωλῷ, ἀμήν.

P. 104 n. 485. Non recte dixi eundem hominem, Herodem Atticum, intellegendum esse et n. 476, ubi ἐπὶ ἱερέως Κλ. Ἀττικοῦ, et n. 478, ubi ἐπὶ ἱερέως Κλ. Ἡρώδου scriptum est. Imo hic est Herodes orator, ille Atticus pater eius. Quare titulus n. 478 paulo recentiore tempore quam n. 476, mortuo Attico et sacerdotio ab eo hereditatis iure ad filium Herodem translato, incisus videtur. Tamen utriusque tituli aetas annorum 129 et 138 p. Chr. terminis continetur (cf. quae exposui Hermae XIII p. 74).

---

485 *a* Fragmentum basis marmoris Pentelici, inventum ad meridionales arcis radices. Exscripsit Koehler.

ΙΑΝΟΝ
ΥΜΠΙΟΝ
ΛΑΓΟΝΙΑΣ
ΠΡΕΣΒΕΥ
ΑΙ

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τρα]ιανὸν
[Ἁδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλ]ύμπιον
[.........ων τῆς Πε]λαγονίας
[ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος διὰ] πρεσβευ-
[τῶν ....]

488 *a* Basis marmoris Pentelici a. 1,78, l. 1,03, cr. item 1,03, inventa in peribolo Olympiei. Exstat in Museo centrali. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 116. Exscripsit Koehler.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΤΟΝΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΓΚΛΑΥΔΙΟΣΣΙΛΙΑΝΟΣ

Αὐτοκράτορα | Καίσαρα Τραιανὸν | Ἀδριανὸν Σεβαστὸν | Ὀλύμπιον, | τὸν σωτῆρα καὶ | εὐεργέτην, | Γ(άιος) Κλαύδιος Σιλιανός.

496 *a* *'Kleine Basis aus pentelischem Marmor, 0,26 hoch, zwanzig Schritt vor der Westseite der grofsen Kirche des Hagios Georgios in der Nähe des deutschen Gesandtschaftsgebäudes gefunden'.* Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΗΡ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ

Σωτῆρι | καὶ κτίστῃ | Αὐτοκράτορι | Ἀδριανῷ | Ὀλυμπίῳ.

496 *b* Parva basis lapidis Pentelici, a. 0,22, l. 0,25, cr. 0,14, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 197 n. 2.

[Σ]ωτῆρ[ι]
καὶ κτίστῃ
Αὐτοκράτο-
ρι Ἀδριανῷ
Ὀλυμπίῳ.

P. 114 n. 554. De hoc titulo cf. Th. Mommsen, die Dynastie von Kommagene (Mitth. des archaeol. Instituts in Athen I p. 27 sqq.). Hic titulum Ephesium ad Antiochum illum rettulit, qui primus apud scriptores Commagenes rex commemoratur et, cum non post a. 69 a. Chr. regnare coepisset (Dio 36, 4) ante pugnam Actiacam decessit; huius patrem fuisse Mithridatem Callinicum auctorem regni Commagenes, cuius praeter hos titulos nulla exstet memoria, avum vero maternum, qui in titulo Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς Φιλομήτωρ Καλλίνικος vocatur, regem Syriae esse qui vulgo Ἀντίοχος ὁ Γρυπός dicitur. Atticus titulus utrum huic an iuniori illi, de quo ego cogitaveram, tribuendus sit, Mommsenus diiudicari posse negavit, nisi ex litterarum forma de aetate indicium fieri liceret; qua de causa Koehlerus lapide iterum inspecto v. 4 non H, sed H scriptum esse adnotavit (l. l. p. 38); unde apparere, titulum imperatorum aetate incisum et ad iuniorem illum Antiochum referendum esse.

P. 115 n. 557. Tres titulos *a b d* ad eundem hominem referendos esse nunc etiam Th. Mommsen, Mitth. des archaeol. Instituts in Athen I p. 36 statuit; sed cum qui inter annos 90 et 100 p. Chr. Athenis archon fuit (n. 78. 1020) non hunc ipsum Philopappum sed eius patrem, ultimi Commagenes regis filium esse putat, qui bello Iudaico (Ioseph. V, 11, 3) et Bedriacensi proelio (Tac. hist. II, 25) interfuit. Id suo iure colligit ex nomine Epiphanis, quod illic (n. 78, et si coniectura mea de errore lapicidae recte se habet, etiam n. 1020) additur; nam patris hoc primarium nomen fuisse tituli *b d* testantur, filius omnino eo caruisse videtur, quia aliter in his amplissimis titulis honorariis non esset omissum.

559 *a* Basis lapidis Pentelici, inventa ad radices meridionales arcis. Exscripsit Lolling.

ΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝ
ΡΩΜΑΙΩΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

Ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν δῆμον τὸν | Ῥωμαίων εὐεργεσίας ἕνεκεν.

561 *a* Fragmenta duo; exscripsit Koehler.

a	*b*
	ΙΛΙΟΝ
	ΣΥΛΛΑΝ
ΑΡΕ	ΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣ	ΝΕΘΗΚΕΝ

[Ὁ δῆμος]
[Λεύκιον Κορν]ήλιον
[Λευκίου υἱὸν] Σύλλαν
ἀρε[τῆς ἕνεκα κ]αὶ εὐνοίας
τῆς ε[ἰς ἑαυτὸν ἀ]νέθηκεν.

571a Fragmentum marmoris Pentelici, inaedificatum in arce prope Clepsydram. Exscripsit Koehler.

```
        Ο Δ Η Μ
Μ Α Ρ Κ Ο Ν Ο Υ Α Λ Ε Ρ
Υ Ο Ν Μ Ε Σ Σ Α Λ Α Ι
```

Ὁ δῆμ[ος] | Μᾶρκον Οὐαλέ[ριον Μάρκου] | ὑὸν Μεσσάλα[ν].

M. Valerii Messallae tam multi sunt (coss. a. 31. 12 a. Chr. 20. 58 p. Chr., ut omittam antiquiores), ut aetas huius tituli definiri non possit.

578a Fragmentum lapidis Pentelici, inventum ad radices meridionales arcis. Exscripserunt U. Koehler et F. de Duhn.

```
            Ν Σ Ε Β
          Σ Ι Ν Ο Σ Τ
        Ν Ο Υ Σ Π Α
Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε Ι Α Σ Ι Π Π Ο
Τ Η Σ Ν Ι Κ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ . . . . . . Ο Σ
      Θ Υ Γ Α Τ Ρ Ο
           vac.
```

[Τὸν δεῖνα πρεσβευτὴ]ν Σεβ[αστοῦ(?) ......|...νος Τ.....|.ίνους Πα.....| Ἐπὶ ἱερείας Ἱππο[σθενίδος] | τῆς Νικοκλέους [Πειραιέ]ως | θυγατρό[ς].

Cuius generis sit titulus, non plane certum est. Nam v. 1 etiam [θεοῦ υἱὸ]ν Σεβ[αστὸν] suppleri possit, ita ut ad primam classem potius referendus sit. Sed hic eum collocare satius duxi propter versus 4—6, quos supplevi ex n. 578. Inde simul apparet, Augusti aetate monumentum hoc erectum esse.

584a Basis lapidis Eleusinii, inventa ad radices arcis meridionales. Exscripsit Koehler.

```
Η Β Ο Υ Λ Η Η Ε Ξ
Ι Ο Ν Κ Υ Ι Ν Τ Ι Λ Ι Ο Ν Ο Υ Ι   .
 Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε
        vac.
```

Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ [Ἀρείου πάγου Πόπλ]-
ιον Κυντίλιον Οὐα[ρον, ἀρετῆς]
ἕνεκα καὶ εὐεργε[σίας].

Nulla videtur causa esse dubitandi, quin hic sit P. Quintilius Sex. f. Varus cos. a. 13 a. Chr., quem constat in saltu Teutoburgensi a Germanis oppressum et interfectum esse a. 9 p. Chr.

588a Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

```
  Ο Δ
Ο Ν Φ Α
   Ε Β Α
```

Ὁ δ[ῆμος]
......ον Φα[βιον .....]
[πρεσβευτὴν Σ]εβα[στοῦ καὶ ἀντιστράτηγον]. (?)

588b Basis lapidis Pentelici, a. 0,22, l. 0,22, cr. 0,22, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 140 n. 22. Exscripsit Koehler.

```
        Ο Δ
  Μ Α Ρ Κ Ο Ν
  Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε
  Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ          Υ Τ Ο Ν
        Α Ν Ε Θ Ι
   Α Ν Τ Ι Γ Ν Ω Τ Ο Σ
```

Ὁ δ[ῆμος] | Μᾶρκον ..... | ἀρετῆς ἕ[νεκα κα]ὶ | εὐνοίας τ[ῆς εἰς ἑα]υτὸν | ἀνέθη[κεν.] | Ἀντίγνωτος [ἐποίησεν].

Cuius hominis hic titulus sit, cum solum praenomen servatum sit definiri nequit. Temporis nota nulla inest praeter Antignoti artificis nomen (n. 552. 553), ex quo id certe apparet, Augusti aetate hoc monumentum non esse recentius.

P. 123 n. 599. Exscripsit A. Michaëlis, cuius ex apographo repone Α pro Λ utroque loco.

619a b Ὁ λίθος ὑπομείνας καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ἐπιμήκους ὡς δοκοῦ. Inventus lapis cum dirueretur turris prope Propylaea medio aevo exstructa. Supra hunc titulum alius antiquior. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 199. Exscripsit Koehler.

a

```
ΗΙ Μ Ο Σ Λ Ο Υ Κ Ι Ο Ν Ο Υ Α Λ Ε
   Ι Κ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν Κ Α Τ Υ Λ Λ Ο Ν
   Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η Σ
```

b

```
Ο Δ Η Μ Ο Σ Τ Ε Ρ Ε Ν Τ Ι Α Ν Ν Α Ι Ο Υ
   Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α Ι Σ Π Υ Λ Λ Α Ν
    Κ Α Τ Υ Λ Λ Ο Υ Μ Η Τ Ε Ρ Α
```

['Ο δῆ]μος [Λ]ούκιον Οὐαλέ-
[ριον Λο]υκίου υἱὸν Κάτυλλον
[ἀρετῆς ἕ]νεκα καὶ σωφροσύνης.

Ὁ δῆμος Τερεντίαν Ναίου
θυγατέρα Ἵσπυλλαν
Κατύλλου μητέρα.

Scriptura praenominis Λεύκιον (non Λεύκιον) imperatorum aetate ac vix multis annis ante primi p. Chr. saeculi finem hunc titulum incisum indicat (Hermae VI p. 310). Quare hic L. Valerius Catullus non potest poëtae nobilissimi frater (aut L. Valerius Catullus triumvir a. a. a. f. f. Augusti aetate, Eckhel V p. 333, Mommsen Geschichte des römischen Münzwesens p. 744) esse, etsi eum ad eandem familiam pertinere apparet. Terentia Gnaei f. Hispulla eiusdem stirpis esse videtur cum P. Terentio Hispone quem Cicero commemorat ad Att. XI, 10, 1. ad Fam. XIII, 65, 1.

P. 126 n. 620. Hic me errasse docuit Th. Mommsenus, cuius ipsa verba ascribere aptissimum erit: *'Hier durfte weder der panvinische Consul des Jahres* 101 Cornelius Scipio Orfitus *herbeigezogen werden, welcher lediglich auf dem Schreibfehler der Fasten des Prosper* Traiano V et Orfito *statt* et Paeto *beruht, noch der ordentliche Consul des Jahres* 111 C. (*nicht* M.) Calpurnius Piso, *dessen Legitimation für diese Inschrift nicht erhellt; sondern der Vater ist wohl ohne Zweifel der Consul des Jahres* 172 Ser. Calpurnius Scipio Orfitus, *dessen Tod in dem Jahre* 191 *die Priesterliste bei Marini Arv.* p. 165 = *C. I. L.* VI, 1982 *verzeichnet. Dies ist der einzige Calpurnier mit dem Beinamen* Orfitus, *den wir kennen* (*Borghesi Oeuvres* III, 58). *Dafs sein Sohn* Calpurnius Piso *hiefs, ist neu. Um dieselbe Zeit begegnet in den Fasten ein* L. Calpurnius Piso *als ordentlicher Consul des Jahres* 175 (*Orelli* 4359)*; dafs er mit den Genannten verwandt war, ist wahrscheinlich, aber die nähere Beziehung erhellt nicht'.*

---

622 *a* Fragmentum columnae aut basis rotundae, inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,023. Exscripsit F. de Duhn.

ΛΙΟΥΙΟΥΝΚΟ
ΥΙΟΥ.. ΚΟΥΣ

V. 1 [Αἰμι]λίου Ἰούγκο[υ], v. 2 [. . . . . ο]υ Ἰου[ν]κου σ . . . .

Propter Aemilii Iunci nomen titulum hic collocavi, etsi cuius generis sit non magis intellego, quam quid sibi velit idem nomen bis scriptum casu genetivo.

---

641 *a* Fragmenta basis inventa ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,023. Exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

a
ΟΝΙΣΙ
ΙΛΑΚΕΝΤΕ
ΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙ
Δ

b
ΟΝ

['Η πόλις]
[Γάϊ]ον ['Α]τί[νιον (?), ...] υἱόν,
[Π]λακεντε[ῖνον, ἀρετῆς ἕνε]-
κα καὶ εὐνοί[ας τῆς πρὸς τὸν]
δ[ῆμον].

Cognomen quod est *Placentinus* invenitur etiam C. I. L. III, 2127. V, 6006.

III

P. 135 n. 649. Huic titulo mira similitudo intercedit cum fragmento n. 723, quod Velsenus item Eleusine invenit et exscripsit. Qua de similitudine quid statuendum sit non liquet. Si eiusdem lapidis apographa sunt, non modo versus 6 qui apud Lenormantum est interpolationi debetur, sed etiam reliquorum versuum partes dextrae certe suspicionem interpolationis habent. At praeter Lenormanti fidem, quam sane non magnam esse iam constat, etiam alia huic sententiae obstare mihi videntur.

P. 139 n. 665. 668. Hos titulos non Herodis esse, sed patris eius Attici demonstravi Hermae XIII p. 76. 85. Quod sane intellegi non poterat priusquam inscriptionum recens erutarum testimonio comprobatum esset, etiam patri nomen Herodes fuisse. Quare ea quoque retractanda fuerunt, quae hic de sacerdotio Herodis et de vocabulorum διὰ γένους vi disputaram. Claudia Athenais (n. 664) Attici potius quam Herodis soror fuisse videtur.

P. 140 n. 674. Vibulliam Alciam non uxorem, sed matrem Herodis fuisse cognitum est ex titulo Olympico (Archaeol. Zeitg. 1877 p. 102 n. 73); inde simul apparet, titulos n. 669—673 Attici, non Herodis esse (Hermae XIII p. 73). At n. 675 utri tribuendus sit, diiudicari nequit.

---

675 *a* Fragmentum Hermae lapidis Pentelici, a. 0,15, l. 0,22, cr. 0,38. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 203 n. 9. Exscripsit F. de Duhn.

ΗΙ
ΣΑΝΤΑΤΟΙΣ
ΙΕΠΛΙΣΤΟΝΛ
ΕΛΤΟΥΣ

Var. lect. V. 3 init. ΙΕΠΑΙΣ de Duhn, ['Αρεοπ]αγείταις Kum., quod lapicida si non scripsit at certe scribere debuit.

['Αγαθῇ τύ]χῃ
[Κατὰ τὰ δό]ξαντα τοῖς
['Αρεοπαγ]είταις τὸν ἀ[ρ]-
[χιε]ρέα τοῦ Σ[εβαστοῦ]
. . . .

Supplementa Kumanudis sunt, praeter extremum vocabulum.

675 b Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,028. Exscripsit F. de Duhn.

[Τὸν ἀρχιερ]έα Τιβ(έριον) Κλ(αύδιον) [........|..., ὑπ]ατικόν.

Herodem aut eius patrem Atticum designari non certum quidem, sed veri simillimum est.

---

675 c Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,032. Exscripsit F. de Duhn.

Aut dativo casu Ἡρώδῃ aut accusativo Ἡρώδη[ν] scriptum fuisse apparet. Sed utrum hic sit Herodes Atticus an alius nescio quis definiri nequit.

---

687 a Basis rotunda, a. 1,06, diam. 0,70, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 200 n. 4. Exscripsit Koehler.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΜΑΡΚΟΝΟΥΛΠΙΟΝ
ΕΥΒΙΟΤΟΝ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΥΠΑΤΙΚΟΝ
ΚΑΙΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΑΡΧΟΝΤΑ
ΔΟΓΜΑΤΙ
ΤΟΥΣΕΜΝC///////ΤΟΥ
ΣΥΝΕΔ///ΙΟΥ
ΚΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΣΥΝΠΑΣΗΣ
ΑΥΡ̄<ΕΡΜΩΝΑΞ
ΟΚΗΡΥΞ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Μᾶρκον Οὔλπιον | Εὐβίοτον, | τὸν λαμπρότατον | ὑπατικὸν | καὶ ἐπώνυμον | ἄρχοντα, | δόγματι | τοῦ σεμνο[τά]του | συνεδρίου | καὶ τῆς πόλεως | συνπάσης, | Αὐρ(ήλιος) Ἑρμῶναξ | ὁ κῆρυξ | τὸν εὐεργέτην.

Ulpii Eubioti aetatem incertam esse supra dixi; neque hoc titulo multum proficimus ad eam definiendam. Nomen Ἑρμῶναξ in Attica admodum rarum est. Sed tamen, cum demoticum non additum sit, vix pro certo dici licet, prytanim illum, qui n. 1032 (170/1 p. Chr.) vocatur Εὔπορος Ἑρμώνακτος Παιανιεύς, huius potissimum Hermonactis filium esse. Imo nomen Αὐρήλιος recentiorem aetatem indicare videtur.

696 a Fragmentum Hermae lapidis Pentelici, a. 0,27, l. 0,35, cr. 0,20, inventum ad arcis radices meridionales. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 206 n. 17. Exscripsit F. de Duhn.

....οσ[ν] Φο....
χου υἱὸ[ν ὁ ἀρχ-]
ιερεὺς Φο[ύριος]
[Μ]άρκελλος [Γαρ-]
[γή]ττιος τὸν φ[ί-]
[λον].

Supplementa (praeter v. 4 init. [Μ]άρκελλος et v. 6. 7 φ[ίλον]) mea sunt.

Furii Marcelli Gargettii duo commemorantur in titulis, pater ephebus a. 157 (n. 1121) cosmeta inter annos 180 et 192 (n. 1151 cf. adn. ad n. 1148), filius ephebus eodem anno quo pater cosmetae munere fungebatur (n. 1148. 1149). Uter hic intellegendus sit dubium est.

---

697 a Fragmentum Hermae inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

Ἡ ἐξ Ἀρε[ίου πάγου βου-]
λὴ καὶ ἡ [βουλὴ τῶν Φ]
καὶ ὁ δῆ[μος ὁ Ἀθηναί-]
ων τὸν [ἀρχιερέα (?) τοῦ]
μεγίστ[ου Αὐτοκράτο-]
ρος Ἀντ[ωνείνου Αὐρ.]
Μηνο . . . .

---

712 a Basis quadrangula lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,60, cr. 0,50, inventa ad radices meridionales arcis prope murum qui caveam theatri Dionysiaci ab occidente claudit. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 198 n. 3. Exscripsit Koehler.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου | πάγου βουλῆς Κόιντον Στάτι[ον] | Θεμιστοκλέα Χολλείδην, υἱὸ[ν] | τοῦ διὰ βίου ἱερέως τοῦ Σωτῆρο[ς] | Ἀσκληπιοῦ Κοίντου Στατ(ίου) Γλαύκου | Χολλείδου καὶ Κλαυδίας Ἀμμίας τῆ[ς] | καὶ Ἀγριππείνης ἐκ Μαραθωνίων, Κλ(αυδίου) Θεμιστοκλέους Ἀσιάρχου θυ(γατρός), | φιλοσόφων καὶ ὑπατικῶν καὶ Ἀσ[ι]|αρχῶν ἔκγονον καὶ ἀπόγονον | Τίτος Φλαύιος Γλαῦκος Μαραθών(ιος) | ποιητὴς καὶ ῥήτωρ καὶ φιλόσοφος, | ἀπὸ στρα[τ]ηγιῶν ταμ(ε)ίου, κλειδου|χήσαντα ἐπιφανῶς τοῦ θεοῦ, πάρ[α] | τὸν κοινὸν πρόπαππον Κόιντον | Στάτιον Σαραπίωνα, οὗ καὶ ὁ πλη|σίον οὗτος τρίπους.

ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥ///
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣΚΟΙΝΤΟΝΣΤΑΤΙ///
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑΧΟΛΛΕΙΔΗΝΥΙΟ///
ΤΟΥΔΙΑΒΙΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΣΩΤΗΡΟ//
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΚΟΙΝΤΟΥΣΤΑΤ<ΓΛΑΥΚΟΥ
ΧΟΛΛΕΙΔΟΥΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑΣΑΜΜΙΑΣΤΗ///
ΚΑΙΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗΣΕΚΜΑΡΑΘΩΝΙΩΝ
ΚΛ<ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΑΣΙΑΡΧΟΥ<ΑΠΟ
ΦΙΛΟΣΟΦΩΝΚΑΙΥΠΑΤΙΚΩΝΚΑΙΑΣ
ΑΡΧΩΝΕΚΓΟΝΟΝΚΑΙΑΠΟΓΟΝΟΝ
ΤΙΤΟΣΦΛΑΥΙΟΣΓΛΑΥΚΟΣΜΑΡΑΘΩΝ
ΠΟΙΗΤΗΣΚΑΙΡΗΤΩΡΚΑΙΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
ΑΠΟΣΥΝΗΓΟΡΙΩΝΤΑΜΙΟΥΚΛΕΙΔΟΥ
ΧΗΣΑΝΤΑΕΠΙΦΑΝΩΣΤΟΥΘΕΟΥΠΑΡ///
ΤΟΝΚΟΙΝΟΝΠΡΟΠΑΠΠΟΝΚΟΙΝΤΟΝ
ΣΤΑΤΙΟΝΣΑΡΑΠΙΩΝΑΟΥΚΑΙΟΠΛΗ
ΣΙΟΝΟΥΤΟΣΤΡΙΠΟΥΣΕ

Statius Sarapio Chollida cosmeta fuit anno 159 aut 160 p. Chr. (n. 119. 743. 1126), Statius Glaucus quidam (demoticum non additur) ephebus 217 aut aliquo ex insequentibus annis (n. 1188). Ille igitur inter annos 110 et 130, hic fere 200 p. Chr. natus erat; quae aetatis ratio cum aptissima sit ei quae in titulo nostro inter Statios Sarapionem et Glaucum statuitur, non dubito, quin iidem illi homines hic intellegendi sint. Etiam inter utriusque aetatem in catalogis ephebicis inveniuntur complures Chollidae Statium nomen gerentes, Corinthus a. 164 aut 165 p. Chr. (n. 1128), Achaicus inter a. 174 et 177 (n. 1136); qui per aetatis rationem possunt Sarapionis illius filii esse; idem statuendum videtur de Sarapione Chollida n. 1131, si iure hunc titulum ad Divorum fratrum aetatem (a. 161—169 p. Chr.) rettuli. Ex his tribus aliquis Statii Glauci pater fuerit; Statius Abascantus et Statius Corinthus Chollidae qui inter annos 197 et 207 ephebi fuerunt (n. 1171. 1172) Glauci fratres aut germani aut patrueles fuisse videntur. Quintus Statius Themistocles vero quum vix minus quam octo aut decem annis post patris ephebiam natus esse possit, et in hoc titulo iam cliduchiae munere functus esse dicatur, non ante medium tertium p. Chr. saeculum hic titulus incisus esse potest. Themistoclis filius fortasse fuit Statius Theodorus Chollida ephebus a. 262 p. Chr. (n. 1202).

Ceterum quae v. 13 scripta sunt *ἀπὸ συνηγοριῶν ταμ(ι)είου* una cum antecedentibus ad T. Flavium Glaucum Marathonium referenda sunt et significant, eum antea *συνήγορον τοῦ ταμιείου* (*advocatum fisci*) fuisse, eodem praepositionis *ἀπὸ* usu quem habes n. 398 *ἀπὸ ἀγωνοθετῶν*. Quod moneo propter Kumanudem, qui haec aliter intellexit. Pluralis *συνηγοριῶν* respondet Latino *ad advocationes fisci promotus* C. I. L. V, 4392 (Wilmannus Ex. 666).

---

714 *a* *'Stück einer Herme, links, oben und unten abgebrochen'.* Inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΙΩΝ
ΟΛΕΜΑΡΧΟ
ΗΝΤΩΝΜΕ
ΕΙΩΝΚΑΙΚΗ
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΕΡΕΝΝΙΟΝ
ΟΝ

['Η ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ]
[καὶ ἡ βουλὴ] τῶν [πεντα-]
[κοσίων τὸν π]ολέμαρχο[ν]
[καὶ ἀγωνοθέτ]ην τῶν με-
[γάλων ......]είων καὶ κή-
[ρυκα τῆς ἐξ Ἀ]ρείου πάγου
[βουλῆς Πό(πλιον)] Ἑρέννιον
[Πτολεμαεῖον Ἑρμει]ον ....

P. 150 n. 716. Accuratius de Herennii Dexippi titulis exposui et Boeckhii de huius monumenti aetate sententiam contra Niebuhrium defendi Commentationum philologicarum in honorem Th. Mommseni ab amicis conscriptarum p. 246 sq.

---

720 *a* Fragmenta duo basis lapidis Pentelici, a. 0,62, l. 0,33, cr. 0,13, inventa in Asclepieo. Edidit Kumanudis Ἀθήναιον V p. 205 n. 16. Exscripsit F. de Duhn.

ΗΕΞΑΡΙΟΥΠΑΓΟ
ΒΟΥΛΗΑΦΡΟΔΕΙ
ΟΝΕΥΔΗΜΟΥΦΥ
ΙΟΝΙΕΡΕΩϹΔΙ
ΑΒΙΟΥ
ΠΑΤΡΩΟ
ΚΑΙΔΑΦΝΗ
ΤΟΥ
ΑΥΛ

'Η ἐξ Ἀρ(ε)ίου πάγο[υ] | βουλὴ Ἀφροδει[σι]ον Εὐδήμου Φυ[λάσ]ιον, ἱερέως δι[ὰ] βίου [Ἀ]π[όλλωνος] | πατρῴο[υ Πυθίου] | καὶ δαφνη[φόρου | Εὐδήμο]υ τοῦ Ἀ[φροδεισίου] Φυλ[ασίου υἱόν].

Versuum 6. 8. 9 supplementa mea sunt. Eudemus Aphrodisii f. Phylasius ephebus fuit septimo Abascanti paedotribae anno, i. e. 144 p. Chr. (n. 740. 1113 *a* col. I v. 31). Qui cum hic iam filium habeat adulta aetate, cui statuae honor decernitur, hunc titulum anno 180 p. Chr. vix antiquiorem esse posse apparet.

---

720 *b* Fragmenta duo inventa apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,02. Exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

ΟΣΕΞΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣΧΟΛΛΕΙ
ΘΕΟΥΤΟΝΑΥΤΟΥΠΑΠΠΟΝ
ΑΑΥΤΟΥΑΝΕΓΡΑΨΕΝ
ΓΕΙΤΩΝ
ΟΡΟ

[Στάτιος Πυρφόρ]ος ἐξ ἀκροπόλεως Χολλεί[δης | τὸν δεῖνα ....]θίου, τὸν αὐτοῦ πάππον | [καὶ ....]α αὐτοῦ ἀνέγραψεν. | [δόγματι Ἀρεοπα]γειτῶν. V. 5 obscurus est; fortasse [Πυρφ]όρο[ς] fuit.

De familia nobili pagi Chollidarum, quae civitate Romana impetrata Statiae genti ascripta erat exposui ad n. 712 *a*. Ex hac familia nescio quis id sacerdotium gerebat quod n. 264 (et ni fallor n. 720 *c*) vocibus *ἱερεὺς πυρφόρος ἐξ ἀκροπόλεως* indicatur. Sed et hic et in eiusdem hominis titulis n. 774 *a b* hae voces ipsius nominis Graeci loco inter nomen gentile Romanum et demoticum interponuntur, quod ut in singulis vocibus Ἱεροφάντης, Δᾳδοῦχος, Ἱεροκῆρυξ, Πυρφόρος, Λιθοφόρος (ad n. 296) admodum vulgare, ita in his coniunctis Πυρφόρος ἐξ ἀκροπόλεως satis mirum est, etsi ad similitudinem horum accedit Μέμμιος Ἐπὶ βωμῷ Θεμίσος (n. 1127. 1279).

721 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,011. Exscripsit F. de Duhn.

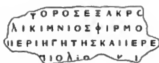

[Ἱερεὺς πυρ]φόρος ἐξ ἀκρο[πόλεως ...... | ...... Λικί[ν]νιος Φίρμο[ς Γαργήττιος | .....] περιηγητὴς καὶ ἱερ[εὺς .....]. Quarti versus reliquiae obscurae sunt. Ceterum vide ne ad hunc Firmum pertineat epigramma Anth. Planud. 322.

---

735 *a b* *'Inscription conservée dans les papiers de M. G. G. Papadopoulos, qui l'avait copiée en 1845, sur une base tetragonale, à Athènes'.* Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique I p. 328 n. XLIV*c*.

a	*b*
ΟΙΣΥΝΕΦΗΒΟΙ	ΟΙΣΥΝΕΦΗΒΟΙ
ΤΟΝΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΝ	ΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ/////
ΜΕΝΙΣΚΟΝ	ΛΕΥΚΙΟΝ
ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ	ΣΟΥΝΙΕΑ

a Οἱ συνέφηβοι | τὸν παιδοτρίβην | Μενίσκον | Κολωνῆθεν.
b Οἱ συνέφηβοι | τὸν γυμνασίαρχ[ον] | Λεύκιον | Σουνιέα.

Dumontius provocat ad Plutarchi Quaest. Conv. IX, 15, 1, ubi Meniscus quidam paedotriba commemoratur. Qui si idem sit cum hoc, eum videri paucis annis ante Aristonem natu minorem (n. 1092 sqq.) in munere fuisse. Qua cum temporis definitione mihi non videtur pugnare, quod Philetus Menisci f. Colonensis tibicen in duobus titulis recensetur, quos ad annos 90—100 p. Chr. referendos demonstravi (n. 78. 1020). Meniscus Philoclis f. Colonensis (C. I. Att. II, 489 *b*) antiquior est, fortasse huius paedotribae avus paternus.

P. 157 n. 740. 741. 743. Cf. adn. ad n. 1113, unde apparet, n. 740 anno 144/5 aut 143/4 p. Chr. (eiusdem anni epheborum catalogus est infra n. 1113 *b*), n. 741 a. 147/8 aut 146/7, n. 743 a. 160/1 aut 159/60 inciaum esse.

P. 159 n. 750. Aliud eiusdem lapidis fragmentum exscripsit et cum hoc coniunctum edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 396 n. CIII. Fragmentum novum (*B*) sic se habet:

ΤΟΒΟΥΛΟ
ΤΑΡΧΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΕΡΑΣΤΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ

In prioris fragmenti (*A*) versu septimo pro eo quod nos dedimus ΑΡΙ‾, Dumont ['Αχαρ]νεύς. Sed a Velseni apographo recedendum non est. Supplendum sic videtur: Ἀγαθῇ τύχῃ. Τὸν κοσμητὴν Τιβ(έριον) | Κλ(αύδιον) Ἡλιόδωρον Ἀχαρ[νέα] οἱ παῖδες τὸν | [πατέρα] Αὐρήλιοι | [.... Ἀ]χαρνεύς, | [Ἀριστ]όβουλο[ς], Ἀρί[σ]ταρχος Ἀχαρνεύς, | Ἡλιόδωρος Ἀχαρνεύς, | Ἔραστος Ἀχαρνεύς.

P. 159 n. 751. V. 5 sine dubio ex Chandleri exemplari recipiendum fuit ΧΡΗΣΤΟΥ; Aurelius Appianus Chresti f. Marathonius cum cosmetae filius dicatur, ad tituli n. 1192 annum, quo cosmeta fuit Chrestus Appiani f. Marathonius, hoc quoque monumentum referendum est. Qui annus inter 230 et 235 p. Chr. est.

---

758 *a* Herma marmoris Pentelici sine capite, in museo societatis archaeologicae. Ex Dumontii apographo et ex ectypo chartaceo ab eodem transmisso ed. E. Miller Revue archéologique 1872 p. 353 sqq. (A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 456 n. C*a*. G. Kaibel Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta n. 933).

Τ·ΔΟΜΙΤ>ΠΡΟΜΘΕΑ
ΩΑΘΕΝΠΑ.ΑΔΟΞΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΝΕ..ΗΝ
ΤΟΝΑΝΤΙΚΟΣ...ΗΝ
Τ·ΔΟΜΙΤ>ΠΡΟΜΘΕΥΣ
ΩΑΘΕΝΚΑΙΤ>ΔΟΜΙ
..ΡΚΙΣΣΟΣΤΟΝ
..ΤΕΡΑ

corona	corona	corona	corona
ΟΛΥΜ ΠΙΑ	ΠΥΘΙΑ	ΙΣΘ/////	/////////
Α	Β	Α	Α(?)

ΑΛΛΟΤΕ......
ϹΤЄΦЄΝЄΛΛΑϹΑ.....
ΑΡΜΑΤΙΝЄΙΚΗϹΑΝΤΑΔ
ΠЄΙϹΑΙΟΝΑΓѠΝΑ
.Α..ΤЄΔЄΝΝЄΜЄΗΠΥΘΟΙ
.....Ω(?)ΝЄΝΙϹΘΜѠ
.ΟΧϹ..ΝЄΙΚΗϹΑΘΛΑ
...ΡΟΝΤ..ΑΤΡΗ
_Η.ΚΟΝΘΓ..ѠΝѠΝЄΛΑ
/////ΒΟΝϹΤЄΦΑΝѠΝ
..ΠΛЄΙϹΤΟΙϹΙЄΡΟΙϹ
ΟΙϹ..ΜΑΚЄΙΤΟΜΟΝΟΝ
Γ

Τ(ίτον) Δομίτ(ιον) Προμ(η)θέα | Ὤαθεν, πα[ρ]άδοξον | περιοδονε[ίκ]ην, | τὸν ἀντικοσ[μήτ]ην | Τ(ίτος) Δομίτ(ιος) Προμ(η)θεὺς | Ὤαθεν καὶ Τ(ίτος) Δομίτ(ιος) | [Νά]ρκισσος τὸν | [πα]τέρα.
Ὀλύμ]πια α'. — Πύθια β'. — Ἴσθ[μια] α'. — [Νέμεα] α'(?)

Ἄλλοτε μ[ὲν σταδίοις με κατέ]στεφεν Ἑλλὰς ἅ[πασα]
ἅρματι νεικήσαντα Δ[ιὸς] Π[ε]ισαῖον ἀγῶνα,
[ἄ]λ[λο]τε δ' ἐν Νεμέῃ, Πυθοῖ [δίς, πέμπτ]ον ἐν Ἰσθμῷ
[ούν]εχθ[ον] νείκης ἆθλα [φέ]ρον[τα π]άτρῃ,
[ἐξ]ήκονθ' [ὁρ]ῶν ὧν ἔλαβον στεφάνων
[ἐν] πλείστοις ἱεροῖς, οἷς [θ]έμα κεῖτο μόνον.

V. 1 extr. ἅ[πασα], v. 3 [δίς, πέμπτ]ον, v. 4 φέροντ[α] Kaibelio debentur, reliqua supplementa Millero. Quid sibi velit nota numeralis subscripta, non magis perspicio quam Kaibelius. T. Domitius Prometheus anticosmeta, ut iam Dumontius monuit, n. 1199 recensetur. Eiusdem anni etiam titulus n. 758 est.

759 *a* Herma marmoris Pentelici. Ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 401 n. CXI.

Παῖδες Ἀθην[αίων κοσμήτ]ορα
κλεινὸν [ἔθεντο]
[κυ]δαίνοντές [μιν καὶ πα]ρεοῦσι
χάρ[ιν]
οὕνεκα πάντεσ[σιν — ◡◡]
διεπέπατο [πα]τρὴ
καὶ πόρεν ἄμμι [καλὸν κτῆμ]α
σαοφροσ[ύ]νην.

Supplementa Dumontii sunt, qui v. 3 supplevit πάντεσ[σιν σπέους] διεπέπατο, quod mihi non uno nomine reiciendum videtur. Sed neque hic neque v. 2, ubi item Dumontii lectio mihi minus placet, aliud quidquam proponere audeo, priusquam apographum accurate et maiusculis quidem litteris confectum mihi praesto sit.

---

768 *a* Athenis Herma. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσίας 1865 mens. Novemb. n. 22. G. Kaibel Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta n. 951.

Ἱππία Ῥωμαίων τὸν ἐν ἠιθέοισιν ἔφηβον
Κόρνηλος Ζήνωνος ἀφ' αἵματος υἱέος υἱόν,
Ζήνωνος Ζήνωνα, κλυτῶν προγόνων κλυτὸν ἔρνος,
πατρὸς καὶ μητρὸς Στρατόλας παραμύθιον εἶναι.

'Litterae ξ antiquior forma Hadrianeae fere aetatis indicium' Kaibel.

---

770 *a* Fragmenta duo inventa apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,014. Exscripsit F. de Duhn.

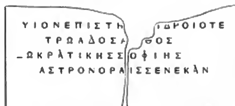

Υἱὸν Ἐπιστή[μης Φαι]δρεῖ τε, Τρῳάδος ἄνθος,
Σωκρατικῆς σοφίης | ἄστρον ὁρᾷς Σωΐκον.

P. 163 n. 771. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 209, cuius apographum plane cum Wordsworthiano consentit nisi quod aliquanto plenius est. Nam v. 2 init. habet ... κρατη || v. 3 σπαεσδα || v. 4 init. σε || v. 5 fin. Ἀθάναι. Contra unam modo litteram, quam Wordsworthius legit, Kumanudis uncis inclusit, α in voce ἰδ[ά]ησαν v. 2.

---

772 *a* *'Herme, Kopf abgebrochen, eine archaistisch gedrehte Haarlocke und Gewand hängt nieder'*. Inventus lapis ad radices meridionales arcis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 202 n. 6. Exscripsit F. de Duhn.

ΚΑΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΗ
ΚΡΑΤΙϹΤΗΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΦΑΥΡΗΡΑΚΛΕΙΔΗΝΕΥ
ΠΥΡΙΔΗΝΤΟΝΔΙΑΔΟΧΟ
ΤΩΝΑΠΟΖΗΝΩΝΟ
ΛΟΓΩΝϹΥΜΜΑΧΟϨ
ΦΛΥΕΥϹΤΟΝΔΙΔΑϹΚΑ
ΛΟΝΑΡΕΤΗϹΕΝΕΚΕΝ

Κατὰ τὰ δόξαντα τῇ | κρατίστῃ βουλῇ τῶν | Φ Αὐρ(ήλιον) Ἡρακλείδην Εὐ|πυρίδην, τὸν διάδοχο[ν] | τῶν ἀπὸ Ζήνωνο[ς] | λόγων, Σύμμαχος) | Φλυεὺς τὸν διδάσκα|λον ἀρετῆς ἕνεκεν.

Diodorus et Demetrius Symmachi filii inter ephebos Ptolemaidis — pago non indicato — recensentur n. 1144 (inter a. 184 et 187 p. Chr.). Horum fratrem potius quam patrem esse putaverim Symmachum Symmachi f., qui hoc praeceptoris sui monumentum erigendum curavit. Nam reliqua quoque huius generis monumenta, quorum quidem aetas definiri potest (n. 772 *b* *c*. 775 *b* al.), ad finem alterius et initium tertii p. Chr. saeculi referenda videntur.

---

772 *b* *'Herme ohne Kopf; auf der linken Schulter noch etwas Gewand'*. Ad radices arcis meridionales. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 201 n. 5. Exscripsit F. de Duhn.

ΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΚΑΘΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΤΙϹΜΟΝΤΗϹΕΞΑ
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥ
ΛΗϹΓΙΟΥΛΙΟΝ
ϹΑΒΙΝΟΝΠΛΑΤΩ
ΝΙΚΟΝΦΙΛΟϹΟΦΟΝ

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ. | Καθ' ὑπομνημα|τισμὸν τῆς ἐξ Ἀ|ρείου πάγου βου|λῆς Γ(άιον) Ἰούλιον | Σαβῖνον, Πλατω|νικὸν φιλόσοφον.

C. Iulius Sabinus Paeaniensis ephebus fuit septimo Abascanti paedotribae anno (144 p. Chr. cf. n. 740). Sane propter demoticum omissum non plane certum est, eundem hominem esse.

---

772 *c* Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,82, l. 0,80, cr. 0,59. 'Ἐξήχθη ἐκ τῶν θεμελίων καθαιρεθείσης οἰκοδομῆς μεταγενεστέρας, τῆς πρὸ τοῦ σπηλαίου τοῦ ἔχοντος τὸ ὕδωρ' (ad Asclepieum). Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 528 n. 11. Exscripsit Koehler.

ΗΠΟΛΙΣ
ΤΙΤΟΝΠΟΜΠΗΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
ΠΑΙΑΝΙΕΑΤΩΝΑΠΟΜΟΥΣΕΙΟΥ
ΦΙΛΟΣΟΦΟΝΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΑΤΗΣ
ΠΕΡΙΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣΚΑΙ
ΤΗΣΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΕΥΝΟΙΑΣ
ΕΝΕΚΑ

Ἡ πόλις | Τίτον Πομπήιον Διονύσιον | Παιανιέα, τὸν ἀπὸ Μουσείου | φιλόσοφον, βασιλεύσαντα, τῆς | περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας καὶ | τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας | ἕνεκα.

Pompeius Dionysius Paeaniensis prytanis Pandionidis recensetur n. 1056 (circiter 210 p. Chr.). Sane etiam in titulis alterius p. Chr. saeculi (n. 1024. 1025. 1026. 1109. 1142) Dionysius quidam (Irenaei f.) Paeaniensis occurrit, sed ei nusquam nomen gentile Pompeius tribuitur. Quare hunc titulum priori tertii p. Chr. saeculi parti ascribendum esse veri simile est.

---

774 *a* Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,60, l. 0,50, cr. 0,80, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 422 n. 16. Exscripsit Koehler.

ΓΑΙΟΣΚΑΙΜΑΥΡΟΣ
ΤΟΝΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΣΥΜΦΟ
ΤΗΤΩΝΑΙΤΗΣΑΜΕ
ΝΟΙΠΑΡΑΤΗΣΕΞΑ
ΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΖΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΣΤΑΤΙΟΥΠΥΡΦ
ΕΞΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣΧΟΛΛΕΙΔΟΥ

Γάιος καὶ Μαῦρος | τὸν διδάσκαλον | καὶ ὑπὲρ τῶν συμφοι|τητῶν αἰτησάμε|νοι παρὰ τῆς ἐξ Ἀ|ρείου πάγου βουλῆ[ς], | ζακορεύοντος Στατίου Πυρφ[όρου] | ἐξ ἀκροπόλεως Χολλείδου. De Statio Pyrphoro cf. adn. ad n. 720 *b*.

---

774 *b* Fragmenta duo inventa ad Asclepieum, quae eiusdem lapidis esse videri dixit F. de Duhn, qui exscripsit. Supplevi.

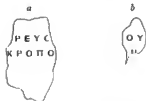

[ζακο]ρεύο[ντος Στατί]ου [Πυρφόρου]
[ἐξ ἀ]κροπό[λεως Χολλε]ί[δου].

---

775 *a* In margine superiore basis lapidis Pentelici, a. 0,27, l. 0,22, cr. 0,20. Inventus lapis ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 203 n. 7. Exscripsit F. de Duhn.

ΔΟΞΑΝΤΑΑΙ
ΙΠΟΛΛΩΝΙΟ
ΟΝΣΟΦΙ

[Κατὰ τὰ] δόξαντα Ἀ[ρεοπα|γείταις] Ἀπολλώνιο[ν .....|.... τ]ὸν σο|φι[στὴν ...].

775 *b* Herma sine capite, a. 1,80, l. 0,32, cr. 0,27, inventus ad Asclepieum. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 420 n. 12. Exscripsit Koehler.

ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΝΚΟ///
ΛΥΤΕΑΤΟΝΣΥΓΓΡ/// 'sic' Koehler (συγγρ. Kum.)
ΦΕΑΣΩΣΙΓΕΝΗΣ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣΟΣΟ
ΦΙΣΤΗΣΨΗΦΙΣΑΜΕ
ΝΗΣΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ

membrum

ΕΥΚΛ (postea insculptum)

Πομπηιανὸν Κο[λ]λυτέα τὸν συγγρα|φέα Σωσιγένης | Παλληνεὺς ὁ σοφιστής, ψηφισαμέ|νης τῆς ἐξ Ἀρείου | πάγου βουλῆς.

T. Flavius Sosigenes Pallenensis ephebus fuit inter annos 174 et 177 p. Chr. (n. 1138), eponymus tribus Antiochidis (n. 1050) et archon eponymus (n. 52. 1163. 1164) sub finem alterius p. Chr. saeculi. Ad eum hunc titulum pertinere putaverim, etsi idem nomen iam antea in eadem pagi Pallenensium familia fuisse demonstrat titulus n. 1098 anno 116 p. Chr. compositus, ubi Sosigenes Sosigenis f. Pallenensis inter ephebos est.

---

780 *a* Herma lapidis Pentelici sine capite, a. 1,71, l. 0,32, cr. 0,27, inventus in Asclepieo. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 323 n. 2. Exscripsit Lolling.

ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒ/////
ΛΗΙΚΑΙΗΒΟΥΛΗΙΤΩΝΧ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΣΩΖΟΝΤΑ
ΛΑΔΙΚΟΥΣΟΥΝΙΕΑΙΑ
ΤΡΟΝΖΑΚΟΡΕΥΣΑΝΤΑ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΚΑΙΥΓΕΙΑ///
ΕΝΤΩΙΕΠΙΣΤΡΑΤΟΛΑΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΩ ΚΛΕΙΔΟΥΧΟΥΝ
ΤΟΣΣΩΖΟΝΤΟΣ)ΣΟΥΝΙΕΩΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΥΟΝΤΟΣΚΩ
ΠΩΝΙΟΥΜΑΞΙΜΟΥΙΕΡΟ
ΚΗΡΥΚΟΣ

V. 8 ΕΝΙΑΥΤΩ lapicida quum errore omisisset litteris minoribus supra versum addidit.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου β[ου]|λὴ⟨ι⟩ καὶ ἡ βουλὴ⟨ι⟩ τῶν X | καὶ ὁ δῆμος Σώ|ζοντα | Λαδίκου Σουνιέα ἱα|τρόν, ζακορεύσαντα | Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγεία[ς] | ἐν τῷ ἐπὶ Στρατολάου | ἄρχοντος ἐνιαυτῷ, κλειδουχοῦ|τος Σώζοντος) Σου|νιέως· | [ἐ]πιμελητεύοντος Κω|πωνίου Μαξίμου ἱερο|κήρυκος.

Titulus anno 126 p. Chr. non recentior propter senatum sescentorum, sed ne multo quidem antiquior propter Coponium Maximum hierocerycem. Ladicus et Sozon, Sozontis filii, Sunienses, ephebi sunt n. 122, sed de eius tituli aetate non constat.

780 *b* Herma marmoris albi sine capite, a. 0,70, l. 0,33, cr. 0,30, inventus ad radices arcis meridionales, ubi fuit Asclepieum. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 323 n. 1. Exscripsit Lolling.

ΚΑΤΕΠΕΡΩΤΗΜΑΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣΤΩΝΦΧΑΡΙΤΩΝΑ
ΝΕΙΚΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΖΑ
ΚΟΡΕΥΣΑΝΤΑΑΣΚΛΗΠΙΟ
ΚΑΙΥΓΕΙΑΣΕΝΤΩΕΠΙΠΟΜ
ΠΗΙΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙ

Κατ' ἐπερώτημα τῆς | βουλῆς τῶν Φ Χαρίτωνα | Νεικίου Μαραθώνιον, ζα|κορεύσαντα Ἀσκληπιο[ῦ] | καὶ Ὑγείας ἐν τῷ ἐπὶ Πομ|πηίου Ἀλεξάνδρου ἄρ|χοντος ἐνιαυτῷ.

Titulus anno 126 p. Chr. recentior propter senatum quingentorum. Accuratius aetas definiri non potest, quia neque Charitonis Marathonii neque Pompei Alexandri archontis nomina alibi inveniuntur.

---

780 *c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

ΙΙ Ν Ι Α Τ Ο Ν

. . . . . ιν ἰατρόν.

801 *a b* ''Ἐπὶ δύο χαμηλῶν βάθρων λίθου μέλανος, πολὺ βεβλαμμένων''. Inventi lapides cum deleretur turris in arce prope Propylaea medio aevo exstructa, anno 1875. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 207. Exscripsit Koehler.

a

////////// . . . ΥΛΙ . ΝΑ
vac. ΕΥΡΥΚΛΕΑΑΡΕΤΗ

b

//
ΝΙ ////ΥΛΙΟΝ ΔΕΞΙΜΑΧΟΝ /////
-ΥΡΥΚΛΕΟΥΣΥΙΟΝ *vac.*
vac.

a

[ὁ δῆμος]
[Γάι]ον Ἰούλιον Λ[αχάρους υἱὸν]
Εὐρυκλέα, ἀρετῆ[ς ἕνεκεν].

b

[ὁ δῆμος]
[Γάιο]ν Ἰ[ο]ύλιον Δεξίμαχον
[Ε]ὐρυκλέους υἱόν.

Supplementa Kumanudi debentur. Euryclis patrem Lacharem Plutarchus Anton. c. 67 commemorat.

P. 170 ad n. 810. Cum iam constet Vibulliam Alciam matrem Herodis fuisse, apparet me iure Polydeucionem distinxisse ab illis libertis, quibus Herodes senex nimis indulsisse fertur; sed quae de condicione eius civili dixi, tamen dubia sunt, nam potest etiam ipsius Alciae libertus fuisse.

P. 170 n. 815 v. 2 extr. in supplementis pro ἀνδρὶ scribe υἱῷ. Item n. 816 v. 2 pro γυνὴ supplendum est μήτηρ. Nam solum nomen Ἡρώδης patrem oratoris significare non potest (Hermae XIII p. 71).

---

822 *a* Herma ab superiore et inferiore parte fractus, inventus ad meridionales arcis radices. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 207 n. 21. Exscripsit F. de Duhn.

ΨΗΦΙϹΑΜΕΝΗϹΤΗϹΒΟΥ
ΛΗϹΤΩΝΦΤΕΛΕΤΗΓΛΑΥ
ΚΟΥΚΗΦΕΙϹΙΕΩϹΘΑΡΡΗ
ΦΟΡΗϹΑϹΑΤΟΝΕΑΥΤΗϹΥ
///ΟΝΓΛΑΥΚΟΝΜ///ΜΝΟΝΟ
///////ΑΦΛΥϹΤΙΟΝΑΙΤΗϹΑΜΕ
ΑΝΔΡΟϹΚΛΑΤΤΙ

Ψηφισαμένης τῆς βου|λῆς τῶν φ' Τελέτη Γλαύ|κου Κηφισιέως θυ(γάτηρ), ἀρρη|φορήσασα, τὸν ἑαυτῆς υ[ἱ]ὸν Γλαῦκον Μ[ε]ιανο[ς Ἀν]αφλύστιον, αἰτη|σαμέ[νου το]ῦ ἀνδρὸς Κλ(αυδίου) Ἀττι|[κοῦ . . . .].

Anno 126 p. Chr. titulum recentiorem esse senatus quingentorum indicat. Glaucus Glauci f. Cephisiensis ephebus est n. 1093 (initio saeculi secundi), Hyginus Glauci f. ephebus Erechtheidis n. 1120 (a. 151 p. Chr.). Ille Teletes, quae hoc monumentum dedicavit, pater aut avus, hic frater aut fratris filius fuerit.

---

822 *b* Herma cui deest caput; inferior pars fracta; inventus lapis ad radices meridionales arcis. ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 14. Exscripsit F. de Duhn.

ΨΗΦΙϹΑΜΕ
ΝΗϹΤΗϹΒΟΥ
ΛΗϹΤΩΝΦΠΤΟ
ΛΕΜΑΙΟΝϹΕΡΗ

Ψηφισαμέ|νης τῆς βου|λῆς τῶν φ' Πτο|λεμαῖον Σερή|[νου . . . . .].

Aurelius Serenus Isidori f. Marathonius sophronista est n. 1177 (post annum 212 p. Chr.). Asclepiades Sereni f. Marathonius ephebus eodem anno.

824 *a* Basis lapidis Pentelici, a. 0,47, l. 0,28, cr. 0,24, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 421 n. 14. Exscripsit Koehler.

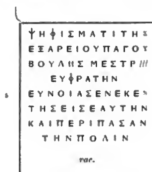

Ψηφίσματι τῆς | ἐξ Ἀρείου πάγου | βουλῆς Μέστρ(ιον) | Εὐφράτην, | εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτὴν | καὶ περὶ πᾶσαν | τὴν πόλιν.

P. 172 n. 827. Hunc titulum iniuria recepi; nam etsi et nunc exstat Athenis lapis et iam a Lebasio titulus inter Atticos receptus est, tamen non Atticus est, sed prope Olynthum inventus et (integrior quam nunc est) editus a Boeckhio C. I. G. 2007*g* (Add. vol. II p. 994).

---

830 *a* Fragmenta tria Hermae lapidis Pentelici sine capite, inventa ad Asclepieum; *a* et *b* coniuncta a. 0,25, l. 0,16, cr. 0,38. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 203 n. 8. Exscripsit F. de Duhn. — *c* exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

Κατὰ τὰ δόξαντ[α τῇ] | ἐξ Ἀρείου [πάγου βουλῇ] | Αὐρ(ήλιον) Ἡρα|κλ[είδην ....] | Κλ(αύδιος) Κ.....|....ην.....

Aurelius Heraclides Eupyrida philosophus est n. 772*a*; idem an alius sit, non liquet.

---

832 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,018. Exscripsit F. de Duhn.

[τὸν δεῖνα ὁ] φίλος Ἡλι-
[όδωρος (?)] ἀνέθη-
[κεν κα]τὰ τὸν ὑπο-
[μνημα]τισμὸν Ἀ-
[ρεοπα]γειτ[ῶ]ν κα-
[ὶ τὸ ἐπερώ]τημα τῆς
[βουλῆς] τῶν .....

---

836 *a* Lapis Hymettius a. 0,060, l. 0,155, cr. 0,085, inventus ad Asclepieum. Margines superior et inferior integri. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 118.

Παῦ[λα (?) ....]
τηρ Πέπλιο[ν] ....
ύὸν Βάσσον τὸν [ἑαυτῆς ....ι]
δοῦν Εἰλειθυί[ᾳ ἀνέθηκεν].

---

836 *b* Herma lapidis Pentelici sine capite, a. 0,91, l. 0,31, cr. 0,27, inventus ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 420 n. 12. Exscripsit Lolling. *'Schwache Buchstabenspuren zeigen, dafs auf derselben Fläche früher eine ältere und viel längere Inschrift gestanden hat'.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΔΟΓΜΑΤΙΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΝΕΥΤΥΧΗ

Ἀγαθῇ τύχῃ | Δόγματι Ἀρεοπαγειτῶν | Ἐπαφρόδειτον Εὐτύχη.
Nomen mulieris casu nominativo esse Εὐτύχη monui Archaeol. Zeitg. 1877 p. 191 not. 2.

---

836 *c* Fragmentum marmoris, apud Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

[Ἀ]σκλη[πιῷ καὶ Ὑγιείᾳ Μη]|τρόδωρο[ν ....] | ἡ μήτηρ [ἡ δεῖνα τὸν υἱ]|ὸν ἀνέσ[τησεν].

---

836 *d* Fragmenta duo inventa ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn, qui litteras rubro colore tinctas fuisse ad utrumque fragmentum adnotavit. Litterarum altitudinem ad fragm. *a* ascripsit 0,04, ad fragm. *b* 0,047; sed satis inaequabilem scripturam esse ex ipso apographo apparet. — Coniunxi.

[Τὸν δεῖνα, παρὰ τῆς | βου]λ[ῆ]ς [τῶν] | πεντακοσ[ίων] | αἰτησαμέ[νη Πα]|ραμόνα Ἀ[ρίστω]|νος(?) ἐξ ......|ων, [τὸν ἑαυτῆς] | υ[ἱὸν ἀνέθηκεν].

836 e Fragmentum inventum ad Asclepieum. Quattuor priorum versuum litterae altae 0,019, quinti 0,014, sexti 0,012. Exscripsit F. de Duhn.

Δημ . . . . | καὶ Ἀθην[. . . . . . Ἀ]σκληπιάδε[ν τὸν ἑαυτ]ῶν υἱὸν Ἰστ . . . . | Νέων Παρα[μόνου (?) . . . . κ]λειδουχοῦντος Δ . . . .

---

839 a Fragmenta duo lapidis Pentelici inventa ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,016. *a* exscripsit F. de Duhn. *b* a. 0,29, l. 0,12, cr. 0,06, ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 205 n. 75. Exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

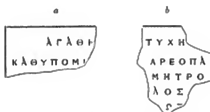

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Καθ' ὑπομ[νηματισμὸν] Ἀρεοπα|[γειτῶν τὸν δεῖνα] Μητρο[δώρου . . . . . ὁ φί]λος . . . .

---

862 a Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,033. Exscripsit F. de Duhn.

Primi versus reliquiae obscurae sunt, reliqua sic legenda videntur: . . . .|στον Βηται[ία, Σεβα]|στῶν ἀπε[λεύθερον].

---

862 b Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterae altae 0,38 rubro colore tinctae fuerunt. Exscripsit F. de Duhn.

[Τὸν δεῖνα Μαρα]θώνιο[ν]. Alterius versus reliquiae nimis ambiguae sunt.

894 a Basis quadrata lapidis Pentelici, a. 0,97, l. 0,47, cr. 0,42, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 324 n. 3. Exscripsit Koehler, cuius ex apographo minusculis litteris expressi Hermae XIII p. 84.

ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΣ
ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣ
ΜΑΡΚΙΑΝΑΘΗ
ΝΑΙΔΑ·ΚΛ·ΗΡΩ
ΔΟΥ·ΦΛ·ΜΑΚΕΡ
ΦΙΛΟΥΚΑΙΔΙΔΑΣ
ΚΑΛΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΣΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΕΥΔΗ
ΜΟΥΤΟΥΕΡΜΕΙΟΥΓΑΡ
ΓΗΤΤΙΟΥ·ΥΠΟΣΑΚΟ
ΡΕΥΟΝΤΟΣΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ·ΓΑΡΓΗΤΤΙ

Τῆς ἐξ Ἀρείου | πάγου βουλῆς | ψηφισαμένης | Μαρκίαν Ἀθη|ναΐδα Κλ(αυδίου) Ἡρώ|δου Φλ(αουίας) Μάκερ, | φίλου καὶ διδασ|κάλου θυγατέρα. ζακορεύοντος Εὐδή|μου τοῦ Ἑρμείου Γαρ|γηττίου, ὑποζακο|ρεύοντος Εὐαγγέλου | τοῦ Δημητρίου Γαργηττί[ου].

Haec filia Herodis Attici est, quam Philostratus falso Panathenaida vocat, pleno nomine *Marcia Claudia Alcia Athenais Gavidia Latiaris* (Archaeol. Zeitg. 1877 p. 103 n. 74. Hermae XIII p. 84).

---

903 a Fragmenta duo basis lapidis Pentelici, inventa ad Asclepieum. *a* a. 0,30, l. 0,14, cr. 0,15. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 208 n. 24. Exscripsit F. de Duhn. — *b* exscripsit F. de Duhn. — Coniunxi.

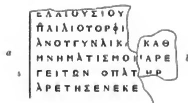

[Τὴν δεῖνα τοῦ δεῖνος] | Ἐλαιουσίου [θυγατέρα,] | Πο(πλίου) Αἰλίου Ὀρ|φι[του . . . . .]|ανοῦ γυναῖκα, καθ' [ὑπο]|μνηματισμὸ[ν] Ἀρε[οπα]|γειτῶν ὁ πατὴρ | ἀρετῆς ἕνεκε[ν].

---

906 a Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,025. Exscripsit F. de Duhn.

Versus 2 litterae finali signum interrogationis ascripsit de Duhn.

[Ἡ βουλὴ . . . . . καὶ ὁ] δῆμος [τ | Ῥα]ξάνην Μ[ε|νε]λάο[υ(?) . . . . .].

P. 185 n. 909. Non certum est, hunc titulum ad hanc classem pertinere. Nam haud improbabile est, initio potius [Ἀριστ]οφῶν[τ]α (vel Κλειτοφῶντα sim.) supplendum esse.

P. 186 n. 912. Aetatem huius tituli nunc definire licet ex n. 68*b*, ubi Polycharmus Polycriti f. Azeniensis archon eponymus est, cuius annum in Claudii principatum incidere demonstravi in adnotatione.

---

920 *a* Fragmentum basis lapidis Pentelici, a. 0,20, l. 0,24, cr. 0,28, inventum ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 208 n. 23. Exscripsit F. de Duhn.

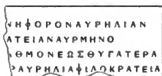

[Τὴν κα]νηφόρον Αὐρηλίαν
[Φιλοκρ]άτειαν, Αὐρ(ηλίου) Μην-
...... Ἀθμονέως θυγατέρα,
[ἡ μήτη]ρ Αὐρηλία Φιλοκράτεια.

---

928 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

Versus 1 reliquiae ambiguae sunt. V. 2. 3 Θεμιστοκλ[έους ......] | γυ[ναῖκα]. Nam etsi versus tertii ultima littera ex apographo Duhnii potius Α aut Λ quam Ν fuisse videatur, tamen vix aliud quidquam hic fuisse potest.

---

942 *a* Basis mutila lapidis Hymettii, a. 0,42, l. 0,20, cr. 0,17, inventa in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 206 n. 18.

Ἀ[γαθῇ τύχῃ]
[Κα]θ' ὑπομνη[ματισμὸν τῆς ἐξ Ἀρείου]
[πά]γου βουλῆ[ς ....]
[Εὐ]τυχίαν Φι ....
. . ειω . . θε ....
....

---

942 *b* Fragmentum basis lapidis Hymettii, a. 0,39, l. 0,10, cr. 0,50, inventum ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 206 n. 19. Exscripsit F. de Duhn.

..... λιαν [Τ]ι[ι]μάνδ[ρου . . . (. . . ἐξ] Ἀθμονέων ἀρετῆ[ς ἕνεκα].

944 *a* '*Basis, auf der noch die Reste zweier Füsse, der rechte seitwärts gesetzt. In der Kehle die Inschrift*'. Inventus lapis ad Asclepieum, exscripsit F. de Duhn.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Δημοσθένης. — Solum nomen nominativo casu statuae subscriptum indicare videtur hoc esse monumentum eiusdem generis atque n. 944. 949—951. Quod cum ita sit, aptissime ad oratorem nobilissimum referemus.

---

962 *a* Tabula lapidis Pentelici, a. 0,24, l. 0,63, cr. 0,57. Lapis integer est; impositus erat olim basi quadrangulae, quae reliquam tituli partem continebat. Inventus est ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 208 n. 25.

Ἡ πόλις

---

963 *a* Fragmentum Hermae, inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,013. Exscripsit F. de Duhn.

Ἡ ἐξ [Ἀρείου πάγου βουλὴ]
καὶ ἡ [βουλὴ τῶν ....]

---

963 *b* '*Grauer Marmor*'. Litterarum altitudo 0,018. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

[Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ κ]αὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακ[οσίων]
[ἀνέθηκ]αν.

---

963 *c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,06. Exscripsit F. de Duhn.

---

963 *d* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,028. Exscripsit F. de Duhn.

965 *a* Fragmentum columnae lapidis Pentelici. Superior pars plana sine litteris, item infima; in media parte aliquantum prominente inscriptio. Qualis totius lapidis forma fuerit Kumanudis propter nimis mutilam eius condicionem nunc diiudicari posse negat. Inventus est ad radices meridionales arcis, ubi fuit Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 11. Exscripsit F. de Duhn.

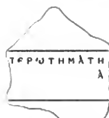

[Κατὰ τὸ ἐ]περώτημα τῆ[ς ἐξ Ἀρείου πάγου Βουλῆς]
Ἀ......

---

965 *b* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,022. Exscripsit F. de Duhn.

[Κατὰ τὸ] ἐπερώτ[ημα | τῆς ἐξ Ἀρεί]ου πάγου [Βουλῆς].

---

965 *c* Fragmentum Hermae cuius caput periit, sed exstat pars pallii ab umero sinistro dependentis, a. 0,23, l. 0,17, cr. 0,07. Inventum ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 13. Exscripsit F. de Duhn.

[Κατὰ τὸ ἐπερ]ώτημα | [τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου Β]ουλῆς | [........ Μ]αραθ[ώνιον (aut ἐκ Μαραθωνίων, Μαραθωνίου θυγατέρα sim.)].

---

965 *d* Exiguum fragmentum (a. 0,15, l. 0,18, cr. 0,06) basis lapidis Hymettii, inventum ad Asclepieum. Edidit Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 10. Exscripsit. F. de Duhn.

[Κατ]ὰ τὰ δόξα[ντα ταῖς | σεμν]οτάτα[ις ......α]ις Εὔδ[ημος (?) ....].

---

965 *e* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,045. Exscripsit F. de Duhn.

Ψη[φίσματι (aut ψηφισαμένης) τῆς ἐξ Ἀρείου] | πάγ[ου Βουλῆς ....].

---

965 *f* Fragmentum Hermae inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,018. Exscripsit F. de Duhn.

[Κατὰ τὰ δ]όξαντ[α | τῇ σεμνο]τάτῃ Βου[λῇ | τῶν Φ.. Ἀ]ντών[ιος ...
.....ορια .....

---

965 *g* Fragmentum lapidis inventum ad Asclepieum. Primi versus litterae altae 0,034, alterius 0,025. Exscripsit F. de Duhn.

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ. | [Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῶ]ν συνε[δρίων .....].

---

966 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,021. Exscripsit F. de Duhn.

Καθ' ὑπομνη[[μα]]τισμὸν | [τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου Βουλῆς].

---

966 *b* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,02. Exscripsit F. de Duhn.

Κα[τὰ τὸν ὑπομνημα-]
τισ[μὸν τῆς ἐξ Ἀ-]
ρε[ίου πάγου Βουλῆς]
κα[ὶ τὸ ἐπερώτημα τῆ-]
ς τ[ῶν ....]

966 *c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

Καθ' [ὑπομνηματισ]μὸν .....

966 *d* Fragmentum Hermae inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

[... τ]ῆς τ[ῶν Ἀρεοπαγιτῶν] βου[λῆς .....]

966 *e* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,024. Exscripsit F. de Duhn.

[Κατὰ τὸν τῆς] ἐξ Ἀρεί[ου πάγ]ου βουλῆς | [ὑπομνηματισμόν].

977 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,028. Exscripsit F. de Duhn.

[Τὸν δεῖνα ......]ου υἱό[ν ....] | οἱ τ[εχνῖται](?)

985 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

..... ων .... εὐερ[γέτην] (aut εὐερ[γεσίας]).

998 *a* Herma sine capite, a. 0,50, l. 0,26, cr. 0,21, infra fractus; supra titulum pars vestis a sinistro umero demissae exstat. Lapis Pentelicus, inventus ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 420 n. 13. Exscripsit Lolling.

Λεύκιος. Quid hic sibi velit hoc nomen obscurum est.

998 *b* Basis marmoris Hymettii sine ornamentis, a dextra mutila, a. 0,16, l. 0,45, cr. 0,72, inventa ad Asclepieum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 204 n. 12.

Κατὰ τὸ ἐ[περώτημα]
τῆς βουλ[ῆς ....]
Εὐτυχίδης Α........
Ἐλευσίνιος

1004 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,03. Exscripsit F. de Duhn.

[.... κ]αὶ ὁ [δῆμος ὁ Ἀθηναίων,] αἰτησ[αμένου τοῦ δεῖνος].

P. 202 n. 1006. Koehlerus invenit lapidem in museo societatis archaeologicae et exscripsit.

ΙΙ Α Ρ Χ
Δ Η Μ Ο Κ Ρ
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Σ
Ν Ι Κ Α Ν Ω Ρ Ν Ε Ο Σ
Κ Η Ρ Υ Ξ Τ Η Σ Ε ///
Θ Ε
Κ Η Ρ Υ Κ Ι Σ Κ Ο Σ Α Τ
Α Υ Λ Η Τ Η Σ Ν Ι Κ Ι Α Σ
Λ Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ Ι Σ Ι Δ
vac.

Ex hoc apographo apparet, v. 1 supplendum esse [πολ]έμαρχ[ος]; interciderunt igitur archontis eponymi et regis nomina. Thesmothetae non videntur perscripti fuisse. Nam v. 6 Θε[σμοθέται] supplere non licet, quia non possunt sex hominum nomina uno versu (7) scripta fuisse. Versu 7 quod ego ex Pittakisii mendosis apographis restitui nomen Κηρυκίσκος iam Koehleri testimonio in lapide esse constat.

P. 203 n. 1011. Quum haec iam typis expressa essent, titulum tractavit R. Neubauer Hermae XI p. 382. De supplementis inter nos plane convenit. Iure meritoque Neubauerum de fide Pittakisii in litterae Σ forma exprimenda dubitasse ex Koehleri apographo quod expressi apparet.

P. 205 n. 1014. Iniuria dubitavi, num hic archontum laterculus esset; nempe inventum est plebiscitum (C. I. Att. II, 489*b*), ex quo appareat Lysiadem proximo post Lysandrum anno archonta fuisse, quae nomina hic col. III v. 4. 5 se excipiunt. At quae de temporibus horum archontum dixi, omnia etiamnunc teneo.

1018 *a b* Lapis Hymettius quadratus, a. 0,44, l. 0,36, cr. 0,41, inventus in Asclepieo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 529 n. 12. Exscripserunt Koehler et Lolling.

a

b

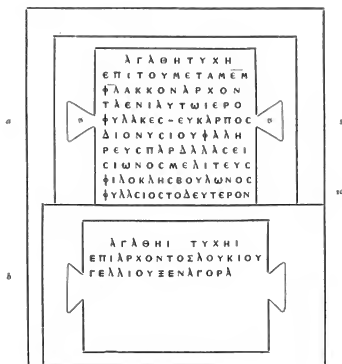

a Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ τοῦ μετὰ Μέμ(μιον) | Φλάκκον ἄρχον|τα ἐνιαυτῷ (sic) ἱεροφύλακες· Εὔκαρπος | Διονυσίου Φαλη|ρεύς, Παρδαλᾶς Εἰ|σίωνος Μελιτεύς, | Φιλοκλῆς Βούλωνος | Φυλάσιος τὸ δεύτερον.

b Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Λουκίου | Γελλίου Ξεναγόρα.

Philocles Bulonis f. Phylasius sophronista fuit inter annos 175 et 178 p. Chr. (n. 1141). Inde apparet cuius aetatis hi tituli sint. Accuratius hi tres anni (Memmii Flacci, *ἀναρχίας* post Memmium Flaccum, L. Gellii Xenagorae) definiri non possunt. Sed cum ei continua serie se excipiant, post annum 175 potius quam ante eum hos archontes inserendos putaverim; nam antea (ea quidem aetate qua omnino Philocles *ἱεροφύλακος* munere functus esse potest) tot anni iam occupati sunt, ut nusquam hi tres probabili ratione inseri posse videantur.

P. 221 n. 1033. Quum haec iam typis exscripta essent, fere eadem de hoc fragmento exposuit R. Neubauer Hermae XI p. 381.

P. 234 n. 1052. Koehlerus lapidem qui periisse putabatur invenit et titulum exscripsit. Eius apographum sic se habet:

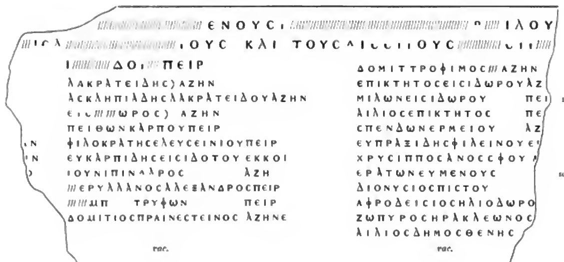

1062 *a* Fragmentum tabulae inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

[Ἐπὶ ἄρχοντ]ος Αὐρ(ηλίου) Διονυ[σίου ...., ..[πρυτανείας αἱ] πρυτάνεις τῆς Ἱπ[ποθωντίδος(?) φυλῆς ἑαυ|τοὺς καὶ τοὺ]ς ἀισιτοὺς ἀνέγρα[ψαν].

Ζώιλος Ἐπαφροδείτ[ου]
[Ε]ὐτυχίδης Εὐπόρου
[Ἀ]πολλώνιος πρ(εσβύτερος)
[Ἀ]ρμένιος
[Φι]λοκράτης
....

Duo fuerunt Athenis Aurelii Dionysii archontes eponymi, alter Dionysii f. Acharnensis (n. 1177), alter Callippi f. Lamptrensis (n. 1062). Uter hic intelligendus sit eo minus diiudicari potest, quia pauci modo anni inter utriusque magistratum intercesserunt; uterque inter a. 210 et 220 p. Chr. in munere fuit.

1066 *a* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

[Ἐπὶ ἄρχοντος ....]φρ[....... Μαρα]θω[νίου(?), στρατηγοῦντος ἐπὶ τ]οὺς ὁ[πλείτας .... τοῦ Σι]μαγόρ[ου(?) .... ὁ ἐπιστάτης τῶν πρ]υτάνεων [τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς] Σκύμνος [Στράτωνος Σφήττιος, πρυταν]είας ζ' τειμήσ[ας τοὺς πρυτάνεις καὶ τ]οὺς ἀισείτους [ἀνέγραψεν].

Ἡρεσί[δαι]
Ἀντών(ιος) Ἰού(λιος) Ἐν......
Τρόφιμος Ἀκ.........
[Ζ]ωσιμιανὸ[ς ....
....τρ..........

Scymnus Stratonis f. Sphettius prytanis est in titulo n. 1053 (inter a. 204 et 210 p. Chr.), unde hic eius nomen supplevi.

P. 244 n. 1071 Lolling Mitth. des archaeol. Instituts in Athen I p. 135. *'Der (Berg) Arapis liegt dem Klostergute Skarmangà und dem alten Vorgebirge Amphiale gegenüber, zunächst der felsigen Insel, die jetzt den Namen Lero trägt, nur durch einen schmalen Sund von dieser geschieden. Die dem Meere zugekehrte Front des Berges — — — fällt ganz senkrecht in einer Höhe von mehr als 100 Fuſs herunter. Am Fuſse der Felswand — steht in einer Höhe von 1½ Meter eine bis jetzt unbekannte* (hoc ipse postea emendavit p. 256) *Felsinschrift. Die Länge der 6 zeiligen Inschrift ist* 0,60, *die Buchstaben sind in der ersten Hälfte gröſser* (0,021) *als in der zweiten* (0,01)'. Ipse titulus sic se habet:

ΟΙΠΡΥΤΑΝΙϹΤΗϹ
ΙΠΠΟΘѠΝΤΙΔΟϹΦΥΛΗϹ
ΕΥϹΕΒΗϹΑΝΤΕϹΤΗΝΘΕΟΝΑΥΤΟΥϹΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΑΠΟΛΛѠΝΙΟϹΜΗΤΡΟΔѠΡΟΥΕΥΤΥΧΙΔΗϹ)ΔΙΚΑΙΟϹ)
ΘΑΛΑΜΟϹ)ΕΥΚΑΡΠΙΔΗϹΠΡΟΒΟΥΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ)
ΠΕΙΡΕΕΙϹ

Quo apographo omnes emendationes exempli Pouquevilliani neglegentissime confecti, partim a Boeckhio partim a me propositae, confirmantur, praeter v. 5 tertium nomen, quod Πρόβου (non Ἱέρου) fuisse apparet. Praeterea v. 4 extr. iure me de Δικαῖος nomine dubitasse nunc apparet.

P. 248 n. 1077. Cum lapide contulit Roehl, qui haec enotavit: *Z. 2 zu Ende hinter* ΚΑ *ist nichts Buchstabenartiges zu erkennen.* || *Z. 3* ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙΕΡΜΗΙ... *Die drei am Ende unlesbaren Buchstaben werden* ΠΑΙ *gewesen sein.* || *Z. 4* ΘΗΒΑΓΕΝΟΥ/// || *Z. 5* ΘΕΟΔΩΡΟΥΤΩΝΙΡΗΝΑΙΟΥ///// || *Z. 6* ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΥΝΤΟΣ || *Z. 7* ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΣ || *Z. 8* ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΩΣ. *Das* Ε *hat Schrammen; dazu kommt die Gestalt des folgenden* Ω *(so auch sonst auf diesem Stein), so daſs ein* Κ *statt des* Ε *dazustehen scheint.* || *Z. 11* ΒΑΣΟΣ) || *Z. 12* ΓΑΡΓ/////ΤΙΟΣ || *Z. 14 zu Ende: Aehnlich wie Chandler lese ich nur* ΟΥΝΙΙΙΣ; *dies sicher.*

1089 *a* Fragmentum columnae cum aëtomate; litterae neglegentissime insculptae. Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

V. 9 ΞΑΝΡΟΣ in Duhnii apographo est, littera Δ aut lapicidae aut ipsius Duhnii errore omissa.

[Ἐ]πὶ Τρεβελλίου Ῥούφου [ἄρχοντος, κοσμητ[ευ]οντος Τίτου Φλαβίου ...
...|...ου Κυδαθηναιέως, παιδο[τριβοῦντος .... ἐξ] Οἴου
Νείκιππο[ν]
Ναυμάχ[ου .....]
τιον
[.......δ]ωρος Ἀφροδεισίου | .....ος
[Ἀλέ]ξαν[δ]ρος Κηφισιεύς
[Δημ]ήτριος Ἀθμονεύς
[Ἀμφι]άραος Πειραιεύς
. . . . εύς

Trebellius Rufus Lamptrensis archon fuit cum senatus etiamtum sexcentorum esset (n. 623. 624) i. e. ante annum 126 p. Chr. Quod vero ex illorum titulorum litteratura et orthographia conieci, cum non ut Marquardtius voluerat ad Tiberii Caesaris imperium, sed ad aetatem multo recentiorem referendum esse, hoc titulo confirmatur, quum cosmetae *T. Flavii* nomina fuisse videamus.

1089 *b* Fragmentum inventum apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,01. Exscripsit F. de Duhn.

Ἀγαθῇ [τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχ]οντος Μου[......, παιδοτριβοῦν]τος δ]ιὰ βίου Φλ[αβίου ....].

1113 *a* Fragmenta tria tabulae lapidis Pentelici, crassae 0,10, inventa apud S. Demetrium Κατηφόρη. Ed. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 436 sqq. n. LXXVIII *a*. — Fragmentum *b* exscripsit Koehler, *a* et *c* Lolling.

a

ΕΡ.ΤΩΝΣΕΥΠΥΡ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΝΤΙΝ
ΖΩΙΛΟΣΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣΕΥΜΟΛΠΟ
ΚΗΦ
ΗΓΕΜΩΝ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΣΟΥΝ
ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ
ΙΟΥΛ·ΕΥΣΧΗΜΩΝΒΕΡΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΦΟΙΒΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΕΙ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤ ΡΑΙ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΣΚΑΜΒΩ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΚΛ·ΔΑΜΑΣΙΑΣΦΛΥΕΥΣ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕ·ΓΕΡΜΑ
ΦΛ·ΓΑΙΑΝΟΣΠΑΛ·ΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕ·ΑΛΡ
ΦΛ·ΟΝΑΣΟΣΠΑΛΚΑΙΑ
ΓΩΝΟΘΑΝΤΙΝΟΕΝΕΛΕΥ
ΑΝΤΩ·ΔΙΟΦΑΝΤΟΣΣΟΥ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΑ.ΙΝΘ
ΕΡΕΝΛΕΟΝΤΕΥΣΑΖΗΝ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΚΟΛΩ

ΦΙΛ..ΟΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ
ΝΙΚΟΚΛΗΣ) ΡΟΥΦΟΣ
ΙΣΙΔΟΤΟΣ) ΟΥ Φ
ΙΣΙΔΟΤΟΣΓΛΥΚΩΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΚΙΑ
ΣΤΑΤΙΟΣΧΡΥΣΟΓΟΝ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΠΑΙΔΕ
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ)ΑΚΥΛ
ΚΡΑΤΕΡΟΣ)ΑΚΥ
ΑΛΒΕΡ·ΥΜΗΤΤΟ
ΛΕΩΝΙΔΗΣ)—
ΑΘΗΝΙΩΝΑΝ
ΛΕΥΚΙΟΣΜ
ΑΚΑΜΑΝΤ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΣΩΚΡΑΤΗ
ΑΓΑΘΟΚΛ
ΑΓΑΘΟ
ΕΥΜ
ΕΥ
Α
ΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΙ
ΟΦΙΛΟΣ)
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΟΙΝΟΦΙΛΟΥ
ΙΣΙΔΟΤΟΣ)
ΦΡΑΣΙΝΙΚΟΣΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΖΩΣΙΜΟΥ
ΜΕΜ·ΠΟΘΟΣΘΟΡΙΚΙΟΣ

b

ΠΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΓΡΟΔ ΣΙΟΣ)
ΑΤΤΙΚΟ
ΦΕΙΤΟΣ)
ΜΕΓΙΣΤ ΔΩΡΟΣΑΝΤΙ
ΑΓΑΘΑΣ
ΕΥΟΔΟΣ ΖΩΣΙΜΟΥ
ΑΠΟΛ ΩΝΙΟΣΑΣΚΛΗ
ΠΡΟΣ ΔΟΚΙΜΟΣ)

c

ΕΤ..
ΠΑΜΦΙΛΟΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙ
ΖΩΣΙΜΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΣΥΜΜΑΧΟΥ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΔΩΣΙΘΕΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΗΔΥΛΟΣΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΕΥΟΔΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΑΝΤΩ·ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ

III

ΑΙΛ<CΟCCΙΑΝΟCΠΡΟC
ΝΙΚΗΡΑΤΟCΠΑΜΦΙΛ ΦΛΥ
ΠΑΜΦΙΛΟC) ΦΛΥ
ΠΡΩΤΕΛΕΕΙΡΗΝΑΙΟΥΛΛΑΜ sic
ΓΑΙΟCΕΙΡΗΝΑΙΟΥΛΛΑΜ
ΕΥΔΗΜΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟ̆ΦΛ
ΘΕΟΔΩΡΟCΖΩΙΛΟΥ
ΦΑΛΗΡ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟC
ΕΠΙΚΤΗΤΟCΔΙΟΝΥCΙΦΛΑΜ
ΓΡΑΦΙΚΟCΘΕΟΔΟCΙΦΛΑΜ
ΘΕΟΓΕΝΗC)ΚΗΦΕΙC·
ΔΗΜΗΤΡΙΟC·ΑΓΡΥΛ
ΖΩΠΥΡΟCΟΝΑCΟΥΑΓΡΥ
ΕΡΜΕΙΑC)ΕΚΚΗΔΩΝ
ΑΙΓΕΙΔΟC ΓΑΡΓΗΤ
ΠΟΥ

ΠΙCΤΟC)ΕΚΚΕΡΑΜΕ
ΟΜΗΡΟCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥΕΡΜΙ
ΝΙΚΩΝ)ΧΟΛΑΡΓΕΥC
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟCΝΙΚΩΝΟCΧΟΛ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟCΑΠΟΛΛΩΧΟΛ
ΟΝΗCΙΜΟC)ΙΦΙCΤΙΑΔΗC
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟC
ΑΙΛ·ΓΛΥΚΩΝΙΤΑΙΟC
Φ///ΛΑΡΓΥΡΟC)ΙΤΑΙΟC
ΑΞΙΟΠΙCΤΟC)ΒΗCΑΙΕΥCΠ
ΑΞΙΟΠΙCΤΟC)ΒΗC Ν
ΘΕΟΓΕΝΗCΕΥΠΟΡΟΥΑΦΙΔ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC)ΑΝΤΙΝΟ
ΑΤΤΙΚΟC)ΟΙΝΑΙΟC
ΟΙΝΕΙΔΟC
ΚΛ·ΦΛΑΥCΤΟCΠΤΕ/
ΓΥΜΝΙΤΟCΧΡΥCΑΝΘ ΦΙ
CΩΚΡΑΤΗCΒΙΩΝΟCΑΧ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟC ΜΕΛ
ΔΗΜΟCΘΕΝΗCΔΙΟΝ CΙΟΥ
CΩΚΡΑΤΗCΕΠΙΓΟ ΟΥ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟCΤΡΟ ΜΟΥ
ΘΕΟΔΟCΙΟC)
ΚΑΛΙΓΥΡΟC
CΠΑΓΑΟΟCΑC ΩΠΙΟ
ΕΥC)

ΕΥΦ ΜΟCΔΗΜΗΤΡΙΟ̆
ΕΠ ΗΤΟCΑCΚΛΗΠΙΑ
ΕΥ ΟCΥΝΟC)
ΕΥCΑΠΟΛΛΟΔΩΡ
ΡΠΟCΥΓΕΙΝΟΥ
ΙCΑΓΑΘΟΔΩΔ sic
ΟΔΟΤΟC
ΛΗCΘΕΟΓΕΝΟΥC
ΩΝ)
ΡΥΦΩΝΖΩCΙΜΟΥ
CΥΜΦΟΡΟCΑΤΤΑΛΟΥ
ΟΛΥΜΠΟCΤΕΡΠΝΟΥ
ΑΤΤΙΚΟCΕΡΩΤΟC
ΠΟCΗCΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ
ΙΟΥΛ·ΑΝΤΕΡΩC
ΔΙΟΝΥCΙΟCCΩCΑΝΔΡΟΥ
ΕΛΒΙΔΙΟCΜΑΞΙΜΟC
ΑΓΑΘ///CΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟΥ
ΤΙΜΟΘΕΟCΑΝΤΙΓΕΝΟΥC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΕΥΝΟΜΟΥ
CΩΖΟΜΕΝΟCΘΑΛΛΟΥ
ΑΘΗΝΙΩΝ)
ΙΕΡΩΝΕΡΜΕΙΟΥ
ΑΓΝΟCΔΗΜΑ
ΜΑΧΟC)

ΜΥΡΩΝΙCΙΔΟΤΟΥ
ΕΥΚΑΡΠΟCΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟCΘΕΟΦΑ
ΚΑΛΛΙCΤΟCΕΠΙΓΕΝΟΥC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΚΑΡΠΟΥ

ΥΠΟCΩΦΡΟΝΙCΤΑΙ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗCΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΜΑΡΑΘ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC)ΑΖΗ

[συφρονισταί]
. . . .
. . . .
. . . .
Ἑρμ[ῆ]ων) Κύ[π]υρ(ίδης)
Ἀπολλώνιος Ἀντι(οεύς)
Ζωΐλος Φαληρεύς
παιδοτρίβης διὰ βίου
Ἀθάσκαντος Εὐμόλπου | Κηφ(ισιεύς)
ἡγεμών
Πρωτογένης Σουν(ιεύς)
ὁπλομάχος
Ἰούλ(ιος) Εὐτυχήμων Βερε(νικίδης)
γραμματεύς
Φοῖβος Ἀλεξάνδρου Πειραι(εύς)
ὑπογραμματ(εύς)
Σωκράτης Σκαμβω(νίδης)
γυμνασίαρχοι
Κλ(αύδιος) Δημοστίας Φλυεύς
καὶ ἀγωνοθέ(της) Γερμα(νικείων)
Φλ(άουιος) Γαϊανὸς Παλ(ληνεύς) καὶ
ἀγωνοθέ(της) Ἀδρι(ανείων)
Φλ(άουιος) Ὄνατος Παλ(ληνεύς) καὶ ἀ-
γωνοθ(έτης) Ἀντινο(είων) ἐν Ἐλευ(σῖνι)
Ἀντώ(νιος) Διόφαντος Σου(νιεύς)
καὶ ἀγωνοθέ(της) Ἀ[ντ]ιν[ο(είων)]
Ἐρέν(νιος) Λεοντεὺς Ἀζην(ιεύς)
Ξενοκράτης Κολω(νῆθεν)
Αἴλ(ιος) Σεπτιανὸς Προσ(πάλτιος)
Νικήρατος Παμφίλ(ου) Φλυ(εύς)
Πάμφιλος) Φλυ(εύς)
Πρωτίω(ν) Εἰρηναίου Λαμ(πτρεύς)
Γάϊος Εἰρηναίου Λαμ(πτρεύς)
Εὔδημος Ἀφροδεισίου Φυλ(άσιος)
Θεόδωρος Ζωΐλου | Φαληρ(εύς)
Ἐρεχθεῖδος
Ἐπίκτητος Διονυσίου Λαμ(πτρεύς)
Γραφικὸς Θεοδοσίου Λαμ(πτρεύς)
Θεογένης) Κηφεισι(εύς)
Δημήτριος Ἀγρυλ(ῆθεν)
Ζώπυρος Ὀνάσου Ἀγρυ(λῆθεν)
Ἑρμείας) ἐκ Κηδῶν
Αἰγεῖδος
[Ἐπίγονος Εὐκάρ]που | Γαργήτ(τιος)

[Πτολεμαΐδος]
. . . .
Φιλῖ[ν]ος (aut Φίλ[ιπ]ος) Νικοκλέους
Νικοκλῆς) Ῥοῦφος . . . . .
Ἰσίδοτος) ου Φ[λυεύς]
Ἰσίδοτος Γλύκων[ος . . . . .]
Μητρόδωρος Κιλ[α . . . .]
Στάτιος Χρυσόγον[ος . . . .]
Φιλουμενός Παιδέ[ρωτος . . . . .]
Εὐτυχίδης) Ἀκνα[ιεύς]
Κράτερος) Ἀκν[αιεύς]
Λαβέρ(ιος) Ὑμηττό[ς Βουτάδης]
Λεωνίδης) . . . .
Ἀθηνίων Ἀν . . . . .
Λεύκιος Μυ . . . . .
Ἀκαμαντ[ίδος]
Εὔκαρπος . . . .
Σωκράτη[ς . . . . . .]
Ἀγαθοκλ[ῆς . . . . .]
Ἀγαθο[κλῆς . . . . .]
Εὐμ . . . . .
Εὐ . . . .
Α . . . . . . ος Ἀπολλωνίο[υ]
[Οἰν]όφιλος)
Ἀσκληπιάδης Οἰνοφίλου
Ἰσίδοτος)
Φρασίνικος Τρύφωνος
Νικόστρατος Ζωσίμου
Μέμ(μιος) Πόθος Θορίκιος
Πίστος) ἐκ Κεραμέ(ων)
Ὅμηρος Ἀφροδεισίου Ἑρμι(ος)
Νάκων) Χολαργεύς
Ἐπαφρόδιτος Νάκωνος Χολ(αργεύς)
Ἀπολλόδωρος Ἀπολλω(νίου) Χολ(αργεύς)
Ὀνήσιμος) Ἰφιστιάδης
Ἀδριανίδος
Αἴλ(ιος) Γλύκων Ἰπ[π]ος
Φ[ι]λ[ά]ργυρος) Ἰσαῖος
Ἀξιόπιστος) Βησαιεύς πρ(εσβύτερος)
Ἀξιόπιστος) Βησ(αιεύς) νε(ώτερος)
Θεογένης Εὐπόρου Ἀφιδ(ναῖος)
Ἀπολλώνιος) Ἀντινο(εύς)
Ἀττικὸς) Οἰναῖος
Οἰνεῖδος
Κλ(αύδιος) Φαῦστος Πτελ(εάσιος)
Γύμνιτος Χρυσάν[θου Ἐπικη]φί(σιος)
Σωκράτης Βίωνος Ἀχ[αρνεύς]
Κεκροπίδος
Δημοσθένης Διον[υ]σίου | Μελ(ιτεύς)
Σωκράτης Ἐπιγό[ν]ου
Φιλουμενὸς Τρο[φί]μου
Θεοδόσιος)
Κλ(αύδιος) Λίγυρος
[Ἐ]πάγαθος . . . . . ω. Πι[θ(εύς)]
. . . . εύς

Duae reliquae columnae peregrinorum (ἰσογγράφων) nomina continebant, ex quibus haec supersunt:

[. . . . Ἀφρ]οδεισίου
[Ἀ]φροδ[ει]σιος)
Ἀττικό[ς)]
Φαιτος) (?)
Μεγιστόδωρος Ἀντι.
Ἀγαθᾶς [)]
Εὔοδο[ς] Ζωσίμου

. . . . επα . . .
Πάμφιλος)
Διονύσιος [Ὀ]νησίμου
Ἐπαφρόδειτος Δημητρί(ου)
Ζώσιμος Ὀνησίμου
Σύμφορος Συμμάχου
Σεραπίων Δωσιθέου
Ζώσιμος Ἰσιδότου
Ἡδύλος Σεραπίωνος

Ἀπολ[λ]ώνιος Ἀσκλη(πιάδου)
Προσδέκιμος)
Εὔφ[η]μος Δημητρίου
Ἐπ[ίκτ]ητος Ἀσκληπιά(δου)
Εὐ[φρ]όσυνος)
. . . . εὺς Ἀπολλοδώρου
[Εὔκα]ρπος Ὑγείνου
. . . . . . ς Ἀγαθοδώ(ρ)ου
. . . . . όδοτος
. . . . . λης Θεογένους
. . . . ων)
[Τ]ρύφων Ζωσίμου
Σύμφορος Ἀττάλου
Ὄλυμπος Τέρπνου
Ἀττικὸς Ἔρωτος
Ποπῆς Ἀφροδεισίου
Ἰούλ(ιος) Ἀντέρως
Διονύσιος Σωσάνδρου
Ἑλβίδιος Μάξιμος
Ἀγαθ(ο)ς Διονυσοδώρου
Τιμόθεος Ἀντιγένους
Διονύσιος Εὐνόμου
Χαιρεμονὸς Θάλλου
Ἀθηνίων)
Ἱέρων Ἑρμείου
Ἄγνος Δημᾶ
. . . . . μαχος)

Εὔοδος Θεοφίλου
Ἀντω(νιος) Ἡρακλείδης
Μύρων Ἰσιδότου
Εὔκαρπος Γραφικοῦ
Ἀρτεμίδωρος Θεοφρά(στου)
Κάλλιστος Ἐπιγένους
Διονύσιος Κάρπου

ὑποσωφρονισταί
Ἀσκληπιάδης Τροφίμου | Μαραθ(ώνιος)
Ἀπολλώνιος) Ἀζη(νιεύς)

Huius tituli annus *septimus* Abascanti paedotribae 144/5 (aut 143/4) p. Chr. est, id quod Dumontium fugit. In herma n. 740 undecim eius anni ephebi inscripti sunt; ex his quinque (Niceratus Pamphili f. Phlyensis, P. Herennius Leonteus Azeniensis, Eudemus Aphrodisii f. Phylasius, Claudius Damasias Phlyensis, Laberius Hymettus Butades) hic redeunt, sexti (Epigoni Eucarpi f. Gargettii) nomen magna cum probabilitate supplevi col. I v. 42. Quinque reliqui ad Aegeida, Pandionida, Hippothontida, Aeantida pertinent, quarum tribuum laterculi hic non exstant.

1114 *a* Athenis lapis inaedificatus fuit in domo prope ecclesiam S. Demetrii Κατηφόρη. Exscripsit Bröndsted, cuius ex diariis edidit L. Ussing *Graeske og Latinske Indskrifter*, Hauniae 1854 p. 24 n. 3 (G. Kaibel Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta praef. p. XX n. 943*a*).

Ν Ε Ι Κ Η Σ Α Σ Π Ο Λ Ε Μ Α Ρ
Χ Ο Σ Α Π Ο Λ Λ Ο Φ Α Ν Η Σ Ε Υ Φ Ε
Μ Ο Υ Λ Α Μ Π Α Δ Ε Θ Η Κ Ε Θ Ε
Ο Ι Σ Τ Ο Ι Σ Ι Ν Ε Ν Ι Σ Τ Α Δ Ι Ο Ι Σ

Π Α Ι Δ Ο Τ Ρ Ι Β Ο Υ Ν Τ Ο Σ Α Β Α Σ Κ Α Ν Τ Ο.

Νεικήσας πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης Εὐφ[ή]μου
λαμπάδ' ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνὶ σταδίοις.
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντο[υ].

Deos Mercurium et Herculem (n. 123) esse monuit Kaibel. Quattuor eiusdem anni, qui est decimus Abascanti (147/8 aut 146/7 p. Chr.), titulos habes n. 741. 1114. 1115. 1116.

P. 333 n. 1133. In lemmate post vocabula '*nonnulla menda typographorum emendavit vol. II p. 187*' adde '*et vol. IV p. 95*'.

P. 354 n. 1145 col. I v. 21 nomen sexti sophronistae Μηνόδωρος Ἐπαφροδείτου Ἁλαι(εύς) typothetae errore excidit.

P. 429 n. 1199. In infima parte tabulae inter fragmenta *e* et *f* hoc (*i*), item apud S. Demetrium Κατηφόρη a Koehlero exscriptum, addendum est:

Ι Σ Ι Δ Ω
Δ Ι Ο Ν Υ Σ
Σ Ι Μ Α Χ Ο Σ
Υ Ρ Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ι
. Π Π Α Ρ Χ Ο Σ
Η Λ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ
Α Υ Ρ Ξ Ω Τ Ι Κ Ο Σ
vac.
Η Σ
Ω Ν
/// Ι Τ Ι Δ Η Σ
Ν Δ Ρ Ο Σ
vac.

1206 *a* Fragmentum inventum apud Asclepieum. Litterarum altitudo 0,012. Exscripsit F. de Duhn.

Ι Ε Ω Σ
Λ Ι Ε Ω Σ
Ξ Ι Κ Ι Δ Ο Υ
Ν Ε

Demoticorum reliquiae . . . . ιέως, ... αιέως, [Βερεν]ικίδου cum genetivum casum habeant, ad initium catalogi ephebici, ubi archon eponymus, cosmeta, paedotriba recensebantur, referenda videntur. V. 4 item genetivus casus [. . . . . . ο]υ νε(ωτέρου) fuisse videtur.

1210 *a* Columnae lapidis Pentelici angulus dexter superior. Edidit A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 398 n. CVI.

```
//////ΟΣ
//////ΟΥ          'partie décorative'
//////ΟΥ
//////ΟΥ
///////ΙΙΑΥΤΟΥΚΟΣΜΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
///////ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣΜΟΥΝΙΧΙΩ
//////ΜΗΣΑΣΑΝΕΓΡΑΨΕ
//////ΕΡΜΕΙΑΣΣΩΤΟΥ
//////ΝΚΟΣΜΗΤΗΝ//////
```

[Τοῦ ἐπὶ ἄρχοντ]ος | ....ου | [τοῦ ....]ου | .....ου (demoticum) | [ἐνι]αυτοῦ, κοσμητεύοντος | [τοῦ δεῖνος, ὁ δεῖνα] γυμνασιαρχήσας Μουνιχιῶ[να, τοὺς συνεφήβους τι]μήσας ἀνέγραψε | .... Ἑρμείας Σώτου. | [.... τὸ]ν κοσμητήν. Supplementa (praeter Μουνιχιῶ[να v. 6 et τὸ]ν v. 9) mea sunt.

1217 *a* Fragmentum marmoris Pentelici, in Theseo. Edidit Lebas Attique 517 *bis*. Exscripsit Koehler.

```
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ(
 ΩΝΑΧΡΥΣΟΓΟ
 Α  ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)
  ΙΩΝΑΔΙΟΝΥΣ
   )ΚΟΣΜΗΤ
   )ΚΟΣΜΗ
    ΝΑ
```

γυμνασίαρχο[ι]
[Βοηδρομι]ῶνα· Χρυσόγο[νος .....]
[Πυανοψιῶν]α· Διονύσιος)
[Μαιμακτηρ]ιῶνα· Διονυσ.......
[Ποσιδεῶνα]· ὁ κοσμητ[ὴς ....]
[Γαμηλιῶνα]· ὁ κοσμη[τὴς .....]
[Ἀνθεστηριῶ]να· [ὁ δεῖνα]

1225 *a* Lapis exstat Hauniae in collectione antiquitatum; ed. L. Ussing *Graeske og Latinske Indskrifter*, Hauniae 1854 p. 7 n. 4.

	[Πτολεμαΐδος]
	....
ΝΙ	Νι[κ.......]
ΝΙΚΟ	Νικο.......
ΤΡΟΦΙ	Τρόφι[μος ......]
ΛΑΒΕΑΤΙ	Λαβεατ.......
ΤΡΟΦΙΜΟ	Τρόφιμο[ς ....]
ΝΕΩΝΝΙΚ	Νέων Νικ......
ΛΚΑΜ	Ἀκαμ[αντίδος]
ΛΕΩΝΙΔΗΣ	Λεωνίδης ....
)ΣΕΙΔΩΝ	[Π]οσειδών[ιος ....]
ΑΡΙΑΝΙ	[Ἀ]δριανί[δος]
	....

Supplementa Ussingii sunt, praeter v. 10, ubi is Hadrianidis tribus nomen non agnovit.

1226 *a* Fragmentum marmoris, ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

```
      ΦΙΛΙ
    ΑΙΣΩΣΙΜ
   ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
  ΝΔΙΟΦΑΝΤΟΥ
  ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΙΝΙΟΣΚΕ
```

.... Φιλι....
[.... ὁ κ]αὶ Ζώσιμ[ος]
...... Στράτωνος
[.....ω]ν Διοφάντου
Ἀδριανίδος
....ίνιος Κε......

1255 *a* Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici, crassae 0,10, a dextra (ubi exstat margo latus 0,07) integra, a reliquis partibus mutila. *A* ad superiorem, *B* ad inferiorem tabulae partem pertinere videtur. *A* ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 399 n. CVIII, *B* idem p. 400 n. CIX. Litterarum formas ΑΕϹΩ esse testatur Dumont.

A

	....	...νος
	ιπος	Ὠρίων
	Ἑρμείας	Εὐτύχης
......ος	Πολυκλῆς	Ἔρως
..νεικος	Εὔκαρπος	Δῶρος
..χιανός	Παρθενόπαι(ος)	Ἐπίκτητος
Θεόφραστος	Πολυδεύκης	Ζωσιμᾶς
Πρωτέκτητος	Ἐπαφρόδειτος	Εὐφρόσυνος
Ὀνήσιμος	Φιλουμενός	Παιανιεύς
Διονύσιος	Ἀχαϊκός	Διονύσιος
Ἀγαθοκλῆς	Ἀττικός	Ἀλυπιαν(ός)
Εὔοδος	Εὔπορος	
Φιλάτεχνος	Ἀχιλλεύς	
Εὔθυμος	Νεικόμαχος	
Εὐτυχιανός	Εὐτυχᾶς	
Ῥουφεῖνος	Ἐλπίνεικος	
Λεύκιος	Θησεύς (?)	
Ἀτείμητος	Φιλάδελφος	
Ἀπολλώνιος	Τελεσφόρος	
[Ἀ]θηνίων	Ζώπυρος	
..ιανός	Φιλάδελφος	
...τος	Προσδόκιμος	
..δειτος	Ἀντιοχιανός	
	[.. Ἱλα]ρος	
	..σωης	
	..νος	
	..ς	

B

	......
...ρχος	Νείκων
...ς	Λεύκιος
...τος	Ἑρμῆς
...ιμος	[Λε]ωνίδης

. . . σίδης Εὐπίδοτος
////////// Εὐέλπιστος
. . . νος Νυμφικός
. . . . ουμενος Ἐπιφάνης
. . . λης Δῶρος
. . . τιμος Ἑρμείας
. . . ρ . Δ . . ων
. . . ρπας Ἑρμείας
. . ρος Ἀπολλώνιος
. . . ος Δίφιλος
. . τος Θεόδωρος
. . ρος Ποσειδώνιος

. . . ος Ὄλυμπος
Φλάβιος
Χρυσέρως
Ἀπολλώνιος
Ζώσιμος
Πυθικός
Ἀθήναιος
. . . . υχος
[Ἀφ]ροδείσιος
. . . . . ιοχος
. . . . ιστος

1255 b Fragmentum tabulae crassae 0,04, a dextra integrum, a reliquis partibus mutilum. Ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 408 n. CXX.

. . . . ινου Παλλ(ηνεύς)
[ὁπλομά]χος
. . . . ιος Βερενικίδης
[ὑπογραμ]ματεύς· Φλ. Ἀν . . .
[δ]ιδάσκαλος
. . . . άδης) Φλυεύς
ἔφηβοι
[Ἐ]πήρατος Ἑρμείου
[Ν]υμφικὸς Μητροδώ(ρου)
[Ὀν]ήσιμος Εὐγάμου
[Ἀρτ]έμων (?) Ἐπιτυγχάνοντος
. . τελος Σωτηρίχου
[Εὐ]σχήμων Καλάδου
Παπει . . Ἡμέρου (?)
. . . . ιος Πρείμου
. . . . ιος Σωτηρίχου
. . . φερος
. . . . κου
. . . . ος Στεφάνου
. . . ερωτε[ς].

'Ligne 4 je crois lire ΦΛ'ΑΝΟΙΑ/////; *ligne 6* ΛΛΗΣ. *Le marbre est très-endommagé'* Dumont. Initia versuum 8. 12. 13 (ubi Dumont. Σχήμων sine lacunae indicio) supplevi, reliqua supplementa Dumontii sunt.

1267 a Fragmentum marmoris Hymettii undique mutilatum, in turri Andronici. Ed. Lebas Attique 586. Exscripsit Koehler.

ϹΛΑϹ
Ζ
ΟϹΔΙ
ΘΕΟΔ
ϹΘΕΜΙϹΩ
ΝΚΡΑΤΗϹ
ΘΗΝΑΙΟϹ
ΥΤΥΧΟϹ
ΡΑΤΩΝ *corona*
ΓΑΘ
ΙΜ

. . . . . ος Ἀφ[ροδισίου (?)
Ζη . . . . .
. . . . . ος Δι . . . . . .
. . . . . . Θεοδ . . . .
. . . . . ς Θεμίστ[ιος]
[Π]ανκράτης
[Ἀ]θήναιος
[Ε]ὔτυχος
Ἐράτων
Ἀγάθω[ν]
. . . μ . . .

1280 a Herma lapidis Pentelici, a. 1,38, l. 0,20, cr. 0,17, cum capite adulescentis imberbis, inventus in Piraeeo *'κατὰ τὴν συνοικίαν Ὑδραίικα'*, unde emtus ab societate archaeologica pervenit in Barbaceum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 428. Exscripsit F. de Duhn.

(*Textum vide pag. seq.*)

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἄρχοντος Κλαυδίου | Φαινοῦ Μαραθωνίου ὁ ὑ|μνητὴς τῆς Εὐπορίας Θ[ε]|ᾶς Βελήλας καὶ τῶν περὶ | αὐτὴν θεῶν Πόπλιος) | Φυλάσιος τειμήσας τού[ς] | ὀργεῶνας καὶ ἀνκαν[ο]φόρους καὶ τὰς ἱερείας ἀν[έ]|γραψεν.
ἱερεὺς διὰ βίου· | Ἔρως Σμαράγδου Ἀρηφήνιο[ς]
ἱέρεια ἡ περιρ[α]ντρια· Νεικο|στράτη Ἐπικτήτου ἐξ Ἀχ[αρ]|νέων
πατ[ὴ]ρ ὀργε[ωνι]|κῆς συνόδου· Εὔπορο[ς)] | Πειραιεύς
ἵππος· Χρυ[σέ]|ρως
ἐπιθέτης· Μηνόφι|λος) Μελιτεύς
ὀργεῶνες
Ἑρμῆρος Ἀσμένου Γαργή(ττιος)

Ἀγήσανδρος Φίλωνος Δαιδα(λίδης)
Νεικηφόρος Μηνοδώρου Σουνι(εύς)
Κάλλιστος Εὐπόρου Τρινε(μεεύς)
Δαμιανὸς Δαμᾶ Ἀχαρνεύς
Εὐφρόσυνος Φίλωνος Δαιδαλ(ίδης)
Παιδέρως Ἔρωτος Ἀρηφήνιο[ς]
Πρειμιγένης) Γαργήττιος
Ὑάκινθος Εὐτυχίδου νε(ώτερος?)
Μηνόφιλος) Μελιτε(ύς)
Πρεῖμος Καλλίστου
Διονύσιος) Εὐπυρίδη[ς]

Βάκχις Εὐτυχίδου
Ἐπαφρόδειτος Μειλήσιος
Ζώσιμος)
Εὐφραντᾶς Εὐτυχίδου
Διονύσιος, Θεόκοσμος
Εὐτυχᾶς

ἱέρειαι αἱ πρὸς ἐνι|αυτὸν ἀναλώματα | ποιήσαται μεγάλα
Ἀπολλωνία Ζωσίμου | ἐκ Βησαιέων
Εὐφροσύνη Φίλωνος | ἐκ Δαιδαλιδῶν
Μαρθεῖνη Κορνηλιανο[ῦ] | ἐξ Οἴου
Ἀρέσκουσα Κίττου | ἐξ Αἰθαλιδῶν
Νείκη Ἀττικοῦ ἐκ Παι|ανιέων
Γλύκη Ἑρμέρωτος | ἐκ Γαργηττίων
Κορνηλία Κλεονείκη | ἐκ Μαραθωνίων
Νεικομὼ Μαρκιανοῦ | ἐκ Παιανιέων
Ὑψίστη Φίλωνος | ἐκ Δαιδαλιδῶν
Γλυκέρα Ἀθηναίου | ἐκ Λαμπτρέων, | *ἱερασαμένη τὸ β′* |
 ἐπὶ ταῖς αὐταῖς φιλοτειμ(ίαις)
Εὔπλοια Εὐπορίστου | ἐξ Ἀθμονέων
Ζωσάριον Ῥόδωνος | ἐξ Στειριέων
Μεσσία Δημητρία Κον|του ἐκ Πρασιέων
 ἱέρεια Ὀραίας διὰ βίου
Τυχαρὼ Φίλωνος | ἐκ Δαιδαλιδῶν
 στεφανηφόρος
Ματρῶνα
 ἱέρεια Ἀφροδείτης
Νείκη Μηνοφίλου | ἐκ Μελιτέων
 ἱέρεια Συρίας θεοῦ
Ἑρμαῖς Εὐτύχους.

In fronte:

a

ΑΓΑΘΗ ❦ ΤΥΧΗ
ЄΠΙΑΡΧΟΝΤΟϹΚΛΑΥΔΙ>ΡΥ
ΦΩΚΑΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ<Ο<Υ
ΜΝΗΤΗϹΤΗϹЄΥΠΟΡΙΑϹΘΟϹ///
ΑϹΒЄΛΗΛΑϹΚΑΙΤΩΝΠЄΡΙ///
ΑΥΤΗΝΘЄΩΝΠΟΠΛΙΟϹ)
ΦΥΛΑϹΙΟϹΤЄΙΜΗϹΑϹΤΟΥ/////
ΟΡΓЄΩΝΑϹΚΑΙΑΝΚΩΝϹ////
ΦΟΡΟΥϹΚΑΙΤΑϹΙЄΡЄΙΑϹΑΝ//
ΓΡΑΨЄΝ❦ΙЄΡЄΥϹΔΙΑΒΙΟΥ
ЄΡΩϹϹΜΑΡΑΓΔΟΥΑΡΑΦΗΝΙϹ///
ΙЄΡЄΙΑΗΠЄΡΙΡ///ΠΤΡΙΑΝЄΙΚΟ
ϹΤΡΑΤΗЄΠΙΚΤΗΤΟΥЄΞΑ//////////
ΝЄΩΝ❦ΠΑΤΠΡΟΡΓЄ////////////
ΚΗϚϹΥΝΟΔΟΥЄΥΠΟΡΟ////////////
ΠЄΙΡΑΙЄΥϹ❦ΙΠΠΟϹΧΡΥ///////
ΡΩϹЄΠΙΘЄΤΗϹΜΗΝΟΦΙ
ΛΟϹ)ΜЄΛΙΤЄΥϹ<ΟΡΓЄΩΝΑΙ
ЄΡΜЄΡΩϹΑϹΜЄΝΟΥ<ΓΑΡΓΗ/////
ΑΓΗϹΑΝΔΡΟϹΦΙΛΩΝΟϹΔΑΙΔ///
ΝЄΙΚΗΦΟΡΟϹΜΗΝΟΔΩΡΟΥϹΟΥΝΙ
ΚΑΛΛΙϹΤΟϹЄΥΠΟΡΟΥΤΡΙΝЄ<
ΔΑΜΙΑΝΟϹΔΑΜΑΑΧΑΡΝЄΥϹ
ЄΥΦΡΟϹΥΝΟϹΦΙΛΩΝΟϹΔΑΙΔΑΛ
ΠΑΙΔЄΡΩϹЄΡΩΤΟϹΑΡΑΦΗΝΙϹ
ΠΡЄΙΜΙΓЄΝΗϹ)ΓΑΡΓΗΤΤΙΟϹ
ΥΑΚΙΝΘΟϹ ЄΥΤΥΧΙΔΟΥΝ
ΜΗΝΟΦΙΛ ΟϹ)ΜЄΛΙΤЄ
ΠΡЄΙΜΟϹ *mem-brum* ΚΑΛΛΙϹΤΟΥ
ΔΙΟΝΥϹΙΟ Ϲ)ЄΥΠΥΡΙΔΗ//
ΒΑΚΧΙϹЄΥΤΥ ΧΙΔΟΥ<
ЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟϹΜЄΙΛΗϹΙΟϹ
ΖΩϹΙΜΟϹ)
ЄΥΦΡΑΝΤΑϹ ❦ЄΥΤΥΧΙΔΟΥ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΘЄΟΚΟϹΜΟϹ
ЄΥΤΥΧΑϹ)

In latere:

b

ΙЄΡЄΙΑΙΑΙΠΡΟϹЄΝΙ
ΑΥΤΟΝΑΝΑΛΩΜΑΤΑ
ΠΟΙΗϹΑϹΑΙΜЄΓΑΛΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΖΩϹΙΜΟΥ
ЄΚΒΗϹΑΙЄΩΝ
ЄΥΦΡΟϹΥΝΗΦΙΛΩΝΟϹ
ЄΚΔΑΙΔΑΛΙΔΩΝ
ΜΑΡΘЄΙΝΗΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟ
ЄΞΟΙΟΥ
ΑΡЄϹΚΟΥϹΑΚΙΤΤΟΥ
ЄΞΑΙΘΑΛΙΔΩΝ
ΝЄΙΚΗΑΤΤΙΚΟΥЄΚΠΑΙ
ΑΝΙЄΩΝ
ΓΛΥΚΗЄΡΜЄΡΩΤΟϹ
ЄΚΓΑΡΓΗΤΤΙΩΝ
ΚΟΡΝΗΛΙΑΚΛЄΟΝЄΙΚΗ
ЄΚΜΑΡΑΘΩΝΙΩΝ
ΝЄΙΚΟΜΩΜΑΡΚΙΑΝΟΥ
ЄΚΠΑΙΑΝΙЄΩΝ
ΥΨΙϹΤΗΦΙΛΩΝΟϹ
ЄΚΔΑΙΔΑΛΙΔΩΝ
ΓΛΥΚЄΡΑΑΘΗΝΑΙΟΥ
ЄΚΛΑΜΠΤΡЄΩΝ
ΙЄΡΑϹΑΜЄΝΗΤΟ·Β·
ЄΠΙΤΑΙϹΑΥΤΑΙϹΦΙΛΟΤЄΙΜ
ЄΥΠΛΟΙΑЄΥΠΟΡΙϹΤΟΥ
ЄΞΑΘΜΟΝЄΩΝ
ΖΩϹΑΡΙΟΝΡΟΔΩΝΟϹ
ЄΞϹΤЄΙΡΙЄΩΝ
ΜЄϹϹΙΑΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟ[Ν]
ΤΟΥ ЄΚΠΡΑϹΙЄΩΝ
ΙЄΡЄΙΑΟΡΑΙΑϹΔΙΑΒΙΟΥ
ΤΥΧΑΡΩΦΙΛΩΝΟϹ
ЄΚΔΑΙΔΑΛΙΔΩΝ
ϹΤЄΦΑΝΗΦΟΡΟϹ
ΜΑΤΡΩΝΑ
ΙЄΡЄΙΑΑΦΡΟΔЄΙΤΗϹ
ΝЄΙΚΗΜΗΝΟΦΙΛΟΥ
ЄΚΜЄΛΙΤЄΩΝ❦
ΙЄΡЄΙΑϹΥΡΙΑϹΘЄΟΥ
ЄΡΜΑΙϹЄΥΤΥΧΟΥϹ

Quum satis multa ex his nominibus redeant in aliis titulis quorum de aetate constat, etiam ipsius tempus satis accurate definiri licet. Aliquo ex primis tertii post Christum natum saeculi annis compositus est. Claudius Phocas Marathonius, qui hic archon eponymus est, ephebus fuerat inter annos 185 et 191 p. Chr. (n. 1145). Nam eundem hominem esse eo comprobatur, quod una cum eo ephebus recensetur in Aegeide Ἑρμέρως Ἀ[σμένου Γαργήττιος], qui hic item redit inter orgeonas (Glyce sacerdos annua (*b* v. 14) maioris illius Hermerotis Asmeni f. Gargettii, qui anno 139 p. Chr. (n. 1023) prytanis Aegeidis fuerat, filia, minoris, quem hic habemus, amita fuit). Porro Philo Eleusinii f. Daedalida ephebus fuit anno 156 p. Chr. (n. 1121). Huius hominis quinque hic habemus liberos, Agesandrum et Euphrosynum filios inter orgeonas, Euphrosynen, Hypsisten, Tycharo filias inter sacerdotes. Qua in re id etiam observandum est, ex recensu sacerdotum annuarum (*b* v. 4—34), qui sine dubio ordine chronologico compositus est, apparere Euphrosynen iam tertio decimo ante hunc titulum erectum anno hoc sacerdotium gessisse. Denique Rhodo Stiriensis, cuius filia Zosarion tertio ante h. t. anno sacerdos fuit, ipse inter ephebos recensetur 171 p. Chr. (n. 1132). Quibus omnibus demonstratur, anno 200 p. Chr. hunc titulum non esse antiquiorem. Sed ne recentior quidem multis annis esse potest. Namque Eros Smaragdi f. Araphenius, qui hic sacerdos perpetuus est, ephebus fuit 151 p. Chr. (n. 1120); eum cum hic titulus incideretur iam senem fuisse sane inde apparet quod ipsius filius inter orgeonas est (*a* v. 25); sed cum fere anno 133 p. Chr. natus fuerit, certe initio saeculi tertii decessisse existimandus est. Menophilus Menophili f. Meliteusis, qui hic ἐπισίτης est, et Demetrius Corneliani f. ἐξ Οἴου, cuius soror Marthine duodecimo ante anno sacerdos fuerat (*b* v. 8), inter ephebos recensentur n. 1138 (inter annos 174 et 177 p. Chr.).

A Kumanudis lectione non recessi nisi *b* v. 30, ubi is Κοΐντου habet. Sed Κογνίτου legendum esse apparet ex Duhnii apographo, et eo confirmatur quod n. 1192 Ζώσιμος Κογνίτου et Κόγνιτος) ephebi in Pandionide (ad quam Prasienses pertinent) recensentur. De sacris ad quae hic titulus pertinet disserere non huius loci est.

1280 *b* *'Flach gerundetes Bruchstück. Gröſste Buchstabenhöhe 0,01, kleinste 0,006'.* Inventus lapis ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

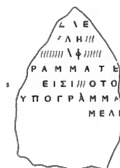

Versuum 1—3 reliquiae obscurae; deinde sequebatur:

[γ]ραμματε[ύς· ὁ δεῖνα]
Εἰσ[ιδ]ότο[υ τοῦ δεῖνος δήμου]
ὑπογραμμα[τεύς· ὁ δεῖνα]
Μελι[τεύς]

1280 *c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,011. Exscripsit F. de Duhn.

. . . . . ι . . . . .
. . κν . . . . .
[ἀ]κροά[ματα]
κωμῳδ[οί]
[Σ]τράτων
[Β]ασιλ(ι)κός (?)
. . αρχαιολο . . .
[Ἀ]σιατικός
[κιθ]αρῳδοί
. . . ύλος
[Ε]ὐτύχη[ς]

Versus 7 reliquiae quid sibi velint non perspicio; nam neque haec ad nomen proprium pertinere possunt, neque nomini appellativo ἀρχαιολό[γος] hic locus est.

1280 *d* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Litterarum altitudo 0,011. Exscripsit F. de Duhn.

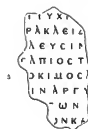

[Εὐτ]υχ . . . .
[Ἡ]ρακλείδ[ης]
[Ἐ]λευσίν[ιος]
[Ο]ὔλπιος Τ . . .
[Δ]ίκαιος . . . .
[Φ]ι[λ]άργυ[ρος (?)]
. . . . . των
[. . . . ω]ν Κα . . . . .

Magna similitudo huic fragmento est cum titulo antecedente, ita ut eiusdem lapidis esse videatur.

1280 *c* Fragmentum inventum ad Asclepieum. Exscripsit F. de Duhn.

V. 1 ...εύς, v. 2 ....εύς, v. 3 ....ος, v. 4 ....ος ἱερεὺς Ἡφαίστου, v. 5 Μαραθώ(νιος), v. 6 [Εὔ]φημος.

1281 *a* Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici, crassa 0,045. Ed. A. Dumont Essai sur l'éphébie Attique II p. 405 n. CXVII.

A

.....ιτος
.....ος

...νιμος
.λιππος) Ἀλ-
......ολβανός
[Αὐ]ρ. Διονυσόδωρο[ς]
Αὐρ. Κάλλιστος)
Αὐρ. Ἀσκληπιάδης
Αὐρ. Ἡρώδης
Ἑρμεῖος Εὐτυ-
Αὐρ. Ἀρτεμᾶς Ἀπο-
Ἐπιτιμίδαι
Στέφανος)

[Παμβ]ωτάδαι
[Ἀλέ]ξανδρος
[Ἀν]τινοεῖς
Ἀφροδίσιν (?)
Αὐρ. Τελεσφόρος
Αὐρ. Ὕμνος)
Ἰταῖοι
Αὐρ. Λυσίας
Οἰνεΐδος
Φυλάσιοι
Οὐεν. Ζωΐλος
Οὐεν. Νεικοκράτης
Αὐρ. Καλλίστρατος)
Ἀχαρνεῖς
Αὐρ. Πυθαγόρας)
Αὐρ. Νουμήνιος Πυθαγόρου
Πρωτογένης Νεικίου
Αὐρ. Μύρισμος
Αὐρ. Μουσαῖ[ος]
Λουσ[ιεῖς]

Ἱπποθωντί[δος]
Πειραιεῖς
Αὐρ. Ἀξίοχος Ἀξιο-
Αὐρ. Μᾶρκος Μαρ-
Αὐρ. Φιλοκράτης
Ἐπάγαθος Στρα-
Αὐρ. Τρύφων)
Μάξιμος Τρυ-
Αὐρ. Διονύσιος
Αὐρ. Εὐτύχης
Ἀζηνιεῖς
Λεύκιος Λουκ.
Χρύσιππος Λο...
Ἐλευσείνιοι
Αὐρ. Εὐφρόσυνο[ς]
Αἰαντίδος
Μαραθ[ώνιοι]
Δο........

B

Αὐρ. ....
Αὐρ. Ἀφ[φιανός (?)]
Δεκ. Λυκο.....
Ἀντιοχίδος
Παλληνεῖς
Ἀρτίμων Ἀρίστωνος
..ιος Ἀρίστων)
Καλλικράτης Χρησ-
Ἐργαδεῖς
....

Quod de titulorum n. 1280. 1281 dispositione a c[…]is ephebicis huius aetatis plane aliena dixi, etiam in hunc quadrat, […] iure igitur Dumontius adnotat: '*Remarquez la disposition des démotiques. Ce catalogue pourrait ne pas être éphébique*'. *A* col. I v. 22. 23, *B* v. 2 supplevi. Reliqua supplementa Dumontii sunt. Anno 212 p. Chr. utique recentior est titulus propter Aurelii nominis frequentiam. Si Ventidii Zoïlus et Nicocrates iidem sunt, quos n. 1198 ephebos habemus, medio saeculo tertio non antiquior est.

Formis Academicis (G. Vogt).

Cuneus medius.

Ordo II — *Ordo XI*

303 Η ΙΑΝΟϹ 304 Κ·ΟΛΛΥ

Ordo XIV.

305 a ЄΙ b ΗΚ c Ω d ΩΝ

Cuneus primus sinister.

Ordo VII. 306 ΕΩϹ *Ordo XI.* 307 ΛΙΘΟΚΩΠΩΝ Ω *Ordo XV* 308 ΠΡΑΝ

Praetera relliquiae parvulae exstant ord. XV a: Ν *, b:* Π *, ord. XVII:* Ω

Cuneus alter sinister.

Ordo III 309 a ΗΜΟΝΟϹ b ΑΙ *Ordo IV* 310 ΑΤΤΙΚ

Cuneus tertius sinister. *Ordo III.* 311 ΝΓ ΑΙΟΥ

Cuneus quartus sinister *Ordo VIII.* 312 a ΛΑ b Δ ΜΗ

Cuneus primus dexter.

Ordo II. 313 a ΙΕΡΕΙΑϹ ΗΛΙΟΥ Δ 314 b ΙΕΡΕΩϹ ΙΟΝΥϹΟΥ

Ordo III. 315 a ΙΕΡΗΓ b Ε c ΑΝΩΝΥΙΑϹ

Basis cum titulo honorario Hadriani (n. 464)

Ordo IV. 316 a ΙΕΡΗΑϹ ΕϹΤΙ b 317 ΦΕΙΛΙΝΟΥ c ΚΑΙΛΕΙΒΙΑϹΚΑΙΙΟΥΛΙΑ 316

Ordo V 318 a ΕΡϹΗΦ b ΟΡΟΙϹ Β ΗΣ c ΘΕΜΙΔΟϹ

Ordo VI. 319 a ΕΡϹΗΦΟΡΟΙ b ϹΒϹΙΛΙΘΥΙΑΕΝΑΓ c ΡΑΙ

Ordo VII. 320 a ΥΜΝΗ ΤΡΙΩΝ b ΥϹ Α Μ c ΦΗϹ

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin

Cuneus primus dexter.

Ord. VIII.

321 a b c d

ΟΛΒΙΑϹ ΙΕΡΗΑϹ ΚΑΘΥΠΟΜΝΗΜ ΤΙϹ ΚΑΙΚΑ ΤΑΨΗΦΙϹ ΜΑΙΟΥΛΙΑϹ ΜΟΝ ΗϹΕ ΟΙ

Α Α ΗΘΥΓ

322 a *Ordo IX* b *periit* c

ΙΕΡΣΙΑΣΕΣ ΜΑΙΟΔ

323 a *Ordo X.* b c d

ΟΛΗΦΟ ΡΟΥ ΑΘΗΝΑΣ ΘΕΜΙΔΟΣ

324 a b c *Ordo XI.* d e

ΦΙ ΛΙΠ ΠΗϹ ΜΗ ΔΗΟΥΘΥΓΑ ΤΡΟϹ

325 a *Ordo XII.* b

ΜΕΓΙϹΤΗϹΚΑ ΨΗΦΙ

328 a *Ordo XV.* b

ΔΟϹ ΤΡΟΒ

326 a b *Ordo XIII.* c

ΚΕ ΦΑΛΗΡΙ ΘΕΝ

327 a *Ordo XIV.* b

ΜΕΓΙϹ ΚΑΤ ΑΨΗΦΙϹΜΑ

329
330 a *Ordo XX.* b c

ΔΙΕΡΕΩΣ ΑΘΕ ΤΑ Α Κ ΙΟ Ϲ

Praeterea fragmenta minima supersunt ord. XXIII: ΤΟϹ *ord. XXIV:* Ε *et ord. XXV:* Ε

Cuneus alter dexter.

331 a *Ordo II.* b 332 a *Ordo III* b 333 *Ordo IV.*

ΙΕΡΟΦΑΝΤ ΑΓΕΞ | Α ΑΙΡΙΤΙΔΟΑ ΚΟϹ | Ι Α ΔΙΩΝΗϹ ΠΟΝ

334 a b *Ordo VI.* c

ΙΕΡΕΩΣ ΘΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣ

In eodem ordine, sed non in ipso sedili, sed potius post id in parte infima eorum Capidum, quibus sedilia ordinis VII constant, haec scripta sunt:

335 a b 336 c 337

ΙΗϹ ΕΙΤΡΑΓΙΑϹ ΑΡΤΕΜΙΔΟϹΟΙΝΑΙΑϹ ΔΗΜΗΤΡΟϹΑΧ

Cuneus alter dexter.

Ordo VII.

338 ΚΑΝΗΦΟΡΟΙϹΓ ΑΠΟΠΑΛΛΑΔΙ

Ordo VIII.

339 a ΛΦ ΙΤ b ΚΩΛΙΑΔ c ΚΑ 340 d Α ΑΘΗΝΑϹΗΕ

Ordo IX.

341 a ΚΑΤΛΨΗΦΙϹΜΑ ΛΑΜΙΔΙΟΥ b Γ 342 c Α ΗΑϹ.

Ordo X.

342 ΚΑΙΑ ΑΛΚΙΑϹ ΨΗΙϹΜΑ ΖΜ

Ordo XI.

343 a ΛΑΔΑΜΗ b ΑϹΤΗϹΜ c Η

Ordo XII.

344 ΛΑΜΙΔΙΟΥ ΤΑ

Ordo XIII.

345 a ΙϹ b ΚΛΕΑΡΙΣΤ

Ordo XIV.

346 a ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝΥ b

Cuneus tertius dexter.

Ordo II.

347 a ϹΤΕΦΑ 348 b ΑΝΚ ΗΡ ΡΙΩ c Ν ΦΙΛΙΔΙΟΥ

Ordo III.

349 a ΔΙΙΜΙ ΤΡΟ b ΔΛΟΦ Α ΤΟΥ

Ordo IV.

350 a ΙΕΡΤΑ b ϹΓΗϹΟ c ΕΝΙΔΟϹ

Ordo V.

351 a ΥΜΝΗΤΡΙΑϹ b ΝΥϹ ΑΤΡΟΦΟΥ c ΠΕΙΘΡΥϹ

Ordo VI.

352 a Ο ΜΟΦ ΡΟΥ b ΙϹΡ 353 c ΗΑ ΘΗΝ ΑΝΟ

Ordo VII.

354 ΜΗΤΡΟϹΘΕΩΝ

Ordo VIII.

355 a ΔΑΠΩΝ 356 b ΗΜΗΤ

c

357 ΜΟΙΡΩΝ

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin.

Cuneus tertius dexter.

Ordo X. 358 ΜΕΓΙΣΤ ΨΗ ΙΣΜΑ

Ordo XI. 359 ϹΡΛΛϹΛ

Ordo XIII. 361 ΙΕΡΗ Α

Ordo XII. 360 ΣΤΡΑΛΛΑΒΝΙΔΟΣ

362 Ι Ο Υ

Ordo XIV. ΔΙΟΝΥϹΟΥΛ

Ordo XVI. 363 ΕΝΡΑΜ

Ordo XVII. 364 a Α Ν b Τ Ι Ο c Χ Ο Υ

Ordo XVIII. ΟΓ

Cuneus quartus dexter.

Ordo IV.

365 a ΙΕ b ΡΙΑϹ ΕϹ c Ι ΙΑϹΡ d Ϲ ΜΑΙΩΝ

Ordo V.

366 a Α Ϲ b ЄΝΑ ΔΑΔΟΦΟΡΟ c ΥϹΜΠΕΡΑ

Ordo VII.

367 a Ι Є Λ ΙΑΙΔ b ΟΥϹ

Ordo VIII.

368 a *periit.* b ΘЄΑΤΡΑΩΤΗΡΑϹЄ c ΛΙΜЄΝΙΑϹ

Ordo IX.

369 a ΓΡΙΘΙΝΟΗϹ b Π ΑΝΔΗΜΟΥΛ c ΥΜΦΗϹ 370 d ΗΒΗϹ

Ordo X.

371 a ΔΕΙΠΝΟΦΟΡ b *periit.* c ЄΝΟ ΖΙ

Ordo XI.

372 a ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΥ b ΕΞΑΓΛΑΥΡΟΥ c ΔΗΜΗΠΡΟϹ

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin.

Cuneus quartus dexter.

Ordo XII.

373 a Δ ΔΟC ΚΘΥ | b ΡΟΤΡΟΦΟΥΑΧΑΙ | c ΑC

374 ΗΒΗΣ

Ordo XIII.

375 a ΔΗ ΜΗΤΡ | b ΦΑΡΟΟ Ν

Ordo XIV.

376 ΦΛΑΟΥΙΑΕΔ ΙΕΡΗΑΣ ΛΗ ΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡ

Ordo XVII.

ΝΑΣ

Cuneus quintus dexter.

Ordo II.

377 a ΑΜΕΝ Ε | b periit. | c Ι Ι Ο

Ordo III.

Π Ο C

Ordo IV.

378 ΖΑΚΦΡΟΥ ΔΙΟ

Ordo VI.

379 ΑΝΡΙΔ ΝΑC

Ordo VIII.

380 a Ι Α | b Φ ΧΑΙΡΙ

Ordo VII.

379 Ν CΟΦΝ

Ordo XIV.

383 a Α ΑΙ | b ΝΑC

Ordo X.

381 Λ ΒΙΑC

Ordo XI.

382 ΚΡΑΤΑC

Ordo XV.

383 ΙΝ Ι Ш

Ordo XVI.

384 a Θ | b ΘCΟΖ | c ΕΝΑC

Cuneus sextus dexter.

Ordo II.

Α | Ν Ω

Ordo V.

Λ Υ | ΝΙ Υ ΡΩ

Ordo III.

Τ

Ordo IV.

Α | Μ Α

Alb. Schütze, Lith. Inst. Berlin

A000055420587

00055420587